

تہ فسیری قورٹانی پیروز

ٹی کمانڈ وہی

ما مؤستامہ لا عثمان عبد العزیز

بہارنگ دہیم

چاپت دووہم

۲۰۱۰

بکیروت۔ لبنان

ما فی تہ چاپداندہ وہی پاریزراوہ یوبتہ ماکدی بہ ریز
ما مؤستامہ لا عثمان عبد العزیز

تەفسیری قورئانی پیروژ

لیکدانه وهی

مامۆستا مهلا عثمان عبد العزیز

به رگی دهیه م

چاپی دووهم

۲۰۱۰

بیروت – لبنان

ما فی له چاپدانه وهی پارێزراوه بۆ بنه ماله ی به ریز

مامۆستا مهلا عثمان عبد العزیز

تەفسىرى قورئانى پىرۆز

جۈمى ۲۸

سورەتى (المجادلة) مەدەنىيەت يە ۲۲ نايەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

ئەم سورەتە و وىنەى ئەم سورەتە نىشاندىرى ئەو ستوونە بەھىزو پتەوانەن كە
كۆمەلگەى موسلمانى سەرەتايى لەسەر راوہستاوہ، بەو شىۋەيە چەسپا كە مرقاىەتى
گشتى شانازى پىۋە دەكا و لە مېژوۋى مرقاىەتى دا سەرپەرى بۇ تەرخان كراوہ و بە
لوتكەى بەرزى ژيانى مرقاىە لەسەر زەوى دانراوہ. بەجۆرى چەسپا و بناغەى دانا ئەو كۆمەلە
بەختيارەى گەياندە ئاسۋىيەكى ئەوئەندە بەرز تاكو بە رۆلى جىھانى و رۆلى گەردوونى خۆى
ھەستى. ئەو رۆلەش زۆر گەورە و گرنگە كە سەرەتاكەى لە تىپروانىنى نوئى و گشتگىر بۇ
جىھان و بوون دەست پى ئەكات. لە دەروونى ئەو كۆمەلەى كە بە نيازە ھەلگىرى بى بۇ
تەواۋى مرقاىەتى.. كەواتە ئادەمىي تەواۋى پىۋىستە. سەرەتام ئەم سورەتە چارەسەرى
رەببىانى و قورئانى بە شىۋەيەكى وردو كارىگەر دەخاتە روو، مرچىك بە رۆخى مرقاىە
دىنى. لە چەند روۋىيەكەۋە ھەست بەۋە دەكرى، يەكى لەۋانە لايەنى چاۋدىرىى خوا بەسەر
مرقاىە، بە تايبەتى ئەو كۆمەلە مرقاىە سەرەتايى ئىسلام. چاۋدىرىى خوا لە ئاستىكەۋە بە
جۆرىكە كە بە ئاشكرا ھەست دەكرى و خاۋى گەورە سەرنجىت دەدا و لەسەر بەرنامەكەى
خۆى پەرۋەردەت دەكا و وات لى ئەكات كە ھەستىكى زىندووت ھەبى و پلە بە پلە لە وردو
درشتى كاروباردا ھەست بە پەيۋەندى راستەوخۆى ئاسمان و زەوى بگەيت، پەيۋەندى و
بەشدارى ئاسمان لەگەل زەوى و ئەو كۆمەلە خەلكەى سەر زەوى. بىيىنە چۆن خاۋى
بوونەۋەرو زەوى و ئاسمان و گەورەيى گەردوون، چۆن لە كاروبارى رۆژانەى خىزانىكى
ھەژارو داما و دەنگ دىت و حوكم و بىرارى خۆى دەدا و چۆن گوى بىستى قسە و گوڤتارى
ئەو ژنە بوو، ھەروەھا چۆن سكا لا و دادو ھاۋارى ژنىكى بى دەسلەت و لىقەوما و كە ھىچ
ئومىدىكى لەسەر زەوى نەمابو، ئەو سەر زەوى يەى كە حوكمى ناپرەۋاۋ ناھەقى بە مل دا
بىرى و تروسكەى روۋناكى بۇ نەمىشتەۋە، بەلى لەسەر سكا لا و دادى ئەو ژنە خوا حوكم و
بىرارى خۆى داو بوو بە وانە و پەندىكى و گرنگ و كارىگەر بۇ ھەتا ھەتايە سوۋدى لى

وهریگری و سیفته تی دادگری و بیسری و بینری خوی تیدا رنگ بداتهوه، چونیته تی رووداوه که بهم شیویه که هوی دابه زینی چوار نایه تی سه رته تای سوره ته که یه: ده لنین خوله ی کچی ثعلبه که خیزانی (اوس بن الصامت) بوو واته برای (عباده بن الصامت)، اوس له خوله توپه ده بی و (ظهار) ی له گه ل به کار دینی. (ظهار) واته هر کام له نیوه به ژنه که ی بلی تو وهک پشتی دایکم وایت، نه وهش شتی که بوو له سه رده می نه فامی دا هر که س بیگو تبا نهوا خیزانه که ی لی حرام ده بوو، نه ویش وا به خوله ده لی. بهم پی یه ده بی خوله لای نهوس نه مینی و ته لاق بدری. نه وهش شتی کی زور ناخوش بوو بو نافرته تی که چه ند مندالی بچو وکی هبی و تاکه په نا بی بویان، بیجگه له وهش که پیشترا نافرته تی کی دیارو خاوه ن که س و پشت و په نا بووه، که چی نیستا بی که س و پشت و په نا که وتووه، ناچار ده چینه لای پیغه مبهری خوا (ﷺ) تا سکا لای خوی لای نهو بکات...

به سه رها ته که ی بو پیغه مبهری (ﷺ) ده گیریتوه و ده لی: نهوس به گنجی منی ماره کرد، که مالی زورو که س و کاری زورم هه بوو، به لام که گنجیم نه ما و ماله که ی خواردم که س و کارم بلاوه یان تی که وت و مندالم زور بوو من وهک دایکی خوی داده نی. نیستاش من مندالی ساوام هیه نه گهر لای نهو بی ده فو تین، نه گهر لای خوم بن له برسان ده مرن. پیغه مبه ریش (ﷺ) پی یی ده لی: (هیچم لهو باره وه لانی یه و پیم نه گه یشتووه) یان له ریوایه تی کی تر دا پی یی ده لی: (لینی حرام بوویت) نه ویش ده لی نه ی پیغه مبهری خوا نهوس باوکی منداله کانمه و خوشه ویست ترین که سه به لامه وه، باسی ته لاقی نه کردووه و ته لاقی نه داوم. دوو سی جار نافرته ته که نه وه نه لیت و پیغه مبه ریش (ﷺ) هر نهو وه لامه ی نه داته وه، نینجا نه ویش سه ر بهر ز نه کاته وه بو ناسمان و نه لی: خوی به من سکا لای خوم بولای تو نه که م، بو هژاری و بی که سی خوم، نه م میرده م به گنجی منی ماره کرد، که مالی زورو که سو کاری زورم بوو، کاتی که گنجیم نه ما و ماله که ی خواردم و که س و کارم بلاو بوونه وه ناوام به سه ر نه هی نی، نیستاش چه ند منالی کم هیه لینی، نه گهر نه یانده م به سه ریدا نه فو تین، نه گهر نه یانگر مه لای خوم نه مرن له برساندا، خوله له م قسانده دا بوو پیغه مبهری (ﷺ) و ده ی بو دی، له پاشان سه ر بهر ز نه کاته وه،

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَدِّدُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكَى إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ
 (۱) الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنْ أُمَّهُتُهُمْ إِلَّا الَّتِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ
 لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ (۲)

نه فہرموی: خمولہ لہبارہی خوت و میردہکاتہوہ خوا ہم چوار ثایہتی نارہہ خوارہوہ:
 ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ * قَدْ سَمِعَ اللَّهُ ﴿بِیْگومان خوا بیستی و وری گرت ﴿قَوْلَ الَّتِي تُجَدِّدُكَ﴾
 قسہی نہو نافرہتہی کہ قسہ و وت و ویزی زوری لہگہل کردی ﴿فِي زَوْجِهَا﴾ لہبارہی
 میردہکاتہوہ ﴿وَتَشْتَكَى إِلَى اللَّهِ﴾ سکالای خوی نہکردبولای خوا، ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا﴾ خوا قسہ
 و توویزی ہردو وکتانی بیست، چونکہ ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ بہراستی خوابیہسری بینایہبوہموو
 بیستراو و بینراوی کہ ہندی لہوانہ قسہ و شیوہ نزاکہی نہو نافرہتہ و داستانہکاتہتی.

نینجا مسہلہی ﴿ظہار﴾ روون نہکاتہوہ لہگہل بریاری خوا تیای دا، نہ فہرموی: ﴿الَّذِينَ
 يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ﴾ نہوانہی لہ ناو نیوہدا ﴿ظہار﴾ بہکار نہمینن لہگہل ژنہکانیان، واتہ
 ہرکام لہ نیوہ نہلی بہ ژنہکے تو وہک پشی دایکم وایت بہو قسہ نابن بہ دایکتان، چونکہ
 ﴿مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ﴾ لہ راستی دا نہو ژنانہ دایکتان نین ﴿إِنْ أُمَّهُتُهُمْ إِلَّا الَّتِي وَلَدْنَهُمْ﴾ دایکی
 نہوانہ ہیچ کہس نین بیجگہ لہوانہی کہ نہوانیان لی بووہ، ﴿وَأِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ
 وَزُورًا﴾ بہراستی نہوانہ قسہیہکی بینراو و ناپہسہندو درؤ نہلین، واتہ نہو ﴿ظہار﴾ ہ بی
 بنہرہتہ و قسہی رووتہ، چونکہ ہاوسہر ہرگیز نابی بہ دایک ہتا قہدہغہ ببی بہ وینہی
 دایک. ہرگیز بہو قسہ رووتہ ناگہری بہ دایک، نہو قسہ رووتہ عہقل و شہرح و سروسشت و
 واقعہ دژہتی و وری ناگری، درویہ و پیچہوانہی راست و راستی یہ، ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ﴾
 بہراستی خوا زور لی خوشبووی لی بورہیہ، کہواتہ نہبووری لہم کارہ ناپہسہندہی کہ
 لہمہ و بہر کراوہ.

ئىنجا پىيارو حوكمى شىرىنى ئىك گوناھ رىون و دىارىنى ئىكات، ئەفرىقى: ﴿وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ﴾ ئەوانى كە ﴿ظَهَار﴾ بەكار ئەمىنن لىكەل ئىكەكانىيان بەم رىنگە ئەللىن تۆ وەك دىكىم وایت، يان تۆ دىكىمى، يان تۆ وەك پىشتى دىكىمى، واتە چىندە دىكىم حىرامە لىم تۆش ئەمەندە حىرامى. ﴿ثُمَّ يَوَدُّونَ لِمَا قَالُوا﴾ ۱ لى پاشان ئەمەرىنەو بۆ بەسەرو گىرتن و سىرىنەوى ئەوى و تىيان، بەم رىنگە ئەيانەوى بچىنەو لى ئىكەكانىيان و ژىيانى ئىن و مىردى بەسەر بىمەن لىكەلىان.

ئەوانە بەھۆی ئەو قەسە گەرانەدووە پێویستە لەسەریان کەفاردت دان بە یەکی لەم
سیانەیی کە دیت بەرێزو یەک لە دواى یەک:

۱- ﴿فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ﴾ نازاد کردنی ببنده یهک، نیر یان می، گموره یان بچوک ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَبَاسَ﴾ له پینش نهو دی نهو پیاوو نافرته بکمون له یهک و کردهو دی ژن و میردی بکهن. واته حرامه بچنه لای ژنهکانیان پینش کهفارت دان، خوی گموره نازاد کردنی ببنده دی گپراوه به کهفارته چهند کردهو و تاوان، تا ببینته هو ی نازاد بوونی نهوانه ی که رژیمی جهنگ هر له کونهوه گپرانی به ببندهو به ناچاری نیسلام هیشتی یهوه تا ماوهی خوی دیت، چهند هو یهکی بریاردا، - که نهه یهکیکیان بوو - بو نازاد کردنی ببنده، که بهو هو یانهوه رژیمی ببندهیی نهه ماو خوی بو خوی نهتوایهوه وهکو له چهند شوین دا باسما ن کرد.

۱ چه نداری که تره‌یه له تفیسری نیم رسته‌یه‌دا، هه‌مرو ده‌ست نه‌دهن و نه‌گوچیئن، به‌لام نه‌وه‌ی له تفیسره‌که‌دایه‌باشتر جنگیر نیی له دلدا.

ئىنجا ھۆى دانانى ئىو كەفارتە روون ئەكاتەو وەكو ئەفرموى: ﴿ذَلِكَ تَوْعُظْتُكُمْ﴾ ئىو
 بىرارى كەفارتە لەسەرتان ئىوھى پى تەمى و مۇچىارى ئەكرى، كە جارىكى تر ئىو قسە
 ئاڧەوا ئەلەين، ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَمْلُونَ خَيْرٌ﴾ خوا ئاڭادارە بەوھى ئەيگەن، ئاڭادارە بە ھەقىقەتەكەى،
 ئاڭادارە بە روودانى، ئاڭادارە بە نيازتان لەو كىرەوانەى كە ئەيگەن. ئەم رستەيەى ھىنا
 لەناو بەناو و پىش تەواو كىردنى بىرارىكە بۇ بىدار كىردنەوھى دل، پەرورەدە كىردنى دەررون،
 بۇ سەرنج راكىشان بۇ زانين و ئاڭادارى خوا بە ئاشكراو پەنھانى ھەموو شت، ئىنجا دىتەوھ
 سەر باسى كەفارتەكە ئەفرموى:

۲- ﴿فَمَنْ لَزَّ يَجِدْ﴾ ئىنجا ھەركەس بەندەى دەست ئەكەوت لەبەر نەبوونى و كەم دەستى يان
 لەبەر نەبوونى بەندەو نەمانى رۇئەكەى - وەكو ئىستا - ﴿فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ﴾ ئەوھ
 لەسەرىتەى رۇژووى دوو مانگ لەسەرىكە و بەدواى يەك دا بى وچان و پىچران ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ
 يَنْتَازَا﴾ لەپىش ئەوھى ئىو پىاوو ئافەرتە بگەون لە يەك و كارى ژن و مىردى بگەن.

۳- ﴿فَمَنْ لَزَّ يَسْطِمْ﴾ ئىنجا ئەگەر نەيتوانى ئىو رۇژوو بگىر لەبەر پىرى يان نەخوشى يان
 لەبەر ھەر ھۆيەكى تر ﴿فَإِطْعَامُ سِتِّينَ مَسْكِينًا﴾ ئەوھ لەسەرىتەى خۇراك دانى شەست ھەزار،
 نەندازەى ئىو خۇراكە دىارىى كراو لە كىتبى زانكانى ئىسلامدا بە پىى مەزھەبە
 جىاوازەكان كە ناسراون و جىڭاى باوھەن. با سەرنجى ئىو كىتبانە بدرى.

ئىنجا بەدواى ئىو بىرارو تەمىدا ئەم فرمودە ئەھىنى كە زۆر سەرنج راكىشە: ﴿ذَلِكَ
 لَتُؤْمَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ ئەوھى كە باس كراو پىويست كرا لەسەرتان بۇ ئەمەيە بپوا بەھىنن بە
 خواو پىغەمبەرەكەى، بىڭومان ئەوانەى كە ئەم فرمودەو فرمانەيان ئاراستە كراو ئەكرى
 بپوادارن، بەلام ئەم باس و بىرارو كەفارت و بەستەنەوھى كاروبارە بە خواو بپوا بە خوا
 بەدى ئەھىنى و دەرى ئەخات لە رووداوى ژيان دا، ژيان پەيوەست ئەكات پى يەوھ،
 دەسەلات و زالى ئاشكرا ئەكات بەسەر ژيان و رووداوى ژياندا، كە ئەوھيە بپواى راستەقىنە
 و ئەوھى بپوايە كە مەبەست و داوا كراو لە ئايىنى پاكى ئىسلامدا،

وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كِتُوبًا كَمَا كُتِبَ

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

﴿وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ نهو بریارانه سنوره‌کانی خوان، که‌واته به هیچ کلۆج نابی سهریان لی بکریته‌وه و دهستیان تی بخری و گۆرانیان به‌سهر بهیئری، نه‌وانه‌ی که بهو جوړه ده‌ست دریژی بکن له سنورو بریاری خوا، نه‌وانه له نیسلام دهرنه‌چن و کافرن ﴿وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ بو کافرانیش سزایه‌کی نیش و نازار دهر هیه، سزای سووتان به ناگری دۆزه‌خ، سزای به‌ش براوی له نازو ریژی به‌هشت و بی به‌شی له‌رحمت و به‌زه‌یی خوا، خوا په‌نامان بدات. له سهره‌تای سوره‌ته‌که‌وه تا ئیره شیوه‌ی شیرینی چاودیری و به‌ریزگرتنی خوای نیشاندان دهریاره‌ی موسلمانان، ئینجا لهم چند نایه‌تی تره‌دا شیوه‌ی خشم و سزای خوا نیشان نه‌دات سهاره‌ت به‌وانه‌ی که ه‌لو‌یستیکی دژو پیچه‌وانه‌یان ه‌یه به‌رام‌بهر خواو پیغه‌م‌بهر و سنوره‌کانیان، نه‌وش به‌گویره‌ی باوی قورنان که له باسیکه‌وه نه‌گویره‌ت‌وه بو باسیکی ترکه‌دژو پیچه‌وانه‌ی باسی پیش‌وه، بیجکه له‌وش که باویکی زور ریک و به‌جیه و به‌کاره له‌تمی دادن و رینمونیدا، بیجکه له‌وه لی‌ره‌دا رسته‌ی: ﴿وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ هی هینا. به‌دوای باسی پیش‌ودا که زور په‌یوه‌ست و ریک بوو له‌گه‌لی، له ه‌مان کات دا وه که په‌یژه‌یه‌کی لی هات بو گواستنه‌وه بو باسی دوهم که لی‌ره‌دا ده‌ست پی نه‌کات: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که به‌رام‌بهرکی نه‌کن له‌گه‌ل خواو پیغه‌م‌بهره‌کی دا، به‌م ره‌نگه له ه‌لو‌یست و سنوریک دان دژو پیچه‌وانه‌ی سنوری نه‌وان ﴿کِتُوبًا﴾ نه‌وانه ریسواو سهرشوپ کران و له‌ناو بران. واته بریاری نه‌وه‌یان له‌سهر درا یان مه‌به‌ست نه‌ویه: بیگومان ریسواو سهرشوپ نه‌کرین. ﴿کَمَا كُتِبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ هرچونی نه‌وانه‌ی پیش نه‌مان ریسواو سهرشوپ کران و له‌ناو بران له‌گه‌له رابردووه‌کان که به‌رام‌بهرکی یان کرد له‌گه‌ل پیغه‌م‌بهره‌کانیان^۱ نه‌مانه نه‌وه‌یان به‌سهر دیت به‌هوی نهو به‌رام‌بهرکی کردنه‌یان.

^۱ هاته‌گرتی مه‌به‌ست به پیش‌وه‌کان نه‌وانه بن که موسلمانان زالت بوون به‌سهریان دا پیش هاتنه خواره‌وه‌ی نه‌م نایه‌ت و‌کو نه‌و کومه‌لی که له غزای به‌ردا تیاچوون.

وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا أَلْخَصَصَهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٦﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

﴿وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ لهکاتیک دا که ئیمه چهند نایهتی روونمان نارده خوارمهوه له باره ی دوا روژو چارهنووسی ئهوانی بهرامبرکی یان کرد له گهله رابردووهکان، یان چهند نایهتی روون لهباری راستی پیغهمبهرمهوه (ﷺ). بهمهرحال کهواته ئهوانه همرچیان بهسهرات مان خویانه و هیچ بهلگه و بیانوو بهکیان بهدهستهوه نی یه.

ئینجا دواروژو چارهنووسی روژی دواپی یان نیشان ئهدات، ئهفهرموئ: ﴿وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ بۆ ئه کافرانه ههیه سزایهکی ریسوا کهر ﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا﴾ له روژیک دا که خوا ههموویان زیندوو ئهکاتهوه و پیکهوهمن ﴿فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا﴾ ئینجا ههوالیان پی ئهدات و ئاگاداریان ئهکات به ههر کردمهویهک که کردوویانه لهم جیهانهدا، ﴿أَلْخَصَصَهُ اللَّهُ﴾ خوا ههموو کردمهوکانی ههژماردوون، ﴿وَنَسُوهُ﴾ ئهمان لهبیریان چوهوتهوه، جا خوا یهک به یهک ئهیداتهوه به ئاوچارویان دا، ئه ریسوا کردنهیان بهسهر ئههینری له تۆلهی کهشخه و خو به زل زانی و دهم دریزی یهکهی ئهم جیهانیان، ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ خوا بیناو ئاگاداره بهسهر ههموو شتی که دا شیوهی ریزو چاودیزی موسلمانان، شیوهی ریسوا کردن و سزادانی دوژمنهکانیان کو ئهبنهوه و یهک ئهگرن له ئاگاداری و زانیی خوادا چونکه خوا بیناو ئامادهی ئه کۆمهکی و چاودیزی یهیه و بینا و ئامادهی ئه ریسوا کردن و سزادانهیه، کهواته با موسلمانان دلشاد و دلنیا بن به بینن و ئامادهی یهکهی خوا. با کافرکهانیش بترسن له ریسوا کردن و سزادانه که له پیش چاو و ئامادهیه له زانیی خوادا. ئینجا به شیوهیهک نهخشه ئهکیشی و نمونهیهک له زانی و ئاگاداری خوا ئهخاته بهرچاو، شیوه و نمونهیهکی دل تهزین که ئهدا له بهنوکهی دل، له یهکهم چارهوه زانی و ئاگاداری تیرو تهواو و گشتی بۆ خوا بۆ ئهم زهوی و ئاسمانانه نیشان ئهدات، با دل بکهوینه گهردش و بهروا بکهپی بۆ ههموو ئاسوو کون و قوژینی ئاسمانهکان و زهویدا لهگهل ئه زانییه بی سنووهی که دهوری ههموو شتی داوه، له گهره و بچوک، دیاری و نادیاری، ئاسراو و نه ئاسراو، ئهفهرموئ: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ئایا نهترانیوه خوا ئاگادار و زانییه به ههرچی و له ئاسمانهکان و ههرچی و له زهویدا.

مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَاسِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْفَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾

ئینجا له ناسۆ ناوچهکانی ناسمانهکان و کون و قوژینهکانی زهوی یهوه دیتهوه ههتا نهووسیت به خهڵکی یهوه دهست کاری دلیان نهکات به نمونهیهک لهو زانییه بی سنووره به جوژی دلی بیدار نههینیتیه لهززه، نهفرموی: ﴿مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ﴾ هیچ چه و سرتی سی کهس نابی ﴿لَا هُوَ رَاسِعُهُمْ﴾ مهگرخواچاره میان نهبی، ﴿وَلَا خَمْسَةٍ﴾ چه و سرتی هیچ پینج کهسێک نییه ﴿لَا هُوَ سَادِسُهُمْ﴾ مهگر خوا شهشه میان نهبی، ﴿وَلَا أَدْفَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ﴾ نه کهتر لهوه نه زۆرتر نییه و نابی ﴿لَا هُوَ سَادِسُهُمْ﴾ مهگر خوا لهگهلیانه به زانی و دهسلات ﴿أَيْنَ مَا كَانُوا﴾ له هر شوینیک بن، له دهرهوه بن، یان ژورهوه بن، لهسر بهرزترین شوین بن، یان چال ترو نزم تر، لهسر هم زهوی یه بن، یان لهسر مانگ یان هر نهستییه تر بن، چونکه خوا زانییه به هرچی لهم بوونهومره دایه.

بهراستی نمونه و شیوهیهکی زۆر بهکارو کاریگهره له دل و دهریون دا، نمونه و شیوهیهکه له لایهکهوه و دل و دهریون نههینیتیه لهززه و پری نهکات له سام و بیم، له لایهکی ترهوه ئارامی و ناسایشی تی نهخات، چونکه ههست نهکات که ههیشه له حوزوری خوادایه و خوای لهگهله، ههرسی کهس کهوتنه یهک نهزانن خوا چواره میانه، هر پینج کهس کوپونهوه نهزانن خوا شهشه میانه. هر دوو کهس له هر شوینی چهپیان کرد خوا لهوییه! ههرچه ندیتر بن خوا لهوییه ولهگهلیانه، کهواته به ناچاری ئه دوو حالته روو نهکاته ئه دله. بهراستی دلی وشیار که بیر بکاتهوه خوی بو ناگیری، ناتوانی نهکهوینته لهززه و پهروش، بهراستی شیوهکه زۆر سامناکه و لههه مان کات دا ئارام دهر و هوی شادمانی یه، خوا لهگهلیانه لههر کوی بن، ﴿ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ لهپاشان له روژی دوایی دا ههوالیان پی نهکات و ناگاداریان نهکات به هر کردهوهیهک کردوویانه لهم جیهانه دا نههش دهستکاری کردنیکی تره دل نههینیتیه لهززه و ههشوکه. بیگومان تهنیا ناگاداری خواو حازر بوونی

خاوا بیستنی چپه و سرتە ی خەلکی شتیکی زۆر گرنگ و سامناکه، چ جای ئەوه پرسیارو
تۆلەیشی بەدادا بیئت بۆرۆژی دوا یی، چ جای ئەو چپە و سرتە ی کە ئیستالە خەلکی ئەشارنەوه
لەو رۆژە سەختەدا دەرخری و جاپی لی بدری لەناو هەموو ئادەمی و جن و مەلانیکهدا!!
ئینجا ئایەتەکه دوا یی ئەهینی بە باسی فراوانی و گشتیتی زانینی خوا بۆ هەموو شتیکی،
و هکۆ لە سەرەتای ئایەتەکه ی شەوه نیشانیدا. ئەفەرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ بەراستی خوا
بە هەموو شتی زانا و ناگاداره.

ئا بەم جۆرە شیوه ی زانینی خوا دامەزراو و جیگیر ئەکات لە دل و دەرۆن دا، لە تەنیا
ئایەتیک دا بە سی جۆر نیشانی ئەدات و ئەیچە سپینی، لە بارە ی دیاری کردن و هەلبژاردنی
ژمارە ی ۲، ۵، لە ئایەتەکه دا چەند هۆیکە باس کراوه لە ناویان دا دوانیمان هەلبژارد:

۱- ناپاکەکان بە سی کەس و پینچ کەس کۆ ئەبوونەوه و دەستیان ئەکرد بە چپە و
سەرکەسەری بە پینش چاوی موسلمانانەوه، بۆ ئەمە ی داخ بەرنە دلیان، بە تایبەتی لە
کاتیکی دا که پیغمبەر (ﷺ) تاقمیکی لە موسلمانەکان بناردایە بەم لاو بەو لا بۆ غەزا
یان بۆ کاریکی تری ئیسلام، لەو کاتانەدا ئەو یان فەراهم ئەهینا تا موسلمانەکان
گومان بەرن که ئەو تاقمە نیرراوه کوژراون یان بەسەر هاتی خراپیان بەسەر هاتوو و
ئەوانە ئەو هەوالەیان پینگە یشتوو و باسی ئەوه ئەکەن، کەواتە دیاری کردنی ئەو دوو
ژمارە یە بە پێ ی ژمارە ی ئەو ناپاکانە یە بۆ هەر شە لی کردن و ترساندن یان بەمە ی خوا
ناگاداره لەو پیلان و کردەوه پیسەیان.

۲- ئەو کەسانە ی که دائەنیشن و سەر ئەکەن بە یەک دا بۆ تەگبیر و پرس و را بە پێ ی
باوی خەلکی ژمارە یەکی کەمن، لای خوارووی دوان، ئینجا تا پینچ و شەش بە پێ ی
پنویستی و کات و شوین، حەکە میکیش پیویستە بۆ روون کردنەوه ی کام راو بار
راست و رهوایە، خاوی گەوره سیان و پینجی باس کردو لە پاشان فەرموی: ﴿وَلَا أَذَنُ
مِنْ ذَلِكَ﴾ که چوارو دوو ئەگە یەنی، فەرموی: ﴿وَلَا أَكْزَرُ﴾ که ئەو ژمارە یانە ی تر
نەگرتەوه که پیویست بیئت، ئەم دوو ژمارە یەش تاکن و خوایش تاکی خوش ئەویت.

أَلَمْ تَر إِلَى الَّذِينَ هُوَ عَنِ التَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا هُوَ عَنْهُ وَيَنْجُبُونَ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ
الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَتَّكَ بِمَا لَمْ يُحِبَّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ

[illegible]

حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصَلَوْنَهَا فَيَنسُ الْمَصِيرُ ﴿٨﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَنَجَّوْا بِالْإِنِّرِ وَالْعُدُونِ
وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَجَّوْا بِالْإِزِّ وَالْقَوَىٰ وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا النَّجْوَىٰ مِنَ الشَّيْطَانِ
لِيَحْزُنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾

نينجا دم كوتيان نهكاتمه و بهر بهر چيان نهكاتمه بهم فرموده: ﴿حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ﴾ به
سيانه دوزخ ﴿يَصَلَوْنَهَا﴾ لهكاتيك دا نهچنه ناوي يهوه و پني نهسوتينرين ﴿فَيَنسُ الْمَصِيرُ﴾
چونكه دوزخ خراپترين جى و شوين و چاره نووسه. دهرخستني نهو هموو پيلانه نهينى
يانه، هموالدان بهو چپه و سرسركى نهو ناپاكانه، همرودها ناشكرا كردنى نهو نيازو
قسه يانهى كه له دهروونى خويان دا نه يانوت. نهوانه هموو نموونه يهكى روون كه روه بوون
بو راستى و حقيقه تى ناگادارى و زانايى خوا به هرچى وا له ناسمانه كان و هرچى وا له
زهوى دا، حازرى و ناماده يى خوا بو هموو چپه و نهينى و كو بوونه و يه. نهوش دوزمن و
ناپاكانه خا ته مترسى و دهست نيشانيان بو نهكات كه هموو كاروباريان ناسراو و پي
زانراون، هرچونى نارام و باوه پي به ميژ نهكات به دل و دهروونى موسلمانان.

نينجا ليړه دا لايك نهكاتمه بو لاي نيمانداران بانگيان نهكات و نههم فرمان و
فرموده يان ناراسته نهكات، ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نهى كه سانى كه بروتان هيناوه ﴿إِذَا
تَنَجَّيْتُمْ﴾ كاتى چپه و سرته تان كرد ﴿فَلَا تَنَجَّوْا بِالْإِنِّرِ وَالْعُدُونِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ﴾ چپه و سرته مهن
به گوناوه دهست دريژي و دوزمنايه تى و سر كيشى له پيغه مبهرو به گوى نهكردنى، واته
به وينهى جوله كه و ناپاكانه مهن، بهلكو كاتى چپه و سرته تان كرد يان بهم جوړه بيت
نه فرموى: ﴿وَتَنَجَّوْا بِالْإِزِّ وَالْقَوَىٰ﴾ چپه و سرپه بكن به شتى چاك و له خواترس و خو پاريزي
له شتى خراپ، ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي﴾ بترسن و خوتان بپاريزن لهو خوايهى ﴿إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ كه ته نيا
بو لاي نهو نيوه كو نهكرينهوه له روژى دواييدا.

وا دهرنه كه وي همدى موسلمانان كه هيشتا دهروونيان دهقى نهگرتبوو بهو رژيمهوه،
رهنگى نهگرتبوو بهو هوندنه وى كه نيسلام فراهمى هينا له ريزى موسلمانان دا، نهوانه

لهکاتی تهنگانه و رووداوی گهره و گرنگ دا کۆنهبوونهوه بۆ ئەمەیی لەناو خۆیان دا تهگبیر و پرس و را بکەن بە بێ سەرکردایەتی و دور لەوه، ئەوهیش کارێکی ناپه‌وايه و دژی سروشتی کۆمه‌لایەتی ئیسلامی یه، که پێویستی کردووه گه‌رانه‌وه بۆلای سەرکردایەتی له‌و جۆره کارانه‌دا و له‌ خۆوه به‌ بێ پرس و رای سەرکردایەتی موسلمانان کۆنه‌بنه‌وه هیچ راویژ و بێریاری نه‌کری و نه‌دری، هه‌روه‌ها وا ده‌رئه‌که‌وی هه‌ندی له‌و کۆبوونه‌وانه ئه‌بوو به‌ هۆی بێ ئارامی و نازاری دل و ده‌روونی کۆمه‌لی موسلمانان - هه‌رچه‌ند ئه‌و کۆبوونه‌وانه به‌ نیازی خراپه نه‌کراین و مهبه‌ست چاکه بووبی - به‌لام ته‌نها ده‌ست خستنه ئه‌و جۆره کاره گشتی یانه به‌ بێ پرس سەرکردایەتی سەری له‌ چاکه‌وه ده‌رناچی و له‌وانه‌یه بێ به‌هۆی زیان و نازاری دلی موسلمانان. جا له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌و بانگه‌ی کرد له‌ ئیمانداران و جله‌وگیری کردن له‌ بارو رینگای راست و ده‌ست نیشانی بۆ کردن بۆ ئه‌و مهبه‌ست و ئامانجه‌ی که شایانه بۆ ئیمانداران و ته‌گبیر و راویژی تیا بکەن.

ئینجا سەرچاوه‌ی چپه و سرتە‌ی ناپه‌وا روون ئەکاته‌وه، ئەفەرموی: ﴿إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ النَّبِيِّ﴾ چپه و سرتە‌ی خراپ و ناپه‌وا ته‌نها له‌لایه‌ن شه‌یتانه‌وه‌یه، ئەوه‌ش فەراهەم ئەهینێ ﴿لِخَزَنَةِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بۆ ئەمە‌ی ئەوانه‌ی به‌روایان هی‌ناوه غه‌مبار بکات به‌و چپه و سرتە‌یه، واته ئیمانداران وا بزانن باسی ئەوان نه‌کەن و به‌و بۆنه‌وه غه‌مبار ببن ﴿وَلَيْسَ بِضَارِهِمْ شَيْئًا﴾ بێگومان شه‌یتان یان ئه‌و چپه و سرتە‌یه زیانداری هیچ شتیکی به‌رواداران نی یه ﴿لَا يَأْذِنُ اللَّهُ﴾ مەگەر به‌ ئیزن و فەرمانی خوا، که‌واته با ئیمانداران هیچ باکیان نه‌بی له‌وه ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ته‌نها پشت به‌ خوا بیه‌ستن به‌رواداران.

چه‌ند هه‌دیس هاتووه بۆ قه‌دهغه‌ کردنی چپه و سرتە له‌ کاتی‌ک دا که بیه‌ته هۆی بێ ئارامی دلی خه‌لکی و مه‌ترسی: یه‌کی له‌و هه‌دیسانه ئەمه‌یه که له‌ بوخاری و موسلیم دا هاتووه له‌ عبدالله ی کوه‌ی مه‌سه‌وده‌وه - خ‌وای لی رازی بی‌ت - ئەلی: پیغه‌مبەر (ﷺ) فەرموی: کاتی سێ که‌س پێکه‌وه بن با دواتان چپه و سرتە نه‌کات، به‌ بێ هاوڕێکه‌یان، چونکه ئه‌و چپه‌یه غه‌مباری ئەکات.

17

تایبەتی ئەروانەى كە زانینتان پى بەخشاوه بەرزىان ئەكاتەوه بە چەند رادەو پلەيەك. ﴿ وَاللّٰهُ
بِمَا تَسْلُوْنَ خَيْرٌ ﴾ خوا ئاگاداره بە ھەر كارى كە ئىوہ ئەيكن.

ئەم ئايەتە خۆى لە خۆى دا پەيوەستە بە ئايەتى پيشووه، ئايەتى پيشوو جلموگىرى
ئەكات لەوہى ھۆى كينەو بيزارى ناو ئيماندارانە، ئەم ئايەتە فەرمان ئەدا بەوہى ھۆى
خۆشەويستى و برايەتى يە، بە پىى ھەندى لە رىوايەت ھاتنە خواروہى ئەم ئايەتە
پەيوەندى ھەيە بە ناپاکەكانەوہ، كەواتە پەيوەستى نىوانى ئەم ئايەتە و ئايەتەكانى پيشوو
بەھيزترو پتەوتر ئەبىتەوہ: مقاتلى كوپى حبان ئەفەرموى: ئەم ئايەتە ھاتە خواروہ لە
رۆژىكى ھەينى دا، پىغەمبەر (ﷺ) لەو رۆژەدا لەو بەشە مرگەوتەدا دائەنيشى كە ناوبراوہ بە
(صفة) و جىگای ھاوپى بى لانە و يانەكان بووہ، شوينەكە تەنگ بووہ و دانىشتوان زۆرو ئەم
لاو ئەولای پىغەمبەر (ﷺ) داگىر ئەكەن و پىرى ئەكەنەوہ، لەو كاتەدا ھەندى لە يارانى بەدر
دین كە پىغەمبەر (ﷺ) ھەميشە زىادە ريزيان پى ئەدات و لەبەر بى جىگایى ئەوہستەن و
ئەلین: السلام عليكم ايها النبي و رحمة الله و بركاته * ئينجا وەلاميان ئەداتەوہ لەپاش دا
سلو ئەكەن لە دانىشتوہكان و چاوہروانى ئەكەن جىگايان بکەنەوہ و ئەوانيش وەلاميان
ئەدەنەوہ و نىتر گوڤيان پى نادەن و ئەوانيش ھەر ئەوہستەن، ئەوہش لە دلى پىغەمبەردا (ﷺ)
زەحمەت ئەبى، ئينجا چەند كەس ھەلئەسىنى لە دانىشتوان كە بەدرى نەبوون بۆ ئەوانەى
كە وەستاون و بەدرين، بەوہش ھەلسىنراوہكان دلگران ئەبن، پىغەمبەريش (ﷺ) ھەست
بەوہ ئەكات لە ناوچاويانەوہ، ئينجا ناپاکەكان ئەلین پى يان: ئىوہ ئەلین: ئەم پياوہ بە
عەدالەت رەفتار ئەكات لەناو خەلك دا، بە خوا ھىچ بەو جوړە رەفتارى نەكرد لەگەل
ئەروانەدا!! كۆمەلى ھاتوون جىگای خويانيان گرتووە لە پيشەوہ و حەز ئەكەن نزىك بن لى
يەوہ، كەچى ئەوانە ھەلئەسىنى بۆ تاقى تر كە خويان سەستى و تەمەلى يان كەردووەو
نەھاتوون جىگا بۆ خويان بگرن. ئينجا ئەگىرنەوہ كە پىغەمبەر (ﷺ) ئەفەرموى: رەحمەتى
خوا لە ھەركەسى جىگای برايەكى خۆى بکاتەوہ، ئينجا بە جارى دانىشتوہكان بە گورجى
راست ئەبنەوہو رىگای براكانيان ئەكەنەوہ، ئەم ئايەتە دىتە خواروہ لەو رۆژى ھەينى يەدا.

ئەم رىۋايەتتە ئەگەر سەھىھ بىت ھىچ دژو پىچەۋانەي ئەو ھەدىسانە نى يە كە
 جەلۋىگىرى ئەكەن ئەۋەي كەس كەسى ھەلىسىنى بۇ ئەمەي لە جىگاگەي دا دانىشى، ۋەكولە
 ھەدىسى سەھىھى بوخارى و موسلىم دا ئەفرەمۇي: ھىچ كەسىك كەسىكى تر ھەلنەسىنى
 و ئىنجا خۇي لە شوينەكەي دا دانىشى، بەلام تەكە بىكەن و جىگا بىكەن و فراۋانى بىكەن.
 ھەروەھا دژو پىچەۋانەي ئەو ھەدىسانە نى يە كە پىۋىست ئەكەن لەسەر ئەۋانەي كە دىن بۇ
 ھەر كۆپى لە ھەر شوينى جىگاي ھەبوو دانىشى و ئىتر ھەنگاۋ نەنى بە مىلى خەلك دا بۇ
 ئەمەي بچى لەسەرۋە دانىشى! چۈنكە ئەۋەتا ئايەتەكە فەرمان ئەدات و ھانى دانىشتۇۋان
 ئەدات لەسەرئەۋەجىگا بىكەنۋە بۇئەۋەي لەرئەۋە دىت، ھەرچۇنى فەرمان ئەدات و ھان ئەدات
 لەسەر گۆنپرايەلى و فەرمانبەرى فەرماندار كاتى وتى بە ھەر دانىشتۇۋىك: ھەلسە ھەلسى.
 ئەو فەرمانە لە لايەن سەركرەۋ لىپرسراۋ دىت، نەك لەلايەن كابرا كە لە رىۋە دىت بۇ
 ئەمەي ھەلىسىنى و خۇي لە جىگاي دا دانىشى. مەبەست پىك ھىنانى فراۋانى ھەروۋە
 پىش فراۋانكرەنى جى و شوين، ھەركات دل گوشادو فراۋان بوو، كابرا بە خۇشەۋىستى و
 چاپۇشى يەۋە چوۋ بۇ ناۋ براكانى، ئەو كاتە بە خۇشى و رەزامەندى يەۋە جىگاي
 ئەكەنۋە، ئىنجا كاتى لىپرسراۋ لەبەر ھەر ھۆيەك بە جوانى زانى يەكى ھەلىسىنى لە شوينى
 جىگا چۆل بىكات بۇ يەكى تر بىگومان ئەو كاتە گۆنپرايەلى پىۋىستە بە ھەموو خۇشى و
 ئارامى دلەۋە، لەگەل ئەۋەدا ياساي گىشتى بىمىنى و پارىزگارى بىكرى، كە بىرىتى يە لە
 ھەنگاۋ نەنان بە مىلى خەلك دا و دانىشتى لە ھەر شوينىك دەست بەدات، ھەلنەساندى ھىچ
 كەسى بۇ ئەمەي ھەلىسىنەر لە شوينى دانىشى، ئەۋەي كە ئىسلام داۋاي ئەكات چاپۇشى و
 دل گوشادى يە، ئەدەبىكە كە پىۋىستە لە ھەموو كاتىكدا.

ئا بەو شىۋە قورئان ھەروۋەن پەرۋەردە ئەكات و پاك و خاۋىنى ئەكات، فىرى چاپۇشى
 و دل فراۋانى ئەكات بە رەۋشتىكى پەر لە سۆزو كامەرانى، چۈنكە ئايىنى پاكى ئىسلام ئەرك
 و بارىك نى يە بىخىتە سەرشان و بە زۆر بىرى بە مىلى خەلك دا، بەلكو گۆرەنە لە ھەست دا و
 پاك بوۋنەۋەيە لە ھەروۋەدا.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ جُنُودِكُمْ صَدَقَةٌ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَظْهَرُ

نينجا موسلمانان فيرى ويل و نهديكي تر نهكات له باره پيوهندي يان به پيغه مبهروه (ﷺ) و ا دهر نه كه وي زور زور نه چوونه خزمه تي و خريكيان نه كرد به نيشي تايبه تي خويانه وه - با نيشه كه شيان بي نرخ و پوچيش بوايه - بو نه مه تي ته مي و راي و مرگن، يان هر پي يان خوش بوو له گه لي كوينه وه و چپه و سرپه ي له گه ل بكن، گوي يان نه بوو له وه ي پيغه مبهر (ﷺ) كاري زور گرنگي گشتي مه يه، كات و وه ختي زور پر سوود و به نرخه نابي به فيرو و له خو پايي به خت كري، نينجا خوا ويستي ته مي يان بكات به م رهنگه خريجيكي دانا له سر نه وانه ي كه له خو پايي خريكي نه كن و وه خته كه ي داگر نه كن كه هيني گشتي يه مالي هه موو موسلمانانه، نهو خهرجه به خيرو سه دهقه بدن به هه ژارو بي نه واياني گه له بريتي نهو كاته داگر كراوه ي گه له دا، نه فرموي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ي كه ساني كه بروتان هيناوه ﴿إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ﴾ كاتيك ويستان به نه يني قسه بكن له گه ل پيغه مبهردا ﴿فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ جُنُودِكُمْ صَدَقَةٌ﴾ خيرو سه دهقه يه پيش بخن له قسه نه يني يه كه تان دا، واته له پيشه وه خيريك بكن به هه ژاران، نينجا له گه لي كو بينه وه و قسه نه يني يه كه ي بو بكن، ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ نهو خيرو سه دهقه پيش خستنه چا كتره بوتان ﴿وَأَظْهَرُ﴾ پاك و خاوين تره بوتان، به لي چا كتره چونكه پاداشتي مه يه لاي خوا، نه بي به كه فاره تي نهو وه خت داگر كردنه، پاك و خاوين تره، چونكه دل فيري به خشين نهكات و رامي نهكات له سر به گرنگ نه گرنتي مال و سامان و لاواز كردني خوشه ويستي و پيوهستي دل و دهر وون پي يه وه، كه هوي چه پل بووني ده. داناني نهو خهرجه زور جوان و به جي بوو، چونكه:

۱- ريزو به گه وه گرنتي پيغه مبهري نيشان دا و نرخی كات و وه ختي نهوي دهر خست، نه و هتا له خو پايي دهست كهوت نابي.

۲- ناپاك و مال خوشه ويستي پي جوي بووه وه له نيمانداري راسته قينه و نه وانه ي كه مه به ستيان روژي دوايي يه و چاويان ته نها بريوته نهوي خوا به لي يني پيداوه.

۳- گرنگي مافي هه ژاران و پيويستي يارمه تي و له ير نه كردنياني نيشاندا.

۴- بووبه برگر له كومه لكرن له سر پيغه مبهرو بي نارام كردن و داگر كردني كاتي پيروي.

فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢﴾ أَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ جَبُونَكُمُ صَدَقْتُمْ فَإِذَا لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا

نینجا لهم بارمهكیشموره بهزمی بهکار هینا لهگل ههزارو بی نهوایان دا فرموی: ﴿وَإِنْ لَمْ تَجِدُوا قَوْمًا﴾ نینجا نهگلر دهستان نهبوو هیچتان شك نهبرد بیکن به خیرو سدهقهیهك ﴿وَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ بیگومان خوا زور لی بوردهیه و میهرمانه، کهواته داوای شو خیرمتان لی ناکات. حمزمتی علی - خوای لی رازی بیئت - رفتاری کرد بهم نایهته، تمنها دینارینکی ههبوو کردی به درهم و هر جاری قسهیهکی نهینی ببوایه له پیشموره درهمهینکی نهکرد به خیرو نینجا نهچووه خزمته پیغمبر(ﷺ).

دوای هاتنه خوارموی نه نایهته زور کس وازی هینا لهو چپه و سرکهی که جاران نهیکرد و خهلکی تهمنی و مرگرت و فیزی ویل و نوسول بوون و تیگهیشتن که نهوی جاران نهیانکردو بی جی یی و نارهوا بوو، کهواته مبهست له نایهتهکه بهدی هات و پیویست نهما به مانهوی شو یاسایه، لهبر نهوی سپری یهوه و فرموی: ﴿أَشْفَقْتُمْ﴾ لایا ممترسیقان له ههزاری کردکوا پیکیشیقان کرد ﴿أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ جَبُونَكُمُ صَدَقْتُمْ﴾ له پیش خستنی چهند خیرو سدهقهیهك له چپه و سرپهکعتان ﴿فَإِذَا لَمْ تَفْعَلُوا﴾ نینجا له کاتیک دا نهومتان نهکرد ﴿وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ﴾ خوا لیقان بوروو تویهو گهرا نهوی لی و مرگرتن ﴿فَأَقِمْ الصَّلَاةَ﴾ کهواته نووژ به رینکی بهجی بینن، ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ زمکات بدمن ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ فرمانبری خواو پیغمبرمهکی بکن، واته نهوی نهتان کرد بهسری بگرنهوه به همیشهیی و بهردوامیقان لهسر بهجی هینانی نووژی رینک و راست و زمکات دان و گوپرایهلی خواو پیغمبرمهکی، ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ خوا ناگاداره بهوی که نهیکن. کهواته با وریای خووتان بن و خووتان بیارینن لهوی هوئی خهشم و نارهزایی خوایه. لهم دوو نایهته و شو ریوایهتانهی که هوئی هاتنه خوارمویان باس کردن روون نهیتمهوه شو ههموو ههول و تیگوشان و پهروموره

کردنەى كە بەكار ھىنراوھ بۇ پىگەياندن و ئامادەكردنى ئىو كۆمەلە موسلمانەىە لە بچووك تا گەورەى ھەست و رەوشتياندا.

ئىنجا ئەگەرئىتەرە بۇ سەر ئاپاكەكان كە جوولەكەكانيان كىرەبوو بە خۆشەويست و كاربەدەستى خۇيان، ھەندى ھەلوئىست و بەسەرھاتيان باس ئەكات، ھەرەشەيان لى ئەكات بە ئابروو بردن و چاپ لىدانی كارە نەينى يەكانيان، بە خراپى دوا رۆژو چارەنووسيان، بە زال بوون و سەرکەوتنى ئايىنى ئىسلام و شوئىن كەوتووەكانى لەگەل ئىو ھەموو پىلان و تەگبىرى خراپى ئەوانەدا، ئەفەرموى: ﴿أَلَزَرَ إِلَى الْإِيْن﴾ ئايا سەرنجىكت نەداوھ بەلاى ئەوانەى ﴿تَوَلَّوْا قُرْبَا﴾ كە دۆستايەتى يان كىردووە و كۆمەلەئىكان گىراوھ بە خۆشەويست و دەستە برا ﴿غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ كە خوا قارو خەشمى لى گرتوون، واتە سەرت سوپە بىئىنى لە حالى ئىو ئاپاكەكانە كە جوولەكەكان كىردووە بە خۆشەويست و دەستە برا بۇ خۇيان و بە قەسەيان ئەكەن، ﴿مَّا مَنَعَكُمْ﴾ ئىو ئاپاكەكانە نە لە ئىوون لە راستى دا، چونكە ھەر بىروايە دەرئەمبىن بە دەمى رووتە و لە دلىانەوھ نايەت، ﴿وَلَا يَنْهَمُ﴾ نە لەو جوولەكە خەشم لى گىراوھن، چونكە بىروايان بەرپاستى ئايىنەكەيان نى يە، بەلكو كۆمەلەئىكان ئەيانەوى لەو بەينەدا بىئىننەوھ و سوود لە ھەردوو لاوھ وەرگىز ﴿وَيَحْلِلُونَ عَلَى الْكَذِبِ﴾ ھەموو جارى سوئند ئەخۇن لەسەر شتى درۆ ﴿وَيَكْفُرُونَ﴾ لەكاتىك دا كە ئەزانن درۆيشە، كە ئەوھش ئەوپەرى ئاپىاوى و خراپى يە، ئىترەئودرۆيە ئەوھ بى كە بە دەم ئەيانوت بىروامان ھىئاوھ و ھەيە، ئەيانوت بە پىغەمبەر ﴿ﷺ﴾ ئىمە شاىەتى ئەدەين كە تۆ پىغەمبەرى خواى، يان ئىو ھەموو پىلان و دەست ھەلبەستانەى كە لە پەنادا ئەيانكرد و ئىنجا سوئندىان لەسەر نەبوونى ئەخوارد.

ئەم ھىرشە بەتىنە بۇ سەر ئىو ئاپاكەكانە ئەوھ ئەگەيەنى كە ئەوانە ئىنجاكار خەرىكى پىلان و ئاپاكى بوون دەريارەى موسلمانەكان، بوون بە دار دەستى جوولەكەش كە پىيس ترين دۆژمنى ئىسلام و موسلمانەكان، ھەروھە لەم ھىرشەدا دەرئەكەوى كە دەسلەلاتى ئىسلام بەھىزو گەورە بووھ لە مەدىنەدا، بە جۆزى ئاپاكەكان – كە جوولەكەيشيان لە پشت بووھ – ترساون لە موسلمانەكان و ناچار بوون بە سوئندى درۆ خۇيان رزگار بگەن لە دەستيان كاتى ئاپاكى و پىلانئىكان لى دەرکەوتايە، سوئندىان ئەكرد بە قەلغان بۇ خۇيان وەكو لەمەولا ئەفەرموى. ئەوانە بەھوى كىردەوى خراپى خۇيانەوھ ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا﴾ خوا

ئامادەى كىردووە بۇيان سزايەكى زۆر بەتىن

إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ اتَّخَذُوا أَيْمَنَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٦﴾ لَنْ نُنْفِىَ عَنْهُمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا أَوْلَادَهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئاً أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعاً فَيَحْطِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْطِفُونَ لِكُرٍّ وَيُحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ أَلَّا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٨﴾ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٩﴾

﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ چونکه بهراستی زور خراب بوو نهو کرده‌وى که هميشه نه‌يان کردو خەريک بوون پى يەوه، ﴿اتَّخَذُوا أَيْمَنَهُمْ جُنَّةً﴾ نهو ناپاکانه سوینده‌کانى خویان نه‌کرد به قه‌لغان و سوپەر، بهو سویندانه ناپاکى خویانیان نه‌شارده‌وه و خەلکى به موسلمانى نه‌زانين و نه‌مین نه‌بوون لى يان و قسه‌يان و نه‌نه‌گرتن ﴿فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ به‌هوى نه‌وه‌وه به‌رگرى و جله‌وگيرى مه‌ردوميان نه‌کرد له رى‌ى خواو ناييىنى خواو دل‌يان سارد نه‌کردنه‌وه له يارمه‌تى داني پيغه‌مبه‌رو جه‌نگ کردن له ريگای نيسلام دا، ﴿فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ به‌هوى نه‌وه بو‌يان هه‌يه سزايه‌کى نابروو بهر و ريسوا کهر، نه‌مه هه‌ره‌شه‌يه به سزايه که نه‌م سيفه‌ت و نيشانه‌يه‌ش هه‌يه له باتى فيل و ته‌له‌که و خه‌له‌تاندنه‌که‌يان و سوینده دروکانيان که بى باکانه به درووه ناوى خويان نه‌برد.

﴿لَنْ نُنْفِىَ عَنْهُمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا أَوْلَادَهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئاً﴾ نه مال‌يان و نه منداليان هه‌رگيز سووديان پى ناگه‌يه‌نى و په‌نايان نادات له خواو هه‌چ تۆله و سزايه‌کى خويان لى دور ناخاته‌وه، ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نهو ناپاکانه هاوپى و هاوهمى ناگرن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ نه‌وانه لهو ناگرده هه‌ميشه‌يين و نه‌ميننه‌وه بى برانه‌وه دوا هاتن، خوا په‌نامان بدات.

نينجا شيوه‌يه‌کى ترى ريسواکه‌ريان نيشان نه‌دات که له روژى دواييدا سویندى درو نه‌خون بو خوا هه‌رچونى له‌م جيهانه‌دا سویند نه‌خون بو به‌نده‌کانى خوا که نه‌وه‌ش وا نه‌گه‌يه‌نى ناپاکى ريشه‌ى داکوتاوه له ده‌رونياندا، تا راده‌يه‌ک له روژى دوايى دا و له

حوزوری پەروەردگارىشدا لە كۆليان نابيتەوه، كه هيچ شتيكى لى شاراو و پۆشيدە نيبە!!

ئەفرەمى: ﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا﴾ ئەي پيغەمبەر باسى رۆژى بکه که خوا ئەوانە ھەموو زىندوو

ئەکاتەوه ﴿يَعْلَمُونَ لَهُ﴾ ئينجا سويند ئەخۆن بۆ خوا ﴿كَأَيِّ حِفْظٍ لَكَ﴾ ھەروەك سويند ئەخۆن بۆ

ئىوہ لەم جياھانەدا كە بېوادارن. ﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم عَلَى شَيْءٍ﴾ وا ئەزانن كە بەو سويندە درۆيانە

شتيكيان دەست كەوت ئەبى و رزگار ئەبن، ھەرچۆن لەم جياھانەدا بەو سويندە درۆيانە

خۆيان رزگار ئەكردو ھەردوميان فرىو ئەدا، ئەوانە وا ئەزانن كە لەسەر شتى دامەزاون و

ئەو سويندە درۆيانە پالپشت ئەبى بۆيان، نازانن كە لەسەر بۆشن و بى پالپشتن ﴿أَلَا إِنَّهُمْ مُّم

الْكَاذِبُونَ﴾ بىدار ئاگادار بن بەپراستى تەنھا ئەوانە درۆزنن كە ئەوپەرى رادەيان گرتووہ لە

درۆزنيەدا، ئەوھتا لە حوزورى پەروەردگارى ئاگادارو زانا بە ھەموو شتيك سويندى درۆ

ئەخۆن و لايشان وايە ئەو سويندە درۆيانە سوودى ئەبى بۆيان و نرخى ئەبى لای خوا!!

ئينجا ھۆى ئەو ھالەتە خراپەيان روون ئەکاتەوه ئەفرەمى: ﴿اسْتَخَوَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ﴾ بە

تەواوى شەيتان زال بووہ بەسەريان دا، بە جۆرنك ھۆش و ژيرى لى سەندوون ﴿فَأَنسَهُمُ ذَكَرُ

اللَّهِ﴾ بەھۆى ئەوھوہ يادو باسى خواى لە بىر بردوونەتەوه، ھەر دلى واى بەسەرھات ئەشيوى

و ئەبیتە ھىلانەى خراپە و يەك بار ئەبیتەوه بۆ شەر و خراپە، كەواتە ﴿أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ﴾

ئەوانە كۆمەلى شەيتانن، تاقمى تايبەتەين بۆى و ئەچنە ژىر ئالای ئەوھوہ، بە ھەرمانى ئەو

ئەجولینەوہ و مەبەست و ئامانجى ئەو بەجى ئەمەينن، ﴿أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ مُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ بىدار بن

و بزانن كە بەپراستى تەنھا كۆمەل و تاقمى شەيتان زيانبارو رەنجەرھۆى راستەقىنەن.

بەپراستى ئەم ھىرشەى كە لەم چەند ئايەتەدا بىرە سەر ئەم ناپاکانە ئىجگار سەخت و بەتەين

بوو، زۆر بەجى و رىك و راست بوو لەگەل بەد كەردارى و ئازاوەو ئەو پىلانەى كە پىرى

ھەلەسەن بەرامبەر ئايىنى خواو كۆمەل و تاقمى خوا. ئەم ھىرشە ھۆى ئارام و دلخۆشى

موسلمانانەئەوھتا خوا خۆى لە باتى ئەوان ھىرش ئەباتە سەر دوژمنە خو داشاردەمەكانيان.

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ ﴿٢٠﴾ كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبَکَ أَنَا وَرُسُلُیْ إِنَّ اللَّهَ قَوِیُّ عَزِیْزٌ ﴿٢١﴾ لَا تَحِدْ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ

نەر ناپاکانه په نایان نه برد به جوله که کان و به قسه ی نه وان هه لئه سوږان، چونکه لایان و ابوو که نه وانه هیژنکی ته قی و بیم لی کران، جینگای نومیدن بویان، ټینجا نه و خوا نه دات له ده ماخیان و نا نومیدی یان نه کات، نه هه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ به پرستی نه وانه ی که دوزمنایه تی خوا و پیغه مبه ره که ی نه کهن له هه لو نیست و سنووریک دان دژو به رامبه ر سنووری نه وان ﴿أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ﴾ نه وانه له ریسواتر و سه رشوږ تری مه ردومانن و له ریزی نه وانن، چونکه ﴿كَتَبَ اللَّهُ﴾ خوا نووسیویه تی و بریاری داوه، ﴿لَأَعْلَبَکَ أَنَا وَرُسُلُی﴾ بیگومان من و پیغه مبه ره کانم زال نه یین. ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِیُّ﴾ به پرستی خوا به هیژو توانایه به سه ر یارمه تی دان و زال کردنی نایین و پیغه مبه ره کانی، ﴿عَزِیْزٌ﴾ زاله به سه ر هه ر کاروباری که بیهوی. نه مه به لینی خویه که راسته و هه روا هاتوه و بینراوه و نه بی هه روایش بیت هه تا دنیا دنیایه، هه رچهند به دیمه ن و رواله ت له هه ندی کات دا پیچه وانه بینراوه و نه بینری.

نه و ی که له مه و به ر به دی هاتوه نه مه یه که به رواو خوا په رستی به تاک و تمنا هه ر زال و سه ر که وتوو بوون به سه ر بی به روایی و بت په رستی دا، عه قیده ی خوا په رستی له زهوی دا جینگیر بووه، ناده می مل که چ بوو بوی له پاش نه و هه موو قوړت و گریی کوفرو بت په رستی یه که هاته ریگای، له پاش نه و هه موو زوړان بازی و به ربه ره کانی کوفرو بی به روایی و بت په رستی یه دا، نه گه ر له چهند کات و ماوه یه که دا بی به روایی و بت په رستی هاتبنه وه کایه و دووباره دهر که وتبنه وه له هه ندی ناوچه کانی زهوی دا - وه کو نیستا روی داوه له ده ولته بی به رواو بت په رسته کاند - نه گه ر شتی وا هه یه و روی داوه، بیگومان عه قیده ی به روا به خواو خوا په رستی هه ر زاله به شیوه ی گشتی له سه ر زهوی دا، بیجکه له وه که ماوه ی بی به روایی ده ست ناده ن بو مانه وه، چونکه دژو پیچه وانه ی سه روشتن. بیجکه

لهوش رۆژ به رۆژ ئادهمی رێ ئهبا به چهند بهلگه و رابهری تازه که دهستی نهگري و رای نهکيشی بۆ بپروا به خواو چهساندنێ عهقيدهی بپروا و پهرستنی خواي تاک و تهنيا.

ئيماندارو موسلمانێ راستهقينه به بێ دوو دلی و به ههموو ئاراموه ئهو بهلینێ خوا وهرنهگري و به راست و بهدی هاتووی سهیر نهکات. نهگهر له چين و چهرخیکي کهم دا يان له ولاتیکی دیاریی دا پێچهوانهێ ئهو بهلینهێ بیینی، ئهو به شتیکی کاتی سهیر نهکات به بهرهونهمانی دانهنی، نهزانی ئهوه شتیکه خوا رنگای داوه و هوو بهرژهوهندی یهکی تایبهتی ههیه، رهنگه بۆ ئهوه بیئت ئیمان و سروشت بهیئیتیه سۆزو پهرووش و رایپهرینی بۆ بهدی هیئانی بهلینێ خوا له کاتی دیاریی کراوی خویدا.

کاتی ئهمرۆ ئیمه سهرنجی ئهو ههموو جهنگه جۆر به جۆره بدهین که دوژمنانی ئیمان و ئیسلام ههلهسهن پێی و بهرپاری نهکهن دهبارهی ئیماندار و موسلمانان، به جهورو ستم و زۆر پێ هیئان و چهند جۆر پیلان له ههموو لایهکهوه و لهو ههموو مانده و چهرخي دوورو درێژهدا، تا رادهی کوشتن و برین و دهرکردن و رۆزی برین، کهچی له پاش ئهوه ههر ئیمان به ریکی مایهوه له دل و دهروونی بپرواداران دا، بهرگری یان نهکات له رووخان و نهمان، کهلهکانیان نهپاریزی له توانهوهیان لهناو ئهو ههموو گهل و کۆمهلهی که پهلاماریان داونی، کاتی ئیمه سهرنجیکی ئهوه بدهین که رووی داوه لهو ماوه دوورو درێژهدا دهستمان نهکهوی راستی ئهو بهلینه. دهستمان نهکهوی لهم رووداوه دوورو درێژهدا به بێ پێویستی به چاوهرپوانی داهاتوو، نهوهتا ئهو بپروا عهقيده ههرچار نهکراو مایهوه و زال بوو بهسهر ههموو سزاو نازارو کوشتن و برینهداو تا بیئت پهره نهسینی!!

به ههر حال بپرواداری راستهقينه هیچ گومان و دوو دلی یه رووی تی ناکات و بپروای بههیزی دامهزراوی ههیه که بهلینێ خوا راسته و ئهبی ههر بهدی بیئت، نهوانهێ دوژمنایهتی و بهربههکانی نهکهن لهگهل خواو پیغهمبهردا (ﷺ) ئهبی ههر له ریسوا ترین بن، ئهبی تهنها خواو پیغهمبهرهکهی زال بن، شتهکه ههروا بووه و ئهبی ههروایش بیئت و بهدی بیئت، ئیتربا به دیمهن و روالهت دژو پێچهوانه ببینری ئینجا له دوایی سورهتهکهدا ئهو یاسا و بنهڕهته دامهزراوه ئههیئنی که پێویسته ئیمانداران لهسهری راوهستن، یان ئهو ترازووه ورده که

ئىمانى راسته قىنەى پى ئەكىشىرى. كە برىتى يە لە جيا بوونەوى كۆمەلى خواو پىچرانی به
 تەواى لە كۆمەلى شەیتان و ئەوپەرى لایەنگىرى بۆ كۆمەلى خواو وەستان لە رىزى ئەوان
 دا، خو رووت كردن لە ھەر شتى كە راكىشەر بىت بۆلای كۆمەلى شەیتان، پەيوەستن و خو
 بەستەنەو دەست گرتن تەنھا بەھوى پەيوەستى به خواو پىغەمبەرەو (ﷺ). ئەفەرموى:
 ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ دەست ناكەوى گەلى بېرواى بىى به خواو روژى
 دواىى لە كاتىك دا ﴿يُؤَادُونَ مَنْ كَذَّابَ اللَّهِ وَرَسُولَهُ﴾ خوشەويستى و دوستايەتى كەسانى بكن
 كە دوژمنايەتى خواو پىغەمبەرەكى ئەكن و لە سنوورىكن و دژو پىچەوانەى سنوورى
 ئەوان. چونكە خوا دوو دلى نەداوە بە ھىچ كەس، ھەرگىز ھىچ دلى دوو خوشەويستى دژو
 پىچەوانە كۆنكاتەو لە خۆى دا: خوشەويستى خواو خوشەويستى دوژمنى خواا كەواتە لە
 ھەر دلىك دا يان بېروا ھەيە يان بى بېرواى، بەلام ھەردوو بە ھىچ رەنگ كۆنابنەو. ﴿رَأَى
 كَانُوا أَبَاءَهُمْ﴾ با ئەو دوژمنانى خواو پىغەمبەرە باوكيان بن، ﴿أَزْأَبَاءَهُمْ﴾ يان كوڤيان
 بن. ﴿أَزْأَخْوَنَهُمْ﴾ يان برايان بن، ﴿أَزْأَعِشِرَتَهُمْ﴾ يان خەزم و كەس و كاربان بن. كەواتە
 پەيوەستى خوڤن و خەمايەتى ئەبى نەمىنى و بىچىرى لەگەل ئەو دوژمنانە لە سنوورى ئيمان
 دا، بەلى ئەو پەيوەندى و پەيوەستى يە تىبىنى ئەكرى كاتى ئەو ئازاوە و بەرەرمەكانى بەرپا
 نەبى لە نىوان ئالای خواو ئالای شەیتان دا، ھاوپى يەتى و ژيان بە چاكە لەگەل باوك و
 داىكى بى بېروادا پىويست كراوە بۆ ژيانى ئەم جىھانە بە مەرجى جەنگ بەرپا نەبى لە نىوان
 كۆمەلى خواو كۆمەلى شەيتاندا، بەلام كاتى جەنگ و بەرەرمەكانى رووى دا لە نىوان ئەو
 دوو كۆمەلەدا ئەبى ھەموو پەيوەستى و پەيوەندى يەكى تر بىچىرى و نەمىنى، ئەوھتا ئەبو
 عوبەيدە باوكى خۆى كوشت لە غەزاي بەردا، ئەبو بەكر نيازى كوشتنى عبدالرحمن ى كوڤى
 كرد. مەصعبى كوڤى عومەير، عبيدى براى كوشت. عمرو حمزە و على و عبيدە و حارث خەزم
 و كەس و كارى خۆيان كوشت. خۆيان داڤنى لە ھەموو ئەو پەيوەندى و پەيوەستى يانە و
 تەنھا ئايىن و عەقىدەيان گرت بە دەستەو. ئەو ئەوپەرى راستى يە لەگەل خوادا و لە
 تەرازووە راستەكەى خوادا!

أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ

الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾

﴿أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ﴾ ئەوانەى كە لە گەڵ دۆزمنانى خوا دا بەو جۆرەن خوا
بپوان لە دليان دا نووسيووه و جينگيرى كردووه. ماتول ئەو بپروايانە بە دەستى قودرەتى خوا
نووسراوه و جينگيرى كراوه نيتى ئەمان و كوژاندەوه و سپىنەوهى بۆ نابى! ﴿وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ﴾
پشتيوانى كردوون و بەهينى كردوون بە گيانىك لە لايەن خويانەوه، بەلى بىگومان ئەو خوا
پىداوانە خويان لە هەموو شتى بۆ رووت ناكړى و ئەو هەست و نيازە بەهينەيان بۆ پەيدا
نابى بەو گيانە نەبىت لە لايەن خواوه، هەرگيز دليان بەو جۆرە رووناك نابىتەوه مەگەر
بەهوى ئەو گيانە كە يارمەتى يان ئەدات بە هينزو رووناكى، پەيوەستيان ئەكات بە
سەرچاوهى هينزو رووناكى. ﴿وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ ئەيانخاتە بەهەشتانى كە
ديت و ئەچى رووبارەكان بە ژىر كۆشك و ناويان دا، ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ ئەمىنەوه لەو
بەهەشتانەدا هەتا هەتايە بى برانەوه، ئەوەش لە پاداشتى ئەوهى خويان لەم جيهانەدا رووت
كرد لە هەموو پەيوەستى و پەيوەندى يەكى ئەم زەوى و جيهانە لەبەر خوا، لە دلى خويان
دەركردەهەموو خۆشەويستى يە جگە لە خۆشەويستى خوا و هەرشتى ئەگەر پىتەوه بۆلاى خوا.
هوى ئەو هەموو چاكە و ميهربانى يەش ئەمەيه: ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ خوا لەوان رازى
بووه و ئەوانيش لە خوا رازى بوون و دلشاد بوون بەوهى بوى بپيار دان لە هەردوو جيهاندا.
ئەوانە خويان پچپى لە هەموو شتى خويان بەستەوه بە فرمانى خواوه، ئينجا خوايش
كردەوهى ئەوانى وەرگرت و خستىنە پەناى خوى، سايه و پەناى خوى بۆ فراوان كردن،
تىنى گەياندن و حالى كردن لە خوشنوودى خوى لى يان، ئەوانيش بەوه دلشاد و خوشنوود

بوون، ئىوانە لەبەر خوا خەشم و كینهیان بوو لەكەس و کاریان خوایش لە باتی ئەو رازی بوو لى یان و بەر هەموو بەهره و چاکیه رازی و دلشادی کردن له خۆی. ﴿أَزَلَيْكَ حَرْبُ اللَّهِ﴾ ئىوانەن کۆمەلى خواو تاقمى تايبەتى بە خواوه. ئىوانە تاقمەكەى خان كە کۆبوونەتەرە لە ژێر ئالاکەى دا، بزووتنەرە و کردەویان لە ژێر سەرکردایەتى خوادایە، ئىوانەن رینوومایى ئەویان وەرگرت، ئىوانەن بەرنامەى خوا بەدى ئەمینن لەم جیهانەدا. ئىوانەن شتى ئەكەن كە خوا پێى خۆشەو ئەیهوى لەم جیهانەدا. ﴿إِنَّا جَزَبَ اللَّهُ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ بێدارو ئاگادارین كە بێگومان تەنها کۆمەلى خوا رزگارە و گەیشتووه بە نامانچ.

ئەگەر ئىوانە بەر جوړە نەبن ئیتر كى تر وایى؟

ئا بەر جوړە ئادەمى دابەشە بە دوو کۆمەل: کۆمەلى خواو کۆمەلى شەیتان. تەنها دوو ئالە هەیه: ئالای حق و ئالای بەتال ئینجا هەركەس لە کۆمەلى خوا بى ئەو لە ژێر ئالای حق دایە، ئەگەر لە کۆمەلى شەیتان بێت، ئەوا لە ژێر ئالای بەتال دایە، ئەو دووانە دوو تاقم و ریزی جیاوازن بە بى تیکەل و پێكەلى!!

نە نەسەب و نەژاد شتە، نە خزمایەتى و ژن و ژن خوازی شتە، نە نیشتمان و بەره و تیرە شتە، نە رەگەزایەتى و نەتموایەتى شتە، بەلكو تەنیا شتى هەیه لە مەیدانى خوادا كە بریتى یە لە ئایین و عەقیدەو ئیتر بەس، كەواتە هەركەس ئەچیتە ناو کۆمەلى خواو لە ژێر ئالای خوادا ئەوەستى ئەوا ئەو هەمووانى تر بران لای خواو لە ئایینی خوادا، ئیتر هەرچەند رەنگ و نیشتمان و بەره و تیرەیان جیاواز بێت، هەرچەند خێزان و كەس و کاریان دوورو جیاواز بن، چونكە هەموو كۆئەبنەرە لە شتىك دا كە کۆمەلى خوا پێك ئەهێنى، كەواتە هەموو هوى جیاوازی ئەم جیهانە ئەتوێتەرە لە ژێر ئەو ئالادا، هەركەس شەیتان زال بووبى بەسەرى دا و داگیرى كردبى و رایكێشایى بۆ ژێر ئالای خۆى، ئەو كەسە بە هیچ كلۆج ئالەكى بە کۆمەلى خواوه و هیچ هۆیهكى تر پەيوەستى ئاكات پى ئەو، نە خاك و ولات، نە بەره و

تیره، نه نیشتمان و نه رهنگ، نه ناسب و خزمایه‌تی، چونکه لای خوا یه‌کم هؤی
 په‌یوه‌ستی و په‌یوه‌ندی عقیده و نیمانه و هؤی په‌یوه‌ستی و په‌یوه‌ندی یه‌کانی تر له‌سهر
 نهم راگیره، دهی کاتی نهم بنه‌رته نهما و پچرا هموو نه‌وانی تر نرخی نامینی و نه‌پچری.
 نهم نایه‌ته هرچند و نه‌گه‌یه‌نی که له‌ناو گهل و کۆمه‌لی موسلماندا هیینی و بووه که
 دلی به‌سرابی بهو هؤی په‌یوه‌ستی یه نه‌رزی یانه‌وه که باس کران و بهم نایه‌ته نه‌یه‌وی
 چاره‌سریان بکات و تهرزوی نیمانی دانا و بریاری نهو پچران و جوی بوونه‌وه به‌تینه‌ی
 دا، به‌لام له ههمان کات دا نه‌خشه‌ی شیوه‌ی قاقمیک کی‌شا که به راستی بوون له‌ناو گه‌لی
 موسلماندا، له‌وانه‌ی که خویان داپنی له هموو شتیکی نهم زهوی یه و پاک و خاوین بوون و
 که‌یشتن بهو پلهو پایه به‌رزه. خوا لی یان رازی بیټ.

نهم وینه و شیوه به‌رزو رووناکه ریک و پیک ترین شته باس بکری و سوره‌ته‌که‌ی پی
 دوا‌یی به‌ینری، نهو سوره‌ته‌ی که له یه‌کم جاره‌وه ده‌ستی پی کرد به چاودیری و
 میهره‌بانی خوا بۆ نهم نومه‌ته که باس کراو دهرکه‌وت له رووداوی نهو نافرته هه‌زاره‌دا. لی
 بران بۆ خواو خۆ رووت کردن له هموو شتی له‌بهر خوا زۆر ریک و به‌جی یه به‌رامبه‌ر نهو
 چاودیری و لوتفه‌ی که خوا هه‌یه‌تی دهریاره‌ی نهم نومه‌ته. پچران و جیا بوونه‌وه‌ی ته‌واو
 له نیوان کۆمه‌لی خواو کۆمه‌لی شه‌یتان دا شتی‌که پنیوستی سهرشانی نهم نومه‌ته‌یه که
 خوا هه‌لیب‌زارد بۆ نه‌مه‌ی هه‌لسی بهو سپارده و نه‌رکه‌ی که خرایه سهرشانی و ناسمانه‌کان
 و زهوی و چیاکان نه‌یا‌توانی هه‌لسن پی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ الْأُولَىٰ وَالْحَسْرَةَ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ

سورہ نسی ﴿الحشر﴾
مہ دینہ یی یہ و ۲۴ نایہ تہ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ئەم سۈرەتە بە بۆنەي رووداۋى (بنى نضير) ھە - كە گەرەكى بوو لە گەرەكەكانى دەوروبەرى مەدینە - ھاتە خوارەو ھە سالى چوارەمى كۆچىدا باسى ئەو ئەكات كە چۆن رووى دا؟ لەبەرچى روويدا؟ باسى چۆنىتى ناو كۆمەل و گەلى مۇسلمان ئەكات لە پاش ئەو رووداۋە. لە پيش ئەمەي دەست بەكەيت بە سۈرەت و باسەكە لە ئايەتەكان ھەرگىز، ھەندى لەو رووداۋە ئەگىرنەو بە پىئى ئەوئى بۆمان باس كراۋە لە كىتەبى سىرەت و ھەدىسدا.

ئەو رووداۋە لە سەرھەتاي سالى چوارەمى كۆچى دا بوو لە پاش جەنگى ئوھود و پيش رووداۋى جەنگى خەندەق. ھەندى ئەۋەى كەباس ئەكرى لەوبارەيەۋە ئەمەيە: پيغەمبەر(ﷺ) لەگەل دە كەس لە يارانى كە ئەبوبەكر و عومەر و على يان تيدا بوو رويشت بۇ ناو ئەو خيلى و گەرەكە، داۋاي بەشداری لى كردن لە خوڤنى ئەو دوو كوژراۋەدا بە پىي بەلئىن و پەيمانى كە درا لە نيوان ئەمان و ئەوان دا لە سەرھەتاي ھاتن بۇ مەدينە، ئينجا كە چوون جۈلەكەى - بنى نصير - ھاتن بە پيرىەۋە. بە خوڤى و بەخيىر ھاتنى گەرم و بەلئىنيان دا بە جى بەجى كردنى ئەۋەى لەسەريانە، لە ھەمان كات دا لە ژىرمەۋە تەگبيريان كرد بۇ لەناو بردنى خوڤى و ئەۋانەى لە خزمەتى دا بوون، پيغەمبەر(ﷺ) دائەنيشى لە پال ديۋارى خانوويەك لە خانوۋەكانيان دا، ئينجا لەناو خوڤيان دا ئەلئىن ھەلى وامان دەست ناكەۋى يەكى بجى لە سەربانەۋە بەردىكى گەرە بخات بە مليدا، بەلكو رزگار بين لە دەستى، ەمەرى كوپى ججاش ئەلى ئەۋە لەسەر من. ئينجا خوا ئەنيتە دلى پيغەمبەر(ﷺ) و ھالى ئەكات لەو نيازو پيلانە پيسەيان، بەھۋى ئەۋەۋە لە شوينەكەى خوڤى ھەلئەسى ۋەكو ئيشىكى ھەبى، بەلام كاتى ديار نابى و ناگەرئتەۋە يارەكاني بى ئارام ئەبن و ئەگەرئىن بە دواى دا و ئەزانن كە

گهراوتهوه بۆ مهدينه، پيغه مېمېر (ﷺ) فرمان ئهدات به ئامانه بوون بۆ جهنگ لهگهڵ ئهوه
 تاقمه لهبەر ئهوه نيازو ناپاکی یه گهورهیه که کردیان. له پيش ئهوه که عیسی کوپی ئهشرف
 که لهوان بوو نهئوه سقا له جوین و قسهی ناشیرین دهرياره ی پيغه مېمېر (ﷺ) و هاندانی
 دوزمنان لئی، لهگهڵ تاقمی په یوهندی یان کرد لهگهڵ قورهیش و سویند خوار بوون لهگهڵیان
 بۆ پیلان و ههلسانیان بهو دژو دوزمنایهتی پيغه مېمېر (ﷺ) لهگهڵ ئهوه پهیمانی ئاسایش و
 ناشتی یه ی که ههبوو له نیوان دا، تا کار کهیشته ئهوه رادهیه پيغه مېمېر (ﷺ) نیزنی محمدی
 کوپی مهسله مه ی دا به کوشتنی کهعب و ئهرویش کوشتی.

ئینجا که ئهوه پیلانه گهوره یه ش هات بهسردا هیچ چار نهما ئهوه پهیمانه ی توو پ دایهوه
 بهسریان دا به پشی یاسای قورئان، ئینجا فرمانی دا چوار دهوری ئهوه گهڕه که دراو
 مۆله تی دان سی رۆژ یان ده رۆژ بۆ ئهوه ی بار بکه ن و مهدينه بهجی بیلن و چی یان هیه
 لهگهڵ خویان بیبهن، له باتی خویان چهند کسه ی دانین بهسردا باغ و کشتوکاله که یانهوه،
 بهلام ناپا کهکانی مهدينه به سهروکایه تی عبدالله ی کوپی ئوبه ی کوپی سهلول ناریدیان بۆ
 لایان و هانیان دان لهسردا مل پینچی و بهرنگاری، وتیان: بهرگه بگرن و خۆتان مهدهن به
 دهستوه بنگومان ئیسه هه رگیز دهستان لێ هه لئاگرین، نهگه ر جهنگتان لهگهڵ کرا
 لهگهڵتانین، نهگه ر دهرکران لهگهڵتان دهرنه چین.

بههۆی ئهوهوه خویان قایم کرد له قهلاکانیان دا، ئینجا پيغه مېمېر (ﷺ) فرمانی دا به
 بهرین و سوتاندنی دار خورماکانیان، ئینجا کاتی بیست و شهش رۆژ لهسردا ئهوه حاله ته
 مانهوه و نا ئومید بوون له راستی ناپا کهکان، خوایش ترس و بیمی خسته دل یان، بههۆی
 ئهوهوه داویان کرد که بهره لایان کات و نهیان کوژی تا دهرچن به وینه ی - بنی قینقاع -
 وهکو له سورمه ی «الاحزاب» دا باس کرا. به مهرجی باری حوشتی بارکه ن بۆ خویان و
 بیبهن، بهلام چهك نهبن، پيغه مېمېر (ﷺ) داواکه ی وهگرتن و ئهوانیش بهو جوړه له
 مهدينه دهرچوون. هه ندیکیان بۆ خهیبهر و هه ندیکیان بۆ شام.

ئینجا با گو ی شل کهین بۆ قورئانی بههه ر ئهوه رووداوه مان بۆ باس بهفرموی بهو شیوه
 تاقانه کهس نه دیوه ی خوی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾
 هه رچی وا له ئاسمانه کان و هه رچی وا له زهوی دا باس و یادی خوی کردو به پاک و
 خاوینی راگرتوه له هه موو له که و خراپه و رهخنه یه ک.

له سهره‌تای سوره‌تی ﴿الحدید﴾ دا به درنژی دواين و مه‌به‌ست له وینه‌ی نهم نایه‌ته‌مان روون کرده‌وه و پیوست نی یه دووباره کردنه‌وی. قاپی سوره‌ته‌ک‌ی کرده‌وه به‌م شته زور گرنگه راسته. نهو سوره‌ته‌ی که باسی دهرکردنی کافران نه‌کات له شوین و ولاتی خویان و به‌خشینی نهو جی و شوینه به به‌نده بپواداره‌کان که همیشه باس و یادی خوای خویان نه‌کرد و سوپاس و سه‌نایان نه‌کرد به ناو و سیفته شیرینه‌کانی، که‌واته نیشه‌ک‌ی زور راست و به‌جی بوو ﴿وَهُوَ الْمَزِيزُ الْكَرِيمُ﴾ ته‌ن‌ها نهو توانا و زاله و دانا و زانا و کاردرسته. توانایه به‌سهر یارمه‌تی دان و سهر‌خستنی دۆستان‌ی و پیشیل کردنی و له‌ناوبردنی دورمه‌ن‌انی، ته‌گیر و بپیاره‌ک‌ی راست و به‌جی یه.

نینجا هه‌والی نهو رووداوه نه‌دا که نهم سوره‌ته‌ی تیا هاته خواره‌وه، نه‌فرموی: ﴿هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ خوا نهو خواجه‌یه که بی بپواکانی له نه‌هلی کتیب دهرکرد ﴿مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ له جی و شوینی خویان ﴿لَا زَلَّ الْحَمَرُ﴾^۱ له یه‌که‌م جاری کو‌کردنه‌وه و دهرکردنیان له خاکی نیوه دورگه‌دا، واته نه‌مه یه‌که‌م جاره نه‌وانه دووچاری ریسوایی و سهر‌شوپر بوون لهو ولاته‌دا، چونکه له‌وه‌وبهر به‌هیزو به ده‌سه‌لات بوون و ملیان شوپر نه‌کردوه بو که‌س، بی‌گومان هه‌موو شتی به‌ده‌ست خواجه و خوا نه‌یکات، نیت‌ر چ نه‌وه‌ی ده‌خلی هیچ که‌سی تری تیدا نی یه، چ نه‌وه‌ی خوا له‌سهر ده‌ستی به‌نده‌کانی دا به‌دی نه‌هینی، نهو دهرکردنی نه‌وانه هه‌رچه‌ندبه رواله‌ت له‌سهر ده‌ستی پیغه‌مبه‌رویارانیدا بوو ﴿وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ﴾ به‌لام شیوه‌ی فرموده‌که و نیشان نه‌دات که کاره‌که زور گه‌وره و گرنگه و له توانای هیچ که‌س دا نه‌بووه، به‌لکو شتی بوو خوا خو‌ی کردی، وه‌کو هه‌میت‌ر نه‌وه نیشان نه‌دات و نه‌یخاته به‌رچاو که نه‌فرموی: ﴿مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا﴾ نیوه گومان‌تان نه‌نه‌برد که نه‌وانه دهر‌نه‌چن و به ته‌مای نه‌وه نه‌بوون له‌بهر هیزو ده‌سه‌لاتی زوریان، ﴿وَلَطَرًا﴾ أَنَّهُمْ مَانَعَتْهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ ﴿نه‌وانیش لایان و ابوو گومانیان نه‌برد که قه‌لا و قولله‌کانیان به‌رگری که‌رو پاریزم‌ریانه له سزای خوا، به‌وه هه‌ل‌خه‌له‌تان و خویان له بیر نه‌بوو

^۱ به چوار جۆری تریش ته‌فسیر کراوه‌ته‌وه، به‌لام نه‌وه‌ی له ته‌فسیره‌که‌دایه، به‌لام‌وه به‌هیز‌تره و رای زکریه‌یشی له‌سهره، له‌بهر نه‌وه هه‌لم بژارد.

فَأَنَّهُمْ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرَجُونَ بِيُوتِهِمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ ﴿٢﴾ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٣﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤﴾

﴿فَأَنَّهُمْ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا﴾ ئینجا فرمان و بریاری خویان بۆ هات له لایه کومه که نه یانزانی و گومانیان بۆ نه نهبرد، بۆیان هات له نار و دهروونیانهوه نه که له قه لاکانیانهوه، ﴿وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ﴾ ترسی به تینی فپی دایه دلایانهوه تا بی نارام بوون، ﴿يُخْرَجُونَ بِيُوتِهِمْ بِأَيْدِيهِمْ﴾ خانوه کانی خویان و یران نه کرد به دهستی خویان ﴿وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ﴾ به دهستی نیمانداره کان. و یران کردنیان به دهستی خویان له بهر نهوه بوو کاتی نا ئومید بوون له خویان با موسلمانان له پاش نهوان سوودی لی وهر نه گرن، یان له بهر نهوه بوو تیکیان نه داو به دارو بهرد و خۆله که ی کون و که له بهرو سهر کو لان و کوچه کانیان پی نه گرت لهو کاته دا که چوار دهو در بوون، یان له سهر ته می ناپاکه کان تیکیان دان و کردنیان به قه لا و قه لاکانی تریان پی قایم کردن، یان بهر بهر موسلماننه کان نه چوونه پیشه وه و نه وه ی نه یانگرت تیکیان نه داو نه وانیش نه چوونه دواو کونیان نه کرده خانوه کانیان و له دواوه ده ره چوون، یان له پاش بریاری ده رچوون و هه رکام باری حوشتی بی نه له گه ل خویان نه وانیش خانوه کانیان تیک نه داو هه ر دارو په نجه ره و قاپی یه به کار به اتایه نه یانبرد، به هه ر حال خویان بوون به وه ی تیک دانی نه وه ی موسلماننه کان تیکیان نه دا، که واته وه کو خویان به دهستی موسلماننه کانیش تیکیان دابن وا بووه.

لیزه دا به سه ره ات و داستانه که دوا یی هات، ئینجا نه م فرمودیه نه هی نی له سه ر نهو باس و به سه ره اته: ﴿فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ﴾ ئینجا ته می خوار بین و په ند وهر گرن نه ی هو شیاران، ته می خوار بین به وه ی به سه ر نهو جوله که به هیزه به ده سه لاتانه دا هات، خوتان پیاریزن له

وینهی تاوان و ناپاکی ئەوان، که سەری لەو بەد بەختی یەوە دەڕکردن، پشت تەنھا بە خوا
 بێستەن بای وەک ئەوانتان بەسەر نەیت. بەراستی فەرمودەکە لە کات و شوونی خۆیدا
 هاتوو، ئەو دلانی که زیندوو بن دەرگایان کراوەتەو و ئامادەیی بۆ دەرس و پەند وەرگرتن.
 ئینجا باسی ئەو ئەکات که ئەو جولهکانە بە هیچ کلۆج رزگار بوونیان نەئەبوو، قوتار
 نەئەبوون لە سزادان ئەگەر دووچاری ئەم دەڕکردن و دەریە دەری یەش نەبوونایە، ئەفەرموی:
 ﴿وَلَوْلَا أَن كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ﴾ ئەگەرخوا ئەو دەڕچوون و دەریە دەری یەشی لەسەر نەنوسینایە
 و بێباری نەدایە ﴿لَمَذَّبَهُم فِي الدُّنْيَا﴾ بێگومان سزای ئەدان لەم جیهانەدا بە سزایەکی تر، بۆ
 وینه وەک سزای کوشتن و بەدیل گرتنی که بەسەر قورەیش هات لە رۆژی بەردا، هەرچۆرە
 سزایەکی بەدین لەم جیهانەدا جیاوازی و ناکەوتی بەر سزای رۆژی دواپی یان، بەلکو ئەوەش
 ئەبی هەربێی وەک ئەفەرموی: ﴿وَلَكُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ أَلَمٌ﴾ بۆ ئەوانە هەیه لە رۆژی دواپی دا
 سزای ئاگر، ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ ئەو دەریە دەری و سزایەش بەهۆی ئەوەوەیە که
 ئەوانە دژایەتی یان کرد لەگەڵ خواو پیغمبەرەکی و پیچەوانەیی فەرمانەکانیان کردن، بارو
 لایەکیان گرت بەرامبەر بارو لای ئەوان، خواي گەورە تەرەفی خۆی و پیغمبەری کرد بە یەک
 تەرەف، پیچەوانەیی هەردووی وەک یەک کرد بەهۆی ئەو سزا سەختەیان، جا لەبەر ئەو
 یەکیەتی یە لە دواي ئایەتەکاندا هەرباسی تەرەفی خۆی ئەکات و ئەفەرموی: ﴿وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ﴾
 هەرکەس دژو پیچەوانەیی خوا بی ﴿إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ بێگومان خوا تۆلە و سزای بەتین و
 سەختە بۆی، بەراستی زۆر بەجی یە تۆلە و سزای ئاوا دەرباری ئەو بەندەیانەیی ئەوەندە
 بی شەرم و سەپلە بن لە رووی پەروەردگاریان بوەستن و بەر بەرەکانیی لەگەڵ بکەن، کەواتە با
 بخۆن ئەو دەردیان بێت، دەی ئازا بن بتوانن بەرگری ئەو تۆلە و سزایە بکەن یان بەرگی
 بکەن. ئا بەو چۆرە ئەبی پاشەپۆژو چارەنووسی ئەوانەیی دژایەتی و پیچەوانەیی فەرمانی
 خواو پیغمبەر ئەکەن (ﷺ) لە هەموو چەرخ و جین و ولاتیکیاندا.

مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْسَةٍ أَوْ نَرَكْتُمْ هَاقِئَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْرِیَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾ وَمَا آفَاةُ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ

نینجا پرواداران دنیا و دنیا راام نهکات لهسر نهوی که کردیان دهر بارهی شو جوله که تاوانباره بی پهیمانانه له برینی دارخورما و سوتاندنی و هیشتنهوی هندیکیان، بریاری خوا لهوهدا ناشکرا نهکات، چونکه لهو بارهیهوه هندی له موسلمانانهکان دلیان کهوتبوه خهتره وهکو به گوناھی سهیر بکن، لهبر نهوه شتی وایان به خویانهوه نه دیبوو، جلهوگیر کرابوون لهو جوړه کردهوانه نهفرموی: ﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْسَةٍ﴾ نهوی که بریتان له دارخورمای چاک و ناسک ﴿أَوْ نَرَكْتُمْ هَاقِئَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا﴾ یان هیشتبتهوه به ویستای لهسر بنهکانیان ﴿فَبِإِذْنِ اللَّهِ﴾ نهوه به فرمان و رای خوا بوو ﴿وَلِيُخْرِیَ الْفَاسِقِينَ﴾ بو نهوه بوو که بهد کردارهکان ریسواو زهبوون بکات، برین داخه و هیشتنهوی هر داخه چونکه لهدهستیان دهرچوو. بهموی نهوهو دلی پرواداران نارامی گرت و دامهزرا، مهترسی و خهترهوی تیا نهماو بویان دهرکهوت که خوا نهوی ویستوهو خوا کردوویهتی.

جولهکهکانی (بنی نضیر) له مهینه دهرچوون نهوی بویان ههگیرا به باری حوشر لهگهل خویان بردیان، نهوی نهیانویست بیبهن یان بویان نهبراو وهکو زهوی و باخهکانیان بهجی یان هیشت، نینجا موسلمانانهکان ویستیان به وینهی دهست کهوتی غمزای بهدر دابهش بکری بهسهریان دا و نهیانزانی هم جوړه دهست کهوته که پیی نهوتری ﴿فیء﴾ واته به بی جهنگ و نهرک خوا داویتی، جیاوازه لهگهل نهوی له بهدردا دهست کهوت و پیی نهوتری ﴿غنیمة﴾ واته هوئی دهست کهوتهکهی جهنگ و کوشتارو فیداکاری یه، جا نهوا شو جیاوازی یه ی روون کردهوهو لهگهل چوینیتی دابهش کردنی دا، نهفرموی: ﴿وَمَا آفَاةُ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ﴾ نهوی که خوا رشتی بهسر پیغهمبهرهکی دا له مالی (بنی نضیر) و لهوانی سهندو دای بهم ﴿فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ﴾ نهوه نیوه - نهی لهشکری موسلمانان - هیچ نهسپ و حوشرتیکتان لهسهری تاو نهداوه، به جهنگ و کوشتار نهتانگرتووه، ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ﴾ بهلام خوا باوی وا بووه پیغهمبهرهکانی زال نهکات بهسر شو کهسهی که خوا خوئی ویستبیتی به زال کردنیکی تایبتهی به بی نهوی نهرکی بخاته سهرشانی بندهکانی، لهم بهسهرهاتی (بنی نضیر) هدا خوا وای کرد،

مَا قَطَّعْتُمْ مِنْ لَيْسَةٍ أَوْ تَرَكْتُمْهَا قَائِمَةً عَلَى أَرْسُلِهَا فَإِنْ لَمْ يَأْذَنْ اللَّهُ وَلِإِخْرَاجِ الْفَاسِقِينَ ﴿٥٠﴾ وَمَا آفَاةُ
 اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ
 ثینجا بپرواداران دنیا و دنیاوارام نهکات لهسر نهوی که کردیان دهربارهی شو جوله که
 تاوانباره بی پهیمانانه له برینی دارخورما و سوتاندنی و هیشتنهوی هندیکیان، بریاری
 خوا له ودا ناشکرا نهکات، چونکه لهو بارهیهوه هندی له موسلماننهکان دلیان کهوتبوه
 خهتره وکو به گونا می سهیر بکن، لهبر نهوه شتی وایان به خویانهوه نه دیبوو، جلهوگیر
 کرابوون لهو جوړه کرده وانه نه فرموی: ﴿مَا قَطَّعْتُمْ مِنْ لَيْسَةٍ﴾ نهوی که بریتان له دارخورمای
 چاک و ناسک ﴿أَوْ تَرَكْتُمْهَا قَائِمَةً عَلَى أَرْسُلِهَا﴾ یان هیشتنهوه به ویستای لهسر بنهکانیان
 ﴿فَإِذَا نَزَلَ اللَّهُ﴾ نهوه به فرمان و رای خوا بوو ﴿وَلِإِخْرَاجِ الْفَاسِقِينَ﴾ بو نهوه بوو که بهد کردارهکان
 ریسواو زه بوون بکات، برین داخه و هیشتنهوی هر داخه چونکه له دهستیان دهرچوو.
 بهوی نهوه دلی پرواداران نارامی گرت و دامهزرا، مترسی و خهتره تی نهماو بویان
 دهرکهوت که خوا نهوی ویستوه و خوا کردوویه تی.

جوله که گانی (بنی نضیر) له مه دینه دهرچوون نهوی بویان هلگیرا به باری حوشر
 له گهل خویان بردیان، نهوی نهیانویست بیبهن یان بویان نه براو وکو زهوی و باخهکانیان
 به جی یان هیشتن، ثینجا موسلماننهکان ویستیان به وینهی دهست کهوتی غهزای بهدر
 دابهش بکری بهسریان دا و نهیانزانی هم جوړه دهست کهوته که پیی نهوتری ﴿فَیء﴾
 واته به بی جهنگ و نهرک خوا داویتی، جیاوازه له گهل نهوی له بهدردا دهست کهوت و پیی
 نهوتری ﴿غَنیمَة﴾ واته هوئی دهست کهوتنه کهی جهنگ و کوشتارو فیداکاری یه، جا نهوا
 شو جیاوازی یه ی روون کرده ووه له گهل چوینی دابهش کردنی دا، نه فرموی: ﴿وَمَا آفَاةُ اللَّهِ
 عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ﴾ نهوی که خوا رشتی بهسر پیغه مبره کهی دا له مالی (بنی نضیر) و لهوانی
 سهندو دای بهم ﴿فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ﴾ نهوه نیوه - نهی لهشکری موسلمانان -
 هیچ نه سپ و حوشر تیگتان لهسری تاو نه داوه، به جهنگ و کوشتار نه تانگرتووه، ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ
 يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ﴾ به لام خوا باوی وا بووه پیغه مبره گانی زال نهکات بهسر شو کهسهی
 که خوا خوی ویستی بی به زال کردنیکی تایبته بی به بی نهوی نهرکی بخاته سرشانی
 بهنده گانی، لهم بهسهراتی (بنی نضیر) ودا خوا وای کرد،

وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦﴾ مَا آفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَى
وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ وَآيِنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ

﴿اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ خوا به سر هر مو شتیکا توانایه، که واته نه دست که وتی
(بنی نضیر) به وینهی دست که وتی بهر دابهش ناکری، بهم رهنکه چوار له سر پینجی
بدری به له شکرو یک بهشی بخرنه دست پیغمبر (ﷺ) دابهشی بکات به سر نه وانهی
دیاری کراون. به لکو نه و وینهی نه و هر مو به خرنه دست و بهم جوړه دابهشی بکات
که نه فرموی: ﴿مَا آفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى﴾ نه وی که خوا نه وداو نه پرنزی به سر
پیغمبر که ی دا له مال و سامانی دانیشتوانی دیناته کان که به بی جهنگ و کوشتر
نه گیرن و زیر دست نه کرن (ﷻ) نه و بو خوایه، ﴿وَلِلرَّسُولِ﴾ بو پیغمبره، ﴿وَلِذِي الْقُرْبَى﴾
بو خزمه کانی که زکات و سه دغه قه دغه یه لی یان، ﴿وَالْيَتَامَى﴾ بو هه تیوانه ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾
بو هه ژاران، ﴿وَأَيْنِ السَّبِيلِ﴾ بو ریواره که مالی نبی یان دست نه گاته مال که ی، له ناو
زانایان دا خیلای هیه نایا نه جوړه دست که وته نه کری به شش به شه و به پی
نایه ته که، به شه که ی خوا بو که عبه و مزگه و ته کانی تره، یان نه کری به پینج بهش نه و کاته
نبی بلین باسی خوا بو ریزو به گه و و گرته، هر و هه چهند خیلای تر هیه له دابهش
کردنی به شه که ی پیغمبر (ﷺ) پاش خوی، له مرچی نه و دابهش به سر دا کراوند، بو
نه وانه هر مو با تماشای کتیبی زانایان بکری و لیزه دا نه و دریزه دانه پیویست نییه.

له پاش بریاری چو نیتی دابهش کردنی، نینجا ه و که ی روون نه کاته و و به بو نه ویه و
دست نیشان نه کات بو یاسایه کی گه و له یاسا کانی نابوری و کومه لایه تی گه لی
نیسلا می. نه فرموی: ﴿كَانَ لَا يَكُونُ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ﴾ به و جوړه دابهش نه کری بو نه وی نه و
دست که وته دهسته و دست نبی له ناو ده و له مهنده کان و تایبه تی نبی به وانه و هر
نه وان بیگیرن له ناو خو یان دا و قازانجی و هر گرن.

نه و یاسایه به شیکی گه و ده رنه خات له بنه رته کانی نابوری له نیسلا دا. نه و هتا
مولکایه تی تایبه تی ره و نه دات و دانی پیا نه ی. به لآم له هه مان کات دا به رله لای ناکات به
نارمزوی خا و نه ی، به لکو سنووری بو دانه ی به و که نابی مال و سامان ده ستا و ده ست
بیت هر له ناو ده و له مهنده کان دا به رگری بکری له هه ژاران و بی نه وایان، که واته هر بارو

ياسايه سەرى لەمەوه دەرچى سامان كۆ بكاتەرە لای تاقمى و ئىتر ئەوى تىرى گەل بى بەش
 بىت و لە دوورەوه بېوانى. ئەو بارو ياسايە دژو پىچەوانەى رژیمنى نابوورى و كۆمەلایەتى
 ئىسلامە، ھەموو مامەلە و ئال و گۆڤ پەيوەستى لەناو گەلى ئىسلامى دا ئەبى بە جوړى
 بھۆنریتەرە و ريك بخرى كە ئەو بارە ناپەرەوى لى پەيدا ئەبى، ئەگەر ئەو بارە ھەبوو نەبھىلى.
 ئىسلام بە كردهوه رژیمنى خۆى لەسەر ئەو بنەرەتە دامەزران بەم رەنگە زەكاتى بېياردا،
 لە ئالتوون و زیوو جىگىریان لە سەد دوو نیوى داننا سالانە ٥٪ یان ١٠٪ ی لە زۆریەى
 دەرەمەت و وارداتى ترا، بەراستى ئەو بەشىكى زۆر گەورە، غەنیمەت و (فىء) ی داننا كە
 زۆریەى بۆ ھەزارو بى نەواكانە، لەبارەى كشتوكالەوه مزارەعە و مخابەرەى داننا كە بریتىن لە
 ھاوبەشى فەلاح و خاوەن زەوى لە بەرھەم و دەرەمەت دا، رىگای كاربەدەست و پىشەى
 دەولەتى دا كە زیادەى مالى دەولەتمەندان وەرگرى و بیدا بە ھەزارو بى دەستەكان، لە
 مالى دەولەتمەندان مۆچە بېریتەرە بۆ مۆچە خۆران كاتى مالى دەولەت دەرى ئەنەھىنا،
 دەست بەسەردا گرتن و سوودى قەدەغە كرد بە ھەموو جوړ، كە ئەم دووانە دوو ھۆى
 سەرەكىن بۆ سەرمایەدارى و دەستاو دەستى مال و سامان لەناو دەولەتمەندان بە تەنیا و بى
 بەش بوونى بى دەست و بى نەواكان. بە كورتى ئىسلام رژیمنى نابوورى خۆى بە جوړى
 داھىنا و راگىرى كرد كە ئەو ياسا گەورە و گرنگە پىك بىنى و بەدى بىنى كە ئەم ياسايە
 مەرجىكى گەورە ئىسلام داھىنا لەگەل چەند مەرجى تردا بۆ رەوادانى مۆلكايەتى
 تايبەتى «الملكية الفردية»^١ یان تاكە خاوەندارىتى، جا لەبەر ئەو ئىسلام مۆلكايەتى
 تايبەتى رەوا دا، بەلام لە ھەمان كات دا رژیمنىكى سەرمایەدارى نى یە، ھەرچۆنى رژیمنى
 سەرمایەدارى وەنگىراو لى ی، چونكە سەرمایەدارى بە ھىچ كلۆج بەدى نایەت بەبى دەست
 بەسەردا گرتن و سوود، بەلكو رژیمنى ئىسلام شتىكى تايبەتى یە و لەلایەن خواى لىزانى
 كاردروستى ئاگادارەو ھاتوو، خۆى بە تەنیاى گەيشتوو، بە تەنیا ئەپروات بەرپۆ، بە
 تەنیا ماوەتەرە ھەتا ئەمپۆ، رژیمنىكى تاقانەى ھەموو بارو رووكانى ھاوتا و ھاوكیشن،
 ماف و پىوېستى يەكانى ريك و گونجاون، ريك و پىك و تىك نەچوون، بە وینەى ريك و پىكى
 و تىك نەچوونى ھەموو بوونەرە كە لەو كاتەوى خوا دروستى كردوو بەو ريك و پىك و
 گونجاوى یە ھەموو كاروبارى گشتى و ھەموو بەش و پارچەكانى بەرپۆ ئەبات!!

^١ با تەماشای فصلی (سیاسة المال) بکړئ له کتیبی (العدالة الاجتماعية) دا. داتراوى شەھید سەید قطب و لە کتیبی
 (سیاسة الحكم و المال) داتراوى شەھید عبدالقادر عودە.

وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾ لِلْفُقَرَاءِ

الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ

وَرَسُولَهُ أَُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾

له پاش دهست نیشان کردن بؤ شو یاسا گهره ی نابوری و کومه لایه تی به نینجا یاسایه کی گهره ی دهستوری نیشان نه دات له ناو گه لی نیسلامی دا نه فرموی: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ﴾ هرچی پیغه مبر (ﷺ) پی ی داو و پیتان نه دات وهری گرن و ﴿وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ هرچی بهرگری و جله وگیری کردن لی ی کوتایی وازی لی بینن.

شم یاسایه پیمان رانه گیه نی که سرچاوه ی شریعت شمبی تنها شه به بی که پیغه مبر (ﷺ) هیناویه تی له خواوه، نینجا به نایه تی قورئان هینابیتی، یان به فرموده ی خوی، نیت نه گه ل و نه سرؤکی گه ل ناتوانی لی لابتات، هر بریاریکی پیچه وانه بدن گوئی بؤ ناگیری. نه مه بؤ کاتی که که فرموده ی خوا یان پیغه مبر (ﷺ) به ریکی دهست که وی، نه گهر فرموده ی شومان دهست نه کهوت، یان به روونی بریاری لی وهرنه گه گرا، شو کاته ریکای شهویه زانایانی نومعت زانینی خویان بخنه کار له بر رووناکی نایه ت و حدیس دهستور و یاسا دابنن به هرچی دژو پیچه وانه ی هیچ نایه ت و حدیس دهرنه چی نه گینا شهویش گوئی بؤ ناگیری و گوئرایه لی بؤ ناگری. دهسه لاتی نومعت و سرؤکی نومعت لهو سنوره دایه و تیپهر ناکات لهوه، شم رژیمه تاقانه یه و هیچ رژیمی تر له شو همور رژیمه دهست کردانه ی لهوه و بهرو نیستا و له مه ودا وینه ی شم نی یهو هاوتای ناکات. نینجا هردو یاساکه له دلی نیمانداران نه به سستیته وه و په یوه سستی نه کات به یکه م سرچاوه وه که خوا به شه فرموی: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ له خوا بترسن و خوتان بپارینن له هوی خشم و سزای ﴿إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ بهراستی خوا توله و سزای سهخته.

بهراستی شم بیم و ترسه له خواوه له توله ی سهختی خواوه هست کردن به ناگاداری خوی گهره گهره ترین چاره سهره بؤ بهرگری همور خراپه و ناله باری یهک، بؤ لانه دان له ناوهراستی ریکای راست، نیمانداری راسته قینه کاتی زانی که خوا ناگاداره به همور شتی، گهرانه وه بولای شو شمبی، زانیان که توله و سزای خوا زور سهخته، هرکاتی ناوا به هوش و

وریا بوون هر فرمانیکی خواو پیغمبر (ﷺ) روویان تی بکات به خوشی و رهامندی دلوه نهچن به پیشوازی یهوه و فرمانبری نهگن، نهوهی پی یان بدری به خوشی یهوه وهری نهگرن و بهرگری له هرچی کران به خوشی یهوه وازی لی نههینن. نهوهی دهست کهوت بوو له (بنی نضیر) دابهش کرا تنیا بهسمر یارانی کوچ کردودا بیجگه له دوو کهس له یارانی یارمهتی دهران (انصار). نهو دابهش کردنه بهو جوړه شتیکی تایبهتی بوو بهو دهست کهوتکه لهبر بهدیپینانی نهو یاسایه که باس کرا. بریاری گشتی بو هموو دهست کهوتیکی، ﴿فیء﴾ بو هموو بی دهست و بی نهوایانه له کوچ کهران و یارمهتی دهران و نهوانه پاش نهوان دین له هموو چرخ و چینیک دا، وکو ورنهگیری لهم نایهتانهی که دین. بهلام قورنان بریارهکانی خوی دهرناکات هروا به وشک و برین و بی گیان، بهلکو شیویهکی بو نهسازینی که نهوانهی دل مردوو نهبن بچن به پیری یهوه به خوشی.

جا لهبر نهوه هرکام لهم سی تاقمه ی باس کرد به چند نیشانه و سیفهتیکی راستی بهدی هاتوو که سروشت و شیوه راستهقینهکی روون بکاتوه:

- ۱- نهفرموی: ﴿لِلْفَقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ﴾ نهو دهست کهوتهی که ناو نهبری به ﴿فیء﴾ بو ههزاره کوچ کهرمانه ﴿الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُمْرُهُمْ﴾ نهوانهی که دهرکران له ولات و جی و شوینی خوین و له مال و سامانیان، زوریان پی هینراو دهرکران. هیچ تاوان و گوناہیکیان نهبوو بیجگه لهوه نهیان وت: خوی هموممان تاک و تنیایه و ناوی ﴿الله﴾ یه. دهستیان نا به ولات و سامانیانوه و بهجی یان هیشت له کاتیک دا ﴿يَتَتَوَّعُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾ نیازو داوای بهخشش نهگن لهلایه خواو، رهامندی نهو مبهستیانه، ﴿وَيَتَضَرَّعُونَ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ یارمهتی خواو پیغمبرهکی نهدن به دل و به مال و به گیان و به شیرو تیران له تنگ و تاریک ترین کاتیان دا ﴿أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ نا نهوانن راست و راستگو، به زمان راستیان وت، به کردهوه راستیان کردو راستیان بهدی هینا، نهوانه راستیان کرد لهگهل خوادا که نهویان هلبژارد بو پرستراوی خوین، راست بوون لهگهل پیغمبردا که کردیان به پیشهواو شوینی کهوتن، لهگهل حق و راستی دا راستیان کرد که بوون به نوینرو بهدی هینن، بوون به وینهیهک بوی بهسمر زهوی دا نهگهران و نهبیران.

وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحْجُونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ

۲- ﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ﴾ ئەو دەست کەوتە بۆ هەزارانیکیە کە نیشتهجی بوون لە مەدینەدا کە بوو بە جی و شوینی کۆچکەرانیشت، دامەزران و جیگیر بوون لەسەر بپوا بە ئایینی ئیسلام ﴿مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ لەپێش کۆچ کردنی کەران بۆ لایان.

بەراستی هەر بە قورئان ئەکەوی نیشاندانی شیوە و مەبەستی راستەقینەی هەر شتی بدوی لێ ی، بەراستی راسترو نزیک ترین شیوەی هەلویستی یارانێ یارمەتی دەرمان لە ئیمان و ئیسلاموە ئەمەیه کە ئەم رستەیه نیشانی ئەدات ﴿تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ﴾ بەلێ بەراستی ئیمان و ئیسلام بوو بە جی و شوینی و نیشتمانیان، ئارام و ئاسایشی گیانیان بەوه بوو، سۆزو خوشی دل و دەروونیان هەر بۆلای ئیمان و ئیسلامەکیان ئەپۆیشت. لە کاتیکی دا ﴿يُحْجُونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ﴾ هەرکەس کۆچی ئەکرد بۆلایان خوشیان ئەوی ﴿وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا﴾ دەستیان ناکەوی لە دەروونی خۆیان دا هیچ پێویستی یەک بە هەندی لەوهی دراوه بە کۆچ کەران، واتە ئەوەندە دەروون پاکن هیچ داواو کینه و حسادەت و دلگەرنی یەک روویان تی ئاکات بەرامبەر هەر بەخششی بدری بە برا کۆچ کەرەکانیان، با ئەمان بێ بەش بکۆین لێی.

هەموو میژوی ئادەمی رووداویکی گشتی و کۆمەڵی ئەدیوه بە وێنەی رووداوی بە پیرمە چوونی مەدینەیی یەکان بۆ برا مەککەیی یەکانیان. بەم خوشەویستی و ریزو بریەتی یە، بەم دەست و دل گوشاری یە، بەم هاوبەشی و بەشدار کردنە بە خوشی و خوشنۆدی یەوه، بەم چەسپانی و پەلاماردان و بەرپرکی کردنە لە دامەزراندن و جیگە

كردنه‌وه و ئه‌رك گرتنه سهرشانه، ته‌نانه‌ت نه‌گيرنه‌وه كه هه‌چ كوچ كه‌رى ده‌ست كه‌وت
 نه‌بووه به‌ناو نووس و قورعه نه‌بى، چونكه ژماره‌ى كوچ كه‌ران كه‌تر بووه له مه‌دينه‌ى
 يه‌كان، نه‌وانه ده‌رباره‌ى برا كوچ كه‌ره‌كانيان گه‌يشته‌ن ئه‌م راده‌يه كه نه‌فرموى: ﴿وَبُذِّرَتِ
 عَلٰى اَنْفُسِهِمْ﴾ فەزڵ و باوى ئه‌وان ئه‌ده‌ن به‌سه‌ر خۆيان دا ﴿وَلَوْ كَانَ بِهِمْ حَصَاصَةٌ﴾ با خۆيشيان
 پتويستى زۆريان ببى به‌وه‌ى كه ئه‌يده‌ن به‌وان! باودانى و فەزلى خەلكى به‌سه‌ر خۆدا پۆيه و
 لوتكه‌يه‌كى زۆر به‌رزه، هه‌روا به ئاسانى مه‌ردوم پتوى ناگات، به‌پراستى يارانى يارمه‌تى
 ده‌رانى مه‌دينه‌ى پتگه‌يشته به جوړى كه ئاده‌مى ويته‌ى نه‌ديتووه، نه‌وانه خوا لى يان رازى
 بىته‌ له هه‌موو كارىكى خيرو چاك دا هه‌ر وا بوون و گه‌يشتوونه‌ته راده‌يه له باوى خەلكى
 ده‌رچوون و تپه‌پى يان كرد. بوخارى و موسليم و ترمزى هه‌ديسى نه‌هينن له نه‌بو
 هه‌ره‌يره‌وه خوا له هه‌مووان رازى بىته، پياوى چووه خزمه‌ت پتغه‌مبه‌ر (ص) هاوارى
 برسيتى كرد، ئينجا نه‌ويش ناردى بۆلاى كه‌ره‌مه‌كانى شتىكى بۆ بينن و لاى هه‌چيان هه‌چ
 ده‌ست نه‌كه‌وت، ئينجا فه‌رموى: ره‌حه‌تى خوا له كه‌سى نه‌م شه‌و نه‌م پياوه بباته‌وه به
 ميوانى، نه‌بو طلحه‌ى ئه‌نسارى وتى: من نه‌يبه‌مه‌وه، ئينجا بردى يه‌وه وتى به‌خيزانى: ريزى
 ميوانى پتغه‌مبه‌ر بگه‌ره، نه‌ويش وتى: سويند به‌خوا هه‌چمان نيبه بينگه له خواردنى مندا له
 ورده‌كان، نه‌بو طلحه وتى: كاتى مندا له‌كان شيريان ويست بيانخه‌وينه و خۆراكه‌كه بينه و
 چراكه بكوژينه‌وه با نه‌زانى من ناخۆم و ئيمه نه‌م شه‌و بى شيو سه‌ر نه‌نينه‌وه له‌به‌ر
 ميوانه‌كه‌ى پتغه‌مبه‌ر (عليه السلام) ئينجا به‌يانى ميوانه‌كه نه‌چى بۆ خزمه‌ت پتغه‌مبه‌ر (عليه السلام) نه‌ويش
 نه‌فرموى: به‌پراستى خوا كرده‌وه‌ى نه‌بو طلحه و خيزانه‌كه‌ى زۆر په‌سه‌ند كرد و پتوى خۆش بوو،
 ده‌رباره‌ى نه‌و ژن و مي‌رده فه‌رموى ﴿وَمَنْ يُوقِ شَحَنَ نَفْسِهِ﴾ هه‌ركه‌س بپاريزى له چنگ

قوچراوى و به‌رچاوبرسى ته‌ماع بازى خۆى

12

داواى لى بوردن، نەك تەنھا بۇ خۇيان بەلكو بۇ ئەوانەش كە بە بېوا ھېنان لى يان پېش كەوتوون، بۇ داواى پاك كۈرەنەوى دىيان لە كېنەو رق دەربارەى ھەموو بېواداران، لەوانەى كە ئيمان و بېوا پەيوەستى كۈرەيوون پىكەو، لەگەل ھەست كۈردن بە مېھرەبانى و بەزەىى خوا، داوا كۈردنى ئەو مېھرەبانى و بەزەىى يە بۇ ھەردو لايان.

لەبەر رووناكى ئەم ئايەتەنە دەرئەكەوى سۈرۈشت و شىۋەى شىرىنى ئەم ئومەتە موسلمانە لەناو ئەم بوونەوەرەدا. دەرئەكەوى پەيوەستى داووبەرى بە يەكترەو، بە سۆزو بەزەىى و خۇشەويستى و يارمەتى و ھاوکاری و براىەتى و ھەست كۈردن بە نىزكى و براىەتى يەكە تىپەر ئەكات و ھەنگاۋ ئەنى بە مل دورى و جىاوازی چەرخ و شوین و تیرەو نەژاددا، بە تەنیا و رووت لەوانە ئەمىنیتەو لە دل دا، ھەست و دەرۋون ئەمىنیتە سۆزو بزۋوتنەو، يادو بېرەومرى ئيمان و بېوادار ئەمىنى بۇ برا بېوادارەكەى لە پاش تىپەر كۈردنى چەند چەرخى زۆر دورو درىژ، بە وینەى يادو بېرەومرى براى زىندوى ھاوچەرخى، بەلكو زۆر بەمىزو بەتىن تر، لە سۆزو بەزەىى و رىزو خۇشەويستى دا، تاقم و چىنى رابردو دوو تاقم و چىنى داھاتوى لەبېرە و حسابى بۇ ئەكات، تاقم و چىنى تازە پەيدا بوو رىبازو رىگای تاقم و چىنى رابردو ئەداتە بەرو شوینى ئەو ئەكەوى، بە يەك رىزو يەك كۆمەل و لەشكر بە درىژى چەرخ و جىاوازی و دورى شوین و ولات، ھەموو لە ژىر تەنیا ئالایەك دا ئەپۇن و بەرز ئەبەنەو بۇ ئاسۋى بەرزو بەرىز، بە چاوەروانى مېھرەبانى و لوتف و بەزەىى خاۋى تاك و تەنیاى ھەمووان، بەراستى وینەو شىۋەىەكى ئىجگار شىرىن و دل رفینە، وینەو شىۋەىەكى راستى بەدى ھاتوۋ، دەرخەرو نوینەرى بەرزو بەرىزترین شىۋەو وینەى ئادەمىتى يە كە بە دل و خەيالى ئادەمى راستەقىنەدا بىت. بەرزى و بەرىزى و شىرىنى ئەو وینەو شىۋەىە كاتى روون ئەبىتەو بە تەواۋى كە بەراورد بىرى لەگەل شىۋەو وینەى رق و كېنەى بەتىن و رووخاندن و دژايەتى سەخت لە نىۋان تاقم و چىنەكان دا كە شىۋەى يەت نوینەرىەتى و مژدەى پى ئەدات لەسەر زمانى ماركس و لە كىتەبەكەى ماركس دا. وینەو شىۋەى ئەو رق و كېنەى كە ئەكۆلى لە دل و دەرۋون دا دەربارەى ھەموو تەبەقەكانى تر، دەربارەى ھەموو چىن و ئومەتەكانى ئىستا كە ئەو بېرو باوەرەى نەگرتىتە گەردن. بە تايبەتى دەربارەى ئايىن و ئايىن داران لە ھەموو گەل و مىللەتەك.

بەراستى ئەو وینەو شىۋەى ئادەمىتى يە كە ئەو ئايەتەنە دەست نىشانى بۇ ئەكات زۆر زۆر دورو دژو جىاوازە لەگەل ئەو شىۋەو وینەى كە ماركسىتى داواى ئەكات، وینەو

شیوهیه که نادمیتی تیا بهرز ئه بیتهوه بۆ پۆیه و لوتکهی هه ره بهرزی، له گه ل وینه و
 شیوهیه که نادمیتی تیا بیته خوارمه بۆ په سترین پله و راده. وینه و شیوهیه که هه موو
 تا قم و چینهکانی نادمی بکات به یه ک و سه رنجی جیاوازی چه رخ و ولات و تیره و رهنگ
 نه داو بیهوی هه موو په یوه ست و به سۆزو به زمیی قۆلگیو یارمه تی نه رین و هه موو پیکه وه
 بهرز بینه وه بۆلای په روه ردا گاریان، به دلێکی پر له خۆشه و یستی و نه روو نیکی پاک و خاوین
 له رق و کینه، له گه ل وینه و شیوهیه که تا قم و چینهکانی نادمی بکات به دوژمن تیکیان بهر
 بدات به ناژاوه و کوشتن و به رین و دل پر له رق و کینه و لاری و غه ش و فېر و فیل، هه موو
 مه به ست و ئامانجی بکات به خۆراک و جی و شوین و په رین، ئایین و خوا په رستی به داوو
 ته بکه سه یر بکات که سه رمایه دار دایه یناوه بۆ گرتنی چه وساره و هه ژارو بی
 ده سه لات هکان!! به راستی ئه م دوو وینه و شیوهیه هه رگیز کۆ نابنه وه و یه ک ناگرن له هه یج
 شتی که دا، له م ئایه ته وه نه رته که وی که پیو یسته له سه ر مو سه لمان یارمهکانی پیغه مبه ری خۆش
 بوی به تیکرایی، نابی به هه یج رهنگ کینه و رقی هه بی نه ریاره یان، داوای لی بوردن بکات
 بۆیان له هه ر هه له و که م و کوپی یه کیان. هه ر مو سه لمانی و نه بی بی به شه له م مه رجه و
 وه سف و سه نای که خوا کردی نه ریاره ی ئیمانداران، پیو یسته ئیله به زانین یاران
 پیغه مبه ر (ﷺ) نادمی بوون، که واته ده ست ئه دن بۆ هه له کردن، هه له ی ئه وان لی بوراوه،
 چونکه (مجتهد) بوون و به هه وای نه فسی نه یان کردوه. له پاش نه وه ی نه و شیوه
 شه رینه ی نه خشه کی شا، ئیجا نه گه ریته وه بۆ سه ر نه و رووداوه ی که سه رته که ی تیا هاته
 خوارمه، بۆ نه مه ی نه خشه ی شیوه و کرده وه تا قمی تر بکی شی له وانه ی که به شدار بوون
 له و رووداوه دا، تا قم و کۆمه لی ناپا که کان. نه فه رموی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا﴾ ئایا
 سه رنجی که نه داوه بۆلای نه وانه ی که ناپاکی یان کرد له گه ل خواو پیغه مبه رو ئیمانداران دا،
 واته نه وانه جینگای سه رسوپمانن به دیمه ن و رواله ت خۆیان به مو سه لمان دانه ینن که چی
 له گه ل مو سه لمانان نین، به لکو له گه ل دوژمنه کانیان.

نه وه تا ﴿يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمْ﴾ ئه لێن به براده ره کانیان ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ نه وانه که
 بی به روا بوون له خاوه ن نامه، واته جوله کهکانی (بنی نضیر) ﴿لَئِنْ أَخْرَجَ﴾ سویند به خوا
 نه گه ر ئیوه نه رکران له ولاتی خۆتان ﴿لَنَخْرِجَنَّ عَنْكُمْ﴾ ئیله ش له گه لتان نه رته چین،

وَلَا تُطِيعُ فِكْرَ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١١﴾ لَئِنْ أَخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُوهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُؤْلِكَنَّ الْأَذْبَرُ ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ ﴿١٢﴾

﴿وَلَا تُطِيعُ فِكْرَ أَحَدًا أَبَدًا﴾ هرگز فرمانبری هیچ کس ناکهین لمبارهی نیوه و به دژی نیوه، ﴿وَإِنْ قُوتِلْتُمْ﴾ نهگر جهنگتان لهگل کرا ﴿لَنَنْصُرَنَّكُمْ﴾ بیگومان یارمه‌تیتان نه‌دین، نه‌ر ناپاکانه ژیر به ژیر ده‌یان نارده لای نه‌جوله‌کانه و به سویند و پاکانه نه‌و به‌لینه‌یان پیدان، ئینجا خوا که ناگاداره به هم‌وو شتی جاپی لیدان و نه‌وی نه‌وان نه‌یان‌ویست دهرنه‌کموئ بو موسلمان‌ه‌گان، خوا دهری خست و به دروی خستنه‌وه و دل‌نیایی کرد له‌سەر روودانی پنجه‌وانه‌ی به‌لینه‌ک‌ه‌یان، فرموی: ﴿وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ خوا شایه‌تی نه‌دات که بیگومان نه‌ر ناپاکانه درو نه‌ک‌ن له به‌لینه‌ک‌ه‌یان دا، و‌کو به درویش نه‌فرموی: ﴿لَئِنْ أَخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ﴾ سویند به‌خوا نه‌گر نه‌ر جوله‌کانه دهرک‌رین ناپاک‌ه‌کان له‌گه‌لیان دهرنا‌چ‌ن، ﴿لَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُوهُمْ﴾ نه‌گر جهنگیان له‌گل بکری یارمه‌تی یان نادن. نه‌م ه‌واله پیشه‌یک دراو ک‌س نه‌ینه‌زانی و به راست دهر‌چو و به‌دیها‌ت و‌کو هم‌وو ه‌واله‌ک‌انی تری قورنان، که‌واته‌نه‌مش به‌لگه و نیشانه‌یه‌کی روون بوو له‌سەر راستی پیغه‌م‌بریتی پیغه‌م‌برمان (ﷺ). بیگومان خوا زانایه و ناگاداره به هر شتی که دم‌ست بدات بو نه‌وی بزانی و زانین روی تی بکات بو له‌مه‌ویش و ئیستا و داهاتوو، ئیتر چ نه‌وی بووه یان ئیستا ه‌یه یان له داهاتوودا نه‌بی، چ نه‌وی نه‌بووه یان ئیستا نی یه یان له داهاتوودا نه‌بی. له‌هر‌کام له‌م شه‌شه نه‌زانی نه‌گر پنجه‌وانه‌ی بیی چون نه‌بی، که‌واته هر‌چونی زانیویه‌تی که یارمه‌تی دانی ناپاک‌ه‌کان هر‌گیز به‌دی نایه‌ت، هر‌وه‌ها زانیویه‌تی نه‌گر له‌وانه بوایه به‌دی به‌اتایه چون نه‌بوو، جا به پی‌ی نه‌مه نه‌فرموی: ﴿لَئِنْ نَصَرُوهُمْ﴾ سویند به‌خوا نه‌گر ناپاک‌ه‌کان یارمه‌تی جووله‌ک‌ه‌کان بدن، واته نه‌گر وا داب‌ن‌ن شتی وا نه‌بی و رو نه‌دات له کاتیک دا که به هیچ کل‌وج نایش بی ﴿لَئِنْ الْأَذْبَرُ﴾ بیگومان هم‌وو نه‌شک‌ین و پشت ه‌لنه‌ک‌ن و واز نه‌ه‌ین له یارمه‌تی دان ﴿ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ﴾ ئینجا دوا‌ی نه‌وه جوله‌ک‌ه‌کان ئیتر یارمه‌تی نادرین و نه‌شک‌ین و یارمه‌تی دان سوودیان پی ناگه‌یه‌نی: یان دوا‌ی نه‌وه ناپاکی ناپاکان دهر‌ک‌م‌وت ئیتر یارمه‌تی نادرین.

لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهَبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾ لَا يَقْنَلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ زَرْءٍ جُدُرٍ بِأَسْهُمٍ يَبْتَنُهُمْ شَدِيدٌ مَحْصَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾

ئینجا حاله‌تی دهرونی ناپاک و جووله‌که‌کان روون نه‌کاته‌وه:

۱- نه‌فرموی: ﴿لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهَبَةً﴾ بی‌گومان ئیوه نه‌ی موسلمانه‌کان سام لی کراو ترن ﴿فِي صُدُورِهِمْ﴾ له‌دلی ئه‌واندا ﴿مِنَ اللَّهِ﴾ له‌خوا، واته‌بیم و ترسیان له ئیوه زۆرترو به‌تین تره له بیم و ترسیان له خوا ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ ئه‌وه‌ش به‌هۆی ئه‌وه‌یه که ئه‌وانه که‌لینن نه‌زان و تینه‌گه‌یشتوون.

ئهو که‌سه‌ی که تی‌گه‌یشتوو بی نه‌زانی هه‌موو هی‌زی ئه‌م بوونه‌وه‌ره مل که‌چه بو جوا، هه‌رچی ئهو نه‌یکات نابێ، هه‌رچی ئهو بی‌کات و بی‌هۆی ئه‌بێ هه‌ر ئه‌وه‌ ببێ و هه‌یج هی‌زێک ناتوانی به‌رگری بکات، که‌واته ته‌نها خوا شایانه‌ بیمی لی بکری، هه‌ر که‌س له‌خوا به‌ترسی نابێ له هه‌یجی تر به‌ترسی، چونکه بیم و ترس له خوا به‌ریکی و بیم و ترس له هه‌ر شتی تر کۆنابینه‌وه له هه‌یج دلی‌کدا، به‌لام ئه‌وانه نه‌فامن تی ناگه‌ن له‌م شته راسته به‌هۆی ئه‌وه‌وه له به‌نده‌کانی خوا زیاتر نه‌ترسن.

۲- نه‌فرموی: ﴿لَا يَقْنَلُونَكُمْ جَمِيعًا﴾ ئه‌وانه جه‌نگتان له‌گه‌ل ناگه‌ن به‌ کۆو کۆمه‌لی ﴿إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ﴾ مه‌گه‌ر له‌ناو دی‌ها‌تیکی قایم کراودا ﴿أَوْ مِنْ زَرْءٍ جُدُرٍ﴾ یان له په‌نا و پشتی دیواراندا، واته ناتوان روو به روو له‌گه‌لتان جه‌نگ بکه‌ن، ﴿بِأَسْهُمٍ يَبْتَنُهُمْ شَدِيدٌ﴾ دوژمنایه‌تی و نا‌کۆکی ناو خۆیان سه‌خت و به‌تینه ﴿مَحْصَبُهُمْ جَمِيعًا﴾ و نه‌زانیت ئه‌وانه کۆو یه‌ک دلن، ﴿وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى﴾ له‌ کاتی‌ک دا دلیان پینچه‌وانه‌ی یه‌کترو په‌راگه‌نده‌ن ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾ ئه‌وه‌ش به‌هۆی ئه‌وه‌یه ئه‌وانه که‌لینن نافامن و ژیر نین، به‌هۆی ئه‌وه‌وه نازانن یه‌کینی تا چ راده‌یه‌ک پیویسته و دو‌به‌ره‌کی چه‌نده خراپ و زیانداره. خوای گه‌وره ئهو هه‌واله گرنگه‌ی دا له‌وانه و ئهو حال و به‌ریانی دهرخستن، تا بی‌ت چه‌رخ و روژگار راستی ئهو هه‌واله روونتر نه‌کاته‌وه، هه‌ر کاتی ئیماندارانی راسته‌قینه که‌وتنه جه‌نگ له‌گه‌ل جووله‌که‌دا نه‌یان‌توانیوه رو‌به‌روویان بوه‌ستن و خۆیان

دهرخه، بۇ نمونه: نو جهنگه دوایی یه که روی دا له خاکی پاکی قدوس و
 فلهستین دا له نیوان فیدایی فیدایی یه موسلمانان و جولهکدا به شیوه یهکی زور
 روون و ناشکرا راستی نو هواله ی بهی هینا و نیشانی دا، نوو بوو جولهکدهکان
 جهنگیان پی نهکرا لهناو دیهاته قایم و محکم کراوهکان دا نهی. نهگه یهک توژ
 بهاتنایهته دهرموه دهرکو تنایه وهکو مشک راو بنری سهریان لی نهشیواو رایان
 نهکردو خوین بۇ نهکیرا به جوړی وهکو نه نایهته یهکم جار هاتبیته خوارهوه
 لهبارهی نهوانهوه، نهه شتیکی ناشکرا بوو به پیش چاری هه موو نهوانه ی لهو
 جهنگه دا بوون، ناو بانگی پهیدا کرد لهناو دهولته کافره یارمهتی دهرمهکانیان دا،
 ههروه ها له پاش نو جهنگه هه تی جهنگانیکی تر روی دا، له ۱۹۵۶ وه تا نیستی
 ۱۹۸۲ که جهنگه لهگل موسلمانانی لوینانی و فلهستینی دا نهو هتا له پهنا ی دیواری
 دهبابه و فرۆکه و کشتی و شتهکانی تر دا نهی روو به روو نایه و ناتوانی بیته سر
 نو کومله کهمه بی دهسته داماره، لهگل نهو هتا دا هیچ کام له جهنگانه ی دوایی یه
 جهنگی موسلمان و جولهکه نی یه، له ریگای خوادا نی یه و بهناوی نیسلامهوه نی یه،
 بۇ بهرزکردنهوه ی ثالای نیسلام نی یه. بهلکو نهمانه هه موو جهنگی جولهکه نه لهگل
 گه ل و کومله کی عه ره بدا، بهناو عروبه و نهتهوایه تین، لهبر بهرزکردنهوه ی ثالای
 عروبه نه، له ژیر ثالو سرکردایه تی عروبه دان!! ههروه ها نیشانه دهروونی یهکانی
 تریشیان راسته: ناژاوه و ناکوکی ناو خوین زور بهتینه، دلایان لای یهکتر نی یه، دژو
 پیچهوانه ی یهکتر و پهراگه ندن، هه چهنده به دیمه نه و روا لهت له زورکات دا نهبیرن به
 یهک دل و یهک مه بهست و یارمه تی دهر و قو لگیری یهک، بهلام له راستی دا یارو حاله تی
 راسته قینه یان نهو یه که خوی زانا و ناگادار هوالی پیداین، جار به جار یش به روونی
 دهرنهکوی لی یانهوه نهوه ی قورنجان چاری لیدان، قورنجان نو جارمه یان لی نهداو به
 باشی نه یانناسینی به موسلمانان بۇ نهوه ی بی نرخ و ریسوایان بکات له پیش
 چاوی موسلمانان، بیم و ترسیان نه میلی له دهرو نیاندا، کهواته نهه هاندان و
 ناماده کردنیکی دهروونی و رۆحی یه بویان، هه رکات موسلمانان قورنانه که ی
 خوین به میزو به جیدی گرت دوزمنی خواو دوزمنی خوین ریسوایه و نرخ نی نامینی
 لایان، هه موو یهک دل و یهک بارو یهک مه بهست نه بن و له یهک ریزدا نهو هستن، کهواته
 هیچ میزیک لهم جیهاندا بهرگه یان ناگری و ناتوانی بهرو روویان بوهستی.

كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاتُ أَوْبَالٍ أَمْرِهِمْ وَاَمْرُهُمْ وَعَذَابُ الْإِيمِ ﴿١٥﴾ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ
 اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ فَكَانَ عَقِبَهُمَا
 أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا

ئەم داستان و رووداوی (بنی نضیر) و ناپاکانە یەکەم شت نی یە، بەلکو لە پیشەوەر
 رووداو و بەسەرھاتی (بنی قینقاع) و ناپاکەکان رووی دا وەکو دەست نیشانی بۆ ئەکات کە
 ئەفەرموی: ﴿کَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ داستانی ئەم جولەکە (بنی نضیر) وەک داستانی
 جولەکەکانی بنی قینقاع وایە کە لە پیش ئەمان دا بوون.

رووداوی بنی قینقاع لە پاش جەنگی بەردا بوو پیش جەنگی (احد)، لە پیشەوەر لە نیوان
 ئەوان و پیغەمبەردا (ﷺ) پەیمان بوو کە دەست درێژی نەکەن بۆ یەکتر، ئینجا کاتی
 موسڵمانەکان لە جەنگی بەردا زۆر غەمبار بوون و ئەو سەرکەوتنەیان
 پێ ناخۆش بوو، مەترسی یان کرد کە ئەو سەرکەوتنە ببێتە هۆی نزم بوونەو و زەبوونی
 خۆیان. بەهۆی ئەوەوە کەوتنە جم و جۆل و کوێبوونەو و نیازی خراپەکاری. ئەو هەوالە
 گەیشتە پیغەمبەر (ﷺ) ئەویش مۆجیاری کردن و پەیمانەکی بیرخستەو و ترساندن بە
 دووچار بوونی تۆلەی پەیمان شکاندن، ئەوانیش بە رەقی و بێ شەرمی وەلامیان دایەو و
 وتیان: ئەی محمد بێگومان تۆ و ئەزانی کە ئێمەش گەلەکە ی خۆتین! بەو لە خۆت مەگۆی
 و هەلەخەلتی کە تووشی گەلی بووێت ناشارەزای جەنگ، بەهۆی ئەوەوە هەلیکت بۆ
 هەلکەوت لێیانەو، ئێمە ئەگەر جەنگت لەگەڵ بکەین بە خوا ئەزانی کە مەرد و پیاو ئێمەین!

ئینجا دەستیان کرد بە هاندان لە موسڵمانان و دەست درێژی لێ یان، تەنانهت
 ئەگێرنەو کە ئافەرەتیکی عەرەب هەندی شت و مەك ئەهینی لە بازاری ئەو جولەکانەدا
 ئەیفروشی، لای دووکانی زەرەنگەری دانەنیشی، جولەکان داوای لێ ئەکەن چارشێو
 پەچەمەکی لابات، ئەویش بە گۆی یان ناکات، ئینجا ئافەرەتەکە بە خۆی نازانی کابرای
 زەرەنگەر داوینی کراسەکی گری ئەدات بە پشتی یەو، ئینجا کاتی هەلنەسی کراسەکی
 بەرز ئەبێتەو و لەشی دەرئەکەوی، ئەوانیش دەست ئەکەن بە پێکەنین پێی، ژنەکە هاوار
 ئەکات، یەکی لە موسڵمانان پەلاماری زەرەنگەرە کە ئەداو ئەیکوژی، جولەکانیش بە جاری
 پەلامار ئەدەن موسڵمانەکە ئەکوژن، ئینجا کەس و کاری موسڵمانەکە هاوار ئەکەنە

موسلمانەکان و ئەوانیش دین بە ھاواریانەوه و ھەراو ئازاوه بەرپا ئەبێ، ئەو ھەوالە ئەگات بە پیغەمبەر (ﷺ) ئەویش خیرا دەوری بنی قینقاع ئەدا، تا ناچار دینە بەر ھوکمی و بەو ھەوێ ئەبێ، ئینجا سەرۆکی ناپاکەکان عبداللە ی کوپی ئوبە ی کوپی سەلول ئەچیتە خزمەت پیغەمبەر (ﷺ) تەکیان بۆ ئەگات، بەناوی ئەو ھەوێ کە پەیمان و دۆستایەتی ھەیە لە نێوان ئەوان و تایفەیدا (خەزج). بەلام لە راستی دا لەبەر یەکیەتی و پەيوەستی ناپاکەکان بوو لەگەڵ برادەرە جولەگەکانیان! بەھۆی ئەو تەکا و لالە یەو پیغەمبەر (ﷺ) دەستیان لێ ھەلنەگرێ بۆن لە مەدینە دەرچن و ھەرچی یان ھەلەگەل خۆیان ببەن بێجگە لە چەکی جەنگ. ئەو ھەوێ بوو رووداوی کە لە پیش رووداوی (بنی نضیر) دا رووی داو خوا کردی بە وێنە بۆ رووداوەکی ئەمان و فەرمووی: ﴿قَرِيبًا ذَا قُرْأَنٍ أَمْرِهِمْ﴾ ئەوان چەشتیان سەرمەنجام و بەرھەمی سەخت و خراپی کاری خۆیان لە کاتیکی نزیک لە یاخێ بوونەکیان و ھەر لەم جیھانەدا، ھەر بەو ھەش خوا وازیان لێ ناھێنێ، بەلکو بۆ روژی دوا ییش بەم جۆرەن کە ئەفەرموێ: ﴿وَلَكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ بۆ ئەوانە ھە یە سزایەکی سەخت و ئیش و نازار دەر.

ئینجا وێنە و داستانێکی پڕ بە پڕ ئەھینیتەو بۆ داستانێ ناپاکەکان کە جولەگەکانیان ھەلنەتەن و ھانیان دان لەسەر جەنگ کردن و خوگرتن، تا بەدبەختیان کردن و سەریان لە سزاو سەرشوێری ھەردوو جیھان دەرکردن، ئەفەرموێ: ﴿كُلُّ الشَّيْطَانِ﴾ وەك داستانێ شەیتان وایە، ﴿إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ﴾ کاتی وتی بە ئادەمی کافر ببە ﴿فَلَمَّا كَفَرَ﴾ ئینجا کاتی بێ بپوا بوو بە گوێی کرد، ﴿قَالَ﴾ شەیتان وتی پێی: ﴿إِنِّي بَرِيٌّ مِنْكَ﴾ بەراستی من لە تۆ بەریم و بیزارم، ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْمَالِئِينَ﴾ بەراستی من ئەترسم لە خوا کە پەروردگاری ھەموو جیھانیانە، بەلام ھەرچۆنێ ئەوانەمی یە بەدبەخت کرد تازە خو بەری کردن و لێ کەشانەو ھیچ سوودیکی نابێ بۆ شەیتان بەلکو ھاندەر و ھاندراو وان لە ئاگردا. وەکو ئەفەرموێ: ﴿كَانَ عَقِبَهُمَا أَنهَآ فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا﴾ ئینجا سەرمەنجام و دوا روژی شەیتان و ئادەمی بوو بەو ھەردووکیان لە ئاگری دۆزەخ دان بە ئیجگاری و بێ پرانەو.

¹ تەفسیرە کە لەسەر ئەو یە کە ﴿قربیا﴾ زەرف بێت بۆ ﴿ذاقوا﴾ بێجگە لەو چەند باری تر ھەلنەگرێ نزیک تریان ئەو یە پەيوەست بێت بە وشە ﴿من قبلهم﴾ پەيوەست پێ یەو، واتە ئەوانە ی لە پیش ئەمانەو بوون بەم نزیکانە.

﴿وَالَّذِينَ جَرَوْا الظَّالِمِينَ﴾ نموده تولهی ستم کارانی مهره گهره، واته کافرو بی بپواکان.
کۆپو جهامور لیسر نومون که مهبست به شهیقان نادمی یه به شیوهی نادیاریی، نهك به
شیوهی تایبتهی کردن به دوو کس یان چند چهند، نوو بیناری و خو بهری گردنه له روژی
دواسدا ئهیت.

شینۆه‌ی شه‌یقان لیڤه‌داو کارو کرده‌وی له‌گه‌ل فرمانبهر و گوێزایه‌له‌کانی زۆر رێک و پێکه‌ له‌گه‌ل س‌روش‌ت و م‌به‌س‌ت و کارو پ‌یشه‌ی ه‌مه‌یشه‌یی، که‌واته‌ زۆر سه‌یرو ه‌وی سه‌رس‌وپ‌مانه‌ ئاده‌می به‌ گوێی شتی وا بکات و فرمانبهری بی‌ت، که‌ ئه‌و ئه‌وه‌ ره‌وش‌ت و ب‌یشه‌یه‌تی!

له‌پاش باسی جوله‌که و ناپاکه‌کان که به‌و جوړه دووچاری سزای سه‌ختی خوا بوون به‌موی یاخی بوون و له‌خوا نه‌ترسی یان، ئینجا روی فرموده ئه‌کاته به‌واداران، بانگیان لی ئه‌کات به‌سیفتمی به‌واو ئیمان، ئه‌و سیفه‌ته‌یان بۆ به‌کار نه‌مینئ که په‌یوه‌ستیان ئه‌کات به‌خوای فرماندارمه‌وه، گوږپایه‌لی و به‌پیرمه‌وه چوونی په‌ندو ته‌مئی داوا لی کړاوه‌که‌یان له‌سر شان سووک و کم ئه‌رک ئه‌کات، روی فرموده‌یان تی ئه‌کات بۆ نه‌مه‌ی بانگیان بکات بۆ له‌خوا ترسی و خوږایزه‌ری له‌هر شتی موی خه‌شم و سزای خوايه، بانگیان ئه‌کات بۆ تیبینی و ئاوږدانه‌وه له‌وه‌ی له‌م جیهانه‌دا نه‌یکات و پینشی نه‌خات بۆ روژی دوايي، بۆ وریایی یه‌کی هه‌میشه‌یی، بۆ خوږپاراستن، له‌خوا له‌بیر دهرکردن به‌وینه‌ی نه‌وانه‌ی پینش نه‌مان که‌ خواستان له‌بیر نه‌کړه‌وه‌ی که‌ نغزای نه‌بړاوه‌تی تاگرتان بۆ به‌رپار تزاوه، نه‌فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ به‌واتان هیناوه ﴿أَتُوا اللَّهَ﴾ له‌خوا به‌ترسن، ئه‌و ترسانه‌یکه‌ نه‌به‌به‌ر په‌ست و به‌ره‌لست بۆ هه‌موو گوناوه‌و تاوانی.

سيفهتي ﴿تقوى﴾ - كه قورئان زور فرمانى پى نهدا - حالهتيكه له دل دا به نهروون و ويزدان باشت نهناصري وهستي پى نهكري تا نهوهى به دهم بوتري و راته بكري، حالهتيكه دل وريا و ناگادار نهكات به جوړى هميشه خواى خوځى له بيره، بيم و سامى لى نهكات و خوځى نهپاريزى و شهرم نهكات لهوهى خوا بيبينى لسهر بارو حالهتي كه پنى ناپازى يه و پنى ناخوشه. بنگومان بهروى وايه كه هميشه وا به پيش چاوى قودرتهتى خواوه، كهواته چوڼ و كهى و له كوڼى دا خوځى داشاري لى؟!!

وَلَنَنْظُرَنَّ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

﴿وَلَنَنْظُرَنَّ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ﴾ با هموو کهسی سهرنج بدات و ورد بیتهوه لهوهی پیشی خستووه بۆ دوا روژی خوئی، با ئیستا حیساب و پرسپاری خوئی بکات پیش نهههی هل و ههکهوتی نهه ژیان و جیهانهی له دهست دهچی، با بزانی کردهوهکانی چۆنه، نهگهر چاکه نهوا سوپاسی خوا بکات و ههولی زیاتر و چاکتر بدات، نهگهر خراپی کیلاوه با پهشییمان بیتهوه و بگهریتتهوه بۆلای خوا.

بهراستی نهه رستهیهش ئیجگار گرنگه، تهنیا بیر لی کردنهوهی به ریکی دهفتهری کردهوهی، بهکو دهفتهری هموو ژیان نهکاتهوه و نهیخاته بهرچاوی دل و دلش چاو ههلهخوا و ورد نهبیتهوه له هموو دیرهکانی، نهو بیر کردنهوه بهو جۆریه بهسه بۆ نهههی بیدار بیتهوه و ئاگادار ببی بهسهر هموو کهم و کوپی، لهکهو چلک و چهپهلی یهک که بووبیتی و ههیهتی، ههرچهند و ههر نهانداز خیره چاکهه بووبی و پیشی خستبی، چا جای نهوه خیره چاکهه کهم و کوپو لاواز بیت، بهراستی جیگیر بوونی نهه فرمانه له دل دا بهرگری نهکات له خهوتن و بی ئاگایی و ههیشه سهرنجی پی نههات و دهفتهرو نامهی کردهوهی پی نهپشکنی و نهه دیوو نهو دیوی نهکات!

نهه نایهتهی که نهو هموو ههست و سۆزو پهروشه ههلههگیرینی واز ناهینی ههتا ههمیترو زیاتر وریایی و بیم و ترس و شهرم فهراههه نههینی له دل و دهروون دا که نههفرموی: ﴿وَاقْرَأُوا اللَّهَ﴾ بترسن و خۆتان بیاریزن له هۆی خهشم و سزای خوا، ئاگاتان له کردهوهی خۆتان بیت ﴿إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ بهراستی خوا ئاگادارو خهبرداره به ههر کردهوهیهک نهیکهن.

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ

به بۇنەى بانگ كردنيان بۇ بيدارى و رىيائى بۇ ير كردنەو ئەياترسيئنى لەوى و ئەنەى ئەوانە بن كە خاى خۇيان لەير چووە و بەهۇى ئەووە خوايش سەرى لەوان تىك داووە خۇيانى لەيرى خۇيان بردووەتەو، ئەفەرموى: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ﴾ وەك ئەوانە مەبن كە خاىيان لەير چو، فەرامۇشيان كرد ﴿فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ﴾ بەهۇى ئەووە خوايش ئەوانى لە بەرى خۇيان بردووە، بىگومان ئەو كەسەى خاى خۇى لە ير كردبى بە سەرگەردانى ئەسوپتەو لەم ژيان و جىهانەدا بە بى ئەوى پەيوەندى و پەيوەست ببى بە ناسۆيەكى ھەرە بەرزەو، بە بى مەبەست و ئامانجى بۇ ئەم ژيانەى كە جوئ و بەرزى بگاتەو لەو ھەموو گيانلەبەرانەى كە ھەموو مەبەست و ئامانجيان لەو ھەران و خەو و خواردنەو، ئەو ش لە راستى دا لە ير چوون و فەرامۇش كردنى ئادەمىتى يەكەيەتى، ئەو ش ئەبىتە ھۇى ئەو كەبرا خۇى لەير بچىتەو و ھىچ تويشوو يەك فەراھەم نەھىنى بۇ ژيانى دوورو دريژى نەبراوەى خۇى، سەرنج و دلى تىيىنى نەكات لەوى پيشى ئەخات بۇ دوا روژى. ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ ئەوپەريان گەتووە لە گوناھو نا ئەوانەن لە رىگاي راست ترازاو و دەرچوون لە فەرمان و گوپرايەلى بۇ خوا.

ئىنجا روونى ئەكاتەو كە ئەوانەن لە ئاگردا بە ھەميشەيى و بى برانەو، دەست نیشان ئەكات بۇ بېرواداران كە رىگاي ئەمان ئەدەنە بەر و رىگايەكى تىرى جياواز بەدەنە بەر، ئەفەرموى: ﴿لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ يەكسان نين و وەك يەك نين بە ھىچ رەنگ نىشتەجىكانى ئاگرو نىشتەجىكانى بەھەشت. بەلى ئەو دوو كۆمەلە وەك يەك نين نە لە سەروشت و حال و باردا، نە لە رىگا و رىبازو رەوشت دا، نە لە مەبەست و ئامانج و چارەنووس دا، كەواتە وان بەسەر دوو رىگاوە كە ھەرگىز يەك ناگرن و ئاگەن بە يەك لە ھىچ رىگايەك دا، يەك ناگرن لە نىشانە و سەروشم دا، يەك ناگرن لە ھىچ خىتە و بەرپووە بردنى ھىچ كاروبار رىكياندا، ھەرگىز لە يەك ريزدا كۆنابنەو لەم جىهان و لەو جىهاندا.

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ أَنَّا هَذَا الْفَرَّانَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْنَهُ خَشَعًا مُّصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَصْرُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَفْكُرُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلِيمٌ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ

﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ تهنه نيشته جيگانی بهمهشت گهيشتون به نامانج و رزگارن له ناخوشي، باسی دوا رُوژو چارمنووسی تاقمهکهی تری نهکرد، رهنکه لهبر نهوه بښت که نهوانه نهومنده پهست و بی نرخن شایستهی باس و ناوبردن نین.

لهپاش نهو ههموو پهنډو تهمی و ههپهشهی سامناک و مرثه و ترساندن و دلخوشي و دلنهوایی یه که قورنان ناراستهی نادهمی نهکات، کهچی لهگهل نهوه دا زُربه له ناستی و هکو کهږو کویرو بی هوش وایه و هیچ کاری لی ناکات، نینجا گرنگی و گهوهی و هیزو دهسه لاتی قورنان باس نهکات و نهیانخاته بهرچاو بو تانه و تهمهردان لهوانهی که قورنان کاریان لی ناکات، نهفهرموی: ﴿لَوْ أَنَّا هَذَا الْفَرَّانَ عَلَى جَبَلٍ﴾ نهگهر نهو قورنانهمان بناردايه ته خواهموه بو سهر شاخیک ﴿لَرَأَيْنَهُ خَشَعًا﴾ نهو شاخهت نهبینی به مل کهچی و سهرکوبی ﴿مُصَدِّعًا﴾ پاره پارهیی ﴿مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾ له بیم و ترسی خوا، زُربهی زانایانی تهفسیر لهسهر نهون که مهبهست بهم فهرمودیه چیږوک و تهمسیله، واته هیزو کاریگهری نهو قورنانه له رادهیه که نهگهر بهینرایه ته خواهموه بو سهر کیوی که چنده بهتینه له رهقی و سهختی و کار لی نهکراویدا، نهو کیوه هوش و تیگهیشتنی ببوایه، نهو کاته بهو جوړه بهسهر نهوات، نهفهرمون: بهلکه لهسهر نهوه نهویه که نهو فهرمودیه نههینی به دواي دا: ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَصْرُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَفْكُرُونَ﴾ نهو جوړه وینه و نمونانه نههینینهوه و باس نهکهین بو خهلکی بهلکو تی فکرین و بیر بکه نهوه، وینه و نمونه زُرتربهکار نههینری بو چیږوک و شتی خهیالی، بهلام هیچ پیویستی نی یه نیمه لابدهین له دیمه و روالهتی

نایه ته که، لادان له دیمه و رواله به بی رابرو به لگه یه کی به میز ره وانی یه و قه ده غه یه،
 دهی نایا هیچ نایه یان حه دیس یان بریاری زانایان هیه له سر نه گونجاوی شتی و؟
 بیگومان هیچ کام له وانه نی یه، به لکو له م باره وه به لگه و نیشانه هیه: قورشان فرموده و
 سیفه تی خوایه، کاتی خوا خوی دهرخست له و شاخه ی که باسی نه کات شاخه که پاره پاره
 بوو، ﴿لَمَّا جَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَمَلًا دَكًّا﴾ دهی با شاخیکیش پاره پاره ببی به هاتنه
 خواره وهی حه قیقه تی قورشان له سهری، به راستی نه وه هیچ هوی سهرسوپمان و سهر لی
 کردنه وه نی یه، نه قورنانه میزو قورسی و دهسه لاتیکی وای هیه هیچ کهس و هیچ شتی
 خوی بو ناگیری له ناستی نمونه یه له حه قیقه ت و شیوه راسته قینه که ی، مگر خوا
 یارمه تی بدات و به میزی بکات، کار نه کا له دل و دهر وون و گوپانی به سهردا دینی، به وینه ی
 موگناتیس و کاره با که شت رانه کیشی و نه گیری، له م باره وه به سهرهاتی زور روی دا و بو
 نمونه له سهره تا سهره تی ﴿الذاریات﴾ دا به سهرهاتی کابرایه کمان باس کرد، که به
 بیستنی چند نایه تی حالی گوپا و سهری کرده خواپهرستی و چوو بو مه که و نینجا به
 بیستنی نایه تی تری هه مان سهره گیانی دهرچوو، له سهره تای سهره تی ﴿الطور﴾ دا
 به سهرهاتیکی خلیفه ی دوهم خوا لی ی رازی بیت باس کرا به بیستنی چند نایه تیکی
 سهره تای سهره ته که مانگی له مال دا کهوت و خه لکی نه چوون بو دیاری.

نینجا خوی پهروه دگار باسیکی گهره یی و بی وینه یی خوی نه کات و خویمان پی
 نه ناسینی به چند ناو و سیفه تیکی به رزو شیرینی، که نه م بوونه وهره شایه ته له سهریان و
 باس و یادی خوی نه کات پی یان، هر ناوی له و ناوانه جوړه کاری نیشان نه دات و
 بهرو بهرهمیکی خوی هیه. له بوونه وهره و ناده می و ژیان دا. نه و ناوانه ی کردووه به سی
 بهش و کومه ل. هر بهش و کومه لی دهست پی نه کات به سیفه تی تاک و تمنیایی خوا، تا له

۱ نینجا کاتی خوا خوی دهرخست بق کتیره که پاره پاره ی کرد. سهره تی ﴿الاعراف﴾.

یه‌که‌م جاروه به‌وه بناسری و جیگیر ببی له ده‌روون دا یه‌کیتی عه‌قیده، یه‌کیتی په‌رستن و عیبادت، یه‌کیتی روو کردنی به‌نده‌کان و نه‌وه‌ی رووی تی نه‌که‌ن، یه‌کیتی کارو نیش که‌ر له سه‌ره‌تای دروست کردن و داهینانه‌وه تا دوایی و روژی دوایی. له‌سه‌ر نه‌م یه‌کیتی به‌ فرامه‌م دیت و راگیر نه‌بی به‌رنامه‌یه‌کی تیرو ته‌واو له‌بیر و به‌روا و هه‌ست و ره‌وشت و تیگه‌یشتن و په‌یوه‌ندی و په‌یوه‌ستی ناهمی له‌ناو خویان دا و به‌ یه‌کتر و به‌ هه‌موو گیان له‌بیری تر و به‌ بوونه‌مه‌روه به‌ شیوه‌ی گشتی، نه‌فرموی: ﴿مُرَّاَلَلَهُ﴾ ته‌نها نه‌وه خواجه‌که‌ ناوی ﴿الله﴾ یه‌ ﴿الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ که‌ هه‌یج خواجه‌کی تر نی یه‌ بیجگه‌ له‌ ﴿عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالشَّهَادَةُ﴾ زانا و ناگاداری هه‌موو نه‌ینی و هه‌موو ناشکرایه‌که، که‌واته‌ نینه‌ هه‌رچی بلین و بیکه‌ین به‌ ناشکراو به‌ نه‌ینی خوا ناگاداره‌ پی، هه‌ر دلی نه‌م باومه‌ری تیا جیگیر ببی بیگومان وریا نه‌بیته‌وه و هه‌ست نه‌کات به‌وه که‌ هه‌میشه‌ وا له‌ ژیر تا‌قی کردنه‌وه و چاودیری خوادا، نه‌و کاته‌ شه‌رم نه‌کات له‌وه‌ی خوی چه‌په‌ل بکات به‌ گونا‌هو تاوان له‌ پینش چاری خوا، خاوه‌نی نه‌و دله‌ خوی نه‌پاریزی له‌وه‌ی خه‌شم و نا‌رمزایی خوا به‌ ناشکراو به‌ نه‌ینی وه‌ک یه‌ک، نه‌زانی هه‌رگیز به‌ ته‌نیا نابی و نا‌زی. ﴿مُرَّاَلْزَحْنَ الرَّجِئُ﴾ ته‌نها نه‌وه زۆر به‌زه‌یی دارو میهره‌بانه، به‌وه‌ی نه‌مه‌وه نا‌رامی و دل‌نایی له‌ دل دا فرامه‌م دیت، ته‌رازووی ترس و ئومید به‌رامبه‌ر نه‌بن، به‌نده‌ تی نه‌کات که‌ خوا نایه‌وی بیتارینی و به‌لکو سه‌ره‌پرشتی نه‌کات، زیان و خراپه‌ی هه‌یج که‌سی پی خوش نی یه، به‌لکو رینه‌موونی نه‌وی له‌ به‌نده‌کانی. ﴿مُرَّاَلَلَهُ﴾ ته‌نها ﴿الله﴾ خواجه‌ ﴿الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ نه‌وه‌ی که‌ هه‌یج خواجه‌کی تر نی به‌ بیجگه‌ له‌، نه‌م رسته‌یه‌ی دووباره‌ کرده‌وه، چونکه‌ نه‌مه‌ به‌نه‌رت و بنیاتی هه‌موو ناو و سیفه‌ته‌کانی تره، ﴿اَللَّيْكَ﴾ پادشاو فرمانداری به‌ ده‌سه‌لاته. به‌وه‌ی به‌روا به‌م سیفه‌ته‌وه به‌نده‌تی نه‌کات که‌هه‌یج که‌سینکی تره‌یچی به‌ده‌ست نییه، نه‌وکاته‌ته‌نها یه‌ک خاوه‌ن وگه‌وره و فرمانداری‌بو‌خوی داننه‌تی، به‌نده‌یی که‌سی ترناکات، به‌ وه‌ی نه‌ومه‌ نا‌زادی ته‌واو وه‌رته‌گری.

الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهِيمُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ مُبَحَّنَ اللَّهِ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

﴿الْقُدُّوسُ﴾ نوبه‌پری رانه پاکه له هه‌موو له‌که و نات‌ه‌واوی یه‌ک. بپروا به‌م ناو و سیف‌ته
تیشک و رووناکی پاکیتی نه‌خاته د‌ه‌روون، به‌ه‌وای نه‌ه‌وه مه‌ردوم دل و د‌ه‌روونی پاک
نه‌کاته‌وه، بۆ نه‌ه‌ی شایان بی‌ت بۆ وەرگرتنی ف‌ه‌رو به‌مه‌ری پادشای پاکی و بی‌گ‌ه‌ردو له‌که.
﴿السَّلَامُ﴾ ئارام و ئاسایش و بی‌باکی نه‌خاته‌ناو و نه‌یخاته‌دلی ب‌ر‌وادار به‌رام‌به‌ره‌پ‌ه‌ره‌د‌گاری،
له‌م ناوه به‌ف‌ه‌ره‌وه د‌ل‌نیایی و ناشتی د‌لی ب‌ر‌واداران رووناک نه‌کاته‌وه، نه‌و کاته‌ خ‌یر خواه
نه‌بی و داواکاری خو‌شی و چاک‌ه‌یه بۆ هه‌موو که‌س. ﴿الْمُؤْمِنُ﴾ به‌خ‌ش‌نده‌ی ئارام و ئاسایش
و ب‌ه‌وای د‌ل‌نیاک‌ه‌ره بۆ ب‌ر‌واداران، نه‌م وشه به‌ف‌ه‌ره‌ نرخ‌ی ب‌روا نیشان نه‌دات و د‌ل‌خ‌وش که‌ری
ب‌ر‌وادارانه، چونکه به‌کار نه‌ه‌ی‌ن‌ری بۆ هه‌موو یه‌کی له‌مان، ن‌ی‌تر با مه‌به‌ست پ‌ی‌ی ج‌یا‌وا‌ز بی‌ت
له‌م کاته‌دا، نه‌م ناو و سیف‌ه‌تانه‌ی که‌ ت‌ی‌به‌پ‌یان کرد پ‌ی‌ یان نه‌وت‌ری: ﴿ذَاتِی﴾ واته‌ په‌یوه‌ندی
یان ه‌یه به‌ ته‌نها زاتی پاکی خواه، ل‌ی‌ره به‌ د‌واوه جو‌ری ت‌رن پ‌ی‌ یان نه‌وت‌ری ﴿ف‌ع‌ل‌ی﴾ واته
نه‌وانه‌ن که‌ په‌یوه‌ندی یان ه‌یه به‌ خواه له‌م رووه‌وه که‌ ن‌یش که‌ره له‌ در‌وست ک‌راوه‌کانی دا
وه‌کو له‌ راف‌ه کرد‌ن‌یش دا د‌ه‌ر نه‌که‌وی، ﴿الْمُهَيِّمُ﴾ ئاگادار و چاو‌دی‌ری هه‌موو در‌وست
ک‌راوه‌کان‌یه‌تی. ﴿الْمُزِيزُ﴾ زاله‌به‌سه‌ره‌ه‌موو ش‌ت‌ی‌ک‌داو ه‌ی‌چ که‌س و ه‌ی‌چ ش‌ت‌ی‌ک ل‌ی‌ی یاخی ناب‌ی،
﴿الْجَبَّارُ﴾ گ‌ه‌وره و په‌ده‌سه‌لات دار‌یکه در‌وست ک‌راوانی ناچار نه‌کات له‌سه‌ره‌ه‌ر بارو روویه‌ک
که‌ ویست‌ب‌یتی و بۆی ب‌ریار در‌ابی. ﴿الْمُتَكَبِّرُ﴾ نوبه‌پ‌ری رانه‌ی ه‌یه له‌ گ‌ه‌وره‌بی‌دا و ه‌ی‌چ
که‌م و کو‌ری ت‌یا ن‌ی‌یه. نه‌م سیف‌ه‌تانه‌ هه‌موو ت‌ای‌به‌ت‌ین به‌ خواه و ه‌ی‌چ و‌ینه‌و هاو‌به‌شی نی‌یه
بۆی ت‌یا‌یا‌ندا، له‌به‌ر نه‌وه نه‌ف‌ه‌رم‌وی: ﴿مُبَحَّنَ اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا پاکه‌و پاکی بۆ
خوا‌یه له‌وانه‌ی که‌ خ‌ه‌ل‌کی نه‌یا‌نگ‌ه‌ن به‌ هاو‌به‌شی.

ئ‌ین‌ج‌ا‌دی‌ته‌سه‌ره‌شی س‌ی‌ یه‌م نه‌ف‌ه‌رم‌وی: ﴿مُرَّاتٌ﴾ ته‌نها نه‌وه خوا و که‌سی تر خوا ن‌ی‌یه،
﴿الْخَلِيقُ﴾ د‌ل‌ری‌ژه‌ره و ر‌یک و پ‌یک که‌ری ش‌ته‌ک‌انه، به‌ پ‌ی‌ی ل‌ی‌زانی و کار‌د‌روستی، ﴿الْبَارِئُ﴾

داهینرو بهدی هینره به پیی ویست و خواهیشی خوی. ﴿الْمُصَوِّرُ﴾ وینه و شیوه دهری
 هموو شتیکه به جورنکی جیاواز که هرکام ببیته شتیکی تایبتهی و جیاواز له هموو
 شتهکانی تر ﴿لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾ تهنا بۆ شهو هموو ناوه جوانهکان که گهینههری شهو مانا و
 مهبسته پاک و شیرینانه که شایانی خوان و رهوای داوین بۆ خوی، شهو ناوه جوانانه که
 خویان له خویان دا جوان و شیرین به بی شهوی پیویست بن به جوان کردن و به جوان
 زانینی هیچ کهس، شهو ناوه بهفهرانه ۹۹ ناوین شوینی باسکردنی شهو ناوانه به دریزی له
 دواوایی سورهتی ﴿الإسراء﴾ دایه. به چند جور و شیوهیهکی تر رافه و تفسیر کراون، زور
 له زانایان هلساون بهو رافه و تفسیرانه بۆ نزیک خستنهوهی مهبستهکانی له زانین و
 تیگیشتی کهم و کوپی ئیموه ئهگینا تهنا خوا به تهوای حقیقهتی شهو ناوانه نهزانی و
 نهناسی. زانایان و خواناسان چند سپرو شتی نهینی یان هست پی کردوو له ژیر هرکام
 له ناوه بهفهرانه، چند سوود و بهرهمی تایبتهی یان لی وهرگیراوه. شهو کهسانهی که بی
 بهشن لهو تام و مهزهیه نابی سهریکهشهو لهو جور شتانه و خوا نهخواسته ناراستیان
 دابین.

نهزان چوزانی له بیرونهوه   بزبان نهزانی له دهررونهوه

ئینجا له کوتایی سورهتهکهو شهو ناوه پیروزه دانه دا شیوهیهکی نیشان ههات که دلی وریا
 چاوهرانی بۆ نهکات له دوی بیر کردنهوه لهو ناوانه. شیوهی سوپاس و ستایشی شهو
 بوونههره بۆ خوی خاوهنی شهو ناوو سیفهتانه، نهفهرموی: ﴿يَسْجُدُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
 هرچی له ناسمانهکان و زهوی دایه یاد و باسی خوا نهکات و به پاکری راگیری نهکات و
 ستایشی نهکات ﴿وَمِنَ الْمَزِيدِ﴾ تهنا شهو زاله بهسهر هموو شتیکی دا ﴿الْحَكِيمُ﴾ کردار جوان و
 کاردروسته.

وصلی الله وسلم علی من أنزل علیه القرآن إلى يوم الدين و علی آله و صحبه

سورەتى «الممتحنه» مەدینەئى یە ۱۲ نایەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

ئەم سورەتە ئەلقەيەكە لە پەرۋەردە كردنى بېرايى و رىكخستى و ھۆننەۋەيەكى كۆمەلەيەتى و دەۋلەتى لەناو گەلى مەدینەدا، ئەلقەيەكە لە زنجىرە درىژە، يان لە ھەرنامە خاۋىي يەى كە ھەلبىزىراۋە بۇ گەلى مۇسلمانى ھەلبىزىراۋ، كە خوا لەسەر دەستى ئەۋان دا بەدى ھىنا ئەم ھەرنامەى كە ويستى و داينا بۇ ژيانى ئادەمى، بە شىۋەيەكى رووداۋ بە كەردەۋە، بۇ ئەمەى جىگىر بىيى لە زەۋى دا بە رىژىمىكى ديارىي جياۋازى خاۋەن سنوورو نىشانە و دروشم، كە جار جارى ئادەمى پىي ئەگات و جار بە جارى كەم و كوپ و كورتە و پىي ناگات، بەلام ھەمىشە ئەمىننىتەۋە بە چاۋمەروانى و تەقالاى پىنگەيشتى، لە پىش چاۋيەتى شىۋەى شىرىنى بەدى ھاتوۋى، كە پىك ھات رۇژى لە رۇژان لەم زەۋى يەدا.

گەيشتن بەم رادەۋ پلە بەرزەۋ گەيشتن بە پىك ھىنان و بەدى ھىنانى ئەم ئامانجە بەرزە - ۋەكو لە سەرەتاي ئەم جزمەۋە وترا - ئامادە كردنىكى دوورو درىژى ئەۋى بە چەند ھەنگاۋنان و بېرىنى چەند قۇناغىك، ئەم بەسەرھات و رووداۋانەى كە لەناو ئەم گەل و كۆمەلەدا بەرپا ئەبۋو، يان پەيوەندى ئەبۋو بەۋانەۋە، ئەۋانە ھەموۋ ھۆى ئەم ئامادە كردن و پىنگەياندنە بوون، بەۋانە كۆمەلە پالفتە ئەكرا.

لەناۋ كۆپى ئەم رووداۋانەدا، لەناۋ شەپۇل و لاۋاۋى بەھىزى بەسەرھاتى ژيان و جىھان دا، پىك ھات و دوايى ھات داپشتن و دروست كردنى ئەم گەلەى كە ھەلبىزىرا بۇ بەدى ھىنانى ئەم ھەرنامەى خوا لە زەۋى دا، كەۋاتە ھىچ دوورى و كەنارگىرى يەكى ئەم كۆمەلە ئەبۋو لە خەلكى تر، بىجگە لە دوورى و كەنارگىرى بىرو باۋمرو تىگەيشتن و بۇچوۋنى تازەيان، كە لەم ھەرنامە تازەى خواۋە ۋەريان ئەگرت و بە پاك و خاۋىن رايان ئەگرت، بىي تىكەل كردنى بە ھىچ شتى تر، ئەم پەرۋەردە كردن و پىنگەياندنە ھەمىشەيى يە بۇ داپشتن و پتەۋكردنى ئەم تىگەيشتن و بۇچوۋنە تايبەتى يە بوو كە جياۋاز بوو لە ھەموۋ بارو روۋيەكەۋە لە ھەموۋ بۇچوۋن و تىگەيشتنى كە لەم رۇژەدا با بوو لە جىھان دا، لەناۋ نىۋە دورگەدا بە تايبەتى. تەنھا لەم بارەيەۋە دوور بوون و تىكەل و پىكەلى يان پىي ئەكەكرا، ئىتر لە ھەموۋ بەسەرھات و رووداۋى ژيان دا تىكەلى ئەم خەلكە بوون، لەناۋ بۆتەى ئەم

به سهرات و رووداوانه دا نه توینرانه وه پالفته نه کران، روژ له دواى روژ جار له دواى جار،
 وا نه بوو چهند جار نه توینرانه وه پالفته نه کران له بر تهنها کارو رهوشت و خویه، چونکه
 نهو خوايه که نه دى و دهر و نانهى دروست کردوه نه یزانی که هه موویان به یه کجار و یه
 دهستکاری کردن چاره سهر ناکرین، به لکو پیویستی هیه به چهند تیمار و دهستکاری یه،
 نه یزانی که ته و ژهنگ و چلکی نه زانی له وهو بهر ته پیه داوه به سهر دهر و و ژیری
 یانه وه، هیزی راکینه سهری سوژو ناره زووی سروشتی، بی هیزی و لاوازی ناده می و
 خونه گرتنی، دهسه لات و زانی نولفت و دهق پیوه گرتن، نه مانه هه موو هوی کار نه کردنی
 ته می و پهروم ده کردن، ریگرو هوی گپرو گرتن، بهر هنگاری و له کار خستنی نه هه موو
 ریگرانه و پاک کردنه وهی ریگا له وه هه موو درک و داله پیویستی هیه به وه هه موو په ند و
 ته می یه که له دواى یه که نهو چهند جار پالفته کردنه، جا به هوی نه وه نهو به سهرات و
 رووداوانه به دواى یه که دا نه هاتن به پیی قهراو بریاری خوا، په ندو ته می یان پیی نه کرا
 جار له دواى جار. پیغه مبه ر (ﷺ) به بی داری و ناگاداری هه می شه یی و به پیی نه وهی خوا
 نه ینايه دلی به قهری هه نه سا به و مرگرتنی نهو رووداوو به سهراتانه له هه موو هل و
 هه لکه وتیک دا، به به کار هیئانیان به هه موو لی زانی یه وه له دارشتن و دروست کردنی نهو دل
 و دهر و نانه، سروش و تیگه یان دنی خوا یار مه تی دهری بوون هه تا نهو گه ل و کومه نه
 هه لبر ژراوه ی پیک هیئا له ژیر چاودیری خوادا، به ریگخستنی خواو له سهر دهستی
 پیغه مبه رى خوادا (ﷺ).

نه سوره ته نه لقه یه که له زنجیره ی نهو پهروم ده کردنه دوورو دریزه، مه به ست و
 ئامانجی نهو وینه و نه مه قهراهم هیئانی جیهانیکی خوا یی پاک و خاوینه له دهر و و نی
 موسلمانان دا، جیهانی که بخولیته وه به دهری به روا به خوا به تاك و ته نیا، هه موو
 موسلمانان په یوه ست بکات و شه ته کی بدات به و به روا به جوری پچرانی نه بی لی ی، دل و
 دهر و نیان پاک بکاته وه له هه موو لایه نگری و ره گه زایه تی یه کی تر، ره گه زایه تی نه ته وه و
 تیره و خاک و خزم و کس و کار. بو نه مه ی له جیگای نه وانه تهنها شتی دابنی که بریتی
 یه له به روا به خوا، وه ستان له ژیر ئالای خوادا، له گه ل کومه لی خواو له ناو کومه لی خوادا.
 نهو جیهانه ی که نیسلام نه یه وهی جیهانیکی خوا یی یه و ناده می یه. مه به ست به خوا یی
 نه وه یه هه موو کاروباری به پیی ته می و بریاری خوا بیئت، به هه ست و نیازو کرده وهی روو
 بکاته خوا. مه به ست به وه ناده می تی بیئت نه مه یه هه موو چین و جوړه کانی ناده می بگریته وه

— له سایه و پهنای عقیده‌دا — هه‌موو هۆی جیاوازی تر بقوێتوه له تیره و نیشتمان و زمان و نەژاد و هه‌مووشتی تر که‌ئاده‌می یەک جوێ بکاته‌وه له ئاده‌می یه‌کی تر، بێجگه‌له عقیده و به‌وا، ته‌نها ئه‌وه‌یه جیهانی به‌رز که شایانی ئه‌و ئاده‌می یه بیټ که رۆژدراوه لای خوا.

له رێگای فرامه‌م هاتنی ئه‌م جیهانه به‌رزدا چه‌ند گری و کۆسپی زۆر بووه له‌ناو گه‌لی عه‌ره‌ب دا زۆر به زیادو ئیستاش هه‌یه له هه‌موو جیهاندا، کۆسپ و گری‌ی ره‌گه‌زایه‌تی بۆ بنه‌ماله، بۆ عه‌شیره‌ت و تائیفه، بۆ گه‌ل و نه‌توه، بۆ تیره و به‌ره، بۆ خاك و نیشتمان. هه‌رچۆنی گری و کۆسپی تر هه‌بوو هه‌یه له خودپه‌سه‌ندی و خۆ به‌زل زانی و هه‌موو لاری و ناله‌باری یه‌کانه‌ی دل و ده‌روونی!! پێویست بوو له‌سه‌ر ئیسلام چاره‌سه‌رکردنی هه‌موو ئه‌وانه له‌ناو ئه‌و گه‌ل و کۆمه‌له‌ی که ئه‌یویست په‌روه‌رده و ئاده‌می بکات بۆ پێک هێنان و به‌دی هێنانی به‌رنامه‌ی بۆ وێنه‌که‌ی خوا له زه‌ویدا.

هه‌ندی له یاره‌ کۆچ که‌مه‌کان که ولات و مال و که‌س و کاریان به‌جی هێشتبوو له پێناوی عه‌قیده و به‌واکه‌یان دا، هێشتا ده‌روونیان به‌سه‌ر ئه‌وه‌ی به‌جی یان هێشتبوو له ئه‌ولاد و هاوسه‌رو خزم و خوێشه‌وه. له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو سزادان و ده‌ست درێژی یه‌ی که لی یان کرابوو هێشتا هه‌ندی له‌وانه هه‌ر پێ یان خۆش بوو، ئاواتیان بوو که خۆشی و خۆشه‌ویستی په‌یدا بێتوه ئه‌و دوژمنایه‌تی و ئاژاوه سه‌خته نه‌مینی که ناچاری کردن به جه‌نگ و کوشتار له‌گه‌ل به‌راو که‌س و کاردا و په‌یوه‌ستی و په‌یوه‌ندی پچراندن خوای گه‌وره‌ش ئه‌یویست ئه‌و جوژه ده‌روونه‌ پاک و خاوی بکاته‌وه و رزگاری بکات له‌و هه‌موو په‌یوه‌ستی و په‌یوه‌ندی یانه، هه‌موو شتی تریان لی دا‌رنی و یه‌ک یه‌ک بارو یه‌ک دلیان بکات بۆ ئاین و عه‌قیده و به‌رنامه‌که‌ی.

خوای گه‌وره زانا و ئاگاداره به قورسی و گرانی ئه‌و شتانه له‌سه‌ر دل و ده‌روون، له باره‌ی ره‌گه‌زایه‌تی یه‌وه عه‌ره‌ب له هه‌موو گه‌له‌کانی تر به‌تین تر بوون، جا له‌به‌ر ئه‌وه رۆژ به رۆژ خوا تیمار و چاره‌سه‌ری ئه‌کردن به هۆی ئه‌و رووداو و به‌سه‌ره‌اتانه و په‌ند و ته‌می یان له‌سه‌ریان.

چه‌ند ریوایه‌تی رووداویکی دیاری باس ئه‌که‌ن که هۆی هاتنه خواره‌وه‌ی سه‌ره‌تای ئه‌م سوهرته بیټ، ئه‌و ریوایه‌تانه هه‌رچه‌ند راست و سه‌حیح بن و ئه‌م رووداو و بگرتنه‌وه، به‌لام قورئانه‌که تاییه‌تی نا‌کری پێ یه‌وه، به‌لکو له‌سه‌ر دیمه‌ن و رواله‌ته گشتی یه‌که‌ی ئه‌مینیته‌وه. له‌باره‌ی ئه‌و رووداووه ئه‌لین: کاتی قوره‌یش په‌یمانی حوده‌بیه‌ی شکاند

پیغمبەر (ﷺ) بریاری دا که مهکه رزگار بکات له بت پرست و بت پرستان، لبر نهوه
 فرمانی دا به خو رنجخست و فرموی: خواجه نهه نیازو ههوالی ئیمه نهگهیهنی به
 قورهیش، خوی نهو نیازو بریاره گیاند به هندی له یارمهکانی، که یهکی لهوانه (حاطب ی
 کوپی نهبی بهلقعه) بوو که یهکی بوو له یارمهکانی جهنگی بهدر، نهه یاره مال و نهولادی له
 مهکه بهجی مابوو، خوی له قورهیش نهبوو، بهکو سویند خوار بوو بو عثمان - خوا لی
 یان رازی بیت - ئینجا به هوی نهوه که مهترسی له مال و نهولامکهی بوو، نووسراویکی
 نووسی بو مهکهیی یهکان و نیازو بریارهکی پیغمبهری تیا نووسی، بو نهههی نهوه بکات
 به پیاوهتی یهک بهسریانهوه نهوانیش مال و نهولامکهی بیاریزن، نهو نووسراوهی دا به
 نافرمتیکی بت پرست که هاتبوو بو مهینه، ئینجا خوا پیغمبهری ناگادار کرد بهسهر
 نهوه، نهویش خیرا ناردی به دواي نافرمتکهداو نووسراوهکی لی سهنرا، ئینجا با گوئ
 بگرین له ئیمامی علی - کرم الله وجهه - که یهکی بوو لهوانه ی نیرران بوو لیسهندن و
 گێرانهوهی نهو نووسراوه، گوئ شل کهین بوئ نهو بهسهراتهمان بوو بگێریتنهوه، وهکو
 بوخاری و موسلیم نهگێرتهوه و نهو ههواله نههین لی یهوه، نهفرموی: پیغمبهر (ﷺ) من
 و مقداد و زوبهیری ناردو فرموی: برۆن ههتا نهگه نه باخچهی (خاخ) که نهچنه نهو شوینه
 نافرمتیکی بت پرستی لی یه نووسراویکی پی یه له حاطبی کوپی نهبی بهلقعهوه بوو بت
 پرستهکان. ئینجا ئیمهیش رویشتن و گهیشتن به نافرمتکه لهه شوینهدا به سواری
 حوشتی. پیمان وت: نووسراوهکه له کوئ یه؟ نهویش وتی: هیچ نووسراوم پی نی یه،
 ئینجا حوشرهکهمان یهخ داو گهراین هیچمان دهست نهکوت، ئینجا وتمان پیغمبهر (ﷺ)
 درۆ ناکات، یان نووسراوهکهمان نهبی بدمیتی به خوشی خوت، یان به زۆر جل و بهرگت
 لبر دانهکین و نهتپشکنین، ئینجا که زانی به راستی لی براوین، کاغزهکهی لهناو پرچی
 دا دهرهیناو پی داین، ئیمهیش هینامان بوو پیغمبهر (ﷺ) ئینجا عومر وتی: نهی
 پیغمبهر ناپاکی کردوه لهگهڵ خواو پیغمبهر و برواداران، کهواته لیم گهپی با سهری
 بکهه، پیغمبهر (ﷺ) فرموی: چی پالی پیوه نایت نههت کرد؟ حاطب وتی: بهخوا بهروام
 ههیه به خواو پیغمبهرهکی (ﷺ) به راستی ویستم پیاوهیهتی یه بکهه، خوا بیکات به
 هوی پاراستنی مال و خیرانهکهه، هیچ کهس نی یه له یارمهکانی تو کهس و کاری نهبی له
 مهکه ببیته هوی رزگار بوونی مال و خیرانیان بیجگه له من، پیغمبهریش فرموی: راست
 نهکات قسهی خراب نهکهن دهریاره، ئینجا عومر وتی: بهراستی ناپاکی کردوه لهگهڵ

خواو پیښه مېږو پرواداران، که واته لیم گهړې با بدم له گهر دنی، پیښه مېږ (ﷺ) فرموی: چوڼی نه کوږی نه مه له نه ملی بهر نی یه؟ تو چو وانی به لکو خوا موږدهی دابی به نه ملی بهر که چی نه کهن بیکهن من لیتان نه بورم. ښجا عومر هر دوو چاوی پر بوو له ناو و تی: خواو پیښه مېږ باش نه زانن. بوخاری نه فرموی: ښجا خوا سره تای نه سورته نه مینیتته خاوره... چاک وایه ښمه نه اندازه یه بوه ستین بیر بکهینهوه له رووداوه و له ته می و کردهوه گرنه کانی پیښه مېږ (ﷺ) له رووداوه دا.

یه کم بیر بکهینهوه له کردهوهی حاطب، که نهو موسلمانان کونج کهره بوو، یه کی بوو له وانه که پیښه مېږ (ﷺ) ناگاداری کرد به سر نهو کاره نه یینی یه دا، له مه دا دهر نه کوی لاری و چه وتی دهر وونی ناده می، ناده می هر نه داز تیرو ته وای بیت هر ناده می یه و دوو چاری هله و لادان نه ییت له هندی کات دا، په ناو پاریزمر نی یه بیجگه له خواو نهو کومه گی نه کات هیچ ناکری.

ښجا با بوه ستین له بریدم نهو هونرو گهره یی یه ی خوا دای بهو پیښه مېږه (ﷺ) لهو کاره زور گهره دا هیچ په له ی نه کرد هتا پرسپاری کرد له حاطب: چی پالی پتوه نایت؟ بهو دهر وون فراوانی و لوتف و به زه یی یه ی که به کاری هی نا لهو کاتی لاوازی دهر وونی یه ی که هات به سر نهو ناده می یه، بهو تیگه یشتنه وه که خوا نایه دلی به مه ی که فرموی: بیگومان راست نه کات، به هو ی نه ووه فرموی: به یارانی هیچ قسه یه کی خراب نه کهن و هر چاک بلین دهر باره ی تا کومه کی بکات و بنه و ی له په لی و لهو هه لخلیسکانه ی راستی بکاته وه، نه ی تاراند و نه یه یشت کهس بیتارینی. له لایه کی تروه نه بینین بر وای تیرو به تینی عومر: نه لی: به راستی ناپاکی کردوه له گه ل خواو پیښه مېږ و ښمانداران دا، لیم گهړې با بدم له ملی: عومر خوی لی رازی بیت هر سر رنجی لادان و هه لخلیسکانه کی دا به هو ی نه ووه هست و بر وای هاته جوش و راپهړی، به لام پیښه مېږ (ﷺ) سر رنجی دا له چاوه دوو بین یی یه که یه وه، بهو زانین و تیگه یشتنه فراوانه ی که خوا پی یی دابو له هه موو بارو روویه که وه ناده می و سروشنی ناده می نه ناسی که هله بازه مه گهر خوا بیپاریزی، له گه ل نه ووه دا سوو به زه یی یه که ی جیاوازی پیی درابو که شایسته ی نهو بیت که ماموستای فی زکردن و په رومر ده بوو بو هه موو ناده می.

ښجا با بوه ستین و بیر بکهینهوه له وشو قسه کانی حاطب، له کاتیک دا که له کاتی لاوازی دایه، به لام بوچوون و تیگه یشتنه کی موسلمانان و ریک و راست بوو که وتی:

ويستم چاكيهكيان لهگل بکهم که خوا بيکات به هوی بهرگری له مال و خیزانهکم. واته خوا شو بهرگری و پاراستنه نکات، شو چاکه و پیاوړتی په خوی به خوی هیچ نی په، نهوی دوباره کردهو دلدنیایی لسه سر کرد که وتی: هیچ کام له یارهکانت نی په که له مهکه کهس و کاریکی وای نهبی که خوا بهرگریان پی بکات له مال و خیزانی، کهواته خوا ناماده بوو له دهر وون و تیگه یشتنی دا، هه موو شتی لهو زانیووو د اویه تی په دهستی شو. رهنکه پیغه مبریش (ﷺ) سهرنجی شو پروا و تیگه یشتنه راسته ی نهوی دابی و نهوه یهکی بی له هوی فهرموده کی: راست نکات هر قسه ی چاک بکن دهریاری.

ئینجا له دواپی دا با بوهستین لهبردم بریاری خوا لهو رووداوه دا، که حاطب یهکی بی لهو کومله کهمی که پیغه مبر (ﷺ) شو قسه نهینی یه پی راگیانند، شویش نهوی بهسر بیت که یهکی بوو لهو کومله هلبزیراوه، ئینجا شو بهسر هاتش دهر خات، کاریکی وایش بکات حاطب دوو چاری هیچ زیانی که نهبی له سهری، مه بهست تنها دهر خستن و چاره سر کردنی بیت! ئینجا هیچ که سیکی تر له وانه که بی ناگا بوون لهو نهینی په هیچ ره خنه یهکیان نهگرت و هیچ تهریران نه دا له حاطب له سر نهوی که روی دا لی یهوه، هیچ کهس لهوان نه یان وت: نهگر نیمه بهمانزانیایه به هیچ رهنک ناشکرمان نه نه کرد، نه مانه هیچیان روویان نه دا. که نهوش بهلگه یه له سر شرم و نه دهبی موسلمانان لهگل سر کرده و سر کردایه تی یه که یاندا، مل که چی و خو به زل نه زانی خو یان، ته می و دهرس و هرگرتنیان لهوی روویداله برا که یانهوه، نه به بهسر هات و رووداوی (حاطب) شتیکی راسته و هیچ گومانی تیدانیی هه هاتنه خواره ووی سهرتای نه سوره ته لم رووداوه دابه بو نه ی نه موه نهوه یه کی که له ریوایه ته کانی بوخاری، هرچند وابی و بهو بو نه یهوه هاتی بریاری نه مایه ته گشتی په و نابسته ریتهوه پییهوه، وکو هه موو هوی هاتنه خواره و هکانی تریش.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ
الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي

ئىنجى با گوى شل كهين بۇ سورته به فەرکه و دلمانى بۇ بکهينهوه به لکو خوا به
تیشكى روناكى نمو ئايهتانه تاريكى نههئلى له دل و دموون دا، به ناوى پاك و رهوان
دلمان وريا و زيندو بکاتهوه. نه فەرموى: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ *يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهى
کەسانى که بپراتان هيناه. نهه بانگ کردنيکه له لايه ن پەروەردگارى بپوادارانهوه، بانگيان
نهکات به ناوى نمو بپوايهى که نهيانگهينهئى پئى و نهيانکات به بهندهئى تايبهتى نمو،
بانگيان نهکات بۇ نههئى چاويان بکاتهوه و بينايان بکات به ههلوئىستى ريك و راست و
رهوايان، نهياترسيئى له توپو داوى دوژمنهکانيان، بيريان پئى نهکاتهوه لهو کاره گرنگهئى که
خراوته سهرشانيان، ﴿لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ﴾ دوژمنى من و دوژمنى خوتان - واته بئى
بپوايان - مهکن به دوژمنى گياني به گياني خوتان، بهم رهنگه ﴿تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ﴾
خوشهويستى خوتان دهرنهپن بويان و پئى يان نهگهينهئى.

خوای گهوره لوتف و خوشهويستى بهکار نههئى لهگهله بهنده و بپوادارمکانى و
دروونيان نههئىته سۆزو پەرۆش بههئى دوژمنى نهوان نهکات به دوژمنى خوئى و دوژمنى
خوئى نهکات به دوژمنى نهوان، تئى يان نهگهينهئى که نهوان له خوئين و بۆلاى خوئى نههئى
بپوئن. ههركهس دوژمنى نهوان بئى دوژمنى نهويشه، كهواته نهوان پياوو بهندهئى تايبهتى
نهون و نيشانه و دروشمى نهويان هه لگرتووه لهم زهوى يهدا، نهوان خاوهن دوژست و
خوشهويستى نهون. كهواته دروست نئى يه دوژستايهئى و خوشهويستى بهکار بينن لهگهله
دوژمنهکانى خوئيان و دوژمنهکانى نهودا.

ئىنجاتاوان و ستمى ئو دوژمنه يان بيرنه خاتوه، بهرامبهر ئايينه كه يان و پيغه مبه ره كه يان
 و خو يان، نه فرموى: ﴿فَذَكِّرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ﴾ له كاتيك دا ئو دوژمنانه بى بپروا بوون و
 بى بپروا بهوى بۇتان هاتوه له لايه ن خواوه، كه بريتى يه لهو ئايينه راست و دروسته، له
 كاتيك دا ﴿فَضْرِبْ عَنِ الرُّسُولِ وَأَيَّاكُمْ﴾ پيغه مبه رو ئيوه ده رنه كه ن له ولاتى خو تان، واته بهرامبهر يان
 لى بري نه وه و بهر به ستمى ئايينه كه يان كردن و تهنگه تاويان كردن هه تا ناچار يان كردن به
 ده رچوون، ئو هوشيان به سهر هي نان ﴿إِنْ تَوَلَّوْا بِاللَّهِ رَيْبُكُمْ﴾ ته نها له بهر بپروا هي نانتان به خواى
 په رو ده رگارتان، كه واته ئي تر چيتان تيا هي شته وه؟ چ تاوانى له وه گه رده تره كه بپروايان نه بى
 و دژى ئايينه راسته كه تان بن، پيغه مبه ره كه تان و خو تان ده ركه ن له ولات و نيشتمانى
 خو تان، له بهر هيچ هويه ك نى يه بي جگه له بپروا تان به خوا؟ دهى ئي تر چو ن نه بى دؤستايه تى
 بكري له گه ل دوژمنى وادا، ئو ستم و كرده وه خراپانه ي خسته وه بير يان، ئو هوى كه
 ئاژاوه و دو به ره كى و جهنگى له سهره ده رى خست و روونى كرده وه، كه ته نها بريتى يه له
 عه قيدو و بپروا، نه مان همرچييان به سهر هاتوه له سهر ئو هويه، هه ول و تي كو شان يان ته نيا بو
 عه قيدو و بپروا كه يانه، له بهر ئو هوى ته مى ي كردن و تى ي گه يان دن كه به هيچ كلوچ ري نگاتان نى
 يه دؤستايه تى بكه ن له گه ل ئو بى بپروا يانه دا، ﴿إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جَهَنَّمَ فِي سَبِيلِ﴾ نه گه ر ئيوه كاتى
 خو ي ده رچوون له ولاتى خو تان له بهر جهنگ و تي كو شان له ري گاي من دا ﴿وَأَيُّهَا مَرْحَاتِي﴾
 له بهر به دوا گه ران و داوا كردنى ره زامه ندى من، واته نه گه ر ئيوه نيازى ئو هه تان بووه و
 مه به ستم تان ئو هويه، دهى نابى دؤستايه تى بكه ن له گه ل ئو دوژمنه ستم كارانه دا، چونكه
 ئو دوو شته له دلي ك دا كو ناي ته وه: نيازى جهنگ و تي كو شان له ري گاي خواداو له بهر
 ره زامه ندى خوا، له گه ل خو شه وي ستمى كه سى كه دژى عه قيدو و ئايينه كه ي بيت و دوژمنى
 خوا و پيغه مبه ره كه ي بيت (ﷺ).

تُسْرُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١﴾ إِنْ يَشْفَقُواكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُمْ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا أَنْ تَكْفُرُوا ﴿٢﴾ لَنْ نَنْفَعَكُمْ أَرْحَامَكُمْ وَلَا أُولَادَكُمْ يَوْمَ الْفِتْنَةِ يَقْضِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣﴾ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ

نینجا به شیوهی نهیانی هه‌ره‌شه‌یان لی نه‌کات و نه‌یا ترسینی له‌وه‌ی له‌ دلیان دایه، نه‌و خوشه‌ویستی یه‌ی که نه‌یگه‌یه‌نن به‌ دوژمنه‌کانیان، له‌ کاتیک دا که خوا ناگاداره به‌سەر ناشکراو په‌نهانی ده‌کان دا، نه‌فه‌رموی: ﴿تُسْرُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ﴾ به‌ نهیانی خوشه‌ویستی خوتان نه‌یگه‌یه‌نن پی یان، ﴿أَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ﴾ له‌ کاتیک دا که من زاناترم له‌خوتان به‌وه‌ی نه‌یشارنه‌وه‌ و نه‌وه‌ی ده‌ری نه‌بێن و ناشکرای نه‌که‌ن، که‌واته‌ هیچ سوودی‌کیش نی یه‌ له‌ داشاردنی دا، چونکه‌ خوا ناگا و خه‌به‌رداره.

نینجا هه‌ره‌شه‌یه‌کی ترسینه‌ریان لی نه‌کات، که‌ ترس و له‌رز نه‌خاته‌ دلی به‌واداری راسته‌قینه، نه‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ هه‌رکس له‌ ئیوه‌ نه‌وه‌ بکات بێگومان نه‌و که‌سه‌ رینگای راستی ون کردوه‌ و لایداوه‌ لی ی. ئایا چی له‌وه‌ سامناک تره‌ بۆ به‌وادار که‌ له‌ پاش رینگا نیشاندان و که‌وتنه‌ سه‌ری، نه‌و رینگایه‌ ون بکات و لی ی لا بدات؟! نه‌و هه‌ره‌شه‌ و ترسانده‌ی خسته‌ نیوان روون کردنه‌وه‌ی حه‌قیقه‌تی دوژمنه‌کانیان و نه‌و پیلان و نیازی خراپه‌ی که‌ گرتویه‌انه‌ ته‌ دل و ده‌روونیان ده‌رباره‌یان، نه‌فه‌رموی: ﴿إِنْ يَشْفَقُواكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً﴾ نه‌گه‌ر ئیوه‌یان ده‌ست که‌وی و به‌ر په‌لیان که‌ون نه‌وانه‌ هه‌ر دوژمن نه‌بێن بۆتان و نه‌و دوستانه‌تی و خوشه‌ویستی یه‌ی که‌ پیتان گه‌یاندن هیچ سوودی‌کی نابێ، هه‌ر کاتی هه‌لیکیان بۆ هه‌لکه‌وی به‌سه‌رتان دا تیپه‌ر نابن، ﴿وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُمْ بِالسُّوءِ﴾ ده‌ست و زمانتان بۆ درێژ نه‌که‌ن به‌ خراپه‌ له‌ کوشتن و به‌رین و جۆیندان و هه‌ر خراپه‌یه‌کی تر، له‌ هه‌موو شت خراپه‌ر نه‌وه‌یه‌ که‌ نه‌فه‌رموی: ﴿وَوَدُّوا أَنْ تَكْفُرُوا﴾^١ نه‌وان له‌ پیش هه‌موو

^١ له‌ باره‌ی عه‌تفی نه‌م رسته‌یه‌ و رابردوویی وشه‌ی ﴿ودوا﴾ چه‌ند قسه‌ و باس و لیکۆلینه‌وه‌ هه‌یه، له‌ناو نه‌وانه‌ دا باریکم هه‌لبێژد که‌ نه‌و مه‌به‌سته‌ نه‌گرتنه‌وه‌ که‌ کردم به‌ ته‌فسیر، نه‌و باره‌کانی تریش هه‌ر نه‌گوجین.

شتیک دا پی یان خوشه و ناواته خوانن که کاشکی ئیوه بی بپروا بین و له نایینه که تان
 هلگه پینهوه. بپگومان بی بپروایی و هلگه پرانهوه له نایین به لای بپرواداری راسته قینهوه له
 هه موو سزایه و له هه موو خراپه و دهست درژی یه که به دهست یان به زمان دهریاره
 بکری. به لکو له هه موو سزای ئهم جیهانه بیزارو تره. چونکه بپروای بپرواداری راسته قینه
 بیجگه له وهی که خوی خوشی و نارامی دله و هوی کرده وه و رهوشتی ریک و پیکه، که
 نهوش لهم جیهانه دا گهره ترین چاکه و به مری خواجه، بیجگه له وه هوی رزگار بوونه له
 ناگری دۆزهخ و گه یشتن به نازو ریزی نه بپروای روژی دواپی، نهو بپروایه خوشه ویست ترین
 شته به لای بپرواداره وه، که واته هر کهس بیهوی بپرواکه ی له دهست دهرکات له هه موو
 دوزمنی دوزمن تره که بیهوی به دهست و زمان سزای بدات. نهو که سهی که شیرینی بپروای
 چه شتبی له پاش بی بپروایی، له پاش گومرایی و ون بوون به رووناکی بپروا رینوومایی
 و مرگرتبی، ژبانی بهو ژبانی نارامی و کامهرانی بپروایه نهو بپرواداره بی بپروایی و
 هلگه پرانهوه ی پی ناخوشه هر چونی پی ناخوشه توپ بدری بو ناو ناگر، به لکو نهوی پی
 ناخوش تره. که واته هه موو دوزمنی دوزمن تر که سینگه که بیهوی بپروادار بپرواکه ی له دهست
 دهرچی و نه مینی، جا له بهر نهوه نهو ناواتی نهوانه ی کرد به دواترین پله له هیئانه پهروشی
 بپرواداران به دژی دوزمنه بی بپرواگانیان. بپگومان سوژو به زهیی مندال و کهس و کار
 به میزه و دلرفینه و لهوانه یه که مردوم به هله و هه مردا بیا. نهو تا حاطب به هوی نهوه وه
 دوچار بوو، جا نهو تیمارو چاره سهری نهویش نهکات، بهم رهنکه سهرنج رانه کیشتی بو
 بی که لکی و بی نرخی نهوانه له روژی دواپی دا، که کات له وه سهخت تر نابی و رووناکاته
 هیچ کهس. که واته نابی له پیناوی به رژه وهندی و پاریزگاری نهوان دا چاکه و خوشه ویستی
 به کار بهینری له گه ل دوزمنی خوادا، به تایبهتی نهگر مندال و خزم و خویشه هاو بپروا
 عه قیده نهبن و نهو هوی په یوه ستی و په یوه ندی یه گرنگه پچرابی، نهو فرموی: ﴿لَنْ تَنفَعَكُمْ
 اَرْحَامُكُمْ﴾ هر گیز سوود و قازانجتان پی ناگه یه نن خزم و خویشه کانتان ﴿وَلَا اَوْلَادُكُمْ﴾ نه روله و
 منداله کانتان ﴿يَوْمَ الْيَقِيْنَ﴾^۱ له روژی دواپی دا، چونکه ﴿يَقِيْلُ يَنْفَعُكُمْ﴾ خوا جو یه تی نه خاته
 ناوهندی ئیوه نهوان، واته خوا کاریکی وا نهکات و نهو رژه نهوه نده سهخت و سامناک

^۱ تفسیر که له سهر نهویه که ﴿یوم﴾ به سترایی به رستهی ﴿لَنْ تَنفَعَكُمْ﴾ وه که نهوش زیاد تر دل بوی نه پوات.
 دروسته به سترایی به ﴿یَفْعَلُ﴾ وه بهو جو رهش تفسیر کراوه توه، به هر حال مه بهسته که هر یه که.

نهکات مردوم فیرار نهکات و جوئی نهیبتوره له کس و کاری و نهیوئی خوی رزگار ببی و
 نیتر گوئی له هیچ کسینکی تر نی یه، مه‌بست نهوی نه‌نیرری بۆ به‌مه‌شت و دۆزه‌خی بۆ
 دۆزه‌خ، خزمایه‌تی و باوک و کوپی که‌لکی نابی و به‌کار نایه‌ت، چونکه په‌یوه‌ستی و
 په‌یوه‌ندی به‌روا و عقیده پچراوه‌که لای خوا تهنه‌ا نه‌وه شته‌و به‌کاره. ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾
 خوا بینایه به هر کرده‌ویه‌ک ئیوه نه‌یکه‌ن، که‌واته با هم‌وو که‌س بترسی هیچ شتیکی
 خراب نه‌کات به پیش چاوی قودرته‌ی خواوه، شتی بکات که نه‌و پی‌ی خوشه. نینجا
 که‌شتی نه‌کات به دل و دهر وونی موسلمانان و سهرنجیان رائه‌کیشتی و ئاو‌ریکیان پی
 نه‌داته‌وه بۆلای ئیبراهیم باوکی پیغه‌مبه‌رانی پاش خوی و باوکی پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویستمان
 و نه‌و یه‌که‌م تاقمه‌ی که نه‌م قورئانه‌ی چو به‌ گو‌یچکه‌دا، بۆ نه‌می په‌یره‌وی نه‌و شوین
 که‌وتوه‌کانی بکه‌ن و ریبازی نه‌وان بده‌نه به‌ر له لی برانیان به‌ ته‌واوی بۆ خوا و یه‌خه
 هه‌لته‌کاندنیان له هم‌وو که‌س و کاره بی پرواکانیان له پی‌ناوی ره‌زامه‌ندی خوادا، خویان
 روت کردو داپنی له هم‌وو په‌یوه‌ندی یه‌که دژی عقیده‌و پرواکه‌یان بی‌ت. له‌م ئاو‌ردانه‌وه‌دا
 دهر‌نه‌که‌وی بۆ موسلمانان که میله‌ته‌ی خواپه‌رستی له سهر‌وه تا خواره‌وه یه‌ک میله‌ته.
 کاروانی به‌روا یه‌ک کاروانه به‌ در‌یژایی هم‌وو چهرخ و چینه‌کانی ئاده‌می. نه‌فه‌رموی: ﴿كَذَ
 كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾^۱ به‌راستی هم‌وو بۆ ئیوه ره‌وشتی چاک و شایان به
 په‌یره‌وی کردن که نه‌و ره‌وشته هم‌وو له ئیبراهیم و نه‌وانه که له‌گه‌لی بوون، ﴿إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ
 كَاتِبُكَ دَا كِه وَتِيَان به‌ گه‌له‌که‌یان: ﴿إِنَّا بَرَاءُؤُنَا مِنْكُمْ﴾ به‌راستی ئیمه به‌رین و بی‌زارین له ئیوه
 ﴿وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ له هر شتی که ئیوه نه‌یپه‌رستن بی‌جگه له خوا و که له‌و تیپه‌ر نه‌که‌ن
 بۆ په‌رستنی، واته ﴿كَفَرْنَا بِكَ﴾ بی به‌رواین به ئیوه و ئایینه‌که‌تان و هیچ نرخیکتان نی یه
 به‌لامانه‌وه،

^۱ تفسیره‌که له‌سه‌ر نه‌مه‌یه: ﴿لَكُمْ﴾ خه‌به‌ره بق ﴿كانت﴾ نيمسه بقی، ﴿حسنه﴾، ﴿في إبراهيم﴾ سيفه‌تن بق ﴿اسوة﴾
 بی‌جگه له‌وه به چهند جۆری تریش ترکیب کراوه و هم‌وو نه‌گرنجی و دروستن و مه‌به‌سته‌کان نزیکن له یه‌که‌وه، وشه‌ی
 ﴿اسوة﴾ ناوه بق په‌یره‌وی کراو خه‌سه‌لت و ره‌وشت بی‌ت یان یه‌کیکی چاکی په‌یره‌وی کراو. جار نه‌گه‌ر مه‌به‌ست لی‌ره‌دا
 که‌سی بی‌ت نه‌وه نه‌بی به‌ پی‌ی یاسایه بی‌ت له عیلمی به‌لاغه‌دا که پی‌ی نه‌وتی: ﴿تجريد﴾ که به‌ئاوبانگه له‌و عیلمه‌داو
 لای زانایانی نه‌و عیلمه.

وَبَدَأَ يَتَنَبَّأُ بَيْنَكُمْ الْمَدَوَّةَ وَالْبَعْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُوْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَا اسْتَغْفِرَنَّ لَكَ
وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿١﴾ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً
لِّلَّذِينَ كَفَرُوا وَآغْفِرْ لَنَا

﴿وَبَدَأَ يَتَنَبَّأُ بَيْنَكُمْ الْمَدَوَّةَ وَالْبَعْضَاءُ﴾ پهيدا و ناشکرا بووه له ناوړندی نيمه و نيمه دا
دورژمنایه تی و کینه بهری ﴿أَبَدًا﴾ به ښجگاری و بی پرانموه ﴿حَتَّى تُوْمِنُوا﴾ ههتا کاتی بپروا
نهمینن ﴿إِلَّا قَوْلَ اللَّهِ وَحْدَهُ﴾ به خوا به تاك و تمنیا و بی هاو بهش و کوتایي نهمینن لهو نایینهی که
وان له سهری. مه بهست بهوانه ی له گهل ښبراهیم پتغه مبرانی بن که نزيك بوون له چهرخی
خویه وه، یان بپروادارانی بن که له پاش دا پهیدا بوون، چونکه وا دهر نه کهوی له میژووه وه،
ریوايه ټینکیشی له سهره که لهو کاتی بهر بهر هکانی ښبراهیم دا له یه کهم جار وه خوی تاق و
تهنیا بووبی، نو پهری نه وه به تهنیا ساره خاتونی هاوسهری له گهل بووبی، به هر حال و
له سهر هر بار نهوا خوی گوره روونی کرده وه که رهوشت و کردار و گوشتاریان له گهل کهس
و کاریان - که بی بپروا دورژمنی نایینی خوا بوون - بهو جوړه توند و تیژ بووه، پچپان و
جیا بوونه وه یه کی رڼک و راست و بی پتېچ و په تا پهیدا بوو له ناوړندی نهمان و نهوان دا له
پیناوی عه قیده و نایینی خوا دا، ښنجا خوا فرمان نهدات له بپروادارانی نهم نوممه ته ههتا
هه تابه نهو رهوشته پاکه بگرته گهردن و نهو رڼگا راسته بده نه بهر، هه موو رهوشته کانی
ښبراهیم و نهوان به چاک دانه نی و دهست نیشان نهکات به په پیره وی کردنیان ﴿إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ
لِأَبِيهِ﴾ مگر تهنیا قسه ی ښبراهیم که وتی به باوکی: ﴿لَا اسْتَغْفِرَنَّ لَكَ﴾ سویند به خوا داوای لی
خوش بونت بو نه کهم، نهو قسه شی کرد له بهر نه وه بوو هیشتا روون نه بوو بوی که باوکی
دورژمنی خوا به و هر گیز بپروا ناهیني، دواي نه وه نه وه بؤ دهر کهوت یه خهی خوی لی
هه لته کاند، و هکو له سوره تی ﴿التوبة﴾ دا نه یفرموی، که واته نهو قسه هر چند گونا ه
نه بووه، به لام رهوشتی کی چاک نه بوو که شایانی په پیره وی کردن بیت، چونکه له رووی

راستی دا به بئ جی دهرچوو، بیجگه لهووش نهو قسهیه سۆزو بهزهیی و دۆستایهتی
 نهگهیهنی، که نهووش نابئ بهکار بهینری لهگهڵ دۆرمنانی خواو ئایینی خوادا، ئینجا
 ئیبراهیم نهمهیشی فرمو: ﴿وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ واته داوای لی خوش بوونت بۆ نهکه
 له کاتیک دا که من هیچ شتیکم بهدهست نی یه بۆ تۆ له لایه ن خواوه، ناتوانم بهرگری هیچ
 سزایهکت لی بکه، نه م فرموده یه هه رچه ند له خۆی دا شتیکی راست و رهوایه، به لام لی ره دا
 به ستراره به قسه پێشووه که وه و وایش نهگهیهنی نهگه ر شتی به دهست بوایه دریغی نه نه کرد
 له باوکی، نهووش سۆزو خوشهویستی و دۆستایهتی نیشان نه دات، که واته نه م قسه ش مانی
 نهو یه بپێچریته وه به قسه که ی ترو جووت کری لهگه لی و لهو رهوشت و قسه چاکانه
 دهرکری که شایسته ی پهیره یی کردن.

ئینجا نه چیت وه سه ر باسی ئیبراهیم و نهوان و نزو و پارانه وه که یان باس نه کات که
 سه ر سه ر مل که چی یه بۆ خوا و په نا پی بردن و پشت پی به ستنه، نه فرموی: ﴿رَبَّنَا عَلَيْكَ
 تَوَكَّلْنَا﴾ و تیان نه ی په روه ر دگاران ته نیا پشتمان به تۆ به ستوه، ﴿وَالَيْكَ اُنْتَبَا﴾ ته نیا بۆ لای تۆ
 روومان کردوه و گه راوینه ته وه، ﴿وَالَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ ته نیا بۆ لای تۆ یه گه رانه وه له رۆژی دواییدا،
 ﴿رَبَّنَا﴾ نه ی په روه ر دگاران ﴿لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ مه مانگیره به هۆی سه ر لی شیوان و
 سه ر گه رانی بۆ نهوانه ی به ر وایان نه هی نا وه، واته نهوانه زāl مه که به سه رماندا تا نه وه ببی
 به هۆی گو مپایی یان، چونکه نهو کاته نه لین: نهگه ر به روا به خوا به کار بهاتایه و به رواداران
 پارێزگاری بکردایه ئیمه زāl نه نه بووین به سه ریان دا، نهو قسه نا په و او زۆر جار دیت به دلی
 نه فام و نه زان دا کاتی نه بینن سته مکار زāl نه بی به سه ر به رواداردا، نا په وایی به سه ر ره وادا،
 ﴿وَاَغْرَرْنَا﴾ لی مان ببوره و هه له مان داشاره. ئیبراهیمی خه لیل نه وه نه لی و نهو نزایه نه کات،
 له بهر نه وه ی تیگه یشتوه له راده و که م و کوپی نهو خوا په رستی یه ی که مانی خوا یه
 به سه ر یانه وه، ده ست پاچه یی به هۆی ئاده می نتی یه وه له گه یشتنی به راده یه که هاوتایی و
 چاکه و به مه ره کانی خوا بکات، به هۆی نه وه وه داوای لی بو ردن نه کات له خوا ی خۆی، تا له
 ده ست و دا وادابی به پهیره یی کرا و بۆ نهوانه ی وان لهگه لی و نهوانه ی که له داها تودا دین.

رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٥﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَن
يَتَّبِعْ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦﴾ ۞ عَسَىٰ أَن يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُم مَّوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ

وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧﴾

نینجا نزاو پارانهوهکه‌ی دوا‌یی شه‌مین‌ی به‌ دوو سیفه‌تی خوا که ری‌که له‌گه‌ل داواکه‌ی
دا، شه‌فرموی: ﴿رَبَّنَا﴾ نه‌ی په‌رومردگارمان ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ به‌راستی تۆیت به‌ ده‌سه‌لات
و زالی لی‌زانی کاردروست. نینجا باسی په‌په‌رموی کردنی ئی‌براهیم و شه‌وان دووباره‌ نه‌کاته‌وه
بۆ زیاده‌ هاندانی به‌واداران له‌سهر شه‌و په‌په‌رموی کردنه‌ له‌به‌ر شه‌وه له‌ سه‌ره‌تاوه‌ سویند نه‌خوا
شه‌فرموی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ سویند به‌خوا هه‌بوو بۆ ئی‌وه له‌ ئی‌براهیم و شه‌وانه‌ی که
له‌گه‌لی بوون ره‌وشتی چاک که په‌په‌رموی بکه‌ن و بی‌جگه‌ له‌و سویند له‌سهر خواردنه‌ له‌م
جاره‌دا ده‌ست کاری یه‌کی دلی به‌واداران شه‌کات به‌ جو‌ری شه‌یان‌ه‌نینیته‌ په‌روش بۆ شه‌و
په‌په‌رموی کردنه‌ی، شه‌فرموی: ﴿لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ﴾ ره‌وشتیکی چاکتان بۆ هه‌یه که بۆ
که‌سی‌که له‌م جیهانه‌دا به‌ ته‌مای خواو پاداشتی روژی دوا‌یی بوو‌یت، چونکه به‌راستی شه‌و
که‌سه‌ نرخ‌ی شه‌و ره‌وشته‌ چاکه‌ شه‌زانی، تی شه‌کات له‌ گرنگی شه‌و تی‌کو‌شان و فیداکاری یه‌ی
که ئی‌براهیم و شه‌وان پی‌ی هه‌لسان له‌ ری‌گای خواو ئایینی خوا‌دا، شه‌و که‌سه‌ باش شه‌زانی که
پی‌ویسته‌ له‌سهر به‌واداران شه‌و په‌په‌رموی کردنه‌ و لانه‌دان له‌و ری‌گا راسته‌، بی‌گومان واز هینان
له‌و ره‌وشته‌ شیرینه‌ی شه‌وان لادان له‌و ری‌گا راسته‌ بی‌ به‌وایی و به‌ده‌ عه‌قیده‌یی شه‌گه‌یه‌نی
وه‌کو وهرنه‌گیری له‌م هه‌ره‌شه‌ سامناکه‌ی که ناراسته‌ی بی‌ به‌روا نه‌کری و مافی شه‌وانه‌ ﴿وَمَن
يَتَّبِعْ﴾ هه‌رکس روو وهرگیری له‌و به‌رنامه‌یه‌ و پشی تی‌ بکات. شه‌و که‌سه‌ی که نه‌یه‌وی لاب‌دا
له‌ ری‌گای ئی‌براهیم و شه‌وان بی‌گومان خوی زیان شه‌کات خوا هه‌چ پی‌ویست نییه‌ پی‌ی ﴿إِنَّ اللَّهَ مُر
الْفَنِيِّ الْحَمِيدُ﴾ چونکه به‌راستی ته‌نها خوا‌یه بی‌ پی‌ویستی شایان به‌ سوپاس و ستایش. لی‌ره‌دا
که‌شت و ئاو‌پدانه‌وه‌که دوا‌یی هات، به‌واداران گه‌رانه‌وه‌ بۆ سه‌ره‌تای می‌ژووی دوورو دروژی

خوځيان، بهو يادو بيره وهری يوه گهړانه وه، بهرنامه و کارو فرمانی خوځيانيان زانی و ناسی، زانيان که نه مان يه کهم رينبوری نهو رنگايه نين، بهلکو هر له کوڼ و يه کهم جاره وه بږواداران هر بهم ريگه دا هاتوچو و گوزهريان کردوه، کهواته با هيچ بږواداريک خوځی به تنيا و غه ريب دانه نی، بهلکو يه کيکه لهو کاروانه گه وړی که به دريژايی ميژووی شاده می و هاتوه. کهواته با هموو بږواداری نړک و باری که خراوته سهرشانی به سووکی سهرنج بدات ماتول نه م تنيا نی يه و کاره که هر و هاتوه.

بږواداران به راستی رهو شته شیرينه کهی ئیبراهيم و نهوانيان دايه بهرو بيژاری و دوژمنایه تی خوځيانيان دهر بږی دهر باره ی کهس و کارو براو باوکیان، بيگومان نه و ش شتيکی زور قورسه له دهر وون دا، له بهر نه و نه واته خوازيوون و نارهنووی نه و يان نه کرد خوا کاريکی واکات، نه م دوژمنایه تی و بيژاری يه نه هیللی، نه وان راستيان کرد له گه ل خواي خوځيان دا، خوايش نه و دهر وونانه ی فينک و پاراو کرده وه به نه سيمي ته پو ناسکی نوميد و چاوه پوانی نه و نه و دوژمنایه تی يه نه هیللی له ريگای بږوايينانی نه و دوستانه و تيگه ل بوون و کوږوونه و يان له ژير نالای ئيسلام دا، کهواته نه و يه ريگای لاچوون و نه مانی نه و بيژاری يه و پيدا بوونی خوشه ويستی له سر بنه رته ی به هیزو دامه زراوی خوځی، فرموی: ﴿عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَجْعَلَ لَكُمْ رِجْلًا وَيَنصُرَ رِجْلَ الْإِيمَانِ عَادِيَّتُهُمْ مَّوَدَّةٌ﴾ نومیده خوا خوشه ويستی و دوستانه تی فراهم بيینی له ناوهندی ئیوه و نه وانه ی دوژمنایه تیتان له گه ل کردن له بی بږواکانی مه کهه. هیواو نوميد له لایه ن خاوه مه به ست به لین و بږیاری ته واره به به دی هینانی، نه و بږوادارانه ی نه م یان بیست به ريکی دلنیا بوون پیی، نوميد و نه واته که شيان به دی هات به ماوه يه کی کهم، نه و بوو مه کهه گيراو قوره يش موسلمان بوون، هموو له ژير نالایه ک دا کوږوونه وه، نه و هموو کينه بهری و خوین خواری يه به جاری پیچرايه وه دروشميشی نه ما، هموو بوون به برای گیانی به گیانی. ﴿وَاللَّهُ فَارٍ﴾ خوا توانايه هرچی ويست نه يکات، ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ خوا زور لی بورده و لی خوش بووه له هله تان، له تاوان و خرايه ی نه وانه ی موسلمان نه بن، زور به به زه یی يه و ميهره بانه پیتان.

لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِّن دِينِكُمْ أَنَّ تَبَرُّهُمُ وَقَتْلُهُمْ إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٨﴾ إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِينِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ قُولُوهُمْ وَمَنْ يَنُوكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾

نینجا همیتر باری شانی سوک کردن پیش نهوی بهلینهکی بهدی بینن، بهم رنگه ریگای بهره لاکرد بویان به چاکه کردن و دادپرومیری لهگهل نهو بی بروایانهی که جهنگیان لهگهل نهکردوون له دین داو دهریان نهکردوون له ولاتی خویمان، که نههشی گیرا به یاسایهکی گهره ی نیسلامی له باره ی په یومندی لهگهل بی بروایان دا به شیوه ی گشتی، چ بو ناوخی ولاتی نیسلام و چ بو دهرهوی، فرموی: ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ﴾ خوا بهرگری و جله و گیریتان ناکات موسلمانان کان ﴿عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ﴾ لهوانه ی که جهنگیان لهگهل نهکردوون ﴿فِي الدِّينِ﴾ له دیندا ﴿وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِّن دِينِكُمْ﴾ دهریان نهکردوون له ولاتی خوتان، جله و گیریتان ناکات لهوهی ﴿أَنَّ تَبَرُّهُمُ﴾ چاکه یان لهگهل بکهن ﴿وَقَتْلُهُمْ إِلَيْهِمْ﴾ داد بنوینن لهگهل یان ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ چونکه بهراستی خوا کهسانیکی خوش نهوی که دادگهرن. بیگومان نیسلام نایینی ناشتی یه، عهقیده ی خوشهویستی یه، رژیمیکه نامانج و مبهستی نهویه که سایه و سههندی بگهینن به هموو جیهان و جیهانیان، بهرنامه راست و رهاکه ی خوی راگیر بکات لهناوا، هموو به برایتی و خوشهویستی کو ببهوه له ژیر نالاکی دا، هر کات نهوانه ی که موسلمان نین دانیشتن و دهست درژی نهکن و ناشتیان بوی لهو کاته دا نیسلام به هیچ رنگ نارمزوی ناژاوه ناکات و جهنگ و کوشتاری ناوی، تهنات لهکاتی ناژاوهیش دا بهشی ناشتی و خوشهویستی نههلیتهوه به راستی و داد و رهوشت پاکی، به نومید و چاوهروانی نهوی رژی بیت که دوزمنهکی دنیا بی که پیت و فپر خوشی لهوه دایه بیته ژیر نالا بهرزهکی، نیسلام ناومید نی یه له هاتنی رژیکی وا که دهرونه چهوتهکانی تیادا راست بیتهوه، بههوی نهوهوه نهو ریگا راسته بداته بهر. بهلی نهگهر دوزمن هر لاری و نالهباری بهکار هینا و گوئی شل نهکرد بو نهو هموو پهند و ناموزگاری و بهلگه و رابره رووانه، دهست درژی کرده سهر نیسلام و موسلمانان، نهو کاته زور ناراست و ناوهوایه دوستایهتی و خوشهویستی بهکارهینان لهگهل نهو دوزمنانه، لهبر نهوه

ئەم جەلەوگىرىيى و ھەر شە سامناكەي ئاراستە كەردى بە بەشى دووم لە ياسا گشتى
 يە گەورەكەي ئىسلام و ھەرموى: ﴿إِنَّمَا يَنْتَهِكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ﴾ خوا بەرگىرى و جەلەوگىرىيەتەن ناكات
 لەوانە نەبى كە ﴿تَنْتَلُوكُمْ فِي آلِئِيْن﴾ جەنگيان لەگەل كەردن لە دىنەكەتاندا، ﴿وَأَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ﴾
 ھەريان كەردن لە ولاتەكەتان، ﴿وَوَلَّاهُمُ الْأَرْضَ﴾ پشت گىرو يارمەتى يان دا لەسەر
 ھەركەردنيان، جەلەوگىرىيى و بەرگىرىتەن ئەكات ﴿أَنْ تَرْوَوْهُمْ﴾ لەمەي دۆستايەتى يان لەگەل بەكن،
 ﴿وَمِنْ بَنِيكُمْ﴾ ھەركەس دۆستايەتى يان بكات ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ئا ئەوانەن سەتمەكارى
 راستەقىنە، سەتمەكارن چونكە لە جىگەي دۆزمنايەتى و بىزارى دا دۆستايەتى و
 خوشەويستى بەكار ئەھيەن، سەتمەكارن لە خويان، خويان ئەخەنە بەر خەشم و سزاي خوا،
 بەراستى ئەمە ھەر شەھەيەكى زۆر سامناكە، دلى بېوادارى پى دانەچلەكى، چونكە وشەي
 ﴿ظالم﴾ لە قورئان دا زۆرتر بەكار ئەھيەنرى بۆ بت پەرسەت و كافەر. ئەم ياسايە لە بارەي
 جولانەو و رەفتار كەردن لەگەل غەيرە موسلمان دا راست ترين ياسايە، رىك و پىكە لەگەل
 سەروشتى ئەم ئايىنە گشتى يە جىھانى يەدا، رىكە لەگەل تىروانين و سەرنج دانى بۆ ژيانى
 نادەمى و ئەم بوون و بوونەوەرە.

ئەم ياسا راستەيە بناغە و بھەرتى شەرىعەتە مېرى يەكەي ئىسلام، كە موسلمان يەك بار
 ئەكات لەگەل ھەموو كەس دا بە ناشتى و خىر خواھى چاكە و پياوھتى دادپەرەوېرى، لەم
 بارە ناگۆپى مەگەر بە بەرپا بوونى دەست درىژى و جەنگ و ناچار بوون بە بەرگىرى و
 بەرپەرج دانەوې، يان بەھوى مەترسى لە ناپاكى و ھەلوە شاندەوې پەيمان لەلايەن
 ئەوانەي پەيمانيان لەگەل كراو، ئەو شەھەر شەھە بە دەست درىژى كەردن، يان بەھوى
 وەستان بە ھىزو چەك و رىكا گرتن لە بانگ كەردن بۆ رىگەي خوا و ئازادى و سەربەستى
 عەقىدە و باوې، ئىتر بىجگە لەم كاتانە موسلمان ئەبى بەرامبەر ھەموو بى بېواكان لەسەر ئەو
 تەنيا بارە بىت كە باس كرا.

ئىنجا ئەم ياسايە رىك و پىكە لەگەل بۆچوونى - تصور - لە ئىسلامدا، كە مەسەلەي
 ناوھەندى بېواداران و بى بېوايان ئەكات بە يەك مەسەلە و يەك شت كە بىرىتى يە لە تەنيا ئەم
 بىرو باوېرو عەقىدەيە و ئىتر بەس، تەنيا ئەمە ئەكات بە مەبەستى كە بېوادار دەستى
 بەسەردا بگىرى و دۆزمنايەتى و جەنگ و كوشتارى لەسەر بكات، كەواتە ھىچى تر نى يە لە
 ناوھەنديان ئازاوە و جەنگى لەسەر بەكن تەنيا سەربەستى و ئازادى بىروباوېرو عەقىدە نەبى

و بانگ کردن بولای خواو پیک هیئانی بهرنامه‌ی خوا له زهوی دا، بهر زکردنه‌وه‌ی ته‌نیا وشه و نایینی خوا.

ئهم سوره‌ته سهرتا به خواری به‌ره و ئه‌وه ئه‌روا که ته‌نیا عه‌قیده و بیروباوه‌ر شته و نرخ بو ئه‌وه، ته‌نیا ئه‌وه بکری به ئالایه‌که که موسلمانان له ژیری دا کوپینه‌وه. نینجا هه‌ر کهس هاته ژیر ئه‌و ئالایه ئه‌و کهسه له‌وانه، هه‌ر کهس جهنگ و دوژمنایه‌تی له‌گه‌ل کردن ئه‌و کهسه دوژمنیانه، هه‌ر کهس ناشتی به‌کار بیتی به‌م ره‌نگه واز له خو‌یان و عه‌قیده و بیروباوه‌ریان بیتی، به‌ر گریان نه‌کات له بانگ کردن و بانگ‌وازه‌که‌یان و نه‌بی به به‌ره‌لستی بیستنی، ئازار و سزای موسلمانان نه‌دا له‌سهری، هه‌ر کهس ئا به‌و جوژه بیت ئیسلام ئه‌و کهسه به ناشتی خواز دانه‌نی، جله‌وگیری موسلمانان ناکات له چاکه و پیاوه‌تی و داد له‌گه‌لی.

موسلمان نه‌بی له‌م زهوی یه‌دا بژی بو عه‌قیده‌که‌ی، نه‌بی ته‌نها ئه‌وه بکات به مه‌به‌ست و مه‌سه‌له‌ی خوی، بو خوی و بو هه‌موو که‌سی تر، که‌واته نابی تی گریان و ئازاوه‌ی بی له‌سهر هیچ به‌ر زه‌وه‌ندی یه‌کی تر له‌م جیهانه‌دا، تیکۆشانی نه‌بی له پیناوی هیچ ره‌گه‌زایه‌تی یه‌که دا، نه تیره و گه‌ل و به‌ره و نه خاک و ولات، نه ره‌نگ و زمان و نه‌ژاد، تیکۆشانی به‌س بو ئه‌وه بیت که نایین و وشه‌ی خوا به‌ر زتر بیت، نایین و عه‌قیده‌که‌ی به‌رنامه‌یه‌کی به‌دی هیئراو بی له ژياندا. له پاش دانانی ئهم یاسایه سوره‌تی ﴿التوبة﴾ هاته خواره‌وه و جاپی به‌ری بوونی خواو پیغه‌مبه‌ری (ﷺ) دا له‌و بت په‌رستانه‌ی که په‌یمانیان له‌گه‌ل کرابوو، به‌وه دوا‌یی هات حاله‌تی په‌یمان و وازه‌ینان له یه‌کتر له نیوان موسلمانان و نه‌وان دا. له پاش مۆله‌تدانی چوار مانگ بو نه‌وانه‌ی که ماوه دیاری نه‌کرابوو بو په‌یمانه‌که‌یان، مۆله‌تدانی نه‌وانه‌ی ماوه دیاری کرابوو تا دوا‌یی هاتنی ماوه‌که‌یان، به‌لام ئه‌وه هه‌مووی له پاش ئه‌وه بوو که به‌چهند تاقی کردنه‌وه ده‌رکه‌وت و روون بووه‌وه که ئه‌و هاویه‌ش به‌ریار ده‌رانه هیچ گوی یان نی یه له په‌یمان و ره‌فتاری پی ناکه‌ن. مه‌گه‌ر تا کاتی هه‌لێکیان بو هه‌لێکه‌وی بو هه‌له‌وشاندنه‌وه که بزانه‌ن قازانجیان له‌وه‌دایه، که‌واته نه‌وانه نه‌بی ئهم یاسایان بو به‌کار به‌یتری که نه‌فه‌رموی:

﴿وَمَا تَخَافُ مِنْ قَوْمٍ خِيفَتَهُ فَأَنِذْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُقَاتِلِينَ﴾^۱ ئه‌وه‌ش شتیکی پنیوسته و ناچاری هه‌یه بۆی بو نه‌هیشته‌نی مه‌ترسی و جیگیر کردنی ئاسایش له ولات و مه‌له‌به‌ندی

^۱ واته نه‌گه‌ر مه‌ترسی ناپاکیتان نه‌کرد له لایه‌ن که‌لێکه‌وه که په‌یمانتان له‌گه‌ل به‌ستبوون په‌یمانه‌که‌یان بو فه‌ی ده‌نه‌وه له‌سهر دادو بارو ریگای راست و تی یان بگه‌یه‌نن که په‌یمان نه‌ماوه له نیوانمان دا، به‌پاستی خوا ناپاکانی خوش ناوی. سوره‌تی ﴿الانفال / ۵۸﴾.

ئىسلام دا، كه لهو كاتهدا نيوه دورگه‌ي عه‌رب بوو بۆ به‌ريه‌ست كردنى ئهو دوژمنانه‌ي كه
 لهو ولاتهدا بوون و له‌گه‌ل مۇسلمانەكان نه‌زيان چ بت په‌رست و چ نه‌ملى كيتاب. هه‌ميشه
 خه‌ريكى پي‌لان بوون و به‌ دواي هه‌ليك نه‌گه‌ران بۆ ليدانى ئىسلام و مۇسلمانان، زۆر جار
 ناپاكي و بى په‌يمانى يان لى دهركه‌وتبوو. نه‌وه‌ش له راستى دا ده‌ست دريژى بوو، نه‌بى
 ياساى ده‌ست دريژى له‌گه‌ل دا به‌كار به‌يئى، به تايبه‌تى ئهو دوو ئيمپراتوريه‌ته‌ي كه
 ده‌ورى خاكي ئىسلامى دابوو خه‌ريكى كود كه‌لك و په‌لاماردان بوون و هه‌ستيان كرديبوو كه
 ئىسلام مه‌ترسى لى نه‌كرى بۆ سه‌ر گياني ئه‌وان، هه‌ميشه هاني ئهو ميري يه عه‌ره‌بانه‌يان
 نه‌دا لى يان كه به‌سه‌ر سنوورى ولاتى ئىسلامه‌وه بوون و له ژيتر ده‌ستى خو‌يان دا بوون و
 مل كه‌چيان بوون، كه‌واته هيج چاره‌يه‌ك نه‌ما نه‌بى ناوخۆي ولاتى ئىسلام پاك بكرىته‌وه لهو
 دوژمنانه پيش نه‌مه‌ي جهنگي گه‌وره‌ي دهره‌وه روو بدات، كه لهو رۆژه‌دا چاوهره‌وانى نه‌كرا.
 به‌م نه‌ندازه كو‌تايى نه‌هينين و ئيتر نه‌گه‌رئينه‌وه بۆ سه‌ر سو‌ره‌ته‌كه بۆ نه‌مه‌ي حوكم و بريارى
 ئهو ئافره‌تانه‌مان بۆ بۆ دهركات كه به‌روايان هيناه‌وه له مه‌ككه‌وه كو‌چيان كرد له دواي
 په‌يمانى حوده‌يبى يه وه‌كو له كتيبي سيره‌ت و حه‌ديس دا نه‌فه‌رموى له باره‌ي هۆي هاتنه
 خواره‌وه‌ي ئهم دوو ئايه‌ته‌ي كه دين، زانايان نه‌فه‌رمون: له پاش په‌يمانى حوده‌يبى يه كه
 به‌ندى له به‌نده‌كاني ئه‌وه بوو: هه‌ركه‌س له قوره‌يش به‌روا بۆ مه‌دينه با مۇسلمانيش بىت
 نه‌بى وهرنه‌گيرى و بدريته‌وه به قوره‌يش. ئينجا كاتى پيغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌گه‌ل مۇسلمانەكان له
 پى پيئى حوده‌يبه‌دا بوون چه‌ند ئافره‌تئىكي به‌روادار هاتن و ويستيان كو‌چ بكه‌ن و بيئنه
 ولاتى ئىسلام له مه‌دينه، قوره‌يش هاتن و داوايان كرد بيانده‌نه‌وه به پىي ديمه‌نى
 په‌يمانه‌كه، به‌لام ئهو به‌نده روون و ئاشكرا نه‌بوو له‌باره‌ي ئافره‌ته‌وه، به‌لكو بۆ پياو روون و
 ئاشكرا بوو، به‌هۆي ئه‌وه‌وه ئهم دوو ئايه‌ته هاته خواره‌وه جله‌وگيريى كرد له گي‌رانه‌وه‌ي
 ئافره‌ته به‌رواداره‌كان بۆلاي بى به‌رواكان، كه سزا بدرين له‌سه‌ر ناين و به‌رواكيان له كاتيك دا
 كه ئافره‌ت بى ده‌سه‌لات و لاوازن. له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا چه‌ند حوكم و بريارىكي ده‌وله‌تى دا
 سه‌باره‌ت به‌و جو‌ره ئافره‌تانه‌ي كه باس كران، ره‌فتارو كرده‌وه‌ي ديارىي كرد له‌سه‌ر راست
 ترين به‌ره‌ت و ياسا كه دادى به‌كار هيناه‌وه به بى نه‌مه‌ي گوئى بى له جه‌ورو سته‌مى
 دوژمن. نه‌وه‌ش به پيئى ئهو ريگا راسته‌ي كه ئىسلام داويه‌تى يه به‌ر له هه‌موو ره‌فتارو
 كرده‌وه و مامه‌له‌يه‌كي ناوخۆو دهره‌وه و ده‌وله‌تيدا،

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَ كُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَجَّرَاتٍ فَاتَّخِذُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ
فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا مِنْ حِلٍّ لَمَنْ وَلَا لَهُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ

نه فرموی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی شو که سانهی که برواتان میناوه ﴿إِذَا جَاءَ كُمْ الْمُؤْمِنَاتُ﴾
﴿مُهَجَّرَاتٍ﴾ کاتی هاتن بولاتان نافرته برواداره کان به کوچکری ﴿فَاتَّخِذُوهُنَّ﴾ تاقیبان
بکهنهوه، نهو تاقی کردنهوهش بهم جوړه که نین عباس نه فرموی: بلی به خوا له رق و
قینی میرد نه هاتووم، به خوا به نیازی دهرچوون له خاکی بو خاکی تر نه هاتووم، به خوا
نه هاتووم له بر خوشه ویستی خواو پیغه مبر نه بی. عیکریمه نه فرموی: پئی نه ورتا:
سویند بخو که هیچ توی نه میناوه خوشه ویستی خواو پیغه مبر نه بی، سویند بخو که دلت
نه چووبی له یه کیکی نیمه، سویند بخو که له دهستی میرد هه لنه هاتوی.
نا بهم جوړه بووه تاقی کردنهوه که یان، نه وهش به پئی دیمه و رواله تی حالیا نه وه به پئی
قسه و سویندی خو یانه، نیتر کس ناگای له دل و دهر و نیان نییه ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ﴾ خوا زانا
و ناگاداره به بر وای نهو نافرته تانه، ﴿فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ﴾ نینجا نه گهر زانیتان نهو نافرته تانه
بروادارن، واته نه گهر به پئی قسه و سوینده که یان وا چووه دلتا نه وه که راست نه کن و بو
خوا هاتوون ﴿فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ﴾ مه یانگیر نه وه بو لای بی بر واکان چونکه ﴿لَا مِنْ حِلٍّ لَمَنْ﴾ نه
نهو نافرته تانه نیتر هه لالن بو میرده بی بر واکان یان، ﴿وَلَا لَهُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ﴾ نه نهو پیاوه بی
بر وایانهش هه لال نه بن بو نافرته تانه بر واداره کان، که واته نیکا که کانی له وه و بر هه لنه وه شیتنه وه
هیچ نیکا حیکی نیستا به دواوه دانا مه زری له ناوهندی پیاوی بی بر وای نافرته تی بر واداردا.
نهم دوو تاقمه پچراون له یه کترو یه کهم هوی په یوهستی - که عقیده و بر وایه - نی یه له
نیوانیان دا، که واته هیچ هوی که تر جینگای نهو یه کهم هوی نه ناگریته وه و نایان به سیتنه وه
پیکه وه، هه لال و هاوسری که تیکه لی و پیکه وه نووسان و دامه زانه، ناگونجی و به سر
نابری کاتی نهو یه کهم هوی نه بی یان پیچری. عقیده و بر وای هوی ژبانی دله و هیچ سوزو
نارم و نویه کی تر جینگای ناگریته وه، که واته هیچ دلیکی بر وادار ناتوانی بهر حوکم و ژیر
دهسته بی بو بی عقیده و بی بر وای، به خوشی و نارام و نولفته و خوشه ویستی یه وه ژبان
بباته سر، ژن و میردیش حق وایه سراسر به خوشه ویستی و سوزو به زهی و نارام و
نولفته به سر بیری.

وَأَتَوْهُمْ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكَحُوهُنَّ إِذَا عَلَّمْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَلَا تُنْسِكُوا بِعَصَمِ الْكَوَافِرِ
وَسَلُّوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَسْتُمْ لَهَا أَنْفَقُوا ذَلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَنْحَكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ
أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقِبْتُمْ فَتَاؤُا الَّذِيكَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا

ئەم قەدەغە یە ھەر لە یەکەم جارەو نەکرا، چونکە گەلی موسلمان هیشتا دانەمەزرا بوو،
بنەرەت و پایەکانی جیگیر نەکرابوو، بەلام لە پاش پەیمانی حدیبیە دامەزراو جیگیر بوو،
کەواتە کاتی ئەو ھاتە پێشەو کە ئەو جیا بوونەو بەکار بەنێری و لە دەروونی بپوێداردا
ئەو جیگیر ببی کە هیچ ھۆی یەکیستی و پەيوەستی یە نرخی نی یە بێجگە لە بپروا و عەقیدە
کە یەکەم سەردەستە یە.

ئینجا بە پێی داد و یەکسانی یە کە ئیسلام دای ھێنا و پێی ھەلسا ھەرچۆنی ئەو
نیکاح و ژن و میتردی یە ھەلوەشان دەو، ھەرەھا بپاری بژاردنی ئەو ماری یە یە کە
دراو لە لایەن میتردی بی بپروا بۆ ئافرەتە بپوێدارکە، ھەرەھا ئەو ماری یە یە کە میتردی
بپوێدار داووی بە ژنی بی بپوێ. ئەفەرموی: ﴿وَأَتَوْهُمْ مَا أَنْفَقُوا﴾ بەدەن بە میتردی بی بپوێکان
ئەو ماری یە یە کە خەرجیان کردبوو بۆ ژنە بپوێدارەکان.

ئینجا لە دواي ئەو ھەلە خواستنی ئەو ئافرەتە کۆچ کەرانی بە مەرجی ماری یە یان بۆ
دانین، ئیتر ئەم ماری یە یە ھەتیکە مافی ئافرەتە کە یە و جیاواز لە بژاردنی ماری یە یە
تری، وەکو زۆر بە و رای بەھیزی لەسەر، یان بۆ ئەمە یە بەدەن لە باتی ماری یە
بژیراوە کە دا، وەکو رای کەم و بەھیزی لەسەر. ئەفەرموی: ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ ھێچ گوناھیکتان
لەسەر نییە لەمەدا ﴿أَنْ تَنْكَحُوهُنَّ﴾ ئەو ئافرەتە کۆچ کەرانی ماری بەکەن ﴿إِذَا عَلَّمْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ﴾
کاتی ماری یە یەکانیان بەدەنی.

ئینجا ئیتر ئایا ئەوانە عەقیدەیان ھە یە یان نی یە بۆ سک پەرەکانیان نەبی کە عەدیان
منال بوونە کە یانە؟ ئەگەر ئەوانی تریش عیدەدیان ببی ئایا عیدەدی تەلاق دراویان نەبی، یان
تەنیا ھەیزی بەسە کە نیشانە یە نەبوونی سکە؟ ئەوانە ھەموو زانیانی ئیسلام باسیان
کردوون و دووبەرەکی یان ھە یە تیایان دا، ﴿وَلَا تُنْسِكُوا بِعَصَمِ الْكَوَافِرِ﴾ دەست مەگرن بەسەر ھێچ
لە ئافرەتە بی بپوێکان دا و مەیتنەو لەسەر نیکاحیان، ھێچ جۆرە پەيوەندی ژن و
میتردی یان نەمینی لەگەڵیان، ئیتر چ ئەو ئافرەتە یە کۆچیان نەکردووە و بە بی بپوێی مانەو

له مهككه چ ئافرمتهى له پاش موسلمان بوون ههنگه پايتهوه له ئيسلام ﴿رَسَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ﴾ داوا بکەن - ئەي موسلمانەکان - ئەومارەيى يەي کە خەرجتان کردو داخان به ژنه بى بپرواکانتان.

﴿رَسَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ﴾ با ميڤه بى بپرواکانيش داواي ئەو مارەيى يە بکەن کە خەرجيان کردو داخان بهو ئافرهتانهيان کە کۆچيان کردو هاتنه ريزى بپرواداران. ئينجا حوکم و بپيارهکان پهيوهست ئەکات و ئەيبهستپتهوه به چاوديريى و ئاگاداريى خواو سام و ترس له خوا کە ئەوهش دل و دەروونی بپرواداران وريا ئەکاتهوه و به ئاسانى گوپرايهلى ئەکەن، ئەفهرموى:

﴿لَكُمْ حُكْمُ اللَّهِ﴾ ئەوهي کە باس کرا بۆتان بپيارو حوکمى خوايه، کهواته ئەبى مل کەچ بن بوى، ﴿حُكْمُ بَيْنَكُمْ﴾ بپيار ئەدا لهناوتان دا، ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ خوا ئەوپهري راده زاناي ليزاني کاردرسته، کهواته هەر بپيارىكى راست و دروست و بهجى يه و ههركهس ژيريى لهکار نهکەوتبى ئەبى گوپرايهل بىت و نابى سهرپنجى لى بکرى. بپيارهکە بپيارى خواي پهروهردگاره، بپيارى زاناي کاردرسته، بپيارى کەسيکه کە ئاگاي له ترپه ي دل، بپيارى بههيزى دهسهلات داره، بهپراستى بهسه بۆ بپرواداري راستهقينه ههست بکات بهوه، بپيارى بکاتهوه له سهرچاوهي ئەو فهيمان و بپياره بۆ ئەمه ي ريك و راوهستى لهسهرى و پاريزگاري بکات، له کاتيک دا کە بپروادارپه به گهپرايهوهي بۆلاي ئەو خوايه له روژى دوايى.

ئينجا ئەگەر بى بپرواکان مل پينچى بکەن له دانهوهي مارەيى به ميڤه موسلمانەکان ئەو کاته ئەبى کاربهدهستى موسلمانان بۆيان ببژيريى لهو مارەيى يەي کە ماف بى بپرواکانه، يان له دهست کهوتى مالى بى بپرواکان کە له جهنگ دا بگيرى، وهکو ئەفهرموى: ﴿وَأَنْتُمْ كُنْتُمْ مِنْ أَرْزَاقِهِمْ إِلَى الْكُفَّارِ﴾ ئەگەر له دهستان دهرچوو يهكى له ژنهکانتان و چوو بۆلاي بى بپرواکان و سهرپنجى يان کرد له گپرايهوهي مارەيى يهکە بۆتان ﴿عَمَّا بَيْنَكُمْ﴾ ئينجا نۆبه ي ئيوه هات بۆ دانهوهي مارەيى بى بپرواکان ﴿فَتَأْتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَرْزَاقُهُمْ﴾ ئەو کاته ئەي موسلمانەکان بدهن بهوانه ي ژنهکانيان روپشت بۆلاي بى بپرواکان ﴿يَنْتَلِ مَا أَنْفَقُوا﴾ ويته ي ئەوهي خەرجيان کردووه و داويانه به ژنه بى بپرواکانيان،

۱ وشه ي ﴿شئ﴾ تهفسير کراوهتوه به شتيک له مارەيى ئەک به ئافرهتە خاوهن مارەيى يهکە، کهواته لهسهربارى يهکەم ﴿من﴾ بۆ بهيانە و لهسهر ئەم باره بۆ ئيبتيديه، ههروهها ﴿عاقبتهم﴾ تهفسير کراوهتوه به تڤله سەندن به جهنگ کردن لهگهليان و مال گرتنيان به ههردوو ههرياشه و نهگودجي، زانين لای خوايه.

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبَايَعُكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكَنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِنِهْنَيْنِ يَقْرِيَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلَيْهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ قَبَائِعُهُنَّ وَاسْتَغْفِرَ لهنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢﴾

﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ له خوا بترسن و خواتان بیارزین له سه ریچی و نافه رمانی ﴿الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾ نهو خواجهی که نیوه پروادان پیی به همیشگی، بهراستی نهو جوړه ته میی فرموده یانه زور به میزه و به کاره له نهست کاری کردنی دل و دمووندا.

ثا بهم جوړو شیوه به بریار هاته خواره وه به جیابوونه وه و پچرانی ته او له ناوهندی ژن و میړدی که په یوه سستی و په یوه مندی پرواو عقیده یان نه مایی و پچرابی له بهر به دی هیڅانی نه وهی نیسلام داوای نه کات و نه یوهی له ژياندا. که بریتی یه له یه کیستی ریزی موسلمانان و جیابوونه وهی له هموو ریزو کومه لیکتی تر، بریتی یه له دامه زانندن و راگیر کردنی ژیان له سر بنه پرته کانی عقیده و په یوه سستی هموو کاروباری به پرواو، داهینان و فراهه م هیڅانی جیهانیکی نادمی یانه که جیوازی تیره و رنگ و زمان و نه ژاد و خاک و ولای تیا بتوینته وه. ته نه یاه که نیشانه و درو شمیکتی تیا بیت مردوم جیابکاته وه. نیشانه و درو شمی نهو کومه لی که تیا یه تی، لهم جیهانه دا ته نه دو کومل هیه: کومه لی خوا و کومه لی شهیتان. نینجا روونی نه کاته وه بو پیغه مبهر (ﷺ) که په ایمان بکات له گهل نهو نافرته وه مو نافرتهی ترکه بیهوی بیته ژیرنالا و سایه ی نیسلام و له سرچ بناغه و بنه پرتهی نهو په ایمانه یان لی و هرگری. نه فرموی: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ﴾ نهی پیغه مبهر ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ﴾ کاتی نافرته پروادار هکان هاتن بولات ﴿يَبَايَعُكَ﴾ په ایمانت له گهل بیهستن له سر نهو به ندانه ی که دین:

۱- ﴿عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكَنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا﴾ له سر نهو هیچ شتی نه کهن به هاو بهش بو خوا.

۲- ﴿وَلَا يَسْرِقْنَ﴾ دزی نه کهن.

۳- ﴿وَلَا يَزْنِينَ﴾ داوین پیسی نه کهن.

۴- ﴿وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ﴾ مندا له کانی خویان نه کوژن و مکو باوی له مو بهریان که زینده به

چالیان نه کردن، هروها به هر جوړی تریش و مکو لهم جاهیلیتی تازه دا که مندا له له بار نه بهن با له چوار مانگ تیپه ری کردبی و گیانی کرابی به بهردا. بهلی پیش نهو

دروسته له بهر هر هویه کی شرعی و هکو نه خوښی یان مندال زوری و دمه لاتی به ځیو کردنیان نه بی، و هکو باس کراوه به روونی له کتیبی زاناکاندا.

۵- ﴿وَلَا يَأْتِينَ بُهْتَنٍ﴾ هه لهنه سن به کردنی بوختانیک ﴿بُتْرَيْنَهُ﴾ که هه لی بههستن ﴿بَيْنَ أُيْدَيْنَ﴾ و اَزْجُلِهِنَّ) له بهینی دهست و پی ی خوځیان دا، ټیبن عمباس و مقاتل و زوری ی زانایان نه فرمون: مه بهست نه مه یه منالی زول و حرام زاده ی خوځیان نه کهن به مندالی میړده کانیان، که نه و منداله کاتی له سک دایه و له نیوان همدوو دهستی نافرته که دا، کاتی نه بی و له نیوانی همدوو قاجی دا، ټینجا بهم شیوه ی باس کرد له بهر ناشیرین کردنی کرده و هکو ته شهر دان له وانه ی شتی وا نه کهن و هه لی نه بهستن^۱.

۶- ﴿وَلَا يَمُوتُكَ فِي مَعْرُوفٍ﴾ یا ځی نه بن و سرکیښی نه کهن لیت له هیچ فرمانیکي چاک و شرعیدا. بیگومان پیغه مېهر (ﷺ) هه موو فرمانیکي ره و او شرعی بووه و ناگوځی به هیچ رهنګ فرمانی بی شرعی لی یوه روی دابی، که واته مه بهست نه وه نی یه که پیغه مېهر (ﷺ) دوو جوړ فرمانی بووبی: شرعی و ناشرعی، باش و خراب و نه بی له باش و شرعی یه که دا گوږپرایه لی بکری. نه ځیر مه بهست نه وه نی یه، به لکو مه بهست زیاده روی و توند و تیژی یه له جل و گیری له شتی بی شرعی دا، دهست نشان کردنه به یاسایه کی گرنگ له یاسا و دهستوړه کانی ټیسلام، که نه فرموی: ﴿لَا طَاعَةَ لِمَخْلُوقٍ فِي مَعْصِيَةِ الْخَالِقِ﴾ هیچ جوړه گوږپرایه لی یه کی یه و نابی بو هیچ دروست کراویکی خوا له هر شتیک دا که گوناوه بیټ و سرکیښی خوا ی تیا بیټ. به پی ی ټم یاسایه پیښه و او گهل و هک یه کمل کهچ و بهر حوکنم بو فرمان و شرعی خوا و گهل نه بی گوږپرایه لی بیټ ته نها له شتی شرعیدا که خوا دایناوه بو هه مووان.

کاتی نافرته کان نه و په یمانه یان دا به تو ﴿فَبَايَعَهُنَّ﴾ توش په یمانیان له گهل بههسته ﴿وَأَسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ﴾ دا وای لی خوش بوونیان بو بکله خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ بهراستی خوا زور لی خوش بووی میهره بانه.

^۱ بیگومان دیمن و روا له تی نایه ته که گشتی یه و هه موو جوړه بوختان و دهست هه لېهستن نه گړتې وه، له بهر نه وه کومه لیکي به رزله زانایان هره شیوه گشتی به که تهفسیری نه کهن وه، نه و کاته مه بهست به وشی ﴿ایدین﴾ و ﴿ارجلین﴾ نه فسی خوځیانه و هکو بهو جوړه به کار نه میږی له زمانی عره ب دا، له م کاته ش دا تانه و ته شهر نه گیه نی، واته له خو تانه وه نه و دهست هه لېهسته نه کهن.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَسْأَلُونَ مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَسْأَلُ الْكُفَّارُ مِنَ

أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٣﴾

له کوتایي سوره ته که دا ئم بانگه گرنکه و ئم جلمو گيری یه به میزه نکات، که زور ریک و پیکه له گهل سهره تا و مه بهست و نامانجی سوره ته که دا، نه فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی کهسانی که بپرواتان هیناوه ﴿لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ دوستایه تی مه کن له گهل که لیک دا که خوا قاری لی گرتن و خه شمی هیه له سهریان، ﴿قَدْ يَسْأَلُونَ مِنَ الْآخِرَةِ﴾ بیگومان بیبهش و ناو میدن له پاداشت و خوشی رژی دوا یی ﴿كَمَا يَسْأَلُ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ﴾ همرچونی بیبهش و ناو مید بوون بی بپوایانی که مردن و له ناو گوڤدان. واته همرچونی نهوانه ی که به بی بپوای مردن و چوونه ناو گوڤ تازه بیبهشن و کاریان تیپه پی کردو روون بووهو بویان بهش بپوای یان.

له هندی ریوایهت دا هاتوو که مه بهست بهم گهله جولکه یه، چونکه ئم سیفه تی خشم لی گیرای یه بو نهوان به کار هاتوو له چهند جیگایه که له قورشان دا. به لام نهوه بهرگری ناکات له وهی مه بهست لیږده گشتی بی له جولکه و بت په رسته کان، که له سورتهدا باس کران، چونکه هه موو دوژمنی خوان، خوا خه شمی هیه لی یان. هه موو ناو میدن له رژی دوا یی.

خوا به بهزه یی خوی به شدارمان کات به بهش و خوشی به ههشت و بی بهشمان کات له بهش و سزای دوزهخ، آمین.

و صلی الله و سلم علی سیدنا محمد و آله و صحبه

١٩ ذي القعدة ١٤٠٢ بهرامبهر ١٩٨٢/٩/٧ هه لهم رژه دا دهستم کرد به سوره تی ﴿الصف﴾

خوا یارمه تی بدات بو نهوه ی که ماوه له تهفسیری قورنانی پیرۆز.

^١ ئم نایه ته به چهند جۆری قویش تهفسیر کراوه ته وه هه موو هه نه گونجی و ریکه و هه جۆری رای چهند باوه پیکراوی له سهره. خوا باش نه زانی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ يَتَاءْتَاهُمُ الَّذِينَ آمَنُوا لَمْ يَقُولُوا

مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾

سوره نبي (الصف)

مه دینه یی یه و ۱۴ نایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

نهم سوره ته به روونی مه به ست و نامانجی دوو شتی بنه رتی گرنگه، له گهل روون
کردنه وهی نهو دووانه دا ده ست نیشان نه کات بو چهند لق و پویه که نهوانیش ده ست
نه دات گیرانه وهیان بولای نهو دوو شته بنه رتی یانه: یه که م مه به ستی نه وهیه روونی
بکاته وه له ده روونی موسلمان دا که نایینه که ی بهرنامه یه کی خوایی یه له دوواترین شیوه ی
دا ناردی بو هه موو ناده می، چهند شیوه یه کی نهم نایینه پیش که وت و تیپه ری کرد که ریک
و پیک بوون له گهل چهند بارو قوناغی له میژووی ناده می دا، چهند تیکووشان و به سهرهات و
تاقی کردنه وهیه له پیشه وه هاتن و تیپه ریان کرد له ژبانی پیغه مبه ران و ژبانی هاتن و
کوومه له کان دا، هه موو نهوانه پیشه ره وو ریگا تهخت کهر بوون بو نهم دوواترین په یامی خوئی و
زالی بکات به سهر هه موو نایینیک له م زهوی یه دا. جا له بهر نه وه باسی پیغه مبه ری تی
حه زه رتی موسا نه کات (علیه السلام) بو نهمه ی روونی بکاته وه که نهو گه له ی رهوانه کرا بو
سهریان نازاریان دا له په یام و بهرنامه که ی تا گو مپرا بوون، که لکی نه وه یان نه ما بکرین به
نهمین دار به سهر نایینی خوا له زهوی دا، باسی پیغه مبه ری تی حه زه رتی عیسا نه کات (علیه
السلام). بو نهمه ی روونی بکاته وه که هاتنی بو دریزه پیدانی پیغه مبه ری تی موسایه، هاتوه
به بهر او کهر به ته ورا ته که ی نهو، به پیشه ره وو ریگا ناماده کهر بو دوواترین په یامی خوا، به
موژده دهر به پیغه مبه ری نهو په یامه دواپی یه، هات تا ببیته هوی گه یاندنی نایینی نامه یی
یه که م به دوواترین نایینی نامه یی. که واته هات بو نهمه ی نهو سپارده ی نایینی خواجه که له

پاش موسا هلی گرت و گرتی یه گهردن. نو سپارده یه بگه یه نی بهو دواترین پیغه مبهردی که مرده ی نه دا به هاتنی. له لای خواو له زانین و بریاری خوادا تیپه پی کردبوو که نو ههنگاونه دواپی بین به هاتنی بریاریکی دامه زوای نه گوډاوی هه می شه پی، جیگیر بی له زهوی دا نایینی خوا له دواترین شیوه ی دا له سر دهستی دواترین پیغه مبهردا (ﷺ). نه مه بوو مبهست و نامانجی یه کم له سورته دا که مبهست و نامانجی دووه می له سر راگیره، که بریتی یه له تیگوشان به گیان و به مال له ریگای خوادا به راستی و به نیازی پاک و خاوینه مه بو زال کردنی نایینی خوا به سر هه موو نایینی تر له زهویدا - بهو جوړو شیوه ی خوا نه یه موی - به بی دوو دلی و به بی نه مه ی و تارو کردار ریکی یه که نه بن و دژی یه کترین. شتیکی ناشیرینه برودار له لایه که وه به دم وای دهر بپی که نارهنووی هیه له تیگوشان و تی جهنگان له ریگای خوادا و له لایه کی تره وه به کرده و ی دژی نه وه بیت و کاتی جهنگ و کوشنار هه لگه ریته وه و پاشه کشی بکات، وه کو روی دا له کومه لی موسلمانانه وه، وه کو له هندی ریوایه تدا اسی نه کات. نینجا بابیننه سر سورته که و گوپی بو شل کهین نو مبهسته گرنگانه مان بدات به گویندا له گهل نو هه موو په ندو ته می گرنگانه دا. قاپی سورته که نه کاته وه به باس و یادو ستایش بو خوی زالی کاردروست له لایه ن بوونه و مره وه، نه فهرموی:

﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا سَبِّحُوْا لِلّٰهِ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ ۝ هٰرِجِیْ وَ اِلٰهَ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ ۝ وَ اِلٰهَ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ ۝﴾ هه رچی و له ناسمانه کان و هه رچی و له زهوی دا باس و یادو خوی کردو به پاک و خاوینی راگرت له هه موو له که و ره خنیه و هه موو شایه تن له سر نه وه، ﴿وَهُوَ الَّذِيْ يُزَكِّيْکُمْ﴾ هه ر نو زال و کاردروسته.

نهم یادو وهسف و سه ناو شایه تی یه دیت له لایه ن نهم بوونه و مره وه بو خوی زالی کاردروست، له سره دای سورته که وه چار نه دات بو موسلمانانه کان که نایینه که یان دواترین نه لقه یه که له نایینی خوا، نه مان نه میندارن له سر نهم نایینه ی که چاری تاک و ته نیایی خوا نه دات، بیزاری دهر نه بپی له بت په رستان و بی بروایان و دژی بی بروایی و بت په رستی و خوانه ناسی یانه، بانگیان نه کات بو تیگوشان و فیداکاری بو یارمه تی دان و سرخستنی، خوایش بریاری داوه که سه ری خاو زالی بکات با بت په رسته کان پی یان ناخوش بیت.

کهواته ئەم سەرەتایە نیشان ئەدات که ئەو سپاردەیی دراوه بە موسلمانان سپاردەى هەموو بوون و بوونەمەرە، ئەو عەقیدە و باوەڕی که ئایینەکیان داواى تیکۆشان ئەکات لى یان له پیناوى دا عەقیدە و باوەڕى هەموو شتیکە که وا له ناسمانەکان و زهوى دا، سەرکەوتن و زال بوونی ئەو ئایینە بەشتیکە له کاروبارى ئەم بوون و بوونەمەرە و رىک و پێکە لهگەل روو کردنى هەموو ئەم بوونەمەرە بۆلای خواى زالى کاردرۆست.

له پاش ئەم سەرەتا بەهێزە ئینجا نەنگ ئەگرى و ناپەزایى دەرئەبەرى زۆر بە سەختى و تەشەر ئەدات له موسلمانان بەهۆى کردەوى هەندیکیانەوه، ئەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەى کەسانى که بپرواتان هیناوه ﴿لَمْ تَقُولُوا مَا لَمْ تَفْعَلُوا﴾ بۆچی شتیک ئەلێن که نایکەن؟ واتە کردەوتان جیاوازه و رىک نى یه لهگەل و تارتان دا. على کۆپى طلحه ئەگێرێتەوه له ئیبن عەباسەوه - خوا لى یان رازى بێت - که فەرموى: پێش ئەوهى جەنگ پێویست بکړى له رینگای خوادا تاقمى ئەلێن: زۆرمان پێخۆش بوو که خوا ئاگادارى بکردینایه بەسەر خۆشەویست ترین کردەوه به لای خۆیهوه، تا ئێمەیش بیکەین، ئینجا خوا هەوال ئەدا به پێغه مېهر (ﷺ) که خۆشەویست ترین کردەوه بپروا هینانە به خوا به بێگومان و دوو دلى، جەنگ کردنە لهگەل ئەو گوناهاکارانەى که دژو پێچهوانەى بپروا به خوان و دانى پیا نانی، ئینجا کاتى که پێویست کردنى جەنگ له رینگای خوادا هاتە خوارەوه، ئەو کۆمەلە پى یان ناخۆش بوو، ئەو فرمانەیان به لاوه زۆر قورس بوو، ئینجا خوا ئەم ئایەتەى ناردە خوارەوه، ئیبن جەریر له تەفسیرەکەى دا ئەمەى هەلبژارد. هەروەها ئیبن کەسیریش له تەفسیرەکەى دا وینەى ئەمە ئەفەرموى که وترا. ئەوهى که فەرمویانە رىک و گونجاوه لهگەل روالەتى ئایەتەکاندا، بەلام وەکو چەند جارى تر وترا به پى بپاری زانایانى ئیسلام هۆى هاتنە خوارەوهى ئایەت تایبەتى ناکەن و لایان نادەن لەو دیمەنە گشتى یهى که ئایەتەکان بیانبى. بەلى ئەو رووداوهى که هۆى هاتنە خوارەوه بێت بێگومان داخڵە له بپاری ئەو ئایەتەکاندا، جا لەبەر ئەوه لەم ئایەتەکاندا شیوه گشتى یهکەى ئەگرین و له هەمان کات دا گوێمان هیه لەو رووداوهى که هۆى هاتنە خوارەوهى بووبى.

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي

سَبِيلِهِ صَفًا كَانَهُمْ بَيْنَهُنَّ مَرْصُوصٌ ﴿٤﴾

له يهكمم جاروه نهو تهشرو گلهیی یه بهتینهی ناراسته کرد. نینجا دووباره ی نهکاتهوه به دهرپرینی بیزاری یهکی نیجگار سهخت و سامناک، به تایبهتی له دهرونی نهو برودارانهدا که بهو ناوه بانگ کران، نهو خواجه بانگی کردن که برویان پیی هیه، نهفهرموی: ﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ﴾ نای چند گهورهیه له باره ی خهشمی زور بهتینی بهلای خواوه، ﴿أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ نههیی شتی بلین که نایکه ن^۱. واته قسهی رووتی بی کردهوتان زور بیزداهو بهتین ترین خهشمی خوای هیه بوی.

بهراستی رستهیهکی زور سامناکی دل تهزینه و نهوپهری راده ی گرتووه لهبر زیاده رهوی له جلهوگیری کردن له لاف لیدان و قسهی رووت و گزاف دان. چونکه نهوه سیفهتیک ی زور ناشیرینه و سر تیک دهر له گهل و کوهل، مایه ی بلاو بوونهوی بی برویایی و خهشمه لهناو گهل دا، بههوی نهو سیفهته دوزمن نرخیان بو دانانی و بیم و ترسی نابی لی یان، له ههموو شت خراپتر نههیه نهبیته درو کردن لهگهل خواداو سهری لهوهوه دهرنهچی، سهری دهرنهچی له دوو سیفهت له سیفهتهکانی ناپاکان: درو کردن له قسهداو بهلین شکاندن.

نینجا دهست نشان نهکات بو نهو مهبهستهی که به دهم وتراو کردهوی لهگهل نهبوو، تا بوون به جینگای نهو تانهو تهشرو نهنگه سهختهی که باس کرا، نهوهش بریتی بوو له جهنگ و کوشتار وهکو باس کرا. روونی نهکاتهوه نهو بارو کردهوی که خوا نهیهوی و پیی خوشه، نهفهرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا﴾ بهراستی خوا نهوانه ی خوش نهوی که جهنگ و کوشتار نهکن له رنگای نهودا به ریزو شان به شانی یهکتر، به جوریک له یارمهتی و یهک دلی و یهک نیازی و بههیزی و دامهزروی و کار لی نهکراویدا

^۱ تهفسیره که لهسهر نهوهیه که وشه ی ﴿کبر﴾ بو سهسرهمانه ﴿مقتا﴾ تمییزه. رسته ی ﴿أَنْ تَقُولُوا﴾ فاعله و ﴿مقتا﴾ بهتین ترین خهشمه که نهوهش رای زجاجة و خاوهنی کشاف، به چند جورئ تریش ترکیب کراوه، ههچه ند جیاوازن بهلام ههموو بو یهک مهبهستن.

﴿كَأَنَّهُمْ بُنِينَ مَرْصُورٍ﴾ وەك ئەوانە كۆشكىكى قايىمى يەك پارچەى داپژىراو بن كە هېچ كۈن و نارېكى و لارى و دواو بەرىكى تيا نى يە. يان مەبەست ئەومبە كاتى ئەپۇن بۇ جەنگ رىز ئەبن و ئەنوسىن پىكەمە بە بى نارېكى و دواو بەر ئەلئىت لە قالب دراو، كە ئەم شىوئەبە باوہ لەم چەرخى تازەيشەدا كاتى رۇيشتن بۇ جەنگ، بىگومان ئەم شىوئەبە دوژمن ترسىنەرە ھۆى بەھىزبىونى دەروونى لەشكرەكەيە و خۆشەويستى و يەك دلىيانە، بىجگە لە شىرىنى رۇئىمى كە فەرمانى پى دراوہ لە ئايىنى پاكى ئىسلام دا بۇ ھەموو كاروبارى، ئەومتا ھەموو كۆمەلى نوپۇز بىكەن بە جەماعەت ھەر نارېكى و دواو بەرى بىى لە رىزەكەيان دا خىرى جەماعەتيا نابی.

خوای گەرە لەم ئايەتەدا تى گەياندن كە تەنھا جەنگ كردن مەبەست نى يە، پەلكو جەنگى مەبەستە لە رىگای خوادا بىت، ئەم جەنگەيش بە يارمەتى و قۇلگىرى كۆمەلى موسلمان بىت و لە رىزى ئەوان دا، بە دامەزراوى و بەرگە گرتن و خۇگىرى بىت.

بىگومان قورئان - وەكو چەند جارى تر وتمان لەم جزمەدا - گەل و ئوممەتئىكى پىك ئەھىنا. پىكى ئەھىنا و دای ئەرشت بۇ ئەمەى ھەلسى بە گەياندن و بلاو كردنەوى سپاردەى ئايىنەكەى لە زەوى دا، بەدى ھىنانى بەرنامەى لە ژيان دا، رۇئىمەكەى لەناو ئادەمى دا، كەواتە ئەبى ئەم ئوممەتە دروست بكات بە يەكە يەكە و دروستى بكات بە گەل و كۆمەل، دروستى بكات بە كردەوى بەدى ھاتوو، ھەموو ئەمانە پىكەمە لەكاتىك دا، چونكە موسلمان بە يەكە يەكە دروست ناكرى لەناو گەل و كۆمەل دا ئەبى، ئىسلام بەدى ئايە و راگىر نابی مەگەر لە ناو چوار چىوہى كۆمەلئىكى رىكخراوى ھۆنراوہى پەيوەستى بەستراو پىكەمە، خاوەنى رۇئىمىك بىت، خاوەن مەبەست و ئامانجىكى كۆمەلایەتى بىت كە لە ھەمانكات دا پەيوەست بىت بە ھەموو يەكى لە گەل و كۆمەل دا، ئەم مەبەستەش راگىر كردنى ئەم بەرنامە خوايى يە لە دەروون و لە كردەوہدا لەگەل راگىر كردنى لە ولات دا، ئەم بەرنامەيش بەدى ئايە و راگىر ناكرى لە ولات دا مەگەر لەگەل كۆمەلئىك دا كە بژى و نىش و كار بكات و بەرھەم بىنى لە سنوورو چوار چىوہى ئەم بەرنامە خوايى يەدا.

ئىسلام ئايىنئىكى كەنارگىر نى يە و ئايىنى چەند كەسىكى كەنارگىر نى يە كە ھەركام بچى بۇ خۇى لە خەلوەخانەيەك دا لى ي بکەوى و ھەر خواپەرستى خۇى بكات، بىگومان ئەوہ ئىسلام بەدى ناھىنى لە دەروونى ئەم كەسەدا، ديارە باشتەر بەدى ناھىنى لە ژيانى دا.

ئىسلام بۇ ئەمە نەھاتوۋە ئاۋا كەنارگىر بىت، بەلكو بۇ ئەمە ھاتوۋە ھوكمران بىت بەسەر
 ژيان دا و بىگىرتە دەست. ھاتوۋە بۇ ئەمە چاۋدىرو ھەرمان رەۋا بىت بەسەر ھەموو
 كاروبارى گەل و ھەموو يەكى لە ئەندامەكانى گەل، ئادەمىزاد خۇى لە خۇى دا نازى بە گەل
 و كۆمەل نەبى، ئىسلامىش ھاتوۋە بۇ ئەمە ھوكمرانى ئادەمى بكات كە گەل و كۆمەل بن،
 جا لەبەر ئەمە ھەموو ياسا و رۇئىم و ئادابەكانى داپۇزراون لەسەر ئەمە بىنەرەتە، كاتى كە زۆر
 بە گرنگ سەرنجى ھەموو يەكە يەكە ئەدات و خەرىك نەبى لەگەل دەروونى و ھەموو شتە
 تايبەتى يەكانى، كاتى كە زۆر بە گرنگ ئەمە ئەگرى ئەيەۋى ئەندامىكى رىك و پىك بىت لە
 گەلەكەى كە تىيدا ئەۋى. ئەمە گەلەكەى روو ئەكەنە خۋاى خۇيان، لەناۋ ئەمە گەلەدا ھەلسى
 بە چەسپاندنى ئايىنەكەى خوا لە زەۋىدا، بەرنامەكەى لە ژيان دا، رۇئىمەكەى لەناۋ ئادەمىدا.
 لە يەكەم رۇزى ئەمە بانگ و بانگەۋازى ئىسلامەۋە پىك ھات كۆمەل و گەلىكى ئىسلامى
 كە خاۋەنى سەركردايەتى يەكى گۈنپرايەلى كراۋ بوو كە سەركردايەتى پىغەمبەرە (ص)،
 ئەندامەكانى ئەمە گەلە ئەژيان بە ھەستىكى كۆمەلەيەتى تىرو تەۋار، كىيانىكى تايبەتى
 جىۋازيان ھەبوو لە ھەموو گەل و كۆمەل تىر كە بە دەۋرىيان دا بوون، ئاداب و وىلىكى
 دەروونى تايبەتى يان بوو كە لە ھەمانكات دا چاۋدىرىي ژيانى كۆمەلەيەتى تىكەل بوو،
 ئەۋەش ھەموو پەيدا بوو پىش ھەرەم ھاتنى دەۋلەتى ئىسلام لە مەدىنەدا.

كاتى سەرنجى ئەدەين و بىر ئەكەينەۋە لەم سى ئايەتەى كە ئەژىين لەگەلىيان ئەبىن
 تىكەلى خوۋ رەۋىشتى ئەندامى گەل لەگەل پىۋىستى كاروبارى كۆمەلەيەتى دا، لە ژىر
 سايەى عەقىدەۋ بېۋاى ئايىنى داۋ سىروشتى ئەمە عەقىدەيەى كە داخۋازى بەدى ھىنانىيەتى
 لە ژيانى ئادەمى دا لە شىۋەى رۇئىمىك دا كە پاسەۋانەكەى كار بەدەستىيەتى.

ئايەتى يەكەم و دوۋم باسى تۆلە و بىزىرى ئەكات لە لايەن خاۋە دەربارەى ئەمە
 بېۋادارانەى كە شتى ئەلەين نايكەن. ئەمە دوۋ ئايەتە بەم جۆرە نەخشەى دوۋ سىفەتى گرنگ
 ئەكىشەن كە پىۋىستى و ئەبى نىشانەيەكى دىارى بن لە مۇسلمانان دا: راستى، دامەزۋاى.
 ئەمەى دىۋى دەرو ناۋى ۋەك يەك بن وتنى جوت و رىك بى لەگەل كىردەۋەى، لە ھەموو
 شتىك دا، نەك تەنھا لە مەسەلەى جەنگ و كوشتاردا كە باسى دىت لە سى يەم ئايەتدا.

ئەمە نىشانەۋ سىفەتە لە مۇسلمان دا قورئان زۆر باسى ئەكات و بە وردى لەسەرى
 ئەۋوات لە چەند ئايەتەك دا، رەۋىشت و وتارۋ كىردارى پىغەمبەرىش (ﷺ) دىت بە دۋاى
 قورئان داۋ چەند بارەى ئەكاتەۋە. يەكى لەمە ھەدىسانە كە بەناۋبانگن و بوخارى و مۇسلىم

و ترمزی و نه سائی نه پهنن له نه بوهوره يرهوه: نيشانه ي ناپاكي سيانه: كاتى قسه ي كرد
 درو نه كات، كاتى به لينى دا نايپاته سهر و به دى ناهينى، كاتى كرا به نه مين دار به سهر
 شتيكه وه ناپاكي تيا نه كات، له باره ي راستى يه وه ناپاكي تيا نه كات، له باره ي راستى يه وه
 رهنكه ورد ترو ناسك تر ته مى نه مه بيت كه نيمامى نه حمهد و نه بو داود نه يگيرنه وه له
 عبدالله ي كوپى عاميرى ره بيه وه كه نه فرموى: من مندال بووم پينغه مېهر (ﷺ) هات بو
 مالم، منيش له مال دهرچووم بو يارى كردن. دايكم بانگى كردم، وتى: عبدالله وهره شتت
 بده مى، پينغه مېهرش (ﷺ) پنى فرمو: تيا ويستت چى پى بده ي؟ نه ويش وتى: خورما.
 نه ويش فرموى: بزانه نه گهر وات نه كرايه به درو له سهرت نه نو سرا.

رهنكه نيمامى نه حمهد - خوا لى ي رازى بيت - له م سهرچاوه پاكه نه مه ي وهرگر تې،
 كه حه ديسى وهرنه گرت له و پياوه ي كه له شوينيكى زور دووره وه هات بو لاي بو نه مه ي
 حه ديسيكى لايو بوئى باس بكات و لى ي وهرگرى. نيماميش گوئى بو نه گرت، چونكه
 بينى كابرا ولاخه كه ي بهر بووه و به درووه كوئى گرتووه ته وه و بانگى ولاخه كه ي نه كات، تا
 به و فيله بيگرى.

نيمام مه ترسى كرد و گوئى بو نه گرت ماتول درو ي كرد له گهل هينستره كه ي. نا به و
 شيويه و به و وردى و پاك و خاوينى يه نه و موسلمانانه په روه رده كران و دل و دهر و نيان
 داريزرا، تا شايسته ي نه وه بوون كران به نه مين دار به سهر بهرنامه ي خوا له زهوى دا،
 نه ميندارى نه و سپارده گه رويه ههر و ابووه و نه بى هروايش بى، نه مه نه و مه به سته يه كه
 نه م سوره ته ده ست نيشانى بو نه كات، نه مه نه لقه يه كه له نه لقه كانى پينگه يانندن و په روه رده
 كردن له و كومه له موسلماننه ي كه خوا ناماده ي كردن بو نه مه ي پاسه وان و چاو ديز بن به سهر
 نه م كاره گه رويه خواوه.

نينجا كاتى بينه سهر نه و مه به سته گرنگه ي كه نه م نايه تانه ي تيا هاته خوا وه، كه
 مه به سته جهنگ له ريگاي خوا دا، به راستى پيوسته بوه ستين له به رده م چهند مه به ست و
 مه سه له يه كى جيا وزدا بوئاس لى كردن و سهرنچ دان و بير لى كردنه وه و ته مى لى وهرگر تن.
 يه كه م بير نه كه ينه وه له دهر و نى ثاده مى كه هله و بى هينزى روى تى نه كات، كه واته
 هيچ په ناو پاريزه رى نى يه بوئى جگه له كومه كى و يارمه تى خوا، جگه له بير خستنه وه ي
 هه ميشه يى، نه وه تا نه و كومه له له موسلمان كه له هه ندى ريوايه ت دا و تراوه نه وانه له كوچ
 كه رانى بوون كه كاتى خوى له مه كه كه دا نا واته خواز بوون خوا نيزن بدا بو جهنگ كردن، كه

ئەو كاتە كاتى ئەو نەبوو، ئىنجا كاتى ھاتنە مەدینە و جەنگیان لەسەر پىۋىست كراو كە
كاتى خۇيشى بوو كەچى سەير ئەكەيت كۆمەلى لەوان كەوتنە چم و چارو ئەو فەرمانەيان
زۆر لەسەر شان قورس بوو. يان ئەوان كۆمەلى بوون لە موسلمانان لە مەدینەدا كە
پرسىارىيان ئەكرد لە خۆشەويست ترين كردهو بەلای خواوہ بۆ ئەمەى بىكەن، ئىنجا كاتى
فەرمان درا بە جەنگ پى يان ناخۆش بوو.

ئەم وەستان و بىر كردهو بەسە بۆ ئەمەى چاو بکەينەو و بزانين تا چ رادەيەك
دەروونى ئادەمى پىۋىستى ھەيە بە تەمى و مۇچيارى و بەھيز كەردن و دامەزراندن، لە كاتىك
دا كە داواو تەكلىفاتى شەرى روى تى ئەكات، بۆ ئەمەى لە رىڭاي راست لانەداو دامەزراو
بىت لەسەر رىڭاي خۆى، بتوانى زال ببى بەسەر كاتى بى ھىزى و لاوازى دەروون دا،
ھەميشە چاوى بېروانى بۆ ئاسۆى دوورو بەرز. ھەروەھا لەم وەستان و بىر كردهو دا تى
ئەگەين كە پىۋىستە لەسەرمان بۆ خۇمان سەر داخەين لە ئاستى فەرمانەكانى خواو دەمى
زىادە نەكوتين و داواى ئەركى گەورە و قورس ئەكەين لە خوا بىخاتە سەرشانمان، كاتى ئەو
لوتقى كەرد و نەيخستينە ئارەحەتى! چونكە لەوانەيە ئەو داواى بکەين و ئاواتى بۆ بخوازين
نەتوانين بەجى ي بىنن! ئەو تا ئەو كۆمەلە لە يەكەم چىنى ئەم ئومەتە بوون و داواى
كردەوى قورسيان كەرد لە خوا كەچى كە فەرمانە قورسەكە درا بەسەريان دا لاوازى روى
تى كەردن، تا ئەو وىيان نەيان ئەكرد و خوايش ئەو گلەيى و تەشەرو ھەرەشەى ئاراستە
كەردن كە چەندە سامناك و بەتەن بوو!

دووم ئەوەستين و بىرەكەينەو لە خۆشەويستى خوا بۆ ئەوانەى كە جەنگ ئەكەن بەو
جۆرەى لە ئايەتى سى يەم دا باس كرا، ئەوەستين و بىر ئەكەينەو لەو بە گەنگ گرتن و
ھاندانە بەھيزە لەلایەن خواوہ لەسەر جەنگ و كوشتار لە رىڭاي خوادا. بىگومان ئىسلام
ئارەزووى جەنگى نى يە و خۇيشى لى ي نايە، بەلام پىۋىستى ئەكات لەبەر ئەوەى ئاچارە و
واقىعەى ژيان پىۋىستى ئەكات، لەبەر ئەوەى ئەو مەبەست و ئامانجەى كە جەنگى بۆ ئەكرى
زۆر گەورە و گەنگە، ئىسلام بەرەنگارى مەردوم ئەوەستى بەو بەرنامە خوايى يە كە ھىناى بۆ
ئادەمى لە دواترين شىوہى دا كە دامەزراو نەگۆراوہ، ئەو بەرنامەيە - ھەرچەند ھەموو
خواست و مەبەستىكى سەروشتى رىك و راست بەجى نەھيىنى - بەلام ئەرك و زەحمەت
ئەخاتە سەرشان بۆ ئەمەى ئادەمى بەرز بىتەوہ و بگاتە رادەى خۆى، بۆ ئەمەى لەسەر ئەو
رادە بەرزە جىگىر ببى و دامەرزى. بىگومان چەند ھىزى زۆر زەبەندە ھەن لە زەويدا

حەزناکەن ئەو بەرنامەیە جیگیر بێ، چونکە ئەم بەرنامەیە ئەدا لە مەبەست و ئامانجە
 تاییبەتی یە ناپەرەواکانیان و ئەکەوێتە جەنگ لەگەڵیان و نایان هێلی کاتی جیگیر بێی لە ژبان
 دا، ئەو هیزە ناپەرەوايانە بە دواي هەموو هەلیک دا ئەگەڕێن و هەموو چەکی که لە دەستیان دا
 بێت بەکاری ئەهێنن بۆ بەرگری ئەو بەرنامەیە و هەرچۆن بۆیان بکری ئەوەستەن لە رێگای دا،
 هیزێ شەپ بەتینە، بەتال کەشخە کەرو لە خو گوێزێ، شەیتانیشت دوزمنیکی کۆل نەدەرە!
 جا لەبەر ئەوە پێویست لەسەر هەلگرانی عەقیدە و بپروا پاسەوانەکانی ئەو بەرنامەیە
 بەهیزین تا زال بین بەسەر بەکری گیراوانی شەپ و یارمەتی دهرانی شەیتان دا، پێویستە
 بەهیزین لە خو و پەرەوشت دا، بەهیزین لە جەنگی دوزمنان دا، پێویستە لەسەریان جەنگ و
 کوشتار کاتی که چارە نەمیێ و جەنگ بێی بە دواترین چەک و هۆی سەربەستی و ئازادی لە
 بانگ کردن بۆ سەر ئەو بەرنامەیە، بۆ ئازادی و سەربەستی عەقیدە و بپروا پێی، بۆ ئازادی و
 سەربەستی لە کار و کردەو بە پێی ئەو رژێمەي که لەو نایینەدا نەخشە کێشراو.

ئەوانە جەنگ ئەکەن تەنها لە رێگای خوادا، ئەک لەبەر خوێان و رەگەزاییەتی یان لە هیچ
 بارو روویەکەو، رەگەزاییەتی بەرەو تیرە و رەگەزاییەتی خاک و تائیفە و بنەمالە. بەلکو تەنها
 لە رێگای خوادا، بۆ ئەمەي هەر ویست و خواستی خوا بەرزو بلند بێ، وەکو پێغەمبەر (ﷺ)
 ئەفەرموێ لە حەدیسێک دا که هەموو پەرەو سەحیحەکان ئەیهێنن که ئەفەرموێ: ﴿مَنْ قَاتَلَ
 لَتَكُونَ كَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ هەرکەس جەنگ بکات بۆ ئەمەي هەر وشەي
 خوا بەرز بێتەو تەنها ئەو لە رێگای خوادايە. تەنها ئەو وشە و ویست و خواستی خوا رێک
 و راست و بەکەلکە. تەنها ئەو رێکە لەگەڵ یاسا و رژێمی ئەم بوونەوهرە و هەرچۆنی ئەم
 بوونەوهرە هیچ کەس دەست کاری کاروباری ناکات و ناگونجی بە هیچ رەنگ دەست کاری
 کردنی لە لایەن غەیری خواو، بە هیچ رەنگ لادانی نی یە لە بەرنامەي خوا، هەرەها
 ئادەمیش که بەشیکی بچووکه لەم بوونەوهرەدا ئەبێ تەنها بە پێی فەرمانی خوا و بەرنامەي
 خوا بچوێتەو، بە هیچ کلۆج نابێ لی ی لادا، هەرکەس ئەو بەرنامە بگوێی یان دەست کاری
 بکات ئەو کەسە دوزمنی ئادەمی یە و ئەیهوێ لە رێگای راستی سروشتی خوێ بیترازیێ.
 بێگومان - وەکو باسەمان کرد - ئەو نایین و بەرنامەي بە هەموو هیز بەرگری ئەکری لەلایەن
 ئەو هەموو دوزمنە کۆل نەدەرەو، ئەبێ ئیسلامیش نەوهرەستی و تێک هەلچێ لەگەڵ ئەو هیزە
 شەپانەدا، کەواتە ئەبێ جەنگ و کوشتار پێویست بکری لەسەر موسلمانان بۆ یارمەتی دان و
 سەرخستنی ئەو نایین و بەرنامەي، بۆ بەدی هێنانی ویست و خواستی خوا لە زەوی دا، جا

لەبەر ئەوە خوا ئەوانەى خوش ئەوى كە جەنگ ئەكەن لە رینگای دا بەرپرزو شان بە شانى يەكتەر، بە جۆرى لە يەكئىتى و قايمى و دامەزراويدا وەك ئەوانە كۆشكىكى داپنژراوى يەك پارچەن بە بى لارى و كون و كەلەبەرو دواو بەر.

سى يەم ئەوەستين و بىر ئەكەينەو لەو شىوہى كە خوا پىئى خوشە جەنگ كەرو تىكۆشەرانى لەسەر بن، ﴿صَفَا كَانْهَرُ بَيْنَ مَرْصُوصٍ﴾ وەكو باس كرا. ئەو دواوایە لە ھەموو يەكە يەكە، بەلام لە شىوہى كۆمەلایەتى دا، لەناو كۆمەلەك دا كە خواھەنى رزىم بىت، چونكە ئەوانەى كە دوژمنن و بەرەنگارى ئەكەن بە ھىزىكى كۆمەلى و كۆمەلایەتى ئەيكەن، چەند كۆمەلى گەرە گەرە رىك ئەخەن و ھانى ئەدەن لە ئىسلام و مۇسلمانان، كەواتە پىويستە بۆ لەشكرى ئىسلامىش بەرپرزو شان بە شان بەرانگارى يان بوەستن، بە شىوہەيكى رىك و پىكى دامەزراوى قايم، بىجگە لەوھش سروشتى ئەم ئايينە وایە كاتى كە سەركەوت بە كۆمەلى سەرئەكەوى، گەل و كۆمەلەيكى پەيوەستى بەھىزى رىك و پىك ھەراھەم ئەھىنى، كەواتە شىوہى تاك تاكى پچراوى و كەنارگىر كە بە تەنیا خواپەرستى بكات، بە تەنیا تىكۆشان و جەنگ بكات بە تەنیا بىرى، شىوہەيكى دوورە لە سروشتى ئەم ئايينە، دوورە لەوہى پىويستە بۆ تىكۆشان لە رینگای ئەم ئايينەدا، دوورە لە سەركردايەتى و چاودىرى يەك كە خوا ئەيەوى بۆ ئەم ئايينە. ئەو شىوہەيكە كە خوا پىئى خوشە و ئەيەوى تىكۆشەرانى رىگاھەى نەخشەى سروشتى ئايينەكەيانە، نىشانە و دروشمەكانى رىگايان بۆ روون ئەكاتەرە، سروشتى يەكئىتى و يارمەتى و قۆلگىرى ناوخويان ئەخاتە بەرچاويان بەو جۆرەى كە ھەر لە دەست قورئان دىت گەياندن و پيشاندانى بە ﴿صَفَا كَانْهَرُ بَيْنَ مَرْصُوصٍ﴾ ئەيانكات بە كۆشكى كە ھەموو بەش و پارچە و خشتەكانى نووسابن پىكەوہ و يەك پارچەيى وەستابوونەوہ، ھەموو پارچە و خشتەيكى ھەلسى بە كارو ئىشى خوى، ھەركام جىگا و كون و كەلەبەرى خوى بگرى، چونكە ئەگەر بەو جۆرە نەبن ئەو كۆشكە زياندار ئەبى و ئەگەر بە گورجى نەپوخى ھەر بەرە و رووخان ئەپواو ئەبى بپووخى و ئەم شىوہەيكە تەنیا بۆ كاتى جەنگ و كوشتارنى يە، بەلكو ئەو ئەبى شىوہى گشتى گەل و كۆمەلى مۇسلمان بىت لە ھەموو كات و بەسەرھاتىكدا، ئەندامى گەل و لەناو گەل و كۆمەلدا ئەبى بەو جۆرە يەك بن و پەيوەستى يان بەوشىوہ بىت، پەيوەستى ھەستيان، پەيوەستى كەردوہ و بزوتنەوہيان، لەناورزىمىكى نەخشە كىشراودا، كەبەرە و نامانچ و مەبەستىكى ديارى نەخشە كىشراوئەپوا.

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَنْقُورِ لِمَ تَتُذُنُونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥٠﴾ وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ

دواى نهوه نينجا باسى سرگوزدهشته و بهسهرهاتى نهم بهرنامه خوايى يه نهكات و قوناغهكانى كه گوزهرى كرد پى يان دا له پهيامهكانى پيش نيسلام دا، نهفرموى: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ﴾ نهى پيغهمبىر باسى نهو كاته بكه كه موسى وتى به گهلهكهى ﴿يَنْقُورِ لِمَ تَتُذُنُونَنِي﴾ نهى گهلهكهى بوجى نازارم نهدهن ﴿وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾ له كاتيك دا كه بيگومان نيوه نهزانن كه من نييراوى خوام بو لاي نيوه.

نازار دانى نهو گهله بو موسى - كه رزگار كهريان بوو له دهست فيرعون و كومهلهكهى، پيغهمبريان بوو، سرركړده و ماموستايان بوو - نازاردانيكى دوورو دريژو جوړ به جوړ بوو، تيكوشانى موسى (عليه السلام) له راست كړدنهوى لارى يان تيكوشانيكى ناپرهحتى ماندوو كړ بوو، قورئان له گيړانهوى سرگوزدهشتهى موسى و نهو گهله دا چهند شيوهيهكى جياواز لهو نازارو نركه باس نهكات. نهوانه رقيان هلنهگرت له موسى له كاتيك دا هولى نهدا لهگهل فيرعوندا بو رزگار كړدنيان لى، خوى نهخسته بهر زړو ستهى نهو نه مانيش رازى بوون بهو ژير دهستى و سهرشوپى يه دانيشن! پى يان نهوت به گلهيى و بيزارى يوه: نيمه سزادرين پيش نههوى تو ببيت بو ناومان و پاش نههوى كه هاتى! وهكو هيچ خيرو چاكهيهكيان نهديبى له پيغهمبريتى يهكهى دا، يان ويستويانه نهو سزادانى دوايى بكن به خهتاي نهو! لهگهل رزگارى كړدن بهناوى خواى تاك و تهنياوه له دهست فيرعون و نهوى خنكاند به بهرچاويانهوه، دهست بهجى نارهزووى بت پرستيان كراوه و داوايان كرد كه بتيان بو ديارى بكات تا بپهرستن!! لهگهل لى يان بپراو چوو بهدم وادهو بهليني خواوه بو وهرگرتنى تهورات دهست بهجى ساميرى كړدنى به گويزهكه پرست و گومپراى كړدن!

نينجا بيزارى يان دهرېپى لهو خوراكه پاك و خاوينهى كه خوا به بى نرك نهياراند بهسريان دا: گهزوو شهلاقه، دواى نهم شتانهيان لى نهكرد كه له زهوى نهپوى و ديته دهرهوه: گياو گزه و تروزي و سړو نيسك و پيازا له رووداوى سهربرينى نهو رهشه ولاخه

که داوایان لی کرا له لایه ن خواوه وهکو له سوره تی ﴿البقرة﴾ دا باسی فهرمو، شو هه مو لاری و گیروگرفت و بی شهرمی و قسه نار ه وایان به دم دا هات.

ئینجا داوای رۆژنکی پیروزیان کرد که خه ریکی خوا به رستی بن تیای داو کارو فرمان نه که ن لهو رۆژ ه دا و که چی که رۆژی شه مەیان بو دیاری کراو له سه ریان نووسرا گونا هو ده ست درێژی یان تیا دا کرد. بهرام بهر شو خاک و ولاته پاک و پیروزی که خوا موژده ی پیدان به تیچوونی، نهوانه وهستان و بیم و ترس گرتنی و ملیان و هرگیرا له موسا و بی شهرمی یان کرد تا راده یه که له کو تایی دا گه یشتنه شه و وتیان: ئیمه هرگیر ناچینه شو خا که تا شو گه له زۆرداره ی تیا بی، برۆ توو خوا که ت جهنگ و کوشتار بکه ن له گه لیان و ئیمه لی ره بو خۆمان دانه نیشین.

بیجگه لهوانه هه موو موسایان تهنگه تاو نه کرد به پرس یاری زۆرو ته گیرو راویژو مل پیچی و نافه رمانی و قسه ی خراپیان نه خسته شوینی وهکو له چه ند ه دیس دا باسی نه کات. سه رهنجامی شو هه موو هه ول و ته قه لایه شه بوو له دوا یی دا لایان دا له ریگای راستی خوا ﴿فَلَمَّا زَاغُوا﴾ ئینجا کاتی نهوان لایان داو هر سوور بوون له سه ر لادان لهو ئایینه راستی که موسا بۆ هینان ﴿أَزَاحَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ خوا یش دلهکانی نهوانی لادا له و هرگرتنی حه ق و راستی و ئاره زوی راست، که واته ئیتر ده ستیان نه شه داو به شیای ریتموونی نه مان، خوا گو مپایی و ون بوونی له سه ر نووسین ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ خوا ریتموونی گه لی ناکات و نایان خاته سه ر ریگای راست که خۆیان به ئاره زوو هه لبراردنی خۆیان لایاندایی و ده رچوو بن له فرمان و گو پرایه لی خوا، که واته شو که لکیان نه ما و به کاری شه نه مان که هه لگری ئالای ئایینی خوا بن و موژده ده رو بانگ کهر بن بو ریگای خوا.

ئینجا خوا پیغه مبه ری قری نارد وهکو شه فهرمو ی: ﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ باسی شو کاته بکه که عیسی کوپی مه ریه م وتی: ﴿يَبْنَیْ اِسْرَءِیْلَ﴾ نه ی کوپو رۆلهکانی یه عقوب ﴿إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ اِئْتَر﴾ به راستی من نیروای خوام بۆلای ئیوه. پی نی نهوتن: من خوام، یان کوپی خوام، یان ئوقنومیکم له ئوقنومهکانی خوا، به پی نی شو مه زه به په روپوچانه ی که له پاشان پهیدا بوون له باره ی عیسا پیغه مبه ره وه ﴿صَلَّى﴾ ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ النُّبُوءَةِ﴾ رهوانه کراوم بۆلای ئیوه له کاتی که دا بهوا کهرم به ته وراته ی که له پیش منه وه هاتوه

﴿مُبَشِّرًا رَسُولًا يَأْتِي مِنْ بَعْدِي أَسْمُهُ أَحْمَدٌ﴾ مژده دهرم به ناردنی پیغمبریک که دیت له دوی من و ناوی (احمد) ه. نه م فرمودیه پیشانمان نه دات که نهلقه کانی زنجیره ی پیغمبریتی په یوه ستن به یه کتره وه، هه موو جوژن له حقیقه ت و بنه رت دا، به ره و یه ک شت نه پون، له ناسمانه وه هاتوون بو سر زه وی، نهلقه له دوی نهلقه لهو زنجیره دریزه دا. نهو شیوه ی شایانه به کرده وی خواو بهرنامه ی خواوه، که واته له بنه رت دا ته نیا بهرنامه یه که، شیوه کانی جیاوان، به پی ی ناماده یی ناده می و پیویستی و توانایان، به گویره ی بهروردو نه ندازی زانین و ناسینیان هه تا ناده می گه یشته تمه نی تیرو ته وای ژیری و هستی، نهو کاته دواترین نهلقه له دواترین شیوه هات به تیرو ته وای و گشتی بو هه موو بارو رویه کی ژیان و جیهان، هات بو نه می بدوی له گهل نهو ژیری و هستی، نهو کاته دواترین نهلقه له دواترین شیوه هات به تیرو ته وای و گشتی بو هه موو بارو رویه کی ژیان و جیهان، هات بو نه می بدوی له گهل نهو ژیری یه پنگه یشتووه دا، له بهر تیشک و رووناکي نهو هه موو بهرورده دا، هات ژیری بهر لا کرد به نارمزوی خو ی نیش بکات له سنووری خو ی دا، له ناو چوار چیوه ی نهو بهرنامه ی که نه خشه کیشر بو ناده می، که ریک و گونجاوه له گهل توانین و لیها ت و ناماده یی دا.

مژده دانی عیسا (علیه السلام) به هاتنی احمد (ﷺ) شتیکی راسته به پی ی نه م فرمودیه له م نایه ته دا، نیتر نهو مژده یه ببی له م نینجیلانه ی که نیستا هن و به کار نه مینری یان نه بی، چونکه ناشکرایه نه م نینجیلانه له کات و چرخیک دا نووسراونه ته وه به شیوه یه نووسراون ناکرین به سرچاوه له م باره یه وه، بیگومان نه م قورخانه خویندرا یه وه به سر جوله که و مه سیحی نیوه دورگه ی عهره ب دا، نه می خویندوه به سریان دا: ﴿الَّذِي الْأُمِّي الَّذِي يَحْدُوثُهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ﴾ (الأعراف/ ١٥٧) نهو پیغمبره نه خویندوه وه ی که نامه داره کان ناوی به نو سراوی هه یه لایان له ته ورات و نینجیلدا.

نه می خویندوه به سریاندا و هیه کام نه یان توانی بلین: وا نییه، که نه وانه دوژمنیکی نا واته خواز بوون نوخته یه کیان ده ست که وی. بیگرن به ده سته وه و بهرنگاری نهو نایینه تازه ی پی بکن، که هاتووه نه یه وی نه وانه واز بینن له عه قیده و به واکه ی خو یان و هه موو

بینه ژیر ئالای ئەم، دەی ئەگەر ئەوە راست نەبوابە ئەوانە بە جاری ئەیانکرد بە هۆسە و تەورات و ئینجیلیان ئەمینا و ئەیانوت: کوا شتی وا هەیە؟ بێجگە لەوە هەندێ لە زاناکانیان کە موسلمان بوون وەکو عبدالله ی کوپی سەلام بە ریکی دانیان نا بەو هەوالە راستەدا و بەو شتە راستەیی کە شاریدیانهو و هەسیتیان کرد بۆ یەکتەر بە دەرناخستنی!! بە پێی میژوو شتیکی ناشکرایە کە جولهکە چاوەڕوان بوون بۆ رەوانە کردنی ئەو پیغه مەبەرەیی کە بەلێنی پێ درا بوو، هەروەها هەندێ لە زانیانی مەسیحی کە خەلوەنشین بوون لە ولاتی نیوہ دورگەدا، بەلام جولهکەبەتەما بوون لەخۆیان بێ.

ئینجا کاتی خوا ویستی ئەو پیغه مەبەرە لەو لقهکەیی تریبێت لە نەوێ ئیبراهیم جولهکە ئەوەیان پێ ناخۆش بوو کەوتنە بەر بەرەکانی و بەرگری! بەهەر حال قورئان خۆی بە خۆی راستە و راست و ناپراست جیا ئەکاتەو و پێویستی بە هیچ یارمەتی و پشتیوانی یەک نی یە، قسە تەنها قسەیی ئەوە لەم جۆرە شتەکاندا.

وا دەرئەکەوێ ئەم ئایەتەکانی کە دێن و هاتوون سەبارەت بەو بە پیرەو چوونە ناپراست و ناپەرەوای کە جولهکە و مەسیحی یەکان کردیان بۆ ئەم ئایین و پیغه مەبەرەیی کە نامەکان خۆیان مژدەیان دا بە هاتنیان. تەشەریان لێ ئەدات و لەکەداریان ئەکات لەسەر ئەو کردەوہ خراپەیان و ئەو فەر و فیل و پیلانەیی کە بەکاریان هینا دەر بەرەیی ئەم ئایینە تازەیی کە خوا بیریاری دا سەری بخات بەسەر هەموو ئایینیکی تردا، بیکای بە دواترین پەيام و ئایینی خۆی لەم جیهانەدا، ئەفەرموی: ﴿مَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ﴾ ئینجا کاتی ئەو پیغه مەبەرەیان بۆ هات بەو موعجیزە و نیشانە رووناوە لەسەر راستی پیغه مەبەریتی یەکەیی، کە ئەوەش بریتی یە لەم قورئانە کە موعجیزە یەکی نەگۆراوی هەتا هەتایی یە لە چەند بارو روویەکەوہ، کاتی ئەو پیغه مەبەرەیان بۆ هات ﴿تَالْأَرْضِ﴾ و تیان: ﴿مَنْ أَسْرَفُ مِنْهُمْ﴾ ئەم قورئانە جادوویەکی ناشکرایە.

ئیسرا ئیلی یەکان - بە تاییبەتی جولهکە - دژی ئەم ئایینە تازەییە هەلسان هەر لە یەکەم جارەوہ تا ئیستا، بەرەنگاری وەستان بە دوژمنایەتی و پیلان، لەهەر رێگایەکەوہ بۆیان کرابی و بە هەر جۆر لە دەستیان هاتبی جەنگیان لەگەڵ کرد بە جەنگیکی وا کە بلیسەیی ناگرەکەیی نەکوژاوەتەو تا ئیستا، جەنگیان لەگەڵ کرد هەر لە یەکەم جارەوہ بە بەدگومان کردنی خەلکی لێ ی و لەکەدار کردنی قورئانەکەیی بەمەیی جادووە و پیغه مەبەرەکەیی جادوبازە، وەکو باس کرا، هەرچۆنی بت پەرستەکان کە نامەیان نەبوو، ئاگیان لەو مژدەیی نەبوو ئەو قسە ناپەرەوایان ئەکرد. جەنگیان لەگەڵ کرد بە هەول دانی تیک دانی کۆمەڵ و

لهشكرى ئىسلام به ئاژاوه نانهوه له ناوهندى كوچ كهران و يارمهتى دهران، به بير خستنهوه و زىندوو كردنهوهى دوژمنايهتى و براكوژى كوژنى تيرهى شهوس و خهزهج. جهنگيان لهگه‌ل كرد به پيلانبا‌زى و يهك كهوتنيان لهگه‌ل دوژمنانى ئىسلام دا، ده‌مى ناپاكه‌كانيان نه‌كرد به چهكى ده‌ستيان، ده‌مى بت په‌رسته‌كان. جهنگيان لهگه‌ل كرد به يهك كهوتن و به هاندانى هيرش به‌ران بۆ سه‌ر مه‌دينه له رووداوى خه‌ندهق دا. جهنگيان لهگه‌ل كرد به بلاو كردنهوهى بوختانه گه‌وره‌كه بۆ داىكى ئيمانداران عائشه له‌سه‌ر ده‌ست و زمانى سه‌روكى ناپاكه‌كان عبدالله ى كو‌پى ئه‌بو سه‌لول دا. جهنگيان لهگه‌ل كرد بهو ئاژاوه زۆر گه‌ورهى كه نايانه‌وه بۆ عوسمان - خوا لى ى رازى بي‌ت - له‌سه‌ر ده‌ستى دوژمنى خوا عبدالله ى كو‌پى سبا كه بوو به‌هوى ئه‌و تاوانه زۆر زله و تيك چوونى ناوه‌ندى موسلمانان و تا ئيستاش ژارو تالاوئى ئه‌وه ئه‌خوريته‌وه له‌ناو ئه‌م ئومه‌ته‌دا. جهنگيان لهگه‌ل كرد به هه‌لبه‌ستنى ئه‌و هه‌موو درۆو ده‌له‌سه‌و شتى پرپو‌پو‌چه‌ى كه پى يان ئه‌وترى: ئيسرائيلى يات، بلاو بوونه‌ته‌وه له كتي‌بى ته‌فسير و حه‌ديس و سيره‌ت دا. ئه‌و درۆ پرپو‌پو‌چه‌يان هه‌لبه‌ست كاتى كه ده‌سته پاچه‌و داماو بوون له ئاستى قورئان و به‌رگرى يان پى نه‌كرا. ئه‌و ئيسرائيلى يه‌تانه هه‌رچه‌ند زانايانى ئىسلام ديارىيان كردوون و نا‌پاستى و پرپو‌پو‌چى يان روون كردوونه‌ته‌وه، به‌لام به داخه‌وه هه‌موو كه‌س ئاگاي له‌وه نى يه، ئه‌مانيش به زۆرى به‌ناوى حه‌ديسه‌وه بلاو بوونه‌ته‌وه، كه‌واته نه‌شاره‌زا شوينيان نه‌كه‌وى و وه‌ريان نه‌گرى، دوژمنانى ئىسلاميش نان و پيازى خو‌يانى پيوه نه‌خۆن. هيج رۆژى له رۆژان ئاگرى ئه‌و جهنگه نه‌كوژايه‌وه و بلي‌سه‌ى كز نه‌بوو هه‌تا ئيستا، به‌لكو سه‌هوينى يه‌تى و سه‌ليبيتى جيهانى هه‌ميشه‌يى و كۆل نه‌ده‌رن له‌سه‌ر داوانه‌وه و پيلانگيرى بۆ ئىسلام و موسلمانان، هه‌ميشه خه‌ريكن تيكيان به‌رده‌نه يه‌كترو هانى خه‌لكى يان لى نه‌ده‌ن. جهنگيان كرد لهگه‌ل ئىسلام دا له جهنگى سه‌ليبي يه‌كانى رۆژه‌لات دا، له ئه‌نده‌لوس له رۆژئاوا‌دا، جهنگيان كرد لهگه‌لى له ناوه‌راست دا له دواترين ده‌وله‌تى عوسمانيدا، تا ئه‌و ده‌وله‌ته گه‌وره‌يان پارچه پارچه كردو كه‌له‌پوره‌كه‌يان دابه‌ش كرد له‌ناو خو‌يان دا، پيويست بوون به دروست كردنى چه‌ند فسفس پاله‌وانى له خاكى ئىسلام دا بۆ به‌جى هينان و به‌دى هينانى داخ و كينه و پيلان و فېو فيلى خو‌يان درۆ ئىسلام و موسلمانان، ئينجا كاتى ويستيان خه‌لافه‌تى ئىسلام بېروخيئن و دواترين شي‌وه‌ى حوكمى ئىسلامى له جيهان دا نه‌هينن فسفس پاله‌وانىكى وهك ئه‌تاتوركىيان دروست كردو بريارىيان دا له‌ناو خو‌يان دا بيكه‌ن به سه‌روك و كاربه‌ده‌ست له ولا‌تى توركيادا بۆ

به جي هيناني نامانجي پيسي خويان، نينجا هم به كري گيراوهيان له پيش چاوي
دانيشتواني ولات بهر زكرده وه و فويان پيا كرد، بهم رهنكه له شكري سوئند خواران (حلفاء)
پاش داگر كردني نهسته مبول كشايه وه و هر چوو لي ي، وايان پيشان دا نه تاتورك دهری
كردن و له ترسي نه و دهر نه چن!!

بهم فيله نه و به كري گيراوه زل كراو بوو به هوسه و هلد او نافهرين كردن له هموو
لايه كه وه، كه هم مهربه توركيای سنده وه له حلفاو ناوئرا (اتاترك) واته باوكي تورك!!
نينجا نه و بي نايينه ناپاكه هلسا به به جي هيناني نامانجه گلاوه كاني سهليبي و
سه ميوني كه گرنگه كاني هم خالانه يه:

- ۱- جينشيني (خلافة) ئيسلامي هه لگرت و جاري هه لوه شانده وه و نه هيشتنيدا.
- ۲- برياري كؤماريكي توركي بي ناييني داو نه وه ي به دي هينا.
- ۳- جاري چچراني خاك و گهلي توركي يه دا له خاك و گهلي ئيسلام و نابي ئيسلام هوي
په يوهندي بي له خاكي توركيادا.
- ۴- زمان و پيتي عهره بي قه ده غه كردله توركيادا و نه بي زمان توركي بيت و نووسين لاتيني،
بوئه مه بوو قورئان و حه ديس له بير نه ميئي و په يوهندي نه ميئي به شريعه تي ئيسلامه وه.
- ۵- نينجا به ند به ندي قانون و ياساي ئيسلامي نه هيشت له توركيادا كه له وه و بهر
رهفتاري پي نه كرا، له باتي نه وانه قانون و ياساي له نه وروپا و هرگرت ته نانه ت ره وای
دا شو كردني نافره تي موسلمان به گا ورو جوله كه. نه فريني خواي لي بي شه و و روژ
هه زار جار. بو نه مه ي به ته وای شوين كه وتووي نه وروپا بي روژي يه كه شه مه ي كرد به
روژي عوتله و نيش نه كردن. هه زار بار نه فريني خواي لي بي.
- هه روه ها نه و جوړه فسفس پالنه وانه يان دروست كرد و نه يانه ووي دروستي بكن. ري يان
نه دن بو كردني چهند نيشيكي گرنگ تا بهر ز ببنه وه له پيش چاوي گه ل و قسه و هرگيراو و
له گوي كراو بن، نينجا دواي نه وه هانيان نه دن له ئيسلام و هموو بز و تنه و يه كي
ئيسلامي. لای نه وانه سوژو لايه نگيري ته نها بو ئيسلام قه ده غه و قاچاغه، هموو نالايه ك
ره وایه بينجكه له نالاي ئيسلاما بت په رست و گا ورو جوله كه به و جوړه نا په و ا چون به
پيشوازي هم نايينه پيروزي كه خوا بوي ناردن،

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٧﴾ يُرِيدُونَ
لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾

نمو و ته و قسه ناراستانه‌يان كرد دهر باره‌ی خوا و قورشان و پیغه مبره‌که‌ی (ﷺ) نینجا
خوایش تاوانباریان نه‌کات و دهر باره‌یان نه‌فهرموی: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ نایا کی
سته‌مکار تره لهو که‌سه‌ی که دروی هله‌بستی له‌سهر خوا، بهم رنگه هاوبه‌شی بو دانابی و
پیغه مبره‌که‌ی به دروژن و قورثانه‌که‌ی به جادو دانابی، نه‌وش نه‌کات و نه‌لی ﴿وَهُوَ يُدْعَى إِلَى
الْإِسْلَامِ﴾ له کاتیک دا که بانگ نه‌کری بو نایینی نیسلام و موسلمانیتی که شتیکی ریک و
روون و ره‌وانه و مایه‌ی کامهرانی و خوشبه‌ختی همدوو جیهانی یه‌تی؟ واته هیچ که‌س لهو
که‌سه سته‌مکار تر نی یه. جا په‌نا به‌خوا له حالی که‌سی که خوا دایبنی به سته‌مکارترینی
هموو سته‌مکاران!! نهو جوړه که‌سانه به ده‌ستی خو‌یان و به نارمزوی خو‌یان تا بهو جوړه
لاپی نه‌گرن و خو‌یان نه‌کهن به سته‌مکار ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ خوایش رینم‌وونی که‌لی
سته‌مکار ناکات و نایانخاته سهر ریگای راست. بی بپرواکان ﴿يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ﴾
نه‌یانموی رووناکی خوا بکوژیننم‌وه به دهمی خو‌یان، واته نه‌یانموی نایینی نیسلام نه‌میلن
به ده‌له‌سه و پپو پاگنده و فاک و فیک. به‌لام بهو ناواته ناگهن، چونکه خوا نه‌یه‌وی نه‌م نایینه
ببی و رووناکی یه‌که‌ی به ته‌واوی دهر که‌موی و هکو نه‌فهرموی: ﴿وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ﴾ خوا ته‌واو که‌ری
رووناکی یه‌که‌ی خو‌یه‌تی ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ با بی بپرواکان پی‌یان ناخوش بی‌ت، که‌واته با
هر داخ بی‌ت له دل‌یان دا و هر مراق بخون.

نهم نایه‌ته لا لایه‌که‌وه شتیکی زور راستی که‌یاند، له ههمان کات دا شیوه‌یه‌کی نه‌خشه
کی‌شاکه نا‌نومیدی نه‌دا به‌دروونی بی بپرواکاندا و هوی ریسوایی و لاقرتی پی‌کردنیشیانه!
نهمه شتیکی راسته که نه‌وانه به ده‌ست و دم تیکو‌شاپوون ده‌له‌سه و پپو پاگنده‌یان

نهكردو نهيانوت نهمه جادووه، ههروهه ههموو قسه ئاړاست و بى تامهكانى تريان. ههموو پيلانيكيان بهكار نههينا و نههينن بو بهرگريى كردن و كوژاندنهوى رووناكى ئيسلام. بهلام ههر همل و تهقلايه دايان و نهيدن ومكو نهوه وايه بيانوى بهم ههموو بى هينى و لاوازي يهوه به فو نهو رووناكى يهى خوا دايناره لهم بوونهوهدها بيكوژننهوه، بيانوى به فو بيكوژننهوه!

خوای گهوره نهو بهلینه بههيزه دلنياكهري دا: فهرموى خوا تهواوكهري رووناكى خويهتى. به زووى بهلینهكهيشى به راست گيړاو بهدى هينا، نهوه بوو ههر له چهرخ و ژيانى پيغهمبهردا (ﷺ) نهو شريعته جيهانى يه ههتا ههتايى يه له ئاسمانوه هينايه خوارهوه. ئينجا نهو گهله موسلمانان شيوهيهكى راستهقينهى بهدى هاتوى نهو بهرنامه خوايى يهيان پيڅ هينا له ژيان دا، شيويهكه دروشم و نيشانهكانى روون و ئاشكرا بوون، سنوورهكانى نهخشه كيشر او ديارىي كرابوون. كه ههموو تاقم و چينهكانى پاش نهوان بتوانن نهخشهى بكيشن به كردهوه نهك، به تيروانين و سهرنج دان لهناو نووسراو و كتیبهكان دا، شيوه راستهقينكهى ئيسلام به تيرو تهواوى له دل و له ولات دا دامهز او جيگير بوو پيگهوه، نهو شيوه راستهقينه ههموو جارى رانهپهري و زيندوو نهبيتوه لهگهل نهو ههموو جهنگ و پيلان و فېر و فيل و سزاو ئازارو ئاواره كردنهى كه رووى نهكرتته ئيسلام و موسلمانان له ههموو لايهكى جيهانهوه، چونكه رووناكى يهكهى خوا به دهى نهو دوژمنانه ناكوژنتهوه، ئاگرو ئاسنهكهيان دهرهقهتى نايه و پهكى ناخات، نهگهرچى سهركىشه ستهمكارهكان و فسفس پالوانهكان - كه سهليبيى و جولهكه دروستى كردن - لايان وابوو كه گهيشتبوون به ئامانجى نهوان و مهبستهكهيان بهجى هيناون. بيگومان بريارى خوا لهسهر نهوه تنيهپرى و پيش كهوت كه نهم ئاييىنى ئيسلامه زال بىي بهسهر ههموو ئاييىنكدا،

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظَاهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ ۚ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿١﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَذِلُّكُمْ عَلَىٰ بِحْرٍ قَرٍ تُجِئُكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢﴾ تَوَمَّنْ بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ

کهواته نمبی هر وابی و نموه بهدی بیئت و هکونه فرموی: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ﴾ خوا
خواهیکه که پیغمبرمکهی خوی نارد ﴿بِالْهُدَىٰ﴾ به رنمونوی ﴿وَدِينِ الْحَقِّ﴾ به نایینی راست و
رهواره ﴿لِيُظَاهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ﴾ بو نمهی زالی بکات بهسر هموو نایین دا ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ با
هاوبهش بریار دهران و بت پهستان پی یان ناخوش بیئت، واته با بزائن و داخ بی له دلیاندا
خوا نموه نکات.

شایهتی دانی خوا بو نم نایینه، که رنمونوی یه و نایینی راست و دروسته بهسه و هر
نم شایهتی یه و هر نموه شته و نیت هرچی تری پیویست نی یه. نمهی خوا ویستی بهدی
هات، بهم رنگه نم نایینی نیسلامه زال بو بهمی که نایینیکی راسته و هیچ نایینیکی تر
بهرامبرکنی پی ناگری و ناتوانی له روی دا بوهستی، چونکه نم نایینانهی که بت
پهرستی یان تیدایه نموه هر پرپوچن و شت نین. نایینه نامهیی یهکانیش نم نایینی
نیسلامه دواترینانه، تنها نم دواترین شیوهی تیرو تمواو و گشتی یانه، کهواته نم هر
نموانه، بهلام له بهرزترین شیوهیان که دهست بدا بو هموو چرخ و گهل و چینیک تا
دواهاتی ژیان له جیهانه دا.

نم نایینه نامهیی یانه دهستیان تی خراو گوژنران و ناشیرین کران و بهش بهش کران
و زیادو که میان لی کرا، تا گه یشتنه نم راهیه بهو شیوهیه که نیستا هن دهست نادهن بو
سرکردایهتی ژیان و به پیوهبردنی کاروباری ژیان، نهگر وایشیان بهسر نهینرایه هر
دهستیان نه نه دا بو نم مبهستهی که باس کرا، چونکه نم نایینانه وها نه هاتن که هموو
مبهسته داهاتووهکانی ژیان و جیهان بگرنمه، چونکه له بریاری خوادا نییران بو ماوهیهکی
دیاری و چرخیکی تاییهتی. له بارهی نایینیتی یهوه بهو جوړه زالهو نم بهلینی خوا بهدی
هات. له بارهی واقعی ژیانوه، نم بهلینی خوا بهدی هات، نموتا ماوهیهکی زور زال بو
زوریهی ناوهدانی له زهوی دا مل کهچ بوو بوئی، سرکهوت بهسر هموو نایینیک دا له بارهی

هیزو دسه لات و رژیمیتی حوکمرانی دا، ئینجا به بی جهنگ و ناژاوه کشا بو ناو جهرگهی نه فریقا و ناسیا، به بانگ کردنی روت ژماره یه کی زور گه وره موسلمان بوون. پینج قاتی هه موو نه وانهی که موسلمان بوون له هه موو ماوه ی بزوتنه وه کانی جهنگ و تیکۆشانی پیشوو یه کهم جاردا، هه روه ها پهره ی سهند و نه کشی و پهره نه سینتی له هه موو جیهان دا به بی نه مه ی تنها ده وله تیکی له پشت بووبی له کاتی که وه سه هیونیه تی و سه لیبیتی جیهانی خه لافه تی عوسمانی یان رووخاند له سهر دهستی فسفس پاله وانه که ی خویان دا، له گه ل نه و هه موو پیلان و جهنگه ی که ناماده یان کردوه بو به رگری کردنی له هه موو ناوچه و ولاتی که دا، له گه ل په لامار دانی هه موو بزوتنه وه یه کی ئیسلامی له هه موو ولاته کانی چهند فسفس پاله وانه کانی تر له دهست کردی سه هیونیتی و سه لیبیتی جیهانی.

هه تا بێت نه م ئایینه چهند دهوری هه یه و نه یبی له میژووی ئاده می دا، نه بیبیتی هه لئه سی پی ی، که به هو ی نه وه هه ر زال نه بی به سهر هه موو ئایینی که دا، نه بی نه و به لیینی خوا هه می شه یی بێت و هه ول و ته قه لای دوژمنه لاوازه کان هیچ کاری لی ناکات و نه و به نده بی نرخانه نه توانن به ربهستی زالی بکه ن، هه ر نه نداز هیزو پیلان و فپو فیل به کاربێتن. بێگومان نه م ئایه تانه پال پیوه نه ریکی به هیزو بوون بو موسلمانان له سهر هه لسانیان به نه رکی نه و سپارده گه وره یه ی که خوا هه لی بژاردن بو ی له پاش نه وه ی جوله که و مه سیحی یه کان له ریگای راست لایاندا و هه لئه سان به و نه رکه، نه م ئایه تانه دلخۆش که و نارام ده ر بوون به دل و ده روونیان له کاتیک دا ئه یانزانی بریاری خوا ده رچووه به و زال کردنه و نه مان هو سه به بیکن خوا به مان و له سهر دهستی نه مان دا بریاره که ی خوی به دی نه هینی، هه روه ها نه م ئایه تانه دلخۆش که و نارام ده رن به دل و ده روونی به واداران که دلنیان به به لیینی خوی خویان، هه ر به و جوړه پال پیوه نه رو دلخۆش که و نارام ده ر نه بن بو تاقم و چینه کانی داهاتوو هه تا به لیینی خوا جاری تریش به دی دیت له واقعی زیان دا، به ئیزنی خوا و یارمه تی خوا.

ئینجا له ناو سێبه رو سه مه ندی عه قیده و به لیینی خوا به زال کردنی نه م دواترین ئایینه، بانگ نه کاته به واداران، نه وانهی که یه کهم جار نه و بانگ کردنه یان چوو به گوێچه که دا و نه وانهی که هاتن پاش نه وان و نه وانهی که له داهاتوودا دین تا روژی دوایی، بانگیان نه کات بو سهر باشترو به نرخ ترین بازرگانی له هه ردوو جیهان دا، بازرگانی به و به خوا و تیکۆشان له ریگای خوا دا، نه فهرمو ی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی که سانی که به و اتان هیناوه، بانگ

کردنه که دهست پی نهکات بهناوی پرواوه که شیرین ترین و بهرینترین ناوه، سهرنج راکیش و هاندرو پال پیوهنهره بؤ گوپرایلی و وهرگرتنی فرمان به سؤزو پهروشهوه، ئینجا پرسپاری نههینی بهدوای دا، پرسپاریکی وریا کهرموه: ﴿مَلَأْتُكُمْ عَلَىٰ خَيْرٍ مِّنْ عَذَابِ آلِمْ﴾ نایا رینمونیان بکهه بؤ بازگانی یکه که رزگارتان بکات له سزایهکی بازار دهری به سؤ؟

نایا کی هیه نارهنووی نهو رینمونی یه نهکات؟ نایهتهکه لیژدها دوایی نههینی و گوپگران نهکهونه سؤزو پهروش بؤ وهلامی نهو پرسپاره گرنکه. لهه کاتهدا بویان باس نهکات و نههرموی: ﴿تَوَمَّنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾^۱ بهوا بینن به خواو پیغهمبههرهکی، نهو بانگ کراوانه بهوادارن. کهواته خوشی و رووناکی نهکهویته دلپان له کاتی بیستنی نهه بهشه له وهلامهکهدا، چونکه نهزانن بهواداران، ﴿وَيُخَيِّدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ﴾ تیکوشان بکهه له ریگای خوادا به مال و گیانتان، واته بؤ بلاوکردنهوه و چهسپاندن و بهرزکردنهوهی نایینی ئیسلام، نهه بهشه له وهلامهکه مبهسته سهرهکی یهکهیه که سورهتهکهی پیوه خهریکه، لیژدها بهو جۆره نهیخاته بهرچاو، چهه باره کردنهوه بهو جۆره جۆره وتن و گهپاندنه، بؤ نههه ههلسن بهو ئهرکه گرانه، که ناچاری هیه پیی و به بی نهو بهرنامهی خوا راگیر ناکری و پاریزگاری ناکری له جیهان و ولات دا....

ئینجا نهو بازگانی و کپین و فرۆشتنه شیرین نهکات و نهپرازینتهوه که نههرموی: ﴿لَا تَخْزَلَكُمْ﴾ نهوه باشته بۆتان ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَتْلُونَ﴾ نهگهر ئیوه زانا بن و تی بکهه. به کورتی له پیشهوه بهرموی: نهوه باشته بۆتان، ئینجا به درنژی چاکیتی یهکهی روون نهکاتهوه بهه جۆرهی که دیت:

۱- ﴿يَنْفِرْ لَكُمْ ذُبُوكُمْ﴾ خوش نهبی له ههموو گوناهاهکانتان، بهراستی نهه به تهنیا بهسه، نایا کی هیه لیبوردنی گوناها مسۆگهر بکری و ئیتر چاوههوانی هیچی تر بکات؟ یان له ریگای نهوهدا ههموو شتی بهخت نهکات؟ بهلام میهرههانی خوا بهوهوه ناوهستی، بهلکو نهمانهش ههه.

^۱ نهه دور کردنهوه به رواله رانهههههه بهلام مبهسته فرمان دلنه، له بهر نهوه بهو جۆره تهفسیرم کردن.

۲- ﴿وَبَدَّلَكُمْ جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ نه یانخاته باخات و بهمه شتانیکه وه که رووباره کان دین و نه چن له ژیر و بونکیاندا، ﴿وَمَسْكِنٌ طَيِّبٌ﴾ نیشته جی یان نه کات له چهند جیگا و شوین و کوشکی پاک و خاوین ﴿فِي جَنَّتِ عَذْنُ﴾ له بهمه شتانی ههتا ههتایی دا، بیگومان بازرگانی و کرین و فروشتن له وه چاکتر نابی و قازانج له وه گه وره تر نابی که برودار تیکوشان بکات له ماره کورتهی ژیانیدا و له باتی له وه نه و هموو نازو ریزه کهس نه دیوهی پی بدری به بی دواها تن و پرانه وه. بهراستی جی خویهتی که نه فهرموی: ﴿ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ هه نه وهیه گه یشتن به ئامانجی زور گه وه. بهراستی قازانجه که ئیجگار گه وه و گرنگه. برودار و هره بیر بکه ره وه نه م جیهانه که م و کوپه پر له داخ و دووره نه مهیت و له باتیدا روژی دواپی نه پراوهی نازو ریزو بیگهرد و له که و هرگری!!

له بازاری نه م جیهانه دا هه کهس به دره می چوار دره م پهیدا بکات نه بیته ته حا ته حا و هه موو بازاری یه کان خوژگهی پی نه خوانن. کهواته نه بی نه م کرین و فروشتن و قازانجه چون بی!!

له شهوی په یمانی عهقه به دا نه م مامه له و کرین و فروشتنه به ستراو تهواو بوو له لایه ن پیغه مبه ره وه (ﷺ) له گه ل عبدالله ی کوپی رهواحه - خوا ی لی رازی بیته - نه وه بوو وتی به پیغه مبه ر (ﷺ) مه رج دانئ بو خواو بو خوت، پیغه مبه ریش (ﷺ) فهرموی: مه رجم بو خوا نه مهیه که بیپه رستن و هیچ شتی نه کهن به هاوبه شی، مه رجم بو خوم نه مهیه: بهرگریم لی بکه ن له هه ر شتی که بهرگری خوتان و مالی خوتانی لی نه کهن... عبدالله وتی: کاتی ئیمه نه وه مان کرد ئینجا ئیمه چیمان بو هیه و پاداشتمان چی یه؟ نهویش فهرموی: بهه شت. عبدالله و هاوړیکانی شی وتیان: مامه له که قازانجی کرد و نه ریکای هه لوه شان دنه وه نه مه دین و نه داوای هه لوه شان دنه وه نه کهین.

هه چهند قازانجی مامهله و بازرگانی یه که له باره ی رۆژی دواپی یه وه گه یشته نه و په پری راده و پله، به لام خوای میهره بان چاکه و بههره ی بی سنووره، بهنده کانی خو ی نه ناسی و نه زانی هه میشه چاره پوانی قازانج و دهست که وتی نه م جیهانه یشتن، له بهر نه وه پاداشت و دهست که وتی نه م جیهانه شیان بۆ باس نه کات و به لینی نه وه شیان پی نه دات و کردی به سی یه م پاداشتیان:

۳- ﴿وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا﴾ چاکه و بههره یه کی تر تان بۆ هه یه که خوش تان نه وی و پی پی خوش حال نه بن، نه وه ش ﴿نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ﴾ یارمه تی دانیکه له خوا وه بۆ تان و زال کردنتانه به سه ر دوژمن دا، ﴿وَفَتْحٌ قَرِيبٌ﴾ گوشادی و دهست به سه ردا گرتنیکى نزیک وه کو گرتنی شاری مه که که. یان گرتنی فارس و رۆم و ولاته کانی تریش. لیژده دا قازانجه که به ته وای به رز بو وه وه و گه یشته پۆ په یه که بیجگه له خوا لای هه یچ که سی تر دهست ناکه وی، ئینجا نایا کی یه نه وه که سه ی که خوا رینموونی بکات بۆ بازرگانی ناوا و که چی نه وه که سه خو ی بدزیته وه و په لاماری نه دا!!!

له کو تاییدا نه فهرمو ی به پیغه مبه ر ﴿وَبَشِيرٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ مرژده بده به بهر واداران به و پاداشتانه ی که باسکران. خوای گه وره به زووی به لینی نه م جیهانه ی به دی هینا بۆ بهر واداران، نه وه بوو له سالی هه شته می کو چیدا شاری مه که که گه را و پاک کرایه وه له بت و بت په رستی. ئینجا له وه به دوا به پانزه سال ئیمپراتوریه تی فارس و رۆم ته خت کرا و هه وری ره شی سته میان لا برا، ئینجا پی ش نه مه ی یه که م چه رخی کو چی ته وای به بی بهیداخی ئیسلام به رز کرایه وه به سه ر زۆریه ی ناوه دانی نه و رۆژی نه م سه ر زه وی یه دا، رووناکی چه رای ئیسلام به ره و هه مو و لاتی رۆیشت. بیگومان بهر واداری راسته قینه که به چه وینکی قورنانی سه رنجی خو ی و ژیان و بوونه وه نه دات، به و بۆ چوون و تیگه یشتنه وه نه ژی، هه ر کات بهر بکاته وه له ژیان به بی نه و بهر واداران و بۆ چوونه فرلوانه، نه و کاته به باشی تی نه کات له

گرنگی و نرخى ئەمۇ بېروا قورئانى يە، ئەزانى بە بى ئەمۇ بېروايە ناتوانى بژى، ھىچ كات ناوھستى و بە بى دوو دلى تىكۆشان ئەكات بۇ بەدى ھىنانى ئەمۇ بەرھەمە بەرزو زۆر بەنرخەى كە ئەمۇ بېروا قورئانى يە سەرچاوەیەتى. تىكۆشان و فیداکارى ئەكات بۇ بەدى ھىنانى تا خۆى و خەلكیش بژىن بەو ژيانە بەرزە، لەوانەىە ھىچ ئەجرو پاداشتى داوا ئەكات لەسەر تىكۆشانەكەى، چونكە ئەمۇ تىكۆشانە و ئەمۇ ئارام و خۆشى یەى كە ئەیخاتە دل خۆى بە خۆى ئەجرو پاداشتە، ئىنجا ئەمۇ بېروادارە ناتوانى بژى لە جیھان و ولاتىك دا كە بېروای تیا نەبى، ناتوانى دانیشى بە بى تىكۆشان و فیداکارى بۇ بەدى ھىنانى جیھانى كە بېروای تیا زال و سەرکەوتوو بیئت، كەواتە ئەمۇ بېروادارە خۆى بە خۆى راپەرپوو پەلامار دەرە بۇ تىكۆشان و فیداکارى، نایەوى كەس راپەرپىنى و پالى پىوھ بنى، بەلام لەگەل ئەوھدا خوا بەندەكانى خۆى ئەناسى و ئەزانى كە لاوازی روو ئەكاتە دەروونیان، راپەرپنەكەیان خاوە ئەبیتەو، تىكۆشانەكەیان كول ئەبیئت و تیژی نامىنى، ماندوویی داگیریان ئەكات، خوشەویستی و ئارام و ئاسایش رادەى ھەستى تىكۆشان ئەھىنیتە خواوەوھو دل و دەروون رائەكىشى بۇ واز ھىنان لە تىكۆشان و رازى بوون بەو بارو و مزە ناوەوای كە ھەیە و دەقى پىوھ گیراوە.

جا لەبەر ئەوھ قورئان ئەمۇ ھەول تىكۆشانە ئەكات لەگەل دل و دەروون دا، بەمۇ جۆرە خەرىكى ئەبیئت و چارەسەرى ئەكات، چەند و جارو بە چەند جۆر بانگی لى ئەكات بە شىوھەىكى كارىگرو راپەرپنەر. نایداتە دەست بېواكەى و حەوالەى ئەوى ناكات، بە یەك بانگ لى كردن كۆتایی ناھىنى، بەلكو چەند جار بەناوى بېواكەىوھ بانگی لى ئەكاتەو، بۇ وینە ئەوھتا لەم سورەتەدا ھەر لە سەرەتاوھ ھىنای لەبارەى راپەراندن بۇ تىكۆشان و فیداکارى تا گەیشتە ئەم چوار ئایەتەى دوایی یە كە بەمۇ جۆرە و شىوھەى كەس نەدیوھ فەرمانى دا بە تىكۆشان و فیداکارى و لەسەرەتاوھ بەناوى بېروا بانگی كرده بېرواداران. ئىنجا ئەوھتا لەم دوو ئایەتەى دوایی یەدا بانگ كەردنەكە تازە ئەكاتەوھو كە شىوھەىكى تازەى ھەیە و ھاندان و پال پىوھەنانىكى تازەى ھەیە، بە تیگەیاندىكى تازەوھ ھاتووھو خەرىك نەبى.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا أَنصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنصَارُ اللَّهِ فَأَمَّا تَطَافُةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ فَكَفَرَتْ طَافُةٌ فَأَيُّدُنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عُدُومِهِمْ فَاصْبِرُوا لَهَا هَٰؤُلَاءِ

نه فرمودی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نهی کهسانی که بپرواتان هیناوه ﴿كُونُوا أَنصَارَ اللَّهِ﴾ بین به یارمتهی دهرانی خوا و بهرز کردنهوی نالآ و بهیداخی نایینی خوا. هرچونی هاوپی تایبتهی یهکانی عیسا بهو جوړه یان کرد وهکو نه فرمودی: ﴿كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ﴾ هرچونی عیسی کوپی مهربم وتی به هاوپی تایبتهی یهکانی خوئی ﴿هَٰؤُلَاءِ أَنصَارِي إِلَى اللَّهِ﴾ کین یارمتهی دهرانی من بو بانگ کردن بولای خوا، کین لهشکری من بهرو یارمتهی دانی نایینی خوا ﴿هَٰؤُلَاءِ لَمَّا كَانَتْ طَافُةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ هاوپی تایبتهی یهکانی وتیان: نیمه یارمتهی دهرانی خواین. نهوانه قوتابی یهکانی حزهتی عیسا بوون (علیه السلام)، نهلین: دوازه کهس بوون که همیشه لهگهلی بوون و پهتایان پی برد، لی برابوون بو وهرگرتنی نایینه که لی ی، له پاش بهرز کردنهوی عیسا نه مان هلسان به بلاو کردنهوی رهوشت و تهعلیمات و پاریزگاری وهسیهت و فرمانهکانی، نهوانه بوون بهراستی لی برا بوون بو نهو کاره تا ریزو پاداشتی خویمان وهرگرت و ناو بران به یارمتهی دهرانی خوا که نهوش گهورهترین نازناو و ریز پیدانه. عیسا (علیه السلام) هات بو نهمی مرده بدات به پیغمبهری تازه و دواترین نایینی خوا، کهواته شوین کهوتووهکانی نه پیغمبهره (علیه السلام) شایسته ترن به لی بران بو نه کاره همیشهیی و نایینه همتا هتایی یه، لهو یاره تایبتهی یانه که لی بران بو نهو کارو نایینه کاتییه!

ئینجا بو مان دهرنه خات نهجام و دوا روژی نهو لی برانی نهوانه نه فرمودی: ﴿فَأَمَّا تَطَافُةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ ئینجا بروای هینا به پیغمبهری عیسا و نایینی راستی خوا تاقمی له نهوهکانی ئیسرائیل، ﴿كَفَرَتْ طَافُةٌ﴾ تاقمی بروایان نههینا ﴿فَأَيُّدُنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عُدُومِهِمْ﴾ ی ئینجا نیمهش پشتیوانی نهوانه مانکرد که بروایان هینا و بههیزمان کردن بهسهر دوزمنهکانیاندا ﴿فَاصْبِرُوا لَهَا هَٰؤُلَاءِ﴾ بههوی نهوهوه پروادارهکان گهران به زال و سهرکهوتوو بهسهر بی پرواکاندا.

ئىنجا ئايا مەبەست بە بېواداران ھەموو مەسىھى يەكەنە بە تىگىرايى چ ئەوانەى لەسەر
 رىنگاى راستى عيسا بوون، چ ئەوانەى لايان دا، مەبەست بە كافرەكانيان جولەكە بىت كە
 دانيان نەنا بە پىغەمبەرىتى عيسادا، ئەو كاتە مەبەست بە زال بوونيان زال بوونە بە زۆرو
 دەسلەت وەكو شتىكى ئاشكرايە لە مېژوودا ھەمىشە ئەوان سەرکەوتوون بەسەر جولەكەداو
 جولەكە ژۆر دەست و سەرشۆپ بووہ بۆيان، يان مەبەست بە بېواداران ئەوانەن كە لە رىنگا
 راستەكەى عيسا لايان نەدا، نە عيسا و دايكيان لەكەدار كرد وەكو جولەكە، نە زیادە
 رەوويان كرد لە عيسادا بەم رەنگە بە خواى بزاني يان كۆپى خوا يان سى يەمى سيان، وەكو
 ئەو تاقمە مەسىھى يانە كە لە پاش بەرزكردنەوہى عيسا لايان داو گومرا بوون، ئايەتەكە بۆ
 ھەركام لەم دووبارە دەست ئەدات، بەلام لەسەر بارى دووہم مەبەست بە زال بوونى بېواداران
 زال بوونيانە بە ئايىنە راستەكەيان كە زالە بەسەر ئايىنە پەرپوچەكەى ئەوانى تردا بە
 رابەر و بەلگە و نیشانەى بەھىز، يان زال بوونيانە بە زۆرو دەسلەتیش لە دواترین شىوہى
 ئايىنى خوادا لەسەر دەستى پىغەمبەر و شوین كەوتووہكانىدا (ﷺ) و رضى عنہم. كە زال
 بوونەكەى لەم شىوہدا شتىكى ئاشكرايە لە ھەموو بارو روويەكەوہ، كەواتە ئەم ئايەتە بېرىن
 بەسەر ھەركام لەم دوو بارە رىك و راستە.

ئىنجاتەمى و دەرسى كە وەرئەگىرى لەم بانگ كردنى دوايى يە و دەست نیشان كردن بۆ
 ئەو ھەلوئىستەى ھاوپى تايبەتى يانە ھىنانە سۆزو پەرۆش و غىرەت نانەبەرە بۆ بېواداران
 بەم پىغەمبەر و ئايىنە دوايى يە، كە كران بە ئەمىن دار بەسەر ئەم دواترین بەرنامەى خوا لە
 زەوى دا، كران بە مىرات بەرو كەلەپوور وەرگىرى ھەموو عەقىدە و پەيامەكانى خوا،
 ھەلبەت ئىران بۆ ئەم كارە زۆر گەورە و گرنگە، با بېوادارانى ئەم ئايىنە دوايى يە بە غىرەت بن
 و چاو بكن لەو تاقمە كەمە لە ھاوپى يەكەنى عيسا كە ھەلسان بە كارو فرمانى خويان بە
 جوانى. خوا بە بەزەيى خۆى بەشدارمان بكات لە ھەلسان بەو كارە گەورە آمىن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ

رُسُلًا مِنْهُمْ

سورتهی (الجمعة)

مهدینهیی یه و ۱۱ نایهته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ئهم سورته له پاش سورتهی ﴿الصف﴾ هاته خوارموه چارهمسری مهبهستی ئهکات که سورتهی ﴿الصف﴾ چارهمسری نهکرد، بهلام لهبارو روویهکی ترموهو بهشیوهو رهوشتی تر. ئهم سورته ئهیهوی بیچهسپینی له دلی گهلی موسلمانانی مهدینهدا که ئهمان لهم دوایی یهدها ههلبژێراون بۆ ههنگرتنی سپاردهی عهقیدهو بپروایهک که لای خواوه هاتووهو ههلبژێراوه بۆ ههموو جیهان و جیهانیان، ئهوهش بههرهیهکه خوا رشتوویهتی بهسهر ئهو کۆمهلهدا، ناردنی دواترین پێغهمبهر لهناو گهلی عهرب دا چاکه و منهتیکی زۆر گهورهیه شایستهی سهرنج دان و سوپاس لهسهر کردنه، ههروهها چهند ئهرکی پنیویست ئهکات و ئهیخاته سهرشانی ئهوانهی بپروایان هیئا بهو پێغهمبهره و ئهو سپاردهیان ههنگرت، ئهو کۆمهله که ههنگری ئهو سپاردهیهن دوابراو نابن و بهلکو چین له دوای چین دین به درێژیی چهرخ و زهمان به بی پچران و نهمان، چونکه خوا بریاری دا ئهو ئوممهته پاک بپروی و گهشه بکات و پهل بکوژی و درێژه بسینی، له پاش ئهوهی ئهوهکانی ئیسرائیل وازیان هیئا له ههنگرتنی ئهو سپاردهیه و پهیوهندیان پچرا به سپاردهکهی ئاسمانهوه، دهست بهرداری تهورات بوون و رهفتاریان پی نهئهکردو به بههرمههند نهمان پی، به وینهی کهری که بارخانهیه کتیب ههنگری که بیجگه له ماندوویی هیچی دهست ناکهوی لهو ههنگرتنه. ئهوه بوو ئهو شته راسته سهرکی یهی که ئهم سورته ویستی بیچهسپینی له دلی موسلمانان دا، به تایبهتی ئهوانهی که لهو کاتهدا له مهدینه بوون، ئهوانه کهسانی بوون که خوا بریاری

دابوو پښه هينان و بهدى هينانى بهرنامهكهى خوى لهسهر دهستى شهوان دا بهجى بينى و شهو مهبهسته گرنكهى بهستبوو بهوانهوه، ههروهه شهو كۆمهل و تاقمانهى كه پاش شهوان دين كه لهو سورهتهدا دست نيشانيان بو شهكات، كردوونى به بهشى لهو زنجيرهى كه به دريژيى كات و چهرخ دريژه نهكيشى. له ههمان كات دا شهو سورهته چارهى هيندى له حالته و بهسهرهات شهكات كه بووه لهناو يهكهه گهل و كۆمهلى شهو نوممهتهدا. به تايبهتى شهدى لهرووداوينكى تايبهتى، كه شهوش شهو بوو لهكاتى خوتبه دانى پيغهمبهه(ﷺ) له روژيى جومعهدا، زور له گوڙگرانى مزكهوت شهو گوڙ گرتههيان بهجى هينشت و چوون بوڤاى كاروانى له كاروانهكانى بازركانى يهكانيان كه لهو كاتهدا گهيشته بهروهه، وهكو به دريژتر لهكاتى له كاتى خوى دا باسى نهكهين به يارمهتى خوا، ههروهه له چهند شتى تريش شهدى وهكو پى نهكهين به نيزنى خوا.

ئينجا با گوڙ شل كهين بو ثايهته پيروزهكان شهو شته گرنكانه بدهن به گوڙچكهمان داو بيهچهسپينين له دهروونماندا: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ لهپاش شهو قاپى سورهتهكه شهكاتوه به ثايهتى كه يادو به پاكي راكرتنى خوا نيشان شهوات لهلايهن ههچى له ناسمانهكان و زهويدايه، لهگهل باسى چوار سيفهتى خوا كه پهيوهندي يهكى وردو ناسكيان ههيه به مهبهستهكانى سورهتهكهوه: شهفرموى: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اَلَا تَدْرِكُوْنَ اَنَّكُمْ اَخْرَجْتُكُمْ مِّنْ اَرْضٍ اٰمِنَةٍ﴾ يادى خوا شهكات و به پاكي ناوى شهبات و راى نهگرى ههچى له ناسمانهكان و ههچى له زهوى دايه ﴿اَلَلَيْكُمُ الْقُدُورُ اَلَمْ يَزَلْ لَكُم مِّنْ قَبْلُ اٰيَاتٌ﴾ كهشهو خوايه پادشايهتى پاك و به پاكي ناسراوو رووتى كراوى زال بهسهر ههموو شتيك دا و ليزان و كار دروست له ههموو كارو بپرياريدا.

ئينجادهست شهكات بهمهبهستى سهههكى لهسورهتهكهدا، شهفرموى: ﴿مَوْءُودٌ﴾ شهو خوا پادشاي پاكهالهكار دروسته ﴿الَّذِيْ بَعَثَ فِيْ الْاٰمِنِيْنَ﴾ كهسيكهكهروهوانهيكردلهناونهخويندهواراندا ﴿رَسُوْلًا مِّنْهُمْ﴾ پيغهمبههيك له خوڤيان، واته گهلى عهههه. بهو گهله و تراوه ﴿الْاٰمِنِيْنَ﴾ واته نهخويندههوارهكان، چوونكه شهوانه لهو كاته زوربههيان نهخويندههوار بوون و نووسين و خوڤندههوه باو نهبووه لهناويان دا وهكو له ههديسيكيش دا ههيه كه بوخارى و موسليم و

ئەبوود داود و نەسائی ئەیھینن لە ئیبن عمرە - خوا لی یان رازی بیئت - که پیغمبەر (ﷺ)

فەرموی: ئیمە ئوممەتێکی نەخوێندەوارین نا نووسین و حیساب و ژمارە ناکەین، ئەو وشەیه دەست ئەدا بۆ مانا و مەبەستی تێریش، که بریتی یە لە هەموو تیرە و بەرەکانی تر بێجگە لە ئیسرائیلی که ناو ئەبرێن بە نامەدار، هەرەك جولهکه که گەلی ئیسرائیلی ناو ئەبەن و دای ئەنێن بە گەلی هەلبێژراوی خوا، بێجگە لەو ناو ئەبەن بە (جوبیم) واتە ئومی یەکان و خەلکی تر، لەوانەیه بڵێن: ئەمە بۆ ئێرە رێک تر بیئت لەگەڵ مەبەستی سورەتەکه‌دا، لەسەر ئەم رایە وەکو لە رێوہ درا لە دەماخی جولهکه‌کان وایە که بە تەما بوون ئەم پیغمبەریش لەوان بیئت لە نەوہی ئیسرائیل بیئت. ئەو جوله‌کانە ئومیدیان وا بوو ئەو دواترین پیغمبەرە لەوان بیئت، ئەو کاتە کۆیان ئەکاتەرە لە پاش پەرچان و پەرژو بلأو بوونەرەیان، زال و سەرکەوتووین ئەکات لە پاش شکاندن و ژێر کەوتنیان، سەر بەرزییان بکات لە پاش ریسوایی و سەر شوپی، هەموو جارێ هەرەشیان ئەکرد لە عەرەبە بت پەرستەکان بە هاتنی ئەو پیغمبەرە (ﷺ)، بەلام خوا بە لیزانی و کاردروستی خۆی ویستی که ئەو پیغمبەرە لە عەرەب بیئت، لە تیرە و گەلی تر بیئت ئەکە لە گەلی جوله‌که، چونکە خوا زانی که گەلی جوله‌که کەلکی نەما و بەکاری ئەم سەرکردایەتی یە تازە یە نایەت که هات بۆ ئادەمی و جیهان، لە رینگای راست لایداو ون بوو کەواتە شایستە نی یە بۆ هەلگرتنی سپاردە ی خوا جارێکی تر، کەواتە با ئەو لاچی و تاقمی تر بیئت که سیفەت و نیشانە ی سەرکردایەتی پێوہ یە و شایانە بو ی. نزاو داوای ئیبراھیمی خەلیل (علیه السلام) کردی که لەگەڵ ئیسماعیلی کوپی لە پەنای مالی خوادا ئەبی بەدی بیئت، ئەو نزاو داوای که قورئان بۆمان باس ئەکات و ئەیکێرتەرە لێ یانەرە: ﴿رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ﴾ ئەودا و نزیایە کە بەدیان چەرخی لەو و بەرکرا، لای خوا هەلگیرا و مایەو بە پارێزراوی هەتا کاتی دیاریی کراو و بێزار دراوی خۆی دیت، بە پێی لیزانی و کاردروستی خوا.

^۱ سورەتی ﴿البقرة﴾ پێویست بە رافە نی یە، چونکە وێنە ی نەوہ رافە ئەکەین لەم ئایەتەدا که خەریکێن بە تەفسیرە کە یەرە.

يَسْأَلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِهِ وَيُزَكِّهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ لَنِي ضَلَّلِ مُبِينٍ ﴿١﴾

پرسیار کړا له پیغهمبر (ﷺ) له باره ی خویه وه نهویش فهرموی: ئیبراهیمی باوکم نژای کرد بؤ پهیدا بوونم، عیسا مژده ی دا به هاتنم و دایکم کاتې من له سکی دا بووم نوورو رووناکی یه کی بیڼی لی یه وه دهرچوو کوژسکه کانی شاری بوسرای له ولاتی شام دا بؤ رووناک کرده و تا بیڼی منعت و بههری خوا زور گه وړه و ناشکرایه به سسر نهوانه ی که نه م پیغهمبره ی تیا رهوانه کردن. گرنگ ترین نهو بههره یانه نه مانه ن:

۱- پیغهمبره که لهوانه، که نهوهموی شانازی یه وگه یشتن بهو پله و راده یه کی بهرزو بهرزه.

۲- ﴿يَسْأَلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِهِ﴾ نهو پیغهمبره (ﷺ) نه خوینیتهموه به سسریان دا نایه ته کانی خوا، واته نه م قورثانه گه وړه یه که گه وړه ترین موعجیزه ی خواجه.

که واته له نه خوینده واری دهری کردن و قاپی خوینده واری لی کردنه وه. یان له نومییه تی دهری کردن و گیرانی به هلبزیراوی خوا.

۳- ﴿يُزَكِّهِمْ﴾ پاک و خاوینیان نه کاته وه، بهراستی پاک و خاوین کردن نه ویه که نهو پیغهمبره (ﷺ) هلسا پیی بویان. پاک و خاوین کردنی دهری و ویزدان و هستیان، پاک کردنه وهی کرده وه و رهوشتیان، پاک کردنه وهی ژيانی خیزان و ژن و میزدی یان، پاک کردنه وهی ژيانی کومه لایه تی یان، پاک کردنه وهیه که دهری و ویزدان یانی پیی بهرز بووه وه له عقیده و بیرو باوه پی بت پرستی بؤ عقیده و بیرو باوه پی خوا پرستی به تنیا، له بؤچوون و تیگه یشتنی پرپوچ و به تال بؤ راست و رهواو سه حیح، له نووسراو و قسه ی پوچی کون و نه زانراو بؤ قسه و باسی روونی نارام دهری دلنیا که ر. پیی بهرز نه بیته وه له چه پهلې و پهستی بی نه خلاق بؤ پاکې و بی له کمیی و بهرزی خو وده وشتی قورثانی، له چلک و پیسی سو و حرام خوړی بؤ پاکې که سابهت و دهست که وتی حلال و رهوا، بهراستی خاوین کردنی بوو گشتی بؤ کومه ل و یه که یه که و نه ندای کومه ل، بؤ ژيانی نه یینی و ناشکرا. خاوین کردنه وهیه بوو که ناده می بهرز کرده وه بؤ ناسوکانی رووناکی.

۴- ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ﴾ فیری کتیبیان نه کات که هر نهو تیرو ته و اوو بی که م و کوپی یه، که واته هر نهو شایانه ناو ببرې به کتیب وکو ته نها نهو کتیب بیث له م جیهانه دا،

فیزی ئەو کتیبەیی کردن تا گەڕان بە ئومەتێکی نامەدارو بوون بە خاوەنی گەورەترین
 نامەیی خوا، ﴿وَالْحِکْمَةُ﴾ فیزی رەوشت و کردەوهی خۆی کردن که هەموو بەجی و رەواو
 دروست بوو، چونکه خوا رێنموونی کەری بوو، فیزی کردن هەموو شتی بناسن لەسەر
 بارو شیوەی راستەقینەیی خۆی و لە سنوورو رادەیی خۆی دا فیزی بریاری راست و
 کردەوهی دروست و بەجی کردن. ئەو هەموو خێرو پیت و فەرەیی بەسەر رشتن لە
 کاتێک دا ئەوان نەزان و گومراو بی ناگا بوون لەوانە هەموو، وەکو ئەفەرموی: ﴿وَرَأَى كَأَنَّهُ
 مِنْ قَبْلِ لَيْلٍ سَكَنَ مِثْلَ مِثْلٍ﴾ بەراستی ئەوانە لەوەو پیش لە گومراییی یەکی روون و ناشکرادا
 بوون. گومراییی نەزانی و جاھیلییتی یەکە جعفری کوپی ئەبو طالب باسی کرد بۆ
 پادشای حەبەشە کاتی که قورەیش عەمری کوپی عاص و عبدالله ی کوپی رەبیعەیی
 نارد بۆ لای پادشا بە دیارییی یەکی زۆرەو بۆ ئەمەیی ئەو موسلمانە کۆچ کەرانی که
 پەنایان بردووە پێی و چوونەتە ولاتەکەیی ناشیرین و بی نرخ بکەن لای پادشا،
 هەلۆستیان بێزراو بکەن. تا بەهۆی ئەووە دەریان کات لە ولاتەکەیی و پەنایان نەدات،
 ئینجا پادشایش بە بەرچاوی نێراوەکانی قورەیشەو پرسیری لی کردن که بۆچی
 لایانداه لە نایینی باوباپیریان و ئەم نایینە تازەیی چی یە کەوتونەتە سەری،
 جعفریش - خۆی لی رازی بی - وەلامی دایەووە وتی: ئەو پادشا ئیمە لەمەوبەر
 گەلیکی نەزانی نەخویندەوار بووین، بتمان ئەپەرست، مردارەوہبوومان ئەخوارد،
 داوین پیسیمان ئەکرد، بی بەزەیی بووین و خزمایەتیمان نەنەزانی، دراوسیتیمان
 نەئەفامی، دەست دارمان بی دەستی ئەخوارد، ئابو جۆرە بووین تا خوا پیغەمبەرێکی
 بۆ ناردین لە خۆمان، نەژاد و بنەمالەیی ئەناسین، شارەزای راست و پاکیی و پاک
 کردارییی، ئینجا ئەو پیغەمبەرە بانگی کردین بۆ پەرستنی خوا بە تەنیا و توپدان و
 دوورکەوتنەوہ لەو دارو بەردو بتانەیی که خۆمان و باوک و باپیرمان پەرستوومانە،
 فەرمانمان پی ئەدا بە راستگویی و سپاردە دانەوہ، خزم پەیوەستی، دراوسی
 شناسی، خۆگرتنەوہ و دوورکەوتنەوہ لە سەر و مال و نامووسی مەردووم، لە هەموو
 کارێکی ناشیرین و قسەییکی درۆ لە خواردنی مالی هەتیو، بوختان کردن بۆ ئافەرەتی
 داوین پاک، فەرمانی پێداین بەمەیی تەنھا خوا پەرستین و هیچ شتی نەکەین بە
 ھاوبەشی، بە نوێژو زەکات و رۆژوو. لەگەڵ ئەو هەموو نەزانی و گومراییی و بی ویلی
 یەیی که لەسەری بوون و تیایدا ئەزبان خوا زانی که نامادەیی یان تێدایە بۆ خێرو

چاڪه، لهبر ئهوه پرياري دا كه ئهوانه هملگري ئهم ئايين و عقيده ئهبن و ئهوان بين به
ئهميندار بهسهر يهوه، خوا زاني دمووني جولهكه و ئيسرائيلي شيواوه و تيك چووه،
كهواته دهست نادهن بؤ هملگرتني سپاردهي خوا، لهبر ئهوه له دهستي سهندنهوه و
عهزلي كردن لهو كاره گهوره يه. خوا زاني كه نيوه دورگهي عهرب لهو كاته دا باشترين
جيگاهيه بؤ دواترين ئايين و بانگهوازي خوا كه هات بؤ ئازاد كردني جيهان و جيهانيان
له هموو جوړه بهندهيي يهكي نارپهوا، رزگار كردنيان له گومرپايي و نه زاني، لهو
شارستاني يهته بوگهن و رزيوهي كه بوو لهو ئيمپراتوري يهتانهي ئهو چهرخه دا! وهكو
نووسهري ئهروپايي باسي نهكات له كتبي خوي دا: العواطف كاساس للحضاره...
ئه لي: له چهرخي پينجهم و شهشهم دا جيهاني شارستاني و ئاوهداني له كهوتن و
ويران بوونا بوو به جوړي وهكو بهسهر ليواري كهنديكوه بيت كه له ژيررهوه رووخا
بيت و بن كن بووبى بهوى بي رژيمي و بي سهر و پي ييهوه، چونكه ئهو عقيده و
بيروباوه پرانهي كه لهوه و بهر يارمهتي دهر بوون لهسهر راگير كردني شارستاني هموو
ئهوانه رووخابوون و تيك شيوا بوون به ملي يك دا، لهويدا شتيكي بهكارهاتوو نهبوو
جنگري ئهو عقيده و بيروباوه پيشوانه بيت، لهو كاته دا دهر كهوت كه ئهو مەدەنيه ته
گهوهي كه به چوار هزار سال پيك هاتبوو له رووخان و تهواو بوون دا بوو، ئاهمينتي
خريك بوو لهناو بجي و نهگهرايهوه بؤ هرچی و پهرجی و بی سهر و پی ی يك كه له
پيشهوه لهسهرى بوو، هوژو تيرهكان كهوتبوونه جهنگ و كوشتار لهناو يك دا، نه
ياسا بوو نه رژيم. ئهو رژيمانهي كه مهسيحي يهتي دايهيناوون، هوڤي رووخان و
تەفرقه بوون له باتي يهكيتي و رژيم. شارستانيتي كه ههبوو به رواالت، وهكو
درهختيكي زور گهوره وابوو كه پهل و پؤوسي بهرى كشابي بهولآندا و با بيشه كيئيتهوه
له كا تيک دا كه له ناوهوه سيسی و وشكى روى تي كردي ههتا ناوهپرۆكي... له
ئاوهندي ئهو هموو شيوان و تيك چوونه دا پياوي له دايك بوو - واته محمد - كه
هموو جيهاني كرد به يك....

وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ لِمَا بَلَغُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٠﴾

خوای گه وره شو که له نوزانه دوور له شارستانی یه هی لبرارد لهو ولاته دهشت و ساراو کهم ناوهدانی شو کاته دا، هلی بژارد بو ه لگرتنی نهم نایینه جیهانی یه، چونکه زانی ه لنگرن و شایسته ی شو کاره گوره یه، هلی بژاردن بهم رهنکه پیغه مبریکی له ناویان دا ره وانه کرد، ﴿وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ﴾ له ناو کهسانی تر له وان ﴿لِمَا بَلَغُوا بِهِمْ﴾ که هیشتا نه هاتوون و نه گه یشتوون بهو یه کهم تاقمه.

درباره ی مبهست بهم که سانه چند ریوایه تی هاتوو... نیمای بوخاری نه فرموی: نه بوهوره نه فرموی: نیمه دانیشتبووین له خزمهت پیغه مبردا ﴿سورة﴾ (الجمعة) هاته خواره وه بو سهری، دانیشتوان پرسپاریان کرد لی ی له م که سانه که هیشتا نه هاتوون، نهویش وه لای نه دانه وه هتا سی جار شو پرسپاره ی لی کرا، سلهمانی فارسیمان له ناودا بوو، نینجا پیغه مبر ﴿سورة﴾ دهستی خسته سهرسهلمان و فرموی: نه گهر نیمان لای نه ستیره ی کو بیت چند پیوای یان پیوای له وانه پیی نه گات و دهستی نه خات، نهم فرموده وا نیشان نه دات که شو که سانه فارسیش نه گرنه وه، له بر نه وه مجاهد نه فرموی: نه وانه غهیره عهره به کائن و هرکه سی تر جگه له عهره ب که بر وا بینی به پیغه مبر ﴿سورة﴾.

نه بوخاتم حه دیسی نه بینی له سه هلی کوپی سه عدی ساعیدی یه وه که پیغه مبر ﴿سورة﴾ فرموی: بینگومان له پشتی پشتی پشتان دا چند پیاو و ناهرت هون له نومنه ی من که نه چنه به هشت به بی حساب و پرسپار. نینجانه م نایه ته ی خوینده وه، ﴿وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ لِمَا بَلَغُوا بِهِمْ﴾ واته چین و تاقمه کانی پاش یه کهم تاقم و چین. ههردو مبهسته که نه گونجی و نایه ته که ههردو نه گرنه وه، چونکه وشه ی ﴿آخرین﴾ دهست نه دا بو کهسانی تر له غهیره عهره ب. کهسانی تر جگه لهو یه کهم چینه ی که نایه ته که دهریاره یان هات، نایه ته که دهست نیشانه به مه ی که نهم نوممه ته زنجیره یه کی دوور دروزه نه روا به ناو هه موو دولیکی چرخ و ولایتک دا، هه موو نه لقه کانی په یوهستن پیکه وه، هه لگری نهم سپارده گوره یه، پاریز فرزو پاسه وانی دواترین نایینی خوان. ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ هر شو خواجه زالی کاردرسته و مه یلی هرچی بکات نه یکات و هه موو کارو فرمانیشی به جی یه و دروسته. ره وانه گردنی نهم پیغه مبره ﴿سورة﴾ له ناو نهم نوممه ته دا به هره و ریز گرتنیکی زور گوره یه بویان له یه کهم تاقم و چینره تا دواترین چین و تاقم.

ذَٰلِكَ فَضَّلَ اللَّهُ يُونُسَ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠١﴾ مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْبَةَ ثُمَّ لَمْ
يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٢﴾

﴿ذَٰلِكَ فَضَّلَ اللَّهُ يُونُسَ مَن يَشَاءُ﴾ نه‌ورده‌وانه‌کردنی پیغمبره زیاده لوتف و میهره‌بانی یه‌کی
خوایه نه‌یدا به هر که‌سی که‌خوا خوی بی‌هوی و مه‌یلی بکات، ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ خوا
خاومنی به‌هره و به‌خششی زور گهره‌یه.

به‌راستی مه‌لبراردنی خوا بو نوممه‌تی یان بو گهل و کومه‌لی یان بو تاقه که‌سی بو
مه‌لگرتنی سپارده‌یه‌کی زور گهره‌ی وا، بو نه‌مه‌ی بی‌ی به‌جیگا و شوینی نوری خوی تیا
دانری، به‌بی سرچاوه‌یه‌ک بو وهرگرتنی پی‌ت و فهری خوا، بکری به‌هوی په‌یوه‌ندی و
په‌یوه‌ستی له‌ناومندی ناسمان و زه‌وی دا، به‌راستی مه‌لبراردنی وا به‌هره‌یه‌کی وایه هیچ
به‌هره‌یه‌کی تر هاوتای نی یه، گهره‌تره له‌هموو گیان و مال و ژیان‌ی که‌بروادار به‌ختی
بکات، زیاده‌ی هیه به‌سر هموو ماندوویی ریگا و هموو داخ و مراق و نیش و نازار و
به‌سهراتی سه‌ختی تی‌کوشان.

خوای گهره‌ی نه‌و به‌هره‌یه نه‌خاته‌وه بی‌ری نه‌و موسلمان‌هی که‌له‌مه‌ینه‌دا بوو له‌یه‌که‌م
جاره‌وه، نینجا هموو تاقم و چینه‌کانی تری نه‌م نوممه‌ته که‌له‌و کاته‌دا نه‌بوون و له‌پاشان
هاتن. نه‌و به‌هره زور گهره‌یان بی‌ر نه‌خاته‌وه، سرنجیان رائه‌کی‌شی بو ره‌ونه‌کردنی نه‌م
پیغمبره له‌ناویاندا (ﷺ) که‌نایه‌ته‌کانی خویان به‌سهردا بخوینی‌ته‌وه و پاک و خاوی‌نیان
بکاته‌وه و فی‌ری قورئان و ره‌وشت و کرداری پاک‌ی خوی و نه‌و به‌رنامه‌ی خوا و نه‌و شه‌ریعه‌ته
گهره‌یان بکات، به‌راستی به‌هره و چاکه‌که نی‌جگار گهره‌و گرنگه، هیچ چاکه و به‌هره‌یه‌کی
تری پی‌ ناگات، هیچ نیش و نازار و فیداکاری یه له‌ناستی نه‌وه چاوندات.

نامه‌دار له‌گا‌ورو جوله‌که ویستیان نه‌م نایه‌ته بکه‌ن به‌به‌لگه له‌سر نه‌وه که
پیغمبرمان (ﷺ) بو‌سر هموو ره‌وانه نه‌کراوه، به‌لکو ته‌نها بو‌عه‌ربه، یان بو‌غ‌ه‌یری
نامه‌دار. به‌لام قسه‌که‌یان ناراست و بی‌جی یه، چونکه نایه‌ته‌که نه‌فهرموی: ﴿بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ
رُسُلًا مِنْهُمْ﴾ ره‌وانه‌ی کردووه له‌ناو نه‌وانه‌دا پیغمبر‌ی له‌خویان، نه‌یفرمووه: بعث للاميين

او إلى الاميين. رهونى كرد بؤ نهوانه يان بؤ لای نهوان. دهى با پیغه ممبره که لهناو نهوان دا رهوانه کرابی و لهوانیش بیت لهگل نهودا بؤ سر هه مووانیش بیت.

ههگر به یهکی لهم جوړهش بوایه هر نه نه بو به بهلگه، چونکه هیچ کام لهم دوو جوړه نهوئى نه نه گه یاند که تنها بؤ نهوانه و کورت هه لهنراوه تهوه سر نهوان، بیجگه لهوش نه نایه ته مەدینه یی یه قورئان له پیشهوه له سورته مه که یی یه کانداه وکو ﴿الاعراف، الانبیاء، الفرقان، التکویر﴾ جارى گشتیتی نه پيغه ممبرو پیغه ممبریتی یه که ی دا. له کاتیک دا نهو جاره ی دا که نیسلام و موسلمانان نه یان نه توانی دهر که من، ئیتر با بوهستی نهو نایه تانه ی که به تایبه تی بانگی نامه دار نه که من بؤ بپروا هیئان و هه پرده یان لی نه که من به سزای هه ردو جیهان، به جهنگ و کوشتار له گه لیان ههگر بپروا نه هیئن، با بوهستی که بهرنامه و بپریاره کانی هه موو گشتین بؤ هه موو جیهان و جیهانیان. کهواته نهوانه نهو قسه نارهوا نه که من سهریان له بهرد نه دهن، نهوانه نه قام و تینه گه یشتوون نازان رهوانه کردنی نهو پیغه ممبره نه خویندهواره که له گه لیکی نه خویندهواریشه بهلگه و موعجیزه یه کی زور گه وره و روونه له سر راستی پیغه ممبریتی یه که ی، ههگر پیغه ممبر نه بوایه چون نهو قورئانه ی نه هیئا که هه موو ناده می و جن له ئاستی دهسته پاچه و پهک که وتوون. ئیمامی بوسیری چاکی فرمو:

كفك بالعلم في الامي معجزة في الجاهلية و التاديب في اليتم^۱

له پاش باسی نهو هه لبراردن و رهوانه کردنه ئینجا باسی نهوه نهکات که جوله که دهوئى دوا یی هات له هه لگرتنی سپارده ی خوا دا، چونکه نهو دلنه یان نه ما که هه لگری سپارده یه ک بیت، که هه لگری نه بی دلنکی زیندووی زانای تینگه یشتووی وشیار ی بیت، که خو ی روت کرد بی و لی بپرابی بؤ هه لگرتنی نهو سپارده یه. نهفرموئى: ﴿مَثَلُ الَّذِي خُيِّلُوا النَّورَةَ﴾ وینه ی نهوانه ی که تهوراتیان درا به سردا، واته نهو جوله کانه ی که زانا و ئاشنا کران به تهورات و داوای کردهوه و رهفتاریان لی کرا پنی، ﴿ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوا﴾ له پاشان هه لیان نهگرت بهم رنگه گوی یان پی نه داو رهفتاریان پی نه کرد ﴿كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا﴾ وهک وینه ی که رنکه که

^۱ واته نهی پیغه ممبر به سه موعجیزه و نیشانه ی پیغه ممبریتی تۆ زانین و زانیاریت به نه خویندهواری و له چهرخی نه زانی و له ناو گه لیکی نه زان دا، به سه بؤ تۆ نهو ویل و نه دهب و رهوشته شیرینه له کاتیک دا که به هه تیوی پیگه یشتی و گوره بووی !!

بارخانه يهك كتيب هه لگري، واته نهو دوو هه لگريه نهرک و مهينهت نه چهژن له گهل شتی زۆر به کارو پر سووددا و بيبهشن له سوودو بههره کي.

ئهوانه تهوراتيان درا بهسهردا، سپاردهی عه قیده و شهريعتيان خرايه سهرشان و دلاوی پاراستن و هه لگرتنی نهو سپارده گه وره يان لی کراو له پاشان نهوانيش گوپرايه لی يان نه کردو هه لیان نه گرت... چونکه هه لگرتنه کهي نه مهيه له به کم جاره وه تی بگهن و بيزانن، ئينجا مه به سته کانی به کرده وه به دی بيژن له دهروون و ژيان دا، به لام ئهوانه نه تی گه يشتن و نه ريژيان گرت و نه رهفتاريان پی کرد، جا به هو ی نه وه وهک نهو کهره وان و بيجگه له نهرک و زهحمهت هيچ دهست کهوتیکی نيه.

وينه که به راستی وينه يه کي ريسواکهرو ئابرو بهره، به لام وينه و شيويه کي ريك و راست و رهوايه و نه بی ههروابی، ﴿فَنَسِ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ ئای چهنده خراپ و ناشيرينه نهو وينه يه که وينه ي گه ليکه که بهروای نه هينا به ئايه ته کانی خوا!! ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ خوا ريتموونی گه له سته مکاره کان ناکات. ئهوانه که بهروا نه هينانيان له جینگای بهروا دانا، ئهوانه ي که به دهستی خويان سته ميان کردله خويان و خويان خسته بهر سزای نه بهراوه ي خوا. ئهم ئايه ته هه موو که سی تریش نه گريته وه که سپارده ي بهروا عه قیده ي پی سپيرا بيت و ئينجا هه لئه سی به پيوستی سهرشانی خوی، نهو موسلمانانه ي که به ناو موسلمانن له زه مانه داو رهفتاريان دووره له ئيسلامه وه، به تايبه تی ئهوانه ي که قورئان و کتیبی شهريعت نه خوینن و رانا په پهن و هه لئاسن به پيوستی سهرشانيان، ئهوانه هه موويان وهک نهو کهره وان، لهو باب ته ش نه مپۆ زۆر زۆرن!! خوا په نامان بدات و به به زه يی خوی يارمه تيمان بدات تا دوور که وينه وه لهو وينه ئابرو بهره.

جوله که لهو کاته دا وای نه زانی - وهکو نه مپویش وای نه زانی - که خويان گه لي تايبه تی و هه لپژيراي خوان، نهوان دۆست و خوشه ويستی خوان، نهوان به هو ی نه وه وه پيوست نی به له سهر يان کرده وه يان باش بيت له گهل ئهوانه ي نامه دار نين، ههروه ها چه ند درۆ ده له سه ي تر که هه لیان نه به ست به دم خواوه! جا نهوا لي ره دا بانگ نه کرين بۆ ﴿مباهلة﴾ هه رچۆنی مه سيحی يه کان و بت په رسته کانيش بانگ کران و به وه دم کوت کران و نه يانتواني بينه مه يدان. ﴿مباهلة﴾ نه مهيه دوو تا قم که ئاژاوه يان هه بی و دوو به ره کي بن روو به رووی يه که بوه ستن و هاوارو نزا بکه نه لای خوا که هه رکام له سه ر ناهقه و درۆ نه کات خوا له ناوی به ری و نه فريني لی بکات.

قُلْ يَتَايَهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦﴾ وَلَا يَسْتَوُونَ أَبدًا بِمَا قَدَّمْتَ أَيْدِيَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٧﴾ قُلْ إِنْ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلَيمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

نفرموی: ﴿قُلْ يَتَايَهَا الَّذِينَ هَادُوا﴾ نهی پیغمبر بلی: نهی نهوانه‌ی که بوون به جوله‌که و نهرو نایینه‌یان گرتووه‌ته گمردن ﴿إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ﴾ نه‌گمر ئیوه لاتان وایه که دوست و خوشه‌ویستانی خوان ﴿مِنْ دُونِ النَّاسِ﴾ به بی خه‌لکی تر ﴿فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ده‌ی ئاواتی مردن بخوازن و داوای بکه‌ن له خوا نه‌گمر ئیوه راست نه‌که‌ن له‌وه‌ی که نه‌یلین و لای پی لی نه‌ده‌ن. پیغمبر (ﷺ) هر تاقم و هر که‌سی بانگ کرد بی بؤ ﴿مباهلة﴾ نه‌هاتووه و نه‌یوئراوه بیت که نه‌وه‌ش نیشانه‌یه له‌سهر نه‌وه‌ی نه‌وانه له دلی خو‌یان دا خو‌یان به‌راست نه‌زانیه و پیغمبر و نایینه‌که‌ی نه‌ویان به‌راست زانیوه، به‌لام به‌دبه‌خت و چاره ره‌ش بوون نه‌یانویستووه دان به‌حق دا بنین و سه‌رداخه‌ن بؤ حق و راستی!!

نیامی نه‌حمده‌ حدیسی نه‌هینی له‌ نیین عه‌باسه‌وه، سه‌روه‌ها بوخاری و ترمزی و نه‌سائی، که نیین و عه‌باس فرموی: نه‌بو جه‌ل نه‌فرینی خوای لی بیت، جاری وتی: نه‌گمر محمدم بینی لای که عه‌به‌دا نه‌بی بچه‌ سه‌ری و پیشیلی بکه‌م و پی بنیم به‌سه‌ر ملی دا،

نفرموی پیغمبریش (ﷺ) فرموی: نه‌گمر نه‌وه‌ی بکر دایه مه‌لائیکه به‌ ئاشکرا نه‌هاتن نه‌یانگرت، نه‌گمر جوله‌که داوای مردن‌یان بکر دایه هه‌موو نه‌مردن و جینگای خو‌یان نه‌بینی له ئاگردا، نه‌گمر نه‌وانه دهر چوونایه بؤ ﴿مباهلة﴾ له‌گه‌ل پیغمبر دا (ﷺ) نه‌گمر نه‌وه‌ نه‌ مالیان نه‌ما و نه‌ خیزان و کس و کار.

هه‌لنه‌گری مه‌به‌ست به‌م نایه‌ته ﴿مباهلة﴾ نه‌بی، به‌لکو مه‌به‌ست ته‌نها به‌ر لی به‌رینه‌وه بیت لی یان، به‌مه‌ی نه‌گمر راست نه‌که‌ن دوست و خوشه‌ویستی خوان، ئیتر بؤچی نه‌ترسن

له مردن و له هه موو کەس ترسێنۆک ترن، له کاتی که دا که ئەوان بمرن ئەو پلە و بەهرەیان دەست کەوت ئەبێ لای خوا! ئینجا له دواى ئەو بەر لى بپرنهوه باسى ئەوه ئەکات که ئەوانه راست ناکەن لەوهى کە ئەیلێن و لاق پێوه لى ئەدەن، خۆیان که کردەوه یەکیان پێش نهخستوو دڵ ئارام بن پێى چاوه پوانى پاداشت و نزیک کەوتنه وهى پى بکەن لای خوا، گوناھو تاوانیکیان پێش خستوو ئەیاتر سینی له مردن و دوا روژی مردن، هەرکەس توشووی پى ئەبێ ناتوانی رینگای دور بداتە بەر، ئەفەرموی: ﴿وَلَا يَسْتَوُونَ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتْ أَيْدِيَهُمْ﴾ ئەوانه هەرگیز ئاوات بۆ مردن ناخوازن و داواى ناکەن بەهوى ئەو تاوان و گوناھەى که کردوویانە و بە دەستی خۆیان پێشیان خستوو ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ خوا زانیایە و ئاگادارە بە ستمکاران. ئینجا روونی ئەکاتەوه که مردن شتیکی چار نەکراوه و دەرچوون له دەستی نابێ، دواى مردنیش گەرانهویه بۆلای خوا، حیساب و پرسیار لەسەر کردەوه شتیکی راست و پێویستە و بێگومان ئەبێ ببێ، ئەفەرموی: ﴿قُلْ﴾ ئەى پێغه مەبەر بلى: ﴿إِنَّ أَلَمْتَ أَلَّذِي تَمُوتُونَ مِنْهُ﴾ بەراستی ئەو مردنەى که ئێوه لى رانه کەن ﴿إِنَّهُ مُلْقِيكُمْ﴾ بێگومان ئەو مردنەتان پى ئەگات و توشتان دیت، ﴿فَرُدُّونَ إِلَىٰ عِلِّيِّ الْقَبِيبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ له پاشان ئەگێرنێرنهوه بۆلای زانا و ئاگادار بە هه موو ئاشکرا و نهینی یەك، ﴿يَتَّبِعُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ئینجا ههواتان پى ئەدات بە هەر کردەوهیه که کردوواتە له جیهانه دا.

ئەمە سەرنج راکیشانیکى زۆر گرنگ و وریا کەرەوهیه بۆ هه موو کەس، چ ئەوانەى که ئەو فرمودەیان ئاراسته کرا، چ غەیری ئەوان و هەرکەسى تر، شتیکی راستى ئاشکرا ئەخاتە دەر وون که خەلکی له بیریان ئەچیت، ئەوهیش کەوتوو ته شوینیان و بەدوایان دا ئەگەری له هەر شوینی بین، ئەم ژیا نه هه میشه بەره و دوا هاتن ئەروات و ئەبێ دواى بیت، دووری له خوا تیاى دا ئەبێ دواى بیت بە گەرانهوه بۆ لای، کەواته هیچ پەنایەك نی یه مەگەر بۆلای خوا، حیساب و پرسیار له پاش گەرانهوه ئەبێ هەر ببێ و هه موو کەس بگات بە ئامانجی کردەوهى خۆی.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَوَدَّعَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١﴾ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَبِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢﴾ وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا مُغْوًى فَلْيَضْحَكُوا وَلَا تَبْزُوا مِنْ دِينِهِمْ أُولَئِكَ هُمُ الرَّاغِبُونَ إِلَى اللَّهِ فَأَسْرِعُوا إِلَيْهِمْ وَأَعْلَفُوا بِكَلِمَاتِهِ لَعَلَّكُمْ أَهْلُونَ ﴿٣﴾

ئینجا کوتایی سورته که نهیننی به چوار نایهت که تاییهتین به تهمی و فیر کردنی که په یوهندی به نویژی جومعه هیه نهوه به بونهی رووداونیک که له سهرهتای سورتهوه دهست نیشانمانکردولهروالهتی نایهتهکهوهواوهرنهگیری نهورووداوهزیاد له یهک جار رووی دابی. نویژی جومعه نهو نویژه ناسراوهیه که بهناوبانگه و پیویسته له هه موو ههفتهیه که دا بهجی بهینری بهو مهرجانهی که له کتیبی زانیانی نیسلام دا به دریزی باس کراوه، نهو نویژه نهبی به جهماعهت و کومهل بهجی بهینری و موسلمانان کۆ ببهوه تیای دا و بگن به یهک و گوئی بگرن لهو خوتبه که مۆچپاری یان نهکات و خویان بیر نهخاتهوه، نهوش خواپهرستی و عیبادهتی که سوود و بهرزهوهندی هردوو جیهانی تیدایه له گهلی بارو رووهوه، وهکو له شوینی تاییهتی خوی دا باس کراوه، هه موو ههفتهیهک موسلمانان کان نهوونیتتهوه و فیری رژیمیان نهکات، نهوش به پیی باوی نیسلام که به یهک جار موسلمانان رانهپهرینی و نامادهیان نهکات بۆ نهو دنیا و بۆ روژی دواپی، نهو کردموهیه لهسر سروشتی نیسلام که نایینیکی کومهلی و گشتی یه، لهبارهی گهرهپی نهو عیبادته و پیویستی و چونیتی بهجی هینانی و گهرهپی تاوانی نهوانه پیویسته لهسریان و بهجی ناهینن. لهم بابتهانهو له هه موو بارو روویهکی تریهوه چند حه دیسی زۆرو زهبنده هاتوه، لیردها به پیویستی نازانم باسکردنی نهوانه، لهبهر نهوه باسی نهوانم نهکردو له سنووری نایهتهکاندا وهستام. یهکم نایهت فرمان نهوا به موسلمانان که واز بینن له کپین و فروشتن، ههروهها هر کارو فرمانی تر به بیستنی بانگ بۆ نویژی جومعه، نهفهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نهوانه که بهرواتان هیئاوه ﴿إِذَا تَوَدَّعَ لِلصَّلَاةِ﴾ کاتی بانگ درا بۆ نویژ ﴿مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ﴾ لهروژی ههینیدا ﴿فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ﴾ واز بینن لهکپین و فروشتن و مامهله. ئینجا هانیا ن نهوات لهسر گوپرایهلی و نهو وازهینان و چوونهیان بهلاوه خوشهویست نهکات بهم فهرمودهیه: ﴿ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نهوه باشره بۆتان نهگر نیوه تی بگن

و زانا بن. ئەم فەرمودەیه وا نیشان ئەدات کە کاروباری ژیان ئەومەندە راکێشەرو دڵ رفینەرە
 واز لێ هێنان و دەست لێ هەلگرتنی سەختە لە دەروون دا و پێویستی هەیە بەو هاندان و
 وریا کردنەوه لەلایەن خواوە، لە هەمان کات دا نیشان ئەدات و فێرمان ئەکات کە پێویستە بۆ
 موسلمانان چەند کات و ماوەیەک دڵ و دەروونی تیا دا بپێن لە خەریک کەری ژیان و گوزەرمان
 و راکێشەرەکانی ئەم جیهان و زەوی یە، تا یادی خوا بکەن بە یەک بارو یەک دلی، لێ بپێن
 بە یەک جار بۆ باس و یادی خوا، ئەم تام و مەزە خوشە بچەژن، دڵ و سنگیان پێ بکەن لەو
 نەسیم و هەوا پاک و خاوینە بۆن خوشەو بۆنە خوشەکەیی هەلمێن.

ئینجا ئەگەر تەوه بۆ باسی کاروباری ژیان و خەریک بوون بەهۆی گوزەرمانەوه کە دەستی
 پێ بکەنەوه بە یاد و ناوی خواوە، ئەفەرموی: ﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ﴾ ئینجا کاتی نوێژی
 جومعه بەجێ هێنرا ﴿فَانتَشَرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ بۆلایەنەوه بەزەویدا، ﴿وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾ دوا ی رۆژی
 خواو خێرو بێرو دەستکەوتی ئەم جیهانە بکەن ﴿وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَبِيرًا﴾ باس و یادی خوا زۆر
 بکەن ﴿لَعَلَّكُمْ تَتْلَحُّونَ﴾ بەلکو بکەن بە نامانچ و رزگار بپن لە هەردوو جیهاندا.

ئا ئەوهیه هاوتایی و هاوکیشی یەک کە بەرنامەی ئیسلام هێنای و بەکاری ئەهێنێ،
 هاوکیشی لە ناوەندی پێویستیاتی ژیان لە زەوی دا، لە ئیش و کارو تێکۆشان بۆ دەست
 کەوتی ئەم جیهانە، واز هێنان و کەنارگیری رۆح چەند کات و ماوەیەک لە خەریک بوون بەو
 هەول و تێکۆشانەو لێ بپران و یەک باری دڵ بۆ یاد و باسی خوا، ئەم کەنارگیری و لێ بپرانە
 بۆ یادی خوا پێویستی ئەو سپاردە گەورەیه کە دراوه بەسەری دا، باس و یادی خوا شتیکی
 پێویستە لەکاتی خەریک بوون و بە دوا گەڕانی هۆی ژیان و گوزەرانیشت دا، ئەو هەست و
 یاده ئەوهەول و تێکۆشانەیش ئەگێری بەخواپەرستی و عیبادەت، بەلام - لەگەڵ ئەوهیشتا-
 هەر پێویستی هەیە بەو چەند کات و ماوەی بۆ خەریک بوون تەنها بەو یاده پێرۆزەوه، بەو لێ
 بپرانە تەواوەوه، وەکو لەم دوو نایەتەیشەوه وەر ئەگێری.

ئیین و ئەبێ حاتم ئەلی: عەراکی کوپی مالیک کاتی نوێژی جومعهی بکەردایە هەلنەسا و
 لەبەر قاپی مزگەوت دا ئەوهستا و ئەیفەرمو: ئەی خوا من هاتم بە پیری بانگ و بانگ
 کردنەکەتەوه، فەرمەکەتم بەجێ هێنا، بە پێی فەرمانی تۆ ئەوا بۆلایە لێ ئەکەم، کەواتە
 تۆیش رۆژیم بدەو لە چاکە و بەهرە ی خۆت بەشم بدە و تۆ باشترین رۆژی دەرانی. بێگومان
 ئەو جۆرە راستی و تینگەیشتن و بە گەرمی گرتنە ئەو کۆمەل و گەلهی گەیاندا بەو رادەو

پلهی که پیی گه‌یشتن، له‌گه‌ل بوونی نه‌و هه‌موو به‌رگری که‌رو شتی راکیشه‌رو خه‌ریک که‌ره‌ی که باوی چه‌رخ‌ی نه‌زانی و جاهیلی بوون و مابوونه‌و له‌و چه‌رخ‌ی نی‌سلا‌میشدا.

له‌ وینه‌ی نه‌وه‌ی نه‌م نایه‌ته‌ نیشانی نه‌دات: ﴿وَإِذَا رَأَوْا تَحِيْرَةً أَوْ لَوْا﴾ کاتی بازگانی یه‌ک ببینن یان ده‌ف و ته‌پل و شتی بی‌ هوده ﴿انْفَصَرُوا إِلَيْهَا﴾^۱ بلاوه‌ی لی نه‌که‌ن و نه‌چن بۆلای نه‌و بازگانییه، ﴿وَرَكُّوْكَ قَائِمًا﴾ تۆبه‌جی نه‌هیلن له‌ کاتیک دا تو وایت به‌ پیوه‌ خوتبه‌ نه‌لیت بۆیان. بوخاری و موسلیم و ترمزی هه‌دیسی نه‌هینن له‌ جابه‌روه - خوا لی یان رازی بی‌ت - که نه‌فه‌رموی: جاری نیمه‌ نویژمان نه‌کرد له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ) له‌و کاته‌دا کاروانی هات خۆراکی پی بوو، ئینجا خه‌لکه‌که‌ چوون بۆلای کاروانه‌که‌ به‌ جوړی دوانزه‌ که‌س مانه‌وه‌ که نه‌بویه‌کرو عمر له‌و دوانزه‌ که‌سه‌ بوون، به‌هۆی نه‌وه‌وه‌ نه‌م نایه‌ته‌ هاته‌ خواره‌وه‌. به‌ درنژتر نه‌م رووداوه‌ نه‌گپینه‌وه: گرانی و قاتی یه‌ روو نه‌دا له‌ مه‌دینه‌ له‌ پاشان دحیه‌ی کوپی خه‌لیفه‌ کاروانی خۆراک نه‌هینی له‌ شامه‌وه‌ و له‌و کاته‌دا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) خوتبه‌ی جومعه‌ی نه‌دا، ئینجا خه‌لکه‌که‌ نه‌چن به‌ ده‌م کاروانه‌که‌وه‌و بلاوه‌ی لی نه‌که‌ن، نه‌وه‌ک به‌شیان نه‌هینی، ژماره‌یه‌کی که‌م نه‌مینیتسه‌وه، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌فه‌رموی: سویند به‌ که‌سی گیانی منی به‌ده‌سته‌ نه‌که‌ر هه‌موو ده‌رچوونایه‌ بۆلای نه‌و کاروانه‌ خوا نه‌م شیوه‌ی پر نه‌کرد له‌ ناگر به‌سه‌ریان دا، مه‌دینه‌یی باویان وا بووه‌ که‌ نه‌و جوړه‌ کاروانه‌ نه‌هاته‌ به‌روه‌ نه‌چوون به‌ پیپی یه‌وه‌ به‌ ته‌پل و چه‌پله‌ ریزان، مه‌به‌ست به‌ وشه‌ی ﴿له‌و﴾ نه‌وه‌یه. قتاده‌ نه‌فه‌رموی: سی جار نه‌وه‌ کرا له‌ کاتی گه‌یشتنی کارواندا.

^۱ له‌ نایه‌ته‌که‌دا دوو شتی فه‌رمو: ﴿تجارة، له‌و﴾ که‌چی راناوه‌که‌ یه‌کیکه‌ ﴿ها﴾ بۆکرینه‌وه‌ی نه‌و گری یه‌ زانایان چه‌ند شتیکیان فه‌رموه: ۱- خاوه‌نی کشف نه‌فه‌رموی: نه‌م نایه‌ته‌ له‌ نسل دا به‌م جوړه‌یه: ﴿وَإِذَا رَأَوْا تَحِيْرَةً أَوْ لَوْا انْفَصَرُوا إِلَيْهَا﴾ نه‌میان لا‌براو نه‌و‌تر نیشانه‌ی له‌سه‌ری. ۲- به‌ وشه‌ی ﴿او﴾ عه‌تف کراوه‌ که‌ ته‌نیا یه‌کیکی نه‌وی، راناوی ﴿تجارة﴾ و‌ترا چونکه‌ نه‌و مه‌به‌سته‌که‌یه و ﴿له‌و﴾ ه‌که‌ له‌به‌ر نه‌و نه‌کرا، ده‌رچوون بق نه‌م له‌به‌ر خاتری ﴿تجارة﴾ ه‌که‌یه، یان له‌به‌ر نه‌مه‌یه‌ بزانی کاتی ده‌رچوون له‌به‌ر ﴿تجارة﴾ نه‌وه‌نده‌ خراب بی‌ت نه‌ی له‌به‌ر ﴿له‌و﴾ چون بی‌ت که‌ خۆی له‌ خۆی دا خرابه. ۳- نه‌و راناوه‌ نه‌که‌ رقتوه‌ بق وشه‌ی ﴿رؤیه﴾ که‌ وه‌ر نه‌گیری له‌ ﴿راوا﴾ به‌لام نه‌مه‌ نذر بلاونی یه‌.

قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِو وَمِنَ الْجَزَاءِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّزِقِينَ ﴿١١﴾

﴿قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ نهی پیغمبر بلیٰ نهوی لای خوا دهست نهکوی له پاداشتی نویژی جومعه و مانوه به دیاری پیغمبرو گوی گرتن له خوتبهکی و دانیشن له مزگوتهکیدا ﴿خَيْرٌ مِنَ اللَّهِو﴾ چاکتره بۆتان له گوگرتن له شتی بیٰ هوده و بیٰ نرخ ﴿وَمِنَ الْجَزَاءِ﴾ له بازگانی و کرین و فروشتن، ﴿وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّزِقِينَ﴾ خوا باشتیرینی ههموو رۆزی دهراڤه.

نهم رووداوه دهی نهخات نهندازهی نمو ههول و تیکۆشانهی که بهکار هینراوه له دروست کردن و پیگیانندن و پهرورده کردنی دل و دهریون دا ههتا گهیشته نمو رادهیه که نمو کۆمهلهی لیٰ پیک هات که تاقانه کۆمهلی ههلهکوتوو بوو له ههموو میژووی نادهمی دا، ههروهها نهم رووداوه ریگای پهرورده کردن روون نهکاتهوه بۆ ههموو نهوانهی که بانگی خهلهکی نهکن بۆلای خوا، بهشتیکی گهوره و نارام و خوگرییان پیٰ نهادات لهسهر نهوه ههموو لاوازی و کهم و کوپی و لاری و نالهباری و لادان و دواو بهری که دووچاریان نهبیٰ لهو ریگادا، به خوگرتن و تیگیهشتن و دامهزراوی و بهردهوامی و کۆل نهدان ههموو گریٰ یهک نهکریتهوه و ههموو کۆسپی تهخت نهکریٰ پشت به خوا.

وصلی الله و سلم علی سیدنا محمد و علی آله و صحبه

سوره نى (المنافقون) مەدینەیی یەو ۱۱ ئایەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

ئەم سۆرەتى كە ئەم ناوە تايبەتى يەى ھەيە نیشانەيە لەسەر مەبەستى سەرھى
سۆرەتەكە: يەكەم سۆرەتى قورئان نى يە كە باسى ئاپاكى و ئاپاكان ئەكات، فېر و فېل و
پېلانيان دەرئەخات، لەوانەيە بلىن ھېچ سۆرەتىكى مەدینەيى نى يە كە باسىكى ئەوانى تيا
نەبى ئىتر بە ئاشكرا يان بە دەست نیشان كردن بەلام ئەم سۆرەتە لەوانەيە كورت
ھەلبەتەسەر باسى ئاپاكان و دوان لەوان و دەست نیشان كردن بۆ ھەندى لە رووداو و قسە و
وتەى ئەوان.

ئەم سۆرەتە ھېرشىكى زۆر بەتەن ئەكاتە سەر خوورەوشت و دەلەسە و پېلانەكەيان، دل
پېسى و كىنە و رقيان دەرپارەى مۆسلمانان، ترسنۆكى و ئاپپاوى و كوئىرى دل و
دەروونيان. لەم سۆرەتەدا جگە لەمەى باس كرا ھېچى تر نى يە مەگەر سەرنج راكەشانىكى
مۆسلمانان لە دوا دوايى سۆرەتەكەدا بۆ بىدار كردنەو و ترساندنەيان لەوەى ھېچ سىفەت و
نیشانەيەكى ئاپاكەكانيان پىئو ھەلەكى، لە دوورەشەو ھەت، كەمترەن رادەى ئاپاكى لى
نەپرانە بۆ خوا و خۆ خاوين نەكردنە لە نيازى ھەر شەئى تر بىجگە لە خوا، بى ئاگايى و لە
بىر چوونى خوا بەھوى خەرىك بوون بە مال و بە ئەولادەو، پشت ھەلەكردن و خۆ دزىنەو لە
بەخت كردن و بەخشىنى لە رىگای خوادا.

بزووتنەوەى ئاپاكى دەستى پىكرد لە مەدینەدا ھەر لە سەرھەتاي ھاتنى ئىسلامەو و
دريژەى كىشا تا نزىكى لە دنيا دەرچوونى پىغەمبەر (ﷺ) لەو ماوەدا ھېچ كاتى بە تەواوى
نەپرايەو لە ريشە ئەھات، ھەر چەند جار بە جارى شىوەى ئەگۆرا، بەو بزووتنەوەيە زۆر
زىانى ھەبوو، كارى كردو و كۆسپىكى گەورە بوو لەبەر پىئى مۆسلمانان دا، ئەندازىكى
گەورە و قەبەى لە كات و تىكۆشان و توانىنى مۆسلمانان داگير كردو خەرىك كرد، ناوېردن و

باس کردنی ئه و بزووتنه وه نارهوا له قورئان و له فرموده کانی پیغه مبهردا (ﷺ) به زۆری نیشانهیه له سهر گهرهیی ئه و بزووتنه وه و به رهه می خراپ و کارکردنی له ژبانی بانگ و بانگه وازه که ی پیغه مبهردا (ﷺ) له و چهر خه دا.

له باره ی ئه و بزووتنه وه و باسیکی چاکی تایبه تی ههیه له کتییی «سیره الرسول» دا دانراوی ماموستا (عزة دروزة) با لێره دا چهند چه پکه گولێکی لی بچنین، ئه فرموی: هۆی پهیدا بوون و دهر که و تنی ئه و بزووتنه وه یه له مه دینه دا شتیکی روونه، پیغه مبهردا موسلمانان له مه که که دا هیزو ده سه لاتیکی وایان نه بوو که خه لکی لی یان بترسی یان چاوهر وانی خێرو چا که یان بن، تا به هۆی ئه وه وه مه رای و رووپامایی یان بکه ن و بیانه وی خۆیان نزیک بکه نه وه لی یانه وه به دیمه ن و رواله ت، له په نا و له ژیریشه وه بیان بپه نه وه، که ئه وه پیشه ی نا پا که کانه به شیوه ی گشتی، دانیش توانی مه که که به تایبه تی سه رو که کان به ناشکرا دژی پیغه مبهردا ئایینه که ی هه لسا بوون، هه ر کام له موسلمانان یان بهر پل بکه و تایه سزا و نازاری به تینیان نه دا، به هه موو هۆیه به بی ده ست گێرانه وه بهر گری بانگه وازه که ی پیغه مبهردا نه کرد (ﷺ)، ئه وه نه ده هیزو ده سه لاتیان بوو موسلمانان یان ناچار کرد به کوچ کردن له یه که م جاره وه بو حه به شه و له پاشان بو مه دینه، له بهر پاراستنی شایین و گیانیان، ته نانه ت هه ندی له موسلمانان یان به زۆر پی هێنان و سزادان هه لگێراییه وه له ئایینه که ی، یان به هه لخه له تاندن و شت پیدان، ته نانه ت هه ندی له موسلمانان یان که و تنه په له و زه له و بێزار بوون و رووپامایی یان کرد بو بت په رسته کان، هه ندی له وانه ی که دامه زرا و بوون له ژیر سزا و نازار دا شه هید کران و گیانی خۆیان یان به خت کرد له رێگای خوادا. به لام له مه دینه دا کار به جوړیکی تر بوو زۆر جیاواز له کاری مه که که، پیغه مبهردا (ﷺ) ص) توانی پیش کوچ کردنی بو مه دینه چهند یارمه تی دهریکی به هیز پهیدا بکات له ئه وس و خه زه ج که دوو هۆزی به هیزو سه ره کی بوون له مه دینه دا، کوچی نه کرد تا د دنیا نه بوو له هه لوێستی خۆی له مه دینه دا، له وانه بوو هه یج مالیکی عه رب نه مابی له مه دینه دا که ئیسلامی تی نه که و تبی،

كهواته لهم كاتهدا نهوانه بپروايان نههينا بوو نهيان نهتواني ههلوئستي دوژمنايه تي
 دهرېږن و به ناشكرا دوژمنايه تي بكن لهگل پيغه مېر دا (ﷺ) كه هيزي كوچ كمران و
 يارمه تي دهراني له ژرر دهست دايه، به تاييه تي كاتي كوږو كومه لي گهوره له نهوس و
 خه زړه ج به باشي موسلمان بوون و په يمانی يارمه تي و بهرگري ليكر دنياندا به پيغه مېر (ﷺ)
 و پروايان دامه زرا به مه ي پيغه مېريانه و بهرترين سر كرده به بزيان و پيوسته گوږپرايه لي
 كردني، گه وړه ترين فيركه رو ريگا پيشاندهريانه و پيوسته له سهر يان په پره وي كردن و
 شوين كه وتني له هه موو شتيك دا كاتي كار كه گه يشته نهو راده يه نهو كومه له ي كه پروايان
 نه بوو نهيان نهتواني دوژمنايه تي و بي پروايي خويان دهرېږن، هيچ چاره يان نه بوو نه مه
 نه بي كه خويان به موسلمان نيشان بدن، له پيش چاوي موسلماننه كان نويزه فرزه كان
 به جي بينن و هاوكاري بكن لهگل خزم و خويشه موسلماننه كانيان، هه موو پيلان و
 خراپه كاري يان به شيوه ي نهيني بيت. بيگومان پيلان و هه لوئسته نارواكانيان زور سخت
 و كاريگر بوو، بهر مه ي زور خراپي بوو له ناو موسلمانان دا و كو نايه ته كانی قورشان
 نه يخاته بهرچاومان، ريگري نهو ناپاكانه و پيلان و خراپه كاري يان نه وړنده به تين و به هيز
 بوو له وانه بوو هاو تا بكرين لهگل ريگري و بهر بهر كهاني ي بت پرستكان دا، بهس
 نه وړنده بوو له مدينه دا پيغه مېر (ﷺ) فرمان رهواو كاريه دهست بوو، هيزو دهسه لات
 له لايه نه مه وه بوو، ئيسلام پهره ي نه سهندو جيگاي فراوان نه بوو و ناپاكه كان كوتله و
 كومه ليكي ناشكرا نه بوون كه يه كي تي و هاوكاري بي له ناويان دا، لاوازي و ژماره ي كه مييان
 هه ميشه بهر و دواكه وتن نه يېردن و بي نرخی ناشكرا نه كردن، به پيچه وانه ي تهره ي
 پيغه مېرو ياره كانی كه هه ميشه بهر و بهرزي و گه وړه يي و هيزو سر كه وتن نه وړيشتن،
 نه مه نموونه يه ك بوو له وه ي كه له كتيبه كه دا و تراوه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَكَ الْمُتَنَفِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُتَنَفِقِينَ

لَكَذِبُونَ ﴿١﴾

نهم سوره ته دهست پی' نکات به باس و روون کردنه وهی ریگا و رچه یان له شار دهنه وهی بی' بهوایی یه که یان و دهر برینی موسلمانیتی و سویند خواردنیان به درو بو شار دهنه وهی نهو باره ی وان له سه ری، نه فه رموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾* إِذَا جَاءَكَ الْمُتَنَفِقُونَ ﴿١﴾ کاتی ناپاکه کان بیته لات ﴿قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ﴾ ئهلین: شایه تی نه دهین که به راستی تو ره وانه کراوی خوایت. نه وانه - وهکو خوا هه والی دا - هاتنه خزمهت پیغه مبه ر ﴿ص﴾ نهم شایه تی یه یان دا به دهم، نهک به راستی و به دل، به لکو نه وه یان وت بو خو یاراستن، بو نه مه ی پیغه مبه رو موسلمان ه کان فریو بدهن و باری راسته قینه ی خو یان بشار نه وه لی یان، کهواته درو نه کهن له مه دا که ئهلین شایه تی نه دهین، چونکه مبه ستیان شایه تی دان نه بوو، به لکو مبه ستیان نه وه بوو بهو قسه یه موسلمان بخه له تینن، بهو ئیداره سازی بکهن، جا له بهر نه وه خوا به درو خستنه وه له شایه تی دانه که یان دا، له مه دا که ئه یانوت: شایه تی نه دهین. چونکه - وهکو وترا - مبه ستیان شایه تی دان نه بوو، نه وه ی نه وان وتیان شایه تی نه بوو چونکه شایه تی نه بی' له دل نه بیت و نه وه ی به دهم نه وتری ریگ بیت له گه ل نه وه ی له دل دایه، وینه و سیبه ری نهو بیت، خو ناشکرایشه نهو ناپاکانه دهم و دل یان یهک نه بوو، کهواته نه بی' به درو یان بخاته وه.

له پیش به درو خستنه وه که فه رموی: ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ﴾ خوا نه زانی که به راستی تو پیغه مبه رو نیتر راوی نه وی. ئینجا فه رموی: ﴿وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُتَنَفِقِينَ لَكَذِبُونَ﴾ خوا شایه تی نه دات که به راستی و بیگومان ناپاکه کان درو زنن. تا به هیچ کلوج نه گونجی به درو خستنه وه که روو بکاته پیغه مبه ریتی پیغه مبه رمان ﴿ص﴾ که به دهم وتراو به روالهت شایه تی له سه ر دراوی نه وان بوو.

١ ﴿المنافق﴾ له زمانی شهر دا که سیکه له دل دا بی' بهو بیت و به دهم بلی: بهوام هه یه. له زمانی کورددا نهم وشه یه راهه نه کری به ناپاک وشه یه کی پر به پر نی یه بقی.

كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾

﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به پرستی زرد خراپ و به دبو نهوهی نهوانه کردیان، به جوړی کردهویان جینگای سمرسورمانه! هوئی نهو کردهوه خراپانه‌شیان نه‌مه‌یه که به‌م فرموده‌یه روونی نه‌کاته‌وه: ﴿ذَلِكَ﴾ نهو خراپانه‌ی که باس کرا بو نهو ناپاکانه ﴿بِإِنَّهُمْ أَسْأَأْتُمْ كَفْرًا﴾ به‌هوئی نه‌وه‌ویه که نه‌وانه بر‌وایان هی‌نا له پاشان بی‌ بر‌وا بوون، واته به‌دهم بر‌وایان هی‌نا له دل‌دا بی‌ بر‌وا بوون، یان لای موسلمانان بر‌وایان دهرده‌بری و له پاشان لای سمر‌وک و شه‌یتانه‌کانیان وشه‌ی بی‌ بر‌وایی یان دهرده‌بری له‌بهر لاقرتی کردن به‌نی‌سلام، یان مه‌به‌ست تا‌قمیکه که له پی‌شم‌وه بر‌وایان هی‌نا و له‌پاشان په‌شیمان بو‌ونه‌وه و هه‌لگه‌پانه‌وه له نی‌سلام. نه‌م باری سی‌یه‌مه له دل‌دا جیگیر تره، چونکه با‌شتر ده‌ست نه‌دا بکری به‌هوئی نهو کرده‌وه خراپانه‌ی که باس کران له‌م سو‌رده‌دا. به‌لی به‌پرستی هه‌ر دل‌ی بر‌وای ناسی و له‌پاشان لی‌ی هه‌لگه‌پایه‌وه بی‌ بر‌وایی هه‌لبزیری به‌سهریدا، نه‌ودله‌زیندوونی‌یه‌ویی به‌شه‌له‌فام و تی‌گه‌یشتن، نه‌بی به‌م جو‌رده‌ی به‌سهر بی‌ت که نه‌فه‌رموی: ﴿نَطِيعَ عَلٰی قُلُوبِهِمْ﴾ به‌هوئی نه‌وه‌وه مؤ‌ر نرا به‌سهر دل‌ه‌کانیانداوقایی دل‌ و دهر‌وونیان داخرا. ﴿فَهَرَّ لَا يَفْقَهُونَ﴾ که‌واته نه‌وانه تی‌ ناگه‌ن و نا‌زان‌ن.

وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنْتُمْ خُشِبٌ مُسْتَنْدَةٌ يَحْسَبُونَ كُلَّ صَاحِبَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرهُمْ فَنُفِثَهُمُ اللَّهُ أَنْ يَوْفَكَوْنَ ﴿١﴾

ئینجا چەند وێنە و شیوەیەکی زۆر نایابیان بۆ نەخشە ئەکیشی، کە هۆی ریسوایی و لاقرتی پی کردنیانە، نیشانە داریان ئەکات بە بۆش و چۆلی دڵ و کوێر بوونەوهی بینایی و ترسنۆکی و کینە و دڵ پیسی و دوژمنایەتی. ئەفەرموی: ﴿وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ﴾ کاتی بیانبینی لەش و قەبارەکانیان سەرسامت ئەکەن، بە قەلەوی و بەرزى و جوانى و رێک و پێکی، کەواتە ئەوانە هەر بە لەش و قەبارەکانیان مەردوم سەرسام ئەکەن ئەک بە پیاوەتی و سیفەتی ئادەمییە! تا قسە ئەکەن و بێ دەنگ بن بەو جۆرە لەش و تاپالیکی جوان و رێکن. ﴿وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ﴾ ئەگەر قسە بکەن گوێ ئەگرێ لە قسەکانیان لەسەر لووسی و شیرینی و رەوانبێژی، ئەوانە لە دیمەن و رۆلەت دا بەو جۆرەن، بەلام دڵ و دەررونیان بۆش و خالی یە لە ژیری و تێگەشتن و هەموو خێریک، بێ کەلک و بێ نرخن ﴿كَأَنْتُمْ خُشِبٌ﴾ وەکو چەند کۆتەرە داریکی و شکن کە ﴿مُسْتَدَةٌ﴾^١ هەلسپیڕابن بە دیواردا، ئەو جۆرە کۆتەرە بەکارنایەن بۆ هیچ شتێ بۆ سووتان نەبێ بە وێنەى لەشى ئەو ناپاکانە کە ئەکرێن بە سووتەمەنى دۆزەخ. خوا پەنامان بدات. ئەوانە خۆیان ئەناسی و ئەیانزانى چەندە داخ لە دڵ و ناپاکن دەرپاری ئیسلام و پیغەمبەر و یارانی. بە سوێند و پاكانە و مەرایى کردن و دەرپیرینی بپروا خۆیان داشاردبوو، جا لەبەر ئەوە هەمیشە لە بیم و ترس دا بوون لەوهی دەرکەون و ئەو پەردەیان بەسەرەوه نەمیی. بیم و ترسەکیان لەم رادەیەدا بوو کە ئەفەرموی: ﴿يَحْسَبُونَ كُلَّ صَاحِبَةٍ عَلَيْهِمْ﴾ واکومان ئەبەن هەموو تیخوپرین و جاپردان و بانگ کردنی بۆ سەر ئەوانە و دژی ئەوانە. واتە هەموو کات بێ ئارام و هەر چرکە و دەنگ و جاپردانی ببیستن و ئەزانن مەبەست ئەوانە بە دواى ئەوان دا ئەگەرین و پەردەکیان دپاوه و دەرکەوتوون. ﴿هُمُ الْعَدُوُّ﴾ هەر ئەوانن دوژمنی راستەقینە، دوژمنی ناوخۆی شاراوەن و

^١ تەفسیرەکە لەسەر ئەوەیە کە ئەم رەستەیه لە مەبەست دا سەرپەخۆیه و پەیرهەندی نییه بە رەستەى پێشوووه، بە جۆرێ تریش تەفسیر کرلوهتوه کە پەیرهەندی بێی بە جۆرێ ئەواکەری ئەوه بێت. بەو جۆرەیش ئەگۆجی و باشە. بەلام جۆرێ تەفسیرەکە بەهێزترە و دڵ پێی بە ئارام ترە، خوا خێری باش ئەزانى.

هه‌میشه وان له که‌مین دا و هه‌ر هه‌لیکیان بۆ هه‌لکه‌وی به‌سه‌ری دا تیپه‌ر ناکه‌ن و به‌ده‌م و له‌
 روویش دا خۆیان نه‌که‌ن به‌دۆست، که‌ نه‌وه‌ش له‌ دۆژمنی روو به‌ روو ناشکرا خه‌تر ته‌رو
 زیانی گه‌ره‌ته‌رو زۆرته‌ره، ﴿فَاعْزَظْهُمْ﴾ که‌واته‌ خۆتیان لی بپاریزه‌و وریای خۆت به‌و به‌ دیمه‌ن
 و رواله‌تیان فریو نه‌خۆی، له‌گه‌ل نه‌وه‌یش دا فه‌رمان نه‌دراو ریگای پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌درا
 بیانکوژی و جه‌نگ و کوشتا‌ریان له‌گه‌ل بکات، به‌لکو خه‌یه‌یه‌ تری له‌گه‌ل به‌کار هی‌نان و
 ریگایه‌کی تری دایه‌ به‌ر، وه‌کو بۆمان ده‌رنه‌که‌وی نموونه‌یه‌ له‌وه‌ تۆزکی تر، که‌ نه‌و خه‌یه‌و
 ریگایه‌ ریک و ره‌واتر بوو، به‌رژه‌وه‌ندی یه‌کی ناشکرای تیا‌بوو. ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ خوا بیانکوژی و
 نه‌فرینیان لی بکات ﴿أَنْ يُّؤْكَرَ﴾ چونکه‌ نه‌وانه‌ لادراون و وه‌رگی‌پراون له‌ ریگای راست!!
 نه‌مه‌ نزایه‌ له‌لایه‌ن خواوه‌ که‌ نه‌وه‌ به‌پاریکی به‌راوه‌ی چار نه‌کراو و به‌رگری نه‌کراوه‌،
 نه‌وه‌ش بوو چاره‌نووس و دواپۆزیان، هه‌موو نه‌وانه‌ خوا له‌ناوی بردن به‌ نه‌فرین لی کراوی
 به‌ره‌و دۆژه‌خ هه‌تا هه‌تایه‌.

ئینجا هه‌روا له‌سه‌ر باسی به‌د کرداری نه‌و ناپاکانه‌ نه‌پراو هه‌ندی و تارو کرداری
 چه‌په‌لیان لیوه‌ نه‌گه‌یه‌ته‌وه‌ که‌ به‌لگه‌و نیشانه‌یه‌کی روون له‌سه‌ر پووچی و تیک چوونی دل
 و ده‌روونیان و نیاز پیسی و به‌د نیه‌ادیان ده‌ریاره‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و درۆ ناپاستی یان
 له‌کاتی روو به‌پرودا، نه‌وه‌ش چه‌ند کرده‌وه‌و ره‌وشتیکن که‌ ناپاکان به‌ناوبانگن پی یانه‌وه‌.
 وه‌کو نه‌وانه‌مان بۆ روون نه‌بیه‌ته‌وه‌ له‌م چه‌ند ئایه‌تی داها‌توه‌دا که‌ زانیان نه‌فرمون:
 له‌باره‌ی عبدالله ی کوپی ئوبه‌ی کوپی سه‌لول هاتن، که‌ نه‌و عبدالله یه‌ سه‌روکی ناپاکه‌کانی
 مه‌دینه‌ بوو. جا پیش نه‌وه‌ی بجینه‌ سه‌ر ئایه‌ته‌کان چاک وایه‌ هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌یان بزانی:
 ئه‌ین و ئه‌سحاق به‌ درێژی نه‌وه‌ نه‌گه‌یه‌ته‌وه‌ له‌ باسی جه‌نگی (بنی‌مصطلق) دا که
 رویدا له‌ سالی شه‌شه‌می کۆچی دا. له‌ پاش دوا‌هاتنی نه‌و جه‌نگه‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌سه‌ر
 ناوی که‌ ناوی مریسه‌ج بوو دابه‌ست و خه‌ستی، مه‌ردوم چوون بۆ ناو له‌ویدا کریکارێکی
 حه‌زه‌تی عومه‌ر ناوی جه‌جاه بوو له‌گه‌ل سنانی کوپی وه‌بری جه‌نی دا بوو به‌ ده‌مه‌ قالی و
 شه‌پیان و تی هه‌لگه‌زان، ئینجا جه‌نی هاواری کرده‌ مه‌دینه‌یی یه‌کان و جه‌جاهیش هاواری
 کرده‌ مه‌که‌یی یه‌کان، واته‌ کۆمه‌لی یارمه‌تی ده‌ران و کۆمه‌لی کۆچ که‌ران. ئینجا له‌ویدا
 عبدالله ی کوپی ئوبه‌ی کوپی سه‌لول رقی هه‌لساو له‌ناو کۆمه‌لیک دا وتی: چۆن شتی وایان
 کرد؟ به‌پاستی په‌ره‌یان سه‌ندوه‌و زۆریان پی هی‌ناوین له‌ ولاته‌که‌ی خۆمان دا، والله ی
 ئیمه‌و نه‌و لات و لوتانه‌ وه‌کو په‌ندی پیشینانمان به‌سه‌ر هات که‌ نه‌لی: سه‌گه‌که‌ت قه‌له‌ و بکه‌

با بت خواا! والله ی نهگر گهراينهوه بۆ مهدينه نهبي زال و دهسلات دار بي دهسلات و
 زهبوون دهرکات له مهدينه، واته نهبي نهوان دهرکين. ئينجا روو نهکاته نهوانه ی که لهویدا
 نهين له گهلهکه ی و پی یان نهلی: نهمه خوۆتان بهسهر خوۆتانتان هینا، هینانتانه ولاتهکهتان،
 کردنتان به هاوبهشی خوۆتان له مال و داراييتان دا، بزائن سویند بهخوا نهگر لی یان گهرين
 و دهستی خوۆتان نهخهه کار دهرنهکرين له مالهکانتان بۆ ولاتيکی تر. زهیدی کوپی ئهرقهه
 گوئی لهوه نهبي و نهو ههوال و قسه و باسه نههينی بۆ پيغهمبهر (ﷺ) لهو کاته دا عومهری
 له خزمهت دا نهبي و عهرزی نهکات: فهرمان بده به عبادی کوپی بشر با بیکوژی.
 پيغهمبهریش (ﷺ) فهرموی: نهی عومهر چۆنه نهو کاته خهلی بلین: محمد هاوپريکاني
 خو ی نهکوژی؟ نهخير نهوه نابي بهلام فهرمان نهوات به بار کردن و رويشتن، بهلام کاتهکه
 کاتيکه ههرگيز لهومبهر پيغهمبهر (ﷺ) رويشتنی تيا نهکردوه، ئينجا مردوم ههموو باريان
 کردو کهوتنه ريگا، عبدالله ی ناپاک کاتي بيستی زهید نهو دهنگ و باسه ی گهياندوه چوو
 بۆ خزمهت پيغهمبهر (ﷺ) سویندی خوارد به خوا که نهوه به دهه دا نههاتوه، لهناو تاقم و
 گهلهکه ی دا بهريزو گهرههيو، نهوانه ی که لهویدا بوون له تاقهکه ی وتیان: نهی پيغهمبهر
 دهنگ نهو کوپه، واته زهید لی ی تیک چووبي و قسهکه ی وهرنهگرتبي، نهيانويست قسهکه ی
 لی دوور خههوهو بهرگري لی بکهه.

ئين ئيسحاق نهفهرموی: ئينجا که پيغهمبهر (ﷺ) سواربوو ههرکهوته ری اسیدی کوپی
 حضيري تووش بوو، نهسيد ريزی پيغهمبهریتي پيشکهش کردو سهلامی لی کرد، لهپاش
 نهوه وتی: نهی پيغهمبهری خوا، والله ی کاتيکی زۆر ناخۆشه کهوتنه ری ههرگيز له کاتي
 وادا نهرويشتووی و سهفهرت نهکردوه، نهويش فهرموی: نایا نازانی هاوهلهکهتان چی
 وتوه؟ اسیدی وتی: کام هاوهل؟ نهويش فهرموی: عبدالله ی کوپی ئوبه ی. نهويش
 فهرموی: چی وتوه؟ نهويش فهرموی: وتویهتی: نهگر ئيمه گهراينهوه بۆ مهدينه نهو
 کهسه ی که زال و به دهسلات تره نهبي بي دهسلات دهرکات له مهدينه، اسیدی وتی:
 کهواته والله ی تۆ نهو دهرنهکهیت نهگر نارمزوو بکهیت، والله ههر نهو بي دهسلات و
 زهبوونه و تۆ دهسلات دارو زالی، له پاشان وتی: نهی پيغهمبهر نهرمی و بهزهیی بهکارينه
 لهگهلی، والله خوا تۆی هینا بۆ ئيمه له کاتيک دا که نهو گهلهکه ی خهريک بوون تاجيان بۆ
 دروست نهکردو بیکههه سهری، نهزانی تۆ نهو پادشای يهت له دهست دهرکردا!

ئىنجا پىغەمبەر (ﷺ) خەلەكەكى دايە بەرو نەيوەستاندن ئەر رۆژە ھەتا ئىوارە، ئەر شەمەيشيان ھەتا رۆژ بوو، بەشى لە رۆژى دوايىش ھەتا خۆر گەرمى کرد و نازارى دان. ئىنجا فەرمانى دا وەستان و خەستيان، ئىتر ئەوئەندى پى نەچو راکشان و خەوتن، ئەوئەندى بۆ ئەمە کرد خەرىكيان بکات لە قسە و باسەكەى دوينى كە سەرۆكى ناپاکەكان کردى. ئىبن ئىسحاق ئەلى ئەم سورەتە ھاتە خوارەو كە خوا باسى ناپاکەكانى تىادا ئەكات، دەريارەى عبدالله ى كوپى ئوبەى كوپى سەلول و ھەركەسىكى تر كە وینەى ئەر بوو. ئىنجا كاتى ھاتە خوارەو پىغەمبەر (ﷺ) گوینچەكى زەيدى كوپى ئەر قەمى گرت و فەرموى: ئەمە ئەو بوو كە راستى کرد و بۆ خوا گوئى گرت.

ئەر ھەوال و فەرمودەى پىغەمبەر (ﷺ) گەيشت بە عبدالله ى كوپى عبدالله ى ئوبەى، ئىنجا ھاتە خەزمەت پىغەمبەر (ﷺ) وتى: ئەى پىغەمبەرى خوا وا گەيشت پىم كە تۆ ئەتەوى عبدالله ى باوكم بكوژى، جا ئەگەر تۆ ئەو ھەر ئەبى بگەيت فەرمان بەدە بە خۆم ئەچم سەرەكەى دىنم بۆت، خۆ والله ھۆزى خەزەج ئەزانن ھىچ پىاويكيان نى يە لەمەن چاكتەرىت بۆ باوكى، مەن ئەترسم فەرمان بەدەى بە كەسى تر بىكوژى، ئىنجا ئەترسم نەفسم وازم لى ئەمىنى سەرنجى باوك كۆژم بگەم بگەرى لەناو خەلك دا و بەھۆى ئەووە بچم بىكوژم. ئەو كاتە موسلمانانى ئەكوژم لەباتى ناموسلمانىكدا، بەھۆى ئەووە بچمە ناگر. پىغەمبەر (ﷺ) فەرموى: نەخىر شتى وا ناكەين، بەلكو نەرمى و نىانى لەگەل ئەكەين و ھەوى يەتى ئەكەين بە شىرىنى و جوان تاماوە لەناومان دا، ئەو كەردەو شىرىنى پىغەمبەر (ﷺ) واى لى كرد لەپاش ئەو گەلەكەى ھەر نارىكى يەكيان لى بدايە بە توندى سەرزەنشيان ئەكردو خەتابارىان ئەكردو سەريان ئەكردە جەرگى، ئىنجا فەرموى بە عومەر - خوا لى ى رازى بىت - كاتى كە بىستى گەلەكەى عبدالله ئاوان. فەرموى: ئەى عومەر ئىستا چى ئەلىيت؟ والله ئەو رۆژەى كە تۆ وتە فەرمان بەدە با بىكوژم، فەرمان بەدە و بت كوشتايە و بت كوشتايە لوتى چەند كەسىكى پى ئەسولايەو كە ئەگەر ئەمۆ فەرمانيان پى بەدەم بە كوشتنى ئەيكوژن. عومەرىش ھەرزى كرد: والله ئەزانم كە كارو فەرمانى پىغەمبەر (ﷺ) گەرەترو بەفەرترە لە كارو فەرمانى مەن.

عەكرىمە و ابن زەيد و چەند كەسى تر ئەگىر ئەو كە كاتى خەلكى گەرانەو بۆ مەدىنە عبدالله ى كوپى عبدالله لە قاپى مەدىنەدا وەستا، شەمشىرەكەى دەركىشا، ئىنجا لەبەرەو خەلكى تىپەريان ئەكرد بەلای دا، ئىنجا كاتى باوكى گەيشتە بەرەو پى ى وت: بۆ دواوە!

ئەمىش وتى: چىتە بەسەرمەو؟ ھاوار بۇ تۈا ئەمىش وتى: واللە لىرە تىناپەرى ھەتا پىغەمبەر (ﷺ) ئىزنت ئەدا، چونكە ھەر ئەر زال و بەدەسلەتەو تۇ بى دەسلەت و زەبۇونى! ئىنجا كاتى پىغەمبەر (ﷺ) ئەگاتە بەرمەو كە باوى وا بوو لە دواى لە شكرەو ئەھات لەبەر دواكەوتو و ون بو و داماو، عبدالله شكات ئەكات لە عبدالله ى كوپى، ئىنجا ئەمىش ئەلى: واللە نايەتە مەدینە ھەتا تۇ ئىزنى نەدەيت، ئىنجا پىغەمبەرىش (ﷺ) ئىزنى ئەداو ئەمىش ئەلى: ماتول ئەو ئىزنى دای ئىستا تىپەرە.

پىويستە بە قولى بىر كەردنەو لەم جۆرە رووداوانەو لەو جۆر جۆرە پىاوانەو لەم بەرنامەى پىگەياندن و پەروەردە كەردنەى كە خوا داينا بۇ بەندەكانى. با سەرنجى بەدەين لەو گەل و كۆمەلە ھەلەكەوتووە كە ئەو تاقمە ناپاكە خۇيان تى كىشا، ژيان لەناوى دا نەزىكى دە سال لە ماوەى ژيانى پىغەمبەردا (ﷺ) لەو ماوەيەدا دەرى نەكەردن لە رىزى مۇسلمانان، بەناو بە شەخسى نەيئەناسىن تا كەمى پىش لە دنيا دەرچوونى، ئەگەر چى بە دەم و دامان و بە شىوہ و نالەبارى يان ئەيئەناسىن. ئەو ش لەبەر ئەو بوو بى برۋايسى و ناپاكى يەكە لە دليان دا بوو، كاروبارى دلى خەلكىش بە دەست كەس نى يە بىجگە لە خوا، تەنھا خوا ئەزانى چى لە دل دايەو خوا حىساب و پرسىياري لەسەر ئەكات، ئىتر بەندەيانى خوا ھەر ديمەن و روالەتيان بۇ ھەيەو بە دەستيانە، بۇ ئەمەى نەنيشەنە مى خەلكى و بە پىى گومان و بۇچوونى خۇيان، بەو پىى يە برىار نەدەن لە كاروبارى خەلكى دا! كاتى خوا پىغەمبەرى ھالى كەردو زاناي كەرد لە دوا دوايى ژيانى دا بەو چەند كەسە ناپاكە كە لەو كاتەدا بوون و خوا ئەيزانى ھەر بە ناپاكى ئەمىننەو، كاتى زاناي كەرد بەوانەو ناوہەكانى ديارىي كەرد بۆى، پاش ئەو ھىش ھىشتا ھەر دەرى نەكەردن لە رىزى مۇسلمانان دا لە كاتىك دا كە بە درۆ مۇسلمانىتى خۇيان دەرئەپرى و فەرزەكانيان بەجى ئەھيئا لەبەرچاوى مۇسلمانەكان، بەس تەنھا كەسىكى ناشنا كەرد پى يان كە حذيفەى كوپى يەمان بوو - خوا لى رازى بىت - ئەو لەناو مۇسلمانان دا بلاو نەبوو و كەسى تر نەيئەزانى، تەنانتە عومەر خوا لى رازى بىت ئەھاتە لاي حذيفە و پرسىياري لى ئەكەرد لە بارەى خۇيەو، نايان ناوى ئەم ھەيە لەو ناوانەدا و پىغەمبەر (ﷺ) ناوى ئەمى بردووە!! حذيفەش ھەر ئەو ھەندەى ئەوت: ئەى عومەر تۆ لەوان نىت، زىاد لەمەى نەئەوت، پىغەمبەر (ﷺ) فەرمانى پيا درا كە نويز ئەكات لە ھىچ كام لەوانە كاتى مەردن، ئىنجا ھاوہەكانى كاتى بيان دىيائە نويز ئەكات لەسەر ھەر كەس بۇيان دەرئەكەوت كە ئەو لەو ناپاكەنەيە. لە پاش پىغەمبەر (ﷺ) حذيفە نويزى نەئەكەرد

لەسەر هیچ کام لەوانە. عومەریش ھەلنەئەسا بۆ نوێژکردن لەسەر هیچ مردووێک تا نەیزانیایە حذیفە نوێژی لەسەر ئەکات! ئا بەو جۆرە ئەو رووداوانە ئەهاتن و تێپەریان ئەکرد - بەو جۆرە ی پریری خۆی لەسەر بوو - بۆ پەند و تەمى دادان و پەرورە کردن و دارشتنى کۆشكى رهوش و رۆژم و وێل و ئوسول.

ئەم رووداوەی کە ئەم ئایەتانەى تیا ھاتە خوارەو بە تەنیا جینگای چەند تەمى و مۆچپاری گرنگە. عبدالله ی کوپی ئوبەى ئەژیا لەناو موسلماناندا، نزیك لە پیغەمبەرەو (ﷺ) ئەو ھەموو رووداوانە ئەهاتن بە دواى یەك دا و ئەو ھەموو ئایەتانە ئەچوو بە گوێچکەى دا بەلگە و نیشانەىەكى زۆر روون بوون لەسەر راستى ئەم ئایین و پیغەمبەرە. بەلام خوا دلى نەئەخستە سەر رینگای راست. چونکە ئەو چاکەو بەھرەى بۆ نەنوسى بوو، ئەو داخ و کینەى کە چوو بوو دلى یەوە بوو بە پەردەو بەرھەڵست لە بەردەمیدا، داخ و کینەى لە دەست دەرچوونى پادشایەتى ئەوس و خەزرج بەھۆى ھاتنى پیغەمبەرەو، لە لایەكى ترەو ئەو عبدالله ی کوپی خوا لى ی رازى بێت کە وێنەو نمونەىەكى بەرز بوو بۆ موسلمانى راستەقینەى لى بپراو بۆ خوا.

دلگران و دلتەنگ نەبوو بەھۆى باوکى و کردەو خراپەکانى یەوە شەرمەزار ئەبوو لە ھەلوێستە ناڕەھواکانى، بەلام لە ھەمان کات دا دلى ریزو بەزەى تیا بوو بەرامبەرى وەکو چاکترین کوپ لە ئاستى باوکى خۆى، بیستى کە پیغەمبەر (ﷺ) نیازى کوشتنى ئەو باوکەى کردووە، بەھۆى ئەو چەند سۆزو ھەستىكى جیاوازی دژى یەکتەر لە دەروونى دا پەیدا بوو، کە بەرھەنگاریان وەستا بە بى پیچ و پەنا و بە ھەموو ھیزی دلەو. بێگومان ئیسلامى خوش ئەوى، گوێرایەلى پیغەمبەرى (ﷺ) پى خوشە، پى خوشە بەسەر سەر ھەموو فەرمانىكى بەجى بێنى با ئەو فەرمانە کوشتنى باوکیشى بێت. بەلام لە ھەمانکات دا ئەترسى خۆى بۆ نەگیرى سەرنجى باوک کوژى خۆى بدات بگەڕى لەناو خەلک دا، ئەترسى شەیتان بەسەرى دا زال ببى و لەباتى کافرێک دا موسلمانى بکوژى و بەھۆى ئەو خوا بیخاتە ناو ناگرى دۆزەخ. ئینجا پەنا ئەبا بە پیغەمبەرەکەى و سەرکردەکەى کە چارەسەرى بکات بەو جۆرە فەرمان بدات بە خۆى سەرى ئەو باوکە بەرێزەى بۆ بێنى، بێگومان ئەشى ھینا!!

پیغەمبەرى ئازیزیش (ﷺ) ئەو دلە بپراو دارە بە تەنگ ھاتووێ بێنى، بەھۆى ئەووە بەرێزو چاوپۆشى یەو ئەو دلتەنگى یەى نەھىشت و سەرى یەو: فەرموى: نەخیر شتى وا ناکەین، بەلکو نەرم و نیاى لەگەل بەکار ئەھێتین، بەخۆشى و شیرینى ھاوپی یەتى ئەکەین

تا ماوه له ناوماندا. ئینجا با سهرنجیكى كردهوى نایابى پیغه مېهر (ﷺ) بکهین لهو رووداوه دا بهو جوړه لیژانى و دروستى یه، نهوه بوو نهو ماوه دوورو دريژه خه لکه کهى خسته رى و خه ریکى كردن به رويشتن و نه خه وتنه وه تا به ته وای ماندوى كردن، بو نه مهى نهو ره گزایه تی یه بۆگه نه یان له میر بیا ته وه که هاوار كردنى نهو دوانه خه ریک بوو هه لیگىر سینی که له سهر ناوه که هه راو ناژاوه یان بوو، هه روه ها ویستى خه لکه که دوور بخاته وه له ناگرى کینه و دوو بهر کهى یه که عبدالله ى کوپى ئوبه ی هه ولى دا بو كردنه وه و هه لگىر ساندنى. بو نه مهى نهو برایه تی و خوشه ویستى یه کهس نه دیوه ی پى بسوتینی که له ناوه ندی موسلمانانى مه کهه یی و مه دینه یی دا بوو.

ئینجا قسه و وتو ویژى پیغه مېهر (ﷺ) له گه ل اسیدی کوپى حضیرو وه لأم دانه وى شیرین و به میزی اسید بوى - خواى لى رازى بیئت - له دواى هه موو شتى با بوه ستى له بهر دم شیوه ی شیرینی کهس نه دیوى موسلمانانى راست عبدالله ى کوپى عبدالله که چۆن شمشیری گرت به ده ستى یه وه ریگای مه دینه ی گرت له باوکى و بهرگى کرد له هاتنه مه دینه تا بزانی و بوى دهر که وى که خوى زه بوونه و زالى و سهر به رزى هه ر بو پیغه مېهر (ﷺ) هه ر بهو جوړه بیوه ستینی هه تا پیغه مېهر بیئت و نیزنى بدات، ئینجا له سهر نیزن و فهرمانى نهو بیته وه مه دینه، که واته به كرده وه به راورد كردن بوى دهر خست که كى زه بوونه و كى زال و به ده سه لاته.

به راستى نهوه پۆیه ی هه ره به رزو دواترین پله یه که نیسلام نهو گه ل و كۆمه له ی بو به رز كرده وه، به رزى كردنه وه بو سهر نهو لوتكه به رزه، له كاتیك دا که دواى نهوه هه ر ئاده مى بوون و لاوازی ئاده میتى یان هه ر تیا بو، نهوه جوانترین و راست ترین وینه و شیوه یه له م عه قیده و ئایینه دا، کاتى مردوم تى بگات و باره راسته قینه کهى وهرگى. کاتى بگه رى به نوینه رى راسته قینه ی نه م ئایین و عه قیده یه.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّارُهُمْ وَسُخْمٌ وَإِنْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٥﴾
 سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا وَلِلَّهِ
 خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٧﴾

ئینجا با بیینه سر تهفسیری ئهو ئایه تانهی که ئهو رووداوانه یان گرتوووته خوڤان، بژین
 له ژیر سیبهر و سههندیان دا، نهفرموی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾ کاتی بوتری بهر ناپاکانه ﴿تَعَالَوْا﴾
 وهرن ﴿يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ﴾ با پیغه مبهرداواي لی بوردنتان بۆ بکات له خوا ﴿لَوَّارُهُمْ﴾
 مل پیچی نهکهن و سهریان با نهدهن و لاقرتی یان لی دی ﴿وَإِنْتَهُمْ يَصُدُّونَ﴾ نه یان بیینی روو
 وهرنه گپهن ﴿وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ﴾ له کاتیک دا که به دهمارو خو به زل زانن.

ئهو انه کردموه ی خراپیان نهقه و مان، دهم دریزی یان نه کرد. ئینجا کاتی نه یان زانی
 ههوالیان گهیشتوو به پیغه مبهرد ﴿يَسْتَغْفِرْ﴾ نه ترسان و نه هاتن به سویندو پاکانه کردنهوه، ئینجا
 که پی یان بوترایه وهرن با پیغه مبهرد ﴿يَسْتَغْفِرْ﴾ داواي سپینهوه ی گوناهاقان بۆ بکات، له کاتیک دا
 که هیچ بیم و ترسیان نهبویه، مل پیچی یان نه کردو روویان وهرنه گپرا له بهر له خو گوپان و
 خو به زل زانی یان! ئهم دوو سیفهته دوو نیشانه له دهروونی ناپاکان و له یهک جوئی
 نابنهوه، بی هیزو ترسنوکن له کاتی روو به روو شتی روویان تی بکات، له خو گوپاوو خو به
 زل زانن له کاتی نارام و خوشیدا.

له بهر ئهوه دهبراره یان ئهم فرمودیه هات و رووی کرایه پیغه مبهرد ﴿يَسْتَغْفِرْ﴾ ﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ﴾
 یهکسانه بو یان ﴿أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ﴾ ئایا داواي لی خوش بوونیان بۆ بکهیت یان
 داواي لی خوش بوونیان بۆ نه کهیت ﴿لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ هه رگیز خوا لی یان خوش نابیی،

چونکه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ بهراستی خوا رینموونی گهلی بهدکارو له سنوور

دهرچوو ناکات.

ئینجا بهشی لهو بهد کاری و له سنوور دهرچوونهیان باس نهکات، نهفرموی: ﴿هُمُ

الَّذِينَ يَقُولُونَ﴾ نهوانه کهسانیکن که نهلین: ﴿لَا تُفْشُوا عَلَيَّ مِنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ﴾ دهست گیروی

نهوانه مهکن که لای پیغمبهرن و شتیان مدهنی، واته کوچ کهران ﴿حَقٌّ يَنْفُضُ﴾ با

بلاوهی لی بکن، واته که ئیوه نهتانزیاندن نهو کاته له برسان بلاوهی لی نهکن و ناوا زور

نابن تا لامان لی بیرنهوه و زورمان پی بهینن. نهه قسهو تهگیره نهوپهری ناپیاوی و

نامردییان دهرنهخات، نهه تهگیری برسی کردن و بی نهوا کردنه وا دیاره دوزمنایهتی

نایینی خوا هر له کونهوه بهکاریان هیناوهو ههمیشه بهکار نههینن له ههموو چرخ و

وَلَاتِيكَ دا بۆ بهرگری کردنی نایینی خواو جلموگیری و دوورخستنهوهی مردوم لی ی،

نهوانه بههوی پهستی و ههست پیسی خوینانهوه هر خوراک و گوزهران به شت دانهینن،

نهوه ههموو شته له ژیان دا. کهواته بهو چهکه جهنگ نهکن لهگهل برواداران دا، که

بهلایانهوه چهکیکی چار نهکراوو بهگری نهکراوه، نهو کردهوه پیسه بت پهستهکانی

قورهش بهکاریان هینا لهگهل پیغمبهرو برواداران دا، نهوه بوو ههموو پهیوهندی و

پهیوهستی بهکیان پچری لی یان و له مهکهکه دهریان کردن بۆ دۆل و شیوه دووردهکان،

بریاریان دهرکردو نووسییان و هلیانواسی به کهعبدا که هیچیان پی نهفرۆشن و هیچیان

لی نهکرن و ژنیان نهدهنی و ژنیان لی نهخوانن. ماوهی سی سال نهوه دریزهی کیشا تا خوا

کارکی کرد هر به خوین نهو بریارهیان سپی یهوه. نهو کردهوه نامردانه شیوعی بهکان

بهکاریان هینا له ولاتی خوین دا کارتی تموین نادهن به برواداران، بۆ نهوهی له برسان بهرن

یان دهست له برهوا به خواو خواپهرستی ههگیرن و نوێژ به جی نههینن. ههموهما له ههندی

ولایتی نیسلام دا ئهو كردهوه پیسه بهكارمینرا بۆ جلهوگیریی له بزوتنهوه و راپه‌ربینی
نیسلامی لهو ولاتانه‌دا.

ئا بهو جوړه له كۆنه‌وه تا ئیستا دوژمنایه‌تی دینی خوا ئهو چهكه پیسه بهكار نه‌هینن
له‌گه‌ل بپرواداران دا، بئ ناگان له‌م قسه راسته‌ی كه قورئان نه‌یدا به گوی یان داو ئهم ئایه‌ته‌ی
پئ دواپی نه‌هینئ و نه‌فرموی: ﴿وَلِلّٰهِ خَزَائِنُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ ته‌نها هینی خویه و به‌دهست
خویه هه‌موو گه‌نجینه و غه‌زنه‌كانی ئاسمانه‌كان و زه‌وی، ﴿وَلَكِنَّ الْمُسْلِمِيْنَ لَا يَمْلِكُوْنَ﴾ به‌لام
ناپاكه‌كان تئ ناگه‌ن له‌وه و نه‌فامن لهو گه‌نجینه و غه‌زنانه‌ی ئاسمانه‌كان و زه‌وی یه ئه‌ژین و
رۆزی وهرئه‌گرن ئهو كاربه‌دهسته سته‌مكارانه‌ی كه نه‌یانه‌وی ده‌ست درێژی و ئاره‌زووه‌كانی
بكه‌ن له رۆزی و ژيانی بپرواداران دا، خو خویان ئهو رۆزی یه دروست ناكه‌ن، كه‌واته ئای
ئه‌وانه‌ی چه‌نده كه‌وده‌ن و تئ نه‌گه‌یشتوون كه نه‌یانه‌وی رۆزی مه‌ردوم بپه‌ن!! ئا بهو جوړه
خوا دئی بپرواداران به‌هیزو دامه‌زراو ئه‌كات له‌سه‌ر به‌ره‌نگاری ئهو ته‌گبیرو خپته پیسه و ئهو
كرده‌وه نامه‌ردانه‌ی كه دوژمنانی خوا به‌كاری نه‌هینن له جه‌نگی بپرواداران دا، دل ئارامیان
ئه‌كات به‌مه‌ی كه غه‌زنه‌كانی خوا له ئاسمان و زه‌وی دا سه‌رچاوه‌ی رۆزی هه‌مووانه. ئهو
كه‌سه‌ی كه رۆزی ئه‌دا به دوژمنه‌كانی، دۆسته‌كانی خوی له‌بیر ناچئ، خوا به به‌زه‌یی خوی
نه دۆست و نه دوژمنه‌كانی خوی برسی و رۆزی بپراو ناكات. له‌كاتێك دا كه ئه‌زانئ ئه‌گه‌ر
رۆزی بپراویان بكات ناتوانن نه زۆرو نه كه‌م رۆزی خویان بده‌ن!! خوا به ره‌حم تره له‌وه‌ی
به‌نده‌كانی - با دوژمنیشی بن - بهو جوړه ته‌نگه‌تاو بكات و هه‌واله‌ی شتیکیان بكات كه به
هیچ كلۆج به ده‌ستیان نی یه و ده‌سته پاچه‌ن له ئاستی، كه‌واته هیچ كه‌س ئهو كرده‌وه
پیسه به‌كار نه‌هینئ مه‌گه‌ر كه‌سئ كه بئ نرخ ترو په‌ست ترینی هه‌مووان بیٔ!!

يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنَهَا الْأَذْلَ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ
وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُتَنَفِّينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾

نينجا دواترين ههله و پيس تريان باس نهكات، نهفرموى: ﴿يَقُولُونَ﴾ نهو ناپاكانه نهلين:
﴿لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ﴾ سويند بهخوا نهگهر گهر اينهوه بو مهدينه ﴿لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنَهَا
الْأَذْلَ﴾ نهبي زالى دهسلات دار زهيووني بي دهسلات نهكات له مهدينه، واته نهبي نيمه
محمود شوين كهوتوهكاني نهركمين، بهلام كارمهكه به پينجهوانه گوماني ناپاكان نهچوو،
عبدالله ي كوپى عبدالله نهوى به كردهوه بهدى هينا، نهوه بو عبدالله ي موسلمان عبدالله
ي سهروكى ناپاكانى وهستان و مهدينه لهسهر قهدهغه كردو نهيهيشت پنى تى بنى، ههتا
پينغهمبر (ﷺ) نيزنى داو ريگاي بهره لا كرد. نهركهوت كه نهمه راسته كه فرموى: ﴿وَلِلَّهِ
الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾ زالى و دهسلات دارى تهنها بو خوايه و بو پينغهمبرهكه ي و بو
بهوادارانه.

با بير بكهينهوه لهم نرخ پيدان و ريژگرتنهى خوا بو پينغهمبرو بهواداران كه لهم
فرمودهيه دا خستيه بهرچاو، نهوهتا كردنى به دهسته و بهرهى خوئى و بهشدارى كردن له
زالى و دهست دارى يهكهى خوئى دا، بهراستى نهوه ريژگرتن و نرخ پيدانيكى نينجار گرنگ
و گهرهيه، ههر له دهست خوا ديت ميهره باني وا! نايا چ ريژگرتنى نهگاته نهه رادهيه كه
نهوانى له تهنيشت خوينهوه دانا و نهفرموى: ها نهمه نيمهين! نههميه تاقمى زال و به
دهسلات دارا خوا راستى فرموده نهوهتا زال و سهريهري كردوه به هاوسهري بهوا له
دلى بهواداردا. زاليهكه كه بهرههه مى زالى خوايه، زالى يهكه كه سستى و لاوازي و ريسوايى
روى تى ناكات، نهرم نايى و سهرا خهفينى، له دلى بهوادار ناييتهوه و جوئى ناييتهوه له
تهنگ ترين و تاريخترين كات دا مهگهر بهواكهى لهخشه بكات و لاواز بهي، ههركات بهوا
جينگر بوو دامهزرا زالى و سهريهري جينگرو دامهزراو نهبي لهگهلى، ﴿وَلَكِنَّ الْمُتَنَفِّينَ لَا
يَعْلَمُونَ﴾ بهلام ناپاكهكان نازانن. چونكه نهزانن كه خوئان نهه زالى و سهريهري بهيان
نهچهشتوه و پهيوهستى يان نيبه به سهراوه راسته قينهكهيهوه.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ

فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١﴾

ئینجا رویی فرموده نهکاته ئهو بپوادارانهی که وهستاندنی لهگهل پیغهمبردا (ﷺ) له ریزی خوی دا و ئهو نرخ و ریژهی پیدان، بانگیان لی نهکات بهم بانگ کردنه دواپی به له سورمهکهدا بۆ ئهمهی بهرز بینموه بۆ ئهم راده و پله بهرزو بهریزه، دورکه ونموه و خویان پاک و خاوین بگهن له هر سیفهن و نیشانهیهک له سیفهن و نیشانهی ناپاکان بکات، ئهو راده و پله بهرز ههلبژین بهسر مال و مندال دا، نهیهلن خهریک و بی ناگیان بکات له گهیشتن بهو بهمهرو پایه شیرین و بهرز ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئهی کهسانی که بپواتان هیناوه ﴿لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ﴾ با مال و مندالتان خهریک و بی ناگاتان نهکات ﴿عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ له یادو باسی خوا، دیاره مهبهست یادو باسیکه که له ئیسلام دا دیاری کراره و نهخشه کیشراره. مال و مندال خهریک کهرو بی ناگا کهری دلن نهگهر دل وریا و به خهبر نهبی، نهزانی مهبهست له بوون و دروستی کردنی چی به، ههست نهکات بهوه که بهرزترین مهبهست و ئامانجی هیه که شایستهی ئهو گیان و رۆحه تایبهتی بهیه که خوا کردی به بهری دا، ئینجا ئهو رۆح و گیانهی سۆزو پەرۆش دار کردوه بۆ پێک هینان و بهدی هینانی ههندی لهو سیفهن و نیشانهی که خوشهویست و پهسهندن بهلای خواوه، بهرههم و نمونهی ههندی له سیفهتهکانی خویین، مال و مندالیشی پیداره بۆ ئهمهی ههلسی به کاروباری جینشینی بهکهی له زموی دا نهک بۆ ئهمهی خهریک و بی ناگای بکات له یادو خواو پهیوهستی و پهیوهندی بهو سرچاره که ئادهمینتی خوی لی وهرگرتوه، ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ ههرکس ئهوه بکات، واته بههوی ئهو مال و مندالهوه خهریک و بی ناگا بیی و دور کهوتمهوه له خوا ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ بهراستی ئهوانهن زیانکهری راستهقینه. بهکهم زیانی ئهویه نیشانهی ئادهمینتی نامینی، چونکه ئادهمینتی بهکهی بهسراوه به پهیوهستی و پهیوهندی لهگهل ئهو سرچارهی که هوی ئادهمینتی پیداره، ئهو کاته خوی له دهست دهرئچی و زیانی نهفسی خوی نهکات، ههرکس خوی له دهست دهرچی بیگومان ههموو شتی له دهست دهرچوه ههرچهند به روالهت هر ئهندان مال و مندال و ههرچی بیی.

وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾ وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

ئينجا لهم نايه تهدا به چند جورى دست كارى دل و دهر و نكات و نه يخته سوزو
پروش و كار بو بهخت كردنى مال له ريگاي خوادا، نه فرموى: ﴿وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ﴾ لهوى
پيمان داون و كرد و مانه به بهش و روزيتان همدىكى بهخت بكن و بيدن له ريگاي
رهزانهدى نيمه دا، ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ﴾ له پيش نه مهى نيشانهى مردن بيت بو
هر كاتان، نه كاته سمرنج نه دات هيچى پيش نه خستوه بو خوى و فرياي نه كاتهى
خوى نه كهوتوه، بهوى نهوه په شيمان نه بيتوه ﴿يَقُولُ رَبِّ﴾ ئينجا ناوات نه خوازى و داوا
نه كات و نهلى نهى پسر و مردگارم ﴿لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ﴾ ناي كاشكى مردن منت دوا
بخستايه تا ماوه يكي نزيك و كه ﴿فَأَصَّدَّقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ تا بهوى نهوه مال بهخت
كه و له چاكان بم، واته نه گهر كه مى مردن دوا بخيت بهو جور نه كه و نه بم! به لام داوا
ناواته كهى بى جى يه و تازه شتى و نابى، و كه نه فرموى: ﴿لَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا﴾
هر گيز خوا مردنى هيچ كهس دوا ناخات كاتى ماوهى ژيانى دوايى هات و كاتى مردنى
هات. ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ خوا ناگاداره بهوى نيوه نه يكن، كه واته با ناگاتان له خوتان
بيت كرده و يه بكن كه هوى رهزانهدى بيت. مبهست لهم رسته يه ترساندن و ناموزگارى
گشتى يه يان مبهست دم كوت كردن و به درو خستنهوى نهو ناوات خوازو داواكرانهى
كاتى مردن به تايبهتى، واته درو نه كن نه گهر دواش بخرين هرهو كو خوتان و نه بن و كهو
دربارهى دوزه خى يه كان كه داواي گهرانهوه نه كن بو گهرانهوه و به سروگرتنى تاوان و
خراپه يان، نه فرموى: ﴿وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُنْهَوْنَ عَنْهُ وَإِنَّمَا لَكِذِبُونَ﴾ نه گهر بگيرن نهوه بيگومان هر
دوباره نه بنهوه بو نهو تاوان و بى بپوايى يه كه قدهغو و جلهو گير كرا بوون لى،
بيگومان نه وانه درونن.

ئىنجا با بگەرنىنەمە بۇ سەر ئايەتەكە و بىرى بگەينەمە لەم دەست كارى يە جور بە جورانە كە خواى بەزەيى دار ئەيانكات بۇ تيمار كردن و چارەسەر كردنى دلى بەندەكانى.

۱- فرموى: هەندى لەم مال و دارايى يە بدن.

۲- فرموى: ئەم مال و دارايى يە سەرچاوەكەى ئىمەيە و ئىمە پىمان بەخشىون، كەواتە هينى ئەم خوايە كە بروتان پىي هەيە و ئەمىش فرمانى داوہ پىتان.

۳- مردن يەخەتان پى ئەگرى و هەمووى بەجى ئەمىلن و لەم كاتەدا ئەزانن كە فرىاي خۇتان نەكەوتن و بى ئاگا و نەقام بوون.

۴- لەم كاتە تەنگەدا ئاوات ئەخوانن بۇ ئەم كاتى ئىستا كە وان تىاي دا و ئەتوانن فرىاي خۇتان بگەون.

۵- ھەر لە ئىستاوہ سىخى سارد ئەنى بەسەر دل دا، ئاٹومىدى پىشان ئەدات لەم داواو ئاواتەى كە لەم كاتەدا ھەولى بۇ ئەدات.

بەراستى ئەم ھەموو دەست كارى يە بەھىزانە ئەكات لەم ئايەتەدا لە كات و شوينى زۆر رىك و پىكى خۆى دا، لەپاش نىشاندانى نىشانە و شىوہى ناپاكەكان، خستنى بروتاداران بۇ سايە و پەناى خوايەك كە ئەيانپارىزى لە پىلان و خراپەى ناپاكان، كەواتە زۆر شايانە بۇ بروتاداران ھەستن بە ئەركى بروتاكەيان و بى ئاگا نەبن لە يادى خوا كە سەرچاوەى ئارام و ئاسايشە لە ھەردوو جىھان دا.

ئا بەم جورە خوا موسلمانان پى ئەگەينەنى و پەرورەيان ئەكات بەم قورئانە بەفەرە. خوا بە بەزەيى خۆى بەشدارمان بكات لەوہدا.

وصلی اللہ وسلم علی عبدہ و رسولہ الذی أنزل علیہ هذا القرآن

لە ۱۴۰۲/۱۲/۲۶ سورەتى ﴿المنافقون﴾ دوايى ھات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي

خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢﴾

سوره نسی (التغابن)

مه دینه یی یه و ۱۸ نایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

ئهم سورته وهك سورته مهككه یی یه كان وایه لهم باره یه وه كه ههدهف و ئامانجی دامه زانندی عه قیده یه و دامه زانندی بۆچوونی ئیسلامی به تایبه تی بهشی یهكهمی. له بارى تروه وهك سورته مه دینه یی یه كان وایه كه بانگ دهكاته ئیمانداران، نهك وهك سورته مهككه یی یه كان به ﴿یا ایها الناس﴾ بانگ بكات. چهند ریوایه تیك هاتوو له باره ی مهككه یی یه تی یه وه وهك چهند ریوایه تیكى تر هاتوو له باره ی مه دینه یی یه وه. به مه رحال له بهر ئه وه ریوایه تی مه دینه یی به هیز تره به مه دینه یی ئاومان برد.

بهشی یهكهم بۆچوونیكى ئیمانی بوونه وهری ئهگه یه نی، حهقیقه تی په یوه ندی ئهم بوونه وهره به خوا وه نشان دهات، خواى تاك و ته نیا كه ئهم بوون و بوونه وهره ی دامینا وه له نه بوون، ئه وهش حهقیقه تیكه له هه موو پێغه مبه رانه وه هاتوو صلى الله علیه وسلم اجمعین، ئه و با وه ره راسته با وه پردار ئاگادار نهكاته وه به ره قابه و چاودیری هه میشه یی خوا به سهر دل و ده روونه وه. ئینجا چاوی دلى ده بینى ئهم بوون و بوونه وهره و هه رچی واتینیدا ژیر باره و ته سبیح و سوپاس و سه نای دامینه ره كه ی دهكات وهك یهك نایه ت له سورته كه ئه وه هه وانه ئه دا و ده فه رموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ته سبیح و سه نای خوادهكات هه رچی وا له ئاسمانه كان و هه رچی وا له زهوی دا، ﴿لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ

الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ هه ر بۆ ئه وه خا وه نی و پادشایه تی و هه ر بۆ ئه وه سوپاس و سه نا، خوا توانایه به سهر هه موو شتیكدا. مه به ست له ته سبیح لای هیندی له زانایان به نه زمر

غەيرى ئيمانداران بەلگە بېنىانە لەسەر بوون و دەسلەت و زانين و حېكمەتى خوايە، بە نەزەر ئيماندارانەو ھەرچۇنى بەلگەيى يە، ھەروەھا بە زمانىش ئەو زىكرو سوپاس و سەنا دەكەن، بەلام ھېچ پىنويست نىيە نايەت و ھەدىس بە بى بەلگە لە دىمەن و روالەتەكەي لا بەدەين كەواتە ھەموو بى گيانەكان زمانى تايبەتى خۇيان ھەيە و بەو زمانە تايبەتى يە يادو زىكرو سوپاسى خواى خۇيان دەكەن و بە خىلاڧى عادت بە موعجىزە شتى وا رووى داوہ وەك لە ھەدىسى سەحىح دا ھاتوہ كە پىنغەمبەرى خوشەويست (ﷺ) دەيفەرمو لە مەككە بەردىك ھەبوو ھەركاتى بەمدايە بەلای دا دەيگوت: السلام عليك يا رسول الله. ھەروەھا لە ھەدىسى سەحىح دا ھاتوہ دەربارەى شاخى (احدئەفەرموى): هذا جبل او جوبيل يحبنا و نحبہ. ھەروەھا جارىك تەشريفى برد بۆ سەر احد ابوبكرو عمر و عثمان لە خزمەتى دا بوون احد كەوتە جۆلە و لەرزە ئەميش پىى فەرمو: اثبت احد فانما عليك نبى و صديق و شھيدان. بەھەر حال و تەبى تەسبيح و بەكار ھىنانى بە فيعلى ماضى ھات و بە فيعلى مضارع و بە ئەمرو بە مصدر: سبح الله، يسبح الله، فسبح باسم ربك، سبحان الذي اسرى.

ئىنجا دەست كارى يەكى دل دەكات كە ھەقى وابوو ھەموو باوہردار بوونايە، چونكە دەيزانن لە خۇيانەو پەيدا نەبوون، ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾ بەلكو خوا دروستى كردوون كەچى بەو جۆرە دەرئەچوون و بوون بە دوو تاقم وەك فەرموى: ﴿نُفُكُ كَافِرٌ وَنُفُكُ مُؤْمِنٌ﴾ بەم جۆرە ھىندىكتان و لەناوتان دا كافرو بى باوہر ھەيە، بەلكو زۆر بە سېلە و نەفام و بى باوہرن، لەناودا ھىندىكتان باوہردارە. بەراستى خەجالەتى يە چۆن بەو جۆرە و بەو تاقمە دەرچووە وان بە پىش چاوى قودرەتى خواوہ وەك دەفەرموى: ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَمْلُونَ بِعَبْرٍ﴾ خوا بە ھەموو كردهوكانتەن بېنايە، كەواتە ھەموو لە ژىر چاودىرى و رەقابەى خوادان، دەى با ھوشقان بە خۇتانەو بىت و فرىاى خۇتان بكەون پىش مردن و ھاتنى محاسەبەى رۆژى دوايى. ناسىنى ئادەمى بەو جۆرە شىوہ بەشيكە لە بۆچوون و بىروباوہرى ئىسلامى كە برىتى يە لە ناسىنى خواو بوونەومرو ئادەمى كە ئادەمى وا دروست كراوہ سەر بەستەو ئىختيارى ھەيە، كەواتە بەر پەرسىارە لە ھەموو نيازو كارو كردهوكان.

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٢﴾ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣﴾

نينجا دهست کاري يهکي تري دل و دهر وون نهکات بهمه ي نهم نادهمي و بوونه موره
لهسر بنه پرتي حق و حقيانهت دروست کراوه و بو ماوه يهکي ديار يي دانراوه و دهبي له
پاش نه مان بگه پرتيه و بو حوزوري پهرومردگاري، بو نه مه ي هر کام بگات به بهر مه مي
کرده و دهکاني خوي وهک دهفرموي: ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾
خوا ناسمانه کان و زهوي دروست کردوه به حقيانهت و هموو بهش و پارچه يه کيان به
راستي و لهسر بنه پرتي حق دارينژاوه و حق و راستي ريشه ي کوتاوه له دروست کردني
نهم بوونه موره دا. نه ي نادهمي نه خشه و شيويه کيشاون و جوان و شيرينترين شيويه پي
به خشيون: شيويه ديمه ن و رواه ته که تان، شيويه هست و خولق و رهوشقان به جوړي
نادهمي تيرو ته و او تريني هموو گيانله بهراني نهم زهوي يه له هموو بارو روويه که موه منته ي
به سهر يانه و گوره و گرنگ تره، که واته شيريني و تيرو ته واري تيدا کو بووه ته و، که واته
دهبي هلسي به شوکرو سوپاسي خوا و ناگاي له خوا بي بو روژي دوايي که گهرانه و هر
بو لاي خوايه گهرانه و هي هموو شتي، گهرانه و هي هموو کارو نيازو کرده و يهک تا
گهرانه و هي نهم بوون و بوونه موره.

نينجا دهست کاري يهکي دل نهکات به نيشانداني فراواني و گشتيني زانيني خوا.
بينگومان نهم زانينه و جينگير بووني نهم زانينه زور زور به کاره بو شهرم کردن له خوا و پاريزگاري
لهو کارو کرده وانه ي که خوا پييان رازي نيبه، دهفرموي: ﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ
وَمَا تُعْلِنُونَ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ خوا دهزاني و ناگايه به هر چي و له ناسمانه کان و له زهوي دا
هيه، زانا و ناگايه به هر کارو کرده و يهک که نيوه نه يکه ن و دهر ي نه برن و به هر کارو
کرده و يهک که دهيشار نه و، ته نانهت ناگادارو زانايه به هر نيازو خه تره يهک که له دله کاند
هيه و گوزم نه که ن. نهم سي نايه ته ي که تيپهريان کرد به سن بو نه و هي خه لکي خويان
بناسن و نهم بوونه موره ش بناسن، تي بگه ن له په يوه ندي نادهمي و بوونه موره به خواي
خويه و، نهو کاته بينگومان شهرم و شکو و بيم و سام و له هه مان کات دا نوميد و چا و مهرواني
دل داگير نهکات، خوا به ميهره باني خوي به ميره مه ندمان بگات لهم فپرو بهر که ته دا آمين.

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَفِيرٌ حَمِيدٌ ﴿٦﴾ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ بِبُيُوتِهِمْ وَلَئِنْ لَمْ يَأْتِهِمْ نَارُ اللَّهِ مِنَ السَّمَاءِ لَيَقُولُنَّ سَحَابٌ مُمِيزٌ ﴿٧﴾ فَتَأْتُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أُنْزِلْنَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٨﴾ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ النَّفَاثِ

بهشی دوهمی با سه که مان له ناو چوونی بی باوهره کانی گهل و نوممه ته پینشوهره کان باس دهکات که سرکیشتی یان کردو باوهریان نه هینا به پیغه مبه ره کان و موعجیزه کانیان، ره خنه یان گرت له وهی پیغه مبه ره له ناده می بیت، هرچونی بی باوهره سرکیشته کانی نهم نوممه ته ییش بهو جزره بوون، نه فهرموی بهو بی باوهرانه و دهیاتر سیئی به دوچار بوونیان به سزای خوا ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ نایا نه هاتووه بو تان و پیتان نه گه یشتووه هه وال و داستانی نهوانه ی له مهو پینش که باوهریان نه نه هینا به هوی نهووه سزای کارو کرده وه که ی خویانیان چهشت؟ واته به لی نهو هه وال و داستانه یان پی گه یشت، چونکه گه لی لهو گه له بی باوهرانه نیشته جی بوون له دهره بری نه مان دا، وهکو عادو سه مود و اصحاب الایکه و تایفه ی پیغه مبه ره لوط، بو نهوانه هیه سزایه کی نیش و نازار دهر، ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا﴾ نهو هس به هوی نهووه یه پیغه مبه ره کانیان ده هاتن بولایان به موعجیزه کانیانه وه که چی نهوان روویان لی وهره گپران و پشتیان تی ده کردن و دهیانگوت نایا ناده می یهک رینموونیان دهکات و نه مانخاته سر رینگه ی راست، نهم ره خنه بی جی یه موشریکه کانی قوره ییش دهیانگرت له پیغه مبه ریتی پیغه مبه ره (ﷺ)، بهراستی نهوهری نه فامی یه نهو قسه نار هوا له چند باریکه وه. یه کهم پیغه مبه ره که بهرنامه یهک پیئی ده بی که سینک بیت نهو بهرنامه یه له خوی دا به دی بیئی و بیی به وینه و نموونه یهک بو بهرنامه که ی، بژی له ناو نهو گه له دا ههست بکات بههر شتیک که نهوان ههستی پی دهکن. دهی نهگهر نهو پیغه مبه ره مه لانیکه بیت - وهک نهوان دهیانگوت - بیگومان سروشستی جیاوازه و ناگونجی نهو گهل و کومه له ی له سهر داپرئی و پیی بگه یه نی. دوهم شت له نه فامیتی نهو نه فامانه نه مه یه نهم ناده می یه بهرینه سهرنج دهره ن به گیان له بهرینکی پهست تر لهو ریزه ی خوا پیی داوه. سی یه نهوانه هه

دهيانموى سرکيشى و عيناډ به کار بيښن، چونکه بيستويوانه و بهناوبانگن نهو گه لانهى به دهوريان دا پيغه مېر هکانيان ښاده مى بوون وهک نوح و ئيبراهيم و ئيسماعيل که نهو عمره بانه به باوکى خويانيان ډانهان. نزیکتر لهم دووانه موسا و عيسا که بهناوبانگ بوون لای نهو عمره بانه. دهى نهوان که بهو جوړه سرکيش بوون و عيناډيان بهکارهينا خويان بى ريز کرد **﴿وَأَسْتَفَى اللَّهَ﴾** خوايش هيچ پيوستى نى يه بهوان **﴿وَاللَّهُ عَنِّي حَيَّدٌ﴾** بى پيوست و سوپاس کراوه هيچ جوړه زيان و کم و کوپى روو ناکاته گوره يى خوا.

ئينجا باسى باومړ نهکردنى نهو نهفامانه دکات به زيندو بوونهوه که بهنديکى سرهکى يه له هه موو نايين و شرعيه تهکانى خواډا. نهفهرموى: **﴿رَعِمَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾** نهوانه ي که کافر بوون، واته بت پرستهکان دهيانگوت و بؤچوونيان وابوو و وايه که **﴿أَنْ لَّنْ يَمُوتَ﴾** هرگيز زيندوو ناکړينهوه **﴿قُلْ بَلَى وَرَبِّي لَأَتِمَّنَّ﴾** نهى پيغه مېر بللى پى يان نهخير بؤچوونهکاتان ناراسته و سويند به پرموردگارم زيندوو نهکړينهوه **﴿لَنَنْبِتَنَّ بِأَعْيُنِنَا وَنَذَلُّكَ عَلَى اللَّهِ يَحْيَا﴾** لهپاش زيندوو کردنهوهتان هوانتاتان پى دهرى به هر کردنهويهک که له دنياډا کردتان، نهوه شتيکى ناسانه لهبر خواو هيچى ناوى بيچگه له نيراده کردن روو کردنى نيرادهى خوا بوى. **﴿فَتَأْمُرُ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا﴾** کهواته باومړ بيښن به خواو فروستادهکى و بهو نووره ي که ئيمه هيناومانته خوارهوه، واته قورشان، **﴿وَاللَّهُ بِمَا تَمَكَّنُونَّ خَبِيرٌ﴾** خوا زاناو ښاگاداره به هرچى که کردووتانه **﴿يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ﴾** زيندووتان نهکاتهوهو کوټان نهکاتهوه له روى کوټوونهوهتان **﴿ذَلِكَ يَوْمُ النَّارِ﴾** نهو روى کوټوونهوهتان روى زيانبارى يه.

له قورشاندا روى دوايى به پهنجاو دوو ناو ناوبراوه که دوانى ليرهدا هيه: **﴿يَوْمَ الْجَمْعِ﴾** روى کوټوونهوه بؤ هه موو دروست کراوهکانى خوا له جنوکه و مهلايکه و ښاده مى و گيان لهبرانى ترش، نهو روى **﴿يَوْمَ التَّغَابُنِ﴾** روى زيانبارى، زيانبارى بى باومړان و تاوانباران که دووچارى سزاي دوزهخى نهبراووه و ناووميدى له رحم و بهزه يى خوا نعوذ بالله، زيانبارى نهولادوکس و کارو دوست، بهلکو به شيوهى گشتى زيانبارى ئيماندارانيش وهک و مرمهگري لهو حهديسهوه که دهفهرموى: **﴿مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَ يَنْدِمُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾** قيل يا رسول الله فهذا الكافر يندم فكيف يندم المؤمن؟ قال يندم لأنه استطاع أن يعمل أكثر مما عمل و تتفاوت درجات الجنان بحسب تفاوت الأعمال. او کما قال **﴿خوا به ميهربانى خوى بمانباريزى له زيانبارى گوره.**

149

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ، وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١﴾
 وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِتِمْثَالِكُمْ
 وَأُولَدِكُمْ عَذَا لَكُمْ فَأَحْذَرُوهُمْ

نينجا ياسايهك له ياساكانى نيسلام دهخاته بهرچاوو جاپى پى نهدات و نهفرموى:
 ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ هيچ موسيبت و ناخوشى يهك دوچار نابى مهگر به
 نيزن و نيرادهى خوا، باومر بهره كه به شيكه له نيمان و بهو بونهوه له پاش باس كردنى
 نيمان و پاداشتي نيمان نهم فرمودهيهى هينا، هر كهس نهو نيمانه راسته قينهى همبى كه
 باسمان كرد خوا ريتموونى دهكات وهك دهفرموى: ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ﴾ هر كهس نيمان
 بينى خوا ريتموونى دلى دهكات ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ خوا زاناو ناگايه به هموو شتى كه
 يهكى لهوانه نهو باومر راسته قينهيه. له بارهى دوچار بوون به موسيبت نهم حديدسانه
 هاتووه له بوخارى و موسليمهوه كه فرموى: ﴿عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ لَا يَقْضِي اللَّهُ قَضَاءَ إِلَّا كَانَ
 خَيْرًا لَهُ إِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءٌ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ وَإِنْ أَصَابَتْهُ شَرٌّ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ وَ لَيْسَ ذَلِكَ
 لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ﴾ سهارهت به نايه تهكه ﴿يَهْدِ قَلْبَهُ﴾ مهبست نيمانه به قهزاو قهدهرو مل
 كه چى بو خوا له كاتى موسيبت دا، به لام نيين و عه باس - خوا لى يان رازى بيت -
 دهفرموى: مهبست ريتموونى يه به بى قهيدو شمريت، واته خوا دلى دائه مهنر زينى و نارام و
 ناسايشى پى نهدات، لهم فرموده يشمروه وا وهر دهگيرى كه دهفرموى: ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾
 خوا به هموو شتى زاناو ناگايه، كه واته ريتموونى يه بو هر شتى كه خوا خوى دهزانى و
 پنى دمه خشى به هر كهس كه خوا خوى دهزانى و شاينه بو نهو ريتموونى يه.

نينجا هم ميتر بانگيان نهكات دهكات بو گوى رايه لى خواو پيغه مبهركه كى دهفرموى:
 ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ گويزايله لى خوا بكن و گويزايله لى پيغه مبهركه كن. نينجا دهين و

هموالی خویشان به مل خویانه و پیغمبر (ص) هر راگه یاندنی له سهره وهك دهفرموی:

﴿فَاتَّوَلَّيْتُمْ فَأَسْمَاعُ عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْعُ الْبَلْعُ﴾ شهگه ئیوه روو وهرگین و گوپرایه له نهبن بینگومان هیچ شتی پیویست نی یه له سهر پیغه مبره که مان بینگه له راگه یاندنیکی روو، واته خستنه سهر رینگه و باوهر پهیدا کردن هر به دهست خوایه.

ئینجا نایه ته که دوایی شهینی به حقیقه تی خوایه تی خواو خواپهرستی راسته قینه ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوایه که ناوی ﴿الله﴾ یه هیچ خواو پهرستراوینکی راسته قینه نی یه بینگه له ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ که واته با ئیمانداران هر پشت به خوا ببهستی و هر چاوهروانی نهبن، چونکه هیچ کس هیچ به دهست نی یه بینگه له. ئینجا رووی فرموده شهکاته ئیمانداران که ناگایان له خویشان بیئت و ژن و مندال شه بیته هوی لادانیان له رینگه راسته که ی خوا شهفرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَزْنُوا مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأُولَدِكُمْ عَدَا لَكُمْ فَاخْذُرُوهُمْ﴾ ئیماندارهکان بهراستی هیندی له ژن و منداله کانتان دوژمنن بۆتان، که واته وریای خۆتان بن و خۆتان بیاریژن لی یان نهک لاتان دهن له رینگه راسته که ی خوا.

شهش شتیکی ئاشکرایه هیندی له ژن و مندال هر به راستی دوژمنن، چونکه بیرو باوهرینکی درئی ئیسلامی یان هیه و به هه موو جوړ ههول دهن باوک و دایکه موسلماننهکان لادهن له ئیسلام و بیانخه نه سهر بیرو باوهره بۆگه نه که ی خویشان، به چاری خۆمان شهوه دهبینن، هینی واش هیه موسلمانیش بیئت و دوژمن نهبی، به لام خوش ویستنیان دلی باوک و دایکه که خهریک دهکات. له ئین و عباسه وه - خوا لی یان رازی بیئت - ریوایهت کراوه سهبارت به نایه تی یه کهم فرموی کاتی که پیاویک پرسپاری لی کرد شهوانه چمند پیاویک له مهکه موسلمان بوون و ژن و مندالهکانیان بهرگری یان کردن لهوه ی جی یان بیلن، ئینجا کاتی هاتنه خزمهت پیغه مبر (ﷺ) بینییان خه لکی زانا بوون و شهمان بهو جوړه نه بوون ویستیان توله بسیئن له ژن و مندالهکانیان، بهو بۆنه وه شه نایه ته هاته خواره وه، به لام دهقی نایه ته که گشتی یه و هوی هاتنه خواره وه تایبه تی ناکات، به لام هوی هاتنه خواره وه یه کیکه لهو حوکه گشتی یه.

وَإِنْ تَعَفُّوا وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا آمُرُكُم بِأَوَّلِ ذِكْرِ فِتْنَةٍ
وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ فَأَنفِقُوا لِلَّهِ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا

بەم بۆنەیهوه ئەم ئایەتە ھاتە خوارمەوه ﴿وَإِنْ تَعَفُّوا وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾
ئەگەر ئێوە ببورن و تاوانەکیان بۆ داپۆشن و چاوپۆشی بکەن لێ یان بینگومان خوا غەفورو
رەحیمە و بە گونجێری کردمەوی ئێوە لەگەڵتان رەفتار ئەکات. وەتێ ﴿فِتْنَةٍ﴾ بە دوو جوړ
تەفسیر کراوەتەوه:

۱- ژن و ئەولاد فیتنەن، واتە خوا تاقیتان ئەکاتەوه پێ یان، کەواتە وریا بن تا لەو تاقی
کردنەوه دا سەرمکەون و پاک و خاوی بن بۆ خوای خۆتان بە وینە ی ئالتونینکی قەلب
کەدەخوێتەبۆتەو ھەرچک و چەپەلی یەکی تێدا بێت دەروات و ئالتوونە سافەکە دەمینێ.

۲- مال و ئەولاد فیتنەن دوو چاری لادان و گوناھتان دەکەن، کەواتە وریا بن با دوو چارتان
نەکەن، ھەردوو تەفسیرەکە زۆر نزیکن لە یەکەوه. ئیمامی ئەحمەد حەدیس دەمینێ لە

عبداللە ی کوپی بەریدەوه کە دەلی: جاری پیغمبەر (ﷺ) بەسەر مینبەرەوه خوتبە ی
دەخویند، لەو کاتە دا حسن و حسین مندال بوون ھاتن و دوو کراسی سووریان لەبەردا
بوو درێژ بوون لەبەر ئەوه ھەلەدەکوێن بەھۆی ئەوهوه پیغمبەر (ﷺ) ھاتە خوارمەوه و
ھەلی گرتن و بردنیە سەر مینبەرەکە و فەرموی: خوا راستی فەرمو: صدق الله و رسوله
﴿إِنَّمَا آمُرُكُم بِأَوَّلِ ذِكْرِ فِتْنَةٍ﴾ دیتم ئەم دوو مندالە دەھاتن و پێ یان ھەلەدەکوێت و

بەھۆی ئەوهوه خۆم پێ نەگیرا تا ھینامنە سەر مینبەرەکە ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ ھەر
لای خوا ھەیە ئەجرو پاداشتی گەورە بۆ ئەو کەسانە ی باوی لای خوا دەدەن بەسەر

ھەموو شتیکی تردا، لەبەر ئەوه دەفەرموی: ﴿فَأَنفِقُوا لِلَّهِ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ خۆتان پیاوێزێن تا
دەتوانن لە ھۆی ناپەزایی خوا و ھەرچی خوا پێی خۆشە ھەر ئەوه بکەن. ئەم ئایەتە

تەفسیرە بۆ ئایەتەکە ی تر کە ئەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ﴾
واتە ئەو ئایەتە بە پێی ئایەتەکە ی ئیرە تەفسیر دەکریتەوه لەلوتفی خوا بەزێاد بێت،

چونکە ھیچ کەس ناتوانی ھەلسی بە تەقوای تەواو وەک ناتوانی ھەلسی بە شوکرو
سوپاسی تەواو ﴿وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا﴾ بیستن و گوێ پاریەلی بکەن.

وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾ إِنَّ تَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٧﴾ عَلَيْهِمُ الْغُيُبُ وَالشَّهَادَةُ الْعَزِيزُ

الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

دەربارەى فیتنەى ژن و ئەولاد بەو شیوەى فەرمو، دەربارەى مال و چارەسەرکردنى فیتنەکەى دەفەرموئ: ﴿وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ﴾ مال و سامان سەرف بکەن و بێدەن بە خاوەن مافەکان، بەختى بکەن بۆ خۆتان چونکە لە راستى دا ئەو شتەى بۆ خوا بدرى سوود و ئەجرى بۆ خاوەنەکەى، ﴿وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ هەرکەس خۆى پارێزى لە چاروکی و چنگ گوشرایى خۆى، ئەوانەى کە بەو جۆرە بن، هەر ئەوانەن کە بێشتوو بە ئامانج و رزگار بوون لە نەخۆشى یە دەروونى یەکان.

ئینجا هەمیتەر هانیان دەدا لەسەر سەرف کردن و بەخت کردنى مال لە رىى خوادا بە جۆرى ئیماندار ئەهینىتە بال و وای نیشان دەدا مامەلە لەگەڵ خوادا دەکات و قەرز بە خوا دەدا و دەفەرموئ: ﴿إِنَّ تَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضَاعِفْهُ لَكُمْ﴾ ئەگەر ئێوە قەرز بدەن بە خوا بە قەرزى شىرین و جوان، بەم رەنگە هەر بۆ خواى بدەن و مالى بدەن کە خوشەریستە بەلاتانەوه و پێویستتان پێى هەیه، ئەگەر ئێوە قەرزى ئاوا بدەن بە خوا، خوا چەند چەندانەى ئەکاتەوه بۆتان کە لای خوارووهکەى دەقاتە وەک چەند جار گوترا. هەر بەوه ناوەستى، بەلکو ئەفەرموئ: ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ﴾ لێتان دەبەورئ لە گوناھ ﴿وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ﴾ خوا زۆر سوپاس گوزارو بە حیلە، واتە شتى زۆر گەوره دەبەخشی بەرامبەر شتى زۆر کەم و زۆر بە حیلە پەلە ناکات لە تۆلە سەندن دا لەگەڵ گوناھو تاوانى زۆرى بەندەکان.

پێویستە ئیماندار ژیر بێت و بیر بکاتەوه لە لوتفى خواى خۆى، خوا بەندەکەى وا دروست کردووه و ئەو مالەى پێداوه کە مالى خوايه و خوا ناویتى یە دلى کە ئەو مالە بدات، داواى کەمىک لە مالەکە دەکات و بە قەرزدان بە خواى ئاوا دەبات و چەند چەندانەى ئەکاتەوه

بوی به حیلیم و چارپوشتی کمره له کهم و کوپی گوناھی، عهبد دهبی چۆن بیئت و چی بلی
 بهرامبەر لوتف و میهره‌بانی خوای، خوی، یا الله یا إلهنا یا مولانا چی بلنن بیجگه له شهرم و
 خه‌جاله‌تی بهرامبەر لوتف و میهره‌بانی یه‌که‌ت!!؟

ئینجا کۆتایی ئایه‌ت و سوره‌ته‌که‌ئه‌مینن به‌م فهرمودیه ﴿عَلِمُ الْقَیْبِ وَالشَّهَادَةِ الْقَرِیْبُ الْحَكِیْمُ﴾
 ئهو خواجه زانا و ئاگاداره به‌هموو غه‌یب و نه‌ینن و ئاشکراکان و زاله به‌سهر هموو شتی‌ک
 دا و لی‌زان و کاردرسته، که‌واته هموو له ژیر زانین و ده‌سه‌لاتی دایه‌و به‌ری‌وه‌به‌ری هموو
 شتی‌که به‌ لی‌زانی و کاردروستی. بیرکردنه‌وه له‌م سیفه‌تانه ده‌بی به‌س بیئت بۆ خۆپاری‌زنی
 به‌نده‌و خۆ‌ته‌رخان کردن بۆ به‌نده‌یی و گو‌ن‌پرایه‌لی.

والحمد لله أولا و آخراً و صلى الله وسلم على عبدة و رسولة و على آله و اصحابه و أزواجه إلى يوم الدين
 به یارمه‌تی خوای میهره‌بان لی بوومه‌وه له دووباره کردنه‌وه‌ی ئهم سوره‌ته بۆ جاری
 دووهم که ده‌ست نووسی جاری یه‌که‌م ون بوو بوو. لی بوومه‌وه له رۆژی دووشه‌مه
 ۱۴۱۸/۴/۱۵ داواکارم خوای میهره‌بان لیم وهرگری آمین.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا

تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ

سوره نسی (الطلاق)

مه دینه بی یه و ۱۲ نایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

نهم سوره ته باسی هیندی مهسه له و بریارمان بۆ نهکات لهبارهی ته لاق و ته لاق دراومه

له هیچ سوره تیکی ترداباس نهکراون، و هکوبهروونی نهکهریته بهرچار. له یه کهم جارمه کاتی ریک و رهوا دیاریی نهکات بۆ نهو پیاوانهی که مهر نه یانهوی ته لاقی ژنیان بدن، نه فرموی:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نهی پیغه مبهس ﴿إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ کاتی ویستتان

ژنانتان ته لاق بدن ﴿فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ﴾ ته لاقیان بدن له عیده یان. بهم رهنکه مهر ته لاق

دران عیده یان دهست پی بکات، که نهو کاتی پاکییانه. بانگ کردنه کهی تایبهتی کرد به

پیغه مبهروه (ﷺ) له پاشان بریارو فرموده کهی گشتی کرد، چونکه پیغه مبهس (ﷺ)

پیشمهوای نوممه ته، بانگ کردنی نهو، بانگ کردنه بۆ نهوانیش. ناوی نهوان نابری تا

دهرکهوی نهو پیشمهوا و سهروکه و قسه که ره له باتی نهوان. یان له بهر نهو یه قسه و گفت و گو

هگل نهو و بریاره که گشتیه. به مهر حال نهم فرموده یه سهرنج راکیشه و گرنگی مهسه له که

نیشان نه دات. نهو تا له راده یه که دایه خوا بانگی پیغه مبهره کهی نهکات بۆ نهو فرمانه.

مه بهست بهو ئافره تانه لیڤه دا نهوانن که میڤه کانیا ن چووینه لایان و سک پر نهبن و

بکهونه پاکی و پیسی. چونکه مه بهست لهم دیاریی کردنی کاتی ته لاق دانه نهو به

عیده که یان دریزه نهکیشی و ئافره ته که زۆر نه مینیتته وه. له خوڤایی به بی میڤد و بتوانی

شوو بکات دوا ی تهوا و بوونی عیده که ی. نه گهر له کاتی پیسی و چه یزدا ته لاق بدری نهوا

ماوه ی چه یزه که ی بۆ حیساب نی یه، که واته عیده که ی دریز تر نه بیت، دهی نهم دریزه

کیشان و حیساب نهکردنه تهنه رو نهکاته هم جوړه ته لاق دراوانه، چونکه نهوانه ی میړهکانیان نهچوو بوونه لایان عیددهیان لهسر نی یه وهکو نایهتی سورهتی (البقرة) نهفرموی. نهوانه ی که حمیزو پیسی یان نهبووه، یان بوویانه و لی کهوتوون عیددهیان سی مانگه نهوانه سک پرېن عیددهیان دانانی سککهکیان وهکو لهم سورهتدا باسیان نهکات. کهواته نهمانه هرکات ته لاق دراون هیچ گوړان و جیاوازییان نی یه. بیجگه لهوهش همدیسینکی سهحیحی بوخاری هیه نهو مهبهسته روون نهکاتهوه. نهو همدیسه نههیننی له عبدالله ی کوپی عمرهوه - خوا لی یان رازی بیټ - باسهکه نهکات بو پښغهمبر (ﷺ) نهویش بهو خهشمنک نهبیټ و له پاشان نهفرموی: پنی بلی: بیگپرتهوه بو ژیر نیکاحی خوی و راگیری بکات ههتا پاک نهبیتهوه، نینجا نهکهریتهوه حمیزو پاک نهبیتهوه، جا نهگهر ویستی ته لاقی بدات به پاکی ته لاقی بدات بی نهوهی بجیته لای، چونکه نهوهیه نهو عیددهی که خوا فرمانی پی داوه. موسلیمیش هم همدیسهی هیناوه. هم بهم شیوه نهیلی: نهوهیه نهو عیددهی که خوا فرمانی پیداوه ژنی تیا ته لاق بدری.

هم شیوه ته لاق دانه که لهم نایهت و همدیسهدا هیه زور ریڅ و راسته و بهرژموندی تیا به، چونکه خواو پښغهمبر (ﷺ) ته لاقدانیان پی خوش نی یه و نهیانموی نهو پهیوهندی ژن و میړدی یه بهیننی و پارینزگاری بکری تا پی یان نهکری. زوربهی ته لاق دان روو نهادات له هوی رق هلسان و هلچوونی پیاوهوه. بیگومان دیاریی کردنی نهو کاته تایبهتی یه زور جار نهبیته هوی دواخستننی ته لاقدانهکه، لهو ماوه دواخستننهدا له سهدا ههشتا کابرا هیواش نهبیتهوه و نهو هلچوون و رق هلسانهی نامیننی و پهشیمان نهبیتهوه له ته لاق دان. کهواته نهو دیاریی کردنی کاته نهبی به هوی کهم کردنهوهی ته لاق دان به زوری. بیجگه لهوی ته لاق دان لهم کاتهدا هیچ مهترسی سک پری نافرتهکهی تیدا نی یه، که نهو سک پری یه نهبیته هوی پهشیمانی لهو ته لاق دانه و همولدانی هینانهوهی نافرتهکه بههر شیوهیهک بگونجی بو ته لاق دهر. بیجگه لهم کاته راسته دیاریی کراوه کاتی تریش هیه بو ته لاق دان به راست و رهوا داننهیری به پی هندی رووداو و هوال، نهو کاتهش کاتی سک پری

نافرته که سکه‌های ناشکرا بپویی، نه‌میش هر جوانه به ره‌وا دابنری، چونکه کابرای
ته‌لاق دهر ناگاداره به‌سهر حاله‌که‌دا. که‌واته له‌گهل شه‌ودا ته‌لاق دانه‌کی نیشانه‌یه له‌سهر
بی‌زاری و نه‌یستنی شه‌و نافرته و نه‌گونجانی له‌گه‌لی.

مه‌به‌ست له‌ دیاری کردنی شه‌و کاته بۆ ته‌لاق دان شه‌و نی یه‌ که له‌و کاته‌دا نه‌بی
ناکه‌وی، چونکه له‌مهر کاتیک دا ته‌لاق درا نه‌که‌وی به‌ پی‌ی رای کو‌پو جه‌ماوه‌ری پی‌شه‌واو
زانایانی نی‌سلام. شه‌و جه‌دیی بوخاری یه‌ که باس کرا به‌لگه‌یه‌کی به‌هیزه له‌سهر که‌وتن،
شه‌ودا پی‌غه‌مبهر (ﷺ) نه‌ی‌فرمو نه‌که‌وتوه، به‌لکو پی‌ی ناخوش بوو، فرموی: بی‌گیرته‌وه
ژیر نیکا‌حی. به‌لکو مه‌به‌ست له‌و دیاری کردنه شه‌ویه نه‌گهر له‌و کاته‌دا نه‌بی گونا‌هه و
خواو پی‌غه‌مبهر (ﷺ) پی‌یان ناخوشه. دیاری کردنی شه‌و کاته یه‌که‌م شه‌ودانه بۆ پی‌نه
کردنی دپاوی و پی‌که‌وه نووساندنی شه‌و درزی که روی کردوه‌ته خانووی مال و خیزان،
شه‌ودانه بۆ لادانی شه‌و زم‌نگه‌ی که خه‌ریکه پی‌وخینی.

﴿رَأٰحَصُوا الْيَدَۃَ﴾ عیده‌ی ته‌لاق دراوه‌کان مه‌لژمین، به‌م ره‌نگه بزائن که‌ی ده‌ست پی
نه‌کات و که‌ی دپایی دیت، بۆ شه‌وی زیاد له‌ شه‌ندازه‌ی پی‌ویست دریزه نه‌کی‌شی و
نافره‌ته‌کان به‌ بی‌ می‌ردو شو‌کردن به‌می‌ننه‌وه. که شه‌وش زیاندانه لی‌ یان، که‌م و کو‌پی نه‌بی
له‌ ماوه‌که‌یان تا یه‌که‌م مه‌به‌ست له‌و عیده‌یه پی‌ک نه‌یه‌ت که بریتی یه‌ له‌ دل‌نیایی نه‌بوونی
سک، که نه‌بوونی له‌ویدا ژور پی‌ویسته بۆ تی‌که‌ل نه‌بوون و پاراستنی نه‌سه‌ب و نه‌ژاد.
﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّکُمْ﴾ بترسن له‌ خوی په‌روهردگارتان له‌ دریزه پیدانی عیده‌یان، مه‌روه‌ها له
که‌م کردنه‌وه‌ی عیده‌یان تا شه‌وه‌ک پی‌چه‌وانه‌ی فرمان و ره‌زامندی خوا روو بدات. یان
مه‌به‌ست شه‌ویه له‌ خوی په‌روهردگارتان بترسن ﴿لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ﴾ شه‌و نافرته
ته‌لاق دراوانه دهرمه‌کن له‌ جی و شوینه‌کانی خویان که هینی ئی‌ویه و شه‌وانی تیا بوون له
کاتی ته‌لاق دان دا، ناوی شه‌بات به‌ مالی شه‌وان بۆ به‌هیز کردنی شه‌و مافی مانه‌وه که خوا
برپاری داوه بۆ شه‌و ته‌لاق دراوانه له‌و ماوه‌ی وان له‌ عیده‌دا، که فرموی: دهریان مه‌کن
﴿وَلَا يَخْرُجْنَ﴾ خوی‌شیان دهرنه‌چن، به‌لکو نه‌بی بیان‌هیلنه‌وه ماوه‌ی عیده‌یان.

إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي

لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ﴿١﴾ فَإِذَا بَلَغَ أَجْلُهُنَّ

﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُّبِينَةٍ﴾ مهگەر کاتی کرده وهیهکی زۆر ناشیرین بکهن که ناشیرینی ناشکرایه وهکو دزی یان داوین پیسی، یان دهم دریزی بۆ سر ته لاق دهرکهی یان کهس و کاری، یان خویرپی و مالان گهر بی به بی پرس له مال دهرچی. بیگومان مانه وهیان لهو مالاندا ئه بی به جوریک بیت ههرگیز تهنها نه کهون له گهل کونه میرده کانیان، وهکو ههموور نامه حرمی تر. مانه وهی بهو شیوه شرعی یه بهرزه وهندی یهکی ناشکرای تیدایه:

۱- ئه وه ریزو دلنه وایی تیا یه، ههر داخ و مهراییکی ته لاق دانکه ببی بهره بهره کۆن ئه بی و نامینی، به پیچهوانه ی ئه وه له رۆژی له پاش ته لاق دانکه دهرکرین و دوور بخرینه وه لهو مال و حاله ی که دلیان په یوه ست بووه پی یه وه.

۲- نهگهر به شرعی ریکای یه که وتنه وه ببی، بهم رهنگه ههر سی ته لاقه که نه کهوتبی، ئه وه مانه وه زۆر جار ئه بیته هۆی بیر کردنه وهی پیاوو ئافره ته کان و نه مانی خه شم و دل ئازاری یه که بوو به هۆی ئه وه ته لاق دانه، گهرانه وهی ناشتی و دووباره بوونه وهی سۆزو خوشه ویستی له ناوه ندیان دا، ئه وه کاته به شرعی یه که نه کهونه وه و ئه وه مال و حاله ناشیوی که ئه وه شتی که خواو پیغه مبه ر (ﷺ) پی یان خوشه. نهگهر ئه وه ته لاق دراوه ئافره تیکی ریک و پیک بی بهو جۆره به ریزه با بمینی له جیگا و شوینی خۆی. به لām نهگهر کرده وهی ناشیرینی کرد ئه وه هیچ شایانی ئه وه ریز گرته نی یه و با بهروا وهکو ته لاق دراوه، با له بهر چاویش نه مینی.

﴿وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ ئه وانه ی که باس کران له بهاره ی ته لاق دانی ئافره ت و خۆپاریزی و ترسان له خواو دهر نه کردنی ته لاق دراوه کان له عیدده دا سنوورو دیاریی کراوی خوان، دایناون بۆ بهنده کانی و نابی لئی تیپه ر بکهن. ﴿وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ﴾ ههر کهس تیپه ر بکات و دهرچی له سنوور هکانی خوا بیگومان سته می له خۆی کردوه، سته می له خۆی کرد به هۆی سته م له ژنه که ی که ههر دوو له یه کهس پهیدا بوون که باوکی ههمووانه، کهواته سته مه له خۆی.

له پاش ترساندن له شکاندنی نهو سنوورانۀ نینجا هان نهدا لهسر پاریزگارییان بهمه ی
خوا خوی نهزانی و چاوهپوان و نومیدهوارین لهوهی خوا دایناو بریاری دا. نهفهرموی: ﴿لَا
تَدْرِي﴾ نهی ته لاق دهر تو نازانی ﴿لَمَّا لَلَّ اللَّهُ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا﴾ بهلکو له پاش نهو ته لاق دانه
له عیدمه داو هیشتنهوهی ته لاق دراو له جی و شوینی خوی دا خوا کاریکی تر فراهم
بینی، نومیدهواری خیرو چاکه بکه، بهم رهنکه خوا کاریکی وا بکات له پاش نهو
بهسهراتانه نهو پیاوو ئافرهته پهشیمان بکاتهوه لهو باره ی که تی نهی کهوتن و بیانخاتهوه
یهک بهخووشی و کامرانی. کهواته مل کهچی بو خواو فرمانبری خوا له هموو شت
چاکتره، پیت و فەر له گوپرایه لی خوادا هیه و له خوپاریزی له خواو ترسان لی ی. زور
جار بهسهرات و روډاوی دل و دهرونی مردوم داگیر نهکات، هموو کون و کهلهبری
داها تووی لی گیراوه به هیچ رهنګ نازانی له داهاتوودا چون نهبی و چی بهسر دیت؟
کهواته دهرونی له کوټ و زنجیرو بهندیخانه ی نهو بهسهراته ناخوشه دا نهژی، وایش
گومان نهبات که نهو بهسهراته همیشهی نهبیټ و هر بهو شیوه نهژی، ناگریکی
دهرونی یه لهوانیه دووچاری نهخووشی دهماری نهکات. نهو گومانهش شتیکی راست نییه،
نهمه تا نهبین نهو هموو گوپراندن و دهوران دهوره خوا نهیاننینهی لهم جیهاندا، شتی وا
نههینی، له پاش تنگی و تنگهتاوی خووشی و کامرانی نههینی و دهروو نهکاتهوه،
هرمه ها... هموو کاتی خوا هم شتانه دهرنهخات له پاش نهوهی هموو نهوانه له پهنا ی
پهره ی غیب دا شارابوونهوه. جا خوی گهره لهناو بهناوی هم باسه دا هم شته راسته
نهخاته بهرچاوی بهندهکانی بو نهمه ی جیگیر ببی له دهرونیان دا، تا همیشه چاو بپرنه
کاری خواو هیچ شتیکی تر دهرونیان نهگری، همیشه دهرگای هیواو نومید به خوا
بکه نهوه له خو یان و هرگیز دای نهخن، دهرونی له بهندیخانه دا نهژی و نهگر بهسهراتی
خراپ سر دلی گرت و همناسه ی سوار کرد با بیریک بکاتهوه و بلی به خوی: ﴿لَا تَدْرِي لَمَّا
لَلَّ اللَّهُ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا﴾.

قوناغی یهکم لهباره ی ته لاق دانی ئافرهتهوه بهو جوړه بوو که باس کړا، نینجا دیته
سر قوناغی دوهم و نهفهرموی: ﴿إِذَا بَلَغَ لَبَّاهُنَّ﴾ نینجا کاتی ته لاق دراومکان گهیشته دوا
دوایی عیدمهکیان

فَأَمْسِكُوهُمْ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُمْ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَىٰ عَدْلٍ مِّنكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ
ذَٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَن كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَن يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۖ وَيَرْزُقْهُ
مِمَّنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ

﴿فَأَمْسِكُوهُمْ بِمَعْرُوفٍ﴾ راگیریان بکهن و بیانگیرانهوه بولای خوتان به باشی، بهم رهنګه به خوشی بژین لهګهلیان و نان و نهفهقیان بدهن بهو شینوهی شهر دایناوه، هینانهوهکهیان به نیازی نیجګاری بیت نهک بؤ نهوه دووباره و سې باره ته لاقیان بدهنهوه تا عیددهکهیان زور دریزه بکیشی بؤ بهستنهوه و نازار دانیان یان بؤ نهوه ناچار بین ته لاقتان لی وهرګرن لهسر مارهیی و مال و بهوه خویمان رزګار بکهن وکو لهو کاته د شتی و ابووه و هر هیشه. نهګر نافره ته کان راگیر کران با بهو شینوه چاکه بیت ﴿أَوْ فَارِقُوهُمْ بِمَعْرُوفٍ﴾ یان لی یان جوی ببنهوه به باشی، بهم رهنګه لی یان ګهړین تا عیددهکهیان دواپی دیت نهو کاته به تهواوی له ژیر رکیفتان دهر نه چن و قهدهغه نهبن لیتان مهګر به ماره کردنیکی تازه وکو به کهم جار، نهګر ریګای شهرعی مایی.

نیجا دواي دهست بهردار بوون مافي شهرعی خویمان بدهنی، توپهیی و جوین و قسهی ناشیرین به کار نه هیترئ لهګهلیان، به لکو به نیازی پاک و قسهی پاک، که نهو نیاز پاکي و دم پاکي به نیسلام داواي نهکات له هه موو کهس له هه موو کاتیګ دا و بؤ هه موو کاریګ، به تایبه تی لیره دا پیویسته نهو دم پاکي و نیاز پاکي به، چونکه نه گونجی نهو پیار و نافره ته جاریکی تر بکهونه یهک به ماره کردنیکی تازه نهو کاته روویان نهبی ته ماشای یه کتر بکهن و ژیانیکی کامهرانی تازه دامه زینن. نیجا شتیکی زور به جی و به نرخه شایهت ګرتن لهسر جیا بوونهوه یان گیرانهوه و هینانهوه، بؤ بهر بهست کردنی هه موو گومان و قسه و باس و نازاوه یهک، چونکه له وانه یه خه لکی ناګادار بن به ته لاق دان، به لام بی ناګان له گیرانهوه بؤ ژیر نیګاح، کاتی که شایه تیان له سر ګیرانهو گومان و نازاوه بهر بهست نهبن. له بهر نهوه نه فمر موی: ﴿وَأَشْهِدُوا ذَوَىٰ عَدْلٍ مِّنكُمْ﴾ دوو پیواي دادپهروهری راستگو له خوتان بګرن به شایهت.

نیجا نهو شایهت ګرتنه واجب و پیویست کراوه له هردوو باردا یان فهرزنی یه و سوننه ته بؤ هردوو، یان فرهزه بؤ گیرانهوه و سوننه ته بؤ ته لاق دان و جیا بوونهوه، یان به

پنجهوانه‌ی ئەم باری سێ یەمە؟ ئەمانە ھەركام رای ھەندیکە لە زانا یا ئیسلام. بە ھەر حال - وەكو وتمان - شتیکی زۆر بە نرخ و پەسەندەو شایانە بۆ بەدی ھێنان، بە تایبەتی بۆ جیابوونەوه کە زۆرتر جینگای گومان و ئاژاوەیە. بێگومان ھەلگرتنی شایەتی و شایەتی دان، ئەرك و مەینەتی ھەیە، چونکە لەوانەیە شایەت خەریك ئەكات و دەستی ئەگری لە کار و فرمانی خۆی، پێویستی ئەبێ بە چوونە دادگا و بەردەم حاکم، لەوانەیشە جێ و شوێنیان دووربێ، یان چەند بەرگری کەری بۆ پەیدا ئەبێ و ناتوانێ شایەتی یەكە بدات، ھەروەھا ئەگونجێ بە ھەر ھۆیک ئەو شایەتە بە رێك و راستی نەیتە پێشەو. لەبەر ئەوە بە گرنگی رۆی ئەم فرمانە ئەكاتە شایەتەکان و ئەفەرموی: ﴿وَأَقِمْوُا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ﴾ لەبەر خواو بۆ رەزامەندی خوا ئەو شایەتی یە بە رێك و راستی بدەن بە بێ گۆڕین و زیادو کەم، کەواتە مەسەلە مەسەلە خوا، شایەتی دان تیا دا بۆ خوا، ئەو فرمانی پێداوە، ئەو ئاگادارە بە سەریوە، ئەو پاداشتی لەسەر ئەداتەو، لێرەدا ھاوکاری لەگەڵ خوا یە ئەکە لەگەڵ مێرد و ئەکە لەگەڵ ئافەرەتەکو و ئەکە لەگەڵ ھیچی کەسی تر!!

﴿لَكُمْ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ ئەوەی کە باس کرا لەبارە ی تەلاق دانی ئافەرەتەو، یان ئەو شاھید گرتن و شایەتی دانە بە رێکی پەند و ئامۆژگاری کەسیکی پێ ئەکری کە بپروای ھێنابی و بپروای ھەبێ بە خوا و رۆژی دوایی. واتە ئەو بپارێزانە ئاراستە ی بپروادار ئەکری و خوا ئامۆژگاری ئەكات بە شتی کە پەيوەستە بەو بپروادارەو و خێرو چاکە ی تیا یە. کەواتە کاتی بپرواکە ی راست بێ ئەبێ ئامۆژگاری یەکە ی خوا وەرگری و بێگرتە گوێ و گەردن، دە ئەوە یە سەنگی مەحەك بۆ بپرواکە یان.

ئینجا بپارێکی گشتی ئەھینی بە دوای باسەکەدا کە زۆر بەکارە بۆ وەرگرتن و لە گوێ گرتنی ئەو پەند و ئامۆژگاری یانە ی کە باس کران، زۆر بە جوانی ئەیان گرتەو، ئەفەرموی: ﴿وَمَنْ يَقِ اللَّهَ﴾ ھەركەس لە خوا بترسی و خۆی بپارێزی لەو شتانە ی قەدەغە ی کردوون ﴿يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا﴾ خوا دەرو ی لی ئەكاتەو و رێگای دەرجوون لە تەنگی بۆ فەرھەم ئەھینی و دەربازی ئەكات لە خەم و خەفەتی ھەردوو جیھان، ﴿وَرَزَقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾ رۆژی ئەداتی لە لایەکەو کە بە تەمای نی یە و گومانی بۆ ناچی. کەواتە ھەركەس لە خوا بترسی و لە تەلاق دانی ژنەکە ی دا بە پێ ی ئەو فرمانانە بچوێتەو کە باس کران خوا دەرو ی خیری لی ئەكاتەو و رزگاری ئەكات لە ھەر تەنگ و چەلمەمە یك بێتە رێگای بەھۆی ئەو تەلاق دانەو.

وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَلِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٢﴾

﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ هرکس پشت ببهستی به خواو کاروباری خوی هوانه‌ی خوا بکات ﴿فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ خوا بهسه بو چاره‌سەر کردنی نهو کهسه.

پشت بهستن به خوا نهوه نی یه که هول و تیکۆشان نه‌کری و پالی لی بدریتنهوه به ته‌مای خواو چاره‌پوانی خوا، نهوه شتیکی بی‌زراوه و نی‌سلام نهوه‌ی ناوی، نهوه پی‌ی ناوتری ﴿توکل﴾ پشت به خوا بهستن، به‌لکو نهوه ته‌مبلی و ته‌مزه‌لی یه و له شمرع دا پی‌ی نهوتری ﴿تواکل﴾. پشت بهستن به خوا نه‌مه‌یه: کابرا هول و ته‌قلای خوی به‌کار بینی، هرچی هوی بوونی کاره‌که‌یه دهستی پیوه بگری، هرچی هوی نه‌بوون و فراهام نه‌هاتنه نه‌یه‌لی، ئینجا پشت ببهستی به خوا له فراهام هیئانی کاره‌که‌یدا.

به دریزی له شوینیکی تردا نه‌م باسه روون کراوه‌تهوه، کهواته لی‌رده دا نه‌م نه‌ندازه بهسه بو بیر خستنه‌وه. هوی پشت به خوا بهستنی‌ش نه‌مه‌یه که نه‌فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ بَلِغُ أَمْرِهِ﴾ به‌راستی خوا به‌جی هیئهری هه‌موو کارو بریاری خویه‌تی و نه‌گات به هه‌مووی و هرچی ویستی له دهستی ده‌رناچی. کهواته پشت بهستن به خوا پشت بهستنه به که‌سی که هه‌موو شت و هه‌موو کاروباری به دهست نه‌وه و نه‌گه‌ریتنهوه بۆلای نه‌و. ﴿قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾ بی‌گومان خوا دایناوه و گێپراویه‌تی بو هه‌موو شتی نه‌ندازی که زیاده کهم نابی لی ی. کهواته هه‌موو شتی دیاری کراوه به نه‌ندازه‌ی خوی، به کات و شوینی خوی، به حالت و به‌سه‌ره‌اتی، به‌هۆو به‌ره‌می، له ریزی تایبه‌تی خوی دا هیچ شتی گۆتره کاری نی یه له هه‌موو نه‌م بوونه‌م‌رده‌دا، له ئاده‌می و ژبانی ئاده‌میدا. نه‌م باوه‌رو تیگه‌یشته به‌و جوژه شتیکی زۆر گرنگ و به نرخه له نی‌سلام دا، له ژبانی به‌واداران.

وَالَّتِي يَسِّنَ مِنَ الْمَجِيزِ مِنْ نَسَائِكُنَّ إِنْ أَرْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّتِي لَمْ يَحْضَنْ وَأُولَئِكَ
الْأَحْمَالُ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ﴿١﴾ ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ
إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ﴿٢﴾

له سوره تي ﴿البقرة﴾ دا باسی عیددی ته لاق دراویکی کرد که چه یزدار بیئت که سی
پاکی یه یان سی چه یزه، نه وهش به گویره دی دوبهره کی و رای جیاوازی زانایانی نیسلام
له وه دا. که واته ته لاق دراو له چه یزدا، نه وهی که چه یزی هر نه بووبی و نه وهی سک پر بی
پنویسته عیددی یان دیاری بکری. نینجا لهم نایه ته دا عیددی نه مانه شی دیاری کردو
فهرموی: ﴿وَالَّتِي يَسِّنَ مِنَ الْمَجِيزِ مِنْ نَسَائِكُنَّ﴾ له ناو ژنه کانتان دا نه وانه ی که بی هیوا بوون له
چه یزو وه ستاونه ته وه لی ی ﴿إِنْ أَرْتَبْتُمْ﴾ نه گهر عیددی یان نه زانی و گومانتان هیه تیای دا،
﴿فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ﴾ عیددی هر کام له وانه سی مانگه ﴿وَالَّتِي لَمْ يَحْضَنْ﴾ نه وانه ییش که
هیشتا نه که وتوونه ته چه یز له بهر مندالی یان هر چه یزدار نین وه کو نه گیرنه وه له
نافره تانه وه که له ژیان یان دا چه یز یان پیا نه هاتووه.

نهم دوو تاقمهی بهر جوړه روون کرده وه، ﴿وَأُولَئِكَ الْأَحْمَالُ﴾ خاوه ن سکه کان ﴿أَجَلُهُنَّ أَنْ
يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾ دواپی عیددی یان دانانی سکه که یانه، نیت زوړ پی بجی یان که م، هر له گه ن
سکه کی لی بو وه عیددی ته و او نه بی و دروسته داوا بکری و مارش بهری. بهس نه گهر
ماره بهرا تا پاک نه بیت وه له زه یسانی دروست نی یه میړده کی بچیته لای، به لکو نه بی
چاوهروانی پاک بوونه وهی بکات با شهست روژی پی بجی که نه وپه پی ماوه ی زیسانیه.
نینجا به پی ی باوی قورنن که همیشه په ندو ناموژگاری نه هیئی به دواپی بهریاره کانی
داو په یوه ستیان نه کات به له خوا ترسان و فرمان بهری و خو پاریزی له قهده غه کانی خوا.
له سهر نه و باوه شیرینه نه فهرموی: ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ﴾ هر که س بترسی له خوا بهم رهنگه له
سنووری فرمان و بهریاره کانی تیپه نه کات ﴿يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا﴾ خوا کاری بو ناسان نه کات

و ئاسانى فەراھەم ئەھيىنى لەکارو فرمانى دا. بىگومان ئاسان کردنى کار ئەوپەرى ئامانچ و مەبەستى مەردومە، بەراستى بەھرە و چاکەى گەورە لەمەدايە کە خوا کاروبارى بەندەى سووک و ئاسان بکات. ئەو کاتە نە ماندوويى و نە تەمبەلى روى تى ناکات، نە لە ھەستى دا و نە لە کردەو و بزوتنەو ى دا، رەزامەند و خوشى بەرھەمى کردەو ى خو ى دەست کەوت ئەبى، بە ئاسانى و خوشى ژيان ئەباتە سەر و ئەم جىھانە بەجى دىلى. کەواتە ھەركەس فەرمانبەرى خوا بکات لەبارەى تەلاق دانەو بەو جوړەى کە خوا فرمانى دا بىگومان خوا کاروبارى بە ئاسانى ئەگوزەرىنى وەکو بە ئاسايش بو ى نەخشە کىشاو. بۆ وىنە ئەگەر ھەركەس بە پى ى بەرنامەکەى خوا تەلاق بدات ئەبى يەك تەلاقى ژنەکەى بدات، ئەو کاتە کارى ئاسانە تا ئافرەتەکە عىددەى تەواو ئەبى ھەركاتى بلى: ئەوا فلانم گىرايەو بۆلای نىکاھى خۆم ئىتر بەو ھەلال ئەبىتەو بۆى و ئەگەر لەو ماوہىدا نەيگىریتەو تا عىددەى بەسەر ئەچى ھەر کارى ئاسانە و ئەگەر دوو لا ئارەزوو بکەن بە نىکاھىکى تازە بە دوو وشە ھەلال ئەبىتەو، تا دووجار ئەو بە ئاسانى ئەکرى!! ﴿ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ﴾ ئەو ى کە وترا فرمانى خوايە، ﴿أَزَلَهُ الْيَكْرُ﴾ ناردى يە خوارەو بۆلای ئىوہ ئەى بپرواداران، کەواتە فەرمانبەرى ئەو فەرمانە بەدى ھىنانە بۆ پىرواکەتان، بۆ پەيوەندى و پەيوەستىتان بە خواو. ئىنجا ھەمىتر ئەگەریتەو سەر لە خواترسان کە بنەپەتى ھەموو خىرو چاکەيەکە لەم جىھانەدا، ئەفەرموى: ﴿وَمَنْ يَنْقُ اللَّهُ يَكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ. وَيُعْظِمَ لَهُ أَجْرًا﴾ ھەركەس بترسى لە خوا، خوا خراپەکانى بۆ دانەپوشى و لى ى ئەکاتەو، پاداشتى بۆ گەورە ئەکات، واتە بە چەند قات پاداشتى ئەداتەو، بەلئىنى پىشوو ئاسان کردنى کاروبارىيان بوو، ئەم بەلئىنە داشاردن و دارپىنى گوناھيانەو گەورە کردنى پاداشتيان. بەراستى بەھرە و بەخششەکە ئىجگار گەورەو فراوانە، ئىجگار ھاندەر و پال پىوہنەرە بۆ گوپرايەلى. ئەم بپىارو بەلئىنە ھەرچەند گشتىن. بەلام لەم شوئىنەدا لە يەکەم جارەو مەسەلى تەلاق ئەخاتە بەرچاو، کەواتە بپروادار بە چ روويەکەو سەرىنچى بکات و توندو تىزى و گرى و گوئال بەکارپىنى لە مەسەلى تەلاق دا

لە کاتىک دا کە خوا ئاوا بە لىشاو بەھرەو چاکەى ئەرىزى!!

أَسْكِنُوهُمْ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُمْ لِأُصْحَابِ عَلَيْهِمْ وَإِنْ كُنَّ أُولَئِكَ حَمَلَ فَاَنْفَقُوا عَلَيْهِمْ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُمْ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَارْحَمُوا أَرْحَمَ وَأَمْرًا يَنْتَكُم بِمَعْرِفَةٍ

له پاش باسی عیددهی ته لاق دراوان، ئینجا باسی جی و شوین و ماویان نهکات له ماوهی عیددهدا، نه فرموی: ﴿أَسْكِنُوهُمْ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ﴾ دایان بنین له شوینیکدا له شوینهی که خوتانی تیا بوون، ﴿مِنْ وَجْدِكُمْ﴾ به پیی بوون و دهسه لانتان، واته کهم تر نه بی له جی و شوین و دهسه لاتی خوتان. ﴿وَلَا تُضَارُّوهُمْ﴾ زیان و کهم و کوپی به کار مهینن له گه لیان ﴿لِأُصْحَابِ عَلَيْهِمْ﴾ تا تمنگیان پی هلچنن و وهره سیان بکهن تا ناچار بین به دهرچوون. ﴿وَإِنْ كُنَّ أُولَئِكَ حَمَلَ﴾ نه گهر نهو ته لاق دراوانه سکیان هه بوو ﴿فَاَنْفَقُوا عَلَيْهِمْ﴾ نهفهقه یان بکیشتن ﴿حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُمْ﴾ ههتا سکه که یان دانه نین. نیت هرچه ندی پی بجی، که بهره عیددهیان دواپی بیت و هکو له مه و پینش فرموی. ئینجا ماوه ته ره نهفهقه ی نهوانه ی که سک پر نین ئایا پیویسته یان نا؟ نهوه مهسه له یکه زانایان تیای دا دوو به ره کین و له کتیه کانیان دا به درژی باس کراوه.

ئینجا که منداله که ی بوو پیویست نی یه له سه ری دایه نی و شیر پیدانی ﴿إِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ﴾ ئینجا نه گهر شیر بدهن به منداله کانتان ﴿فَارْحَمُوا أَرْحَمَ﴾ نهوا کرئی خویانیان بدهنی له سه ری دایه نی و شیر دانه که یان. واته به پیی باوو عادهت هه رچهند کرئی یان بدهنی تا پیی بژین و شیر که یان وشک نهکات، که نهوهش نهو په پی چاکه و چاودیری یه که نیسلام به کاری نههینن له گهل نهو دایکه دا!!!

ئینجا رووی فرموده نهکات هباوک و دایکه کانی نهو منداله بی چاره، نه فرموی: ﴿وَأَمْرًا يَنْتَكُم بِمَعْرِفَةٍ﴾ واته نهی باوک و دایکه کان له ناو خوتان دا راویژ بکهن و فرمان بدهن به یه کتر به چاکه و یه بکهون له باره ی بهرژه و مندای نهو مندالانه و به خپو کردن و شیر پی دانیان و کرئی به خپو کردن و شیر پی دانه که یان.

نهو مندالانه سپارده یه کن له گهردی نهو باوک و دایکه نهدا، که واته به ههول بدهن کاریکی وا نهکن جیا بوونهوه و ته لاق دانه که بیی به زیان و نهگهتی به سه ری نهو منداله بی تاوان و بی چارانهوه. که واته با به سووک و ئاسانی یه کهون.

وَإِنْ تَعَاَسَرْتُمْ فَمَسْزُوعٌ لَهُ أُخْرَى ﴿٦﴾ لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ وَمَن قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُفْسِقْ مِمَّا ءَاتَاهُ اللَّهُ لَا يَكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا ءَاتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ﴿٧﴾ وَكَأَيِّن مِّن قَرِيْبَةٍ عَنَتْ عَن أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسِبْنَهَا حِسَابًا شَدِيْدًا وَعَذِّبْنَهَا عَذَابًا ثَكْرًا ﴿٨﴾ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عِقَبُهُ أَمْرَهَا خُسْرًا ﴿٩﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا

﴿وَإِنْ تَعَاَسَرْتُمْ﴾ نه گمر سه ختیقان به کارهینا له گهل یه کتر و یهک نه که و تن، بهم رهنگه باوکه کان چرووکی یان نه کرد یان دایکه کان داوای زیاد له نه ندازیان نه کرد ﴿فَمَسْزُوعٌ لَهُ﴾ اُخْرَى ﴿﴾ نهو کاته نافره تیکی تر شیری پی نه دا. واته نابی نهو منداله په کی بکه وی، به لکو پیویست له سر باوکه که نافره تیکی تر پهیدا بکات شیر بدات به منداله که.

نینجا باسی نه ندازه ی نه فته نه کات نه فرموی: ﴿لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ﴾ نهو ی هه یه تی و دهوله منده با به پی ی بوون و دهسه لاتی نه فقه بدات و مال خرج بکات لهو مافانه ی که له سر یه تی ﴿وَمَن قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ﴾ هر که س روزی کهم و کوپ کراوه و تهنگ گوزمرانه ﴿فَلْيُفْسِقْ مِمَّا ءَاتَاهُ اللَّهُ﴾ با لهو ی خوا پی ی داوه و به پی ی نهو نه فقه بکشی و خرج بکات. هر که س به پی ی حالی خوی و بوون و نه بوونی نه فقه ی له سر، چونکه ﴿لَا يَكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا ءَاتَاهَا﴾ خوا داوا له هیچ که سیك ناکات مه گمر به نه ندازی نهو ی که خوی پی ی داوه.

نینجا دلنه وایی پیاور نه که نه کات له سر نه بوونی و دهست تهنگی یه که یان و دلخوشیان نه کات به می خوا دهرو نه کاته وه نهوان هر له سر نهو باره نامینن. نه فرموی: ﴿سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا﴾ دوا ی تهنگی خوا ناسانی نه هی نی، له پاش به سرهاتی ناخوش و خراب خوشی نه هی نی. له پاش بی نهوایی و بی دهستی دهسه لات و سامان نه هی نی، ژبانی نه م جیهانه له سر باری نابی و گوپانی تی نه که وی، هموو به ستراوه به مهیل و خواهیشی خواوه، که واته با بنده کانی هر به ته می نهو بن و روو تهنها بولای نهو بکن.

نا بهم شیوه نایابه کهس نه دیوه قورئان چاره سیری دانا بو ته لاق و هموو گری یه روو بدات له پاش ته لاق دان. بهو شیوه پر له داده بهرگری نهو نا په وایی و سته مانه ی کرد که له سرده می نه فامیدا نافرهت گرفتار بوو پی یانه وه، هر وه ها له هموو چرخ ی تردا که لاری

له بهرنامه که ی خوا. راده و پله ی نافرته ی بهرز کرده و و تا راده یه که نه و پهری نرخ و ریزداری
 بۆ دانا و نازادی و سهر بهستی راسته قینه ی پیدا. نه مانه شی هه موو داهینا نه که له بهر نه وه له
 هه موو جیهان دا تاقه دهنگی بووبی هاوار بکات بۆ بهش خوراوی نافرته. یان به بهش
 خوراو و سته م لی کراوی دانی و دلی بداته وه، له بهر نه مه نه بوو یه کیتی نافرته تان ببی و
 داوای ماف بکات بۆ نافرته، نه مانه هه چیان نه بوون. به لکو هۆکه ته نیا نه وه بوو که یاسا و
 رژیمه که له ناسمانه وه هاتبوو نه که له زهوی پیس و پۆخل دهرهاتبی، دادو راستی یه که له
 رهحمه تی ناسمانه وه باری به سهر زهوی دا. رهحمه تی که بوو که ژبانی ئاده می له و چالی و
 پهستی یه رزگار ببی و بهرز ببیته وه و بگاته راده ی خوی.

نه مه ئایینی بهرزی خوایه، ههرکس رووی لی وهرگپری کویری سمه سا لی بپراوه،
 ههرکس تانه ی لی بدات و له که داری بکات پهست و سهر بهرو ژیره، ههرکس بهر بهر مه کانی
 و جهنگی له گه ل بکات دوا بپراو ژیر که وتوه، چونکه ههرکس لادا له شه ریه تی خواو
 بچی بۆ شه ریه تی بهنده یانی خوا، نه و که سه پاک ی و بهرزی ناوی و نه یهوی خوی بخاته ناو
 چالی زه لگاوی بۆگه ن.

دوای نه و باس و بپراو فرمانانه ئینجا هه ره شه نه کات له سهر پیچی کردن و سهر پیچی
 یان له فرمانی خواو پیغه مبه ره کانیان له گه له رابردو وه کان، نه فه رموی: ﴿وَكَايْنٍ مِّنْ قَرِيْبَةٍ﴾
 دانیش توانی زۆر شاری له مه و بهر ﴿عَنْتَ عَنْ اَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ﴾ سهر کیشی و سهر پیچی یان کرد له
 فرمانی په ره ورد گاریان و له په ندو نامۆزگاری پیغه مبه ره کانی ﴿نَمَسَبْتَهَا﴾ به هوی نه وه وه
 ئیمه ش حیساب و پرسینه وه مان له گه ل کردن ﴿حَسَابًا شَدِيْدًا﴾ به حیساب و پرسینه وه یه کی
 به تین، بهم رهنگه هه موو گوناو تاوانه کانمان خسته بهر چاو و له هه چیان نه بوور دین ﴿وَعَذَابُهَا﴾
 عَذَابًا نَّكَرًا ﴿سَازَمَان دَان به سزایه کی گه وه ی ناخوش ﴿فَذَاقَتْ وَبَالَ اَمْرِهَا﴾ تا چه شتیان سزای
 کارو کرده وه ی خویان ﴿وَكَانَ عَقِيْبَةُ اَمْرِهَا خُسْرًا﴾ سهر نه جامی کارو کرده وه یان زیانیکی گه وه بوو
 که هه چ زیانی پی نی ناگات، نه وه ش نه مه یه که نه فه رموی: ﴿اَعَدَّ اللهُ لَكُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا﴾ خوا
 ناماده ی کردو وه بۆیان سزایه کی سه خت و به تین، که سزای ناگری دۆزه خه له روژی دوا ییدا.
 نه ندازه یه نه وه ستین و بیر ی نه که ینه وه له م ترساندنه دریزه لی ره دا نه بینین خوی گه وه
 یاوی وابوو ههر گه ل و ولاتی یاخی بووبن له فرمانی خواو پیغه مبه ری خوا، خوا قاری لی
 کرتوون و دوو چاری تۆله و سزای کرده وه ی خویان بوون.

ئەم ترساندەنە بەتەنەش ئەمەننى بە بۇنەى مەسەلى تەلاق و ئەو بېرىارو فرمانانەى كە پەيوەندى يان ھەيە بە تەلاقەو، پەيوەستيان ئەكات بەو باوہ گشتى يەو، ئەو پەيوەستى يەش ئەوہ ئەگەيەننى كە تەلاق شتىكى تايبەتى نى يە بە خىزان و ژن و مېردەو، بەلكو كارى ھەموو گەلى مۇسلمانە، كەواتە گەل لېپرسراوہ لى ي، گەل لېپرسراوہ لە ناين و شەرىعەتى خواداو سەرپىچى و دەرچوون لە فرمانى خوا لە نىكاح و تەلاق و ھەر فرمانىكى تردا كاتى روو بدات لەناو گەل دا بە بى بەرگرى و جەلەوگىرى ئەو كاتە ھەموو گەل و ئومەت تاوانبارو لېپرسراوہ و تۆلەى ئەو سەرپىچى و دەرچوونە تەنھا بۇ ئەو كەسانە نى يە كە ئەيكەن، بەلكو بۇ ھەموو ئەو گەل و ولاتەيە كە ئەو سەرپىچى يەى تيا روو ئەدات، لە رىكخستنى ژيان دا لايندا لە بەرنامەى خوا. چونكە ئەم ناينە بۇ ئەوہ ھاتوہ گوپرايەلى بىكرى و ھەموو فرمانەكانى بەجى بەينىرى، بۇ ئەوہ ھاتوہ بەرپوہبەرو كاربەدەست بىت بەسەر ژيان داو چاودىرىى ھەموو كاروبارى ژيان ئەكات. كەواتە ھەر سەرپىچى يەك كرا لە فرمانى خوا لەناو ھەر گەل و كۆمەلىك دا بە بى بەرگرى با ئەو سەرپىچى يە لە شتىكى سەختى دا بىت و لەلايەن چەند كەسەكەوہ بىت، ئەو سەرپىچى يە تاوانە بۇ ھەموو، تۆلەكەى روو ئەكاتە ھەموو، ئەو گەل و كۆمەلە ئەكەونە بەر ئەو باوى خوا كە دەست نىشانى بۇ كردو ھەرگىز گوپرانى نى يە، ئەوہ شتىكە ھەروا بووہ ھەر و ايش ئەبى. ئىمە ئىستا ئەبينىن و پىشووہكانى ئىمەش بىنيويانە كە ئەو تۆلەى لادان لەبەرنامەى خوا دووچارى لادەرەكان بووہ وەك ئىستاش دووچارە ئەم ھەموو گەل و تاقە پى يەو، ئىتر ھەركاتى و ھەرچارى بە جوړى، بە گرانى و قات و قېرى، بە ئازاوە و تىك چوونى ولات، بە دابارىنى جەورو ستم. بە بىم و ترس و بى نارامى و دانەمەززانى ولات.

بەپراستى ئەگەر بىر بگەينەوہ لە ھەموو روژىك دا تۆلە و سەرەنجامى ئەو لادانە ئەبينىن و ئەبىستىن!! ئەم ناينە بەرنامەى رۇئىمىكى كۆمەلەيەتى يە، ھاتوہ بۇ ئەمەى كۆمەلىكى مۇسلمان پىك بىننى كە رۇئىمىكى تايبەتى ھەيە. ھات بۇ ئەمەى ژيانى ئەو گەل و كۆمەلە بگوپرى و بىگريتە دەست و چاودىرىى بكات. جا لەبەر ئەوہ ھەموو گەل و كۆمەل لېپرسراوہ لەو رۇئىمە، لېپرسراوہ لە بېرىارو فرمانەكانى، ھەركات پىشتيان تى كردو لاين دا دووچارى تۆلەى خويان دىن كە دەست نىشانى بۇ كرد لەم ئايەتەى كە خەرىكىن بە تەفسىرەكەيەوہ.

فَاتَّقُوا اللَّهَ يَأُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿١٠﴾ رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُمِيزَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ

ئينجا له بهرامبر نهو ترساندنه دريژدها بانگ نهکاته ژيره تيگه يشتووهکان بو له خواترسان. نهفهرموي: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ يَأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ کهواته له خوا بترسن و خوتان بپاريزن له هوي خشم و سزاي خوا له وينه ي توله و سزاي گهله رابردووهکان، نه ي ژيره تيگه يشتووهکان، نه ي خاوهن دلهکان، مهبست بهوانه ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ کهسانتيکن که بپرويان ميناو، ﴿قَدْ أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا﴾ بيگومان خوا بوي ناروونه ته خواروه په ندو ناموزگاري يهکي گهوره که قورئانه.

ئينجا نهو قورئانه ي که لاي خواوه هات لهبر نهوه ي به دل و گياني فروستادهکي دا گوزهر نهکات و نهگات به نوممهت وهک ناوينه يهکي بي لهکه قورئاني تيدا دهرنهکوي. کهواته وهک نهوه وايه قورئانه که بووي به فروستاده، لهبر نهوه له بريتي نهودا نهفهرموي: ﴿رَسُولًا﴾ پيغه مبريک: ﴿يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ﴾ که نه خوئينيته وه به سهرتان دا نايه تهکاني خوا له کاتيک دا ﴿مُمِيزَاتٍ﴾ نهو نايه تانه روون که رهوه ي نهوهن که پنيويسته بو بهندهکاني خوا ﴿لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ تا دهرتان بيني له تاريکي يهکاني نهفامي بو رووناکي رينعموني و ريگاي راستي خوا، که تاقه ريگايه. بيگومان ريگاي کويرايي زور زوره تا راده يک به ئاساني نايه ته ژماره، به لکو دواييش نه هاتووه و بهره بهره جوړو شيوه ي تري پيدا نهبي. به لام ريگاي راست تمنها ريگايه که و به هيچ کلوج ناگونجي زياد له يهک به وينه ي هيلي راست که ناگونجي زياد له يهک بيت، جا لهبر نهوه قورئان لهم جوړه شويناندها ﴿ظلمات﴾ به کو نهفهرموي، ﴿نور﴾ به تاک.

۱ وشه ي ﴿نکرا، رسولا﴾ به چند جړي تر ته لسيړ کړاوه ته وه. به پي ريژماني عهريبي وشه ي ﴿رسولا﴾ به چند جړي ترکيب کړاوه و به پي نهوانه ته لسيړه که يان جوړ به جوړ نه بيت، هه موو جړيکيان نه گونجين، به لام لهم کاته دا نهام رايه م په سندنه کرد که وم.

وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ﴿١١﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَنْزِلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِنَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿١٢﴾

نینجا زیاد له رووناکی و رینمونی بهلین نه‌دا به نازو رینزی هه‌تا هه‌تایی نه‌فرموی:
 ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ﴾ هه‌رکس به‌وا بیننی به‌خوا ﴿وَيَعْمَلْ صَالِحًا﴾ کاری چاک و په‌سه‌ند بکات ﴿يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ﴾ خوا نه‌یخاته ناو به‌مه‌شتانی که ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که جوکه و رووباره‌کان دین و نه‌چن به‌زیر دره‌خته‌کانی دا، له کاتیکدا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ نه‌میننه‌وه و هه‌میشه‌یی نه‌بن له‌و به‌مه‌شتانه‌دا بی برانه‌وه هه‌تا هه‌تایه، له کاتیک دا ﴿قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا﴾ که بیگومان خوا روژی ناماده کردوه بوی به‌زوری و فراوانی، به‌جوژی وینه‌ی نه‌بینراوه و نه‌بیستراوه به‌دل دا نه‌هاتوه!!

له‌پاش نه‌و هه‌موو یاساو ته‌می و په‌ندو مژده و ترساندنی که له‌سوره‌ته‌که‌دا تیپه‌پری کرد، نینجا کو‌تایی سوره‌ته‌که نه‌هینی به‌نایه‌تی له‌باره‌ی دروست کردنی نه‌م بوونه‌موره گرنه‌و به‌پنوه بردن و ته‌گیر کردنی هه‌موو کاروباری. نه‌وه‌ی له‌م سوره‌ته‌دا باس کراوه په‌یوه‌ستی نه‌کات به‌و بریارو ده‌سه‌لات و

زانینی خواوه که نیش که‌رن له‌م بوونه‌موره‌دا، نه‌فرموی: ﴿اللَّهُ الَّذِي﴾ خواجه‌کی نه‌وتویه ﴿يَخْلُقُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾ که‌حه‌وت ناسمانی دروست کردوه. خوای گه‌وره له‌زۆبه‌ی شوین دا ژماره‌که‌یشی دیاری نه‌کات و هه‌والمان پی نه‌دات به‌شیوه‌یه‌کی روون و ناشکرا به‌دروست کردن و بوونی‌حه‌وت ناسمان. نه‌و ناسمانه‌ش ته‌بعق له‌سه‌ر ته‌بعق له‌پاش قورئان نه‌م هه‌واله به‌روونی هه‌یه له‌فرموده‌کانی پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ) که‌واته پیوسته له‌سه‌رمان بی‌گیرو گرفت به‌روای به‌هیزمان هه‌بی به‌بوونی‌حه‌وت ناسمان، نیترا به‌نه‌زانین مه‌به‌ست به‌و‌حه‌وته چی‌یه؟ نایا مه‌به‌ست‌حه‌وت کو‌مه‌له‌ی خوژی یه؟ یان‌حه‌وت کاکه‌شانه؟ یان‌هه‌ر شتیکی تر

که و تراوه؟ به لَام زهوی به کۆ باسی نه هاتوو له قورئان دا، ژماره شی بۆ باس نه کراوه به هیچ رنگ ته نه لَم ئایه ته دا نه بی که دهست نیشانی تیا به بۆ ژماره ی حوت که نه فهرموی: ﴿وَمِنَ الْأَرْضِ يَنْهَن﴾ دروستی کردوو له زهوی وینه ی نهو حوت ناسمانه. ئیتر ئایا مه بهست وینه یان له مایه و مادده و که ره سه و هندی سیفه ت و نیشانه دا. یان وینه یان له ژماره دا، هر کام لَم دوو مه بهسته هه لئه گری و نه گونجی، به لَام دووم ناشکرا ترو روون تره له دیمه ن و رواله ته وه. هاتنی زهوی به کۆ به ژماره ی حوته وه ﴿وَالْأَرْضِ السَّعِی﴾ له چه ند حه دیسیک دا قۆلگرو به هیز که ری ئه م مه بهستی دووه مه یه. به لَی به دریزی و به روونی چهنده ها ریوایه ت هاتوو له باره ی نهو حوت زهوی یه و جی و شوین و چۆنی تی و ماوه ی نیوانیان و ئاو و هوا و دانیش توانیان و هر وه ها، نهو ریوایه تانه پشتیان پی نابه ستری و زانا به هیزه کانی ئیسلام به ده له سه و ئیسرائیلی یاتی دانه نین، که واته با گو ی نه گری له وانه، به لَام له بهر رواله تی ئایه ته که و هاتنی زهوی له حه دیس دا به کۆ ژماره ی حوته وه زانایانی ئیسلام بر وایان هینا وه به بوونی حوت زهوی. چه ند که س لهو زانایانه هه ولیان داوه له کۆن و تازه وه بۆ دیاری کردنی مه بهست لهو حوت زهوی یه. خوا پاداشتی به خیریان بداته وه مه بهستیان پاراستنی هیندی له بر واداران ی دل لاواز بووه که دوو چاری به د عه قیده یی نه بن. به لَام به راستی هیچ پیویست نی یه بهو ئه رک و زهحمه ت کیشانه، چونکه هر که س دانا و تیگه یشتوو بی ت نه زانی ژیری و زانی نی ئاده می بی هیزو کۆل و که مو کوپه له ئاستی خۆی و ناسینی خۆی چ جای دروست کراوه کانی تری خوا، ئیمه ناگامان له کاروباری ئه م زهوی یه نی یه که دایکمانه و له کۆشی دا نه ژین، چ جای به ته ما بین ناشنا و زانا بین به م بوونه و مره گرنگه. که واته با بلین: نهو حوت زهوی یه مه یه و نه م زهوی ئیمه یه کی که له وان و شه شه که ی تر له زانی نی خوادایه و خۆی نه زانی کامه ن و له کوین لَم بوونه و مره دا!!!

هر چۆن بین و له هر لایه ک هه ن ﴿يَنْزِلُ الْأَمْرُ إِلَيْهِن﴾ فرمان و بریاری خوا دیته خواره وه له نیوان ناسمانه کان و زهوی دا و نهو فرمان ره وایه و هه موو کاروباریان بهو نه پوا به پروه.

خوا ٺهو زهوى و ٺاسمانانهى دروست كردو هموو كاروبارى بهو جوړه ټهبات بهرپوه،
 ټهوهيشى كرد ﴿يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بو ټهمهى ټيوه بزانن كه خوا توانايه بهسهر
 هموو شتيك دا ﴿وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ بيگومان خوا دهورى هموو شتى داوه به زانين
 و زانينى گشتى يه بو هموو شت. چونكه شتيكى روون و ٺاشكرايه كه ټهم كاروباره به بى
 توانين و زانين فراهم نايهت، هر كهس بتوانى و بزاني شتى وا بكات ټهبى توانين و زانينى
 بى سنوور بيت و هيچ شتى له توانين و زانينى ياخى نهبيت و دهرنهچى. كهواته هر ټهو
 ٺاين و شهرهتهى ټهو ناردى راسته و شايد به پهپرهوى كردن، چونكه دانراوى كهسيكه
 كه توانينى بى سنوورى هيه، همرهها حق وايه بندهكانى خوا باش گوپرايه ل بن و
 نه توانن سرپيچى بكن به هيچ فرمانى چونكه هميشه دور دراون بهو توانين و زانينه. ٺا
 بهم ٺايهته سامناكه دل داچله كينهره سورهتهكى دوايى هينا كه سرنجى هموو ژيريى
 راښكيشى بو گوپرايه لى هموو فرمانهكانى ټهم سورهته به تاييهتى.

وصلی الله و سلم على نبیه محمد و على آله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبَيَّنَ لَكَ مَرْصَاتُ أَرْوَاجِكَ

سوره نبي (التحریم) مه دینه یی یه و ۱۲ نایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

کاتې خوا ويستی نهم نايینی نیسلامه بکات به دواترین په یام، بهرنامه کې بکات به بهرنامه کې همیشې هتا دنیا دنیا، ژيانی بېروداران بهرپوه بېرودا به پنی رڼم و یاسایه که به شیکه له رڼم و یاسای بوونه و هره شیوه ی گشتی، کاتې ويستی نهم نايینه جلوه ی ژيانی نادمی بگریته دهست و بهرپوه بهرو چاودیریی کهری هموو کارو فرمانی بیت.

کاتې خواهیش و ويستی خوا بهر جوړه دهرچوو نهم بهرنامه یی له شیوه دا نارد که تیرو تهاوو گشتی بیت، دان بنی به هموو هیزو وزه ی نادمی و خواست و ویسته کانیان، له کاتیکدا، که نهم هیزو وزه یانه به پاکي راگیر بکات و بهرزیان بکاتوه بو پله و ناسویه که شایسته بیت به دروست کراوی که خوا ناوی برد به جینشین له زهوی داو شایانی گیان له بهری بیت که گیانی کردبی به بهر دا لهو گیانه ی که بهرپوه په یوهندی یه کی تایبه تی هیه به خواوه، ریزی داوه به سهر زور له دروست کراوه کانیان.

سروشستی نهم نايینه ی وا داناهه که ژيان بهره و پیش ببا به گه شه کردن و به هیزو فراوانی و بهرزی و پاک و خاوینی. چونکه هیچ هیزو وزه یه که بهرهم درابی و رووخینه نه بی نایوه ستینی و له کاری ناخات، به لکو به پیچوانه وه نه یخاته نیش و هیزو پهره ی پی نهدات، دهست ناگری به سهر دهمی هیچ ناماده یی و لی هاتنی که سوود به خش بی، به لکو نیجگاری بهرله ی نهکات و بیداری نهکاتوه، له کاتیک دا که پاریزره بو هاوتایی و هاوکیشی له ناوهندی بزوتنه وهی راپهرین بو پیش، له گهل بزوتنه وهی بهرزه بوونه وه بو ناسوی بهرزی بهرزی پیواوه تی و نادمیتی، که لهم جیهانه دا روح پهرومرده نهکات بو که یشتن به نازو ریزی ریزی دواپی، مردومی نهم زهوی یه که نهم ژيانه کهم و کورته ی هیه ناماده ی نهکات بو ژيانیکی نه بپراوه ی هتا هتایی له بهه شتی نه بپراوه دا. واته نه باری روح

بهره لا نه کات و نه باری لهش، به لکو پارێزگاری ماف و بهشی ههردوو لا نه کات به جوت و به هاوتایی، که بهو جوړه کاروباری جینشینى ئادهمی به ریک و راستی نه پوا به پړوه لهم زهوی و جیهانه دا. کاتی که خوا ویستی سروشتی ئایین و شەریعه ته که ی بهو جوړه بیټ. ههروهما ویستی پیغه مبه ره که یشی (ﷺ) ئادهمی بیټ به هه موو نیشانه و به ره میکی یه وه، ببی به نوینه ریکی راسته قینه بو نهو ئایین و عه قیده یه، ویستی نهو پیغه مبه ره (ص) ئادهمی یه که بیټ که هیژو وهی ئاده میتی تیای دا تیرو ته و او بیټ، له شیکی به تین و به هیژو ساغ و ته ندروستی ببی، هیژی بیستن و بینین و هه موو هیژو هه سته کانی تری ریک و پیک ببی، وریا و ناگادار ببی، هه زو ئاره زو و سوژو به زه یی ئاده می یانه ی به تیرو ته سه لی تیا بیټ، له هه مان کات داخواه نی ژیری یه کی زورگه موره ویریکی زور فراوان و دووری نی یه کی به رزو دور و ئیراده یه کی به هیژو بووه، خوگرو زال بووه به سه رنه فسی خویدا و نه فسی زال نه بووه به سه ریدا. ئینجا له پاش هه موو نه وانه پیغه مبه ره بووه، پیغه مبه ریک که گیان و روحي تیشک و رووناکی و هرگرت له سه رچاوه ی هه موو تیشک و رووناکی، توانی شه و رهوی بکات و به رز ببیته وه بو سه رووی ئاسمانه کان، تا نهو جینگه ی خوا ویستی، که سی بوو له ئاسمانه وه بانگی لی کرا، له وی بی نی نه وه ی که بی نی له به لگه و نیشانه روونه کانی خوا، که دهم و زمانی ئیمه کوْل و کوله له باس کردنی، که سی بوو که ناشنا کرا به حه قیقه تی ئهم شتانه ی که له م بوونه و هه ردا هه ن، ناسرا پی یان و په یوه ندی له گه ل کردن و په یوه ست بوو له گه لیان، به هو ی نه وه وه به رد سه لامی لی کرد، دره خت که وته سوژو په روش بو ی به پیش چاوی یاره کانی یه وه که وته حيله حیل بو ی کاتی که مینه بری بو دروست کرا و به سه ر نه وه وه نه وه ستا بو خوتبه دان. شاخی احد له ژیر پی ی دا که وته له رزه!!

ئینجا ئهم هه موو هیژو توانای جوړ به جوړی جیا وازه کو بووه تیای دا به بی زیاده رهوی، به لکو به نهو په پری ریکی به پی ی ته رازوو بکیشترین، به وینه ی ریکی و هاوکیشی نهو ته رازوه ی که ئایین و عه قیده که ی له سه ر دارێژرا وه بو ی هه لېژێرا. ئینجا خوا ی گه موره هه موو ژبانی نهو پیغه مبه ره ی وه ک کتیبیک ی ئاماده کرا و لی کرد بو ئوممه ته که ی و بو هه موو ئاده می، که شیوه ی ئهم ئایین و عه قیده ی تیا بخوینریته وه و ببینر ی تیای دا به به دی ها تووی. جا له بهر نه وه ژبانی به ته و او ی دهر خست و هیچ نه ی نی یه کی شارا وه ی تیا نه هیش ت، په رده ی لایرد به سه ر هه موو کاروباری تایبه تی خو ی و مال و خیزانیشی. به لکو له چه ند بار روویه که وه به شیکی زوری له قورئان دا باس کرد و نیشانی دا، نه وه شی دهر خست

که به پئی باوی خەلکی لە ژبانی گشتی دا ئەشاررێتەو. تەنانەت هێندێ لەو کارانەی که رو ئەدەن بە هۆی لاوازی یە که بە سروشت هەیە لە ئادەمی دا بە تایبەتی هێندێ شت که هیچ چاره نییە بۆ مردوم لێی. ئەم پێغه مەبەر (ﷺ) لە خۆی دا هیچ شتیکی تایبەتی نەبوو بۆ خۆی، چونکه خۆی بە هەموو شتیو بە بۆ ئەم ئایین و بانگەوازه بوو. کەواتە لە سەرچی بەشی لە ژبانی دیارنەبی یابشاررێتەو؟ بێگومان ژبانی پێغه مەبەر (ﷺ) یەکم پێشانگایەکی سەرنج دراوه که ئەم ئایین و عەقیدەیی تیا ببینرێ بەراستی و بەدی هاتوویی، هات بۆ ئەمە ی ئەو ئایینە نیشان ئادەمی بدا لە خۆی دا و لە ژبانییدا، هەرچۆنی بە زمان رایگەییەنی. بۆ ئەو دروست کراوه و بۆ ئەو هات، بەراستی یارەکانی - خوا پاداشتی بە خێریان بداتەو - بە درێژی و بە روونی ئەو ژبانه پاکەیان وەرگرت و هەلگرت و گەیانیدیان بە ئوممەت. بە جۆری هیچیان نەهێشتەو لە ژبانی رۆژانە عادیانی دا که وەرمان گرتی و رایانگەیانیدی. ئەو شتیک بوو خوا ویستی و ریکی خست که گەر و بچوک و وردو درشت ئەم ئایینە نیشان بدات لەو ژبانه پاکەدا و بە بەدی هاتوویی بە ئەوپەری راستی و پاک و خاوینی. کەواتە ئەو وەرمان گرت لەگەڵ ئەو ی که قورئان پئی هاتە خواوێ و لەو ژبانه پاکە بوو بە دەفتەر و کتیبیکی هەمیشەیی بۆ هەموو جیهان و جیهانیان تا دواھاتن و کۆتایی ژبان لەم زەوی یەدا.

ئەم سورەتە لە سەرەتایەو لاپەرەیک لەو ژبانه نیشان ئەدات لە بارە ی ناو خۆ و مال و خێزانی یەو، بەشی باس ئەکات لە کردار و رەفتاری ئادەمی پێغه مەبەر (ﷺ) لەگەڵ هێندێ لە هاوسەرەکانی، هەروەها هێندێ لە کردار و رەفتاری ئەو هاوسەرە دەریارە یەکتەر. پێش هەموو شتیک پێویستی هەموو کەسێکە هەمیشە سەرنجی پێغه مەبەر بدات و بیناسی بەو جۆرە ی که قورئان لە چەند شوێن دا نیشانی ئەدات و ئەیناسی پێمان که ئەفەرموی: ئادەمی یەکی فروستاه و نیرراوی خوا یە. کەواتە دوو باری بوو و دوو شتی تیا کۆبوو تەو، ئادەمی پێغه مەبەریتی، ئادەمی بە هەموو پێویستی یەکی یەو، پێغه مەبەریتی بە هەموو پێویستی یەکی یەو، لە هەردوو بارە کەدا گەشتووتە پلە ی هەر بەرزیان، وەک ئەندازی بە درێژی دەست نیشانمان بۆ کرد، هەرچۆنی هەستاه بە ماف و ئەرکی که پێویست بێت بۆ ئادەمی یەکی وەک خەو و خواردن و خواردنەو و رابواردن بە خوشی لەگەڵ خێزان و هاوسەرانی، هەروەها هەموو شتە سروشتی یەکان وەک ویستن و نەویستن و جەزو ئارەزووی شتی جوان، هیچ کام لەوانە بە لکە و عەیب دانانرێن و دژو پێچەوانە ی پلە ی

به رزی پیغه مبه ریتی نین. به لی پیغه مبه (ﷺ) ئاده می یه کی به رز بووه و پاک و خاوین بووه له جهوو ستم و ناحقی، وهك هه موو پیغه مبه رانی تریش - سه لامی خویان لی بیت - چونكه نهو تاوان و ناره وایی یه دژو پیچه وانه ی پیغه مبه ریتی یه كه یانه، خوا دوری خستوو ته وه لی یان. كه واته پیغه مبه (ﷺ) له ناو مال و خیزانیشی دا ژیاوه به ئاده میتی و به پیغه مبه ریتی وهك خوا بهو شیوه دروستی كردو فرمانی پیندا. ژیا له ناو مال و خیزانی دا به ئهوپه ری دادو پاک و راستی و نهرم و ناسکی و به زهیی و میهره بانی و دهم و دهست و دل گوشادی. هه رچه ند له ژیان و گوزهران و رابواردنی دنیا یی دا تهنگی و كه م و كوپی بووه، ئهوپه ری رانه نه مه بوو گوزهرانی سه رو بهر بیت. به لام هه موو كات له ناو نهو مال و خیزاناندا ژیان به سه ر نه شه برا له سه ر نهو هه ست و سوژه ئاده می یانه، بهلكو هه ندی بار به پیی باوی ههوی ساری قسه ی ناریك یان دل گوپان و ورده ئاژاوه رووی نه دا له نیوان هیندی لهو هاوسه ره پیروژانه دا.

ئیین و نیسحاق نه گپرتیه وه له عانی شه وه - خوی لی رازی بیت - كه پیی ناخوش بووه صفیه ببینی، چونكه لای وا بووه نه گه ر بكه ویت به رچاوی پیغه مبه (ﷺ) به دلی نه بی و ماره ی نهكات، نه وه ی نهو چاوهروانی كرد به دی هات، كه واته هه ر له پینشه وه له دلی دا ههوی ساری هه ست كردوو به رام بهر صفیه خوا لی یان رازی بیت. ههروه ها نه گپرتیه وه و باسی رووداویكی خوی نهكات له گه ل دایكی ئیمانداران صفیه، نه فهرموی: جاری و تم به پیغه مبه (ﷺ) صفیه كورته بالات به سه، ئه ویش پیی فهرموم به راستی و شهیه كت وت نه گه ر تیکه لی ئاوی ده ریا بكری رهنگ یان بوونی نه گوپی. ههروه ها نه گپرتیه وه هه ر له خویه وه كه كاتی سوره تی ﴿الاحزاب﴾ هاته خواره وه و فرمانی دا كه پیغه مبه (ﷺ) بانگی هاوسه رانی بكات بو نه مه ی ژیا نی ئه م جیهانه یان نهوی یان خواو پیغه مبه (ﷺ) وهكو به دریزی باس كرا لهو سوره ته دا، نه وه بوو كه بانگی كرد له یه كه م جار وه له عانی شه وه دهستی پیکردن و ئه ویش به خوشی و سوژه وه خواو پیغه مبه ری هه لبرارد، له پاشا داوای كرد كه ئه م هه والی هه لبراردنی نه مه نه گه یه نی به هاوسه رمه كانی تر، ئاشكرایه مه بهستی چی بوو، با نه یلین و پیویست ناكات به و تن. له پاشان پیغه مبه (ﷺ) به گوئی نه كردو فهرموی: ههركام لهوان پرسپاری تو م لی بكات هه والی نه ده می كه تو منت هه لبراردوو.

ئه م رووداوانه ی كه عائشه - خوی لی رازی بیت - نه یگپرتیه وه له خوی به هوی راستی خوی و نهو پهرومه ئیسلامی یه راسته قینه ی كه پیی گه یاند. نه وانه چه ند وینه و

نمونە يەك بون ئاگادارمان ئەكاتەرە كە ھەمىشە كاروبارى ئەر ھەموو مال و خىزانە بە
 رىكى نەپۇشتوو بە بىگەردو تەم، بەلكو وەكو وتمان لە ھىندى كات دا بە پىنى باوى
 ئافرەت لە ھەوى ساردى دا ئەر جوړە شتانه روويان داوہ. ھەرچۇنى تيمان ئەگەيەنى كە
 پىغەمبەر (ﷺ) چۆن پەيام و پىغەمبەرىتى يەكەى بەجى ھىنا بە فېركردن و پىگەياندن و
 پەرورە بەرزى و پاك و خاوينى لەناو مال و خىزانى دا ھەرچۇنى بەجى ھىنا لەناو
 ئومەتەكەيدا. ئەم رووداوہى كە ئەگىرپىتەو و سەرەتاي ئەم سورەتى تيا ھاتە خواروہ
 يەككە لەو نمونە و وىنەيانە كە روويان داوہ لە ژيانى پىغەمبەر (ﷺ) لە ژيانى
 ھاوسەرەكانى دا. لەبارەى ئەم رووداوہ چەند رىوايەتىكى جياواز ھاتووہ: يەكى لەوانە
 ئەمەيە كە بوخارى ئەيھىنى لە عائشەوہ - خوا لى رازى بىت - ئەفەرموى: پىغەمبەر
 (ﷺ) لاي زەينەب ھەنگوينى ئەخوارد، ئىنجا مەن و ھەفصە يەك كەوتىن و بىرارمان دا كە
 پىغەمبەر ھات بۆلای ھەركامان بلىن پىنى (مغافير) ت خواردووہ و بۆنى ئەوہ لى دى.
 (مغافير) خواردەمەنى يەكى شىرىنى بۆن ناخۆش بووہ. ئىنجا كە ئەوہى پىنى ئەگوتىرى،
 ئەفەرموى: نەخىر ئەوہم نەخواردووہ بەلكو ھەنگوينم خواردووہ لاي زەينەب، ئىتر ھەرگىز
 ناي خۆم ئەوا سویندم خوارد. ئەم ھوالە مەگىرەوہ بۆ ھىچ كەس. ئەفەرموى: ئەمە بوو
 پىغەمبەر (ﷺ) ھەرامى كرد لەسەر خۆى لە كاتىك دا ھەلال بوو بۆى. بەھۆى ئەوہوہ
 سەرەتاي ئەم سورەتە ھاتە خواروہ.

لە رىوايەتىكى تردا كە نسانى ئەيھىنى لە ھەدىسى ئەنەسەوہ پىغەمبەر كەنيزەكىكى
 بوو ھات و چۆى ئەكرد، ئىنجا عائشە و ھەفصە وازيان لى ئەھىنا ھەتا ھەرامى كرد لە
 خۆى. بەھۆى ئەوہوہ سەرەتاي ئەم سورەتە ھاتە خواروہ.

لە رىوايەتىكى تردا ئىبن و جەرير و ئىبن و ئىسحاق ئەيھىنن ئەر كەنيزەكە ماريە بوو
 كە پاشاي مىسر بە ديارىي ناردى بۆ پىغەمبەر (ﷺ) ئەويش وەرى گرتو بوو بە داىكى
 ئىبراھىم. ھۆى ھەرام كەندەكەش ئەمە بوو كە رۆژى پىغەمبەر (ﷺ) لە مالى ھەفصە ئەبى و
 ئەويش لە مال نابى و لەو كاتەدا ماريە لەوى ئەبى، ئىنجا كاتى ھەفصە دىتەوہ ماريە
 ئەبىنى بە پىنى باوى سارى زۆر دل گران ئەبى و بىزاري دەرئەبى، لە پاشان بۆ ئاشت
 كەندەوہ و دلئەوايى ھەفصە، ماريە لە خۆى ھەرام ئەكات و سویندى لەسەر ئەخوات،
 ئەفەرموى پىنى كە ئەو باسە لاي كەس ئەكات، ئەويش ھەوالەكە ئەگەيەنى بە عائشە.

هرکام لهو دوو ریوایه ته که هه لئه گری هوی هاتنه خوار هوی سه ره تای ئهم سو ره ته بیټ، سه نه دی ریوایه تی یه کهم به هیز تره لای زانایان، نه هوی له شهر حی موسلیم دا ئه فهرموی: ریوایه تی یه کهم سه حیحه و له بوخاری و موسلیم و کتیبه سه حیحه کانه وه هاتووه، ریوایه تی مارییه له ریځای سه حیحه وه نه هاتووه. هرکام هو بیټ بلو کردنه هوی ئهو حرام و قه دهغه کردنه له ناو هاوسهره کان دا جوړه ئاژاوه و دهنگ و باسیکی دروست کرد له ماله کانی پیغه مبهردا (ﷺ) بوو به هوی خه شم گرتن له هاوسهرانی و ته لاقینی حه فسه ی داو له پاشان له بهر دلی حه زه تی عومه ر - که به وه زوړ غه مبارو په شیو بوو - هینا یه وه ژیر نیکاحی خو ی، هه روه ها بوو به هوی که نارگیری و به جی هیشتنی هه موو دایکی نیمانداران تا ماوه ی مانگی. دهنگ و باس و بلو بوو وه که پیغه مبهردا (ﷺ) هه موویانی ته لاق داوه به هوی نه وه وه نه وانیش و موسلمانانیش کهوتنه داخ و مهراق و گریان، وه کو به دریزی نیما می نه حمده ئهم رووداوی که نارگیری یه نه گیریته وه له نیبن و عه باسه وه - خوا لی یان رازی بیټ -.

نینجا له بهر رووناکی ئهم ریوایه تانه دا با بیینه سه ر نایه ته کان و سو ره ته که که له یه کهم جار وه سه ر نه نشتیکی کاریگری پیغه مبهردا (ﷺ) نه کات له سه ر ئهو قه دهغه و حه رام کردنه، ئه فهرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ ئه ی پیغه مبهردا ﴿لَا تَحْرِمُوا مَا مَلَكَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ بوچی قه دهغه نه که یت له خو ت شتی که خوا ره وای داوه و حه لالی کردووه بو ت؟ ﴿تَنْفِي مَرَّاتٍ أَوْ زَوْجٍ﴾ بهو قه دهغه کردنه ره زامه ندی ژنه کانت نه وی. گله یی و سه ر نه نشتیکی سه رنج راکیشهر، واته راست و ره وانی یه قه دهغه کردنی هر شتی که خوا حه لالی کردبی. پیغه مبهردا (ﷺ) هه نگوینی له خو ی قه دهغه نه کرد بهم ره نکه به حه رامیکی شهرعی دابنی، به لکو بریاری دا خو ی بی به ش بکات لی، له بهر نه وه ئهو سه ر نه نشته ی بو هات و گه یان دی نه وه ی خوا حه لالی کردبی بو که س راست نی یه خو ی لی بی به ش بکات به نار هزووی خو ی یان له بهر ره زامه ندی هه ر کهس.

وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١﴾ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾ وَإِذْ أَسْرَأَ
النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضُهُ وَأَعْرِضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَأَهَا
بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَاكَ هَذَا قَالَ نَبَأَنِي الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٣﴾

ئەو قەدەغە کردن و خو بی بەش کردنە هەرچەند لە شرع دا گوناھ نەبی، بەلام شایان
نییە لەگەڵ پایە و پلە بەرزێ پیغەمبەردا (ﷺ) لەبەر ئەوە بو ئەو وەک گوناھ وایە و لەوانەیە
لنپرسینەوی لەسەر بکرایە ئەگەر لی خوش بوون و میهره‌بانی خوا فریا نەکهوتایە. لەبەر
ئەوە ئەفرموی: ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ خوا لی خوش بووی بەزەیی داری میهره‌بانە.

لە ریوایەتەکان دا فرموی: کە پیغەمبەر (ﷺ) سویندی خوارد لەسەر قەدەغە کردنەکە و
لە نایەتەکش دا دەست نیشانی بو ئەکات و ئەیگەیه‌نی لەگەڵ دانانی چاره‌سەردا و کردی
بە یاسایەکی گشتی و فرموی: ﴿قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ﴾ بیگومان خوا داینا و باسی کرد
بە روونی بۆتان کردنەوی گری سویندەکانتان و رزگار بووتان لی یان بە کەفارت دان،
ئەگەر سویندەکە لەسەر کاریکی ناپاست بیست و پیچەوانە ی باشتربێ، وەک ئەفرموی لە
حەدیسێک دا کە لە سەحیحی بوخاری و موسلیم دا هەیە کە ئەبو موسا ئەلی پیغەمبەر (ﷺ)
فرموی: ﴿إِنِّي وَاللَّهُ إِنْ شَاءَ لَا أَحْلِفُ عَلَى يَمِينٍ ثُمَّ أَرَى خَيْرًا مِنْهَا إِلَّا كَفَرْتُ عَنْ يَمِينِي وَآتَيْتُ
الَّذِي هُوَ خَيْرٌ﴾ قتادە ئەفرموی: پیغەمبەر (ﷺ) کەفارتی دا بو ئەم سویندە ی بەم رەنگە
بەندە یان کەنیزەکیکی نازاد کرد، ﴿وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ﴾ خوا کاربەدەست و کارسانی ئێوەیە. کەواتە
کۆمەکیان ئەکات لەکاتی داسوینی و تەنگانەتان، لەبەر ئەوە چاره‌ی دانا بو سویندەکانتان،
بو ئەوە ی رزگار بین لە ناپه‌حه‌تی، ﴿وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ هەر ئەو زانای لیزانی کاردرۆستە، کەواتە
هەرچیتان بو دانه‌نی بە پی توانین و بەجۆری کە شیاو بیست و بەرژموندی ئێوە ی تیا بیست.
کەواتە هیچ شتی قەدەغە مەکن لە خو‌تان کە خوا قەدەغە ی نەکردبێ.

ئینجا دەست نیشان ئەکات بو قسە و باسیک بە بی دیاریی کردن و روون کردنەو،
چونکە ئەوە گرنگ نی یە و شتی نی یە بعیثتەو کەلکی دوا روژو داهاتوو بگری، ئەوە ی
کە بعیثتەو کەلک بگری ئەو پەندو نامۆزگاری و لە خوا ترسانە. ئەفرموی: ﴿وَإِذْ أَسْرَأَ
النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا﴾ باسی ئەو کاتە بکە کە پیغەمبەر قسە یەکی بە نه‌ینی درکان لای

هيندي له هاوسه راڼي، واته هه فسه به پټي ريوايه ته سه حېحه كان و راي زوريه. قسه نهيني يه كېش يه كي بوو له وانه ي كه له ريوايه ته كان دا باس كران، كه راست و سه حېح تريان نه و بوو فرموي: ههنگوينم خوارد لاي زه ينېب و حرام بي ليم و جاريكي تر نايخوم و سويندي له سر خوارد و نينجا فرموي: لاي كه س هم باسه مه كه. به لام به پټي باوي نادمي كه هله كهات هه فسه قسه نهيني يه كي كرد بو عائشه - خويان لي رازي بيت - نينجا خوا هوالی هم قسهيدا به پيغه مېر (ﷺ) و نهویش هينديكيډا به ناوچاري هه فسه دا. وهكو نه فرموي: ﴿لَمَّا نَبَاتَ بِهِ﴾ نينجا كاتي هه فسه هوالی قسه نهيني يه كيډاو دركاندي ﴿وَأَظْهَرَ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ خوايش پيغه مېري ناگادار كړد به سر نه و دا ﴿عَرَبَ بَعْضُهُ﴾ پيغه مېر هوالی دا و هيندي له قسه كاني هه فسه ي باس كرد لاي ﴿وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ﴾ چاوپوشي كرد له گپړانه وي هينديكي و باسي نه كړد، بو نه وي هه فسه زور تهريق نه بيتوه، باوي پياوي به ريزو گورهش وايه زور له سر قسه نا و او به كورتي نه پيږي ته و، ﴿لَمَّا نَبَاتَ هَاهُ﴾ نينجا كاتي هوالی نه وي دا به هه فسه ﴿قَالَ﴾ هه فسه وتي به پيغه مېر ﴿مَنْ أَبَاكَ هَذَا﴾ كي هوالی نه وي پنداي؟ ﴿قَالَ﴾ پيغه مېر ش فرموي: ﴿بَنَاتِي أَلَمِلِي الْخَيْرُ﴾ خوي زور زانا ناگاداري كردوم و خبېري داومي. با يري بگه ينه و لهو كات و ماوه نايابه كه رووي دا له ميژووي نادميدا. نه و ماوه پيژوږي كه مردوم تييدا ژيا له گهل ناسمان دا، ناسمان به رووني و ناشكرا دهستي نه خسته كاروباري مردوم. به راستي زمان و قهلم كول و كوله له باس و نووسيني راستي نه و كات و چرخه بي وينه يه!! لهم نايه تانه و مرنه گري هم چمند شته كومه لايه تي يه:

- ۱- رهايه گهياندي قسه و كاري نهيني به هاوسه رو دوست.
- ۲- هر كه س قسه يه كي نهيني لاكراو داوا كرا لي ي دهر نه پريني پيوست و فرزه له سري نه و قسه نه كا لاي كه س مه گهر نيزني قسه كه ره كي له سر بي.
- ۳- چاك وايه له كاتي سر نه نشت و ته مي كړدي ژنان دا نه رمي و نياني به كار بهينري و دريژوي پي نه دري.

إِنْ نُؤْبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَلِيحُ الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ﴿١٠﴾ عَمَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّفَكُنْ أَنْ يَبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكَ مُسَلِّمًا
مُؤْمِنًا قَلِيلًا تَلَبَّثْتَ عِيدَاتٍ سَجَّحْتَ لَيْبَتٍ وَأَنْكَارًا ﴿١١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ
نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ شِدَادٌ

ئينجا شينوى باسه كه نه گويي بهم رهنكه روى فرموده نه كاته عاشه و حهفصه -
خويان لى رازى بيت - بؤ تهى و زياده سرزمنشت، نه فرموى: ﴿إِنْ نُؤْبَا إِلَى اللَّهِ﴾ نه گهر
نيوه پيشيمان نه بنهوه لهوى كه كردتان و دل نازارى پيغه مبهري تيا بوو، نه گهر بنهوه بؤ
لاى خوا نهوا كارنكى راست و بهجى نه كهن و هوى پيشيمان بوون و گهرانه وتان همه،
چونكه ﴿فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا﴾ بهراستى دلتان لايدا له بارى راست و نهوى پنيويسته نهوش
نهويه كه دلتان شتيكى خوش بوي كه پيغه مبهري پنى خوشه، هرچى نهو خوشى نهوى
دلى نيوهيش خوشى نهوى.

له پاش بانگ كردن بؤ گهرانه وه، ئينجا قورئان هيرشيني سامناك نهكات و هره شهيه كى
سهخت نهكات نه فرموى: ﴿وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ﴾ نه گهر نيوه كومه كى و پشتگيري يه كتر نه كهن
له دئى پيغه مبهري، واته نه گهر كارى نه كهن - بهوى هووى سارى خوتان - كه نهو دل نازار
بكه نهوه دهر بهست نايه و زيانبار نابى، چونكه ﴿وَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ﴾ بهراستى خوا خوى
كار به دهست و يار مهتى دهرى نهوه ﴿وَجِبْرِيلُ وَصَلِيحُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ جو بهر نهيل و پياو چاكي
بهروادارانيش يار مهتى دهرى نهون، ﴿وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ﴾ له پاش نهوه هموو فرشته
پشت گيرو پشتيوانى نهون.

لهم هيرش و هره شه سهخته وه دهر نهكهوى قولى و گهره يى نهو رووداوه و قورسى و
كار كردنى له دلى بههري پيغه مبهري (ﷺ)، نهوه تا پنيويستى كرد به جاردان بهو كومه كى و
پشت گيري يه گهره يه له لايه ن خوار جو بهر نهيل و پياو چاكان و هموو فرشته! بؤ نهوى
پيغه مبهري (ﷺ) دلخوش ببى و نارام و رههتى روى تى بكات و باكى نه مينى لهو رووداوه
دل هست داگير كه ره!! بهلى بيگومان نهو رووداوه زور گهره بوو تا رانهيك دهنك و باس

وا بلاق بووه که پیغمبر (ﷺ) هموو هاوسرهکانی تهلّاق داوه، جا چی لهوه سامناک تره که به جارّی هموو مالّهکانی پیغمبر (ﷺ) تیک بچن و سر تیک بچی له هموو دایکی نیماندارهکان!!

ئهو ههواله ناخوشه دلی موسلمانانی داگرت و به ناخوش ترین بهسهراتیان سهیر نهکرد، تا رادهیهک عومر نهفرموی: موسلمانیکی مه‌دینهیی دراوسی و هاوړیم بوو هر روژی یهکیمان نه‌چوو خزمهت پیغمبر (ﷺ) هر شتیکی تازه له نیسلام بهاتیاه وهرمان نهگرت و نه‌مان گیرایهوه بۆ یه‌کتر. نهفرموی: لهو کاته‌دا دهنگ و باس وابوو که دهوله‌تی غسان که دهوله‌تیکی عهره‌بی بوو دۆست و به‌کری گیرای رۆم، نه‌یه‌وی هیرش بیئی بۆ سر مه‌دینه، نه‌وه‌ش شتیکه زۆر جیگای مه‌ترسی یه، جا نهفرموی: ئیواره‌یهک ئهو دراوسی یه‌م هات و ته‌قی دا له قاپی و بانگی لی کردم منیش چووم به ده‌میه‌وه، ئینجا وتی کاریکی گه‌وره رووی داوه. منیش وتم: چی رووی داوه؟ ئایا دهوله‌تی غسان هات؟ وتی: نه‌خیر له‌وه گه‌وره‌تر رووی داوه! پیغمبر (ﷺ) هموو ژنه‌کانی خوی تهلّاق داوه!

ئهو موسلمانانه خویان لی رازی بیئت ئهو ههوالی تهلّاق دانه‌یان به‌لاوه ناخوش تر بوو له ههوالی هیرشی غسان، چونکه تیگه‌یشتوو بوون، ده‌یانزانی نارامی و دامه‌زرانی دلّه گه‌وره‌که‌ی پیغمبر (ﷺ) له هموو شتی گه‌وره‌ترو به‌که‌لک تره بۆ هه‌ردوو جیهانیان، ناشتی و کامه‌رانی مالّه په‌رۆزه‌کانی له پیش ترو پیویست تره بۆیان. بی نارامی دلی ئهو و تیک چوونی مالی سامناک تره له هیرشی غسان و ناغای غسان!! نه‌وه‌ش به‌لگه‌و نیشانه بوو له‌سهر لیزانی و دوریینی و تیروانیینی راست و دروستیان. ئهو تیگه‌یشتنی ئه‌وانه ریک و پیک دهرچوو له‌گه‌ل بریارو به‌گرنگ گرتنی قورئان سه‌بارهت به‌و رووداوه.

ئینجاهه‌میت نه‌یاتر سیئی و به هه‌ره‌شه‌وه رووی فهرموده‌ی ئه‌کاته هموو هاوسه‌ران و نهفرموی: ﴿عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَعَ كُنُ﴾ ئه‌گه‌ر پیغمبر ئیه‌وه تهلّاق بدات خوا به‌لینی پی ئه‌دا ﴿أَنْ يُّدِلَّ﴾ ﴿أَرْوَجًا خَيْرًا مِّنْكَ﴾ که له بریتی ئیه‌وه چهند ژنیکی چاکتر له ئیه‌وی پی بدات که ﴿سُئِلَتْ﴾ مل که‌چانی ﴿تُؤْمِنُ﴾ به‌وادارانی ﴿تُؤْمِنُ﴾ به دل گوێرایه‌لانی ﴿تُؤْمِنُ﴾ تۆیه کارانی ﴿عِدَّتْ﴾ خواپه‌رستانی ﴿تُؤْمِنُ﴾ کوچ که‌ران له ریی خوادا ﴿تُؤْمِنُ وَأَنْكَرًا﴾ که هیندیکیان له بیوه ژنان بن و هیندی له کچان.

ئهم دوو جوړه‌ی باس فهرموو به‌گوێزه‌ی دایکی نیمانداران که خویان لهو دوو جوړه بوون، هم ئاره‌زووی دهروون بۆ دوو جوړ زۆرت‌ره. بی‌گومان ئهو کۆمه‌له ئافره‌ته چاکترین

کۆمەللی ئافرەت بوون لە ھەموو مینژووی ئادەمی دا، بە کۆمەل تاقمێ تر وەکو ئێوانە ھەلنەکووتوو. بێگومان بەشدار بوون لەم سیفەتە گرنگانەدا کە لە پەنای ھەر شەمکەدا بە دەست نیشان بانگی کردن بۆ پارێزگاری و دەرئەچوون لە سنووریان. بەلام ئادەمیزاد - بێجگە لە پیڤەمبەران - دووچاری ھەلە ئەبن، بە تاییبەتی ئافرەت بە ھۆی ھەوئ ساری - کە شتیکی سروشتی یە تیای دا - زۆرجار ھەلە ئەکات و لە رینگای راست ئەترازی. جا کەواتە نابێ سەر سوڕ بمینی لەو ناپێکی و ئاژاوە کە بەرپا بوو لەناو ئەو کۆمەلە پاکەدا. ھەرچەند ھەوئ ساری و ئاژاوەکە ئێوان لە راستی دا بە دژی پیڤەمبەر (ﷺ) نەبوو، بەلکو بە پیچەوانە و ھەلەبەر زۆر خۆش ویستنی نەبوو، ھەراکام پێی خۆش بووبە تەنیا پیڤەمبەر (ﷺ) بۆخۆی بێ و کەس بەشدارێ نەبێ. ھەرچەند کاری ئێوان بەو جۆرە بوو بەلام باری راست و رێک ئەوە بوو دەست ھەلگرن لە ھەزو ئارەزووی خۆیان لە پێناوی ھەزو ئارەزووی ئەودا، لە ھەموو بارو روویەکەو شۆین کەوتووی ئەوبن.

ئەو کردەوێ ئێوانە ھەرچەند بە پێی باوی ئادەمی بە گوناھو تاوان دانانری، بەلام پایە و پلە ئێوان ئەوەندە بەرزە ھەلە زۆر وردو بچووکیان زۆر بە زل و گەورە سەیر ئەکری، ھەلە ئێوان روو ئەکاتە ھەموو ئوممەت، ھەلەکە ئێوان دلی پیڤەمبەر (ﷺ) ئەگرت کە بەختەوێ و کامەرائی ھەردوو جیھانی ئوممەت بەستراوە پێ یەو، لەبەر ئەوە زۆر زۆر بەجێ بوونەو ھەر شە و ترساندنە سامناکیان ئاراستە کرا، خوا لی یان رازی بێت. لەپاش ھاتنە خوارەوێ ئەم ئایەتە دلی بەفەرێ پیڤەمبەر (ﷺ) دامەزراو رازی بوو، ئارام و ئاشتیی تەواو کەوتە ناو مال و خێزانەکانی و کاروبار گەڕایەو بەو ناو ھەر راستی تەرازووی خۆی. سوپاس و ستایش بۆ خۆی میھربان.

ئەمە کە باس کرا شیوہێک بوو لە ژبانی مال و خێزانی کەسی کە ھەلسا بە دامەزراندنی گەل و ئوممەتی، فەرھەم ھێنانی دەولەتی، بە بێ ئەوێ وینەییکی ناسرابی، بە بێ ئەمە شیوہ و تەرزێکی لە پیشەوە بووبی، ئوممەتیکی دامەزراند کە سپاردە ئایین و بیروباوەری خوا ھەلگری و بگریتە گەردن لە چاکترین شیوہی دا، گەل و کۆمەلێکی خۆایی پێک بینی لە زەوی دا، لە شیوہ و وینەیک دا کە ببی بە سەرھەش بۆ ھەموو گەلان و جیھان ھەتا دنیا دنیا.

ئەوێ کە باس کرا شیوہێک بوو لە ژبانی ئادەمی یەکی بەرزی بەرزی گەورە کە ھەلسی بە پێویستی ئادەمی خۆی لە کاتی دا کە کارو کردەوێ پیڤەمبەریتیشی بەجێ

ئەمىنى، بە بى جىياۋزى ئەمىيان لە ئەويان، بە بى دژايەتى و بەرگرى ھىچ كام لەوى تر، چونكە بېرىارى خوا وا ھات كە ئەو ئادەمى يە ئادەمى فروستادە بىت، لە كاتىك دا كە بېرىار دەرچوو كە ھەلگىرى دواترىن پەيام و بەرنامەى خوا بىت بۇ ھەموو جىھان و جىھانىيان.

بەراستى پەيام و فروستادەى يەكە تىرو تەواو بوو، يەكە لە نىشانەى تىرو تەواوى ئەو پەيام و بەرنامەى ئەمەىە كە ئادەمى بە ھەموو سىفەتى ئادەمىنى ئەمەلىتەو، بەم رەنگە دان ئەنى بە ھەموو ھىزو وزەىەكى داو دەست ناگرى بەسەر دەمى دا و خۇى پى ناخواتەو، ھىچ ئامادەى و لى ھاتنىكى بەنرخى لەكار نەخستوو، لەھەمان كات دا پەروردەى ئەكات و پىنى ئەگەىەنى و پاك و خاۋىنى ئەكات، بەو ئادەمى بەرز ئەكاتەو بۇ بەرزترىن پەلى. ئەوانە كە تىگەىشتن لە ئىسلام و جوانى رەنگى ئاويان گرت بەو جۆرە پىنى گەياندن و پەروردەى كردن ھەتا گەپان بە روۋىەك و نمونەىەكى راستەقىنە بۇ ئىسلام. رەوشتى پىغەمبەرەكەيان و ژيانى بەدى ھاتوۋى و رووداۋى، بە ھەموو سىفەتە ئادەمى يەكانى يەو، تىكەل بوو بە فروستادەى و بانگ و بانگەوازە ئاسمانى يەكەى، ھەنگاو بە ھەنگاو لەگەلى ئەپۇىشتن و بەرز ئەبوونەو پىنى. ئەو رەوشت و ژيانە بەرزو خاۋىنە نمونەىەكى رىك و راستى بەدى ھاتوو لە واقىعى ژيان دا، نەك بە تىپروانىن و خەيال، نمونەىەكى سەرمەشق بىت بۇ ھەركەس بىھوى شۆىنى كەوى و پەپرەوى بكات. بەرھەمى كاردروستى خوا بە جوانى دەرگەوت لەناردنى ئەم دواترىن پەيامە بۇ ئادەمى بە شىۋە تىرو تەواو گەشتى يەكەى، لە ھەلېژاردنى پىغەمبەرى كە بتوانى ئەو پەيامە وەرگرى و بەدى بىنى لە ژيان دا و لە پىش ھەموو كەس دا خۇى بىتتە وىنە و ئاۋىنەىەكى بىگەرد بوى، بەجۆرى رەوشت و ژيانى بىنى بە نامەىەكى ھەمىشە كراو بۇ ھەموو ئادەمى يەك، تا چىن لەدواى چىن بىخوئىنن و بىخوئىننەو تا جىھان جىھانە. ئىنجا لە پاش خۇى مال و خىزانى پىك بىنى كە تاقانە ھەلگەوتوو بن لە مېژوۋى ئادەمى داو بىنە نمونە و سەرمەشق بۇ ھەموو مال و خىزانى پاك ھەتا ھەتايە.

لەم شۆىن و سورەتەدا بە جوانم ئەزانى ھىندى بدویم - با بە شىۋەىەكى كورتىش بىت - لە بارەى ھاوسەرانى بەرزو بەرئزەو، ھۆى تايبەتى خواستنى ھەركام لەوان و ھۆى خواستنى ئەو كۆمەلە روون بگەمەو بە شىۋەىەكى گەشتى، ھەروەھا ھۆى رەوادانى ئىسلام بۇ خواستن و ھىنانى زىاد لە يەك ژن تا چوار بۇ ھەر موسلمانى كە ئارەزوو بكات و بوى بگرى. پىم خۇش بوو لەم باسەو ھىندى بدویم. بەلام بە پىۋىستم ئەزانى لىرەدا، پاش

ئەوئى ئەندازىيە دوام و باسنىكى باشم نووسى لەم بارەيەو، لەپاش لى بونەو لە سورەتى
 ﴿الاحزاب﴾ و كردم بە پاشكو لە دوا دوايى تەفسىرى ئەو سورەتەدا، ھەركەس ئارەزوو
 ئەكات با تەماشاي ئەو باسە بكات لەوى. ئىنجا بە بۆنەى ئەو رووداوى ئاژاوەى كە زۆر
 قورس و بەتەن بوو لەدل و دەروونى بېرواداران دا، قورئان بانگ ئەكاتە بېرواداران كە
 پىويستى سەرشانى خويان بەجى بىنن لەبارەى مال و خىزانىانەو، بىم و ترسنىكى گەرە
 ئەخاتە بەريان بەرامبەر ھەلنەسانيان بەوئى پىويستى سەرشانىانە لە تەمى و پەرەمەردە
 كردن و ئامۆزگارى مال و خىزان و كەس و كار.

ئەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەمى كەسانى كە بېرواتان ھىناوہ ﴿فَرَأَوْهُمُ الْخُتَّانَ﴾
 بپارىزن بە گوپرايەلى بو خوا ﴿وَأَقْبَلَكُمُ﴾ خىزان و كەس و كارو ژيەر دەستەكان بپارىزن بە
 گوپرايەل كردنيان بو خوا بە تەمى و ئامۆزگارى و رامىنانيان لەسەر ئەو ﴿نَارًا﴾ خوتان و
 ئەوان بپارىزن لە ئاگرىك كە ﴿وَقَدْ هَمَّ النَّاسُ وَالْجَارَةُ﴾ سوتەمەنى يەكەى ئادەمى و بەردە.
 كەواتە ئەو ئاگرە ئاگرىكى تايبەتى يەو جوړىكى جياوازە بە وینەى ئەم ئاگرى ئىستانى
 يە، كە سووتەمەنى و ھەلگىرنەرى داروپوش و پەلەشە. ئەو وا دروست كراوہ سووتەمەنى و
 ھەلگىرنەرى ئادەمى يەو بەرد بى. - خوا پەنامان بدات لى ى - ئىتر مەبەست بەو بەردە
 گوگرد بىت، كە سوور بوونەتەو و گەرمى يەكەى لە ھەموو شتى تر بەتەن ترەو زوتر
 ئاگرەكەدا تاو ئەدا، يان مەبەستە بەردە بە شىوہى گشتى، واتە ئاگرەكە ئەوئەندە سەخت و
 بەتەنە بەرد سووتەمەنى يەتى، كە ھىندى لەو بەردە ئەو بەردانەيە كە ئەپەرستەران لەم
 جىھانەدا، خوا لەوى بە بەرچاوى بت پەرستەكانەو ئەيكات بە سووتەمەنى دۆزەخ و ئاگرى
 ئەوانى پى تاو ئەدا بو زیادە سزاو داخى دليان!!

ئەى ھاوار لە ئاگرى واو لە سووتان بە ئاگرى وا كە ھەموو شتى سەخت و سامناكە،
 ئەوئەتا ﴿عَلَيْهَا مَلَكَةٌ﴾ بەسەر ئەو ئاگرەوئە چەند فرىشتەيەكى بەرپۆتەبەرو كار بەدەست كە
 ﴿عِلَاطٌ﴾ دل رەقى بى بەزمىن ﴿شِدَادٌ﴾ بەھىزو بەتەنن،

لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْدُرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُحْزَرُونَ
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُبَوِّأُ إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ
سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ

﴿لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ﴾ سهرېنچى و بى فرمانى ناکن لهوى خوا فرمانى پيا داون،
﴿وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ نهوى فرمانيان پى بدرى بهجى نههين، کهواته نهوانه هميشه
گوڼرايهلى خوان، توانان بهسر مهلسان و بهجى هينانى هر فرمانى خوا بيدا پى يان ، نهو
فرېشتانه بهو هموو رهقى و توندو تيزى و زړو تواناوه کراون به کار بهدهستى نهو ناگره
بههيزى بهتينه. کهواته پيوسته لهسر برودار فرىاي خوى بکوى و قهلقان و بهرهلست
دروست بکات بو پاراستنى خوى و کس و کارى لهو ناگره پيش نهوى هلى له دست
دورچى و له زيانده چارهسرى خوى نهکات.

پيش هاتنى روژى دوايى که نيت رنگا نهبهستى و هيچ بيانوو بهمانهيهک وهرناگيرى،
وهکو ليردها شيوهى بهدبختى و ناثوميدى روژى دوايى بى پرواکان نهخاته بهرچاو، که لهو
روژدها هموو رنگايهکيان لى نهبهستى هيچ پرو بيانويان لى وهرناگيرى و لهو کاتهدا که
فرېشته به فرمانى خوا زنجيريان نهکتن و توپيان نهدهنه دوزخ. لهو کاته سهختهدا پى يان
نهوترى ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نهى نهو کهسانى که بپرواتان نههينا ﴿لَا تَعْدُرُوا الْيَوْمَ﴾ نهپرو هيچ
بيانوو مهيننهوه، چونکه نهو روژه روژى بهمانه هينانهوه نى يه، بهلکو روژى وهرگرتنى
بهرهه مى کردهوى لهوه و پيشه وهکو نهفرموى: ﴿إِنَّمَا تُحْزَرُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ تولهتان لى
ناسينرى به پى کارو کردهويهک نهبى که لهمه و بهر کردتان له جيهاندا.

نينجارنگاي خوږايريزى لهو ناگره مان نيشان نهدا، نهفرموى: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نهى
کهسانى که بپرواتان هيناوه ﴿تُبَوِّأُ إِلَى اللَّهِ﴾ پهشيمان ببنهوه و بگيرينهوه بولاي خوا ﴿تَوْبَةً
نَّصُوحًا﴾ به پهشيمان بوونهوه و گپړانهويه که هميشه ته مى داهرو ناموزگارى کمر بيت
بوټان، بهم رهنکه هميشه لهيترتان بيت و نهگپړينهوه بو سر نهو گوناوه و خراپهکارييه و
نيازي گپړانهوهش نهبى، به بيست و سى جوړ نهو وشهيه رافه کراوه، هموو نهوانه

نهگهړينهوه بۇ نهوهى كه وټرا. تۆبه و گهړانهوه بۇلای خوا فهرزكه له فهرزهكانى ئىسلام، نهكردن و دواخستنى گوناھيكه له گوناھهكان به پىئى برىارى هموو زاناىانى ئىسلام.

ئينجا هر گوناھى تهنھا پميوهندى به خواوه ببى و مافى ئادهمى تيا نهبى تۆبه و گهړانهوه لى ي به سى شت پىك دىت:

۱- كۇتايى هينان و دهرچوون لىي.

۲- په شيمان بوونهوه لهو گوناھه. به ئيش پىگهيشتن و داخ بۇ خواردن لهبر ترسى خوا.

۳- نيازو برىار به دل و بهراستى لهسر نهگهړانهوه بۇ سر ئو گوناھه. هر گوناھى مافى بهندهشى تياىي بىجگه لهو سيانه ئهه چوارهمهشى پىويسته.

۴- رزگار بوون و ئازاد بوون لهو مافه. ئيت به بژاردن يان به گمردن ئازادى. هر تۆبه و گهړانهوهيك به پىئى فهرمودهى خواو پىغهمبهر (ﷺ) وهك لىرهيش دا ئهه بهلینه گهورهيه ئهدا.

بهلام بۇ نهوهى تۆبه كمران له ناوهندى ترس و ئومىددا بژين، بۇ نهوهى دهست نيشان بىت بهمهى ئهه بهلینه ميهرهبانى يه لهلايهن خوايه و بهنده هيچ حقيكى نى يه بهسر خواوه. لهبر ئهوه بهلینهكه به شيوهى ئومىد و چاوهروانى بۇ كردن دهرئخات و نهفهرموى:

﴿عَسَىٰ رَبُّكُمْ﴾ ئومىد وايه پهرومردگار ﴿أَن يَّكْفَرَ عَنْكُمُ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ داشارى و بپورى له خراپه و گوناھهكانتان، ﴿وَيَدْخُلَكُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ بتانخاته ناو بهمهشتانيكهوه كه

دين و نهچن له ژىر درهختهكانيان دا رووبارو جوگهكان لهتانخاته ناو ئهه بهمهشتانه، ﴿بِمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ روژى كه خوا، پىغهمبهر و نهوانهى بپروايان هينا لهگهلى

ريسوايان ناكات، لهو روژهدا كه روژى ريسوا كردن و بى ئابروو كردنى بى بپرواكانه نهوان نهخاته ناو ئهه بهمهشتانهوه. ئاى چه نرخ پيدان و رىزگرتنىكى گهورهيه بۇ بپرواداران كه خوا نهيانخاته ريزى پىغهمبهر (ﷺ) له وهركرتنى بههره و رىزو شادمانى و سهربهزى لهو

روژهدا كه روژى ريسوا كردنى تاوانبارانه!! له روژهدا ﴿تُورَهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَيَأْتِيهِمْ﴾ رووناكى يهكهيان - كه بهرههه بپرواى خواپهرستى يانه - نهپروا لهبر دهميانهوه و لاي راستيانهوه، بهو رووناكى يهيان نهناسرڼ و جوئ نهبنهوه لهو روژه رهش و تاريك و سامناكهدا، بهو رووناكى يه ريگا دهرئكهمن لهناو ئهه كۆمهل و قهرهبالغهدا كه مهگر خوا

نهندازو ژمارهيان بزانى، ئهه رووناكى يه لهگهليانه تا نهيانگهيه نيته بهمهشت!!

يَقُولُونَ رَبَّنَا آتِنَا لَنَا ثَوْرًا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨﴾ يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ
الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَيَسَّ الْمَصِيرُ ﴿٩﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا
لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَمْرَاتَ نُوحَ وَأَمْرَاتَ لُوطَ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ
فَخَانَتَاهُمَا

لەو کات و شویێن و هەلوێستە سەخت و سامناکەدا خوا ئەنێتە دایان ئەم نزاو داوا پێرۆزە
﴿يَقُولُونَ﴾ ئەلێن: ﴿رَبَّنَا آتِنَا لَنَا ثَوْرًا﴾ ئەو خۆی پەروردگارمان رووناکی و روشنائیی یەکەیمان
بۆتەواوبکە و بیگە یەنە بەدواترین پلەو ﴿وَأَعْفِرْ لَنَا﴾ ببورە لیمان و گوناھمان داپۆشە ﴿إِنَّكَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بەراستی تۆ بەسەر هەموو شتێک دا توانای، لەو رۆژە سامناکەدا کە هۆش
نامینی و زمان ئەبەستری خوا ئەنێتە دایان ئەم نزایە بکەن تا لییان وەرگری و داواکیان
بەجی بیێن. کەواتە ئەو نزایە لەویدا بەمەر و چاکەیکە خوا دەرپارەیان ئەیکات زیاد لە رێزو
رووناکی یەکەیان. جابابێر بکەینەو ئەمە لە کوێ و ئەو ئاگرە لە کوێ کە سووتەمەنی یەکەو
ئادەمی و بەردە؟ بەراستی ئەم پاداشت و تۆلە و سزایە روونی ئەکەنەو ئەرکی سەرشانی
بەرپادار، هاندەر و پال پێوەنەریکی زۆر بەهێزو گرنگ بۆ هەول و تێکۆشانی بەرپادار بۆ
پاراستنی خۆی و کەس و کاری لەو ئاگرە و گەیاوندی بە ناز و ریزی نەپراوەی بەهەشت.

ئەم نایەتە بە جوانی روونی ئەکەنەو کە بەرپادار هەرچۆنی پێویستە لەسەری چاک
کردن و رێنموونی خۆی هەروەها پێویستە لەسەری هەولدان بۆ چاک کردن و رێنموونی مال
و خێزان و ئەوەی لە ژێر دەستی دایە. کەواتە هەول و تێکۆشانی بۆ چاک کردنی ئەوان
بەشێکە لە چاک کردنی خۆی، بە بێ ئەو هەول و تێکۆشانه چاک کردنی خۆی نابێ و بەدی
نایە. بێگومان ئیسلام ئایینی گەلە، گەلیش لە خێزان پێک دێت، جا لەبەر ئەوە ئەرک و
پێویستی مال و خێزانی بێرپادار و خستووێتە سەرشانی بەرپاداری خاوەن مال و خێزان.
بێگومان مال و خێزان بەردی بنچینەی گەلە، هەر خێزانی بە وێنەی لەش کە چۆن لە سیل
پێک دێت، ئاوا لەو هەموو سیلانە لەشی زیندووی گەلی ئیسلامی پێک دێت. هەموو مال و
خێزانی قەلایەکە لە قەلاکانی ئەم ئایین و عەقیدە. پێویستە هەرکام لەم قەلایانە قایم و
بەتین بن، هەرکام لەوانە و وان لەو قەلایەدا پاسەوانێکی بەهێزی و ریا بن، رینگای دوژمن و

ناپاك نەدەن بېچىتە ناۋى يەۋە. پىۋىستى سەرشانى بېرودار ئەرەيە بانگ كىردنى ئاراستەى
 مال و خىزانى بىكات لە پىنش ئەمەى ئاراستە مەردومى تىرى بىكات. پىۋىستى يەكەم جارى
 ئەرەيە قەلەكەى خۇى لە ناۋەرە قايم بىكات و كون و كەلەبەرى تىبا نەھىلى، ئىنجا لەۋە
 دەرچى بۇ لايەكى تر. بىگومان بۇ چاك كىردنى مال و خىزانى ھەرچۇنى پىۋىستى ھەيە بە
 باۋكى مۇسلمان، ھەرۋەھا پىۋىستى ھەيە بە داىكى مۇسلمان تا بە ھەردووكيان ھەلسن بە
 چاك كىردن و پاراستنى كوپو كچەكان، كەۋاتە ھەلەدان بۇ چاك كىردنى تەنھا پىاوان بەس نى
 يە و چارەسەر نى يە و گەلى مۇسلمان بەۋە پىك نايەت، بەلكو بۇ ئەۋ مەبەستە پىۋىستى بە
 ئافرەتەش ھەيە و بە بى ئافرەت نابى، چونكە ئافرەت پاسەۋانە بۇ رۆلە و مەندالەكان،
 ئەمانىش بەروبوومى دوا رۆژو دواھاتوون. جا لەبەر ئەۋە قورئان ئەھاتە خوارەۋە بۇ پىاوان
 و بۇ ئافرەتان، مال و خىزانى رىك و پىك ئەكرد، راستى ئەكردەۋە لەسەر بەرنامە و
 رىنگايەكى ئىسلامى، ئەركى ئەۋ چاك كىردنى خستە سەرشانى بېرودارە خاۋەن خىزانەكان
 ھەرچۇنى ئەركى خۇيشيان لەسەرە. ئەمە شتىكە كە پىۋىستە بانگ كەرانى رىنگاي خوا بە
 باشى تىى بگەن. پىۋىستە يەكەم ھەل و تىكۇشانىيان بەرامبەر مال و خىزان بى، لەگەل ژن
 و داىكى مەندالەكان ھەل بەدەن لە پاش ئەۋ مەندال و خىزان بە تايىبەتى، لەگەل ھەموو كەس
 و كارى تىرى نىزىك لەدۋاى نىزىك بە شىۋەى گشتى، پىۋىستە زۆر بە گىرنگى ھەل بەدا بۇ پىك
 ھىنانى ھاۋسەرى مۇسلمان بۇ پىك ھىنانى مال و مەندالى مۇسلمان. ئەگەر بەۋ جۆرە نەكرى
 زۆر دوا ئەكەۋى پىك ھاتنى گەل و كۆمەلى مۇسلمان، ئەۋ گەلەى بەۋ شىۋە پىك نەھىنرى
 ھەمىشە لارى و ئالەبارى لى نابى!

لە گەل و كۆمەلى مۇسلمانى يەكەم چاردا كارەكە زۆر ئاسانتەر بوو لە ئەمىزى ئىمە...
 ئەۋ كاتە گەل و كۆمەلىكى مۇسلمان پىك ھىنرا لە مەدىنەدا كە ئىسلام زال و كارىدەست و
 چاۋدىرىى كەر بوو بەسەرىۋە، بەۋ تىگەيشتەنە پاك و خاۋىنەى كە بوۋى بەرامبەر ئادەمى و
 ژيانى ئادەمى، بە ياساۋ قانۇنىكەۋە كە لەۋ تىگەيشتەنە ھەل ئەقولا، پىاۋو ئافرەت بۇ ھەموو
 شتى و لە ھەموو كارو بارىكان دا ئەگەرئەۋە بۇلاى خواۋ پىغەمبەرى خوا (ص) بۇ بېرىارى
 ئەۋان، ھەركاتى ھەر بېرىارىكى ئەۋان بەھاتايە بى سى و دوو گوى رايەلى تەنھا بۇ ئەۋە
 ئەكرا. بەھۇى ئەۋەۋە كارى ئافرەت زۆر سووك و ئاسان بوو لە دىروست كىردن و داپشتنى
 خۇى دا ھەرچۇن ئىسلام ئەۋىست و داۋاى ئەكرد. بۇ مىزدەكان ئاسان بوو چۇن ئامۇزگارى
 ژنەكانىيان بگەن و كوپو كچەكانىيان پەرۋەردە بگەن لەسەر رىگاۋ بەرنامەى خوا. بەلام ئىمەى

نهمړو بارو هلويستېکي ترمان هه يه زور زور جياوازه، نيمه نهمړو نهژين له چهرخېکي نه قامي دا، نه قامي گڼل و کومل، نه قامي ياسا و قانون، نه قامي خو و رهوشت، نه قامي رژيم، نه قامي باوو تيگه يشتن. نه قامي خوینده واري و روشنير يي!!

نافره تي نهمړو له ناو نهم گڼلدا نهژي و نه لنه سې و دانه نيشي، کاتي بيهوي به پي نې اسلام رهفتار بکات و گوږپرايه نې بيت هه ست نکات به قورسي و بارنکي گران که نکه وي به سيري دا له لايه نهم گڼل نه قامي که تياي دا نهژي، نيتر خوي له خويوه ريگاي نيسلامي دايته بهر يان ميزدي يان براو باوکی رينمووني يان کردي.

له چهرخي گڼلي يه کمي نهم نوممه ته دا پياو و نافره ت و هه موو گڼل هه موويان، نکه پرانه وه بويک باومړو يک تيگه يشتن و يک بريار. به لام نيستا و له ناو گڼلي نيستادا پياو نکه پرته وه بويرو باومړو تيگه يشتنکي روت که له واقيعي ژيان دا ني يه و به دي نه هاتوه. نافره تيش به ژر باري گراني باوو تيگه يشتن گڼلوه نه ناليني. نهم گڼل نه قامي که دوزمني نهم تيگه يشتن و بيو باومړيه و به هه موو هيز بهرگري نکات و به ره نستي نهمه ستي! بيگومان زور زمختي نهم گڼل ناله باره له هه ست و دهر ووني نافره ت دا چهند چهندانه ي پياوه!! جا ليره دا پيوستي و نهرکي سرشاني پياوي بړوادار چهند قات نه بيتوه. چونکه نه بي خوي بپاريزي لهو ناگره که نايه ته که باسي فهرموو! له پاش نهمه پيوسته له سيري همل بدا بوي پاراستني خيزان و مال و مندالي له کاتيک دا هه موو وان له ژر نهم باره گرانه ي گڼل و باوي گڼلدا!

که واته بړواداري نيستا نه بي تي بگات و بزاني که نهرک و پيوستي سرشاني نهم قورس و گرانه له نهرک و پيوستي سرشاني بړواداري يه کمه چين بوي نهمه ي تيکو شاني زياتر بکات له تيکو شاني نهم بړواداري که له يه کمه تاقم دا بوو.

نهم که سهي که نه يه وي مال و خيزانيکي موسلمان پيک بيني نه بي له يه کمه جاره وه بگه پي به دوي نافره تيکي موسلmani راسته قينه دا بيتته پاسه واني نهم قه لايه که نه يه وي پيکي بهيني، نه بي له پيناوي ده ست که وتني نهم نافره ته موسلمان دا گوئي نه بي له هيچ شتي تر که له جيهانه دا نرخ داره. وه کو نهم حه ديسه سه حيه ش ده ست نيشاني بوي نکات ﴿تَنْكِحَ لَارْبِعَ لِمَالِهَا وَ جَمَالِهَا وَ لِحْسَبِهَا وَ لِدِينِهَا فَافْظَرْ بِذَاتِ الدِّينِ تَرِبْتَ يَدَاكَ﴾ ژن نه هينريت له بهر چوار شت: له بهر مالي، له بهر جواي. له بهر کهس و کارو نه ژادي. له بهر دين داري، نينجا نه ي که سي که ريگاي راستت نه وي بگه پي به دوي دين داراو نهمه ده ستي

خۆت بخه. پنیویسته بوونی ئەو ئافەرته دین داره تا کۆمهکی بکات له دروست کردنی مالدیکی موسلمان و قهلاهیکی موسلمان! پنیویسته لهسەر باوکه موسلمانەکان که ئەیانەوی ئیسلام زیندوو بکەنەوه و دوباره ههلیگیرسیننەوه. پنیویسته بزائن که کوپو کچهکانیان سپاردیه له دهستیان کهواته له پیش ههموو کهسی تردا ئەوانه ناماده بکەن و پهروهردیان بکەن بهو شیوهی که ئیسلام فرمان ئەدات، تا ههراکام لهوانه بنن به سیلێکی زیندویی بهکار له لهشی گهلی موسلمان دا. بێگومان - وهکو چهند جار وترا - سروشتی ئیسلام لهسەر ئەوهیه و داوای ئەوه ئەکات که ئەبی گهل و کۆمهلی بیی ئیسلام کار بهدهست و چاودێرو فرمان رهوای بیت، گهل و کۆمهلی که ئیسلامی تیدا بهدی بیت. ئەبی گهل و کۆمهلی بیی که ئیسلام عهقیده و یروباوهپی بیی، ئیسلام رژیمی بیی، ئیسلام قانون و یاسای بیی، ئیسلام بهرنامهی تیرو تهواری بیی که تیگهیشتن و ههموو شتی لهو ههلوکۆزی. تهنها کۆمهلیکی وا ئەبی به پهروهردە بو ئیسلام که ئەتوانی پارێزگاری بکات و بیچینی و بپوینی له دل و دهروندا، بیپاریزی له ههموو زهخت و زۆریکی گهلی نهفام، ههروونی ئەپاریزی له سزادان و دهست درێژی بو سهری لهلایه ن دۆزمنهوه. کهواته روون و ناشکرایه کۆمهلیکی وا پنیویستی به بوونی کۆمهلیکی وا، که کچی موسلمان و ئافهرتی موسلمان تیا بژی، بههوی ئەو کۆمهلهوه پارێزراو ئەبیت له زهخت و زۆری گهلی نهفامی و باوی ناپهروای گهلی نهفام.

نینجا یهکسهر روو ئەکاته پێغه مبه (ﷺ) ریگای بو نهخشه ئەکیشی که چۆن ههلوئست وهریگری دژی کافرو ناپاکهکان که ههردهم له کهمین دا بوون بو قوستانهوهی بچووکترین شتی بهرواداران و گهوهی بکەن و بهوه دژایهتیان بکەن و قسه و قسهلۆکیان بو ههلبهستن.

ئهفرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ﴾ ئەهی پێغه مبه لهگهڵ کافران و ناپاکان و دوو رووان دا بجهنگه و توندی و سهختی بنوینه لهگهلیان ﴿وَمَا وَهُمْ جَهَنَّمَ رِيشَ النَّصِيرِ﴾ جیگهیان دۆزهخه و خراپترین شوین و جیگای مانهوهیه. دواي ئەوه نمونه ئەهینیتهوه بو بهرواداران و بی بهروایان ههیه که به وینه و کهسانی وهك خویان که له سهههتاو بهردهوامی ئیمان و خواپهرستیدا روویداوه و بهردهوام بووه. ئەفرموی: ﴿مَرْبِكُ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَمَرَاتُ نُوحٍ وَأَمَرَاتُ لُوطٍ﴾ خوا بو کافران نمونهی به ژنی نوح و ژنی لوط میناوتهوه ﴿كَانَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا﴾ که ههردووکیان هاوسهری دوو بهنده له بهنده چاکهکانی ئیمه بوون و خیانهتیان لهگهڵ کردن

فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ﴿١٠﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا
لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا أَمْرَاتِ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِن فِرْعَوْنَ
وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْرِ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا
فِيهِ مِنْ رُّوحِنَا وَصَدَقَتْ بِكَلِمَتِ رَبِّهَا وَكُنْتِ مِنَ الْقَنِينَ ﴿١٢﴾

﴿فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ﴾ نه یانقوانی سوودیان بو ژنانی
خوځیان هېښی له بېرېدم بارهگا و دادی خوادا، جا پې ښان گوترا بچنه ناو ناگر له گهل نهوانه
چوونه ناوی یهوه. همدروو بهنده پاکهکه پیغه مېر بسوون و نه یانقوانی سوود به
هاوسره کانی خوځیان بگه یه نن له کاتیک دا نهو هاوسمرانه له ریځای خوا بېرستی لایاندا.
دوای نهوه نمونه ی چاکان و پاکان بو بېواداران ده مینیته وه و نه فرموی: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ
مَثَلًا لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا أَمْرَاتِ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِن فِرْعَوْنَ
وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْرِ الظَّالِمِينَ﴾ خوا بو نهوانه ی بېواداران نمونه ی به ژنی فیرعون هیناوه ته وه، لهو
کاته دا گوتی: پېرور دگاری من بوم دروست بکه مالیک لای خوټ له بهمه شت دا و رزگارم
بکه له فیرعون و کرده وه که ی و له گهلی سته مکار و رزگارم بکه. هر به سروشت نافرهت
حز له مال و مالداري نهکات، خوی گه وره چهند جوان لهو نزیایه ی نهو ژنی فیرعون
رایده گه یه نی.

نمونه ی پاکي دوهم ﴿وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُّوحِنَا وَصَدَقَتْ
بِكَلِمَتِ رَبِّهَا وَكُنْتِ مِنَ الْقَنِينَ﴾ مېریمه ی کچی عیمران که داویننی خوی پاک راگرت و
پاراستی، نیمه ش له رخی خو مانه وه فوومان پیاکړد و نهویش فرمایشته کان و کتیبه کانی
خوای به راست دانا و ته سدی کی کرد و یه کی که بوله مل که چان و گوږ پرایه ل و فرمان به رانی خوا.

به یارمه تی خوی گه وره نوو سیننه وه ی ﴿ته فسیری قورثانی پیروز﴾ له سر کومپیوتر
کوټایي هات، له رژی یه که شه ممه ۶ ی رهمه زانی پیروزی سالی ۱۴۱۸ ی کوچی بهرامبر
۱۹۹۸/۱/۴ ی زاینی.

تەفسىرى قورئانى پىرۆز

جزمى ۲۹

سوره تی (الملک) مهککهیی یه و (۳۰) نایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

نهم جزمی (۲۹) مه مووی مهککهیی یه. هرچونی جزمی (۲۸) مه مووی مه دینهیی یه،
وهکو باسمان کرد له سهره تای تهفسیره که یا.

له بهر نه وه هر کام له دوو جزمه شیوه و تام و ناوازی تایبه تی خویمان هیه... هیندی
له سهره تای سوره تهکان له جزمه دا لهو نایه تانه یه که له سهره تای هاتنه خواره وهی قورئان
دا هاتوون وهک سهره تای سوره تی (المدثر) و (المزمل).

هرچونی چهند سوره تیکی تاییه رهنگه به سی سال دواي رهوانه کردنی پیغه مبسر (ﷺ)
هاتبنه خواره وه، وهک سوره تی (القلم). سوره تی وای هیه به ده سال دواي رهوانه کردنی
هاتووه، وهکو سوره تی (الجن) که به پیی (حه دیس) هاته خواره وه له کاتی گهرانه وهی
پیغه مبسر (ﷺ) له (طائف) وه نهو رویشتنه بو (طائف) له پاش مردنی (خدیجه خاتوون) و (ابو
طالب) بوو پیش کوچ کردنی بو (مه دینه) به سالی یا دوو سال، نه گهرچی ریوایه تی تریش
هیه که به میز تریشه، نه فرموی: نه مییش لهو سوره تانه یه که له نزیکي سهره تاوه هاتوون.

سوره ته مهککهیی یهکان وهکو چه ندجاری و ترا - زورتر مه بهستی چاندن و دامه زrandنی
ناقیده و بروایه. ناقیده به خواو به راستی (وحی) و سروشی خواو روژی دوايي... و
دامه زrandنی تیگه یشتن و بوچوونی (تصور) که لهو ناقیده و باوه په وه هله نه قولی به رانبهر
نهم بوون و بوونه و مره و په یوهندی یان به په رومردگاریانه وه. ههروه ها نیشان دان و ناساندنی
خوا بهو شیوه و سیفه تانه یی که شایانن بو خواو کار نه کهن له دل و دموونا و رووی بهنده
نه کهنه په رومردگاری و فیزی نه کهن و ته میی دائه دن که به چ جوړی بن له گهل خوا دا.

سورەتى مەدینەیی زۆرتر ھەولئى بەدى ھىنانى ئەو ئاقىدە و بېروا تىگەشتە ئەدات لە ژيانا، و پال ئەنى بە دل و دەروونەو و ھانى ئەدا لەسەر ئەوئى بە تووندى و بەھىز ئەو سپاردەئى ئاقىدە و شەرىعەتە بگىرئى و بەکار بەھىنرئى لە زۆرانباى و زۆرە زمانى ژيان دا و ھەلسان بە ئەرکى ئەو ئاقىدە و شەرىعەتە لە دەروون و کردەوئەدا بە يەكسانى. چەند وىنە و نمونەيەكمان لەوہ بىنى لە سورەتە مەدینەیی يەکانا کە سورەتەکانى ئەم جزمە پىشووہ بەشى بوون لەوانە. ئەم يەكەم سورەتە ئەيەوئى تىگەشتە و بۆچوونىكى (تصور) تازە داھىنئى و دامى مەزىنئى لەدەروونا، لەبارەئى بوون و بوونەوئەو پەيوەندى بەپەرەردگارەوہ. تىگەشتە و بۆچوونىكى فراوان و گشتى کە لەم جىھانە تەنگەئى زەوى يەوہ دەرچئى و تىپەر بکات، بۆ چەند جىھان و جىھانى تر لە ئاسمانەکانا و بۆ ژيانئى تر لە رۆژئى دوايىدا.

بۆ چەند دروست کراوئى تر بىجگە لە ئادەمى لەم جىھانى زەوى يە وەکو جنۆکە و پەلەوہ، بۆ جىھانى تر لەرۆژئى دوايىدا وەکو دۆزەخ و فەرمان رەواو کار بەدەستەکانى دۆزەخ. بۆ چەند جىھان و جىھانى يەتر کە ناديار و ھەست پئى نەکراون بۆ ئىمە و جىاوان لەم جىھانە ئاشکرا و ھەست پئى کراوئى کە بە ھەست و دل و دەروونى ئادەمى پەيوەستە و پەيوەندى ھەيە پىيەوہ.

بەھوئى ئەوہ ئەو کاتە دل و دەروون سەر ئاکاتە تەنھا ئەم ژيانە ئاشکرايە و نابەسرىتەوہ تەنھا بەمەوہ کە ھەيە لەم زەوى يەدا. ئەم سورەتە ھەرچى تىگەشتە و بۆچوونى نەقامى و چەرخی نەقامى و نەزانى ھەيە کە نەقشى بەستبوو، و وشک و برىن و بئى گيان تەپەيان دابوو لە مەشکدا. ئەوانە ھەموو ئەخاتە لەرزە و جىگايان پئى لەق ئەکات، کون و کەلەبەر ئەکاتەوہ لە دەروون و فوو ئەکات لە تۆزو غوبار بەسەريەوہ. ھەست و ژىرىي بەرەلا ئەکات تا بېروا بگەپئى بە ھەموو ئاسوئە، ناوچەکانى بوونەوئەردا و بگەپئى بە قولايى دەروونا، وە بە

هموو شاراوو و ناديارى يه كانى غيبا، تا بهموى شو گەردش و خولانهوه دەستى قودرەتى
داهينهريى خوا ببيني، و هەست بکات بە بزوتنهوى بوون له نه‌بوونهوه که په‌يدا نه‌بى و
هه‌لنه‌قولى له خواهيش و زورى خواوه.

شو کاته نه‌گه‌رپته‌وه له گەردش و خولانهوه‌کەى به‌تى گەيشتن و هەستىكى تره‌وه،
نه‌زانى گەشته‌که گه‌ره‌تر و فراوانتره له‌وهى که شو زانى بووى، وه به‌م زه‌وى يه‌وه ناوه‌ستى
و نه‌پوا بۆ ئاسمان، له وه‌ستانه‌وه نه‌گۆپى بۆ بزوتنه‌وه و جولان، له ديمەن و روانه‌تى
رووته‌وه نه‌پوا بۆ کرۆک و ناوه‌پۆک.

مردن و ژيان دوو شتى ناشکراى ناسراون و ده‌قيان پيوه گيراوه و هيچ جىگای سەرلى
کردنه‌وه و سەرسوپمان نين، به‌لام ئەم سورته به‌جۆرى باسى ئەکات و ئەيدا به‌گوێچکەدا
ژيرى ئەخاته بزوتنه‌وه و بيرکردنه‌وه له لى زانى و کار دروستى خواو ته‌گير و پريارى خوا،
و بير کردنه‌وه له و تاقي کردنه‌وهى که خوا ويستويه‌تى له دانان و پرياردانى شو مردن و
ژيانەدا. ئاسمان شو دروست کراوه دامەزراوه‌يه، چاوى نه‌قام سەرنجى ئەدات به‌بى شه‌وى
تيپەر بکات بۆ بينينى شو ده‌سته قودرەته‌ى که دروستى کردوه و دايه‌ينه‌اوه، به‌بى شه‌وى
لايه بکاته‌وه بۆ شو هه‌موو تيرى و ته‌واوى و ورده‌کارى يه‌ى که تيايا کراوه. به‌لام ئەم
سورته بزوتنه‌وهى بيرکردنه‌وه ئەخاته سوو پەروش بۆتى روانينى شو هه‌موو جوانى و
شيرينى و ورده‌کارى و شو مەبه‌ست و ئامانجه‌ى که تى بينى کراوه له‌و دروست کراوه‌دا.
ئەم ژيانى جيهانه لای نه‌قاميتى و له‌به‌رچاوى نه‌قام نه‌پەرى مەبه‌ست و ئامانجه. به‌لام ئەم
سوورته جيهانى تر نيشان ئەدا. هه‌روه‌ها چه‌ندشتى تری پيوست که‌ئاده‌ميتى به‌بى
ئەوانه‌پيک نايه‌وبەدى نايه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بَرَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾

ئینجا با به دل گوی شل بکەین بۆ ئایەتەکانی سوورەتەکە و ئەر ئاقیدە و مەبەستانەمان نیشان بداو بیاندا بە گوێمانا. لە یەکەم جارەو ئەفەرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ئینجا ئایەتی ئەکا بەسەرەتا کە هەموو باس و مەبەستەکانی سوورەتەکە لەو تەنها ئایەتە هەلنەقوڵی و بە دەوری ئەودا ئەخولیتەو. ئەفەرموی ﴿بَرَكَ﴾ بەرزوبلندوپاکەلەهەموو نەنگ و لەکەیهک ﴿الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ﴾ کەسی کە هەر بەدەستی ئەو پادشایەتی تەواو و بی سنوور. کەواتە ئەو کەسە خاوەنی هەموو شتیکی و جلەوی هەموو کاروباری لە دەستی ئەوایە و ئەو تەگبیر و چاودیری ئەکات و هەموو شتی ئەگەریتەو بۆلای ئەو.

هەرکاتی ئەم بېروایە لە دلا جیگیر بوو، ئەو دله ئەزانی روو بۆ کوی ئەکات و گەڕانەوی بۆلای کێیە، رزگارنەبی لە رووکردن بۆلای غەیری خوا وە پشت بەستن و داواکردن لە غەیری خوایە کە هاوبەشی نییە لەو پادشایەتی یەدا، هەرچۆنی رزگار ئەبی لە بەندەیی و پەرستنی هیچ کەس بێجگە لەو خوایە کە خاوەنی هەموو شتە و هەرچی ویست ئەیکات. ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وە ئەو کەسە بەسەر هەموو شتیکیا توانا و دەسەلاتدارە. کەواتە هیچ شتی دەستە پاچەیی ناکا و هیچ شتی لە دەستی دەرناچی و هیچ شتی بەرگری و بەربەستی ناکا لە هەر کاری کە نیازی بکات و بیهوی.

ئەم بېروا راستە کاتی دامەزرا لە دەروونی هەر کەسا، ئەو کەسە تی ئەکات لە بی سنووری خواشیش و دەسەلات و تەوانای خوا، هەرگیز سەری سوپنامینی و سەر ناکاتەو لە بەدی هیئان و فەراهم هیئانی خوا بۆ هەر شتی کە بە پیی باوو خەیاڵ و تی گەیشتنی ئێمە نەکراوە و نەگونجاوە. بۆ وێنە: سەرناکاتەو لەوێ کە خوا دار دەستە وشک و رەق و تەقەکەیی موسای کردبە ئەژدەهایەک کە هەموو کردەو و دام و دەزگای جادووگەرەکانی فیرەونی قووت دا و هەلی لوشین و لە پاشا لە دەستی موسادا بوو و بە دارەدەستەکەیی جارن. هەرگیز سەرناکاتەو لە هەزارەها شتی وا، بەلکو بېروای بەهیز و دامەزراوی هەیه کە هەرشتی خوا ویستی گونجاوە و دەسەلاتی هەیه بەسەریا بە بی بەرگری و بەبی سنوور.

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَوتٍ

یهکی لهو نیشانانه و بهرهمی پادشایهتی و دمهسلات و تهوانای نه‌مه‌یه که‌هم
فهرموده روونی نه‌کاته‌وه: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ﴾ واته شو پادشای توانا که‌سینکه که
برپاری مردن و ژیا نی داو شو دوو شته‌ی داهینا. هرکام لهم دوانه دوو جوړ نه‌گریته‌وه:
مردنی پیش ژیان و مردنی دوا‌ی ژیان. ژیا نی دوا‌ی مردنی یه‌که‌م و ژیا نی پاش مردنی
دووه. هر چوار برپار دراوی خوان و خوا دایناون. شو برپاروشی هروا به ریکوت نی یه
و به‌بی ته‌گیر. به‌گو تره نییه و به‌بی مه‌به‌ست. به‌لکو بو تاقی کردنه‌وه‌یه، تا دهرکه‌وی
شه‌وی شاروه بوهرلای خوا وله‌زانینی خوادا بوو، لهو هه‌موو ره‌وشت و کرده‌وی
جیاوازه که‌له‌پاشابه‌نده‌کانی خواهه‌لسان پیی لهم زه‌وی و جیهاندا و به‌موی شه‌وه‌هرکه‌س
بگات به به‌رهمی کرده‌وی خوی و دهرکه‌وی شایسته‌یی بو پاداش و توله‌ی کرده‌وی.

وه‌کو نه‌فهرموی: ﴿لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ واته مردن و ژیا نی برپاردا بو شه‌وی خوا به
شیوه‌ی تاقی کردنه‌وه ره‌فترتان له‌گه‌ل بگات، نه‌ی که‌سانی که ته‌کلیفی خواتان له‌سهره، تا
دهرکه‌وی بو خه‌لکی کامتان کارو کرده‌وه‌تان ریک و راست ترو پاک و خاوین تره. جیگیر
بوون و رهنګ گرتنی هم مه‌به‌سته له‌ده‌رونا تی‌گه‌یشتن و وریایی و ترس و خو‌پاریزی
فهرهم نه‌هیننی له‌ده‌روونه‌دا، هه‌میشه سهرنجی رانه‌کیشتی بو هه‌موو نیازو کرده‌وه‌یه‌کی،
له‌ترسی دهرنه‌چوون له‌و تاقی کردنه‌وه‌دا. واز ناهیننی له‌ده‌روونه سهر بگاته بی ناگایی و
بی هوشی و ژیا نی به‌بی سوود و بی هووه. هه‌روه‌ها لیی ناگه‌پی به‌نارام و خوشی یه‌وه
پشتوین بگاته‌وه و لی‌ی دانیشی. به‌لکو هه‌میشه به‌ترس و بی نارامی یه‌وه نه‌ژی.

جا له‌بهر شه‌وه‌خوا‌ی میهره‌بان نومید و دلخوشی بو نه‌نیری که نه‌فهرموی: ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْغَفُورُ﴾ وه هر شو خوا‌یه زالی زور لی خوش بووه. واته شو خوا‌یه هه‌رچه‌نده به‌توانا و زاله
به‌سهر هه‌موو شتی‌ک دا به‌لام له‌هه‌مان کاتا زور لی خوش بوو و خاوه‌ن چاوپو‌شی یه.
که‌واته کاتی دل بیدار و هوشدار بوو، زانی که هه‌میشه وا له ژیر تاقی کردنه‌وه‌دا، به‌موی
شه‌وه‌که‌وته ترس و بی نارامی یه‌وه، با نا نومید نه‌بی، به‌لکو دل نارام بی به‌لی خوش بوون
و به‌زه‌یی خوا!

بى گومان خوا لەپراستی يا و بەو شىۋە راستەقىنەى كە ئىسلام نىشانى ئەدا و ئەيەۋى
لەدەلا جىڭگىر بى، بەندەكانى ناتارىنى و توپريان نادات. تەنگەتاو و نارەحەتيان ناكات، و
پىنى خوش نى يە سزاىان بدا بەلكو پىنى خوشە وت و وريابن و بزائن مەبەست لە دروست
كردن و بوونيان چى يە، وە پىنى خوشە بەرز بېنەوہ بۆ رانە پلەى ھەرە بەرزى خۇيان وە
پىنى خوشە پارىزگارى ئەو رىزە بکەن كە خوا پىنى داۋن و پىنچەوانەى نەجولئەنەوہ.
ھەركات بەندەكانى بەو جۆرە بوون كە خوا پىنى خوشە ئەو حەلە مېھرەبانىتى و فراوانى و
يارمەتى گەورە و لى بووردن و چاوپۇشى زۆرى ھەيە بۇيان.

ئىنجا ھەمىتر چەند بەرھەم و نىشانەى پادشاىەتى و كارىبەدەستى و زالى و تەواناى خوا
نەخاتە بەرچاۋ لەگەل بەھىزكردنى بېروا بە تۆلە و پاداش. لەم چەند ئايەتانەى كە دىن
نەفەرەمۆى: ﴿الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا﴾ كەسنىكە حەوت ئاسمانى دروست كردو دای ھىنان و
كە يەك لەسەر يەك و قات لەسەر قاتن، ئەم حەوت ئاسمانەى كە قورئان لە چەند ئايەتا باسى
نەفەرەمۆى بەرىكى و بە بى گومان نازانرى مەبەست پى يان چىيە.

ھەرچى زانايانى ئاسمانى و توويانە ھەمووى گۆترەكارى و نەزمى ياتى روتن دەست
ئەدەن بۆ گۆراندن و بزارەكردن بەلكو زۆريان بە درۆ كەوتنەوہ، ھەر جارى كە ھۆى زانىارى
و دۆزىنەوہى نەزانراوہكان بەھىزتر و پىنش كەوتوتتر بوو بەھىچ رەنگ دروست نى يە
بەستنەوہى مەبەست لە ئايەت بەو نەزمى يات و گۆترەكارى يەوہ كە دەست ئەدەن بۆ
گۆپان و راست كردنەوہ. تەنھا بۆ ئىمە ئەمە بەسە كە بزائىن حەوت ئاسمان ھەيە وە ئەو
حەوتەش قات لەسەر قاتن و دوورن لە يەكتەر و رادەى دوورى يەكەيشيان جۆر جۆر
جىاوازە. قورئان سەرنج رائەكىشى بۆ دروست كراوہكانى خوا، لە ئاسمانەكانا بە تايبەتى
وہ بۆ ھەموو دروست كراوہكانى بە شىۋەى گىشتى. سەرنج رائەكىشى بۆ ھەموو دروست
كراوہكانى لە كاتىكا بەر ئەبەرتەوہ بە تىرو تەواۋى يان بە جۆرى چاۋ كول و دەستەپاچە
ئەكات لەوہى بتوانى ھىچ جۆرە نەنگ و نارىكى و لەكەيەك بدۆزىتەوہ تىياندا. نەفەرەمۆى:
﴿هَاتَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِن تَفَوتٍ﴾ ئەى سەرنج دەر نابىنى لە دروست كراۋى خواى مېھرەبانا
ھىچ جۆرە نارىكى و زىادە رەوى و كەم و كۆپى يە نى يە، بەلكو ھەموو شتى لە ئەندازە و
سنوورى تايبەتى شايان و شىاۋى خۇيايە!!

فَاتْرَجِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ﴿٢﴾ ثُمَّ انْجِعِ الْبَصَرَ كَرَيْنٍ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٣﴾

ئەگەر دوو دلی و گومانەت هەبە لەو ریکی و بێ لەکەیی یە ﴿فَاتْرَجِ الْبَصَرَ﴾ دەی چاو بگێرەو و ورد بەرەو ﴿هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ﴾ ئایا هیچ درز و کون و کەڵبەر و ناریکی یە ئەبینی؟ ﴿ثُمَّ انْجِعِ الْبَصَرَ كَرَيْنٍ﴾ لەپاش ئەو زۆر جاری تر چاو بگێرە جار لەدوای جار. واتە لەوانە یە لە سەرنج دان و چاوگێرانی پێشوو لەکە و عەیبێکت بەرچاو نەکەوتبێ، کەواتە دووبارە ورد بەرەو و ئینجا هەمیتە ورد بەرەو. ئەگەر هەرچەند هەول بەدەیت و چاو بگێری هیچت دەس ناکەوی و ﴿يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا﴾ چاوت ئەگەر پێتەو بۆلات بە زەبوونی و سەرشوێری و دووری لە دەست کەوتنی ئەو ی بەدوای ئەگەر پێت. ﴿وَهُوَ حَسِيرٌ﴾ لەکاتی کە ئەو چاوە ماندو و کول و پەک کەوتوو بەهۆی گەڕانی زۆری دوور و درێژەو.

واتە هیچ کەس بە هیچ رەنگ هیچ جوێ ناریکی و لەکە و عەیبێکی بۆ نادۆزێتەو. کەواتە با مل کەچ بکری و گوێ رایەلی تەنها ئەو پەرەردگارە بکری کە زانا و بە دەسلەت و لی زان و کار دروستە. لەبارە ی کار دروستی خوا لە دروست کراوەکانیا ئیمامی غەزالی - خوا لی ی رازی بیئت - فرمودە یەکی هەبە زۆر بەتام مەزەبە بە جوانی ئەزانم هێنانی لێردا ئەفرموی: ئەگەر هەرچی ئادەمی هەبە لە یەکەم کەسەو هەتا دوواترین کەس، هەموو کۆبکێنەو پێکەو، هەموو بکری بە زاناکرو ژیرتر لە هەموو کەس، ئاگادار بکری بە دوا رۆژو سەرنجەمی هەموو شت و هەموو کارو کردەو، ئینجا درێژترین تەمەنیان پی بدری، ئینجا هەموو ئەوانە تەمەن و ژینانی خۆیان بەخت بکەن لە بیر کردنەو و ورد بوونەو بۆ ئەمە ی بچوکتین شت زیاد یا کەم بکەن لەو ی خوا دروستی کردووە. بە هیچ رەنگ رەوا نادن نە بۆ زیادکردن و نە بۆ کەم کردن. بەراستی فرمودە کە ی زۆر بەتامە و زۆر راست و بەجێشە، چونکە ئەو ی خوادایناوە و کردوویەتی لە رادەبە کایە وەک ناوەراستی تەرازوویەکی زۆر راست کە بۆ هەر لایە بگوێ خوارو لارە سەنگ ئەبێ. ئا بەو جوێ خوا بەر ئەبێتەو لە هەموو کەس، هەتا بیئت شتە نەینی یە نایابەکانی ئەم بوونەو بەرە بەرە دەرئەکەون و بەهۆی ئەو راستی ئەو بەر لی بێنەو روون و ئاشکرا ئەبێت.

بەکارهێنانی ئەو بەر لی بێنەو هۆی بە گرنگ گرتنی سەرنج دان و زیادە ورد بوونەو یە. ئەو شتیکە زۆر پێویستە و مەبەستی قورئانە، چونکە دەق و ئولفەت بەهەر

شتیکهوه گيرا له بهرچاو کون نه بی و فراموش نه کړی هر چند نایاب و به نرخ بی. جا قورئان بهو بهر لی پرینه ویه مردوم نه هیئتته سوز و پړوش بو بیرکړدنه وه و وردبونه وه لهم بوونه وهره شیرینه، که چاو تیر ناخوات له سهرنج دانی جوانی و شیرینی یه که ی، دل تیر نابی له وهرگرتنی ته می و تیگه یاندن و دهست نیشان کړدنه کانی، ژیری تیر نابی له بیرکړدنه وه ی نیزام و یاسای نهو هموو ورده کاری یه ی که تیایدا کراوه.

هرکس بهو چاوه سهرنجی بدا نه ژی لهم بوونه وهره دا له ناو مههره جانیکی رازاوه ی دل رفین، که گرنگی و نایابی یه که ی کون نابی، چونکه تا بیت تازه نه بیتته وه بو چاو و دل و ژیری نهو که سه که ناشنا نه بی به هیندی شت له باره ی سروشتی نهم بوونه وهره و نیزامه وه - وه کو زانیاری تازه چند ناوچه و رویه کی درخستوه - هروا سهرسام و سهرگردان نه بی به لام نایابی و شیرینی نهم بوونه وهره پیوستی نی یه بهو زانیاری یه. چونکه یه کی له بهره و چاکه کانی خوا به سر ناده می یه وه نه ویه که توانای کردوه به سر وهرگرتن و وت و ویز له گه ل نهم بوونه وهره به هو ی ته نها سهرنج دان و بیر لی کړدنه وه ی.

هر دلیک کویر نه بی و سمسای لی نه پرابی ته نها بهو سهرنج دان و بیر لی کړدنه وه به باشی تی نه گات له نایابی و ریک و پیک یاسا و نیزامی تیرو ته وای، بپوای به هیزو پته وی نه بی که به هیچ کلوج ناگونجی بوون و مانه وه ی نهم بوونه وهره به بی پروه دگاریکی زانای کار دروستی توانای چاودیری به پړوه بهر. جا له بهر نهو قورئان پال نه نی به مردومه وه بو ته نها سهرنج دان و بیر کړدنه وه له وه ی که به چاو نه بیینی. نه وه ش له بهر نه ویه که قورئان بو هموو هاتوه و قسه له گه ل هموو دا نه کات، له هموو چهرخ و کاتیکدا. قسه نه کات له گه ل دانیشته وانی چپو بیته و دانیشته وانی دهشت و خپوهت، هرچونی قسه نه کات له گه ل دانیشته وانی کوشکه کان، له ناو شاره گوره و گرنگه کانا، له گه ل کاربه دهست و گهړکه کانی ده ریای و ناسمانیدا. نه دوی له گه ل نه خوینده و یه کی که هرگیز ته نها هر فیک نه خویند بی و نه نوی بی، هرچونی نه دوی له گه ل زانای سروشتی و زانای ناسمانی و زانای بیری دا به یه کسان. هرکام له وانه له قورئانا دهستیان نه که و ی به شی له وه ی که بیان گه یه نی و په یوه دستیان بکات بهم بوونه وهره، پری دلیان بکات له نایابی و به نرخ نهم بوونه وهره. جوانی و شیرینی له دروست کردن و داپشتنی نهم بوونه وهره دا تیبینی کراوه به وینه ی تیری و ته وایه که ی! له بهر نهو قورئان سهرنج راهه کی شی بو جوانی و شیرینی ناسمانه کان له پاش سهرنج راکیشان بو تیری و ته وای یه که یان.

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ

نه فەرموی: ﴿وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ﴾ سویند به خوا نزیک ترین ئاسمان له ئیوه مان ئارایش کردو رازانمانهوه به چەند چرایهکی گهروه و گرنگ. واته به چەند ئەستێرەیه که له دوروهوه وهکو چرایه و لای سەروتانی رووناک و جوان کردوه به وێنه ی جوان کردن و رووناک کردنی مال و خانوه کانتان به چرای و رووناکی کهروهه کانی زهوی.

به‌لێ وا دهرئه‌که‌وی مهبه‌ست به‌ نزیک ترین ئاسمان نزیک تریانه له زهوی و دانیشتوانی زهوی یه‌وه که به‌م قورئانه قسه‌یان له‌گه‌ڵ ئەکری و کراوه. هه‌روه‌ها وا دهرئه‌که‌وی مهبه‌ست به‌و چرایانه نه‌و ئەستێرانه بن که به‌چاو نه‌یانینین کاتی سهرنجی لای سه‌رومان نه‌ده‌ین له‌شه‌ودا. چونکه به‌و جوړه ریک و پیکه له‌گه‌ڵ ته‌می کردن و فه‌رمان دان به‌ مه‌ردوم بو سهرنج دان و ته‌ماشاکردنی ئاسمان، به‌ تایبه‌تی یه‌که‌م چین که ئەم قورئانه‌ی چوو به‌ گوێچکه‌دا، که نه‌وانه بیجگه له‌چاوی خویان هه‌چ هۆی سهرنج دانیان نه‌بوو، نه‌ دوربین و نه‌ هه‌چی تر، که‌واته بیجگه له‌م ئەستێره ئاشکرایانه هه‌چی تریان نه‌هه‌بینی، بیگومان شیوه‌ی ئەستێره‌کان له‌لای سه‌روهه زۆر جوان و شیرینه و به‌پاستی دل رفینه، جوانی و شیرینی یه‌که‌یان تازه نه‌بیته‌وه و ره‌نگه‌کانیان جوړ جوړه. به‌پێی گوێبان و جوړ جوړی کاته‌کانیان. له‌ به‌یانی یه‌وه بو ئیواره، له‌ هه‌له‌اتنه‌وه بو ئاوا بوون، له‌ مانگه‌شه‌وهوه بو تاریکه شه‌و له‌ سایه‌قه و بی ته‌م و هه‌وری یه‌وه بو ته‌م و هه‌ور. به‌لکو نه‌و شیوه له‌ ساتیکه‌وه نه‌گوێی بو ساتیکی تر و له‌ ناوچه و لایه‌که‌وه بو ناوچه و لایه‌تر...

هه‌موو هه‌ر جوان و دل رفینن، سهرنج نه‌ده‌یت ته‌نها ئەستێره‌یه له‌به‌رچاو تاک بووه‌ته‌وه و له‌ دوروهه جریوهه جریوه‌تی، نه‌لێیت چاویکی زۆر جوانه و سۆز و خوشه‌ویستی لێ نه‌باری. له‌ لایه‌تره‌وه نه‌بینی دوو ئەستێره تاک بوونه‌ته‌وه له‌ کۆمه‌ل وه‌کو قسه‌ی نه‌ینی یان ببی! له‌ لایه‌تره‌وه چەند کۆمه‌ل نه‌بینی له‌ پێش چاو نزیکن له‌ یه‌ک و پرژو بلاو بوونه‌ته‌وه لێره و له‌وی، وه‌کو هه‌موو له‌ زنجیره‌یه‌کا بین بو که‌یف و ئاهه‌نگ له‌ مه‌هره‌جانی ئاسمانه‌دا. نه‌وانه کو نه‌بنه‌وه و جوێ نه‌بنه‌وه وه‌کو نه‌وانه هاوپی ی شه‌وی بن له‌ مه‌هره‌جانیکا! نه‌و مانگه جوانه نه‌بینی مات و به‌ره‌و تاریکی. له‌ شه‌وی ترا روون و جوان و که‌شخه ئەکات و له‌شه‌وی ترا نه‌بینی شکا و به‌ره‌و کزی نه‌پوا. و له‌ شه‌وی ترا روون نه‌بی و دروشمی نامینی. ئینجا سهرنجی نه‌و بو‌شایی یه‌(فه‌زان) پان و پۆره بده‌! که‌ چاو پیا ناگات و به‌و شیوه

رازو تهوه. بهرآستی هه مووی جوانی و شیرینی یه. و له رادهیه کایه نه بینری و بیری لی نه کریتهوه، به لام ناتوانری به دهم و وتن روون بکریتهوه و شیوه راسته که ی دهر خری! قورئان دهر روون رانه کیشتی بۆ جوانی و شیرینی ئاسمان، بۆ شیرینی هه موو بوونه وهر چونکه تیگه یشتن و ههست کردن به جوانی دروست کراو نزیک تر و راست ترین هویه بۆ تیگه یشتن و ههست کردن به جهمال و شیرینی پهروهردگار. ئهم تی گه یشتن و ههست کردنهش ئادهمی بهرز نه کاتهوه بۆ بهرزترین پله و ئاسویه که له وانا بیئت چاکترین کاتهکانی دلی ئادهمی نهو کاتانهیه که جوانی و شیرینی دهستکردی خوی تیا وهرگری و دهست کهوتی بیی. چونکه بههوی نهوه ئاماده نه بیئت بۆ گه یشتن به په یوهندی له گه ل سه رچاوه ی هه موو جوانی و شیرینی یه.

ئینجا کارو که لکی تری نهو نهستیرانه نیشان ئه دا ئه فهرمووی: ﴿رَجَعْنَاهَا جُومًا لِلشَّيْطَانِ﴾ وه نهو نهستیرانه مان گیرا به ره جم پی که رو لی دهری نهو شه یقانه ی که بهرز نه به نهوه بۆلای ئاسمان، نه یانه وی گوی بگرن له مه لایکه بۆ نه مه ی هه وال و دهنگ و باسیکیان لی وهرگرن به نهینی و دزی یهوه. واته بهو نهستیرانه لییان ئه دهین و دوریان نه خهینه وه بهم رهنگه پارچه ئاگرو چه خماخه یه لهو نهستیرانه پهیدا نه بی و لییان ئه دا. پیویسته له سه رمان زیاده رهوی نه کهین و به بی راهر و به لگه یه دهم نه کو تین له م جوړه شتانه ی که غه یبی و نادیار بن و بۆمان روون نه کراونه تهوه. کهواته ئه لئین: بهرومان هه یه چه ند دروست کراویکی خوا هه یه پییان نهووتری: شه یاتین، هیندی سیفهت و ناو نیشان یان له قورئاندا هه یه، و ئیمه ییش زیاد لهوه نالئین، وه بهرومان هه یه که خوا له م نهستیرانه دا هوی لی دان و تاراندنی ئه مانه ی فراهه م هیناوه له شیوه ی ئاگر و چه خماخه یه کا. وهکو له سوره تی (الصفافات) دا ئه فهرمووی، ئیتر نهوه چۆن پیک دیت؟ و قه باره و شیوه و هوی پیک هاتنی چۆنه؟ ئه مانه هیچیان خوا باسی نه فهرموون. ئه گهر پیویست بوایه باسی ئه وانه خوا باسی نه کردن بۆمان.

کهواته با ئیمه ییش بی دهنگ بین له شتی که خوا باسی نه کردوه و ئه گهر باس کردنی باش بوایه نه یکرد. بهرآستی (قتاده) چاک ئه فهرمووی لیره دا: (خوا نهستیره ی دروست کرد بۆ سی شت، یه کهم: هوی جوان کردن و رازانه وه ی ئاسمان. دوهم هوی لی دان و ره جمی شه یقانه کانن. سی یه م: چه ند نیشانه یه کن ریگیان پی دهر نه کری به شهو له دهشت و دهریادا، ئینجا هه رکهس زیاده لهوه بلی نهو که سه دهم نه کو تی له شتی که نایزانی و بی ناگایه لی ی، دهست دریزی و سته م نه کات).

وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ﴿٥﴾ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَقَدْ أَلْمِزُوا إِذَا أَلْمُزُوا فِيهَا
 سِعِيرًا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ﴿٦﴾ تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْقَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلْتُمْ خَزَنَتَهَا أَلْأَنْتُمْ أَنْزِلْتُمْ
 نَزِيرًا ﴿٧﴾ قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَزِيرٌ وَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿٨﴾

ئینجا به بۆنه‌ی ره‌جم و لێدانی شه‌یتانه‌که‌نوه‌ی باسی سزای ئاگریان ئەکات له‌ روژی
 دوا‌یی دا. ئەفەرموی: ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ﴾ وە ئاماده‌مان کردووه‌ بۆیان سزای ئاگریکی
 هه‌لگیرساو. ئینجا به‌ بۆنه‌ی ئەوانه‌وه‌ی باسی سزای شوێن که‌وتوو هه‌ڵگیرشیان ئەکات.
 ئەفەرموی: ﴿وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ﴾ وە سزای دۆزه‌خ هه‌یه‌ بۆ ئەوانه‌ی که‌ بڕوایان
 نه‌مه‌یناوه‌ به‌ په‌روه‌ردگاریان. واته‌ ئەوانه‌ی که‌ له‌م جیهانه‌دا به‌ بێ بڕوایی به‌مرن. ﴿وَلَقَدْ
 أَلْمِزُوا﴾ وە دۆزه‌خ دوا روژ و شوێنی گه‌ڕانه‌وه‌یه‌کی زۆر به‌دو خراپه‌!

ئینجا شیوه‌یه‌کی ئیجگار سه‌خت و سامناک ئەکیشی بۆ ئەو دۆزه‌خه‌، له‌ کاتی‌کا که‌ به‌ رق
 و خه‌شمی‌کی زۆر به‌تینه‌وه‌ دیت به‌ ده‌می بێ بڕواکه‌نوه‌. ئەفەرموی: ﴿إِذَا أَلْمُزُوا﴾ کاتی‌ که‌
 بێ بڕواکان توپ ئەدرینه‌ ناو دۆزه‌خ به‌ وینه‌ی کو‌تهره‌ که‌ له‌ دووره‌وه‌ توپ ئەدرینه‌ ناو ئاگری
 گه‌وره‌ ﴿سِعْرًا لَهَا شَهِيقًا﴾ پێشکه‌ و په‌رمه‌ و ده‌نگی‌کی زۆر ناخۆش و بێزراو نه‌بیستن که‌ بۆ دۆزه‌خ
 هه‌یه‌ به‌هۆی خه‌شم و رقی ده‌رباره‌ی بێ بڕواکان. یا وه‌کو‌ (ئین و عه‌باس) ئەفەرموی: ده‌نگی
 نه‌بیستن له‌ دۆزه‌خ وینه‌ی لوشکه‌ و زه‌ڕینی گوێ درێژ و هیستر که‌ ئەیکه‌ن بۆجۆ و ئالی‌ک. واته‌
 دۆزه‌خ ئەکه‌ویته‌ جۆش و خرو‌ش بۆ خو‌اردن و سو‌تاندنیان! له‌سه‌ر هه‌ر بارو به‌هه‌رجۆر بێ
 بڕواکان توپ ئەدرینه‌ ناو دۆزه‌خ ﴿وَهِيَ تَفُورُ﴾ له‌ کاتی‌کا ئەکولی‌ پێ‌ یانه‌وه‌ به‌ وینه‌ی کولانی
 مه‌نجه‌ل به‌وه‌ی که‌وا له‌ناویا. ﴿تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْقَيْظِ﴾ نزیکه‌ پارچه‌ پارچه‌ بێ‌ له‌ خه‌شم و رقا!

دۆزه‌خ لێره‌دا نیشان ئەدا به‌شیکی زیندوو که‌ له‌ داخا پێش ئەخواته‌وه‌ و به‌ پێشکه‌ و
 په‌رمه‌وه‌ هه‌ناسه‌ ئەدا و له‌ناو سکا ئەکولی‌ وه‌ک مه‌نجه‌ل، وه‌ ناو سکی په‌ر له‌ رق و کینه‌ و
 ئەوه‌نده‌ داخی له‌ دلایه‌ بۆ بێ بڕواکان خه‌ریکه‌ له‌ت له‌ت بێ‌! ئەم شیوه‌یه‌ به‌ دیمه‌ن و به‌
 روا‌هت و دان‌ه‌نری و سه‌رنج ئەدری‌ که‌ مه‌به‌ست نیشاندانی ئەوپه‌ری سزای سه‌خته‌که‌
 دووچار‌ی ئەو سی‌اچارانه‌ ئەبێ‌، وه‌کو‌ زۆر له‌ زانایانی ته‌فسیر ئەفەرموون: نه‌ک به‌ شیوه‌

راسته قینه که می مهبست بیت. به لام هیچ پیویست نی یه ئەم ئایه ته له دیمەن و رواله ته که ی لابدهین، به لکو ئەلین: لەم بوونه وهره دا ئەوی به رواله ت گیان لەبەر نی یه له راستی دا زیندوو و گیانیکی تایبهتی خۆی هیه و پهروهردگاری خۆی باش ئەناسی و ئەپهرستی و به زووبانی تایبهتی خۆی باس و سوپاسی ئەکات. هه موو دل گران و داخ له دلن له سه ره ئەو تاوان و بی بپوایی یه ی که روو ئەدهن له زۆربه ی ئاده می و جنۆکه وه. تا ئەو راده یه له وانه یه ئاسمانه کان پاره پاره ببن و زهوی شەق ببا له داخا. وهکو که سی تاقانه خوشه ویستیکی ببی و یه کی تر دەم درێژی و دەست درێژی بۆ بکات، ته ماشا ئەکهیت ئەو که سه داخ ئەخوات و رقی لی هەل ئەگرێ و خه ریکه په لاماریبداو به ددان هەلی دپێ.

ئەوی که وتمان له باره ی ئەم بوونه وهره وه له چه ند ئایه تا دەست نیشانی بۆ ئەکات، وهکو له چه ند شوینی تر لەم ته فسیره دا ئەم باسه مان به درێژتر روون کردوه ته وه. که واته با بلین: دۆزه خیش یه کیکه له وانه که گیانی تایبهتی خۆی هیه و خوای خۆی خوش ئەوی و داخ له دل به بۆئه وانه ی سه رکیشی ئەکه ن له خواتا ئەو راده یه ی که قورئان خستیه به ر چاومان!!

ئینجا باسی سزادانی دهر و نیشیان ئەکات له لایه ن مه لائیکه و کار به ده سته کانی دۆزه خه وه که به ته شه ره وه په سیاریان لی ئەکه ن. له هه مان کاتدا دادی خوا دهر ئەخات له سزادانیان و سزادراوان. هیچ ره خنه و بیانوو یه کیان به ده سته وه نی یه و دان ئەنن به خراپی خوایا و شایسته یی یان بۆ ئەو سزایه ئەفه رموی: ﴿کَلَّا أَلَيْسَ فِيهَا رَسُولٌ﴾ هه موو جارێ که پۆلی توپ ئەدرینه ناو دۆزه خ ﴿سَأَلْتُمُ خَزَنَتَهَا﴾ خه زینه داره کان و کار به ده ستانی دۆزه خ په سیاریان لی ئەکه ن ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ﴾ ئایا تر سینهرتان بۆ نه هات، که بقان تر سیننی له م سزایه؟ ئەوانیش به زه بوونی و دل زاماری یه وه ﴿قَالُوا﴾ ئەلین: ﴿بَلَى﴾ به لی ﴿فَدَجَّاءٌ نَّازِلٌ﴾ به راستی تر سینهرمان بۆ هات. ﴿مُكَذِّبًا﴾ ئینجا ئیمه به رومان پی نه هینا و به درۆزمان دانان ﴿وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ وتمان خوا هیچ شتیکی نه نار دۆته خواره وه. واته (وحی) و پیغه مبه ریتی نی یه و راست نییه خوا هیچ که سی نه کردوه به پیغه مبه ر. وتمان به تر سینهره کان ﴿إِنْ أَنتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ﴾ ئیوه هه ره له گوهرایی یه کی که وهره دان و دورن له راستی و رینمونی.

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١٠﴾ فَأَعْرِضُوا بِذُنُوبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ

﴿١١﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾

﴿وَقَالُوا﴾ وه نه لښ ته لښ ﴿لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ﴾ نه گهر ئيمه بيسره بويڼايه، با ژير بويڼايه ﴿مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ ئيمه له تاقم و هاو له کاني ښاگري هه لگري ساوي بليسه دار نه نه بوين که هه تا هه تايي و هه ميشه يي يه. واته دوزخه خي نه نه بوين.

هر بيستن و ژيري يه که لکي لي وهر نه گيري نه بوونيان زور چاکتره و وه کو هر نه بن وان. نه گهر بيستن و ژيري يه که ي نه وانه شت بوايه روژيان بهو روژه نه نه بوو، وه سيريان له ښاگريکي نه بپراوه وه دهر نه نه چوو، ﴿فَأَعْرِضُوا بِذُنُوبِهِمْ﴾ که واته دان نه نښن به گوناڼي خوڼيانا که بي بپوايي و دهم دريژي و بي شهرمي يان بوو دهر باريه پيغه مبه راني خوا - سه لامي خوايان لي بي - به لام نهو دان نانه تازه به وان چي؟ نه وانه هيچ سوديکي لي وهر ښاگرن چونکه کاته که ي به سرچوو. به هو ي نهو دواي دان نانه که يان خواي گوره نزي شپريان لي نه کات. که نزا له لايه ن خواوه بپرياره له لايه ن خواوه که به هيچ رهنگ چاوه پواني و نوميد ي رزگاري نابي و ناميني. نه فهرموي: ﴿فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ دور ي له به زه يي خوا بو هاو له کان و نيشته جي کاني نهو ښاگره هه لگپراوه. واته خوا نه وانه دور نه خاته وه له به زه يي و ميه رهباني خوي. ښاي هاوار بو که سي که خوا نزي شپري لي بکات، به راستي حق وايه به بير کردنه وه له شتي واتيکه له گرودا بگري. نينجا با بير بکهينه وه له وه ي که هه ميشه يي بيت له ناو نه و ښاگره دا که مه گهر ته نها خوا راده ي سه ختي بزاني. خوا په نامان بده له وه، آمين.

خوا ستم ناکا له بنده کاني، نه مان خوڼيان ستم کارن له خوڼيان، خوا رابهر و نيشانه ي بپرواي داناوه له سرو شتي بنده کانيا، بيجه له وه ش تر سينر و پيغه مبه راني بو ناردون به نيشانه و به لگه ي ښاگره وه. نه وه ي که خوا داواي نه کات له بنده کاني هه موو ريک و راست و گونجاوه و هه موو ژيريکي زيندوو و هري نه گري، که واته هر که سي پاش نه وانه بپروا نه مين ي نهو که سه بو ش و پوچه له هه موو خيري و هيچ جوړه تر خيک ني يه بو بووني و هيچ سودي ني يه له بوونيا. نه وانه خوڼيان تاراند له م بوونه و هره و خوڼيان جوي کرده وه

لەناو ئەم بوونەمۆرە گەورەیدا و ھاوبەشی هیچ کەس هیچ شتێکیان نەکرد لە پەرستن و
 گوێزایەلی پەرەردگارا، کەواتە با بکەون لەناو ئاگراو لەگەڵ بەردا دۆزەخیان پێ تاو بدری.
 باوی قورئان وایە لەبارە ی بارو بەسەرھاتی رۆژی دوا یی یەوہ دوو لاپەرە نیشان ئەدا کە
 دژوبەرانبەری یەکتەرن. جابەپێی ئەویاوەئەوالاپەرە ی پرۆاداران نیشان ئەدالە پاش نیشاندانی
 لاپەرە ی بێ پرۆاکان لەو چەند ئایەتە ی تێ پەرپیان کرد. بەم دوو لاپەرە یە بەرھەمی تاقی
 کردنەوہ کە تەواو ئەبێ کە لە پێشەوہ فرمۆوی، ئەفرمۆی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ﴾
 بەپراستی ئەوانە ی کە ئەترسن لە پەرەردگاریان. بەم رەنگە سام و بیم ئەکەن لە گەورە یی
 و دەسەلاتی، یا سام و بیم ئەکەن لە تۆلە و سزای سەختی، لە کاتێکا نە خویان دیوہ و نە
 سزاو تۆلەکە ی، لە کاتێکا لە پاش ملی بن و هیچ مەردومی بە دیارەوہ نەبێ. ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ
 كَبِيرٌ﴾ بۆ ئەوانە ھە یە لە لایەن خواوہ لی خوش بوونیکی گرنک و گەورە لە گوناھیان و
 پاداشتیکی گەورە لە سەر چاکەیان. بێ گومان ھەر دلی ئەو سام و ترسە ی تیا جیگیر بێی
 خۆی ئەپاریزی لە گوناھو سەر ناکاتە تاوان. ئەگەر دوو چاری گوناھ ی بێی دەست بەجی
 نەگەریتەوہ بۆلای خوا و روونە کاتە خوا بە مل کەچی. کەواتە شایانە بەو پاداشتە گەورە یە.
 ھەر بەندە یە ئەو بیم و ترسە ی بوو، دلی پە یوہست بێی بە خواوہ لە ئاشکراو پەنھانیدا
 ئەو کەسە پرۆادارە بەپراستی و بەری ئەو مۆژدە گەورە یە ئەکەوی، ئیتەر با ھەموو کاتی لە سەر
 یەك بار نەمیئێ. بەم رەنگە لە ھیندی کاترا رادە ی ترس و بیمی لە خواو سۆزو پەرۆشی بۆ
 گوێزایەلی بەتین و بە ھیزتر بێ وە ئەو بار گوێرانە نابیتە ھۆی لاوازی پرۆا و ناپاکی وەکو لە
 چەند ھەدیسیکا ئەوہ روون ئەبیتەوہ. (حافظ ئەبویەکر) ھەدیسی ئەھینێ لە - ئەنەسی
 کوپی مالک - ئەلی عەززی پێغەمبەریان کرد (ﷺ) و تیان ئیمەلای تۆ لە سەر حالیکین، ئینجا
 کاتی لە تۆجۆی بووینەوہ لە سەر حالی ترین. ئەویش فرمۆوی: چۆن لە گەڵ پەرەردگارتان؟
 ئەوانیش وتیان: لە ئاشکراو پەنھانیمان تەنھا خوا خوامانە ئەویش فرمۆوی: دە ی ئەو
 گوێرانی حالە تانە ناپاکی نییە.

وَأَسْرُوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾
هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٥﴾

ئینجا ئاگاداری ئەکات لەسەر ئاگاداریی خوا بەسەر نەینێ یەکانا، کەواتە با بێ پرواکان بترسن و کۆتایی بێنن. و لەخوا ترسەکان باشتەر لەخوا ترس بن ئەفەرموی: ﴿وَأَسْرُوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ﴾ قسە و وتەتان نەینێ بکەن یان دەری بپن و ئاشکرای بکەن. هەردوو یەکسانە بۆ خوا وەک یەک ئاگادارە پێیان. خوا ئاگادارە بە شتی که پۆشیدە و شاراوە ترە لەوە. چونکە ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ بەراستی خوائەوپەری رادە ئاگایە بەخەتەرە و خەیاڵی کە لەدایە و لەدڵ جوی نەبووەتەو، چ جای قسە ی نەینێ. خوا ئاگادارە بەو خەتەرە و خەیاڵانە. چونکە خوا دڵەکان و خەتەرە و خەیاڵەکانی دروست کردووە و دروستیان ئەکات، دەی ﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ﴾ ئایا کەسێ کە شتی دروست کردبێ نازانی و بێ ئاگایە لەوەی دروستی کردووە؟ ﴿وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ لەکاتی کە هەر ئەو زانا و خەبەردارە بە هەموو بچووک و وردی و بە هەموو پۆشیدە و شاراوەیه. گرتوویەتی و ئەیهوی لە دەروونا جیگیری بکات. چونکە جیگیربوونی ئەو تێ گەشتنیکێ رێک و پێک فەراهم نەهینێ لە دڵ و دەروونا.

بێجگە لە وریایی و هەست و سام و ترس لە تێیان پەیدا نەبێ، کە ئەو سپاردەیهش کە خراوەتە سەر شانی بپروادار بەستراوە بەو وریایی و هەست و بیم و ترسەو. سپاردە ی ئاقیدە و پڕوا، سپاردە ی راستی و دادپەروری، سپاردە ی لێ پڕان تەنها بۆ خوا لە کردەو و نیازا. کاتی کە پڕوا بەو ئاگاداریی خوا لە دڵ جیگیر بوو وە دڵ رەنگی گرت پێی ئەو کاتە بپروادار ئەترسی و خۆی ئەپاریزی لە نیاز و نیەتی کە شاراوەیه، و لە خەیاڵ و خەتەرەیه کە دیت بەدڵ و گوزەر ئەکات، هەرچۆن ئەترسی و خۆپاریزی ئەکات لە وتار و کردەو ی ئاشکرا. چونکە ئەزانی کار و فەرمانەکی لەگەڵ خوا یە کە نەینێ و ئاشکرا وەک یەک ئەزانی، لەگەڵ خوا یە کە دڵ و دەروون و ئەوهی وا لە دڵ و دەروون و گوزەر ئەکات پێیان ئەو خوا دروستی کردوون. ئینجا بەندەکانی خوا ئەگوێزێتەو لەباسی شتە تایبەتی یەکانی دەروونیا ئەو کە دروستی کردوون بۆیان، بۆ باسی ئەو زەوی یە کە دروستی کردووە بۆیان، ژێرباری کردووە و هۆی ژیا نیانی تیا داناو. ئەم باسە لە باریکەو سەرنج راکێشانە

بۇ ئەر بەرھەمە گىرنگەي دەسلەت و توانىنى خوا كە بەھۇي دەق پىئوھ گىرتنەرە لەپىش چار
كۆن بوون و بىريان لى ناكىرتەرە. لەبارى تەرەو سەرنچ راكىشانە بۇ ئەر چاكە و بەھرە
گەرەيە كە لەبەر زۆرى و فراوانى و ئاسانى نرخ و گىرنگى يەكەي لەياد و ھۆش چوۋە.

ئەفەرەمۇي: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا﴾ خوا كەسىنكە كە زەوى گىرا بۇ ئىوھ زۆر بەمل
كەچ و ژىربار بەبى ملەجەرە و سەركىشى و تاسە و لەنگەرە، بەلكو بە سووك و ئاسان بۇ
گەرەن و دانىشتن و ھەلسان، و بۇ كشت و كال و ھەموو ھۇي مانەرە و ژيان.

مەردوم بەھۇي مانەرەي بەدرىژى ژيان بەسەر ئەم زەوى يەرە و دامەزەن و جىگىر
بوونى بە ئاسانى بەسەر يەرە، پىياگەرەن و داگىر كىردن و دەست بەسەرە گىرتنى خاك و ئاۋ و
ھەوا و خىر و بىرى و رۆژى ھەموو ھىزو وزەكانى. بەھۇي ئەوھ لەبىرى چوۋە ئەر بەھرە و
مىھەربانى و چاكەي خوا لەم مل كەچ كىردن و ژىر بار كىردنى زەوى يەدا.

جا ئەرە قورغان ئەر چاكە و بەھرە گىرنگەيان بىر ئەخاتەرە، چاۋيان ئەكاتەرە لە حاستى،
بەشىئەرەيە كە ھەموو كەس و ھەموو تاقم و چىنى بەشى لەو چاكە و بەھرەيە ھەست پى
ئەكات بە پىنى ئاگادار بوون و ئاشنا بوونى بەم زەوى يە ژىر بار كىراۋە. ژىر بار بوونى ئەم
زەوى يە لە دەرۋى پىشۋەكانا لەم روۋەرە بوو كە بە پىادە و بە سواری وولاخ پىا ئەگەرەن
بە ئاسانى لەۋشكىدا، ۋەبەسواری كەشتى لەدەرياكانا ۋەھۇي ژيان وگوزەرانى لى پىك ئەھىن.

ئەوانە چەن شتىكن بە كورتى و بەشتىكن لە مەبەست بەم ئايەتە كە لەبەرەوھ لەرىگى
زانىن و زانىارى يەرە رىگىيان پى ئەبىرى و دەرەكەون كە تابىت مەبەستەكەيان پان و پۆپ و
فراۋاتر ئەكەن. ھىندى لەۋانەي كە وتراۋە لەو بارەيەرە ئەمەيە: لە زمانى عەرەبا ﴿ذلول﴾
بە ئوۋلاغىكى سواری ئەۋترى كەخۆش رەو بىت و تاسە و لەخشە ئەكات بە سوارەكەي
كەۋاتە بە تايبەتى ئەم ناۋە ھەلبىزىراۋە بۇ ئەم زەوى يە! چۈنكە ئەم زەوى يەي كە بە
ۋەستەو و دامەزەو ئەبىنرى، لەراستى دا ژىر بارىكە ناۋەستى و ھەمىشە لە گەرەن و
خولانەرە دايە، بەلكو بە ئەسپانى غار ئەكات! لەھەمان كاتا لە خشە و جولە ناكات بەۋانەي
ۋان بەسەر پىشتى يەرە، بەجۆرى ھىچ كەس ھەست ناكات بە گەرەن و خولانەرەكەي! ئىنجا
ھەر چۆنى مل كەچ و ژىر بارە لەو بارەيەرە، ھەرۋەھاشىر دەریشە، ئەر ھەموو خۇراك و
خىرو بىرە ئەدا بە سوارەكانى.

ئەم ئوۋلاغەسواری يەي كەئىمەۋاين بەسەر پىشتى يەرە - بە پىنى زانىارى - ئەخولىتەرە
بەدەۋرى خۇيا بەخىرايى ھەزار مىل لە سەعاتىكا ئىنجا لەگەل ئەۋەدا ئەخولىتەرە و چەرە

ئەكەت بە دەوری خۆردا بە خێرایى نزیكەى (٦٥) ھزار میل لە سەعاتێكدا. ئینجا بە خۆى و خۆرو كۆمەلەى خۆرى دا غار ئەكەن بەرەو (برج الجبار) بە خێرایى (٢٠) ھزار میل لە سەعاتێكدا. لەگەڵ ئەو ھەموو خولانەو و غار كردنەدا ئێمە ئەمىنینەو بەسەرى يەو بە ئارام و ئاسايش و بەبى لەرزە و لەخشە و بەبى گىژ بوون و سەر ئێشە!

ئەم سى گەپان و خولانەو مەبەست و بەرزەوەندى گرنكى تێدايە. بەرەو بەرەمى دوانیانمان ناسیو و بۆ ژيانى ئەم ئادەمى يە، بەلكو بۆ ھەموو ژيان. ئەو تا خولانەوى زەوى بە دەورى خۆيا شەو و رۆژى لى پێك دىت. كە بەبى ئەو دوانە ژيان ناگونجى. گەپان و خولانەوى بە دەورى خۆرا چوار وەرزەى لى پێك دىت، كە بەبى بوونى ئەو چوارە ژيان بەم رێك و پێكى يە بەسەر نەئەبرا. گەپان و خولانەوى سى يەم هیشتا مەبەست و بەرزەوەندى يەكەى دەرئەكەوتوو. بەلام بى گومان ئەویش پێويستە وەكو ئەم دوانەكەى تر.

ئەم ئوولآغە سواری يە كە بەو جۆرە مل كەچ و ژێربارە ھەل ئەسى بەم سى گەپان و خولانەو زۆر گرنكە، لەگەڵ ئەو دا بە ئارام و دامەزراو و لەسەر بارى خۆى بە بى دژايەتى و تێك چوونى كە پەيدا ببى لە ئاوەندى ئەمانە و بەرەمەكانيانا! خواى گەرە زەوى گىژا بە مل كەچ و ژێر بار بۆ ئادەمى بەم رەنگە ھىزىكى راکێشەرى پى دا كە ئادەمى پى ببەستىتەو بە خۆيەو لەكاتى ئەم سى گەردش و خولانەو گەرەيەدا، ھەرچۆنى زەخت و زۆرىكى لای سەرووى بۆ ھەراھەم ھىناو لە رادەيەكا كە گەپان و جولان بەسەريەو ئەكرى بە سوک و ئاسانى. ئەگەر ئەو زەخت و زۆرە بەھىزتر و قورس تر بوايە لەم رادەى ئىستەيە ئەو ھەلە گەپان و گواستەنەو نەئەگونجا يا زۆر سەخت و ئارەھەت ئەبوو - بە پێى رادەى قورسى ئەو زەخت و زۆرە -، چونكە ئەو ھەلە يان ئەيكوتا و پان و پلێشى ئەكردەو بە زەويدا يا بەرەبەستى ئەكرد و راي ئەوەستان. ئەگەر رادەى ئەو زەخت و زۆرە سووک تر بوايە لەرادەى ئىستە ئەو ھەلە ھەنگاوەكانى تێك ئەچوون و ئەشيان يا بۆشايى يەكانى ئاو لەشى ئەتەقینەو بەھۆى زيادبوون و بەرزبوونەوى زەختى خۆى بەسەر زەختى ھەوا بە چوار دەوریدا، وەكو ئەو رو ئەدا بەسەر ئەوانەى كە بەرز ئەبنەو بۆ تەبەقە ھەرە بەرزەكانى لای سەرو بەبى چارەسەر كردنى زەخت و زۆرى ھەوا! خواى گەرە زەوى ژێربارو مل كەچ كرد بۆ ئادەمى بە راخستنى لەژێريا و بە پێك ھىنانى ئەم خۆلە نەرمە بەسەر زەوى يەو. ئەگەر بەردىكى سەختى رەق بوايە ھىچى لى نە ئەپرا و ژيان نەئەگونجا. بەلام خوا ئەم خۆلە نەرم و ئاسكەى ھەراھەم ھىنا كە رینگە بۆ ژيان و رواندى ئەو ھەموو

رۆزى و خۇراكى كە ئادەمى و گىيان لەبەرانى تر لەم زەوى يە ئەيدۇشنى! خىواي گەورە ئەم زەوى يەى مل كەچ و ژىربار كرد بەم رەنگە ئەم ھەواي كە چوار دەورى داوھ پىنكى ھىنا لە چەند كەرسەيە كە ژيان پىويستە پىيان، ھەر كام لەو كەرسەيانە لە رادەيەكى تايبەتى دان ئەگەر لەو لادى ژيان نابى لەم زەوى يەدا. ئەگەر بىي بىر ناكە و نامىنىتەوھ.

بۇ وىنە رادەى ئۆكسىجىن نىزىكى ۲۱٪ و رادەى ئاروت يان نىتروجىن نىزىكى ۷۸٪ و ئەوى ترى لە دووھ ئۆكسىدى كەريون لەرادەى (۳) بەش لە دە ھەزار بەش و لە چەند كەرسەيەكى ترە. ئەم رادەيانە ھەموو پىويستى بۇ ژيان بەسەر ئەم زەوى يەو! خىواي گەورە زەوى مل كەچ و ژىربار كرد بە ھەزارەھا شتى ترى رىك و گونجاو لەگەل ژيانا كە بەبى ئەوانە ژيان بەدى نايە و دەست نادا. يەكى لەوانە ئەم قەبارە تايبەتى يەيە كە دايانەو بۇ زەوى و بۇ خۇرو مانگ، و دوورى زەوى لە مانگ و رۆژوھ. رادەو بىرى گەرمى خۇر و ساردى و فىنكى مانگ و قەختى چەرم و پىستى زەوى. رادەى چەسپانى گەردش و پىستى زەوى. رادەى دابەش كردنى ئاو و وشكى تىايا. قەختى ھەوا كە چوار دەورى داوھ... ھتد... ھتد، بوون و كۆبونەوھى ھەموو ئەوانە زەوى گىزاوھ بە گونجاو و شىاو لەگەل ژيانا بە شىوھى گشتى، وھ لەگەل ژيانى ئادەمىدا بە تايبەتى.

نايەتەكە دەست نىشان ئەكات بۇ ئەم ھەموو شتە گىرگانە تا ھەموو كەسى و ھەموو چىن و تاقىمى تى بگات و وەريان گىرى بە ئەندازى كە لە تەوانا و زانىنا ھەيە، بۇ ئەمەى ھەست بگات بەو دەستە قودرەتەى كە ئەم ھەموو كاروبارەى فەراھەم ھىنا لەم زەوى يەدا و پارىزگارى ئەكات و چاوەدىرى ئەكات. ئەگەر چىركەيەك واز بىنى و دەست بكىشىتەوھ ئەم بوونەوھەر گەورەيە نامىنى بەخۇى و ئەوھى وا تىايا.

خىواي گەورە زەوى بەو جۆرە ژىربار و گونجاو كرد لەگەل ژيانا ئىنجا رىگاي بەرەللا كرد بۇ بەندەكانى ئەفەرموى: ﴿فَأَشْرَأْفِي سَاكِبَا﴾ كەواتە بېرۇن بگەرىن بە شاخ و بەرزايى يەكانىيا. يا بە تەنىشت و ناوچەكانىيا. واتە ھىچ بەش و شويىنكى ياخى و قەدەغە نى يە لىقتان. كەواتە بگەرىن و گوزەر بگەن بە ھەموو لايەكىيا بۇ بازىرگانى و دەست خستنى خىرو بىرى، ﴿وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ﴾ وھ بخۇن لە رۆزى خوا. بى گومان ئەو رۆزى يەى كەوا لە زەويدا ھەمووى دروست كراوى خوايە و ھىنى خوايە. مەبەست بەم رۆزى يە تەنھا خوارەمەنى و ئەو مال و شت و مەكە نى يە كە لە دەستى ھەر كەسايە و پىويستى خۇى پى دەرئەكات. بەلكو مەبەست ھەموو ئەو شتەنەيە كە خوا لەم زەوى يەدا فەراھەمى ھىناون.

که خوراک و هوی پیک هاتنی خوراک و هه موو هوی ژيان نه گريتهوه، به لکو هه موو نهو
 كهره سانهی كه زهوی لی فراهم هاتووه، نهو هیزو تهوانای كه دراوه به گیان له بهرو
 ناده می و هه موو گيا و درهخت و رواوی بۆ سود وهرگرتن له كهره سهكانی زهوی.

نه مانهش هه موو نه گريتهوه، كهواته مه بهست به خواردنی رۆزی خوا سوود وهرگرتنه
 نهك تهنها خواردن. به لām به خواردن ناوی برد چونكه خواردن گرنگ ترين سوود وهرگرتنه.
 به جوانی نهزانم به كورتی هیندی بدویم له باره ی نه م رۆزی خوا وه به م جوړه و شیوه
 گشتی یه ی كه وتمان لیږده مه بهسته. به پینی نهوهی دهر كه وتوون له زانیاری تازه دا وهكو له
 كتیپی (العلم يدعوا للایمان) یش دا نهلی: ژيانی هه موو كشت و كال و رواوی له سهر چهند
 نه اندازي كه له (دووم ئوكسیدی كاریبۆن) كه له هه وادا هیه و نهوان ههلی نه مژن له رنگای
 كه لاكانیا نهوه كه له جینگای سی گیان له بهر ان، به هوی رووناکی خۆره وه نه توان (دووم
 ئوكسیدی كاریبۆن) كه له دووبهش پيك دیت به شهكانی جو ی بكه نهوه، به م رهنگه
 ئوكسجینه كه ی فیری دهن و وهری نه گرن، و كاریبۆنه كه ی راگیر كه ن كه یهك نه گرن له گهل
 هیدرۆجینی ناودا كه وهری نه گرن به هوی رهگ و ریشه یانه وه.

نه م دوو كهره سهیه نه بن به خوراك بۆیان و به وه نه ژین، به هوی نه م دوانه و چهند
 كهره سهیه ترمیوه و گول و خوراك پهیدا نه بی بۆ گیان له بهر ان. له هه مان كاتدا ئوكسجین
 توپ نه دا تا ئیمه ههلی مژین كه به بی ئوكسجین ژيانی ئیمه بر ناكات زیاد له پینچ دهقیقه.

به كورتی گیان له بهر ان دووم ئوكسیدی كاریبۆن توپ نه دهن، كه هوی ژيانی درهخت و
 رواوه كانه، نه مانیش ئوكسجین وهر ناگرن و توپی نه دهن، كه هوی ژيانی گیان له بهر انه!!

ههروه ها پنیوستی هیه به (هیدرۆجین) كه كهره سهیه كه له كهره سهكانی ناو، كه ناو
 به شینکی زۆر و فراوانه له هه موو گیان له بهر و كشت و كال و رواوی كدا. پنیوستی هیه
 به (نایتروژین) (نازوت) و چهند كهره سهیه تر. نه مانه هه موو هه ن و پنیوستن بیجكه له هه موو
 رۆزی و هوی ژيانه كه داشا راون له ناو سکی زهویدا. به كورتی رۆزی تهنها نهوه نه بوو كه
 خه لکی بهو شیوه ساده یی یه وهر یان نه گرت و وهری نه گرن به هه رحال كاتی نه م رۆزی یه
 دیاریی كراوه و ماوه كه ی نه م كاتی تا قی كردنه وه یه و ئیتر به خوی و نه م جیهانه وه نه پینچر نه وه
 و لانه برین: ﴿وَاللّٰهُ اَشَدُّ﴾ وه هه ر بۆلای خواجه گه رانه وه له پاش زیندوو كردنه وه.

ءَأَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَن يَخِفَّ بِكُمْ الْأَرْضُ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿١١﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَن يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا

کهواته ئه‌بی' مه‌ردوم ئاگای له‌خۆی بی' و بی‌ی ئه‌و رۆژی گه‌رانه‌وه‌ی به‌لاوه‌ بیت، له‌م رۆژهدا هه‌لسی' به‌ سوپاسی ئه‌و هه‌موو چاکه‌ و به‌هره‌ و میه‌ره‌بانی یه‌ که‌ خوای گه‌وره‌ رشتویه‌تی به‌سه‌ریا.

ئینجا له‌م کاته‌دا که‌وان به‌سه‌ر پش‌تی ئه‌م زه‌وی یه‌ مل که‌چه‌ ژێر باره‌وه‌ به‌ ئارام و ئاسایش و خۆشی. له‌م کاته‌دا سه‌رنج رانه‌کی‌شی' و شیوه‌ی رووخان و بوومه‌له‌رزه‌ی ئه‌م زه‌وی یه‌ ئه‌خاته‌ به‌رچاو، هه‌روه‌ها شیوه‌ی بی' ئارامی له‌لای سه‌رو به‌رد بارانی به‌ سه‌ریانا، بو' ئه‌مه‌ی بێدار ببنه‌وه‌ له‌و بی' ئاگایی یه‌ که‌ داگیری کردوون به‌هۆی ئه‌و ئارامی و بی' باکی یه‌ که‌ تیا‌یا نه‌ژین.

بێدار ببنه‌وه‌ و دل' و ده‌روونیان ببه‌ستنه‌وه‌ به‌ کار و به‌ریاری خواوه‌ ئه‌فه‌رموی: ﴿ءَأَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَن يَخِفَّ بِكُمْ الْأَرْضُ﴾؟ ئایا ئیوه‌ بی' باک بوون و ناترسن له‌که‌سی' که‌ له‌ ئاسمانه‌، له‌مه‌ی بقانبات به‌ ناخی زه‌وی دا و و‌ت‌تان بکات له‌ناویا به‌ وینه‌ی قاروون. ﴿فَإِذَا هِيَ تَمُورُ﴾ ئینجا ده‌ست به‌جی' له‌و کاته‌دا ئه‌و زه‌وی یه‌ - به‌ ئارامه‌ دامه‌زراوه‌ - دیت به‌ یه‌کا و هات و چۆ ئه‌کات و ئه‌که‌ویته‌ جو‌مبوش و بوومه‌له‌رزه‌. واته‌ بی' باکی‌تان ناراست و ئا‌ره‌وا‌یه‌ چونکه‌ هۆی ئه‌و سزایه‌ هه‌یه‌ پیتانه‌وه‌.

ئینجا واز نه‌هینی' له‌و هه‌ره‌شه‌یه‌ و ئه‌گو‌یزیت‌ه‌وه‌ بو' هه‌ره‌شه‌یه‌تر به‌ سزایه‌ زۆره‌وه‌ له‌لای سه‌ره‌وه‌. ئه‌فه‌رموی: ﴿ءَأَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَن يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا﴾ ئه‌ی ئایا باکتان نه‌بووه‌ و ناترسن له‌ که‌سی' که‌ له‌ ئاسمانه‌ له‌مه‌ی ره‌وانه‌ بکاته‌ سه‌رتان بایه‌کی به‌ ته‌ووژم و بب‌ارینی' به‌سه‌رتانا ریز و به‌رده‌ وورده‌.

به وينه‌ی گه‌له‌کە‌ی لوط پینغه‌مبه‌ر - دروودی خوای له‌سه‌ری - ﴿فَسْتَغْفِرُونَ كَيْفَ نَذِيرٌ﴾ ئینجا ئه‌و کاته ئه‌زانن چۆنه ترساندنێ من بۆتان به‌لام ئه‌و زانین و تێ گه‌یشته‌ن تازه هیچ سوودی نابێ. چونکه کار له‌کار نه‌ترازی و هیچ ناکرێ. بێ گومان خوا شوێن و جیگای نێ یه، نه له زه‌وی و نه له ئاسمان نیشته‌جێ نییه.

به‌لکو پاش دروست کردنی ئاسمان و زه‌وی، وه‌ك پێش دروست کردنیان وایه به‌بێ جیاوازی و گۆران، ئێتر هه‌ر که‌س تێ نه‌گات له‌و بێ شوینی یه چاکه و هه‌ر که‌س تێ ناگات بابڕوای وایی و نه‌که‌وینته‌شوین خه‌یالی ناته‌واوی خوێ، و بزانی خوا بێ وینه و بێ سنووره. که‌واته چاوی ژیری ئێمه نابینایه له حاسستی چۆنیته‌ی ئه‌و جۆره شتانه. به هه‌زاره‌ها شت هه‌یه له خۆمان و به ده‌ورمانا که ئه‌زانین هه‌یه و هیچ تێش ناگه‌ین لێیان و له چۆنیته‌ی یان که‌واته نه‌بێ چۆن به ته‌ما بین تێ بگه‌ین له خوا و له سیفه‌ته بێ وینه‌کانی.

ئه‌مه‌ی که وترا بڕوا و بڕیاری هه‌موو زانایانی ئیسلامی له‌سه‌ره ئینجا که‌واته لێره‌دا ئه‌م پرسیاره نه‌کرێ: ئایا مه‌به‌ست به‌و که‌سه‌ی که له ئاسمانه کی یه که له‌م دوو ئایه‌ته‌دا نه‌فه‌رموێ؟ نه‌گه‌ر مه‌به‌ست به‌و که‌سه‌ خوايه چۆن ئه‌وه‌ی بۆ به‌کار نه‌هێنرێ؟ وه‌لامی ئه‌م پرسیاره ئه‌مه‌یه: هێندێ له زانایان ئه‌فه‌رمون: مه‌به‌ست به‌و که‌سه‌ ئه‌و مه‌لائیکه‌تانه‌ن که فه‌رمان به‌رو کار به‌ده‌ستن بۆ ئه‌و جۆره کارانه که‌واته رینگای هیچ قسه و باسی نێ یه له‌سه‌ر ئه‌م رایه... وه زۆریه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ن که مه‌به‌ست خوايه و ئه‌م ئایه‌ته له‌م باره‌یه‌وه له‌و ئایه‌تانه‌ن که پێیان ئه‌وتری (متشابه) واته مانا و مه‌به‌ست پێ یان روون نییه. له‌و ئایه‌تانه‌یشا دوو را هه‌یه، وه‌ك له چه‌ند شوینی تردا باسمان کردووه:

١- رای کۆمه‌لی پێشوو سه‌ره‌تای ئوممه‌ت (ئه‌صحابه) و تابعین که ناو ئه‌برین به - سلف -.

٢- رای تاقمی دوا‌ی پاش ئه‌وان که پێ یان ئه‌گوتری - خلف -.

ئەم دوو كۆمەلە يەك راو يەك قسەن لەمەدا: كە ئەو ئايەتەنە سەرچەم دیمەن و روالەتەكەیان مەبەست نین و دروست نی یە بە پێی ئەو دیمەن و روالەتە تەفسیر بکړننەوه. ئینجا دوو بەرهکین، ئایا تەنها خوا مەبەستەکیان ئەزانئ و بەس، یان بێجە لە خوا چەند بەندەیه لە زانا دامەزراوەکانیش ئەو مەبەستانە ئەزانن؟

تاقمی یەكەم ئەفرمون: تەنها خوا ئەیانزانئ و ئیمە ئەلێن: بپرومان پێیان هەیه لەسەر ئەو بارو شیوەیه كە خوا مەبەستی یەتی و ئیمە هیچ مانا و مەبەستیکیان بۆ دیاری ناکەین. بئ گومان ئەم بارە زۆر چاکە و هیچ جینگای مەترسی نییه.

تاقمی دووهم ماناومەبەستیان بۆ دیاری ئەکەن. وەکو یاس کراوه و نوسراون لەکتیبهکانا. ئەم رایە هەرچەند جینگای مەترسی هەلە کردنی تیایە، بەلام دەست و دەمی دوژمن ئەبەستی و رینگای دەمبازی نامینئ. جا لێرەدا لەسەر رای یەكەم ئەلێن: خوا لە ئاسمانە بەو جۆرە و شیوە پاك و خاوێنەیه كە خوا نیازی کردووه و گونجاو و شیاوه لەگەڵ زاتی پاکیا، نەك بەم شیوەیه كە ناسراوه لای ئیمە و شایستە نی یە بۆ خوا. لەسەر رای دووهم ئەلێن: مەبەست كەسیكە كە فەرمان و بڕیاری لە ئاسمانەوه دەرئەچێت یا پادشایەتی و دەسلەلاتی لە ئاسمانا ناشکرایە. لەسەر هەركام لەم دوو رایە خوای گەوره ئەوانە ئەترسینئ بەم دوو سزا سەختە كە زۆرجار نمونە و وێنەیان ئەبینرئ لە جیهانا، ئەوەتا چەند جار(بوومەلەرزە) یا(بوركان) روونەدا لە ولاتیكا و لەماوهی چەند چركەیهكا ئەو ولاتە وێران ئەبئ و دانیشتوانی ئەبن بە ژێر خشت و داروبەردی خانووكانەوه، هەركەس بە پەلەفرتی و رووت و قووتی دەرچئ ئەوه خاوەن بەختە و ئاوات لی خوازاوه.

هەروەها ئەبینرئ و ئەبیسرئ لە چەند شوێن ئەو جۆرە با بە تەووزمانە هەلنەكەن و بە تۆز و زەبخووه ئەدەن بەسەر هەر شوێنیکا كاوی ئەكەن و داری بەسەر بەردی یەوه ناهیلن بەوینەیه بوومەلەرزە و بوركانەكان. قورئان نامۆژگاری ئەكات و ئادەمی ئەترسینئ بەو جۆرە بەسەرەت و سزا سەختانە بۆ ئەمەیهی خوایان لەبیر ئەچئ و هەلنەخەلەتێن بەو خوشی و كامەرائی و ئارامەیهی كە خوا بە میهرەبانی خۆی پێیان ئەدا.

ئا ئەمەيە ئەو وريايى و ھەستە ھەميشەيى يە بەخاوا بە بېرىار و قەزاو قەدەرى خواو ئەمە
 دژو پېچەوانەى ئەو بى باكى و ئارامە نى يە كە بېروادار ھەيەتى بەخاوا بە رەحم و بەزەيى
 خوا و چاوەپوانى و ئومىدى بە چاكە و مېھرەبانى خوا. پىيوستە لەسەر بېروادار ئەم ھەموو
 ھۆ و ئەسبابە روالەتى يانە بگىرېنتەوہ بۆ لای خوا. گىرېانەوہى ھەموو كارى بۆ لای كەسى كە
 پادشاھىەتى گشتى لە دەستياھەتى و توانايە بەسەر ھەموو شتەك دا، چونكە ئاشكرايە كە
 رووخان و رۆچوونە خوارەوہى زەوى و باى سەخت و بە تەووزم و بوومەلەرزە و بوركان و
 ھەموو ھىزە بوونەوہى يەكانى تر، ھىچ كام لە دەستى ئادەمى دا نىن و ئادەمى ھىچى بە
 دەست نى يە لەبارەيانەوہ. بەلكو ھەموو كارو باريان بە دەست خوايە.

ھەرچى ئادەمى وتوويە و ئەيلى لەبارەى ئەوانەوہ ھەموو گۆترە كارى يە و ئەيانەوہى
 ھۆى روودانيان دەرېن و روونى بکەنەوہ، ئىتر زىاد لەوہ ھىچ دەسەلاتىكيان نى يە لە
 روودانيان يان بەرگرى كردنيان، و ناتوانن خۆيانى لى رزگار و قوتار بکەن. كەواتە چاك وايە
 بۆ ھەموو شتە ھەر روو لە خوا بکەن كە پادشاھىەتى گشتى لە دەستى ئەوايە و توانايە
 بەسەر ھەموو شتەكدا. بى گومان ئادەمى ھىزدارە بەو ئەندازە ھىزە كە خوا پىنى داوہ.

زانايە بەو ئەندازە زانينەى كە خوا پىنى بەخشىوہ. بەلام ئەم بوونەوہرە گرنگە
 جەلەوہكەى لەدەست پەرەردگارىتى، و ھەموو ھىز و ووزەى دەست كردى ئەوہ. ئەو ھەموو
 ھىزە كار ئەكەن و ئەگەرېن بە پىنى ياسا و رزىمى كە پەرەردگار بۆى داناون، و لە سنوورى
 بېريارى ئەوان. ھەر ئەندازە لەوانە دەست كەوتى ئادەمى بىنى. يا دووچارى ھەرچى بىنى
 لىيانەوہ ھەموو بېريار دراو و ديارى كراون لای خوا. ئەو ئەندازەى كە ئادەمى ئاشنا و زانايە
 پىيان ھەر ديارى كراوہ و بېريار دراوہ. ئەو بەسەرھات و رووداوانەى كە پەيدا ئەبن ئادەمى
 ئەوہ سستىنن لەبەردەم خۆيانا بە سەرگەردانى و دەستە پاچەيى، بەجۆرى ھىچى بۆ
 نامىنيتەوہ بىجگە لە بىر كردنەوہ لە پەرەردگارى ئەو ھىزانە و جەلەو راکىشيان، بىجگە لە
 چاوەپوانى و كۆمەكى و يارمەتى خوا بۆ بەرەنگارى و بە پىرەوہ چوونيان. بۆ ژىر بار كردنى
 ئەوہى ژىر بار كراوہ بۆى ھەر حەلى ئادەمى ئەو شتە راستەى لەبىر نەبوو وە بى ناگا بوو
 لىنى، و ھەلخەلەتا و لەخۆى گۆرا بەھۆى ئەو بەشە زانين و توانينەى كە خوا پىنى داوہ بۆ
 ژىر بار كردن و بەكار ھىنانى ھىزى لە ھىزەكانى بوونەوہ، بى گومان ئەو ئادەمى يە ئەو
 حەلە ئەبى بە گيان لەبەرىكى ھەلگەراوہ و شۆراوہ لە ئادەمىتى و پچراو لە زانينى
 راستەقىنە كە رۆحى بەرز ئەكاتەوہ بۆ سەرچاوە بەرزەكەى، و سەرشۆر ئەكاتەوہ بەرەو

زهوی به دوری له روح و گیانی بهرزی بوونهومر! له کاتیځدا زانای بږوادار لهم مهره جانه شیرینهی بوونهومر دا سوژده نهبا و په یوهندی نهکات لهگهل په رومردگاری بوون و بوونهومر. نهوش خوشی و شادمانی یهکه هیچ کهس شیرینی یهکهی نهچهشتوه و رادهی خوشی یهکهی نازانی مهگر نهوانهی که خوا بوی نووسیون!

بیجکه لهوش زور جار هیزه گرنگهکانی بوونهومر مردوم ناچار نهکات و نهبی دان بنی به دهسته پاچهی و پهک کهوتوی خوی، با نهو تامه شیرینهیشی نهچهشتبی، بوی روون نهبیتهوه که هر کهس بلای: نهام نادمی یه خوی بهخوی راگیر و راوهستاوه، یا بلای: نادمی ناغای نهام بوونهومر یه و کار بهدهستیتی. نهو کهسه کویره و چاوی دلی سمهسای لی بږاوه و بی بهشه له ژیری. به باشی تی نهکات که نهام نادمی یه لهم زهوی یه دا دانراوه به نیزن و بږیارو فرمانی خوا. هیزو توانین و زانینی پی دراوه، نهو نهاندازی که خوا ریستیتی. وه خوا راگیر کهرو پاریزه ریتهی، روزی دهر و بهخشندهیتهی. نهگر چرکه یهک دهستی خوی پیوه نهبی لهناو نهچی و نهبوون کالای بالایهتی.

لهپاش نهو مهره شه و ترسانده، نیجا سهرنجیان رانهکیشی بوی بیرگردنهوه و ورد بوونهوه. له شت و شیوهیهکا که به زوری نهیبینین، و بیری لی ناکهینهوه کهم جاری نهبی، نهو شت و شیوهش ناوینهیهکی بی گهرده بوی بینینی دهستی قودرتهی خوا، بهرهمیکی ناشکرایه له بهرهمی تهگیره نایابه سر سور هیئنهرهکانی خوا نهفرموی: ﴿وَلَا تَرْوَا إِلَى الْطَّيْرِ فَرَغُمْ﴾ نایانهوانه سهرنجیان نهداوه و چاویان هل نهخستوه بولای پهلهومر بهلای سهریانهوه ﴿سَنَنْتُ﴾ لهکاتیځا که بالهکانیان بلو نهکهنهوه و سهری پهرهکانیان ریز نهدهن ﴿نَقِصْنَ﴾ وه جار بهجاریش نهیانگوشن و پهرهکانیان نهلکینهوه پیکهوه و نهیاندهن له تهنیشتیان بوی نههمی هیز بدهنه خویان.

بهراستی شیوهی فرینی پهلهومر بهلای سهرمانهوه به هردوو جوړ و له هردوو کاتهکه دا زور جوان و دلرفینه. هرکهس بههوش و وریایی یوه سهرنجی بدا چاو و دلی تیر نابی لای. بهلام بههوی نهوه همیشه هیه و نهکویته بهرچاو، بی ناگا نهبین لای و هوشمان بهلایهوه نامینی. بی گومان هر چونی شیوهیهکی جوان و شیرینه هروها نهگر بیری لی بکریتهوه زور جینگای سهرسورمانه که نهو پهلهومر چون به حمووه راگیر نهبی و نهپوا بهتایبهتی هیندی پهلهومر زور قورسه و شتی قورسیش به سروشت و مهیلی بوی خوارهوهیه.

جا له بهر نهوه له يه کم جار هره شپوه شپړنه که ی خسته بهر چاو و مېر دومی وړیا کرده وه بولې وورد بوونه وه، نینجا بیداری نه کاته وه بهموی راگیر بوونه که ش. نه فرموی: ﴿مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ﴾ هیچ کهس راگیران ناکات جگله خوی به زه یی داری میهره بان. راگیران نه کات بهو یاسا و نیازم و ته گیره ی که فراهمی هیناوه له م بوونه و مړه گوره یه دا، که هموو شتیکی گوره و بچوکی تیا سرنج دراوه و بوه هموو شتیکی حیسابنیکی تایبه تی کراوه له هر سیل و نه تومیکه و تا گوره ترین شت.

خوای میهره بان راگیران نه کات بهو هیزو دسه لاتهی که کولی و کم و کوپی روی تی ناکات، بهو چاودیری یه ی که همیشه هیه و ون و ناوا نابې، نهو هموو کار و بارو شته ی فراهم هیناوه بهی شیان و تیک چوون.

خوای میهره بان بهو جوړه راگیران نه کات چونکه ﴿إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ﴾ بی گومان خوا به ووردی ناگاداره به هموو شتی و بینایه به هموو شتی. راگیر کردنی په لومړ له حوادا وه کو راگیر کردنی هموو گیان له بهرې وایه به سهر پشته نیم زهوی یه ی که نه فرې به بوشاییدا. هروها وه کو راگیر کردنی نهو هموو نه ستیره و مانگ و روزه وایه که هیچ شت و هیچ کهسی راگیری نه کردون له جیگا و شوین و خولگهی خوځانا بیجگه له خوا، به لام قورن سهرنجی مېر دوم رانه کیشی بوه هر شتی که بتوان بیبېنن و تیی بگن و دست کاری دل و دېرون نه کات به شپوه یه کی سوک و ناسان، نه گینا هموو کرده وه و دست کرده کانی خوا بی وینه یه و کهس ناتوانی لاسایی بکاته وه.

نینجا دست کاری یه تری دل و دېرونمان نه کات، نه یانگیر پته وه بوه شپوه ی نهو بیم و داچله کانه ی که نیشانی دان و خستی یه بهر چاویان له چهند نایه تی له مه و پیش که ترساندنې و هره شه ی لی کردن به کردنی به ناخی زه ویدا، وه به پای به هیز که بهر د و زیخیان بکا به سهر و به بیر خسته وه ی به سهراتی سخت و رژی ره شی گله بی پرواکان.

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُدُّكُمْ يَصْرُكُم مِّنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿١٠﴾ أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ
إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُّوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿١١﴾ أَمَّنْ يَمِشِي مَكْبًا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ

جا لیږدهدا نه گهریتنهوه سهریان بو نه مهی پرسیاریان لی بکات: ئایا کی یه نهو کهسهی یارمهتی نهوان بدات و پاریزکاری یان بکات له خوا؟ نه فرموی: ﴿أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُدُّكُمْ يَصْرُكُم مِّنْ دُونِ الرَّحْمَنِ﴾ ئایا کی یه نه م بی نرخه ی که کو مهک و لهشکرک بی بو ئیوه یارمهتی تان بدات و بتانپاریزنی له سزایه که بیټ له لایه ن خوای میهره بانوه؟ یا ئایا کی یه نه مهی که کو مهک و لهشکرک بی بو ئیوه له کاتیکا تی پهر بکات له یارمهتی خوای میهره بان؟ بی گومان هیچ کهس نییه بتوانی هیچ کهس بیاریزنی و په نای بدا له سزای خوا بیجگه له خوای میهره بان.

هیچ کهس نییه بتوانی تی پهر بکات له یارمهتی خوا و به بی یارمهتی خوا یارمهتی هیچ کهس بدا. کهواته بت په رسته کان که به ته مای نه ونه بته کانیان بیانپاریزن یا تکیان بو بکه ن، له نهو په ری گومپایی و سر لی تیک چوونان یا لایان وایه روژی دوا یی و زیندو بوونه وه نی یه و کهواته پرسیار و سزای پاش مردن نابی. نهو نه فامانه له نهو په ری راده ی گومپایی و سر لی شیوانان. وهکو نه فرموی: ﴿إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ﴾ بی پرواکان نین مه گهر له خه له تاوی یه کی گه وره و گومپایی یه کی ناشکرادا، واته نهوانه شوینی ههوا و ناره زووی ناره وای خو یان کهوتوون و شهیتان خستوونی یه ناو چالی گومپایی.

ئینجا دهست کاری یه تری دلایان نهکات له باره ی نهو روژی یه ی که پی نی رائه بوین و نهژین، بی هوش و بی ناگان له به خشنده و سرچاوه که ی، ئینجا ناترسن له نه مانی و که شخه نه کهن به روو و مرگپرانیان له حق و راستی. نه فرموی: ﴿أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ﴾ ئایا کی یه نه مهی که روژیتان نه دا. ﴿إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ﴾؟ نه گهر خوا روژی یه که ی بگریته وه لیټان؟

روژی ئاده می - وهکو وتمان - به سراوه به مهیل و خوایشی خواوه له یه کهم جاره وه و له فراهه م هی نانی هوکانی، له داپشتنی نه م بوونه وه ره و له که ره سهکانی زهوی و لای سهرووی زهوی، هیچ کام لهوانه به هیچ رهنگ دهسه لاتی ئاده می یان تیا نی یه و په یوه ندی یان نیه به کار و کرده و یانه وه. چونکه نهو هو یانه له پیش ئاده می دا هه ر بوون، وه گه وره تر و به هیز ترن له ئاده می. ده ئایا کی روژی ئاده می نه دا نه گهر خوا ناو بگری و

نەيھينى، يا با و ھەوا بگرتنەو و نەيھينى، يا ئەو يەكەم كەرەسانە نەيھينى كە ھەموو شتەكان لەوانەو پەيدا ئەبن؟ بى گومان مەبەست بە رۆزى زۆر پان و فراوانترە لەوێ كە ئەچیتە دلى مەردوم لە كاتى بىستن و ناوېردنى ئەم وشەيەدا.

ھەموو كەرەسە و كارو بارى ئەگەرپتەو بۆلاى خوا و دەسلەت و بېرىارى خوا، وە گرتنەو و كەم كردنى و بەرەلە كردن و زۆر كردنى ئەگەرپتەو بۆلاى خوا بە پىنى زانين و ويستن و كار دروستى خوا. ھەروەھا ھەموو ئەو شتانەش كە مەردوم بە ھىنى خۆى دانەنى، وەكو خەريك بوون و ھەول و تىكۆشان و بەرھەم و داھىنان. ئەمانەش ھەر ئەگەرپتەو بۆلاى خوا، ھەموو بەسراون بەو ھەموو ھۆ و كەرەسە بنەرەتيانەو كە باس كران و بەسراون بە بەخشندەيى خواو. ئايا ھەر ھەناسەيەك بدري و ھەر جولان و بزوتنەو يەك بگري ھىنى خوا نين و خوا ناياندا؟ ئايا ژيرى و تىكۆشانى ژيرى كە ئەم ھەموو شتەى پى دا نەيھينى ھىنى خوا نى يە و بەدەست خوا نى يە؟ ئايا ھەر بەرھەمى كە ئيش كەر و داھينەر ھەيانە ھەمووى لەو كەرەسانەدا نين كە دەستكرد و داھينراوى خوا؟

ئايا بە چەند ھۆيە بەدى نايەن كە خوا لەم بوونەومرە و لە ئادەمى دا دروستى كردوون؟ بۆ وینە: ئايا كارەبا و نەوت كە ژيانى ئەم جىھانەى ئەمەزى لەسەر راگیرە بىجگە لە خوا ھىچ كەس دەخلى ھەيە لە داھىنانيانا؟ بى بېرواكان بەو جۆرە دەم كوت كران و دەستە پاچەيى يان دەرخرا، لەگەل ئەو دەداسەرى بەندايەتيان دانەخست بۆخوا ﴿لَا تُؤْمِرُوا﴾ بەلكو درێژەيان پيدا و بەردەوام بوون لەسەر كيشى و خۆ بە زل زانى و تار بوون و دوور كەوتنەو لە خوا پەرستى و راستى!!

ئەو بى بېروايانە لەگەل ئەو دەدا بەو جۆرە سەر لى تىك چوو گومرا بوون پىغەمبەر (ﷺ) و بېروادارانىان لەكەدار ئەكرد بە گومرايى و سەر لى شىواوى خويان دا و دانەنا كە لەسەر رىنگاى راستن! ئەو قسە ناپەوا و ئەو بارە لارەى كە ئەوانەى لەسەر بوون قسە و پيشەى ھەموو وینەكانى ئەوانە لەگەل بانگ كەرانى رىنگاى خوالە ھەموو چەرخ و ولاتىك دا. جا لەبەر ئەو چىرۆك و وینەيەكى ناياب ئەيىنپتەو بۆ ئەو دوو تاقمە، كە بە جوانى حال و بارى ھەر دوولانە خاتەبەرچا. ئەفەرموى: ﴿أَتَنْبِئُكُمْ عَلَىٰ وَجْهِ آهَدٍ﴾ دەى ئاياكەسى كەبېرا بە رىئوہ لە كاتىكا كە ئەكەوى بەسەر روودا و ھەلئەسى و ئەكەوى لەبەر سەختى و نارەحەتى و چال و چۆلى رىنگاكەى. يا بەسەر روودا بېرا بەرپۆھ بە پىچەوانەى سروشت نەك بە پى بگەپى لەسەر سروشتى ئادەمى. ئايانەوكەسە رىنگا باشتەر دەر ئەكات و سووك تر گوزەر ئەكات،

أَمَّنْ يَنْشِي سَوِيًّا عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ

﴿أَمَّنْ يَنْشِي سَوِيًّا عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ یا که سئ که بپروا به ریک و پیک و به بی که وتن و هلکه وتن به سسر رینگایه کی راسته وه؟ شیوهی یه کم شیوهی که سیکه که لابدا له رینگا راسته کی خوا و بی بهش بیت له رینمونی نهو، به پئی بهرنامه کی نهو ژیان به سسر نهبا، کهواته هه میشه هل نه خلیسکی و پئی هه لئه که وی و هه میشه دل و دهرونی له بی نارامی و ناره حتی دایه، هه میشه به گومرایی نهژی هه رچهنده روالهت هوئی خوشی و کامرانی ببی و زور و به میزبی. شیوهی دوهم شیوهی که سیکه دامه زراو بی له سسر رینگا راسته کی خوا، به پئی رینمونی نهو بجولیته وه و رهفتار بکات و به پئی یاسا و بهرنامه کی نهو ژیان به سسر ببا، که نهوش رینگا و رچی ئاسمانه کان و زهوی و مانگ و رور و هه مو ئه سستیره گانه، کهواته نهو که سه هه موو کارو باری به ریکی نهپروا به وینهی ریکی کارو باری نه مانه. بی گومان ژیانی بپروا به خواو په رستنی خوا به راستی، هه مووی سووک و ئاسانی و ریک و راستی و دامه زراوی یه. وه ژیانی بی پروایی و سرکیش له خوا هه مووی تهنگی و تهنگه قاوی و هلکه وتن و لاری و گومرایی یه.

جا کام لهم دوانه باشر و خوشتره؟ ئایا پیویستی به وه لام دانه وه هیه؟ بیگومان نه خیر کهواته نهم پرسیاره هه ربو دان نانه به باره راسته که و ری برینه وه یه له سسر کیشه بی پرواکان. لیله دا پرسیار و وه لام له بهرچاو ون نه بن و له دل دهرنه چن، نهوهی جیگیر ببی له دل و دهرونا و سهرنج بدری نه دو وینه یه: وینهی کومه لی به سسر روودا بپروا به ریوه، یا بپروا و هلکه وی و بکه وی به دهما و هه لسیته وه و بکه ویته وه، هه روه ها به بی مه به ست و به بی رینگا و نامانچ. وه وینهی کومه لی ترکه بپروا به سه به رزی و به ریکی، به بی تاسه و هلکه وتن، به هه نگاو نانی ریک، له سسر رینگایه کی راست و له بهر مه به ست و نامانجیکی دیاری نه خشه کیشراو.

ئىنجا بە بۆنەى باسى رىنموونى و گومپايى. لەسەر ئەم باسە، ئامۇزگارى ئەكات و ئەو
 ھەموو ھۆى رىنموونى يە ئەخاتەوہ بىرى بى پرواکان كە خواى بەخشندە پىئى داون و
 كەچى ئەوانە بەكارى ناھىنن و سوودى لى وەرناگرن و سوپاسى خوا ئاكەن لەسەرى.
 ئەفەرموى ﴿قُل﴾ ئەى پىنغەمبەر بلى بەوانە: ﴿مُؤَلِّى اَنْشَاكُ﴾ خوا كەسنىكە كە ئىوہى داھىنا و
 دروستى كردن. دروست كردن و داھىنانى خوا بۇ ئادەمى شتىكە خۆى دائەپرى بەسەر
 ژىرى دا و ئەچىتە ناو دەروون و ھەستەوہ و خۆى دائەمەزىنى بەجۆرى ھەركەس رىزى
 خۆى بەلاوہ بىت ھەركىز دژى ئەوہ نالى و نادوى. بىگومان ھەركەس دژى ئەو شتە
 ئاشكرايە بدوى ئابرووى خۆى ئەبا و خۆى ئەكات بەپەن. چونكە ئەم ئادەمى يە ئاوا بە
 ئاشكرا ھەيە كە بەرزتر و زاناتر و لى ھاتوتر و بە دەسەلات ترىنى ھەموو دروست
 كراوہكانە و ئاشكرايە كە خۆى خۆى دروست نەكردوہ، كەواتە ئەبى كەسىكى بەرزتر و
 زاناتر و بە دەسەلات ترىن دروستى كردبى وە بە ھىچ رەنگ رىگانى يە دان نەئرى و بپوا
 ئەبى بە بوونى پەرورەدگارنىتى. چونكە بوونى ئادەمى بەرھەلستى ئەو بى بروايى يە
 ئەوہستى و ژىرى پىا ھەلئەشاخى.

ھەر دەمبازى يەك بكات وەكو كاويژ كردنە و ھىچ رىزىكى بۇ دانانرى. قورئان لىرەدا
 باسى ئەم شتە ئاشكرا ئەكات بۇ ئەمەى لەگەل ئەمەدا باسى ئەم ھۆو چەكە بەھىزانە ئەكات
 كە خوا بەخشىنى بەم ئادەمى يە بۇ دەست خستنى زاننن و ناسىنى ئەو شتانەى كە لە
 تواناى ئادەمىدا ھەن. ئەفەرموى: ﴿رَجَلٌ لَّكَ السَّمْعُ وَالْأَبْصَرُ وَالْأَفْتِدَةُ﴾ وە بەدى ھىنا بۇتان ھىزى
 بىست، تا بىست ئامۇزگارى و ئايەتەكانى قورئان، ﴿وَالْأَبْصَرُ﴾ وە ھىزى بىنن تا سەرنج
 بدەن و بىنن ھەموو بەلگە و نىشانە بوونەومەرى يەكان. ﴿وَالْأَفْتِدَةُ﴾، وە ژىرى و ھىزى ھۆش
 و بىر كردنەوہ لە بىسراو و بىنراوہكان. بە كورتى ئەم چەكە گرنگانە و ئەم بەخششە گەورانە
 بەكار بەنن ئەو مەبەستانەى كە بوى دروست كراون.

بىست و بىنن دوو نىشانە و موعىزەى گەورەن ھەندى سىفەت و شتى تايبەتى
 نايابان تا ئىستا زانراوہ. كە ئىجگار جىگای سەرسوپمانن. وە ھىزى ژىرى و زانن نىشانە

و موعجيزه يهكى زۆر ناياب تر و گهواره تره و له باره ي ئهمه وه به شيكى زۆر كهه زانراوه .
 به پرستي ئهمه يه سپر و نهيني يه كه ي خوا لهم دروست كراوه نايابه دا . زانيارى تازه ههول و
 تيكوشانيكى زۆرى كرد بۆ ناسين و زانينى شتى له باره ي هيزى بيستن و بينينه وه به جوانى
 نه زانم باس كردنى به كورتى تا باشت دهر كهوى گه وره يى و گرنگى يان و چاكتر سهر سپر
 بميني له كردارى بى ويته ي خوا تا باشت بپوا به هيز بى به دهسلات و كار دروستى خوا .
 گوئى مروه دهرنت به سى به شى سهره كى يه وه :

١- گوئى دهرمه ، كه له به شيكى كپر كراگه يى پيك ديت كه پى ده لين : كپر كراگه ي
 گوئى (الصيوان) كه له ناوه نده كوئيك (قناة مركزية) پيك ديت نه ويش جوگه ي بيستنه ،
 كه له ناوه وه به گوئى ناوه پرست كوئايى ديت .

٢- گوئى ناوه پرست . كه بريتى يه له بوشايى يه كى نارېك كه وتوته ناو ئيسكه كانى
 لاجانگه وه (عظام الصدغ) .

٣- گوئى ناوه وه كه ئهم به شهش دهكه ويته ناو ئيسكه كانى لاجانگه وه و پيك هاتوه له :

١- پىچ پىچوكه - با پىچ لول (القوقع) . كه پيك هاتويه كى پىچاو پىچ له بهرگيى
 ئيسكين پيك هاتوه و پى ده لين پىچ پىچوكه ي ئيسكى (التيه العظمى) له ناويشيا پيك
 هاتويه كى تهنگى هه يه پى ده لين پىچ پىچوكه ي په رده يى (التيه الغشائى) .

ب- جوگه ي كه وانى يه كان كه سى جوگه ن . كه تا راده يه ك ستونين و له سهر يه كترن . جا
 زانيارى نه لى : نه وه له رينه وه ي كه دهنگ پهيدا نه كات له هه وادا نه دا له گوئى ، كه
 نه ويش به ريك خراوى نهيدا له په رده ي گوئى يا ته پلى گوئى (طبله الاذن) . نه ميش
 نه يگويزيته وه بۆ نه و بوشايى يه له ناو گويدا . نه و بوشايى يه ش چه ند جوړه كوني
 هه ن - هيلكه يى يا بازنه يى - ، له به شه هيلكه يى يه كه يا چوار هه زار كه وانى بچوك
 هه يه په يوه ستن به ده مارى بيستنه وه له سهر دا .

ئىنجا با بير بكه ينه وه له كردارى خوا نه بى دريژى و قه باره ي هه ركاه له و كه وانانه چه ند
 بن ؟ وه چۆن نه و چه ند هه زار كه وانه دروست كراو پيك هينرا به و شيوه و جوړه تايبه تى يه ؟

وه نهو جيگايهي نهوانهي تيا دانرا نهبي چي بيت و چوڻ بيت؟ نهامانه همومو هن بيڄگه لهو همومو نيسكه وورديلانهي تر كه شه پوډل نهدهن له زوري دا. خواي گهوره نهوانهي همومو جيگه كردهوه له و بوشايي يه دا كه لهوانه ني يه به چاوي روت ببيزنين!!

له گوڼدا (سده هزار) سيڼلي (خانه) بيستن هيه، نهو دهماره ووردانه كه به چاو نابييزن كون كون و برژانگ دارن. نهومي كه و ترا دهست نيشان بوو بو به شيكي زور كه له وهي كه زانراوه لاي زانايان، كه نهو هوش به شيكي زور كه مه له وهي خوا فراهمي هيناوه له گوڼ و هستكاري بيستندا. بهراستي هر كه س سهرنجي تهنه و ټنه كاني نهو نه ندام و كو نه ندامانه بدا كه له كتيبه كاني زينده وهر زاني و تهنه دوستيدا بلاو كراونه ته وه، دلي پر نه بي له بپوا به گه وري و كار دروستي خوا، نهو كه سه بي به شه له تيگه يشتن و ژيري.

ئينجا با هه ندي بدوين له هيزي بينين. مه لېه ندي نه هه ستياره چاوه، كه (سده و سي - ۱۳۰) مليون پيشوازيخانهي روناكي تيدايه، نهوانهش له نهام لاو نهو لاي دهماره كاني بينين. چاو پيك ديت له شتانه: (الصلبة، القرنية، المشيمة، الشبكية).. همومو نهوانهش بيڄگه له ژماره يه كي گرنگ له دهمار و لووله شه به كي يه كه ي (توري) پيك ديت له نو خاني له سهره كي نه نووسا و پيكه وه، نهو خانهي كه لاي سهروي ناوه و يه پيك هاتووه له (سي - ۳۰) مليون عوود و چيلكه و (سي - ۳) مليون قوچكه (مخروطي) نهوانه همومو ريك خراون به شيوه و ريژه يه كي ته و او له گه ل خوځيان و له گه ل زهره بينه كانا!!

كورته يه كمان له هه ستيارهش باس كرد، ئينجا با هه ندي بدوين له به هره و به خششي نهام هيزه تايبه تي يه كي به هوي نه ووه ناده مي بوو بهم ناده مي يه گرنگه، به هوي نه ووه كراوه به جي نشين لهم جيهانه پان و فراوانه دا. به هوي نه ووه بوو به هه لگري سپارده كي خوا كه ناسمانه كان و زهوي ترسان لي و نه يانتواني هلي گرن. وه كو به دريژي باس كرا له دوا دواي سوور هتي (الاحزاب) دا.

قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلْ إِنَّمَا أَعْلِمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢٦﴾ فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ ﴿٢٧﴾

هیچ کس به پرستی نازانی، نه میزه چی به و چونه و له کوی دایه، له ناو له شایه. یا له دهره وهیه! به لکو نه میزه نهینی به که له نهینی به کانی خوا لهم ئاده می یه دا و بیجگه له خوا کس نایزانی له سر نه هموو به هره و به خششه گرنگانه ی که درا به ئاده می بو نه می هه لسی به نه کی نهو سپارده یه، که چی هه لئاسی پیی. وه کو نه فهرمو ی ﴿قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ﴾ زور کهم سوپاسی خوا نه کهن، نه مهش کاتی وا نه لئین نه گهر نه فهرموده یه ئاراسته ی هموو ئاده می کرابی، نه گهر مه به ست ته نها بی پروا کان بیته نهو حمله نه بی بلئین: هیچ سوپاس ناکه ن، نه رسته یه هرچونی به کار نه هینری له زور که می سوپاس دا ههروه ها به کار نه هینری بو نه بوون و به دی نه هاتنیشی.

ئینجا ئاموزگاری نه کات و بیران نه خاتمه که خوا ئاده می جو ی کرده وه و نهو به هره و به خششه ی پی به خششی له خو پایی نه وه ی نه کرده به بی نیاز و مه به ستی. به لکو نهم ژیه نه ی کرده وه به هه ل و هه لکه وتی بو تاقی کردنه وه. له پاشا توله و پاداش و سه ره نجامی کرده وه به دوا یا دیت له رژی دوا ییدا. نه فهرمو ی ﴿قُلْ﴾ نه ی پیغه مبه ر بلی پی یان ﴿هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ خوا که سی که که ئیوه ی به زوری دروست کرد له زهوی دا و بلاوی کرده وه به هه مو لایه کیا، ﴿وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ وه بولای نهو کو نه کرینه وه. واته هرچونی له یه کهم جاره وه دروستی کردن ههروه ها دو بهار هتان نه کاته وه. هرچونی بلاوه ی پی کردن ههروه ها کو تان نه کاته وه بو حساب و پرسیار و گه یشتن به به ره می کرده وه تان.

ئینجا قسه ی گومان و دوو دلی یان لهو کو کرده وه دا نه گهرینه وه. نه فهرمو ی ﴿يَقُولُونَ﴾ بی پروا کان نه لئین به پیغه مبه ر ﴿ﷺ﴾ و به واداران: ﴿مَتَى هَذَا الْوَعْدُ﴾ که ی نهم به لئینه به دی دیت و نه بی ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گهر ئیوه راست گو ن راست نه کهن لهم به لئین وه ره شه یه دا که نه یکه ن؟

ئەم پرسیارە ھەرچۆنێ لەگومان و دوو دلی یەوہ ئەھات ھەرھەما مەبەستیان لاقرتی و
 چەنەبازی و قسە تی گیران بوو. ئەگینا زانیینی کاتی ھاتنی ئەو بەلێن پی دراوہ نہ پیش
 ئەخات و نہ دواي ئەخات، وە ھیچ پەییوەندی یەکی نی یە پی یەوہ، ئەو رۆژە دیت لە پاش
 ئەم جیھان و ژیان و تاقی کردنەوہیە. یەکسانە بو ئەوان سبەینی بیت یا لە پاش چەند
 ملیۆن سالی تر... بەلکو ئەوہی کہ گرنگ بیت بو ئەوان ئەوہیە کہ ئەو رۆژە دیت و ئەوان کو
 ئەکرێنەوہ تیایا، پاداش و تۆلەیان ئەبی بە پی کردەوہی ئەم جیھانەیان. جا لەبەر ئەوہ
 خوا ھیچ کەسی ناگادار نەکرد بەسەر کاتی ھاتنیا، چونکہ ھیچ بەرژەوہندی یەکی مەردوم
 نی یە لە زانیینی ئەوہدا، ھیچ پەییوەندی یەکی ئەو زانیینە نی یە بە سروشت و چۆنیەتی ئەو
 رۆژەوہ، ھیچ بەرو بەرھەمیکی نی یە لەو داواو ئەرکانەنی کہ خراونەتە سەر شانی مەردوم،
 بەلکو بەرژەوہندی و کار دروستی ھەیە لە شارەنەوہ و دیاری نەکردنی ئەو کاتەدا، و تایبەتی
 کردنی ئەو زانیینە تەنھا بە خواوہ. ئەفەرموی: ﴿قُلْ﴾ ئەی پیغەمبەر بلی پی یان ﴿إِنَّمَا أَلِیُّرُ عِنْدَ
 اللَّهِ﴾ زانیینی ئەوہ ھەرلای خواوہ و ھیچ کەسی ناگادار نەکردوہ بەسەریا. ﴿وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِیْنٌ﴾
 وە من ھەر ترسینەرێکی روون کەرەوہم بە روونی ئەوہی پی سپیژراوہ پیتان رائەگە یەنم.
 کارو فەرمانم ترساندنە و نیشی گرنگم راگەیانندنە بە روونی و زانیینی ئەو کاتە لە کارو
 نیشی من بەدەرە. لەم کاتەدا کە ئەوان بە گومان و دوو دلی پرسیار ئەکەن و وەلام ئەدرێنەوہ
 بە دلنیا کردن لەسەر راستی ھاتنی ئەو رۆژو کاتە. لەم کاتەدا قورئان وا ئەخاتە دلەوہ و وا
 نیشان ئەدا وەک ئەو رۆژ و کاتە ھاتبی و نیستە ئەوانی تی کەوتن. ئەفەرموی ﴿فَلَنَّا رَأُوهُ
 زُلْفَةً﴾ ئینجا کاتی ئەو بەلێن پی دراوہیان بینی لەکاتیگا کہ نزیک کەوتەوہ لی یانەوہ ﴿سَبَّحْتَ
 رُجُوءَ الَّذِیْنَ کَفَرُوا﴾ روو دەم و چاوی ئەوانەنی بی بپروا بوون تال و رەش و ناشیرین ئەکری.
 واتە: سام و ترس و داخ و غەم و پەژارە داگیریان ئەکات بە جوړی رەنگ و روویان ئەگوپی و
 ھەل ئەبەرسکی و رەش دانەگیرسی. ﴿وَقِيلَ﴾ وە بە تەشەر و توانجەوہ ئەوتری پییان. ﴿هَذَا
 الَّذِی کُنتُمْ بِدَعْوَتِکُمْ﴾ ئەمە ئەوہیە کہ ئیوہ لاتان وابوو ئەتان ووت: ھەرگیز نابی و روو نادا،
 ئەوا ھات و یەخەنی گرتن. لەکاتی بەرھەنگاری بی بپروایی و گومان و دوو دلی بی بپرواکان لە
 ھاتنی رۆژی دواي و ئەو ترساندن و ھەرەشانەنی کہ ئاراستەیان ئەکری. لەو کاتانەدا
 قورئان ئەم شیوہ و رەوشتی ئیرە بەکار ئەھینی بەم رەنگە ھەست و دل و دەروونیان داگیر
 ئەکات و شتەکە بە حازر و بزری ئەخاتە بەرچاویان. بی گومان ئەو شیوہ و رەوشتە زۆر

به کاره له کاتی ته می کردن و ناموژگاریدا. نو ناماده کردن و خستنه بهرچاوه چ بۆ حال و باری داهاتوی بهدی نه ماتوو. نو ناماده کردنه شتیکی راست و رهوایه به پیی یاسا و باوی رهوان بیژی زان (علم الفصاحة) ئینجا نهوه هر چونی لهو بارهیهوه راست و رهوایه، هروده ها لیڤره و له هه موو شوینه کانی تری قورشان دهست نیشانه بۆ شتیکی راستی راسته قینه.

واته نو رووداوانه ی داهاتوو که خوا به ناماده و بهدی هاتوو نیشانیان نه دات له راستیدا نامادهن و ئیسته هه ن و بهدی هاتوون لای خوا و له زانیی خوادا. نو کات و ماوهیه که هیه له بهینی ئیمه و نو شتانه دا نهوه ته نها بۆ ئیمهیه و له حیسابی ئیمه دایه، نهک بۆ خوایه و له حیسابی خوادا. دوا و بهر و جیاوازی کات و چهرخ و شوین بۆ ئیمهیه و بۆ نو شتانهیه که لای ئیمه ن. کهواته نو بهلین و پی دراوه و نو حالهت و بهسهرهاتی نو بی بپروایانه که قورشان خستنی یه بهرچاو ئیسته هه ن و حازر و بزرن و بهس لهوانهوه دیار نین، وه ئه گهر خوا مهیلی بیی و ئیزن بدات کوت و پر ده ر ئه که من و حازر ئه بن. ئیمه نابی به پیی کیشانه و پیوانه ی خو مان بهراوردی شته کانی لای خوا بکهین. ئیتر تی ئه گهین له چۆنیهتی یان یان نه؟ یا هه ندی شت بکهین به نمونه له م جیهان و بوونه وه ره دا. نه وه تا وه زن و قورس و سووکی لای ئیمه هیه که چی که له جیهانی زهوی ئیمه تیپه پرکا بۆ جیهانی ناسمانی، وه زن و قورسی نامینی و هه موو شت چوون یه که. نه مه شتی بوو له مو پیش به قسه و بیرکاری نه و ترا که چی ئیسته گه شت که ره کانی ناسمانی به چاوی خو یان بینان!!

بی بپرواکان به ته مای له ناوچوون و مردنی پیغه مبه ر (ﷺ) و بپرواداران بوون و دلخو شی خو یان به وه نه دایه وه و له ناو خو یانا فه رمانیان نه دا به ئارام و خو گرتن تا نه مانه خوا له ناویان نه با و ئیتر نه وان نه که ونه ره حمه تی و رزگاریان نه بی لهو بوومه لهرزه ی که نه م ئایینه فه راهمی هیناوه له ناویاندا. له باری تره وه دلشاد بوون که خوا نه وه نه کات چونکه لایان وابوو که خو یان له سه ر ریگای راستن و نه وان گو مپا و سه ر لی تیک چوون و درو نه که ن به دم خوا وه له وه ی که نه یلین و رای نه گه یه نن!

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ
الرَّحْمَنُ الْمَنَّانُ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْحَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ
يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴿٣٠﴾

ئينجا قورشان بی' داریان نه کاتوه بهمه ی نه گهر نهو ثاواتی نهوانهش بهدی بیئت
چارهسهر نی یه بو نهوان و نهوان قوتار نابن له سزای سهخت، کهواته چاکتر بو نهوان
نهمه یه بیرئ بکه نهوه له کاری خوین پیش هاتنی نهو کاته بهلین پی' دراوهی که خستیه بهر
چاویان وهکو نیسته هاتبی و حازر بیئت. نهفرمویت ﴿قُلْ﴾ نهی پیغه مبر پی' یان بلی:
﴿أَرَأَيْتُمْ﴾ پیم بلین و ههوا لم بدهنی ﴿إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ﴾ نه گهر خوا من لهناو بهری ﴿وَمَنْ مَعِيَ﴾ وه
نهوانهش که له گهل من لهناویان بهری، ﴿أَوْ رَحِمَنَا﴾ یا بهزهیی بیتهوه پیامانا و میهره بانیمان
له گهل بکات به دواخستنی مردنمان و یارمهتی دان و زال کردنمان به سهرتانا ﴿تَنْ يُجِيرُ
الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾ دهی ثایا کی بی' بهرواکان پهنا نهوا و نهیا نپاریزی له سزایه کی نییش و
نازاردهر؟ واته بهدی هاتنی نهو ثاواته تان و بهدی نه هاتنی سودی ناگهیهنی به نیوه چونکه
رزگار بوونتان نی یه له سزای خوا. فهرمووی کی بی' بهرواکان پهنا نهوا، نهی فهرمووی کی
نیوه رزگار نهکات بو نهمه ی سهرکیشی و نهفامی یه که یان هیواش بکاتوه بهمه ی که پان
به پان نایانکات به بی' بهروا و ناو میدیان ناکات له رزگار بون و بهزهیی خوا، نهو رهوشتهش
نور راست و دروسته لهکاتی ته می' و ناموز گاریدا و باشتر کار نهکات.

ئينجا پله یه بهرز نه بیتهوه و ههلو یستی بهرواداران له گهل خوادارون نهکاتوه، نهفرموی:
﴿قُلْ﴾ بلی ﴿هُوَ الرَّحْمَنُ﴾ ههر خویه میهره بان و بهزهیی دار که خاوهنی هه موو چاکه یه که
﴿الْمَنَّانُ﴾ نیمه بهروامان پی' هیناوه ﴿وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا﴾ وه ههر پشت بهو نه بهستین. چونکه باوه پرمان
هه یه و دنیاین که قازانج و زیان ههر به دهست نهوه ﴿فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ ئینجا له مه و
پاش نهزانن له بهینی نیمه و نیوه دا کی له گومراییه تی یه کی ناشکرادایه. واته بو تان

دەرته که وی که خوتان له چالی گومراییدا سرگهردانن، به لām لیږهش له سهر رهوشتی نایه تی پېشو و یستی نه فامی و سرکینشی یه که یان بلنسه نه سیننی و به لکو بیرئ بکه نه وه له هلو یستی ناروای خو یان.

ئینجا کوتایی به سوره ته که نه هیئی به ترساندن یان به سزای نه م جیهانه پیش سزای نه وجیهان، نه یان تر سیننی به دهسه لاتی خوا به سهر نه هیشتنی ناودا که یه که م هوئی ژیا نه. نه فرموی: ﴿قُلْ بَلَىٰ بَنِيَّان: ﴿اَرَاَيْتُمْ﴾ هه وāلم بدهنی و پیم بلنن ﴿اِنْ اَصْحٰ مَآؤْکَرُ عَوْرًا﴾ نه که ر ناو ده که تان ببی به شتیکی به ناخی زه ویدا چوو ون بوو له ناو زه وی دا. ﴿مَنْ يَّاتِيْكُمْ بِسَآوْمٍ مِّمَّنْ﴾ نایا کی ناویکی جاری ناشکراتان بو نه هیئی؟

بیگومان نه که ر خوا نه وه بکات هیچ که س ناتوانی ناومان بو دهریئی، ته نانه ت دهوله ته کانیش ناتوانن به ئیرتیوازیش ناومان بو دهریئن. هه رکه س فام و تیگه یشتنی هه بی له هه ره شه ی وا نه ترسی. که واته له وه لāmی نه م پرسیاره دا نه بی هه ر نه مه بلنن که هه دیسی له سه ره: ﴿اَلله رب العالمین﴾ نا به م جوړه نه م سوره ته دوایی هات به و هه مو ته می و ناموژگاری و دهست کاری کردنی دل و دهر وون و گهر دش پی کردن به ناو بوونه و هه رداو دهست نیشان کردن بو جیهانی غه ییی و نادیار ی و نه ناسراو، یا زانراوی ناسراوی بیر لی نه کراودا. به راستی سوره تیکی زوړ گه وړه و گرنگه. نه وه ی ئه یگه یه نی زوړ زوړ تره له قه باره و ژماره ی نایه ته کان. خوا بی به شمان نه کات له پیت و فه ری - آمین -.

سورەتى (القلم)
مەككەيى يە (۵۲) نايەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

ناگونجى بۇمان دىارى كىردنى مىژۋىيە كە نەم سورەتەى تىا ھاتوۋتە خواروۋە. ئىتر چ ھەموۋى، ۋە چ سەرەتاكەى. ھەرچۇنى بەرىكى نازانرى ھەموۋى پىكەۋە ھاتوۋتە خواروۋە، يا سەرەتاكەى لە پىشەۋە ھاتوۋە ۋ ئەۋى تىرى پاش ماۋىيە ۋ دواكە ۋتوۋە. چۈنكە سەرتا بەخوارى ئەگەرپىتەۋە بۇ تەنھا شتى، كە بىرىتى يە لە باسى دەم درىژى بى پرواكان بۇ سەر پىغەمبەر (ﷺ) ئەۋ رىۋايەتەنى كە ئەلەن نەم سورەتە دوۋەم سورەتە لە ھاتنە خواروۋەدا ۋ لەپاش سورەتى (العلق) ھات، زۇن، ھەروەھا لە قورئان دا بەۋ جۇرە رىز كراۋە ۋ نووسراۋە، بەلام شىۋە ۋ رەۋشتى سورەتەكە ۋ مەبەستەكانى ۋا پىشان ئەدەن كە بەۋ جۇرە نەبى تەنانت ۋانىشان ئەدەن كە ھاتنە خواروۋەكەى ماۋىيەك پاش ئاشكرا كىردنى پىغەمبەر بۇ بانگەۋازەكەى بوۋبى، لەكاتىكا بوۋبى كە قورەيش دەستىان كىردبى بە بەرگرى كىردن ۋ دژ ھەلسانى پەيام ۋ بانگەۋازەكەى تا رادەيەك دەستىان كىردبى بە دەم درىژى ۋ لەكەدارى كىردنى پىغەمبەر (ﷺ) بە شىتى. قورئانىش دەم كوتى كىردىن ۋ ھەرەشەى لى كىردىن بەۋ ھەرەشەى كە لەم سورەتەدا ھاتە خواروۋە، بەلكوگەيشتەنە ئەۋە ئاۋاتە خواز بوۋىن كە پىغەمبەر (ﷺ) ۋازيان لى بىنى ۋ كەمى بىتە خواروۋە ۋ نەرمى بەكار بىنى لەگەلىان، شتىكى ئاشكرايە ئەمەش كاتى بوۋە كە پەيام ۋ بانگ كىردنەكە بوۋبى بە گشتى ۋ ئاشكرا كرابى ۋ قورەيش كەۋتەنە مەترسى لى ى. ئەبى لە پىش نەم سورەتە چەند بەشى لە قورئان ھاتبى كە ھەۋال ۋ سەرگوزەشتەى گەلە پىشۋەكانى تىا بوۋبى ۋ قورەيش بىستىبىتىان بەھۋى ئەۋە پروپاگەندەيان ئەكرد ۋ ئەيان ۋت: ئەمە قەسەى پروپوۋچ ۋ نووسراۋى كۆنى پىشۋەكانە ۋ ئىنجا نەم سورەتە باسى ئەۋە ئەكات ۋ بەرپەرچيان ئەداتەۋە.

ئەمەى كە بلىن مەبەست لە ھاتنە خوارەوھى ئەم سورەتە لە پاش سورەتى (العلق) ھەر سەرەتاكانيانە. واتە سەرەتاي ئەم لە پاش سەرەتاي ئەو ھاتوو و دووھە بوى. مەبەست لەو شىئى يەى كە دوورى ئەخاتەو لە پىڭەمبەر (ﷺ) و دۇنياي ئەكات لەسەر نەبوونى كە لەم سووھەدا ئەفەرموى: ﴿هَآأَنْتَ نَبِيٌّ رَّبِّكَ بِسَجَرَةٍ﴾ ئەو شىئى يەىە كە بوو بە خەتەرە بوى و مەترسى لىكرد لە يەكەم جارى (وحى) سروسەو لە پاش ھاتنە خوارەوھى سەرەتاي (العلق)، ئەمەى كە وا بلىن زۆر دور و لاوازە، چونكە ئەو مەترسى يەش ئەگەر بووبى شىئىكى وا نەبوو كە بووبى بە گرى لە دۇنيا تا پىويست بكات بەو دۇنيا كردنە و ئەوھندە بە گرىگ بىگرى، بەلكو خەيال و خەتەرەيەكى روت كە بە ناچارى گوزەر ئەكات بە دل و دەررونا، ئەوھش لەبەر ئەوھوو كە كارەكە زۆر گەرەو گرىگ و كەس نەديو بوو.

بىجگە لەوھش شىوھى ئەم سورەتە كە ئايەت و مەبەستەكانى زۆر جۆش و پەيوەستن وا نیشان ئەدات كە مەبەست بەم شىئى يە كە لە سەرەتاو دوورى ئەخاتەو ئەو شىئى يەىە كە لە دواى سورەتەكەو ئەيگىرئەتەو لە دەم بى بپرواكانەو كە دەم درىژى يان پى ئەكرد دەرپارەى پىڭەمبەر (ﷺ).

بەلى بارى تر ھەلنەگرى كە بەلامەو رىكە و دژى ئەو رىوايەتە زۆرانە نى يە و دژى ئەو رىزدانە نى يە كە لە قورئانەكانا نووسراو. ئەم بارو ئىحتىمالەش ئەوھىە كە سەرەتاي سورەتى (العلق) وەكو بپريارى ھەموانى لەسەرە لە يەكەم جارەو ھاتوو، ئىنجا باقى ترى دواكەوتبى بۆ پاش سى سەلەكەى يەكەم جار كە بانگ كردن تيايا نەيىنى بوو، بۆ پاش ئاشكرا كردن و بەرپەرەكانى ي بى بپرواكان وەكو شىوھى ئايەتەكانىش شاىەت و رىكە لەگەل ئەو. ئىنجا لە پاش ھاتنە خوارەوھى ئەو سورەتە بە تەواوى ئەم سورەتە ھاتبى و بووبى بە دووھەمى.

بى گومان لە يەكەم جارەو نەمانى ئەم درەختى گەرەى ئىسلامە نىژا لەو خاكەدا لە شىوھ بەرزو پاك و خاوينەكەيا. ئەوھش غەرىب و نەناسراو بوو لەو چەرخ و سەردەمى نەفامى يەى كە ولاتى داگىر كردبوو، نەك تەنھا لە ولاتى نىو دورگەدا بەلكو لە ھەموو

ناوچهکانی زهوی دا. ئەو گواستنەوه ئیجگار گەرە بوو که پەیدا ئەبوو له نێوان ئەو شیوه
 نایینە ی تێک دراو و ناشیرینە ی که بت پەرستەکانی قورەیش بە دەما و دەم پێ یان
 گەشتبوو له نایینی پاکی ئیبراهیم - سەلامی خۆی لی بێ -، ئەو شیوه گەرە راست و
 بەرز و روونە ی که پێغەمبەرمان (ﷺ) بۆی هێنان، که رێک بوو له بنەرەتا له گەل نایینە کە ی
 ئیبراهیم دا و گەیشته ئەوپەری تیری و تەواوی یەک که شایان و شایستە ی دواترین پەيام و
 نایینە گشتی یە کە ی خوا بێ که ناردی یە سەر زهوی بۆ ئەمە ی هەمیشەیی بێت هەتا دنیا
 دنیا یە. گواستنەوه که زۆر گەرە و دور بوو له بت پەرستی و هاوبەش رەوا دان بۆ خوا و
 پەرستی مەلانی کە و جنۆکە و باقی ئەو هەموو بۆچوون و تی گەیشتنە ناپاراست و
 ناپەرەوانە ی که نا قیدە و نایینی چەرخێ نە قامی لی پێک هاتبوو.

گواستنەوه لەو نا قیدە پووچە بۆ خوا پەرستی بە تاک و تەنها و بەو شیوه پاک و
 خاوی نە ی که قورئان هێنای. هەر وەها گواستنەوه که زۆر گەرە و دور بوو له نێوان
 چینایەتی یەک (الطبقة)، که بپروا پێ کراو و زال بوو بە سەر هەست و دەماغی نیوہ دور گەدا و
 لە نێوان سووک و سۆلی و یە کسانێ هەمووان له هەموو مافی و لەبەر دەم یاسا و نێزامی
 خوادا. هەر وەها گواستنەوه که زۆر دور و گەرە بوو له بەدخویی و بەد کرداری یە که باو
 بوو لەو سەردەمەدا بۆ ئەو خوو رەوشتە شیرینە ی که قورئان هێنای و پێغەمبەر (ﷺ) بانگی
 بۆ ئە کرد و خۆی وێنە ی رێک و راست بوو بۆی.

تەنها ئەم گۆراندن و گواستنەوه بەس بوو بۆ دۆژمنایەتی و بەر بەرەکانی له نێوان ئەم
 نایین و نا قیدە تازە و هەلگرانی ئالاکە ی و نێوان قورەیش و بیر و باوەرە لارو چەوتە کە ی.
 بەلام ئەمە تەنها هۆیەک نەبوو. بە لکو له گەل ئەمەدا چەند شتی تریش بوو گرنگ تر و
 بەهێزتر، لەبارە ی کۆمەلایەتی و دەروونی و چینایەتی و سوود و بەرژەوێندی شەخسی
 ئەمانە هەموو کەوتبوونە کارو پال پێوہ نەریکی زۆر بەهێز بوون بۆ بەرپا بوونی ئەو
 دۆژمنایەتی یە و تی کۆشانە لەلایەن بێ پروا کانهوه بۆ لەناوبردنی ئەم نایین و نا قیدە تازە یە
 و بێرین و هەلکەندنی ئەو ئەمانە تازە یە پیش ئەمە ی دامەزری و ریشە داکوتی و پەل

بهاوړيږي. به تايبه تي له پاش نه وې بانگ کردن و بانگوازه که به ته وای ناشکرا بوو و بهره بهره شوین کهوتووی بو پهیدا نه بوو، قورنائیش پهیتا پهیتا نه هاته خوارمه لاری و نگوڼجاوی و بی کهلکی و زیانی نا قیده و نایینی نه وای دهر نه خست و روونی نه کړده وه. پیغه مېر (ﷺ) هرچند پیغه مېر بوو، هرچند (وحی) سروشی له خوا وه ورنه گرت، هرچند په یوه سستی هېوو به کومه لی هره بهرزه به لām له هه مان کاتدا ناده می بوو، هه سستی ناده می تی روی تی نه کړد. دوو چاری نهو بهرگری و بهر به سته به تینه و نهو جهنگه به هیزه نه بوو له لایه ن بت پرسته کانه وه خوی و نهو کومه له کهمه که بهروایان پی هینا بوو نهو هه موو نیش و نازاره به تینه یان نه چه شت.

خوی و نهو تاقمه کهمه نهو دم دريږي و چه نه بازی په یان نه بیست که نه کرا دهر یاره ی شه خسی پیغه مېر (ﷺ) نه یان وت پی شینته و نه م قسه ناره وایه که له م سوره تدا نه یگیرنه وه لیان نه وه یه کی بوو لهو هه موو تانه و تهر و لاقرتی زور و فراوانه ی که قورثان باسیان نه کات له سوره ته کانی ترا ، و ناراسته ی پیغه مېر و بهرواداران نه کران. تهر و لاقرتی پی کردن - له گهل که می و لاوازیدا - نازاری به تین نه دن به دهر وونی ناده می، با نهو ناده می په پیغه مېریش بیت. نه مانه هه موو بوون بیجکه لهو هه موو سزای له شی په که نه کرا دهر یاره ی بهرواداری بی کهس. یا نهو بهروا دارانه ی که کهس و خزمی زور نریکی خویان به سریان نه هیانان.

جار له بهر نه وه نه بیینی له سوره ته مه که یی په کانا خوا پیغه مېر (ﷺ) و نهو کومه له بهروا داره په رومرده نه کات و به خویان نه کات. دلخوشی و دلنه وایی یان نه کات، وه سف و سه نایان نه کات و بهر په رچ و دم کوتی بی بهرواکان نه کاته وه، بی هیز و بی دهسه لاته کان دل نارام نه کات و خوی نه کات به خاوه ن جهنگ له گهل دوژمنه کانیان. له ناو به ناوی نهو دلنه وایی و دل به هیز کړدنه وه هیرشه پشت شکین و هره شه ی سامناک نه باته سر دوژمنه بی بهرواکان... له مانه وه دهر نه که وی سه ختی و زور به تینی نهو ماوه یه که تی په پی کرد به سسر نهو کومه له کهم و کهم دهسه لاته دا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ت وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾

ئینجا با گوئی شل کهین بۆسوره ته که و دهست بکهین به ته فسیری له بهر رووناکی ئهو باسه
گرنگی کردمان به پینشهکی بۆی. خوای گه وره ئه فهرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ *
﴿ت﴾ له باره ی ئهم پیتته و وینهیه وه که هه مووی چواردهن و له سه ره تای (٢٩) سو ره ته وه هه ن
ئهندازی به درژی دوا یین له سه ره تای سو ره تی (یس) وه. دهست نیشانه مان کرد بۆ ئهو را
جیا وازانه ی که هه ن تییا نا له لایه ن زانایانه وه.

که واته لیژده دا هیچ نالین و با سه رنجی ئهو ی بدری. ﴿وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ﴾ سو یین به قه له م و
ئهو ی ئه ی نووسن و دیپری ئه که ن. ئهم سو یینه ریژو نرخی نووسین و خو یندنه وه ده ره خات.
ته می کردن و سه رنج را کیشانه بۆیان، ئه وهش له کاتی کا و له ناو گه ل و ئومه ته ی کا که بی نا کا
بوون له و نرخی و گرنگی یه وه به ره و ئه وه نه ئه رو یشتن و به دلایا نا نه ئه هات فیرو یون و زانین
له و ریگایه وه، نو سین تییا نا زۆر که م و دوا که و توو یو، له کاتی کا که ئهو کار و فه رمانه
گه وره ی که بۆی به یار درابو نو سرا بو لای خوا و له زانین و به یاری خوا دا پیو یستی بوو به
په ره سه ندن و گه شه کردنی نووسین و خو یندنه وه و بلا و بوونه وه یان، بۆ ئه مه ی هه لسن به
گواسته نه وه و گه یاندنی ئهو ئا قیده و شه ریعت و به رنامه ی ژیا نه بۆ هه موو ناو چه کانی
زه وی، ئینجا هه لسی به سه رکردایه تی ئاده می، به سه رکردایه تی یه کی راست و تیر و ته واو.
بی گومان نو سین و خو یندنه وه که ره سه یه کی سه ره کی و به نه رته ی یه له هه لسان به و
کار و فه رمانه گرنگه دا. به لگه یه تریش له سه ره و مه به سه ته ئه مه یه که یه که م جار قاپی
سه رش (وحی) کرایه وه به سه ره تای سو ره تی (العلق) که ئه ویش نرخی و گه وره یی نووسین و
خو یندنه وه ئه گه یه نی و دهست نیشانی بۆ ئه کات.

رووی فه رموده که ییشی ئه کاته پیغه مبه ری نه خو ینده (ﷺ) که خوا ویستی و به یاری دا
نه خو ینده بی له بهر ئه وه ی خۆی به خۆی به لگه و نیشانه یه کی روون بیته له سه ره پیغه مبه ری
یه ته که ی و بۆ ئه مه ی ده می بی به واکان به سه رتی له په رپا گهنده کردن به وه ی که ئهم
قورئانه ی وه رگرتوه له خه لکی و نو سیننه وه ی له بهر نو سرا و و تراوی ئه وان.

خوای گموره ئه و سوینه گمورهی خوارد و سوین له سهر خوراهه که ی لیږده دا سی شته:

۱- ﴿مَا أَنْتَ بِغَمَّةٍ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ﴾ ئه ی پیغه مبه ر تو - به موی لوتف و چاکه ی په روه ردگار ته وه - بی گومان شیت نیت. له م ئایه ته کورته دا دوو شتی گرنگی گه یاند سه باره ت به پیغه مبه ر (ﷺ):

یه که م: چاکه و لوتفی خوا بو ی به شیوه یه که نزیک ی و خوشه و یستی نیشان ئه دا که ئه فرموی: ﴿رَبِّكَ﴾ ئه وه ش به پنی یاسای ره وانبیژی (البلاغه).

دووه م: دوو ر خستنه وه ی له که و ته شه ری شیتی که بی پرواکان ده ست هه لبه ستیان کرد و دم دریتی یان پی کرد که ئه وه به هیچ جوړ کو نابیته وه له گه ل لوتف و چاکه ی خوا به سهر ئه و بنده یه وه که به نزیک و هه لبر ترا و تاییه تی خوی نیشانیدا.

به راستی هر که س شاره زه بیت له کردار و ره و شتی پیغه مبه ر (ﷺ) له ناو گه له که یدا زوړ سه رسام ئه بیت و سه ری سوړ ئه مینی له م قسه زوړ ناراست و ناږه وایه که ئه و نه فامانه کردیان دهر باره ی، له کاتیکا که ناشنا و شاره زه بوون له ژیری به رزو به میزی، ته نانه ت نه وه بوو چهنه سالی پیش پیغه مبه ریتی کردیان به قسه و فرمان ره و له دانانی (حجر الاسود) دا که گرنگ ترین رووداو بوو له میژووی ئه و گه له دا. له پیش نه وه یشمه وه نازناویان کرد به (الامین) واته راست و جیگای بر و و هه میشه سپارده یان لا دانه نا ته نانه ت له روژی کوچ کردنیشی بو مه دینه چهنه سپارده یه کی ئه و دوژمنانه ی لا بوو، (علی کوپی ئه بو تالیب) - کرّم الله وجهه - به جی ماله مه که دا چهنه روژی تا ئه و سپارده یانه ی داوه به خاوه نه که ی، له کاتیکا که له پنی سه ری پیغه مبه ر نه گه ران و دوژمنایه تی یه که یان گه یشته بووه ئه و په ری پله ی.

ئه وانه هر گیز ته نها درو یه کیشیان لی نه دی بوو له پیش پیغه مبه ریتیشدا. ئه وه بوو (هرقل) پرسپاری کرد له ئه بو سفیان: ئایا له پیش داوای پیغه مبه ریتی دا درو تان لی دیوه؟ نه ویش وتی نه خیر. ئینجا هرقل یش وتی: ئه و که درو له گه ل مه ردومدا ناکات درو له گه ل خوادا ناکات! ئه و وه لامی ئه بوو سوفیانه ش له کاتیکا بوو پیش موسلمان بوونی و یه که م دوژمنی پیغه مبه ر بوو (ﷺ). به راستی زوړ سهر سووړ ئه مینی له مه ی قین و خه شم بگاته ئه و راهیه که ئه و جوړه قسه ناراست و ناږه وایه بکات به مه ردوم دهر باره ی پیاو ی و به رز و به ریز. که به ناو بانگ بیت به ژیری و خوږه و شتی پاک و خاوین، به لام چی ئه که یت له کینه و دوژمنایه تی که کابرا کویر و که ر ئه کات، و درو ی و زلی پی ئه کات له کاتیکا خویشی ئه زانی درو ئه کات!!

۲- ﴿وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ﴾ وه بهراستی و بی گومان بۆ تو هیه نهجرو پاداشتیکی گهروه که نهبراه و دواپی نههاتوو. نهجرو پاداش لای پهرومردگارت که چاکه‌ی رشت بهسهرتابه پیغه‌مبه‌ریتی و پایه و پله‌ی بهرز و به‌ریز. بهراستی نه‌مه نه‌وپه‌ری دل‌نه‌وایی و دلخوش کردنه. نایا که‌سی خوا موژده‌ی وا گه‌روه‌ی بداتی نه‌بی نیت‌ره‌یه‌ستی چی بی؟ نایا دوژمنایه‌تی و پشت تی کردن‌ی نه‌و نه‌فامانه و دم دریزی یان چ نرخیکی بی و چ زیانی بدا؟

۳- ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ وه بهراستی و بی گومان تو له‌سهر خوو ره‌وشتیکی گه‌روه‌ی. بهراستی نه‌مه شایه‌تی هر گه‌روه و ریژگرتن و ریژ پی دانیکه زوبان و قه‌لم کول و کۆله له روون کردنه‌وه‌ی راده و پله‌یان، نه‌مه شایه‌تی یه‌که له لایهن خواوه، له ترازووی خوادا، بۆ به‌نده‌ی خوا.

بهراستی هیچ که‌س ناگات و په‌ی نابا به نه‌ندازه‌ی نرخ و گه‌روه‌ی نه‌وه‌ی نه‌م رسته‌یه نه‌یگه‌یه‌نی! نه‌م رسته‌یه گه‌روه‌ی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) نه‌یگه‌یه‌نی له چه‌ند بارو روویه‌که‌وه. نه‌یگه‌یه‌نی له‌م باره‌وه که نه‌مه له‌لایهن خواوه هاتوو، له گه‌روه‌ترین کتیبیا هات و وتنه‌که‌ی کرا به عیبادت و خوا په‌رستی هتا هتایه. وه نه‌یگه‌یه‌نی و دهر نه‌که‌وی له‌باره‌ی توانینی و مرگرتنی نه‌م وه‌سف و سه‌نا گه‌روه‌یه له په‌رومردگاریه‌وه، که نه‌م خۆی باشت له هه‌موو که‌س نه‌و په‌رومردگار نه‌ناسی و باشت تی گه‌یشته‌وه له گه‌روه‌ی و ده‌سه‌لاتی، وه نه‌زانی خۆی چی یه له چاو نه‌و گه‌روه‌ی و ده‌سه‌لاته بی سنووره‌دا.

به‌نی بهراستی توانین و خۆ راگیر کردن‌ی به‌رانبه‌ر نه‌م خه‌لاته گه‌روه‌یه، به نارام و دامه‌زروی به‌لگه‌یه‌کی روونه‌له‌سه‌رگه‌روه‌ی نه‌م به‌نده‌هه‌لکه‌وتوو هه‌لبێژراوه(ﷺ). له‌باره‌ی گه‌روه‌ی کردار و ره‌وشتی یه‌وه چه‌ند شتی جوړ به‌جوړی زۆر گێڤراوه‌ته‌وه له کتیبه‌کانی سیره‌ت و له‌سه‌ر زوبانی هاوه‌له‌کانی. واقعی ره‌وشتی شایه‌تیکی گه‌وره‌تره له هه‌موو نه‌وشته‌ی که‌باس کراوه و گێڤراویه‌ته‌وه. به‌لام نه‌م که‌لیمه و رسته‌یه له هه‌موو شتی تر

باشتر ئەو گەورەیی یە ئەگەییەنئ و گەورەترە لە ھەموو ئەوانی تر، گەورەترە بەمە ی لەلایەن
خوای گەورەو ھات. گەورەتر بەھۆی توانین و خۆراگیر کردنی لە کاتیكا كە چاك ئەزانئ ئەو
كەسە ی ئەمە ی پئ فەرموو كئ یە، ئینجا ھەك وەری گرت لەپاشا مایەو بە ئارام و
دامەزراوی بە بئ لە خۆ گۆران و خۆ بەزل زانی و خۆ بەرز کردنەو بەسەر ھیچ بەندە یەكا، لە
كاتیكا ئەم شتە گەورە ی بیست و وەرگرت لەخوای گەورە ی بەرز و بئندا

خوای خۆی باشتر ئەزانئ پە یام و پئغەمبەرئتی بەكئ ئەدات. بئ گومان تەنھا محمد(ﷺ)
شایان و شایستە بوو بۆ ھەلگرتنی ئەم پە یام و پئغەمبەرئتی یە دوایی یە بەو ھەموو
گەورە یی و فراوانی یەو.

تەنھا ئەم ھاوکیش و ھاوتای بوو، ھەرچۆنئ بوو بە وئە و نوئنەرئکی راستەقینە بۆی.
بئ گومان ئەم پە یام و پئغەمبەرئتی یە دوایی یە جوانی و تیرو تەواوی و گەورە یی و
فراوانی و راستی و شیاوی لە رادە یەكایە، كە ئەبئ ھەلگرەكە ی پیاوئ بئ خوا بەم جۆرە
و ھەسف و سەنای بكات. كەواتە ئەبئ پیاوئ بئ بتوانئ ئەم و ھەسف و سەنایە وەرگری و ھەلی
گری، بە دامەزراوی و بە ئارامەو.

دامەزراوی ئەو دڵە گەورە ی كە جیگای ئەم پئغەمبەرئتی یە گەورە یە و ئەو و ھەسف و
سەنای گەورە یە ی تیا ببیتەو. ئینجا لەپاش ئەوە بتوانئ نەنگ و گلەیشی وەرگری لەسەر
ھێندئ کردەو ی، ھەر بەو دامەزراوی و ئارامەو.

ئەمیش وەكو و ھەسف و سەنای كە دەربرئ و رایگەییەنئ بە ھەردوم چون یەك، ھیچ شتئ
نەشاریتەو نەلەم و نەلەو و لە ھەر دوو بارەكە دا پئغەمبەرئکی بەرئزە. بەندە یەكی گۆزپایە لە
و راگەییەنەرئکی راستی بپرواپئگراو. بئ گومان بارە راستەقینەكە ی ئەم پئغەمبەرە بەشێكە
لە بارە راستەقینەكە ی ئەو پە یام و پئغەمبەرئتی یە. گەورە یی یەكە ی بەشێكە لە گەورە یی
ئەو. بارە راستەقینەكە ی ھەك باری راستەقینە ی ئیسلام ئەوەندە بەرز و بئندە دووربین و
رەسەدی ئادەمی ناگەن پئیان و بەراوورد ناكړئ و سنووریان دیاری ناكړئ پئیان.
بەپراستی تەنھا محمد(ﷺ) بەرز بوو بۆ ئاسۆی ئەم گەورە یی یە. بەپراستی تەنھا ئەم گەیشتە

لوتکه و پۆپه‌ی هه‌ره به‌رزى تىرو ته‌واوى ئاده‌مىتى. ته‌نها ئهم هاوتا و هاو‌کىشى ئهو پىغه‌مبه‌رىتى يه جيهانى يه‌يه، به‌جۆرى بوو به ئاوينه‌يه‌کى بى گهردى بالانما بۆى، وه ئهو پىغه‌مبه‌رىتى يه ئه‌گه‌را به‌سه‌ر زه‌وى دا له رواله‌ت و شىوه‌و ديمه‌نى ئاده‌ميدا.

ته‌نها ئهم بوو که خوا زانى شايسه‌ و شياوى ئهو پله و پايه‌يه. خوا لهم په‌يامه‌دا جاپى دا که ئهم پىغه‌مبه‌ره له‌سه‌ر خوو ره‌وشتيكى گه‌وره‌يه. جاپيدا که خووى و مه‌لانىکه‌ته‌کانى سه‌له‌وات ئه‌ده‌ن له‌سه‌رى. بى گومان ته‌نها خوا توانايه به‌سه‌ر ئه‌وه‌ى به‌نده‌يه له به‌نده‌کانى به‌و جۆره به‌رز بکاته‌وه و ئهو هه‌موو چاکه‌ى به‌سه‌را به‌ريزى.

ئينجا ئهم ئايه‌ته به‌لگه و نيشانه‌يه‌کى روونه له‌سه‌ر ريزو به‌رزى خووپه‌روشت له ته‌رازوى خوادا و سه‌ره‌کىتى و دامه‌زراوى خوو ره‌وشت له ئايىنى پاکی ئيسلاما وه‌کو سه‌ره‌کى و دامه‌زراوه له پىغه‌مبه‌ره‌که‌يا (ﷺ). ئهو که‌سه‌ى که وورد ببيته‌وه له‌م ئايىن و ئاقيديه، وه‌ک ئهو که‌سه‌ى که سه‌رنجى ره‌وشتى پىغه‌مبه‌ره‌که‌ى ئه‌دات بۆى ده‌رئه‌که‌وى که خوو ره‌وشت به‌شىكى ئاشکرايه تيايا و به‌ره‌ته له هه‌موو ناوچه‌يه‌کيا... بانگ کردنى گه‌وره‌و گرنگ له‌م ئايىن و ئاقيده‌دا بۆ پاکی و خاوينى و راستى و داد و به‌زه‌يى و چاکه و پاراستنى په‌يمانه، بۆ يه‌ک بازى و يه‌ک رووى و رىکى و جووتى قسه و کرده‌وه، و جووتى و رىکى ئهم دووانه له‌گه‌ل نياز و ده‌روندا، بۆ جله‌وگيرى له زۆر و سته‌م و فېرو فيل و ناپاکى و خواردنى مالى مه‌ردوم به ناهه‌ق و ناپه‌وا، له ده‌ست دريژى به هه‌موو جوړ و به‌شىكى يه‌وه، وه ئاژاوه نانه‌وه و خراپه‌کارى و بلاو کردنه‌وه‌ى کارى ناشيرين.

دانانى ياساکانى ئهم ئايىنه بۆ پاريزگارى ئهو به‌ره‌تانه‌يه و پاراستنى خوو ره‌وشت له هه‌ست و کردار و ده‌روون و ويزدانان و له واقيعى گه‌لدا. له هه‌موو په‌يوه‌ندى يه‌کانى گه‌ل و ئه‌ندامه‌کانى و ده‌وله‌تدا به تىکرايى. پىغه‌مبه‌رى ئازيز (ﷺ) ئه‌فهرموى: ﴿إِنَّمَا بُعِثْتُ لِأَتَمَّ مَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ﴾ من ره‌وانه کراوم هه‌ر بۆ ئه‌وه که خوو ره‌وشته چاکه‌کان ته‌واو بکه‌م و بيان که‌يه‌نم به پايان که‌واته کووته و پالفته‌ى پىغه‌مبه‌رىتى يه‌که‌ى ئه‌کات به‌و مه‌به‌سته به‌رزه. فهرمووده‌کانى يه‌ک له‌دواى يه‌ک ئه‌هاتن بۆ فهرماندان و هاندان له‌سه‌ر هه‌موو ره‌وشتيكى

چاك. ره‌وشت و كردارى خويشى له به‌رزى و پاكي دا گه‌يشته نه‌و راده‌يه كه خواي گه‌وره له قورئانه‌كه‌يا پى‌ئى فهرموو: ﴿وَإِنَّكَ لَمَلِكٌ عَظِيمٌ﴾ وه به‌م رسته‌يه رى‌زو به‌رزى پى‌غه‌مبه‌ره‌كه‌ي دهرخست (ﷺ) هه‌رچونى گرنگى و به‌رزى خوو ره‌وشتيشى پى‌ دهرخست له به‌رنامه‌كه‌يا كه نه‌م پى‌غه‌مبه‌ره به‌رپزه هيناي و زه‌وى پى‌ په‌يوه‌ست كرد به‌ ناسمانه‌وه، دلى نه‌وانه‌ي پيوه به‌ست كه خواي خويان نه‌وى له كاتيكا كه رينوومايي يان نه‌كات بو خوو ره‌وشتى چاك كه خوا پى‌ي خوشه و رازى يه لى‌.

كه‌واته نه‌م ره‌وشت و خووه پاكه كه ئىسلام نه‌وه‌نده به‌ گرنگ گرتوو‌يه‌تى و پى‌ ويستى كردوو شتىك نى يه له زه‌وى هه‌ل قولاً بى‌ و به‌ گويزه‌ي جى‌ و شوين و ناو و هوا په‌يدا بوو بى‌ و يا په‌يدا ببى‌ و به‌ پى‌ي باوو به‌رزه‌وه‌ندى په‌يوه‌ستى ناو گه‌ل و چينه‌كان فه‌راه‌م نه‌هاتوو. به‌لكو نه‌و خوو ره‌وشتانه له ناسمانه‌وه هاتوون و وه‌رگيراوون وه له سيفه‌ت و ره‌وشته به‌رزه بى‌ سنوره‌كانى خواوه هاتوون بو نه‌مى ئاده‌مى به‌پى‌ي ته‌وانا نمونه‌يه‌كيان لى‌ پى‌ك بى‌نى تا به‌هوى نه‌وه ئاده‌مى به‌رزى خويان پى‌ك بى‌ن، تا بى‌ن به‌ شايسته بو نه‌و رى‌ز پى‌ دانەي كه خوا پى‌ي به‌خشىن و گى‌راني به‌ جى‌ نشين له‌زه‌ويدا و تا شياو بن بو به‌رزترين ژيان له روژى دواييدا.

جا له‌به‌ر نه‌وه نه‌م خوو ره‌وشته نه‌به‌ستراوه به‌ هى‌چ هوى له‌م هوىانه‌ي كه له زه‌وى هه‌ل نه‌قولين و په‌يوه‌ست نى‌ن به‌ هى‌چ سنوورى له سنوره‌كانى يه‌وه، به‌لكو به‌ره‌للا و مه‌ره‌خه‌سن له هه‌موو شتى له‌وانه. ئىنجا نه‌م ره‌وشته شيرى‌نانه چەند يه‌كه يه‌كه‌يه نى‌ن به‌ تاك و ته‌نها: راستى، داد، به‌زه‌يى، چاكه. به‌لكوه‌موو به‌رنامه‌يه‌كن ته‌واوكه‌رى يه‌كترن، هه‌مووناوچه‌كانى نه‌م شه‌رىعه‌ته كو نه‌بنه‌وه تيايا و كۆمه‌ك و قۆلگى‌رى يه‌كن تيايا، هه‌موو يى‌روباوه‌رى ژيان و روپه‌ره‌كانى ژيانى له‌سه‌ر راگى‌ره و هه‌موويشى له‌دوايى دا نه‌گه‌رته‌وه بۆلاي خوا. نه‌ك بو هى‌چ شتى ترى نه‌م زه‌وى جيهانه! بى‌ گومان نه‌و ره‌وشت و خووه ئىسلامى يانه به‌ هه‌موو شى‌رىنى و تى‌رى و ته‌واوى و دامه‌زراوى و رى‌ك و راستى و بى‌ زياته‌وه روى و كه‌م و كو‌پى كۆبوونه‌وه له پى‌غه‌مبه‌رى نازى‌دا (ﷺ).

فَسَبِّحْهُ وَبُصِّرْهُ ⑤ بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ ⑥ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِالْمُهْتَدِينَ ⑦ فَلَا تَطْعِ الْمُكَذِّبِينَ ⑧ وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ⑨

ئەم ئایەتە کورتە کە ئیستە ئەزین لە سایە یا ئاوی ئەیه کی بالانومای بی گەردە بۆ ئەو و
ئەوانە هەموو. لە پاش ئەو دەسە و سەنا گەردە یە ئینجا ئەم بەندە ی خوا دلتیا ئەکات بۆ
دوا رۆژی لەگەڵ ئەو بت پەرستانە ی کە دەم درێژی یان ئەکرد و ئەو لەکە ناجۆرە یان بۆ رەوا
ئەدا، ئەم دلتیا ئەکات و دۆزمنەکانی ئەترسینی و هەردە شە یان لی ئەکات بەمە ی بی ئابروویان
ئەکات و گومرایی و سەر لی تیک چوونە کە یان دەر ئەخات ئەفەر موی: ﴿سَبِّحْ﴾ ئینجا لەمە و
پاش تۆ ئەبینی ﴿وَبُصِّرْ﴾ وە ئەوانیش ئەبینن ﴿بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ﴾ کە کامتان شیتە و باری
شیتی دراو بەسەر. واتە باش دەر ئەکەوی بۆ تۆ و بۆ بی بڕواکانیش لەمە و پاش کە کی
شیت و گومراو سەر لی تیک دراو، ئەمە بەلینی تیایە بۆ پیغەمبەر (ﷺ) هەرچۆنی هەردە شە یە
لەوانە ی کە دژی بوون و ئەیان ویست لەکە داری بکەن. ئەم بەلینە بەدی هات لە جیهانا بە
زال بوون و سەرکەوتنی ئیسلام و پیغەمبەر (ﷺ) و موسلمانان و سەر شوپی و لەناوچونی
بی بڕواکان و ئایینە پڕووپوچە کە یان، هەرچۆنی لە رۆژی دواشا بەدی دیت.

ئینجا دلتیای ئەکات لەسەر ئەو بەلین و هەردە شە یە کە ئەفەر موی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ
ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ بەراستی خوی تۆ لەمە موو کەس زانائە بە کەسی کە لای داو لە رینگاکە ی خوا
﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ وە ئەو لە هەموو کەس زانائە بەوانە ی رینمومایی یان وەرگرتوو و
لەسەر رینگای خوان. ئینجا بارو حالەت و هەستیان روون ئەکاتەو، لە کاتی کە
بەر بەرەکانی و دەمە دەمە ی لەگەڵ ئەکەن لەو ئایینە راستە ی کە پی یەتی، لەکە و نەنگ داری
ئەکەن بەو ی کە ئەیکەن، لە کاتی کە خۆیان بیرو باوەرو ئاقیدە یەکی دانەمەزراوی
لەرزوکیان هە یە و خۆیان وا نیشان ئەدەن کە دامەزراو و بەهیزن لەسەری. کەواتە بە تەواوی
بڕوایان نییە بە ئاقیدە کە یان، ئەفەر موی: ﴿فَلَا تَطْعِ الْمُكَذِّبِينَ﴾ کەواتە گوێزایە لی بی بڕواکان
مەبە، واتە هەمیشە یی و بەردەوام بە لەسەر بەگوێ ئەکردن یان وە رەق و بەهیزبە لەسەر

ناقیده و نایینه که ت و نهرمی به کار مهینه له گهلان چونکه ﴿وَدَّأ﴾ ئەوانه پی خوشن و ناواتیان بووه ﴿زُئِدُنْ﴾ که تو نهرمی به کار بیینی له گهلان، بهم رهنگه واز بیینی و دهست مه لگری له هیندی شت که ئەوان پنیان خوشه، ﴿بَدَمُور﴾ نینجا ئەوانیش نهرمی به کار ئەهینن، تا یه کەون و به بی دهنگ بۆ خویان دانیشن و نه چن به سهر یه کا.

کهواته ئەوانه ئەیانەوی مامه له و سهودا بکهن و ههر دولا ههنگاوی بیینه پیشهوه تا له ناوهراستی رینگه دا بگهن به یهک، وهک ئەوانه ی که خهریکی خهرید و فروش و بازرگانین به لام نایین و بازرگانی چوون یهک نین و زۆر جیاوازن. خاوهن ناقیده و نایین ناتوانی واز له هیچ بهش و شتیکی بیینی، چونکه گهوره و بچوک و ورد و درشتی وهک یهک وایه. به لکو له ناقیده دا بچوک و گهوره نی یه. ناقیده یهک شته و پیک هاتوو له بهش و پارچهکانی و به بی هیچ کام به دی نایهت وه هه موو بهش و پارچهکانی تهواو کهری یه کترن.

خاوهن ناقیده ناتوانی به گوئی هیچ کهس بکات تیا یا و ناتوانی واز له هی شتیکی بیینی ههر گیز. به هیچ رهنگی ناگونجی نیسلام و نه فامی (جاهلیه) بگهن به یهک له ناوهراستی رینگه دا، وه یا له هیچ رینگایه کا. ئەوه یه بارو حالی نیسلام له گهل نه فامییتی دا (جاهلیه) له هه موو چهرخ و چین و شوین و ولاتی کا.

نه فامییتی له موبهرو نیسته و داهاتوو هه موو یه کسانه و ئەوهنده دوورن له نیسلام پرد نابه ستری له به بنیانا و دهست نادهن بۆ بهش کردن و پینه و په یوه ست کردن. به لکو ئەبی ههر تیکۆشان و بهر بهر هکانی تهواوی و هه میشه یی بیئت و به بی یهک کهوتن. چهند ریوایه تی هاتوو له باره ی ئەوه ی که بت په رسته کان ئەیانویست وازی لی بیینن و نهرمی پی بکهن بۆ پیغه مبه ر ﴿ﷺ﴾ تا ئەویش به و جوړه نهرمی به کار بیینی و بیته پیشهوه، واز بیینی له قسه و وتن به بت و بت په رستی یه که یان، یا ئەو شوینی ئەمان بکهوی له شتیکی ئەمانا و تا ئەمانیش شوینی نایینه که ی ئەو بکهون، و به مۆی ئەوه نابروویان نه چی له ناو گه لی عه ره با!

ئەوهش به پنی باوی ئەو تاقم و کۆمه لانه ی که لهم جیهانه دا به و جوړه یهک ئەکهون و له سهر بنه رته ی که ناو ئەبری به (انصاف الحول) و گه یشتن به یهک له نیوه ی رینگه دا. به لام

پښغه مېر (ﷺ) نه وپه پری راده نه گډاډو نه دډاډو بوو، له باره یی نایینه که یوه دامه زړاو بوو، هر گیز نهرمی رووی تی نه نه کرد. نیتر بیجگه له ودا له هه موو کهس دل نهرم تر بوو له هه موو کهس رهفتارو کرده وی شیرین تر بوو، خاوه ن چاکه بوو بو هه موو کهس به تایبه تی له گه ل خزم و خویش و کهس و کاریا، له هه موو کهس سوورتر بوو له سر هه لېږاردنی سوک و ناساترین بارو ریگا. به لام له باره یی دینه وه هه میسه به پیی فرمانی په رومردگاری نه جولایه وه که پیی فهرموو: ﴿لَا تُطِيعُ الْكَذِبِينَ﴾ له سهخت ترین کات و تهنگ ترین هه لوښستی مه کهه یا روژی له روژان بی دهنک نه بو له ته نه و شهیه که وتنی پښوښت بووی له رووی نهو هه موو سرگنښه ده سولات داراندها، بو دل خوش کردنیان یا بو بهرگری نهو هه موو سزاو نازاره یی که هه لنه سان پیی دهر باره یی نهو کو موله که مه بی ده سولاته یی که پروادار بوون.

هیچ روژی له روژان بی دهنک نه بوو له روون کردنه وهی مه سه لیه که نهیدا له بیرو باوهره که یی خوځان و باو با پیریان... (نښن و هیشام) له سیره ته کهیدا نه گنډیتنه وه له (نښن و نښحاق) وه که له یه کهم جاره وه قوره یش بهر په رچی پښغه مېر یان نه دایه وه هتا که و ته باسی بته کانیا ن ودوا له خراپی و بی نرخی یان. نینجا به یه ک جاردژی هه لسان بیجگه له وانیه یان که خوا نایه دلیان و موسلمان بوون و نه مانه ش زور کهم و زه بوون بوون له چاو نه وانا. نهو تالیبی مامی یارمه تیدا و بهرگری لی کرد به هو ی نهو پښغه مېر (ﷺ) له سر کارو فرمانی خو ی رویش و نایینه که یی خوی راگه یانند به ریکی نینجا قوره یش نهو یان بینی چند که سی له پیاو ماقولان چون بولای نهو تالیب و وتیان نهی نهو تالیب نه م برازاته جوین و قسه نه لی به په رستراوه کانمان و نیمه یی به نه قام دهر کردوه و باوک و با پیرمان به گومرا، که واته یا بهرگری بکه له وه و کوتایی پی بیننه یان لی ی گه پی بو خومان و پشتگیری مه که، چونکه تویش وه نیمه دژی نهو نایین و کرده وهی نهوی، که واته نیمه بو ت چار نه که یین! نهو تالیبیش به قسه یی خوش و نهرم و شیرین وه لامی دانه وه، نینجا هه لسان و رویشتن. نینجا پښغه مېر (ﷺ) به رده وام له سر کاره که یی خو ی رویش و نایینی

خوای ئاشکرا نه کرد و بانگی بۆ نه کرد. بههوی ئهوه دوژمنایهتی یان بهتین تر بوو، و خهشم و رقیان لی ههنگرت و کهوتنه هاندانی مردوم لئی.

ئینجا جاری تر چوونهوه بۆلای ئهبو تالیب وتیان: تۆ لهناومانا گهوه و به نرخى وه ئیمه داوامان لی کردی که بهرگری ئهم برازاته بکهیت و کهچی نهت کرد، سوین بهخوا ئیمه خویمان ناگرین لهسهر ئهمه که جوین بدات به بتهکانمان و خویمان به نهقام دهركات، کهواته یا بى دهنگی بکه لیمان یا لهگهڵ نهویش و تویش نهجهنگین ههتا یهکیکمان لهناو نهچیت. دواى ئهوه یهکسهر ههلهسن و نهپۆن. ئینجا (ئهو تالیب) پی نهگری، له لایهکهوه دل رهنگان و دوژمنایهتی گهلهکى ناخۆشه، وه له لایهترهوه غیرهتی رنگا نادا واز بیئی لهم برازایه بۆ ئهوان. ئینجا نهئیری به شوین پیغه مبهردا (ﷺ) و ئهلی پیی: ئهی برازا کهم گهلهکته هاتوون وا ئهلین، کهواته خۆت و منیش بهیله، بارى مهخهره سهرشانم که نهتوانم ههلی بگرم.

پیغه مبهردا (ﷺ) له قسهکهیهوه وا گومان ئهبا که مامی پهشیمانه لهو کۆمهکی یهی که کردویهتی و ناتوانی یارمهتی بداو ههلسی بهوهی که له مبهردا پیی ههلساوه ئینجا روو نهکاته مامی و پیی نهفرموی: ئهی مامه سوین بهخوا ئهگهر ئهوانه خۆر لای راستمهوه دانین و مانگ لای چهپمهوه دانین لهسهر ئهمهی واز لهم کاره بینم، وازی لی ناهینم تا خوا سهری ئهخات یا من تیا ئهچم له پیناویا. پیغه مبهردا (ﷺ) دلی پر ئهبی و نهگری له پاشان ههلی ئهسی. ئینجا کاتی ئهروا پشتی تی نهکات ئهبو تالیب بانگی لی نهکات و ئهلی کوپی برام وهره نهویش ئهگهر تهوه بۆلای. ئینجا ئهبو تالیب ئهلی: کوپی برام بهرۆ چیت پی خوشه بیلی سوین بهخوا ههنگیز بۆ هیچ شتی پشتت مهربه خهس ناکهم.

ئهمه شیوهیهک بوو له دامهزراوی و سووریونی لهسهر بانگ و بانگهوازهکهی له کاتیکا که مامی وازی لی مینا و دهس بهرداری بوو. که یارمهتی دهر و پارێزگاری بوو، دواتر قهلاو سهنگهری بوو له زهوی دا که بهرگری بکات لهو دوژمنانهی که له پهی سهری بوون!

شیوهیه تر ههه وهک شیوهی پیشوو (ئین هیشام) ئهیهینی له (ئین ئیسحاق) وهه نهویش له (محمدی کوپی کهعبی قرظی) یهوه ئهیهینی ئهلی: بۆم باس کراوه که (عوتبهی رهبیعه) که

گەرە و سەرۆك بوو رۇژى لە نادى قورەيش دا ئەبى و پىغەمبەرىش بە تەنها لە مزگەوتى كەعبەدا ئەبى. ئىنجا(عوتبە) ئەلى: ئەى گەلى قورەيش. با بېرۇم بۇلاى محمد و چەند شتىكى بخەمە بەرچا و بەلكو هيندىكى وەرگى ئىنجا كامى پى خوشە ئىمە پى ئەدەين و ئەویش كۆلمان لى بدا. ئەو لە كاتىكدا بوو(حمزە) - خوا لى رازى بى - موسلمان بوو، ئەيانىبىنى ھاو لەكانى پىغەمبەر(ﷺ) زۆر ئەبن و زىاد ئەكەن. ئەوانىش ئەلەين: ئەى(ئەبو الوليد) بېرۇ بۇلاى و قەسى لەگەل بكە. ئەویش ئەچى و ئەلى: ئەى برازام: بى گۆمان تۇ خۆت ئەزانى كە تۆ لەناو ئىمەدا پاىە و پەلى بەرزت ھەيە لە عەشرەت و نەژاد، تۆ شتىكى كەورەت ھىنايە ناو گەلەكەت، كۆمەلت تىك داو و بە نەقامت دەرکردوون، لەكە و عەيبەت گرتوو لە پەرستراو ئاينەكەيان و باوك و باپىريانت بەبى بېراو گاوردەرکردن. ئىنجا گوى بگرە چەند شتى ئەخەمە بەرچاوت، بەلكو هيندىكى وەرگى.

ئەویش فەرموى: ئەى ئەبو الوليد بلى گوى ئەگرم و ئەى بىستم... ئەویش ئەلى: ئەى برازام ئەگەر تۆ لەم كارەى كە كەوتىتە سەرى مالت ئەوى ئەوئەندە مالت بۆ كۆ ئەكەينەو تا لە ھەموومان مالت زۆرتر بى، ئەگەر گەرەپى داوا ئەكەيت ئەوا ئەكەين بە گەرەى خۆمان ھىچ بىرارى نادەين بەبى تۆ، ئەگەر پادشايت ئەوى ئەكەين بە پادشاى خۆمان، وە ئەگەر ئەمەى دىت بۇلات جىنۇكەيە و ناتوانى خۆتى لى رزگار بكەيت ئەوا ھەولى پزىشك و چارەت بۆ ئەدەين و مال و پارەت تيا بەخت ئەكەين ھەتا رزگار ئەكەين لى. چونكە زۆر جار ئەو جىنۇكە زۆر ئەسىنى لە پياو تا بە دەوا و دەرمان خۆ رزگار ئەكرى لى.

بەو جۆرە عوتبە قەسە ئەكات و پىغەمبەر(ﷺ) گوى بۆ ئەگرى تا لى ئەبىتەو وە ئىنجا ئەفەرموى: ئەبو الوليد لى بوويتەو. ئەویش ئەلى: بەلى. ئەفەرموى: دەى گويم بۆ بگرە، ئەویش ئەلى باشە گوى ئەگرم. پىغەمبەر(ﷺ) دەست ئەكات بە خويندىنى سورەتى (فصلت). (عوتبەش) گوى ئەگرى و بەبى دەنگ دائەنىشى ھەتا پىغەمبەر(ﷺ) ئەكاتە نايەتەكەى سۆزدە سۆزدە ئەبا، لە رىوايەتكا ئەفەرموى: كاتى پىغەمبەر(ﷺ) ئەكاتە ئەم نايەتە: ﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ﴾ لەویدا عوتبە ھەلئەسى بە ترس و

داچلەكانەو دەست ئەنى بەسەر دەمى پىغەمبەردا (ﷺ) و ئەلى نەكەيت بۇ خاترى خواو بۇ خاترى رەحم و خزمايەتى.

ئىنجا كە لى ئەبىتەو ئەفەرموى: ئەبوالوليد بى گومان بىستت ئەوہى كە بىستت. دەى ئەوہ تۆو ئەمەش ئەمەيە. واتە قسەم ھەر ئەمەيە كە بىستت. ئىنجا (عوتبە) ئەگەر ئەوہ بۆلای ھاوہلەكانى، ھەر لە دورەوہ ئەلەين سویند بەخوا (ئەبوالوليد) گەرايەوہ بە روويە ترەوہ جياواز لەو رووہى كە پىرى رۆيشت. ئىنجا كاتى دائەنيشى ئەلەين: دەنگ و باست چى يە؟ ئەويش ئەلى: دەنگ و باسم ئەوہيە و تراوینك بىست (والله) ھەرگىز وینەم نەبىستوہ (والله) نە شيعرە و نە جادوہ و نە سىحرە و نە قسەى كاھينە، ئەى گەلى قورەيش بە قسەم بکەن، وەرن واز بىنن لەم پياوہ خەرىكى چى يە با خەرىك بى، ئىوہ كەنار گىر بن لى (والله) ى ئەوہى كە من لىم بىست ھەوالىكى گرنكى گەورەى بەدەمۆيە.

ئەگەر عەرەب سەركەوتن بەسەريا ئەوا بەھۆى ئەوان لە كۆلتان ئەبىتەوہ و سەرفراز ئەبن لى. وە ئەگەر ئەم سەركەوت بەسەر عەرەبا ئەوا سەركەوتنەكەى سەركەوتنە بۇ ئىوہ، وە پادشاھەتى يەكەى ئەبىتە پادشاھى بۇ ئىوہ، ئىوہ لە ھەموو كەس بەختيارتر ئەبن پىرى. ئەوانىش وتیان: (والله) ئەبوالوليد بە دەم و زوبان جادووى لى كردى. ئەويش ووتى: ئەمە راي مە لەو پياوہدا، ئىنجا خۇتان چى بە چاك ئەزانن وا بکەن.

ئىنجا شىوہيە ترى سى ھەم كە ھەر لە (ئىبن و ئىسحاق) ەوہ ھاتوہ كە ئەلى: جارى پىغەمبەر (ﷺ) خەرىكى تەواف ئەبى. (ئەسوہدى كوپى المطلب) و (وليدى كوپى موغەيرە) و (ئومەيەى كوپى خەلف) وە (عاسى كوپى وائل) كە ئەمانە قسە رەواو بەگووى كراو بوون لەناو كەس و كارباندا. ئەمانە دینە رىگای و پىرى ئەلەين: ئەى محمد وەرە پىنشەوہ با يەك كەوين، بەم رەنگە ئەوہى كە تۆ ئەى پەرسى ئىمەيش ئەپەرسىتىن، تۆش ئەوہ بپەرسىتە كە ئىمە ئەپەرسىتىن كەواتە ھەردوو لامان بەشدار ئەين لەم كارەدا.

وَلَا تُطِيعُ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ﴿١٠﴾ هَمَّازٍ مَّشَاءٍ بَنِيمٍ ﴿١١﴾ مَنَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾ عَتَلٍ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ ﴿١٣﴾ أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿١٤﴾ إِذَا تَنَلَّى عَلَيْهِ أَيْنُسًا قَالَ كَأَسْطَرِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٥﴾

سَنِيحُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ ﴿١٦﴾

جا نهگەر په رستراوی تو چاکتر بوو نهوا بهشی خوځمانی لی وهرنه گریڼ، وه نهگەر په رستراوی نیمه چاکتر بوو نهوا بهشی خوځتی لی وهرنه گری! ینجا سوره تی (الکافرون) دیته خواره وه بهو شینوه به میزه دوری و جیاوازی نه خاته نیوانیان که به هیچ کلوج یه کهوتن نابی و نهو تی که ل و پیکه لی یه ناگونجی. ینجا هه میتر نرخی خوو رهوشتی شیرین دهرنه خات به مهی بهرگری و جله و گیری پینغه مبر (ﷺ) نه کات له گوږپرایه لی و به گوږی کردنی هیچ کام لهو بی بپروایانه، وه چهند رهوشت و ناو نیشانیکی نابرو بهری قیزه وون کهریان بو باس نه کات. نه فرموی: ﴿وَلَا تُطِيعُ كُلَّ حَلَّافٍ﴾ گوږپرایه لی هیچ که سینی زور سوین خوړ مبه. زورتر پیاوی زور سویند خوړکه به حق و ناحق سوین نه خوات ناراست و دروژنه، نه زانی مردوم بپروای پی ناکن و به دروژنی نه زانن، به هو ی نهوه سوینی زور نه خوات بو نه مهی بپروا به قسه که ی بکری و دروکه ی بچه سپینی ﴿مَّهِينٍ﴾ که نهو زور سوین خوړه بی نرخ و سوک و تپو یه له دهرونی خه لکا با به روالهت دهست دارو به دهسه لاتیش بی. نیشانه ی سوکی و ریسوایی یه که ی نه وه ته سویند زور نه خوات، باوه پی نی یه به خو ی و جیگای بپروایش نی یه بو خه لک. ﴿هَمَّازٍ﴾ زور له که و رهخنه گره له مردوم له بهره و روو پاش ملی. نه م کرده وه ناروایه نیسلام زور دریه تی و به تایبه تی جله و گیری لی نه کات، وه دژو پیچه وانه ی پیاوه تی یه و پیچه وانه ی باوه له ناوپیا وانا. ﴿مَّشَاءٍ بَنِيمٍ﴾ زور قسه گنپرو هاتوچو که ره به قسه له ناو خه لکا بو بهین تیک دانیان و پچرینی په یوه ندی و په یوه سستی یان. هر که س ریزی خو ی به لاوه بیت و به ته مای نهوه بیت ریزی بگری کاری و نا په سه ند ناکا به پیشه بوخو ی. له باره ی خراپی نه م سیفه ته وه چهند ه دیسی دل داچله کینر هاتووه. یه کی له وانه نه م ه دیسیه که (نیمامی احمد) نه یهیننی له (حذیفه وه): ﴿لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَتَاتٍ﴾ ناچیته به ههشت نهو که سه ی که زور قسه گنپره بو بهین تیک دان.

﴿سَنَاجَ لِّلْخَبَرِ﴾ زۆر رینگرو بهرگري کهری خیرو چاکهیه. بی گومان نهو کهسهی که نهیهوی

مردوم له رینگای خوابترازینی سهردهستهو پینشهوايه لهم سیفته و کردهوه پیسهدا. ﴿مَمْنَرِ﴾ دهست درینژی کهرو له راستی و دادو له سنووری خوا تی پهر نهکات. بی گومان زیاده روی و دهست درینژی له نیسلاما ئیجگار بیژراو ناپهسهنده له ههموو شیوهو وینهیهکیا. تهنانهت له عیبادهت و خواپهرستنیشا زیاده روی نهویستراوه و ناپهسهنده.

﴿نَبِیرِ﴾ گوناهاکاره. واته نهوهنده خراپهکار و تاوانباره نهو ناو و سیفتهی بهسرا بپراوه.

﴿عَتَلْ بَعْدَ ذَلِكَ﴾ له پاش نهو سیفته خراپانه و زیاد لهوانه دل رهق و قسه رهقه، به توندی و تیژی رهفتار نهکات له گهل مردوم دا. نهو وشهیه بو چهند مه بهستی بهکار نههینری ههموو هر خراپ و بهدن. ﴿زَبِیرِ﴾ له کارته و بی نهسله له ناو گهلا. یا حهرام زادهیه و به شیوهی حهلال پهیدا نهبووه یا بهناوبانگ و ناسراوه به خراپی و بهدکرداری.

نهوه دواترین سیفته و نیشانه بوو لهو نو سیفته و نیشانهی که کو بووه له دوژمنی له دوژمنهکانی نیسلاما که زۆربه لهسهر نهوهیه مه بهست (وهلیدی کوپی موغهیهره) یه.

بی گومان هه رکهس دوژمنی نیسلام بی و بهو جوژه سور بی لهسهر دژایهتی و دوژمنایهتی نیسلام نه بی ناوا کانی بهدخو و بهدکردار بی و دوچاری نهفرین بی له ههردوو جیهانا. خوا به بهزهیی خوی بهمانپارینزی و پاکمان بکاتهوه له نیشانه و دروشمی نهو جوژه سیفته تانه که هوێ خهشم و نارهزای خوان - آمین -.

ئینجا بهدوای باسی نهو سیفته ئابرو بهرو ریسوا کهرانهدا زیاتر ئابروی بو ناهیلئ بهباس کردنی ههلوئستی نا پهسهندی بهرانبهر ئایه تهکانی خوا، ههلوئستی نهوپهری دهم درینژی و بی شهرمی بهرانبهر به چاکهوبه ههرو بهخشینی خوا نهفهرموی: ﴿إِنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنٍ﴾ له بهر نهوهی خاوهنی مال و دارایی و چهند کوپیک بوو. ﴿إِذَا تَنَلَّ عَلَيْهِ أَبْنُنَا﴾ کاتی ئایه تهکانی نیمه بخوینرته و بهسهریا. ﴿هَٰكَ أَصْطَرُ الْأَوَّلِ﴾ نهلی نههه نو سراوی پرپوچی گهله

¹ نهو تهفسیره لهسهر نهوهیه ﴿إِنْ كَانَ﴾ بهستراپی به ﴿قَالَ﴾ و ﴿إِذَا﴾ تهنا زهرف بیئت و بهم شیوه چاک جیگیر نه بی له دلا. وه به چهند جوژی تریش ترکیب کراوه که به پیی نهوه تهفسیره که نهگویی. نهوانهش هه نهگوین. وه زانین به راستی لای خوایه.

پیشووه کانه و درو و دهلهسهی کونه! نای چهند ناشیرین و ناروهویه له بهرانبر و چاکه‌ی
خوا دهم درنژی ناوا بکری دهرباره‌ی نایه‌ته‌کانی و لاقرتی به پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکری!!

به‌راستی نهمه‌یه تهنه‌ها هاوتای نهو نو له‌کهو سیفته‌هه پیسانه نهوستی که باس کران و
هاوتای هه‌موویانه. جا له‌به‌ر نهوه نهم هه‌ره‌شه‌گه‌وره و سامناکه‌ی ناراسته نه‌کری له‌لایه‌ن
خوای زالی ده‌سه‌لات داره‌وه: ﴿سَيَسْأَلُ عَلَىٰ الْفَرْطِ﴾ داخ و نیشانه‌یه‌کی بو دانه‌نین به‌سهر لوتی
یه‌وه. واته‌نه‌ولوت به‌رزی و خو به‌زل زانی یه‌ی ناهیلین و نه‌وپه‌ری راده ریسوا و سهرشوپری
نه‌که‌ین. نهم هه‌ره‌شه‌یه سی جوړ ریسوا کردن و بی نابرویی نه‌گه‌یه‌نی:

یه‌که‌م: داخ و نیشانه‌پیانان به‌وینه‌ی به‌نده‌که‌نه‌وکاته‌باو‌بووه‌نیشانه‌ی به‌نده‌یی پیا نراوه.
دووه‌م: به‌کاره‌ینانی وشه‌ی (خرطوم) بوی که ناوه بو لوتی به‌رازی یا فیل.

سی‌هه‌م: نیشانه‌یه که‌وا به‌سهر لووته‌وه که لووت و دهم و چاو به‌پریز‌ترو ناشکر‌تری
هه‌موو نه‌ندامی له‌شه.

بی‌گومان نیشی نهم نایه‌تانه له‌دروونی وه‌لیدا نیجگار سه‌خت و به‌تین بووه، چونکه
نهو له‌گه‌ل و نومه‌تی بووه که به‌ننگ و له‌که و ته‌شهری شاعیران تیک نه‌چوون و دنیا‌یان
لی نه‌هاته یک چ جای نهم زامدار کردن له‌لایه‌ن په‌روهر‌دگاری ناسمان و زهوی یه‌وه و له‌م
کتیبه‌گرنه‌دا که سهرسام و سهرگه‌ردان بوون تیایا، تا راده‌یه‌ک هیچیان بو نه‌مایه‌وه
نه‌یانووت جادوه. به‌راستی زامیکی کوشنده‌یه و زور شایسته‌یه بو دوزمنی نیسلام و
دوزمنی پیغه‌مبه‌ری نیسلام که خاوه‌نی خو ره‌وشتی گه‌وره‌یه (ﷺ).

نینجا به‌بونه‌ی ده‌ست نیشان کردن بو مال و نه‌ولادی بی‌پرواکان و که‌شخه و یاخی
بوونیان پنیان. به‌م بونه‌یه‌وه داستان و سهرگوزه‌شته‌یه باس نه‌کات که وا دهرنه‌که‌وی
ناسراو به‌ناوبانگ بوبی لایان، به‌وه ناموزگاریان نه‌کات به‌دوا روژی له‌خو‌گو‌ژان و یاخی
بوون، به‌رگری خپرو ده‌س درنژی بو سهر مافی مه‌ردوم، ناگاداریان نه‌کات که نهو مال و
نه‌ولاده‌ی پنیان دراوه بو تاقی کردنه‌ویه‌انه هه‌رچونی خاوه‌نه‌کانی نهم داستانه تاقی
کرانه‌وه به‌و باغه‌ی که پنیان درا و سهرمنج‌امی تاقی کردنه‌وه‌که هه‌رچونی روی کرده نه‌وان
نه‌بی دووچاری نهم بی‌پروایانه‌ش بیی، وه‌ک له‌چهند ریوایه‌تیکا هاتوه، نهم باغه‌ه له
ولاتی یه‌مه‌ندا بووه، له‌نزیکی (صنعاء)، له‌ریوایه‌تیکا له‌حه‌به‌شه بووه له‌یه‌که‌م جاره‌وه
خاوه‌نه‌که‌ی پیاوینکی چاک بووه مافی خوای لی دهرنه‌کرد.

إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾ وَلَا يَسْتَنْوُونَ ﴿١٨﴾ نَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّيِّكَ
وَهُمْ نَائِبُونَ ﴿١٩﴾ فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾

ئینجا کاتی ئەو ئەمری و باغەکە ئەکەوتتە دەستی رۆلەکانی ئەیانەوی لەسەر رینگای باوکیان نەپۆن و بەشی هەژاران نەدەن. ئینجا با گوێ بگرین لە قورئان باسەکه مان بۆ بکات. ئەفەرموی: ﴿إِنَّا بَلَوْنَهُمْ﴾ بەراستی ئێمە بۆی بپرواکانی قورەیشمان تاقی کردەوه. واتە حالت و باری ئەوانمان دەرخواست ﴿كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ﴾ هەر چۆنی خاوەنەکانی باخ و بەهەشتەکه مان تاقی کردەوه.

تاقی کردەوه بە چاکە و خراپە و خوشی و ناخوشی ئەکرتەوه، لە هەردوو بارەکه دا دەرئەکەوی مل کهچی بەنده بۆ خوا یا یاخی بوونی، سوپاس و ناسوپاسی، رەزامەندی بەبەشی و ناپەزایی و بیزاری. جا خوا ئەوانە ی تاقی کردەوه بەوهی ئەو باخ و بەهەشتە ی خستنه دەست، و کاتی هەلنەسان بە سوپاسی خوا و بەزەیی یان ئەهاتەوه بە بەنده هەژارەکانی خوا دا، خوا تۆلە ی لی سەندن و ئەوه ی پێ ی دان لی ی سەندنەوه.

وەکو ئەفەرموی: ﴿إِذْ أَقْسَمُوا﴾ تاقیمان کردەوه کاتی که سوپنیان خوارد ﴿لَيَصْرُنَّهَا مُصْبِحِينَ﴾ که بۆ گومان بەرو میوه که ی ئەپۆن و ئەچنن لەکاتی که کەوتنە بەیانی و رۆژیان لی بۆوه. ئەم سوپنەیان خوارد و بەبۆ ئەوه ی بیرۆکەنەوه بۆلای خوا. لەبەر ئەوه ﴿وَلَا يَسْتَنْوُونَ﴾ ئەیانووت ﴿إِنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ ئەگەر خوا ویستی و بیهوی. یان سوپنیان خوارد که بەشی هەژارانی لی دەرئەکەن، وەک لە کاتی خۆیا باوکیان بەشی ئەوانی لی دەرئەکرد بەلکو ئەمان ویستیان هەمووی بۆ خۆیان بێت. بەو نیازو بڕیارە ناپەرەواوه خەوتن و بۆ ناگا بوون لەوه ی خوا بەسەریان ئەهینی.

﴿نَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّيِّكَ﴾ ئینجا دا ی بەسەر باخەکه یانا بەشەو دەر دو ئافەتی لەلایەن پەرورەگار تەوه و بە فرمانی ئەو ﴿فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ﴾ بەهۆی ئەوه باخەکه وەک چنراو و بېرداوی لی هات و هیچ بەرو میوه که ی ئەهیششت ﴿وَهُمْ نَائِبُونَ﴾ لەکاتی که ئەوان خەوتوون و بۆ ناگان لەو بەسەرەهاتە.

فَنَادَوْا مُصِيبِينَ ﴿٢١﴾ اِنَّ اَعْدَاؤَنَا عَلٰى حَرْبِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰرِمِينَ ﴿٢٢﴾ فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَخْتَفُونَ ﴿٢٣﴾ اَنْ لَا يَدْخُلَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ﴿٢٤﴾ وَعَدَوْنَا عَلٰى حَرْبٍ قَدِيرٍ ﴿٢٥﴾ فَلَمَّا رَاَوْهَا قَالُوا اِنَّا لَصٰلُونَ ﴿٢٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾

﴿فَنَادَوْا مُصِيبِينَ﴾ نینجا کاتی کهوتنه بهیانی و روژیان لی بوویه و بانگیان کرده یه کتر ﴿اَنْ﴾ اَعْدَاؤَنَا عَلٰى حَرْبِكُمْ ﴿اِنْ كُنْتُمْ صٰرِمِينَ﴾ نه گمر نیوه بمر و میوه چنن. ﴿فَانْطَلَقُوا﴾ نینجا بهی کھوتن و چوون ﴿وَهُمْ يَخْتَفُونَ﴾ له کاتیکا که راوژیان نه کرد به نهیانی. ﴿اَنْ لَا يَدْخُلَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ﴾ به می نه یه ته ناو باخه که نه مرق به سر نیوه دا هیچ هژاری. واته ریگای هیچ هژاری نمدن بیته ناو باخه که. ﴿وَعَدَوْنَا عَلٰى حَرْبٍ قَدِيرٍ﴾ وه بهیانی رُوشتن له کاتیکا که توانان هر به سر بهر گریدا. واته نهوانه بریاریان دا له سر بهر گری هژاران و ویستیان بی بهشیان بکن له کاتیکا نه یانتوانی به شدارو بهر همندیان بکن، نینجا دهسه لاتیان هر به سر بهر گری و بی بهش کردنه که دا مایه وه، چونکه هیچ نه ما و هرچی هه بووتیا چوو، یاله باتی دهست کهوتی خیر و بیتری باخه که یان توانان به سر بی بهش کردنی خویان لی ی. به لی نهوانه هیچ نه ما و توانا بوون به سر به گری و بی بهشی خویانا !! نهوانه بی ناگا بوون و بهو نیازو بریاره خراپه وه هاتن ﴿لَمَّا رَاَوْهَا﴾ نینجا کاتی باخ و بهه شته که ی خویان بینی بهو جوړه ی به سر هاتبوو نه یانناسی یه وه. ﴿قَالُوا﴾ وتیان ﴿اِنَّا لَصٰلُونَ﴾ بهر استی نیمه ریگامان ون کردووه و نه مه باخه که ی نیمه نییه. به لکو که ورد بوونه وه و بویان دمر کهوت که نه وه وتیان: ﴿بَلْ﴾ نه خیر نه وه ﴿نَحْنُ مَحْرُومُونَ﴾ نیمه بی بهشی و بهش پراو کراین لینی.

نینجا لیړه دا که دمر کهوت توله ی کرده وه ی خراپ و یاخی بوون و چروکی خویان دهوری دان و بهش پراوی کردن لهو کاته دا ژیرتریان هاته قسه لییان و کرده وه ی خراپی خویانی دا به ناو چاویانا.

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلْزَأْفَلْ لَكَوَلَوْلَا تُسْحُونُ ﴿٢٨﴾ قَالُوا سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَلَوْمُونَ ﴿٣٠﴾ قَالُوا بَرِّئْنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٣١﴾ عَنِ رَبِّنَا أَنْ يَبْدِلَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٢﴾ كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ أَكْبَرُ لَوْ كُنَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿٣٤﴾

وا دهر نه که وی نه و هیان رازی نه بووه به راو بریاره که یان. به لام له بهر نه وه ته نها بووه زور له سر قسه که ی خوی نه پویشته به هو ی نه وه نه ویش به شداریوو لهو قوله ی نه وان دا. به لام ته می و ناموزگاری یه که ی خویان بیر نه خاته وه. وهکو نه فهرمو ی: ﴿قَالَ أَوْسَطُهُمْ﴾ باش ترو ژیرتریان وتی پییان: ﴿الْزَأْفَلْ لَكَ﴾ نایا پیم نه وتن ﴿لَوْلَا تُسْحُونُ﴾ یادی خوا بکه ن و بگه رینه وه بولای خواو په شیمان ببته وه لهو نیازو بریاره تان. واته ته می و ناموزگاریم کردن، به لام به قسه تان نه کردم تا ناواتان به سر هات. نهو کاته گوئیان بو نه گرت که کات و هلی خوی بوو، به لکو له پاش نه وه هه ل و کات له ده ست چوو په شیمان بوونه وه و دانیان نا به تاوانی خویانا و ﴿قَالُوا﴾ وتیان ﴿سُبْحَنَ رَبِّنَا﴾ پاک ی و بی گمردی بو پهرومردگارمان ﴿إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ به راستی نیمه سته مکار بووین.

﴿فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَلَوْمُونَ﴾ نینجا له ناو خویانا روویان کرده یه کتر به ته شمر له یه ک دان و یه کتر تاوانبار کردنه وه. نه وهش وهکو باوه هر تاقمی ده ست بده نه کاریک و سری له زیان و خراپه وه دهرچی همرکام نه وانی تر خه تابار نه کات.

نینجا کوتایی یان له وه هینا و به جاری دانیان نا به خراپی خویانا و ﴿قَالُوا﴾ وتیان: ﴿بَرِّئْنَا﴾ نه ی مهرگ و مردن بی بو نیمه، چونکه نیمه هر بو مردن چاکین ﴿إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ به راستی نیمه سرکیش بووین و له سنوری خوا تی پهرمان کرد و سوپاسی خوامان نه کرد له سر چاکه و به هر هکانی.

نهم رق له خو هه لگرتن و جاردانیان له خویان به خراپی و سته مکاری یان و دان نانیان به ده ست درژی و تاوانباری یان بو نه وه بوو بیکه ن به هو ی لی بووردنی خواو بارینی میهره بانی و به زهی خوا به سه ریانا، له بهر نه وه وتیان ﴿عَنِ رَبِّنَا أَنْ يَبْدِلَنَا خَيْرًا مِنْهَا﴾ نومیده پهرومردگارمان له باتی نهو باخی که لی ی سه ندین چاکتر له ومان پی بدا. ﴿إِنَّا إِلَى رَبِّنَا رَاغِبُونَ﴾

به‌پرستی نیمه هر بولای خوا نه‌گه‌پینه‌وه و نه‌لایینه‌وه بۆ به‌جی هینانی داوا و پینوستیمان و بۆ نیمه‌ی باشر له باخه‌کی خۆمانمان پی بدات.

نه‌گه‌پنه‌وه له (موجاهید) وه که نه‌وانه گه‌رانه‌وه بولای خوا، خوایش باشر له‌باخ و به‌هسته‌کی خۆیانی پی دان. ﴿كَذَلِكَ الْمَنَابُ﴾ سزای نیم جیهانه به وینه‌ی شو سزایه وایه که بی برواکانی مه‌ککه و خاوه‌نه‌کانی نیم باخه‌مان پی تاقی کرده‌وه و کردمان به تۆله‌ی کرده‌وی خراپیان ﴿وَلَمَّا الْآخِرُ أَكْبَرُ﴾ بی گومان سزای رۆژی دواپی گه‌وره‌تره ﴿وَزَكَاوًا بَلَّوْنَ﴾ نه‌گه‌ر بیانزانیایه و زانا بوونایه نه‌یانزانی که سزای رۆژی دواپی سه‌خت ترو گه‌وره‌تره.

شو حله‌ی خۆیان نه‌پاراست له‌هر کرده‌ویه که ببی به‌هوی شو سزا گه‌وره‌یه. ئا به‌و جوړو شیویه شو داستانه‌ی هینایه‌وه بۆ بی برواکانی قوره‌یش، و ده‌ست نیشانی کرد بۆیان که باو و ره‌وشتی خوا چون یه‌که بۆ رابرد و نیسته و هه‌موو کات. له‌همان کاتدا بروادارانی بیدار کرده‌وه که شو مال و دارایی و ده‌سه‌لات و خوشی یه‌ی که خوا رشتوویه به‌سر شو بی بروایانه‌دا هه‌مووی بۆ تاقی کردنه‌ویه هه‌موو به‌ره‌م و دوا رۆژنکی هیه. باوی خوا وایه به‌خوشی و به‌ناخوشی به‌نده‌کانی تاقی نه‌کاته‌وه.

ئینجا نه‌وانه‌ی که سه‌رگیش و یاخی و خه‌لتاون به‌خوشی نیم جیهانه و گه‌رانه‌ویان نابی بولای خوا، نه‌وانه دوا رۆژ و چاره‌نووسیان شو سزا زۆر گه‌وره‌یه ئه‌بی که باسی کرد. له‌خوا ترسه‌کان و وریا و خۆپارێزهره‌کان سه‌ره‌نجام و دوا رۆژیان نه‌میه که به‌م فهرمودیه ده‌ست نیشانی بۆ نه‌کات: ﴿إِنَّ لِّلْمُنَافِقِينَ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّتِ النَّيْمُ﴾ بی گومان بۆ له‌خوا ترس و خۆ پارێزهره‌کان هیه لای په‌روه‌رگارێان به‌هه‌شتانی نازو نیعمه‌ت واته به‌هه‌شتانی که هر نیعمه‌ت و خوشی تیدایه و پاک و بی له‌که‌یه له‌هر ناخوشی یه‌ک.

نه‌ونده خوشی یه‌که‌ی زۆر فراوانه وکو به‌هه‌شته‌کان له‌ناو خوشی و نیعمه‌تا بن نه‌ک خوشی و نیعمه‌ت له‌ناو نه‌وانه‌بان. که‌واته شو دوو تاقمه هه‌رچۆنی له‌کردار و ره‌فتارا جیاواز و دژی یه‌کتر، و هه‌رچۆنی رینگاویریو بروایان دژو جیاوازه، هه‌روه‌ها دوا رۆژ و چاره‌نووسیشیان دژو جیاوازه. ئینجا ده‌ست نه‌کات به‌ لی کۆلینه‌ویه‌کی روون و ره‌وان به‌بی گری و گیروگرفت. به‌ریان لی نه‌به‌ریته‌وه و ته‌نگه‌تاویان نه‌کات به‌ پرسیار له‌دواپی پرسیار له‌ چه‌ند شتی که ته‌نها وه‌لامیکیان هیه و هه‌له و سه‌ر لی شیوانی تیا ناگری و هه‌ره‌شه‌یان لی نه‌کات به‌ سزایه‌کی سه‌خت له‌ رۆژی دواپیدا و به‌ جه‌نگی‌کی گه‌وره له‌م جیهانه‌دا له‌لایه‌ن خۆای ده‌سه‌لات داری زالی به‌هیزه‌وه.

أَتَجْعَلُ السُّلَيْمِينَ كَالْجَرَمِينَ ﴿٣٥﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا
تَخْتَرُونَ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَلِغَةٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾

پرسیاری یه کهم که بۆ بیزاری دهربرینه نه که پزیتوه بۆ دُنیا کردن له سهر راستی و به جینی دوا روژو چاره نویسی بی بروایان و له خوا ترسان که باسی کردن. نه فهرموی: ﴿أَتَجْعَلُ السُّلَيْمِينَ كَالْجَرَمِينَ﴾ دهی ئایا ئیمه موسلمانان و هک تاوانباران کان لی نه کهین و وهک یه که رهفتاریان له گهل نه کهین؟ واته نه خیر شتی واکهین چونکه نهوه ناره وایه و پیچه وانهی داده و ژیری دژیه تی. کهواته موسلمانان که مل کهچ و گوپراهلی په رومردگاری خوایان همرگیز وهک تاوانباران نابن له تۆله و پاداش و چاره نویس دا. جا له بهر نهوه به شیوهی سهرسویمان نهه دوو پرسیارهش نههینی بۆ بیزاری دهربرینی تر. نه فهرموی: ﴿مَا لَكُمْ﴾ ئایا چی یه بۆ ئیوه و چیتان لی قهوماوه و چ سهر لی شیوانیکتان بۆ پهیدا بووه؟ ﴿کَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾ چون بریاری ئاوا نهدهن که چاک و خراپ و دوست و دوژمن یه کسان بن و تاوانبار له ریزی پیاو چاکا بیت؟ ئینجا نهگوپزیتوه بۆ چهند پرسیارئ تر به شیوهی لاقرتی پی کردن بۆ سزادانی دهروون و دهم کوت کردن و بهر لی برینه و هیان. نه فهرموی: ﴿أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ﴾ ئایا ههیه بۆ ئیوه نامهیه که له ناسمانه وه هاتبی که بخویننه وه تیایا ﴿إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخْتَرُونَ﴾ که بی گومان ههیه بۆ ئیوه تیایا نهوهی خوتان هلی بژین و خوتان ئارهزووی بکهن؟ واته ئایا نامهیه کهتک بۆ هاتوه له ناسمانه وه که بریارئکی تیا بیت دژو پیچه وانهی ژیری و داد، بلی موسلمانان وهک تاوانباران، کهواته لهو نامه دا بی بریارئ که خوتان ئارهزووی نه کهن و بههوی نهوه نهو بریاره ناراسته بدهن؟ بی گومان نامه ی و ناراست له سهرچاوهی راستی یه وه نایهت، ﴿أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَلِغَةٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ یان ئایا ههیه بۆ ئیوه چهن سوین و پهیمانئکی بهتین و بههیز به سهرمانه وه تا روژی دواپی که ﴿إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ﴾ بی گومان بۆ ئیوه ههیه نهوهی خوتان بریاری نهدهن. واته ئایا پهیمانمان پی داو و سوینمان بۆ خواردوون که هر بریارئ بدهن پیتان نهدهین؟ ناشکرایه که شتی وایش نییه و ناگونجی. کهواته له سهرچی نهو بریاره نهدهن و پالپشتیان چی یه؟

سَلَّمُوا أَبَهُمْ بِذَلِكَ رَعِيمٌ ﴿٤٠﴾ أَمْ لَمْ تُشْرَكُوا بِلِئَالِيهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٤١﴾ يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ
وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾ خِيعَةً أَنْصَرُّهُمْ زَهْقُهُمْ ذُلٌّ وَقَدْ كَانُوا يَدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلِيمُونَ
﴿٤٣﴾ فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ

نینجا رووی فرموده نهکاته پیغمبر (ﷺ) و نهوان دهر نهکات لهو رادهیه که رووی
فرموده یان تی بکات و فرمان نهدا کهم دهم کوتیان بکات و بهریان لی بریتسهوه به لاقرتی
پی کردنهوه نهفرموی: ﴿سَلَّمُوا﴾ نهی پیغمبر پرسیار بکه لهوانه ﴿أَبَهُمْ بِذَلِكَ رَعِيمٌ﴾ نایا
کامیان قسه کهریان و زامنی نهویه که هر بریاری بدن و چی نارمزو بکهن خوا بویان جی
به جی نهکات و پهیمان و سوئیان و هرگرتوه لهخوا تا روژی دواپی لهسر نهوه؟ خوی
گهوره لهم نایه تانهدا ریگای بری یهوه له بی برواکان لهبارهی ناپاستی و ناپه دواپی راو
بریاره که یانهوه که نهیان وت: نهگهر روژی دواپی راست بیئت نیغه لهوی نهگهر باشر نهیین
له برواداران لهوان که متر نایین و هر هیچ نهبی وه نهوان نهیین. خوی گهوره بهدرووی
خستنهوه و بهری لی برینهوه له چند رویه که وه:

یه کهم: نهو راو بریاره دژو پیچه وانهی دادو ژیری یه. کهواته بهلگهی ژیری یان به
دهستهوه نییه.

دوهم: رابرو بهلگهی (نقلی) بیستنی یان نی یه چونکه نامه یه کی ناسمانی یان نی یه
که قسه که یان بهراست دابنی.

سی هم: پهیمان و بهلینیکیان پی نه دراوه له لایه ن خواوه.
کهواته هیچیان به دهستهوه نی یه مهگهر نهوه شوینی قسهی چند که سی کهوتن که
هاوبهشی نه مان بن لهو رایه دا یا به تما بن له لایه ترموه بیجگه له خوا نهوه یان بو بکری و
دهست کهوتیان بیی.

نینجا نهوا لهم باره یسهوه دهم کوتیان نهکات و بهریان لی نه بریتسهوه نهفرموی: ﴿أَمْ لَمْ
تُشْرَكُوا﴾ نهی نایا چند که سی هیه بو نهوان که هاوبهشیان بیئت له راو بریاره که یاندا. یا نایا
چند بت و په رستراوینکیان هیه نهوان کردوینیان به هاوبهشی خوا که نهوان یه کسان بکات
له گهل برواداران له روژی دواپی؟ ﴿فَلِئَالِيهِمْ﴾ دهی با هاوبه شهکانیان بیئن ﴿إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ﴾

نه گهر راست نه کهن و راستيان کردووه له موي که گوتيان و نه يلين؟ بائو هاوبه شانەيان بينن ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ﴾ له روژنيکا که نهو په پري سهختي و ناږه حتي روونه دات و پهرده لانه بري و حهقيقه تي هه موو کاري دهر نه که وي. واته روژي دوايي. ﴿وَيَذَعُونَ إِلَى الْجُودِ﴾ وه نهوانه بانگ نه کړين بو سوژده بردن بو خوابو ته شه رليدان و داخ پي دانيان ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ نينجا نهوانيش ناتوان سوژده بيهن. له بهر نه موي کاتي نه ماوه. يا له بهر نه وه هر تهوانا يان ناميني. ﴿خَيْمَةً أَمْرُهُمْ﴾ له کاتيکا که چاوه کانين شوږو داخراوه و کشاوه به سيريانا له بيم و ترسا ﴿رَمَتْهُمُ ذُلَّةٌ﴾ ريسوايي و زه بوني دهوري داون و داگيري کردوون. شو چاو شوږي و زه بوني يه له باتي لوت به رزي و خو به زل زاني يه که له جيهانه دا که شخه يان پيوه نه کرد.

قورثان به پي ي باوي خو ي نه م رووداو و به سره هاتانه له پيش چاو ناماده نه کات و وينه و شيوه که يان نه مينني وه کو نيس ته شو کاته بيت. که نه موش بو ته مي و ترساندن زور به کاره نينجا به پي ي نهو ناماده کردن و هيناني وينه و شيوه ي نهو روژو به سره هاتانه بي برواکان داماو و پي گيراون و نهوا نه خري ته وه يريان نهو کرده وه و تاوانه ي که دوو چاري نهو روژو سزايه ي کردن. نه فرموي: ﴿وَقَدْ كَانُوا يَدْعُونَ إِلَى الْجُودِ ثُمَّ سَلُّوا﴾ واته نه مانه که له م روژدها ناتوان سوژده بهرن بي گومان له پيشه وه بانگ کران له جيهانا بو سوژده بردن له کاتيکا که نه يانتواني و سوژده يان بو نه برا و هيچ بهرگري که ريکيان نه بوو وه ساغ و سه ليم بوون. نينجا له م کاته دا نه م هره شه سامناکه نه کات که دلي وريايان نه خاته له رزه نه فرموي: ﴿مَذَرْنِي وَمَنْ يَكْذِبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ﴾ نه ي پيغه مبر که واته ليم گه پي من و نهو که سه ي که بروا ناهيني بهم قورثانه و به دروي نه زاني، نهوانه بدهره دهست من و حواله ي منيان بکه، ليم گه پي من له گه ليان نه جهنگم و چاره ي دهرديان نه که م!

نه موي بروا ناهيني بي گومان نهو بروا نه مينه ره نه م ناده مي يه له پو لاوازو بي دهسه لاته يه! نه م کر مه بچکوله يه له م زه وي يه دا. به لکو نه م توژو گهر ده يه. به لکو نه م يه که هيچ چاو نادا له م ولات و جيهاني خوادا. که واته نه ي پيغه مبر ليم گه پي بو نه م گيان له بهره. توو برواداران نيسراحت بکه ن دل مه ده نه نه مانه. چونکه جهنگ و دوژمنايه تي يه که له گه ل منه نه که له گه ل توو برواداران، من کاره که نه گر مه دهست! ناي ناي نه م چ ترساندن و هره شه يه کی سامناکی دل داچله کينه ره! و چ دلخوش کردن و نارام پيدانه به پيغه مبر (ﷺ) و نهو بروادارانه که به بي هيژو لاواز سهرنج نه دران!!

سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾ وَأَنَّا لَمَبْشُرُونَ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿١٥﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِّنْ مَّغْرَمٍ
مُّثْقَلُونَ ﴿١٦﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿١٧﴾

ئینجا خوای دهسه لات دار خیته و شیوهی جهنگه که روون نهکاتهوه که نهیکات لهگهل
ئهم گیان له بهره بی هیزو بی دهسه لات! نهفرموی: ﴿سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بهره بهره
نزیکیان نه خهینهوه له سزاکه یانهوه له لایه کهوه و به جوړی که نازانن و به خویشیان نازانن.
هم رهنکه هوی زیان و کامهرانی ئهم جیهانه یان پی نه دهین و نهوانیش وا ئهزانن ریزیان ههیه
لای خواو چاکترو خوشه ویستن له پرواداران، به هوی نهوه لاندن و نه میهنه وه له سهر نهو ریگا و
باره لاره ی که داویانه ته بهر، تاسه ریان نهکات به ناگروسزای خواوا. ﴿وَأَنَّا لَمَبْشُرُونَ﴾ وه ماوه و مؤله تیان
ئهدم تا تاوان و خراپه ی زوریکن و نهوانیش لایان و ایه خوانیازی خیر و چاکه ی نهوانی ههیه.
﴿إِن كَيْدِي مَتِينٌ﴾ بی گومان پیلانی من زور به هیزو به تینه و به هیچ شتی بهرگری ناکری.

خوای گه وه له هه موو بارو رویه کهوه هوی رینومایی و خواناسی داوه به بنده ی به جوړی
هه موو پرو بیانوی بریون. خوی دروستی کردون، چاک نه یانناسی. کاتی که زانی هه
بنده یه کی بروای پی ناهینی و ریگا راسته که ی نهو ناداته بهرو پشت نهکاته هوی رینومایی
په رومردگاری، نهو کاته خوا قاری لی نهگری و هوی بی پروایی و گومرایی بو فرهام
نه مینی تا مهنی خوی به تهواوی پر بکات و شایسته ی سزای خوا بیت.

بی گومان بی پرواکان و هرچی له جیهانایه سوک ترو بی نرخ ترو لهوه ی که خوا
تهگیری لی بکات و پیلانی پی بگیري. به لام ئهم هه وال پی دانه نهوپه پی دانه به کاری
نه مینی، نهیهوی بیاترسینی تا فریای خویان بکهون پیش نهوه ی ههلیان له دهست بچی. با
بزانن نهو خوشی و کامهرانی یه تهپکه و داویکه بویان نراوه تهوه. ماوه و مؤله تدانیان له سهر
ستم و دهست دریژی و گومرایی بو نزیك خسته وه و راکیشانایانه بو سزای خوا و خراپترین
توله و چاره نووس. نهوه تهگیری که له لایه ن خواوه لییان نهکات بو نه مه ی باری تاوانی
خویان هه لگرن به پری، وه بچن بو بهردم دادگای گه وه بهو باره قورسه وه و به شایسته یی

بو سزادان و توله لی سهندن. بهراستی نه هوال پی دان و ترساندنه نه پیری دادو
 میهره بانی یه که خوا بهکاری نه هینی له گهل دورژمنه کانی خوی و ثابین و پیغه مبره که ی.
 نیتر نهوان له پاش نهوه چی بو خویان هه لئه بژیرن، هه لی بژیرن و چی به چاک نه زانن بیکه ن،
 هیچ پرو بیانویه کیان به دهسته وه نامینی. بی گومان خوا مولهت نه دا به لام به سهر تاوانبار
 و سته مکارا رانا بووری.

دریژ نه دا به سته مکارو دواي نه خات ههت کاتی خوی دیت، نهو کاته که گرتی
 رزگار بوونی نابی و له دهستی ده رناچی. وه که ده دیسی سه حیجیش نه فهرموی. ئینجا له م
 کاتی بیم و ترس نانه بهرده نه گه پیته وه بو لیکۆلینه وه یه تره بهر لی برینه وه یه تر له گهل
 نهویی بروایانه دا و مهردوم سهرسام نه کات له هه لوئستی ناره وایان. نه فهرموی: ﴿أَمْ تَنْتَهُمُ أَجْرًا﴾
 نهی ئایا تو دا وای هیچ کری و پاره یه کیان لی نه که یهت له سهر نهو راگه یاندن و رینمونی و
 نامۆزگاری یه ﴿هَهُمْ مِنْ مَّفْرٍ مُنْقَلُونَ﴾ تا نهوان له بهر باج و به دره وه بارگران کرابن و بارو نه رک ی
 قورس خرابینه سهرشانیان و به موی نهوه پشتت تی بکه ن و بهوات پی نه هینن؟ واته نهوانه
 جینگای سهر سوپمانن، چونکه تو بانگیان نه کهت بۆلای خوا به بی نه مه ی دا وای هیچیان لی
 بکه یهت، به لکو چاوه پروانی پاداشی لای خوا یهت، که چی نهوانه به روا ناهینن!

﴿أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ﴾ نهی ئایا نهوانه غه یب و نهینی یان لایه و ناگادار کراون به سهر (لوح
 المحفوظ) دا که غه یبی تیا نوسراوه ﴿هَهُمْ يَكْتُمُونَ﴾ تا بنوسنه وه لی ی نه وه ی بریاری نه ده ن
 بو خویان و پیو یستیان نه بی و بی نیاز بین له وه ی تو نه یزانی. که واته ترسیان نه بی له وه ی
 بترسینرین پی ی؟ یا نهوان خویان نوسی بی تیان. که واته شتیکیان نوسی وه ریک و گونجاو بی
 له گهل چهزو ئاره زووی خویانا؟ بی گومان هیچ کام له مانه نه بووه. که واته چون نه م
 هه لوئسته ناپاست و ناره وایه یان هه یه؟ بهراستی هه رکه س بی بهش نه بی له تیگه یشتن و
 ژیری، به م لیکۆلینه وه و شی کردنه وه و به م بهر لی برینه وه سهری بهنده یی دا نه خات بو
 خوای پهروهر دگار و شهرم نه یگری و خه جالهت نه بی له مه ی هه لوئستی نا وای بی که نهو
 بی بروایانه بوویان. له پاش نه وه ی خوای گه وه جهنگ و ناژا وه که ی گرتی ژیر دهستی خوی،
 و خوی کرد به خاوه ن کارو بهر بهر کهانی له گهل دورژمنه کاندان.

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْمُتُونِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿١٨﴾ تَوَلَّىٰ أَنْ تَدْرِكَهُ نِعْمَةُٰ مِنْ رَبِّهِ لِيُنْذِرَ
بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿١٩﴾ فَأَجْنَبَهُ رَبُّهُ، فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٠﴾

ئینجا فرمان ئەدا بە پێغه‌مبەر (ﷺ) کە خوڤرو بە ئارام بێت. خوڤر بێ لەسەر ئەرکی
راگەیاندن و پێغه‌مبەریتی یەکە. خوڤر بێ لەسەر لاری و نالەباری بێ بپواکان. خوڤر بێت
لەسەر سزاو ئازاری بپوا نەهێنان و دەم درێژی و بێ شەرمی یان. خوڤر بێت هەتا خوا
بپیری خۆی بەدی ئەهێنێ لەکاتی تاییبەتی دیاری کراوی خۆیا بە لی زانی و کار دروستی
خۆی. دەست نیشانی بۆ ئەکات بە بەسەرھاتی بڕایە لە برا پێغه‌مبەرەکانی کە دلتەنگی و بێ
ئارامی یە رووی تی کرد لە هەلسانی بە ئەرکی پێغه‌مبەریتی یەکەیا، ئەگەر میهرەبانی خوا
فریای ئەکەوتایە دووچاری ناپەرھەتی ئەبوو.

ئەفەرموی: ﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾ ئینجا کەواتە خۆت بگرە بۆ پیریاری پەروردگارت و پەلە
مەکە و بوەستە بە دیاری کاری خواوە. پەلە مەکە لە مۆلەت و ماوەدانی بێ بپواکان و
دواکەوتنی سەرکەوتنی تۆ بەسەریان. ﴿وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْمُتُونِ﴾ وە وەك خاوەن ئەمەنگە
مەبە. واتە یونس (علیه السلام) وەك لە سورەتی ﴿الصافات﴾ دا باس کرا.

کورتە: ئەو داستانە ئەمەبوو: (یونس کوپی متی) خوا رەوانەیی کرد بۆ سەر
دانیشتوانی شاری کە بەناویانگ بوو بە (نینوی) لە موصلی ئێستەدا لەپاشان بێ ئارام و
بیزار بوو لەبێ بپوایی و لاری و نالەباری یان، بەهۆی ئەوە بەداخ و رقەو بەجێی هێشتن
لەدلی خۆیا و تی: خوا تەنگەتاوم ناکات بەمانەو لەناو ئەم یاخی و سەر کێشاندەدا، و خوا
نەتوانی رەوانەم بکات بۆ سەر کۆمەل و تاقمی ترا لە شارەکەو دەرچوو بە رق و بیزاری
یەو تا گەیشته قەراغی دەریایە، لەویدا سواری کەشتی یەکی پێبوو کە گەیشته ناو دەریاکە
کەشتی یەکە قورس بوو خەریک بوو نوقم ببی.

ئىنجا ناچار بوون بە دەرکردنى يەككىيان بۇ ئەۋەى تا ئەندازى سوك بىي، مەترسى نوقم بوون نەمىنى، بۇ ئەۋ مەبەستە قورعەيان خست و بەرى(يونس) كەوت(عليه السلام) ئىنجا خستىانە ناۋ دەرياگە و بە فرمانى خوا نەھەنگى ھەلى لوشى. ئىنجا لەۋىدا ھاوار و نزاى كرده لاي خواۋ خوايش لوتف و مېھربانى لەگەل كەرد و نزاى ۋەرگرت و رزگارى كەرد.

بە فرمانى خوا نەھەنگەكە يەقى كەردەۋە توپى دايە قەراغى دەرياگەۋە پىستى توابوۋەۋە لەناۋ سكى نەھەنگەكەدا گۆشتەكەى مابوۋەۋە ئەۋ ماۋەيە ھەر چەند بوۋىي خوا لەناۋ ئەۋ دەريا و ھەر لە سكى نەھەنگەكەدا ھىشتى يەۋەۋە پاراستى لە مردن بەۋ تۋانن و دەسلەتەى كە بى سنوۋرە و ھەرچى ويست لى ي ياخى نابى.

خۋاى گەۋرە بەم داستان و بەسەرھاتە ئامۇزگارى پىغەمبەر ئەكات(ﷺ) بۇ ئەۋەى بىكا بە تۋىشۋى رىگاگەى، و دل بەمىز و دامەزراۋى بكات لە ھەنگرتنى ئەۋ ئەركە زۆر گرانە كە دابوۋى بەسەريا. ئەركى رىنمۋونى ھەموو ئادەمى نەك تەنھا تىرەۋ بەرەۋ كۆمەلى. ئەركى رىنمۋونى ھەموو چىن و چەرخەكان نەك تەنھا چىن و چەرخى. ئەركى يارمەتى دانى گروى ئادەمى بە ھەموو نەتەۋەۋە گەلەكانى يەۋە بە بەرنامەيەكى ھەمىشەيى دامەزراۋ كە دەست بدا بۇ جى بەجى كەردنى كاروبارى ژيان لە ھەموو بارو روۋيەكى يەۋە ھەتا دنيا دنيايە. خۋاى گەۋرە فەرمۋى بە پىغەمبەرمان(ﷺ) ۋەك يونس مەبە و با ھالى تۆ ۋەك ھالى ئەۋ نەبى.

﴿إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ﴾ لەۋ كاتەدا كە ھاوارو نزاى كەردە لاي ئىمە لەسكى نەھەنگەكەدا لە كاتىكا كە داخ و مەراق دلى پەر كەردبوۋ، و پىشى خوارد بوۋەۋە. واتە پەلە مەكەۋ بى ئارام مەبە ۋەك يونس با ۋەك ئەۋت بەسەر نەيەت.

ئىنجانە فەرمۋى: ﴿وَلَا أَن تَذَكَّرَهُ يَوْمَ يَن رَّبِّهِ﴾ ئەگەر مېھربانى ۋەزەيى لەلايەن پەرۋەدگارى يەۋە فرىاي نەكەۋتايە و بەسەرى نەكەردايەتەۋە ﴿لَنُذِيقَنَّهُمْ﴾ فەرى ئەدرايە دەشتىكى روۋتى بى درەخت و سىبەر - كە لەشى بەرگەرى ئەۋەى نەئەگرت - بەۋ جۆرە توۋپ ئەدرا ﴿وَهُوَ﴾

﴿مَنْ مَرَّ﴾ له کاتیڤکا که نهنگ و ته شمر لی دراوو زهم کراو نه بوو. به لأم میهره بانی خوا فریای کهوت، یادی خواو گهرانه و هکه ی لی و هرگرت. خوا زانی که شایانی ریژه ﴿فَاحْبَبَهُ رَبُّهُ﴾ به موی نهوه پهره و دگاری هلی بژارد بهم رهنکه (وحی) سروشی کرده و بولای و ناردی یهوه بق سهر گه له که ی.

﴿نَجَّاهُ مِنَ الصَّلَاحِ﴾ نینجا کردی به یه کی له زور پیاو چاکان بهم رهنکه پاراستی لهوهی کرده و یهک بکات که نه کردنی چاکتر بیت. نه مه بوو به کورتی نهو داستان و به سهرهاته ی که تی پهری کرد به سهر یونس پیغه مبهردا ﴿عَلَيْهِ﴾ خوا ناموزگاری پیغه مبهرمانی پی نهکات ﴿عَلَيْهِ﴾ به بونه ی هه لوینستی رهق و ناله باری بی پرواکانی مه کهه.

له پاش نهوه ی که خوا خوی کرد به خاوهنی جهنگ و ناژاوه که وه فرمانی دا که له وانه گهری بو خوی و پیغه مبهردا ﴿عَلَيْهِ﴾ خوگر و به نارام بیت و بوهستی به دیار کار و بریاری خواوه. به راستی زهحمهت و نارپهحتی راسته قینه بریتی یهله نهرک و نارپهحتی نهو خوگرتن و وهستان به دیاری کارو بریاری خواوه تا کاتی دیاری کراوی خوی دیت به پیی خواهیش و مهیلی خوا، لهو ریگه یه دا چند نارپهحتی و نیش و نازار روو نهکاته دل و دهرورون.

نارپهحتی و نیش و نازاری سهرکیش و پروا نه هینان و لاری و ناله باری بی پرواکان. نارپهحتی و نیش و بافیش کردنی ناهقی و به تال و زالی و سهرکه و تنی شوین کهوتوه کانی به دیمه ن و بهروالمت. نارپهحتی و نیشی هه لخله تان و شوین کهوتنی زوربه ی جهماوهر بویان.

نینجا نارپهحتی و نیش و نازاری خو راگیر کردن له ژیر نهو باره گرانه دا به دامه زراوی و نارام و رهزامهندی به به لینی خوا و چاوه پروانی به دی هاتنی نهو به لینه به بی گومان و دوو دلی له برینی نهو ریگه سهخته دا، ههر چند نهرک و مهینهت رووبدا، به راستی نهوه به هه موو کهس ناکری، نهوه به هه لبژیراوه کانی خوا نه کری له پیغه مبهردان و شوین کهوتوه راسته قینه کانیا ن.

وَلَا يَكَاذُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُنَكَ بِإِصْرِهِمْ لَمَا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾

نينجا دوايي سوره ته که نههينى به نه خشه کيشانى شيويه کي بى برواکان، له کاتيکا
 هم بانگ و بانگوازه و مر نه گرن له پينغه مبره وه (ﷺ) به داخ و خه شميکي زور به تينه وه، وه
 به حساده تيکي زور به هيزه وه که دمر نه که وي لهو سررنج دانه دوژمنانه ي که ناراسته ي
 نه کهن و نايه ته که نه يگه يه ني به جوړي که زياته له وه ناوترى، نه فرموي: ﴿وَلَا يَكَاذُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 بى گومان بى برواکان خه ريکن ﴿لَيُزْلِقُنَكَ بِإِصْرِهِمْ﴾ به سررنج دان و تماشاشا کردنى چاويان
 هه لت خليسکينن و بت خه ن. يا له ناوت بهرن، ﴿لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ﴾ کاتي که قورئان نه بيستن. واته
 نهو بى بروايانه به هوى دوژمنايه تي زور به تين و به هيزيانه وه به نه وپه ي رق و کينه وه
 سررنج نه دهن، به جوړي خه ريکن بهو سررنج دانه ره وت لى تيك دهن و بت خه ن. يا
 له ناوت بهرن و بت کوژن نه وه ش به پني باوي خه لکي که بيان هوي راده ي دوژمنايه تي که سي
 دمر خه ن، نه لين: فلان نه وهنده رقي له دلایه به رق و درزه وه سه يرم نه کات، خه ريکه هر
 تماشاشا کردن به خات، يا بمکوژي، يا به خوا.

واته نه وهنده داخى له دلایه بوم نه گهر بکرايه هر به سررنج دان نه وه ي به سر نه هينام.
 هوى نهو رق و دوژمنايه تي يه ش داخ و حساده تي هم قورئانه ي که به هيچ رهنگ چار
 نه نه کرا بويان. له داخ و حساده تا دم دريژي يان نه کرد بهم جوړه که نه گيرتته وه لييانه وه:
 ﴿يَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ﴾ واته نه وانه نه يانوت بى گومان (محمد) شينه !!!

نه يانويست بهو پروپاگهنده يه خه لکي لى دور بخنه وه، له لایه تره وه سرسام و
 سرگهردان بوون تيايا و لايان وابو هم قورئانه - که دهسته پاچهن له حاستي - نه بى
 جنوکه پنى بلى !!

نهوا خواي گهره ش بهر په رچيان نه داته وه و دم کوتيان نه کات که نه فرموي: ﴿وَمَا هُوَ إِلَّا
 ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ واته نه وانه نهو قسه ناراست و نارواهيه نه کهن، و زاتيان هيه نهو دم دريژي يه

گهواره بکەن لە کاتیڤا کە ئەم قورئانە هەر پەند و ئامۆزگاری یە بۆ هەموو جیهانیان.
ئاشکرایە کە شتی وا نە شیت ئەیلێ و نە شیت ئەیهێنێ و هەلگریهتی.

بێ گومان خوا راست ئەفەرموی و پرپیاگەندەچی یەکان درۆزن و دەلهسهچین. ئەفرینی
خوایان لی بێ. پێویستە لێره دا ئەندازی بێر بکەینهوه بە سەرسامی یهوه سەرنجێکی ئەم
وشە سەرنج راکێشەرە بدەین: ﴿لَقَدْ عَلِمْتُمْ﴾ کە ئەمە ی فەرموووە و ئەم جارە ی دا لە کاتیڤا کە
بانگ و بانگەوازه کە ی بهو جوړه بهرگری و بهر بهست نهکرا، و پێغه مبه ره کە ی (ﷺ) بهو جوړه
سەرنج نه دراو دوژمنایه تی له گەل نهکرا کە ئایه تی پێشو نه خشی کیشا و شیوه ی
دەرخست، ئەو سەرنجێشانه ئەوه ی له دەستیان ئەهات ناماده یان کردبوو بۆ جهنگ و
به ره ره کانی ی ئەو ئایین و قورئان و پێغه مبه ره (ﷺ).

لهو کاته زۆر ناسک و تهنگه دا و لهو سەرده مه دا کە سەره تای هاتنی ئەم ئایین و په یامه
بوو، ئەم وشە زۆر گهواره هات و ئەم ئایه ته جار ی جیهانی تی ئەم قورئان و ئایینه ی دا.
هەرچۆنی له رووی راستیدا سروش و بارو رووه راسته قینه کەشی ههروایه و هەر بۆ ئەوه
هاتوو کە جیهانی بیّت و هەر بۆ ئەمهش نهگونجی و دەست نه دا. کەواته ئەم سیفه ته
سیفه تیکی بنه ره تی و سەره تای ی بوو. نهک سیفه تی بیّت کە له پاشا په ی دا بووبی له کاتی زال
بوون و سەره کەوتنی ئیسلام دا، له سەرده می مه دینه دا، وهک هه ندی له پرپیاگەنده چی
یهکان ئەمه رۆ ئەیلین به بی شەرم و تهریق بوونه وه و ناترسن له وهی کە میژوو سروش تی
ئایینه کە نه یان خاته وه به درۆوه.

وصلی الله وسلم علی من انزل علیه ذلک الکتاب الکریم والحمد لله اولا و آخر ا

تهواو بوو تهفسیری ئەم سورته له ۱۴۰۲/۳/۱۳ بهرانه ی ۱۹۸۲/۱۲/۲۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَاقَّةُ ﴿١﴾ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٢﴾ وَمَا أَذْرَكَ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٣﴾

سوره نى (الحاقه)
مهككهي يه و (۵۲) نايه نه

بسم الله الرحمن الرحيم

نهم سوره ته زور گرنگ و سامناکه، هر دلی وریا و بیدار بی نهم سوره ته کاری لی نهکات و لهرزه ی تی نهخات، هر له سهره تایمه تا دواپی دیت تهقه نه دا له هست و دهررون، به سهرهات و رودای ناره حهت و ناهه مواری نیشان نه دا، چند شیوه یه کی یه ک له دوا ی یه کی نه خاته بهرچاو، که هه مووی سامناک و دل داچله کینه رن.

زوری یه نهم سوره ته خهریکه به باسی روژی دواپی و روداو و شیوه به سهرهاتهکانی نهو روژه وه. جا له بهر نهوه سوره ته که دهست پی نهکات به ناوی له ناوهکانی روژی دواپی، بهو ناوهش ناو نراوه و ناو نهبری: نهفه رموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ * الْحَاقَّةُ ﴿١﴾ نهو روژی دواپی یه ی که راسته بهدی هاتنی و نه بی بهدی بیت. نینجا بو نیشاندانی گهره یی و گرنگی نهو روژه نهفه رموی: ﴿مَا الْحَاقَّةُ﴾ ناخو نهو روژه چی یه؟

واته نهوهنده گرنگ و نایابه کهس نازانی چونه. نینجا هه میتر گهره یی و گرنگی یه که ی نیشان نه دات که نهفه رموی: ﴿وَمَا أَذْرَكَ مَا الْحَاقَّةُ﴾ نایا چ شتی توی زانا کرد که چی یه نهو روژه؟ واته تو چوزانی چی یه نهو روژه، نهو روژه کهس نازانی چونه و چی یه تا نه بیینی، نهو روژه گهره تره له وهی زانین و تی گه یشتنی ناده می په ی پی بباو پیا بگات! له بهر گه یاندنی نهو مه بهسته وه لاهی پرسیاره که ی نه دایه وه و مردومی وهستان له بهر دهه نهم شته زور گرنگ و گهره و سامناکه دا.

كَذَبَتْ ثُمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ﴿١﴾ فَأَمَّا ثُمُودُ فَأَمْلَكُوا بِطَاغِيَةِ ﴿٥﴾ وَأَمَّا عَادُ فَأَمْلَكُوا بِرِيحِ
صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى
كَأَنَّهُمْ أَعْجَارٌ نَحْلٌ خَاوِيَةٌ ﴿٧﴾

ئينجا دهست نهکات به باسی چندن تا قم و کوملی لهوانهی پروایان نهینا بهو روزه، و
باسی نهو سزا و توله سهختهی که دوچاریان بوو لهم جیهاندها لهسر نهو بی پروایی یه.
نهفرموی: ﴿كَذَبَتْ ثُمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ﴾ گهلی (سهمود) و گهلی (عاد) پروایان نهینا بهو روزه
دوایی یه که دل دانه چله کینی و نهینیتته لهرزه، بهوی سامناکی و ناهه مواری شاخه و
شریخه یهوه، بوونهومر دانه چله کینی و نهیخاته لهرزه به ویران کردن و پاره پاره کردن.

نهو دوو گهله پروایان نهینا بهو روزه. ئینجا با بزاین برهم و سره نجامی بی پروایی
یهکیان چی بوو، لهم جیهاندها سهری له چی یهوه دهرچوو. نهفرموی: ﴿فَأَمَّا ثُمُودُ فَأَمْلَكُوا
بِطَاغِيَةٍ﴾ ئینجا گهلی (سهمود) بهرباد کران و له ریشه هینران به رووداو و بهسهرهاتی که له
سنور تیپه ری کردبوو، که نهوش بریتی بوو له دنگ و پیا هه لشاخانیکی زور گهوره که
له سنوری هه موو پیا هه لشاخانی تیپه ری کردبوو.

بهم رهنکه به فرمانی خوا فریشته به تی خورین، پیا هه لشاخانیکی وای بهسهره کردن
بهجاری هه موو له حیه بهتا مردن و گیانیان دهرچوو، وهکو به دریزی له مهو بهر باس کرا. له
چهند شوینیکا هوی له ناویردنه که ی کردن به ﴿الصيحة﴾ وه له ﴿حم السجدة﴾ دا به
﴿صاعقة﴾ که نهو دووانه له گهل ﴿الطاغية﴾ ی ئیره دا له مه بهست دا یهکن و جیاواز نین. وه
له پینشه وه له سووره تی ﴿الاعراف﴾ دا فرموی: ﴿الرَّجفة﴾ که مه بهست بوومه لهرزه یه که
رووی تی کردن بهوی نهو دنگ و پیا هه لشاخانه وه. کهواته هه موو هر راست و هیچ
دژی به تی نی یه له نیوان نایه ته کانا.

گهلی (سهمود) - وهك له چند شوینی ترا باس کراون - له لای سهرووی حجازهوه بوون له بهینی شام و حجازا له شوینیکا که ناو نهبرا به (الحج). خوا بهو شته کوت و پپی به له ریشهی هینان، هرچونی لیرهش دا بهو نایهته زۆر کورته باسهکهی دوایی هینان. بهلام گهلی (عاد) ماوهی سزاکیان دریزهی کیشا، وهکو باسهکهشی دریزه پی نهدا که نهفرموی:

﴿وَأَمَّا عَادُ فَأَمَّا كُورٍ بِرِيحٍ مَّصْرَةٍ﴾ وه گهلی عاد بهریاد کران و لهناوبران به بایهکی سهختی زۆر سارد ﴿عَابَةِ﴾ که سرکیش و له سنوورتی پهپوو له سهختی و تهوژم و چاره نهکراویدا. نهام گهله نیشتهجی بوون له شوینیکا که ناو نهبرا به (الاحقاف) له بهینی (یهمن و حضرموت) دا.

نهوانه زۆر سته مکارو دهست وهشین و سرکیش بوون خوایش بهو با سهخته سرکیشه لهناوی بردن بهم جوژه ﴿سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ﴾ خوا زالی کرد بهسریانا و ژیر باری کرد بۆ لهناو بردنیاں ﴿سَجَّ لِبَالٍ وَنَمِيَّةٍ أَبَارٍ﴾ جهوت شهو و ههشت رۆژی ﴿خُسْرًا﴾ لهسهر یهك. واته نهو ماوهیه نهو بایه دای بهسریانا ههتا له ریشهی هینان و دوا برپای کردن.

پاشان شیوهیان نیشان نهدا به مردویی. نهفرموی: ﴿فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى﴾ ئینجا نهبینی نهو گهله لهو ماوهدا به مردویی و کهوتویی بهسهر زهویدا به بی گیان ﴿كَانَتْهُمْ أَعْجَارُ نَخْلِ خَاوِيَةٍ﴾ وهك نهوانه چهند بنکی دارخورمایه بن که قهباره کهیان مایی و لهناوا بۆش و خالی بن، سۆس و خۆره ناوهکانی خوارد بن و ئینجا له ریشه هاتبن و کهوتبن بهم دیوو بهو دیوا، بلاووو بوونهوه و چهن و مل لی ی کهوتبن.

به پپی باوی قورئان نهو شیوهیه ناماده نهکات و نهیخاته بهرچاو نهام و وینه و شیوهیه دهق و سهرو بهره بۆ نهو گهله که نهو بایه لی ی دان و ناوسکی داخستن و ئینجا خستوونی بهسهر زهوی دا له پهنای مال و کۆلان و لهبردهم خانوو عمرهسهی مالهکانیاں به پپژو بلاوی و بهچهن و ملی!

فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾ وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ ﴿٩﴾ فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ
 أَخَذَةً رَابِيَةً ﴿١٠﴾ إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكِ فِي الْجَارِيَةِ ﴿١١﴾ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعْيِبَهَا أُذُنَ وَعِيَةً ﴿١٢﴾ فَإِذَا تُفْحِ فِي
 الصُّورِ نَفْحَةً وَاحِدَةً ﴿١٣﴾ وَجُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ﴿١٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾

دوای نهمه نه گهر بگه پری به شوین و ماواکانیا **﴿فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ﴾** دهی نایا
 نه بیینی بۆ نهوانه هیچ که سیکیان مابی و قوتار بووبی له مردن؟ نه خهیر بی گومان هیچ
 که سیکیان نه ماره. نهمه بوو تۆله و دواروژی نهم جیهانه ی گهلی (عاد) و (سه مود). نهمه
 بهشی بی بپرواکانی تریش بوو.

ئینجا له دور نایه ته دا دهست نیشان نهکات بۆ چهند رووداو داستان و به سه رهاتیکی
 جیا جیا و دور له یه کتر له چهرخ و ولاتا نه فرموی: **﴿وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ﴾** وه
 فیرعون و نهوانه ی له پیش فیرعونهوه بوون و دانیشتوانی دیهات و شاره ژیراو
 ژورکراره کان، واته گهله که ی لوط پیغه مبه (علیه السلام) نهوانه هه لسان به کرده وه یه کی
 زور هه له و گونا ه. **﴿فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ﴾** بهم رهنگه یاخی بوون و گوێرایه ل نه بوون بۆ
 فروستاده ی پهروه ردگاری خویان... نهوانه یاخی بوون له چهند پیغه مبهری، به لام
 پیغه مبهرا - سهلامی خویان لی بی - هه مو یه کن و یه که فرمانیان پی یه و یه که په یامیان
 هیناوه و له یه که سه رچا وه وه رهوانه کراون.

کهواته هه مو وه که رهوانه کرا و فروستاده وان، کهواته بهو جوړه ی فرموو تا
 دهست نیشان بکات بۆ نهو مه بهسته گرنگه که پیویسته له سه ره هه مو بپرواداری بپروای
 دامه زراوی بهو بی یان مه بهسته نهوه یه هر گهلی یاخی بوو له فروستاده ی تایبه تی خوی.
 ئینجا هه رچونی به کورتی دهست نیشانی کرد بۆ تاوانه که یان. هه روه ها به کورتی دهست
 نیشان نهکات بۆ تۆله کهشیان، به جوړی بیم و ترس نه خاته دهروون.

نه فرموی: **﴿فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً رَابِيَةً﴾** بههوی نهمه خوا گرتنی و تۆله ی لی سهندن به گرتن و
 تۆله یه کی زور زیاد له تین و سه ختیدا، و بهرز و بلند و داگیر کهریان بوو. ئینجا دهست
 نیشان نهکات بۆ شیوه ی توفانه که ی نوح پیغه مبه (ﷺ)، و گه رانی که شتی یه که ی، بههوی
 نهمه دهست نیشان نهکات به خنکان و له ناو چوونی بی بپرواکانی گهله که ی.

له کاتیڤا منهت نهی به سمر ناده می دا به رزگارکردنی کهسانی که بوون به بنه پرت بؤ
رؤله و نهوه کانی پاش خویان، که نهوانی له یه کهم جاره وه ثم فرموده یان بیست به شینکن
لهو نهوه و وه چانه، ینجا بی پرواکانی نهو تاقمه سوپاسی نهو پرموردگاریان نه کردو
ته می خوار نه بوون بهو نیشانه و بهلگه گه وره یه.

نه فرموی: ﴿إِنَّا لَنَاقِلُكَ إِلَيْنَا مَلَكًا مِّنْكَ وَ الْآخِرَةَ﴾ به راستی کاتی ناو سرکیشی کردو له سنورتی
په ری نیمه نیوه مان هه لگرت له ناو کهشتی یه گه پوک کهدا، به هه لگرتنتان له پشتی بایره
گه وره تانا، که نوح و کورپه کانیه تی. یا به هه لگرتنی نهوان که نیوه له پشتیاننا بوون.
﴿لَنَجْعَلَ لَكَ نَذْرًا﴾ بؤ نه می نهو کرده وه مان - واته رزگارکردنی بهواداران و خنکانندی بی
بهوادکان - بکهینه ته می و ناموزگاری بؤ نیوه. وه بهلگه له سمر تهوایی دهسه لات و کار
دروستی و میهره بانی فراوانمان، ﴿رَبِّمَا أَذْنٌ وَصِيَّةٌ﴾ وه بؤ نه می چهند گوچکه یه کی و مرگری
پاریزمر نهو کرده وه و مرگری و راگری کالای خوی بؤ بیر لی کردنه وه و ته می خواری واته
نهو کرده وه مان کرد و بومان باس کردن بؤ نه می هر کهس ژیر و تی گه یشتوه پهندی لی
و مرگری و ته می خوار بی پی و بگه ریته وه بؤلای خوا به بهوا هیان و گوپرایه لی.

نهو چهند شیهه سزا سامناکه دل داچله کینه رانه که دهست نیشانی بؤ کردن، لهم
نایه تانه ی که تیپه ریان کرد، زور شتیکی بچوک و لاوازن و هیچ چاو نادهن له چاو روودای
ههره گه وره دا، روودای رۆژی دواپی، که له سهره تای سوره ته که وه دهست نیشانی بؤ کردو
دوو ناو له ناوه کانی باس کرد: ﴿الْحَاقَّةُ - الْقَارِعَةُ﴾ جا نهوا لی ره دا چهند بارو روویه کی
دهر نه خات. نه فرموی: ﴿فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ﴾ ینجا کاتی یه ک فووی ته نها کرا به سورا.

ینجا به دواپی نه وه دا نه مانه روو نه دهن که نه فرموی: ﴿وَجُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ﴾ وه زهوی و
شاخه کان هه ل گیران و بهر ز کرانه وه ﴿وَدُكَّادُكَّةٌ وَاحِدَةٌ﴾ ینجا به یه کجاری دران به مل یه کا تا
نه بن به تۆزو تی که ل نه بن و هیچ چالی و بهر زو نزمی نامینی.

کاتی نه وه رووی دا ﴿فَبُورِثَتِ الْوَارِثَةُ﴾ لهو رۆژده دا روودا وه که روو نه دات و بهدی دیت.
واته رۆژی دواپی بهدی دیت که ناو نه بری به ﴿الْوَارِثَةُ﴾ چونکه شتی که نه بی هر بی و
بهدی بییت. وهک به سروشت و هه می شه یی هر بهدی هاتوو بی وایه. لهو رۆژده دا وه نه بی
ویران بوون هر بؤ زهوی و شاخه کان بییت به لکو ناسمانیش قوتار نابی،

وہ کہتے ہیں: ﴿وَأَنشَقَّتِ السَّمَاءُ﴾ وہ آسمان لت لت و پارہ پارہ تھی ﴿فِي يَوْمِذٍ وَهِيَةٌ﴾ کہواتے آسمان لہو رُوڑدا نامہ حکم و ہرگہ نہ گره. ٹیمہ لہ روی راستی یہو نازانین مہبست بہم وشہی (آسمان) چہ یہ؟

بہ لکو ہر ٹمہ ٹہزانی کہ ٹم ٹاہتہ و چہند ٹاہتہ تر کہ باسی ٹہ رووداوہ بوونہوہری یانہ ٹکات، ہموو ٹہوانہ دہست نشان ٹکھن بہو ٹہمی کہ ٹیمہ ٹہیینین و دہستی قودرت ریکی خستوہ و ہونیویہتی یہوہ ٹیک ٹہچی و رُٹیمہکھی ٹہچہری و نامینی و ٹہروخی و لہیک جوی ٹہیتہوہ.

زور سہیرہ زانایانی آسمانی ٹہمڑ لہ سہرنجامی تی روانین و بیرکردنہوہ و بہراورد کردنی خویان و بہینی ٹہوی بویان دہرکہوتوہ لہ سروشتی ٹم بوونہوہرہ. ٹہو زانایانہ باوہریان ہہیہ بہ بہسہراتی کہ رو ٹکاتہ ٹم بوونہوہرہ و ٹہبی بہہوی ویران بوونی جیہان! بہ لام ٹیمہی موسلمان لہوانہین و خہریکین ٹہو بہسہراتانہ ہست پی بکہین و بیانبیین لہ ناوہندی ٹم ٹاہتہدا، ٹہوستین لہ سنووری ٹاہتہکانا بی زیاد و کہم، چونکہ تاقانہ ہوالی راست لہم بارہیہوہ ہر ٹہویہ کہ لہمانہوہ وہری ٹہگرین، چونکہ لای خاوہن کارہکہوہ ہاتوہ کہ خوی دروستی کردون و خوی ٹہزانی و ٹاشنایہ بہ دروست کراوی خوی، و خوی بہسہراتہکان ٹہہینی.

خہریکین و لہوانہین بہچاو زہوی ببیین لہ کاتیکا بہخوی و ہموو شاخہکانی یہوہ ہہلگیراون و دراون بہسہریہکا، ٹم زہوی و شاخانہ بہم ہموو گہورہیی و گرنگی یہوہ لہچاو ٹیمہدا ٹہگر چہ لہچاو بوونہوہردا وہک ناوکہ خہرتلہیکیش نین و خہریکین و لہوانہین آسمان ببیین لہکاتیکا لت لت و پارہ پارہیہ و ٹہستیرہکانی پڑو بلاو بوونہوہوہوون بہ توڑ.

ٹہوانہہمووہست پی ٹکھین لہ ناوہندی ٹاہتہکانا بہہوی بپوای بہہیزو دامہزراومان پییان. آسمان بہو جڑہی لی دیت، ﴿وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا﴾ وہ مہلائیکہ پڑو بلاو ٹہبنہوہ بہم لاو ٹہو لاو و ٹہتراف آسمانا، ٹہتر ٹہو لت بوونی آسمانہ پاش فووی یہکہم روویدات و لہپاش زیندوہ کردنہوہی ٹہو مہلائیکہتانہ کہ بہ فووی یہکہم ٹہمرن.

وَيَجْلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَّةٌ ﴿١٧﴾ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٨﴾ فَأَمَّا مَنْ أُوْتِ

كُنْبَهُ، يَسْمِينَهُ، فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَقْرَبُ وَأَكْنِيَّةٌ ﴿١٩﴾

یا ئەو لەت بوونە پاش قووی دووهم و زیندو بوونەوهی هەموان رووبدات بەهەر دووبار ئەگونجی. ﴿وَيَجْلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَّةٌ﴾ وە لەو رۆژەدا عەرشی خوای پەروردگار بەلای سەرۆکی مەلانیکیەکانەوه هەشت هەلی ئەگرن. هەشت کەس یا هەشت ریز یا هەشت چین و تاقم لە مەلانیکیە، یا هەشت لەوهی خوا ئەیزانی. ئێمە نازانین کێن و ئەوانە چین؟ هەرچۆنی نازانین عەرشی چی یە؟ نازانین چۆن هەلی ئەگرن؟ و لەم شتە غەیبی یانەی کە ئێمە هیچی لی نازانین و خوایش زانینی زیاد لەم ئەندازەمان لی داوا ناکات کە بۆی باس کردوین.

لەم شتانه تیپەر ئەکەین و دەرئەچین بەبی دەم و دەست کوتان لە شتی کە لە سنووری زانین و توانینی ئێمە بەدەرە وە ئەوهی وەرئەگیری و هەستی پی ئەکری لەم جوړە باسانەوه گەورەیی و بەرزێ و بلندیی بی سنووری خوا، لەگەڵ هەست کردن بەو هەموو سام و ترس و لەرزو مل کەچی یە کە لەو رۆژەدا ئەو جیهانه داگیر ئەکات و ئەو هەلوێستە گەورەیه داخەگری. ﴿يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ﴾ لەو رۆژەدا عەرز ئەکرین و ئەبرێنەوه بەر دادگای گەورە پەروردگار و نیشان ئەدرین. واتە پرسیارتان لی ئەکری، لەکاتی کە ﴿لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ﴾ هیچ پۆشیدە و نەینێ یە لە لایەنتانەوه شاراو و پۆشیدە نییه لەخوا.

کەواتە عەرز و پرسیارە کە بۆ ئەوپەری دادپەروری یە، و بۆ ئەهێشتنی هیچ بپرو بیانوو یە کە و دەم بەستن و دەم کوت کردنی هەموو تاوانبارانە، بۆ دەرخیستنی حالی هەموو کەسە لەو رۆژەدا لەناو ئادەمی و جنۆکە و مەلانیکیەدا تا ئەوەش ببی بەهۆی کەشخە و کەیف و خوشی و سەر بەرزێ چاکان و سەرشۆپی و بی ئابرویی و داخ و غەمباری تاوانباران. پەنا بە خوا لەو رۆژەدا هەموو شتی ئاشکرایە و دەرخواوە.

لەش و دەروون و دل و نیاز و کردەوه و دوا رۆژ و چارەنوس، هەمووی ئاشکرا و دەرکەوتوو ئەبن. هەر پەردەیه بەسەر هەر نەینێ یە کەوه بووبی ئەدری و نامینێ، و دەروون روون و دەرکەوتوو ئەبی بە وینە لەشەکان، و غەیب و نەینێ یەکان ئاشکرا ئەبن بە وینە شتە ئاشکرا و بینراوەکان. هیچ کەس خۆ شارەندەوه و خۆ پەنادان و فەرفەیلی بۆ ناکری، و

ئەوئى لە جىيانا ئەيويست دايشارى لە ھەموو كەس لەو رۆژەدا ئاشكرا ئەبى! ئاى ھاوار بۆ
ئەو ئابرو چۆنە لەبەرچاوى ئەو ھەموو بىجگە لە خوا كەس ژمارەيان نازانى!

بى گومان ھەموو بېرودارى ئەزانى كە ھەموو شت ھەميشە ئاشكرايە لە خواو بەپيش
چاوى قودرەتى يەو. بەلام ھەموو كات لە جىيانا ئەو ھەست و ئامادە نى يە لای مەردوم
بەھوى ئەو زۆر جار خۆى دانەشارى لەكاتى تاوان و خراپەكارى دا و بە پيش چارى
ئادەمى يەو نايكات، كەچى كە كەوتە پاشەملى ئەو ئادەمى يە بى باك تاوانكە ئەكات.
دەى ئەگەر ھۆشى لای خۆى بى چۆن تەقى لەخوا ناكات وە تەقى لە بەندەى خوا ئەكات!

بەراستى شتى وا زۆر مايەى خەجالەتى و تەرىق بوونەو. جە ئەو قورئان بىدارمان
ئەكاتەو كە لە رۆژى دواى دا ھەموو نەينى و شاراوەكانىشمان ئاشكرا ئەبى و دەرئەكەون،
تەننەت شتى دەست ناكەوى بكرى بە پەناو پەردە لەحاستى مەردوميش بە وینەى ئەم
جىيانە. ئەوى دەشتىكى كاكى بە كاكى يە بەبى بەرزى و نزمى و درەخت و چال و چۆلى و
داروبەردى، لەش رووت و قووتەبەبى پۆشاك و دل و دەرئەيش چى تيا بوو ئاشكرا ئەكرى!!
بەراستى كارو بەسەرھاتەكە ئىجگار سەخت و سامناكە. ئەى ئادەمى وەرە بىر كەرمەو لە
وہستانە لەو رۆژەدا بە رووت و قوتى و بەبى پەردە و داشاردەرى، نە بۆ لەشت، نە بۆ
دەرونت، نە بۆ ھەست و نیازت، نە بۆ مێژووت، نە بۆ كەردەوہت. لەبەر چاوو لەناو گەل و
كۆمەلە زۆر گەورە و گەنگە لە ئادەمى و فریشتە و پەرى و جنوكە، لەژێر زانین و بىنىنى
خوادا و لەژێر عەرشەكەى خوادا كەوا بەلای سەرووى ھەموانەو. بەراستى كارەكە گەورەتر
و سەخت و سامناك ترو تال ترە لە ھەموو شتى!

ئىنجا بەشىوئى رزگار بووكان و سزا دراوكان ئەخاتە بەرچاوا، وەك ئىستە بووبى.
ئەفەرموى: ﴿فَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كَيْفَ﴾ ھەركەسى نامەى كەردەوئى پى بدرى بەدەستى راستى
يەو ﴿يَتَوَلَّى﴾ ئەوكەسە لەخوشیدا و بە كەشخوہ ئەلى ﴿هَازِمٌ أَقْرَأَ كِتَابَ﴾ ھا بىگەرن نامەكەم
بخویننەو. وەرگرتنى نامە لە رۆژى دواى دا بەلای راست يا بەلای چەپ وە لە پشتەو كە
لە قورئان و ھەدىسا ھاتوو ھەلنەگرى بەگۆرەى دىمەن و روالەتەكەيان مەبەست بن، وەكو
زۆربەى زانايان ئەفەرمون. ھەلنەگرى بە شىوئى چىرۆك بن، ئەوئەش بەپىى باوى عەرەب كە
لای راست بۆخىروچاكە بەكارئەمىنن ولای چەپ و پشت خستى بۆبەدو خراپە بەكار ئەمىنن.

إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْكٌ حَسْبِيَّةٌ ﴿٢٠﴾ نَهَوْتُ فِي عَيْشَةٍ رَاضِيَةً ﴿٢١﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿٢٢﴾ قُطِرَتْهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٣﴾

بههر کام بیگرن مهسته که هر یکه و پیوست نییه به دو بهر کی کردن لهم جور هسه لانه دا، وه راست نییه کات زایه کردن له لی کو لینه وه و دمه قالی له شتی وه هادا تابه وی نه وه گوره یی و سامناکی به سر هات و هلو یسته که له بیر بجینه وه و فهراموش بکری.

﴿إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْكٌ حَسْبِيَّةٌ﴾ به راستی من لام و ابو نه مزانی که نه گهر به حیساب و پرس یاری خوم، واته بروام بوو بهر وی دوا یی به وی نه وه خوا چاکی له گهل کردم. وه کو لهم هه دیسه وه وهر نه گیری که (عبدالله ی کو پی حنظله) نه فهرموی: بی گومان خوا بهنده ی خوی نه وه ستینی له رومی دوا یی دا، نینجا گونا هو خرا به کانی له پشتی نامه که یه وه دهر نه خات و نیشانی نه دا، نینجا پی نه فهرموی: نایا تو نه وه ت کرد؟

نه ویش نه لی: به لی نه ی پروره دگرم. نینجا نه ویش نه فهرموی: من له جیهانا نابروم نه بردی به مانه و دهرم نه خست، و نه مریش و لیث خوش بووم. نینجا له ویدا نه و بهنده یه نه لی به خه لکی: ﴿هَآؤُمُ أَقْرَبُ وَ أَكْبَىٰ * إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْكٌ حَسْبِيَّةٌ﴾. نینجا چار نه دات و روونی نه کاته وه نه وه ی که نامه دهر وه بو نه و بهنده رزگار بووه له نازو نیعمه تی که هه ست پی کرا و ناسرا وه لای مهردوم، به تایبه تی ریکه له گهل نه و یه که م تا قمه ی که نه م قورئانه ی چو به گونچکه دا، که نه وانه هیشتا له نه قامی و نه زانی دا بوون، یا تازه لی ی دهر چو بوون، و له گهل نیسلام و پروادا چند ههنگای نه ویشتبوون، دهر وون و هه ستیان رهنگی نه گرتبوو به نیسلام و پروا وه، تا به وی نه وه نازو نیعمه تی بهر تر و به ترخ تر بناسن و بو یان باس بکری و موزده یان به وانه پی بدری. نه فهرموی: ﴿نَهَوْتُ فِي عَيْشَةٍ رَاضِيَةٍ﴾ نینجا نه و کسه و له گوزهران و رابوار دنیکی زور په سهند کراوی لی بوورا و. که واته هیچ جور ناخوشی و ناتواوی نییه. نینجا به شی له و گوزهران و رابوار نه به کورتی روون نه کاته وه نه فهرموی:

﴿فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ﴾ و له باخ و به هه شتیکی بهر ویلندا. بهر ویلنده له هه مو یار و رویه که وه. بهرزه له جی و شوینا، بهرزه له مراده و پله دا، بهرزه کوشکه کانی، بهرزه دار و دره خته کانی. و له و به هه شته داکه ﴿قُطِرَتْهَا دَانِيَةٌ﴾ بهر و میوه و هی شو وه کانی نزیکن و به ناسانی ده ست که وت نه بن، به پیوه و به دانیشتن و به پاله وه، نه گهر نارم زو بکری به ده ست وهر نه گیری، نه گهر حمز بکری نه وان دین بولای دهم و هکو له هه دیسه نه فهرموی، بی گومان ناز و ریز هه رچهند خوش و گرنگ بیت نه گهر شیوه ی منعت و چاو له بهری تیا بی لیلی و تاریکی یه روی تی نه کات.

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْفَالِئَةِ ﴿٢٦﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَلَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَةَ ﴿٢٧﴾ وَلَمْ أَدْر مَا حِسَابِيَةَ ﴿٢٨﴾ يَلَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ﴿٢٩﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَةَ ﴿٣٠﴾ هَلَكَ عَنِّي

سُلْطَانِيَةَ ﴿٣١﴾

جا له بهر نه وه هرچونې نه وه موو هوې خوشې په يان بو ته رخان نه كړې پيشيان نه ووترې له لايه ن خواوه. ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا﴾ بخون و بخونه وه چون نارمزو نه كهن ﴿هَنِيئًا﴾ به خوشې ونوشي گيانه وه ﴿بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْفَالِئَةِ﴾ له بريتي نه وه كړده وه چاكانه ي كه پيشستان خست و هلسان پيې له روژه كاني رابوردووي جيهانا. واته ماف و پاداشتي خوتانه و منه تيكتان به سمرنا ناكړې چونكه له خوږايي پيتان نه دراوه. هه موو منه و سوپاس و سه نايه بو خوا. ﴿وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ﴾ وه نه وه كه سه ي كه نامه ي كړده وي پي بدرې به ده ست و لاي چه پيه وه. زاني كه تاوانبار و سزاو تولي له سهره و بهش و چاره نووسي سزاي دوزه خه، به هه ناسه ي سارد و ناو ميدي يره نه وه ستي له و كوپو كومه له دا. ﴿يَقُولُ﴾ نينجا نه لي ﴿يَلَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَةَ﴾ ناي كاشكي نامه كه م پي نه درايه ﴿وَلَمْ أَدْر مَا حِسَابِيَةَ﴾ وه نه مزانيه حيسابم چي په. ﴿يَلَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ﴾ ناي كاشكي نه و مردنه ي كه كردم ژيانمې دوايي به نيانه و نيت زيندو نه كرامايه ته وه. په نا به خوا، وه كو(قتاده) نه فهرموي: ناوات بو مردن نه خوازي كه له جيهانا هيچ شتي نه بوو له مردن بي زراوتر به لايه وه.

نينجا داخ و مراقي نه وهر نه بري كه نه و شتانه ي له جيهانا هولي بو نه دان و شانازي پيوه نه كردن هيچ سوديكيان لي وهرنا گيري. نه لي ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَةَ﴾ هيچ سودي پي نه گه ياندم و بهرگري هيچ سزايه كي لي نه كردم مال و دارايي په كه م. يا نه وه ي كه بووم له مال و خزمه تكارو ژير ده ست. ﴿هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَةَ﴾ نه ما و له ده ستم چو زور و ده سه لاته كه م. يا به لگه و رابهرم نه ما كه له جيهانا نه هنيانه وه بو مهردوم. نايه بهو جوړه دريژه نه دا به دهر بريني داخ و مراق و دل غه مگيني خوي.

حُدُوهُ فَعْلُوهُ ﴿٣٠﴾ تَرَأَّجَحِمَ صَلَوُهُ ﴿٣١﴾ تَرَفِي سِلْسِلَةٍ دَرَعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ﴿٣٢﴾ إِنَّهُ كَانَ لَا
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿٣٤﴾ فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ مِنْهَا حِمِيمٌ ﴿٣٥﴾ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ
غُسْلَيْنِ ﴿٣٦﴾ لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ﴿٣٧﴾

ئینجا فرمان دهرنه چی له پادشای گهره و خاوهنی گشتی یهوه فرمان دیت بو ئه
مه لانیکه تانه ی که کاروباری دوزه خیان پی سپیرواره بهم جوړه سامناکه که بهیر ئی
کردنوه ی حق وایه دل بکویته ته په تپ و له رزه و تیکه له گهرودا بگیری. نه فرموی:
﴿عُدُوْهُ﴾ بیگرن، ﴿تَرَأَّجَحِمَ صَلَوُهُ﴾ ئینجا زنجیری که و کوټ و زنجیر بخه نه ده ست و گهردی په نا به خوا
له و کاته سهخته و سامناکه و نهو به سهراته که دیت به سر نهو سیا چاره ی بهش برآوی
دوا برآوه دا!!

(ئین ئه بی حاتم) ئه ئی: کاتی فرمان ئه درئ به گرتنی ده ست به چی هفتاهزار مه لانیکه
په لاماری ئه دهنئ له هه موو لایه که وه په لاماری نهو گیانله بهره بچو که لاوازه بی هوشه نه دهن!
هه ر کام له و هفتاهزاره پی ی که یشت زنجیر نه خاته گهردی!! ﴿تَرَأَّجَحِمَ صَلَوُهُ﴾ ئینجا
بیخه نه ناو جه حیم که ناوه بو ته به قه ی تایبه تی له دوزه خ که ناگره که ی زور گهره و
بلنیه دارو به تین هه لگراوه.

بیخه نه ناوی به جوړئ سزاو سوتاندنه که ی بچه ئی. ﴿تَرَفِي سِلْسِلَةٍ دَرَعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ﴾
ئینجا بیخه نه ناو زنجیری که وه که پیوانه و نه دازه که ی هفتا گهزه. خستنی له ناو نهو زنجیره
بهم جوړیه نه پینچری به سر هه موو له شیا تا ته وانی جولان و دهرچوونی نه مینئ. په نا
نه گرین به خوا به بهزیی خوی بهمانپاریزی.

له پاش دوا هاتنی فرمانه که ئینجا هوی نهو فرمانه بلاو نه کرتنه وه و نه گه یه نری به و
که و کو مله، دوو شت نه کات به موی نهو سزایه:

۱- ﴿إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْغَيْبِ﴾ بئى گومان ئىو كەسە لەجىهاندا بېرواى نەهيندا بە خواى گەورەو

هەميشەىى بوو لەسەر ئىو بئى بېرواىى يە تا مرد.

۲- ﴿وَلَا يَحْضُرُ عَلَى طَعَامِ الْيَتَامَى﴾ وە هانى مەردومى نەئەدا لەسەر خۆراك دان بە هەژار. ديارە

هەركەسى بەمالى مەردوم بەزەىى نەيەتەو بە هەژارا بەمالى خۆى چروك ترەو بەزەىى
هەر نايەتەو پيايدا، ئىو پوو پەشە دلى بئى بەش بوو لەبېروا بەخواو لە بەزەىى بە
بەندەكانى خوا.

كەواتە ئىو دلىو خوامنى ئىو دلى هەر بۆ ئىو ئاگرو سزا چاكە. دلى بئى بەش بوو لە بېروا
بەخوا كەواتە ويرانەو بۆش و بئى خيرو بئى پيتەو بئى بەشە لە پووناكى. پادەى پەست ترە لە
ئازەلو گيانلەبەرانى تر، بەلكو لە دارو بەرديش. چونكە هەموو شتت تر بېروا دارەو
پەروەردگارى ئەناسى و يادو سوپاسى ئەكات و پەيوەندى بە سەرچاوەى بوون و
بوونەوەرەو هەيە. بەلام ئىو ناپەسەندە پچراو لە خوا پچراو لە بېروادار بەخوا.

دلى خالى و بئى بەشە لە بەزەىى بە بەندە هەژارەكانى خوا. هەژار لە هەموو كەس
پيوست ترە بە بەزەىى بەلام دلى ئەم كە بەزەىى تيا نەبوو گوىى نەبوو لە هەژار.

هەنە هەنەى مەردومى نەئەدا لەسەر خۆراك پيدانى كە ئىو هاندانە ئەبى هەنگاوى دووم
بئىت بۆ خۆراك دانى خۆى بە هەژار. ئىو هاندان و خۆراك دانە پيوستىكى كۆمەلايەتى يە لە
گەردنى بېرواداران، ئەبى هەلسن پئى، پەيوەستى يەكى بەتيني هەيە بە بېروا بە خواو
دئىت بە دوايا لە قورئاناو دئىت بە دوايا لە تەرازوى خوادا!

﴿فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ﴾ كەواتە نى يە ئەمرو بۆ ئىو كەسە ليرەدا هئىج خزمىكى بەزەىى
دارى دل گەرم كە بىپيارىزىو بەرگرى ئى بكات. ﴿وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَنَيْنَ﴾ وە هئىج خۆراكىك نىە
بۆى مەگەر لە كئىم و خوئىن و زوخى كە لەلەشى دۆزەخى يەكانا دئىتە دەرەو، كە ﴿لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا
الْخَاطِئُونَ﴾ هئىج كەس ئىو خۆراكە ناخوات جگە لە گوناھباران. واتە گوناھبارانى هەرە گەرە
كەبى بېروا و بت پەرسەكانن. ئىو خۆراكە پيسە پئىك و راستە لەگەل ئىو دلى پەقە بئى بەزەىى بەدا.

لېږدا فرمووی خۇراکیان ھەر لے (غسلین) لے ئایەتی (صافات) و (واقعه) دا
ئەفرموی: (زەقوم) ئەخۇن. وەلە سورەتی غاشیەدا ئەفرموی: خۇراکیان ھەر لے (ضریح).

جا ئەگەر ئەم سیانە یەك شت و یەك خۇراك بن — وەكو ھەندى لے زانا یان بە یەك
تەفسیریان ئەكەنەو — ئەوا ئاشکرایە ھیچ دژایەتی نی یە و جیگای ھیچ قسە و باسنى نین.

ئەگەر ئەمانە جیاوازین ئەو کاتە ئەلین: سزای خوا چەند جۆری ھەیه، و سزادراوان چەن
تاقم و چینیکن. ھیندى (غسلین) خۆرە و ھیندى زەقوم و ھیندى (ضریح) بەپىی جیاوازی
پادە و زۆر و کەمى تاوان و سزاكان. کەواتە لەسەر ئەم بارەش دژایەتی پوونادا لەناو
ئایەتەکانا ھیچ کەس ھیچ پەخنەیکى بۇ ناگیرى.

ئەو خۇراکە دەرخواردی ئەو بى باوەرمانە کەمان نادەن لەسەر خۇراك دان بە ھەژارو
بەزەییان ئایەتەو پیا. ئەى ئەبى ئەو کەسانە چۆن بن کە بەرگری خۇراك ئەکەن لے ھەژار، و
منال و ئافرەت و پیر برسى ئەکەن و بە توندی ئەدەن بە دەستی ھەر کەسینکا کە بیەوئیت
دەستی یارمەتی درژیکات بۇ ئەو بى چارانە؟

ئایا ئەوانە بۇ کوئ ئەچن و ئەبى ئەوانە سزایان چۆن بى، بەتایبەتی ئەوانەیان کە بەناو
وان لے وولاتى ئیسلاما و لے پۆلە و نەوئى موسلمانان و ستم لیکراوەکانیشیان ھیچ
گونامینکیان نی یە بیجگە لەوئى موسلمانان و ئەیانەوئى ھەر لے ژیر ئالای ئیسلاما بن، ئەو
جۆرە ستم کارەش زۆر زەبەنە پەیدا بوون و ئەبن لے وولاتا!!

ئا بەو جۆرە ئەو شیوہ سامناکە دل داچلەکیئەرە دوایی ھات. پەنگە ئەو شیوہیە کە
بەو جۆرە ھات بەھۆی ئەو بیئت ئەو گەل و کۆمەلەى یەکەمجارە یاخى و ستم کارو بەتین و
دل پەق بوون و پیویستیان بەو جۆرە ترساندنە بوو. وینەى ئەم تاقم و چینە لەپاش ئەوان
بوو و ھەر ئەشبى لے چەرخ و سەردەمە نەفامیەکانا کە دین بەسەر گەل ئادەمیدا، ھەر چۆنى
لە ھەمان کات دا دل نەرم و گوئ گریش ھەر بوون و ھەر ئەبن. جاقورئان لەگەل ھەموو جۆرە
دەروونا ئەدوئ بەجۆرى لەوانەبى کاربکات و وەریگری.

فَلَا أَقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾ وَمَا هُوَ يَقُولُ شَاعِرٌ قَلِيلًا مَّا

نُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾

له پاش نیشاندانی نهو هه موو شیوه بهتین و بهمیزه، هه ره له یه کهم جارو سه ره تای سورته که وه تا نیستا. شیوه ی گرتن و سزای جیهان، و شیوه ی ویران کردنی نه م بونه وهره. و شیوه ی خوشی و شادمانی داخ و مهراقی داگیرکه ره پاش نه مانه نینجا بریارو پوونکردنه ویه کی بهمیز دیت له باره ی نه م قورئانه ی که پیغه مبه ره (ﷺ) بوی هیئان، نینجا نه مانیش وهریان گرت به گومان و دوو دلی و لاقرتی پیکردن و برپا پی نه هیئان: نه فهرموئ: ﴿فَلَا أَقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ﴾ (٣٨) ﴿وَمَا لَا تُبْصِرُونَ﴾ (٣٩)، (لا اقسیم) سوین ناخۆم واته چونکه مه سه له که پوون و ناشکرایه و سوینی ناوئ. یا (لا اقسیم) کار به و جۆره نی یه که بی با وهره کان نه لئین و نه زانن سوین نه خۆم. یا (لا اقسیم) سوین نه خۆم (بما تبصرون) به وه ی که نه بینن و به چاوی نه کهن، (وما لاتبصرون) وه به وه ی که به چاوی نا کهن و نایبینن.

واته سوین به هه موو ناشکرا و نه نیه ک. نا به م گه وهره یی و گرنگیه. و به م سامناکی یه هه موو غه یب و نه ینی یه نه خاته ده روون و باسی نه کات له گه ل هه موو ناشکرا و هه ست پی کراویکا. بئگومان نه وه ی که مه یه و نایبینن زۆرترو گرنگتره له وه ی ئاده می نه یبینن. به لکو له وه ی نه یزانن. نه وه ی نه یبینن و نه یزانن چهند به شیکی که مه و هه لزمی زاوه، به پی ی پیو یستیه تی بو ئاوه دان کردنه وه ی زه وی و هه لسانی به کاروباری جئ نسینی یه که ی له زه ویدا - هه ره چۆن به و جۆره ی خوا ویستی - هه موو زه وی شتیکی بچو وکی لاوازه له وانه یه نه یبینن یان هه ستی پی نه که رئ له نا و نه م بوونه وهره گه وهره یه دا. ئاده می ناتوانن تی په ربکات له بینن و زانن زیاد له و نه ندازه ی بوی دانراوه و بوی پیکه راوه له م مه مله که ت و دروستکراوی خودا، که بئجگه له خۆی هیچ که س سنوو نه م په رو نه و په ری نازانن!!

نه م جۆره ده ست نیشان کردنه قاپی دل نه کاته وه و ده روون وریا نه کاته وه به مه ی که بئجگه له وه ی نه یبینن و نه یزانن چهنده ها شتی تر مه یه نایبینن و پی ناگه ین. به و ده ست نیشان کردنه بوچوون و تیگه یشتنی ئیمه پان و فراواتر نه بی و نابه ستی ته وه به دیاری ته نها بینراو و زانراوه که م کوو و سنو و داره که ی خو مانه وه.

١ (په ره که دپاره)

بەرپراستی ئەو كەسانەى كە تىگەشتن زانىنى خۇيان ئەخەنە ناو چوارچىوئەى بىنراو
هەست پىنراو و لە سنورە دەرناچن وە تى پەر ناگەن. ئەو كەسانە زۆر هەزارو داماون، و لە
جىهانىكى زۆر تەنگدا ئەژىن كاتى بەراوورد بگرى لەگەل مەملەكەت و جىهانە پان و پۆرەكەى
خوادا كە تەنھا خۆى سنوورى ئەزانى.

لە چەند ماو و كاتىكى جىاجىا لە مېژووى ئەم ئادەمىيەدا چەند كەسى بوون و هەن
خۇيان بەند ئەكەن بەدەستى خۇيان لەم چوارچىوئە تەنگدا، قاپى و كون و كەلەبەرى زانىن و
پووناكى لەسەر خۇيان دانەخەن، لەرنگاى بى پىروايىيەو. هەول ئەدەن و ئەيانەوئى قاپى و
كون و كەلەبەرە لە خەلكىش دابخەن. بى گومان ئەوانە دوژمنى خۇيانن لە پىشەو ئىنجا
دوژمنى هەموو ئادەمى و ئادەمىتىن.

زانىن و زانىارى لەم چەرخ و سەدەى دوایى يەدا بەرەبەرە پزگار ئەبى لەو بەندىخانەى
كەبەتوندى قاپى يەكەى داخست لەسەر خۆى لەو دوو چەرخ و سەردەمە رابووردووەدا،
پزگار ئەبى لەو تارىكى يە دىتە دەرەو بۆ پووناكى لەرنگاى بەراووردگەرايەو لەو گومرايى
يەى كە تى كەوت و بە ملكەچى يەو بانگ ئەكات بۆ پىرواينان بەجۆرى موژدە بەخشە بۆ
پزگار بوون.

بۆ نمونە: مامۇستا(عقاد) لەكتىبى "عقائد المفكرين" دا قسەو برىارى چەند زانايەكى
بەناوبانگى بەرز ئەهينى كە لەرنگاى زانىنەو پزگار بوون لەبەندىخانەى تەنگ و تارىكى
ماددىتى.

۱- (الكسيس كاريل) كە پزىشكى تايبەتى بوو لەبارەى سىل و گواستەنەوئى خوژن و
چاوەدىرى مەهەدەكانى چارەسەر كردن بوو، خاوەنى ئافەرىن و جائىزەى "نۆبىل"
لەسالى ۱۹۱۲ و بەرپۆرەبەرى مەهەدى دىراساتى ئادەمى لە فەرەنسا لەسەردەمى
جەنگى جىهانى دوو ما ئەلئى: (ئەم بوونەومرە بەم فراوانى يە كە هەيە پەرە لەچەند
ژىرى ئىش كەرى جىاواز لە ژىرىيەكانى ئىمە... هتد).

۲- (دى نوى) كە پزىشكى ترە ئەلئى: زۆر كەس لە زىرەك و نىازپاكان لاىان واىە ناتوانن
بىروا بىنن بە خوا چونكە ناتوانن بىناسن و هەستى پىبەكن و تى بگەن. بى گومان
ناسىن و هەست پى كردن و تىگەشتن پىويست نىيەو مەرج نىيەوئەو بىروا هينانە. ئەو هەتا
هەموومان بىرومان هەيە بەبوونى "كارەب" و بوونى "كارەب" ئاشكرايە بەوئىنەى ئەم

شتانهی که به چاو نه یانبینین له گهل شهوه شا نه ههستی پئێهکهین و نه تی ئهگهین و نه نهیناسین.

۳- زانای به ناوبانگی شهسکتلندی (سیر اریوگومسون) ئهلی: ئیمه به پریکی ئهلین: گهوهترین خزمهتی که زانیاری و زانین پئی ههلساوه شهوهیه که مهردومی پراکیشا بۆ بیرو بهروایهکی بهرزو به پرنز لهبارهی خواوه و زیاده پرهوی ناکهین کاتی ئهلین: زانین و زانیاری ئاسمان زهوی یهکی تازهی فرههم هینا بۆ ئادهمی و پالی پیوهنا بۆ گهیشتن به شهوپهری مه بهست و کوشش و بهرهمی ژیری، که ناشتی و ئارامی دهست ناکهوی لهزور جارا، مهگهر لای خواوه بههوی بهروای بههین به خوا.

۴- زانای بهرز (ا. کریسی موریسون) سهروکی شهکادیعی علوم له نیویورک وه ئهندامی کۆپی تهنفیزی له ولاته یهگرتووهدکانی ئهمریکا ئهلی له کتیهکهیا: "الانسان لا یقوم وحده" که گوپرا به عهرهبی و ناوئرا به "العلم یدعو للایمان":

بیرو بهروای "مادییهت" شتیکی نهگونجاو و ناپاسته و بئگومان شه بوونهوه به پریکهوت پهیدا نهبووه، چونکه شه جیهانه گهوهیه ههموو کاروباری لهسهر یاساو قانونه. ئینجا ئهلی: به هیچ جور ناگونجی شه ئادهمی یه فرههم هاتبئ له پریگای گوپان (تگوری مادیوه به بئ داهینهی. ئهلی: بهراستی ئیمه له پیشکهوتنا گهیشتییه رادهیه که بهسه بۆنه مهی دنیایین که خوا تروسکایی یه که له پروناکی خوی بهخشی بهم ئادهمی یه...

ئابهم جوژه زانین خوی بهخوی بهر بهره هاته دهر وه له چواردیواری بهندیخانهی مادییتی، بههوی شهوه ئهگات بهو راده و تیگهیشتهی که شه ئایه ته و وینهکانی دهست نیشانی بۆ نهکهن. ئهگهر چی هیشتا له ناومانا چهند کهس هه به مهردوو دهستیان ههموو کون و ده لاقیه که له سهر خویان و شهوانه ی وان به دهویریانا دانه خهن به ناوی زانینهوه!

به لام شهوانه ژیریان دواکهوتوو له زانین و پوچیان دواکهوتوو له ئاین، ههستیان دواکهوتوو له ئازادی و سهربهستی یه که هیه بۆ ئادهمی له ناسینی حهقیقهت و پاستی داو ئادهمیاتیان دواکهوته لهو رادهی که شایانه بۆ شه ئادهمی یه به پریزه!

ئینجا بابینهوه سهر ئایه ته که بۆ دهم کوت کردنی شهو بئ بهروایانه که دهم درنژیان دهکرده سهر شه قورئانه و پیغه مبه (ﷺ) هه دهمه و به جوژی، جارئ ئهیان ووت شه قورئانه شیعه و پیغه مبه (ﷺ) شاعیره و جارئ ئهیان ووت: کاهینه و شه مهی ئهیلئ قسه و هوالی کاهینه.

لهو چهرخ و سردهمه دا باوه و ابوو كه شيعر بيژ جنوكه يارمه تي نه دات و بههؤى نه وه
 نه تواني نه و هؤنراوه ناياب و بهرزانه بلئي. ههروه ها له و سردهمه دا چهند كه سئي بوون خويان
 به غهيب زان دانه ناو نه يان ووت كه هه وال له جنوكه وه نه گرن جا نه و بي پروايانه كاتي
 نه يان دي قورئان و و تراويكي ئيجگار بههيزه و له تواناي نه و اندا ني يه و ينه ي بلئي نه هات
 نه م جوړه قسه لارو له ق و لوقانه يان نه كرد.

ئينجا قورئانيش بهم جوړه بههيزه بهر په رچيان نه داته وه، نه فهرموي: ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾
 بهر پاستي و بي گومان نه و قورئانه و تراوي نيراو و فرستاده يه كي بهر نزي خوايه. واته له لايه ن
 خواوه هينا ويه تي و راي نه گه يه ني. ﴿رَمَاهُ بَقَوْلٍ شَاعِرٍ﴾ بي گومان و تراوي شاعير ني يه. ﴿قَلِيلًا
 مَّا تَزِمُتُمْ﴾ ئيوه زور كه م بهر و نه هين و بهر اتان هيه به و قورئانه. واته بههؤى نه وه پاستي
 قورئان ناشكرايه ناچارن بهر و نه هين، به لام بههؤى كه لله په قي و يا خيتي تان دژو پيچه وانه
 دهر نه بهر و داني پيا نانين. يا ئيوه بهر و نه هين و بهر اتان ني يه. واته مه بهست له و زور
 كه مي يه نه بوونه. نه وهش به پئي باوي عه رب كه نه بوون به كه م دانه نين. وه كو له زور
 شيعرو ووتار يانا هيه.

شيعر هه رچهند جوان و پازاوه و بهرزو ناوازه خو ش بيت، جياوازه له قورئان و له سهر
 هيچ ژيري يه ناگويي به قورئان و جيا كه ره وه ي سهره كي و بنه رته ي هيه له نيوان شيعرو
 قورئاندا. قورئان بهر نامه يه كي تيرو ته واي ژياني تيايه كه دامه زراو و پاگيره له سهر پاستي و
 دهست نادا بو گويان، نه دوي له باره ي بووني خواو بوونه وهر و نه دهمي و ژيانه وه
 به شيوه يه كي نه گويان دامه زراو.

شيعر چهند حالت و سوژو بهر يي يه كي يه كه له دواي يه كن كه م وهخت دانه مه زري
 له سهر باري و زور كه م نه دوي له باره ي نه و مه بهسته سهره كيانه ي كه ئيسلام لييان نه دوي، و
 له يه كه باره وه سهرنجي ژيان نادا، بهلكو به پئي خو شي و ناخوشي و خه شم و په زامه ندي و
 خوشه ويستي و بي زاري و كينه بازي نه گويي. به كورتي هه موو ژيرو تيگه يشتوويه كه شيعرو
 قورئان له يه كه جيا نه كاته وه و هه رگيز نه م دوانه ي لي ناگويي به يه كتر.

وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَا نَذْكُرُونَ ﴿١٢﴾ نَزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣﴾ وَلَوْ نَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَابِلِ ﴿١٤﴾ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿١٥﴾ ثُمَّ لَقَطَفْنَا مِنْهُ الْآلَتِينَ ﴿١٦﴾ فَمَا مَنَعَكَ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿١٧﴾

﴿وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ﴾ وه نهه قورئانه بن گومان ووتراوی کاهین نی یه. ﴿قَلِيلًا مَا نَذْكُرُونَ﴾ زور کهم بیرنه که نه وه. یا هر بیرناکه نه وه، به هوئی نه وه نه وه قسه ناره وایه نه کهن. له نایه تی پینشودا فهرمووی: زور کهم بهوا نه هیئن. وه لیله دا نه فهرموئی: زور کهم بیرنه که نه وه، چونکه جیاوازی شیعر له قورئان زور ناشکرایه وه هر کهس بهوا ی هبئی نه زانی و دانی پیا نهئی.

نه وه کهسه ی دانی پیا نهئی سرکیش و عینادی به کار نه هیئن. به لام جیاوازی کاهین و وتاره که ی له پیغه مبهرو قورئانه که ی تا نه وه راده یه ناشکرانی یه و بیرکردنه وه ی نه وی له خو ره وشت و کردارو به سهراتی پیغه مبهرو (ﷺ) و بیر کردنه وه له واتا و مبهست و نامانجی قورئان که نه مانه هه موو درو پیچه وانه ی کاهین و وتاره کانی کاهینن.

پنیوست هیه به بیرکردنه وه له وه ی که قورئان جنوکه له راده یه کا نیشان نه دا که هه موو بیزگرتنی بریتیه له شوین که وتنی نهه قورئانه وه هر شه نه کات له یاخی یه کانیان به ناگری دوزه و جاربان لی نه دا که به هیچ رهنگ ناگادار نین به غیب و نه ینی یه کان.

که واته له هه ردو شوینه که دا هر نه وه پیک و راسته که قورئان کردوویه تی. به لی بن گومان به که من بیرکردنه وه دهرنه که وی که کاهین و وتاری پینگایان نی یه نزیکسی پیغه مبهرو (ﷺ) و قورئان بکه ونه وه چونکه نه له پینش هاتنی نیسلام و نه له پاش هاتنی هیچ میژوویه کا نی یه که کاهین بهرنامه یه کی ته واو دامه زراوی داهینابی، به لکو نه وپه ری نه وه ی که کاهین دای هینابی چهند هونراوه یه ک بووه وه ک شیعر یا چهند وشه و رسته یه کی ژیرانه، یا دهست نیشان کردن بۆ مانا و مبهستنی که به ریکی نه زانراون!

که واته گومانی کاهین و کاهینیتی شتیکی زور نه قامی یه و ته نانه ت له و کاته یشدا که قورئان چهند سوورته و نایه تیکی هانبووه خواره وه و هینشتا گهره یی و تییری و ته وای و بن وینه یی یه که ییشی پوون نه بوو بووه وه. گهره و سه روکه کانی قورپه ییش له دهررونی خوینا و له ناو خوینا باش نه یانزانی نه وه جوړه قسانه درو و ده له سه ن، به لام سرکیش و خو به زل زانی که و کویری کردبوون له حاستی مل که چ کردن بۆ راستی، له لایه تره وه نه یان ویست

ئەو درۆ دەلەسەو پڕوپاگەندەيە بکەوێتە ئاو کوپو کال و جەماوەر بپرا نەهێنن و نەکەو نە شوونی قورئاو با ھەر ژێردەستەو ژێر باری سەرۆکەکان بن!

کتێبەکانی سیرەت چەند قسەو ھەلۆیستیک ئەگێرنەو ھەهیندێ لەو سەرۆکانەو ھە بارەيەو. ھیندێ لەوانە ئەمەيە کە (ئەین و ئیسحاق) ئەگێرنەو ھە (وھلیدی کوپی موغەیرە) و (نضری کوپی حاریس) و (عوتبەي کوپی پەبیعە) وە. کورتەي ھەمویان ئەمەيە کە بەباشی دان ئەنێن بەمەدا کە پێغەمبەر (ﷺ) نە شاعیرەو نە جادوگەرەو نە کاھین، وە ئەمەي کە پای ئەگەینێ و تەو و تراوی ھیچ کام لەمانە نی یە. کەواتە ھەرئەمە ئەمینیتەو ھەر ئەمە راستە کە ئەفەرموئ: ﴿نَزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ھینراوە خواریکە لەلایەن پەرەردگاری ھەموو جیھانیانەو.

ئینجا لەکو تایی باسو سوورەتە کەدا ئەم ھەر شە سامناکە ئەکات، لە ھەرکەسێ کە درۆ ھەلبەستێ بەدەم خواو. مەبەست لەو ش پوونکردنەو ی راستی و پاکی و ئەمینی پێغەمبەرە- (ﷺ) لەو ی کە پای گەیان دوو پێیان و پای ئەگەینێ. ئەفەرموئ: ﴿وَلَوْ نَفَعْنَا بَعْضَ الْأَقَابِلِ﴾ ئەگەر (محمد) بەدەم ئێمەو ھیندێ لەقسەو و تەي پڕوپوچ و بێ نریخی ھەلبەستایەو بەدەم ئێمەو شتێکی بوتایە کە ئێمە نەمان و تووو ﴿لَا خُذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ﴾ ئەنەوین لەپەلێ و بەدەستی راستی ئەمانگرت ﴿ثُمَّ لَقَطْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ﴾ لەپاشا بەنووکەي دلیا شاپەگی ملیمان ئەبێ ﴿فَمَا يَكُرُّ مِنْ أَمْرِ عَنَّا حَزِينٍ﴾ ئینجا ئەي ھەموو ئادەمی لەناو ئێو ھەدا ھیچ کەس بەر بەست و بەرگری ئێمە نەئەبوون لێ و لەدەست ئێمە قوتارتان نەئەکرد. واتە ئەگەر (محمد) پێغەمبەر نەبوايەو درۆي ھەلبەستایە بەدەم ئێمەو ئێمە ماوەمان نەئەداو لەناومان ئەبرد، بەلام لەناو بردنەکەي بەشیو یەکی زۆر سەخت و بەتین و سامناک نیشان ئەدا، نیشانی ئەدات لەشیو ی سەخت ترین کردەو کە پادشایان ئەیکەن دەر بارەي کەسێ کە ئەو پەپری پادە قارو خەشمی لێ بگرن تا ئەیکەینن ئەو پادەيە خوێان بەدەستی خوێان تۆلەي لێ ئەسێنن و فەرمان نادەن بەھیچ کەسێ تر. بەم فەرموودەي پوونی کردەو کە محمد (ﷺ) راستەو پێغەمبەرە. ئەو ھەتا ھیچی بەسەر نەهینا و ماو ی دا بەئکو یارمەتی دا تا سەری خست و زالی کرد.

ھەروەھا پوونی کردەو کە ئەم کارە زۆر گرنگەو بەگرنگی گیراوەو چاوپۆشی لەکەس ناکرێ ناپراستی تیا بکات بانەو کەسە بەکیکی وەکو پێغەمبەریش بێ کە چاکتر و خوشەویست ترینی ھەموانە.

الْيَقِينِ ﴿٥١﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٢﴾

مەروھە داخ و مەراقى گەرەتريانە لەپۆژى دواييدا كە ئەيىتە شايتە و بەلگە لەسەر خراپيان و بەھۆى بېوا نەھيئانيان پىئى دووچارى ئاگرى نەبراوھى دۆزەخ دىن و داخ و مەراقيانە كە چۆن خۆيان بىئەش كەرد لە پووناكى و خىرو فەپى، كەواتە لەمەردو جىھانا داخ و خەفەتى گەرەتريە بۆيان.

خوای بیگات بهمایه‌ی کامهرانی و شادمانیمان بۆ پۆژی دوا‌یی - آمین - ﴿رَبِّهِ لَحَقُّ الْيَقِينِ﴾ وه
 بهراستی قورئان ئه‌وپه‌ری پانه‌یه‌ بهراستی دا، به‌جۆری به‌هه‌یج په‌نگ جینگای گومان و دوو
 دلی نی‌یه. ئه‌ینجا له‌په‌رێک ترین کات و شوێنا ئهم فهرمانه ئا‌راسته‌ی په‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌کات:
 ﴿نَسِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الطَّيِّبِ﴾ واته‌ له‌پاش ئه‌وه‌ی گه‌وره‌یی و ده‌سه‌لاتی خ‌وای خ‌وتت بۆ ده‌رکه‌وت، وه
 ده‌رکه‌وت که ئهم قورئانه پاسته‌و لای خ‌واره‌ هات‌وه، دوا پۆژو چاره‌نوسی بۆ به‌رواکان به‌و
 جۆره‌ بوو که‌ به‌باس کرا. که‌واته‌ به‌پاک‌و ته‌میز ناوی په‌روه‌ردگاری گه‌وره‌ی خ‌وتت پ‌اگره‌.
 ناویکی بۆ به‌کاربه‌ینه‌ که‌ شایان و شیاوی ئه‌وییت. به‌ناوی یادو باسی بکه‌و هاواری لی‌ بکه‌
 که‌ خ‌وی دایناوه‌ بۆ خ‌وی.

وصلی الله وسلم علی من انزل علیه هذا القرآن الکریم

له‌ته‌فسیری ئهم سوورته‌ بوومه‌وه‌ له‌ ۱۴۰۳/۳/۲۸ به‌رانه‌یه‌ ۱۹۸۳/۱/۱۲.

سوره نى ﴿المعارج﴾ مهككه يى يه و (۴۴) نايه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

ئەم سوورەتە ئەلقەيەكە لە زنجیرەى چارەسەرکردنى دوورو درىژى لەسەرخۆو زۆر بەوردى، بۆ ئەو هەموو نەخۆشى يە دەروونى يانەى كە لەسەردەمى نەقامى دا مەردومى چەپەل كەردبوو بەرەو پەوى قورئان وەستان لە مەككەدا، هەروەها بەرەو پەوى ئەوەستەن لەهەموو چەرخ و سەردەمە نەقامى يەكانى ترا!

جۆرىكە لەو بەربەرەكانى سەخت و دوورو درىژى كە قورئان پىئى هەلسا لەگەل ئەو هەموو دەروونە لارو نالەبارانەدا، كەئەوێش گراترەو بەتین ترەو درىژ تر بوو لەهەموو ئەو جەنگ و كوشتارەى كە لەپاشا مۇسلمانانى تى كەوتەن.

ئەو شتە سەرەكى و بنەپەتەى يەى كە ئەم سوورەتە ئەيەوئ چارەسەرى بىكات و بى چەسپىنى بریتى يە لە بېروا بەپۆژى دوايى و پاداش و تۆلە، بەتايبەتەى سزای بى بېرواكان. سوورەتى (الحاقە) ش لەو مەبەستەداو، بەلام هەر كام لەم دوو سوورەتە هەول ئەدات لەرنگايەكى جىاوازو بەشێوەيەكى تايبەتەى جىاواز لەوى تر، وەكو دەرئەكەوئ بۆ هەر كەس كە وورد بێتەو وەو بىربكاتەو لەئايەتەكانى هەردوو سوورەتەكە شێوەيە لەشێوەكانى لارى و نالەبارى بى بېرواكانى مەككە ئەو بوو كە لاقرتەى يان ئەكرد بە پێغەمبەر (ﷺ) و گالتەيان لى ئەهات بەو هەپەشە سامناكانەى كە قورئان ئاراستەى ئەكردن.

ئەيان ووت: (محمەد) ئەمان ترسىنى بەسزا، ئايا ئەو سزايە چى يە؟ و بۆ كى ئەبى؟ وەك (نەزرى كۆپى حارث) يان (ئەبو جەهل) بەلاقرتەى و بى بېروايى يەو ئەيوت: ئەى خوايە ئەگەر ئەم قورئانە راستەو لای تۆو هاتووە دەى لە ئاسمانەو بەرد ببارىنە بە سەرمانا يا سزايەكى سەختمان بۆيىنە.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿١﴾ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿٢﴾ مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿٣﴾ تَمْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴿٤﴾ فَأَصْبَرَ صَبْرًا جَبِيلًا ﴿٥﴾

جا بهر بۆننهوه سه ره تاي ئهم سوهرته هاته خواره وه: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ سَأَلَ

سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿١﴾ داواكهرى داواى سزايهكى كرد كه بهدى ديت، داوايكات يا نهيكات ﴿لِلْكَافِرِينَ﴾ بۆ بى بهواكان. ﴿لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ﴾ كه هيج بهرگري كهرى نيه بوى ﴿مِنَ اللَّهِ﴾ له لايهن خواوه كه ﴿ذِي الْمَعَارِجِ﴾ خاوهنى هه مو پانهى بلىندو پله بهرزهكانه. يا خاوهنى ئاسمانهكانه كه مهلائيكه تياياندا بهرز نهبنهوه بهرینهى پلهكانه قادره له ئاسمانيكهوه بۆ ئاسمانى تر، بهرز نهبنهوه بهو فرمانانهى كه پييان سپيرراوه، له پاش ئهم سه ره تايه كه قسهو بهريارى بهراوهى تيدا بوو له بارهى سزاي خواو بهدى هاتنى بۆ ئهوانهى شايسته ن بوى، ههروه ها له بارهى سه رچاوهى ئهو سزايه و بهرزو بلىندى ئهو سه رچاوهيه، به جوړى كه ئه بى بهدى بىت و بهر هه لست و بهرگري نابى.

له پاش ئهو سه ره تايه ئينجا دهست نهكات بهباسى ئهو پۆژهى كه ئهو سزاي تيا بوو ئه دا، كه ئه وان پله نهبنهوه به هاتنى و كه چى نزيكه لييانه وه، هه رچه ند ئه مان به دوورى دانه نين، ئه فهرموى: ﴿تَمْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ﴾ مهلائيكه تهكان و پۆج بهرز نهبنهوه بۆلاى خوا ﴿فِي يَوْمٍ﴾ له پۆژيكا ﴿كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ كه نه دازهى ئهو پۆژه په نجا ههزار ساله له ساله كانى ئهم جيهانه.

له تهفسيرى ئهم ئايه ته دا چه ند پايه هيه وهكو له كتيبه كانى تهفسيرا باس كراون- له ناو ئهو پايانه دا ئه مه م هه لپژارد بۆ باس كردن كه مه بهست بهو پۆژه پۆژى دوايى يه. مه بهست به پۆج جوهره ئيله، وهكو له چه ند شوينى تر دا بهم ناوه ناو بهراوه. به تايبه تى ناو بهراوه جيا كراوه ته وه له مهلائيكه له بهر گه وه يى يا له بهر ته وه كارو كرده وهى تايبه تى هيه لهو بهرز بوونه وه دا.

ئينجا لهو پۆژه دا بهرز نهبنهوه له بارهى ئهو پۆژه و كارو فرمانه گرنگه كانى ئهو پۆژه وه. ئيمه نازانين ئهو كارو فرمانانه چين، وه نازانين چۆن بهرز نهبنهوه و بۆكوئى بهرز نهبنهوه وه

داواى زانينى ئەوانەمان ئى نەكراۋە. ئەوانە ھەموو شىئىكى غەيبىن، ھىچ پايەكمان نى يە لەسەريان، كەۋاتە بە كورتى بەگۈيرەى دىمەن و پۈۋالەتەكە ئىپۇين و ئىتر بى دەنگ ئەين لەدرىژەدان، ئەۋەندە بەسە بۇمان كە لەم فەرموودەۋە ھەست ئەكەين بە گەۋرەىى و زۆر گىرنگى ئەو پۇژە كە مەلانىكەۋ پۇچ ئەكەۋنە ھاتۇچۇۋ بىزوتنەۋەيەكە پەيۋەندى ھەيە بە كارو فەرمانى ئەو پۇژە گەۋرەيە.

پاشان ئەو پەنجا ھەزار سالە ھەلئەگىرى مەبەست دەست نىشان بى بۇ زۆر درىژى ئەو پۇژە ۋەك باۋ بوۋە لەناۋ غەرەبا ئەو جۇرە ژمارانە بەكار ئەھىنن و مەبەست بارە راستەقىنەكەى نى يەو بەلكو مەبەست ئەو دەست نىشان كىردنەيە، ھەلئەگىرى ھەر بارە راستەقىنەكە مەبەست بىت و لەۋالەتەكەى لانەدرى، ۋە ئەو پەنجا ھەزار سالى ئىستەۋ ئەم جىھانە تەنھا پۇژىك بىت لەۋى! تىگەيشتن لەچۇنىتى ئەۋە زۆر ئاسانە ئىستە بۇمان. چونكە ئەۋەتا زەمىنى ئىمە بىست و چوار سەعاتە ۋە دەرگەۋتوۋە كە چەند ئەستىرەى تر ھەيە چەرخەۋ خولانەۋەيەكى چەند ھەزار قاتى ئەو پۇژى ئىمە داگىر دەكات، مەبەست ئەۋە نى يە ئايەتكە بېرىن بەسەر ئەۋەدا بەلكو ئەۋە وئەيەكە بۇ نىزىك خىستەۋەى ئەو جىاۋازى يە زۆرەى ئەو پۇژە لەگەل پۇژى ئەم جىھانە لە دەروونمانا.

ئىنجا فەرمان ئەدا بە پىغەمبەر (ﷺ) بەئارام و خۇگرتن بەرانبەر پەلە ئانەۋەى بى بېۋاكان بەسزاي خوا بەشىۋەى لاقرت پى كىردن و بېۋا نەبوون پى. ئەفەرمۇى: ﴿تَاسِرَ سَبْرًا حَيَلًا﴾ كەۋاتە پەلە مەكەۋ خۇت بگىرە بە خۇگرتنىكى جوان، بەم پەنگە بەئارامى دئەۋەۋ بەبى ئەمەى ئارمەزايى تىكەل بىت و گومان و دوۋ دلىت بىى لەپراستى بەلئەكەدا، بەلكو بەئارام و دلىابىت بەپاشەپۇژ، و پزاي بىت بەبېرىارى خوا، ھەست بىكەيت بەلىزانى و كاردروستى خواۋ دلت پەيۋەست بىت بەخواۋە.

فەرماندان بە ئارام و خۇگىرى بۇ ھەموو پىغەمبەرئى بوۋە، لەگەل ھەموو بانگەۋازەكانى خواۋ بوۋە، ھەروەھا ئەو فەرمان بۇ ھەموو شوين كەۋتوۋەكانى پىغەمبەر (ﷺ). بى گومان ئارام و خۇگىرى زۆر پىۋىستەۋ ئاچارى ھەيە پىى لەبەر قورس و گرانى ئەركى بانگ كىردن و پىنمايى و سەختى پىگاكە.

ئەو جۆرە خۆگرتنە پرىك و راستە شايانە لەگەڵ خواوەنى ئەو بانگ و بانگەوازەدا چونكە بانگ كردنەكەى بۆلاى خوايە، بەههچ پەنگ لەو بانگ كردنەى ئامانج و مەبەستىكى نى يە بيجگە لەخوا و پەزامەندى خوا. كەواتە هەرچى بەسەربىت و دووچارى هەر سزاو مەينەتئى بىن هەمووى بۆ خوايە و لەپىنگاى خوادايە و هەمووى بەپىنى لى زانى و كاردروستى خواهىشى خوايە.

كەواتە لەگەڵ ئەو هەستەدا ئەو خۆگرتنە راستە ئەبى هەلقولى لە كانگاى دلەوه. خوا كەخواوەنى ئەو ئايىنەيە كە بى پىرواكان بەرھەڵستى ئەوهست، خواكە خواوەنى ئەو بەلەين و ھەپشەيە كە بى پىرواكان پەلەى پى ئەننەوه و بەدرۆى ئەزانن، هەر ئەو بىرپاردەرى هەموو بەسەرھات و پووداويكە، و ئەوكات شوپىنيانى ديارى كردووه، و تەگبىرى هەموو شتى كردووه بەپىنى زانين و كار دروستى خۆى. بەلام مەردم بى ئاگايە لەوى خوا ئەيزانى بەمۆى ئەو پەلە ئەكات و پەلە ئەننەوه.

كاتى ماوه كە درىژەى كيشا و بەلەين و ھەپشەكەى بەدى نەھات ئەكەويتە گومان و دوودلى، جار بەجارى بى ئارامى پوونەكاتە بانگ كەران خويان، و ئارەزو و ئاواتى زوو بەدى ھاتن دەروونيان داگير ئەكات، ئەو ھەلە ئەم جۆرە تەمى و دل دامەزاندن و ئارام پى دانە لەلايەن خواى پەرورەدگارەوه دىت. وەك لىرەدا ھات و فەرمووى: ﴿فَاتَمِزْ مَبْرَأَ جَيْلًا﴾ ئەم فەرمان و فەرموودەيە لىرەدا لەگەڵ پىغەمبەرە (ﷺ) بۆ ئارام پى دان و دامەزاندنى دلى بە فەرى بەرانبەر ئەو هەموو دەم درىژى و سەركىشى و لارى و ئالەبارى ئەو بى پىروايانە.

بۆ پوون كردنەوى مەسەلە و مەبەستى تر كەبرىتى يە لەمەى حىساب و ئەندازەى ھەرشتى لاى خوا جياوازە لە بەراورد كردنى كەم و كوپى بەندەى خوا وەك ئەفەرموى: ﴿إِنَّهُمْ بَرُّونَهُ، بَعِيدًا﴾ بى گومان بى پىرواكان ئەو سزايەى كە ھەپشەيان لى كراوه پىنى. يا ئەو پۆژەى كە ئەو سزاي تيا پوونەدا بەدورو نەگونجاوى ئەزانن و دانەنن. ﴿وَنَزَنَهُ قَرِيبًا﴾ وە ئىمە بەنزىك و گەنجاوى ئەزانن و دانەنن. پاشان شىوہەيەكى ئەو پۆژە نەخشە ئەكىشى كەكار ئەكات لەم بوونەوھەرە لە دەروونى مەردوم دا. ئەفەرموى: ﴿يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَلِ﴾ ئەو سزايە بەدى دىت يا ئەو پۆژە پوونەدات لەپۆژىكا كە ئاسمان وەك مسى تواوەى لى دىت،

﴿وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ﴾ ﴿١﴾ وَلَا يَنْتَلُ حِمِيمٌ حِمِيمًا﴾ ﴿١٠﴾

﴿وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ﴾ وه شاخ و چیاکان وهك خوری شی کراوهی پهنگاو پهنگی لی دیت! قورئان لهچهند شوینا پوونی نهکاتهوه کهچ پووداوینکی گهوره لهم بوونهوهردا بهدی دیت لهم پوژدهدا، کهبارو حالی نهم زهوی و ناسمان نهگورئ، شیوه و نیشانه و پهیوهستی مانگو و خور نهستیوهکان ناهیلئ.

جا هیندی لهو پووداوانه نهمهیه که لیږدهدا نهفهرموی: ناسمان نهتویتهوه به وینهی مس و ناسن و نهو جوړه شتانه که تواوه بن، نهم جوړه نایهتانه شایستهی نهون که زانایانی ناسمانی و سرهشتی باش لییان وورد ببنهوه و بیریان لی بگهنهوه. چونکه پای بههیزی نهوان لهسر نهویه که نهم نهستیوانه پیک هاتوون لهو شتهکانی یانه که توابنهوه تا رادهیه بوون به گازو هلم که نهو رادهی هلمی و گازی یه به چهند قوناغی پهیدا نهبن لهپاش توانهوه. (جا پهنگو هلهنگرئ که نهو نهستیوانه لهو پوژدا بکوچینهوه و سارد ببنهوه هتا نهبن بهو شته تواوانه و جاری بین!).

نهو حله نهم حالهتی نیستهیان نهگورئ و مهبست نهوه نی یه نهم نایهتانه بهم جوړه تفسیر بکهینهوه بیانپږین بهسر نهم بارهدا کهباس کرا. بهلکو نهلین نهم باره هلهنگرئ و سوود بهخشه بو نهو زانایانه و شایانه بویان بیر لی کردنهوهیان، نیمهی برودار نهوهستین لهبردهم نهم نایهتانهداو بیر نهکینهوه لهو بهسرهات و شیوه سامناکه، شیوه و بهسرهاتی که ناسمان تیایا تواوه بیت وهکو مس و ناسن و شتهکانی تر، وه شاخهکان تیایا وهك خوریهکی شی کراوهبیت.

بیر نهکینهوه لهو سام و بیمه داچلهکینهوهی که پوونهکاته دل و دهریون، قورئان نیشانی نهوات و نهیگهیهنئ که نهفهرموی: ﴿وَلَا يَنْتَلُ حِمِيمٌ حِمِيمًا﴾ وه هیچ خزمینکی دلسوزی دلگرم پرسپار ناکات و ناپرسیتهوه لههیچ خزمینکی دلسوزی دلگرم، بهلکو ههموو کهس دلی بهستراوه بهخویهوه و ناپهرژیته سر کهسی تر، چونکه سام و بیمه که نهونده گهوره و بههیزه و لهراوهیهکایه ههموو پهیوهندی و پهیوهستی یه نهپچرئ و نایهیلئ، و هیچ کهس هوشی بهلای هیچ کهسی ترهوه نامینئ و هرکهس غمی خویهتی. پهنا نهگرین بهخوا لهو پوژده، نهو لی نهپرسینهوهش لهبر نهوه نی یه که بهیهکتر نازانن و یهکتر نابینن،

يَبْصُرُونَهُمْ يَوْمَ الْمُجْرِمِ لَوْ يَفْقَدِي مِنْ عَذَابٍ يَوْمِيذٍ بَيْنِيهِ ⑪ وَصَلَجَتِهِ وَأَخِيهِ ⑫ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي
تُؤَيِّدُهُ ⑬ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ⑭ كَلَّا إِنَّمَا لَطَى ⑮ تَزَاوَعَهُ لِلشَّوَى ⑯ تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى
⑰ وَجَمَعَ فَأَوْعَى ⑱

به لکو ﴿يَبْصُرُونَهُمْ﴾ نه خړينه بهرچاوی په کترو په کتره بڼه بڼن. به لام هه موو که س دلی
به ستر او و هوشی به لای که سی تره و نی په و که سی به خه یا لا نایه که لینی بېر سیته و و
پر سیاری هیچی لی بکات. پوړه که نه ورنده سهخت و سامناکه تاوانبار تیا یا نه گاته نه م
راده په که نه فهر موی: ﴿يَوْمَ الْمُجْرِمِ﴾ تاوانبار پنی خوشه و ناواته خوازه که ﴿لَوْ يَفْقَدِي مِنْ عَذَابٍ
يَوْمِيذٍ﴾ کاشکی فیداکاری بکات له باتی سزای نه و پوړه ی که تینی که و تووه ﴿بَيْنِيهِ﴾ به کوره کانی
﴿وَصَلَجَتِهِ﴾ و به ژن و هاوسه رکه ی، ﴿وَأَخِيهِ﴾ و به براهی، ﴿وَفَصِيلَتِهِ﴾ و به خزم و عشیړه ته
نزیکه که ی ﴿الَّتِي تُؤَيِّدُهُ﴾ که نه یگریته خوی و بهرگری لی نه کات له به سره هاتی خراپا، ﴿وَمَنْ فِي
الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ و به هر که س و اله زمویدا هه موو به په کجار، ناواته خوازه فیداکاری بکات به وانه و
و ده ست هه لگری له وانه هه موو ﴿ثُمَّ يُنْجِيهِ﴾ ټینجا خوا نه و پزگار بکات، په نا به خوا له سام و
ترسني بگامه نه و راده په که کابرا ناواته خوازیټ بو ده ست هه لگرتن له وانه ی که له جیهانا
فیداکاری نه کات به گیانی خوی له پړنگیا نا !!

له و کاته دا که تاوانبار که له و حال دایه و نه و ناواتیته ی، نه و سیاچاره تیری ژاروی
نه کړی به به نو که ی دلیا و شتی نه بیستی که به ته وای ناو میدی نه کات له هه موو هیوا و
ناواتی، به لکو له هه موو خه تهره و خه یالی خوشی په، پیا هه لخشان و تن خوړین نه بیستی
له نومید و ناواته که یا، هر چونی له م جیهانه ییش دا قورثان پی ی پانه گه یه نی و نه فهر موی:
﴿كَلَّا﴾ نه خیر، نه و ناواته ی به دی نایه و با ناواتی و نه خوازی و به هیچ به نگ پزگار بوون
نابن، ﴿ثُمَّ لَطَى﴾ به راستی ناگری که سزای پی نه درنی ناگری دوزه خه که بلیسه داره. ﴿تَزَاوَعَهُ
لِلشَّوَى﴾ له کاتی کا هه میسه پیسته کانی سرو دهم و چاو پانه کیشتی و هلی نه پچری و نه یخوات

له م نایه ته و نایه تی پاشی دا چند ته رکبې کراوه، به پی ی نه و ترکیبانه شیوه ی ته فسرده که نه کړی به لام
مه به سته که هر به ک شت نه گرتنه و.

و وهك خوى لى دیتهوه! كه پیست - به تایبه تی له سرو چاودا - هستیاری به هیژتره كهواته سزادانی له هه موو سزایه سهخت تره. ﴿تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى﴾ بانگ ئەكاته ئەو كه سهی كه له م جیهانه دا پشتی نه كرده ئایینی خواو پووی وهر نه گێرا له گوێرایه لی خواو پیغه مبه ر(ﷺ) ﴿وَجَمَعَ فَأَوْعَى﴾ وه مالی كۆنه كرده وه ئینجا نه كردو كۆی نه كرده وه له کیسه و گه نجینه و جینگای تایبه تی دا، و سهرفی نه نه كرد له پینگای خوادا.

له م جیهانه دا كۆكرده وهی مال خه ریکی نه كردو هۆشی به لای بانگ كردنی خواو پیغه مبه ر وه(ﷺ) نه بوو، به لام له وی ناتوانی بئ هۆش بیست له بانگ كردنه كه ی دۆزهخ، له م جیهانه دا نه توانی مل پیچی بكات به لام له وی ناتوانی مل پیچی بكات له دۆزهخ، به لكو به ئه سپایی نه پرا بۆلای. ئەو بانگ كردنه ئیتر نه وه به قسه و به زوبان بیست وهك نه گێر نه وه له(ئین و عهباس) و چهند كه سی تره وه - خوا لییان پازی بیست - كه نه فهرمون: خوا دۆزهخ گۆیا دهكات هه رچۆنی پیست و دهست و قاچی دۆزهخی یهكان گۆیا ئەكات تا شایه تی نه ده ن له سه ر گونا و تاوانیان.

دۆزهخ به ناوی خویان و باوکیانه وه بانگیان دهكات و ئەلی وهرن بۆلای خۆم ئە ی بئ بڕواكان، ئە ی نا پاكه كان. یا مه به ست به بانگ كردنه كه به زوبانی حال بیست، یا بانگ كردنی مه لائیکه ته کار به دهسته کانی دۆزهخ بیست، به هه ر کام مه به ست بیست کارو به سه ر هاته كه ئیجگار گه ره و سامناکه. له م سوهر ته و له دوو سوهر ته ی پیش ئە ما قورئان بیزاری و خه شمی ده ربیری له سه ر ره زیلی و چنگ گوشرای و چا و بر سیستی و كۆكر ده وه ی مال و ده ست به سه را گر تنی به بی یار مه تی دان و ده ست گێر یی هه ژار و بئ نه و، ده ست نیشان ئەكات بۆ ئەو سیفه ته نا ره وایانه و نه یانه ئینی به دوای بئ بڕوایی دا.

جا له وه وه ده ر نه كه وی كه گه ل و كۆمه لی مه كه له گه ل بئ بڕوایی و بت په رستی یه كه یاندا ئەو سیفه ته پیسانه ش باو بووه له ناویاندا، بئ گومان نه وه ش به ره له ستی کی به تین و به هیژی و له پینگای ئەم ئایینه پیرو زه دا كه مه به ستی کی گرنگ له مه به سته کانی په ره ده كردن و فێر كردن و پام كردنی مه ر دمه له سه ر یه کی تی و براهی تی و خۆ شه ویستی و یار مه تی و ده ست گێر یی و چا و د ل و ده ست گو شادی له نا و كۆمه لی ئاده می دا و پزگار كردنیان له وه موو نه خو ش یه ده روونی و كۆمه لایه تی یه كه با و بووه له و سه ر ده می نه فامی و هه موو چه رخی تری نه فامی دا، له پاش ئەو سه ر ده مه تا ئیستا و له مه و پاش و له دا هاتو دا هه تا هه تایه.

﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا﴾ (١٩) إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٢٠﴾ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢١﴾ إِلَّا

الْمُصَلِّينَ ﴿٢٢﴾ الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿٢٣﴾

ئایینی ئیسلام بیزاره له تهمەلی و تەوهزەلی، و هانی مەردوم ئەدا لەسەر هەول و تی کۆشان - لەرنگای پەوا و شەری یەو - بۆ زۆرکردنی مال و سامان و دەست خستنی ئەو هەموو خێرو بێرە ی که خوا دروستی کردووە بۆ بەندەکانی، و مال و سامان بەخێر ناوێبا. بەلام لەهەمان کاتدا دژی چروکی و چاوبرسییتی و زیاده هەلپەو تیرنەخواردنە، هەرچۆنی دژی پەیداکردن و کۆردنەوێه لەهەر ڕێگایەکیەو زیانی گەلی تێدابی، جا لەبەرئەو قەدەغە ی کرد زۆر بەتوندی سوود و خواردنی مالی خەلکی بەناحق و ناپەوا، هەروەها هەر مامەلە یە که سەری لەووە دەرچێ وەکو بەدریژی لەم شەریعەتەدا پوون کراوەتەو.

ئینجا شیوە و باوەرە راستەقینەکی دەروونی ئادەمی یشان ئەدا بەرانبەر خێرو خوشی و شەرو ناخوشی، لەکاتی کدا ئادەمی بڕواداریت و لەکاتی کدا بێ بڕوا بێ، ئەفەرموی: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا﴾ بێ گومان هەموو ئادەمی دروست کراوە بەجۆری زۆر خۆنەگرە لەکاتی تەنگی و ناخوشیدا و زۆر چروک و چا و برسی یە لەکاتی دەسلەت و خوشیدا. وەکو ئەفەرموی: ﴿إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا﴾ کاتی تەنگی و ناخوشی بەسەربیت زۆر غەمبار و بێ ئارام و خۆنەگرە. ﴿وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا﴾ وەکاتی خێرو خوشی و سامانی بەرکەوی زۆر و برسی و چاکە و خێرگرە.

ئەم شیوە ی که قورئان نەخشە ی کێشا بۆ ئادەمی بێ بڕوا زۆر شیوە یەکی نایابە لەپراستی و لە ووردیدا، بەپراستی نیشانە تیرو تەواوەکی پوون ئەکاتەو، بەپراستی ئەو شیوە ناشرینە ی لەکۆل نایقەو بەو بڕوا راستەقینە نەبێ که پەيوەستی ئەکات بەخواوە که تەنها ئەو شە سەرچاوە ی ئارامە بۆ دل و دەروون لە کاتی خوشی و ناخوشیدا.

بێگومان هەرکەس ئەو بڕوا و پەيوەستی یە نەبێ لەکاتی ناخوشی و تەنگانەدا بێ ئارامە، چونکە هیوای بزرگاربوونی نی یە و لای وایە هەر بەو جۆرە نەبێ و دەرووی لێ

ناکریتهوه، و چاره‌پوان نی یه که خوا ئه و باره‌ی له‌سه‌ر لایا، جا له‌به‌رنه‌وه ژیا نیک‌ی سه‌خت به‌سه‌ر ئه‌با. کاتی خوشی و ده‌ست کهوتیکی ببی چاو برسی ئه‌بی و خیری لی نابیته‌وه. چونکه له‌خوایه‌وه ناناسی به‌لکو له‌هونه‌رو تیکۆشان و کرده‌وه‌ی خوی نه‌یزانی. کهواته چروکی به‌کار نه‌هینی و دلی نایه هیچ کەسی تیا به‌شدار بکات، و ئه‌بی به‌دیل و یهنده‌ی مال و ده‌ست کهوته‌که‌ی. کهواته ئه‌و کەسه نه به‌کاری خوشی دیت و نه به‌کاری ماخوشی، و نه به‌رگه‌ی سه‌رما نه‌گرئ و نه به‌رگه‌ی گه‌رما. کهواته به‌روای راسته‌قینه به‌خوا شتیکی زۆر گه‌وره و گرنگه له‌ژیا نا، بوونی ئه‌و به‌روایه هۆی گه‌وره‌ترین ده‌ست کهوته له‌جیهانا پیش پاداشتی پۆژی دوایی.

هه‌موو ئاده‌می به‌سروشت به‌شداره له‌و دوو سیفه‌ته خراپه‌دا بیجگه له‌و به‌رواداران‌ه‌ی که خاوه‌نی ئه‌م هه‌شت سیفه‌تانه‌ن که یه‌ک به‌یه‌ک دین و پوونیا ن ئه‌که‌ینه‌وه:

۱- ئه‌فه‌رموئ: ﴿إِلَّا الْمُسْلِمِينَ ۝ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ دَائِرُونَ﴾ بیجگه له‌و نوێژکه‌ران‌ه‌ی که له‌سه‌ر نوێژ کردنیا ن به‌رده‌وامن و هه‌رگیز ته‌رکی نا‌که‌ن. نوێژ زیاد له‌وه پایه‌یه‌که له‌پایه‌کانی ئیسلام و نیشانه‌ی به‌روایه، هۆی په‌یوه‌ندی و په‌یوه‌ستی به‌خواوه، شیوه‌ی به‌نده‌یی ته‌واوه که پاده‌و پله‌ی خوایه‌تی و به‌نده‌یی تیا جوئ ئه‌بیته‌وه له‌شیوه‌یه‌کی تایبه‌تی دیاری دا. به‌رده‌وامی له‌سه‌ری و وازی نه‌هینانی نیشانه‌ی جیگیربوون و دامه‌زراوی یه له‌سه‌ر ئه‌و باره‌ راسته‌و ئه‌و په‌یوه‌ستی یه به‌هه‌میشه‌یی. جا له‌به‌رنه‌وه پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌ر ئه‌ندازه عیباده‌تی بکرایه به‌رده‌وام ئه‌بوو له‌سه‌ری و وازی لی نه‌هینا و ئه‌یفه‌رمو: خوشه‌ویستری ن کرده‌وه چاکه‌کان به‌لای خواوه ئه‌وه‌یه که هه‌میشه‌یی بی‌ت با که‌میش بی‌ت. وه‌ک له‌حه‌دیسی عائشه‌دا ئه‌فه‌رموئ: که‌له هه‌ر شه‌ش کتێبه‌ صحیحه‌کاندا هه‌یه، چونکه ئه‌وه دامه‌زراویه نه‌ک بکری به‌گرو فېرو گالت‌ه‌ی منان، ده‌می به‌توندی بگری و ده‌می وازی لی به‌یئری.

۲- ﴿وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ﴾ وه نهوانه‌ی کله مال و دارایی یه‌کانیانا ماف و به‌شیکی زانراو هه‌یه. ﴿لِلنَّسَائِلِ﴾ بۆ بئی نه‌وایه که سوال و داوا نه‌کات، ﴿وَالْمَحْرُورِ﴾ وه بۆ بئی نه‌وایه که سوال و داوا ناکات و به‌بئی پیو‌یست سه‌یر نه‌کری و به‌هوی نه‌وه بئی به‌ش نه‌کری، ئیتیر نه‌و ماف و به‌شه زه‌کات بیئت که له‌سه‌رده‌م و چهرخی مه‌که‌کیشا هر بووه و نه‌ندازه‌که‌ی نه‌و کاته له‌لایه‌ن شه‌رعه‌وه دیاری نه‌کراو له‌پاشا له‌مه‌دینه دیاری کرا. یا خیر و سه‌ده‌قه بیئت. یا نه‌ندازه‌یه بیئت که بر‌واداران پیو‌یستی بکه‌ن له‌سه‌ر خو‌یان له‌به‌ر خواو له‌به‌ر به‌زه‌یی هاتنه‌وه به‌بئی نه‌واو هه‌ژاران دا له‌هموو حه‌فته‌یه‌ک یا هموو مانگی وه‌کو ئیمام (نه‌بو عبدالله) نه‌فرموی: به‌هر جو‌ریبی به‌ده‌رکردنی نه‌و ماف و به‌شه مه‌ردومی بر‌وادار پزگار نه‌بئی له‌چروکی و چاو برسیتی، زال نه‌بئی به‌سه‌ر نه‌و سیفته‌ نه‌په‌روایانه‌دا و هه‌ست نه‌کات به‌وه‌ی پیو‌یسته له‌سه‌ر شانی ده‌سه‌لاتدار به‌ران‌به‌ریی ده‌سلات و هه‌ژار، له‌ناوئهم میله‌ته‌دا که نه‌بئی قولگیری و یارمه‌تی ده‌ری یه‌کترین. هه‌ست کردن به‌وه‌ی که هه‌ژارو بئی نه‌وا مافی هه‌یه له‌مائی ده‌ست دارو ده‌وله‌مه‌ندا له‌لایه‌که‌وه هه‌ست کردنه به‌لوتف و میهره‌بانی خوا، له‌لایه‌تره‌وه هه‌ست کردنه به‌په‌یوه‌ستی ناده‌میستی، بیجگه له‌وه له‌و هه‌سته‌دا نازادی یه‌کی ده‌روونی هه‌یه له‌کوژت و زنجیری چروکی و پژی، له‌هه‌مان کاتدا هاندرو پال پیوه‌نه‌ره بۆ قولگیری و کۆمه‌کی و یارمه‌تی گه‌ل و نه‌ندامی گه‌ل. که‌واته ئهم سیفته‌ته‌ی دووه‌م زۆر پر سوود و به‌نرخه له‌جیهانی ده‌روون و له‌له جیهانی ژیان و پووداوی ژیاندا. باس کردنی لی‌ره‌دا زیاد له‌وه نیشانه‌و سیفته‌تی که له‌ نیشانه‌و سیفته‌ته‌کانی بر‌واداران، نه‌لقه‌یه‌که له‌ زنجیره‌ی چاره‌سه‌رکردنی چروکی و پژی که‌له‌سووره‌ته‌که‌دا باسی کرد.

۳- ﴿وَالَّذِينَ يُضَاهُونَ سِوَرِ الْآلَيْنِ﴾ وه کهسانئ که بپروای پښک و پاستیان هیه و نه یانبئ به پوژئ

تولم و پاداش که پوژئ دواپی یه، پروایان هیه پئی به جوژئ به کرده و نه و پروایه
دوره خه، بهم پهنگه خویمان ماندوو نه کهن له عیبادهت و خوا په رستی دا. نه سیفته ته
له پښوه په یوهندی هیه به مبهستی سهرکی سووره ته کهوه وه له همان کاتدا
نیشانه یه کی سهرکی یه له نیشانه کانی مروژئ پروادار.

بهرو بهرهمینکی ناشکرای هیه له بهرنامه ی ژيانا له باره ی هست و په وشته وه.
تهرازوی کهسن که بپروای به پوژئ دواپی ببئ جیاوازه له ترازوی کهسن که بئ پرواییت
به و پوژه یا به گومان و دوو دل بیت تیا یا.

پروادار به و پوژه سهرنجی ترازوی ناسمان نه دات له کیشانه و بهراورد کردنی ژيان و
کرده وه و پروداو له ژيانا. نهک سهرنجی ترازوی زهوی له دهررونی خو یا هه ول و ته قه لای
بو پوژئ دواپی یه نهک بو نه جیهانه و بهس، نه چئ به پیری هه موو پروداو به سهرهاتی چاک
یا خراپ، و له دهررونی خو یا به سهره تاو پیشه پرو سهرنجیان نه دات و بهرهم و
سهره نجامه کانیان له پوژئ دواپی یه، کهواته له کاتی بهراورد و کیشانه ی هه موو کرده وه و
پروداوه کانی نه و جیهانه دا بهرهم و سهره نجامه کانیس له گه لیان جوت نه کات و پښکه وه
نرخیان بو دانه ئی و نه یان کیشئ. به پیچه وانه نه مانیه بی پروا به و پوژه.

بی پروا به و پوژه هه میشه سر نه کاته نه ژيان و جیهانه و چاوی ته نها نه پښته نه دوو
شته کهم و کورت و تنگه، کهواته هرچوئن هه لیه و پښکای راستی ون کرده وه، هه روه ها
به سزای دهررونی و به بئ نارامی نه ژئ، چونکه هرچه نده بهش و دهست کهوتی گهره و
فراوان بیت هر کهم و ناتواوه و به تاره زوو و خواستی نی یه، ماتول چاوه پروانی دهست
کهوتی نه و جیهانی نه پروای نی یه و به ته ما نی یه هه موو کهم و کوپی و ناتواوی تیره لهوئ
تهواو بکات. جا له بهر نه وه باوه به و پوژه بهش و پارچه یه که لهو ناقیده و نیمانه ی که بناغ و
بنه پښته بو بهرنامه ی ژيان له نیسلامدا.

٤- ﴿وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ﴾ وه كهسانى كه نهترسن و دلّه لهرزه يانه له سزای پهروردگار يان، مهترسى نهكهن لهخويان لهگهال نهوهى كردهوهى چاكيان ههيه، چونكه نهزائن ههرچى بكهن ههر كههوهى ههچ چاو نادا لهگهال گهرههوى خواو مافى خوا بهسهر بهندهكانى يهوه، بيجگه لهوهش بهچى بزائن كه كردهوهكانيان پاك و خاوينه له ههوه لهكهيهوهى ههچ پووپامايى و نيازى ترى تيكهال نيه. نهه سيفهته رادهو پلهيه تره جياوازهو بهرز تره له بپروا به پوژى دوايى.

نهوهتا چهند كهس ههيه زور زهبنه بپروايان ههيه بهو پوژوه كهچى نهو وريايى و بيم و ترس و خوپاريژى يانهيان نى يه، نهه سيفهته برىتى يه له وريايى يهكى تيرو تهواو و ههست كردن به كههوهى كوڤى له كردهوهى چاكدا ههرچهند زوريش بيئت، وه مهترسى له لادانى دل و شايستهيى بو سزاي خوا له ههر كاتيكا ببى، لهگهال چاوهروانى و نويميد به پاراستنى خوا. نهه سيفهته يهكيكه له سيفهته گهرهكانى پينغهمبهه(ﷺ) نهوه بوو لهگهال رادهو پلهي بهرزى لاي خواو خوشهويستى بهلاي خواوه، لهگهال نهوهدا نهيزانى كه خوا ههلى بزاردوهو پاراستوويهتى. لهگهال نهوانهدها ههميشه ورياو پاريزهري خوى بوو، ههميشه نهترسا له سزاي خوا، نهيزانى كه كردهوهكانى پهناي نادهن و نايلهه بهههشت مهگهر به ميهرهبانى و بهزهيى خوا، فهرمووى به هاوهلهكانى وهكو(موسليم)و(نهسانى) ريوايهتى نهكهن: ههرگيز ههچ كهس كردهوهى خوى نايلهه بهههشت. نهوانيش ووتيان: نهى پينغهمبههري خوا تويش كردهوهت نايلهه بهههشت؟ له وهلامدا فهرمووى: منيش كردهوهه ناميلهه بهههشت مهگهر خوا به رهحههت و ميهرهبانىي خوى دامشارى.

ئينجا هوى نهو بيم و ترسه پوون نهكاتهوهوه نهفهرموئى: ﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ﴾ بئگومتان سزاي پهروردگار يان باك لى نهكراو نى يه، چونكه ههر ههچ نهبن له ههوهو كاتيكا لهوانهيه هوى نهو سزايه پوو بدا له بهندهوه نهو كاته شايستهيى سزا نهبيئت، خواي گهره وريايى و ههميشهيى نهو ههستهيى نهوى له بهندهكانى، ئينجا نهگهر ههلهو گوناھى پووبدا، ميهرهبانى يهكهى فراوانه، ليبوردنى ئامادهيه، و قاپى گهرانهوهيشى لهسهر پشته ههتا توژى پيش مردن! ههر دلى پهيوهست بئ بهخواوه له ناوهندى ترس و نويميدا نهئى.

وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٢٩﴾ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٣٠﴾

۵- ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ﴾ وه كه سانی كه پاریزمیری عیب و عورتهی خویانن ﴿إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ﴾ مه گهر له حال وها و سره کانیان. ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾ یانه و که نیزه و نافرته تانهی که بوون به مولکیان ﴿فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ﴾ چونکه بن گومان نه وان بو نه دوو جوړه نافرته ره خنه و تنگ ئی مه لگراو نین.

مه به ست بهم سیفته پاک و خاوینی گهل و نه دمای گله، چونکه ئیسلام گهل و نه دمایکی پاک و خاوینی نه وی، له هه مان کاتا ئیسلام پرک و پوونه و بن پیچ و په نایه، نایه وی هیزو وزه و نارهنووه سروشتی یه کان له کار بخت، یا ده ست بگری به سهریاناو سهرکوتیان بکات و په نگیان پی بخوا ته وه، به لکو نه یه وی داخوازی نه و شته سروشتیانه به جی بیت، به لام به شیوه یه کی پاک و شرعی، وه نه یه وی گله که ی دامه زړینی له سر مالو خیزانی ره وای شرعی که خشت و پایه کانی به تین و به هیزین. گهل و کو مه لیکي نه وی که منال تیایدا باوکی خوی بناسی، وه شهر مزار نه بی له شیوه ی پیدابوون. نه یه وی په یوه سستی و په یوه ندی ژن و میردی له سر بنه رته لیکي پاک بیت به بی تیکه ل و پیکه لی، دامه زراو و به تین بیت، به نیازی ژیانیکي نارام و پر له دلنیایی، له بر ثامانچ و مه به سستیکی پوون و ره وان، که هه لسانه به پیویستی یه کی ناده می و کو مه لایه تی، نه ک بو ته نها به جی هینانی نارهنوویه کی نارهل ناسایی!

جا له بر نه وه قورئان نه سیفته پیچمه می کرد به سیفته له سیفته گرنگه کانی بروداری راسته قینه، و هه موو شیوه و جوړه کانی به جی هینانی نارهنووی ژن و میردی قه ده غه کرد بیجگه له جورو شیوه یه که گه یشتنه به نافرته له پرنگه ی سروشتی و شرعی خو یه وه، ئیتر به ماره کردن یا به مولکایه تی کاتی ده ست که وی له پرنگایه کی راست و به هیوه کی شرعی. تاقانه هو ی راست و شرعی ش که ئیسلام ره وای بدات و انی پیا بنی کرتنی نه و نافرته تیه له جه نگیکا که به رپا بوو بی ته نها له پرنگای خوا دا، وه ته نها نه و جه نگیه ش ئیسلام ره وای نه دات و دانی پیا نه نی.

له باره ی دیل و ده سترگی نه و جه نگه وه به دریزی دواين له چند شوینی له ته فسرده دا وه ک سوره تی "المؤمنون" و سوره تی "محمد" به شیوه یه که به سه بو هه موو ژیری که

به‌دوای راستی دا بگه‌ږئ. که‌واته لیره‌دا به‌و درېژنی په‌له‌سری نا‌پوږن! به‌س نه‌لین: یاسای
 نه‌سلی و بریاری هه‌تاه‌تایی سه‌بارت به‌ دیل و ده‌ستگیرکړای جه‌نگ نه‌وه‌یه که‌ نایه‌تی
 سوره‌تی محمد باسی نه‌کات و نه‌فرموی: ﴿فَإِنَّا مَّا بَعْدُ وَإِنَّا فَعَّا﴾ واته‌ ئینجا یابه‌ پیاوه‌تی و
 به‌خو‌ږایی به‌ره‌لایان بکه‌ن، یا له‌بریتی شتی‌کدا، ئیتر شو شته‌ له‌شیوه‌ی دیل به‌دیلدا بیت،
 نه‌مهی که‌ ئیسته‌ پی‌ی ده‌لین - تبادل الاسری -، یا له‌ هر شیوه‌یه‌کی ترا که‌ گه‌وره‌ پیاوی
 موسلمانان به‌رژوه‌ندی موسلمانانی تیدا ببینی، به‌لام له‌ هه‌ندی کاتدا هیندی له‌ دیله‌کان
 نه‌میننه‌وه‌و به‌ره‌لا ناکړین نه‌ به‌خو‌ږایی و نه‌ له‌بریتیدا، نه‌مه‌ نه‌بې به‌ بنده‌ نه‌گه‌ر دوژمن
 دیلی موسلمانان بکات به‌ بنده - له‌ هر شیوه‌یه‌ له‌ شیوه‌کانی به‌نده‌یی - ئیتر با شو
 ناوه‌ی لی نه‌نرئ، وه‌ نه‌گه‌ر دوژمن شو نه‌کات ئیسلام به‌هیچ په‌نگ بریاری به‌نده‌یی نادا.
 ئینجا کاتی به‌گو‌ږه‌ی کرده‌وی دوژمن نه‌میش بریاری به‌نده‌یی دا به‌سر هرکس و هر
 نه‌داز له‌ مانا شوکاته‌ شو دیلانه‌ دابه‌ش نه‌کړین به‌ سر موسلمانان‌کانا به‌و جو‌رو شیوه‌ی که‌
 باسکراوه‌ له‌ شریعتا، شو دابه‌شکراوانه‌ نه‌بې به‌ بنده‌و ملک‌ی موسلمانان پیش
 نازادبوونیان، له‌دوای نازادبوونیان ئیتر سهریست نه‌بې. وه‌ شوای شایانی باسه‌ نه‌میه‌:
 ئیسلام نه‌وه‌نده‌ هو‌ی نازادبوونی داناوه‌ به‌نده‌یی له‌ ژیر سیبهری ئیسلامی راسته‌قینه‌دا
 خو‌ی نه‌تویته‌وه‌. بو‌ وینه‌ قورئان بریاری داوه‌ (۱/۸) هشت یه‌کی هه‌موو زه‌کات ته‌رخان
 بکړئ بو‌ نازادکردنی به‌نده‌!! ئینجا له‌کاتی به‌نده‌ییدا نه‌گه‌ر دابه‌شکراو نافرته‌ بن ئیسلام
 په‌وای داوه‌ به‌س بو‌ خاوه‌نه‌کانیان بچه‌ لایان و مامه‌له‌ی ژن و می‌ردیان له‌گه‌ل بکه‌ن، شو
 نارمزه‌ سروشتیان‌یان به‌و جو‌ره‌ پاک و خاوینه‌ جی به‌جی بکه‌ن، نه‌ک به‌ریان به‌ره‌لاکه‌ن به‌کړئ
 یان به‌خو‌ږایی بو‌ هرکس نارمزه‌ نه‌کات شو شیوه‌ نا‌په‌واو چه‌په‌ل‌یان به‌سر بیئن وکو
 باوه‌ له‌ کو‌ن و تازه‌دا بو‌ نافرته‌ دیله‌کانی جه‌نگ له‌لایه‌ن غه‌یری موسلمان‌وه‌. ئیسلام له‌بر
 نه‌مهی هه‌موو شتی راست و په‌وایه‌، به‌بې پیچ و په‌نا هه‌موو قسه‌ی خو‌ی نه‌کات و هه‌موو
 بریاری خو‌ی به‌ناشکرا درده‌بېږئ، نه‌وه‌تا شو دیله‌ی که‌کرا به‌ بنده‌، به‌ بنده‌و مولکی
 ناو‌شبا، نه‌ک وک خه‌لکی تریه‌ناو‌نازادوسه‌ریه‌ستی ناو‌بیات و که‌چی له‌پووی راستیدا
 پیست‌ترین شیوه‌ی به‌نده‌یی به‌سر بیئ. په‌وایدا که‌نه‌و نافرته‌ دیلانه‌ی که‌ بریاری به‌نده‌ییان
 بدرئ خاوه‌نه‌کانیان بچه‌ لایان، چونکه‌ نه‌بې شو نارمزه‌ سروشتیان جی به‌جی بکړئ.
 نه‌ک وک خه‌لکی تر که‌ به‌دم باسی نه‌وه‌ ناکات - وک شو نافرته‌تانه‌ شو نارمزه‌و‌یان نه‌بې -
 به‌لام به‌کرده‌وه‌ وک ناو‌ده‌ستخانه‌ی گشتیان لی نه‌کات به‌بې به‌رگری له‌هیچ که‌س!!

قورئان شو دوو جوړه نافره ته ی پړودا بڼو پړوداران و ئیتر نه فرموی: ﴿فَنِ ابْنِی وَرَاءَ ذَلِكَ﴾
 ئینجا هرکس بگړی به دوی غیری شو پړوداران ودا ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ﴾ هر شوانه
 دهست درئی کړان و له سنور تیپه پړان له باره ی به جی هیئانی نارمزوی ئن و میړدیه و، به
 باس و بریاره قاپی دانه خات له ه موو شیوه ی کی پیس و چه پهل، له سر هر بار و به هر
 جوړی. تنها شو دوو شیوه ی پړودا که به پړونی باسکرا. که واته نارمزوی ئن و میړدی و
 به جی هیئانی له خویان شتیکی نارپړ و قیزون نییه به لکو پیسی و قیزه ونی له و دایه که له
 شیوه راست و پاکه بترزینری.

۶- ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ﴾ وه کهسانی که بڼو سپارده کانیان و په یمانیان چاودیری
 پاریزمن به بی که و کوپی. نه سپارده و په یمانه له سپارده ی هره گوره دهست
 پی دهکات که خرایه بهر ناسمانه کان و زوی و شاخه کان و شوانیش مه ترسیان لی
 کرد و له بهر شوه نه یان گرتنه گردن و ناده می گرتیه گردن، که بریتیه له سپارده ی
 عقیده و خوا پرستی و دامه زان له سمری به خوییش و هل پړاردنی خوی. هر ودها
 له یه که په یمانه و دهست پی دهکات که درا به سر سروشتی ناده میدا، که پړوهر دگاری
 تا و ته نه یان خوی به ناوی (الله) یه وه ناده می به شیوه دروستکران که شایان
 له سر شو په یمانه. وه له چاودیری و پاراستنی شو سپارده و په یمانه و ه لئه قولی
 ه موو سپارده کانی تر له مامه له کانی نه م جیهان و زه ویدا، ئیسلام
 زور زور به توندی سپارده و په یمانی گرتوه، بڼه و دی گله که ی دامه زینتی و پراگیری
 بکات له سر بنه پرتیکی به میز، بنه پرتی پموشتی چاک و نارام و با و پړو دلنیایی.

چاودیری و پاراستنی سپارده و په یمانی کردوه به نیشانه ی مړدومی پړودار،
 هر چوئی ناپاکی له سپارده و بی په یمانی و په یمان شکاندنی گپړاوه به نیشانه ی ناپاک و
 بی پړوا. نه شتیکه له هر شونیکدا و چند جار هاتوه له قورئان و فرموده دا به جوړی
 ریگای نه هیشتوه ته و بڼو گومان و دوو دلئ له زور گرنگی سپارده و په یمان له ئیسلامدا.
 نه م باسه به درئی تیپه ی کرد له سوره تی (المؤمنون) دا. به پیوستم نه زانی دوو باره
 کردنه و ی.

۷- ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَشَهَدَتُهُمْ قَائِلُونَ﴾ وهك كهسانی كه ههلههستن به شایهتیهکانیان بهرێك و راستی، واته ههر شایهتیهکیان لابی بهی زیادهو كهه نهیدهن با بهدژی خویان و نزیکترین کهسیان بیته و بهزیانی خوی و نهو تهواو بیی، وهکو له قورئان و فهرمووده ﴿حدیپ﴾ دا پوون کراوهتهوه.

نهم شایهتی یه ههر چهنده یهکیکه لهسپاردهگان، بهلام به تایبهتی باسی کرد لهبهر زۆر گرنگی و پوون کردنهوهی گهرهیی یهکهی، چونکه چند مافی زۆری پیوهبهستراوه، بهلکو سنوورهکانی خودایشی پیوه بهستراوه، بههوی شایهتی دانهموه نهو سنوورانه نهسهلمینرین و تۆلهیان نهسینرئ. کهواته پیویسته و جینگای خویهتی ئاوا بهتوندی و بهگرنگی بگیری بۆ نهوهی مهردوم سستی و ناراستی و نارهبایی تیا نهکهن.

۸- ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ﴾ وه كهسانی كهلهسهر نوێژهکیان پارێزهرن، بهم رهنگه لهکاتی خویا نهیکهن، وه فهرزو سووننهت و شیوهکانی بهجئ نههینن، بهئامادهیی دلو تیگهیشتن و سام و بیم و خشوعهوه بهجئ نههینن، کهواته نهم ههشتهمه جیاوازه لهیهکهم کهبریتی بوو لهتهرک نهکردن و وازلئ نههینانی نوێژ، نهم سیفته و نیشانانهی بهباسی نوێژ دهست پئ کردو بهباسی نوێژ دواپی هینان، لهبهر گهرهیی و گرنگی نوێژ له ئیسلامدا.

ئینجا لیردها دواپۆژو چارهنووسی نهم تاقم و کۆمهله دیاری نهکات ههر چۆنئ لهپیشهوه دوا پۆژ چارهنووسی نهو تاقمهکهی تری دیاری کرد که دژو پیچهوانهی نهمان بوون. نهفهرموی: ﴿أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ﴾ ئا نهوانهی که خاوهنی نهم سیفتهتانه(رهوشتانه)ن دامهزراوو نیشتهجئ نهبن لهبهههشتانیکا که پادهو پله پایهیان بۆ ئیمه نازانرئ و خهیااله ئیمه پایانا ناگات. ﴿مُكْرَّمُونَ﴾ نهوانه پزیز لئ گیراو نهبن لهو بهههشتانهدا، کهواته دوو خوشی و لهزهتیان نهبی: لهزهت و خوشی لهشی(ماددی) بهو ههموو نازو نیعمهته، وه لهزهت و خوشی دهروونی و پۆحی بهو پزیز لئ گرته، لهپاداشتی نهو خووپهوشته بهرزو شیرینانه که نهو بهوادارانهی پئ جوی بووهوه لهم جیهانهدا. لهلوتف و میهرهبانی خوا بهزیاده بی.

قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلِكَ مُطْعِمِينَ ﴿٣٦﴾ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٧﴾ أَطِيعُ كُلَّ أَمْرٍ مِنْهُمْ أَنْ

يَدْخُلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٨﴾

ئینجا شیوهیهک له شیوهکانی بانگو بانگهوازهکی مهککه نیشان ئه‌دا، که بت پرستەکان به‌ئەسپایی هه‌نگاویان ئه‌نا بۆلای ئه‌و شوینه‌ی که پیغمبەر (ﷺ) قورئانی تیا نه‌خویند، ئینجا کۆمه‌ل کۆمه‌ل به‌چوار ده‌وریا کۆ ئه‌بوونه‌وه. قورئان بیزاری ده‌رئەبڕی له‌و کرده‌ویان که بۆ ئه‌مه‌ نه‌بوو پێنومایی وهرگرن له‌وه‌ی ئه‌یبیسن. ئه‌فهرموی: ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلِكَ مُطْعِمِينَ﴾ ئایا چی هه‌یه بۆ ئه‌وانه‌ی بێ بڕوان، چی پووی داوه‌ لێ یان له‌کاتی‌کا که به‌ ئه‌سپایی هه‌نگاو ئه‌نێن و مل درێژئه‌که‌ن به‌ره‌و ته‌ره‌فی تۆ، بۆلای تۆو چاوت بۆ هه‌ل‌ئه‌خه‌ن؟ ﴿عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ﴾ چی یه بۆ ئه‌وانه له‌کاتی‌کا به‌ کۆمه‌ل کۆمه‌ل داننه‌نیش لای راست و لای چه‌پته‌وه؟ ئه‌گێرنه‌وه که پیغمبەر (ﷺ) نوێژی نه‌کرد لای که‌عه‌داو قورئانی نه‌خویند، بت پرستەکانیش کۆئه‌بوونه‌وه و به‌ش به‌ش ئه‌بوون به‌ده‌وریا، گوئی‌یان نه‌گرت بۆ لا‌ق‌رتی کردن. ئه‌یان ووت: ئه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ بچنه‌ به‌مه‌شت، وه‌ک محمد ئه‌لێ، بائیمه‌ پێش ئه‌وان بچن، ئینجا ئه‌م ئایه‌تانه‌ هاتنه‌ خوا‌ره‌وه به‌بیزاری ده‌ربرین و سه‌رسوپ هه‌نانه‌وه پرسپاری کرد له‌و بارو حاله‌یان که‌ئه‌وان به‌ په‌له‌مه‌نگاو ئه‌نێن بۆلای پیغمبەر (ﷺ) نه‌ک بۆئهمه‌ی گوئی بگرن و پێنموونی وهرگرن، به‌لکو به‌س بۆئهمه‌ که‌وتوونه‌ته‌ سه‌ر سوپه‌مان با هه‌وائی بزانن، ئینجا کۆمه‌ل کۆمه‌ل لێی ئه‌وه‌ستنه‌وه ته‌گه‌یر نه‌که‌ن له‌ پیلان و به‌رپه‌رچ دانه‌وه‌ی ئه‌و قورئانه‌ی که‌ئهی بیسن!!

چی هه‌یه‌بۆئه‌وانه؟ ﴿أَطِيعُ كُلَّ أَمْرٍ مِنْهُمْ أَنْ يَدْخُلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ﴾ ئایا هه‌ر کام له‌وانه ئومیده‌واره که بخه‌رته‌ ناو به‌مه‌شتی نازو نيعمه‌ت؟ له‌ کاتی‌کا ئه‌وانه‌ بێ بڕوان و له‌سه‌ر بارێکن به‌ره‌و به‌مه‌شت نایان بات، به‌لکو بۆ ئاگری بلێسه‌ داریان ئه‌بات. ئایا ئه‌وانه‌ خوێان به‌گه‌ره‌و خاوه‌ن پێژ داننه‌ن به‌لای خواوه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا بێ بڕوان و ئازاری دلی پیغمبەر (ﷺ) ئه‌ده‌ن، و ئه‌یان‌ه‌وی پیلان بگێرن ده‌رباره‌ی قورئان. ئایا ئه‌وانه‌ له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو تاوانه‌دا هه‌شتا خوێان به‌ گه‌ره‌و خاوه‌ن پێژ داننه‌ن و لایان وایه‌ نه‌خه‌رتنه‌ به‌مه‌شت!!

كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾ فَلَا أَقِيمُ رَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَدِيرُونَ ﴿٤٠﴾ عَلَى أَنْ تُبَدِّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤١﴾

﴿كَلَّا﴾ نه خیر شتی وا نابیی نه خه له تابن ئومیدی وابیی جییان ببیی و خویا به گه و ره و خاوهن پیز دابننن ﴿إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ﴾ به راستی ئیمه نه وانمان دروست کردوه له وهی که خویان نه یزانن! خویان باش نه زانن که دروست کراون له و دلۆپه ئاوه قیزونه که خویان نه یناسن! هه به قورئان نه که وهی قسه کردن و ته من دادان، نه وهتا بهم پرسته بچووک و کورته ئه دا له لووت به رزی ئه و بی پروایانه، و خو بهزل زانینه که یان سه به ره و ژیره کهاته وه به بی ئه وهی به خویان بزائن و پینگای هیچ جموجوولیکیان به منن. وه دهست نیشانیان بو ئه کات و تیرو ته و او ترین شیوهی بی نرخ و پيسوایی خویانیان نه خاته پیش چاو، بهم رهنگه نه یانکاته وه به و دلۆپه ئاوه که خوشیان قیزی لی نه که نه وه!

کهاته چون ئه بی به ته مابن به و هه موو تاوانه وه بخرنه به هه شتی خوا؟ وه نه وانه که دروست کراون له وهی مه خویان نه یزانن، بی نرخ ترن لای خوا له وهی نازیان ببیی به سه به خواوه، و خوا باوی راست و دادی خوی بگوپی بو نه وان، بهم رهنگه پاداشتی بی پروایی و تاوان بکات به به هه شتی ناز و نیعمهت له باتی ناگری سهخت و بلیسه دارا!

ئینجا زیاتر ئه پروا له سه به بی نرخ کردنیان و لووت دانه وانندیان، به مهی خوا توانایه چاکتر له وان دروست بکات، وه سزادانی نه وانی له دهست دهرناچی. نه فه رموی: ﴿فَلَا أَقِيمُ رَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾ ئینجا سوین ناخۆم، چونکه شته که ناشکرایه و سوینی ناوی. یا سوین به خوا و په ره مردگاری پوژمه لات و پوژئاواکان ﴿إِنَّا لَقَدِيرُونَ﴾ بی گومان ئیمه توانین ﴿عَلَى أَنْ تُبَدِّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ﴾ به سه به گوپینی نه مان به چاکتر له خویان. وا نه مان به کسه ره نه و به رین و تا قم و چینیکی

چاكتر له مان بهينينه شوينيان كه بېوادارو گوئ رايهل بن ﴿رَمَّا عَنِ يَسْرُونَ﴾ وه نيمه نين به دهسته پاچه و شت له دهست دهرچوو. واته هر شتيكمان ويست نيكهين و نه نجامي نه دين، و هيچ كسو هيچ شتيكمان لي ياخي نابي، كه واته نه مانه هروا بهي سزادان و توله لي سهندن نه پويشتن نه گهره كسر له ناومان بردنايه، و هرواش ناپون و نهي سزاو توله ي خويان و هرگرن.

دهست نيشان كردن به پوزه له اته كان و پوزئاواكان گهره يي و دهسه لاتي بي سنووري خوا نيشان نه دات، گوپيني نه وان به چاكتر سووك و ناسان نه كات له دهرونا، چونكه كسي بتواني نه و هموو پوزه له ات و پوزئاوايه فراهه م بيني و بهو شيوه سهرسوپهينره، بو نه بي سهر بكره ته وه له توانين و دهسه لاتي به سهر گوپيني نه وان به چاكتر. بي گومان هر كه سي بي بهش نه بي له هموو قام و ژيري يه نه بي پرواي بي به دهسته قودره ته ي كه نه و پوزه له ات و پوزئاوايه فراهه م نه هيني، ده ي نه بي پرواش بي به دهسه لاتي به سهر نه و گوپينه دا.

مه بهست له پوزه له ات و پوزئاواكان پوزه له ات و پوزئاواي نه و هموو نه ستيره و مانگ و خوره يه كه نايه نه ژماره، يا مه بهست پوزه له ات و پوزئاواي هر چوار و هرزه كه هر كام سده و هه شتان، ينجگه له بيست و هه شتيا بيست و نو مهنزنگه ي مانگ كه هموو پوزئي له يه كن هه ل دي ناوا نه بي، يا مه بهست نه و هموو پوزئاوا و پوزه له اته بيت كه دين به دواي يه كا له ناوچه كاني زه ويدا، به هه ميشه يي و بهي وهستان.

نه و تا هموو كاتي له ماوه ي خولانه و ي زه و ي به ده وري خويا له به رده م خورا پوزه له ات ي پهيدا نه بي پوزئاوايه وون نه بي. به هر كام له و جوزه مه بهست بيت، يا به جاري هموو مه بهست بن راست و گونجاوه و گهره يي و دهسه لاتي بي سنووري په رومردگارو گهره يي و نايابي دهست كرده كه ي له دلا جي گير نه كات.

مَذَرَهُمْ يَحْضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يَلْقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَانَتْهُمْ إِلَيْنَا نُصْبِ
يُوفُونَ ﴿١٣﴾ خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذُلَّةٌ ذَلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٤﴾

له پاش دهست نیشان کردن بۆ پوځی دوايي و سزاو سامناکيه کي، بۆ پښی بېواداران و
بڼ نرخی بڼ بېروايان، ټینجا پووی فرموده که نه کاته پڼغه مېر (ﷺ) به مې له بڼ بېرواکان
که پڼ بۆ نه و پوځو سزايه، شڼوه يه که له شڼوه و ديمنه کانی نه و پوځه يان نه خاته بهر چا و،
شڼوه پيسوايي و زه بوني و غه مباری يان نه فرموي: ﴿مَذَرَهُمْ﴾ ټینجا نهی پڼغه مېر لی يان
که پڼ و گوئی يان مدمري ﴿يَحْضُوا﴾ با خهريک بڼ و سهريکه نه کارو کرده و به تال و بڼ نرخی
خويان، ﴿وَيَلْعَبُوا﴾ وه که مېو گالتهی خويان بکه نه له جيهانا ﴿حَتَّى يَلْقُوا يَوْمَهُمُ﴾ هه تا دوو چاری
پوځی خويان نه بڼ که هره شه يان لی کراوه پڼی ﴿الَّذِي يُوعَدُونَ﴾ ﴿يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا﴾
پوځی که دینه دمره وه له گوږه کانيان به نه سپايی ﴿کَانَتْهُمْ إِلَيْنَا نُصْبِ يَوْمَ يَخْرُجُونَ﴾ وه که نه وانه پابکه و
به چه سپانی بڼ بۆلای بتيک که ناماده کراوه و دانراوه بۆ په رستن.

له فرموده يه دا بڼ نرخی يان نیشان نه دا، له گه ل هره شه يه کی به ميڼ، که بيم و ترس
نه خاته دمر و، نه و شڼوه و ديمنه يان له لايه که وه ترس و بڼ نارامی نیشان نه دا،
وه له لايه ترمه و گالته و لاقرتی پڼ کردنی که زوړ پڼکه له گه ل که شخه و شانازی و لووت به رزی
نه مړيانا. نه فرموي: نه وانه که بانگ نه کړڼ نه و پوځه دا بۆ زيندو کرده وه، به نه سپايی
نه چن به دم نه و بانگ وه وه که به نه سپايی رانه که بۆلای بته په رستراوه که يان ..... نه و
گالته و لاقرتی پڼ کردنه ش پاست و پڼکه له گه ل بارو حالی نه م جيهانه يان، چونکه نه مانه
له جه نه کانياندا به نه سپايی نه پوښتن به ره و نه و بته يان و کو نه بوني وه به دمر يا، ټینجا
نه و له و پوځه يش به نه سپايی نه پڼ، به لام نه و دوو پوځو نه و دوو چه سپانی يه زوړ
جياوازو دوورن له يه کترمه و!

ئىنجا دومەن و نىشانەكانيان تەواو ئەكات ئەفەرمۇي: ﴿خَيْمَةً أَهْرَؤُا﴾ دىنە دەرمەو لە
 گۆرەكانيان لە كاتىكدا كە چاوەكانيان بەترسەو شۆر داخراون ﴿زَمَنَهُمْ ذَٰلِكَ﴾ زەبوونى و
 پىسوايى بالى كىشاو بەسەريانا و داگىرى كردون. و پويان پەش داگىرساوە ﴿ذَٰلِكَ الْيَوْمَ الَّذِي
 كَاؤُا يُعَذَرُ﴾ ئەو يە ئەو پۆرەي كە ھەر شەي پى كرا لە بى پواكان لە جىھانا. ئەو پۆرەيە كە
 ئەمان بە درۆيان ئەزاني و بەلاقرتى يەو پەلەيان پى ئەنايەو. ئا بەم جۆرە سەخت و
 سامناكە سوورەتەكە دوايى ھات، سەھرتا و دوايى يەكەي جۆش بوون پىكەو، ئەلقەيە
 تەواو بوو لە ئەلقەكانى چارەسەر كردنى درىژى قورئان بۆ مەسەلەي زىندوو بوونەو و تۆلەو
 پاداشت، دوايى ھات گەردشەن لەگەردشەكانى بەربەرەكانى دورو درىژ لەنيوان بۆچوون و
 تىگەيشتنى ئەفامى و بۆچوون و تىگەيشتنى ئىسلامى لەجىھان و ژيان.

والحمد لله أولاً و آخيراً

لى بوونەو لە تەفسىرى ئەم سوورەتە لە ١٤٠٣/٤/٩ بەرانبەر ١٩٨٣/١/٢٢ وەلەم پۆرەدا دەستم كرد بە

تەفسىرى سوورەتى نوح بەيارمەتى خوا

سوورەتى (نوح)

مەككەيى يەو ژمارەى ئايەتەكانى (۲۸) -

بسم الله الرحمن الرحيم

ئەم سوورەتە ھەمووى بەشىكە لەداستان و سەرگوزشتەى نوح پىغەمبەر (عليه السلام) لەگەل گەلەكەيا، وە باسى بەسەرھاتى بانگ و بانگەواژى ئەكات لەبانگ و بانگەواژەكانى خوا لەزەوى دا، وە نموونە نوێنەرە بۆ ئەو ھەول و تىكۆشانە ھەميشەيى و چەند بارە كراوہ يە كە بەكار ھيئەرا بۆ تيمار و چارەسەر كەردنى ئادەمى لەتەمەنى دوورو درىژيا، و ھەنگاو و چەرخەيەكە لەئاژاوە و بەربەرەكانى نەبراوہكەى ناوەندى خيرو شەپ، پىنومايى و گومپايى، ھەق و بەتال.

ئەم داستان و بەسەرھاتە وىنە و نموونە يە لە ئادەمى نیشان ئەدات كە سەرەكش و گومپابوو، وە شويىن كە وتووى سەر كەردايەتى يەكى گومپا كەربوو، وە خۆ بەزل زان و پوو وەرگىزبوو لەراست و راستى و لەرابەر و نيشانەى پىنومايى و بېرا ھيئەرا بەنايىن و بەرنامەى پەرەردگار، كە ئەو رابەر و بەلگەيانەش خرايە پيش چاويان لە خويان و ئەو بوونەوەرەى كە تايان ئەژين، نوسراونەتەو بەجۆرى ھەموو ژيرى بياخوينىتەو بەچاوى ژيرى.

ئەم سوورەتە لەھەمان كات وىنە يە لەوینەكانى مېھرەبانى خوا دەرئەخات كە بەروونى دەرئەكەويت لەسەر پەشتى و چاودىرى خوا بۆ ئەم ئادەمى يە، وە بە گەنگ گرتنى تەمى و پەند وەرگرتن و پىنومايى. ئەم بەگەنگ گرتەش دەرئەكەوئ لەناردن و پەوانە كەردنى پىغەمبەرەكانى يەك لەدواى يەك بۆسەر ئەم گيان لەبەرە سەرەكشە گومپايە كە ئەكەوینتە شويىنى ھەموو سەر كەردايەتى يەكى گومپا كەرى سەرتىك دەرى لووت بەرز لە حاستى راستى و پىنومايى.

ئىنجا لەپاش ئەو ئەم سوورەتە وىنە و نموونە يەك نیشان ئەدات لەوینە و نموونەكانى ھەول و تىكۆشانى سەخت و ماندووكەر، كۆلنەدانىكى بەھيژ لەگەل ئارام و خۆگرتنىكى شيرين لەلايەن پىغەمبەرەنەو -سەلامى خويان لى بى- بۆ پى نیشان دان و خستە سەر پىنگاى راستى ئەم ئادەمى يە. ئەم پىغەمبەرەنە -سەلامى خويان لى بى- ھەل ئەسان بەو كارە زۆر گەورە و گەنگە و بەئەو ئەرك و ئاڤەحتى يە بەبى ئەمەى ھىچ جۆرە بەرژەوەندىەكى

ئەم جىيانەيان بوۋىيى بەبى كرىۋ پاداشت و دەستكەوتى ئەلەلەين بېواداران و ئەلەلەين
هېچ كەسى تر لەم جىيانەدا.

وەك ئەو ھەموو كرىۋ پارە و پاداشت و دەست كەوتەي كە خوئندنگا و جاميە (دانشگا)
و مامۇستا و فېركەران دەست كەوتيان ئەبى لەم چەرخ و سەردەمەي ئىمە و لەھەموو چەرخ و
سەردەمەكانى تردا، وئەي ئەم سەردەمە. ئەم بەسەرھات و وئە بەتئەنە خرايە بەرچاۋى
پېغەمبەران (عليه السلام) كە كە سپاردەي فروستادەيى خوا و بانگكردن بۇ پىنگاى خوا
لەھەموو زەوى داو ھەتا ھەتايە درايە دەست ئەم، وە گەرەتەين ئەرك خرايە سەرشانى. ئەو
وئەنە و نمونەيەي خرايە بەرچاۋ تا يىركاتەو لەو ھەول و تىكۇشانە سەخت و دوورو
درىژەي كە نوحى براى پىي ھەلسا، بۇ چەسپاندنى بېوا بەخوا و ئايىنى خوا لە زەوى دا.
ھەرۋە يىركاتەو و سەرنجى ئەو لارى و ئالەبارى و سەركەشى يە بەدات كە ئەو گەلە
بەكارىان ھىنا لەگەل ئەو بانگ و خاۋەن بانگەدا. بىگومان يىركەندەو لەو دوو شتە ھۆي
خۇگرى و ئارامى دلە، و پال پىۋەنەرىكى بەھىژە بۇ زىادە تىكۇشان و ھۆي كۆل نەدان و
ماندو و نەبوون. ھەرۋە ئەو وئەنە و نمونە سەختە خرايە بەرچاۋى كۆمەلى كەم و بىھىژى
موسلمانانى ئەو كاتەي مەككە، وە بەرچاۋى ھەموو ئەم ئومەتە موسلمانە بەشىۋەي
گشتى، كە جىئ نشىن و مىرات بەرو كەلەپوور وەرگى ھەموو ئومەتە موسلمانەكانە كەھاتن
بەدرىژايى تەمەنى ئادەمى.

بىگومان يىركەندەو لەوە دل بەھىژەكەت و ئارام ئەدات بەدل لە ھەول و تىكۇشان
لەپىنگاى خوادا، و دلنیاكەرە بەمىھەربانى و چاۋدىرى خوا بۇ موسلمانان، و بەسەرخستەن و
بەخشىنى دوا پۇژى سەر بەرزى بۇ شوۋىن كەوتوۋەكانى پېغەمبەر (ﷺ) و سەر شۆپى و
لەناۋبەردنى دوزمەكانى خوا. ھەرۋە ھائەم بەسەرھاتەدرا بەگوئى بت پەرستەكانا تا سەرنجى
چارەنۋوسى بىبېواكانى پىشۋوى خۇيان بەدەن، و ھەست بەكەن چاكەي خوا بەسەريانەو كە
پېغەمبەرىكى زۆر مېھەربان و بەزەيى دارى بۇ ناردن، كە لەگەل ئەو ھەموو تاۋان و دەست
درىژى يەي كە ئەيكەن نزاى شەريان لى ئاكات ھەر چۆنى نوح پېغەمبەر كرى.

بەراستى مەردوم سەرى سوپەئەمىن، ھەرچۆن بىم و ترس ئەيگىر كاتى بىر ئەكاتەو
لەو ھەموو كۆشش و تىكۇشانەي كەكراۋە لەلەين پېغەمبەرانەو - سەلامى خاۋيان لى بى -
بۇ پىنگا نىشان دان و خستەن سەر پىنگاى ئەم ئادەمىيە گومرا سەركەشە. وە بىرئەكاتەو لە
مەيل و خواھىشى خوا لە پەوانەكردن و ناردنى ئەم پېغەمبەرانە يەك لەدواي يەك بۇ سەر ئەم

ئادەمىيە گومراو پوو وەرگىرە. لىزەدا پرسىيائى دىت بەلدئا: ئايا ئەو مەبەست و بەرھەمەى
 كە پىڭەمبەران بەدوايدا گەران و بۆي پەوانەكران ئەو ھەموو كۆشش و تىكۆشانە دورو
 درىژەو ئەو خۇ بەخت كردن و فېداكارىيە ئەھىنى كە بەكارھىنران، لە نوح پىڭەمبەرەو (عليه
 السلام) ھەتا محمد (ﷺ) ئىنجا لەلەين ئەو ھەموو پىروادارانەى كە شۆينى ئەو پىڭەمبەرانە
 كەوتن؟ ئايا ئەو ھەموو سزاو ئەرك و كۆششەى كە قورئان ئەيگىرئەو لە نوحەو لەم
 سوورەتەو لەچەند شۆينى ترا كە كاتىكا كە درىژترىن تەمەنى ئادەمى بەخت كرد لەگەل ئەو
 گەلەدا، كەچى ئەو گەلە تەنھا بەپروانەھىنان و پوو وەرگىران وازيان نەھىنا، بەلكو كەوتنە
 شۆينى بەلاقرتى پىكردن و جوین و قسەى ناشىرىن و ھەرەشە لى كردن. ئايا ئەو مەبەستە
 كە نوح بەدوايا ئەگەرا ئەو ھەموو ئەرك و مەينەتەى ئەھىنا؟

ئىنجا پاش ئەو ھەموو تىكۆشان و فېداكارىيەى تر كە بەدرىژايى مېژوو ھەر كراو
 نەپرايەو لەلەين پىڭەمبەرەكانى ترەو، تا ئەو پادەيەى لىيان سوتىنرا بەناگر، يا بەمشار
 داھىنرا، يا دەرگرا لەخاك و وولاتى: تا دواترىن پەيام كە پىڭەمبەرمانى پىپەوانە كرا (ﷺ)
 ئىنجا ئەويش ئەو پەنج و تىكۆشانە بەناوبانگەى كرد تيا، بەخۆى و پىروادارانەو ئىنجا ئەو
 تىكۆشان و بەخت كردنە لەپاش ئەوان ھەر ھات بەدواى يەكا لەلەين ئەوانەى بانگو
 بانگەوازەكەى ئەوانيان سەندەو لەھەموو خاك و لەھەموو تاقم و چىنىكدا.

ئايا ئەو مەبەست و بەرھەمە ئەو ھەموو تىكۆشان و خۇ ماندوو كردن و فېداكارىانە ئەژى؟
 ئايا ئەم ئادەمىيە ئەوئەندە نرخی ھەيە كە خوا ئەوئەندە بەگرنىگ بىگىرئى كە بەو جۆرە
 پىڭەمبەرانى بۆ بىئىرئى يەك لەدواى يەك لەگەل ئەو ھەموو لارى و نالەبارى و خۇ بەزل زانى و
 لاقرتى و ئەم درىژەى كە كرا دەرپارەى پىڭەمبەر و ئايىن و بەرنامەى خوا، لەلەين ئەم گيان
 لەبەرە بىھىزو لاوازەى كە پىى ئەوترى ئادەمى؟!

لەوئەلامى ئەم پرسىيارەدا ئەلئىن: بەلئى بىگومان ئەو مەبەست و بەرھەمە كە برىتيە لە
 جىگىرپوونى بېروا بەخوا و پەرسىتنى خوا لەزەويدا ئەو ھەموو شتە ئەھىنى و ئەژى!
 جىگىرپوونى ئەوشتە راست و گەورەترە لە بوونى ئادەمى، بەلك و گەورەترە لەھەموو زەوى و
 ئەوئەى وا لەزەويدا، بەلك و گەورەترە لەم بوونەورە گرنىگە كە زەوى لەچاوپا تۆزو گەردىكە
 كە ھەر چاوانادا، وىست و خواھىشى خوا بەم جۆرە ھات ئەم ئادەمىيە دروست بكات
 بەجۆرنكى تايبەتەى و لەسەر چەند سىفەتىكى ديارى، كە لىھاتوو و توانا و دەسلەلات داربى و
 بتوانئ بەھىزو خواھىشى خۆى كاربكات و بەرھەم بھىنى و دەست بدا بۆ خىرو شەرو چاكە و

خرابه. له بهر نه وه چېگړې كړدنې عه قیده و نایینی خوا و چې سپاندنی بهر نامه و شریعه ته که ی له د مروون و ژبان و جیهانا حواله ی نادمی كړد و نه و نر که ی خسته سمرشانیان که به یار مته ی و کومه کی خوا نه و مبهسته گوره یه پښك بهینن.

نیر نیمه نازانین له بهر چ هویك نه م نادمیه ی و ا دروست كړد، و ه وای دروست نه كړد كه هر بؤ بړ و او گوئ پایله ی دهست بدات بهوینه ی مه لانیكه (فریشته)، یا هر بؤ خرابه دهست بدات و هك شهیتان.

نیمه هوی نه و نازانین، به لام بړ و امان هیه كه نه بئ لیژانی و كار دروستی له و دابئ و هیاسای نه م بوون و بوونه و مره داخوازه بؤ نه و دی نه م نادمیه به و جوړه بیټا كه واته نه بئ نه و هوول و تیكو شانه ببئ له لایه ن نادمیه و بؤ چې سپاندن و چېگړې كړدنې نه و نایین و عه قیده یه له د مروون و ژبانې نادمیدا، بؤ نه و هوول تیكو شانه ش چهند كه سئ له نادمی ه لبرژارد كه پیغه مبهران و كومه لیکې ه لبرژارون له بړ و ا داران و شوینكه و تووه راسته كانیان، نه وانه ی ه لبرژارد بؤ نه و مبهسته گوره یه كه نه و ننده به نرخ و بهر یزه نه و ه موو هوول و تیكو شان و فیدا کاریه نه ژی و نه مینن، چونكه چېگړې بوونی نه و نایین و عه قیده له دلا بریتیه له پهیدا بوونی تروسكه یه كه له نوو و پووناكی خوا له دلا، نه و كاته نه و دله نه بیته چېگا و كه نچینه ی نه نینه كه له نه نینه كانی خوا، نه و دله نه بئ به چه كك له چه كه كانی فرمان و بړیاری خوا له م بوونه و مره دا. بئ گومان نه مانه ش مبهسته و دهستكه و تیكن گوره و ترو بهر یزترین له نادمی و ناسمان و زهویه كه یی و ه موو نه م بوونه و مره گوره یه!

هر و ه ها چېگړې بوونی نه و نایین و عه قیده یه له ژبانې ه موو نادمی دا یان كومه لئ له و ان هوی په یوه سستی نه م ژبانې زهوی و جیهانه یه به ژبانیکې ه میشه یی و نه بړ و او، و بهر یز بوونه و دی نه م ژبانې بؤ راده و پله یه كه شایسته ی نه و په یوه سستی بیټ، مانای وایه سنو و ردار و نات و او و كه م و كوړ په یوه ست بوو به بئ سنو و رو تیرو ته و او. نه و ش دهستكه و تیكه زیاتر نه مینن و نه ژی له و ه موو هوول و تیكو شان و فیدا کاریه كه به كار هینراوه له رگای نه و دهست كه و تدا. نیر با ماوه ی نه و دهستكه و ته پوژك بیټ یان كه متر له پوژئ له ه موو ماوه ی ژبانې دوو و در یژئ ه موو نادمیدا، چونكه به دی ه اتنی نه و دهستكه و ته - با ماوه كه شی كه م و كورت بیټ - نه بئ به چرا و گلو پیکې زور پووناك له بهر دمی نادمیدا بؤ ه موو تا قم و چینه كانی تری، كه تیكو شان بكن بؤ پښكه یشتنی! بئ گومان پو و داوی چن باره ی میژو و پوونی نه كاته و كه د مروونی نادمیه به هیچ هویك نه گه یشتو و به ناسو و پله ی هر ه بهر ی

خۆی مەگەر بەهۆی جیگیربوونی بېراو عەقیدەى راستەقینەى خوا تیاىا، ژيانى ئادەمى بەهێچ ھۆیتەر نەگەشتوو بە ئاسۆى ھەرە بەرزى خۆى، ھەركات سەرکردایەتى بەدەست خاوەنى ئەو بېراو عەقیدەبووین، ئەو ماوە کاتانە پۆپەى ھەرە بەرزن لەمیزووى ئادەمى دا، بەلکو وەك خەو و ئاواتى بوون كە بەخەيالاً نەھاتوون، بەلام مەردوم ژیاوہ تیايانا بە بەدى ھاتوویى! بەهێچ كلۆج ناگونجى ئادەمىتى بەرزو بلند ببیتەوہ لەپڤنگای زانیڤ و فەلسەفە و زانیاری و پیشەسازى و ھونەرەو یا لە پڤنگای ھەر یاسا و بەرنامەىەكەوہ. ناگونجى لەهێچ پڤنگایە لەم پڤنگایانەوہ بەرزیتەوہ بۆ ئەو پادەو پلە بەرزەى كە پڤى گەشت یا پڤى ئەگات لەپڤنگای جیگیر بوونی عەقیدە و ئایینی خواوہ لەدەروونی ئادەمى و ژیان و کردەوہ و پەوشتى و بۆچوون و تیگەشتنى. ئەو عەقیدە و ئایینانە ھەمیشە بەرنامەىەكى تیرۆ تەواوى ژيانى لى ھەلقولاًوہ، ئیتەر ئایا ئەو عەقیدە و ئایینانە بەشیوہىەكى كورت ھاتبن وەك لە پەيامە پێشووہكانا كە بەو جۆرە ھات، یا بەدریزى و ووردى و گشتى ھاتبن وەك لەم دواترین پەيامەدا كە ھات بۆسەر پڤقەمبەرمان (ﷺ).

بەلگەو نیشانەى پوون لەسەر ئەوہى كە ئەم عەقیدە و ئایینە لای خواوہ ھاتووہ، ئەمەىە كە بەپڤى پووداوى میژوویى دەرکەوت كە ئادەمىتى لە ژێر سایەى ئەم ئایین و عەقیدەىەدا گەشتەپادەو پلەىەكە ھێچ كات لەژيانیا پڤى نەگەشتووہ بە ھێچ ھۆیتەر لەدەستكردەكانى ئادەمى. نەبەزانیڤ و زانیاری نەبە فەلسەفە و ھونەر و پیشەسازى، نەبەھێچ یاسایە. دەرکەوت كە ئادەمىتى كاتى جەلەوى ژيانى لەدەستى ئەم عەقیدە و ئایینەدا نەماو سەرکردایەتى موسلمانانى راستەقینەى لى برا ھێچ ھۆیە لەو ھۆیانە سوودى پڤى نەگەیانداو لەبارەى ئادەمىتى یەكەىەوہ پڤشى نەخست و بەرزى نەکردەوہ، بەلکو ھاتە خواوہوہ ھەمیشە بەرەو پەستى پەوشت ئەپرا، ھەر وەك نوقم بووہ لەگیزاوى سزاو ئازارى دەروونی و سەرگەردانى بیرى و نەخۆشى جۆر بە جۆرى دەمارى دا، لەگەل ئەو ھەموو پڤش كەوتنى شارستانی یەشى لەھەموو مەیدانىكداو لەگەل فراوانى و پەھەنى لەش و ژیرى دا، لەگەل ئەو ھەموو تیرى و تەسەلى كەرەسە و ھۆى پاواردنى خۆراك و ئەوہى دڤ بۆى بېرا، بەلام لەگەل ھەموو ئەوانەدا بەختیاری و ئارام و پەحەتى ئادەمىتى ھەرگیز دەست نەكەوت. وە تى نەگەشت لەژیان و مەبەستى ژیان بەو جۆر و شیوہى كە تى گەشت لە ژێر سایەى ئەم ئایین و عەقیدەدا، ھەرگیز ھەستى نەكرد بە بەرزى و بەرپزى ئادەمىتى بەو جۆر و شیوہى كە ھەستى پڤكرد لە كاتىك دا كە ئەم ئایین و عەقیدەىە جیگیر و دامەزراو بوو لە ژیان و لەجیھانا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾

بى گومان ئەر بەرھەم دەست کەوتانە شایستە و شایانن بۆ ئەر ھەموو ھەول و تیکۆشان و فیاکاری یەى کە پیغەمبەرەن و شوین کەوتوو کانیان ھەلسان پىی بۆ جیگیر کردن و چەسپاندنى عەقیدە و ئایینی خوا لەزەوی دا، وە بۆ پووناک کردنەوێ دڵ و ھەروون بە تروسکە یە لە پووناکی گەرە و بى سنووری خوا، بۆ دامەزراندن و پاگیرکردنى ژيانىكى ئادەمى یانە پىی ئەر بەرنامەى ژانە کە خوا داینا لە ئایین و عەقیدە کە یە. بى گومان ئادەمى سەرکەشى و ملە جەرەى ھەر کردوو لە بانگ کەرانى خوا و ھەر ئەبى بیشى کات. وە پۆشتوو بەدوای سەرکردایەتى سەرتیک ھەر گومراکەرا. وە سزاو ئازارى تیکۆشەرانى پىنگای خوا بە ھەموو جۆر ھەر دراو و ھەر ئەشدرى، ئەرە شتىکە بەدرىژایى مینژو ھەروا ھاتوو و ھەرواش ئەبى، بەلام بانگ کردن بۆ پىنگای خوا پىویستە پىنگای خۆى بداتە ھەر نەوستى و کوئى ئەبى لە ھیچ سزاو ئەرك و مەینەت و کوشتن و برینى، چونکە مەبەست و دەست کەوتەکان زۆر گەرە و گرنگن، وەک لە پىشەو و ترا، لە ئادەمى و ئەم جیھان و بوونەرە گەرەتر و گرنگ ترن.

ئینجا با لەبەر پووناکی ئەم سەرەتا و پىشەکیە گوئى بگىرن لەسوورەتە کە. خواى گەرە ئەفەرموئ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ «إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ» بى گومان ئیمە نوحمان پەوانە کرد و نارد بۆلای گەلە کە ی، سوورەتە کە دەست پى ئەکات بەپوون کردنەوێ سەرچاوەى پەيام و عەقیدە کە، بى گومان تاقانە سەرچاوە یە بۆ ئەم بوون و بوونەر و ژيانە. ئەر تاقانە پىنومایى کەرمانە بۆ لای خۆى کەناوى (الله) یە و ئەم ئادەمى یەى دروست کرد و ئامادە یى بۆ ناسین و پەرستنى خۆى لەسروشتیا دانا، ئینجا کاتى لایان دا لە سروشتە کە یان پیغەمبەرانى خۆى بۆ ناردن، تا بیانگێرەو بۆلای خۆى. (نوح) (عليه السلام) یە کەم نىراوئىکی خوا یە کە قورئان باسى بکات لە پاش (ئادەم) (عليه السلام) لەبارەى ئادەمەو

قورئان باسی رهوانه کردنی، بۆ سەر گهل و تاقمى ناکات، پهنگه ئادهم له پاش هاتنى بۆ
 سەر ئهم زهوى يه و خهريك بوونى به ژيانى ئهم زهوى يهوه ماموستا و فيرکهرى پۆله و
 نهوهکانى بووبى، ئينجا له پاش نهمانى و ماوه يهکى به سهراتى تپهرى نهوهکانى لاياندا
 له پهرستنى خوا، له يهکهم جارهوه چهند وینه و هه يکه ليکيان دانا بۆ دهست نيشان به چهند
 هينزىکى غهيبى (ناديار) يا ئاشکرا که لايان بهرزو بهريز بوو، يا له سهر وینه و شيوهى پياو
 چاکانى پيش خويان، له پاشان بهوهوه نهوهستان و لهو پرتوه ئهوانه يان په رست! به ناوبانگ
 ترى ئهو وینه و هه يکه لانه ئهو پينجهيه که ئهم سوورده ته باسيان ئه کات. ئينجا خوا نوح
 پينغه مبهري رهوانه کرده سهر يان بۆ ئه وهى بيانگريته وه بۆ خوا په رستى.

هه رچهند وا به ناوبانگه که (نوح) (عليه السلام) کوچه زاي (ئيدريس) (عليه السلام) وه به
 دم تهورات و ئينجيليشه وه هه روا ئه گيرنه وه، به لأم له بهرئه وهى ئهو دوو کتيبه لادران له وهى
 له سهرچاوه که وه هات و دهستى زوريان تى خرا، که واته به جيگاي باوه رنه مان، ههروه ها زۆر
 له م بابته تانه که به ناوبانگن هه ر قسه ي ده ماوده من و ناچنه وه سهر سهرچاوه يهکى
 باوه رپيکراو، له بهرئه وهى له (حاشيه يهک) دا ئه فهرموى: زۆربه ي هاوه له کانى پينغه مبهري (ﷺ)
 له سهر ئه وه ن که (نوح) (عليه السلام) له پيش (ئيدريس) (عليه السلام) بووه، له بهرئه مانه
 هه موو ئيمه ناتوانين به دلنپايى هه چ کام لهو دوو پايه دان پيا بنين. که واته لى يان بى دهنگ
 ئه بين. به س له گيرانه وهى داستان و سه گوزشته ي پينغه مبهريه کان له قورئاندا وا وه رنه گيرى
 که (نوح) (عليه السلام) له سهره تاي ئاده ميئى يه وه بوو بى ت و زۆر دريژى ته مه نى تا ئهو
 راده يه ئۆسه دو په نجا سالى به سهر برد له ناو گه له که يا بۆ بانگ کردنيان، به و پى يه ئه بى
 ته مه نى ئه وانيش زۆر دريژ بووبى، ئهو ته مه ن ديژيه واته گه يه نى که کۆمه لى ئاده مى لهو
 چه رخ و سهرده مه دا که م بووبى و هينشتا په رى نه سه ندبى وه که له پاشا په رى سه ندو زۆر
 بوون، ئه وه يش که ئه يکه ن به به لگه له سهر که مى ئاده مى ئهو سهرده مه به پى ئى ئه وه يه
 ئه بينين باوى خوا وايه له گيان له بهر هکانى ترا، هه ر جوړو تيره يه ته مه نى دريژيئت ژماره يان
 که مه وه که شيرو پلنگ و هه لۆ و واشه و... هتد. وه هه ر کام ته مه نى کورت بى ت ژماره يان زۆر.
 بۆ مينش که ته مه نى زۆر که مه ژماره ي زۆر زۆر.

أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢﴾ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ
وَأَتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا ۖ يَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخَذِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ

ئەمەى كە ئەيلىن تىپوانىن و بەراوردىكە خوا خۆى ئەزانى، لەيەكەم جارەوہ سەرچاوەى
پەيامەكەى ديارى كرد، ئىنجا كورتەى پەيامەكە پوون ئەكاتەوہ. ئەفەرموى: ﴿أَنْذِرْ قَوْمَكَ﴾
واتە (نوح) مان نارد بەمەى كە گەلەكەت بترسىنە ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ لەپىنش ئەوہى
بىت بۆيان سزايەكى سەخت و ئىش و ئازاردەر.

بى گومان ئەو سەرکەشى و گومرايى و خۆ بەزل زانيەى كە ئەو گەلەى لەسەريوو ھەريۆ
ترساندن چاك بوون و ئەوہيان لەقەد بوو كە قاپى پەيام و پىغەمبەرىتيەكەيان لى بكاتەوہ
بەترساندن بە سزاي سەختى ئەم جىھانە يا سزاي پۆزى دوايى يا سزاي ھەردووکیان، وە
ئەو ترساندنە بكات بەكورتەى پەيام و پىغەمبەرىتيەكەى.

ئىنجا باسى شىوہ راگەيانندنەكەى ئەكات كە ترساندن بەشىكى ئاشكرایە تيايا، لەگەل
ئەو ترساندنەدا تەمادارى كردن بە لىبوردنى خواو دواخستنى خۆيان و حسايبان بەمەرجى
بپرواھىنان و گوئپرايەنيان، ھەروہا بەكورتى باسى ئەو بەن و مەبەستانە ئەكات كە بانگى
ئەكردن بۆى، ئەفەرموى: ﴿قَالَ﴾ (نوح) ووتى بەگەلەكەى: ﴿يَقَوْمِ﴾ ئەى گەلەكەم ﴿إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ
مُبِينٌ﴾ بەراستى من بۆ ئىوہ ترسىنەرىكى پوون و ئاشكرام. بەبى شارندنەوہ و پىنج و پەنا ئەلیم
ترسىنەرم و بەبى گىروگرفت بانگتان ئەكەم و كارەكەتان بۆ پوون ئەكەمەوہ بەم پەنگە، ﴿أَنْ
أَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ ئەو خوايە پەرسەن كەناوى (اللہ) يەو ﴿وَأَتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا﴾ لەو خوايە بترسن و خۆتان
بپارىزن لەھۆى خەشمى، وە پەرسەننى خوا بە تەنھا و ترسان لىى بەرنامەيەكى سووك و
ئاسان و بى گرئىيە. ئەمەى كە (نوح) پىغەمبەر (عليه السلام) گەياندى كورتەى ھەموو
ئايىنەكانى ئاسمانىيە و جياوازی ئاوەندى ئەم ئايىنە لە بنەپەتا نىيە، بەلكو لە فراوانى و
ياسا و ھەندى لەبەرنامە و ياسادا ھەيە.

پەرسەننى خوا بەتاك و تەنھا بەرنامەيەكى تىرو تەواوہ بۆ ژيان، كە ھەموو شت
ئەگرىتەوہ: بۆچوون (تصورى) خوايەتى و بەندەيى و پەيوەندى نىوانى خوا و بەندەو
تىگەيشتن لەبوون و بوونەوہرو ژيان و ئادەمى.... ئىنجا لەوہوہ ياسايەكى ژيان ھەلنەقولن
بۆ ئادەمى، ئىنجا لەوہشەوہ بەرناكەيەكى تايبەتى بۆ ژيان بەرپا ئەبى، بەنامەيەكى خوايى و

ئاسمانى كە ئەگەر تەمەن بۇلای پەيۋەندى و پەيۋەستى نىۋان خىۋايەتى و بەندايەتى دا، بۇلای ناسىن و زانىنى راندە و سنوورئ كەخا دايئاۋە بۇ ھەموو زىندە ھەموو شىئى، ترسان لە خەۋايە كە زامان و پالپىۋەنەرە بۇ رىئەك و راستى و دامەزراۋى مەردوم لەسەر ئەو بەرنامەيە و لاندەدان و لاندەكردنەۋى بەملا و بەولادا، ۋە بۇ فرۇفئەل نەكردن و لارى نەكردن لەبەجئ ھىنان و بەدى ھىنانى دا. ھەروەك ئەو ترسانە تاكە سەرچاۋەيە بۇ كىردار و پەۋشە شىرىن.

گوئى پايەلى و فەرمان بەرى پىغەمبەرى خوا يەكەم ھۇى بەھىزە بۇ دامەزراۋى لەسەر رىنگا راستەكەى خوا و بۇ ۋەرگرتنى رىئەنومايى لەسەرچاۋەيەك كە پەيۋەستە بەيەكەم سەرچاۋەى ھەموو شىئەكەۋە، و بۇ مانەۋە و نەبچرانی پەيۋەندى بە ئاسمانەۋە لەررىگى راستى نەدۇراۋى باۋەرپىئىكراۋى خۇيەۋە!!

ئەم بەند و خالانەى كە(نوح) پىغەمبەر(عليه السلام) بانگى گەلەكەى خۇى بۇكرد لەسەرەتاي مىژۋى ئادەمىۋە كورتە و پالفتەى بانگو بانگەۋازەكانى خىۋايە بۇ ھەموو چەرخ و چىنەكانى تىرىش پاش(نوح)(عليه السلام).

بانگى كرد بۇ ئەو خال و بەندانە و بەلىنى دا لەسەريان بەمەى كە ئەفەرەمۇئ: ﴿يَنْفِرْ لَكَ

﴿مِنْ دُونِكَ﴾ خوش ئەبى و ئەسەرىتەۋە لىتەن لە گوناھەكانتەن، ئەو گوناھانەى كە تىپەريان

كردوۋە. ﴿رَبُّوْكُمْ إِلَٰهٌ أَجَلٌ مُّسْتَى﴾ ۋە دواتان ئەخات بۇ كاتىكى ناۋبراۋى دىارى كراۋ،

حساب و پرسىارتان دۋائەخات تا ئەۋكاتە دىارى كراۋە كە پۇژى دۋايىيە و لەم جىھانەدا

تۆلەۋ سزاي نابی بۇتەن، يا دواتان ئەخات بۇ درىژتەن تەمەنى كە دىارىكراۋە بۇتەن

بەمەرجى بېۋا ھىنان و گوئى پايەلى، واتە ئەۋانە ئەگەر بەمانايەۋە لەسەر گوناھ و بىبېۋايى

ماۋە تەمەنىكى كورتىان بۇ دائەنرا، ئەگەر كۇتايىيان بەئىنايە بە بىبېۋايى لە گوناھ و تاۋان

ماۋە ئەدران و تەمەنى درىژيان بۇ دىارى ئەكراۋ دۋائەخەران بۇ ئەۋ تەمەنە درىژەيان خوا

زانا و ئاگاداربۋو كە كام بار ئەگەرن و ئەيدەنە بەر، و ماۋە ئەجەلى بەپىئى ئەۋ زانىنى خۇيە

بۇ دانان. كەۋاتە دوو ماۋە ئەجەلىيان نەبۋە، بەئكو بۇ ھەموو شىئى ھەرىكە ماۋە ئەجەل

ھەيە و ئاگۇپىئى ۋەك پىئىش ئاگەۋى بەھىچ رەنگىك دۋاش ئاگەۋى. ۋەكو ئەفەرەمۇئ: ﴿إِنَّ أَجَلَ

اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ﴾ بەراستى ماۋە ئەجەلى كە خوا دىارى كردوۋە كاتى ھات دۋاناخەرى

كەۋاتە پىئىشېۋى بىكەن بۇئەۋى بانگتەن ئەكەم بۇى پىئىش دۋاھاتنى ماۋەتەن

لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾ وَإِنِّي
كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْوَاعَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَأَسْتَفْشَوْا شِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا
اِسْتِكْبَارًا ﴿٧﴾ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿٨﴾ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٩﴾

﴿لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ واته نهگەر ئیوه زانا بوونایه پیشپهویقان نهکرد بهلام زانا نین لهبرئهوه
پیشپهوی ناکنه و بهگوینم ناکنه.

(نوح)(عليه السلام) دهستی کرد بهتیکوشانی ههمیشهیی پاک و خاوینی خوی بو
پینومایی گهلهکهی، بهبنئهوهی بهرژهوندی و سوود و قازانجیکی خوی بوئی بیجگه له
فرمانبهری و پهزامهندی خوا، لهو پینگایه دا دووچاری سزاو مهینهتی زۆر بوو، بنشهرمی و
دهم درێژی و لاقرتی زۆری پینکرا. ماوهی (۹۵۰) نۆسه دو پهنجا سال خهریک بوو لهگه له
گهله نهقامه سرکه شه دا، لهگه له نهوه دا چه نه کهسیکی کهم پروایان پین هینا و تا بهاتایه
پادهی بوو وهرگه پان و گومپایی و ده درێژیان بهرژه بوویه وه!

ئینجا ناخری کارنزاو شکاتی برده لای پهروهردگارخوا زانا و ناداگاربوو بهوه و (نوح) یش
ئهیزانی خواناردوویهتی و ناگاداره به ههمو شتی بهلام دادو شکاتی دلی ماندووی خواناسان
ته نها بۆلای خوایه، لهبرئهوه ﴿قَالَ﴾ (نوح) ووتی ﴿رَبِّ﴾ نهی پهروهردگارم ﴿إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا﴾
بهراستی من بانگی گهله کهم کرد به شهو و به پوژ واته ههمیشه بانگم کردن به بن سستی و
وازمینان ﴿فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا﴾ کهچی بانگ کردنه کهم هیچی لی زیاد نه کردن بیجگه له
تاریوون و پاکردنیان لیم، تاریوونیان له بانگ کهریان بۆلای خوا، سرچاوهی بوون و ژیانیان،
سرچاوهی ههموچاکه و بههرهکانیان، سرچاوهی پووناکی و پینوماییان و نهوهی بانگیشی
کردن داوای هیچ پول و پاره و کرئیهکی لی نه کردن و هیچ باجیکی لهسر داننهان لهباتی
کوئگرتن و فیرکردن و پینراگه یاندنیان؟ تاریوون و پاکردنیشیان له کهسیکه که بانگیان
نهکات بۆلای خوا بۆنه مهی ببوری لیان و پزگاریان بکات له تۆلهی تاوان و گومپاییان؟

ئینجا (نوح)(عليه السلام) کو تاییه نهئه هینا و ههمیشه بهرۆکی بهرنه نه دان و نهوانیش
وولاتیان بو به بن نهئه هیلرا، نهو نهقامانه شیوهیهکی پیسترو نهقامانه تریان بهکار نه هینا،
بهه رهنگه پهنجیهیان نهخسته گوینچهکیان با بانگ و قسهکانی نه بیستن خویان ده نه پۆشی تا

نه يېښنو سهرنجيشي نه دمن که بهراستی نه وه شپوه يه کی زور منالانه يه، وهکو نه فرموي:

﴿رَأَيْتُ كَلِمًا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ﴾ بهراستی هه موو جارې که من بانگ نه کردن بؤ نه مهی تو لی یان خوش بیت و تاوانیان بسپرته وه، واته بانگ نه کردن بؤ بپروا هیان که هوی لی بووردنیانه ﴿جَمَلُوا أَصْنَعُمْ فِي آذَانِهِمْ﴾ په نجه کانیان نه خسته ناو گوډچکه کانیانه وه ﴿وَأَسْتَفْزِرُوا نِيَابَهُمْ﴾ پوښاکه کانیان نه دا به مل خوږانا و سهر و پوی خوږان پي دانه پوښی بؤ نه مهی نه م بینن له داخ و خه شمی خوږم و بانگ کردنه که مدا ﴿وَأَصْرُوا﴾ سوور بوون له سهر بی بپروایی و باشر سهریان تی نه کرد و نه نووسان پي یه وه، ﴿وَأَسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا﴾ وه خوږان زور به گه وړه و زل نه زانی له وهی شوینم که ون و گوډ پایه لم بن به خو به زل زانینیکی به تین.

نیجا له گهل نه وه هه موو هه ول و کول نه دانه به مه می شه یی، به چه ند جوړو شپوه له گهل یان خه ریک نه بوو، به م په نگه جارې به ناشکرا بانگی نه کردن، جارې تر ناشکرایي و نه نیی تیکهل نه کرد بویان. وهکو نه فرموي: ﴿ثَرَأْتِي دَعْوَتَهُمْ جَهَارًا﴾. نیجا بهراستی من بانگ کردن به ناشکرا، و ا دهر نه که وې له پیښه وه و له یه که م جار وه به نه نیی بانگی کردن

وهکو له پوهالته ووشه ی ﴿ثَر﴾ وهر نه گړی و سروشتی کاره که یش هر نه بی وایی، نیجا ناشکرای کرد بی ﴿ثُمَّ إِنِّي أَعْلَفْتُ لَهُمْ﴾ نیجا ناشکرام کرد بویان و به ناشکرا بانگ کردن، ﴿وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا﴾ نیجا نه نییم کرد بویان به نه نیی کردن. نه وهی که به باشی بچپته دل وه له باره ی بانگ کردنه که یه وه به م جوړه بووه: له یه که م جار وه به نه نیی بووه و هه می شه خه ریک بووه له گهل یان به نه نیی و بی په له کردن له گهل یان له ناشکرا کردنیان. نیجا که له و پړنگایه وه کاری لی نه کردن ناشکرای کرد، چونکه نه و ناشکرا کردن به هیز تره له م پوه وه که کاره که ی راست و پوهایه و به بی باک دهری نه خات، نیجا که نه وهی کرد و شته که ی دهنگی دایه وه له نا و هه مووانا، به هوی نه و سهر که شه ده سه لات داره کانی مه ترسی یان کرد بی له وهی کاریکات له دل و دهر و نی پوله کانیان، له بهر نه وه و یست بی تیان کوتایی پي بینن له وهی نه و ان نه یانه وې، به م په نگه کوڼگره ی تایبه تی له گهل گرتن بؤ بانگ کردنیان، و له و کوڼگره تایبه تیه دا به پړکی و بی پیچ و په نا بانگی کردن و له هه مان کاتدا نه نیی شه له گشت. به و شپوه یه بانگ کردنه که تیکهل له هه وړو جوړه که: نه نیی و ناشکرا، تیکهل له ناشکرا و نه نیی به و جوړه ی که و تمان و هل نه گړی نه م جوړه سی هه به م جوړه ش بوو بی: شپوه ی ناشکرای به جی هینا بی بؤ گشت، وه شپوه ی نه نیی بؤ یه که یه که.

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَيَسِينِ
وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾

بەمەرحال ئەوەستا و ھەر پێگایەکی بەلاو بەکار و بەجێ تەربوون بەکاری ھێنا لەگەڵیان و موژدەیی دانن و تەماداری کردن بەخێرو چاکەیی ھەردوو جیھان، ئەگەر بپروایینن و داوای لی خوش بوون بکەن لەخوا، وەک ئەفەرموی: ﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ﴾ نینجا و تە پێیان: داوای لی خوش بوون بکەن لە پەروردگارتان بە گەڕانەوە لە بێ پروایی و ھاوبەش بپارێدان و گوناھ و تاوان. ئەو داوایە بکەن و ئومێدەوار بن لیتان خوش ببیت و گوناھ و تاوانتان بسپێتەو ﴿إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا﴾، چونکە پەروردگارتان ھەمیشە زۆر لی خوش بوو و سپرەوی گوناھە بۆ ئەوانەیی ئەگەرینەو بۆلای و داوای لی ئەکەن.

وا دەرئەکەوێ ئەو گەلە بەھۆی شوومی و نەگەتیی بێ پرستی و خراپەکارییانەو خوا و دووچاری بێ بارانی و قات و قبری و بێ ئەوایی و کەم بەرھەمی کردوون لە سامان و دارایی و ئەولاددا. بێ گومان گەڕانەوە بۆلای خوا لەخوا ترسی و کەوتنە سەر پێگای خوا ھۆیەکی مسۆگەرە بۆ بارینی بەزەیی خوا و پیت و فەری بوونەو ھەڵکەیی و زۆر چاکە و بەھەری لەھەموو بارو پەویەکی ژیانەو. بێجگە لەوێش ھەول و تێکۆشان بۆ خێرو چاکەیی گشتی و ئاوەدان کردنەوی وولات و بەکارھێنانی ئەو ھیز و وزەیی کە خوا دروستی کردووە لەم جیھانەدا بۆ بەندەکانی و دەست خستنی ئەو ھەموو خێرو بێرە بە پێی ئەو بەرنامەیی خوا دایناوە، ئەمانە ھەموو بەشیکە لەئایینی خوا و خواپرستی.

ھەولێان بۆ پاک و خاوینی خواردنەمی و ئاو و ھەوا پاک و تەمیزی لەھەموو شتێکدا، و ھەولی ساغی و تەندروستی و دور کەوتنەو لەھۆی نەخۆشی و ناساغی بەشی ترە لە ئاین و خواپرستی، کەواتە ھەر گەلی ئاوا بەپێکی پێگای خوا بداتە بەر لە ھەموو بارو

پوویهکی ژبانهمه پېش کهوتوو نهبن و سامان و دهرامه تیان بهلیشاو نهبن، بههوی
دوورکهوتنهوهیان لهبهره لایی و بن نامووسی و شهروال پیسی نهبن زور بهگرنگی خهړیک بېن
بهکارو بارو پړک خستنی مال و خیزان و زور کردنی ژنهینان و بهشودان، نهو کاته بهپئی
باوی خوا کوپو منالیش زور نهبن کهواته گهلی بېواداری راسته قینه که بهپئی نایین و
بهرنامه کهی خوا رهفتار بکات خوا قاپی هه موو خپرو فھرپکی لی نهکاتهوه.

جا لهبهر نهوه (نوح) (علیه السلام) بهلین نهه پینچ شته گرنگی دا بهگهله کهی نهگهر
بېوابینن و بگه پرنهوه بولای خوا:

۱- ﴿زَيْلِ أَلَسَاءَ عَلَيْكَ يَذَرَكَ﴾ باران نهبارینن بهسهرتانا بهزوری و پیت و فھرپکی زورهوه،
دیاره بههوی نهوهوه کشتوکال و بهروبووم و میوهی زور فھراهم دیت و ههرزانی
نهکهوینته وولات و نارام و خوشی هه موو شوینن دانهگرئ.

۲- ﴿وَيَذَرُكَ أَتَوَلَّي﴾ وهله چهند جور مال و سامانی زورتان نه داتی.

۳- ﴿وَيَذَرُكَ﴾ وه کوپو نهولاد (منال) ی زورتان پئ نهدا.

۴- ﴿وَيَجْعَلُ لَكَ جَنَّاتٍ﴾ وه چندها باخ و بیستانتان بۆ فھراهم نههینن.

۵- ﴿وَيَجْعَلُ لَكَ أَنْهَارًا﴾ وه چندها جوگه و پووبارتان بۆ فھراهم نههینن.

لهچهند جیگایه تر له قورئاندا خوا په یوه سستی خستووته ناوهندی بېواو له خوا
ترسان و پۆزی و سامان و ههرزانی گشتی یوه. بېواو له خواترسان و گهراڼهوه بولای خوا
کردووه بههوی زوری و فراوانی پۆزی و گوزهرانی خوش. نهوهش یاسایه کی پړک و راسته و
دامه زراوه بهپئی بهلینن خوا، و بهپئی باوی خوا له ژبانی نادهمی دا، ههرچون پووداو و
بهدی هاتووی ژبان بهلگه و شایه تیکی راسته لهسهر نهوه بهدریژایی چهرخهکان.

ههر گهل و نوممه تی بهراستی پووی کردبیته خوا بهکردهوی چاک و گهراڼهوه و داوای لی
بوردن له خوا، کاربه دهست شریعتی خوا بووبن تیایا، و دادو نارامی بهدی هینابن له ناو

مەردوم دا، بىگومان ھەموو خىرو خوشى يە پڑاۋە بەسەريانا، ۋە خوا دەسلەتلى پىداۋە و
 ۋولاتى خستۋەتە ژىر دەست و کردوۋىەتى بە جىنشىن تىايا بەچاكە و ئاۋەدان كىرنەۋە و
 خوشى و كامەرانى. بەلىن چەند جارو لەچەند شوين چەند گەل و ئومەتتى بىنراۋە و ئەى
 بىننن كە بىپرواۋ لە خوا نەترس و بەدكردارن، لەگەل ئەۋەدا ھەموو ھۆى ژيانى فراۋانە و
 زال و دەسلەت و سەركەوتوو و پىش كەوتوو. بەلام با بزانرى ئەۋە تاقى كىرنەۋەيە بۇيان،
 ئىنجا با بزانرى ئەۋ ھەموو ھۆى خوشى و كامەرانى يە تىكەلە و شىلراۋە بە چەند دەرد و
 نەخوشى دەروۋنى و دەمارى كۆمەلەيەتى و پەستى كىردەۋە و پەۋشەت، يا پىراۋە بەستەم و
 دەست درىژى و ژىرپى كىرنى رىزى ئادەمى و ئادەمىتى. ھەر ئادەمى يە سەردانى ئەۋ
 ۋولاتانە بىكات بەباشى تىئەگات كەبەو جۆرە دەردەدارن. نووسەرو ژىرەكانيان ئەۋ پەرى
 بىزارى دەر ئەبىر ئەۋ ژبانەيان و ھاۋار ئەكەن بۇ پىزگار بوون.

ئەگەر سەرنجىكى ئەم دوو دەۋلەتە گەۋرەيە بدەن: (پوسىيا و ئەمەرىكا) كە ھەموو شت و
 مەكيان تىرو تەۋاۋە. لەگەل ئەۋەدا لە پوسىيا نىرخ و رىزى ئادەمى و ئادەمىتى پىشلى و ژىر
 پىكراۋە و پەست ترە لە رادەى بەندەيى و بەندايەتى، جاسووسىتى زۆرى سەندوۋە و زالە و
 بىم لىكراۋە و بوۋە بە مىردەزمەى ۋولات و مەردوم و بەترس و لەرزىكى ھەمىشەيى لەكۈشتن و
 بىرپىن و بەند كىرنەۋە ئەژىننى، و ھەموو كەس مەترسى ئەكات كەقسەيەكى بۇ ھەلبەسرابى
 مايەى تيا چوۋنى بىت و ئەمىرۇ يا بەيانى بال بەست بىرى!

لە ئەمەرىكا دا ئاشكرايە كە ئەخلاق (پەۋشەت)ى تيا نەماۋە و رادەى پەست ترە لەرادەى
 ئازەل (حەيوان)، ۋە رادەى تىگەيشتن و بۇ چوۋن لەژيان گەيشتۋەتە پەست ترين پەلە، ھەموو
 شت تەنھا بىرىتى يە لەدۇلار! ئەگەر سەرنجىكى ئەم دوو دەۋلەتە گەۋرەيە بدەين، تىئەگەين
 كەلەمىچ كاميان دا ژيانىكى ئادەمى يانە نى يە، كەۋاتە تەنھا زۆرى دەسلەت و سامان و
 فراۋانى ھۆى ژيان، كامەرانى و ژيانى ئادەمى يانە پىك ناھىين.

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا ﴿١٥﴾

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ﴿١٦﴾

له پاش نهوہی (نوح) (علیه السلام) نهو به لینه گرنګانه ی پی دان بهو جوړه ی که باس کړا،
نیجا سهرسامی و بیزاری دهربری له بی شهرمی و نه ترسی یان له خوا، له کاتیکا سهرنجیان
پاشه کیشتی بو چهند به لګه و نیشانه ی ناشکرا که خوا له خویان و له م بوونه وهرده دای ناو
نه فرموی: ﴿مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا﴾ نایا چی یه بو نیوه و چ هویه هیه بوتان له کاتیکا که
ناترسن له گهره یی خوا، یا بپواتان نی یه پی؟ واته هیچ هویه نی یه بو نهو.

﴿وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا﴾ له کاتیکا که خوا نیوه ی دروست کرد به چهند تهوړو بار قوناغی. دهی
که سی که نیوه ی بهو جوړه دروست کرد شایسته یه بو نه موی سام و بی می لی بکه و بترسن
له گهره یی یه که ی و بپواتان بی بهو گهره یی یه و به موی نهووه بپوای پی بینن و گوئی
پایه لی بکه.

چهند رایه ک ووتراوه سهاره ت بهم تهوړو بارو قوناغانه و هموو هر نه گونجین و
راستیشن، ناده می هموو جوړی له وانه ی به سهردادیت و گزر نه کات به همویانا، به لام
نه بی (نوح) (علیه السلام) دهست نیشانی بو شتی کردبی که ناسراو زانراو بوو بی لای نهو
که له، تا بهو ته می و ناموزګاری یان بکات و له وانه بیت کاریان لی بکات و به موی نهو گوئی
پایه لی بکه و بی بدم بانګ کردنه که یه موه. نهو ی که و زوړبه ی زانایانی تهفسیری له سهره
نهو یه: مه بهست نهو بارو قوناغانه یه که به سهری دیت له سکی داکیا: دلوپه ناو، خوین
پاره، گوشت پاره، قهباره ی نیسکی، بیچووی تیرو ته و او. به راستی بپوا وایه که دهست
نیشانی بو نه مه کردبی که زوړبه ی له سهره، چونکه باش نه گونجی نهو که له ناشنا و زانا
بووین له م بارو قوناغانه به موی نهو ی منالی خویانیان نه بی نی له بار نه چوو له سهر نهو بارو
ته و رانه. هروها به گویره ی بیچووی زوړ له حیوان و گیان له بهرانی تر، که له سهر نهو بارو
قوناغانه نه یان بینن. به لام نایه ته که نابرین به سهر هیچ کام له وانه ی که و تراون له موه بر، نهو

بارو قۇناغانەي كە تازە لەم دوايى يەدا دۇزاونەتەو و پىيان پى برا، كە ئەلەين: بىچو
 لەسكى دايكىا لە يەكەم جاريەو، وەك گيان لەبەرى وايە كە تەنھا سىلەك (خانەيەك) بى،
 ئىنجا لە پاش ماوہيەك وەك گيان لەبەرىكى لى دى كە پىك ھاتىنى لەچەند سىلە. ئىنجا
 شىوہى گيان لەبەرىكى ئاوى وەرئەگرى، ئىنجا شىوہى گيان لەبەرىكى مەكەيى ئىنجا
 شىوہى گيان لەبەرىكى ئادەمى، ئەمە ھەر جۇرو بارو قۇناغى تر كە دەرکەوئى لەمە و پاش
 بۇ زانايان، ھەركام لەوانەش بەرى مەبەست بەو ئايەتە ئەكەون و دورى يە بەجارى ھەموو
 مەبەست بى، ھەرچەند وەكو ووتمان ئەبى (نوح) (عليه السلام) دەست نىشانى بۇ جۇرئ
 كەربى كە ئەو گەلە ئاشناو زانا بوو بى پى بە ھەرحال (نوح) (عليه السلام) سەرنجى ئەو
 گەلەي پاكىشا بۇ بىر كەرنەو لە دروست بوونى خۇيان، و بىزارى دەرپى لىيان، كە خوا بەو
 جۇرە دروستى كەردون، كەچى لە پاش ئەو ئەوان ناترسن و باكيان نى يە لە پەروەردگاريان.
 بى گومان ئەو بى باكى يە ئەو پەرى نەقامى يە و شتىكى زور بىزارو ھۇى سەر سوپمانە!
 ئەو گەلە ھەرچەندە بت پەرسىت بوون، بەلام وا دەرئەكەوئى وەك بت پەرسىتەكانى قوۋەش
 بىروايان بە خوا و پەروەردگارىي خوا بوو بى.

ئەگەر بىرواشيان نەبوو بى بىر كەرنەو لەم دروست كراوانە بىروا بە خواي پەروەردگار
 ئەچەسپىنى و ھىچ ماوہ نادا بۇ گىرو گرفت لەو بىروايەدا، چونكە وەك چەند جارى ووتراوہ
 ئايا ئەم دروستكراوانە بەرىكەوت فەراھەم ھاتن؟! ئايا خۇيان خۇيان خۇيانيان دروست كەرد؟
 ئايا ھىچ دروستكراوئى ھەيە بلى من ئەم دروست كراوانەم داھىنا؟! ئەم سى بارە بە ھىچ
 كلۇجى جىگاي نابىتەو لەدلى ھەر كەسى كە بەش بىراو و بى بەش نەبى لە ھەموو فام و
 تىگەيشتنى، ھەر كەسى پىزى خۇى بەلاوہ بىى لەپووى ئايە خۇى بكات بەخواھنى ھىچ كام
 لەو سى بارە. كەواتە ھىچ بارى نەمايەو ئەمە نەبىت كەبلىت: خواي تاك و تەنھا
 پەروەردگارە بۇ ھەموو.

ھەر چۇنى سەرنجى ئەو گەلەي پاكىشا بۇ بىر كەرنەو لە دروست بوونى خۇيان ھەروہا
 سەرنجى پاكىشان بۇ بىر كەرنەو لە دروست بوونى ئەم بوونەو مەر. ئەفەرموى: ﴿الزُّرَّاءُ﴾

نایا نه تانزانیهوه به چاری دل سهرنجتان نه داوه ﴿كَيْفَ عَلَّقَ اللَّهُ سَمْعَ سَمَوَاتٍ طَبَاقًا﴾ که چوڼ خوا
حهوت ئاسمانی دروست کردو دایهینان به جوړی یه که له سهر یه که و قات له سهر قاتن.

نهم حهوت ئاسمانه ی کهله قورنانا چهند جار باسی هاتووه ئیمه ناتوانین وه که چهند
جاری تر ووتمان بهرینکی و پراوه یی (قگعی) مهبست پییان دیاری بکهین و بیان برین به سهر
باری له و بارانه ی که له زانیاری دا ووتراون، چونکه هرچی ووتراوه تانیسته هه مووی
گوتره کاریه و نه زانراوه، زانینی نه وهش پیویست نه کراوه له سهرمان و پیویستیش نی یه نه و
زانینه بومان له شوین و کاتانه دا که مهبست به لگه هینانه وه یه له سهر خویه تی خوی تاک و
تهنها، بو نهم مهبسته تنها نهم به سه که به چاو نه بینری، نهمه ی وه خویه تیکی شین و
به لای سهر ووه و پازاوه ته وه به و هه موو نه ستیره و مانگ و خوړه له راده یه کانه، به لکو
هه ندی دورتر و بهرتره له و ی تر، نهم بینراوه نایابه به لگه و نیشانه یه کی زور پوون و
ناشکرایه له سهر خویه تی و زانین و توانین و کار دروستی پهر و مردگار، نهمه بو هه موو چین و
تاقمن دهست نه دات، که واته هر نهمه پیویست بوو بو (نوح) (علیه السلام) که سهرنجی نه و
که له ی راکیشا بو بیرکردنه وه له و ی که خوا چوڼ نه و حهوت ئاسمانه ی به و جوړه
دروستکرد؟

﴿وَجَمَلَ الْقَمَرَ فِيهِ نُورًا﴾ وه چوڼ مانگی گنډا له ناو ئاسمانه کاندایه پوونا که ره و ی زه و ی
له شه و دا؟ ﴿وَجَمَلَ الشَّمْسَ بِرَاجٍ﴾ وه چوڼ خوړی گنډا به چرایه کی گرنگ بو لابرندی تاریکی
شه و له هر شت و له هر بهش و پارچه یه کی زه و ی که تیشکی نه و خوړه ی بهرکه و ی؟
نه و ئاسمانه ی که مانگی تیایه به شیکه له و حهوت ئاسمانه، و بوونی هر شتی له هر
کام له و حهوت بوونه له حهوت ته که دا، نهمه وه که نه وه وایه: فلان له به غدا دانه نیشتی له گه ل
نه و دا به غدا چهند ناوچه و محله یه که و فلانیش له تنها به شتیکی زور بچوکی به غدا دایه.
ببله ناو برندی خوړ به چرا و مرته گیرئ که خوړ پوونا کیه که ی هی خویه تی و له نه ستیره یه
تره و ی بوی نایه به وینه ی مانگ که له خوړه و ی بوی دیت به لام مانگی ناو برید به پوونا که ره و ی
که زورتر به شتی نه وتری که پوونا کیه که ی به و ی خوی و له خویه وه هه لنه قولن.

ئىنجا (نوح) (عليه السلام) جارى تر سەرنجيان پائەكيشيئەو بۆلای پەيدا بوونی خۇيان لەزەوی و ئىنجا گەرانەو هیان بۇناو زەوی تائەو بکات بەنیشانەو سەرەتا بۆ باسی زیندو کردنەو هیان. ئەفەرەمۆی: ﴿وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا﴾ خوا ئیووی پواند لەزەویدا بەپرواندن، واتە لەشی ئیووی دروستکرد لەخاک، بەم پەنگە کە یەکەم کەس کە ئادەمی بانگی هەمووانە لەخاک لەشەکە ی دروست کردو ئىنجا گیانی کرد بەبەریا وە لەپاش ئادەم پۆلەو نەو هکانی دروستکرد لەو دۆپە ئاوە کە ئەویش لەخۆراکە و خۆراکیش لە زەوی پێک هاتووە، خوا بەو جۆرە ئیئە دروستکرد لەو زەوی و ئەم دروستکردنە ی ناوبرد بەپرواندن، هەروەها لە زۆر شوێن لەقورئاندا ئەم شیوە نیشان ئەدات و پەيوەستی و پەيوەندی ئەخاتە ئاوەندی ئادەمی و پوواوەکانی زەوی و جوتیان ئەکات پێکەو، ئەوەش زۆر شتیکی بەجێ یە چونکە ئادەمی و ئەو پوواوانە لە زۆر شتا و ئینە یەکن و لەزۆر شتی تایبەتی دا بەشداری یەکترن، هەردووکیان پێک هاتوون لە کەرەستەکانی زەوی و لە بەرو بوومی ئەم زەویەن و زەوی دایکیانە و هەردوو لە کۆشی ئەم دایکە و بەشیری ئەم دایکە ئەزین چونکە هەردووکیان پێویستیان هەیه بە خۆراک و ئاو و هەوا وە خۆراکیش لە زەوی وەرئەگرن و هەردوو پەرە ئەسێنن و گەورە ئەبن، وە هەردوو پێون ئەبن و زاوژنیان هەیه، وە هەردوو هەناسە ئەدن و بەجێ هەناسەدان ناژین، هەروەها لەچەند شتی ترا لەبەرئەو هەندی لە لێزانان و وتوویانە: ئادەمی درەختیکە لە درەختەکانی زەوی کە ئەتوانی پیی لەزەوی بپێی و بگەڕێ بەسەر زەوی دا، وە درەخت ئادەمیەکە لە ئادەمیەکانی زەوی کە پیی چوو بەناخیا و بەهۆی ئەو وەستاو و ناجوولێ لە شوێنی خۇیان. هەروەها ئەو پەيوەستی و جووت کردنە ئەو نیشان ئەدا کە یەکیئتی هەیه لەنیوان بنەرەتەکان و هۆی گیان و ژیان لەم زەوی یەدا. کەواتە برواداری قورئانی هەست ئەکات بە پەيوەندی خۆی بە زەوی و زیندەوەرەکانی زەوی یەو، تیگە یشتنیکی راست و راستەقینە ی بۆ پەیدائەبێ.

ثُمَّ يُبَيِّدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ۝ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا ۝ لَتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا
فَجَاجًا ۝ قَالَ نُوحُ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَأَتَّبِعُوا مَن لَّمْ يَزِدَّهُ مَالَهُ، وَلَدَّهُ الْإِحْسَارَ ۝

ئەم ئادەمى يانە كەلەم زەوى يە ئەرپوئىن و دەردىن، ئەگەر ئىنەمە بۇ ئاۋ سىكى ئەو دايكەيان جارىكى تر خوا ئەيانگىرتەمە ھەرچۇننى پواندىنى و دەرى ھىنان. ئەو لەشەيان ئەبىتەمە بەخاك و تىكەلى خاك ئەبىتەمە، ھەروەك يەكەم جارى پىش پوان و سەوز بوونيان، ئىنجا ئەو كەسەكە يەكەم جار پواندىنى لەزەوى و دەرى ھىنان، بۇ جارى دوو ھەمىش ئەيانپروئىنئەمە و دەريان ئەھىنئەمە وەك (نوح) (عليه السلام) ھەرمووى: ﴿ثُمَّ يُبَيِّدُكُمْ فِيهَا﴾ ئىنجا ئەتانكاتەمە بەناخى زەوى دا ﴿وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا﴾ وە دەرتان ئەھىنئى لەزەوى بەدەرھىناتقان لەجارى دەو ھەمىش دا... بەراستى مەسەلەكە زۆر سووك و ئاسانە و پى. بىست ئاكا بەگىر و گەرت و دەستان، كاتى لەم بارو پوو ھەمە سەرنج بەدى كە قورئان نىشيانى ئەدات شتەكە سىانە: دروست كەردنى يەكەم جار لەخۆل، كەردنەمە بەخاك، ئەو دووانەيان ئاشكرايە ھىچ كەس نى يە ئەيزانى، دەى سى ھەم كە دووبارە كەردنەمە بە خاك ھىچ جۆرە جىاۋازىكى نى يە لە دروست كەردنى يەكەم جار، كەواتە بۇ ئەبى سەرى لى بىكرتەمە وەك يەكەم جار سەرنج نەدرى، بەلكو ئەبوايە دووبارە كەردنەمە بە سووك و ئاساتر سەير بىكرايە، چونكە ھەموو كەرسەكان بەرىكى ھەن و ئەو پەرى ئەو ھە شىۋەى خاكىيان بەسەرا ھاتو ھە، ئەبوايە ئەمەيانىيان بەئاساتر دابنايە ئەگەر چى بۇ خوا ئابى بووترى، چونكە بۇ خوا ھەموو شت وەك يەك ئاسانە ھىچى ئاۋى بىجگە لەو مەيل و خواھىشنى بكات. جا (نوح) پىغەمبەر (عليه السلام) بەم جۆرە تەمىنى گەلەكەى كەرد و سەرنجى پاكىشان بۇ ئەم شتە پاستە تا دل و دەرونيان ھەست بكات بە دەستى قودرەتى كە بەئاشكرا لەزەوى ئەيانپروئىنئەمە دەريان ئەھىنئى و جارىكى تر ئەيانباتەمە بەناۋى زەوى دا ئەيانكاتەمە بەخاك. سەرنجىكى ئەو دەستە قودرەتە بەدەن و ئىنجا لەو ھەمە چاۋەپوانى دروست كەردنەمەى دوو ھەم بىكەن و خۇيانى بۇ ئامادەبىكەن.

ئىنجا (نوح) (عليه السلام) تەمىنىيان ئەكات و چاكە و بەھرەيەكى زۆر گەرنىگان بىر ئەخاتەمە كەوا بەپىش چاۋيانەمە و ئاتوانن دانى پىا نەنن، ئەو ھە برىتە لە پراختى و ژىر بار كەردنى ئەم زەوىە گەورە و پان و پۆرە لەژىريانا، بەجۆرى بە خوشى و كامەرانى ژيانى قىيا

ئەبەنە سەر و ھەموو ھۆی ژيانى لى و ھەرنەگەرن ئەفەرموى: ﴿وَاللّٰهُ جَمَلَ لَكَ الْأَرْضَ سَاطَا﴾ خوا زەوى بۆتان پاخستوو، پىيادەگەرىن و ھات و چۆ ھەلس و كەوتى خۆتانى تىدا دەكەن ﴿لَتَسْلُكُنَّهَا سُبُلًا فَيَسَارًا﴾ بۆنەمەى بگەرىن تىيا و چەند پىنگاى پان و فراوان بدەنە بەر بۆ ھەر شوینى ئارەزوو ئەكەن. زەوى ھەرچەند خەر، بەلام لەبەر گەورەى لە پىش چار وەك پاخراو وایە و ھەموو جۆرە گەران و پال و پشتىكى بەسەر ھەو ئەكرى بەسووك و ئاسانى، تەنەت بە بەرزى و چىا و شاخەكانىشیا، بەجۆرى دروست كراو بەسە بۆ ژيان و گۆزەردان. ھەتا زانىن و زانیارى پەرەسىنى و فراوان تر ببى باشتەر مەردوم تى ئەگات لەنايابى ئەم زەوى یە ژىر بار كراو، زۆر لە ھۆ نەینىھەكانى ژيان دەرئەكەوین كە پەرەردگار فەراھەمى ھىناو بۆ ژيان و بەرژەوئەندى بەندەكانى! لە سوورەتى ﴿الملك﴾ دا باسى بەشىكى گەرنگمان كرد لەو بەھرە بەخششانە، لەبەر ئەو لێرەدا بە پىویستم نەزانى درێژە بدەم بەو باسە.

ئا بەو جۆرە (نوح) (عليه السلام) ھەولێ داو ویستى ئەو شتە راستانە بدا بە گۆئى ئەو گەلەداو بىناچەسپىنى لە دلو دەروون و ژىرى ياندا، ھەول و تىكۆشانى كرد بە چەند جۆر لە چەند پىنگاى كەو ئەو ماو زۆر دوور درێژە، بەبى وازھىنان و كۆل دان، وە بە ئارام و خۆگرى يەو.

ئىنجا سەرەنجامى ئەو ھەموو ھەول و تىكۆشانە ئەمە بوو كە (نوح) (عليه السلام) ناچار بوو داد و شكات بباتە لای خواو نزاى شەر بكاتە لای خوا وەكو ئەمەى فەرموو: ﴿قَالَ نُوحٌ﴾ نوح وتى ﴿رَبِّ اِنَّهُمْ عَصَوْنِ﴾ ئەى پەرەردگارم بەراستى ئەوانە گۆپرايەل نەبوون و سەرکێشى يان ئى كردم، لەپاش ئەو ھەول و تىكۆشانە، لەپاش ئەو ھەموو ئەرك و مەینەت و ماندوو بوونە، لەپاش ئەو ھەموو پەند و ئامۆزگارى یە شیرینە، لەپاش ئەو ھەموو ترساندن و تەمادار كردنەو بەلێن دان بە مال و ئەولاد و خوشى و كامەرانى یە. لەپاش ئەوانە ھەموو یاخى بوون و سەرکێشى يان كرد لە (نوح) و شوینى نەكەوتن.

﴿وَاتَّبِعُوا مَن لَّرَ بَرَّةٌ مَّالُهُ، وَوَلَدُهُ الْاَخْسَارُ﴾ وە شوینى كەسێ كەوتن كە مال و دارایی و ئەولادی ھەر زىان و پەنجەپۆیى زیاد كرد بۆيان، واتە لایان نەداو ھەر بەردەوام بوون لەسەر شوین كەوتنى سەرۆكەكانیان كە بەھۆى مال و ئەولاد و ھەلخەلەتاو و لەخۆ گۆپراو و یاخى تر بوون لە فەرمانى خوا، كەواتە مال و مەنلەكەيان زیاتر زیانبارى كردن لای خوا، بەم پەنگە سوور تر بوون لەسەر گومپراى و گومپرا كردنى ژێردەستەكانیان،

وَمَكْرُوا مَكْرًا كُبَرًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا لَا نَذَرُ ۚ إِلَهَكُمُ ۖ وَلَا نَذَرُ ۚ وَدَا ۖ وَلَا سَوَاعَا ۖ وَلَا يَعُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا
وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا ﴿٢٣﴾

وهك وهرنه گيرئ له مەي كه نه فهرموي: ﴿وَمَكْرُوا مَكْرًا كُبَرًا﴾ وه پيلانيان كرد به پيلانيكي
زۆر گهوره، پيلانيان كرد بۆ بهرگري و نه هيشتنى بانگ كردنه كه ي(نوح) (عليه السلام) و پينگه
گرتنى له مەي بچيته دلى نهو گهلهوه، وه پيلانيان گيڤا بۆ شيرين كردن و پازانه مەي
بئ بپروايى و گومرايى و نه قامى يه كه نهو گهلهي تئ كه وتبوو، وه دهسه لات و سامان و
سهروكي يه كه يان يارمه تي دهريكي به ميژ بوو بۆ ههله خه لقاندى نهو گهلهو گوئ پايه ل
بوونيان بۆ نهو سهروكانه.

يهكئ له پيلانه زۆر گهوره كانيان ته مه بوو كه هانيان نه دان له سهرو كوئ نه دان و واز
نه ميئانيان لهو بت پرستى و بتانه يان، وهكو نه فهرموي: ﴿وَقَالُوا﴾ وه وتيان ﴿لَا نَذَرُ ۚ إِلَهَكُمُ﴾
واز نه ميئن له پرستراوه كانتان، واته ههرو نهوان بپرستو و لانه دهه بۆ پرستنى
خواكه ي(نوح) وتيان پرستراوه كانتان له بهر نه مەي غيره تيان بيئته جوڤ، ئينجا له ناو
پرستراوه كانيانا به تايبه تي ناوى گهروهو به پريزه كانيان بردن له بهر زياته هاندانيان له سهرو
واز نه ميئان و كوئ نه دان، وتيان: ﴿وَلَا نَذَرُ ۚ وَدَا﴾ واز مه ميئن له وهدد، ﴿وَلَا سَوَاعَا﴾ وه له
سوعا، ﴿وَلَا يَعُوثَ﴾ وه له يه غوپ، ﴿وَيَعُوقَ﴾ له يه عوق، ﴿وَنَسْرًا﴾ وه له نسرا. نهه پينجه
گهروهو به پريز تريئى بته كانيان بوون كه نه پرستراو له سهرومه نه قامى يه كانى نهواندا،
پاش نهوانيش تا چهرخ و سهرومى پيغه مبهريئى پيغه مبهرمان (ﷺ) له ناو تيره كانى عه ره بدا
پينج بت هه بوون نهو ناوانه وه بهم جوړه كه(بوخارى) و(موسليم) و(ئيبينول منرئ) و(ئيبين
مهروهيه) نه گيڤ نه موه له(ئيبين عه باس) هوه -خوا لئ يان پازى بيئ- كه فهرموي: نهو بتانه له
پاشا هاتنه ناو عه ره ب، بهم شيوه يه: (ود) بۆ كولهيب، (سوعا) بۆ هوزهيل، (يغوپ) بۆ
غوتهيف، (يعوق) بۆ همدان، (نسر) بۆ حومهير، واته بهو ناوانه پينج بت نه پرستراو، نهك
نهفسى نهو پينج بته بووبن كه له چهرخى(نوح) دا بوون، نهوانه بوون بيئجه له(اللات) بۆ

سەقىف، (العزى) بۇ سەلىم و غەتفان و جەشم، (منات) بۇ خوزاعى و ئەساف و ئائىلە، (ھېل) بۇ مەككە، ئەم سىيەمە ھەرە گەرەى ئەو سىيانە بوو، لەبەر ئەمە ناوئرابوو بە سەربانى كەعبەو. ئا بەو جۆرە سەرۆك و سەرکردايەتى يە گومپراو گومپراكەرەكان چەند بىتكيان داهىنا، ھەركام بە ناو و شىوہ و قەبارەيەكى جىاواز بەپىى ھەست و ئارەزوويە كە باو بووبى لہ ھەر سەردەم و چەرخیكى نەقامى دا، وە بە دەورىانا شوین كەوتوى زۆرۇ زەبەنەى سادە و نەقاميان كۆئەكرەدەو غىرەتيان ئەھىنانە جۆش بۇيان، بۇ ئەمەى بەو بۇنەوہ لغاويان بكەن و پاين كیشن بۇ ھەر شوینى ئارەزوو بكەن، وەبيان ھىلنەوہ لەسەر ئەو گومپرايى و سەرلىشىوانە تابەباشى گويپرايەل بن بۇ ئەو سەرۆك و سەرکردايەتى يە ستەمكارە. لہ چەند رىوايەتیکا ھاتوہ كە ئەو پىنج ناوہ پىشووہ ناوى چەند پىاويكى چاك بوون، ئىنجا كاتى ئەوانە مردن وینە و ھەيكەليان بۇ دروست كردن بۇ يادرگارى و تاسەيان ئەكردن، ئىنجا كە كۆن بوون و ماوہيەكيان بەسەرھات پەرستەران، جا لەمەوہ وەرئەگىرى كە وینە و ھەيكەل تا چ رادەيەك خەتەرە و جىنگاي مەترسيە، بەتايبەتى وینەى ئەوانەى كە بە پىا و چاك دائەنرین، چونكە زۆر نزيكە لە پاش ماوہيە زيادەپرەوى بكرى دەريارەيان و خەلكى سەريان لى تىك بچى وەك ئەوانەى كۆن و چەرخی (نوح) (عليه السلام).

بەو جۆرە سەرۆكەكانى گەلەكەى (نوح) (عليه السلام) تىكۆشانىيان كرد بۇ گومپراكردى ئەو گەلە، ﴿وَقَدْ أَصْلَوْا كَبِيرًا﴾ وە زۆرىشيان گومپراكد وەك ھەموو سەرۆك و سەرکردايەتيەكى ترى گومپراى ستەمكارى پاش ئەوان، كە خەلكى كۆئەكەنەوہ لەدەورى بتەكان. بتە دارو بەردەكان، بتە ئادەميەكان، بتە بىرو باوہرەكان كەلەم چەرخی نەقامى ئەمپۇدا زۆرتەر ئەم جۆرە بتە باوہ و لە ھەموو بتەكانى تر زىانيان بەھىزترە و زۆرتەر مەردوميان پىنەلئەخلەتى!! مەبەستى ستەمكارەكان لە كۆن و تازەدا بەرگرى كردن و لادانى خەلكيە لە ئايين و بانگ كردنەكانى خوا و دوورخستەنەويان لە بانگەكەيان، بەو پىلانە زۆر گەورانە وە بەفروڤىل و كۆل ئەدان!

وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾ مِمَّا خَطَبْتَهُمْ أُعْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ﴿٢٦﴾ إِنَّكَ إِنْ تَذَرَهُمْ يُضِلُّوْا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٢٧﴾

ئینجا لەو کاتەدا ئەم نزایە هەل قوڵا لەدنی ئەو پێغه مەبرە بەرێزە بەدژی ئەو سەتمکارە گومراو گومراکەرانی: ﴿وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا﴾^١ واتە: ئەو خوا ئەو سەتمکارانە هەر گومرایان زیاد بکە و باشتەر لە پێگای راست بیان ترازێنە، ئەم نزا لە دڵکەو هات کە تیکۆشانی دوورو درێژی کرد، مەینەت و ماندوویی سەختی چەشت، لە پاش بەکارهێنانی هەموو هۆی پێنوماییە کە دەستی هات دڵنیاووو باش زانی کە ئەو دڵ سەتمکارە یاخی یە سەرکەشە هێچ جوړە خێرو پووناکیەکیان تیا نی یە و شایانی پێنومایی نین و شایستە ی پزگاریبوون نین، خوا هەوای پێداوو هەرگیز پەروا ناهێنن.

ئینجا پێش ئەو ی نزاگانی (نوح) (علیه السلام) تەواوبکات بە شیوێ تێهەلکێش دواوژو چارەنوسی هەردوو جیهانی ئەو گەلە باس ئەکات، تالە یە کەم چارەو دەری بڕی کە ئەو ی دوو چاریان ئەبێ لەبەر تاوان و خراپە کاریانە، ئەفەرموی: ﴿مِمَّا خَطَبْتَهُمْ﴾ هەر لەبەر گوناو و تاوانەکانیان ﴿أُعْرِقُوا﴾^٢ نوقم کران لە ئاودا و خنکێنران پێی ﴿فَادْخَلُوا نَارًا﴾ بەدوای ئەو دا خزانە ناو ئاگرێکی سەخت و گەورە یا جوړێکی تاییبەتی لە ئاگر کە دەق و هاوکیشی تاوان و خراپەکانیان بێ، ئێتر مەبەست بەو ئاگرە ئاگرێ بێ کە تاوانبار سزای ئەچێژی لە پاش مردن ئێتر لە هەر شوێنی بێ و هەرچی بەسەر بێ، یا مەبەست ئاگرێ دۆزەخ و پۆژی دوایی بێت لەو کاتەو کە مردن تا پۆژی دوایی ماوێهەکی کەمە و وە کە هەر ئەبێ وایە کاتی بەراوورد بکری لەگەڵ ئەپرانەو و دوانەهاتنی پۆژی دوایی و سزای دۆزەخەکی، یا ئەم جیاوازی کات و چەرخ و بەرو دواو دووری و نزیکێ کە هەبە بۆ ئێمە یە و بەپێی حسابی

^١ زۆر کەس ئەفەرموون مەبەست گومرای یە لە کاریاری جیهانیان و پە کە خستنیان لە نرخیان و درێژە بە پیلانەکانیان، یا مەبەست لە تاوێردن و لە پێشە هێنانیان، بەلام بەو دوو جوړە لادانە لە نێمەن و پەوالت بەبێ بەلگە یەکی بەهێز، وە پێک پەیرەست نابێ لەگەڵ پاش و پێشی تاییبەتە کەدا، ئینجا بەو شیوێ کە لە تەفسیرە کەدا ووترا هێچ جێگای پەخنی نی یە کەواتە بەگوێزە ی نێمەن و پەوالت بپۆین چاکترە، وە زانیانی راستەقینە لای خوا خۆی چاک دەزانن.

نیمه‌یه، نهك به‌لای خواو له حسابی خوادا كه هه‌موو شت لای ئه‌و ئاماده‌یه له هه‌موو كاتا ﴿فَلَمَّ يَجِدُوا لَمْ يَنْ دُونَ اللَّهِ أَنْصَارًا﴾ ئینجا ئه‌وانه ده‌ستیان نه‌كه‌وت له‌لایه‌ن غه‌یری خواوه هیچ یارمه‌تی ده‌رائی، واته په‌رستراوه‌كانیان هیچ سوود و نرخیان نه‌بوو نه مال و سامان و نه ده‌سه‌لات و نه كه‌سو و كار و ئه‌ولاد. له‌م دوو ئایه‌ته كوورته‌دا كاری ئه‌وانه دوایی هات و باسیان نه‌ما له ژياندا. ئینجا لێره‌دا هیچ درێژه‌ی نه‌دا به‌باسی چۆنیه‌تی نوقم كردن و خنكانیان و سوتاندنیان، كه‌واته با نیمه‌ش شوێن قورئانه‌كه بكه‌وین و ئه‌و باسه هه‌لگرین بۆ شوێنی تایبه‌تی خۆی به‌یارمه‌تی خوا.

ئینجا نزاكه‌ی تری (نوح) (عليه السلام) ته‌واو ئه‌كات و له پاشان لاله‌و پارانه‌وه‌ی بۆ خۆی و بڕواداران، ئه‌فه‌رموی: ﴿وَقَالَ نُوحٌ﴾ (نوح) ووتی: ﴿رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگارم هیچ كه‌س له‌بێ بڕواكان مه‌هێله له‌سه‌ر زه‌ویدا. خوا خسته‌ی دلی (نوح) (عليه السلام) كه زه‌وی پێوستی به‌شۆردن و پاك‌کردنه‌وه‌یه له‌و شه‌پر و پیسیه په‌تیه‌ی كه‌نه‌و گه‌له له‌و سه‌رده‌مه‌دا سه‌ریان لێیه‌وه ده‌رچوو، وه‌ه‌ه‌ی چاره‌سه‌ر نی یه بێجگه له‌و شۆرین و پاك‌کردنه‌وه‌و له‌ ریشه هینانی سته‌مكاران، چونكه مانه‌وه‌یان بانگ و بانگه‌وازه‌كه‌ی خوا ئه‌وه‌ستینێ به‌ته‌واوی و ئه‌بن به‌ به‌ره‌ه‌ست و به‌ره‌ست له‌گه‌یشتنی بۆ دڵ و ده‌روونی كه‌سانی ترو ئه‌وه‌ی كه‌ (نوح) (عليه السلام) ویستی و داوای كرد ئه‌وه‌بوو، له‌به‌رئه‌وه ووتی ﴿إِنَّكَ إِن تَذَرْنَهُمْ﴾ به‌راستی ئه‌ی خوای من ئه‌گه‌ر تۆ ئه‌وان به‌هێلیته‌وه‌و لێیان گه‌ڕێی ﴿يُضِلُّوا عِبَادَكَ﴾ به‌نده‌كانت واته —بڕواداران— گو‌م‌پ‌را ئه‌كه‌ن و له‌ڕینگای تۆ ئه‌یان ترازینن، ئه‌وه‌ش به‌ چه‌وساندنه‌وه‌و سزادانیان، یان به‌ هه‌لخه‌له‌تاندنیان به‌هۆی ئه‌و خۆشی و ده‌سه‌لات و كامه‌رائیه‌ی كه‌ بێ بڕواكان هه‌یانه. ئینجا ئه‌وانه بارو وه‌زعیکیان فراهه‌م هینابوو كه بێجگه له‌بێ بڕوا هیچ كه‌سی تیا نه‌ه‌ژیا و پێی نه‌ه‌گه‌یی، له‌ هه‌موو بارو پویه‌كه‌وه هۆی بێ بڕواییان سازاندبوو، به‌جۆرێ هه‌ر منال و تازه كه‌سانێ تر په‌یدا بوابه‌ له‌سه‌ر به‌د عه‌قیده‌یی و بێ بڕوایی پێ ئه‌گه‌یشته‌و به‌ه‌یج په‌نگ ماوه‌ی نه‌ه‌بوو پووناکی ئایین و بڕوا ببینی، مه‌به‌ستی (نوح) ئه‌وه‌بوو كه‌ووتی: ﴿وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاكِراً﴾ ئه‌مانه هیچ كه‌سیان لێ نابێ بێجگه له‌ خراپه‌كار و زۆر بێ بڕوا، وه‌ هه‌ر منالێکیان بێی وه‌ك خۆیان وانه‌بێ. له‌به‌رئه‌وه‌ی دواكه‌ به‌جێ و پوابوو خوا وه‌ریگرت و پووی زه‌وی پاك‌کرده‌وه‌ و ئه‌و تاوانبارانه‌ی له‌ ریشه هینا و بێجگه له‌ (نوح) و شوێنكه‌وتوه‌كانی هیچ ئامه‌یه‌کی نه‌ه‌یشته‌وه!!

رَبِّ اَعْفِرْ لِي وَلِوَلَدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا

نَبَارًا ﴿٢٨﴾

تینجا لهگهل ئهو داوايهدا كه دووباره ئهكاتمهوه نزاكاني خۆي پى دوايى هيناو ليره شدا سوورتهكهى پى دوايى هات. لهگهل ئهو داوايهدا ئهم لالانهوه شيرينهى كرد: ﴿رَبِّ اَعْفِرْ لِي﴾ ئهى پهرومردگارم لىم خوشبه و ببوره لىم، ﴿وَلِوَلَدَيَّ﴾ وهله دايك و باوكم، ﴿وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا﴾ وهله ههركهس هاتىته ماله كه م به پروادارى، ﴿وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ وهله هه موو پرواداران له پياوان و ئافرهتان له ههركات و چهرخىكدا.

نزاو پارانهوهكهى بۆ لىبوردنى خۆي شهرو ئهدهىكى خواناسى و پىغه مبهرىتى به بهرانبهر خۆي. شهرو ئهدهى بهندهيه له حوزورى خۆي پهرومردگارىا، بهندهيه كه خۆي نهسانى و نهزانى كه ئادهمى يهو ههچهند گوئ پرايه لو خواپه رست بىت ههلهو كه م وكوپى ههيه بهرانبهر به خوا، ههچ كهس به كردهوى خۆي ناچىته بهههشت مگه ر خوا لوتف و بهزهى بهكابينى لهگهلى، وهكو پىغه مبهرى گهروه موحه مدهى براى (ﷺ) فرمووى: ئهمه ئهو داواى لىبوردنه بوو كه بانگى گهله سهركه شهكهى بۆكردو كه چى ئهوان نهيان كردو له دهست خۆيان بهركرد. وه ئهم كه پىغه مبهره له پاش ئهو هه موو تىكوشان و سزاو نازارو مهينهته كه چهشتى له پىنگاى خوادا داواى لىبوردن ئهكات! بهندهى خواناس ئهبن و ابى و خۆي بناسى و خۆي خۆي بناسى.

پارانهوهى بۆ باوك و دايكى بهكارهينانى چاكهيهو ههلسانه به مافى باوك و دايكى موسلمانى و پروادار، ئهگه ر پروادار نه بوونايه تهمن و ئاموزگارى ئهكرا له سهرى هه رچۆنى له بارهى داواى لىبوردن بۆ كوچه بى پرواكهيهوه گلهى هاته سهرو تهمن كرا له لايه ن خواوه (وهك له سوورتهى هودا تى پهرى كرد). داواى تايبهتى بۆ ههركهس چوويته مالهكهى به پروادارى له بهر ههلسانيهتى به چاكه كردن و مافى برايهتى پروادار لهگهل پروادارا، له بهر ويستنى خىرو خوشى يه بۆ براى پروادارى هه رچۆنى بۆ خۆي ئهيهوى، وه تايبهتى كردنى به چوونى مالهكهيهوه ئيتر مبهست بهو ماله خانوو و جىگاي نيشتهجى بىت يا كهشتى يهكهى يا هه رچى.. له بهر ئهوهيه ئهو چوونه نيشانهى پزگار بوون بووه، وه له بهر ديارى كردنى پروا دارانى ئهو كاته بووه، داواى بهشيوهى گشتى بۆ پرواداران له هه ر چهرخ و ولاتى

له پېښ و له پاش خوی له بهر هه لسانه به چاکه مافی هه موو بېرواداران. له بهر هه ست کردنه به و په یوه ست و نړیکي و خزمایه تی په که نه بې بیئ له ناوهندی هه موو بېرواداراندا، به درنژایی چرخ و به قولی و پانی ولات و ناده می.

نوهیه پیت و فېرو بهرهم و ده ست که وتی نایاب له عه قیده و نایینی خوادا، نینجا بهرانبهر به و په یوه ستی و خوشه ویستی په نه بې دوری و نه ویستن بیئ له ستم کاران و دورمنانی خوا، که واته زور به جی په له پاش پارانه موو لاله بو بېرواداران فرمووی: ﴿وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا بُارًا﴾ وه ستم کاره بې پرواکان هر له ناو چوون و له پرېشه مینان، یان زیان باری یان بو زیاد بکه و هر نوه بکه به به شیان.

سوره تکه دواپی هات، وینه و شیوه یه کی پووناک و شیرینی تیکو شانی (نوح) پیغه مبهری (علیه السلام) نیشان دا له گه ل وینه و شیوه یه کی په ش و تاریکی ستم کاره کان. نه دو وینه و شیوه یه خوشه ویستی و پېژنکی گرنگی فرامه م هینا له دل و دموونا بو نه و پیغه مبهره پاکه، سه رسو پرمان له و کول نه دان و تیکو شانه بهرزه، بهرستی بیرکردنه و له وینه و شیوه یانه دل به مین نه کات و تویشووی تیرکری نه دا به پېواری نه و پنگا سهخت و درېزه، بهرستی قورغان شیرینی فرموو: ﴿لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾

وصلی الله وسلم علی من انزل علیه هذا القرآن العظيم

الحمد لله خوا یارمه تی دام ئی بوومه و له تفسیری نه سوره ته بهر په له ۱۴۰۳ / ۴ / ۲۰ بهرانبهر ۱۹۸۲/۳/۲ وه هر له پوژده ده ستم کرد به تفسیری سوره تی (الجن) خوا یارمه تیم بدات بو ته واک کردنی نه تفسیره و وریشی گری. آمین

سووره تی (الجن)

مهككهي يه و ژماره ی نایه ته کانی (۲۸)ه

بسم الله الرحمن الرحيم

ئهم سووره ته هر کات به ناهيستم له سهر خو و هياش و به بيرکردنوه بخوينرنتهوه،
دهنگ و ناوازه يه کي تايبه تي ئه داته وه له دهر و نا، له گه ل گه يان دني بۆن و هه ناسه ي
په ژاره يي و دل غه مگيني و به زه يي به خو هاتنه وه دا، به تايبه تي له پاش به شي يه که مي و
ليبوونه وه له گيړانه وه ي قسه و تاري جنۆکه، له کاتيکا که پوي فرموده ئه کاته
پيغه مبه ر (ﷺ) هه ست ئه کات به خوشه ويستي و سۆز به زه يي هاتنه وه ي به پيغه مبه ردا (ﷺ)
له کاتيکا که فرمان ئه دريت پي به راگه يان دن و چار داني خو پوت کردني له هه موو شتي،
له باره ي کار و باري ئهم بانگو و بانگه وازه يه وه بيچگه له راگه يان دن و بيچگه له چاو دي ري خوا.
له پاش ئه وه ئينجا باهر له سهره تاوه بزاري که ئهم سووره ته چهند مه به ست و شتي
گرنگ پيشان ئه دات: له يه که م جار وه شايه تي دان له لايه ن تيره يه کي تري جيا وازه وه واته -
جنۆکه - له سهر زۆر له مه سه له ي عه قیده که بت په رسته کان دانيان پيا نه ئه نا و زۆر به توندي
دهم بازي و به ربه ره کانيان تيا ئه کرد و له خو وه به دم به رياريان تيا ئه دا به بي به لگه و پا به ري،
له هه ندی کاتدا لايان و ابو و ئه يان گوت: محمد ئه مه ي ئه يلی له (جن) وه و هري نه گري!
ئينجا ئه و (جن) خو يان شايه تي ئه دن له سهر راستي ئه وه ي که پيغه مبه ر (ﷺ) ئه يلی، وه
شايه تي ئه دن له سهر ده له سه ي بي به رواکان و ئه يان خه ن به درو وه له و قسه بي ترخه يشيان
که ئه لي ن: محمد شت له (جن) و هه نه گري. وه (جن) ناگايان نه بو وه و بي خه به ر بوون له م
قورئانه تاکاتي بيستيان له پيغه مبه ر (ﷺ) ئينجا که بيستيان داي چله کاندن و سه رسامي
کردن و به جو ري بوو به دهنگ و باس له ناويانا و به سه رسامي يه وه باسي ئهم پوودا وه
که و ره يان نه کرد، که ئاسمان و زه وي و ئاده مي و جنۆکه و مه لائيکه ي خه ريک کردو وه، ريگاي
ئاسماني لي گرتوون! ئهم شايه تي ئه وانه ترخيکي گرنگي بوو له دلي مه ردوم دا.

ئىنجا ئەم سۈرەتە گەلى يىرۈ باۋەرى پىرۈ پوۋچى بەدرۇ خستەۋە لە بارەى جنۆكەۋە،
 كە ئەۋ شتە پىرۈ پوۋچانە جىنگىر بوۋبوون لەدەروۋنى ئەۋ يەكەم چىنەى كە ئەم قورئانەى
 بىست بەتايىبەتى و لەدەروۋنى خەلكى تىرىش دا بەشۈۋەيەكى گشتى، ۋە ئەم تىرەيەى لە
 رادەۋ شوئىنى راستەقىنەى خۇيان نىشان دا بەبىن زىادە رەۋى و ناراستى و ناتەۋاى.

غەربەكانى ئەۋ سەردەمە باۋەريان وابوۋ كە (جن) دەسەلاتى ھەيە و كار بەدەستە لە
 زەۋى دا، لەبەر ئەۋە ھەر كەسنى لەۋان شەۋى بەسەر بەقاتايە لە دۆل و شىۋى يا لەچۆل و
 بىابانى پەناى ئەبرد بە گەۋرەى جنۆكە كەلاى وابوۋ كار بەدەستە لەۋى دا، ئەى ووت: پەنا
 ئەگرم بە بەگەۋرەى ئەم شىۋە كەبمپارىئى ئە نەفامەكانى گەلەكەى. ئىنجا ئىتر بى باك شەۋى
 بەسەر ئەبرد! ھەرۋەھا بىروايان وابوۋ كە (جن) غەيب زانەۋ ھەۋالى غەيبى ئەدەن بە
 كاهىنەكان و ئەۋانىش ئەۋ ھەۋالانە ئەدەن. لەناۋيانا چەند كەسنى بوون (جن) يان ئەپەرست و
 لايان وابوۋ خوا ژنى لى خواستوون و مەلانىكەى لى بوۋە لەبەر ئەۋە ئەيان ووت: مەلانىكە
 كچى خان! بىروا بە (جن) بەۋ شىۋەيە يا بە ۋىنەى ئەۋە باۋو بلاۋبوۋ لە ھەموو سەردەمە
 نەفامىەكانا، ھىشتا تا ئەمپۇش چەند قسەۋ باس و شتى پىرۈپوۋچ لەۋ جۇرانە ھەن لەناۋ
 زۇر تاقم و ۋولاتا! لەم كاتەدا كەلە كۆنەۋە تا ئىستاش ئەۋ بىروا پوۋچ و ناراستە بوۋە ھەر
 دروشمىشى ماۋە ئىستا. لەم كاتەدا يە پىنچەۋانەۋە تاقمى تر ھەن بەھىچ رەنگ دان نانئىن
 بەبوۋنى جنۆكەدا، ھەر قسەۋ باسنى لەبارەى (جن) و بوۋنى يەۋە بگرى بەلايانەۋە دەلەسەۋ
 پىرۈ پوۋچە.

لەناۋەندى ئەۋ دوو بىروا بارە ناراست و نارەۋايەدا ئىسلام بارو باۋەرى راست و رەۋا
 بوون ئەكاتەۋە بەم جۇرۋ شىۋەى كەلەم سۈرەتەدا باس كراۋە لە غەيرى ئەم سۈرەتەدا.
 ئەۋەى لەم سۈرەتەۋە ۋەرنەگىرى ئەم چەند خالانەيە:

۱- (جن) ھەيە و بوۋنى راستە.

ب- چاكيان ھەيە خراپيان ھەيە، گومراى گومراكەريان ھەيە و گومراى سادەۋ نەفامىشيان
 ھەيە.

ت- دەست ئەدەن بۇ پۈنومايى و پزگارىبون لە گومپايى و دەست ئەدەن بۇ وەرگرتنى
قورئان و تىگەيشتن لى و سوود لى وەرگرتنى.

پ- دەست ئەدەن بۇ تۆلە لى سەندن و پاداش دانەو وەك ئادەمى.

ج- ناتوانن هیچ كەلك و سوودى بگەيەنن بە ەركەس پەنايان پى ببەن، بەلكو زياتر
نارەحتە و بى ئارامى ئەكەن.

ح- بە هیچ رەنگ غەيب زان نین.

خ- لەپىشەو پەيوەندى و ەات و چۆيان بوو بۇ ئاسمان و گويايان لە مەلائىكە ئەگرت، لە
پاشان پەيوەندى يان نەما و بەرگرى کران لەچوون و گوئى گرتن.

د- بە هیچ رەنگ خزمایەتى و ژن لى خوازراوى و دەست و پەيوەندى يان نى يە بەخواو.

ژ- بە هیچ رەنگ ەيزو تەوانايان نى يە لە بەردەم ەيزو تەوانای خوادا.

ئەم سوورەتە بە پىكى بوونى ئەو تیرەيەى پوون کردەو زۆر لە سیفەتەکانى دەرخت،
لەمەمان کاتا ئەو بپروا پپرو پپوچانەى کە ەمبوو لە دەروونى ئەوانا بە ئاراست و ئارەوای
دەرکردن. دەروونى موسلمانى پزگار کرد لەو شتە بىئرخ و دەلەسانە، ەروەها پزگاریشى
کرد لەدان نەنان و بپروا نەکردن بەبوونى ئەو تیرە گەرە و گرنگە.

ەروەها ئەم سوورەتە بپروای ئاراستى بت پەرستەکانى عەرەبى پاست کردەو،
کەبپروایان وابوو جنۆکە کارو کردەو و ەيزو دەسلەتايان ەيە لەم بوونەومرەدا. بەلام
ئەوانەى کە بپروایان نى يە و دان نائین بەبوونى جنۆکەدا. بپروا بەبوونيان بە نەقامى و نەزانی
دائەنن و لاقرتى ئەکەن بە کەسى کەبپروای بەبوونى ببى، نازانن پال پپوونەرو پال پىشتى
ئەوانە چى يە و لەسەر چ بنەپەرتى ئەو بپروای ئەوانە دامەزراو؟!

ئایا ئەوانە ەرچى دروست کرا و ەيە لەم بوونەومرەدا ەموویان ناسى، ئینجا
جنۆکەيان نەدى لەئاویانا؟ بىگومان هیچ کەس لە زانایان تا ئەمپۆ هیچ کام لەم دووبارە
نالى، چونکە ەم لەم زەوى دایە بەتەنها زۆر لەزیندو و زیندەومرى قیايە پۆژ بەپۆژ

ئەدۈزۈنەۋە دەرئەكەن، ھېچ كەس ناتوانى بلى: ھەرچى دۇزراۋەتەۋە تا ئىستا ھەر ئەۋە
ھەيە و ئىتر ھېچ نەماۋە دەرکەۋى.

ھەرۋەھا چەند ھىزى شارراۋە بوۋە ھەيە و پۇژ بەپۇژ دەرئەكەن رىيان پىئەبىرى و
لەمە و بەر نەناسراۋ بوۋن و ئەگەر كەسى بىوتايە ھەن لاقرتى يان پىئەكرد و بەشىت
دەرئەكرا. زاناكان زۆر سوۋرن و بەگرنكى ئەيانەۋى ھىزە بوۋنەۋەرى يەكان بناسن و
بياندۇزەۋە، لەگەل ئەۋەدا ھەر لە پىنگاي زانىارى يەۋە بۇيان دەرکەۋت و بىئىگىرگرفت
ئەلئىن: كە ھىشتا ۋەستاۋن لە قەراغى نەناسراۋ نەزانراۋەكانى ئەم بوۋنەۋەردە، ھىشتا
دەستيان بەھىچ نەكردۋە!

ئايا ئەۋانە كە دان نانئىن بەبىۋنى جنۇكەدا ئەۋ ھەمو ھىزانەيان دىتۋەۋە كە بەكارى
ئەھىنن و بەرھەمى ۋەرئەگىرن، ئىنجا جنۇكەيان نەدى لەئاۋيانا، لەبەر ئەۋە ئەلئىن نى يە؟!
ئەمەش نى يە، ئەۋەتا كارەبا كە ھەمىشە باسى ئەكەن و ژيانى كامەرانى ئەمپۇى لەسەر
ۋەستاۋە، ھېچ كەس لەۋانە نەيان دىۋەۋە ھەر كەس ھەلۋى بىا بۇ دىتنى بەشىت دانەنرى!

كەۋاتە لە چى يەۋە لەبەرچى ئەۋانە ئەلئىن: جنۇكە نى يە؟ ئايا ھۇى باۋەر نەبىۋنىان
ئەمەيە كە قەسى پىرۋىۋىچ ۋەلەسەى زۆر زەبەنە ۋتراۋە ۋكراۋە لە بارەى جنۇكەۋە؟
بىئىگومان ئەۋ قەس پىرۋىۋىچانە فېئى بدەين و بەۋ شىۋەى كە قورئان ئەفەرمۋى بۇيان بچىن و
تئىيان بگەين. ئەك يەكسەر بدەين لىئى و كەشخە بگەين بەبىۋا نەبىۋن پىئى، بەبى ئەۋەى
ھېچ بەلگەۋ ۋابەرىئىكان بەدەستەۋە بىئ لەسەر نەبىۋنى!

ھەر كەس پىزى ژىرى خۇى بەلاۋەبىت لە خۇيەۋە دەم. ناكوتى لەم شتە غەيبى يانە،
بەلكو ۋەريان ئەگىرى لەم سەرچاۋە تاقانە كە جىنگاي باۋەرۋ دىئايى يە ۋ دژى ئەم سەرچاۋە
ناجولئەۋە بەھۇى چەند بۇ چوۋنىكى ھەلە كەلەم سەرچاۋەيەۋە ۋەرنەگىراۋن.

ئەم سوۋرەتە زىاد لە گەيانندى ئەۋەى كە باس كرا زۆر شتى گىرنگان نىشان ئەدات
لەبارەى عەقىدەى پاك و خاۋىنى ئىسلامەۋە، ۋەكو بەدزىئى پىئان ئەگەين بەيارمەتى خوا.

لهیه کهم جاروه دهست نیشان ئەکات بۆ پووداویکی گرنګ، پووداوی گوئ گرتنی چەند کەسێ لەجنۆکە لەقورئان خویندنی پیڤەمبەر(ﷺ) لەبارە ی کات و جێ و شوێن و چۆنیتی ئەم پووداوه چەند پڕوایەتێ ھاتوو وەک لە سوورەتی(الاحقاف)دا باسمان کرد، لەناو ئەو پڕوایەتانەدا پڕوایەتێ ھەل ئەبژێرین کە لە چەند پێگایەکەو ئەچیتەسەر(ئێبن و عەباس) - خوا لێی پازی بێت- و لە کتێبە باوەر پێکراوە کانیشا ھەیە. یەکنێ لەوانە کتێبی(دلائل النبوة)ی (ئیمامی بەیھەقی) کە ھەوالەکە ئەھینێ لە(سەعیدی کوپی جوبەین)ھوو و ئەویش لە(ئێبن و عەباس) ھوو -خوا لێی پازی بێت- کە ئەفەرموئ: پیڤەمبەر(ﷺ) لەگەل چەند کەسێ لە ھاوہەلانی ئەچن بۆ بازاری عەکاژ(سوق العکاظ)، لەو سەردەمەدا تازە جنۆکە بەرگری کرابوون لە ھەوال وەرگرتن لە ئاسمانەو، ئینجا ئەو بەرگری کراوانە گەرابوونەو بۆ ناوی تیرە ی خویان، ئەوانیش ئەلین: دەنگ و باستان چی یەو چیتان بەسەر ھاتوو؟ ئەمانیش ئەلین: بەرگری کراین لە گوئ گرتن لە ھەوالی ئاسمان و ئاگر کرا بەسەرمانا. ئەوانش ئەلین: ئەو بەرگری کردنەتان ئەبن بەھۆی پووداویکەوہبیت، کەواتە بپۆن بگەڕین بە ھەموو پۆژھەلات و پۆژئاوای زەوی دا، بگەڕین و سەرنج بەدن تا بزائن ھۆی ئەو بەرگری یە چی یە؟ ئەمانیش ئەپۆن ئەگەڕین ئەگەڕین بە وولاتان دا.

ئینجا ئەو چەند کەسە بەرەو(توھامە) دین و لە(نەخلە)دا پئیان ئەکەوئ لە پیڤەمبەر(ﷺ) خەریکی نوێژی بەیانی یەو پینش نوێژی ئەکات بۆ ھاوہەلەکانی، ئینجا کە گوئیان لە قورئان خویندنی ئەبن گوئ ئەگرن لێ ی، ئینجا ئەلین: لە خوا ئەمە یە بوو بە بەرگری کەرتان لە وەرگرتنی ھەوالی ئاسمان، ئینجا لەویدا ئەگەڕنەوہ بۆلای گەلەکەیان و ئەلین: بەراستی خوینراوہ یەکی نایابمان بیست کە پیننوما یی ئەکات بۆ پێگای راست لەبەرئەوہ بپرومان پئی ھینا و ھەرگیز ھیچ کەس ناکەین بەھاوہەشی خوا. وەک لەدوا دوا یی سوورەتی(الاحقاف)دا ئەفەرموئ: ئینجاخوای گەورەسورش(وحی) کردە لای پیڤەمبەر(ﷺ) و پئی فەرموو: ﴿قُلْ أُوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْءَانًا عَجَبًا﴾ ئەوہ ی کە سورش کرد بۆلای قسە ی ئەو جنۆکانە بوو.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ﴿١﴾ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ

وَلَنُشْرِكَ رَبَّنَا أَحَدًا ﴿٢﴾

ئىنجى با گوئى بگيرين بۇ ئايەتە بە ڧەرھەكان ئەم ھەوال و باسانەمان بەدەن بە گوئىدا ئەڧەرموئى: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ﴾ ئەمى پىڧەمبەر بلىئى: وەھى (سروش) كرايە لام ﴿أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا﴾ كە چەنەد كەسى لە جنۆكە گوئىيان گرت لە قورئاننى كەمەن خوئىندەم، ئەلەين ئەوانە ھەوت كەس بوون.

ئەم سەرھەتايە وا نیشان ئەدا كە پىڧەمبەر (ﷺ) لەكاتى ئەم گوئى گرتنەدا، بىئەگابوون لەم گوئى گرتن و گوئى گرانە، تا ئەم ھەوالەى لە خواو وەرگرت، پەنگە ئەمە بەكەم جار بووبى، لە پاشا جارئ تريا چەند جارئ تر كە پىڧەمبەر (ﷺ) بە تايبەت و بەھەزو ئارەزوى خۇى قورئانى خوئىندەن بەسەر جنۆكەدا. بەلگە لەسەر ئەم جۆرە خوئىندەش ھەدىسى (تيرمىزى) يە كە ئەيھىننى لە (جانب) ھە - خوا لىنى پازى بىئ - ئەلئى: پىڧەمبەر (ﷺ) ھاتە ناو ھارەلەكانى و سوورەتى (الرحمن) ى بەسەر خوئىندەن تا دوايى و ئەوانىش بىئەنگ بوون، ئىنجى ڧەرمووى ئەم سوورەتەم خوئىند بەسەر جنۆكەدا و ئەوان وەلام و ھەلۆنستيان شىرىن تريبو لە ئىو ھەر جارئ كە ئەم ووت: ﴿فَيَأْتِي، إِلَّا رَبِّكَ تَكْذِبًا﴾ ئەوان ئەيان ووت: لا بئشى و من نعمك ربنا نكذب، فلك الحمد.

بىئەگومان ئەم پووداوەى ئىرە لەگەل ئەوہى سوورەتى (الاحقاف) دا يەكئە. چونكە لە ھەردولا يەك مەبەست نیشان ئەدەن و يەك شىوہيان ھەيە، لەمەر دولا وەرئەگيرئ كە پووداويكى كوت و پېرى و لەناكاو بوو، وە لەمەردولا وەرئەگيرئ كە قورئان كارى لى كردن و سەرسام بوون لىئى و بەپروايەكى بەھىزەو گەرانەو بۇ ناو گەلەكەيان و بېروا ھىنانى خۇيان دەرپېرى، وەكو لەوئى بەروونى باسى كرد و لىرەش ئەڧەرموئى: ﴿فَقَالُوا﴾ ئىنجى ئەم گوئى گرانە ھەواليان دابە گەلەكەيان و ووتيان: ﴿إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا﴾ بەراستى ئىمە خوئىندراويكى ناياب و

سەر سوڤهينهرمان بيست، واته جياوازيبو له بيستراوى ترو ويئەى هيچ ووتراو و بيستراوى تر نهبوو. يەكەم شت كه وهرىانگرت له قورئانه ئەوه بوو كه ناياب و نه بيستراوه و مهردوم سەرسام ئەكات، بەراستى هەركەس بە وورىاى و تىگەيشتن و دلێكى كراوه گوێ بگرێ له قورئانه و هەرگري هەست ئەكات بەوه كەنەمه شتيكى جياوازه و ويئە هيچ ووتراو و بيستراوى تر نى يە و شتيكى زۆر نايابە، زۆر دەسەلاتيكي تايبەتى هەيه بەسەر دل و دەرونا، كهواته دەرئەكهوئى كهئەو كۆمەلە وورىا و تىگەيشتوو بوون و راستيان چهشت.

دوهم شت ئەمەبوو ﴿يَهْدِي إِلَى الْرُشْدِ﴾ پێنموونى بۆ راست و راستى و پێنگاى راست بەرێكى و تەواوى. قورئان ئەو پێنموونى يە ئەكات بەهۆى ئەوه كه هەست و كرانهوه له دلدرا فەراهەم ئەهينى و قاپى تىگەيشتن و ناسين و زانينى لى ئەكاتەوه و پەيوەستى ئەكات بەسەرچاوهى پووناكى و پێنوماييەوه. هەروەها بەهۆى ئەو بەرنامەى كه پێكى خستوو بۆ ژيان و گوڤانى بارى ژيان ئەو بەرنامەى كه ئادهميتى هەرگيز ويئەى نەديتوو بەرێژايى تەمەنى خۆى، له ژيەر سايەى ئەم بەرنامەدا گەيشته پادە و پلەيه كه پێنى نەگەيشت لەسايەى هيچ بەرنامە و هيچ شارستانىەكى ترا. ﴿فَنَأْمُرُكَ﴾ بەهۆى ئەوه بپرومان پێهينا.

ئەم قورئانه بەو جۆره كارى كرد لەو كۆمەلە تىگەيشتوو و بەو شيوه چوون بەپيرىەوه، بەپێچهوانەى سەركەشه بت پەرستەكان كه ئەتاران لى و هيچيان لى ئەنەمايهوه، ئەيان ووت ئەمەى له (جن) وەرگرتوو، دەى ئەوان قورئان بەدرويان ئەخاتەوه و دەم كوتيان ئەكات، بەبپروا هينان و ملكەچى جنۆكه بۆئەم قورئانه و خو دورخستنهوه و بيزاريان له هاوبەش بپياردان بۆ خوا، ئەوەتا لەپاش جاپردانى بپرواهينان ووتيان: ﴿وَلَنْ نُشْرَكَ بِرَبِّكَ أَحَدًا﴾ هەرگيز هيچ كەس ناكەين بە هاوبەش بۆ پەروردگارمان، كهواته بپروا هينانهكهيان پاك و پالڤته بووه له هەموو چلەك و چەپەلى و تىكەل نەبووه له شتى پېرو پووج، بەلكو بپروايه بوو كه هەلقولا له تىگەيشتن و وەرگرتنى قورئانهوه، بپروايه بوو كه قورئان بانگى بۆ ئەكات، بپروا بەتاك و تەنهايى خوا بەبى ويئە و هاوبەش. خواى گەوره سيازده شتى گێڤرايهوه لەو كۆمەلە جنۆكهوه بۆ پێغه مېس (ﷺ) يەكەم ئەو هەوالەبوو كه تىڤەڤى كرد.

وَأَنَّهُ تَعَلَّى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ﴿٢﴾ وَأَنَّهُ كَانَ يَاقُولُ سَفِيهًا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ﴿١﴾

دوهم: ﴿وَأَنَّهُ تَعَلَّى جَدُّ رَبِّنَا﴾ وه بهراستی گهوهیی و دهسه لاتی پهرو مردگارمان بهرزو بلندو بئ پیویسته ﴿مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً﴾ لهوی ژنو هاوسهر پاگری و بؤ خوی پهوای دابئ واته شتی وا ناگونجئ و نهی کردووه ﴿وَلَا وَلَدًا﴾ وه نه پؤلهر نهولادیشی بؤ خوی پهوا داوه، بهرزو بئ پیویست تره لهوی شتی وا پهوا بدا، عهره له پینش نیسلامدا لایان وابوو که مه لایکه کچی خوان و لایان وابوو ژنی له جنوکه خواستووه! ئینجا نهوا جنوکه خویان نهو قسه پرپوچوچه نه خه نهوه به درووه و خوا به پاک و خاوین پانه گرن لهوه!

بئ گومان نهو شته نارپه وایه نه گهر له وانه بویه بگونجایه و بههر جور بچه سپایه شایسته بوو بؤ جنوکه شانازی بکه نهو قسه و بههر جور ههول بدن بؤ چه سپاندنی، به لام نهوان وهك نهو بت په رستانه نه فام و نه بوون، نه یان زانی به هېچ كلوچ نهو قسه پړنگای نابیتووه له ناو قسانا و هیچ ژیریه وهی ناگری، به لكو هركهس پړزی ژیری خوی به لاهو بیت و دهر بهستی نابروی خوی بیت قسهی وا ناكات، له بهر نهوه بهو شیوه زور گرنه نهو قسهو باوه په ناراست و نارپه وایه یان دوورخسته وه، كه واته نهوهی كه نهو كۆمه له ووتیان وهك صاروخ و بؤمبایه کی گه ووه بوو بؤ بؤردومانی نهو تیگه شتن و بؤچوونه ناراسته و هر بؤچوون و تیگه شتنی کی نارپه وای تر، وهك پهوا دانی منال و نهولاد بههر جور و شیوهیهك بؤ خوای گهره!!

سئیم: ﴿وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهًا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا﴾ وه بپروامان هیفا كه نه فاممان (واته شهیتان) یا (بئ پروامان) قسهی دوور له راستی و له سنوور دهرچووی نه کرد دهربارهی خوا و شتی ناراست و نا شایستهی نه بری به سهر خوادا، بهم پهنگه ژنو منالی بؤ پهوا نهوا، واته بههوی كوی گرتنمان له قورشان بؤمان دهر كهوت ناراستی و خراپی نهوهی كه نه فاممان نهی ووت، ئیمهش به نه زانی دوايان كهوتین، هوی ههله و خه له تانیان نهوه بوو لهم چواره مه دا!!

وَأَنَا ظَنَنْتُ أَنْ لَنْ يَقُولَ الْإِنْسُ وَالْحَيُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿٥﴾ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ
فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ﴿٦﴾

چوارهم: ﴿وَأَنَا ظَنَنْتُ أَنْ لَنْ يَقُولَ الْإِنْسُ وَالْحَيُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ بهراستی نیمه گومانمان و ابو که هرگز نادمی و جنوک لهباری خواوه دروناکه و شتی درق نابین بهسر خواداو بوی رهوا نادهن، واته نهقام و بنی پروا هاویهش و ژن و منالی بو خوا رهوا ندهاو نیمهش لامان و ابو که هیچ کس ناتوانی شتی ناپاست و ناپهوا بو خوا دابنی لهبر نهوه دویان کهوتین لهو شته ناپاشت و پرو و پوچانهدا، تا بههوی قورئانهوه ریگای راستمان دوزیهوه و دامانه بهر. لهم قسه یانهوه دهر نه کهوی که هستیکی پاکیان بووه و خوی خویان زور بهگوره گرتوه، لهپروی نهزانیهوه دوو چاری شوین کهوتنی بنی پرواکان بوون. نهبن نهو هسته پاکه شایانی پروا هینانی کردبن بههوی گوی گرتنیان لهو قورئانهی که بیستیان. بهراستی زور شایان بوو بو هله خله تاوه کانی قوپهیش چاویان بکردایه لهم کومه له جنوک و نهوانیش هله گپرانایه تهوه له شوینکه ووتنی کورئانهی گه و رهو سر و که کانیان، بنی گومان گیرانهوهی هم بهسر هاته تهمن و ریگا نیشان دانیکی ناشکرا بوو بویان.

له سرهقاتی سوره ته کهوه باسی پروا و اوینکی سردهمی نهقامیمان کرد که لایان و ابو جنوک دسه لات داره بهسر هم جیهان و نادمی یه داو هر ناوچه و لاتنی دراوته دست تاقمن، لهبر نهوه هرکس بمایه تهوه له شوینی چولا په نای نهبرد به گورهی نهو شوینه بونه می بیان پاریزنی له نهقامه کانی نهو شوینه، جا نهوا لیرو دا دست نیشان نهکات له لایه ن نهو تاقمه وه، بو نهو باوو باوهره ناپه وایه لهم خالی پیئجه مه دا.

پینجهم: ﴿وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ﴾ بنی گومان چند پیاوی له نادمی په نایان نهبرد به چند پیاوی له (جن) ﴿فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾ نینجا په نا پی براوه کان گومرایی و بنی نارامی و سرگردانی په نابهره کانیان زیاد نه کرد. شهیتان زاله بهسر دلی نادمی دا بیجکه لهوانه ی خوا په نای داوون و پاراستوونی، هرکس ری ژیری ههبن به تهمای هیچ خیری نابن له شهیتان، چونکه دوزمنیکی راسته قینه یو که مری دوزمنایه تی بو بهستوه له یه کم باوکه وه که نادمه، بهلکو بنی نارام و سرگردانی نهکات. چونکه دل هرکاتی په نای برد بو غیری په رومردگاری نهبن هر بهشی بنی نارامی و سرگردانی و دانه مزراوی بیت.

وَأَنْتُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ﴿٧﴾ وَأَنَا لَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِثَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا ﴿٨﴾ وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدًا لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْمَعُ الْآنَ يَحِذِلُهُ شُهَابًا رَصْدًا ﴿٩﴾

شەشەم: ﴿وَأَنْتُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ﴾ وە ئەو پەنا بەرانبەرە گومانیان ئەبەرد، هەرچۆنی ئێوە گومانتان ئەبەرد ﴿أَنْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا﴾ کە هەرگیز خوا هیچ کەس پەوانە ناکات بە پیڤەمبەریتی، کەچی ئەوەتا خوا پیڤەمبەریکی پەوانە کرد بەم قورئانەوه کە پێنموونی ئەکات بۆ پێگای راست، یا گومانیان ئەبەرد هەرچۆنی ئێوە گومانتان ئەبەرد، کە خوا هیچ کەس زیندوو ناکاتەوهو حیساب و پرسیار نابێ، لەبەرئەوه کردەوه یەکیان نەکرد بۆ پۆژی دوایی یان و بپوایان نەهینا بەوهی پیڤەمبەر بۆی هینان.

هەردوو گومانەکە ناپاست و ناپەروایەو نەفامی و نەزانی و تێنەگەشیشتنە لە کاردروستی و لیژانی خوا لە دروست کردنی ئادەمی دا. خۆی گەوره ئەم ئادەمی یەی دروست کرد بە ئامادەیی و لیژاتنی بۆ چاکە و خراپەو پێگای راست دانە بەرو گومرایی (وەک بۆمان دەرکەوت لەم سوورەتەوه کە جنۆکەش لەسەر ئەم سروشتەیه بێجگە لەوانەیان کە لیژاون بۆ خراپەیی پووت وەکو شەیتان کە دەرکرا لە بەزەیی خوا بەهۆی خراپیی خۆیەوهو سەری لە خراپیی پووتەوه دەرچوو و ئامادەیی بۆ خێرو چاکەیی تیا نەما) جا لەبەر ئەوه خۆی میهرەبان ویستی یارمەتی و کۆمەکی ئادەمی بکات بە پیڤەمبەران —سەلامی خۆیان ئی بێ— کە بەشی خێرو چاکەکیان بەیننە جووش و پەروش و ئامادەیی یان بۆ چاکە بپاریزن و بیخەنە ئیش کەواتە زۆر نەفامی یەگومان بردنی پەوانە نەکردنی پیڤەمبەران —سەلامی خۆیان ئی بێ— چونکە ئەو گومانە دژو پێچەوانەیی بپوایە بە میهرەبانی و بەزەیی بێ سنوری خوا، هەروەها زیندوو کردەوهی مردوووەکان و حیساب و پرسیارو پاداش و تۆلە شتیکی زۆر پێویستەو نەبوونی پێچەوانەیی کاردروستی و لیژانی و دادپەروری خۆیە، هەرکەس بێ بەش نەبێ لە تیگەشیشتن و ژیری زۆر بە گونجاوو پێویستی سەیر ئەکات.

ئا بەر جوړه نهو تاقمه خەريک بوون له گەل گەلەکه یانا بۆ ئەمەى گومانە ناپره واکانيان
دوور خەنەهو و بېرو باوه پى پىک و راست له دلو دەرونيانا بچە سپينن، قورثانیش ئەوانەيان
لى ئەگيريتەوه بۆ پاک کردنەهوى مېشکى بى بېرواکان له شتى پېرو پووج.

ئینجا ئەو تاقمه هەروها چيان ئەزانی لەبارەى ئەم پەيام و پېغەمبەرىتى يەوه باسيان
ئەکرد بۆ گەلەکه يان، بۆ ئەمەى هەرشى نارىک و نەگونجا و بىت له گەلى پوونى بکەنەوه
بۆيان. لەم ئايەتەنى که دىن و چەند ئايەتى تر لەسوورەتەکانى ترا وا دەرئەکەوى (جەن-
پەرى) له پيش ئەم پەيام و پېغەمبەرىتى يەدا ويستويانە و هەوليان داوه بگەن بەئاسمان و
بەهوى ئەو دەنگ و باسو و هەوائى وەرگرن لەهوى لەناو مەلائىکە (فرىشتە) دا باسو ئەکرى،
لەبارەى کار و بارى دانىشتوانى ئەم زەوى يەوه که سپىراوه مەلائىکە جى بەجى کردنى،
ئینجا ئەوهى کەوهى ئەگرن تىکەلى دەلەسەى زۆرى بکەن و ئینجا بىگەيەنن
بە (کاھن) و (عراف) ئەکان و ئەوانیش بلأوى بکەنەوه بەناو خەلکا، تا بەهوى ئەوه بەد گومان و
بەد عەقیدەيان بکەن بەپى ئەو بارو نەخشەى که شەيتان دايناوه.

ئینجا با گوئى بگرن لەم خالە که ئەو تاقمه ئاراستەى گەلەکهى خۆيان کرد لەم بارەيەوه
کەبەکه میان حەوتەمى ئەو سىازدە خالەيە که خواى گەورە سروشى کردە لای پېغەمبەر (ﷺ)
لەم سوورەتەدا.

حەوتەم: ﴿وَأَنَّا لَنَسَاءَلَنَّهُ﴾ وه ئیمە لەمەوبەر نیازی چوونی ئاسمانمان کردو چوین
﴿فَوَجَدْنَاهَا مُلْتَأَتٍ حَرًّا شِدِيدًا وَشِبَّاهَ﴾ ئینجا ئاسمانمان بینی پر کرابوو له پاسەوان و پاسداری
بەتین و چەخامەى ئاگرینی زۆر، بەهوى ئەوه پىگای چوون و گوئى گرتنمان لى بەسرا.

هەشتەم: ﴿وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدًا لِّلشَّمْعِ﴾ وه ئیمە لەووەبەر دانىشتن له چەند جىگای
دانىشتن دا بۆ گوئى گرتن، نه پاسەوان و نه چەخماخە و ئاگر بەرگرى نەئەکردین، بەلام ﴿نَحْنُ
يَسْمَعُ الْآنَ مَجْدَهُ، شِهَابًا رَّصَدًا﴾ هەرکەس ئیستە گوئى بگرى ئەبینى و دەستى ئەکەوى پارچە
ئاگرى کەبۆى ئامادەکراوه و واله کەمينا بۆى، ئەکەوى بەسەریا ئەى کوژى، واتە ئەوسا
شوین چۆل بوو ئیستە دەستمان ناکەوى و هەمووى پىکراوه.

(ئىمامى ئەحمە) و (تىرمىزى) و (ئەسائى) ھەدىسى ئەھمىنن لە (ئىبن و عەباس) ھەم - خوا لىيان پازى بى - ئەفەرموى: شەياتىن چەند شوپىنكىيان بوو تيا دائەنىشتن لە ئاسمان گوئىيان تيا ئەگرت لەسروش (وحى) كەلەناو مەلانىكەدا باس ئەكرا، ئىنجا كاتى وشەيەكيان ببىستايە نەودو نوپان لى زياد ئەكرد، ئىنجا ئەودى ئەيان ببىست پاست بوو، وە ئەودى زياديان ئەكرد درۆبوو، ئىنجا كاتى پىغەمبەر (ﷺ) پەوانە كرا بەرگرى كران لە جىگای دانىستەكانيان، ئەوانىش ئەودەيان باس كرد بۆ شەيتانى گەورە كەناوى (ابلىس) ھە، لەودو بەر لىيان نەئەدرا بە ئاگرى ئەستىزەكان، ئىنجا شەيتانىش پى ووتن: ئەمە ئەبى بە ھوى پووداوىك بووبى لەزەوى دا، ئىنجا سەربازەكانى خۆى نارد بە وولاتانا، ئەوانىش كە گەران پىيان كەوت لە پىغەمبەر (ﷺ) نوپى ئەكرد لەبەينى دوو شاخ لە مەككەدا، ئىنجا گەرانەودو ئەم ھەوالەيان داوھە ئەویش ووتى: ئەمەيە پووداوەكەى ئەم زەوى يە.

نۆيەم: ﴿وَأَنَا لَا نَدْرِي﴾ بى گومان ئىمە نازانيان ﴿أَشَرُّ أَرِيدَ يَمَنَ فِي الْأَرْضِ﴾ ئايانيانى خراپەو شەر كراوە ھەم كەسەى وا لە زەوى دا ﴿أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا﴾ يا پەروەردگاريان نيازی نيازی خىرو چاكەى پى كروون؟ واتە ئىمەى كۆمەلنى جنۆكە نازانيان خوا چى ئەكات بە دانىشتوانى زەوى و نازانيان پى كردنى ئاسمان لە پاسەوان و چەخماخەى ئاگر بۆ بەرگرى ئىمە نيازی شەرى پى كراوە بۆ دانىشتوانى زەوى يا نيازی خىرى پى كراوە بۆيان. يا مەبەست ئەودە جارى غەيب نەزانى بەدەن لە خويان و بى ئاگاييان لە بىبارو قەزاو قەدەرى خوا. جا بەودە دەم كوتى ھەموو كاھن و عەراف و ھەركەس كە خۆى بە غەيب زان دانى ئەكاتەودە، چونكە لە جى جى جى (پەرى) غەيب نەزانى ئەبى ئەوان لەكوئى بزائن. لە كاتىكا كە جى ئەكەن بەسەرچاوەى غەيب زانى يەكەيان.

ئىنجا ئايا ئەم پاسەوانانە لەكوئى دا ئەوەستى؟ و ئەوانە كىن؟ چۆن پەجمى شەيتانەكان ئەكەن بەو پارچە ئاگرانە؟ ھەموو ئەمانە شتىكى غەيبىن و قورئان و فەرمايشتى پىغەمبەر (ﷺ) پوونيان نەكردوونەتەودە ھىچ سەرچاوەيە ترمان نى يە بۆ زانىنى ئەم جۆرە شتائە. كەواتە ھەر ھەول و دەم كوتانى بكرى لەم بابەتەودە بى ھودە دەرئەچى و كات زايە كردنە. بەھىچ پەنگ پىنگانى يە بۆ پەخنە گرتن و دەم بازى لەبارەى ئەم چەخماخانەودە، بەھەى ئەوانە پوو ئەدەن بەپىياسايەكى بوونەومەرى، وە لەپىش پەوانە كردنى

پېغه مېرېدا (ﷺ) ھەربوون، و بە پىئى ياسايەكن كە زانا يانى ئاسمانى ھەول ئەدەن بۇ پوون كەردنەوى، بە چەند تى پوانىنى كە ھەلەيش ئەكەن و ھەندى چار پى ئەبەن بە مەبەستەكە. تەنەت ئەو تى پوانىنە شيان راست بىت ھىچ پەخنەيان پى ناگىرى، چونكە ھەموو شتى و ھەموو ياسا و نىزامى خوا ھەراھەمى ھىناو و ژىر بارە بۇ دەسلەت و خواھىشى خوا، كەواتە با ئەوانە ھەربوون و خوايش بەكارى نەھىتابن لە پەجم و كوشتن و سووتاندنى شەيتانەكانا. ئىنجا كاتى كە ويستى بەكارى بىنى. ئايا ئەمە چى تىايە و كەى جىگەى سەرلى كەردنەو و سەر سوورمانە؟! سەر سوورمانە؟! سەر سوورمانە!؟

ئەو كەسانەى كە ئەمانە ئەكەن بە چىرۆك بۇ پارىزگارى خوا بۇ قورئان لە تىكەل بوون و گۇرانى بە ھەر شتىكى ترو ئەلەين: نابى ئەمانە بە پىئى دىمەن و پوالەتەكەيان وەرگىرىن. ھۆى ئەو جۆرە قسانە ئەمەيە ئەو كەسانە ھاتوون بۇلاى قورئان بە چەند بۇچوون و تىگەيشتنىك كە جىگىر بوو لە ھەرونىانا، و ئەوانە شيان لەسەرچاوى ترەو وەرگرتو، غەيرى قورئان. ئىنجا ئەيانەوئى تەفسىرى قورئان بەكەنەو بەگوىرەى ئەو تىگەيشتن و بۇ چوونانەى خۇيان... جا بەو پىئە مەلانىكە ئەكەن بە چىرۆك بۇ ھىزى خىرو گوى پايەلى و شەيتان بۇ ھىزى شەرو تاوان و سەرکەشى. پەجم كەردن ئەكەن بە چىرۆك بۇ پاراستن... ھتد چونكە ئەوان لە پىشەو لەدلىانا ئەمە جىگىرە كە مەلانىكە و شەياتىن و جىن ناگونجى زىندوويەكى زانا و لەش دارو ھەستىار و خاوەن كەردارىن! ئايا ئەمەيان لە كۆنە ھىنا؟ ئايا لە كۆنە ئەم بىرارانەيان ھىنا كە ئەيانەوئى بىيانكەن بەسەرچاوى بۇ قورئان و ھەدىس و بەھەر جۆر بوو ئەبى قورئان و ھەدىس پىك خرىن لەگەلىان!؟

بىگومان پىگەى راست بۇ تىگەيشتن و تەفسىرى قورئان ئەمەيە مەردوم ھەموو بۇچوون و تىگەيشتنى لەو ھەپىش لە دل و ھەروونى ھەركا، ھەموو بىرارى و بىرو باوھەپى خۇى دامەزىنىن بە پىئى ئەوئى قورئان و ھەدىس بۇ نەخشە ئەكىشن و پوونى ئەكەنەو. جا ئەو كاتە بىجگە لە قورئان و ھەدىس ناگەپى بە دواى ھىچ شتى تراو نايەوئى ئەمان پىك بخت لەگەل ھىچ شتى ترە. ھەر شتى قورئان و ھەدىس ووتيان ھەيە ئەم نالنى نى يە و ھىچ پىنە و پەپۇ تەئوىلى تيا ناكات، وە ھەر شتى قورئان و ھەدىس ووتيان نى يە يا ناپاستە ئەم نالنى ھەيە يا راستە. وە ھەر شتى ئەوان لىنى بى دەنگ بوون پىگەى ھەيە قەسەى تيا بكات و ژىرىى و بەراوورد كەردنى خۇى تيا بختە كار.

ئەو كەسانەى بېروايان ھەيە بە قورئان بەرانبەر بە قورئان و ھەدىس ئەبىي بەر جۆرە بن و ھېچ پىڭايەتريان نى يە. كەچى لەگەل ئەو ھەدا زۆر كەس ھەن لە بېرواداران، قورئان و ھەدىس لائەدەن لە دىمەن و پووالەتەكەى و چەند تەئوئىل و پىنە پەپۇ ئەكەن بەئكو بەھەر جۆر بووہ پىڭيان ئەخەن بۇچوون و تىگەيشتنى مەردون دا!!

ئەو كەسانەى كە بېروايان نى يە بەم قورئانە و دان نانېن بەھەر شتېك دا كە زانىيارى پىي نەبەردوۋە، بەراستى ئەوانە جىڭاي سەرسوپمانن و زۆر شاىستەى ئەو ھەن پىڭكەنن و لاقرتى يان پىي بىكرى، چونكە زانىيارى بىي ئاڭايە لە نەينى و شاراوەكانى ئەم شتەنەى وا لە بەردەستىا. ئەوانە كە خەرىكەن پىيانەو ھەكارىان ئەھىنن لە بەراوورد كەردندا. ئەو بىي ئاڭايى و نەناسىنە ئەو نىشانە و بەلگە نى يە لەسەر نەبوونى ئەو نەينى و شارراوانە. بىجگە لەو ھەش زۆر لە زانىيانى راستەقىنە بېروايان ھەيە بە نەناسراو و نەزانراو لەسەر پىڭاي زانىيارى يەو ھە بۇيان دەرگەوت كە نەزانراوى زۆر زەبەنە ھەن لەو شتەنەى كەلەبەر دەستيانايە و لەپىشەو ھە لايان وابو كە لىي بوونەتەو لە زانىنى ھەموو كاروبارىان! بەھۇى ئەو ھەلىان كەچ كەرد پىاوانە و تىگەيشتن لە سنوورى خۇيان و زانىنيان، نەك ھەك ئەوانەى كە لافى زانىن و زانىيارى لىي ئەدەن و خۇيان بەخاۋەن بىرى زانستى نىشان ئەدەن، لەوانەى كە بېروايان نى يە بەئايىن و ھەر شتې كە ھەستى پىي ئاكەن!!

بىي گومان ئەم بوونەو ھەر پەرە لەنەينى يەكان، ھە ئاۋەدانە بە چەند گيان و ھىزو ۋوزە، ئەم سوورەتى (جەن) ھە ھەرو ھە چەند ئايەتى تەر لە قورئان ھالىمان ئەكەت لە چەند بەش و ئاۋچەيەك لەشتە راستەقىنەكانى ئەم بوونەو ھەر، كە يارمەتى دەرە بۇ داپتنى بۇچوون و تىگەيشتنىكى راست و پەوامان لەبارەى بوون و بوونەو ھەر ئەو ھەموو ھىزو گيان و گيان لەبەرەنەى كە شەپۇل ئەدەن بە دەرمانا، و ئىش كەرن لەگەل گيان و ژيانيانا، ئەم بۇچوون و تىگەيشتنە كە مۇسلمان جىيا ئەكەتەو ھە ئىيوەستىننى لەئاۋەراستا بەبىي كەم و كوپى و زىادە پەوى، نە بېرواى بەشتى پېرۇپوچ و خەيالى ھەيە و نەلافى دىۋىنە لىي ئەداو خۇى نەناسى لە سنوورى خۇى دا. سەرچاۋەى ئەو تىگەيشتن و بۇچوونە راستەش قورئان و ھەدىسە. مۇسلمانى راستەقىنە ھەموو شتېكى ئەگىرەتەو بۇلاى ئەم دووانە ھەموو شتې بەم تەرازوۋە راستە ئەكىشنى.

بىي گومان پىڭا و ماۋە ھەيە بۇ ژىرى بگەپىي و بېروا بۇ دۆزىنەو ھەست خىستنى نەزانراو و نەناسراو، بەلام لەسنوورى دىيارى كراوى خۇيا و ئىسلام پالى پىۋە ئەننى بۇ ئەو

ههول و گهراڼه. بهلام زياد لهو سنووره تايبه تي په ژيري ناتواني و دسه لاتي ني په بهسر گهراڼ و پل کوتانا، نهو توانين و دسه لاتهي پي نه دراوه چونکه پيوستي ني په پي ني له هلسان به کارو فرماني جئ نشيني لهم زهوي يه دا، هر شتيکيش پيوست نه بي مافي نهوي ني په کومه کي بکري له سري و بي سوود و بي هوديه نهو يارمهي و کومه کي يه، خوايش هرگيز شتي بي سوود و بي هوده ناکات، چونکه پيچهوانهي لي زاني و کار دروستي يه تي، جا لهو شتانه کي که پيوستي پي ني ني يه و تهوانايش نه دراوه به ژيري بهسريان، زانين و ناسيني حقيقيه تي جين و شياتين و پوچ و نهو جوړه شتانه يه....

نهو کهسانه کي که پي نومايي خويان و هرگرتوه، بهران بهر نهو جوړه شتانه پائه ووستن لهو سنوورده که خوا بوي دهرخستون له کتيبه کانيا و لهسر زوباني پيغه مبهره کاني -سهلامي خويان لي بي- نيتر خويان خريک ناکه له خوږايي يه شتيکه وه که لهسنووري ژيري يان بهدره. بهلکو ههول و تيکووشان نه کهن و ژيري بهخت نه کهن له دهرخستن و زانين و ناسيني کهله تهوانا يانا هيه و ناماده کراوه بويان لهم زهوي و جيهانده دا. نهوي که زانيان و فيري بوون به کاري نه مينن له کارو بهرهم و ناوهدان کردنه وي نه م زهويه و هلسانيان به جئ نشيني تيايا، لهسر پيگا و پييازي خوا.

نهو کهسانه کي که پي نومايي خويان و هرنه گرتوه بوون به دوو بهشي گهوره: کومه ل و به شيکيان زور به گرنگي تيکووشانيان کرد و ژيري خويان خسته کار به هميشه يي له زانين و پي بردن بهو شتانه کي که بي سنوورن و لهسنووري ژيري نيغه دا نين، وهک تيگه شتن له زاتي پاکي خواو سيفه ته کاني، هروده ها ناسين و تيگه يشتن له نهيني و غه بيه کان له غهيري پيگاي خواو کتيبه کاني و لهسر زوباني پيغه مبهره کاني و لهناو نه م کومه له دا چهند فهيله سوغي هه ن دهميان کوتا له زانين و ناسيني حقيقيه تي نه م بوونه و مره و چوني ه تي په يدا بووني و په يوهندي و په يوهستي به خواوه و په يوهندي و په يوهستي نيوان به شو و پارچه کاني، ني نجا نهوانه پييان هه لکه وت و هه لخليسکا به وي نه ي چهند منالي کي پي نه گرتوو که بيانه وي سرکه ون بهسر شاخي کي سه ختا که نه ونده ش بهرزييت به هيچ رهنک پوپهي ديارنه بي!! نهوانه که پي يان نهوتري فهيله سووفه گه وره کان چهند قسه و يروباو و پيکيان هيه زور جيگاي سرسورمانن و مەردوم نه ميننه پيکه نين، کاتي که بهراورد بکري ن له گه ل نهو تيگه شتن و بوچوونانه کي که قورنان داي مينان، هيچ کام لهو فهيله سووفانه ني يه وانه بن، چ فهيله سووفه نيغريقيه کان، وه چ فهيله سووفه موسلماننه کان که شوين نهوان که وتن و کتيبه

ئىسلامىيەكان و مىشكى زۆر له موسلمانەكانيان پىركرد لەو بىرو باوەرو قسە پىرو پووچانە.
وەك فەيلەسووفەكانى ئەم چەرخى تازەيه!

وہ ئەو كۆمەل و تاقەمەكەى ترىان، ناھومىندبوون لە نرخ و سوودى ئەو پىنگا كە تاقمى
يەكەم پىايا پۆيشتن، لەبەرئەوہ لايان دا لىي و خۇيان يەك بار كردو لى بىران بۆ زانين و
زانيارى لە پىنگاى تاقى كردنەوہ و بەراورد كردن و پىك هينان، وە پىويان وەرگىرا لەشتى
نەبىنراو و نەزانراو، چونكە خۇيان بەھىچ پىنگايان پى نەئەبردو شويىنى پىنومايى خوايش
نەئەكەوتن، چونكە باوەريان بەخو نەبوو، لەبەرئەوہ بوون بە ماددى پووت! ئەم تاقمە
لەچەرخى ھەژدە و نۆزدەدا گەيشتە ئەو پەرى پاندە و پلەى، بىرو باوەرەكەيان وەك ھەورى
تارىك و رەش خەرىك بوو بەتەواى ئاسمانى جىهان داگرئ، زانيارى كرا بە خوايەكى تازەو
ھەر ئەو ئەپەرسترا لەلايەن زۆرپەى دانىشتوانى وولاتانەوہ، بەلام لەسەرەتاي ئەم چەرخى
بىستەمەوہ بەرەبەرە ھۆشى كردهوہ و ئەو لەخۆگۆپان و ھەلخەلەتاوى يەى بلىيسەى كەم
بووہوہ، لە پاش پارەكردنى ئەتۆم و ن بوونى ماددە لەبەرچاو، بەھۆى گۆپانى بەرووناكى
يەكە نەزانراو و نەناسراوہ، خەرىكە ياسايشى نەزانراو بى! تەنھا ئىسلام مايەوہ دامەزراوى
لە بنەپەرتى بەھىزى خۆى كە دەست نادا بۆ كار لىكردن، و لەسەر بەردى رەقى نەشكاوى
زانين باوەرى هينا كە پىنگا نى يە بۆگومان و دوودلى پىوى تىبكات، ئىسلام بەو جۆرە
مايەوہ، ئەندازەيە لە نەزانراو ئەبەخشى بە ئادەمى كە پىويست بىت و زانينى پىت و فەرى
تىدا بىت بۆيان. وە ھىزو وزەى ژىرييان فراوان ئەكات و ھانىيان ئەدا و پالايان پىوہنەنى بۆ
تىكۆشان و كردهوہ لەو جىنشينى يەى كە پىي سىپىراوہ لەم زەوى يەدا، وە ئامادە ئەكات و
فراھەم ئەمىننى ئەوہى كە ژىرىي ئىشى تىدا بكات بەئاسايش و بى مەترسى و پىنموونى
يان ئەكات بۆ پىنگايە كە راست ترينە لە زانراو و نەزانراودا!

ئىنجا ئەو كۆمەلە(جن)ە لەم خالەدا بارو ھەلوئىستى خۇيان باس ئەكەن لەبارەى
پىنموونى خواوہ. بەجۆرى تى ئەگەين كە ئەوانىش وەك ئادەمى سروشتىكى تىكەلىيان
ھەيە دەست ئەدەن بۆ چاكە و خراپە و پىنومايى و گومپايى، ھەروەھا ئەو تاقمە باسى
عەقىدەى گەل و تيرەى خۇيان ئەكەن بەرانبەر بە خوا، لە كاتىكا كە ئەم تاقمە بىروايان هينا
بوو بە خواو باسى دوا پۆژو پاداشت و تۆلەى چاكان و خراپان ئەكەن.

وَأَنَا مِمَّا الصَّالِحُونَ وَمِمَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قِدْدًا ﴿١١﴾ وَأَنَا ظَنَنَّا أَنَّ لَن كُنْجِرَ اللَّهُ فِي الْأَرْضِ وَلَن

نُجِزُهُ هَرَبًا ﴿١٢﴾

دهم: ﴿وَأَنَا مِمَّا الصَّالِحُونَ وَمِمَّا دُونَ ذَلِكَ﴾ وه بهراستی نيمه له موبهر تيامانا هه بوو كۆمه لن له خواترس و كرده وه چاك، وه تيامانا بوو كۆمه ليكي جياواز له وان و پهست تر له وان، به شينوه ي گشتي ﴿كُنَّا طَرَائِقَ قِدْدًا﴾ نيمه خاوهني چهند پرنگاو مهزه بينكي جياجي اي پچر پچر بووين. واته نيمه چهند كۆمه ل و تاقمى بووين، ههركام راو پرنگايه كي هه بوو جياواز و پچراو لهوى تر.

نهم باسو و برياره له لايهن نهو تاقمه پوونى نهكاتمه كه سروشتي (جن) وهك ئادهمى تيكه له له ئاماده يى بو چاكه و خراپه، بيچگه لهوانه ي كه يهك بارن و لى براون بو شهرو خراپه وهك تاقمى شهيتان و تاقم و خيله كه ي. نه مهش زور گرنگه بو تيگه يشتن و بو چوونمان سه بارهت بهم تيره يه. چونكه كهس له سه ر نهو باوه ريه كه نهو تيره يه يهك باره و هه ر بو شهرو خراپه دهست نه دن، ته نها ئادهمى سروشتى تيكه له، كه واته نهو كه سانه — نه گه ر خويان به بېروا دار دا نه نين — نه بن بگه ر نه وه بولا ي نه مه ي كه له قورئان وه ر نه گيرى.

يازده هم: ﴿وَأَنَا ظَنَنَّا أَنَّ لَن كُنْجِرَ اللَّهُ فِي الْأَرْضِ﴾ وه بهراستی نيمه زانيومانه و نه زانين كه هه رگيز نيمه له دهستى قودره تى خوا ده رنا چين و يا خى نابين لى له هه ر وولات و شوينى بين له زهوى دا، ﴿وَلَن نُجِزُهُ هَرَبًا﴾ وه هه رگيز يا خى نابين و له دهستى ده رنا چين به را كردن له زهوى و ده ر چوون لى.

نهوانه وا به ريكى ده ريان خست كه (جن- په رى) دروست كراو و بهنده ي لاوازي خوايه و ژي رياره بو خواهيش و ده سه لآتى خوا. كه واته زور بى جى و نا راست و نا په وا بوو كه بت په رسته كان له چول و بيا بانا په نايان نه برد به (جن). داوا ي يارمه تى و كۆمه كيان لى نه كردن بو به ها واره وه چوون و جى به جى كردنى مه به ست و پيويستى يان. خزميه تى و ژن و ژنخوازيان بريار نه دا له نتيوان خوا و نه ونا! وه نه مه ي كه نهم تاقمه ووتيان به گه له كه يان و قورئان نه يگير ته وه ليئانه وه ناموزگاريه كي زور گه وريه بو نهو بت په رستانه و هه ركه س وينه ي نهوان بيت.

وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ ءَامَنَّا بِهِ ؕ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ ۖ فَلَا يَخَافُ بَحْسَ وَلَا رَهَقًا ۖ وَأَنَا مِّنَ
الْمُسْلِمِينَ وَمِنَ الْقَاسِطِينَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ۖ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ

حَطَبًا ﴿١٥﴾

دوانزههم: ﴿وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ ءَامَنَّا بِهِ﴾ و ه نيمه کاتى پښنومايمان بيسټ بپرومان
پښهينا، نهوانه قورثانيان بيسټ بهلام ناوليان برد به پښنومايي چونکه ميرهبان ناردي و
کرديه تاقانه پښگاي پښمونوي و پښنومايي، وه نهونده تيرو تنواوه له پښنومايي دا وهک
پښنومايي پووت بيت وايه. ﴿فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ ۖ فَلَا يَخَافُ بَحْسَ وَلَا رَهَقًا﴾ نينجا هرکس بپرواينئي
به پرموردگاري، نهو کسه مهترسي نابئي لهکم کردنهوې پاداشت، و له داگرکردن و
هاتني زهيووني و پيسوايي بهسريا، يا له تنگهتاوکردن و باري گران دان بهسريا.

بنگومان زور لهپرواداران دووچاري کم و کوپي ديت لهم ژياني جيهانهدا، بهلام نهوه
نابئي بهکم و کوپي. بهلکو نهوهي به قازانچ و بهرهميکي گوره دهرنهچي، چونکه چند قات
پاداشت و بريتي هيه لاي خوا! زورجار دووچاري زهيووني و سزاو نازار ديت و تنگهتاو
نهبي، بهلام خوي پرموردگاري فرياي نهکهوئ، تهواناو خوگري پښهدا، پهيوهستي دلي
بهخواوه هموو ناخوشيهک سووک و ناسان نکات لهسري، ينجگه لهوش له پوژي دواييدا
خوا لهباتي نهو بهسرهاتانه راده و پلهي بهرز نهکاتهوه.

کهواته بهراستي پرواداري راستهقينه مهترسي ناکات له هيچ شتي لهوانهي که زور
قورس و گران و تال و توونه لهسر بښپروا، هر پرواداري راستهقينه به دهرونيکي بښباکوه
نهژي، نهو بښباکيه نارام و پهحتي نهدا بهو پرواداره له ماوهي خوشي و شادهماني دا. ههتا
کاتى نهوهي نهماو بهسرهاتي خراپ و ناخوش پوي تي کرد، لهو کاتهيشا بهرگنهگري و
دونيای لي نايهته يک و بهرچاوي تاريک نابئي، بهلکو نهو بهسرهاته ناخوشه نکات بهتاقی
کردنهوه لهلايهن خواوه و لهبرنهوه شاني نهداټه بهر بهنوميدی دهرچوون لهو تاقی
کردنهوهدا، نينجا دهست کهوتي پاداشتي گوره، لههمان کاتا دلشاده بهموي چاومپرواني
بزگارپوون و دهررو لي کردنهوهي خوا. کهواته نهو کومهله(جن)ه راستيان کرد که ووتيان:
پروادار مهترسي ناکات لهوانهي که باس کران. نينجا نهو تاقمه تيگهشتن و بوجووني خويان

له پښنومایی و گومپایی و پاداشت و توله یان پوون نه که نه وه بهم دواترین خاله که لیږدها
سیازدهمه.

سیزدهیم: ﴿أَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ وه بهراستی له ناو نیمه دا هیه تا قمی موسلمانان که مل
که چ و گوئ پرایه لن بو خوای خویمان ﴿وَمِنَ الْقَاسِطِينَ﴾ وه له ناو مانا هیه تا قمی لادهران له
رینگای خوا که ستم کارو دووره پهریزن له دادو چاکه ﴿فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا﴾ ټینجا
نمو که سہی که موسلمانانو ملی که چکرد بو خوای خوئی نوه بهووردی گهراون بهدوای
پراستی و پښنومایی دا. واته کاتن ټیسلامیان هلبژارد بو خویمان نهوانه بهرینکی گشتن
بهراستی و رینگایان کهوت له هر شتنی که پراست و رهوایت.

﴿وَأَنَا الْقَاسِطُونَ فَمَا نُولُوجَهَنَّمَ حَطَبًا﴾ وه نهوانه ی که لادهرن له رینگای پراست که رینگای بهواو
گوئ پرایه لی یه، نمو لادهرانه لای خوا بریار دراوه که نه بن به دارو کوته رهی دوزخ، واته
نه بن به سوته مهنی دوزخ و ناگری نهویان پی تاو نه درئ، هرچوئنئ ناگر له جیهانا به دارو
کوته ره تاو نه درئ. نم فرموده یه به لکه و نیشانه یه کی پوونه له سر نوه که (جن) سزا
نه درن به ناگر، نه و ش دسست نیشان و به لکه یه له سر پاداشت دانه ویان به به هشت، وه
هر شتنی له قورشان و حه دیسه وه و هر گرا هر که س خوئی به پروادار دابنئ نابنئ سمری لی
بکاته وه، به لکو نه بن خوئی به ستنیته وه به بوچوونیکي قورشان یه وه، هر که س وا نه کات
بن گومان هر دروژنی و بن نابرووی بو نه مینیتته وه.

نم سیازده خاله قسه و بریاری (جن) بوون له باره ی خوینانه وه، خوای گه وره گنپرایه وه بو
به ندکانی که سراسر په ندو ناموزگاری بوون، وه ناگادار کردن و زانا کردن بوو به چند
شتی گرنگ که نه فامه کان به پیچه وانه لی لی حالی بوو بوون، ټینجا باسی کرده وه ی خوا
نه کات له گهل نهوانه ی که دامه زاون له سر رینگای پراست و نهوانه ی لانه دن، نیتر نه مه ش
به ندئ تربی له قسه و وتاری نمو کو ماله (جن) به وهک سیازده به نده که ی پیشوو، یا نه مه
له قسه و وتاری نهوان نه بن و به لکو فرموده یه که که له لایه ن خواوه ناراسته ی نه کری،
زوربه ی زانایانی ته فسر له سر نم باری دووه مهن، چونکه دیمهن و پروالته ی ټایه ته که وا
نیشان نه دات. به لام باری یه که میش که هه ندئ له زانایانی له سر هر نه گونجی و هل
نه کری، به لکو زور ووردیشه، چونکه نهوکاته هوال و به لینه که به ناوی خواوه نه گیه نن،
که واته زیاده نرخ و بایه خن نه دات بهو هوال و بریاره. وینه ی نه مه له قورنانا زوره.

وَالْوِ اسْتَقَمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً عَذْبًا ﴿١٦﴾ لِنُقَاتِلَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾ وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ

کهواته با نایاتکه به هردوو جور تفسیر بکینمونه، نه فرموی: ﴿وَالْوِ اسْتَقَمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً عَذْبًا﴾ لهسر باری دووم واته نهی پیغمبر بلی (وحی) سروش کرایه لام که نهگر نادمی یا (جن) یا هردوو یا لادهرهکان له رنگای خوا دامه زراو بوونایه بهرینکی لهسر رنگای راست که نایینی نیسلامه ناوداشتمان نه کردن و ناویکی زور فراوان که مایه ی زوری و فراوانی پوزی و نازو نیعمهت و خوش گوزهرانی یه دهرخوارد نه دان.

لهسر باری یه کهم: واته خوا نه فرموی: (جن) لهبارهی نیمهوه ووتیان: نهگر خوش گوزهرانیمن پنهان. لهباتی پوزی زور خوش گوزهرانی فرموی: ناوی زورمان پنهان، چونکه ناو بنه پرتی ژیان و گوزهران و هموو پوزی و خوشی یه که، زوری ناو هوی فراوانی پوزی و خوش گوزهرانی یه. جاله بهر نهوه ی ووتراوه: له هر شوینتی ناو بوو مال و سامان هیه، به تایبته ی ناو لهو چهرخدا لای یه کهم گل که نه قورنانه ی بیست زور کهم و خوشه بیست بووه.

نینجا هوی نهو فراوان کردنهش نه میه که نه فرموی: ﴿لِنُقَاتِلَهُمْ فِيهِ﴾ بو نه مایه ی تاقی یان بکینمونه تیایا، تا دهرکهوی تایا سوپاسی خوا نه کهن و هل نه سن به مافی نهو به هرهو میهره بانیه و چاو له بیری خوا نه بن، یا به پیچه وانیه نهوه نه بن؟ له چه ند شوینتی لهم تهفسیرده وتمان که مه به ست له تاقی کردنهوه ی خوا دهرخستنی کردهوه ی تاقی کراوه که یه، تا خویشی و خه لکیش کردهوه که ی ببینو و خوا زانیویه تی به دی بیت، چونکه خوا ته نها به پنی زانینی خوی له گل بهنده دا په فبتاری ناکات، به لکو نه بن زانراوه کهیشی به دی بیت ﴿وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ﴾ وه هر کهس پوو وهرگینری له قورنانه و ناموزگاری په رومردگاری ﴿يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا﴾ خوا نه یخاته ناو سزایه کی سهخت که به رزنه بیتنهوه به ملیا و زال و داگیری نهکات، خوا په نامان بدات لی، لهم دوو نایه ته دا سهرنج پاکیشان هیه بو سن شتی زور گرنگ که په یوه ندیان هیه به عه قیده و بیروباومری برواداره وه و هوی پیک هینانی نهو عه قیده و بیروپروایه یه.

يەكەم: پەيوەندى و پەيوەستى دامەزىنى گەل و ئوممەتەكان لەسەر پىڭا راستەكەى خوا لەگەل ژيانى خۇشى و كامەرانى و ھۆكانى ئەو ژيانە، يەكەن ھۆيش بىرىتپە لەبوونى ئاو بەتيرى و تەسەلى، ئەو ھەتا ژيان لە ھەموو بەش و ئاۋچەيەكى زەوى دا لەسەر ئاو پاڭىرە، خۇشى و ھەرزانى شوينى ھەنگاۋە پىرۆزەكانى ئاو كەوتوو و ئەكەوى تەنانت لەم چەرخ و سەردەمەش دا كە پىشەسازى تىدا بۆلۈبوو تەو و كشتوكال يەكەم سەرچارە نىە بۆ ژيان و گوزەران و خۇشى، بەلام لەم چەرخەيشا ئاو ھەر ئەو گىرنگىيە ھەيە لە ژيان و ئاۋەدانى وولات و جىھانا.

ئەو پەيوەندى و پەيوەستى شتىكى راستى بەدى ھاتوو لە ژيانا، بۆ نمونە زۆرىيە گەلى عەرب پىش ئىسلام لەو دەشت و بىابان و كۆشارەدا ئەژيان بە ژيانىكى ناخۇش و كەم و كووپ، ھەتا لەسەر پىڭاى راست دامەزىزان، ئەو ھەلە قاپى خىرو بىرى زەوى يان لى كرايەو و وولاتان كەتنە ژىر دەستيان، پۆزى و ئەو ھەموو ھۆى خۇش گوزەرانىيەن بۆ ھەلنەقولا لە ھەموو لايەكەو، ئىنجا لايان دايەو لە پىڭا راستەكەى خوا بەھۆى ئەو دوزمىيان بەسەرا زال بوو، ئەو ھەموو وولاتىيان لەدەست سەنرايەو و خۇشيان بەش بەش و ژىر دەست كران، ئىنجا ئىستە كە سامان و ھۆى ژيانىان زۆر بوو لەزۆرىيە شوين و وولاتەكەياندا ھەمىشە وان لەناپەھەتى و جەنگ و ئاۋادەدا بەجۆرى خىرو خۇشى لە ژيانىانا نى يە، مەگەر بگەپىنەو بۆلای پىڭا راستەكەيان، ئەو ئوممەت و وولاتانى تر كە لەسەر پىڭاى خوا نىن، لەگەل ئەو ھەتا بەفراوانى سامان و ھۆى ژيانىان ھەيە، بەراستى ئەوانە گرفتارن بەچەندەردونە خۇشەو كەلەپروى راستىدا ھىچ خۇشەكى بۆ نەھىشتوونەتەو، ئەوانە لە چەند لايەترەو لىيان قەوماو.

ئادەمىتى و نىرخ و پىزى ئادەمى و ئاسايش و ئاراميان تىدا ھەلگىراو، وە ئەو ژيانەيان بوو بە نەفرىن و بەدبەختى بەسەريانەو، وەك بە دىرژىتر ئەم باسەمان كرد لە سوورەتى نوحد. دوو شتى گىرنگ كەئەم دوو ئايەتە كورتە دەست نىشانى بۆ ئەكەن ئەمەيە: زۆرى و فراوانى پۆزى و ھۆى ژيان تاقى كردنەو ھەيە لەلايەن خواو.

خۇگرتن و دامەزراوى لەسەرى و چاكەكردن تيايا زۆر قورس و گىراترە لە خۇگىرى و دامەزراوى لەسەر تەنگى و لەكاتى سەخت و تەنگەتاۋى داا بە پىچەوانەى ئەو ھەي كە ئەزانى و دەرئەكەوى بۆ مەردوم كاتى بە وردى سەرنج نەداو بىر ئەكاتەو. تەنگى و سزاو

نارپهحتی زۆرتەر هۆی یادی خواو پهنا بردن و گه‌رانه‌وه‌ن بۆ لای خوا. خوشی و شادمانی و ده‌سه‌لات زۆرتەر هۆی له‌خۆگۆڤان و یاخی بوون له‌ خوا!

سێ یه‌م شتی گرنگ نه‌مه‌یه: پوو وه‌پ‌گێڤان له‌ قورئان و ئامۆزگاری خوا که زۆرجار په‌یدا نه‌بێ له‌ تاقی کردنه‌وه به‌زۆری و فراوانی هۆی ژیا‌نی کامه‌رانی، نه‌و زۆریه نه‌بێ به‌هۆی سزا سه‌خته و سه‌ری له‌وه‌وه ده‌رنه‌چێ، که‌واته هه‌رک‌ه‌س ژیر بی‌ت نه‌بێ له‌کاتی خوشی و شادمانی و فراوانی ده‌سه‌لات و سامانا زۆر ووریا و ئاگاداری‌یت، تا نه‌وه‌ی که خوا پێی داوه سه‌ری نه‌کات به‌و ئاگره سه‌خته‌دا.

ئینجا دێته سه‌ر دوو به‌ندی تر که نه‌مانیش ده‌ست نه‌ده‌ن بۆ نه‌وه‌ی له‌ قسه‌و ووتاره‌کانی نه‌و تاقمه‌ (جن) به‌ بن و خوای گه‌وره نه‌ی گێڤێتمه‌وه هه‌لی نه‌گرن بۆ نه‌وه هه‌ر له‌پێ‌وه بریارو فه‌رمووده‌ی خوا بن و له‌لایه‌ن خۆیه‌ره ئا‌پ‌استه‌یان بکات، یه‌که‌م: نه‌فه‌رموێ: ﴿وَأَنَّ السَّعِيدَ لِلَّهِ﴾ له‌سه‌ر با‌ری یه‌که‌م نه‌لێن: نه‌و تاقمه‌ (جن) به‌ ووتیان به‌ گه‌له‌که‌یان: هه‌موو جێگا نوێژه‌کان (سوجده‌گا‌کان) یا هه‌موو مزگه‌وته‌کان ه‌ی خوان و تایبه‌تین به‌ خواوه ﴿فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ که‌واته له‌گه‌ڵ خوادا هه‌چ که‌سی تر مه‌په‌رستن تیا‌یاند، ئیتر نه‌و په‌رسته‌ن به‌ سوجده بۆ بردن بی‌ت یا به‌ په‌نا پێ‌بردن و داوا‌لی‌کردنی شتی بێ که‌مه‌رله ده‌سه‌لات و توانای خوادایه وه‌ک داوا‌ی پاراستن و یارمه‌تی به‌ شی‌وه‌ی غه‌یبی و نه‌ینی!

له‌سه‌ر با‌ری دووهم: واته نه‌ی پێغه‌مبه‌ر بلێ س‌روش (وحی) کرایه لام، نه‌م به‌نده‌ی که‌ووتراوه له‌سه‌ر هه‌ردوو بار مه‌به‌ست ب‌روایه به‌ تا‌ک و ته‌نهایی خواو په‌رستنی ته‌نها خوا، ئینجا له‌سه‌ر با‌ری یه‌که‌م نه‌م به‌ند و خاله بۆ دووباره کردنه‌وه و به‌هه‌یج‌کردنی نه‌و خاله‌یه که‌له‌یه‌که‌م جاره‌وه رایان گه‌یاند و ووتیان ﴿وَلَنْ تُشْرِكَ بِنَا أَحَدًا﴾ وه هه‌رگیز هه‌چ که‌س ناکه‌ین به‌ هاوبه‌شی په‌روه‌ردگارمان.

له‌سه‌ر با‌ری دووهم ته‌مێ و ئامۆزگاریه که خوا ئا‌پ‌استه‌ی نه‌کات به‌بۆنه‌ی قسه‌و ووتاری نه‌و تاقمه‌ ب‌پ‌رواده‌وه جاپ‌دانی خوا په‌رستی خو‌یان! دووهم نه‌فه‌رموێ: ﴿وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ﴾ له‌سه‌ر با‌ری یه‌که‌م: نه‌و تاقمه و ووتیان به‌ گه‌له‌که‌یان به‌پ‌راستی کاتی به‌نده‌ی خوا - راته پێغه‌مبه‌ر - هه‌لسا به‌ پێغه‌مبه‌ریتی له‌ کاتی‌کا خوا نه‌په‌رستی یا هه‌لسا نه‌یویست نوێژبکات

﴿ادْعُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا﴾ بت پەرست و بڼېرواكان كۆمهليان ليكردو يهك پارچه بوون له سهرى و دژى ههلسان بۇ بهرگرى نه هيشتنى نه و ثانيينه راسته ي كه بوى هيئان، يا كۆمهليان له سهر كرد به جورى خهريك بوون بكهون به سهر يه كدا به وى سهر سام بوونيان له نويزو قورئان خويندنه كه ي كه شتيكى نه بيبينراو و نه بيبستراو بوو لايان، يا كۆنه بوونه وه بۇ نازارو سزادانى به لام خوا نه پياراست لييان وهك چهند جارى نه وه پوويدا. نه و تاقمه (جن) به نه مه يان نه گيرايه وه بۇ گه له كه يان به سهر سوپرمانه و له و بڼېروا يانه.

وهله سهر بارى دوهم كه نه م به ندو خاله له پړوه هه والى بڼى له لايه ن خوا وه كه نه ليين: واته نه ي پيغه مبه ر بلى سروش كرايه لام كه كاتى به نده ي خوا ههلسا نويزى نه كردو قورئانى نه خويند تيايا، نه و كۆمه له (جن) به بيبستيان سهر سام بوون و سهر يان سوپما له گرنگى و نايابى نه م قورئانه له بهر نه وه كۆيوونه وه له و به نده ي خوا به جورى خهريك بوون يهك پارچه بڼ و هك - لباد - پارچه خورى بنيشنه سهر مى يهك، ناو بردنى پيغه مبه ر (ﷺ) به به نده ي خوا خوشه ويستى و نزيكى و تاييه تيتى نيشان نه دا بوى له لايه ن خوا وه، له بارى تره وه ملكه چى و گوپرايه لى ته واو نه گه يه نى بوى كه نه وه ش نه و پهرى پاده و پله ي به رزه كه ئاده مى پنى بگات، وه با پيغه مبه ر (ﷺ) زياده پره وى نه كرئ تيايا و نزيك نه خرته وه له سنوورى خوايه تى وهك زياده پره وى كرا له عيسادا (عليه السلام).

له پاش راگه يانندن و جاردانى جن به تاكل و ته نهايى خواو دوورخستنه وه ي هه موو هاو به شئ لى ئينجا فه رمان نه دا پيغه مبه ر (ﷺ) به وى نه ي نه و راگه يانندن و جاردانه نه فه رموى: ﴿قُلْ﴾ نه ي پيغه مبه ر بلى ﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي﴾ من هه ر نه و په روه رده گاره ي خوم نه په رستم و داوا ته نها له و نه كه م ﴿لَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا﴾ وه هيج كه س ناكه م به هاو به شى، كه واته نه مه قسه و بريارى ئاده مى و (جن) به هه ر دوولا يه كيان گرتووه له سهرى هه ركه س له وه لانه دا نه و كه سه خوى تاكل نه كاته وه بۇ ناو ناگرى دۆزه خ.

قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٦٦﴾ قُلْ إِنِّي لَنْ يُخْرِجَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا

﴿٦٧﴾ إِلَّا بَلَاءًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ﴿٦٨﴾

﴿قُل﴾ بلی: ﴿إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا﴾ بهرآستی من نه خاوهنی هیچ زیانیکم بو ئیوه وه نه خاوهنی هیچ خیرو قازانجیکم بۆتان نه لهه جیهان و نه لهو جیهان، واته تهنها به دهست خاویه هه موزیان و سوود و پینومایی و هه موو چاکی و خراپیتان. فرمانیدا به پیغه مبهه (﴿٦٧﴾) که بهرانبهر به خوا خۆی پووت بکات له هه موو شتنی وه به هیچ پهنگ لافی هیچ شتنی لی نه دا که تایبه تیه بهو خاویه که نهی پرستن و هیچ هاو بهشی بو پهوا نه دا. مبهه ست لهه فرموده یه نه وه یه که پێک و پێکه له گه ل قسه ی نهو کو مه له (جن) ه که ووتیان: ئیغه نازانین نیازی خراپه کراوه به وانیه ی وان له زهوی دا یان خوا نیازی خیرو چاکی پێ کردون وه دانیایی نه کات له سه ر پاستی نهو قسه یه. ﴿قُل﴾ بلی: ﴿إِنِّي لَنْ يُخْرِجَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ﴾ بهرآستی هه رگیز هیچ کهس په نای من نه دا له خوا و بهرگرم لی ناکا نه گه ر خوا بیهوی زیانبارم کات.

﴿وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا﴾ وه هه رگیز دهستم نا کهوئ هیچ جیگای په نایه که له خوا ﴿إِلَّا بَلَاءًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ﴾ مه گه ر پاگه یاندنئ که له لایه ن خواوه هاتبئ، مه گه ر فروستاده یی یه کانی له ئایه ت و سووره ته کان و له هه ر فرمانئ که بۆم هاتبئ، واته کاره که کاری من نی یه و من هیچ به دهست نی یه جگه له پاگه یاندن و هیچ پێگای لادانم نی یه لهو پاگه یاندنه، من داوا لیکراوم له لایه ن خواوه و هیچ کهس په نام نه دا لیئ و هیچ په نایه کم دهست نا کهوئ بێجگه له پاگه یاندن و هه لسانم بهو فرمان و سپارده ی که پیم سپێرراوه! که واته هه لسانی بهو فرمانه شتیکی ئاره زوو کاری نی یه به لکو نه رکیکی گرانه و خراوه ته سه ر شانی و پنیوست کراوه له سه ری و نابئ زۆر به گرنگ نه یگرئ، وه شتنی نیه خۆی ده سه لاتئ ببئ تیایا، به لکو فرمانیکه وه ژوور تر له ئاسمانه کانه وه هاتوو وه نه بئ به جئ بیئ به بئ ئه م لاو نه ولاو دوو دلئ! ﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ﴾ وه هه ر کهس سه ر پێچی و نه فرمانی خوا و پیغه مبهه که ی نه کات بهرآستی بو نهو که سه هه یه ناگری دۆزه خ ﴿خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا﴾ به جوړئ نه میننه وه تیایا هه تاهه تایه و بئ برانه وه. مبهه ست لهو سه ر پێچی یه که نه وه تۆ له یه تی سه ر پێچی یه له په رستنی خوا به تا کو ته نها، یا له هه ر شتنی که هوئ ده رچوون بئ له ئیسلام و گه رانه وه په شیما ن بوونه وه ی تیا نه بئ لهه جیهانه دا.

حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَيَسْمَعُونَ مِّنْ أَصْعَفٍ نَّاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾ قُلْ إِن أَدْرَيْتُمْ أَقْرَبُ مَا تُوْعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ﴿٢٥﴾

ئەو بى بېرواiane هەر بەردەوام ئەبى لەسەر سەرکەشى خۇيان و بېرواداران و يارمەتى
دەرانى پىغەمبەر (ﷺ) بە لاوازو كەم و بى دەسەلات دائەنن و سەرنج ئەدەن ﴿حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا
يُوعَدُونَ﴾ هەتا كاتى ئەبىنن ئەوئى هەردەشەيان ئى كراوہ پئى ﴿يَسْمَعُونَ مِّنْ أَصْعَفٍ نَّاصِرًا﴾ ئەو
كاتە ئەزانن كئى لاواز ترە لەبارەى يارمەتى دەرو كۆمەك كەرەوہ، ﴿وَأَقَلُّ عَدَدًا﴾ وە كئى
ژمارەى كەترە، واتە ئەوانە كە خۇيان بە زۆرو بەهيزو ملهوپ سەير ئەكەن، بېرواداران بەبى
هيزو كەم دائەنن كاتى ئەو هەردەشەى لىيان كراوہ بەدى هات، ئىتر لەم جىهان يان لەو
جىهان ئەو كاتە ئەزانن كە خۇيان بى هيزو بى كەسو بى يارمەتى دەرن، وە تئ ئەگەن ئەفام و
نەزان بوون. بى گومان ئەو كاتە حالى ئەبى كە يارمەتى دەرى پىغەمبەر (ﷺ) خوايە كە
سەرچاوئى هەموو هيزو دەسەلاتىكەو هيزو دەسەلاتى بى سنوورە، ئەزانن كە لەشكرەكەى
مەلائىكەو بېروادارانە كە هيزو ژمارەى هىچ لەشكرى پئى ناگات!!

بى بېرواو ملهوپەكان هەركات ئەم هەردەشەيان ئەبىست بە لاقرتى يەوہ پەلەيان ئەنايەوہ
بەهاتنى ئەو هەردەشەىو پەرسىاريان ئەكرد لەكاتى هاتنى، خوايش هەموو جارئى فەرمانى ئەدا
بە پىغەمبەر (ﷺ) كە وەلاميان بداتەوہ هەر جارئى بە شىوہى، لە هەموو جارئىكا ئەيگەياند كە
ئەوجۆرە شتانە لەزانن و دەسەلاتى پىغەمبەر (ﷺ) بەدەرن، وەك لىرەدا ئەفەرموئى: ﴿قُلْ﴾ بلى
﴿إِن أَدْرَيْتُمْ﴾ مە نازانم ﴿أَقْرَبُ مَا تُوْعَدُونَ﴾ ئايانەوئى هەردەشەتان ئى كراوہ پئى نزىكە هاتنى
﴿أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا﴾ يا پەروەردگارم ماوہىەكى دوورى بۆداناووہ بېريارى داوہ. ئەم ئايىن و
بانگ كەردنە هى پىغەمبەر (ﷺ) نىەو ئەو داينەناوہ، وەئەو هىچى بە دەست نىە بىجگە لە
پاگەياندن كە ئەوئەش هەلسانە بە ئەركئى كە خراوہتە سەر شانى و ئەبى هەلسن پئى، هىچ
پەنايەكى نىەو پزگار نابئى بەو هەولو هەلسانە ئەبى كە پىويست كراوہ لەسەرى، هەروەها
ئەو هەردەشەىەى كە كراوہ لەسەر بېرواينان و ملپىچى، وە بەدەيناننى ئەو هەردەشەىە كارى
خوايەو بەدەست خۆيەتى، پىغەمبەر (ﷺ) هىچ دەست و دەسەلاتىكى تيانىە، زانينى
كاتەكەى لای خوايەو شتىكى نەينى و غەيبى يە، ئەم جۆرە نەينى و غەيبانەش تايبەتئى بە
خواوہو هىچ كەس نايانزانئى، مەگەر كەسانى خوا زاناو ناگاداريان بكات پئى،

عَلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿٣٦﴾ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٣٧﴾ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَخْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ

عَدَدًا ﴿٣٨﴾

وهكو نه فهرموئ: ﴿عَلِمُ الْغَيْبِ﴾ خوا زانای هه موو نادیارای و غیبیه ﴿فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ ئینجائه و خواجه هیچ کس ناگادارناکات به سرغیبیه که ی خویا ﴿إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ﴾ مه گهر که سنی که خوا هلی بژاردین و رازی بن لینی که نه وهش فروستاده و نیراویکی خواجه. له سورده تی (قصص) دا به دریزئی دواين له باره ی غیبیه وه، ههروه ها له دوا یی سورده تی (لقمان) وه، هه که سنی نه یه وئی با ته ماشای نه و دوو شوینه بکات. نه وه ی ووتراوه له سه رچاوه ی باوه پئ کراوه وه و هر گیراوه، هیندی له وه ی که ووتراوه له وئی و بوئیره هینانی پئویسته نه مه یه: وشه ی (غیب) له شرعا به دوو شیوه به کار نه هینری:

یه که م: هه رشتی پئ نه کری و له چوارچیوه ی هه ست به دهرینت، ئیتر به ژیری پروت نه زانری یا به وئی نیشانه و به لگه یه که ببی له سه ری یان نه؟

دووه م: نه مه یه که ههستی پئ نه کری و به هیه چ رهنگ ژیری ری پئ نه با له خوییه وه، وه هیه نیشانه و به لگه و رابه ری نه بی له سه ری... زانینی ئه م دووه مه تاییه تیه به خواوه وه هیچ که س له به نده کانی خوا به هه وئ و تیکوشان پئی پئ نابا و نایزانی به زانینیکی تیرو ته وائو بی گومان، مه گهر خوا ناشنا و ناگاداری بکات پیی، نه و که سه ش نه بی پیغه مبه رو فروستاده ی خوابی، بیجگه له وان هه که سی تر هه به سه ره ات و شتی بکه وئته دلپیه وه (وئنه ی ئه م دووه مه نه وانه زانین نین و ناگه نه راده ی نه مانی گومان و دوو دلی) به لکو نه وانه له لایه ن خوا ناسه کانه وه پئ یان نه وتری ئیلاهام و که شف و فره سه ت، ئینجا نه و ناگادار کردنه وه یه و چوئیه تیه که ی نیشان نه دا که نه فهرموئ: ﴿فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا﴾ واته نه و نیراو و فروستاده یه ناگادار نه کات به سه ر هیندی له و غیبیه تاییه تیا نه دا که سه روشی نه کات

بۆلای بهم رهنگه که بئگومان رهوانه نهکات له پيش دهی و له پاشیهوه له هه موو لایهکیهوه
 چهند پاسهوانی له فریشته که پاسی نیراوه که بکهن له دهستکاری کردنی لهوهی که خوا
 ناگاداری کردوه بهسهریا، واته نهوهی که خوا بهسروش نهی کهیهنی به پیغه مبه ره که ی
 جیگه ی هیچ گومان و دوو دلیهک نهی و خوا نهی پارێزنی له هه موو له کهیهک و بهوهی
 پاسهوانی فریشته وه نهی نیری ﴿لَعَلَّ أَنْ تَدَّ أَبْلَغُوا رَسَلَتِ رَبِّهِمْ﴾ تا خوا بزانی که بئگومان نهو
 پاسهوانانه رایان گه یاندوه به پیغه مبه ره ﴿ﷺ﴾ که په یام و فروستاده ییه کانی په روهردگاریان
 به پاک و خاوینی له هر گهرد و غوباریک واته نهوهی که خوا زانیویهتی له پيش بهدی هاتندا به
 بهدی هاتوویش نهیزانی وهک دهست نیشانیش نهکات که نهفرموی: ﴿وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ﴾ واته
 نهو پاسهوانانه نه نیری لهکاتی کهدا خوا زانا و ناگاداری تهواو بووه بههر شتی که لای نهوانه و
 به هه موو بهسهراتیان کهواته پيش راگه یاندن وهک پاش راگه یاندن هر ناگا و زانا بووه و
 ناگا و زانیه، خوی په روهردگار نهو دوو جوړه زانییهی هیه به لام بریارو نه حکامه کانی
 شوینی زانینی دووم نه کهوئ و به پئی زانینی دووم په فتار نهکات له گه ل بهنده کانی
 ﴿وَأَخَصَّ كُلُّ شَيْءٍ عَدَدًا﴾ وه هه موو شتی هه لژماردوه یه که یه که و ژماره ی هه موو شتیکی زانیوه
 یه که یه که، کهم و زۆرو گهروه و بچووک به تاییهتی و به دیاری.

فرموده ی (الا من ارتضى من رسول) به شیوه ی (استثناء متصل) تهفسیرم کرده و
 تهفسیریش کراوه تهوه به پئی (استثناء منقطع) لهسهر نهو باره نه لین خوا هیچ کهس ناگادار
 ناکات بهسهر غه یبه تاییهتی که ی خویدا، به لام نهوهی که خوا هه لژاردبی و پازی بووبی لئی
 له فروستاده و نیراوه کانی خوی نهو هه لژیراوانه خوا نه نیری له هه موو لایهکیهوه
 پاسهوانیک له فریشته که پاسه ی راگه یه نراوه که ی خوا بکهن.

وصلی الله وسلم علی محمد وعلی آله واصحابه اجمعین

سوره نى (الزمل) مهككهي يه و (۲۰) نايه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

له موى هاتنه خواره وى نهم سوره ته دا دوو پريوايت هاتووه:

يه كه م: نهميه: قوپر ييش كۆيونه وه له (دار الندوه) دا بۆ پرىكخستنى پيلاننى دژى پىغه مېهر و نهو نايينه ي كه هيناي بويان، نينجا نهو هه واله گه يشته پىغه مېهر (ﷺ) به موى نهو وه غه مېار بوو، خوى داپوشى به پوشاكه كه ي و خه وت به خه فه ته وه، نينجا جو پر نه ئيل هات به شى يه كه مى نهم سوره ته ي بوهينا.

دووم: نهميه: كه مرياره ي سووره ته ي (المدپر) ييش هاتووه: كورته و پالفته كه ي نهميه كه پىغه مېهر له پيش پىغه مېهر يتى دا به سنى سان هه موو سالتى مانگى نه مايه وه له نه شكه وتى (حراء) دا خوا پر ستنى نه كردو خوى دوور نه خسته وه لهو گه له نه فامه، بئى نارام و بئى بېروا بوو به بېرو باوه رى له ق و شەقى گه له كه ي، پرىگايه كى پووناك و بهرنامه يه كى ديارى كراو يشى لانه بوو كه پئى پازى و دل نارام بىت.

نهو كه نارگريه ش شتى بوو خوا بوى پرىكخست بۆ نهمى ناماده ي بكات بۆ نهو كارو فرمانه گه وريه كه بوى نه چوو، چونكه لهو ماوه ي دوور كه وتنه وهو كه نارگريه دا پزگار نه بوو له خەريك بوون به نەركى ژيان و نهو كارو فرمانه بچووكانه ي ژيان كه خەريك كەرن له كاره گه ورو گرنه كه ي، لهو ماوه يه دا ده ستنى خالى نه بوو بۆ پرىكردنه وه له ژيان له گه ل نهم بوونه و مروه نهو هه موو به لگه و نيشانه پوون و ناشكرايانه ي كه خواى پەرومردگار دايان و خستونيه تيه بهرچاو، پۇحى له گه ل نهم بوونه و مروه دا ده ستنى نه كرد به ياد و وه سې و سه ناي نهو پەرومردگار ههركه سنى نيازى نه وه ي ئى كرابن كه كار بكات له ژيانى نامده مى داو بىگۆرئ بۆ بارىكى تر... نهو كه سه پئويستى هيه به هەندئ كه نارگري و دوور كه وتنه وهو پچران له كارو فرمانه خەريك كه رهكانى نهم جيهان و زهوى يه له هۆسه و هراى ژيان، پئويستى هيه به چەند كات و ماوه يه بۆ پرىكردنه وهو وورد بوونه وهو ژيان له گه ل نهم بوونه و مروه، چونكه خەريك بوونى هه ميشه يى بهم ژيان وه دل و دەر وون پەك نه خات و بهرگري نه كات و نه يخه و ينى، كه واته هه ول نادا بۆ گۆراندنى نهو ژيان، به لام پچران و دوور كه وتنه وه لئى ناماده ي نه كات بۆ پرىكردنه وهو هه ول دان بۆ بارىكى گه ورت. نا بهو جۆره خوا نهو دوور

که وتنه وه که نارگیریهی خسته دلی محمد (ﷺ) که ویستی گه وره ترین سپاردهی بدا به سهر او
 هینلی میژووی زهوی بگوڤی. خستیه دلیه وه به سنی سال پیش نه وهی نهو کاره گه وره
 پی بسپیری لهو سنی ساله دا سانی مانگی دور نه که وتنه وه لهو خه لکه وه بهو جوړه ژیا نی
 به سهر نه برد تا کاتی خوئی هات. ئینجا که کاتی دیاری کراوی خوئی هات به فرمانی خوا
 جوړه نیل هات بولای که له نه شکوه تی حیرادا بوو. بهو شیوهی که به ناویانگه سهره تای
 سوره تی (العلق) ی بو هینا.

ئینجا وه حی (سروش) وه ستا تا ماوه یه که له پاشان جاریکی تر پیغه مبه (ﷺ) له شاخی
 حیرا نه بی که سهرنج نه دا جوړه نیل پهیدا نه بی، بهوئی دیتنی نهو بیم و دلّه له رزه به داگیری
 نه کات هه تا نه که وئی و لار نه بیته وه بو زهوی، بهو دلّه له رزه وه نه که پرته وه بو ماله وه
 نه فهرموئی: دام پوښن. نهو انیش دای نه پوښن، هر بهو بیم و دلّه له رزه وه نه می نیته وه، که
 ته ماشا نه کات جوړه نیل هات و بانگی نه کات: ﴿يَا أَيُّهَا الرِّزْلُ﴾ هندی نه لین و تراوه ﴿يَا أَيُّهَا
 الرِّزْلُ﴾. ئیتر هر کام له دو ریوايه ته هوئی هاتنه خواره وی بهشی یه که می نه سوره ته
 بیت، پیغه مبه (ﷺ) ناگادار کرا که ئیتر خهوتن نه ماو ئیسراحت باری کرد! نه رک و باری
 قورس هاته پیشه وه خرایه سهر شانی، هه ول و تی کو شانی دورو دریز پیویست کرا، لهو
 بانگ کردنه به دواوه بی خهوی و نه رک و مهینه و کوششی هه می شه یی هات! و ترا به
 پیغه مبه (ﷺ): هه لسه. نهویش هه لسا، له پاش نهو زیاد له بیست سال هه لسا! نارام و
 ئیسراحتی نه گرت، بو خوئی و مال و منالی نه ژیا، هه لسا و وه ستا به سهر بانگ و
 بانگ وازه که ی خواوه، نهو نه رک قورس و گرانه ی خسته سهر شان و ماندو نه بوو کوئی
 نه دا، نه رک سپاردهی هره گه وره له زهوی یه دا. نه رک هه موو ناده می و ناده می تی، نه رک
 هه موو عه قیده و ئاین، نه رک تی کو شان و بهر بهر کانی له چهند مهیدانی جیا جیادا.

نهو نه رک ی گرت سهر شان له مهیدانی دهر وونی ناده میدا که نو قم بوویو له بوچوون و
 بیرو باوه ری نه فامی و نه زانی دا، کو و زنجیر کرابو به نار زو و ههوا جوړ به جوړه
 ناراست و نارواکانی، بار کرابو به باره زور قورسه کانی ژیا و هوئی ژیا نی نه زهویه.

کاتی که هندی لهو دهر و نانه پزگار بوون لهو شته نار وایانه، تا قم و کو مه لیکی پاک و
 خاوین فراهم هات ئینجا بهر بهر کانی و زوران بازی له لایه تره وه دهستی پی کرد له مهیدانی
 ترادا وه به لکو چهند بهر بهر کانی تر یه که له دوا یه که. له گه ل دوژمنانی ئاین و
 بانگ وازه که ی خوا دا که به جارئ نهو دوژمنانه هه لمه تیان دایه سهری نهو سهر بروداران،

به هه موو هیز سوور بوون له سهر برین و نه هیشتنی نه مامه پیروزه که پووا چه کهری دابوو، پیش نه وهی گه شه بکات و پهره بسینن و ریشه بکوئی و بهر زببن و پهل بهاویژی و سینهر بکات به ده ورو به ریا. هیشتا لی نه بوو بووه له جهنگ و بهر بهر هکانی نیمچه دورگه، جهنگ و بهر بهر هکانی پوم دهستی پی کرد که به هه موو هیز ناماده کرابوو بو نه م نایین و گهله تازه به له لای ژور ووی وولاته و لی داو نه یهیلن.

له کاتی نه و هه موو بهر بهر هکانی و جهنگانه دا تیگوشان و بهر بهر هکانی دهر وونیش هر بهر ده وام بوو، هر بهر ده وامیش نه بی هه تا هه تا بی برانه وه، چونکه شهیتان خاوه نیه تی، نه ویش یه چرکه ناوه ستی له کارو فرمانی خوی له ناخی دهر وونی ناده می دا.

له و هه موو جهنگ و بهر بهر هکانی یه دا پیغه مبه ر (ﷺ) هه ل نه سا به بانگ کردنه که ی خوا، پیغه مبه ر چاودیر و کاریه ده ست بوو بو بهر گری نه و هه موو دوژمنایه تی و بهر بهر هکانی یه ی که دوژمن هه ل نه سا پی ی له هه موو مهیدانیک دا هه ل نه سا به وکاره قورس و گرانه به خوگری یه کی شیرین و وه ستانی دوو و درژی شه و نویژو قورنان خویندن و پرستنی خوا به هر شیوه به تر له توانا دا بووایه، له گه ل نه و هه موو نه رکه دا تنگ گوزهرانی و که م و کوپی ژیا نی بو خوی و مال و منالی دانا و هه ل بژارد.

نا به و جوړه پیغه مبه ری نازیز (ﷺ) هه لسا به کارو فرمانی خوا، ژیا نی به سهر برد زیاتر له بیست سال، هیچ کارو فرمانی بی ناگا و خهریکی نه نه کردله کارو فرمانی تر له و ماوه درژده دا، له و کاته ی نه و نه رکه گه وره یه ی درا به سهر ا. خوا پاداشی شایانی بداته وه له باتی نیمه و هه موو ناده می و جیهان. نه م سوره ته به هردوو به شه که یه وه لاپه ریه که له میژووی نه م بانگو بانگه وازه دهر نه خات و نیشانی نه دات، ده ست پی نه کات به بانگ لی کردن به هه لسانی به و فرمانی پی ی درا، شیوه ی ناماده کردنی بوی نه خشه نه کیشتی به شه و نویژو نویژی ترو قورنان خویندن بهر یکی و یاد و باسی خوا به ملکه چی و لاله وه، پشت به ستن ته نها به خوا، خوگری و نارام له سهر سزاو نازار و گوئ نه دان و وازهینان به شیوه یه کی پیک و راست له بی پرواکان.

هر ودها به هردوو به شه که ی لاپه ریه نیشان نه دا له لاپه ر هکانی نه و تیگوشانه گرنگه ی که نه و گه ل و کومه له هه ل بژیراوه هه لسا پی ی بو گیرانه وه ی ناده می و ناده می تی بولای بهر و مردگاری.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمَرْمِلُ ﴿١﴾ قُرْ أَيْلًا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢﴾ نَضْفُهُ أَوْ أَنْقُضْ مِنْهُ قَلِيلًا ﴿٣﴾ أَوْ زِدْ عَلَيْهِ

ئینجا با بەدل گوی بگرین بۆ سورەتە پیرۆزە کەو قاپی دل بکەینەووە بۆ پیت و فەری بە یارمەتی خوا. ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ **يَا أَيُّهَا الْمَرْمِلُ** ئەی کەسێ کە خۆت پێچاوەتەو بە پێخەف و پۆشاکیەت و ڕاکشاوی ﴿قُرْ أَيْلًا﴾ هەستە و راست بەرەووە بۆ شەو نوێژ و لەشەودا نوێژیەکە ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ مەگەر کەمیکی ئەوەش ئەمەیه: ﴿نَضْفُهُ﴾ واتە نیوەی شەو بە نوێژ تەواو بکە و بێبەرە سەر ﴿أَوْ أَنْقُضْ مِنْهُ قَلِيلًا﴾ یا کەمێک لە نیوە کەمتر شەو نوێژ بکە تا سێ یەک. ﴿أَوْ زِدْ عَلَيْهِ﴾ یا لە نیوەی زیاتر بکە تا نزیکێ دووبەش لە سێ بەشی، بە کورتی شەو نوێژی لە سەر پێویشت کراو سەر بەست کرا بۆ هەرم کام لەم سێ بارە کە نیوەی شەو یا کەمێک کەمتر لە نیوە یا زیاتر لە نیوە.

بەراستی بانگ کردنیکی گەرە و سامناک بوو، پێغەمبەری ئازیزی دەرھینا لە ژێر جینگای گەرم و نەرم و جینگای ئارام و ئاسایش بۆ ئەمە ی بیخاتە ناو کۆڤ و گینژاوی تیکۆشان و بەرێرەکانێ لەرێگای گۆڕینی دەروون و ژیانی جیهان و جیهانی یان دا. بێ گومان هەرم کەسێ بیهوێ تەنھا بۆخۆی بژی لەوانەیە بە ئارام و شادمانی بژی، بەلام ئەو کاتە بەبچووکی و کەم نرخێ ژیاڵ بە سەر ئەباو بەبچووکی و کەم نرخێ ئەمرێ بەلام گەرەیک کە بیهوێ بۆ خەلکی تر ژیاڵ بە سەربا و ئەمرکی ئەو گەرەییە ببا بەرێو. ئەو کەسە ئەبێ ئارام و خەوتنی لانیە مینێ!!

پێغەمبەری خوشەویست (ﷺ) ئەرك و فەرمانە گرنەگەکی خۆی چاک ناسی کە فەرمووی بە خاتوو خەدیجە -خوایێ پازێ بێ- کە داوا ی لێ کرد بخەوێ و ئارام بگرێ: ئەی خەدیجە چەرخ و کاتی خەوتن تێپەری و پۆیشت! بەلێ بەراستی لەو پۆژەووە خەوتن و ئاران گرتن پۆیشت و بێ خەوی و ماندویی و کۆشش و تیکۆشانی دوورو درێژمات!

[illegible]

ئەبى بىن گومان ئەگەر بە پەلە پەل بخویندەن و بدەن بەل یەکا ئەو مەبەستە گەرنەگەنە
 پەنک نایەن. خەوای گەورە بەو نوێژو شەو نوێژو قورئان خویندەنە پەنغەمبەری
 خۆشەوێستی (ﷺ) نامادەو شیاو کرد بۆ هەلگەرتن و پاگەیانەنە ئەو کارە گەرنەگەنە کە بۆی
 هەلگەرتە کە بى گومان ئەو پەنغەمبەرتەو بەهەزەرتەو پەست ترین پەنکە بوو بۆ ئەو مەبەستە
 گەورە. لەبارەى شەو نوێژەو چەند رەوایەتەن هاتووە کە چەند جۆر شەوێوەکە نیشان
 ئەدەن لە چۆنەتە ئەو شەو نوێژە، رەوایەتەى صەحیح لەسەر ئەوێوە کە نوێژەى وەترەى لە
 یانزە پەکات تەپەری نەکردووە، بەلام ئەو یانزە پەکاتە نەزیکى دوولەسەر سەئى شەو
 بى تەواو ئەکرد بەخویندەنە قورئان بەو جۆر شەوێوە شیرینەى کە خوا فەرمانى پەیدا.

ئىمامى ئەحمەد لە موسىئەدەكەيا حەدىسك ئەھىنى لە سەئىدى كۆرى ھىشامەدە كە
چووەتە خزمەتى ئىبن عباس -خوایان پازى بى- پرسیارى نوێژى وەترى پىغەمبەرى لى
ئەكات(ﷺ) ئەویش ئەفەرمۆى: با ھەوالت بەدەمى بەزاناتر بەو ھەم جىھانەدا، بېرۆ بۆلای
عائىشەو پرسیار ھەو بەكە ئىنجا وەرەو بۆلام ھەوالت بەدەمى بەو ھەم پىت ئەلنى ... ئىنجا
سەئىد ئەچىت و ئەلنى ئەى دایكى بىروداران ھەوالت بەدەمى لە خوو رەوشتى پىغەمبەر(ﷺ)

ئەویش ئەفرموی: ئایا قورئانت نەخویندو؟ ئەلن منیش ووت: بەلن، ئەویش ئەفرموی:
 بئگومان خوو پەوشتی بریتی بوو لە قورئان، ئینجا سەعید ئەلن: نیازم بوو هەستم و بپۆم
 لە پاشان شەونویژیم بیرکەوتەوه، ووت: ئەی دایکی بپرواداران هەوالم بەدری لەبارە
 شەونویژەوه، ئەویش فرموی: ئایا سورەتی (المزمل) نەخویندو؟ منیش ووت: بەلن،
 ئەویش فرموی: خوا لەسەرەتای ئەم سورەتەوه شەونویژی پێویست کرد، ئینجا
 پێغەمبەر (ﷺ) و هاوڵەکانی یەک ساڵ شەونویژیان کرد هەتا پێیان ئاوسا، خوا دوا دوا
 سورەتەکی لە ئاسمان راگیر کرد دوانزە مانگ، لەپاشان بەشی دوا یی ئەم سورەتە ی ناردە
 خوارەوه و بەوه ئەرکەکی سوک کرد، بەهۆی ئەوه شەونویژ گەرا بەسوننەت و بەفرز بەپێی
 پای زۆر بەکرا بەسوننەت لەسەر هاوڵەکانی بەلام لەسەر خۆی ھەر بەفرزی مایەوه، ئینجا
 نیازم کرد هەستم لەپاشان بیرم کەوتەوه و ووت: ئەی دایکی بپرواداران هەوالم نوێژی وەتری
 پێغەمبەر بەدری (ﷺ) ئەویش فرموی: ئیمە سیواک و ئاوی دەست نوێژمان بۆ ئامادە
 ئەکرد، ئینجا خوا بەپێی ویست و خواھیشی خۆی پێغەمبەری لەخەو بیدار ئەکردەوه ئینجا
 سیواکی ئەکرد و دەست نوێژی ئەگرت، ئینجا هەشت پکاتی ئەکرد بەسەر یەکەوه بەبئ
 تەحیات خویندن لەبەینیانا، ئینجا لەهەشتەما دانەنیشت زیکری خواو نزای ئەکرد ئینجا
 بەبئ سەلام دانەوه ھەل ئەسا پکاتی نۆیەمی ئەکرد ئینجا دانەنیشت زیکرو نزای ئەکرد
 ئینجا سەلامی ئەدایەوه بەجوێ ئەمان بیست، ئینجا دوو پکاتی تری بەدانیشتنەوه ئەکرد،
 ئەوه یانزە ئەی کوپی خۆم، ئینجا کاتی پێغەمبەر (ﷺ) چوو بەلای سەلەوه و لەشی قەلەو بوو
 ھەوت پکاتی بەسەر یەکەوه ئەکرد و ئینجا سەلامی ئەدایەوه و لەپاش سەلامدانەوه و پکاتی
 تری ئەکرد، ئەوه نۆ پکات ئەی کوپی خۆم ھەر نوێژیکی بکرایە پێی خوشبوو بەردەوام
 بئ لەسەری، وە ھەركات خەو یا ئیش و نەخۆشی یەك خەریکی بکرایە لەشەونویژ لەپۆژدا
 دوانزە پکاتی ئەکرد-واتە نوێژی چیشتنەگا. وە من بزائم ھیچ شەویکی پۆژ نەکردووەتەوه
 بە قورئان خویندەوه، وە ھیچ مانگێ بە پۆژو نەبوو لەسەر یەك بیجگە لە پەرمەزان.

خوای گموره نهو فرمانه گمورهی دا به پیغه ممبره کهی (ﷺ) نینجا هوئی نهو فرمانه
باس نهکات نهو فرموی: ﴿إِنَّا سَأَلْنَاكَ قَوْلًا ثَقِيلًا﴾ بهراستی نیمه و تراوینکی قورس و گران
نه خهین به سهرتا و نه یدهین به ملتا واته قورئان و هجی نه کهین و نه ینیرینه خواره و بؤ سهرت
که نهو قورئانه نه رکی گران و پیو یستی هیه به خوئ ناماده کردن بؤی، قورئان خوئی له خوئا
سوک و ناسانه و پوون و پهوانه بؤ ووتن و بؤ بیرکردنه و وه پهند و ته می دادان و وهرگرتن، به لام
زور قورس و گران له تهرزوی خوا و له کیشانهی راستی دا، قورس و گران له کارکردنی له
دل و دهر وونا، وهرگرتنی نهو پووناکی و ناسین و زانینه و دهست به سهرتا گرتنی قورس و
گران و پیو یستی هیه به خوئ ناماده کردن بؤی، په یوهستی به کؤمه لی هره بهرزو به گیانی
پوون و بوونه وهر ووه بهو جوړه که بؤ پیغه ممبر (ﷺ) همراهم هات شتیکی قورس و گران و
نهو ناماده کردنه ی نهوئی.

دامه زوای ریک و راست له سهر نهو سپارده گموره یه به بی دوودلی و چاره چاره و
لاکردنه و به ملاوئه و لادا و خوگرتن و نه چوون به دم هیچ هیژنکی پاکیش و هیچ رینگا گرو
به رگری که ریک ووه هه مو نه مانه زور نه رکیکی قورس و گران و پیو یست بهو و ناماده کردن
دوو و دریزه، بن گومان شه و نو یژ له کاتیکا خه لکی خه و توون و دوور که و تنه ووه و بچران له
ته و تاریکی ژیا نی پوزانه و هیا و په یوهستی دل به خوا ووه و وهرگرتنی فهر و پووناکی لی،
کؤبوونه ووه و خه لوه تکردنی دل له گه لی، خویندنی قورئان بهو ریک و پیکه و بهو جوړه که
هاتو ته خواره ووه له کؤمه لی هره بهرز ووه، هه مو نه مانه تویش و خوراکن و هیژی دلن بؤ
هه لگرتنی نهو قورئانه زوره، بؤ هه لسان بهو نه رکه زور گران و نهو تیکو شانه ی که پووی
کرده پیغه ممبری نازین (ﷺ) هه روه ها هه رکس نهو بانگو و بانگه وازه ی نهو بسینیت ووه تا
پوژی دوا یی له هه مو چین و چهر خیکدا. ﴿إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ﴾ بهراستی نهو گوی پرایه لی و خوا
پهرستی هیه که له شه ودا نه بی

هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا ﴿٦﴾ إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْعًا طَوِيلًا ﴿٧﴾ وَادْكُرْ آتَمَ رَيْكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ﴿٨﴾

رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ﴿٩﴾

﴿هِيَ أَشَدُّ وَطْأً﴾ هر نمو به تین تره لهبارهی ئهرك و زهحه تهمه ﴿وَأَقْوَمُ قِيلًا﴾ وه رینك و راست و پوون تره لهبارهی وتنهوه، واته نمو عیبادهت و خوا په رسته یی که له شهودا بکړی قورس و گراتره له وهی که به پوژ بکړی، که واته له شو و د پروون پام نه کات له سر خوگری و فیبری هه لگرتنی کاروباری گرانی نه کات. هه رکه سیش به و جوړه پام بیت نه توانی خوگرو زال بیت له مل ملان و بهر بهر هکانی بی پروا و دوژمنان دا، هه روه ها خویندنی قورنان که له شهودا بکړی یاله شهو نوژدا، تیگه یشتن و بیر کردنه وه تیایا تیرو ته و اترو پوون تره، چونکه به دلیکی خاوین و ناماده وه نه خوینری، و کاته کهش کاتیکی بی دهنگی و نارام و بی کارو فرمانیه، که واته خه ریک که ری دل زور که مه.

نمو خوییه که ویستی پیغه مبه رکه ی ناماده بکات ﴿وَبِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ بؤ و هرگرتی نمو قورنانه که وره یه، و بؤ هه لسانی بهو کارو ئه رکه زور قورسه شو نوژی بؤ هه ل بژارد چونکه خوا په رستی له شهودا رینك و پیکترو به کارترو و زورتر په رزان هیه و ده ست خالیه بؤ لی بران بوی. به لام له نوژدا کارو فرمانی تر زورتره، و هکو نه فرموی: ﴿إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْعًا طَوِيلًا﴾ بی گومان بؤ تو هیه له پوژدا خه ریک بوونی دوو دريژ به کارو فرمانی تر تهمه ئیتر کارو فرمانی پیغه مبه ریتی و هه ل دان بؤ چه سپاندنی فرمانی خوا له ناو خه لکا، یا کارو فرمانی زیانیش، که واته با پوژ بؤ نمو دابری و له ودا به خت بکړی، و باله شهویشدا هر نوژیو یاد و باسی خواو خویندنی قورنانی تیا بکات.

هه ل ئه گری که سنی بلنی نمو نه خه و تن و بی نارامیه له شهودا مه ردوم بی هیزو لاواز نه کات له خوگرتن و بهر بهر هکانی، که واته چون لیږده ئه کړی به هو ی هیزو چالاکی؟ وه لامی هم په خنه و پرسیاره خه لیفه ی چواره م - خوا لی پازی بی - نه یداته وه. با گوئ شل که ین بؤ هم فرموده ی که ریوایه ت کراوه لییه وه که تهمه ده که که یه تی: لام وایه که سی واتان هیه نه لی: کاتی حالی کوپی نه بو تالیب هم جوړه بیت: ته نگ گوزهران و که م خوراک و به شهویش خه ریکی شهو نوژی بیت و که م خوی بی گومان بی هیزو لاواز نه بی و ناتوانی جه نگ بکا له گه ل هاوسرو دوژمنانا و بهر بهر هکانی ئازاو چالاکانی پی ناکړی. بابزان دره ختی

چۆلى و بيا بان پەق ترو بەھيژترە، درەخت و نەمامى ئاوەدانى و خزمەت كرا و نەرم و ناسكە، ئەو دارەى لەشويىنى چۆل و بى خزمەت دا ئەپوئى ئاگرى بەھيژترە و درەنگ تر ئەكوژتەو. من و پىڭەمبەر دوو پەلى دارىكىن و يەك بىنكمان ھەيە واتە ھەرچۆنى ئەو تەنگ گوزەران و كەم خەو و كەم خۆراك بوو لەگەل ئەو ھەدا بەھيژترو چالاک تر بوو، ھەرودھا منيش لەسەر پەوشت و كردهوھى ئەوم. ئىنجا فەرمووى: سويىن بە خوا ئەگەر ھەموو عەرەب يەك بن و پىشت گيرى يەك بگەن لەسەر جەنگ كردن لەگەل پىشتيان تى ئاكەم... ھتد. لەم فەرموودەيەو ئەزانرى كە وەرزش و پىرازە كردن بەپۆژو شەو نويزو كەم خەوى و كەم خۆراكى و تەنگ گوزەرانى ئەگەر زىادە پەويان تيا نەكړئ و بە شىوھ شەرعيەكەيان بەكاربەھيژن، بەم پەنگە پەپەرھى پىڭەمبەريان تيا بكړئ، ھەموو ئەوانە ھۆى تەندروستى و لەش ساغى و بەھيژى و چالاكين و بەو جۆرە نىە كە ئەزان گومان ئەبات.

ئىنجا فەرمانى پى ئەدا بە بەردەوامى لەسەر ياد و ناوبردى خوا و خۆ پووت كردن و بچران لە ھەموو شتى بۆلای خوا. ئەفەرموئ: ﴿وَأَذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ﴾ وە ناوى خاوى پەرورەدگارت بەرە بەھەميشەيى، ديارە مەبەست باس و ناو بردنى نىە تەنھا بەزوبان و تەزىيىكى سەد دانەيى بگيرئ بە دەستەو، يا بگريئە مل و ھەميشە دەم و لىو پەنجە بجوولينرىن پىيەو! بەلكو مەبەست ياد و ووتنى دلىكى ئاگايە لەگەل زوباندا، ئيتر ئەو باس و يادە بەھەر جۆر شىوھيەك بىي يا مەبەست ياد و ناوبردن بىت بە نويزو قورئان خوئندن، ﴿وَبَشِّرِ إِلَٰهَ تَبَيَّلَا﴾ وە خۆت بىچرە لە ھەموو شتى و بە تەواوى پوو بگەرە خوا بە بچران و پوو تى كردنى كە پاك و خاوين بى لە غەيرى خواو لە ھەموو خەريك كەريو لە ھەموو نيازو مەبەستى تر. ئىنجا ھۆى ئەو فەرمانە دەرئەكەوي كە ئەفەرموئ: ﴿رُبُّ الشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ﴾ ئەو پەرورەدگارى تۆيە پەرورەدگارى پۆژەھلات و پۆژئاوايە، واتە ھەموو بوونەوەر ﴿لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ﴾ ھىچ خوايە نىە بىجگە لەو تەنھا ئەو خوايە ﴿فَاعْبُدْهُ وَكَفَى﴾ كە واتە ئەو خوايە بكە بە پىشت پى بەسراو حەوالە بۆلا كراوى خۆى لە ھەموو كاروبارىكتا بەتايبەتى لەكاروبارى فروستادەيى و پىڭەمبەرىتى دا، واتە ماتول خواو پەرورەدگارى ھەموو شتىكو تاك و تەنھايە و ھىچ خوايە تر نىە كە واتە بچران لە ھەموو شتى و پوو كردن بە تەواوى بۆلای ئەو تاقانە شتىكى راستى راستەقىنەيە كە بىجگە لەو ناپەرھواو ناشايستەيە، پىشت بەستىن بەو و حەوالە كردنى ھەموو شتى بۆلای ئەو پىشت بەستىن و حەوالە كردنە بۆلای تاقانە ھيژىكى راستى راستەقىنە.

وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ﴿١٠﴾ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِيَ النَّعْمَةِ وَمَهَلْهُمْ قِيلًا ﴿١١﴾
 إِنَّ لَدَيْنَا أَنكَالًا وَحَجِيمًا ﴿١٢﴾ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ
 الْجِبَالُ كَيْبًا مَّهِيلًا ﴿١٤﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَهِيدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ﴿١٥﴾
 فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا ﴿١٦﴾

پشت بهستن ته‌ن‌ها به‌خوا سهره‌ن‌جام و به‌ره‌مه‌نیکی سروشتیه بۆ ب‌پروا به تاكو ته‌ن‌های
 خواو په‌روهر دگاریتی خوا... نهو پیغه‌مبه‌ره خوشه‌ویسته (ﷺ) که بانگ کرا بۆ نه‌مه‌ی
 پاپه‌پئی وه‌ل‌سن به نه‌رکی پیغه‌مبه‌ریتی، پیویسته له یه‌که‌م جاره‌وه به ته‌واوی پروو‌بکاته
 خواو له هه‌موو شتی تر بیچ‌پئی و ته‌ن‌ها پشت بهو بیه‌ستی، چونکه ته‌ن‌ها به‌ه‌وی نه‌وه‌وه هی‌زو
 تویشووی ده‌ست‌کوت نه‌بوو بۆه‌ل‌سانی بهو نه‌رکه گرانه‌وه لهو پ‌نگا در‌ی‌ژه‌دا. ئینجا فه‌رمانی
 دا به نارام و خو‌گرتن به‌رانبه‌ر لاری و ناله‌باری و ده‌م بازی و سه‌رکه‌شی بئی‌پرواکان، لی‌یان
 گه‌پئی بۆخواو که‌می مۆله‌تیا‌ن بده، چونکه سزای سه‌ختی لا ه‌یه بۆیان، نه‌فه‌رموی: ﴿وَأَصْبِرْ
 عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ﴾ به نارام و خو‌گر به له‌سه‌ر نهو و ته ناشیرین و نا‌په‌روایانه‌ی که نه‌وانه ئه‌یل‌ن.

له سه‌ره‌تاوه دوو پ‌یوایه‌تمان هی‌ئا له‌باره‌ی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی نه‌م سووره‌ته‌وه نه‌گه‌ر
 یه‌که‌م پ‌یوایه‌ت راست و سه‌حیح بی‌ت نهو کاته نه‌بن له‌م ئایه‌تی ده‌مه‌میشه‌وه تا ئایه‌تی
 نو‌ژده له‌سه‌ره‌تای پیغه‌مبه‌ریتی‌هه نه‌هاتنه‌وه خواره‌وه، به‌ل‌کو نه‌مانیش وه‌ک به‌شی
 دووه‌می سووره ته‌که دواکه‌وت‌ن پاش ده‌رخستنی بانگه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و ده‌رکه‌وتنی
 بئی‌پرواکان و ده‌م در‌ی‌ژیا‌ن و پ‌قو کینه‌ی به‌تینیا‌ن ده‌ریاره‌ی پیغه‌مبه‌رو ئایینه‌که‌ی و
 ب‌پرواداران. نه‌گه‌ر پ‌یوایه‌تی دووه‌م سه‌حیح و راست بی‌ت: نهو کاته نه‌بن به‌شی یه‌که‌می
 به‌ته‌واوی هات‌ی‌ته خواره‌وه له‌پاش ناشکراکردنی پیغه‌مبه‌ریتی و بانگ کردنه‌که‌ی
 پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌بۆنه‌ی کرده‌وه‌ی خراپی بت په‌رسته‌کان و نازار دانی دلی پیغه‌مبه‌ر و
 به‌گری کردنی ئایین و بانگ کردنه‌که‌ی. به‌مه‌ر حال فه‌رمان دان به‌نارام و خو‌گری درا له پاش
 فه‌رمان دان به‌شه‌ونو‌ی‌ژو یاد باسی خوا، نهو دوو فه‌رمانه زۆر جار یه‌ک نه‌گرن و کو‌نه‌بنه‌وه بۆ
 نه‌وه‌ی تویشوویان لی وهرگیری بۆ نهو پ‌نگه سه‌خت و در‌ی‌ژه.

فرمانی دا به ئارام و خوگرتن و ئینجا فرمووی: ﴿وَأَمْجُرْهُمْ هَجْرًا جَبِلًا﴾ وه قسه یان له گهـ
 مهـكه و پشتیان تیـبكه به شیوه یهـکی جوان، بهـم رهـنگه كهـناربگره لینیان بهـبن گلهـیی و
 بناشت و قسه و یاس، بن گومان نهـمهـش پیوستی هیه بهـئارام و خوگری له پاش یاد و باسی
 خوا. ئارام و خوگرتن شتیكه خوا فرمانی پیـداوه و هـسیتی پیـکردوه بۆ هـموو
 پیغهـمبهـرو ئیـرراویکی، وهـبۆ هـموو برواداران و شوین كهـوتوهـكانیان، هـموو جارێ نهـم
 فرمان و هـسیهـتهـیان بۆهاتوه، چونكه بهـراستی ئارام و خوگری تویشوو خۆراکیانه، چهـك و
 قهـلغانیانه، قهـل و پهـنایانه، بانگ كردن بۆ پرنگای خوا سهراسهر تیـكۆشانه.... لهـگهـل
 سهـركهـشی و تارپوون و پهـلهـكردنی و ناویندی دا... تیـكۆشانه لهـگهـل دۆژمهـكانی نهـم نایین و
 بانگ كردنهـدا، لهـگهـل تهـگبیر و پیلان و پرپاگهـندهـكانا. وه تیـكۆشانه لهـگهـل هـموو دهـروونا
 به شیوه ی گشتی لهـكاتیـكا كه نهـیانهـوئ خویان قوتار بكهـن لهـئهـرك و زهـحمهـتهـكانی نهـم
 نایین و بانگ كردنه، و نهـیانهـوئ خویانهـوئ خویان بشارنهـوه لهـپهـنای پهـرده و لهـژیر چهـند
 پۆشاكیـك دا، بن گومان بانگ كهـر بهـرانبهـر نهـم هـمووه، چهـك و خۆراکی نهـبن هـر ئارام و
 خوگری بیـت و نهـبن یاد و باسی خوایشی لهـگهـل بیـت له هـموو شوینیـكا، ئینجا دلنهـوایی
 پیغهـمبهـر(ﷺ) نهـكات نهـم هـهـرهـشه سامناكه ی كهـناراستی بن برواكانی نهـكات و نهـركی
 بهـریهـرهـكانی و دۆژمنایه تی یهـكه یانی لهـكۆل نهـخات و نهـیگرته ژێردهـستی خۆی نهـفرموئ:
 ﴿وَرَزَنِي وَالْكَذِبِيْنَ اُولِيَ النَّعْتِ﴾ وازیـنه لهـمن لهـگهـل بن بروا سامان درا و خاوهـن ناز نیعهـتهـكانا و
 لینیان گهـرئ بۆ خۆم ﴿وَمَهْلِكُمْ قَبِيْلًا﴾ وهـكهـمن مۆله تیـان بده، واته خۆم چارهـسهـریان نهـكهـم و
 تۆله یان لی نهـسیـنم بهـجۆرئ شایسته و دهـقی تاوان و خراپهـكانیان بیـت، هـر نهـنداز مۆلهـت
 بدرین هـر كهـمه، بابهـنهـندازی هـموو تهـمهـنی نهـم جیهانه مۆلهـت بدرین چونكه ژیاـنی نهـم
 جیهانه لهـحیسابی خوا و دهـك پۆژئ یا تاقیـك وایه لهـپۆژئ بن برواكانیش لهـپۆژئ دوا یی دا
 هـر بهـجۆره ی سهـیر نهـكهـن، بهـلكوبه سهـعاتیـکی سهـیر نهـكهـن، كهـواته ماوه ی مۆلهـت
 دانهـکیان هـر كهـمه با لهـژیانی نهـم جیهانهـدا خوا سزایان نهـدا و تۆله یان لی نهـسیـنئ، چونكه
 نهـبن هـر بگهـن بهـم چهـند جۆره سزایه و دواپۆژو چارهـنوسیـان نهـمه یه كه هـهـرهـشه یان لی
 نهـكات و نهـفرموئ: ﴿إِنَّ لَدَيْنَا اَنكَالًا﴾ بهـراستی لامانه چهـند كوـت و زنجیری قورس و گهـوره،
 نامادهـكراون بۆ بن برواكان و نهـخرینه قاچ و دهـست و گهـردنیـان لهـنا و دۆزهـخدا، ﴿وَحَبِيْصًا﴾
 وهـئاگرئی هـهـلگهـرساوی بلیـسهـدارمان لایهـبۆیان ﴿وَلَعَلَّامًا ذَا عَمَتٍ﴾ وه خۆراکیـكمان لایهـكهـ

گه روودا نه وه ستن و نه گيرئ، نه نه چيته خوارم وه و نه ديتته دهرم وه ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ وه سزايه كي
 نيش و نازار دهرمان لايه بويان، وا دهرنه كه وي كه هم سزايه له جوړنكي تري نه ناسراوه و
 وينه و نمونه ي لهم جيهانه دا دروست نه كراوه، خوا به به زه يي و ميهره باني خوي بمان
 پاريزئ لييان. هم سزايانه زور پړك و په واو پاستن له گه ل نه وانه ي كه خوا سامان و نازو
 نيعمه تي رشت به سهر يانا و كه چي به و جوړه ياخي بوون و دژي ناييني خواو پيغه مبه ره كي
 هه لسان. نينجا شيوه يه كي سامناكي هم پوژه نيشان نه دا كه هم سزا سهخته ي تيا به دي
 ديت، نه فهرموي: ﴿وَمَنْ زَجَفَ الْأَرْضَ وَالْجِبَالَ﴾ هم سزايه لاي نيمه هيه بو هم و بن بپروايانه،
 له پوژنكا كه زه وي و شاخه كان نه كه ونه جو مبش و له رزه، ﴿كَانَتِ الْجِبَالُ كَيْفًا مَّيَلًا﴾ وه شاخه كان
 هبن به ته پونكه ي لم و توژي نهرم و ناسك، په نا به خوا سزاكه تيپه پري نه كات بو هم موو زه وي و
 شاخه كان و نه و ه يان به سهر ديت چ جاي ناده مي له پرو لاوا!

نينجا لايه نه كاته وه بو لاي بن پروا ده سلات و سامان داره كان، فيرعه ونې ده سلات داري
 ستم گاريان بيرنه خاته وه كه چون له ناوي برد به خوي و سوپاو ده سلات و پادشايه تي يه وه،
 نه فهرموي: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ رَسُولًا شَهِيدًا عَلَيْكَ﴾ به پرستي نيمه ناردمان بولاتان پيغه مبه ري كه
 شايه ته به سهر تانه وه، له و پوژه سهخته دا شايه تي نه دات له وانه تان كه بپروايان نه مين و دژي
 ناييني خوا وه ستان، هر چونئ شايه تي نه دا بو نه وانه ي بپروايان مين و گوي پايه ل بوون!
 هم پيغه مبه ره مان بو په وانه كردن ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا﴾ هر چونئ په وانه مان كرد بولاي
 فيرعه ون فروستاده و پيغه مبه ري ﴿نَمَكَّنْ فِرْعَوْنَ الرَّسُولَ﴾ فيرعه ون و گوي پايه لي نه بوو و
 سهر پيچي كرد له و پيغه مبه ره، ﴿فَأَعَدَّتْ أَخَذًا وَّيْلًا﴾ نينجا نيمه ش گرتمان و توله مان لي سهند
 به گرتن و توله يه كي قورسي دوو پوژو سهر نجام به و خراپ و له چهند ثايه تي كه دا باس كراوه.
 ناوا به كورتي دليان دانه چله كيئن به باسي هم سزايه، له پاش نيشانداني هم شيوه سزايه
 كه زه وي ويران نه كات و شاخه كان نه كا به توژا!

فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ﴿١٧﴾ السَّمَاءُ مُنْفِطِرَةٌ ۖ وَغُدُّهُ مُنْفُولًا ﴿١٨﴾
 إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿١٩﴾ ﴿١٩﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلَاثِي
 إِلَيْلٍ وَنِصْفِهِ، وَثُلَاثَةٌ ۚ وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ ۚ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۚ عَلِمَ أَن لَّنْ نَّحْصُوهُ فَتَابَ عَلَيْكَ ۚ

ئەوە دوو جۆر سزابوو: سزای ئەو جیهان و سزای ئەم جیهان، کەواتە بێ بېرواکان چۆن
 خۆیان بۆ پزگار ئەکړی لێیان؟ ئینجا جارێ تر ئەیان ترسینێ بەسزای پوژنی دوايي،
 بەسەرھات و پووداوێکیان بۆباس ئەکات کەکار ئەکات لەسروشتی منال و تێپەرئەکات بۆ
 تیکدانى ناسمان. ئەفەرموئ: ﴿فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا﴾ ئینجا نایا ئیوہ چۆن خۆتان
 ئەپارێنن، ئەگەر بېروا ئەمێنن، لەپوژنی کە ﴿يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا﴾ منالە ساواکان ئەگێرێ بەپیر
 ﴿السَّمَاءُ مُنْفِطِرَةٌ﴾ ناسمان لەت لەت ئەبێ پێی ﴿كَانَ وَغُدُّهُ مُنْفُولًا﴾ بەلێنی خوا لەزانین و
 بېراریا تێپەری کردووہ کەشتیکی کراوی بەدی هێنراو ئەبێ. ئینجا لەکاتی نیشاندان و بیر
 خستنەوہی ئەو ھەموو بېم و ترسە لەم کاتەدا کە زۆر بەجێیە بۆ ئامۆژگاری، دەست کاری
 یەکی دل و دەروون ئەکات بۆ ئەمەى بیرکەنەوہ و پزگای خوا بدەنەبەر کە پزگای
 بەختەوہری و بێباکی یە، ئەفەرموئ: ﴿إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ﴾ بەراستی ئەم نایەتەنە ئامۆژگارو
 بیرخەرەوہن ﴿فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾ ئینجا ھەرکەس ویستی پزگای ئەداتە بەر بۆلای
 پەروەردگاری، واتە پزگا دانەبەر بۆلای خوا ناسانە و ھەرکەس بېھوئ ئەتوانێ بیداتە بەر
 کەواتە با مەردوم لەم جیھانەدا فریای خۆی کەوێ تا کات و ھەلی لەدەست دەرنەچووہ.

لەم کاتەدا کەئەم نایەتەنە دل و ئەژنۆی بێبېرواکان ئەمێننە لەرزە لەمەمان کاتا بېروا و
 دلنیايي و خوشی ئەخستەدلی پیغەمبەر(ﷺ) و ئەو تاقەبێ دەسلەتەى کە لەگەلى بوون،
 چونکە ئەیان زانی و ھەستیان ئەکرد کە خواى پەروەردگار لەگەلیانە، دوژمنەکانیان
 ئەکوژن و سزیا نەدات، ئەم ماوہیە کە مۆلەت دراو ن شتیکی کەم و بەزویی دوايي دیت
 لەکاتی دیاری کراوی خۆیا، وە ئەیزانی کە خوا واز ناھێنێ لەدوستەکانی و دەستیان بەرەلا
 ناکات بۆ دوژمنەکانی. ئینجا لێرەدا بەشی دووہمی سوورەتەکە دیت لە تەنھا نایەتیکدا، کە
 ھاتە خواروہ لەپاش سەرھەتای سوورەتەکە بەیەک سال لەسەر بەھێزترین رای زانایان. ئەم
 نایەتە ھاتە خواروہ دەستی بەزەیی و میھرەبانی هینا بەدل و دەروونی بەفەری

پښه مېر دا (ﷺ) هډه ها نهو تاقمه به ختیاره ی که له سر پښازی بوون، ماندوویي دهر کردن و نه رکی سرشانی سووک کردن، نهو پښه مېره خوښه ویسته و هاوه له کانی پښان بوو به هوی وه ستانی دووړو دريژيان له وشه ونويزدا، خوا نه یو یست نهو پښه مېره (ﷺ) نارېحه ته و تهنگه تاو بکات بهو شه ونويزو قورنن خویندنه، به لکو ویستی ناماده ی بکات بو نهو کارو فرمانه زور گوره یی که پښی سپړراوه و نهو پښ تیکوشانی تیا بکات هر نه ندز ژيانی ماییت. هډه ها نهو تاقمه به ختیاره ش که له سر پښا که ی بوون، نه فرموی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ

تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثَلَاثِي اللَّيْلِ﴾ بن گومان په رومردگارت نه زانی که تو نه وستی له شه ونويزدا که متر له (۲/۳) ی شهو. ﴿وَنُصِفُ﴾ وه نیوه ی شهو نه وستی ﴿وَلَهُ﴾ (۱/۳) ی وه سنی یه کی نه وستی. واته به سنی جوړ تو شه ونويز نه که یت ﴿وَطَائِفَةٌ مِنَ الَّذِينَ مَكَ﴾ وه تاقمی له وانه ش که له گه لتن لهو جوړانه ی تو شهو نويز نه که ن.

فردو وده که خوښه ویستی و نارام پښان و دلنیایی لی نه باری، واته خوی تو تو نه بینن و ناگیه و زانایه بهوستان و نويزه کانت، وه بهوستان و نويزی نه وانه ش که له گه لتن، نويزو وه ستانه که تان و هرگیراوه لای خواو له ترازوی خواو. خوی تو نه زانی که توو نه وان گویتان نه دا به یراکشان و خموو جینگای گرم و نهرم. له بهر نه وه نه یه وی به زه یی و میهره بانی به کار به بینن له گه ل توو له گه ل نه وانی ش. ﴿وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ وه هر خوا نه ندازه ی شهو و پوژ به یار نه داو دیاری نه کات و کورت و دريژنی نه کات، که واته نهو به ریک و راستی هه میشه نه ندازیان نه زانی ﴿حَلِمْ أَلَّا تَغْصُرُ﴾ خوا زانی که نیوه هرگیز نازانن دیاری بکه و هلی ژمین. (مقاتل) و چند که سنی تر نه فرموی: کاتی سره تایی نه م سوورده هاته خواره وه، بهو شیوه شه ونويز پیویست کراو موسلمانان که و تنه مهینه ته و نارېحه تی، پیایوی و ابو نیوه ی شهوی نه نه زانی و بوی جوی نه نه کرایه وه له سنی یه که، له بهر نه وه هه تا پوژ نه بهو وه هر خه ریک نه بوو له ترسی نه وه نه که هه له بکات و نه ندازی پیویستی به جی نه هینابن، به هوی نهو پښان ناوسا و په نگیان زهر دو لاوازیو، نینجا خوا میهره بانی کردو کاره کی له سر سووک کردن، وکو فرموی: ﴿ثَابَ عَلَيْكَ﴾ له بهر نه وه گه رایه وه سرتان له نارېحه تیه وه گیرانیه وه بو په حه تی، له کرده وه گرانه وه بو کرده وه ناسان، پښای دان که نهو نه ندازه دیاری کراوه به جی نه هینن. خوا نایه وی بارتان گران بکات و تهنگه تاو تان بکات، به لکو ویستی تویشو و ه لگرن و ناماده بین، وه نه و ش به جی هات.

فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضَىٰ ۚ وَأَخْرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ ۚ وَأَخْرُونَ يَقُولُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاقْرَءُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا نُفْقِدْهُمُ إِلَّا نُفْقِدْهُ مِنْ خَيْرٍ نَجْدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا ۚ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

غَفُورٌ رَحِيمٌ

﴿فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ﴾ كهواته هر ئەنداز ئەگونجی و بەناسانی پێتان ئەکړی شەونوێژ بکەن و قورئانی تیا بخوینن. ئینجا چەند ھۆیەتر باس ئەکات بۆ ئەو بارسووک کردنە، ئەوەش چەند شتیکی پوو ئەکاتە موسلمانان و بەرگریان ئەکات لەو شەونوێژە زۆرو گرانە: وەك ئەخۆشی و گەپان و سەفەر کردن بۆ بازرگانی و پۆزی پەیدا کردن و غەزاکردن و جەنگ کردن لەپرێگای خوادا، ئەفەرموی: ﴿عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضَىٰ﴾ خوا زانی کە لەمەو پاش لەناو ئەبێوەدا چەند ئەخۆشتان ئەبێ، ﴿وَأَخْرُونَ﴾ وە چەند کەسێ تەرتان ئەبێ ﴿يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ ئەپۆن و سەفەر ئەکەن بەولاتاندا ﴿يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾ نیازی ھێندێ لەبەھرەو پۆزی خوا ئەکەن و بەدوایا ئەگەر پێن بێ گومان ئەم ھەول و تیکۆشانە ئیسلام پیویستی کردووە بۆژیان و ئەگەر بەپێی بەرنامەیی خوا بکړی، بەعیبادەت و خوا پەرستی دانەنرێ، خوا نایەوێ بەندەکانی سەرێکەنە تەنھا نوێژو پۆژو گۆشەگیری و وازھێنان لەژیان و ھۆی ژیان، (ئێبێن مەردەویە) ھەدیسێ لە (ئێبێن و مەسعود) ھە ئەھینێ کە پێغەمبەر (ﷺ) ئەفەرموی: ھەرکەس خۆراکی بێنێ بۆ وولاتی لەولاتەکانی موسلمانان ئینجا بەنرخێ پۆژ بیفرۆشی ئەو کردەویە ئەبێ بە ھۆی پادەو پلەیی بەرزێ لای خوا.

خەلیفەیی دووھم - خوا لێی پازی بێ - ئەفەرموی: لەپاش غەزاو تیکۆشان لەپرێگای خوا ھیچ حالەتێ تر نیە کە لەسەری بمەرم پێم خۆش تری بێ لەوێ بمەرم لەکاتیکی کە لە دۆل و شیوی شاخیکا بم و بەدوای بەھرەو پۆزی خوادا بگەڕیم، ﴿وَأَخْرُونَ﴾ وە چەند کەسێ تەرتان

همن ﴿مُتَلَوْنَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ جهنگ و کوشتار نه‌کن له‌پرنگای خوادا. ناشکرایه که جهنگ و تیکۆشان بۆ به‌رزکردنه‌وه‌ی ئالای ئیسلام و حوکمرانی ئیسلام پۆپه‌ی هه‌ره به‌رز له ئیسلاما و فهرزێکی زۆر گونگه له‌فهرزه‌کانی ئیسلام. که‌واته پێویسته کاریکی وا نه‌کړئ په‌کی ئهم فهرزه گه‌وره‌یه بخړئ، له‌به‌ر ئه‌وانه‌ی باسکران خوای گه‌وره میه‌ره‌بانی کرد ئه‌رکی شه‌ونوێژی له‌سه‌ر سووک کردن و فهرمووی: ﴿فَأَقْرَهُوَا مَا يَشْرِيَنَّ﴾ که‌واته ئه‌وه‌ی که نه‌گونجی و به‌ئاسانی نه‌کړئ له‌شه‌ونوێژو له‌قورشان خویندن تیا‌یا، ئه‌وه بکه‌ن و بیخوینن ﴿وَأَبْشِرُوا الصَّلَاةَ﴾ وه نوێژی فهرز به‌رێک و پێکی به‌جێ‌بیژن، به‌مل که‌چی و ئاماده‌یی و وویایی دله‌وه ﴿وَرَأَيْتُمُ اللَّكْظَةَ﴾ وه زه‌کات بده‌ن ئینجا فرمان ئه‌دات -بێجگه له زه‌کات- به‌به‌خت کردنی مال له‌خێرو چاکه‌دا له‌به‌ر خوا، هانیان ئه‌دات له‌سه‌ری به‌مه‌ی ئه‌وه ناو ئه‌بات به‌قه‌رزدان به‌خوا، ئه‌فهرموئ: ﴿وَأَقْرِضُوا اللَّهَ﴾ وه قه‌رز بده‌ن به‌خوا ﴿وَرَمَّا حَسَنًا﴾ قه‌رزێکی جوان و شیرین، به‌م ره‌نگه ته‌نها له‌به‌ر په‌زامه‌ندی خوا بدرئ و هیچ نیازی تری له‌گه‌ل نه‌بی، ئینجا به‌ شیوه‌ی گشتی هه‌موو خێرو چاکه‌یه خوشه‌ویست ئه‌کات لایان که ئه‌فهرموئ: ﴿وَمَا نَقِمْوُا لَافْسِكُمْ مِن خَيْرٍ﴾ هه‌ر چاکه‌یه‌ک که پێشی ئه‌خه‌ن بۆ خۆتان له‌جیه‌انا ﴿عَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ ده‌ستتان نه‌که‌ویت‌ه‌وه‌لای خواله‌پوژی دوا‌ییدا ﴿مُرْ حَبْرًا﴾ به‌چاکتر، ﴿وَأَعْظَمَ أَجْرًا﴾ وه به‌گه‌وره‌تر له‌باره‌ی پادا‌شته‌وه، چونکه پادا‌شتی چاکه لای خوا به‌ده‌قاته!!

ئینجا سووره‌ته‌که دوا‌ی ئه‌هینێ به‌پێنموونی ئه‌و پرودا‌رانه که خاوه‌نی خێرو چاکه و کرده‌وه‌ی چاکن، به‌داواکردنی لێ خوش بوون و سه‌پینه‌وه‌ی هه‌ر که‌م و کوپی و هه‌رشتیکی ناره‌وا، که به‌نده هه‌ر چه‌ند چاک بێت و چاک بجولێته‌وه به‌رانبه‌ر به‌خوا ناته‌واوه و بێ که‌م و کوپی نیه و هیچ که‌س ناتوانێ هه‌لسێ به‌و مافه‌ی که‌له‌سه‌ریه‌تی و له‌گه‌ردنیا‌یه، ئه‌فهرموئ: ﴿وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ﴾ داوا‌ی لێ خوش بوون و سه‌پینه‌وه بکه‌ن له‌خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ به‌پراستی خوا زۆر لێ بوورده‌و لێ خوش بوویه‌کی میه‌ره‌بانه.

بەراستی ئەم بەشی دووھەمە لەم سوورەتە دەست کاری کردن و تیماری دروون بوو بە شینووی بەزەیی و میهرەبانی و خوشەویستی و ئارام پێدان و دلنیا کردن، لەپاش تێپەرکردنی یەک ساڵ بەسەر ئەو ھەموو تیکۆشان و ئەرکی گران و خەو لە خۆ شووم کردنە یەکە باسکرا. خوای میهرەبان ئەو ئەرکە ی سووک کرد لەسەر موسلمانان، بەم پەنگە ماوەی ئەونویژی کەم کردووە تا ھەر چەند کە ئەگونجی و پێیان ئەکری، فەرزو پێویستی یەکە ی سەرییەووە کردی بە سووننەت لەسەریان، بەلام پێغەمبەری ئازیز (ﷺ) ھەر مایەووە لەسەر پێگا و پێبازی خۆی لەگەڵ خوای خۆیا، شەونویژی ھەر لەسەر پێویست بوو کەم تر نەبوو لەسە یەکی شەو، خریک ئەبوو لەگەڵ پەروردگاریا، خۆراک و تۆیشووی پۆج و ژیان و تیکۆشانی لێ وەرئەگرت، بێجگە لەوێش ئەگەر چاوی بخەوتایە ھەرگیز دلی بەفەری نەئەخەوت و ھەمیشە خەریک ئەبوو بەیادی خواوە، بچرا بوو لە ھەموو شتێ و بێجگە لەیادی خواو خوشەویستی خوا هیچی تری تیانەبوو، لەگەڵ ھەلسانی بەئەرکی پێغەمبەریتی و فروستادەیی بۆسەر ھەمووان و گیتی.

صلى الله عليه وسلم كل حين وأن

لەکۆتایی دا ئەپاڕیمووە لەخوای میهرەبان ببووری لە ھەموو تاوان و گوناھم وەببووری لەدایک و باوکم و ھەموو خزم و دۆست و برا یەکی ئاینیم، لە ١٤٣/٥/١٤ لێ بوومووە لە تەفسیری ئەم سوورەتە خوا وەری گری و یارمەتیم بدات بۆ تەفسیری ئەوێ کە ماوە -آمین- وە ھەر لەم پۆژەدا دەستم کرد بە سوورەتی (المذئ).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿١﴾ قُمْ فَأَنْذِرْ ﴿٢﴾

سوره تی (المدثر) مه ککه یی یه و (۵۶) نایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

له باره ی کات و چهرخی هاتنه خواره وهی نهم سوره ته یشه وه دوو را هیه، چند ریوایه تی هیه که نهم یه کهم سوره ته هاتیته خواره وه له پاش سوره تی (العلق) وه ریوایه تی تر نهمیه که نهم سوره ته هاته خواره وه له پاش ناشکرا کردنی پیغه مبه ری تی و نازاردانی پیغه مبه ر (ﷺ) له لایه ن بت پرسته کانه وه.

(بوخاری) حه دیسنی نه مینن له (یه حیای کوپی نه بو کپر) وه وه که نه فهرموی: پرسیارم

کرد له (نه بو سه له مه ی کوپی عبدالرحمن) له وهی که یه کهم جار هاته خواره وه له قورئان؟

نه ویش فهوری: ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ﴾ بوو، منیش ووت: خه لکی نه لاین سه ره تای سوره تی (العلق)

بووه، نه بو سه له مهش ووتی: پرسیارم کرد له (جابن) و نه وه ووت که تو ووت، (جابن) یش

ووتی: هه والیکت نه ده من که پیغه مبه ر (ﷺ) پی ی داوم: چووم بو (حیرا) و کاتی ماوه ی

مانه وه کهم ته واکرد هاتمه خواره وه و بانگم لی کرا، منیش پوانیم بو لای راستم هیچ

شتیکم نه دی، وه پوانیم بو لای چه پم هیچ شتیکم نه دی، وه پوانیم بو بهرده م هیچ شتیکم

نه دی، وه پوانیم بو دوا هیچ شتیکم نه دی، ئینجا سرم بهر زکرده وه و شتیکم بینن. ئینجا

هاتمه وه بو لای خه دیجه و ووت دام پویشن و ئاوی سارد بکه ن به سرما، نه فهرموی: دایان

پویشیم و ئاوی ساردیان به سرما، نه فهرموی: ئینجا هاته خواره وه: ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ﴾ ﴿قُمْ فَأَنْذِرْ﴾

وَرَبِّكَ مُكْرِئٌ. به شیوه یه تر (موسلیم) و (بوخاری) نهم حه دیسه نه مینن له (جابن) وه:

که بیستویه له پیغه مبه ر (ﷺ) له باره ی بچرانی وه حییه وه هه والی داوه تی، وه وه هه والدا

نه مه ی فهرمووه: که جارئ نه ویشتم بهر توه ده نگنیکم بیست له لای سهرومه وه، منیش چاوم

بەرزکردووە بۆلای سەر ووم، کە سەرنجەم دا ئەو فریشتە یەم دی کە لە حیرا هات بۆلام، لەسەر کورسیەدا دانیشتبوو لە بەینی ئاسمان و زەوی دا، منیش سام و بییم لێ نیشتم و گەرامووە بۆ مالهو و ووتم: دام پۆشن، ئەوانیش دایان پۆشیم، ئینجا خوا سەرەتای ئەم سوورەتە ی ناردە خوارووە تا ئەگەر ﴿تَاجِرٌ﴾ ئینجا پاش ئەو وەحیم بۆ هاتە خوارووە یەك لەدوای یەك. (ئین و کەسیر) لەتەفسیرە کە یا ئەفەرموئ: ئەو ی لە بیربێ و گیرایی ئەم پێوایەتە، ئەمەیش ئەو ئەگە یەنێ کە لەپیش ئەم پووداووە وەحی هاتبێ چونکە ئەفەرموئ: ئەو فریشتە یەم دی کە لە حیرا هات بۆلام، کە ئەو ش (جوبرەئیل) بوو کە لە یەکەم جارەووە سەرەتای سوورەت (العلق) ی هینابوو.

ئینجا لە پاش ئەو یەکەم جارە وەحی وەستا و ئینجا لە پاش ماوێە فریشتە کە هاتووە و وەحی هینا، بەم شێوێە هەر دوو پێوایەتە کە پێکە و دژایەتی پوونادا، چونکە ئەو کاتە سەرەتای ئەم سوورەتە ئەبێ بە یەکەمی پاش بچران و هاتنەو، ئینجا ئایا سەرەتای ئەم سەرەتای (المزمل) کامیان لە پێشەو هاتبێ ئەو جێگای گومانە و ناتوانین بە دلنایایی و بێ گومان دان بنێن بە هەرم کام لەو دوو بارە، چونکە هەر دوو سەرەتا هاتوون بۆ ئامادە کردنی پێغەمبەر (ﷺ) بۆ هەلسانی بەو کارە و ئەرکە زۆر گرانبە کە پێی سیپیرا، کە ئەو ش پێویستی هەیه بە ئامادە کردنیکی دەروونی لە پێشەو، هەر دوو سەرەتا ئەو ئامادە کردنی تیا یە..... بەلێ دل زیاتر بۆ ئەو ئەروا کە سەرەتای (المزمل) لە پێشەو هاتبێ لەو ماوهدا کە بانگ کردنە کە ی پێغەمبەر (ﷺ) بەنهینی بوو و سەرەتای ئەم سوورەتە لە پاش ئەو ماوێە هاتبێ و بەهاتنی ئەم، ئەو قوئاغە دوایی هاتبێ و قوئاغی دووهم دەستی پێ کردبێ کە قوئاغی دەرخستنی بانگ کردنە، هەر وەها لەسەر هەموو بار دل بۆ ئەمە بەهێزترە کە سەرەتای ئەم دوو سوورەتە لەگەل باقی تری سوورەتە کە یا نا ئەهاتبێتە خوارووە، بەلکو هەردوو سەرەتا ماوێە بەینیان کەوتبێ لەگەل ئەوی تریانا، بەهەر حال و بەهەر جور بووین هیچ مەبەستیکی سەرەکی ناگۆڕی و لە دەست دەرنای، کەواتە بابێنە سەر تەفسیری سوورەتە کە بە یارمەتی خوا. ئەفەرموئ: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ ئە ی کەسێ

كه خۆت داپۆشيووه پىچاوه تهوه به سەر بهرگ و پۆشاكه كهت ﴿قُلْ أَتَدْرُسُونَ﴾ ههسته و راست
 بهروه و مردوم بترسىنه. نه مه بانگ كردنىكى زۆر گهروه و گرنگه له لايهن خواى بهرزو
 بلندوه هات بۆ ههلسان و به جى هينانى كار و فرمانىكى زۆر گهروه و گران. هات بۆ
 ههلسانى به ترساندن هه موو ئاده مى و بيدار كردنه ويان و پزگار كردنيان له خراپه و ناپه وايى
 جيهان، له ناگرو سزاي پۆژى دوايى، بۆ ته مى كردن و نيشان دانى پىنگاي به خته وهرى
 له پيش له دهست چوونى كات و ههليان. به راستى كار و فرمانه كه ئىجگار قورس و به ئهركه.
 وهره بيرگهروه له وهى تهنها كه سى هه چهند پىغه مبهرو ئىزراوى خوا بى بوه ستن بهرانبهر
 هه موو ئاده مى و جيهان و بيهوى گۆرانيكى تهواوى سه رتا به خوار پىك بىنى، بهرگري نه و
 گومپايى و بهد كردارى و لارى و ناله بارى و سهر كهشى يه بكات و وهري گىرئى بۆ پىنومايى و
 چاك كردارى و راست و پىكى و گوى پايه لى!!

بى گومان پىغه مبهرو (ﷺ) هه چۆنى ترسىنهر بووه، ههروه ها موژده دهريش بووه، به لام
 ترساندن ئاشكراتر فرمانه بۆ پىغه مبهران (درودى خويان لى بى) به تايبه تى له سه ره تا و
 يه كهم جارى هاتنيان، چونكه په وانه كردنيان له كاتى كدا بووه كه تاوان و ستم و بهد كردارى
 زۆر په رى سه ندبى و پووناكى نه ما بى له نا و مردوم دا، دهى بۆ ئه وهش ترساندن راست و
 شا يانه، بى جگه له وهش مه به ست له ترساندن پاراستنه له سزا و ناخوشى، كه ئه وهش له پيش
 ترو گرنگ تره بۆ مردوم، كه واته هه ئه وه راست و به جى بوو كه لى ره دا فرمانى دا هه به
 ترساندن. وه له م ترساندن شا ميه ره بانى و بهزه يى خوا به بهنده كانى زۆر پوون و ئاشكرايه،
 ئه وه تا پى ئى خوش بهنده كانى پىنگاي راست بهنده بهرو بهد بهخت نه بن، ئه گينا خوا هىچ
 پىويستى نيه نه به بهنده كانى و به چاكه و خوا په رستى يان، ئه گه بهنده كانى هه موو بى پىروا
 تاوان بارتر بن مو لك و گه وه يى ئه و هىچ كه م و كو پى پووى تى ناكات، وه ئه گه بهنده كانى
 هه موو له خواترس ترو چاك بن، به وه هىچ زياد ناكات. لوتف و ميه ره بانى يه كهى داوا ئه كات
 كه به و جۆره به گرنگ بىانگري و پىنموني يان بكات تا پزگار بىن له لارى و ناله بارى ئه م
 جيهان و سزاي ناگري ئه و جيهان، وه شاد بىن به بهمه شت و په زامه ندى نه پراوهى خوى!

له پاش نهو فرمانه ئینجا پښمونى نهکات له باره ی هیندئ شتی تایبهتی خوږه وه. نه فرموی: ﴿وَرَبِّكَ مَكِّيًّا﴾ په مردم دگارت به گوره بگره و گوره یی تایبهتی بکه بهو، به زویان و به دل و به باوه، واته نه گره هر شتی هاته پښگات واز نه هیئى له وه، چونکه ته نه ا نهو گوره یه که شایانه بو به گوره کرتن، نه م فرمانه به شتی له بوچوون و تیگه یشتن دا نه مه زړینئ و پوونى نهکات وه له مه به ست به خواجه تی و تاك و ته نهایی خوا.

به راستی هه موو که سئ و هه موو شتی بچووک و بئ هیزه و لاوازه. ته نه ا خوا گوره یه، وه هه موو شتی و هه موو هیئى و هه موو به سره ات و پوداوی خوی نه شاریته وه وون نه بئ و چا و نادا به رانبره گوره یی و ده سه لاتی خوی بئ هاوتا. نه م فرمانه په ندو ته می یه که بو پیغه مبر (ﷺ) که به م هه ست و بوچوونه وه تر سینهری خوی به جئ بیئى و بووه ستی به بئ بیم و باک به رانبره هه موو ناده می و جیهان، وه به رانبره هه موو گرئ و پله و ته نگ و چله مه یه که بیته پښاکه ی، وه به و هه ست و بوچوونه هه موو پیلان و هه موو هیزو هه موو پله یه بچووک و بئ هیئى نه بوو له بهر چاوی به فهری، چونکه نه یزانی نهو خواجه تی که نهو فرمانی تر سینهری یه پیداده گوره یه و هیچ که س و هیچ شتی تر هیچ نه و هیچى به ده ست نه. که واته نهو بانگ کردنه تر سینهری هه می شه پښو یسته به و بوچوون و هه ست و تیگه یشتنه.

ئینجا پښمونى نهکات بو پاکیتی و خوږه پاک راگرتن، نه فرموی: ﴿وَنَبَاكَ فَطَمَّرَ﴾ وه هر چی بهرگ و پوښاکت هه یه به پاک راگره. کو مه لئى له زانایان له سر نه وهن که مه به ست بهرگ و پوښاکى راسته قینه یه و له دیمه ن و پوواله ته که ی لای ناده ن، واته جل و بهرگت بهار یزه له پیسی و چه په لئى و نه گره پیس بوو بیشوره، نهک وهک بت په رسته کان که جل و بهرگیان نه نه پاراست له پیسی چه په لئى. بئ گومان نه وه شتیکی نارمو او بیزار وه و پښچا وه نه سور شتی ناده می یه، به تایبه تی ناده میه که پښه و او پیغه مبر بیئى و بهرنامه له خوا و هرگرئ و بیگه یه نه ی به مردم، به راستی هر ماموستایه پیس و چه په لئى قوتابى پار یز

ئەكاتە لەمەى شتى لى وەرگىرى، ئەمە راي ئەو كۆمەلەيە و زۆرىيە زانايان ئەفەرموون:
 دىمەن و پووالەتەكە مەبەست نىيە، بەلكو مەبەست راگرتنى دل و دەروونە بەپاكى و
 خۇپاراستنە لە ھەموو كراداو رەفتارو رەوشتى كە ناشىرىن و قىزەون بىت، ئەوش بەپىي
 باوى ەمرەب كە بە مەردومى دل پاك و رەوشت و كىرەو پاك ئەيان ووت: بەرگ و پۇشاك
 پاك. وە ھەركەس دل پىس و رەوشت خراپ و بەدكرداو بوايە پىيان ئەوت بەرگ و پۇشاك
 پىسە، لەلای غەيرى ەمرەبىش ھەر ئەو باو، ئەو ەتا لەناو كوردەوارىشا ئەلن: فلان داوین
 پاكە، كاتى خۇي بپارىزى كارو كىرەو ەى بى نامووسى، وەلەو بارەكەى ترەو ئەلن: داوین
 پىسە يا شەوپال پىسە. بى گومان ئەم راي دوو مە يەكەمىش ئەگىرتەو، و رىك و پىك
 ترىشە لە گەل سىروشتى پىغەمبەرىتى و فروستادەيى دا، پاكىتى و خۇپاگرتن بەپاكى بەم
 جۆرى دوو مە شتىكى زۆر پىويستە و ناچارى ھەيە پىي و پىغەمبەرىتى و فروستادەيى
 بەبى ئەو ناگونجى و ناپوابەپىو، چونكە پىغەمبەران (درودى خويان لى بى) بۆئەو
 نىرراون كە پاكى بلاوكەنەو و مەردوم پىزگار بەكەن لە ھەموو پىسى و چلك و چەپەلى يەك،
 ئەبى پىشەوا و پەپىرەوى كراوین، دەى ئەگەر خۇيان پاك نەبو نايە ئەيان ئەتوانى خەلكى
 پىزگار بەكەن لەپىسى و مەردوم فىرى پاكى نەئەبو لى يانەو، لەبەرنەو ەى پىويست بوو
 بچنەناو كۆپو تىكەلى پىس و چەپەلان بەكەن بۇ تىمار كىردن و پىزگار كىردن، خوا بەجۆرى
 دروستى كىردن كە دەست نەدەن بۇ پىس و چەپەل بوون و لەوانە نەب چەپەلى و پىسى
 وەرگىن لەخەلكەو، ﴿وَالْزَجْرَافُ﴾ وە ھەر چۆن بىي و ھەر جۆر پو ودا ھەر دووركەو و واز
 بىنە لە ھاوبەش بۇ خوا و لە ھەموو ەوى سزای خوا.

پىغەمبەرى نازىن (ﷺ) لەپىش پىغەمبەرىتىشدا دوور بوو لەو جۆرە شتانە وە سىروشتى
 پاك و خاوينى بىزى كىردۆتەو لەو لادان و لارى و نالەباريانە، وە ھىچ كات نەبىنراو لىي
 بەشدارى كىردنى نەفامان و باوى نەفامان، كەواتە ئەم فەرمان و پەندو تەمىيە بۇ دەربىر و
 جاپدانى ئەو دووركەوتن و جىابوونەو، بەجۆرىك ھەرگىز يەك كەوتن و بەيەك گەيشتن
 نابى و ھىچ جۆرە پردى نابەستى لەبەينى ئەم و بىرپاوەرى نەفاماندا.

وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْبِرُ ۖ (۶) وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ۖ (۷) فَإِذَا يُقْرَأُ ۖ (۸) فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ عَسِيرٌ ۖ (۹) عَلَى

الْكَافِرِينَ غَيْرِيبٌ ۖ (۱۰)

ئىنجا پەندو تەمىنى ئەكەت بەمەى خۇد پەسەند نەبىن و منەت نەبىن بەمەى ئەيكەت و پىنى ھەلئەسنى، يا بەزۇر و گەورەى نەزانى سەرنجى نەدات، ئەفەرمۇئى: ﴿وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْبِرُ﴾ شت مەبەخشە لەكەتەىكە بتەوئى زۇرتەرت دەستكەوئى لەبەرىتەىدا، لە لەكەتەىكە بەزۇرى بزانى واتە ھەرچى چاكە ئەكەيت بەكەمى بزانە و بەكەم سەرنجى بەدە. بىگومان خوا زانا و ئاگابو كە پىنغەمبەرەكەى(ﷺ) شتى زۇر ئەبەخشەى و كارى گەورەى زۇر ئەھىننى و تىكۇشان و فەىداكارى زۇر ئەكەت و دووچارى ئەرك و مەىنەتى زۇر دىت، لەھەمان كاتا ئەىەوئى ئەوانەى كە پىنى ھەلئەسنى بەگەورە و بەزۇرى نەزانى و منەتەىان پىنەننى.

ئەم پەيام و بانگ كەردنە بەرىك و پاستى لە دەروونىكە جىگىر ئەبىن كە دەربەستى ھىچ شتى نەبىن و گوئى نەبىن لە ھەر شتى كەلە پىناوئا بېروا، وە ھەرچى بىكەت و ھەرچى بېەخشەى لەو پىنگاىەدا ئەبىن لەبىرى نەمىننى، بەلكو ئەبىن لەبەنرەتەو ھەر ھەستى پىنەىكەت، چونكە يادى خوا داگىرى كەردووە و ھەر ئەوى لەبىرە و ئەشزانى ھەرچى بىكەت و ھەرچى بەخت بىكەت ھەمووى بەھرە و مېھرەبانىە كە خوا پىنى داوہ و بۇى كەردووە وە ھەمووى پىزگەرتن و نەرخ پىنەدانە بۇى، كەواتە ئەبىن سوپاسى خوا بىكەت لەسەرى ئەك بەزۇرى دابىنى و كەشخە و منەتى پىنەىكەت بەسەر ھىچ كەسدا.

ئىنجا لەدواى ئەوانە پەندو تەمىنى ئەكەت بەئارام و خۇگىرى، ئەفەرمۇئى: ﴿وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ﴾ وە ھەرچۇن بوو و ھەرچى پووبدا ھەر بۇ خوا و لەبەر خوا خۇت پابگەرە، فەرماندان بە خۇپاگرتن پەندو وەسەىەتەىكە لەلەىن خواوہ كە ھەموو جارى ئاراستەى ئەكەرد بۇ دامەزاندن و دل نەواىى پىنغەمبەر(ﷺ) لە ھەموو بەسەرھات و پووداوىنكا كە قورس و گران بوایە لەسەر دل و دەروون وە بەپاستى خۇگرتن توىشوى سەرەكى و بنەرەتەى بۇئەو پىنگا سەختەى كە پىنغەمبەر(ﷺ) دابوویە بەر، پىنگەى بانگكەردن بۇلاى خوا، وەچەكى سەرەكى و بنەرەتەى بۇ ئەو ئازاوہ و بەرەبرەكانىە زۇر گەورەىە لەگەل وىست و ئارەزووہكانى دل و

دەروون ۋە لەگەل دورژمانى ئەو ئايىن ۋە بانگ كىردنە بەسەركىدايەتى شەيقتان ۋە ياخى ۋە مل ھۆرەكانى ئادەمى، ئەو ئازاۋە ۋە بەربەرەكانىيە سەخت ۋە دور درىژرە بە تويىشوو ۋە چەكە نەبوۋايە بەرپۆۋە ئەنەبرا، ئەو خۇپاگرتنەى كە تەنھا لەبەر خوا ۋە بەتەماي پەزنامەندى ۋە پاداشتى خوا چارەسەر بوو بۆنە ۋە گىرئ كۆيۈرەيە. لە (ئىيىن ۋە غەباس) ۋە ئەگىرنەۋە كەلە قورئاندا خۇپاگرتن لەبەر خوا سى بەشە:

- ۱- خۇپاگرتن لەسەر بەجئ ھىئانى ئەۋەى كە پىۋىست كراۋە.
- ۲- خۇپاگرتن لەخۇپارستىن ۋە دوركەوتنەۋە لە ھەرشتى كە قەدەغەكراۋە.
- ۳- خۇپاگرتن لەبەر ھەر بەسەرھاتىكى تال ۋە ناخۇش ۋە ھەرشتى باربى بەسەر دلەۋە لەيەكەم جارىۋە تا پەيداۋونى.

يەكەم سى سەد (۳۰۰) دەرەجەى ھەيە، دووم شەش سەد (۶۰۰) دەرەجەى ھەيە، سى يەم نۆسەد (۹۰۰) دەرەجەى ھەيە. بەلئى راستە خۇپاگرتن ئەگەرپىتەۋە بۇ يەكنى لەم سى بەشە ۋە لەمە بەدەرنىيە بەلام چاك وايە ۋەك (زەمەخشەرى) ئەفەرموئى: لىرەدا تايىبەتى نەكرى ۋە نەبەستىتەۋە بە ھىچ كام لەۋانەۋە بەلكو مەبەست خۇپاگرتن بىت لەبەر خوا، ئىتر بەھەرچۇرو شىۋەيەك، كەۋاتە ئەو جەلە گشتى ئەگەيەنئى.

لەپاش ئەو پەندو تەمىيانە كە ئاراستەى پىغەمبەرى كىرد (ﷺ) ئىنجا دەست نىشان ئەكات بۇ باسى ئەو شتەى كە مەردومى پى بىرسىنئى بەجۇرئ ھەست ۋە دەروون بى دار ئەكاتەۋە بۇ سەختى ۋە سامناكىەكەى، ئەفەرموئى: ﴿وَإِنَّا نُرَ فِي الْآخِرِ﴾ ۋە مەردوم بىرسىنئە ۋە خۇت رېگرە لەسەر سزا ۋە ئازارى بى بىرواكان چۈنكە كاتى فوۋ ئەكرئ بە صورا ﴿فَإِنَّكَ يَوْمَئِذٍ﴾ ۋە كاتە زۇر گىرنگە لەو پۇژەدا، پۇژىكى تەنگ ۋە گرانە ﴿عَلَى الْكُفْرِينَ﴾ لەسەر بى بىرواكان ﴿عَبْرَتٍ﴾ ھىچ ئاسان نىيە، ۋە تەنگى ۋە گرانىيەكەى لە تەنھا پوۋو بارىكەۋە نىيە، بەلكو لە ھەموو بارو پوۋيەكەۋەيە ۋە ھىچ ئاسانى تىانيە بۇيان، بەجۇرئ نىيە كە خۇشى ۋە ئاسانى بەدوۋادا بىت، ۋەكو باۋە لەدۋاى ناخۇشى خۇشى دىت، كەۋاتە بابى بىرواكان فرىاي خۇيان بىكەون ۋە بچن بەدەم ترسىنەرەۋە پىش ئەمەى فوۋ بىكرئ بە صورا ۋە پۇژە سەختە بىت.

له پاش نهو هره شه سامناکه به شپوهی گشتی ئینجا نه چیت بو هره شه له یه کیکی
 تایبه تی له بن بړواکان، که واده نه که وی کار و کرده و یه کی گه وړه و سهر کی بوو بن له
 بن بړوایی و پیلان گیریدا، به موی نهو هره شه یه کی زور سخت و گه وړه ی ناراسته نه کات و
 وینه و شپوه یه کی ناشیرین و بی زراوی بو نه خشه نه کیشتی که موی پساو کردن و لاقرتی
 پی کردن یه تی. چند ریوایه تی هاتوو له سهر نهو ی که نهو هره شه لیکراوه (وه لیدی کوپی
 موعه یه یه، (ئین جهرین) حدیسن نه هیئت له (عیکرمه) وه، که (وه لید) نه چیت خرمه
 پیغه مبر (ﷺ) نهویش قورنانی به سهر نه خوینتی، (وه لید) یش نه دازنی دلی نهرم نه بن بوی،
 نهو هواله نه گات به (نه بو جهل) و دیت بولای و پی ی نه لی: نه ی مامه! به راستی گه ل و
 نه ته و که ت نه یانه وی مال و سامانیکت بو کۆکه نه وه نهویش نه لی: بوچی؟ نه لی: نه یه دن
 پیت، چونکه تو چوویت بولای محمد نه ته وی ده ست که وتیکت ببی پی ی (به شیتانی نهو
 قسه ی نه کرد و نهو یویست غیره ت و ده ماری بهینیتته جوش له پړویه که وه که نه یزانی (وه لید)
 نهو نه یگری). (وه لید) یش ووتی: قورده یش نه زانن که من له هه مووان مال و سامانم زورتره!
 ئینجا (نه بو جهل) نه لی: که واته قسه یه کی خراپی ده رباره بکه که گه له که ت بزائن تو بړوات
 نیه به موی نهو نه یلی و بیزاریت لئی! نهویش نه لی: چی بلیم ده رباره ی؟ سوین به خوا له ناو
 نیوه دا نیه زانتر له من له شیعوو جوړه کانی، وه زانتر تان نیه له من به هه لبه سته کانی (جن)!
 سوین به خوا نهو ی نهو نه ی لی وینه ی هیچ کام له مانه ی نیه، سوین به خوا نهو ی که یلی
 شیرینی یه کی هیه. بن گومان به رزو زاله و هیچ و ته یه تر به رزو زال نابی به سهریا.
 ئینجا (نه بو جهل) نه لی: به خوا گه له که ت پازی نابن هه تا شتی نه لییت دژی و له که و عیبی
 لی نه گری. (وه لید) یش نه لی: نه مه هر جادووه له که سی تره وه وهری گرتوو، ئینجا به و
 بو نه وه نه م نایه تانه ی که دین دینه خواره وه. له ریوایه تی ترا نه مه هیه: قورده یش نه لین:
 به خوا نه گهر (وه لید) لا بدا له ناینی باب و پیری هه موو قورده یش لانه دن، (نه بو جهل) یش
 نه لی: من چاره سهری نه که م بو تان، ئینجا نه چی بولای و نهویش له پاش بیرکرنه و یه کی
 دریز نه لی: نه مه هر جادووه، نایا نابینن مردم نه بچری و له که س و کاری نه خات؟

ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ﴿١١﴾ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ﴿١٢﴾ وَبَيْنَ شُهُودًا ﴿١٣﴾ وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ﴿١٤﴾ ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ﴿١٥﴾ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِإِيْتِنَاعِي عِدَدًا ﴿١٦﴾ سَأْزُقُهُ صَعُودًا ﴿١٧﴾ إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿١٨﴾

فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿١٩﴾

ئینجا با گوئی شل کهین بۆ ئەر ئایه تانهی که به بۆنه ی ئەر پووداوه هاتنه خواره وه. له یه کهم جار وه ئهم هه ر شه پش ت شکین و سامناکه نه کات، نه فرموی به پیغه مبه ر (ﷺ) ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا﴾ وازی نه له من و ئەر که سه ی که دروستم کرد وه به تاق و ته نها و پو و ت و قو و ت له هر شتی که که شخی پیوه نه کات و پی ئی نه نازی، لی م گه ری بۆ ی، من چاره سه ری نه که م، تو گوئی مه یه ری و دلی خو تی پیوه خه ریک مه که، چونکه من نه جه نگم له گه لی، بی گو مان هر که س به دلیکی وریا و بی دار وه بیر بکا ته وه له م هه ر شه یه نه بی بکو یتنه له ر زین و دله ته په، بیر بکا ته وه له په لا مار دان و پو و تی کردنی هی زو ده سه لا تیکی بی سنو و. هی زو ده سه لا تی خوا بۆ سر به نده یه کی له ر لا واز و بی هی زو بی ده سه لا ت که به هی چ ره نگ چا و نا دا له نا و ئهم بو و نه وه ره پا و پۆ ده دا که بی جگه له خوا هی چ که س سنو ری نازی، ئهم بو و نه وه ره به زه وی و هه موو ئاسما نه کانی وه خه ریکن له ت له ت و پا ره پا ره نه بن له حه یبه تا و له بیم و ترس له خوا!!!

ئینجا پیش ئه مه ی با سی پو و وه رگی پری و سه که شه یه که ی بکا ت با سی چا که و به ره ره کانی نه کات له سه ر ئەر به نده له خو گو پا وه، نه فرموی: ﴿وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا﴾ وه ما ل و سامانیکی زۆر فرا وانه پی دا وه، له کشتو کا ل و ما لا ت و لا غ و با زر گانی و با خ و بی ستان که هه می شه به رو میوه ی ئی نه ته برا به هاوین و زستان، وه که له (ئین و عباس) وه نه گێر نه وه که وای فرمو وه، ﴿وَبَيْنَ شُهُودًا﴾ وه چه ند کو پێک که ئا ما ده و نی شه جین له گه لی و نا چن به م لا و به لا دا بۆ په ی دا کردنی سا مان و هۆی ژیا ن، به هۆی بی پیو یستی و ده ول مه ندی یا نه وه، که وا ته هه می شه شاد ما ن بو و به بی نین و ژیا ن له گه لیان ﴿وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا﴾ وه چا ک بۆ م ریک خست وه و هۆی ژیا ن و پا بواردن بۆ سو وک و ئاسا ن کرد وه، به سا مانی زۆر پێ زو قه در له نا و گه لا، به جو ری پی یا ن ئه و ت: ره یحانه ی قو ره یش، و نا زنا و بو و به (الوحید) وا ته تا قا نه پی او ی هه لکه و تو و که شایا نه بۆ سه رو کی و سه رکر دایه تی، هر چو ئی تا قا نه بو و له دا رای سی و ده را مه ت و سا مانی

زور، ﴿ثُمَّ يَطْعُ أَنْ أَرِيدَ﴾ له پاش شو هه مووه هر تیرنابی و به ته مایه بوی زیاد بکهم.. نه و به دبخته له گهل شو هه موو چاکو بههریهی خوا بهسهریهوه چاکو گوئ پرایهلی بهکی نه کردو سوپاسی خوی نه کرد تا بههوی نهوه بوی زیاد بکات، کهواته مافی خویهتی که بهم شیوه سهخته ناومیدی نهکات و نهفرموی: ﴿كَلَّا﴾ نهخیر شتی وا ناکهم، با بهتهمای نهوه نهبی، چونکه ﴿إِنَّهٗ كَانَ لَإِبْنِنَا عِيْدًا﴾ بهراستی شو کهسه زور درو پیچهوانیه بو نایهتهکانی نیسه، سرکهش و دان نهنیره پیان لهگهل نهوهیشا نهزانی راستن.

ئینجا هه ره شهیهکی ئی نهکات که خوشی و نارامهکی نهگوئی بهتهنگی و ناخوشی، بوون و ڕنکهوتن و پابواردنهکی نهکات به نارههتی و مهینهت، نهفرموی: ﴿سَأُفِئْتُهُ صَعُوْدًا﴾ واته دوو چاری سزایهکی نهکهم که له توانادا نهبی، بهلام به وینهو شیوهیهکی نایاب سزاکهی نهخاته پیش چاو، نیشانی نهکات که شیوهی کهسن که بهزور پالی پیوه بنری و بری بهرهو ژور (هه وران) و پلهی زور سهختدا که نهوپهپی ماندویتی و تهنگهتاوی و ههناسهسواری و شارهق رشتنی تیایه، بهراستی وینهو شیوهیهکه زور ڕنک و سهربهسهره، چونکه هه رکهس لابدا له ڕنگای راست و سوک و ناسانی نیسلام، نهبی بکهوینه سه ڕنگایهکی وشکی سهختی بی خیرهو بیتر، نهبی ژیان بهسهر بهری بهبی نارامی و نارههتی و دل تهنگی و تهنگهتاوی وه که بهرز بیتهوه بهرهو ناسمان، یا بهرز بیتهوه به بهرهو ژور کهیهکی پهقی سهختی بی ناو و ناندا، زور به زهحمهت و ناومید بی له دوا هاتنی ڕنگاکهی!

ئینجا شو وینهو شیوهیه نهخشه نهکیشنی لهوهدا که شو کابرایه واته (وهلید) لیکی نهادهوهو بیری خوی ماندوو و هیلک نهکردو دهمازی خوی نهگوشی و ناوچاوی نههینایه یهک و نهگهرا بو نهههی پهخنهیهکی دهست کهوئ که قورنانی پی عیب دار بکات، نهفرموی: ﴿إِنَّهٗ نَكَرَ﴾ بی گومان نهوکابرایه بیری کردهوه لهوهی بیلی دهربارهی قورنان و بهدلی بی بپرواکان بیتر، ﴿وَمَنْ دَرَّ﴾ وه دهرونی خوی بهکارهینا ویستی بریاری بدا که بگونجی و بچهسپی و ڕنک بیتر لهگهل مهبهست و نامانجی بی بپرواکانا. ئینجا مهردوم سهرسام نهکات له بریارو پی پی بردنهکی که بهجوئی بوو چهسپاو و وهرگیراو لهدلی شو بی پروایانهدا، یا سهر سوپههیننی لهوهی که بهدوایا نهگهراو خهریک بوو پی یهوه بوو بیزاری دهربرین له کردهوهکی، نهفرموی: ﴿تَبْلُغْ كَيْفَ تَمَرُّ﴾ دهک نهفرینی ئی بی و لهناوچی! که چون بریاری داو شتیکی ڕنک خست که بهدلی قورهیش بیتر، یا چون خهریکی کاری وا نارهوا نهبی؟

﴿ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ فَذَرَّ﴾ ﴿١٠﴾ ﴿ثُمَّ نَظَرَ﴾ ﴿١١﴾ ﴿ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ﴾ ﴿١٢﴾ ﴿ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ﴾ ﴿١٣﴾ فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ

﴿١٤﴾ إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿١٥﴾

نهم شیوه و تهیه به پی‌ی باوی عه‌رب هات که به‌کاریان نه‌مینا له کاتیکا سهریان سو‌ربها تابه له شتی و به‌گوره و گرنگ بهاتابه ته به‌رچاویان، نه‌یانوت: فلان خوا بیکوژی نای چ سوارچاک و چالاکه؟! فلان خوا له‌ناوی به‌ری نای چ شاعیریکه؟! واته گه‌یشته‌وته پاده‌یه ناحز حه‌ساده‌تی پی‌بیا و له‌داخا نزای شیری لی بکات، که‌واته به‌کار نه‌مینرا بو وه‌سفو سه‌ناو دهرخستنی گهره‌یی گرنگی نه‌و که‌سه که‌رسته‌که‌ی بو به‌کار نه‌مینرا، ته‌نانه‌ت بو کو‌رو باوک و خوشه‌ریستیش به‌کار نه‌مینرا.

به‌لام لی‌زه‌دا مه‌به‌ست ته‌نها سر هینانه له‌شه‌یقانی و زور زانی (وله‌ید) و گهره‌یی پیلان و پروپاگنده‌که‌ی، یا مه‌به‌ست بینزاری دهریرین و لاقرتی پی‌ی کردنه پی‌ی، له‌بر هرکام نه‌و رسته‌یه دو‌وباره نه‌کاتمه به‌وشه‌ی ﴿ثُمَّ﴾ که‌وا نیشان نه‌دات نه‌مه‌ی دو‌وم به‌تین تره به‌مین‌تره له‌یه‌که‌م، نه‌فهرموی: ﴿ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ فَذَرَّ﴾ وه نه‌و دو‌وباره کردنه‌وه باوه له‌م جو‌زه شو‌ینانه‌دا. ﴿ثُمَّ نَظَرَ﴾ نینجا هه‌می تر وورد بیرى کرده‌وه. ﴿ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ﴾ نینجا که‌له پو‌وی راستیه‌وه ره‌خنه و له‌که‌یه‌کی ده‌ست نه‌نه‌که‌وت نه‌یزانی هرچی بلئی ناپاست و نا‌ره‌وايه، ناو چاوی گردبو‌وو برزو ته‌ویلی هینایه‌وه یه‌ک و پو‌وی ناشیرین بوو ره‌ش داگیرسا، یا مه‌به‌ست نه‌وه‌یه سهرنجی نه‌و کو‌مه‌له‌ی نه‌دا به‌ده‌وریا بو‌ون و چاوی پیا نه‌گیران، تا نه‌وانیش سهرنجی بده‌ن و به‌جاری خویان ناماده بکه‌ن بو وهرگرتنی نه‌وه‌ی که‌ نه‌یلئی دهریاره‌ی قورشان، نینجا نه‌ویش نه‌و شیوه‌ی به‌سهر خوی هینا تا نه‌وانه هه‌لخه‌له‌تی و وانیشان بدا نه‌وه‌ی که‌ نه‌یلئی زور راستیه‌تی و به‌یر کردنه‌وه و خهریک بو‌ونیکى گرنگ فراهه‌می هیناوه به‌هر جو‌رو هرکام مه‌به‌ست بیت نه‌و نه‌فرین لی‌ی کراوه نه‌یزانی هرچی بلئی ناپاسته و نه‌ویست پشت بکاته‌راستی ودانی پیا‌نه‌نی، وه‌کو‌وره‌نه‌گیرئ له‌م فهرموده‌یه: ﴿ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ﴾ واته‌له‌پاش نه‌ویر کردنه‌وه و خهریک بو‌ونه‌نینجا پشتی کرده راستی و پو‌وی لی‌ی وهرگیراوخوی به‌زل زانی ودانی نه‌نا‌به‌راستیدا، ﴿فَقَالَ﴾ له‌به‌ره‌وه ووتی: ﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ﴾ نهم قورثانه‌هیچ نیه‌بی‌جگه‌له‌وه‌ی جادوویه‌که‌ وهرنه‌گیرئ له‌ جادو‌وگه‌رانه‌وه و له‌و جادو‌وانه‌یه‌که‌ نه‌گه‌رین‌تره‌وه له‌ جادو‌وگه‌رانه‌وه ﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ﴾ نه‌مه هه‌ر ووتراوی ناده‌می یه.

شېئوھەیکە ھەر لە دەست قورئان دێت و ھەتا ھەتایە کردی بە جینگای پیکەنین و لا قرتی پێ کردن و نەفرین و بیزاری ھەربێن لێی، لە پاش ئەو ئینجا ئەم ھەرشە سامناکی لێ ئەکات کە دڵ و ھەروونی ژێرو و ھەریا ئەھینیتە لەرزە، ئەفەرموی: ﴿سَأْصِلِيهِ سَفَرٌ﴾ لە ھەو پاش ئەو خەمە ناو . سەقەر و ئەیسووتینم پێی، واتە دۆزەخ یا تەبەقێ لە دۆزەخ کە تاییبەتی یە بۆ ئەو جۆرە یاخی یانە.

ئینجا ھەرشەیکە سامناک تر ئەکات کە ئەفەرموی: ﴿وَمَا أَذْرَكَ مَا سَفَرٌ﴾ تۆ جووزانی . سەقەر . چیە؟ واتە کەورەترو سامناک ترە لەوێ تینگە یشتنی ھەردوم پێی بگات!! ئینجا ھیندی لەسێفەت و نیشانە ی باس ئەکات ئەفەرموی: ﴿لَا تَبْقَى وَلَا تَذَرُ﴾ ھێچ شتێ ناھێلێتەو و لێی ناگەپێ، واتە ھەرچی بەرپکەوێ ئەیمالێ و ھەلی ئەلووشێ و مەحفی ئەکاتەو . ﴿لَوَاسَةً لِلْبَشَرِ﴾ گۆپەر و پەش کەرەوێ پێستە، یا زۆر ئاشکرا و ھەرکەوتوو لەدوورەو بۆ ئادەمی، واتە لەبەر گەرەیی و سامناکی، لەگەڵ نرکە و نەعرتە پێکانی و بزێسکە و چەخماخە تووپردانی ھەر لەدوورەو دیارە و ئاشکرایە بۆ ھەردوم، کەواتە ھەر لەدوورەو ترس و لەرز ئەخاتە دڵ ﴿عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ﴾ چەند ھەرس و پاسدارێ و بەسەر دۆزەخەو، کە ژمارەیان نۆزدە یە . ئیتر نۆزدە کەس لە مەلائیکە ی دڵ پەقی بەھیزو بەتین، یا نۆزدە پیزو تاقم، یا نۆزدە جۆر، ئەمە ھەواییکە لەلایەن خواوە لەم چەند ئایەتە ی داھاتوودا ھیندی شتمان بۆ پوون ئەکاتەو و بەم پەنگەئەوێ کە بپروادارە ھەرموودەکانی خوا وەرئەگرێ بە ئەوپەری دنیایی و مل کەچی و دوو دلی و پیکەریک و سەرلی کردنەو، شەرم و ئەدەبی بەندەیی خۆی بەکارئەھینێ لەگەڵ پەروردگاری، ئەوێ کە بپروایە بە پێچەوانە ئەجوولێتەو و بەبێ پڕوایی و بێ شەرمی دەم بازی ئەکات . بۆ وێنە کاتی ئەم ئایەتە ھاتە خواوە کە نۆزدە مەلائیکە بەسەر دۆزەخەو، بپرواکان کردیان بە ھۆسە و لا قرتی و بێ شەرمی ھی وایان ھەبوو ئەو ووت: ئێو گەل و کۆمەلێکی زۆن ھەر چاری یەکی لە نۆزدە ناکەن؟! یەکی تریان ئەو ووت: نەخیر ئێو بە ھەمووتان چاری دووانیان بکەن ئەوانی تریان لەسەر من بۆتان چارەسەر ئەکەم! ئا بەو ھەست و پۆخە پێسەو ئەو ھەرموودەیان وەرگرت.

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَفِينَ الَّذِينَ أَوْثَرُوا أَلْكَتَبَ
وَيَزَادَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أَوْثَرُوا أَلْكَتَبَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَيَقُولُ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا
أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ

لهو کاته‌دا نه‌م نایه‌تانه هاتنه خواره‌وه شه‌وی که پیویست بئی له‌باره‌ی شه‌و
مه‌لانیکه‌تانه و مه‌به‌ست له‌باره‌ی ژماره‌یانی باس فرموو، له‌یه‌که‌م جاره‌وه تئی گه‌یاندن
که‌نه‌و نۆزده‌چین وله چ جورئکن؟ فرموی: ﴿وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً﴾ هر مه‌لانیکه‌یه‌که‌مان
گنډپاره به فرماندارو به‌رئوه‌به‌ری کارو باری ښاگری دۆزه‌خ، واته شه‌وانه ښاده‌می نین و
له‌وینه‌ی ئیوه نین تاب‌توان به‌ر به‌ره‌کانی‌یان له‌گه‌ل به‌که‌ن و چاریان به‌که‌ن، به‌لکو شه‌وانه
مه‌لانیکه‌ن و له‌و دروست کراوه غه‌یبی و نادریاریانه‌ن که هیچ که‌س سروشت و هی‌زیان
ناناسئ بی‌جگه له‌ خوا، له‌باره‌یانه‌وه خوا ناگاداری کردوین که شه‌وانه سه‌رپیچی ناکه‌ن
له‌هر فرمانی که خوا پییان بسپیږئ، و هر فرمانی‌کیان پیا بدرئ نه‌یکه‌ن، که‌واته هی‌زو
ته‌وانایان پی‌دراوه بو هر کارو فرمانی که داوایان لی بکړئ، ده‌ی کاتی شه‌وانه کرابن
به‌کار به‌ده‌ست و به‌رئوه‌به‌ری دۆزه‌خ نه‌بن له‌لایه‌ن خواوه هی‌زو ده‌سه‌لاتی که پیویست بی‌ت
پی‌یان دراوه، که‌واته به‌هیچ په‌نگ په‌نگا نیه بو ژیرده‌ست کردن و زال بوون به‌سهریانا له‌لایه‌ن
ښاده‌می بئی هی‌زو ده‌سته‌پاچه و لاوازه‌وه، که‌واته لاقرتی کردن و دم بازی‌که‌یان له‌شه‌وپه‌ری
نه‌زانی و نه‌فامیه‌وه هاتوه.

له‌باره‌ی ژماره‌که‌یانه‌وه شه‌فرموی: ﴿وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ژماره‌ی شه‌وانمان
نه‌گنډپرا به‌و ژماره‌یه مه‌گه‌ر له‌به‌ر شه‌و هوی گومپایی و سزای شه‌و که‌سانه‌یه که‌بئی بپروا بوون،
به‌م په‌نگه شه‌و هواله‌مان داو ښینجا بئی بپرواکان ده‌ستیان کرد به‌دم بازی و لاقرتی کردن،
وه که‌له‌پیشه‌وه باس کرا، که‌شه‌وش شه‌وپه‌ری لادان و گومپاییه و هوی سزای پوژی دواپییه،
شه‌و بئی بپروایانه نه‌فام و نه‌زان بوون، که پیویسته له‌سهر هه‌موو که‌س به‌شه‌وپه‌ری بپروا مل
که‌چیوه هوالی خوا و هرگړئ و نابئ به‌هیچ کلوج دم بازی تیا بکات و سهری لی بکاته‌وه،
وه نه‌بن بپروای واین که خوا به‌هر شتن ناگاداری کردبن و له هرچی بئی ناگای کردبن هر
شه‌و راست و به‌جئ‌یه و به‌رژوه‌ندی تیایه، که‌واته پیویسته به‌هه‌موو بپروا دل‌نیاییه‌وه
باوهرمان بئی که خوا نۆزده‌ی داناوه به‌سهر دۆزه‌خه‌وه، ئیتر نایا بوچی هر نۆزده‌یه به‌بئی

زیادوکه‌م، شه‌وه شتی‌که تهنه‌ا خوی نه‌زانی و همر شه‌وش پښک و گونجاوه له‌زانی‌نی شه‌و
خوایه‌ی که هه‌موو شتی له‌ئهندازو سنووری خو‌یان دروست کردووه و داناوه، هه‌روه‌ا
هه‌موو شتی‌تر له‌م بابه‌تانه، وه‌ک شه‌وه بوچی ئاسمان هه‌وتن؟ بوچی ئاده‌م له‌ خاک
دروستکراوه و جنوکه له‌ناگر؟ بوچی؟ بوچی؟ بوچی؟

وه‌لامی شه‌م جوړه پرسیارانه شه‌یه بلین: په‌روم‌ردگاری کاربه‌دهستی گشتی به‌و
جوړه‌ی ویست و هه‌رچی ویست شه‌یکات، خوی گه‌وره شه‌و ژماره‌ی نو‌ده‌ی بریاردا و هه‌والی
پښدا له‌به‌ر چوار شت:

۱- ﴿يَسْتَفِيقُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ بو شه‌می شه‌وانه‌ی نامه‌یان پښدراوه. واته جووله‌که و نه‌سرانی
یه‌قین و به‌وای به‌هین په‌یدابکه‌ن به‌ قورشان، چونکه شه‌بین شه‌و ژماره‌یه که‌له قورثانا
هاتووه پښکه له‌گه‌ل شه‌وه‌ی نامه‌کانی خو‌یانی پښه‌اتووه.

۲- ﴿وَرَدَّادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا﴾ وه‌ بو شه‌می شه‌وانه‌ی به‌وایان هیناوه، به‌وایان زیاتر به‌ی، کاتی
که بینیان نامه‌داره‌کان به‌وایان هیه به‌پاستی قورشان، وه‌ بیجکه له‌وش به‌واداره‌کان
له‌به‌ر شه‌وه‌ی دل‌یان کراوه‌بوو په‌یوه‌ست بوو به‌ خواوه، به‌هاتنی هه‌موو فه‌رمووده‌یه‌کی
خوا به‌وایان زیاد شه‌بوو.

۳- ﴿وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ وه‌ بو شه‌می نامه‌دارو به‌واداره‌کان گومان نه‌که‌ن و دل
به‌ئارام نه‌بن و دل‌نیا بن له‌ به‌واکه‌یان. به‌ئگومان زو‌رجار مه‌ردوم به‌واو یه‌قینی پاستی
هیه، به‌لام له‌مه‌مان کاتا جوړی دل‌ه‌واکه و به‌ئارامی بو په‌یدا شه‌بن له‌مه‌سه‌له‌یه‌کا که
نادیاری و شاروه بیت و به‌لکه و پابه‌ری پوونی له‌سه‌ر نه‌بن، وه‌جینگای لی‌کولینه‌وه و
قسه و باسیش بیت، جا مه‌به‌ست لی‌ره‌دا شه‌ویه که هه‌ر چو‌نی به‌واو یه‌قینیان هیه، با
شه‌و دل‌ه‌واکی و به‌ئارامی دل‌ه‌یان نه‌بن و پوویان تن نه‌کات.

۴- ﴿وَلَقَوْلَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَمٌ وَالْكَافِرُونَ﴾ وه‌ بو شه‌می شه‌و که‌سانه‌ی که دل‌یان نه‌خو‌شی تیایه
واته ناپاکه‌کان و شه‌و به‌ئوایانه‌ی که‌به‌ی به‌واییه‌که‌یان ده‌ر شه‌بن شه‌م دوو تاقمه بلین:
﴿مَا آتَاكَ اللَّهُ بَعْدَ مَثَلٍ﴾ ئایا چیه شه‌وه‌ی که خوا نیازی کرد به‌ی به‌م ژماره‌یه و شه‌بن
مه‌به‌ستی چی به‌ی پښی؟ له‌ کاتی‌کا که‌سه‌رسو‌وپ شه‌مینن لینی و ژیری ئیمه وه‌ری
ناگری؟ شه‌و نه‌قام و نه‌زانانه خو‌یان تن نه‌ه‌گه‌یشتن له‌هوی دیاری کردنی شه‌و ژماره‌یه و
به‌وایان نه‌بوو و دل‌نیا نه‌بوون له‌ی زانی و کار دروستی خوا له‌ هه‌موو بریارو هه‌والو

دروست کراویکیا، وه دلتیا نهیوون لهراستی هوالهکه و نهو خیرو بههری کهله و هوالانه دا هیه. ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنِ بَشَاءَ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ شا بهو جوړه که باسکرا خوا هرکهسې گومړا نهکات کهبیهوئ، واته هرچوئنې بئېروای بهو ژمارهیه گومړاکردو بېرواداری پښموونی کرد هروها هرکهسې وینهی نهوانه ی بهو جوړه یان بهسر نههینئ، کارهکه هریهجوړه هاتووه و دیت، مەردوم دوو کۆمهلی دوو بهرهکین بهپئی ویست و خواهیشی خوا، چونکه هه موو شتی نهگه پښتووه بۆلای ویست و خواهیشی بئ سنوورو بهرگری نهکراوی خوا. نه م ئاده میه که بهدهستی قودرتهی خوا فرهام هاتووه ناماده یی تیایه بۆ هر دووبار، کهواته نهوکهسهی که پښگای راست و پښموونی نه داته بهرو نهو کهسهی له پښگای راست لانه دات و گومړایی هه ل نه بژئړئ هردوو له ناو چوارچنوه و سنووری خواهیش و ویستی خوا دا کارو کرده وه نهکهن، که بهو جوړه دروستی کردوون ناماده ن بۆ هر دوو پښگا و باره که، وه توانای کردوون بهسر هر کام لهو دوانه.

شتیکې پوون و ناشکرایه که خوی میهره بان هردوو پښگاکه ی نیشان داوین، فرمانی داوه بهو ی پښگا راسته که ی خوی بدهینه بهر، وه جلوه گیری کردووه له هه موو پښگایه تر، نیمه نازانین و بئ ناگاین له خواهیشی خوا، به لام نه زانین چیمان لی داوا نهکات، کهواته له سرمانه نیمه ویست و توانینی خۆمان به کار بینین لهو ی داوای لی کردوون، وه ویست و خواهیشه که ی خوی که غه یبه و نیشانی نه داوین لی گه پښ بۆ خوا خوی و نیمه هیچ قسه ی تیا نهکهن. بئ گومان هرچی پووبدا و به دی بیت نهو یه خوا مهیلی کردووه و ویستوویه تیا بئ گومانیش که هه مووی به جئیه و راست و دروسته ﴿وَمَا يَمْلِكُ جُودُ رَبِّكَ إِلَّا هَرُ﴾ هیچ کهس زانا و ناگانیه به له شکروسه ربازه کانی خوی تۆ بیجگه له خوا خوی، واته کۆمهلی دروستکراوه کانی خوا - که مه لاییکه بهشینکه لینیان - هیچ کهس نازانی چین و چوئن و ژماره یان چهنده و دهسلات و کارو پیشه یان چیه و دهسلات و توانینیان له چ راده یه کایه؟

هیچ کهس نه مانه نازانی مهگر خوی پهره ردار، چونکه نهوانه غه یب و نادیارین، هر نه دنازیکی ویستبئ لهو شته غه ییبیانه دهی خستووه بۆمان و نه بئ نیمه ش لهو سنووردها بوهستین، وه ته نها قسه قسه ی خوایه، دوی نهو هیچ کهس پښگای دم بازی و دمه دهمنی نیه له شتیکدا کهله سنووری ژیری و زانینی نیمه بهدربئ.

(مقاتل) ئەفەرموئ: ئەم ئایەتە ھات بەبۆنەى دەم کوت کردنى (ئەبو جەھل) ھەو کەبە لاقرتییەو ووتى: ئایا خۆى محمد ھیچ لەشکرو کۆمەکی نیە بێجگە لەنۆزەکەس، ﴿وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ﴾ وە لەشکرو سەربازەکانى خوا، یا دۆزەخ و نیشانەکان و ئەوانەى وان بەسەرئەو، کەبەشیکن لەو کۆمەل و لەشکرە ھەر پەند و ئامۆزگارین بۆ ئادەمى، واتە باسى ئەوانە ھەر بۆئەو ھاتووە مەردوم ئاگادار بکریتەو و بترسینرئ، پێیان، ئەک ئەو بەکرێن بەجینگای قسە و باسو دەم بازى تیا کردن! ھەر دلئ بپوادارى پەند و ئامۆزگارى وەرئەگرئ، وە ھەر دلئ ویل و گومرا بئ لە باتى تەمى وەرگرتن دەم بازى ئەکات!

لەدواى باسى پۆزى دواى و دۆزەخ و لەشکرى خوا، ئینجا سوین ئەخوات بە چەند شتیکی ئاشکرا لەم بوونەو مەردە، کە بەلگە و نیشانەىەکی زۆر پوون و زۆر بەى تێپەر ئەکات بەلایانا بەبئ ھۆشى و بئ ئاگایى، لەکاتیەکە ھەموو ئەم شتەنە شایەتەن لەسەر نیازو مەبەستیکی گەورە لەدروست کردنیانا، وە لەسەر ئەوئ ئەبئ لئ پرسینەو و حیساب و پاداشت و تۆلەىە ببیت لەپاشە پۆژدا سوین ئەخوا بەمانگ کەس ووشیاربیت و سەرنجى بدا کاتئ کە ھەلدئ و کاتئ ئەپواو کاتئ ئاوانەبئ، بئ گومان ئەو کەسە ھەست و ھۆشیکی تاییبەتى بۆ فەرھەم دیت و دەروونى زاخا و ئەدەریتەو لە چلک و چەپەلئ بئ ئاگایى، سوین ئەخوا بەشەو کاتئ پشٹی تیکرد و پۆزى بەئارام و بئ دەنگیەو و ئینجا شتیکی تری تازە ھاتە جینگای کەلە ھەموو بارو پوویەکەو جیاوازە لئى، کە ھەرکەس بیرئى لئ بکاتەو بئ گومان کارئەکات لەدل و دەروونى و بەھرە و بەرھەمیکی تئ ئەخات کە خۆراکیکی بەھیزو گرنگە بۆ گیانى.

سوین ئەخوات بەشیئەوئ شیرینى بەرەبەیان و پووناکیەکەى، کە ھەر کەس سەرنجى بدات و بیرئى لئ بکاتەو، بئ گومان تیشکی ئەو پووناکیە ئەدا لەدلئ و پووناکی تئ ئەخات، بەمەرجئ کە ژیریى لەکار نەکەوتبئ، ئەو خوایە کە دلئ ئادەمى دروست کردوو ئەزانئ کەئەو جۆرە بەلگە و نیشانە بەکارن بۆ ئەو دلانەى کە کویر نەبووبن و بە تەواوى سەمەسایان لئ نەپروابن.

كَلَّا وَالْقَمَرِ ﴿٣٢﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ ﴿٣٣﴾ وَالصُّبْحِ إِذَا أَشْفَرُ ﴿٣٤﴾ إِنَّهَا لَآخِذَى الْكَرْبِ ﴿٣٥﴾ نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ﴿٣٦﴾ لِمَن

شَاءَ مِنْكُمْ أَن يَفْقَدَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ﴿٣٧﴾

لهیەکەم جارەوه ئەفەرموئ: ﴿كَلَّا﴾^١ واتە ئەوەی ئامۆژگاری کران پێی ڕینگایان نیه دانی پێانەنێن، چونکە بەلگەو نیشانەى زۆرو ئاشکرا هیه لەسەرى، ئینجا ئەفەرموئ: ﴿وَالْقَمَرِ﴾ سوێن بەمانگ، ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ﴾ وه بەشەو کاتى پۆیى و پششى تى کرد، ﴿وَالصُّبْحِ إِذَا أَشْفَرُ﴾ وه بەرەبەیان کاتى که پووناکی ئەداتەوه و دەرئەکەوئ، سوێن بەمانە ﴿إِنَّهَا﴾ بەراستی . سەقەر. واتە ئەو ئاگرەى که ناوئراوه بەناوه ﴿لَآخِذَى الْكَرْبِ﴾ یەکیکە لەشتەگەرەکان که ناھەموارو سامناکن، واتە ئەو بەلا و شتەگەرەکانەى که دووچارىیان ئەبن زۆرو . سەقەر. یەکەمى ئەو شتە گەرەکانەى ﴿نَذِيرًا لِلْبَشَرِ﴾ بۆ ترساندنى ئادەمى. واتە لە هەموو شتى شایستەترە بۆ ترساندنى مەردوم، وهک ئەگێرنەوه لە(حەسەنى بەسەرى)یەوه -خوا لێى پازى بئ- که فەرموئ: وهلآمى مەردوم نەترسینراوه بەھیچ شتى که سەخت و سامناک تریئ لەو، وه گەرەتریئ لەوه!! پەنانهگرن بەخوای میهرەبان لەو هەموو شتە گەرەو سامناکانە که دێنە ڕینگای بئ بڕواکان، ئینجا دەست نیشان ئەکات بۆ بارو حالى ترسینراوهکان ئەفەرموئ: ﴿لِمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن يَفْقَدَ أَوْ يَتَأَخَّرَ﴾ واتە . سەقەر. یەکیکە لە شتە گەرەکان بۆ ترساندنى هەر کەس لەئێوه که پینش کەوتنى ویستبئ بەوەرگرتنى ئامۆژگارى و بڕواھێنان و گوئ پرایەلى. یا دواکەوتنى ویستبئ بە وەرئەگرتن و پشت تى کردنیان، یا مەبەست ئەوەیە پینش کەوتن یا دواکەوتن دەست ئەداو ئەگونجئ بۆھەرکەس لەئێوه هەرکامى ویستبئ و مەیلی کردبئ، واتە هەرچەند هەموو شت لە ژێر خواھیش و دەسلاتی خوادایە، بەلام لە هەمان کات ئێوه بەبئ دەسلات و بەبئ خواھیش دروست نەکراون و زۆر پئ ھینراون نین، بەلکو سەرپەستى و ئامادەییان تیا یە بۆ هەر بارو کردموەیکە که خۆتان ھەلى بژێرن بۆ خۆتان،

^١ چەند رايە هەيە لەبارەى ئەم ووشەيە و تەفسیرەکەيا، يەکەم: ئايا پەيوەستە بەپيشەو و وەستان لەسەر ئەم ئەکرئ؟ يابجراوە لەپيشەکەي و وەستان لەسەر پيشەکەي ئەکرئ. دووەم: ئايا بۆ تى خوێنە و ئینکار، يا بۆ بيدار کردنەو، يا بۆ دلبيا کردنە و بەمعنا (حقاً) وه لە تەفسیرەکەيا بەپێى ئەو رايانە چەند جێزئ ووتراوه. ئەوەى کە لە تەفسیرەکەدا يە بەهێزترە لام.

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ ﴿٣٨﴾ اِلَّا اَصْحَابَ الْاَيْمِيْنِ ﴿٣٩﴾ فِي جَنَّتٍ فِي جَنَّتٍ يَسَّاءُلُوْنَ ﴿٤٠﴾ عَنِ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٤١﴾ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ﴿٤٢﴾ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّيْنَ ﴿٤٣﴾ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِيْنَ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا نَحْوُكُمْ مَعَ الْخَاطِئِيْنَ ﴿٤٥﴾ وَكُنَّا نَكْذِبُ بِيَوْمِ الدِّيْنِ ﴿٤٦﴾ حَتَّى اَنْتَنَا اَلْيَقِيْنُ ﴿٤٧﴾

بئى گومان مردوم بهر بهره می کرده و هوى خوى ديته پىنگای و لى پرسراوى کرده و هوى خویسته و به سراوه و بهندکراوه پى یه وه. وه کو نه فرموى: ﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ﴾ هه مو نه فسنى به سراوه و بهند کراوه له پوژى دوايى دا بهو کرده و هوى که له جيهانا کردى ﴿اِلَّا اَصْحَابَ الْاَيْمِيْنِ﴾ مه گهر موسلمانان پاک و خاوينه کان، نه مانه گهر دنى خویان نازاد نه کهن و پزگارى نه کهن، وه که سيک مالیکى خستبيته په هنى قهرزى و نینجا قهرزه که بداته وه و ماله که ی بهره لانه کات، نه مانه دوو چارى سزا نابن، له بهره نه وه گوناوه و خراپه یه کيان نه کرد و وه که شایسته ی سزاین له سهرى، یا نه گهر گوناوه و تاوانیان کردبى توبه و گهرانه و هوى شهرعیان لى کرد و وه به هوى نه وه خوا هه مو سپرونه ته وه، یا نه رنده چاکه یان زور زیاد و گهره بووه نه وانى پى سپراوه ته وه، وه که خوبهخت کردن له پىنگای خوا و یارمه تى نایینى خوا.

نهو خوا پى داوانه: ﴿فِي جَنَّتٍ﴾ وان له بهه هشتانی کدا، که جى و شوینیکى نه و رنده بهرزو به پزین وینه یان نیه و به دلى هیچ کسا نه هاتون، له کاتیکا ﴿يَسَّاءُلُوْنَ﴾ عَنِ الْمُجْرِمِيْنَ پرسیار نه کهن له تاوانباره کان کاتى نشانیان نه درین و وان له و دوزه خه سهخته دا. پرسیاریان لى نه کهن بو سهرزه نشت و ته شهر لى دانیان، بهم شیوه یه: ﴿مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ﴾ نایا چى نیوه ی خسته ناو. سه قهر؟ نه وانیش بهزه بوونى و پسوايى یه وه و لامیکى درین نه دهنه وه و چوار تاوان نه کهن به هوى چوونیان بو ناو. سه قهر بهم جوړه ﴿قَالُوا﴾ نه لین:

۱- ﴿لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّيْنَ﴾ نيمه له نویز گهران نه بووین و نویز مان نه نه کرد.

۲- ﴿لَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِيْنَ﴾ نيمه خوراکی هه ژارمان نه نه دا، واته مافى هه ژارمان له مالی خومان دهر نه نه کرد، هه چوونى خوا په رستیمان نه نه کرد به نویز کردن بو زاتى پاکى،

نه مانه به بهند جوړى تر ته فسرکراره ته وه، هه مو له مه به ستا نزیکن له یه که وه، یا هه یه که نه گرنه وه، له ناو نه جوړانه دا نه وه له ته فسرکه دلیه به لامه وه به هیز نه وه.

همروه‌ها خواهرستيمان نه‌كرد له‌بارى به‌نده‌كانيه‌وه، به‌هه‌ئسانمان به‌و مافى كه
خوا پښوستى كرد بوو له سر شانمان، باس كردنى مافى هه‌ژاران به‌م هه‌موو گرنگيه
له‌چهند ئايه‌ت و شونښكا ئاماژه و ده‌ست نيشانى تيايه به‌دووشه‌ت:

- ا- گرنگى و به‌كارىي ئهم مافه له چاره‌سه‌ركردنى زۆر نه‌خۆشى و نه‌ردى كۆمه‌لايه‌تى دا.
- ب- دل په‌قى و چنگ گوشراوى ئهو يه‌كه‌ن چينه‌ى كه‌ئهم قورئانه‌ى هاته‌سه‌ر له‌هاستى
هه‌ژارو بڼه‌وا له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا خاوه‌نى ده‌ست و ده‌هه‌نده بوون بۆ پووپامايى و كه‌شخه
شانانزى كردن، كه‌واته ماليان له جىگاي خۆيا سه‌رف نه‌كردو به‌كاريان نه‌هه‌ينا.

۳- ﴿رَكْعَتَا نَحْمُسُ مَعَ الْخَائِضِينَ﴾ وه ئيمه خه‌رىكى شتى بڼه‌نرخ و به‌تال و نا‌په‌وا ئه‌بووين له‌گه‌ل
ئهو كه‌سانه‌ى كه خه‌رىك بوون به‌و جوړه شتانه‌وه، جا له‌و جوړه شتانه‌يه هه‌ر قسه‌و
كرده‌وه‌يه‌ك بۆ مه‌به‌ست و ئامانجىكى راست و په‌وا نه‌بڼ، وه‌ك هه‌ندى قسه‌و كرده‌وه بۆ
پڼه‌ياندننى مه‌ردوم، يا گه‌رانه‌وه‌ى حىكايه‌تى درۆ و ده‌له‌سه بۆ رابواردن و مه‌جليس
خۆش كردن، يا گه‌رانه‌وه‌ى ئهو كه‌مه‌و گاله‌ته و رابواردنه‌ى كه پووه‌دا له‌به‌ينى ژنو
ميردا، ئينجا ئه‌گه‌ر ئهو كرده‌وه‌و قسه‌بڼه‌ى نرخانه حه‌رام و قه‌ده‌غه‌ش بڼ، ئه‌وه سزاو
شه‌رمه‌زاريه‌كه‌ى زۆرترو به‌تين تره، هه‌ندى له زانايان شه‌رمه‌مون: مه‌به‌ست به‌م خاله
گوئ نه‌دانه به‌ كارو بارى عه‌قیده و به‌روا ئايين و ده‌م بازى كردنه له‌بارى پيغه‌مبه‌رو
قورئانه‌وه.

۴- ﴿وَكَانَ لِكَلِّبُ بْنُ يَسْرٍ الدِّينِ﴾ وه ئيمه به‌رومان نه‌بوو به‌پۆژى دوايى و هاتنيمان به‌درۆ شه‌زانى
﴿حَقِّ أَتْنَا الْيَقِينَ﴾ هه‌تا مه‌ردنمان بۆ هات كه هه‌موو شتى پڼ پوون و ئاشكرا ئه‌بڼت، هه‌چ
گومان و دوودلى ناهه‌لنى و مه‌جال و ماوه نادا بۆ گه‌رانه‌وه‌و تۆبه‌و كرده‌وه‌ى چاك و
به‌فه‌رو په‌پۆكدنى كرده‌وه‌ى خراپى له‌وه‌به‌ر، به‌نه‌په‌ت و هۆى سه‌ره‌كى بۆ هه‌موو
تاوان و خراپه‌يه‌ك بڼ به‌رواييه به‌و پۆژه، ئهو كه‌سه‌ى به‌روايى به‌و پۆژه نه‌بڼ هه‌موو
كه‌يشانه‌و پڼوانه‌يه‌كى لى تيك نه‌چڼ، و به‌لايه‌وه ژيان و ماوه‌ى ژيان هه‌ر ئهم ماوه كه‌م و
كوته‌يه، هه‌چ هيووا ئوميدىكى نيه به‌وه‌ى كه هه‌رچى له‌ده‌ست بچڼ ليره ده‌ستى
نه‌كه‌ويته‌وه له پۆژى دوايى دا، كه‌واته ئه‌كه‌ويته په‌لاماردان و تيكۆشان به‌ راست و
به‌چه‌پدا بۆ ده‌ست خستنى هه‌ر ئه‌نداز له هۆى خۆشى و ئارمه‌زواتى نه‌فسى، به‌هۆى
ئهووه دووچارى خراپه‌كارى و ده‌ست دريژى نه‌بڼ و ژيان له خۆيشى و له مه‌ردوميش
تال نه‌كات.

نم خالی چواره به لگو و نیشانه یه کی پوون و ناشکرایه له سر نهوه که نم تاقمه وه لام
 دهره وه بی پروان له جیهانا، که واته مانه وه یان له ناگردا بی پرانه وه له بر بی پرواییه نهک
 به هوی هلسانیان به هیندی گوناھی گهره، که واته نم نایه تانه به لگو نین له سر نهوه که
 خاوه نی گوناھی گهره هه میشه یی نه بیت له دوزه خدا، به لگو نه وه ورنه گیرئ که زانیان
 فرمویانه: بی پروایان هرچونئ سزا نه درین له سر بی پروایی هه وه ها سزا نه درین له سر
 هه مو گوناھی تریان، نینجا به دوی باسی نه وه لوئسته ناره واو تاوانه گهره یانه دا نم
 رسته یه نه هینئ که هیچ هیواو نومیدی ناهیلئته وه له گوژاندنی به سرهات و
 چاره نو سیاندا. نه فرموی: ﴿فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّافِعِينَ﴾ که واته تکای تکاکاران سوودیان
 پی ناگه یه نی و تازه کار له کار تراز او وه هر چاره سرئ بکرایه له وانه بوو له جیهانا بکرایه به
 بپوا هینان، ماتول به بی پروایی مردن نیت هیچ ناکرئ، په نا به خوا نه گرین له وه دبه ختی و
 چاره رهشی یه!! بی گومان هیچ کهس تکاکار نابئ بویان، چونکه هیچ کهس بی نیزی خوا
 تکا ناکات له پوژی دوی دا، خوایش نین بؤ بی پرواکان له گهل نه وه دا به هیچ کلوج تکاکار
 نابئ نه گهرچی له وانهش بیت ببئ نه و تکایه ورنه گیرئ و سوودی نابئ!

لهم کاته دا که نه وه به سرهات و هه لوئسته سامناکه ی پوژی دوی بی پرواکانی خسته
 بهرچاو به وه هه مو رسواکردن و ناومیدی و بهش پراویسه وه، لهم کاته دا سرنجیان
 پانه کیشتئ و نه یانگیرئته وه بولای هه لوئستیان لهم هل و هه لکه و ته ی که بویان فرهام
 هینراوه لهم جیهانه دا، پینش گه یشتنیان به وه هه لوئسته سامناکه ی پوژی دویان که لهم
 کاته دا پوو ورنه گیرن و پشت نه که نه هوی پژاریان، به لگو به نه سپایی پانه که نه له وه
 رینمونی و هوی پژاریه که نیشان نه درین له گه یاندنی نه وه مه به سته دا شیوه یه کی سهریان
 بؤ نه خشه نه کیشتئ که هوی پیکه نین و لاقرتی کردنه پییان و سرسوپرمانه له کاری ناره وایان
 نه فرموی: ﴿فَمَا لَمْ عَنْ التَّذَكُّرِ مُعْرِضِينَ﴾ که واته نایا چی پوویداوه لییان و چی هیه بؤ نه وانه
 که پوو ورنه گیرن له قورشان که ناموزگاریه بویان؟! واته ماتول بی پرواکان پاشه پوژو
 چاره نو سیان به و جوړه نه بین که ووترا، نیت نه بین له برچی پشت بکه نه نه و قورنانه له گهل
 نه وه دا هوی پووتیکردن و بپوا پی هینان و گوی پرایه لیان بؤ زوره، که واته کرده وه که یان زور
 ناراست و ناره وایه و جینگای سرسوپرمان و بی زاری لی دهر پینه.

كَانَتْهُ حُمْرُ مُسْتَفْرَةٍ ﴿٥٢﴾ فَرَّتْ مِنْ قَسْرَةٍ ﴿٥٣﴾ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَى صُحُفًا مُنشَرَةً ﴿٥٤﴾ كَلَّا
بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٥٥﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرٌ ﴿٥٦﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿٥٧﴾ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ
يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ الْقُوَى وَأَهْلُ الْغَفَرَةِ ﴿٥٨﴾

ئەوان كە پوو وەرگێنەن لە قورئان بەجۆرێ ئەتارێن لێی و بێ زارێ ﴿كَانَتْهُ حُمْرُ مُسْتَفْرَةٍ﴾
وەك ئەوانە كەرە كێوی بن كە زۆر بەهێز پاكەر و تاراوبن و هۆی تارێنەكەشیان ئەمە بووبێ كە
﴿فَرَّتْ مِنْ قَسْرَةٍ﴾ پایان كردبێ لە شیر یا لە كۆمەلێ پاكەری تیرەندان، لەناو گەلی عەرەبدا
كەرەكێوی ئەكرا بەنموونە و چیرۆك بۆ پاكردن و تاراوونی بەهێز و بەتێن، شیوەی كەرەكێوی
لەكاتێكدا كەبەهێز پاكات بۆ هەموو لایە لەكاتی بیستنی دەنگی شیر و ترسان و
پاچەلەكانیان لێی ئەو دیمەن و شیوەیە ناسراو بوو لەناو عەرەبدا، بێراردانی ئەو دیمەن و
شیوەیە بۆ ئادەمی لەكاتی ترسان یا هۆی پێكەنین و لاقرتی كردنە پێی! جا چ جای
لەكاتێكدا كە لەبەر ترس و هەڕەشە نەبیئت بەلكو لەبەر ئەوە بێ كەكەسیك نامۆزگاری بكات و
خوای بێربخاتەو و دواپۆژ و چارەنوسی بخاتە بەرچاو، وەهۆی پزگاریبوونی بۆ فەراهم بێنێ
لەو پۆژ و بەسەرھاتە سەخت و سامناكە.

بەراستی وێنە و شیوەیەكی زۆر نایاب كاركەر لەدەروونا، بەجۆرێ ئەو كەسە ییری لێ
بكاتەو شەرم ئەی گری خۆی بخاتە ئەو دیمەن و شیوەیە و بێ زاری لێ دەرئەبێ، بەراستی
پوو وەرگێرەكان مافی ئەوەیان هەبوو كەلەشەرما خۆیان بشاردايەتەو و كۆتاییان بەئینایە
بەو بارە ناپەرەوایە كەلەسەری بوون، لەترسی ئەوە ئەو دیمەن و شیوەیان بەسەرا نەكشی!
ئینجا كۆتایی ئەهینێ بەو دیمەن و شیوەیە و ئەگوێزێتەو بۆ نەخشەكێشانی شیوەی
دەروونیان كە پەرە لە حەسادەت و سەرکەشی و مل هەپی و نەفامی، ئەفەرمویی: ﴿بَلْ يُرِيدُ كُلُّ
امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَى صُحُفًا مُنشَرَةً﴾ هەموو یەكێ لەوانە ئەیهوێ كەچەند نامە و نوسراویكی پێ بدرێ
كە كراوە و بلاوكراوێن لەبارەي مەبەست بەم نامە و نوسراوە چەند شتی پێوايەت كراوە و

ووتراوه ھەموو دەست ئەدەن و ھەلئەگرن، يەكئى لەوانە ئەمەيە كە ھەراق و ھەسادەت
 گرتوونى و بۇ ئەوانىش بىن، ھەركام لەوان چەند پەرەيەكى نوسراوى بۆيىت و بۆلۈكرىتەو
 بەسەر ھەردوم دا، لەسەر ئەم پايە ئەبىن مەبەست بەوانە سەرۆكەكان بىت كە داخ بوو لە
 دليانا وەھى بۆسەر ئەوان نەيەت و لەوان تىپەرېكات بۆسەر ئەم. پىروايەتئى تر ئەمەيە كە
 بىن بېرواكان بىيانويان ئەگرت بۇ بېرواھىنانيان بەمە كە ھەركام نامە و نوسراوىكى تايبەتى
 لەئاسمانەو بۇ بىت و فرىشتە بەتەر و تازەيى بۆى بىنئى و ھىشتا نە پىچرايىتەو و تيا
 نوسرايى لەخوای پەروردگارى ھەموو جىھاننانەو بۇ فلانى كۆپى فلان شوئىنى (محمەدى
 كۆپى عبدالله) بگەون، لەپىروايەتئىكى ترا ئەلئى: ووتيان ئەگەر محمد راست ئەكات با لەژىر
 سەرى ھەركام لەئەمەدا نامە و نوسراوى بەپىدايىن و تيايا نوسرايى پزگارىوونى لەئاگر
 بەھەرچۆر بووئى و مەبەست و پەلپ و داواكەيان زۆر ناپراستە و ئەو پەرى نەقامى و لارى
 نىشان ئەدا، لەبەرئەو شايستەى ئەوئەن كە دەربارەيان ئەفەرموئى: ﴿كَلَّا﴾ نەخىر شتى وا
 نابى و بائەوانە كۆتايى بىنن لەو پەلپ و بىيانوھ ناپرە و ايانەيان.

ئىنجاوازان ئەھىنئى لەوباسە و ئەپرا بۇ باسى ھۆى بېروانەھىنان و عىنادو سەركەشەكەيان،
 ئەفەرموئى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِمْ﴾ ئەوانە لە پۆزى دوايى ناترسن واتە ئەو نەترسان و
 بىن باكيەيان دورى خستوونەتەو لە قورئان و تاراندوونى لىئى.

ئەگەر ئەوانە بېروايان بېوايە و تىبگەيشتنايە لەو پۆزە سامناكە لەسەر ئەو بارە
 نەئەبوون و لەپىنگاى راست نەئەترازان، ئىنجا ھەمى تر تىيان ئەخوېرتەو و دواترىن قەسيان
 ئاراستەئەكات و لىيان ئەگەرئى كام پىنگا و چارەنوسى بۇ خوئيان دانەئىن و ھەلى ئەبىژىن،
 ئەفەرموئى: ﴿كَلَّا﴾ با كۆتايى بىنن لە پشت كەردنە قورئان و نەترسان لە پۆزى دوايى، ﴿يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِمْ﴾ بىن گومان قورئان ئامۇزگارە ھەردوم بىن دارئەكاتەو و ئەو پىوېست بىن بىريان
 ئەخاتەو ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِمْ﴾ كەواتە ھەركەس رىستبىتتى لەجىھانا لەبىرى بوو و لەبىرى
 دەرنەكردو و بەھۆى ئەو و بەختەو بوو لە ھەردو جىھانا، وەھەركەس ئەوئى ناوئى
 چى ئەكات با بىكات ئەو خۆى و ئەوئى ھەلىبىژاردو و بۆخۆى.

هرکس بههشت و نازو پښی بههشت بۇخوی هلهبښی با هلی بښی
 وههرکس . سهقر . سزای . سهقر . هلهبښی با هلی بښی . لهپاش نهوی ویست و
 خواهیشی دانا بۇ بهندهکانی و کردنی بهخاوهنی، خواهیشی له هلهبښاردنی پښکا بۇخویان،
 نینجا بهربهړه لای ویست و خواهیشی خوا نههینی بهدوایا و گهړانهوی هه موو شتی بۇلای
 خوا له دواییدا، بېوا بهوش شتیکی راسته و قورشان زور بهتوندی گرتوویه تی و نهیهوی
 بیچهسپینی له دهرونی بهندهکانی خوادا، نههرموی: ﴿رَمَّا يَذْكُرُونَ﴾ وه نهوانه بیرناکه نهوه و
 لهیریان نابی بههیچ کلوج ﴿لَا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ مهگر خوا بیهوی کهیر بکه نهوه و لهیریان بی،
 چونکه هه موو کارو کردوه و هه موو شتی بهستراوه به ویست و خواهیشی گهړه وی خواوه،
 لهو فراهه م دیت و بۇلای نهو نهروا و لهناو چوارچیوهی نهودا نه بی، هیچ کس ناتوانی
 ویست و خواهیشی درو پنچه وانه ویست و خواهیشی خوا بی.

بیرکردنه وه و لهیریبون بۇ پښکستنی که خوا فراهه می نههینی بۇ هرکس له بهندهکانی
 که خوا خوی نه زانی نهو کهسه شایان و شایسته به بوی، هه موو دلکان وان له بهینی دور
 په نجه له په نجه کانی قودره تی خوا بۇ هر بارو پوویه بیبا نهیبا و چونی ویست وهری
 نه گپښی، هرکات خوا زانی که نیازی بهندهکای پاک و خاویڼ و راسته پووی نهکاته
 گوپایه لی و چاکه، بهنده ناگا نیه و نه زانه بهوهی که خوا خواهیش و مهیلی کردوه، چونکه
 نهوه نهینی و غه یبه و له سنوری زانی نی بهنده دا نیه، به لام ناگا و زانایه بهوهی داوای
 لیکردوه و فرمانی پیداوه چونکه نه مهی بۇ باسکردوه، نینجا نهگر بهنده بهراستی لی
 بېږی بۇ هلهسان بهوهی که خوا دوا لیکردوه نهو حله خوا کومه کی نهکات و بهره و نهوه
 نهیبا به پښی ویست و خواهیشه بی سنورو بهرگری نهکراوه که ی.

نهوهی که قورشان نهیهوی بیچهسپینی و دایرښی له دهرونی موسلمانا نهو بی سنوری
 و بهربهړه لای مهیل و خواهیشه وی خوایه، که دهروری هه موو ویست و خواهیشیکی داوه و
 زاله بهسهریا، نهوه نهچهسپینی له دهرونا تا بهنده له هه موو شتیکا هر پوو لهو خوایه
 بکات به پاک و خاویڼی و هر بۇ نهو ملکه چ بیت ... چونکه به بی نهوه نیسلام له دلدا

جیگیرنابی، هەركات ئەو ئیسلامە راستەقینە لەدەدا جیگیربوو شیوەیەکی تایبەتی
پەیدانەكات، تیگەیشتن و بۆچوونێکی تایبەتی فەراھەم دیت كەلە هەموو پووداوەكانی ژیا
بۆلای ئەو ئەگەریتەو و بەپێی ئەو بۆچوون تیگەیشتنە ئەجولیتەو، ئەو تیگەیشتن و
بۆچوون یەكەم مەبەستە لەباسی ئەو بێسنووری و بەرەڕەلایە كەلە قورئانا هاتوو
بەزۆری و هەموو شتی بەستوووەتەو بەخواهیش و مەیلی خواوە.

ئینجا سوورەتەكە دوایی ئەهینێ بەوەصف و سەنایەك وەك رابەر و هۆ وایە بۆ
پیشەكە، پالپێوەنەرنێکی بەهێزە بۆ گۆنپرایەلی خوا و هۆی فەراھەم هاتنی ترس و ئومیدە
لەدەل و دەروونا كە كۆبوونەوێ ئەو دووانە نیشانە بپروای بەهێزی راستەقینە،
ئەفەرموی: ﴿مُرْ أَهْلَ الْقُرَىٰ وَأَهْلَ الْغُدُرَةِ﴾ هەر خوا شایان و شایستە بۆ لی ترسان و خۆ لی
پاریزی و خوا شایان و شایستە بۆ لی بووردن و شاردنەوێ گوناھ و تاوانی بەندەکانی.

(ئیمامی ئەحمەد) و (تیرمزی) و (نەسائی) و چەند كەسی تر حەدیس ئەهینن
لە (ئەنەس) وە -خوا لی پاری بێ- كە پێغەمبەر (ﷺ) ئەم ئایەتە ئەخوینیتەو و ئینجا
ئەفەرموی: خۆای ئێوە ئەفەرموی: من شایانم بۆ ئەمە و مەترسی و خۆپاریزیم لی بکری،
كەواتە نابێ هیچ پەرستراوی پەوا بدری لەگەڵ من، كەواتە هەركەس لە من ترسا و خۆی
پاراست لێم بەم پەنگە هیچ پەرستراوی تری پەوا نەدا لەگەڵ منیش شایانم بۆ ئەمە لی
ببوورم و گوناھ بپرەم.

وصلی الله وسلم علی رسولہ محمد وآلہ وصحبہ وکل تابع لہم بإحسان

داوای لێبووردن ئەکەم لە پەروردگار لەگەڵ وەرگرتنی ئەم تەفسیرە و یارمەتی دان بۆ

تەواوکردنی. ۱۴۰۳/۳/۳۰ بەرانبەر ۱۳/۳/۱۹۸۳.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أُقِيمُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ﴿١﴾

سوورەتى (القيامة) مەككەيە (٤٠) نايەتە

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ئەم سوورەتە زۆر بەھیزو بەتوندی بەرھەنگارى دڵ ئەوەستى، شىۋەى سامناكى پۆزى دوايى و ئەو وىران بوونى بوونەومرو سامو بيمو دڵەرزەى ئادەمى نیشان ئەدات بەو شىۋەو جۆرە كەس نەدیدی قورئانىە، ئەوەش لەبەر دەم كوتكردن و بەرپەرچ دانەوێ ئەو نەفامە بى باوەرپانەى كە باوەرپان بەو پۆزە نىو بەلاقرتى و سەرسوڤمانەو پەرسىار ئەكەن لەو پۆزەو لەھاتنى ئەو پۆزە، باسى ئەو پۆزەو پووداوەكانى گىڤاوە بە مەبەستىكى سەرەكى و ئەساسى ەك لەمەو پاش بەيارمەتى خوا پوون ئەبێتەو لەناو بەناوى نايەتەكاندا، بەكورتى مەبەستى ئەم سوورەتە ئەمەبوو، ئىنجا با بەدرىزى بىيىنە ژىرسايەى نايەتەكان، لەيەكەم جارەو لەپاش ووتەى بسم الله كەھەر يەكەم جار تەفسىرمان كرد لەباتى ھەموواندا، ئەفەرموى: ﴿لَا أُقِيمُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ ئەو ووتە پىرۆزەو وىنەى زۆر بەكارھىنراوە لە زمانى عەرەبدا، لە شىۋەو ووتارى تردا ەك لەقورئانىشدا لەچەند نايەتىكدا ھاتووە، واتە وشەى ﴿لَا أُقِيمُ﴾ لەپىش سویند دا بەسنى جۆر تەفسىركراوەتەو:

- ١- سویند ناخۆم، چونكە شتەكە پوون و ئاشكرايەو سویندى پىناوى، لىرەدا واتە سویند ناخۆم بە پۆزى دوايى چونكە ئەو پۆزە پوون و ھاتنى شتىكى پوونە.
- ٢- بەتوندى سوین ئەخۆم بۆ دۇنيایى لەسەرى.
- ٣- ووتەى ﴿لَا﴾ زیادەو سویند ئەخۆم، ەك پىت و ووتەى تر كە زیادەو ئەلین ووتارى پى جوان ئەكرىت، بارى تىرىش گوتراوە دەربارەى ووتەى ﴿لَا﴾ ئەوەش ئەمەيە ووتەى ﴿لَا﴾ بۆ رەد بىت لەوێ كە بى پرواكان گومان ئەبەن.

وَلَا أَقِيمُ بِالْفَقِيرِ اللَّوَامَةَ ﴿٢﴾ اِيْحَسْبُ الْإِنْسَانُ اَلَّذِي جَمَعَ عِظَامَهُ ﴿٣﴾ بَلَى قَدَرِينَ عَلَيَّ اَنْ تُسَوِّىَ بَنَانَهُ ﴿٤﴾

بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ﴿٥﴾ يَسْتَلْ أَيَّانَ يَوْمَ اَلْقِيَمَةِ ﴿٦﴾

﴿وَلَا أَقِيمُ بِالْفَقِيرِ اللَّوَامَةَ﴾ وه سویند بهو نهفسه لهخواترسه کهلومهی خوئی نهکات لهسر گوناو کهمو کوپی خوئی، وهبه چهند جوئی تریش تفسیر کراوهتهوه، سویند لهسر خوراوهکه باس ناکات بهروونی، بهلکو به شیوهیه نهیگهیهنئی وهک ووتهیهکی سهربهخو، نهفهرموئی: ﴿اِيْحَسْبُ الْإِنْسَانُ اَلَّذِي جَمَعَ عِظَامَهُ﴾ ئایا ئادهمی وا گومان نهبات که ئیمه ئیسکهکانی کوناکهینهوه؟ مههست ههموو ئادهمی نیه بهلکو تیرهی ئادهمییه که خاوهنی ئهو گومانه بهده زوره لهناویاندا، هر حوکمو بریاریک پوو بکریته هر تیرهیهک مهرج نیه ههموو نهئدامهکانی بهو جوړه بن، شتیکی باوه له ههموو زیانیکیدا. مهسهلهی زیندو بوونهوهی مردو بهتایبته لهپاش پزانی و تیکهلبوونی بهخاک و نهمانی شیوهکهی ئهو مهسهلهیه لهناو بت پهستهکانی عهرهبا بهلکو لهناو چهرخه نهقامیهکاندا له کون و لهتازه ئهو مهسهلهیه زور به نهگونجاو سهرنج نه درا قورئان له گهلی جیگادا بهچهند بهلگهی پوون ئاشکرای نهکات، جا لهبر نهوه لیږدها دلنیایی لهسر نهکات بهجوړنکی زور بهمیژو گرنگ نهفهرموئی: ﴿بَلَى قَدَرِينَ عَلَيَّ اَنْ تُسَوِّىَ

بَنَانَهُ﴾ بهلی کویان نهکهینهوه لهکاتیکیدا تواناو دهسهلات دارین بهسر پړیک و پیک کردنی سره پهنجمو نهترافهکانی وهک خوئیانی ئی بکهینهوه، واته نهک تهنها کوکردنهوهی ئیسکهکانی، بهلکو گرنگتر لهوه که بریتیه لهوهی وهک جارانی ئی نهکهینهوه!! بیگانهکان لهم نایهتهیان وهرگرت موړکردنی پهنجه(طبع الاصابع). پاک و بن گهردی بو پهروردگار که شیوهی نهخشی پهنجهی هرکهسی جیاواز گنپراوه له ههموو کهسانیکی ترا

نینجا لیږدها واز نههینئی له باسهکهو نهگوینزیتهوه بو نهوهی که پال نهئی به ئادهمی یهوه بو نهو گومانه بهومر که نهفهرموئی: ﴿بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ﴾ ئادهمی نهیهوئی تاوانو خراپهکاری بکات و بهردهوام بیئت لهسر نهوه بهبن جلهوگیری، واته نهگهر باومپینئی به زیندوو بوونهوهو حیساب و پرسیارو تولهی پوژی دواپی نهبن کوتایی بینئی و ناشیهوئی کوتایی بینئی، وهک نهفهرموئی: ﴿يَسْتَلْ أَيَّانَ يَوْمَ اَلْقِيَمَةِ﴾ به لاقرتی یهوه پرسیار نهکات و زور به شتیکی دووری نیشان نهءات و نهلی: ئایا کهی نهبن پوژی دواپی، جا لهبر نهوه وهلامی ئهو پرسیاره نهءاتهوهو بهرپهرچی نهءاتهوه به چهسانی و بهبن سر ئی کردنهوهو سستی،

وَإِذَا رَأَى الْبَصُرُ ﴿٧﴾ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَتَى الْمَفْزُورَ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٢﴾ يُنْفِخُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٣﴾

ئەفەرموئ: ﴿وَإِذَا رَأَى الْبَصُرُ ﴿٧﴾ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَتَى الْمَفْزُورَ ﴿١٠﴾﴾ ئىنجى
 كاتى چا و لە سام و بىم و سەرگەردانى دا حەوارەو ئەبەلق ئىبى، مانگ پووناكەيەكى
 نامىنى، و خۆرو مانگ كۆئەبنەرە لە هەلەاتەندا، كاتى ئەو پووداوە سامناكانە بەدى دىن
 ئادەمى ئەلى ئەمۆ بۆ كوئى پاكردن ئەبى، واتە ئاومىد ئەبى و ئەلى بۆ چ شوئىنى پاكردن
 ئەبى و بۆكوئى بېژىن و خۆمان پزگار بكەين، بەم پووداوە سامناكانە كە بەدى دىن لەكاتى
 هاتنى ئەو پۆژەدا دەم كوتى ئەوانە ئەكاتەو كە هاتنى ئەو پۆژە بە نەگونجاو و دور
 داهەنن، بىگومان هىچ پەنايە نىو دەرچوون لە دەستى قودرەتى خوا نى، لەبەر ئەوە
 پىياندا هەلەشاخى و پەنا نانى هەموو كەس كورت ئەهينى لە پەناى خاوادا ئەفەرموئ:
 ﴿كَلَّا لَا وَزَرَ﴾ با كۆتايى بهينى ئەوەى بەدواى پەناو مەلجەنى ترا بگەئى، وەك ئەفەرموئ: ﴿إِلَّا
 رَبُّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ﴾ تەنها بۆلای خوايە لەو پۆژەدا قەرارگای هەموو كەس و هەموو كاروبارى
 بەپىى بىرارى ئەوەو بەپىى مەيل و خواهيشى ئەوەو، ئەوەى كە ئادەمى ئەيوست كە سەر
 بكاتە تاوان بەبى حىساب و پرسیار هەرگىز نابى، بەلكو هەرچى كردبى لەپىش مردن و ئەوە
 كە بەجىى هىشتبى بۆ پاش مردن لە چاكەو لە خراپە پرسیارى ئى ئەكرى بەپىى ئەوە
 پاداشت و تۆلەى خۆى وەرئەگرى وەك ئەفەرموئ: ﴿يُنْفِخُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ﴾ ئادەمى هەوالى
 پىئەدرى و حىسابى لەگەل ئەكرى بەهەر كردهوێك كە پىشى خستوو و دواى خستوو،
 ئەوەى كە لە ژيانى خۆى دا كردهوێتى لە كارو كردهوى چاك، وە ئەوەى دواى خستبى
 وەك وەقف و مزگەوت و عىلم و پىشەسازىيەكى خىر كە لەپاش خۆى بەردەوام ئەبى و
 ئەمىنەتەو، يا بە پىچەوانەو وەك شوئىنى خراپەكارى و بىرو باوەرىكەى بەد كە خەلكى
 لەپاش خۆى شوئىنى ئەكەوئ، ئادەمى هەر عوزرو بىانوىيەك بەنیتەو لەسەر
 خراپەكارىيەكى سوودى نابى و لىى وەرناگيرى، ديارە ئەو عوزرو بىانوانە ناگرتەو كە
 شەرع ئەيانكات بە عوزر وەك شىتى و بىئاگايى و ئەو عوزرانەى تر، بە كورتى هەر كەسى بە
 شەرع موكەلف يىت،

بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَى نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾ وَلَوْ أَلْقَى مَعَاذِيرَهُ ﴿١٥﴾ لَا تَحْرِكْ يَدَاكَ يَدَاكَ لَتَعَجَلَ بِهَا ﴿١٦﴾ إِنَّ
 عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ﴿١٧﴾ فَإِذَا قَرَأَهُ فَأَنبَحُ قُرْآنَهُ ﴿١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿١٩﴾ كَلَّا بَلْ يَحْسَبُونَ
 الْعَاجِلَةَ ﴿٢٠﴾ وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ﴿٢١﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ﴿٢٢﴾ إِلَى رَبِّهَا نَاطِرَةٌ ﴿٢٣﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بِاسِرَةٌ
 ﴿٢٤﴾ تَنْظُرُ أَنْ يَفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿٢٥﴾

وهك نه فرموی: ﴿بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَى نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ﴾ واته وان بینن لهوی كه هوالی پی نه دری،
 نادمی خوی بهلگه به سهر خویه وهو شایه ته له سهر کرده وهکانی خوی، یا مه به ست نه وه به
 نادمی وا دروست کراوه نه توانی پنگای راست بداته بهر، که واته بهر پرسیاره له خوی
 هرچند عوزرو بیانو بهینن نه وه لئی وهرناگیری وهك نه فرموی: ﴿وَلَوْ أَلْقَى مَعَاذِيرَهُ﴾ نیت
 هرچنده عوزدهکانی بهینیتته وه. پیغه مبری نازین(ﷺ) نه ونده به سوزو پرورش بوو
 له سهر راگه یاندنی په یامه پیروزه که ی، مه ترسی نه کرد له وه شتیکی له بیر بچی به هوی نه وه
 به په له لگه ل(جویره نیل) دا ووتهکانی نه خویندو نه وه ستا تا نه و لی بیتته وه، نینجا خوا
 له م چوار نایه تی داهاتو وه دا بهرنامه ی وهرگرته که ی بو باس نه کات و دنیای نه کات که
 پاریزگاری په یامه که ی نه کات و کوی نه کاته وه، به پوونی نه فرموی: ﴿لَا تَحْرِكْ يَدَاكَ يَدَاكَ لَتَعَجَلَ بِهَا﴾
 ﴿يَدَاكَ﴾ زویانت مه جولینه به خویندنی قورثانه که ت له گه ل(جویره نیل) دا بو نه وه ی په له ی
 پی بکه تی و به په له وه ری بگری نه وه هندیکت له بیر بچی ﴿ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ﴾ واته په له مه که
 و خمی له بیر چوونت نه بی، چونکه له سهر نیمه به کوکرده وه ی له سنگت داو دامه زاندنی له
 زوبانتا ﴿فَإِذَا قَرَأَهُ فَأَنبَحُ قُرْآنَهُ﴾ که واته بهرسته و کاتی نیمه خویندانه وه نینجا تو شوینی
 بکه وه به دوی نه ودا بیخویننه وه.

خویندنه که ی(جویره نیل) ی کرد به خویندنی خوی، به راستی به سه بو گه یاندنی پله و
 پایه ی بهرزی(جویره نیل)(علیه السلام) ﴿ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ﴾ نینجا بی گومان له سهر نیمه به
 به یان و پوون کرده وه ی نه وه نادیا ری و نه زانراو بیت له مانا و مه به ستهکانی نه و قورثانه،
 که واته په روه ردگاری میهره بان دنیای کرد له سهر پاراستنی مانا و مه به ستهکانی له لوتف و
 میهره بانیه که ی به زیاد بیت، له پاش نه م چوار نایه ته که به تیغه لکیش هیئای به دوی باس و

پووداو هكاني پۇژى دوايى دا، ئىنجا دەست ئەكاتەمە بەباسى ھەندى تر لە بەسەرھات و
 پووداو هكاني ئەم پۇژە، ئەفەرموى: ﴿وَاتَّهَى نَادِمَى كُوتَايى بَيْنَهُ هَلْ مَخْلَعَتْنِ بَمَ
 ژىانى دىنايە، يان ئەى پېفەمبەر پەلەكردن مەكە بە يادو لەسەرخۆ بە، ئىنجا لەو
 پياھەلشاخانەم ئەگۆيزىتەمە نەنگ و تەشەر ئەدا لە نادەمى كە واز ئەمىننى لە خىرو
 بەرژەمەندى خۆى و بەدواى شەپو سزاي خۆى دا ئەگەرئى، ئەفەرموى: ﴿وَشەى﴾
 لىژەدا بۇ وازمىنانە لە مەبەستى پېشوو، مىنانى مەبەستىكى تر كە ئەفەرموى: ﴿مَعُونَةُ النَّاسِ
 وَدَارُ الْآخِرَةِ﴾ ئىو ئەى نادەمى ئەم ژيانى دىناقان خۆش ئەوئى و چاوتان ھەر بېرەتە
 ئەمە وازتان مىناو لەوئى كە ئەبى ئەم بە گرنگ بگرن و بزائن كە ئەم ژيانى دىنايە شتىكى
 كەم و كاتى يە، ئەمەى ھەمىشەيى و نەپراو يە پۇژى دوايى يە، ئىنجا بەكورتى وىنەو
 نمونەيە ئەخاتە بەرچا و كە نەفامان لە دىيادا باوەريان پىئى نەبوو، ئەفەرموى: ﴿رُجُوعُ يَوْمِهِ
 نَاصِرَةٌ﴾ چەند پوويەك لەو پۇژەدا لە خۆشى و كامەرانىدا ئەدرەوشىتەمە ﴿إِنْ رَجَعْنَا نَاطِرَةٌ﴾ سەرنج
 دەرن بۆلای پەرەردگاريان و تەماشاي ئەم ئەكەن و ھەر بەووە خەريكن، بەو وىنەو لەو
 كاتەدا سەرنجى ھىچى تر نادەن و ھىچى تريان بەخەيالدا نايە، ھەرچۆنئى نمونەو وىنەيەك
 لە غەم و پەژارەو ناو مىندى و بەش بپراوى ئەخاتە بەرچا و ئەفەرموى: ﴿رُجُوعُ يَوْمِهِ نَاصِرَةٌ﴾ وە
 چەند پوويەك لەو پۇژەدا زۆر عەبوس و ناشىرىن و پەش داگىرساون ﴿تَنْظُرُ أَنْ يَمْلَأَ بِهَا قَافِرَةٌ﴾ لايان
 وايە و چاوەروانى ئەكەن سزاو كەردەو يەكيان دەريارە بكرئى كە شكىنەرى بېرپەرى پىشتيانە.
 ئەم ئايەتەو چەند ھەدىسئى دىتنى بپرواداران بۇ خوا و نەدىتن و بى بەشى بى بپرواكان لەو
 بەھرە گەرەيە پوون ئەكەنەمە، بى گومان ئەم دىتنە بەجۆرئىكە شايسىتەيە بۇ خواو لە
 سنورى باو و ژىرى ئىمەدا نى يەو نابى بپراوردى بكرئى لەگەل دىتنى ئىمەى ئەم جىھانەدا،
 كەواتە ئەبى ئىمە بپروامان پىئى ھەبىت با چۆنئەتەكەى نەزانىن وەك زۆر لە پووداو و
 بەسەرھاتەكاني ترى پۇژى دوايى، كەواتە ئەم ھەموو ھەراو ھۆسەى كە موغەزىلە
 فەراھەميان مىناو دووبەرەكيان پىئى پىك مىنا لەنىوان مۇسلمانانداو خەريكيان كەردن لە
 مەبەستى پاستەقىنەى ئىسلامو تەئوىلى ئايەت و ھەدىسيان كەرد بەجۆرئىكى ناپەوا، ئەم
 ھەراو ھۆسەى موغەزىلە زۆر ناپاست و ناپەوا بوو، خوا بىباو نەيھىتەتەمە.

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ النَّرَاقَ ﴿٦٦﴾ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ﴿٦٧﴾ وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ ﴿٦٨﴾ وَالَّتِلْكَ السَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿٦٩﴾ إِلَى رَبِّكَ
يَوْمَئِذٍ السَّاقُ ﴿٧٠﴾ فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى ﴿٧١﴾ وَلَكِنْ كَذَّبَ ﴿٧٢﴾ وَتَوَلَّى ﴿٧٣﴾ ثُمَّ دُحِبَ إِلَى أَهْلِهِ بِسَاطِئِ ﴿٧٤﴾ أُولَى
لَكَ فَأُولَى ﴿٧٥﴾ ثُمَّ أُولَى لَكَ فَأُولَى ﴿٧٦﴾ فَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَن يُتْرَكَ سُدًى ﴿٧٧﴾

ئەو دوو وێنەو نموونەى پۆژى دواىبەى خستە بەرچاو، ئىنجا بەشى لە شىوەى مردن و
گيان کيشان ئەخاتە بەرچاو کە مردن يەكەم قاپىە بۆ پۆژى دواى، ئەو مردنە كەمات هىچ
شتى بەرگرى ناكات و بەشى هەموو گيان لەبەرىكە، گەرەو و بچوك، شاو گەدا، زۆردارو
بى زۆر، كەبىر كەردنەو لەو مردنە خوڕپە و بىم ئەخاتە دلى هەموو ژىرى و ئەيگىر تەو لە
سەركىشى و خراپەكارى، لەيەكەم جارەو پيا هەلشاخانى ئاراستەى ئەوانە ئەكات كە ژيانى
دنیا باو ئەدەن بەسەر ژيانى ئەو دۇنيا، ئەفەرموى: ﴿كَلَّا﴾ ئىنجا ئەفەرموى: ﴿إِذَا بَلَغَتِ النَّرَاقَ﴾
كاتى گيان ئەكاتە لای سەرووى سنگ ﴿وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ﴾ وە ئەگوتى: ئايا كى دوعا و نوشتە
ئەكات بۆى، بەلكو پزگارى بكات لەو سەختى و تەنگى؟ واتە ئەوانەى وان بەدەوریدا ئەكەونە
كردو كۆشاك بۆ هەرشى كە پزگارى بكات ﴿وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ﴾ وە كابراى ئەخۆش گومان ئەبات و
ئەزانى ئەم بەسەر هاتە مردن و جيا بوونەو يەتى لەم دنيايە ﴿وَالَّتِلْكَ السَّاقُ بِالسَّاقِ﴾ وە لاقى
ئەپىچى بەلاقىو و ناتوانى بيان جولىنى، يان سەختى مردن و جيا بوونەو لەدنيا
ئەپىچى و تىكەلى سەختى سام و مەترسى پۆژى دواى ﴿إِن رَّبَّكَ يُؤَمِّدُ السَّاقَ﴾ لەو پۆژەدا
هەر بۆلای پەرەردگارتە ئەى ئادەمى مردن و سەوق كردنت، ئەبى بچىتە بەر حوكم و دادگاى
ئەو، ئىنجا باسى كەردەو بەدەكانى ئەكات كە بەرەم و سەرەنجامەكەى ئەفرىنە لەلایەن
خواوە ئەفەرموى: ﴿فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى﴾ ئىنجا ئەو ئادەمى بەدە نەباوەرى هەبوو بەو كە
پىويستە باوەرى پى هەبى، وەنە بەراستى زانىو، ئەنۆژى كەردووە كە هۆى پەيوەندى
بەخوای خوێو، ﴿وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى﴾ بەلكو ئەو بەدۆر زانىو و پووى وەرگىراو لە
خوایەستى و گۆپرايەلى، ئىنجا خراپتر لەو ئەو هەبوو كە شەخە و شانازى كەردووە بەو بارو

کرده‌وه به‌دانه‌ی وهك نه‌فهرموی: ﴿ثُمَّ دَمَبَ إِلَهُهُ يَنْطَلُ﴾ نینجا نه‌گه‌رایه‌وه بۆ ناو که‌سو و کارو
 مال و مندالی به‌که‌شخه و لاره و له‌نجه‌وه و شادمان بوو به‌و بارو کرده‌وه به‌دو په‌سته‌ی که
 له‌سهریه‌تی، که‌واته شایسته و شیاوی نه‌وه‌یه که نه‌و نزاو هه‌په‌شه سه‌خته‌ی ئا‌پاسته بکری
 که نه‌فهرموی: ﴿أَوَّلَ لَكَ فَأَوَّلَ﴾ واته وه‌یل و نه‌فرین بۆ تۆو خوا دوو‌چاری شتی‌کت بکات که
 پیت ناخۆشه ﴿ثُمَّ أَوَّلَ لَكَ فَأَوَّلَ﴾ نه‌م رسته وهك له‌هه‌دیسدا هاتوه پینه‌مبهری نازین(ﷺ)
 یه‌خه‌ی (نه‌بو جه‌هل) ی گرت و پای وه‌شاندو نه‌و ووتیه‌ی پی‌فهرموو، نه‌ویش ووتی نه‌ی
 محمد ئایا هه‌په‌شه‌م لی ده‌که‌یت، سویندم به‌خوا نه‌تۆو نه‌خواکه‌ت هیچ شتی ناتوانن بکه‌ن،
 به‌لام خوا له‌به‌درا به‌پرسوایی له‌ناوی برد بۆ دۆزه‌خ، له‌میژووی بانگه‌وازه‌کانی خوا‌دا
 چه‌ند(نه‌بو جه‌هل) بووه و خوا به‌و جوړه له‌ناوی بردون، هه‌رچه‌نده نه‌م ئایه‌ته له‌باره‌ی(نه‌بو
 جه‌هل) دا هاتبیته‌ خواره‌وه، به‌لام تاییه‌تی نیه به‌ره‌وه، به‌لکو هه‌موو نه‌بو جه‌له‌کان
 نه‌گرتیه‌وه، نینجا له‌دوا دوایی سووره‌ته‌که‌دا ده‌ستکاریه‌کی دل‌ه‌کان نه‌کات به‌چه‌ند
 به‌سهره‌ات و پو‌داویک که‌به‌سه‌ر ئاده‌می دیت و به‌لگه‌یه‌کی پو‌ونن له‌سه‌ر ته‌گیرو ته‌قدیری
 خوا له‌ژیان و په‌یدا بوونی نه‌م ئاده‌میه و هه‌روه‌ها به‌لگه‌ن له‌سه‌ر زیندو‌بوونه‌وه و دووباره
 کردنه‌وه‌ی ئاده‌می، نه‌فهرموی: ﴿أَبْخَسُ الْإِنْسَانُ أَنْ يَبْرُكَ شَيْءٌ﴾ ئایا ئاده‌می وا گومان نه‌بات
 که‌وازی لی نه‌هینری به‌بن لی‌پرسینه‌وه و حیساب و پا‌داشت و تۆله، بن‌گومان نه‌و گومانه
 هه‌له و ئا‌پاسته، چونکه کار دروستی و لی‌زانی خوا داخوازه بۆ نه‌وه که‌فرمان بدا به‌چاکه و
 جل‌ه‌گیری بکات له‌خراپه، نه‌وه‌ش نابن به‌بن پا‌داشت و تۆله، وه زۆرجار له‌م دنیا‌یه‌دا پیک
 نایه که‌واته نه‌بن جیهان و ژیا‌نیکی تر به‌دی بیت تا نه‌و دادپه‌روه‌ریه‌ی خوا نه‌نجام بدری و
 بیت، نینجا هه‌رچۆن لی‌زانی و دادپه‌روه‌ریی خوا داخوازه بۆ دووباره‌کردنه‌وه و دروست
 کرن و فره‌هم هینانی یه‌که‌م جار ده‌لیل و به‌لگه‌یه‌کی به‌هیزو تیرو ته‌واوه له‌سه‌ر نه‌و
 دووباره‌کردنه‌وه، ئایا دروستکردنی یه‌که‌م جار به‌ده‌سه‌لات و قودره‌تی خوا نه‌بوو؟ بن‌گومان
 شتیکی پو‌ونه نه‌بن بلنن و ناچارین بلنن: به‌لی، چونکه نه‌گه‌ر وانه‌لین نه‌بن خوا نه‌واسته
 بلنن به‌رنکه‌وت یا خۆی خۆی دروستکردوه!!

أَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ نُظْمَةٌ مِّن مَّنِي يُمْنِي ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عِلْفَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿٣٨﴾ لِّجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٣٩﴾ أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدْرِ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتِ ﴿٤٠﴾

بن گومان هر که سینک خوی به ژیر بزانی له پوهی نایه هیچ کام له دوانه بلن، کهواته هر باره راسته که بلنن وه که فرموی: ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ نُظْمَةٌ مِّن مَّنِي يُمْنِي﴾ نایا نادمی دلوی ننبوو لهو ناوهی که نبریزنرته منداں دان؟ ﴿ثُمَّ كَانَ عِلْفَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ﴾ نینجا له پاشا کهرا به گوشت پاره یه، نینجا له پاش نهوه خوا دروستی کردو گیانی کرد به بریداو پیکو پیکو کرد ﴿لِّجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ﴾ بهم جوړه پیکو پیکو کرد لهو دلویه ناوه دو جوړی دروست کرد که بیریتیه له نیرو من، کهواته ننبی هر نهه بلنن و باهرمان هر بهمه ببی که خوا نه فرموی و نهی هینن بهدوای نه بهلکه پووناندا، ﴿أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدْرِ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتِ﴾ نایا نهو پهروردگار که نهه نادمیهی له یه کهم جاره وه بهو جوړه دروستکرد، نایا نهو پهروردگار توانا و دسه لات دار نیه بهسر نهوهی مردو و کان زیندوو بکاته وه؟ پیغمبری نازیرامان (ﷺ) هرکاتن نهه نایه تهی نه خویند نهی فرموی: (سبحانک بلی) پاک و بن گهردی بو تو خواجه بهلن توانا و دسه لات داری، نهه بهلگو دهلیله پوونه له چهند شوینن لهه تهفسیردا بهدریزترو بهروون تر نوسراوه خوا به میهره بانی خوی لیمان و هرگری.

والحمد لله وصلي وسلم على سيدنا محمد وعلى آله وأصحابه وأزواجه وأولاده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا ﴿١﴾ إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِن نُّطْفَةٍ

أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٢﴾

سورہ تی (الإنسان)

مہککے بیہ (۳۱) نایہ تہ

بسم الله الرحمن الرحيم

لہ مہندی پریوایتا ہاتوہ کہنہم سورہ تہ مہدینہ بیہ، بہ لام نیشانہی مہدینہی پیوہ دیارنیہ، بہ لکو بہ لگہ لہ سہر مہککے بیہ تیہ کی زورہ بہ تایبہ تی کہلہ دواوایی سورہ تہ کہدا فرمان نہدا بہ خوگری بو بریاری خوا کہنہو فرمانہ لہ مہککدا نہات، لہ برئوہ بہ دلنیا بیہوہ نہ لین مہککے بیہ، لہم سہر تایہ شدا چہند بہ لگہ یکہ باس نہکات لہ سہر مہککے بیہ تی نہم سورہ تہ و پوون۔

نہم سورہ تہ دہست پی نہکات بہ باسی پیدابوونی یہ کہم جاری ناہمی و تہ قدیرو بریاری خوا لہم جیہانہدا لہ سہر نہ باسی تاقیکردنہوہکانی خوا وہ کو تایی نہہینن بہ باسی دواپوژو سہرمنجامی نہو تاقیکردنہوانہ بہ پیئی ویست و خواہیشی خوا، کہواتہ بہو سہرہتا و دوا بیہ دہست نیشان نہکات بہو تہ قدیرو تہ گبیرہی کہ خوا دایناوہ بو ژیان و پاش ژیان بہ جوڑی بو ہموو ژیری دہرہ کہوئی کہ نابن نہم ناہمیہ خوئی بہرہ لاکات و سہر بکاتہ تاوان و خراپہ کاری، بہ لکو بیرو ہوشیک بکاتہوہ لہ دوا پوژ، نینجا لہ نیوان نہو سہرہتا و دوا دوا بیہدا چہند شیوہی نازو نیعمت نہہینن بہدرنژی، وہ نہوش بہ لگہ یکہ لہ سہر نہمی کہ نہم سورہ تہ مہککے بیہ، نینجا با گوئی بگرین لہ نایہ تہ پیوژہکان تا فہرو بہرہ کہ تہکانی بریژی بہ سہر دل و دہروونمانا، لہ پاش بسم الله نہفہرموئی: ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ

حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا﴾ نایا رابنوورد بہ سہر ناہمی دا کات و چہرخیک لہ زہمانی پینشوودا لہکاتیکدا نہو ناہمیہ شتیکی نہبوو باسکرا و بیت و ہیچ دروستکراوی بہدل و

خه یالدا گوزمیری نه ده کرد، واته بهلئی ئادهمی بهو جوړه بوو تا خوا هه والی دروستکردنی دابه
 مه لائیکه ته کان، ئه م ئایه تی یه که مه به لگه یه کی قه تعیه له سهر شهو ئادهمی تازه په یدابووه و
 هر که س بېجگه له وه بلئی هه لیه و درو ئهلئی، یه که م جار بهم شیوه پرسپاره به راستی حق
 وایه ئادهمی بیرئ بکاته وه له م فرموده یه و بیرئ بکاته وه له وهی له م بوونه وهره دا نه بوو و
 ناو و باسی نه بوو تا دهستی قودره ت هینایه کایه وه و کردی بهم گیانه بهره به نرخه و هوئی
 ژیان و مانه وه و پهره سهندن و ژوربوونی بو فرهام هینا، پیویسته بیربکاته وه له وهی چوون و
 له چی فرهام می هینا وه و چی لی داوا نه کات؟ له یه که م جار وه هه والی دا به دروستکردنی ئه م
 تیره یه به دروستکردنی یه که م که س که ئاده مه و باوکی هه مووانه و له خاک دروستی کرد به و
 جوړو شیوه ی که له چند ئایه تی که دا باسی فرمووه، ئینجا باسی دروست کردنی نه وه کانی
 نه کات به گشتی چ نیرو چ می، نه فرموئی: ﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ تُطْفِئَةِ أَمْشَاجٍ﴾ واته به راستی
 ئیمه نه وه کانی یه که م که سمان دروست کرد له دلویه ناوین که تی که له له که ره سه و ماده ی
 نیرو می که یه که نه گرن و پیوه ن نه بن له منال داند، یان تی که له له و که ره سانه که تایبه تن به م
 تیره یه و پاریزمیری ئه م تیره ی ئاده میه ن و ناهیلن تی که لی تیره و گیان له بهرینکی تر بن، که به
 زانیاری تازه ناو نه برین به (جینات) که له یه که م جار وه پاریزمیری تیره که یه، هه ره ها
 پاریزمیری سیفه ت و نیشانه کانی بنه مال ه کانه، بی گومان نه بن مه به ست به (الإنسان) ی دوه می
 نه وه کان بیت، چونکه نه مان له و دلویه ناوه دروست کراون، نه که یه که م که له خاک دروست
 کراوه، دهستی قودره ت به و جوړه ئه م نه وه ی ئاده میه ی دروست کرد له و دلویه ناوه تی که له،
 نه که له خوړایی و گو تره کاری، به لکو بو نه وه ی تا قی بکری ته وه و بو نه وه ی خوا زانیویه تی
 ئاده می به کرده وه به دی بینئ و ناشکرای بکات، وه که فرموئی: ﴿تَبْلِيْغٍ﴾ له کاتین که تا قی
 نه که ینه وه، جا له بهر شهو هوئی و هر گرتن و به دی هینانی تا قی کردنه وه که فرهام بیت،
 خوی میهره بان هینزی بیستن و بینینی پی به خشپوه وه که نه فرموئی: ﴿فَجَعَلْنَاهُ سَبِيْمًا بَصِيْرًا﴾
 به هوئی شهو گیرامان به بیسه ریکی بینر، ئینجا له گه ل شهو هوئی ناسین و زانینه دا
 ده سه لاتدارو توانای کرده وه به سهر هه لیزاردنی ری که یه که بو خوئی به خواهیشی خوئی،

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٢﴾ إِنَّا آغْنَيْنَاكَ الْكَافِرِينَ سَلِيلًا وَأَغْنَيْنَاكَ
وَسَعِيرًا ﴿٤﴾ إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾

نه فرمودی: ﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ﴾ به راستی نیمه پرینمونیان کردووه به پنگه‌ی راست
ناشنامان کردووه به بهلگه و نیشانه‌ی زُرو به ناردنی نامه‌ی خوا بوی ﴿إِنَّا شَاكِرًا وَإِمَّا
كَفُورًا﴾ نیت سوپاس گوزارو چاوله‌بهری چاکه‌ی خوا، یان سپله و بن‌باوهر، له‌باتی پرینمونی
وهرگر فرمودی: سوپاس گوزارو چاوله‌بهری چاکه‌ی، چونکه سوپاس و چاوله‌بهری
نزیکترین حالت‌ه که پرو نه‌کاته دلی پرینمونی وهرگر، له‌پاش شه‌ی زانی که هیچ نه‌بووه
ناو و باسی نه‌بووه و هیزی بیستن و بینینی پی‌دراوه، وه پرینمونی کراوه و نینجا سهر به‌ست
کراوه بۆ هلبزاردنی کام بار، نینجا به‌رهم و سهرنجامی نه‌و تاقی کردنه‌وه و هلبزاردنی
هردو پنگه‌که نه‌خاته به‌رچاو و له‌پیشه‌وه به‌کورتی چاره‌نوس و پاشه‌پوژی بن‌باوهر
سپله باس نه‌کات، نینجا به‌دریژی چاره‌نوس و دوا پوژی به‌واداری چاو له‌بهر باس نه‌کات،
چونکه ترساندن و همره‌شه‌گرنگ‌تر و به‌سوودتره، به‌م شیوه‌ سهرتا و دوا دوا‌یی فرموده‌که
بریتی نه‌بی له‌به‌واداران و شه‌ش شیرین تره، وه دریژی دا به‌ باسی نازو پرینی به‌واداران و
به‌کورتی باسی سزای بن‌به‌وایانی فرمود، چونکه شیوه‌ و جه‌وی سووره‌ته‌که و به‌کهم جاری
خوشی و چاکه‌ی خواجه، نه‌فرمودی: ﴿إِنَّا آغْنَيْنَاكَ الْكَافِرِينَ سَلِيلًا وَأَغْنَيْنَاكَ وَسَعِيرًا﴾ نیمه
ناماده‌مان کردووه بۆ بن‌باوهره‌کان زنجیر و کوژ و ناگری به‌تین و بلیسه‌دار، خوا په‌نامان
بدات. زنجیر بۆ پیکانیان و کوژ بۆ ده‌سته‌کانیان و به‌و زنجیر و کوژانه‌وه تووڤ نه‌درینه‌ ناو
ناگر، نینجا به‌دوای شه‌و دا دیته‌ سهریاسی نازو پرینی که‌س نه‌دیده‌ی چاکان و پاکان،
نه‌فرمودی: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا﴾ به‌راستی چاکه‌کان نه‌خونه‌وه
له‌ شهرابی پیاله‌یه‌که که‌ کافور تیکه‌لی شهرابه‌که‌ی نه‌کری، کافور خوراه‌یه‌که بووه سارد و
شیرین و بۆن خوش که‌ عمره‌به‌کان تیکه‌لی عاره‌قیان نه‌کرد، بۆ زیاده‌ له‌زهد و خوشی،
بن‌گومان هه‌موو خوراکه‌ خوشه‌کانی به‌هشت ناویان نه‌بات تا دلیان بۆی بجی و ناره‌زوی
بکه‌ن، چونکه هه‌ر خوراک‌ی که‌له‌ به‌کهم جاروه‌ بینرابن‌ ترینی لی‌ ده‌کری، جا له‌بهر شه‌وه
هه‌ر به‌م ناوانی دنیا ناویان نه‌بات،

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾ يُؤْتُونَ بِالنَّدَىٰ وَيَحْمِلُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾ وَيُطْعِمُونَ
الطَّلَامَ عَلَىٰ حَبِّهِ مَسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّمَا نَطْعِمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا ﴿٩﴾

وهزياتر به مەي کە ئەفەرموی: ﴿عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا﴾ واتە ئەو ناوی چەشمەيە کە لە بەهەشت دا بەندەکانی خوا ئەيخۆنەوه بەتیکەلی شەرابە کەیان و ئەيگێن بە فراوانی و بەناسانی بۆ هەر شوێنی مەیل بکەن، لە پێشەوه ناوی بردن بەچاکان (الابرار)، لێردە ناویان ئەبا بەبەندەکانی خوا بۆ زیادە پێز پێدان، چونکە کەسێک ناوێری بەبەندەي تایبەتي خوا ئەبێ پایە و پلەي لەبەرترین داویی، جالەبەرئەوه پێغەمبەري نازیزمان (ﷺ) زۆر شادمان و خوشحال بوو کاتی خوا ئەو نازناوی بەکارهێنابی بۆی، ئینجا باسی هێندێ لە سیفەت و کردەوه چاکەکانی ئەو تاقە بەرزە ئەکات، کە بەهۆی ئەو سیفەت و کردەوه شیرینانە بوون بەشایستی ئەو ناز و پێزو پایە و پلە بەرزانه:

١- فەرموی: ﴿يُؤْتُونَ بِالنَّدَىٰ﴾ واتە ئەو عیبادهت و چاکەي کە پێویستیان کردووه لەسەر

خۆیان بەرێکی بەجێ ئەهێنن، ئەوانە کاتی ئەوهي پێویستیان کردووه لەسەر خۆیان بەجێ بێنن ئەبێ باشتەرئەو کردەوانە بەجێ بێنن کە خوا پێویستی کردووه لەسەریان.

٢- ﴿وَيَحْمِلُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا﴾ وە ئەترسن لە پۆژی، واتە پۆژی دوایي کە شەپرو ناپەرەتیهکەي پێزو بلاوه بەزۆري، واتە بەهۆي باوەریان بەو پۆزه جەلەگیری خۆیان ئەکەن لە گوناھو تاوان.

٣- ﴿وَيُطْعِمُونَ الطَّلَامَ عَلَىٰ حَبِّهِ مَسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا﴾ و خۆراک دەرخواردی هەژارو هەتیوو دیل

ئەدەن لەگەڵ ئەودە ئەو خۆراکەیان خوش ئەوی و پێویستن پێی، لەبەر پەزماهەندی خوا باوی ئەوان ئەدەن بەسەر خۆیاندا، ئەوانە کە جێگەي بەزەیین و هیچ کەس مەرامێکی نیە پێیان و پەوپامایان پێناکری، ئینجا بۆئەوه ئەوان دڵ نەپەنجین و

هیچ مەتێکیان بەسەردا ئەکرێت پێیان ئەلێن: ﴿إِنَّمَا نَطْعِمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا﴾ ئێمە هەر لەبەر خوا خۆراکتان ئەدەین و دەرخواردتان دەدەین و نامانەوی لێتان لەلایەن ئێمەوه نەبریتی و پاداشت و نە سوپاس، وە نامانەوی مەتەتان بەسەردا بکەین و بەچاوی سوک تەماشاتان بکەین،

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا غُيُوبًا قَطَرِيرًا ﴿١١﴾ فَوَقَّعْنَاهُمُ اللَّهَ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّعْنَاهُمْ نَصْرَهُ وَسُرُورًا ﴿١٢﴾ وَجَزَّيْنَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةَ وَحَرِيرًا ﴿١٣﴾ مُتَّكِلِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٤﴾ وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذَلِيلًا ﴿١٥﴾ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ ثَيَابًا مِّنْ فَضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ﴿١٦﴾ قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٧﴾

﴿إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا غُيُوبًا قَطَرِيرًا﴾ بهراستی نیتمه مترسی نهکین لهسهختی و سزای پوژنکی
نور پهشو و سهخت که دوچارمان بین له لایه ن پرموردگارمانهوه و بهلکو بهو کارو کردهوه
چاکانه خوا په نامان بدات، ﴿فَوَقَّعْنَاهُمُ اللَّهَ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّعْنَاهُمْ نَصْرَهُ وَسُرُورًا﴾ جا بهموی نهوه خوا نه یان
پاریزی له سزاو شه پی نهو پوژنه، وه له باتی نهو نهو پوو پهشی و غمباریه، شیرینی و
جوانی پووو کهیف و خوشیان پی نه به خشی، ﴿وَجَزَّيْنَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةَ وَحَرِيرًا﴾ وه پاداشتیان
نه داتهوه به باخ و باخاتی کهله بهرو میوه کانیان نه خون، وه به ناویرشم که نه پیوشن ﴿مُتَّكِلِينَ
فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ﴾ له کاتی کهدا پال نه دهنهوه لهو به ههشتانه دا به سر تهخت و کورسیهوه ﴿لَا يَرَوْنَ فِيهَا
شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا﴾ نابین لهو به ههشتانه دا نه گه رماو نه سرما ﴿وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا﴾ وه سیبهر و
سههندی درمخته کانی نهو به ههشتانه وا به سهریانهوه ﴿وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذَلِيلًا﴾ وه هیشوو بهرو
میوه کانیان ژیر بارکراوه بویان چون نارمزوو مهیل بکن دین به دست و دمیانهوه ﴿وَيُطَافُ
عَلَيْهِمْ ثَيَابًا مِّنْ فَضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ﴿١٥﴾ قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا﴾ واته لهم کاته دا که به کامهرانی
دانیشتوون به سر تهخت و کورسیه کانیانهوه له ژیر شیبهر و سههنده دا چهره که نه کړی و
نه گپړی و دابهش نه کړی به سهریانه دا شرابی له ناو پیاله و په رداخیک دا کهله زیونکن وه
شووشه وان وینه یان لهم دنیا به دا نه بیستراوه، نهو پیاله و په رداخانه بهو نه دنازه ن که
خویان له دلی خویاندا بریاریان داوه و پنیان خوشه،

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ﴿١٧﴾ عَيْنَا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسِيلًا ﴿١٨﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَنُورًا ﴿١٩﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلَكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾ عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُدُوسٌ خُضَرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوْا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ﴿٢١﴾ إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُم جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا ﴿٢٢﴾ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿٢٣﴾

﴿وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا﴾ وه لهو بهمهشتاندها دمرخواردیان نه درئی شرابی که تیکه ل کراوه که ی ناوی چه شمه یکه که ناو نه بن به (زنجبیل) واته له تام دا وهک (زنجبیل) وایه که عمر به کان تیکه لی عاره قیان نه کرد له دنیا دا بو زیاده له زهت و خوشی، به وینه ی کافوره که که با سمان کرد، ﴿عَيْنَا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسِيلًا﴾ که نهو (زنجبیل) به ناوی کانی و چه شمه یکه ناو نه برئی به (سلسبیل) گهواره له گهرو دا، خوا به شدارمان بکات لهو خوشی و نازو پرزه نینجا شیوه ی خزمه تچیه کانمان نه خاته بهرچاوو نه فرموی: ﴿وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ﴾ نه گهرئی و چهره نه کات به سر نهو بهمهشتیاندها که نجانی که زور جوان و شیرین هه میشه یی کراون، واته نه پیری و نه نه خوشی و نه مردن پوویان تن ناکات، جوانی و شیرینیه که یان له راده یه کدایه ﴿وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَنُورًا﴾ کاتی تهماشایان نه که ییت وایان دانه نییت وه کومه له (لؤلؤ) یکی پرژو بلاو وان، ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلَكًا كَبِيرًا﴾ وه کاتی نهو شوینه نه بینو و چاو نه که ویته نازو نیعمهت و پادشاییه کی گهره ده بینو، نینجا باسی جل و پوشاکیان ده کات نه فرموی: ﴿عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُدُوسٌ خُضَرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ﴾ واته وابه سر له شیانوه پوشاکی ناو ریشمی سهون، چ تمهک و چ نه ستور ﴿وَحُلُّوْا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ﴾ وه نه رازنفرینه وه و خشل تارا نه کرین به بازی بهندو بازنانی کله زیون، دیاره زیوی بهمهشت زور شیرینه و وینه ی زیوی دنیا نیه، له هندی نایه تدا نه فرموی: نهو خشلانه له نالتونن، وه نهوه دژی نیره نیه چونکه خشلی بهمهشت و شته کانی جورا و جورن و به گویره ی کات و کرده وه نه گوړن، هله نه گری نهو زیوه خشلی خزمهت چیه کان بن و نالتون خشل بیت بو بهمهشتیه کان، ﴿وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا﴾ وه خوا دمرخواردیان نه دات ﴿شَرَابًا طَهُورًا﴾ شرابه ن توهوور، بن گومان نیعمهت هه رچهنده گهره و زور فراوان بیت، نه گهر چاوله بری و منه تی تیدابیت

ناته‌واوه و سەر شوپیه‌کی تێدایه له‌بهر نه‌وه په‌روه‌ردگاری میهره‌بان ئه‌و ناته‌واویه‌ش ناهێنێ
 ئه‌فهرموی: ﴿إِنَّ مَذَاكَانَ لِّكَ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكَ مَشْكُورًا﴾ به‌راتی ئه‌م هه‌موو چا‌كه كه باس‌كرا بۆ ئێ‌وه
 ئه‌جرو پاداشته‌و له‌باتی كرده‌وه چا‌كه‌كانی خۆتانه‌و كۆشش و تێكۆشانه‌كه‌تان وه‌رگیراوه‌و
 سوپاس كراوه‌!

له‌پاش ئه‌و بانگ كرده‌و بۆ به‌هه‌شت و ناز و پێزه‌كه‌ی كه به‌شێ‌کی زۆری خسته‌ به‌رچا‌و،
 ئینجا هه‌ل‌وێستی پێغه‌مبه‌ری نازیز (ﷺ) دیاری ئه‌كات به‌رانبه‌ر ئه‌و بت په‌رسته‌ نه‌فامانه‌ كه
 زۆر سووربوون له‌سه‌ر عیناد و سه‌ركێشی و ئه‌یان وێست پێغه‌مبه‌ری خۆشه‌وێست (ﷺ)
 ئه‌ندازێ كۆتایی بێ‌نێ و پێ‌ك ب‌كه‌وێت له‌گه‌لیان، ئه‌مانیش واز بێ‌نن له‌ ئازاردانی
 باوه‌رده‌كان، ئینجا له‌و بوونه‌وه‌و بۆ چاره‌سه‌ركردنی ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ له‌م چه‌ند ئایه‌ته‌دا
 ها‌توو و هه‌ل‌وێستی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) دیاری ئه‌كات و به‌رنامه‌ی پێ‌ك و پاستی بۆ پوون
 ئه‌كات‌ه‌وه‌و توێشوی ئه‌و پێ‌گه‌ سه‌خته‌ی بۆ دیاری ئه‌كات، یه‌كه‌م ئه‌فهرموی: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا
 عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا﴾ به‌راتی ئێ‌مه‌ قورئانمان هێنا‌یه‌ خواره‌وه‌ بۆ‌سه‌ر تۆ به‌ وه‌جبه‌ وه‌جبه‌ و
 به‌پێ‌ی لێ‌زانێ و كار دروستی خۆمان، ئه‌و كاره‌ تایبه‌ته‌ به‌ ئێ‌مه‌وه‌و هێچ كه‌س نابێ
 ده‌ست‌كاری و بژاره‌ی تێدا‌بكات، به‌لكو ئه‌بێ به‌هێچ جو‌ر لێ‌ی لانه‌درێ و فه‌رمان به‌ری ب‌كێ،
 ئیتر هه‌رچه‌ن قورس و گران بێ له‌سه‌ر تۆ و دوژمنانی تۆ، بێ‌گومان بێ‌روبا‌وه‌ری بت په‌رستی
 لارو پوچه‌ل شتی نه‌بوو كه‌ بتوانێ به‌ره‌نگاری بێ‌روبا‌وه‌ری پێ‌ك و پاست و پا‌ك و خا‌وینی
 خوا‌په‌رستی بوه‌ستی و بت په‌رسته‌كان ئه‌و هه‌موو تێكۆشان و دوژنایه‌تی به‌كه‌ن له‌ پێ‌نا‌ویدا،
 به‌لكو ئه‌و به‌ره‌ره‌كانی و تێكۆشانه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ بوو ئه‌و سه‌رۆكانه‌ له‌په‌نا‌ی ئه‌و با‌وه‌ره‌ لاره‌ی
 خۆیاندا چه‌ند به‌رژه‌وه‌ندی و ده‌ست كه‌وتێ‌کی گ‌رنگیان ده‌ست كه‌وتبوو، بووه‌ ده‌ست كه‌وتی
 سه‌رۆكایه‌تی و ئابووری و كۆمه‌لایه‌تی، وه‌ ئه‌م ئایینی تازه‌ ئه‌و هه‌موو ده‌ست كه‌وتانه‌ی له
 ده‌ست دهرئه‌كردن، كه‌واته‌ ئه‌بێ به‌ هه‌موو هێز به‌رگری ئه‌م ئایینه‌ تازه‌ ب‌كه‌ن، پێغه‌مبه‌ری
 نازیز (ﷺ) له‌گه‌ل تاقمێ‌کی ره‌ش و پووت و كه‌م له‌ مه‌یداندا بوون به‌رانبه‌ر ئه‌و هه‌موو هێزو
 ده‌سه‌لاته‌ و ده‌ستابوون، ئه‌بێ به‌هێچ جو‌ر لانه‌درێ له‌ فه‌رمانه‌كه‌ی خوا و پێ‌ك كه‌وتنی نه‌بێ
 له‌گه‌ل ئه‌و دوژمنانه‌دا،

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِيعْ مِنْهُمْ ءَاثِمًا أَوْ كَفُورًا ﴿١١﴾ وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿١٢﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿١٣﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَجُحُورٌ الْعَاجِلَةِ

فرمانی پندرا به خوځگری و بهم جوړه: ﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾ کهواته خوځگریه و بوځسته بو حوکم و بریاری پرموردگارت ﴿وَلَا تُطِيعْ مِنْهُمْ ءَاثِمًا أَوْ كَفُورًا﴾ وه گوی پرایهلی هیچ تاوانبارو هیچ بڼ باومړنک مهبه له و دوزمنانه که نه یانه وی بانگت بکه ن بولای خوځان پرنک بکهون له گهلان. خوځگر به و هه موو کارن به ستراره به قهزاو قهدهری خواوه، خوا موله تی به تال نه دات و به تال بافیش نه کاته خوځی و ماوهی سزاو ژړده سته یی دريژنه نه کیشتی، هه موو نه وانه له بهر لیزانسی و کار دروستی خوایه، خوځگریه و گوی نه گری له هه ول دانی بڼ پرواکان بو نرنک که وتنه وه و یه ک گرتن له ناوهر پاستی پنگه دا، چونکه تاوانبارو بڼ باومړن بانگی تو بو خیر چاکه ناکه، هیچ پردیک له نیوان تو و نهون دا نابسترې، چونکه ماوهی دوریه که تان زور زوړه و پردیک پییدا ناگات، چونکه برنامه و بوچوون و بریارتان دژي یه کترن کهواته چاره نیه بڼجکه له خوځگری بو بریاری خوا ی میهره بان، بڼ گومان سه برو خوځگری زور سه خته و پنگه که ش دريژنه، جا نهوا پرموردگاری میهره بان دهرمان و تویشووی بو دیاری کردو فهرمووی: ﴿وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ یادو باسی پرموردگارت بکه به یانیا ن و نیواران، ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا﴾ واته به رده وام به له سر عیبادهت و پهرستنی خوا، هه ندی نه فهرموون مهبه ست به ﴿بُكْرَةً﴾ نویژی به یانیه، وه مهبه ست به ﴿وَأَصِيلًا﴾ نویژی نیوه پړو و عه سره وه مهبه ست به ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ﴾ نویژی مه غریب و عیشایه، وه مهبه ست به ﴿وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا﴾ شه و نویژنه، به پاستی له دل دا پرایه کی به هیزو دلگیره، به هر حال زیکرو یادو عیبادهت و په یوه ندی به خواوه مایه ی هه موو خیرو به رده که تیکه، وه بانگه وازه کی خوا هر نه ویه نه بڼ په پیره وی پیغه مبهری نازین ﴿بُكْرَةً﴾ بکړیت.

نیجا هه میت د لنیای نه کات له سر جیاوازی و دوری به برنامه کی پیغه مبهری ﴿بُكْرَةً﴾ له گهل به برنامه ی نه فامه کاند، نه وانه بڼ ناگان له به رده و هندی خوځان و بڼ نرخی به برنامه و بوچوونه کیان، نه فهرمووی: ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ لَجُحُورٌ الْعَاجِلَةِ﴾ به پاستی نه و نه فامانه نه م ژبان دنیایان خوش نه وی و هرچاویان بریوه ته نه و

وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا نَفِيلًا ﴿٢٧﴾ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ بَدِيلًا ﴿٢٨﴾ إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٢٩﴾ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٠﴾ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣١﴾

﴿وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا نَفِيلًا﴾ وه واز نههینن له پوژنکی قورس و گران له پیش ده میانه وه قورس و گران و به نرخه له لای خواو له ترازوی خوادا، کهواته خساره تمهندی راسته قینهن. نینجا نهو نه فامانه که نه نازین به هیزو دهسه لاتیان و به چاوی سووکی و بن نرخه سهیری باوه رداره کانیا ن نه کرد، خوای میهره بان لیله ردا سووکی و بن نرخیان نیشان نه دات لای خوا، نه فمرموی: ﴿نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ﴾ نیمه نه وانه مان دروست کردوه له پاش نه بوون ناو و باسیان نه بوو، نیمه جومگه کانیا نمان به ستوه پیکه وه به ده ماره کانیا ن، کهواته هر هیزو دهسه لاتنکیان ببی هینی خویان نیه، به لکو له پهرو مردگاریانه وه هاتوه، ﴿وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ بَدِيلًا﴾ وه کاتی بمانه وی نه یان هیلین و وینه ی نه مانه نه هینینه کایه وه، کهواته که نه وه ی نه کرد و مؤله تی دان نه وه فزل و منه تی خو ی هیه به سه ریانه وه، به پی ی حکیمه ت و کار دروستی خو ی، کهواته با نه وانه له خو نه گو پین و یاخی نه بن، نه م نایه ته هر چونی نه وه نیشان نه دات، ههروه ها نارام و بن باکی زیاد و دلنیا یی نه دات پیغه مبه ری نازیز (ﷺ) و شوین که وتوه کانی، نینجا سه رنج رانه کیشی بو نه م هل و فرسته ی ژیان که عه بدایه تی و هو ی په زامه ندی خوای تیدا پیک بینن، به گویره ی به رنامه و ناموزگاری خوا، نه فمرموی: ﴿إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ﴾ نه م سوورته ت و نه م نایه تانه ناموزگاری و بیرخهروه ی به نده کانی خوان، کهواته باوه ری بگرن و شوینی بکه ون، ﴿فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾ کهواته هر که س بیه وی پنگه نه داته بهر بو لای پهرو مردگاری، چونکه ناده می وا دروست کراوه نه توانی به

مهیل و خواهیشی خوی کام ږنگه بداته بهر، به لām دیاره هموو کاری نه گه پرتوه بولای
خواو هموو شتی به دهستی قودرستی خوايه، نه فرموی: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ نهی
بهنده کان نیوه مهیلی هیچ شتی ناکن مه گهر کاتی که خوا بیهوی مهیلی بکات، به لی خوا
دهسه لاتی داوه به بهنده و ناشنا و شارمزی کردوه به چاک و خراب و نابین و شهریهتی بو
ناردوه، به لām نهوه سرجهم نه گه پرتوه بو قهدهری خوا، ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ پیزانین و
کار دروستی خوا هرکه شیاوی هرچی ببین خوا بوی فراهم نه مینن، جا له بهر نهوه ﴿يَدْخُلُ
مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ﴾ خوا مهیلی هر شتی بکات نه یخاته ناو په حمهتی خوی که بهمه شت
یه کی که له بهرهمی په حمه ته کی ﴿وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ وه نامادهی کردوه سزایه کی
سهختی نیش و نازار دهر بو سته مکاره کان، واته بڼ باوه په کان که خوا مؤلهتی دان و هیچ
عوزرو بیانویه کی بو نه میشتوونه ته وه.

وصلی الله وسلم علی سیدنا محمد وعلی آله واصحابه وازواجه اجمعین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْمُرْسَلَتِ عُرْفًا ۝ (۱) فَالْعَصْفَتِ عَصْفًا ۝ (۲) وَالنَّشْرِ نَشْرًا ۝ (۳) فَالْفَرْقَتِ فَرْقًا ۝ (۴) فَالْمُلْقَتِ ذِكْرًا ۝ (۵)

عُذْرًا أَوْ نُذْرًا ۝ (۶)

سووره تی (المرسلات)

مه که که بیه (۵۰) نایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

ئهم سووره ته له یه کهم جاریه وه سه یئند ئه خوات به پینج شت که دهست ئه دهن بۆ چه ند مه به ستن به بئ دیاری کردن، که بهو جوړه گه وره یی و گرنکی نیشان ئه دات، سو یئند له سهر خوراه که پوژئ دوا یی و پووداوه کانی ئه و پوژیه و باوه پ به وانه بنه پرتیکی ئه ساسیه له هه موو ئایین و نامه کانی خوادا، ئه فامه کان له هه موو چه رخیگ دا درئ ئه و باوه پره و بهرگریان کردوه، له باره ی مه به ست بهو پینج سو یئند پئ خوراوانه وه چه ند رایه ک هیه، له نیوان ئه و رایانه پای به میز. والله اعلم. ئه مه یه مه به ست به یه کهم مه لانیکیه، وه مه به ست به دووه و سئ یه م بایه، مه به ست به چواره و پینجه میش هر مه لانیکیه، له سهر هر بارو هه ر حال سو یئند پئ خوراهه کان که دیاری نه کراون و له واقع و له زانینی خوادا هه ن و راستن، مونا سه به تی ئه و سو یئند پئ خوراوانه له گه ل سو یئند له سهر خوراهه که زوړ به هیژتره که ئه ویش ئاشکرا نیه و له واقع و زانینی خوادا هیه و راسته، ئینجا با به پئی ئه م رایه ته فسیری بکه ی نه وه: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * وَالْمُرْسَلَتِ عُرْفًا﴾ سو یئند بهو مه لانیکیه تانه ی که په وانه کراون به فرمانه کانی خوا دین به دوا ی یه کدا به وینه یالی چاره وئ، ﴿فَالْعَصْفَتِ عَصْفًا﴾ ئینجا سو یئند بهو بایانه ی که هه ل نه که ن به ته وژم، ﴿وَالنَّشْرِ نَشْرًا﴾ ﴿وَالْفَرْقَتِ فَرْقًا﴾ وه هه و پوژو بلاو نه که نه وه له لای سه روو له هه وادا، ﴿فَالْمُلْقَتِ ذِكْرًا﴾ ئینجا سو یئند بهو مه لانیکیه تانه ی که وه چی ئه هیننه خواره وه بۆ سه ر پیغه مبه ران له بهر عوزو نه هیشتی خراپه یان له بهر ترساندن خراپان و ناهه ق خوازان.

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَفِّعَ ﴿٧﴾ فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ﴿٨﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ﴿٩﴾ وَإِذَا الْجِبَالُ سُفِفَتْ ﴿١٠﴾ وَإِذَا
الرُّسُلُ أُنْفِثَتْ ﴿١١﴾ لِأَيِّ يَوْمٍ أُخِّلَتْ ﴿١٢﴾ لِيَوْمِ الْفَصْلِ ﴿١٣﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ﴿١٤﴾

سویند بهوانه که باس کران نه مییه ﴿إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَفِّعَ﴾ بهراستی شهوی که به لیتان
پی در او به گومان بهدی بیت، نه سوورته به شیوهی توندو تیژی فرموده کان
ناراسته دهکات دل شهو سستینی به یینهی وهستان لهبردهم دادگایهکی سامناکدا، شهوتا
به رنگاری دل شهوستی به چهند پرسیارو بیزاری دهر برین و هه شه، به یینهی چهند تیرو
کوته کی که به کار به یینرین وه کوتایی هر کام لهو و وه پرسیارانه شه یینی بهم هه شه
سه خته ﴿وَلَا يُخَذِّرُ الشَّكَّيْنِ﴾ وه تیپه رنه کین به یینی خوا به لایاندا.

نه سوورته کراوه به ده به شو و پارچه له پاش سه رته که ی، گهر دش و خولانه وه نه کین
به دل و راینه وه شینن و بیرداری نه کینه وه. گهر دش یه کم نهو ویرانبوون و نینقیلابه
بوونه وه ریه نه خاته بهرچاو که پوونه دات که پوژیک دیت به دوا یا پیغه مبه ران نه کونه
مه حکمه له گهل گهل و قومه کانیاں دا، نه فرموی: ﴿وَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ﴾ نینجا کاتی که
نه سستیره کان کویر نه کینه وه و پووناکیه که یان ناهیلری، ﴿وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ﴾ وه کاتی که
ناسمان لهت و پت نه کری ﴿وَإِذَا الْجِبَالُ سُفِفَتْ﴾ وه کاتی که شاخ و چیاکان نه کین به توژو غوبارو
ناهیلرین ﴿وَإِذَا الرُّسُلُ أُنْفِثَتْ﴾ وه کاتی که پیغه مبه رکان کاتیاں بو دیاری نه کری که ناماده بن
تییدا بو شایه تی دان له سه ر گهل و نوممه ته کانیاں، نینجا نه گوتری ﴿لِأَيِّ يَوْمٍ أُخِّلَتْ﴾ نایا بو چ
پوژیک دوا نه خرین، نینجا نهوا پوونی نه کاته وه که نه فرموی: ﴿لِيَوْمِ الْفَصْلِ﴾ یان مه به سست
شهویه کاتی که پیغه مبه رکان کاتیکیان بو دیاری نه کری که پیی نه گوتری ﴿لِيَوْمِ الْفَصْلِ﴾ واته
نینجا بو دهر خستنی گهره یی و سامناکی نهو پوژه، نه فرموی: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ﴾ واته
چی تو ی زانا کردوه که ﴿مَا يَوْمُ الْفَصْلِ﴾ چیه؟ واته چون زانیت نهو پوژه شهونده گهره ییه،

له زانینی تو به دهره

وَبِئْسَ يَوْمِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٥﴾ أَلَمْ تَهْتَكِ الْوَعْدَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ نَبِعُهُمُ الْآخَرِينَ ﴿١٧﴾ كَذَلِكَ نَفْعَلُ

بِالْمُجْرِمِينَ ۝ ١٨ ۝ وَيَلْزَمُهُ يَوْمَئِذٍ الْمُكَذِّبِينَ ۝ ١٩

﴿يَوْمَ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ لهناو چوون و سزای سهخت بۆ بئ بپرواکان بهو پۆژه، بهراستی لهم
گهردهدا شتی نیشان نه دات که سهختی و سامناکیه که به خه یالدا نایهت، وهره
بیربکهینهوه لهو تهقینهوهی که به جارئ ههله قولئ لهم ناسمان و زهویه و هه موو به شو
پارچهکانی داگیربکات له ههرچی تهقینهوهی بۆمبای نهتۆمی و بومهلهرزو و هه وره تریشقه و
بورکان له چاو نهوه دا وهک تهقینهوهی میزلدان وایه!! خوا په نامان بدات، ئینجا له گهل نهو
پووداوو و نغیلابه دا پۆژی بئته پیشه وه به دریزایی ته مه ن و میژووی ناده می، پیغه مبه ران
ناماده بکرین بۆ شایهتی دان له نومهت و گه له کان له دادگای خوادا بهراستی زوبان کۆله و
قه لهم کوله له دهرخستنی شیوهی سامناکی نهو پۆژو پووداوو به سه رهاته، به بۆنه ی ﴿يَوْمَ
الْقَسْلِ﴾ هوه، ئینجا گهردهشی دووم به دل و دهر وون نهکات به بیرخستنه وهی چوونی
پیشوهه کان و باوی خوا دهرباره ی بئ بپرواکان، نه فهرموئ: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ ١٦ ثُمَّ تَتِمُّهُمْ
الْآخِرِينَ﴾ ئایا گه له پیشوهه کانمان له ناو نه بردن وهک گه لی (نوح) و (عاد) و باقی تر؟ به لئ
ئهوانه ی له ناو برد ههریکه به سزایهک، وهک له چهند شویندا قورشان باسی فهرمووه، ئینجا
ئهمانه ی پاش نهوان هه ر له ناو نه بهن ﴿كَذَلِكَ نَقُولُ بِالْمُجْرِبِينَ﴾ هه ربه و جوژه کرده وه نه که یه
به بئ باوهره تاوان باره کان ﴿يَوْمَ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ ئهم هه ره شهیه جیاوازه له گهل پیشوهه که،
چونکه یه کهم بۆ هه ره شه بوو به سزای پۆژی دوا یی، وه ئهم بۆ هه ره شهیه به سزای ئهم
جیهانه، وه مه بهست به یه کهم بئ باوهره به پۆژی دوا یی مه بهست به مه بئ باوهره کانه به
پیغه مبه ران و ئایه تهکانی خوا، که واته ئهم پسته و فهرمووده یه تیکرارو دووباره کردنه وه نیه،
بیجگه له وهش دووباره کردنه وه بۆ دلنیا کردن و به میزکردنی مه بهست شتیکی شیرینه و له
زوبانی عهرمیدا زۆر زۆره،

أَلَمْ تَخْلُقْهُمْ مِنْ مَّاءٍ مَهِينٍ ﴿٢٣﴾ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿٢٤﴾ إِلَى قَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴿٢٥﴾ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَدِرُونَ ﴿٢٦﴾
 وَبَلَّيْنَا يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٧﴾ أَلَمْ تَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ﴿٢٨﴾ أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ﴿٢٩﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا رُوسًا
 شَاحِبَاتٍ وَأَسْفَيْنَا مَاءَ قُرَاتًا ﴿٣٠﴾ وَبَلَّيْنَا يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣١﴾

ئینجا گهردشی سئیم دیت به سرنج پاكیشان بۆ دروستکردنی به کم جاری ناده می به و هموو ته گپرو گرنکیه نه فرموی: ﴿أَلَمْ تَخْلُقْهُمْ مِنْ مَّاءٍ مَهِينٍ﴾ ئایا ئیمه ئیوه مان دروست نه کرد له ئاویکی قیزه ونی زه لیل ﴿فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ﴾ ئینجا ئهو ئاوه مان گپرا له ئاو قهرار گایه کی مه حکمه می دامه زراو که پارین گاری ئهو ئاوه بکات و شیاو بیئت له گهل هر گۆپان و گۆپانکار به به سهریدا بیئت، واته منالدان ﴿إِلَى قَدَرٍ مَعْلُومٍ﴾ تا نه ندان زیکی زانراوی دیاری کراولای خوا ﴿نَدَرْنَا﴾ ئینجا ئیمه تواناو ده سه لاتدار بووین به سهر نه وهدا، ﴿فَنِعْمَ الْقَدِرُونَ﴾ ئینجا ئیمه تواناو ده سه لاتدار زیکی چاکین ﴿وَبَلَّيْنَا يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ ئهوانه ی که باوهریان نیه به ده سه لاتی ئیمه به سهر دو باره کرد نه وهدا، ئینجا گهردشی چوارم نه کات به بیر خسته نه و بیر کرد نه وه له زویه که دایکی همووانه و هموو پۆله کانی به مردووو زیندوووه نه گرتته خوی، ئینجا چهند چیا و شاخی دامه زراوی تیدا داناوه و ئاوی ساف و خوشمان دهر خوارد نه دا، نه فرموی: ﴿أَلَمْ تَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا﴾ أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ئایا زه ویمان نه گپراوه به کۆکهره وه گپهری ئیوه بۆناو کۆش و سکی خوی به مردوو هکان و زیندوو هکان تانه وه، ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا رُوسًا شَاحِبَاتٍ﴾ وه گپراو مانه له زه ویدا چهند شاخ و چیا ی دامه زراوی بهرز ﴿وَأَسْفَيْنَا مَاءَ قُرَاتًا﴾ وه دهر خوار دمان داو ن ئاویکی پاک و خوش گوار. به چهند شوینیکدا قورئان ده ست نیشانی کردوو به هوی بوونی ئهو شاخانه بۆ نه مه ی زهوی بیاریزی له تاسه و له نگره به وینه ی که شتی له ناو دهریادا که باری زور قورس نه خریته سهری تا له گهران دا تاسه و له نگره نه کات، ئینجا به دوا ی نه وهدا باسی نیعمه تی ئاو نه میننی که چنده ریکه، نه وهدا ئهو شاخ و چیا یانه هوی بوونی کانیاو و چه شمه کانه که باران و ته رزه و به فر له سهر شاخه کانه وه دین بۆ ناو سکی زهوی و نه بن کانیاو و چه شمه ﴿وَبَلَّيْنَا يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ وهیل بۆ نهوانه ی که نه قام و سپله ن و باوهریان نیه به چاکه و به هره کانی خوا و چاو له بهری ئهو پهرومرد گار نه بن،

أَنْطَلِقُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ ﴿٣١﴾ أَنْطَلِقُوا إِلَى ظِلِّ ذِي تِلْكَ شَجَرٍ ﴿٣٢﴾ لَا ظِلُّهُ وَلَا يَقْنِي مِنَ
الْحَرِّ ﴿٣٣﴾ إِنَّمَا تَرَى بِشَكْرِ كَالْقَصْرِ ﴿٣٤﴾ كَأَنَّهُ جَمَلَتِ صُفْرٌ ﴿٣٥﴾ وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ ﴿٣٦﴾
هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٣٧﴾ وَلَا يُؤْنَسُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ﴿٣٨﴾

ئینجا گەردشی پینجەم ئەمەینی لەگەڵ بێ باوەڕەکان و ئەوەی دووچاری ئەبن لە ﴿يَوْمُ الْقَوْلِ﴾ دا، ئەفەرموی: ﴿أَنْطَلِقُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ﴾ بپۆن بۆلای ئەو سزای ئاگری دۆزەخەیی که باوەڕتان پێی ئەبوو، ئینجا بەتایبەتی شیوەیەکی زۆر سەخت و سامناک ئەخاتە بەرچاو که مافی ئەوەی هەیه بەمیری لێ کردنەوێ مووچرکه بەهەش دا بیئت و دڵبەکوێتە تەپە تەپ و تیکە لە گەروودا بگیرێ، ﴿أَنْطَلِقُوا إِلَى ظِلِّ ذِي تِلْكَ شَجَرٍ﴾ بپۆن بۆلای سیبەری دۆزەخ که لەبەر گەورەییەکی خاوەنی سێ پەله، سێ پەلی لێ ئەبێتەو، دیارە سیبەری دوکەلی دۆزەخ سووتینەر و خنکینەر، بەلام لێردا بۆ لاقرتی پێ کردنە که ئەوەش سزایەکی دەروونیە، ئەفەرموی: ﴿لَا ظِلُّهُ وَلَا يَقْنِي مِنَ الْحَرِّ﴾ ئەسەهەندو فینکە، وە نە بەرگری گەرما و بلیسە ئەکات ﴿إِنَّمَا تَرَى بِشَكْرِ كَالْقَصْرِ﴾ ئەو سێ پەله دوکەله بزێسکە فەڕێ ئەدات که هەربزێسکەییەکی لە گەورەیی دا وەك خانووییەکی که لەبەر دروست کرابێ، وەله پەنگ دا هەرکام ﴿كَأَنَّهُ جَمَلَتِ صُفْرٌ﴾ وەك حوشتێکی زەردا وایە، واتە لەبەر ئەوەی دوکەلی ئاگرە بەزەرد ئەبینرێ، وە ئەو بزێسکانه کەدێن بەدوای یەك دا وەك تاقمە حوشتێکی وان کە پڕۆ بۆو ئەبنەو، جا وەرە بیربەکەینەو لەو دوکەله کەسێ پارچەیی لێ دبێتەو، بزێسکەیی بەو جۆر و شیوەیە تووڕ ئەدەن!! جا لەم کاتەدا که دڵ و بیر خەریکن بەو شیوە سەخت و سامناکە که زۆر پێک و راستە، ئەفەرموی: ﴿وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ﴾ ئەوانەیی که باوەڕیان بەو پۆژەو بەو سزایە.

لەپاش نیشان دانی ئەو شیوە دڵ تەزینە، ئینجا شیوەی سام و بیمی دەروونی نیشان ئەدات تا ئەو پادەیی گۆییان ئەبەستێ و پیش ئەخۆنەو و قەسیان بۆ ناکرێت و ئیزن نادرین که عوزو بەهەمانەیه بۆ خریان بەیننەو، ئەفەرموی: ﴿هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٣٧﴾ وَلَا يُؤْنَسُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ﴾ ئەمڕۆ پێکە که ئەوانە لەسام و بیم دا گۆیان ئەبەستێ و ناتوانن قەسە بکەن، ئیزن نیە بۆیان تا عوزو بەهەمانە بێننەو بۆ خۆیان

٤٢٣

كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ تُجْرَمُونَ ﴿١٧﴾ وَبَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٨﴾ وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ ارْجِعُوا لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٩﴾ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾

ئينجا لهم کاته‌دا که سهرنجی پاکیشا بۆ نابروو بردنی بی‌باوه‌پان و پینو نازی چاکان و پاکان له‌پوژی (الفصل) دا، لهم کاته‌دا ده‌ست به‌جی سهرنج پانه‌کیشتی و نه‌مان هیئی بۆ سهر زه‌وی بۆ دهم کوت کردن و پهریل کردنی بی‌پرواکان، وه نه‌وه‌ی هیشتا لهم جیهانه‌داین نه‌فرموی: ﴿كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ تُجْرَمُونَ﴾ بخۆن و پابوین که‌من، واته‌ ئهم ژبانی دنیا‌یه که هیچ چاو نادات وه‌ک نه‌بی له‌چاو ژبانی نه‌پراوه‌ی پوژی دوا‌یی ﴿إِنَّكُمْ تُجْرَمُونَ﴾ به‌راستی ئیه‌وه تاوانبارانن ﴿وَبَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ که باوی ژبانی که‌م و کورتی دنیا‌ی‌اندا به‌سهر ژبانی نه‌پراوه‌ی پوژی دوا‌یی دا.

ئينجا سهرسوپمان نیشان نه‌دات و سهر سوپ نه‌هیئی له‌و نه‌فامانه که بانگ نه‌کرین بۆ پینمونی و پینگه‌ی پاست که‌چی گوی‌پرایه‌لی ناکه‌ن وه‌ک نه‌فرموی: ﴿وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ ارْجِعُوا لَا يَرْجِعُونَ﴾ کاتئ بگوترئ به‌وانه ملکه‌چ بکه‌ن بۆ خواو گوی‌پرایه‌لی فرمانی بن، یان نوێژ بکه‌ن و پکوع به‌رن بۆ خوا، نه‌وانه به‌گویی ناکه‌ن و نه‌و په‌ندو ئاموزگاریه وه‌رناگرن ﴿وَبَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ که گوی‌پرایه‌لیان نه‌کرد بۆ ناسیحی نه‌مینی خویان و خویان خسته به‌ر خه‌شم و سزای خوا، بی‌گومان ئهم قورئانه که دواترین به‌رنامه‌ی خوا‌یه‌و گه‌وره‌ترین موعجیزه‌ی خوا‌یه‌و هاتوووه بۆ پینمونی هه‌موو جیهانیان، هه‌رکسه‌ئ به‌م قورئانه پینگه‌ی پاست نه‌داته به‌رو باوه‌ر نه‌هیئی ئایا له‌پاش ئهم نه‌بی به‌ چ قسه‌و باسو و وتاریکی تر باوه‌ر بیئی، وه‌ک نه‌فرموی: ﴿فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ﴾ ئایا به‌چ هه‌دیس و قسه‌و باسیکی تر باوه‌ر نه‌هیئن؟ بی‌گومان هه‌رکسه‌ به‌م قورئانه چاره‌سهر نه‌کرئ ئیتر هیچ ده‌رمانیکی تر نه‌یه.

وصلی الله وسلم علی سیدنا محمد وعلی آله واصحابه وازواجه اجمعین

تەفسیری قورئانی پیرۆز

جزمی ۳۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ (۱) عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ (۲) الَّذِي هُوَ فِيهِ يُخْلِفُونَ (۳)

سورەتی (النبا) مەككەییەو (۴۰) نایەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

ئەم جزمە ھەمووی مەككەییە بێجگە لە دوو سورەتی كە (البینە) و (النصن)، ھەموو سورەتەكانی كورتن، نێتر بە پێی زۆری و كەمی لە كورتیدا گرنگتر لەو ئەمەییە كە ھەموو سورەتەكانی زۆر نزیك لە یەكەو لە تام و بۆن و ھەناسەداو لە مەبەست و ئامانج و ڕەوشت و شیوەدا. بە شیوەی گشتی سەر تا بەخواری ئەم جزمە وەك چەند سیخورمە لێدان و تەقەتەق كردن و بانگ كردن بە دەنگێکی بەرز وایە كە بەكار بھێنرێن بۆ خەبەر كردنەوێ چەند خەوتووێكی خەو قورس یا بۆ ھاتنەو ھۆشی چەند كەسێكی بێ ھۆش! یا بۆ لاكرجنەو و سەرنج ڕاكێشانی كۆمەلێكی بێ ئاگا كە سەریان كردبێتە یاری و ھۆسو چەلەپێزان.

مەبەستی ئەم جزمە وەك بریتی بێ لە تێخوێن لە ئادەمی و بانگ لێ كردنیان بەوێ ھۆش بکەنەو، بیدار ببینەو، سەرنج بدەن، لابکەنەو، تێفكرێن، بیرێ بکەنەو... بێ گومان خۆیاھەكتان ھەیە، وە بێ گومان سزای سەخت و نازو پێزی بە دواو ھەیە بەرەو پووی ئەپۆن.

ئەوێ كە زۆر گرنگ گیرابێ لەم جزمەدا بریتیە لە باسی دروست كردن و داھێنانی ئادەمی و زیندوو كردنەو دووبارە كردنەویان و باسی ئەم بوونەو مەرھەو سەرنج ڕاكێشان بە ئەو ھەموو بەلگەو نیشانە پوونانەێ كە خوا فەرھەمی ھێنان و تیاو ھەمیشە وەك نامەییكی كراو و بە پیش چاوی ھەموو كەسێكەو بە ھەموو زمانێ ئەخوینرێتەو ھەموو جۆرە كەسێ تێی ئەگات و ئەوێ پێویست بێ لێی وەرئەگیرێ.

ههروهه ها لهه جوژنه دا زۆر به جورئىكى سامناك باسى پۆزى دوايى كراوه، وه به چه نه ناوى دل پاچله كينه نه ناو براوه كه هه ره له قورشان بيس تراون و چه نه وينه و شيوه يه كى نه بينراوى نه بيس تراو كه زۆر جىنگاى بىر ليكر دنه وه ته مى لى وه رگرتنن، نهه سووره تى يه كه مه وينه يه كى تىرو ته واوه بۆ هه موو جزمه كه له باره ي ئه وان هه وه كه باس كراو ئاوينه يه كى بالانمايه بۆ مه به سته گرنگ و سه ره كيه كانى.

به نه دى كى گرنگ له په يامه كه ي پىغه مبه رمان (وهك هه موو پىغه مبه ره كانى تر) - دروودى خوايان لى بى - برىتى بوو له هه وال دان به ها تنى پۆزى دوايى و بانگ كردنى مه ردوم بۆ بى روا هىنان به و پۆزه و ها تنى نه و پۆزه ش. هه ره له كو نه وه. زۆر به دوورو نه كو نجا و سه ير نه كراو دا نه ترا له دلى نه فام و نه زانه بى بى روا كانا، له بهر نه وه نه و هه وال هى كه پىغه مبه ر (ﷺ) پى ئى دان زۆر بوو به جىنگاى قسه و باسى ناويان و پرسى اريان نه كرد له يه كتر له و باره يه وه و نه يانگوت: ئايا چۆن شتى وا نه بى؟ ناخۆ راست بىت شتى وا نه بى؟

ئىنجا به و بۆنه يه وه سه ره تاى نهه سووره ته ها ته خواره وه بۆ سه ركوت كردنى بى بى روا كان، به شيوه ي بى زارى ده ر بى رىن و سه ر سوو پ هىنان، پرسى ارى ئاراسته نه كات و نه فه رموى: ﴿يَسْمِعُ اللَّهُ السَّامِعُ﴾ * نَمَّ بَسَاءُ لُونْ ﴿﴾ ئايا نه وان هه له چى پرسى ارى نه كه نه؟! وا ته قسه و باس و پرسى ارى كه يان نا په وايه و جىنگاى سه رسو پرمانه، وه هه وال دان به ها تنى پۆزى دوايى جىنگاى سه ركردنه وه نيه، و ها تنى نه و پۆزه زۆر راست و به جى يه، كه وا ته ئاراسته كردنى پرسى ارى ئايه ته كه بۆ زانىنى وه لام دان هه وه نيه، له بهر نه وه قورشان خۆى وه لامه كه نه دا ته وه، به جورئى كه بى زارى ده ر بى رىن و سه رسو پ هىنانه كه ده ر نه خات و نه فه رموى: ﴿عَنِ النَّبِىِّ﴾ * نَمَّ بَسَاءُ لُونْ ﴿﴾ له و هه وال هه گرنگ و كه و ريه پرسى ارى نه كه نه، وا ته نه نه بوو سه ريان بكردايه ته وه له هه والى ئاوا كه و ره، ﴿الَّذِى هُوَ يُخَلِّفُونَ﴾ كه نه وان هه تيا يا دوو به ره كىن، به م په نگه هى نه دى كى ان به هىچ جورئى به راستى نازانن و هى نه دى دوو دلن تيا يا، يا نه و كه له تيا دوو به ره كىن به بى روا دارو بى بى روا وه، به م په نگه بى روا داران به راستى نه زانن و بى بى روايش به دروى دا نه نى.

ئىنجا بە دىمەن و پۈلەت ئەو ھەۋالە گەورەيە بەجى ئەھىلى و دور ئەكەيتەۋە بۇ ئەمەي بگەپتەۋە سەرى لەپاش گەردش و خولانەۋە پىكىردن بەدل و دەرونى مەردوم لەم بوونەۋەرەداو سەرنج راكىشان و ناوپەيدانەي بۇلاي ھىندى لە چاكەو مېرەبانى خوا دەربارەي بەندەكانى، وە ھىندى لە شتى زۆر گرنگ كە بەلگەو نىشانەيەكى زۆر ئاشكران لەسەر دەسەلات و تواناي بى سنوورى خوا.

ئەم گەردەش و خولانەو و سەرئەچ دانە ئەکات بە مەردوم تا سەری بەندەیی و چا و لەبەری داخات بۆ خوای میهرەبان و بڕوای بەهێز بێنی بە دەسلەتای خوا بەسەر زیندوو کردنەو و حیساب و پرسیار لە هەمووان، گەیانندی هەركەس بە بەرو بەرەمی کردەوی خۆی لەو پۆژی دوازی و زیندوو کردنەو دا، کە بێ بڕواکان بەراست و گونجاوی دانانین. پووی فرمودە کە ئەکاتە بەندەکانی و بەشیوەی - پرسیاری دەست پێ ئەکات کە بۆ دان پیاوانە - چونکە هیچ کەس ملە جەپێی پێ ناکرێ و ناچارە، ئەبێ دان بنێ بەو شتە راستانەی کە ئاراستە ئەکرێن. ئەوانەش نۆشتن:

۱- راخستنی زهوی و ئامادەکردنی بۆ ژیان.

۲- فراهەم ھېنانى چيا و شاخەكان.

۳- گېراني ئادەمى بەدو و جۆر.

۴- فراهەم ھېنانى خەوتن بۇ ئارام و پەحەتى لەش.

۵- گېراني شەو بە كالاً و پۇشاك.

۶- گېراني پۇژ بەكاتى نېش و كارو گوزەران و ژيان.

۷- دروست كردنى حەوت ئاسمان بەلای سەرەو.

۸- داھىنان و گېراني خۆر بە چرايەكى درەخشان.

۹- ھاتنە خوارەوې باران و ئەو ھەموو خېرو بېرەى كە لېتى پەيدائەبى.

ئىنجا با يەك بەيەك گوئى شل كەين و بىر كەينەو لەمانە، ئەفەرموئى: ﴿أَرَجَمِلَ الْأَرْضَ يَهْدَا﴾
ئايان ئىمە زەويمان پانەخستوو و ئەمان گېراو بە جىنگاي نىشتەجى پى و ئارام گرتن
بەوئىنەى بېشكە! دروست كردنى زەوى بەو جۆرە كەباس كرا شتىكى ئاشكرايە و ھەست
پى كراو بۇ ئادەمى لە ھەموو چەرخ و چىنيكىيا كە زانين و زانيارى و شارستانىتى لە ھەر
پادەيەكا بى، زانين و تىگەيشتن لەو پىويستى نىيە بەخوئىندەوارى و زانينى زۆر، تەنەت
كۆچەر و ئەوانەش كە ئاوەدانان نەدىبى ئەو ئەزانن بەلام ئەوې كە ئىستا وەرئەگىرئ لەم
ئايەتە گەرەترو فراواترە لەوې كە يەكەم چىن و تاقم وەريان گرت و بەچاوى پووت
ھەستيان پى كرد، ھەتا زانين و زانيارى بەرتر بېتەو و باعو سورشتى بوونەوەر باشت
دەر كەوئى، شتى گەرەترو فراواتر وەرئەگىرئ!

لە تەفسىرى سوورەتى (فرقان، يس، صف، سجدة، زاريات، الرحمن) و گەلى شوئنى تر
شتى زۆرمان باس كردوو سەبارەت بەو شتە گەرە و گرنگانەى كەلەم چەرخە دواييانەدا
دەر كەوتن، با ئەو سوورەتانە سەرنج بدرئ، ئىنجا سەرنج دان و بىر كەرنەو لەم زەويە
پاخراو و ژىربار كراو بەو جۆر و شىو سادەيىيەى يەكەم جار بەسە بۇ بېرواھىنان بەلى زانى و
كاردروستى خواو بە دەسەلاتى بەسەر زىندوو كەرنەوې مردوو كەندا، سەرنج دان و
بىر كەرنەو بەو سادەيىيە بەسە، چ جاى بەم جۆر و شىو قوول و گرنگەى ئىستا!!

وَالْجِبَالِ أَوَّادًا ﴿٧﴾ وَخَلَقْتُمْ أَرْوَاجًا ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ﴿٩﴾ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ﴿١٠﴾ وَجَعَلْنَا

النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١١﴾ وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٢﴾

﴿وَالْجِبَالِ أَوَّادًا﴾ کیوو شاخه‌کانمان نه‌گی‌راوه به چهند میخی بۆ زهوی بۆ نه‌وهی تاسه و له‌نگه‌ نه‌کات و ژیان به‌سه‌ریه‌وه به‌ئارام بپو؟ گێرانی کیوه‌کان به‌ میخ مه‌ردوم به‌سه‌رنج دانی پووت هه‌ستی پێ‌نه‌کات، نه‌وه‌تا رێک وه‌ک میخی ده‌وارو خێوه‌ت وان، به‌لام باره‌ راسته‌قینه‌که‌ی له‌ قورئان وه‌رنه‌گیرین و نه‌زانین که‌ئهم کیوانه‌ زهوی دانه‌مه‌زیڤنن و پارێزگاری نه‌که‌ن له‌تاسه و جووله‌ جوول، جا ئیتر نه‌وه‌ش به‌هۆی هاوتایی به‌رزى نه‌مان له‌گه‌ل قولی و نزمی ناو بیخی ده‌ریاکانا، یا به‌هۆی هاوتای قرچ مه‌له‌هاتن و چوونه‌یه‌کی ناو سکی زهوی له‌گه‌ل قرچ مه‌له‌هاتن و چوونه‌یه‌کی ده‌ره‌وه‌ی زهوی، یا به‌هۆی نه‌وه‌ له‌ چهند لایه‌که‌وه‌ باری زهوی قورس بکه‌ن و له‌خشه‌ نه‌کات به‌هۆی بوومه‌له‌رزوه‌ ته‌قینه‌وه‌ و بزوتنه‌وه‌ی ناو سکی زهوی، یا له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌کی تر که‌ هینشتا نه‌زانراوه‌ زۆر شت هه‌یه‌ که‌ قورئان ئاماژه‌و ده‌ست نیشانی بۆ کردووه‌ و که‌چی نه‌وانه‌ له‌پاش چهند چه‌رخ بۆ ئاده‌می ده‌رکه‌وتن!

﴿وَخَلَقْتُمْ أَرْوَاجًا﴾ وه‌ ئایا ئیوه‌مان به‌ جوت دروست نه‌کردووه‌، تێکه‌ل له‌ نێرو من؟ نه‌مه‌ش شتیکی پوون و ئاشکرایه‌ که‌ ئاده‌می به‌م دوو جۆره‌ دروست کراوه‌، ژیا‌نی نه‌م ئاده‌میه‌ و په‌ره‌سه‌ندن‌ی و زۆربوونی به‌هۆی نه‌وه‌ دوو جۆره‌یه‌ و به‌یه‌ک گه‌شتنیانه‌، وه‌له‌و پێگایه‌وه‌ مال و خێزان و خوشی و پابواردن و ژیا‌نی کامه‌رانی ده‌ست که‌وت نه‌بن. زانی‌نی نه‌مانه‌ ئاشکرایه‌ و هه‌موو جۆره‌ که‌سێ نه‌یزانی، جا له‌به‌ر نه‌وه‌ قورئان پووی فهرمووده‌ نه‌کاته‌ ئاده‌می به‌تێک‌پایی و ئاو‌پێ پێ‌نه‌داته‌وه‌ بۆی، تا به‌هۆی نه‌وه‌ بی‌پێ بکاته‌وه‌ و هه‌ست بکات به‌و مه‌به‌ست و پێک‌خستن و ته‌گه‌یه‌ که‌ خ‌وای په‌روه‌ردگار کردووه‌یه‌تی.

ئینجا د‌وای نه‌وه‌ که‌ زانی‌ن و زانیاری به‌رز بووه‌وه‌ به‌گ‌رنگ تر بیربکاته‌وه‌ له‌و ده‌سته‌ قودره‌ته‌ی که‌ نه‌وه‌نده‌ لی‌زان و کاردرسته‌ له‌ د‌لو‌پێ ئاو نێ‌ر دروست نه‌کات و له‌ د‌لو‌پێ تر من، به‌بێ نه‌وه‌ی به‌ پ‌وواله‌ت ه‌یچ جیاکه‌ره‌وه‌ و جیاوازیه‌ ب‌بی له‌نیوان د‌لو‌په‌ ئاوه‌کانا، که‌چی نه‌مه‌یان به‌پێگایه‌کا نه‌با نه‌بێ به‌نیرو نه‌وی تر به‌پێگای تایبه‌تی خ‌ویا نه‌بات تا ب‌بی به‌من، نه‌و حه‌له‌ هه‌ر که‌س ب‌ی‌به‌ش نه‌بێ له‌ژیری و تێگه‌یشتن نه‌زانی که‌ جیاکه‌ری نه‌وه‌و به‌پێوه‌به‌رو پێ‌گه‌یه‌نه‌ری مه‌یل و ئاره‌زووی خ‌وای په‌روه‌ردگار. ﴿وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا﴾

وه ئاياخه وتنمان نه گيرايوه به مردن و بپرینه وه تان له نيش و کار و بزوتنه وه، تا شهوش ببي به مایه ی حسانه وه و ماندوویی دهرچوونی له شو و هه موو هیزو ووزه کانتان؟

به شی له ته گبیری خوا بۆ ئاده می - به لکو بۆ هه موو گیان له بهران - ئه مه یه که خه وتنی بۆ داناوڼ که به سه رها تیکه و نه مردنی ته واوه و نه زیندوویی ته واوه و نه یحه سینیتته وه و هه موو شه که تی و ماندوویی دهرئه کات و هوش و وریایی نه هینیتته وه، ئه م به سه رها ته به شیوه یه کی نایاب و سه رسوپه یتنه ر په یدا نه بیت و هه یچ که س نازانی چۆنه و چیه و هه یچ ده سه لاتی که سی تیانیه، کا برای خه وتویش به هه یچ په نگ نازانی شه وی چۆن به سه ردیت! ئه م به سه رها ته نه ینیه که له نه ینیی و نه زانراوه کانی گیان و له شی زیندوو هه یچ که س نایزانی بیجگه له و که سه ی که نه و له شو گیانه ی روست کردووه و نه و شته نه ینیی و نه ناسراوه ی تیا داناوه و ژيانی پێوه به ستووه، نه وه تا هه یچ که س ناتوانی به بی خه وتن بژی مه گه ر ماوه یه کی که م، وه نه گه ر ها ت و به مه ر هویه خه وی لی شووم بکری بئ گومان ناژی و نه مرئ.

خه وتن بیجگه له وه ی پێویسته یه که له پێویسته یه کانی له شو و ده مار به وینه ی خواردن و خواردنه وه، بیجگه له وه چه ند سوود و به ره می تری هیه. بئ گومان وازه ینانی پوچه له جه نگ و به ره ره کانی به تینی ژیان، پووه کاته مه ردوم و چه ک و قه لغانی پێ دانه نی پێی خوش بئ یانه، ملی پێ شوپ نه کات بۆ ماوه یه، بۆ ناشتی و ناسایش، که شه وش دووباره پێویسته بۆ مه رد م به وینه ی خواردن و خواردنه وه، هیندی جار یه کی خه و نه یگری له کاتیکا باری دلی زۆر قورس و غه مباره و ده ماری تیک چووه و ده روونی بیزاره و بیم و ترس دا گبیری کردووه، له گه ل چاوی نابیه کا و خه وه نوچه که بر دیه وه چه ن ده میکی که م، نه و خه وتنه که مه و نه و خه ونوچه یه گوپران و هه لگه رانه وه یه کی ته وا و فره ام نه مینئ له له شو و گیان و ده مار و دل و ده روون و هیزو ووزه کانی نه و که سه دا، وه ک ئه مه یه کی تربیت بیجگه له کا برای پێشو، ئه م به ره و چاکیه و ئه م موعجیزه گه ره یه پووی دا به شیوه یه کی پوون و ناشکرا بۆ موسلمانانی به ته نگ ها توو له پروداوی (بدن) و (أحد) دا وه خوا به وه منه تی نا به سه ریانا له سووره تی (آل عمران) و (الانفال) دا، وه له پروداوی (جمل) دا پووی دا بۆ (ثیمامی علی) - خوا لینی پازی بئ - هه ره ها زۆر جار پووی داوه بۆ موسلمانانی تر له کاتی ترس و ته نگانه دا که وا ته خه وتن پێویسته یه که له پێویسته یه کانی گیانداران به تایبه تی ئاده می، وه به ره و چاکیه که له به ره و چاکه کانی خوا که دا هیننه و به خشنده ی هه ر خوا یه، شتیکی نه ینیی و ده ستکر دیکه له نه ینیی و ده ستکر ده کانی خوا که هه یچ که سی تر ده خلی تیا نیه،

بئى گومان بىر كرده نه لىنى بهم شىوه قورئانيه دل بىدار نه كاته وه بهو دهسته قودرتهى كه نهو
 موعجيزه بهى نه هينى به هميشه يى وه هروها بىر كرده لىنى راستى و گونجاوى
 زيندو بوونه وه نه خاته بهر چار، ئىنجا هيندى له ته گبیره كانى خوا نه مه به كه هر چوئى
 خهوتنى داناه له پاش بزوتنه وه و نيش و كار، هروها شهويشى داناه كه زور ريك و
 گونجاوه بو خهوتن، و پوزيشى داناه كه زور تر ريك و گونجاوه له گه ل نيش و كاردا، جا نهوا
 باسى شهو و پوزيش نه هينى به دواى باسى خوا، نه فمرموى: ﴿رَجَعَلْنَا آتِلَ لِبَاسًا﴾ نايبا شهومان
 نه كرده وه به داپوشهر وهك جل و بهرگ؟ واته هر چوئى جل و بهرگ مردوم دانه پوئى و
 نه پيارى زى له سهرماو گهرماو دهر كهوتنى نهو شوئنانه ي كه دهر كهوتنىان ناپره وايه، هروها
 تاريخى شهويش مردوم گيانله بهر نه پاري زى له گه ل شتى خراپ، وه گه ل مه بهستى گرنگ
 هه به كه له زير پرده ي تاريخى شهوا نه بى بهدى نايهت و دهست كهوت ناييت، ﴿رَجَعَلْنَا النَّارَ
 مَعَاثًا﴾ وه نايبا پوزمان نه كرده وه به كاتى زيان؟ كه له پوزا راست نه بنه وه له خه و كه وهك
 مردن وايه و ناو براوه به براى مردن، يا كردمان به كاتى زيان بهم رهنگه تيا هه لسو پين و كار
 بكن بو دهست خستنى نه وه ي پنى بژين، ﴿وَبَيَّنَّا فَوَاقِمٌ سَبْعًا شِدَادًا﴾ وه نايبا دروستمان
 نه كرده وه به لاي سهرووتانه وه كهوت شتى به تينى به هين؟ كه به تپه پر كرده نهو هه موو
 كات و چهر خانه هيج جوره تيكچوون و كهو و كوپى و ناپيكهك پوويان تى ناكات.
 مه بهست بهم كهوته به تينه ي ئيره هه نهو كهوت ناسمانه به كه له چهند شوئنى ترا
 به وه ناويان نه بات، نهو كهوت ريگايه كه له سوورته ي (المؤمنون) دا ناوى نه بات. ئىنجا
 مه بهست به مانه به شىوه بهكى ديارى و به بئى گومان خوا خوئى نه زانى... هه لئه گرى مه بهست
 كهوت خولگه كه ي نهو كهوت نه ستيره گه روكانه بن كه به ناوبانگن، به تايبه تى نهو كهوته
 باس نه كات، چونكه ناشكران و به ناوبانگن له ناو گشتيدا، وه كومه لى خوئى ئيمه و جيهانى
 ئيمه بهم كهوته پيك هاتووه، هه لئه گرى مه بهست كهوت كومه له مه جهره و كاكي شان بيت كه
 به پنى زانيارى تازه ههركام كومه له نه ستيره به كن ژماره يان نه گاته سهد مليون نه ستيره.
 هه لئه گرى مه بهست شتى تر بيت كه نهو بوونه موره ي لى پيك هاتووه و ناده مى به شيكى زور
 كه مى لى نه زانى.

وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ﴿١٣﴾ وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ﴿١٤﴾ لِّنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٥﴾

وَجَّعَتِ الْفَاقَا ﴿١٦﴾

نەوێی که گرنگ بێت ئەمەیه که ئەم حەوتە بەهێزێ دامەزراو و پەییوەست و بەستراون پێکەووە و تیکچوون و پچپان پووێان تێ ناکات مەگەر خوا ببەوێ، وە پێک خراون لەگەڵ جیهانی زەوی و ئادەمی داو پێکەینهی ژیاان بەسەر ئەم زەوی یەو، ﴿وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا﴾ وە ئایا دروستمان نەکردووە چرایەکی درەوشاوە یا بلیسەداری زۆر گەرم؟ واتە ئەم خۆرە شیرینە که جیهانمان بۆ پووناک ئەکاتەووە مایە ژیاانی هەموو گیان لەبەران و خۆراکمانە، و مایە پێکەاتنی هەوڕە، بەم پەنگە کار ئەکات لە ئاوی دەریاکان و هەلم و تەمیان ئی پێک ئەهێنێ و بەرز ئەبنەووە بۆلای سەروو ئەبن بەو هەورانی که ئەبن بە باران، وەك ئەفەرموێ: ﴿وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ﴾ وە ئایا نەمان باراندووەتە خوارووە لەو هەورانی که نزیکە کاتی گۆشینیان؟ یا گوشران بەبا، یا بەهێزی کارەبا، ﴿مَاءً ثَجَّاجًا﴾ ئاویکی زۆر بەلێزمە؟ ﴿لِّنُخْرِجَ بِهِ﴾ بۆ ئەمە ی دەربێنێن بەو ئاوێ ﴿حَبًّا وَنَبَاتًا﴾ دانەوێلەو گیاو درەخت و پووەك بۆ خۆراکی ئێو و ئازەلتان، ﴿وَجَّعَتِ الْفَاقَا﴾ وە باخاتی چرو پڕو بەناویەکا چوو.

لەپاش ئەو گەردش پێکردن و ئاوپێدانەووە بۆلای ئەو هەموو بەرەمی دەسەلات و توانین و لێزانی خوا، بۆلای ئەو هەموو بەهەر و بەخشیشە ی خواو سەرپەرشتی و پێک و پێک کردنی کاروباری بەندەکانی، که بێگومان هەرکەس فامدارو تیگەیشتوو بێت بەمێرکردنەووە لەوانە تێ ئەگات و دڵنیا ئەبن که خوا یە ئەم ئادەمیە ی نەوێندە بە گرنگ گرتیبێت هەرگیز بەرەلای ناکات بەبێ لێپرسینەووە، ئەبێ پێغه مەبرو بەرنامە ی بۆ بنێرێ تا ئەو پەرەردگاری پێ بناسێ و بانگی بکات بۆ پێگا راستەکە ی و ناشناو زانای بکات بەو شتانە ی که بە تەنها بە ژیری و بیر نازانرێن، وە بێتسینێ بەو پۆژە دوا یی یە ی که دەست نیشان و ئاماژە ی بۆ کرد لە سەرەتای سوورەتەکەووە بە توندی هەرپەشە ی پێکردو ناوی برد، ئێنجا ئەو ئەگەر پێتەووە سەری و ئاماژە ی بۆ ئەکات و لێردا بە ناوێ لە ناوێکانی ناوی ئەبات که زۆر پێکە لەگەڵ مەبەستی سوورەتەکەو ئەو ئازاوەو دووبەرەکی یە ی که بێبەواکان پێی هەلەسان،

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَتًا ﴿٧﴾ يَوْمَ يُفْعَلُ فِي الصُّورِ قَنَاطُونَ أَفْوَاجًا ﴿٨﴾ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴿٩﴾ وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿١٠﴾ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿١١﴾ لِلطَّغْيِينِ مَتَابًا ﴿١٢﴾

ئەفەرموی: ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ﴾ بەراستی پۆژی جیاکردنەوهی راست و ناراست و چاک و خراپ، پۆژی بریاردان و بڕینەوهی هەموو ئاژاوە و دووبەرەکی ﴿كَانَ مِيقَتًا﴾ لە زانی و بریاری خوادا کاتی دیاری کراوە بۆ کۆکردنەوهی هەموو و گەیانەیان بە بەرو بەرەمی کردەوهیان، بۆ بڕینەوهی هەموو دووبەرەکی و ئاژاوەی ئەم جیهانەیان.

ئەو پۆژە پۆژیکە کە یاسای ئەم بوونەوهی تیا ئەگۆڕی و هۆی پەيوەستی ئەپچریتەوه، لە چەند شوێنا ناماژە بۆ ئەکات و زۆر بەسەرەت و پووداوەکانی ئەخاتە بەرچاو، وەک لێرەشا ئەفەرموی: ﴿يَوْمَ يُفْعَلُ فِي الصُّورِ﴾ پۆژی کە فو ئەکری بە صوراً بۆ زیندووکردنەوهی مردوووەکان، ئینجا ئیوە هەموو زیندوو ئەبنەوه و لە گۆرەکانتان دینە دەرەوه ﴿قَنَاطُونَ أَفْوَاجًا﴾ ئیوەش بەبێ تەفرە پۆل پۆل دین بۆ جینگای وەستان و دەشتی کۆبوونەوه.

قورئان لە چەند جینگایەکا باسی صورو فوکردن بە صوراً ئەکات، لە حەدیسدا بە (قرن) ناوی ئەبات، ئێمە بێجگە لە ناوەکە هیچی تری ئی نازانین لەبەر ئەوە بەکورتی تێپەرمان کرد بەسەریاو لە دیمەن و پوالتەکە لایمان ئەداو چۆنیەتیەکیمان حەوالە ی خوا کرد، وەک ئەو هەموو شتە غەیبیانە ی تر کە لە سنووری ژیری و زانیی ئێمەدا نین، و نە بەگۆیرە ی هەندئ پڕوایەتی لاواز لەسەری ئەپۆین، وە نە لە پوالتەکەشی لای ئەدەین و ئەلین: مەبەست نیشان دانی چەسپانی و گورجی زیندوو بوونەوهی مردوووەکانە. ئەوهی کە گرنگ و شایستە بێ بۆ باسو بیر ئی کردنەوه ئەمەیه کە ئێمە پڕوامان ببێ بەو زیندوو بوونەوه بە یەک جارو بە کوت و پڕی، زیندوو بوونەوهی ئەو لەشانی کە بوون بە خۆلو تۆزو پڕو بلاو بوونەتەوه بە جیهان و هەر بەشو پارچەیهکی کەوتوو تە شوینن، زیندوو بوونەوهی لەشی ئەو هەموو تاقم و چین لەدوای چینهی کە بە دریزایی تەمەنی ئادەمی هاتن و تێپەڕین و جیگا و شوینیان چۆل کرد بۆ یەکترو بەجاری ئەم زەوی ئیستە نەینەگرتن، ئەوانە بە یەک جار راست ئەبنەوه و

﴿وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا﴾ وه ئاسمان لهت لهت ئهكړئ و پهيوهستی نامينئ و لهتهكاني جوئ ئهبنهوه لهيهك، كهواته ههموئ وهك دهرگاي لي دي، واته ئهم دهستوورو باري ئيستهي نامينئ و ههمو ئهشيوي بهمل يهكا، ئهم ئايهته بهچند جوئ تر تهفسيركراوتهوه و ههمو جوړهكان هر چاك ووتراون، بهلام ئهمهئ كه ليړه دا ووتمان لهگل زور لهئايهتهكاني ترا پټك تره. ﴿وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ﴾ وهكيوهكان ئهپړهويږنئ و ئهخرينه گهپان بهسهر زهوي دا، واته ئهكرن بهتوزو ته ئينجا وهك پټگيهكي پړهوانيان لي ديت ﴿فَكَانَتْ سَرَابًا﴾ كهله دوروه وهك ئاو ئهبيږنئ و كهچي ئاو نيه، توزو ته مي كيوهكانيش له دوروه بهكيو دانهږنئ و كهچي كيويش نين.

ئەمەيە ئەو بەسەرھاتە سامناكەي كە پوو ئەدا لە گۆپانی ئەم بوونەمۆردەدا، وەك ئەو بەسەرھاتە سامناكە كە پەيدا ئەبن لە كۆكردنەوێ پاش فووگردن بەصورا، هەنگاوی تر ئەنێ لەپاش باسی فووگردن بەصورا، بەم شیوەیە لە چارەنووس و دواپۆژی سەرکێشەكان و لە خوا ترسەكان ئەخاتە بەرچاو، يەكەم جار باسی يەكەم تاقم ئەكات كە بپروايان نەبوو پرسپاريان ئەكرد لەناو يەكدا لەو هەوالە گەمەريە، ئەفەرموي: ﴿إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا﴾ بەراستی دۆزەخ لە زانين و بپياری خوادا كە ميني كە و جيگای چاوەڕوانیە بۆي بپروايان، ﴿الطَّاغُوتِ سَابَا﴾ بۆ پاخی و سەرکێشەكان جي و شووننكە،

لَيْسِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ﴿٢٣﴾ لَا يَذُرُونُ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿٢٤﴾ إِلَّا حِيمًا وَغَسَاقًا ﴿٢٥﴾ جَزَاءً وَفَاءً ﴿٢٦﴾
إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿٢٧﴾ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ﴿٢٨﴾

ئەگەر ئىنەمە بۇلای بەجۆرى ﴿لَيْسِينَ فِيهَا أَحْقَابًا﴾، ئەمىننەمە و نىشتەجى ئەبن تىايا ماوەى
دورو درىژى داوئەماتوو، لە کاتىکا ﴿لَا يَذُرُونُ فِيهَا بَرْدًا﴾، ناچەژن تىايا ئەفەنكى، ﴿وَلَا شَرَابًا﴾
وہ نہ هیچ خواردنەمەمەك ﴿إِلَّا حِيمًا وَغَسَاقًا﴾ مەگەر ئاوى بەكۆل و كىم و زووخى كەلە لەشى
دۆزەخیان دەرئەچى ﴿جَزَاءً وَفَاءً﴾ تۆلەیان لى ئەسینرى بە تۆلەيەكى رىك و سەر بەسەر
لەگەل كرىمەمەكانیان .

(مقاتل) جوانى فەرموو: هیچ تاوانى گەرەتر نیه لە بى پرۆایى، وەهیچ سزایە گەرەتر
نیە لە سزای ئاگر، کەواتە تاوان و تۆلەكەیان سەربەسەرن. بەكورتى تاوانەكەى نیشان دان،
ئینجا بەدرىژى باسى ئەكات و دوو شتى زۆر گەرە و سەرەكى باس ئەفەرموى: كە كانى
هەموو تاوان و خراپەيەكن:

١- ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا﴾ بى گومان ئەوانە لەجىهانە بەتەماى لى پرسىنەمەى پۆژى
دواىى نەبوون و بپروایان پىئى نەبوو كە بپروا بەو پۆژو لى پرسىنەمە بەندىكى سەرەكى
و بنەپەتیه لەو بەندانەى كە هەموو پىنەمەبەرانى پى پەوانەكراوە -درودى خویان لى
بى- بىجگە لەمەش هەركەس بپروای بەو پۆژە ئەبى جەلەوى خۆى بەرەلەكەت بۆ هەر
تاوان و خراپەيە كە حەزى لى بكات....

٢- ﴿وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا﴾ وە بەلگە و نیشانەكانى ئىمەیان بەدرۆ داڤەنا، بەدرۆ دانانىكى
تەواو و سوور بوون لەسەرى، بى گومان ئەو ئەو پەرى تاوانە كە خوا بەلگە و نیشانەى
پوون داڤەن بۆ ئەمەى بەندەكانى وىل ئەبن و پىئى بکەونە سەر رىنگا و كەچى ئەوانیش
بەو بى شەرمى و لاریە پىشوازی لى بکەن و خۆیان كوێر بکەن لەناستى، ئەوان بەو
جۆرە تاوان بار بوون.

وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٣١﴾ فَذُرُونَا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٣٢﴾ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَارِجَ ﴿٣٣﴾ خَدَائِقِ
وَأَعْنَابًا ﴿٣٤﴾ وَكَوَاعِبَ أَزْرَابًا ﴿٣٥﴾

﴿وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا﴾ وه نیمهش هموو شتیګمان مهلبزاردوه بهنوسین و ناګامان
له هموو شتیګه کهواته نههیچمان لی ون نهبن، وه نهتاوانبارهګانیش نهتوانن دان به تاوانی
خویانا نهبن.

ئینجاتیږی ژاروی نهکړی به بهنوګه ی دلیانا و ناویمید نهکړن له هموو خیرو خوشیه
و لهرګوړان یا سووک کردنیک، بهتوانج و تشر لیدانهوه پټیان نهوتری: ﴿فَذُرُونَا﴾ کهواته
بچیښن ټوله و سزای بی پروایی خوتان ﴿فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا﴾ ئینجا نیمهش هرګیز هیچتان بو
زیاد ناګهین سزاو نازار نهبن.

مه بهست نهوه نیه ههتا راده و پله ی سزاکه یان بهرترتر نهکړیتهوه و بهتین تر نهکړیت، که
نهوهش ږنک نیه له ګڼل پواله تی ﴿جَزَاءً وَنَاقًا﴾ دا، بهلکو مه بهست نهوه یه که هرکاتی دهق
ګیرا بههر سزایه کهوه و بههوی نهوه ئیش و نازاری لهبرچاو سووک بوو، وهک خوی و یه کهم
جاری لی نهکړیتهوه و ههستکردن پی تازو نهکړیتهوه یا مه بهست نهوه یه سزا له دوزه خدا
چند جوری هیه و جوړهګانی نهګوړی و هردهمه جوړه سزایه کی نهبن وهک له سووره تی
(ص) دا نهفرموی: ﴿وَأَخْرَجْنَا مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجًا﴾ وه سزای تر هیه لهوینه ی سزای پیشوو که چند
جوړیګن. ئینجا بهرانبر سزای سهختی سرکیشان دیته سر باسی هیندی له نازو
نیعمه تی له خواترسان، نهفرموی: ﴿إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَارِجَ﴾ بهراستی ټوله خواتر سهخو پاریزه رهګان
هیه جینګای بههرمهندی و ګیشتن به نازو نیعمت، ﴿حَدَائِقِ﴾ چند باخاتی رازاوه ی پر له
درهختی جوړ بهجوری میوه داری تیایه، ﴿وَأَعْنَابًا﴾ وه بهتایبه تی چند جوری تری خوشو
بهلهزمت ﴿وَكَوَاعِبَ أَزْرَابًا﴾ وه کچانی تازه مەمک کردوی هاو ته مهن،

وَكَاذِبًا ﴿٣٦﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِدًّا ﴿٣٥﴾ جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَذَابٌ حَسَابًا ﴿٣٦﴾ رَبِّ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا
مَنْ أُذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾

﴿وَكَاذِبًا﴾ وه پيالهی پرله شراب، به لأم نموشه رابهی که سه رنیشوه و سه رخوشی و
بن هوشی لی پهیدانابن، وه که له نایه تی تراباسی فهرمووه ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا﴾ نایستن له به هشتا
﴿لَغْوًا﴾ نه قسهی لهق و لوق و پروپوچ ﴿وَلَا كِدًّا﴾ وه نه به دروخستنه وه، نه له کاتی شراب
خواردن و نه له هیچ کاتیکا، واته هرچونی له بارهی نازو نیعمه توه تیرو ته اون ههروه ها
هیچ شتی نایستن که دلیان گهرد بگری پی، نهو خوا پی داوانه پاداشت نه درینه وه ﴿جَزَاءً مِّن
رَّبِّكَ﴾ به پاداشتی که له لایه ن پهروردگار توه ﴿عَذَابٌ حَسَابًا﴾ به به هره و به خششی که به سه و
که م و کوپی تیانیه، نینجا له دوا دواپی سووره ته که دا نه گهریتوه بوسه نه و پوره سامناکی
که له سه ره تای سووره ته که وه ناماژهی بۆ نه کرد، نهو پوره ی که بوو بوو به دهنگ و باس له ناو
بن پرواکان و دو به ره کی بوون تیایا، نه گهریتوه هیندی له به سه ره ات و پوداوی سامناک
باس نه کات که له و پوره دا پوونه ده ن و به دی دین، نه فهرموئ: ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾
نهو پهروردگاری تو که پهروردگاری ناسمانه کان و زهویه و هرچی له ناویانایه ﴿الرَّحْمَنُ﴾
که زور به خشنده و میهره بانه، له گه ل نهو هیشا ﴿لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا﴾ هیچ کهس له دانیش توانی
ناسمانه کان و زهوی له لایه ن خواوه ده سه لات و توانای هیچ جوړه قسه یه کیان نیه له گه ل
خوادا بۆ که م کردنه وهی نهو سزاو توله یه یا بۆ زیاد کردنی پاداشت، هیچ کهس ناتوانی
هیچ په خنیه ک بگری و هیچ بلن ﴿يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا﴾ له پوریکا که (جو به رنیل) و
مه لایکه ته کانی تر به ریز پائه وهستن له کاتیکا ﴿لَا يَتَكَلَّمُونَ﴾ که سیان قسه ناکه ن و دوو لیوه
ناکه نه وه، ﴿إِلَّا مَنِ أُذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ﴾ مه گهر که سی که خوی میهره بان خوی پی قسه کردنی بدات
﴿وَقَالَ صَوَابًا﴾ وه نهو که سه ش قسه ی به پی و به جی بکات به م په نگه تکایه بکات که وه رگری.

ذَلِكَ الْيَوْمَ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اخْتَدِ إِلَىٰ رَبِّهِ مَتَابَا ﴿٣١﴾ إِنَّا أَنْذَرْتَكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَتَّبِعْتَنِي كُنتَ رَبَّنَا ﴿٣٢﴾

شیوه و مه‌لویستی شو مه‌لانیکه‌تانه که نزیکن له خواوه و پاکن له گوناوه و خراپه‌کاری، شیوه و مه‌لویستی نه‌وانه بهو هموو ترسو له‌رزوه ناتوانن دم بکه‌نموه به‌بنی نینو و پندان! نیجگار سامناکه و بیم و ترس نه‌خاته دلوه، لهم کاته پیکدا نهم فهرموده به‌میزه ناراسته نه‌کات و نه‌فهرموی: ﴿ذَلِكَ الْيَوْمَ الْحَقُّ﴾ نه پوژهی که باسکرا پوژیکی راست و بن‌گومانه و شایسته‌ی قسه و باسو سهرلی‌کردنوه و دو به‌ره‌کی نیه ﴿فَمَنْ شَاءَ اخْتَدِ إِلَىٰ رَبِّهِ مَتَابَا﴾ نینجا هرکس بیهوی پینگا نه‌داته بهر بولای پاداشتی په‌روردگاری خوئی، هرکس ویستی له جیهانا فریای خوئی کهوی پیش هاتنی پوژی دواپی و له‌دهست دهرچوونی هلو و هلکه‌وتی خوئی، پیش نه‌می سهری لهو دوزه‌خوه دهرچن که باسکرا، نینجا نهم هرپه‌شه به‌تینه دوباره نه‌کاته‌وه: ﴿إِنَّا أَنْذَرْتَكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا﴾ به‌راستی نیمه نیوه‌مان ترساندو شو نه‌تان ترسینن به سزایه‌کی نزیک که سزای پوژی دواپی و نهو دوزه‌خه سه‌خته‌ی که لهم سوورته‌دا چند شیوه‌یه‌کی دل داچله‌کینه‌ری باسو کرد، نهم سزایه‌ش هرچند به‌پی تیگه‌یشتن و باوی نیمه دوربیت و هر نه‌ندازه ماوهی دورو درنژ مابن بۆ هاتنی له‌پووی راستیدا نزیکه چونکه دور نه‌ویه که پوژیش و تن‌په‌ری کرد، هرچی بن‌گومان به‌دی بیت و پووبدات نهو نزیکه، بیجگه له‌وش مردن له هموو که‌سینکه‌وه نزیکه، هرکس‌یش بمری پی ناوه‌ته پوژی دواپی، وه نه‌فهرموی له حه‌دیس (من مات فقد قام قیامته) هرکس مرد پوژی دواپی شو که‌سه هاتووه و به‌ریا بووه، وه بن‌گومان سزای دوزه‌خیانیش له‌مردنوه دهست پی نه‌کات، که‌واته لهم باره‌شوه هر نزیک بوو ﴿يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ﴾ واته نیوه‌مان ترساند به‌سزایه‌کی نزیک که‌به‌دی دیت له پوژیکا که مه‌ردوم سهرنج نه‌دات و نه‌بینن هر کرده‌ویه که پیشی خست و له‌جیهانا کردی ﴿وَيَقُولُ الْكَافِرُ﴾ وه بن‌پروا ناواته خوازه و نه‌لی: ﴿يَتَّبِعْتَنِي كُنتَ رَبَّنَا﴾ نای کاشکی من گل بوومایه و ناده‌می نه‌بوومایه تا پوژم نه‌گه‌یشتایه‌ته نهم پوژه!! په‌نا به‌خوا له پوژی که ناواتی وای تیا بخوازی، داواکارین خوا به‌میه‌ره‌بانی خوئی په‌نامان بدا له‌سزای نه‌پوژوه و سرشوپی شو پوژه و پو په‌شی نه‌پوژه.

وصلی الله علی سیدنا محمد وآله وصحبه اجمعین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْتَرَعَتِ غَرْقًا ① وَالنَّشِطَلِ نَشْطًا ② وَالسَّيْحَتِ سَبْحًا ③ فَالْمُصِرَّتِ سَبْحًا ④ فَالْمُصِرَّتِ أَمْرًا ⑤
يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ⑥ تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ ⑦ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ⑧ أَبْصَرُهَا خَشِيعَةٌ ⑨

سووره تی «النازعات»

مه که بیهو (۴۶) نایه ته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ئەم سوورەتەش نموونە یەکە لە نموونەکانی ئەم جۆزمە لە ئاگادار کردنەوەی مەردوم بە پۆژی دواوی و بارە پاستەقینەکی، بۆ ئەو مەبەستە گەرنەگە لە چەند باریکەوه دەستکاری دڵ ئەکات، لە یەکەم جارەوه بە باس کردن و سویند خواردن بە چەند شتیکی نادیار، کە هەر بەوه ترس و بیمی فەراهم ئەهێنێ لە دەرووندا، ئینجا چەند شیوه و چەشمەندازیکی ئەو پۆژە نیشان ئەدات کە هەر بە ناوێردنیان دڵی ووریا ئەکەوێتە لەرزە، ئینجا بە دواي ئەوه دا هەوایی بەسەر هات و لەناو بردن و سزای سەختی یەکن لە بێ پروا سەریکشەکان ئەهێنێ و لە پاش ئەوه بەشتیکی گەرنەگە لە نیشانە و بەرهممی دەسلەت و توانینی خوا ئەخاتە بەر چا و کە شایەتییکی زۆر پاست و بەهێزن لەسەر خوایەتی خوا و تەگبێرو چاودیری خوا لەم بوونە وەرەدا و کاردرۆستی خوا لە هەموو شتیکی، ئینجا ئەگەر پێتەوه بۆ سەر پۆژی دواوی و باسی پاداشت و تۆلە ی کردەوهی ئەم جیهانە کە لەو پۆژەدا بەدی ئەهێنرێن.

خوای گەوره لە سەرەتای ئەم سوورەتەدا سویند ئەخوات، وەك لە سەرەتای چەند سوورەتی تر و لە شوینی تر دا سویند ئەخوات، سویند خواردنەکانی خوا یا بۆ نەرخ و بایەخ دانە بە سویند لەسەر خوراوه کەو دانیان کردنە لەسەر پاستی و گەوره بیه کە ی و ووریا کردنەوه یە لەسەر بپروا پێهێنانی، یا بۆ دەر خستنی نەرخ و گەوره یی سویند پێ خوراو و سویند لەسەر خوراوه کە یە، یا لەبەر ئەوه یە سویند پێ خوراوه کە لە پادە و پلە ی خۆیا بناسرێ و پێزی خۆی پێ بدرێ، بەم پەنگە ئەگەر شتیکی مەردوم بپروای پێ نیه و دانی پیا نانی، با بپروای پێ بهێنێ و بەباشی دانی پیا بنێ. ئەگەر شتیکی بەبێ کەلەك و نەرخ سەیری ئەکات، چونکە نایناسێ و بیرێ ئی ناکاتەوه، با بیرێ ئی بکاتەوه و بیناسێ و نەرخ و پێزی

شایانی پی‌بدا. وه نه‌گهر شتی‌که زیاده‌په‌وی کراوه تیایا با نه‌و زیاده‌په‌ویه نه‌کری‌و به‌پئی نه‌وه‌ی که قورئان نیشانی نه‌دا بناسری.

بۆ وینه: خوا سویند نه‌خوات به‌زاتی پاکی خۆی، ده‌ی بی‌گومان هه‌رک‌ه‌س بی‌به‌ش نه‌بی له‌ قام و تی‌گه‌یشتن به‌و سویند نه‌وپه‌ری دل‌نیا‌یی بۆ په‌یدا نه‌بی‌و دلی پرئه‌بی له‌ بر‌وای به‌هیز به‌و سویند له‌سه‌ر خوراوه، وه سویند نه‌خوات به‌ قورئان و پۆژی دوایی که به‌وه ده‌رئه‌که‌وئ قورئان فهرمووده‌ی خوا‌یه‌و گه‌ره‌و گرنگه‌و پۆژی دوایی راسته‌و به‌دی دیت و قوتار‌بوون له‌ ده‌ستی نا‌گونجی و پو‌وداو‌یکی گرنگه‌و گه‌ره‌شه، سویند نه‌خوات به‌ نه‌ستیره‌و مانگه‌و خۆر تا به‌بی‌نرخ سه‌رنج نه‌درین و بیر بکری‌ته‌وه له‌و هه‌موو به‌هه‌ره‌و که‌لک و پیت و فه‌ره‌ی که‌ خوا له‌وانه‌دا داینا‌وه‌و با زیاده‌په‌ویش نه‌کری تیایاندا تا نه‌و راده‌ی که نه‌قامان به‌ کار‌که‌ر دایان نان له‌ کاروباری مه‌ردوم‌داو به‌ هو‌ی نه‌وه په‌رستنیان، ئینجا خوا سویندی پی‌خواردن و چه‌ند نا‌و و نیشان و سیفه‌تیکی بۆ باس کردن که شایه‌تن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی دروست‌کراو‌یکی به‌ نرخ و به‌ که‌لکن به‌لام ژۆربارن و هیچیان به‌ده‌ست نیه، ئاماره‌ کردن به‌م نه‌ندازه‌یه به‌سه‌ بۆ هه‌رک‌ه‌س که به‌دوای راستیدا بگه‌ری.

ئینجا‌با گوئ بگه‌ری بۆ سوره‌ته‌که‌و دلی بۆ بکه‌ینه‌وه، به‌لکو به‌ ئیزنی خوا هه‌ندی له‌ پیت

و به‌هه‌رک‌ه‌انی وه‌رگه‌ری و دل‌وده‌روونمانی پی‌ پووناک ببی‌ته‌وه. ﴿فَإِنَّ اللَّهَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ *

وَاللَّزَّعَتِ عَرْقَا (۱) وَالنَّشِطَلِ نَطَطَا (۲) وَالنَّسِجَتِ سَبَا (۳) فَالْمَدْرَاتِ أَمْرَا (۴) خوا‌ی گه‌ره سویندی خوارد به‌م پینچ تا‌قه‌ له‌ دروست کراوه‌کانی خۆی و نه‌مانه به‌م جو‌رانه ته‌فسیر کراونه‌ته‌وه: هه‌موو چه‌ند تا‌قه‌ی بن له‌ مه‌لانی‌که، یا هه‌موو هه‌ر نه‌ستیره‌ بن، یا چوار پینشو‌وه‌که نه‌ستیره‌ بن و پینجه‌م مه‌لانی‌که بی‌ت، یا سیانه پینشو‌وه‌که نه‌ستیره‌ بن و چواره‌م و پینجه‌م مه‌لانی‌که بن، بی‌جگه له‌م پایانه چه‌ند رایه‌ تریش هه‌یه، به‌ هه‌رحال و هه‌ر جو‌ر مه‌به‌ست بی‌ت هی‌نایان به‌م شی‌وه‌یه ترس و له‌زین نه‌خاته ده‌روون و چاوه‌پوانی هه‌موو شتی‌کی سامناک نه‌کری، جا له‌به‌ر گه‌یانندی نه‌و مه‌به‌سته و له‌به‌ر به‌کاره‌ینانی شه‌رم و نه‌ده‌ب له‌گه‌ل قورئانا وه‌ک خه‌لیفه‌ی دو‌وه‌م نه‌فه‌رموئ: نه‌وه‌ی بۆتان پوونه له‌م قورئانه شوینی که‌ون، وه نه‌وه‌ی که‌ پوون نیه وازی لی‌بینن، له‌به‌ر نه‌و دوو هو‌یه چاک وایه هه‌ر به‌م شی‌وه نادریارو شاراو‌هیه به‌سه‌ریا برۆین، به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ی ژۆر له‌ زانایانی ئه‌م ئوممه‌ته بریویانن به‌سه‌ر یه‌کن له‌و مه‌به‌ستانه‌ی که‌ باس‌کران نه‌وا ئیمه‌ش په‌ی‌په‌ریان نه‌که‌ین، وه نه‌و رایه هه‌له‌به‌زترین که‌نه‌یان بری به‌سه‌ر مه‌لانی‌که‌دا، له‌سه‌ر ئه‌م رایه‌ش به‌چه‌ند جو‌ری راهه‌کراون،

یەكئى ئەو جۇرئە ئەوئە كە مەبەست ئەو كۆمەلە فریشتانەن كە كارو بارى مردنیان
 پى سېئراو، جا بە پىئى ئەو ئەلئین: ﴿وَاللَّسْتُ عَرَفَا﴾ سوئند بەو تاقە فریشتەى كە گیانی
 بى بېروایان دەكئىشن زۆر بەسەختى ﴿وَاللَّسْتُ نَسَا﴾ سوئند بەو تاقە فریشتەى كە گیانی
 بېرواداران دەكئىشن بەنەرم و نیانی و وورده وورده و لى پاوهستان تابېوادارەكە ئیسراحت
 بگات و ئینجا دەست پى ئەكەنەو بەهئواش و ئاسایشی وەك مەلەوان لەناو ئاودا كەلەسەرخۆ
 ئەبزوئەو، كە مەبەست بەم فرمودەیه: ﴿وَاللَّسْتُ سَبَا﴾ وە سوئند بەو تاقە فریشتە
 گیان كئشەى كە بەهئواش و لەسەرخۆ ئەجولئەو لەگیان كئشاندا بۆئەمەى ئیش و نازارى
 سەخت نەگات بە گیان كئشراو، كە، یا مەبەست نیشان دانی شیوئەى هاتنیانە لە ئاسمانەو
 و كشانیان وەك مەلەوان لەناو ئاودا، ئینجا كە گیانەكان ئەكئىشن چەسپانی ئەكەن بەبردنى
 گیانی دۆزەخیان بۆلای بەهەشت ئینجا هەلئەسن بە تۆلەو پاداشتیان و تەگبیری كاروباریان
 ئەكەن كەئەم دوو فرمانە مەبەستە كەئە فرموى: ﴿وَاللَّسْتُ سَبَا﴾ ئینجا سوئند بەو فریشتانەى
 كە چەسپانی ئەكەن بە گیانی بى بېروایان بۆ دۆزەخ، وە بەگیانی بېرواداران بۆ بەهەشت
 ﴿وَاللَّسْتُ أَمْرَا﴾ ئینجا هەلئەسن بە تۆلەو پاداشتیان و تەگبیری كاروباری پئویستیان ئەكەن.

سوئندى خوارد بەوانە و سوئند لەسەر خوراو، كەى باس نەكرد چونكە وەرئەگىرئ لەم
 ئایەتەى دوواو كەئەو شەكە لەم بابەتە: پۆزى دواىى بەرپا ئەبى و پۆزى
 زیندوو كەردنەو و تۆلەو پاداشت دەست پى ئەكات ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّجِفَةُ﴾ لە پۆزىكا كە زەوى و
 هەرجى و ابەسەریو ئەكەوئە لەرزە و تىكچوون یا شریخە و شاخەكەرەكە پوئەدا و دەست
 ئەكات بە شریخە و شاخە و اتە یەكەم جار كە فوو ئەكرئ بەصورا، لەكاتىكا ﴿تَبْعُهَا الرَّادَةُ﴾ كە
 ئاسمان و ئەستێرەكان دین بەدواى زەویدا لەلەرزین و تىكچوونا، یا شاخە و شریخەى دووم
 دیت بەدواى بۆ زیندوو كەردنەو.

هەركام لەم دووبارە مەبەست بىت هەر پىك و راستە و بەدى دیت، بە بیركەردنەو لى
 مەردوم باش بۆى پوون ئەبیتەو و هەست ئەكات بەراستى ئەم فرمودەیه: ﴿قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ
 وَاجِفَةٌ﴾ چەند دلى لەو پۆزەدا لەترسانا ئەلەرزە و تەپەتەپ ئەكەن ﴿أَبْصَرُهَا خَشِيعَةً﴾ چاوەكانى
 ئەو خاوەن دڵانە لەترسانا شۆپو سەرەوژین.

يَقُولُونَ أَهَئِنَّا لَمَرُدُّونَ فِي الْحَافِرَةِ ﴿١٠﴾ أَمْ ذَا كُنَّا عِظْمًا خِجْرَةً ﴿١١﴾ قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ﴿١٢﴾ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾ هَلْ أَنتَكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿١٥﴾ إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِاللَّوَاكِبِ الْقَدَسِ

طَوَى ﴿١٦﴾

﴿يَقُولُونَ﴾ بنی پرواكان نه لَئِن: ﴿أَوَئِنَّا لَمَرُدُّونَ فِي الْحَافِرَةِ﴾ نایا نئمِه نه گَیِرَتَرِینِه وه بۆرِیان له پاش مردن وه هک خۆمان پَیْش مردنمان پَی نه کَریْتِه وه؟ ﴿أَمْ ذَا كُنَّا عِظْمًا خِجْرَةً﴾ نایا زیندوو نه کَریْنِه وه کاتن بووین به نِیسقانی پَزیووی ناو بۆش که کاتن بای پیا بچن دهنگ نه داته وه، واته دواي مردن وه نه وه شمان به سهریفت که زۆر دووره له ژيانه وه ههر زیندوو نه کَریْنِه وه؟ ﴿قَالُوا تِلْكَ﴾ نه لَئِن نه وه گَیِرانه وه زیندوو کردنه وه مان ﴿إِذَا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ﴾ نه گهر وابن گَیِرانه وه یه کی زۆر زیانده وه به نئمِه، نه م قسانه ی کهله بنی پرواكان نه یگَیِرَتِه وه قسه ی یه که م جاریانه کهله گۆره کانیان دینه دهره وه له بنی هۆشی و سهرگهردانی خویانا نه یلَین و پرسیار نه که نه یه کتر، یاقسه ی بۆگه نی نه م جیهانه یانه که به که شخه و لاقرتیه وه ده م بازیان پَی نه کرد به ههر کام ههر نه گونجی و زانایانی تهفسیر و وتویانه، به ههر حال نه وه قورشان زۆر به سووک و ناسان بریاری راستی نه دات و پیمان پانه گه یه نی که نه فهرموی: ﴿فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ﴾ نه وه گَیِرانه وه و زیندوو کردنه وه ههر به یه که دهنگ و تیخویرین په یدا نه بنی ﴿فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ﴾ ههر له گه ل نه وه دهنگ و تیخویرینه بوو نِیتر نه وانه به زیندوویی وان له زهویه کی تهختی کاکی به کاکی سپیدا؟ له یه که م جاری سوورته که وه تا نِیستا شیوه ی قوند و تیژی به کاره ینا که نه وه زۆر رَیک و شایان بوو له گه ل باسو و مه به سته که دا، نینجا هیواشی نه کاته وه به شیوه یه کی نه رم و ناسک و به کورتی داستانی موسا و فیرعه ون نه گَیِرَتِه وه بۆ پیغه مبه ر ﴿وَ﴾ بۆ دلخۆشی دانه وه و دلنه وایی کردنی له سهر بره و نه هینان و سهرکیشی و لاقرتی کردن و ده م بازی نه وه یه که م تا قم و گه له ی که بانگی نه کردن بۆ سهر رینگای راست و بۆلای خوا، دلنه وایی نه کات به مه ی کاره که ههروابوو و ههروا هاتوو، نه وه تا موسا به و شیوه شیرینه بانگی فیرعه ونی کرد و که چی نه وه ههر یاخی بوو تا خوا نه وه ی به سهر هینا و دوو چاری سزای ههردوو جیهانی کرد.

کهواته له گټړانه وهی، نهم داستانه دا موژده یه کی گه ورهش هیه بوی به سرکه وتو و
زالېوونی خوی و نایینه که ی، وهک موسا پیغه مېر (علیه السلام) هرچوئی هره شه شوی
تیا به له گله بې پرواکه ی، که جیبه فیرعه ون بهو هه موو دهسه لات و تواناوه خوا له ناوی برد
نهمانیش له ناو نه بات.

سرگوزه شته و داستانی موسا (علیه السلام) له هه موو داستانی تر زوړتر هاتووه و
دریژه ی پی دراوه له قورثانا. له زوړ سوورته ی تر له مېو پېش چهند زنجیره یه کی جوړ به جوړ
هاتووه به چهند شیوه یه کی تایبه تی جیاواز به پی ی باسو مېه سستی شوینه که، نه وهش
به پیی باوی بې وینه ی قورثانه که نهو شیوه جوړ به جوړانه به کار نه هینن. له م سوورته دا
به کورتی هاتووه به چه سپانی تیپه رنه کات به سهریاو نه یخاته به رچاو، هر له بانگ کردن و
رهوانه کردنیوه تا سهری فیرعه ون نه کات به سزای نهم جیهان و نهو جیهانا، نهو داستانه
دوورو دریژه ی نهو ماوه زوړه نه هینن به چه سپانی له چهند نایه تیکی کورت و بچکوله دا که
نهو ریکه له گهل سروشتی سوورته که دا. نهم چهند نایه ته کورته چهند زنجیره یه کی نهو
داستانه نیشان نه دا، له یه که م چاره وه دهست پی نه کات به ناراسته کردنی فرموده و
پرسیاری که بو ووریا کردنه وه و ناماده کردنی دل و گوئی یه بو وهرگرتن و گوئی گرتن له قسه و
باسه که نه فرموی: ﴿مَلَأْنَاكَ حَبِثٌ مُّوَسَى﴾ نینجا نه گهر نهم هه وال و باسه ی له پېش نهم
سوورته دا بو هاتنی نه بې بلین! نایا داستانی (موسا) ته فسیر بو نه هاتووه؟ واته بې گومان
بو ت هاتووه که واته په ندو ناموژگاری لی وهرگره، نه گهر نهمه یه که م چاربې نهم هه والی
پې بگات، نه بې بلین: نایا بو ت هاتووه، یان با من هه والت بده مې، چونکه په ندو ناموژگاره
تیا به. ﴿إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ﴾ سرگوزشته و داستانی (موسا) کاتیک که په رومردگاری بانگی لیکرد،
﴿يَا لَوِ الْفَقْدَی طَوًی﴾ له کاتیکا که موسا له شیوی پاک و پیروز کراوا بوو که ناوی ﴿طَوًی﴾ یه و لای
دهسته راست کیوی (طور) که وتووه بو هر که س که له (مدینه) وه بیت.

به راستی نهو کاتی بانگ لی کردنه هنجار کاتیکي به رزو گه ووه و به ریزو نایا به، وه
بانگ کردنی خوا له هر بهنده یه له بنده کانی شتیکی زوړ گرنگ و گه وریه، گه وریه تره
له وهی که وتاری ناده می بتوانن دهری بخات و پوونی بکاته وه، بوچوون و تیگه یشتنی
ناده می بتوانن پی ی بگات، چونکه نهو نه نییه که له نه نییه کانی خوی گه ووه، و نه نییه که
له و نه نییه که له خوا له هیندی ناده می دا دایناوه و به ووی نهو ناماده بووه بو وهرگرتنی
نهو بانگ کردنه.

أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿١٧﴾ فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَهٌ إِلَّا أَن تَرْكِبَ ﴿١٨﴾ وَأَهْدِيكَ إِلَى رَبِّكَ فَتَخْشَى ﴿١٩﴾

فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَى ﴿٢٠﴾ فَكَذَّبَ وَعَصَى ﴿٢١﴾ ثُمَّ أَذْبَرَ يَسْعَى ﴿٢٢﴾ فَحَشَرَ فَنَادَى ﴿٢٣﴾ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى ﴿٢٤﴾

﴿٢٥﴾ فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْأَخْزَرِ وَالْأُولَى ﴿٢٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَى ﴿٢٧﴾

لهچند شوینی ترا دریندهی داوه بهو بانگ کردن و ووت و ویریدی که پوی دا له بهینی خواو (موسا) دا لهو کات و هلوئسته دا، به لام لیزه دا که کاتی تیپه پرکردنه به چه سپانی، به پئی شوین و مبهسته که هیچ لهو باریه نادوئ، به لکو بهدوای باسی فرماندان به نارن و به یامه کی (موسا) نه مینئ: ﴿أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ﴾ واته بانگی لی کرد و فرمووی: بهرؤ بؤلای فیرعون ﴿إِنَّهُ طَغَى﴾ چونکه بهراستی یاخی بووه و له سنوور تیپه ری کردوه. بن گومان سرکینشی و یاخی بوون شایسته ی بوون و مانوه نیه، چونکه شتیکی نارهوا و بیزراوه، خاک و ولات تیک دهره، درؤ پیچهوانه ی فرمان و داد و خواستی خواجه و خوا خه شمی لی هیه، له بهر نهوه نهو بهنده هه لبز تراوه ی نارد بؤ نه مه ی نهو تاوانه بوهستینئ و نهو سر کیشه بهرگری بکات.

نینجا فیری کرد که چون قسه بکات له گهل نهو سرکینشه دا، فرمانی دا به شیوه یه کی زور شیرین و پاکیشری دل له گه لی بدوئ، به لکو کوتایی بینئ، و خوی بیاریزی له خه شمی خوا، فرمووی: ﴿قُلْ﴾ نینجا که چوویته لای پئی بلی: ﴿هَلْ لَكَ إِلَهٌ إِلَّا أَن تَرْكِبَ﴾ نایا نه تهوئ خوت پاک بکه یتهوه له چلک و چه پهلئ بن بروایی و سرکینشی، ﴿وَأَهْدِيكَ إِلَى رَبِّكَ فَتَخْشَى﴾ وه نه تهوئ رینگات نیشاندیم بؤلای پهرومردگارت تا بیناسی و بههوی نهوه بترسی لی و گوئ پرایه لی بکهیت بؤی؟ بن گومان هرکاتی بهنده خوی ناسی لی نه ترسی، که لییشی ترسا جلهوی خوی بهره لا ناکات و یاخی نابئ، وه هرکات سری کرده گوناوه تاوان و یاخی بوو، نهوه لای داوه له پهرومردگاری و دور که و توه تهوه لی و پینگای ون کردوه، نینجا (موسا) پیغه مبر نهو فرمانه ی که پی سی سپنر ابرو به جئی هیئا بهو جزو رهو شته ی خوا فرمانی داو فیری کرد، به لام نهوه هیچ که لکی نه بوو له نرم کردنئ نهو دله رهقه بؤشه ی فیرعونئ سته مکاری خوا نه ناس. ﴿فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَى﴾ نینجا موسا نیشانه و موعجیزه گوره کی نیشاندا که گهرانی دارده سته کی بوویه نه زدیها، یا نه مه له گهل دهسته

درهوشاوه که ی ﴿نَكَذَّبَ﴾ ئینجا هر برهوی نههینا و موسای به دروژن و جادویاز دانا و ﴿عَمَى﴾ وه یاخی بوو لئی. بهره وازی نههینا، بهلکو کهوته هول و تیکوژان بو بهر بهستی (موسا) و تیکدانی کاره که ی، چونکه زانی نهو نیشانه و موعجیزه به کار نهکات له دلی نهو گهله داو دلیان نهگوپی و پای نهکیشی بولای (موسا) و نایینه که ی، وه ههوله کهشی لهه پوهوه بوو که (موسا) جادویاز وه نههیش هه موو جادویاز هکانی بو کوئه کاته وه بو جادوو لی کردنی، نههه رموی: ﴿ثُمَّ اَدْبَرَتْهُ﴾ له پاشا فیرعه ون پشتی کرده گوپرایه لی به تیکوژان بو بهر بهستی کردن و بهر په رچ دانه وه ی موسا، ﴿فَنَحَرَهُ﴾ ئینجا جادوو بازی ولاته که ی کوکرده وه ﴿فَنَادَى﴾ بانگی کردن و جاپیدا له ناو نهوان و سوپا و گهله که یا و ﴿فَقَالَ﴾ ئینجا ووتی: ﴿اَنَا رَبُّكُمْ اَلَا اَعْلَمُ﴾ من خوی هه ره بهرزو بلندی ئیوه!

نهو سته مکاره یاخیه نهو ووشه و قسه زور پیس و بوگه نه ی بهده ما هات له ناو نهو هه موو کوو کوومه له گه ره یه دا به بی باک و شهرم، چونکه شاره زای نهو گه ل و کوومه له بوو نه یزانی که نه قام و نادانن، بی گومان شتیکی ناشکرایه که هیزو دهسه لات و سته م و دهست دریزی سته مکارو یاخی یه کان له سه ر نه قامی و نادانی و که وده نی و ساده یی گه ل و ژیرده سته کان پراگیره له هه موو چه رخ و تا قم و چینیکا، نه گینا هه موو یاخی و سه رکیشی ته نها که سیکه له و گه ل و کوومه له و له راستی دا نهو هیزو دهسه لات هی نیه، بهلکو هیزو دهسه لات که ی نهو کوومه ل و گه له نادانه یه که نه بن به وولاخی ژیریاری و پشتی خو یانی بو دانه خه ن و نهویش سواریان نه بی! وه ملی بو دریزو شوپنه که ن و نهویش لغاویان نهکات! وه سه ری بو دانه خه ن و نهویش بهرزو زال نه بی به سه ریانا! دهست بهرداری مافی سه ره برزی و پیزی خو یان نه بن تا نهویش یاخی نه بیته و هه موو مافیان ژیری و داگیر نهکات! گه ل و کوومه ل نه وه ی به سه ر دیت و نه که ویته چالی به ده به ختی، چونکه به هو ی ساده یی و نادانی هه هه له تا وه، له بارئ تروه نه ترسی. نهو ترسه ش زور ناراست و بی جی یه، چونکه نهو سه رکیش و یاخیه. که ته نها یه کیکه. هه رگیز ناگونجی به هیزو به دهسه لات تری نهو هه موو گه ل و کوومه له، نه گه ر نهوان هه ست بکه ن به ناده میتی و پیزو سه ره برزی و نازادی خو یان. هه ر کام لهوان یه کیکه وه ک نهو به لام یاخیه که نه یخه له تی نه و وا نه با ته می شکیه وه که کاروباری نهوی به دهسته و له گه ل نه وه دا کاروباری هه موو به دهست خویه.

هەرگیز ناگونجی تهنه یهکێ یاخی ببێ لهناو گهل و کۆمهلیکی دانای مهردی خواناس دا، هەر گهل و کۆمهلی خوی بناسی و بپوای راستهقییهی پێی هەرگیز مل شوێر ناکات بۆ تهنه یهکی وهک خوی نهقازانج و نهزبانی به دهست بێت! گهل و کۆمهلهکهی فیرعهون نادان و کهودهون و خوانهناس بوون بۆیه فیرعهون توانی بهو جوړه یاخی ببێ و بێ شهرم بێک ئهو قسه پیسه بکات له ناویانا!

فیرعهونی سیا چاره له خوی گوێوا یاخی بهه تا ئهو رادهیه جاپی خوایهتی دا بۆ خوی ﴿فَاتَّخَذَ اللَّهُ نَكَالَ لَأَكْبِرَنَّ وَالْأُولَى﴾ ئینجاخوایش گرتی بهسزای پوژی دوایی و ئهم دنیاخ بهخنکاندنێ خوی و سوپا و دهست و بهستهکهی به پرسیوایی و نهفرین لێ کرایی له هەر دوو جیهانا.

باسی سزای پوژی دوایی پیش خست. چونکه سهخت ترو ههمیشهیه. کهواته سزای راستهقییه هەر ئهو سزاییه، هەر ئهو سزایهش سزای راستهقییهی نامادهکراوه بۆ یاخی و سهڕکێشهکان. وه ههم سزای ئهو پوژه پێک و پێک تره لهگهڵ پوژی دوایی دا که کراوه به مهبهستیکی سههرکی سوورهتهکه. بێجگه لهوهش بهم شیویه نایهته که به وشهیی ﴿وَالْأُولَى﴾ تهواو نهبن که پێک و پێکه لهگهڵ دوایی نایهتهکانی پاش و پیشیا که نهوهش شتیکی پێویسته بهپێی باوی پهوان بێژی، فیرعهون که خاوهنی هیزو دهسلاتی بهتین بوو، پادشایهتی و جلهوی ولاتیکی گهوره و فراوانی له دهستا بوو بهو جوړه بهسههرات، دهی ئهبن بپرواکانی تریهتهمای چی ین؟ ﴿إِنِّي ذَالِكُ لَعَبْرَةٌ لِّمَن يَنْحَسِبُ﴾ بێ گومان لهم باسو بهسههراته گرنگه موساو فیرعهون دا پهندو نامۆزگاری هیه بۆ هەر کهس کهله خواترسی. بێ گومان ئهوهکهسهی که خوانهناسی و لێی نهترسی ژیروتیگهیشتهوه، وهههرکهسیش ژیروتیگهیشتهو بێت نهزانی که ئهو بهسههراتی فیرعهونه پهندو نامۆزگاریه بۆ مهردومی تر، بهلام ئهو کهسهی که خوا ناناسی و لێی ناترسی، ئهو پهردو بهرهههست هیه لهبهینی ئهو پهندو نامۆزگاری داو هوش ناکاتهوه مهگر کاتی که دووچاری تۆله و بهرهمی کردهوی خراپی خوی دیت که تازه دهردهکهشی تیمار ناکرێ و پزگار بوونی نابێ!

وَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ^{٤٧} بَنَاهَا^{٤٨} رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّيْنَاهَا^{٤٩} وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا^{٥٠} وَالْأَرْضَ

بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ﴿٢٠﴾ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ﴿٢١﴾ وَالْجِبَالِ أَرْسَاهَا ﴿٢٢﴾

له پاش نهوې سهرنجې ړاكيښاو ښاوپې دايهوه به دلېو دهرووڼ بولېو له ناوچوونې ياڅي
ياني ړا بردوو كه به هيژو دهسه لاتي خو ياندا نه نازين، ئينجا نه گه پريته وه بولېو سهر بست
پهرسته كان كه كه شخه يان نه كړد بهو نه نذازه هيژو دهسه لاته كه مهي كه خوا پيې دابوون،
نه گه پريته وه سهر يان پووي فهرموو دهيان تي نه كات و نه يان گي پريته وه بولاي به شي له بهرهم و
دهسه لاتي خوا له م بوونه وهرده، نه فهرموئ: ﴿وَأَنَّمْ أَشَدُّ حَلَقًا﴾ ئايا دروست كړدني ئيوه گراتره
﴿أَرَأَيْتَ﴾ يا دروست كړدني ئاسمان؟ وه لامي ئهم پرسياړه بولېو نه وانه وه لاميكو ئه بي
هر بلين: ئاسمان! كه واته ئايا به چ هيژيكي خو تان نه نازن كه ئاسمان له ئيوه به هيژترو
به تين تره، وه ئو كه سهي كه ئاسماني دروست كړدوه به هيژتره له ئاسمان؟ ئهم پرسياړه
بولېو تريش دهست نه داو بولېو مبه ستي تريش هل نه گري، كه ئايا زيندوو كړدنه و تان
بولېو به دورو نه گونجاو سهر نه كهن له كاتيكا زيندوو كړدنه وه دوباره كړدنه وه
دروست كړدني يه كه م جاره، وه دروست كړدني يه كه م جار ئاسانتره له دروست كړدني
ئاسمان، دهي كه سي بتواني ئاسمان دروست بكات كه گراتره ئه بي باشتر بتواني
دوباره تان بكاته وه، له سهر هر بار به كار هي ناني گراترو سووكت به پيې باوو تيگه يشتني
بي بړوايانه، نه گينا بولېو خوا هم مو شت يه كسانه و ئاسانه و هيچي پتويست نيه بي جگه له وه
خوا بيه وي بي ئيتر ئه بي به بي ته فهرمو دواكه و تن! ئينجا نه نذازي به دريژي باسي دروست
كردني ئاسمان نه كات، نه فهرموئ: ﴿بَلَّيَا﴾ ئاسماني دروست كړد، بهم په نكه ﴿رَفَعَ سَكَا﴾
قهو بالاي به رز كړدوه ﴿هَوَّنَا﴾ ئينجا رنك و پيكي كړد، بهم په نكه هم مو نه سستيره و
مانگو پوژو به شو پارچه كاني له شويني تايبه تي و له چه مهره و خولگي تايبه تي خو يانا
دامه زړاندو خستنيه كارو ړاگيو دامه زراوي كړدن هر كام له سهر باري تايبه تي خو ي و
به سستنيه وه پيكيه وه به بي ترازان و دواو بهرو به رز بوونه و نزم بوونه وه هيچ كام، تا ښاوي

لی هات شیوه گشتی یه کهش له دووره وه وهک کونکریت و بینایه کی داریژراو وایه، به سهرنج دان و تیروانینیکی پووت و سادهش دهرنه کهوی نهو پیک و پیکسی و په یوه سستی و گونجاویه خوای کار دروست پیکسی هیناوه له م ناسمانه دا، به جوری هه موو خاوه ن ژیری که سهرگردان و سهرسامه تیایا، ههر کهس پیزی خوی به لاهه ببی ناچاره نه بی دان ببی به بوونی هیزی ههره گه وه که ته گیر کهرو به ریوه بهری نهو هه موو کاروباره یه، ههر کهس نه یه وی خوی بی نابروو نه کات نه بی دان ببی به وه دا، ئیتر با بروای به هیچ ئایینی نه بی!

﴿وَأَعْلَسَ لَبًا﴾ وه شهوی ناسمانه که ی تاریک کرد ﴿وَأَخْرَجَ سَحَابًا﴾ وه پووناکی پوژده کی دهرهینا وهری خست، واته شهو و پوژی داهینا هاتنی پووناکی و تاریکی به دوا ی یه کتر دا شتیکی ناشکرایه و هه موو کهس نه یزان، وه هوی بیرکردنه وه یه لهو دهسته قودرته ی که نه وه نه کات، به لام ههرشتی که زور بینراو دهقی پیوه گیرا له بهرچا و کون نه بی و له یاد نامینی، جا له بهر نه وه قورشان نه م جوړه شته نایابانه تازه نه کاته وه به بیدار کردنه وه و سهرنج پاکیشان بولایان، به وه هه ست و هوش نه خاته وه سوزو پر ووش بویان و تازه یان نه کاته وه له دهر وونا. ﴿وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا﴾ وه له پاش نه وه ی ناسمانی به و جوړه دروست کرد ئینجا زهوی راخست و وای لیکر ده که ده ست بدا بوژیان تیایا، به م په نگه ﴿أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا﴾ ناوی لی دهرهینا له زهوی ناوه که ی ﴿وَمَرَعَهَا﴾ وه له وهر که ی بوخو راکی ئاده می و ئارهل ﴿وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا﴾ شاخ و کیوه کانی دامه زراند بو له نگه گرتنی زهوی و بهرگری کردنی له تاسه و له نگه ره کردن. نایه تی (حم) سوورته ی (سجده) وای نیشان نه دا له پیش ناسمانا دروست کراوه، نه م نایه ته نه فهرموی: راخستنی زهوی و ئاماده کردنی بو ژیان خسته پاش دروست کردنی ناسمان، نه ک دروست کردنه که ی که واته نه م دوو نایه ته دژی یه کتر نین و جیگای هیچ په خنه یه که نیه تیایاندا.

تیروانینی ناسمانی تازه نزیکه له مه به ست به م نایه ت و شیوه کاتی که نه لین چهند سهدان ملیون سال تی په ری کرد به سهر زهوی دا، نه خولایه وه و شهو و پوژی نه هات به سهر دا پیش نه وه ی که راخری و ئاماده بکری بو کشتوکال، پیش نه مه ی پیسته که ی وهک ئیسته ی لی بیت و بهرزی و نرمی لی په یدا ببی.

مَنْ لَكُمْ وَلَا تَعْمِكُمْ ﴿٣٢﴾ فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَى ﴿٣١﴾ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى ﴿٣٥﴾ وَبُرْزَتِ
الْحَجِيرُ لِمَنْ رِئِى ﴿٣٦﴾ فَأَمَّا مَنْ طَغَى ﴿٣٧﴾ وَءَاثَرَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿٣٨﴾ فَإِنَّ الْحَجِيمَ هِىَ الْمَأْوَى ﴿٣٩﴾

خوای گهوره نه وانهى کردو ئینجا نه فرموى: ﴿مَنْ لَكُمْ وَلَا تَعْمِكُمْ﴾ واته ناسمان و زهوى به و جوړه دروست کرد له بهر به هرده مند کردن و ژياندنې ئیوه و ناژهلتن، بهلې له لوتف و کهرمى به زیاد بیت خيرو بیرو بوومى هم ناسمان و زهوییه نه گهریتوه بو ئیمه و ناژهلتمان. خوای میهره بان ناموژگارى نادمى نهکات و ته گبیری گهوره و گرنگى خویمان بیر نه خاتمه له لایه کهوه، و له لایه تره وه دهست نیشان و ناماژه نهکات بو نه مې که دروست کردنى ناسمان و زهوى نه وهى له ناویانایه هروا به گوژره کارى نه کراوه، به لکو همو و شتن به تاییه تیه و نهو په پرى وورده کارى تیا به کار هیتراره، له داپشتن و پیلانى هم ناسمان و زهویه دا حیسابن کراوه بو هم نادمیه ی که خوا ویستی بیکا به جئ نشین له زهویه داو نه وهى پیویست بئ بوون و مانه وه و پهره سندن و بهرز بوونه وهى هم نادمیه تیبینى کراوه له داپشتن و پیلانى بوونه و وردا به شیوه ی گشتى. و له داپشتن و پیلانى کو مله ی خوړى ماندا به تاییه تى، وه له پیلانى هم زهویه دا به تاییه تى تر، قورئان له دهست نیشان و ناماژه کردنه دا چهند شتیکی پوون و ناشکرای باس کردوه که به چاوى پووت نه بینرین و ناسراون لای همو و کهس، دروست کردنى ناسمان و پړنک و پړنک کردنى همو و بهش و پارچه کانی و بهدوا هاتنى شهو و پوژو راخستنى زهوى و دهره یانانى ئاو له وهرى و دامه زراندن و له نگه گرتنى کئوه کانی، باسى هم شته ناشکرایانه ی کردوه و کردونى به مایه ی ژيان و به هرده ندی نادمى و ناژهللى. که نه مانه شایسته ن بو نه وهى ناراسته ی همو و جوړه که سئ بکرین له همو و چهرخ و چینیکا، له گهل راده و پله ی ژیرى و زانیارى همو و دا شیاو و گونجاون، له بهر نه وهیه فرموده کانی قورئان گشتى یه بو همو و نادمى له همو و چهرخیکا و له همو و قوناغه کانی ژيانیا. قورئان بهم شته ناشکرایانه تئى گه یاندين لهو ته گبیره گه وره یه و لهو وورده کارى و پړنک خستنه گرنگى که به کار هیتراره بو بهر ژه و نه ندی هم نادمیه، ئینجا له دواى نهو شته ناشکرایانه به سدان و بهه زاران شتى تره یه که تیبینى کراوه له

داپشتن و پیلانی (تصمیم) ئەم بوونە وەرەدا کە بەرەبەرە دەرئەکەون و پێیان پێ ئەبێ،
 ئەمانە و ئەوانە هەموو شایەت و نیشانە یەکێ پوون و پووناکن لەسەر ئەوەی کە پێکەوت و
 گۆترەکاری بە هیچ کلۆجێ ناگونجێ، هەرکەس بەش بپراو نەبێ لە تیگەیشتن و ژیری ئەزانێ
 کە سروشتی ئەم بوونە وەرە دژو پێچەوانە ی گۆترەکاری و پێکەوتە، بەراستی جینگای
 سەر سوپمانە ئادەمی ئەوەندە پەستی و نەقامی داگیری بکات تا ئەو پادەیه بپراو بێ
 بەرپێکەوت بە لکو شتی وا بە دلایا گوزەر بکات و دوو دل بێت لەناپراستی و نەگونجای پێکەوت!
 ئەو هەموو پێکخستن و وورده کاریە دەست پێ ئەکات لە هەموو بوونە وەرەو بە شیوەی
 گشتی، ئینجا بە تاییبەتی لەم کۆمەڵەی خۆری ئێمەو کە هۆنراوە تەو و پێکخراوە بە پێی
 زانیاری تازە لە سەدەها ملیۆن ئەستێرە، لەناو ئەوەندا ئەم زەویە ئەستێرە یەکێ تاییبەتی و
 تاقانەیه کە پێک و پێک و گونجاو کراوە بۆ ژیاانی ئادەمی، هیچ کەس - تانە مرۆ - ئەستێرەیه
 تری نەدۆزیوە تەو کە بەوینە ی ئەم پێک و گونجاو کرابێ بۆ ئەم ژیاانە! ئەوەش لەبەر ئەوەیه
 کە چەند هۆیه کی ناشکرای ئەم ژیاانە هەر لەم زەویەدا هەیه و ناسراوە کە ئەوە ی شایانی
 باس بێت سێ شتە: قەبارە یەکێ پێک و گونجاو، دووریەکی میانە، پێکەوتن لە چەند
 کەرەستەیه کە پێویست بۆ بزوتنەو ی ژیاان.

پێویستی هەیه بە قەبارە یەکێ تاییبەتی، چونکە بەبێ هەوا ئەم ژیاانە نابێ و مانەو ی پەردە
 و پێستێکی هەوا بە دەوری زەویدا بە ستراوە بەو هیزی کێشندە ی کە هەیه لە زەویدا و بە پێی
 قەبارە کە ی، وە پێویستی هەیه بە دووریەکی میانە یی لە خۆرەو لەم پادە تاییبەتیە کە بۆ
 زەوی هەیه چونکە نزیکتر بێت لەم پادە ی ئێستەیه لەبەر گەرمی هیچ کەس خۆی بۆ ناگیرێ و
 ئەسووتێ، و ئەگەر دوورتر بێت لەبەر ساردی و سەرما ژیاان نابێ و هەموو شتیکی تەرئەیبەستی،
 وە پێویستی هەیه بەو هەموو کەرەستانە بەو پادە و پێژەیه کە هەیه لە زەوی دا چونکە لەسەر
 ئەو پادە و پێژەیه خۆراک فراھەم دێت کە گیان و ژیاانی لەسەر پراگیرە وە هیچ ئەستێرەیه تر
 وەک زەوی بۆی پێک نە خراوە لەبارە ی ئەم شتە سەرەکیانەو بەراستی هەرکەس شوینی قورئان
 بکەوێ و لەم چاوە قورئانیەو سەرنجی ئەم ئاسمان و زەویە بدات ئەو کەسە تێ ئەکات لەم
 تەگبیر و وورده کاری و پێکخستنە ی کە بە کار هینراوە لە داپشتن و پیلان (تصمیم) ی ئەم

بوونهومره‌دا، ئهو حمله به‌باشی تن‌ه‌گات كه هاتنی پۆژی دوایی و پرسیارو تۆله‌و پاداشت
 شتیکی پیویسته‌و هه‌ر ئه‌بن بییت، چونكه ناگونجی ئه‌م بوونهومره‌و ئه‌م ئاده‌میه به‌و
 جۆره‌و شیوه‌و گرنگه‌ له‌یه‌که‌م جاره‌وه دروستکرا‌یی و ئه‌م ئاده‌میه به‌رزه‌ نه‌گات به‌ پله‌ی هه‌ره
 به‌رزى خۆی وه‌ هه‌رگیز ناگونجی به‌م ژيانه‌ که‌م و کورته‌ کارى ته‌واو‌یی، وه‌نابی ئه‌م هه‌موو
 سه‌رکێشی و خراپه‌کارى و ناپاستى و ناپه‌وا‌ییه هه‌روا به‌روا وه‌ك باسكى بانان بۆی ده‌رچى و
 قوتار‌یی به‌ بى لى پرسینه‌وه، وه‌ ئه‌م هه‌موو چا‌که‌و دادو پاستو په‌وا‌ییه‌ش هه‌روا به‌روا
 وون بى به‌بى سه‌رو شوین، له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشا خاوه‌نه‌که‌ی دووچارى ئه‌و هه‌موو ئازاره‌ش
 بووبى له‌ جیهانا له‌ پێگای پاستى و دادو چا‌که‌دا به‌پاستى نه‌هاتنى ئه‌و پۆژه‌ دژو
 پێچه‌وانه‌ی سروشتین ئه‌م بوونهومره‌و ئاده‌میه‌یه، دژو پێچه‌وانه‌ی ئه‌و هه‌موو پێك و پێکی و
 وورمه‌کار‌یه‌یه كه به‌کار هێنراوه‌ له‌م بوونهومره‌دا به‌ هه‌موو به‌شو پارچه‌کانیه‌وه، که‌واته
 شتیچكى زۆر به‌جى و پاسته‌ که به‌دوای ئه‌م باسى پابردووه‌دا باسى پۆژی دوایی نه‌هینى و
 په‌یوه‌ستى نه‌گات پێ‌یه‌وه، ئه‌فه‌رموئ: ﴿إِذَا جَاءَ الظَّالِمَةُ الْكُبْرَى﴾ ئینجا کاتى که‌ پۆژی دوایی
 دیت که یه‌کێک له‌ ناوه‌کانى ﴿الظَّالِمَةُ الْكُبْرَى﴾ یه‌ واته‌ پووداوه‌ گه‌وره‌که‌ که‌ زاله‌ به‌سه‌ر هه‌موو
 شتی‌که‌دا و هه‌موو داگیرنه‌گات که‌ ئه‌م ئاسمانه‌ دا‌پێژراوه‌، ئه‌م زه‌ویه‌ راخراوه‌، ئه‌م کێوه‌
 دامه‌زراوه‌، ئه‌م زیندوویتی و زینده‌مه‌رانه‌، ئه‌م بوونهومره‌ گه‌وره‌و گرنگه‌ زاله‌ به‌سه‌ر
 ئه‌وانه‌دا هه‌موویان داگیرنه‌گات، که‌واته‌ له‌ هه‌موو پووداویک گه‌وره‌تره‌، کاتى ئه‌و پۆژه‌ دیت و
 هه‌موو زیندوو نه‌کړینه‌وه ﴿وَمَ تَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَى﴾ ئه‌و پۆژه‌ی که‌ مه‌ردوم بیرنه‌که‌ویتته‌وه
 هه‌رکده‌مه‌یه‌ك له‌ جیهانا کردوویه‌تى ﴿وَنُزِّلَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ بَرَى﴾ دۆزه‌خ به‌پرونى ده‌رئه‌خړى بۆ
 هه‌ر که‌س به‌روانى و بی‌بینى، وه‌ له‌و پۆژه‌دا دوو تاقم هه‌ن و پاشه‌ پۆژو چاره‌نوسیان به‌م
 جۆره‌یه‌ که‌ ئه‌فه‌رموئ: ﴿أَتَأْمَنُ مَنَى﴾ هه‌ر که‌س له‌ جیهانا سه‌رکه‌شى کردبى و یاخى بووبى له
 فه‌رمانى خوا ﴿وَأَنزَلْنَاهُ الدُّنْيَا﴾ ژيانى جیهانى هه‌لبێ‌اردبى به‌سه‌ر پۆژی دوایی و هه‌ولى هه‌ر بۆ
 ژيانى جیهانى بووبى و هه‌یج گوى نه‌بووبى له‌ پۆژی دوایی ﴿إِنَّ الْجَحِيمَ هِىَ الْمَأْوَى﴾ به‌پاستى
 هه‌ر دۆزه‌خ جى و شوینى ئه‌بن له‌و پۆژه‌دا.

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿١٠﴾ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿١١﴾ يَتْلُوكَ عَنِ السَّاعَةِ

أَيَّانَ مَرْسَهَا ﴿١٢﴾ فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرهَا ﴿١٣﴾

﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ﴾ وه همرکەس ترسابن له پایە ی بەرزو بڵندی پەروردگاری و له وهستانی لەبەردەم دادگای ئەودا ﴿وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ﴾ بەرگری خۆی کردبێن له ئارەزووی خراپە، بەم ڕەنگە ئارەزووی ئەفسی خۆی کردبێن بە شوێن کەوتوو و پەیرەوی کەری ئابین و فەرمانی خوا و ئەگەر نیازی خراپە یە بە دلایا هاتبێن بیری ئەو پۆژی دواپییە کردبیتەوه و نەچووبێن بەدای ئارەزووەکەیا ﴿إِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ﴾ بێ گومان هەر بەهەشت جێ و شوینی ئەو کەسە یە، ئەو کەسە ی کە بەراستی له خوا بترسێن پەلاماری گوناو تاوانا نادا، ئەگەر بەپێی بێ هیزی و لاوازیە کە پووئەکاتە ئادەمی دووچاری گوناھێ بووبێن، ئەو ترسە ی کەلە دلیایە رایئەکیشتن بۆ پەشیمان بوونەوه و گەڕانەوه و داوی لیبووردن، ئەوکاتە له پرزی گوی رایەلان دەرناچێ.

جەلەوگیری ئەفس لەئارەزووی ناپەوا نیشانە ی جیگیربوون و مانەو یە له گوی پرایەلی خودا، چونکە ئەو ئارەزوو پالێیوئەنەر و هاندەرە لەسەر هەموو شەر و خراپە یە کە کەم کەس هە یە دووچاربوونی لەو ئارەزوو نەبێن و بەشتی تر بێن. هەر ترسان له خوا نەبێن بە بەر بەست و بەرھەڵستیکی ڕەق و بەھیز لەبەردەم پاپەڕین و پەلاماردانی ئەفسدا، بەدەگمەن هەر بەرھەڵستی تر خۆی بۆ ڕاگیرئەکری لەبەردەم ئەفس و ئارەزووی ئەفسدا، جالەبەرئەوه قورئان ئەم دووانە ی کوکردەوه لەم تەنھا ئایەتەدا ئەو کەسە ی کەئەمە ئەفەرموی پەروردگاری ئەفسە و زانا و ئاگایە بە هەموو دەرد و چارەسەریکی و ئاگایە بە هەموو کون و قورئینیکی و هەموو چرچ و لوچیکی، ئەزانی ئارەزوو دەردەکان لەکوێداخوێاندانداشاردوو و چون دەرنەکری و لەکون ئەھینرێنە دەرەوا! خوا داوی ئەوه ناکات کە ئەفس ئارەزووی نەبێن، چونکە خوا ئەزانی شتی وا لەتوانادا نیە و ئەویش داوایەکی نەکردوو کەلە توانادا نەبێن، بەلکو خوا ئەو ی ئەو ی کە بەرگری بکری و جەلەو ی بەرەلا نەکری، بە ترسان له خوا ئەو بەرگری و جەلەوگیریە بکری، لەباتی ئەو تیکۆشانە سەختەدا بەهەشتی ڕیبار داوہ بۆ ئەو تیکۆشەرانی بەراستی ئادەمی بەم جەلەو گیری و تیکۆشانە ئەبیتە ئادەمی، وه بەوه ناییتە ئادەمی جەلەو ی ئەفسی بەرەلابکات و گوێپرایەل بیت بۆهەموو حەزو ئارەزووەکانی، نابێ بووتری کە

نارمزوه‌کان شتیکی سوشتن و چاره‌سەر ناکرێن، ئەو کەسە ی که ئەو حەزو نارمزوه‌ی دروست کردوو لەدەورونا، هەرئەو کەسە نەفس و دەورنیشی وا دروست کردوو که بتوانی جله‌گیری خۆی بکات لەو‌ی پێویسته جله‌گیری و بەرگری کردنی، و بەهه‌شتیشی کردوو بەپاداشت بۆ هەرکەس لەو تیکۆشانەدا زال و سەرکەوتووینت، نازادی و سەر‌به‌ستی ئاده‌می بەهه‌ ئه‌بێ که به‌نده‌ی هیچ کەس و هیچ شتێ نەبێ بێجگه‌ له‌ خوا، که‌واته‌ وه‌ختی نازادی و سەر‌به‌ستی وەرته‌گرێ که پزگاریبێ له‌به‌نده‌ی حەزو نارمزوی نەفس و نه‌یته‌ دیل و ده‌ست گیرکرای نەفس و نارمزوه‌کانی نەفس، ئەه‌یه‌ نازادی و سەر‌به‌ستی ئاده‌می، ئەه‌یه‌ نازادی و سەر‌به‌ستی که شایسته‌یه‌ له‌گه‌ڵ ئەو پزێه‌ی که خوا داویتی به‌ ئاده‌می، شایان و شیاوه‌ له‌گه‌ڵ سەر‌به‌ستی خواهیش و مه‌یل و هه‌لبژاردنی که خوا داویتی به‌ ئاده‌می، بارو حاالی تریش هه‌یه‌ که نه‌زان و نه‌قام ناوی ناوه‌ نازادی و سەر‌به‌ستی، ئەوه‌ش که جله‌و به‌راک‌کردنی نەفس و شوێن که‌وتنی نارمزوه‌ ناپاسته‌کانیه‌تی تا مه‌ردوم بۆ هه‌ر لایه‌ ببا بیبا و به‌هه‌ر کونیکا ئەکا بیکات، به‌لام ئەوه‌ نازادی ئاده‌می نیه‌ به‌لکو نازادی ئازده‌لیه‌ و له‌ راستیدا پێس ترین شیوه‌ی به‌نده‌ی به‌بۆ ئاده‌می وه‌یچ مه‌ردیکی ژێرداوی نازادی وانا کات.

ئینجا له‌ کۆتاییدا ئەگه‌ر پزێه‌وه‌ بۆ دواندن له‌باره‌ی پۆژی دوا‌یه‌وه‌ که سەر‌ه‌تای سووره‌ته‌که‌ی به‌باسی ئەو پۆژه‌ کردوه‌و کردی به‌ مه‌به‌ستیکی سەر‌ه‌کی له‌ سووره‌ته‌که‌دا، سەر‌کێشه‌ یاخیه‌کان هه‌موو جارێ پرسیاریان ئەکرد له‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) که‌ئهم پۆژی دوا‌یه‌ که تۆ باسی ئەکه‌یت که‌ی ئەبێ؟ خ‌وای گه‌وره‌ش ئەو پرسیارێ ئەوانه‌ ئەه‌ینێ و پوونی ئەکاته‌وه‌ که زانینی ئەوه‌ تاییه‌ته‌ به‌ خ‌واوه‌و کارو فره‌مانی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌ر ترساندنێ مه‌ردومه‌ به‌و پۆژه‌، ئەو پۆژه‌ ئەوه‌نده‌ گه‌وره‌و گرنگه‌ ژيانێ جیهان و مانه‌وه‌ له‌ جیهانا له‌پیش چاوی ئەوان نۆر که‌م و کورته‌، ئەفه‌رموی: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ﴾ ئە‌ی پێغه‌مبه‌ر بێ به‌رواکان پرسیارێ لی ئەکه‌ن له‌پۆژی دوا‌ی (أَيَّانَ مَرْسَاهَا) که‌ی به‌ریا ئەکری و به‌دی ئەه‌ینری؟ بێ گومان پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) که‌ نۆر سووربوو له‌سه‌ر به‌رواه‌ینانی ئەوانه‌ پنی خوش بووه‌ که کاته‌که‌ی بزانی و وه‌لامیان بداته‌وه‌و دلی خه‌ریک بوو به‌وه‌وه‌ ئینجا بۆ بیزاری ده‌رپرن له‌ پرسیاره‌که‌ی ئەوان یا سەر‌سوهر‌ه‌ینان له‌ دل خه‌ریک بوونه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) پنی یه‌وه‌، ئەفه‌رموی: ﴿فَمَآ أَتَ مِنْ ذِكْرِنَا﴾ ئایا تۆ له‌چیدا ئیت له‌وه‌ی باسی کاتی ئەو پۆژه‌یان بۆ بکه‌یت و ئاگاداریان بکه‌یت به‌ کاتی به‌ریا بوون و هاتنی؟ واته‌ تۆ نازانی باسی بکه‌یت بۆیان، که‌واته‌ پرسیاره‌که‌یان له‌ تۆ بێجێ به‌ یا له‌چیدا ئیت له‌وه‌ی که‌ خ‌وت خه‌ریک بکه‌ی به‌وه‌وه‌.

إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْهَلًا ﴿١٤﴾ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ مَّنْ يَخْشَاهَا ﴿١٥﴾ كَانَتْهُمْ يَوْمَ بَرُوزِهَا لَزْلَةٌ إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ صُحْحًا ﴿١٦﴾

تۆ ئەو نازانیت ﴿إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْهَلًا﴾ سەرەنجامی ئەو پۆژە ھەربۆلای پەروردگارتەو ئەو ئەزانئ کە دیت و بەرپا ئەبئ نیشی تۆ ئەو نیه کە ئەوانە پرسپاری لی ئەکەن ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ مِّنْ يَخْشَاهَا﴾ نیشی تۆ ئەو یە کە ھەر ترسینەری کەسیکی کە ئەوانەبئ بترسئ لەو پۆژەو کاری تۆ ھەر پراگەیانندن و ئاگادار کردنەو یە بە ئامادەبوون بۆ ئەو پۆژە، ئینجا شیوەی گەورەیی و سامناکی ئەو پۆژە ئەخاتە بەرچاو کە کارئەکات لە ھەست و بۆچوونی ئەواندا بەجۆرئ ژیانی جیھان و تەمەنی جیھان و پووداوەکانی و ھەموو بەھرە و شتەکانی چاو نادەن لە چاو گەورەیی و گرنگی ھاتنی ئەو پۆژەدا ئەفەرموی: ﴿كَانَتْهُمْ يَوْمَ بَرُوزِهَا﴾ بئەپرواکان کاتئ کە پۆژی دواپی ئەمبێنن و دیتە بەرچاویان کە ﴿لَزْلَةٌ إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ صُحْحًا﴾ ئەوانە ئەو لەکاتی ھاتنیان بۆ جیھان و تائەو پۆژە مەگەر ئیوارەیک یا چیشتنگایەک.

ژیانی جیھان لە پینش چاویان ئاوا بئەنرخ و لاواز ئەبئ، ئەو ژیاەنی کە کاتی خۆی ئاژاوە و شەپە شاخیان لەسەر ئەکرد، ئەو ژیاەنی کە ھەلیاننبارد و باویان ئەدا بەسەر پۆژی دواپی دا، لە پیناویا دەستیان ھەلگرت لەبەشی ھەرە بەرزو نەپراوەیان، ئەو ژیاەنی کە لە پیناویا خۆیان دووچاری ئەو ھەموو تاوان و ستم و خراپەکاریەکرد، ئارەزووی ناپەرەوای نەفس پرایکیئشان تابوون بە بەندەنی ئەلقە لە گوئی... ئەو ژیاەن بەو جۆرە بئەنرخ و بئەکە و کەم و کورت ئەبئ لەبەرچاویان، کەواتە لەویدا بۆیان دەرئەکەوئ کە نەقام و نەزان و بئەھۆش بوون، و ئەو یە کە ئەوان کردیان ھیچ کەس نایکات کە بینا و بیسەر بیت!

وصلی الله وسلم علی رسولہ محمد وعلی آلہ وصحبہ

سورەتى <عبس> مەككەييەو (٤٢) ئايەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

ئەم سورەتە چەند بەشىكە ۋە ھەموو بەشەكانى بەھىزو گرنگ ۋە بەكارن. بەشى يەكەم خەرىكە بەرپوداۋىكى ديارى لەرپوداۋەكانى سىرەتى پىنغەمبەر (ﷺ) خەرىك ئەبى بە تەمى ۋە ئامۇزگارى ۋە بانگ كردنى كۆمەلنى لە گەرەو سەرۈكەكانى قورەيش بۇ ئىسلام. لەو كاتەدا موسلماننىكى ھەژار دىت بۇ خزمەت پىنغەمبەر (ﷺ) كە ناۋ ئەبىرى بە (ابن ام مكتوم) ، لەبەر ئەۋەى كۆيرىۋوۋە نازاننى بەوجۇرە پىنغەمبەر (ﷺ) خەرىكە بەو تاقمەۋە، لەبەر ئەۋە ناۋەستى تا ئەۋلى بېيتەۋە، بەلكو قەسەكەى ئەبىرىۋەلنى: ئەى پىنغەمبەرى خوالەۋەى تازەبۇت ھاتوۋە ۋخوافىرى كردويت منىش فىرىكە، دووسى جار ئەمە ئەلئەۋە، ئىنجا پىنغەمبەر (ﷺ) بەۋەدلىگران ئەبى ۋ ناۋچاۋ گرژ ئەكات ۋ پوۋى ئى ۋەر ئەگىرى، ئىنجا بەو بۇنەۋە سەرەتاۋ يەكەم بەشى ئەم سورەتە دىتە خوارەۋەو سەرزەنشتى ئەكات لەسەر ئەۋ پوۋ گرژ كردن ۋ پوۋ ۋەرگىپانە. بەراستى ئەم تەمى ۋ سەرزەنشتە كەئاراستەى پىنغەمبەرى خۇشەۋىست (ﷺ) كرا بەبۇنەى ئەم پوداۋە، ئىجگار شتىكى گەرەو گرنگە، شتىك نىە ھەروا بەسادەى تىپەر بىرى بەسەرىا، بەلكو پىۋىستە زۆر بە ۋوردى بىرى لى بىرىتەۋە لەو مەبەست زۆر گرنگەى كە ئامازە ۋ دەست نىشانى بۇ كراۋە، ئەم تەمى ۋ سەرزەنشتە ئەۋ مەبەستە بەرزو گرنگە شتىكە ئەم ئايىنى ئىسلامە، ھەرۋەھا ھەموو ئايىن ۋ پەيامە ئاسمانىەكانى پىش ئەم ۋىستى لە زەۋىدا بېچىننى ۋ بېچىننى، تا بەھۋى بەرو بەرھەمەكەيەۋە بارى ژيان بگۇپى ۋ پاك ۋ خاۋىن بېيتەۋە لەو ھەموو لارى ۋ ئالەبارىە، ئەۋە مەبەستە گەرەو گرنگە تەنھا ئەمەنىە: كە چۆن رفتار بىرى لەگەل تەنھا يەككى لە ئادەمى يا تاقمى؟ ۋەك لەدىمەن ۋ پوالەتى پوداۋەكەۋە ۋەر ئەگىرى، بەلكو زۆر بەرزىرۈگەرەترەلەۋە، ئەۋە مەبەستە گەرەيە ئەمەيە: كە مەردوم ھەموو كاروبارى ژيانى چۆن بەراۋرد بىكات؟ ۋ چۆن بىكىشى؟ ۋ بە چ مەن ۋ تەرازۋىەك كە پىۋانەۋ

کیشانه‌ی کاروباری ژیان بکات؟ له چ لایه‌کوه نرخ وهرگرئ و دایبئی بۆ هر شتی؟ له م
 پووداوه و چند ثایه‌تدا مەردوم ئاگادار ئەکات که تهنه‌ها به تەرازووی ئاسمان هەموو شتی
 بکیشن و نرخ بۆ هەموو شتی له ئاسمانه‌وه وهرگرن و به‌پئی پاو فەرمانی ئاسمان دایبیین و
 بریاری بدهن و ئیتر پووت له هر شتیکی ئهرزی و ئازادو سەربه‌ست له هەموو زۆرو زەختی
 که له زهوی یه‌وه هەل‌قولئ، ئه‌و تهنه‌ها تەرازووه‌ی که خوا دیاری کردو له‌گه‌ل پیغه‌مبەرەکانی
 ناردی بۆ به‌راورد کردن و کیشانه‌ بریتی یه له خوا ناسی و له خوا ترسان، وه‌ک ثایه‌تی ﴿إِنَّ
 أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَنُّكُمْ﴾^۱ پوونی کرده‌وه و قورسو سووکی هەموو شت لای خوا تهنه‌ها به‌پئی
 ئه‌و دیاری کراوی خوایه‌یه، ئه‌وه‌ش شتیکی ئاسمانی پووته و ده‌خلی به هیچ شتی تری
 ئهرزیه‌وه نیه. ئاده‌می له ژیا‌نا په‌یوه‌ستی هه‌یه له ناویانا له چند بارو پوویه‌کوه، که
 هەمووی نرخ و وه‌زن دارن به لایانه‌وه و سەرنج پراکیشن له ژیا‌نا، نرخ و پیز دانه‌نین بۆ چند
 شتی که به‌پئی ئه‌وانه مەردوم هه‌ل‌ئەسه‌نگینن وه‌ک هیزو ده‌سه‌لات و نه‌ژادو سامان و
 دارایی و خزایه‌تی و دۆستی و هتد.... ئاده‌می به‌و جوړه ئه‌ژیا‌ن و تیگه‌یشتن و بۆ‌چوونیان
 به‌و شیوه‌یه بوو، ئینجا ئیسلام هات پووی وهرگیرا له هەموو ئه‌وانه که هەرچەند به‌هیزو
 دامه‌زراو بوون له دهرروناو به توندی سەرنج پراکیشنەر بوون، له‌باتی هەموو ئه‌وانه تهنه‌ها
 تەرازوو نرخه‌که‌ی خۆی داناو له دهرروندا ناشتی، که ئه‌وه شتیکی زۆر گه‌وره‌ی که‌س
 نه‌دیو و بئ‌وینه بوو له زهوی داو یه‌که‌م موعجیزه‌ی ئیسلامه‌و یه‌کئ بوو له موعجیزه
 گه‌وره‌کانی که‌کاری کرد له ژیا‌ن و به‌رو به‌رهمه‌کانی، ژیا‌نی گه‌ل و کۆمه‌لی موسلمان
 جیا‌کرده‌وه له هەموو گه‌ل و کۆمه‌لی تر له هەموو جیهانا وه‌ک له‌مه‌و پاش چند نمونه‌یه
 ئه‌هینن و ئه‌یخه‌ینه به‌رچاو، به یارمه‌تی خوا، ئه‌م پووداوه بوو به سەرمه‌شق و ئاوینه‌یه‌کی
 بالانما بۆ فیرکردن و ته‌مئ دادانی هەموو به‌واداران و پام کردنیان له‌سه‌ر ده‌ست به‌ردار
 کردنیان له هەموو تەرازوو و به‌راورد که‌رنکی ئهرزی و ده‌ست گرتن تهنه‌ها به تەرازوو و

^۱ به‌پیزو به نرخ تران لای خوا، له‌خوا ترس ترانه. سوره‌تی العجرات.

بهراورد كه رڼكى ناسمانى. نو پياوه بڼه و او كوږه هات له كاتيكدا كه پښه مېر (ﷺ)

خهريك بوو بهو چهند سړوكه وه (عتبهو شيبه ي په بيبه و نه بوجهل، اميه ي كوپي خلف، وليدى كوپي مغيره و عباس) يشيان له گهل بوو بانگي نه كړدن بؤ نيسلام، هيواي و ابوو به موسلمان بووني نه وانه قوړت و گري نه مينئ له پښاي نيسلام و موسلماناندا، چونكه نهو سړوكانه به مال و به هيزو دهسه لاتيان و دستابوون له پښاياندا و هلئسان به هموو پيلانئ دڅي نيسلام و موسلمانان، تا راده به و دستاندبوونيان له مكه كدا، نه وانه ي كه له دهره وه ي مكه و له دورو به ي بوون نه نه هاتن به دم بانگه وازه كې پښه مېر وه (ﷺ)

له كاتيكدا كه خرم و كه س و كار ه كانى نه و هلويسته ناره و ايه يان ه بوو له گهل خوي و نايينه كې.

نو پياوه كوږه بڼه و ايه هاته خرمه تي له كاتيكدا كه نهو خهريك بوو له گهل نهو كومه نه

سړوكه نهك له بهر مېرست و بهر ژه و هنديكي تا بيه تي خوي، بهلكو ه و لو خهريك بوونه كې

له بهر نيسلام و بهر ژه و هندي نيسلام بوو، چونكه - و هك و تمان - نه گهر نه وانه موسلمان

بوونايه نيتر له مكه و دورو به ي مكه كدا هيچ گري و گوتال و دېك و دالئ له پښاي

بانگه وازه كدا نه نه ما. لهو كاتي خهريك بوونه بهو كاره گرنگه وه نو پياوه ديت و نه لي: نه ي

پښه مېرې خوا پښم بخوښنه و فيرم بكه له وه ي خوا فيري كردوي و نو دا و ايه چهند باره

نه كاته وه و قسه كې پښه مېر (ﷺ) نه بړئ، هر چهند چاوي نه بووه به لام خو زانيويه تي

خهريك و قسه نه كات له گهل نه وانه دا، جاله بهر نه وه پښه مېر (ﷺ) دلگران نه بڼو

پڼ ناخوشيه كې له پوي پيړو زيا دهر نه كه وئ، پوي گرځ نه بڼو و وري نه چهر خيښئ، له

كاتيكدا كه نه وېش چاوي نيه تا نه وه بيبني و دل نازار ببڼ، و هك باس كرا گرځبوون و پوو

و مرگېرانه كشي له بهر خوي نه بوو، بهلكو له بهر خهريك بووني بوو بهو كاره زور گرنگه كه

نوميدى شتيكي زور گه وه ي ئي نه كړد بؤ نيسلام و موسلمانان، له گهل نه وه دا ناسمان هاته

و هلام له سر نهو كوږه هه ژاره و هيچ گوي نه بوو له هيچ شتنو له هيچ نيازي چاك و

بهر ژه و هنديك كه ناده مي به گرنگ و گه ورتري داننه، بهلكو گوي نه بوو له وه ي كه

گه ورترو چاكتري هموو ناده مي به گه ورترو گرنگي دانا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَبَسَ وَتَوَلَّى ۝ (۱) أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ۝ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهٗ بُرِّئَ ۝ (۲) أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَى ۝ (۳)

ناسمان هاته وه لَام و نهو سهرزمنشته هات له لایهن پهروردگار هومو ناراسته ی پیغه مبهره خو شه ویسته که ی کرد که خاوه نی خوو رهوشتی بهرز بوو، هات و ناراسته ی کرد به شیوه یه کی سهخت و بهتین، وشه ی ﴿عَبَسَ﴾ ی ناراسته کرد که لی رهدا بو تیخویرین و بیزاری دهر برینه! نهو شیوه ی که قورئان نه م گله یی و سهرزمنشته ی پی کرد شیوه یه کی تاقانه یه ناگونجی لاسایی بکریتموه به هیچ زمانی تر ناگه یه نری، نه به نوسین و نه به وتن، قورئان بهو شیوه ی خو به مبهسته که ی گه یانده چه سپانی و چند وشه و پسته یه کی کورت و بهش بهش، فهرمو ی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * عَبَسَ﴾ ناوچه وانی گرژ بوو، ﴿وَتَوَلَّى﴾ و پوی و مرگیرا ﴿أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى﴾ لهبر نهوه نهو کویره هاته لای و قسه که ی بری... ناو بردنی به کویر دوو شتی ئی وهر نه گیری: یه که م عوزر هیئانه وه بو ی که لهبر کویری نه یزانی کاتی نهو پرسیاره نیه و نهو قسه برینه بی جی یه، دووم که کویره شایانی بهزی یی و میهر بانی پی کردنه نهک پوو گرژ کردن. له یه که م جار هوه ناوی پیغه مبهر ﴿عَبَسَ﴾ ناباو پوی فهرمووده ی تی ناکات تا نیشانی بدات که کاره که نهومنده ناخو شه خوا نایه وئی پیدا به ناوچاویا و پیدا له پوی، لهبر میهر بانی پی کردن و پیزگرتنی به می نهو شته ناخو شه نهدا له پوی، یا لهبر زیاده گله یی و گه یانندن بیزاری بهتین لهو کرده ویه تا راده یه وهک دهنگی ئی و مرگری و شکاتی له دهست بکات، لهسر هر بار ئینجا شیوه ی باسه که نه گوپی و پوی فهرمووده ی تی نهکات، له یه که م جار هوه به هیواشی و نه ندازی به نه رمی نه فهرمو ی: ﴿وَمَا يُدْرِيكَ﴾ تو چوزانیت و چی تو ناشنا نهکات به حال و نیازی نهو کویره ﴿لَعَلَّهٗ بُرِّئَ﴾ به لکو به میوابی باش پاک ببیتمه له گونا به وه ی له تو ی وهر نه گیری ﴿أَوْ يَذَّكَّرُ﴾ یا بیر بکویتموه نهوه ی له یادی چوه یا ناموزگاری وهر گیری ﴿تَنْفَعَهُ الذِّكْرَى﴾ نهو کاته بیر خستنه وه، یا ناموزگاریه که ی تو قازانجی پی نه گه یه نن، واته تو نازانی به لکو له لایهن نهو کویره وه شتیکی گهره بهدی بیت که وهر گرتنی تیشک و تروسکه یه له پووناکی خواو جیگیر بونی له دل یا، که لای خواو تهرانو ی خوادا هر شتی وا به نرخ و قورسه.

۱) اَمَّا مَنِ اسْتَغْنَىٰ ۖ ۵) فَانْتَ لَهُ تَصَدَّىٰ ۖ ۶) وَمَا عَلَيْكَ اَلَّا يَرْزُقَ ۖ ۷) وَاَمَّا مَنِ جَاءَكَ بِسَعًى ۖ ۸) وَهُوَ يَخْشَىٰ ۖ ۹)
 ۱۰) فَانْتَ عَنْهُ لَلَّغَىٰ ۖ ۱۱) كَلَّا اِنَّهَا لَذِكْرَةٌ ۖ ۱۲) فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ ۖ ۱۳) فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ ۖ

نینجا شیوهی گلهیی و سمرزه نشته که به تین تر نه کات بهم پهنگه به شیوهی سمر سوپرمانه وه
 باسی نه و کرده وهی پیغه مبه ره (ﷺ) نه کات و سمر سوپر نه میننی لی و به دریزی پوونی نه کاته وه،
 نه فرموی: ﴿اَمَّا مَنِ اسْتَغْنَىٰ﴾ نه که سهی که خوی به بی نیاز و مبه ست دانه نی له توله نایینه که ت
 و لهو هه موو پوناکی و پیت و فهری که لای تویه ﴿فَانْتَ لَهُ تَصَدَّىٰ﴾ توله گهل نه وه خهریک نه بی
 به پوو تی کردن و به هولدان و به گرنگ گرتن. ﴿وَمَا عَلَيْكَ اَلَّا يَرْزُقَ﴾ واته له کاتیکا هیچ سووچ و
 مه ترسی نی له سهر توله مه دا که نه و خوی پاک نه کاته وه به پروا هینان له چلک و چه په لی بی پروایی
 و گوناو تاوان. توه هیچ زیانی پووت تی نا کات به مانه وهی لهو چلک و چه په لی و پیسیه ی که
 تیا به تی و توه پر سیاری گوناو تاوانی نهوت لی نا کری، توه به هو ی نه وه یار مه تی نادر نی و
 سهر نا خری ی، وه هه لناسی به کاری نهو. ﴿وَاَمَّا مَنِ جَاءَكَ بِسَعًى﴾ نهو که سهی که دیت بولات به په له
 ﴿وَهُوَ يَخْشَىٰ﴾ له کاتیکا له خوا نه ترسی ﴿فَانْتَ عَنْهُ لَلَّغَىٰ﴾ توله وه خوت هه لو بی ناگا نه که یت، نینجا
 شیوهی گله ییبه که به تین تر نه کات تا نه گاته رانه ی تیخو پین، نه فرموی: ﴿كَلَّا﴾ با هه رگیز
 شتی وا نه بی و پوو نه دا لیته وه.

ئىنجا پەيام و بانگەوازەكەى پىنەمبەر (ﷺ) پوون ئەكاتەو و پىزى بەرزى و گەورەيىەكەى

دەرئەخات، نەبوونى پىويستى و نيازى بەهيج كەس و بە هيج پشتيوانى و گوئەدانى بەهيج

كەس مەگەر كەسنى كە بەراستى پووى تىبكات و ھەر ئەمى بوئى، ھەر كەس ناوا بەراستى

بىتە پىشەو لەگەلى ئەمىش ئەمىش ئەوبە گرنگ ئەگرئى، ئىتر ئەو كەسە بارو نرخى ھەرچۇن

بىئى لە تەرازووى جىھانا، ئەفەرموئى: ﴿تَالَّذِكْرُ﴾ بەراستى ئەو قورئانە كە بىئى پرواكان خۇيان

بەبى نيازى پىويست دائەنن لىنى پەندى ئامۇزگارىە. واتە گرنگەو بەسە بۇ چارەسەر كردن و

پىويستە تەمىنى ئى وەرگىرى و پەفتارى پىبكرئى ﴿فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْ﴾^۱ واتە ئىنجا ھەر كەس ويستى

بىئى بكات و وەرگىرى و پەفتارى پىبكات و پىنموونى ئى وەرگىرى ئەتوانن ئەو بكات و هيج

پىگرئى نىە لىنى مەگەر ئەو كە خۇى ئەوئى نەوئى داخوانى نەبى... ئەو قورئانە

نوسراوئەو ﴿فِي صُحُفٍ﴾ لە چەند پەرەيەكى، ﴿مُكْرَمَةٍ﴾ پىزى پىدراوى

^۱ بەبى تەفسىرەكە پانواى (أَنهَآ) (نكره) ئەگەر ئەو بۇ قورئان، يەكەمى بە ھىنى (مِن) فەرمو لەبەر وشەى (تذكرة) يا بەبى ئايەتو سورەتەكانىيىتى، ئەم پايە لای ئەد بە پەسەند كراو و پىكيشە لەگەل ئايەتى سورەتى _ المذشر _ دا:

﴿كَلَّا إِنَّ تَذَكُّرَهُ﴾ ﴿فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْ﴾ بىجگە لەم پايە چەند پايە ترەهە، ھەرچەند ئەگەر ئىنجا بەلام دىل پىئى ئلوام نىە.

﴿مَرْفُوعَةٌ﴾ بَلَنْدو پاڼه بهر ز کراوی ﴿مُطَهَّرَةٌ﴾ پاک و خاوین کراو له هر نهنگ و په خنځیه، به تایبته پاک و تمیز گراوه له دهستی پیسی شہیتانہکان، به لکو هر به دهستی پاکي فریشتہکانی خوا هاتووہو راگہیہنراوہ، وک له چند شویټیکا ناماژہ نکات بوټوہ، وہ لیرہ شا ټہ فرموی: ﴿بِأَيْدِي سَفَرَةٍ﴾ به دست چند نوسہرټکہوہن لہو فریشتانہی کہ قورټانیان پرو نوس کرد له (لوح المحفوظ) وک (مجاہد) و کومہ لټی ټہ فرمون: کہ ټہو نوسہرانہ ﴿کِرَامٍ﴾ بهرټزو گہورہن لای خوا ﴿بَرَرَةٍ﴾ له خوا ترسو گوټی پرایہ لټن بوټو خوا، کہواتہ ټہم قورټانہ له هہموو بارو پرویہکمرہ بهرټزو بهرټزو پاک و بهنرخہ، زور گہورہ ترہ لہوہی خوټی پیوہ خہرټک بکری لہگہل ټہوانہی کہ پروی ټی وەرټہگټټن و خوټیان بهټی نیازو پیویست دانہنټن لټی، به لکو هر بوټو ټہوانہ چاکہ پرټزی ټہزانو ټہیانہوټی خوټیانی پیټ پاک و خاوین بکہنہوہ کہواتہ (ابن ام مکتوم) هر چند ہرټارو بیټہواو کوټر بوو ټہټی پرټزی بگیریو نرخی گہورہی بوټو دابنری، چونکہ پرټزو نرخی ټہم قورټانہی بهلاوہ بوو، وہ ټہویوست خوټی پاک و خاوین بکاتہوہ، به لټم ټہو کومہ لټہ سہرټوک و زوردارو دہسہلات و سامان فراوانہ ټہټی نرخیو پرټزیان بوټو دانہنریو گوټیان پیټہدری، چونکہ پرټزی قورټانیان نہزانی و خوټیان بیټ نیاز دانہنا لټی.

ټہمہیہ تہرازووی راست، ټہمہیہ تہرازووی خوا کہ هہموو نرخیو بیټ نرخی پیټ دہرټہکوی، ہر دہو و هہموو کاروباری ټہټی بہم تہرازوہ ہر اورد بکاو بکیشتی، ټہمہیہ ہر یارو وشہی خوا کہ ټہټی هہموو ہر یارو وشہو قسہیہ بکہرټتہوہ بوټای.

ټہم تہرازوہوشی کہی دانا؟ هر له سہرہتای ہاتنی ټہم ټایینہدا دایناو له مہککہ ہہلیواسی لہکاتیکا کہ بانگو بانگہوازہکہی پیغہمہر ﴿ﷺ﴾ ټہتاریټرا، و موسلمانان تاقمټکی کہمی بیټ دہسہلات بوون، خہرټک بوون و ټولټدان لہگہل ټہو سہرټکانہدا ہیچ مہبہست و بہرټوہندیہکی شہخسی تیا نہبوو، گوټی نہدان بہو کوټرہ ہرټارہ لہبر ہیچ ټوټہ تر نہبوو، به لکو ټہویش و ټہمیش هر بہنیازی بہرټوہندی ټہو ټایین و بانگہوازہوہ بوو، به لټم ټہم ټایین و بانگہوازہ ټہو تہرازوہی داناو هر ټہوہیشی لہوټی داناو هر ټہوہیشی ټہوټی، ټہم

نایین و بانگه‌وازه به‌رزو به‌هیزو دامه‌زراو و یارمه‌تی دراو نابین به دامه‌زراندن و به‌کاره‌یینانی
نهم تهرازووه نه‌بین....

نهم گله‌یی و سهرزه‌نشته کاری کرد له ده‌روونی پیروزی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) زۆر به هیزو
گهرم و گوپی، به سۆزو په‌روشه‌وه پاپه‌ری بۆ دامه‌زراندن و جیگیرکردنی نه‌و مه‌به‌سته
گه‌وره‌یه له هه‌موو ژیا‌نی‌او له‌ژیانی گهل و کۆمه‌لی موس‌لمانانیشدا بۆ هه‌موو نه‌و تهرازووه‌ی
به‌کاره‌یینا. یه‌که‌م کارو جولانه‌وه‌ی بۆ به‌دی هینانی نه‌و مه‌به‌سته‌و به‌کاره‌یینانی نه‌و تهرازووه
راسته نه‌وه بوو که نهم ئایه‌تانه‌ی خوینده‌وه به‌سهر جیهان‌او نهم جاپه‌ قورسه‌ی له‌خۆی داو
پای گه‌یاندا که نه‌و کاره‌ی پئی هه‌لسا نات‌ه‌واو بوو، نه‌وا خوا‌یش به‌و جو‌ره‌ گله‌یی و
سهرزه‌نشتی ناراسته کردله‌سهری، به‌راستی نه‌و جاپ‌دانه کارو کرده‌وه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌ بوو،
پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌بین که‌سی تر ناتوانی هه‌لسی پئی، له‌هه‌ر باریکه‌وه سهرنج بدری له‌و
کاته‌دا، به‌لنی ته‌نها له پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) دیت که جاپی وا له‌خۆی بدا، نه‌گهر هه‌ر پیاوینکی
گه‌وره‌ی تر بوا‌یه باسی‌شی نه‌ده‌کردو نه‌وپه‌ری نه‌وه نه‌بوو که له دامه‌ت‌و‌دا شتی وای
نه‌نه‌کردو خۆی نه‌پاراست له دووباره کردنه‌وه‌ی هه‌له‌ی وا، به‌لام پیغه‌مبه‌ری‌تی شتی تهره‌و
هیچ شتی تر پئی ناگات! ئایا کئی نه‌توانی له‌و کاته سه‌خت و ته‌نگه‌دا شتی وا گه‌وره‌ بدا به
ناوچاوی نه‌و هه‌موو سه‌رو‌کانه‌دا که کولابوون له‌ خۆپه‌سه‌ندی و خۆپه‌رستی دا، و نه‌وپه‌ری
پاده که‌شخه‌و شانازیان نه‌کرد به نه‌ژادو تیره‌و سامان و ده‌سه‌لات‌ه‌وه. ئینجا بئی‌گومان نهم
جو‌ره کارو بیروبا‌وه‌ری ئاوا نه‌بین هه‌ر له ئاسمان‌ه‌وه هات‌بین و ناگونجی شتی وا له زه‌وی و له
دانیش‌توانی زه‌ویه‌وه هه‌ل‌قولن، به‌تایبه‌تی له‌و سهرده‌م و له‌ناو نه‌و کۆمه‌له‌دا!!

هه‌ر هیزی ئاسمان شتی وا دانه‌هینن و به‌پری‌گای راستی خۆیا نه‌یبا، له یه‌که‌م جاره‌وه له
ده‌روونی پیغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) ده‌ستی پیکرد و ئینجا له‌ویوه هینایه ناو گهل و ولات و دایمه‌زرا‌ند
له جیهان و ولات له‌ژیانی گهل و ئوممه‌تی موس‌لمان‌دا تا چهند چه‌رخ‌ی دوورو دریز. به‌راستی
هه‌ر هیزی ئاسمان بوو که توانی ئاده‌می بگو‌پێ به‌گو‌پانی‌کی راسته‌قینه‌و له هه‌سته‌و
کرده‌وه‌دا پو‌وتی بکات و بی‌چپێ له هه‌موو بیرو با‌وه‌رو تی‌گه‌یشتن و بۆ‌چوون و هه‌موو با‌ویک
که له‌م زه‌ویه‌وه هه‌ل‌قولابن و ده‌قی پینوه گیرابن، له جی‌گای نه‌وانه‌دا شتی تری هینا
بئی‌جیا‌و‌زی و دژایه‌تی نه‌و بیرو با‌وه‌رو بۆ‌چوون و با‌وه‌ پینشو‌وانه‌و جی‌گی‌رو دامه‌زرا‌وی کرد تا

بوو به باوئیکي تازهو بهرنامه‌یه‌کی تازهو له‌ناو گه‌لدا وهرگیرا به ئه‌رپه‌ری پئی‌خوش بوون و
ره‌زامه‌ندیه‌وه‌و پیچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ بئزراو و نه‌یستراو بوو.

به‌راستی ئه‌وه‌ له‌دایک بوونیکی تازه بوو بۆ ئاده‌میی، ئه‌وه‌ موعجیزه‌یه‌ک بوو به‌دی هات
له‌سه‌ر ده‌ستی ئیسلامدا به‌تایبه‌تی له‌و چهرخ و سه‌رده‌مه‌دا. بئ‌گومان ئیستا ئیمه‌ تئ‌ناگه‌ین
له‌ باره‌ راسته‌قینه‌که‌ی ئه‌و گوپانه‌و ئه‌و زیندوو کردنه‌وه‌ی ئاده‌میی، چونکه‌ له‌په‌روی
راستیدا ئیمه‌و گه‌ل ئیستا ئه‌و گوپانه‌ی تیا نیه‌و نه‌پچراوه‌ به‌ ته‌واوی له‌ بیروباوه‌رو باوو
بۆچوونی که‌ له‌م زه‌ویه‌وه‌ هاتوه‌و تئ‌ی که‌وتووین. ئه‌و گوپان و پچرانه‌ هه‌روا شتیکی
سووک و ئاسان نه‌بوو، به‌لام پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) توانی پئی هه‌لسئ - به‌یارمه‌تی خوا - بیچینئ
له‌ ده‌روون و ژيانا، وه‌ توانی په‌روه‌ری بکات و پئی بگه‌یه‌نئ و پاسه‌وانی بکات هه‌تا بنج
به‌س بوو پیشه‌ی کوتاو په‌ل و پۆی ده‌رکرد و سیبه‌رو سه‌هه‌ندی کرد بۆ ژيانی گه‌ل و کۆمه‌لی
موسلمان چه‌ند کات و چهرخیکی درئژ. له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو هۆی لادان و لاری یه‌ی که‌ په‌وی
کرده‌ موسلمانان. له‌پاش ئه‌م په‌وداوه‌و هاتنه‌ خواره‌وه‌ی ئه‌م نایه‌تانه‌ پیغه‌مبه‌ری ئازیز (ﷺ)
سۆزو په‌روشی به‌کار نه‌هینا بۆ ئه‌و هاوه‌له‌ هه‌ژارو کۆیره‌و چاودیری نه‌کرد، هه‌رجارئ پئی
ئه‌گه‌یشت پئی ئه‌فه‌رموو: مه‌رحه‌با له‌ که‌سئ که‌ خوا سه‌ره‌زنشتی منی کرد له‌سه‌ری، دوا
کۆچ کردن بۆ مه‌دینه‌ دوو جار کردی به‌ جئ‌نشینی خۆی به‌سه‌ر مه‌دینه‌وه‌، ئینجا له‌باره‌ی
به‌کاره‌ینانی ته‌نها ته‌رازووی ئاسمانی و جیگیر کردنی ته‌نها نرخئ که‌ له‌ ئاسمانه‌وه‌ هاتبئ،
له‌م باره‌یه‌وه‌ به‌ جوانی ئه‌زانم چه‌ند وینه‌و نمونه‌یه‌ باس بکه‌ین له‌ کرده‌وه‌و په‌فتاری ئه‌و
پیغه‌مبه‌ره‌ گه‌وره‌یه‌ (ﷺ) :

۱- زه‌ینه‌بی پورزای خۆی که‌ له‌ به‌ره‌ی قوره‌یش بوو ماره‌ی کردله‌ (زه‌یدی کوپی حارثه‌) که‌
به‌نده‌یه‌کی ئازاد کراوی بئ‌که‌سی غه‌ریب بوو، مه‌سه‌له‌ی ژن و ژن خوازیش زۆر گرنگه‌و
تیبینی تیا نه‌کرا، به‌تایبه‌تی له‌ناو گه‌ل عه‌ره‌بو، وه‌ به‌تایبه‌تی تر له‌ناو قوره‌یشدا که‌
خویان به‌ ئاغاو سه‌روکی هه‌موو عه‌ره‌ب دانه‌نا.

۲- کاتئ برایه‌تی خسته‌ به‌ینی هاوه‌له‌کانی، (زه‌یدی) کرد به‌ برای (حمزه‌ی مامی و بلالی
حه‌به‌شی) کردبه‌ برای (خالدی کوپی روه‌یحه‌ی خشعمی) - خوا له‌ هه‌مووان پازی بیئت -

۳- زهیدی کرد به یه کهم فرماندار به سمر سن هزار له هاوه له کانی مهاجرو نه نسا، وه پیش (جعفری کوپی نه بو تالب) ی خست و خوی په وانه ی کردن و کهوته ته کیان تا له مه دینه دهرچوون.

۴- دواترین کرده و هی پیغه مبر (ﷺ) لهو باره یه وه نه وه بوو که (نوسامه ی کوپی زهید) ی کرد به فرماندارو کاربه دهستی له شکر ی که ناردی بو غزای پوم، که نهو له شکره پیک هاتبوو له زوربه ی مهاجرو نه نسا، و (نه بو بکر) و (عومر) یان تیا بوو که هاوړنی هه میشه یی پیغه مبر (ﷺ) بوون و بوون به یه کهم و دووم جی نشینی له پاش خوی به بریاری هه موو موسلمانان، هیندی کهس په خنه یان بوو له مه سه له ی کرانی (نوسامه) به فرماندار له کاتیکا که کوړنکی که نجی تازه پیگه یشتوو بوو، به کوپی زور لهو له شکره نه شیواو لهو باره یه وه (نبین و عومر) -خوا لییان پازی بی- نه فرمو ی وهک (بوخاری) و (مسلم) و (تیرمزی) نه گپرنه وه لییه وه: پیغه مبر (ﷺ) له شکرنکی ناردو (نوسامه ی کوپی زهید) ی کرد به فرمانداری -خوا لییان پازی بی- نینجا هیندی کهس په خنه یان گرت له فرمانداریه که ی، پیغه مبریش (ﷺ) فرمو ی نه گهر نیوه په خنه نه گرن له فرمانداریه که ی له وهو پیش په خنه تان گرت له فرمانداری زهیدی باوکی، و سویند به خوا باوکی شایان بوو بو فرمانداری و خوشه ویست ترین کهس بوو به لاهوه، وه نه میس خوشه ویست ترین کهسه به لاهوه.

۵- کاتی له باره ی سله مانی فارسیه وه چهند که سنی قسه ی نارنکیان کرد، به پی ی باوی په گز پرستی و نه ته وایه تی، عره بایه تی و فارسی تی یان هینایه کایه وه، پیغه مبر (ﷺ) دهستی خوی وه شاند له کاره که داو هیچی تیدا نه هیشته وهو فرمو ی: سله مان له نال و بهیتی منه.

۶- (نه بو زه) و (بلال) جار ی دهمیان تی گیرا -خوا لییان پازی بی- (نه بو زه) له دهمی دهرچوو و وتی به (بیلال): کوپی قوله پرهش، نینجا پیغه مبر (ﷺ) خه شمی به تینی گرت لهو وشه یه و زور به پق و سه ختی وه فرمو ی به (نه بو زه) وهک (نبین المبارک) حه دیسه که نه هین: نه ی (نه بو زه) کوپی نافره تی سپی هیچ زیاتر نیه له کوپی نافره تی پرهش. فرمو و ده که ی پیغه مبر (ﷺ) زور دلی (نه بو زه) ی گرت و کاری لی کرد

تا ئەر پادىيە تەيىنلى نايە سەر زەمى و سويندى خوارد نابى بەرزى بىكاتەو (تابلال)
پىنى پيا نەنى، لەجياتى ئەر وشەى كە بەدەميا هات.

۷- (ئىمامى ئەحمەد) لە مەسئەدەكەيا حەدىسى ئەھىنى لە (ئەنەسى كوپى مالىك) ەو كە
پىغەمبەر (ﷺ) خۇى چو بۇ خوازىنى ئافرەتتىكى ئەنصارى بۇ (جولەيبىب) ناوى كە
يەكە بوو لە بەندەى ئازادكراو، ئىنجا كاتى دايك و باوكى كارەكەيان بەدل نەبوو
نەياندا، ئافرەتەكەوتى: ئايا ئىو ئەتەنەوى مل پىچى بىكەن لە فەرمانى پىغەمبەر (ﷺ)؟
ئەگەر ئەر بەو پازى بەننى، ئەوانىش پازى بوون و ژنەكەيان پىدا.

۸- (موسلىم) حەدىسى ئەھىنى لەبارەى ئەم (جولەيبىب) ەو كە كاتى لە غەزاي (ئوحد) دا
شەھىد كراو پىغەمبەر (ﷺ) ناردى بگەرىن بوى، ئىنجا دۇزىانەو لەناو حەوت بت
پەرستە كە ئەم ئەوانى كوشتبوو ئەوانىش ئەمىان شەھىد كردبوو، پىغەمبەر (ﷺ) چو
بۇ لاي و ەستا بە سەرىو ەو فەرمووى: حەوت كەسى كوشتبوو ئىنجا ئەوانىش
ئەمىان كوشتبوو، ئەمە لە مەن و ئەم، ئىنجا خستى سەر ەردو دەستى خۇى،
و ەردو دەست و قولى خۇى كرد بە سەرىن و كورسى بوى.

ئا بەو پەندو تەمىى خواو بەو كەردەو ەو ەوشتە شىرىنانەى پىغەمبەر (ﷺ) ئادەمىتى
بەدى ەتەو لەسەر بارو شىو تاقانەو كەس نەدىو كەى خۇى، كۆمەل و گەل پىك ەت كە
ەموو كاروبارى ژيانى لە ئاسمانەو ەو ەو ەو، پاك و خاوين لە ەموو ەلەو لارى ئەم
زەوىيە. بە راستى ئەمە بوو موغجىزەى گەورەى ئىسلام، ئەر موغجىزەى كە بەدى نەتە بە
مەيل و خواستى خواو كەردارى پىغەمبەر (ﷺ) نەبى، ئەم موغجىزەى خۇى بە خۇى شايەتە
لەسەر ئەو كە ئەم ئايىنە لاي خواو ەتەو ەو ەو ەى ەنای پىغەمبەر ەو ەشنى لە تەگىرى
خوا بۇ ئەم كارە گەورەى ئەمە بوو كە لە پاش پىغەمبەر (ﷺ) (ئەبو بىكر) (عومەر) ەتن -
خوا لىيان پازى بى- كە چاك تىگەشتىبوون لە سەوشتى ئايىن و كارەكە، و چاك پەنگيان
گرتبوو و خۇيان پازاندبوو ەو بە خو و ەوشتە شىرىنەكانى پىغەمبەر (ﷺ) و زور بە قولى
خوشەوېستى ئەر لە ەست و ەرونىانا جىگىر بوو، ئەوپەرى پادە سوور بوون لە ەنگاوانان
بەجىگا ەنگاوەكانى ئەودا و گەران بەدواى شتىك كە ەوى پىخوش بوون و پەزامەندى ئەر
بىت، (ئەبو بىكر) -خوا لىى پازى بى- لەدلىا جىگىر بوو ئەو ەى پىغەمبەر (ﷺ) نيازى كردو

ويستی له باره ی فرمانداری (ئوسامه) وه، له بهر نه وه يه کم کرده وه ی نه وه بوو له شکره که ی (ئوسامه) ی پښکښت به فرمانداری (ئوسامه) و به نه فسی خوی په وانه ی کردن و که و ته ته کیان تا له مه دینه به دره قه ی کردن، (ئوسامه) به سواری و (ئوبوبکر) ی جښین به پیاده، ئینجا (ئوسامه) که کوپښکی گه نجه شهر می کرد خوی به سواری و نه وه به پیاده، له بهر نه وه وتی: نه ی جښینی پیغه مبه ر یا نه بن تویش سوار بیت یا منیش دانه به زم، ئینجا نه میش سویندی خوارد که نه تو دانه به زی و نه منیش سوار نه بم، وه فرمووی: ئایا چی تیایه که من ساتی به پیاده بيم و هر دوو پيم توژاوی بکم له پښگای خوا دا؟

ئینجا (ئوبوبکر) نه زانی پښو یستی هیه به (عومر)، له کاتیکا نه رکی جښینی خراوه ته سهر شان، به لام (عومر) سهر یازیکه له له شکره که ی (ئوسامه) داو (ئوسامه) فرمانداره، که واته پښو یسته پرسى پی بکړی و ئیزنی لی بخوازی، له بهر نه وه (ئوبوبکر) ی جښین نه فرمو ی به (ئوسامه): نه گهر رات هیه کو مکه کی من بکه یت به (عومر) بیکه، په نا به خوا! با بیر بکه یت وه له داو او قسه یه: نه گهر رات هیه کو مکه یم بکه یت به (عومر) بیکه. به راستی نه م جوړه کرده وانه وان به پوپه و ئاسو یه کی به رزه وه هیچ که س پنی ناگات مه گهر به مه یل و کو مکه کی خوا و له سهر دهستی پیغه مبه رنک له لایه ن خوا وه!

ئینجا خوا چه رخی پوژگاری واهیناله پاش (ئوبوبکر) (عومر) ی هیئایه پښه وه، بابونموونه چه ند کرده وه قسه یه کی نه ویش باس بکه ین بو نه م به به سته ی که خه ریکین پییه وه:

۱- (عه معاری کوپی یاسر) ی کرد به کاریه ده ست و نوینه ری خوی به سهر (کوفه) وه که له و سهر ده مه دا وه ک پایته ختی عیراق و ابو، (عه معار) ی ه لبرژارد، چونکه له ته رازووی خوا دا به نرځ بوو.

ب- (نه بو سوفیان) و کو مکه لی تر له گه وره کانی قور ه یش که له ئیسلاما دوا که و توو بوو له قاپی (عومر) دا وه ستا بوون ئیزنیان نه خوا ست بچه نلای و له و کاته دا (صوه یبی پومی) و (بیلالی حه به شی) شیوه حازر بوون (عومر) یش پښ نه وان ئیزنی نه م دوانه ی دا، چونکه له ئیسلاما پښکه و توو بوون و له وانه بوون که غه زای به دریان کرد بوو، ئینجا (نه بو سوفیان) به وه لووتی نه توژیته وه، و له سهر باوی چه رخی نه فامی به داخ و قینه وه نه لی: پوژى وه که نه مېوم نه دیوه، ئیزنی نه وه بهنده یانه نه دات و ئیمه له بهر

قابېدا ئەمەللىتەۋە!! ئىنجا (عومەن) ىش - كە بەراستى ئىسلام لە دەروونىا ناسراۋو جىگىر بوو - پنى وتن: ئەگەر ئىۋە بەۋە خەشمناك ئەبن گلەيى لە خۇتان بگەن و پقتان لە خۇتان بوئ، ئەوان و ئىۋە بانگ كران بۇ ئىسلام، ئەوان چەسپانى يان كر دو پئش كەوتن، ئىۋە سستىتان كر دو دواكەوتن، ئەى چۇن ئەبن كاتئ لە پۇژى دوايى دا ئەوان بانگ ئەكرن و ئىۋە ئەمەللىتەۋە؟

ت- جىرە مانگانەى (ئوسامە) زۇرتەر ئەكات لە هينى (عبداللەى كوپى، ئەۋىش پرسىيارى ئى ئەكات كە بۇچى وا ئەكەيت؟ (عومەن) ىش ئەفەرموئ: كوپى خۇشەۋىستەم، باۋكى ئەو خۇشەۋىستەم تر بوۋە لە باۋكى تۇ بەلاى پئفەمبەرەۋە (ﷺ) وە خۇيىشى خۇشەۋىستەم تر بوۋە لە تۇ بەلايەۋە، ئىنجا منىش خۇشەۋىستى پئفەمبەر (ﷺ) مەلئەبۇئىرم و باۋى ئەدەم بەسەر خۇشەۋىستى خۇمدا^۱.

پ- (عەممان) ى نارد بۇ پشككىن و محاسبەى (خالىدى كوپى وەلىد)، كەئەو فەرماندارە سەر كەۋتوۋە بوۋەو خاۋەنى نەژادىكى بەرز بوۋ لە قورەيشدا، وە ئەگىرنەۋە كە (عەممان) بالەبەستى ئەكات بە مىزەرەكەى تا لە پشككىن و محاسبەكەى ئەبىتەۋەو دەرئەكەۋى كەپاكەۋەيچى لەسەرنىە، ئىنجا بەرەلاى ئەكات و بەدەستى خۇى مىزەرەكەى ئەبەسىتەۋە... (خالد) ىش هىچ بەۋە خۇى تىك نادا، چۈنكە ئەزانئ (عەممان) لە ئىسلاما پئش كەۋتوۋە لئى!

ج- (عومەن) ئەلئ دەر بارەى (ئەبۇبىكر): ئەو گەۋرەمانەو گەۋرەى ئىمەى ئازاد كر دوۋە، واتە (بىلالى حەبەشى) كە كاتى خۇى بەندەى (ئومەيەى كوپى خەلەف) بوۋ، بە ھەر جۇر پنى بكرايە سزاي ئەدا، ئىنجا (ئەبۇبىكر) ىش لئى كپى و ئازادى كر دو - خوا لە ھەموۋىان رازى بئ -.

ح- (عومەن) كاتئ وىستى جئ نشىن دىارى بكات فەرموۋى ئەگەر سالم كە ئازاد كراۋى (ئەبو حذيفە) بوۋ زىندوۋ بوايە ئەمكرد بە جئ نشىن بەسەرتانەۋە، ئەۋەى فەرموۋ، لەكاتىكا كە (عثمان) و (على) و (طلحە) و (زبىر) و (سعد) و (عبدالرحمن) بوۋن، هىچ كام

له مانه‌ی به تایبته‌ی دیاری نه‌کرد، به‌لکو بریاری دا نهم شه‌ش که‌سه یه‌کی‌کیان مه‌لبژین! نهم چند شته‌مان باس کرد بۆ نمونه، تا بۆمان دهرکه‌وی شیوه‌ی به‌کاره‌ینانی ته‌رازووی خوا له پروداو‌ه‌کانی ژیا‌ناو له‌ناو کۆمه‌لی موس‌لماندا نه‌و شته گه‌وره‌یه جیگیر بوو، ماوه‌یه‌کی دوورو دریزژ مایه‌وه‌و په‌فتاری پێ‌کرا، له‌پاش یه‌که‌م چین و یه‌که‌م چه‌رخ نه‌و ته‌رازووه لانه‌برا به ته‌واوی له زه‌وی دا مه‌گه‌ر به‌م نزیکانه له‌پاش زāl بوونی نه‌فامی تازه به زāl بوونی که هه‌موو ناوچه‌کانی جیهانی گه‌رت‌ه‌وه، ئینجا نرخ و بێ‌نرخ‌ی به‌پێ‌ی زۆری و که‌می دۆلاره، له پوسیا که سه‌رۆکی ده‌وله‌ته پۆژه‌ه‌لاته‌کان بوو، به ته‌واوی نرخ له ئاده‌می سه‌نرایه‌وه‌و درا به ئامیرو چه‌ک و نه‌و جۆره شتانه. له ولاته به‌ناو موس‌لمانانه‌کانیشدا نه‌فامی کۆن سه‌ری هه‌ل‌دایه‌وه‌و زāl بوو، نه‌ونه‌فامیه‌ی که ئیسلام هات و چاره‌سه‌ری کرد، وه چند په‌گه‌زایه‌تی و په‌گه‌ز په‌رستی سه‌ری هه‌ل‌دایه‌وه‌و که ئیسلام کاتی خۆی له پیره‌ی دهره‌ینان، ته‌رازووه‌که‌ی خوا له‌ناو لابراو نرخ دان به هه‌ر که‌س به پێ‌ی چند شتی‌که‌و له چند بارو پویه‌که‌وه‌یه که به هیچ کلۆج په‌یوه‌ندی به به‌روا له خوا ترسیه‌وه نه‌ماوه.

هیچ هیواو ئومیدی نیه بۆ پاست کردنه‌وه‌و به‌رزکردنه‌وه‌ی ئاده‌میتێ و ئاده‌می مه‌گه‌ر به‌م بانگ کردن و بانگه‌وازه ئیسلامی یه‌ی که هه‌یه‌و چاره‌پوانی نه‌کرێ نه‌فامی کۆن و تازه له‌ناو به‌رێ و له‌سه‌ر ده‌ستیا جاری‌کی تر ئاده‌میتێ بێته‌وه کایه وه‌ک یه‌که‌م جار، نه‌و ئاده‌میتێ یه‌ی که جاری پێ‌درا له‌و پۆژه‌دا به‌و چند ئایه‌ته کورتانه. له‌پاش پوون کردنه‌وه‌و جیگیر کردنی نه‌و حه‌قیقه‌ته گه‌وره‌یه که باس کرا له‌م ئاده‌میه‌ی، که پوو وه‌رنه‌گێرێ له پێ‌نموونی خواو خۆی به‌بێ نیازو مه‌به‌ست دانه‌نێ له به‌رواه‌ینان، وه خۆی به زل سه‌یر نه‌کات به‌رانه‌ر بانگ کردنی بۆ لای په‌روه‌ردگاری.

قُلْ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرُهُ ﴿١٧﴾ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ﴿١٨﴾ مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ﴿١٩﴾ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسْرُهُ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ أَمَانَهُ ﴿٢١﴾

مردوم سهرسام نهکات له کارو کرداری و بئ بروایی و بیرنه کردنهوهی له سهرچاوهی
بوون و پهیدا بوونی، و ههست ناکات به چاودیری و سهرپهرشتی خوا بۆی له هه موو قوناغی
له قوناغهکانی پهیدا بوون و پئنگه یشتنی له ههردوو جیهانا، و هه لئاسی بهوهی پئویسته
له سهر شانی بهرانبهر پهروهردگارو پاریزمیری نهفرموئ: ﴿قُلْ الْإِنْسَانُ﴾ دهک له ناوبری ئادهمی
و بکوژی و سهرنقوم بکری! واته نهوهنده خراپ و بهدکرداره شایستهی زیندوویی و مانهوه
نیه، خراپی و بهدکرداریه کهشی بهمه دهرنه خات که نهفرموئ: ﴿مَا أَكْفَرُهُ﴾! ئای ئادهمی چ
ناسوپاس و بهد نمک و سپلهو چاکه له بهر چاو نهبووه! له گه ل ئه هه موو چاکهی که خوا
له گه لی نهکات هه له دروست کردنیه وه تا مردن و تا زیندوو کردنهوهی، و ئه وه موو
بههره و بهخششی که نه پیریژی به سهریا! نه گهر پیریکی بکردایه وه له وانه ئاوا ناسوپاس و
پئنهزان و بئ باک و لوت بهرزو خو بهزل زان نه نه بوو.

ئادهمی چۆن له پروی دئ ناسوپاس و پئنهزان بیت؟ ئایا نازانی ﴿مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ﴾ خوا له
چ شتی دروستی کردوه، نه گهر نازانی با بزانی ﴿مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ﴾ له دلۆپی ئاو دروستی
کردوه، لهو شته قیزه و نه بئ نرخه پئکی هینا، و لهو شته بئ هیزو لاوازی دروست کرد،
﴿فَقَدَرَهُ﴾ ئینجا ئامادهی کردوه و پئکی خستوه بۆ هه شتی و بۆ هه کارو فرمانی که
شایان و شیاوه بۆی و تایبهتی پئیه وه، یا نرخ و پیزی پئداوه بهم پهنگه کردی به دروست
کراویکی پئک و پئک له ناو هه موو دروست کراوه کانا، لهو بنه پته پهسته وه بهرزی کردوه بۆ
ئه وه پله بهرزی که زهوی و هه رچی و به سهر زهوی یه وه خستی هیزو باری، به لکو هه رچی و
له بوونه وه را به شیوهی گشتی ﴿ثُمَّ السَّبِيلَ يَسْرُهُ﴾ ئینجا پئنگای ژبانی بۆ ئاسان کرد، یا پئنگای
پئنومایی و پویشتی پیا یا بۆ ئاماده و ئاسان کرد، ئیتر چ بۆ پئینی قوناغی ژبان، وه چ بۆ
پئنگای پاست دانه بهر له ژبانا، هه تا کاتی ژبانی له جیهانا دوایی دیت ﴿ثُمَّ أَمَانَهُ﴾ ئینجا
مرانی و مراندیش هه بهر به چاکه و بههره نه ژمیری، چونکه قاپی کردنه وهیه بۆ زیندوو
بوونه وهی نه براوهی پوژی دوایی که نه وهش بۆ چاکان و پاکان بههره و چاکه یه کی زور
به نرخ و گه ورهیه، ئینجا به مردوویی هه پیزی بۆ داناوه بهم پهنگه

فَاقْبَرُهُ ﴿١١﴾ ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرُهُ ﴿١٢﴾ كَلَّا لَمَأْيُضَ مَا أَمَرُهُ ﴿١٣﴾ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ﴿١٤﴾ أَنَا صَبَّأُ الْمَاءَ

صَبَّأُ ﴿١٥﴾

﴿مَنْزُومٌ﴾ له پاش مردن خستی و نهیخته گۆږهوه و له شه که ی نهشاریتوه، نهك وهك نهو هه موو گیان له بهرانه ی تر که مردار بوونهوه لهو دهشت و دهره نهکهن و بۆگه نیان بلاو نه بیتهوه و قیزیان ئی نهکریتهوه و سر نهکریته لاکه گیان، نهو خستنه گۆږهش بهوه بوو خوا ئاده می فیرکردو نایه دلی که مردووی خو ی بشاریتهوه و به ته بیعت زۆر سووری کرد له سر نهوه و فرمانیشی پیدا له سر زوبانی پیغه مبه ران - دروودی خویان ئی بی - خوی گه و ره ئاده می له خاک فراهم نه هیئتی له پاشا بهو جوړه نهیخته وه ناو سکی زهوی، ﴿ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرُهُ﴾ ئینجا کاتی کی ویستی زیندووی نهکاته وه بۆ حیساب و پرسیارو تۆله و پاداشت. له پاش نهوه ی باسی زۆر سپله یی ئاده می کردو سهرنجی راکیشا بۆ نهو هه موو چاکه و بههره یانه، ئینجا نهفرمو ی: ﴿كَلَّا لَمَأْيُضَ مَا أَمَرُهُ﴾ بهراستی ئاده می هیشتا نهوه ی که خوا داوای لیکردووه فرمانی پینداوه به جی نه هیئاوه، ئیتر یا به هیچ کامی هه لئه ساوه، یا نهگه هه لئه سابی به هه مووی هه لئه ساوه، چونکه هیچ کس نیه بهرانبه ر به خوا کهم و کوپی نه بی، ئاده می به شیوه ی گشتی، به هه موو نه نداهه کانی وه، به هه موو تا قم و چینه کانی وه و به دریزایی ته مه نی، هیشتا هه لئه ساوه به هه موو پیویستی سهرشانی، به ته وای و بی کهم و کوپی، چ جای نهوه زۆربه ی پووی وهرگیراوه له پهروه ردگاری و خو ی به گه و ره و بی پیویست دانه ئی له ئایین و نامۆزگاری و پینموونی هه کی.

له پاش باسی چاکه و بههره ی خوا له نهفسی ئاده میدا، ئینجا باسی چاکه و بههره ی نهکات له فراهم هیئانی خوراک و خوا به مه نی که پیویسته بۆ مانه وه ژیا نی کامه رانی ئاده می نهفرمو ی: ﴿أَنَا صَبَّأُ الْمَاءَ صَبًّا﴾ ئینجا با ئاده می سهرنجی بدات و ناوپی بداته وه بۆلای خوراکنی که پیویست ترو نزیک ترو په یوه ست ترین شته بۆی... با سهرنجی نهم شته نایابه

’وشه ی ﴿كَلَّا﴾ به پنی تهفسیره که له سر نهوه یه که به مانای (حقا) وه به سترلوه به په سته کی لویه وه، وه زۆر کهس نه پین به سر ته خو پیندا، له سر نهو باره پچه لوه لیتی و په یوه ندی هه یه به په سته ی ﴿مَنْ أَكْثَرُ﴾ وه، وه په سته کی لویه خو ی نهو ته خو پینه یه، بهم جوړهش چاکه نهگودین، زانی نی ته وای لای خویه.

بدا که به سوک و ناسان پەروردگار ھەمیشە بۆی ڤەراھەم ئەھيئي، با بیر بکاتەو و بیدار
 بێتەو لەو شتە نایابە و لەو موەجیزە گەورەيە کە بەھۆی سوک و ناسانی و باو و دەق پێو
 گرتنەو گرنگی و نایابیەکی لەیاد چووە، با بیربکاتەو بە درێژی لەو ھەموو قوناغانەي کە
 دیت بەسەر ئەو خۆراکەدا، ھەرچۆن سەرنجی پراکیشرا بۆ بیرکردنەو لەو قوناغانەي کە
 ئادەمی گوزەری پیا ئەکات، بێگومان ھەرکەس بەش بپراو نەبێ لە ژیری و تیگەیشتن، لە
 ھەردو سەرنج دان و بیرکردنەو کەدا ھەست ئەکات و چاوی دلێ ئەو دەستە قودرەتە ئەھيئي
 کە ئەم کارە گرنگی و گەورانە ئەکات، ئەو ھەلە سێلەو پێنەزان نابێ، بەلکو چا و لەبەر
 سوپاس کەر ئەھيئي، با بەدرێژی سەرنج بدات بەم جۆرەي کە ھەرچۆن لەم سورەتەدا یەکەم
 قوناغی بۆ ئادەمی لەو دلۆپە ئاوەو دەست پێکرد، ھەرۆھا یەکەم قوناغی خۆراکەکەشی لە
 ئاو دەست پێئەکات و ئەفەرموی: ﴿أَنَا سَيِّدُ آدَمَ﴾ واتە با ئادەمی سەرنجی ئەمە بدا کە
 ئیمە ئاومان پەشت لای سەسەو بە پەشتنێکی نایاب، کە ھەر بە ئیمە شتی وا ئەکری، پەشتنی
 ئاو بە شێوێ باران شتیکی ئاشکرایەو ھەموو ئادەمیە کە لە ھەموو لایە ئەھيئي و ئەیناسی.
 کەواتە بەم جۆرە شێوێ بە ھەموو ئادەمی یە دەست ئەدات، ئیتر پادەو پلەي زانی و
 ناسین و ژیری ھەرچۆن بێ، بەلام کاتی کە ئادەمی پێش کەوت لە ناسین و زانیاری دا
 مەبەستی تریش وەرئەگرت لەم ڤەرموودەيە کە دوورکەوتوو ترو کۆن ترە لەم بارانەي کە
 ھەموو جارێ پەیدا ئەبێ و ئەھيئي.

لەبارەي ئەم دەریا لوشانەي کە ئاوەکانیان ئەبێ بە ھەلم و بەرز ئەبێتەو و ئەبێ بە ھەرو
 ئینجا بە باران دینە خوارەو، لەبارەي ئەو دەریا لوشانەو نزیک ترین تیۆر تێپوانین بەلای
 زاتیانی تازەو ئەمەيە کە ئەمانە لە پێشەو لە ئاسمان بون بەلای سەرومانەو، لە پاشا
 پزێنراوەتەو سەر زەوی؟^۱ وە ئەم تیۆر تێپوانینە ھەرچەند ئیمە نایبیرین بەسەر ئەم
 ئایەتەدا و ئالێن مەبەست لەم ئایەتە ئەوێ، بەلام بێگومان بۆچوون و تیگەیشتنمان بەرانبەر
 ئەم ئایەتە پان و فراوان تر ئەکات، ئەم تیۆرە لەوانەي پەست بێت، وە لەوانەي چەند تیۆری
 تریش پەیدا بێ لەبارەي پەیداوونی ئاو لەم زەویەدا، بەھەر جۆرە لەسەر ھەر بار مەبەستە
 ئاشکراکە ناگۆی و ئەھيئي ئەو بۆ ئایەتەکە دەست ئەدات ئاراستەي ھەموو جۆرە ئادەمیە
 بکری لە ھەموو چەرخی و ولات و چینی کدا.

^۱ یەکن لە زانیانە خاوەنی پەلوی ناویراوە بە (الإنسان لا یقوم وحده) کە زانی ئاسمانی (محمود صالح) وەری گێراوە
 بۆ عەرەبی بەناوی (العلم يدعو للإيمان).

ثُمَّ سَفَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ﴿٣٦﴾ فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ﴿٣٧﴾ وَعِنَبًا وَقَضْبًا ﴿٣٨﴾ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ﴿٣٩﴾ وَحَدَائِقَ غُلًّا ﴿٤٠﴾ وَفَكَهْمُهُ وَأَبًّا ﴿٤١﴾ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنفُسِكُمْ ﴿٤٢﴾ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّلَاحَةُ ﴿٤٣﴾ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿٤٤﴾ وَأُمِّهِ
وَأَبِيهِ ﴿٤٥﴾ وَصَاحِبِهِ وَبَنِيهِ ﴿٤٦﴾

یه کهم شت بۆ پینکهنانی خوراک ئەو ئاوه پێژراوه بوو که هیچ کەس ناتوانی بۆی من دەخلم هەیه لە پەیداکردنی ئەم ئاوه، یا پرشتن و هینانە خوارەوهی. ئینجا دیتە سەر قوئاغی پاش ئەو، ئەفەرموی: ﴿ثُمَّ سَفَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا﴾ لە پاشا زەویمان لەت کرد بە لەت کردنیکی نایاب که پێویست بۆ ئەوەی دەست دا بۆ ئی پواندن، یا لەت کردنی که شایان و شیاو بۆی لێگەڵ بووداوه کەداو بە پێی بەرژەوهندی ئەو بێت. ئەم قوئاغی لەت کردنەش هەر بەم دیمەن و پوالتە ئاشکرایەش شتیکی زۆر سەر سوپەینەرەو دەست ئەدا بۆ ئەمە ی سەرنجی هەموو جۆرە کەسێکی بۆ پاکێشری، با کەسێ بۆ ئاوه دانیشی نەیبی، چونکە ئەوەتا ئەبینی ئاو لەو سەرۆه دیتە خوارەوه، ئینجا ئەبینی زەوی لەت ئەکات و ئەچن بەناو خۆلە کەیاو تیکەلی هەموو بەش و پارچە یەکی ئەبن، یا ئەبینی چووزەو چەکەرە ی بووداوه کە کە چەندە وردو باریک و لاوازو ناسکە، لەو زەویە قورس و ڕەقە سەر دەر ئەمین و گەشە ئەکات و بەرز ئەبیتەوه، بەو هەموو جۆر و شێو یە کە ئەبینی دە ی ئایا کێ هەیه ئەوەندە نەفام و نەزان بێت بپوای ئەبن بەو دەستە قودرەتە ی کە ئەو جۆرە کارانە ئەکات؟!

زانایانی تازە لەبارە ی زەویشەوه تیۆرە و تپوانینیکیان هەیه کە ئەم زەویە لە یە کەم جارەوه بەردیکی ڕەقی و شک بووه، لە پاشا بەهۆی لافاو و پڕانی ئاو بەسەریا ئەو بەردە ڕەقە لەت لەت و پارە پارە بوو، تا لەوه پێستیکی نەرم و شل کشا بەسەر ئەم زەویە داو بەهۆی چەند کەرەسە یە ترەوه وای لێهات دەست بدات بۆ کشتوکال و شت ئی پوان، ئینجا ئەگەر ئەم تیۆرە راست بێت بەباشی ئەم ئایەتە ئە یگرتەوهو ئەمەش ئەگە یەنی، لەسەر هەر بارو بەهەر حال قوئاغی سێ هەم ئەمە یە کە ئەفەرموی: ﴿فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا﴾ ئینجا پوواندەمان لەزەویدا دانەوێلە ﴿وَعِنَبًا﴾ و تری ﴿وَقَضْبًا﴾ سەوزە یە کە بەروبوومی بە تەری ئەخوری و چن لە دوا ی چن پەیدا ئەبن ﴿وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا﴾ و زەیتون و دارخورما ﴿وَحَدَائِقَ غُلًّا﴾ و باخاتی گەورە و پەر ﴿وَفَكَهْمُهُ﴾ و

میوه ﴿وَالْأَنَّهُ﴾ و لهوېر، نه مانه مان پواند ﴿نَسْتَأْذِنُكَ وَلَا تَمَكُرْ﴾ لهبر خوشی و قازانچ بۇ خوتان و نارهلان له ماوهی ژبانی جیهانا.

ئەمە بوو قسەو باسی خۆراک و ھەمووی دەست کردو داھینراوی کەسێ بوو کە ئادەمی دروست کردو دای ھینا، ئادەمی ھیچ دەست و دەسەلاتیکى نەبوو و نیه لەھىچ قۇناغى له قۇناغەکانیا... تەنانەت ئەو دانەویڵەو تۆمەیش کە ئەیچىنئ و ئەیکات بە ژنر خۆلەو... چونکە ئەو چىنراو و نىژراوھى دروست نەکردو، بەلکو خوا خۆیشى و چىنراوھە کەیشى راھینا و دروستى کردن و ئادەمى فیرى ئەو ناشتن و چاندنە کردو ھىزو دەسەلاتى دایە بەسەر ئەو، بەھىچ کلۆچ پووان و سەوز بوون و پەرە پىدان و پەرورە کردن بە دەست ئادەمى نیه، ئىنجا موعجیزەى گەرەو شتى سەر سۆرھىنەر ئەمە یە کە خاکە کە ھەر خاکیکەو ئاو کە ھەر ئاویکەو کە چى پوواوھەکان بە خۆیان و بەرو بووم و شىو و تام و بۆن و پەنگیانەو جیاوازن، وە ھەر بەزرو تۆمە یە ھەموو کەرەسەو شتە تايبەتیهکانى ئەو درەخت و پوواوھى پىنەو تیا داشاراو کە وەك دایک وایە بۆ تۆو بەزەرکە، ئىنجا ئەمىش ھەموو ئەوانە ئەدات و ئەیگوینزىتەو لە خۆیەو بۆ درەخت و پوای تر کە لەمەو پەیدا ئەبێ و وەك پۆلەو نەوھى ئەم وایە، ھەر وەھا بەبێ گۆران و لىشىوان و تىکچوون... دەستى قودرەت ھەموو جورئ ئەبا بەرنگای تايبەتى خۆیا و پەرەى پى ئەدات و ئەپارزى و ئەیھىلێتەو، بەبێ ئەمەى ئاگای بى و دەخلى بى له ھىچ کام و ھىچ شتى لەوانە!!!

خوای پەرورەدگار بەو جورو شىوھە خۆراک ھەراھەم ئەھىنئ بۆ بەندەکانى تا ژبانى جیھان دواى دىت، ئىنجا بەدواى ئەمەدا کارو بارى تر دىتە پىشەو کە ئادەمى پىووستە پىش ھاتنى بى ئى بکاتەو و خۆى بۆ ئامادە بکات بەو جورو شىوھە کە خوا ھەوالى داو و ئەفەر موى: ﴿إِذَا جَاءَ الصَّاعَةُ﴾ ئىنجا کاتى پۆزى دواى دىت کە ئاوەبەرى بە ﴿الصَّاعَةُ﴾ واتە پووداویکى زۆر سامناک و گەرە کە شاخو شریخەو گرمەى زۆر گەرەى ئى پەیدا ئەبێ کە گوێ کەر ئەکات لە بیستنى ھەر شتىکى تر و نایەلئ ھىچى تر ببیستئ، شاخو شریخەى ھاتنى ئەو پۆزەو شاخو شریخەى شىوان و بەیەکاوانى ئەو ھەموو ئەستىرەو مانگا و پۆزەو شاخ و کێو گەرە، ﴿يَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَانُوا عَلَى الْأَعْدَاءِ﴾ ئەو پۆزەى کە مەردوم پائەکات لە براى، ﴿وَالَّذِينَ﴾ و لە دایکى، ﴿وَالَّذِينَ﴾ و لە باوکى، ﴿وَالَّذِينَ﴾ و لە ژنو ھاوسەرى، ﴿وَالَّذِينَ﴾ و لە کوپەکانى، واتە کە ئەو پۆزە ھات ھەموو کەس خەریکە بە خۆیەو ھەول و داواى پزگاریوونى خۆیەتى و مەبەستى کەسێکى تر نیه،

لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ﴿٣٧﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ ﴿٣٨﴾ صَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ ﴿٣٩﴾ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَتٌهَا
عَرَّةٌ ﴿٤٠﴾ زَهَقَهَا فَزَرَةٌ ﴿٤١﴾ اُولَٰئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ﴿٤٢﴾

چونکه ﴿لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ﴾ بۆ هر كه سنى له وانه لهو پۆژدهدا بارو حالىك مهيه كه بهسيهتى و بى نيازى ئهكات له هر كه سنى تر. بى گومان ديمه و پوالته كه گشتيه، به پىى چهند چهديسيش ئهو شيوه گشتيه مه بهستمو تايبهتى ناكړى به بى پرواو قاوانبارانهوه، كه واته ئهو به خو خهريك بوون و نه په رڼانه به نه زهر پاكمان و چاكانه وه له هيندى كات و به سهرهاتى تايبه تيدايه نك به هميشه يى وهك له چهديسى دايكى ئيماندارانه وه دهر نه كهوى كه له كتيبه بارو پى كراوه كانا هاتوو كه عايشه -خوا لى پازى بى- پرسىارى كرد له پيغه مېر (ﷺ) ئايا خيژانى خو تان بىر نه كهويته وه له پۆژى دوايى دا؟ له وه لاما فرموى: له پينج شوين و به سهرهاتا نه خير كه سمان بىر ناكهويته وه و هر كه س خهريك به خو به وه، دهقى چهديسه كه نه مهيه! ئهو حالى مهردومه به شيوه ي گشتى، ئينجا باسى حالى بېروادارو بى پروا نه كابه جيا، نه فرموى: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ﴾ چهند دم وچاوى لهو پۆژدهدا پوښن و پووناكه، ﴿صَاحِكَةٌ﴾ دم به پيكنه نينه ﴿مُسْتَبْشِرَةٌ﴾ موژده به خش و شادمانه، ﴿وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَتٌهَا﴾ وه چهند جهم وچاوى لهو پۆژدهدا ﴿عَلَتٌهَا عَرَّةٌ﴾ وا به سهرىانه وه تۆزو غوبارى زه بوونى و سهر شوپى ﴿زَهَقَهَا فَزَرَةٌ﴾ رهشى غه مبارى و نا فوميدى دايان نه گرى و دايان نه پوښى... هيچ شيوه به ناشيرين تر نيه كه تهپ و تۆزو رهشى كو ببيتوه به سهر دم و چاوه وه وهك نه بى نرى له جيهانا دم وچاوى ئهو قوله رهشانه ي كه له خهلو ز رهش ترن و له هه مان كاتا تهپ و تۆزىشى پيوهيه! ﴿اُولَٰئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ﴾ ئه وانه كه پوويان واى به سهر دى له پۆژى دواييدا، ئه وانه بى پروايانى له فرمانى خوا دهر چوو هكان له جيهانا... داواكارين له پهرومردگارى ميه ره بان ئهو پوو ره شيهيه مان به سهر نه هينى.

وصلی الله وسلم علی رسولہ محمد وعلی آلہ وصحبہ اجمعین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ① وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ② وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ③ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ

④ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ⑤

سووره نى ﴿التكوير﴾

مهككه يیهو (۲۹) نایه ته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ئەم سوورەتە دوو بەشەو ھەر بەشەى بەشینكى گرنگ دەردەخات و باسى بەندىكى گەورە ئەكات لە بەندە سەرەكى و بنەرەتیهكانى عەقیدەى ئىسلام:

یەكەم: باسى پۆژى دواى و چەند بەسەرھات و گۆرانیچكى گەورەو سامناك ئەكات كە لەو پۆژەدا دیت بەسەر ئەم بوونەوئەردەو ھەموو شتێ ئەگرتەو.

دووم: باسى (وەحى) سەروش ئەكات لەگەڵ چەند نیشانەو سیفەتێكى ئەو فریشتەى كە ھەلى گەرت و ھێناى، وە چەند نیشانەو سیفەتێكى ئەو پێغەمبەرەى كە لێى وەرگرت – سەلامى خوا لە ھەردوو بێت – لە سەرھاتى ئەم سوورەتەو دوازرە بەسەرھات و پووداى سامناك باس ئەكات كە بەدى دین لە سەرھاتى نەمانى جیھان و وێران بوونى، تا كاتى لێپرسینەوێ دواى زیندوو بوونەو، بەراستى ئەوئەندە سامناك كار ئەكەن لە ھەموو دڵێكى بڕوادارى وریا، زانایان لە پاشەو تەفسیریانا چەند پایە ھەیە وەك لە كەتیبەكانى تەفسیردا باس كراون و لەناو ئەو پرایانەدا پایەكمان ھەلبژارد كە بەلامانەو بەھێزتر بوو، لەسەر ھەموو پوو باری ئەم پووداوانە دەست نیشانمان بۆ ئەكەن بەمەى كە ئەم بوونەوئەردەى كە ناسراو ھەلەمان، ئەو بوونەوئەردە جوان و شیرینەى كە ھەموو بزوتنەو جولانەو بەش و پارچەكانى دیارى كراو بە تەرازوویەكى راست كێشراو كە بە ھیچ كلۆج دەست نادا بۆ بەرو دواو بەرزو نزم و خوارو ژوور، وە ھەموو كاروبارى لە پادەو پێژەییەكى شیاوى گونجاویدا، ئەوپەرى وئەكاری تیاكراو ھۆنراوئەو بە بەتین ترین یاسا، ئەم بوونەوئەردە گەورەو گرنگە بەن و شیرازەى ئەپچرێو ھەموو پارە پارە ئەبێت و ھەلەوئەو ئەم دەزگا (آلە) و دوكانە نامینێو بارو حالێ تر دیتە پێشەو كە لەم بوونەوئەردە نەناسراو، مەبەست و

نامانجی ئەم بەشی یەکەمە لەم سوورەتە دامەزراندن و جێگیرکردنی ئەم عەقیدە و باوەڕە یە لە
هەست و دەروونیا، بۆ ئەمە ی بپەرێ ئەم بوونە وەرەم دلی پێوە نەبەستنی و دل تەنها بە خواوە
بەبەستنی که هەر ئەو ئەمینن و گوێدان پەوی تی ناکات.

ئینجا با گوێ بگرین لەم پەوداوانە یە بە یە و بیران ئی بکەینەو، ئەفەرموئ:
﴿إِنَّمَا إِلَهُ الْبَنَاتِ إِذَا أَلْمَسْتُنَّ كُوْرَتَ﴾ کاتئ خۆرئە پێچرێتەو تیشک و پووناکیەکی
نامیلرئ ﴿وَإِذَا الشُّجُومُ أَنْكَدَرَتْ﴾ وە کاتئ ئەستیرەکان هەلئەو رین و ئەکەوئە خواوە، ئیتر
خوا خۆئ ئەزانئ ئەم ئەستیرانەئ که ئەوەیان بەسەر دیت کامەن؟ ئایا ئەستیرەکانئ
کۆمەلەئ خۆرئ ئیمەن، یا ئەستیرەکانئ کاکیشانی ئیمەن، یا هەموو ئەستیرەکانئ
ناسمانئ که تەنها خوا ژمارەو جئ و شوینیان ئەزانئ؟؟

﴿وَإِذَا الْبِلَالُ سِيرَتْ﴾ وە کاتئ که کێوکان ئەپەوینرئ، بەم پەنگە ئەکرئ بە تۆزو وە
هەل و تەم با کۆیان ئەکاتەو ئەیانگیرئ، وە هەر... ﴿وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ﴾ وە کاتئ که
حوشترە ئاوسەکان که کەوتبە مانگی دەهەمیان گوئیان پئ نادری و بە چاو بە سەر
ناکرئ، واتە ئەو جۆرە حوشترە که خوشەویست تر و بەنرخ ترین مائی عەرەب بوو لەو
سەردەمەدا، بەهۆی تەنگی و سەختی پۆژەکەو گوئیان پئ نادری و کەس هۆشی بە لایانەو
نامینئ.

(قورتوبی) لە تەفسیرەکی ئەفەرموئ: مەبەست لیرەدا چیرۆکە، ئەگینا لەو پۆژەدا
حوشتر نیه، واتە ئەگەر ببوایە نرخی بۆ دانە ئەنراو کەس گوئئ پئ نەئەدا، بەلام پای بەهیزو
بئ گری ئەمە یە که لە دیمەنەکی لاندری و ئەو لە کاتیکایە پیش ویران بوونی جیهانەو بۆ
کاتیکە که سەرەتای خەریکە دەست پئ بکات، کەواتە با هەر بەپئ پوالتە که بیئت، وە بە
جۆرە تەفسیرمان کردەو، هەرە هائەلین سەبارەت بەمەش کە ئەفەرموئ: ﴿وَإِذَا الْوُحُوشُ حُيرَتْ﴾
وە کاتئ که جەوجانەوەرەکان و گیان لەبەرانئ کەژو چۆلی کۆ ئەکرئەو، ئەمەش کەمیک
لەپیش ویران کردن و فوو کردن بە صۆردایە، که هەموو ئەوانە بیم و ترس وایان ئی ئەکات
سەرگەران و سەرلێشیواو ئەبن لە بێشەو کونی خۆیان دینە دەرەو کۆ ئەبنەو هۆشیان
نامینئ بەلای دۆژمناپەتی ناو خۆیان، هەرەک بیم و ترسیان لە ئادەمیش نامینئ و بئ پەروا
خۆیان ئەکەن بە ئاوە دانیدا!!

وَإِذَا الْيَحَارُ سُجِّرَتْ ﴿٦﴾ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ﴿٧﴾ وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سُئِلَتْ ﴿٨﴾ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ﴿٩﴾

﴿وَإِذَا الْيَحَارُ سُجِّرَتْ﴾ وه کاتى دهریاکان پرته کړین، بهم پړنگه بهر مه لستو بهر به ست نه ماو هموو به سوړو شیرینه تیکه ل نه بن و نه بن به یه ک دهریا، یا مه به ست نه وه یه ه لگړ سیترین و بکړین به یه ک پارچه ناگر، نه وه ش به هوى ته قینه وهو جیا بوونه وهی هایدروجن له نؤکسجن تیا یاندا، یا به هوى ته قینه وهی زهړه و نه توم، بن گومان هم زور سامناک ترو زانینی نیمه پیا ناگات، چونکه ته قاندنه وهی نه ندازه یه کی دیاری کراو له بومبایه کی زهړه یی هایدروجنی نهو هراو به زمه فراهه م نه هیئو جیهان پرته کات له سامو بیم، نهی نه گهر هموو زهړه کانی دهریاکان بته قینرینه وه به هر جوړو شیوه یه ک، نه بن چی پوښتاتو جیهان چی به سر بیټ؟! بن گومان تیگه یشتنی نیمه کول و دهسته پاچه یه له بؤچوونی نهو بیم و ترسو نه وهی که بهرپا نه بن لهو ته قینه وه گه ورو فراوانه وه!

﴿وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ﴾ وه کاتى که گیانه کان جووت نه کړینه وه له گه ل له شه کاندا، واته له شه کان دووباره نه کړینه وهو گیانیان نه کړینه وه به بهرا ﴿وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سُئِلَتْ﴾ وه کاتى که کچی زینده به چال کراو پرسپاری لی نه کړئ ﴿بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ﴾ به چ گونا هئ کوژا؟

له سرده می نه فامی پښ نیسلا له ناو عمره به کاندا باو بووه زینده به چال کردنی کچ له بهر چروکی و چاوچنؤکی و برسیټی، یا له بهر مه ترسی به دناوی، هه لئه سان بهو کرده وه پیسه به چهند جوړو شیوه یه که دل دیته له رزو موچرکه به له شا نه هیئو، هر کچی زینده به چال نه کرایه به نهو په ری پړسواپی و به دبختی راگیر نه کرا تا گه ورو نه کرا، ټینجا په لاسی کی خوری یا موو نه کرا به بهرپا و نه ټیرا بؤ لادئ شوانی حوشر بکات! نه گهر نه وه شی له گه لدا نه کرایه و بدرایه به شوو نه ټیرا به ژباننکی سخت، کاتى میړده که ی بمردایه هقداری مردوه که شتیکی له جل و بهرگی خوی نه دا به سهریا، واته که س داوای نه کات و بمینټه وه، ټینجا نه گهر خوی دلی گرتی ماره ی نه کرد ټیر نهو پی خؤش بوايه یا نا! وه نه گهر دلی نه یگرتایه نه یه یشته وه تا نه مردو ټینجا که له پوړه که ی نه برد، نه بوايه به ند بکرایه تا مردن و ماله که یشی بؤ نهو کابرایه نه بوو، یا خوی لی بکرایه، نه گینا پزگار بوونی نه بوو... وا نه بوو یه کئ ژنه که ی ته لاق نه دا به مهرجن شوو نه کات به که سئ نه بن که نه م پی خؤش بن، یا خوی لی بکړئ به هرچه ندئ که له می و هرگرتووه... وا نه بوو ژنی

مردوو که یان نه هیشتوه به دیاری منالیکه وه هتا گوره نه بوو و نینجا نه یخواست، وه پیاری و ابو نافرته تیکی به هتییی نه که ویته ژیر دهست، نینجا نه و نافرته داماره ی بهرگری نه کرد له شوو کردن و به دیاری خویه وه نه هیشتوه نه گهر ژنه که ی مرد نه و کاته ماره ی بکات! یا ماره ی نه کرد له کوپیکی ساوای و به دیاری وه نه یبهسته وه له بهر نه وه ی جوان بوو، یا مالی مه بوو با بو کوپه که ی بی و دهستی که سی تر نه که وی....

نه وه بوو باوو سه رده می نه فامی پینش نیسلام سه باره ت به نافرته، هتا نیسلام هات نه و هه موو کرده وه باوه ناراست و ناره وایانه ی نه هیشت و نافرته ی پزگار کرد و مافی راسته قینه ی خوی پیندا، وه که له چند شوینی ترا باس کرا.

به تایبه تی مه سه له ی زینده به چال کردنی زور به گرنگ گرت و له چند نایه تیکدا دژی هه لساو جلوه گیری ئی کرد تا به ته وای نه و باوه پیسه ی له ره گو و ریشه دهره ننا. یه کئی له و نایه تانه نه نایه تی ئیره یه که نه و کرده وه پیسه نه کات به مه به ستی له مه به سته کانی پوژی دوایی که به تایبه ت پرسپاری ئی نه کری، شان به شان و له پیزی نه و به سه رهات و پووداوه سامناکانه باسی نه کات، وه نه میش یه کئی بیئت له و پووداوه گهرانه ی که دین به سه ر بوونه وهردا!! نینجا نه فهرموئ: پرسپار له زینده به چال کراوه که نه کری، نه که له زینده به چال

که ری تاوانبار، له بهر دلنه وایی و دلخوش کردنی زینده به چال کراوه که، له بهر دهر برینی خه شم و قین و بیزاری له زینده به چال که ری تاوانبار، تا نه و راده یه دهر نه کری له وه ی پووی پرسپار و قسه ی تی بکری، له بهر زیاده دم کوت کردنی نه و تاوان باره، به وینه ی دم کوت کردنی نه وانه ی که لایان دا له نایینی پاک ی عیسا، وه له پوژی دوایی دا خوا نه فهرموئ: به

عیسا ﴿أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخَذُوا مِنِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ نایا تو گووت به مهردوم من و دایکم بکه ن به دوو په رسترا و تیپه پن له په رستنی خواجه که ناوی (الله) یه؟ نا به و جوړه نیسلام نافرته ی پزگار کرد له و سه رده مه نه فامیه دا که به هیچ کلوج به دلی هیچ که سدا نه نه هات شتی وا، وه هه رگیز بیریشی ئی نه نه کرایه وه، چونکه نه و راده و جوړه ژیا نه بو نافرته بوو بوو به باو به درنژایی چند چه رخ به بی سه ر لیکن دهنه وه به شتیکی ناره و او ناراست سه یر بکری، وه هیچ پال پیوه نه ری نه بوو بو گوپین و نه هیشتنی نه و باره و حاله به لکو به پیچه وانه وه، مهردوم دژی گوپینی و نه هیشتنی بوون، که واته نه و کرده وه ی که نیسلام پی نی هه لسا وه که زوړبه ی کرده وه کانی تری به لگو وابه ریکی پوونه له سه ر نه وه ی که له لایه ن

خواوه هاتووه!

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴿١٠﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ﴿١١﴾ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِرَتْ ﴿١٢﴾ وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ﴿١٣﴾
 عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ﴿١٤﴾ فَلَا أَقِيمُ بِالْخَيْسِ ﴿١٥﴾ الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا عَمَسَ ﴿١٧﴾ وَالصُّبْحِ
 إِذَا نَفَسَ ﴿١٨﴾

﴿وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ﴾ کاتى نامه‌کانى کرده‌وه بلأو نه‌کړنه‌وه هرچی کرده‌وهى خراب و ناروا هیه دهرنه‌خرى، که نه‌وش ښجگار ناخوش و دل داگیرکړه، چونکه گوناوى وا هیه به بیرلیکړدنه‌وشى دل بى نارام نه‌بى، چ جای نه‌وه ناشکرا بکړى له‌ناو مردودمدا، له‌بارهى نامه‌ى کرده‌وه‌وه چنه‌د حدیس هاتووه یه‌کى له‌وانه نه‌میه که (ثین المنذر) له (ثین جریه‌وه نه‌یهننى که نه‌فرموى: کاتى ناده‌مى نه‌مرئ نامه‌ى کرده‌وه‌کانى نه‌پیچړنه‌وه، ښجا له پوژى دواى دا بلأو ده‌کړنه‌وه و پرسیارو حیسابى له‌گه‌ل نه‌کړئ به‌پنى نه‌وه‌ى تیایه‌تى، ښمه نازانین نه‌م نامانه چوون و له چين؟ به‌س برومان هیه که ه‌موو کرده‌وه‌کامن نه‌نوسړئ و له پوژى دواى دا دهرنه‌خرين، ه‌روه‌ها له هر شتیکی غیبی تردا برومان هیه پنى به‌و جوړو شیوه‌ى که هاتوون و ښتر چوښتی هیچ کام له‌وانه‌نازانین و داواى نه‌وه‌مان ئى نه‌کړاوه.

﴿وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ﴾ وه کاتى که ناسمان قه‌لخ نه‌کړئ و لانه‌برئ، واته نه‌مى وا به لای سه‌رمانه‌وه که له‌به‌ر چاو وه‌ک خپوه‌ت و گوم‌زیکى شین وایه نامینى، ښتر ښایا چوون لانه‌برئ و چى نه‌بى؟ نه‌وه له زانینى ښمه به‌دهره، به‌س ښمه وا حالى نه‌بین که له‌و کاته‌دا نه‌م خپوه‌ت و گوم‌زه شینه نابینئ، نه‌مه بو ښسته‌ى ښمه به‌سه.

ښجا دواترین ه‌نگاو دپته پښه‌وه له‌و پووداوانه‌ى نه‌و پوژه سامناکه، نه‌فرموى: ﴿وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِرَتْ﴾ وه کاتى که دوزه‌خ زور به‌توندی ه‌لنه‌گیرسینئ و تاو نه‌درئ... ښجا ښایا له‌و کاته‌دا دوزه‌خ له‌و کوى‌یهو چوون تاو نه‌درئ و به‌چى تاو نه‌درئ؟ بو نه‌وه هیچ شتیکی دل‌نیا‌ک‌رو بى‌گومان‌نیه به‌ده‌سته‌وه بېج‌که له‌وه‌ى که خوا نه‌فرموى: ﴿وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْجِجَارَةُ﴾ سوت‌ه‌م‌نى و ه‌لگیرسینئ ناده‌مى و به‌رده، نه‌وش پاشى تى‌توپدانى دوزه‌خیه‌کانه بو ناوى، ښتر بو پښ نه‌وه خوا خوئ زاناو ښاښایه به‌خوئ و سوت‌ه‌م‌نى و ه‌لگیرسینئ، ﴿وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ﴾ وه کاتى به‌ه‌شت نزیک نه‌خرنه‌وه له‌چاکان و له‌خوا

ترسانهوه، دهرنهكهوئې بؤ ئهو بهلېن پئ دراوانه به نامادهكراوى بؤيان و بؤ تېچوونيان به سووك و ئاسانى! له كاتيكدا ئهم ږووداوو بهسهرهاتانه بهدى دين ﴿عَلَيْتَ نَفْسًا أَحْضَرْتَ﴾ هه موو كهس نه زانئې به هر كردهويه كه نامادهى كردهووو پېشى خوى خستوه له ژيانى جيهانا.

هه موو كهس نه زانئې لهو ږوژه سخته و سامناكه دا به هه موو كردهوهكانى جيهانى له چاكو خراپه. نه زانئې به هه مووى له كاتيكدا ناتوانئې هېچى ئې بگوږئېو يا هېچى ئې زياد يا كه م بكات... نه زانئې له كاتيكدا كه پچراوه له جيهانهكهى و جيهانهكهى له م پچراوه، هه موو شتئې و هه موو باوئيكى لهوو پېشى گوږاوه، هېچ شتئې نه ماوه توه بېجكه له خوا، كه به هېچ ږهنگ گوږان ږووى تئې ناكات... كهواته بؤ هه موو كهس هروا چاكه كه ږوو بؤلاى خوا بكات، ئهو حمله خواى دهست نهكهوئې له هه موو بهسهرهات و گوږانېكدا!!!

ئهو زانينه پهيدا ئه بئې به هوئې نامهكانهوه، يا هه موو كردهوهكان دهرنه خړن له وئنهو شپوهيهكى تايبه تيدا كه شايان و شايستهى كردهوهكان بئت له جوانى و ناشيرينى دا، بؤ خوا نهوه هېچى تئې ناچئې، وهك نهوهى كه نه فهرموئې: مردن نه بريته وئنهى بهرانيك و له بهينى ډوژه خ و بهه شتدا سهر نه برئې!!

بهشى يه كه مى سووره تكه ليږده دا دوايى هات، ئينجا دهست نهكات به مبهستى دووهم بهو جوړوشپوهيه كه له سهره تاي سووره تكه وه باس مان كرد، بئې ږواكان له بارهى پتفه مبهروه كه به باشى ئهيان ناسى ږواى بههيزيان بوو به بيرى و ژيرى بهرزى و به راستى و پاكي تيهكهى، دهر بارهى ئهو پتفه مبهره همرجائى شتيكى بئجئې و ناږه و ايان نهوت، هيندئې نه يانوت: شينته و شهيتانئې دئته سهرى و ئهم ههوال و قسه و باسهى بؤ نههينئې و نههيش نهيلئې، نههيشيان نهوت بؤ ږوپاگهنده و پيلان گيږان له گهل خوى و ئهو ناييننهى كه هيناي وهك له چهند ههوال و هديسا باس كراوه له چهند شوئينئې له م تفسيره دا به دريژئې ئهو باسو ههواله ماندا، هيندئې كه نهوهيان نهگوت له بهر سهرسوږمانيان بوو له م قورئانهى كه وئنهيان نه بېستبوو، جا به پئې گومان و باوى خوئيان كه لايان وابوو هر شاعري شهي تانيكى هيه ئهو وتارهى پئې نهلئې، وه هر كا هينئې شهي تانيكى هيه ئهو ههواله غهيبانهى بؤ نههينئې، و شهيتان دهستكارى هيندئې ئاده مى نهكات و له سهر زوبانى ئهوان نهو قسه و باسانه نهكات، نهوهنده لارو نه قام و به دخوو بوون، ږيگايان له قسه راسته قينهكه نه نهكهوت، يا نهيان نهويست داني پيدا بنئې و بيلئې كه نهوه سروشه لاي خواوهو هينراوه

خواره وهی پهرومردگاری هه موو جیهان و جیهانیانه، نینجا قورشان نهاته خواره وه
 بهرپرچی نهو بئ پړوایانهی نه دایه وه دهم کوتی نه کردن و چند به لگه و نیشانهی نه خسته
 بهرچاویان له سهر راستی و پاکی نه م قورشانه و هاتنی له لایه ن خواره، وه له پاکی
 سهرچاوه که ی و پاکی پیغه مبه (ﷺ) یه کن لهو سورته و شوینانه نه م بهشی دووه مهیه له م
 سوورته که زور بهیزه و دنیایی نه کات له سهر نهو مه بهسته گرنگه.

به جورو شیوهیه کی زور نایاب و دلرفین ناماره نه کات بو هیندی له بهرهمی زانین و
 توانین و کاردروستی خوا له م بوونه و مردها، تا به موی نه وه بیرئ بکریته وه و مردوم له
 گومرایی و لاری خوی کوتایی پی بینئ ﴿لَا اَقِيْمُ﴾ له باره ی نه م پرسته وه له چند شوینیکا
 و وتمان که به سئ جور تهفسیر کراوه ته وه و هرکام پرکوه نه گونجئ، لیژده له سهر نه م رایه
 نه پرم که نه لئ: وشه ی (لا) زیاده نیه و بو (نفی) یه واته سویند ناخوم، چونکه شته که نه ونده
 ناشکرایه سویندی ناوی، سویند ناخوم ﴿اَلْفَسِّرُ﴾ به هه موو نه ستیره کان که له بهرچا و ون
 نه بن به پوژا ﴿اَلْجَوَارُ﴾ که گه پوکن له خولگه ی خویانا ﴿اَلْکَسِرُ﴾ که به شهوا له شویننه که ی
 خویانا هه لدین و دهر نه که ونه وه، یا نهو نه ستیره انه ی که شهو به شهو نه گه پرینه وه بهرو
 پوژمه لات و نه گه پرین تا خویان نه که ن به ناو پووناکی پوژاو ون نه بن، که نه وانهش نهو
 نه ستیره ان که پی یان نهوترئ: گه پوکه کان. هرکام مه بهست بئ نه ستیره کان خویان له
 خویانا دیمه ن و پواله تیکی زور شیرین و دلرفینیان هیه و له هه موو بارو پوویه که وه پابهرو
 نیشانهیه کی ناشکران له سهر گهره یی و کار دروستی پهرومردگار، نینجا قورشان نه وه نده ی
 تر شیرینیان نه کات که له دیمه ن و پواله تیکی گیان له بهری جوانا نیشانیان نه دات، وه ک
 ناسک له گه پان و هاتوچوو دهر که وتن و خو داشاردنیانا!!

سویند ناخوم به و دروست کراوه گرنگانه ﴿وَالْاَيْلِ اِذَا عَمَسَ﴾ و شهو کاتئ نه پړاو پشتی تن
 نه کات ﴿وَالْفُصَيْحِ اِذَا تَفَسَّ﴾ وه به بهیانی کاتئ دهم نه کاته وه هه ناسه نه دات، واته شهبه ق
 نه دات و پووناکی دهر نه کات وه ک هه ناسه بدات و به زهرده خه نه وه دهم بکاته وه، بیجگه
 له وهش ههر له گه ل شهبه ق دای نه سیم و هه وای ناسک دیت لهو تهره فوه، وه ک که نارهی
 ناسمان دهمی کردبیته وه و هه ناسه بدات و نهو نه سیمه ناسکه هه ناسه ی نهو بیت!!

به راستی هر به قورئان نه که وی بدوی له هر شت و باسی هر شتی بکات... نهو شته نایاب و سهرسور هینه رانهی خسته بهر چار، به جورئ هه موو دلیکی زیندوی وریاو بیدار کرده و هه ناشنای کرد بهو دهسته قودره تهی که نهه هه موو شته دلبر فیئانهی ئی دهر چووه، به راستی و په وایی بانگ کردن بو بپروا هینان بهو شتانهی که پیویست کراوه بپروا هینان پییان ئینجا لهه کاته زور پیکه دا که دل ناماده کراوه بو بپروا هینان، لهه کاته دا نهه دا له دهماخی بی بپروا بی دهماخه که له بو شهکان و دهه کوتیان نه کاته ووه دلی بپروا داران باش پاراو نه کاته ووه نه فهرموئ: ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾ به راستی نهه قورئانه که بهو شیوه باسی پوژی دواپی و نهو پروا دوانه کرد، و تهی نیروا ویککی خواجه که فریشتهی سروشی خواجه بولای پیغه مبهرا - سهلامی خویان ئی بی - واته (جوبره نیل) له لایهه خاوه نهیه ئی و پای نهگهیه ئی به پیغه مبهرا ﴿صَلَّى﴾ نهه و تهی شهیتانهو شهیتان نهیه ئی و هه بی بپروا بی دهماخهکان نهیلین.

ئینجا چهند سیفه تیگ باس نهکات بو نهه نیروای خوا که بهرزی و بلندی نهه و تهیه پوون نهکاته ووه، هه رچوئ میهره بانی خوا دهر نه خات لهگه ل نهه ناده میه دا، تا نهو رادهیه نیروا ویککی ناوا گه وری بو هه لبرارد بو گه یاندنی نهه سروشی خوا بهو پیغه مبهره هه لبرارد - سهلامی خویان ئی بی - به راستی مافی ناده می نهو یه سهری شهرم و خه جاله تی دابخات بو نهو خوی میهره بانه که ناوا به گرنگ گرتوویه تی و لهگه ل هیه نیازو پیویستی نیه بهه ناده میه، نهگه ر خوا ناوا پیزی نهگه ئی نهه ناده میه هیه چاو نادا له ناو نهه بوونه وهره دا:

۱- ﴿كَرِيمٍ﴾ نیروا ویککی بهرزی گه وریه.

۲- ﴿ذِي قُوَّةٍ﴾ خاوه نی هیزه له ژیری ویری داو هه رچی وهره گه ئی له بیری ناچی و دووره له هه له.

۳- ﴿عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ﴾ لای خوی گه وری پادشا بهرزی پایه داره.

۴- ﴿مُطَاعٌ ثَمَّ﴾ فرمان په وایه لای خوا له ناو فریشته کانیوا گوی پرایه لی کراوه.

أَمِينٌ ﴿١١﴾ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿١٢﴾ وَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ ﴿١٣﴾ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿١٤﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيزٍ ﴿١٥﴾ فَأَنزِلْ نَذْرَهُنَّ ﴿١٦﴾

۵- ﴿أَمِينٌ﴾ پاك و دوست پاك لهوى كه سپارده كراوه ته لای.

بن گومان (جو بره نيل) يش وهك هموو دروست كراوه كانی تر دهسته پاچه به له حاستی
 نهم قورئانه وینهی نهم قورئانهی بۇ نایه له لایه ن خویره وه، بهس خوا نهم فریشته بهی جوئ
 كرده وه له ناو هموو دروست كراوه كانی دا به مهی بتوانی نهم قورئانه وهر بگری و بیگه به نی
 به پیغه مبر (ﷺ) جا له بر نه وه ته نها لهو پوه وه نهم قورئانهی دانا به وتهی نهم فریشته
 بهریزه، نه گینا هیچ ده خلیکی تری نیه لهم قورئانه دا.

نهوانه سیفه تی نهو نیراوه بوون كه سروشه كهی خواى هیئا بۆلای پیغه مبر (ﷺ)
 نینجا سیفه تیکی نه میش باس نهكات و وه لاسی بن بر واکانی پی نه داته وه، نه فهرموی: ﴿وَمَا
 صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ﴾ بن گومان هاوړیکه تان شیت نیه، واته محمد كه چاك نه یناسن و ماوه به کی
 درئژ هاوړییتان كړدو وه شارمزی ژیری به هیزو په وشتی به رزی بوون، نه وه بوو هر له
 كهنجیه وه له ناویانا نازناو كرا به (الامین) واته هر دیکى راست و پاك، كه واته چو ن كاتی
 نایینی راست و دروستی بۇ هینان قسه ی نا راست و نا په وای دهر باره نهكهن؟!!

﴿وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ﴾ سویند به خوا محمد نهو نیراوه ی بینى له ناسوی پوون و پووناكدا،
 ﴿وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ﴾ بن گومان چروك و بهرچا و تهنگ نیه له گه یاندنی سروشی خوادا كه
 شتیکی غیبی و نهینی یو هرچی بوی هاتبن پای نه گه به نی به ته وای، به بن هیچ پولو
 پارو شتی به وینهی كاهینه كان كه شتی بلین به خو پایی نایلین.

﴿وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيزٍ﴾ بن گومان نهو قورئانهی كه پای نه گه به نی وتهو قسه ی شهیتان نیه
 كه دهر كراوه له میهره بانى و بهزه یی خوا، چونكه ناشكرايه كه شهیتان بهرنامه و نایینی ناوا
 پيك و راست نالئ و پای ناگه به نی نینجا بۇ بیزاری دهر برین نهم پرسیاره یان لی نهكات: ﴿فَأَنزِلْ
 نَذْرَهُنَّ﴾ دهی نایا بۇ كوئ نه پون لهو بریارو قسه ناریك و نا راستانه دا؟ یا مبهست ناگادار
 كړدنه ویهانه به گومپایی و سهر لی شیوانیان، واته بۇ كوئ نه پون و چو ن قوتار نه بن له حق و
 راستی كه به هر لایه كا پون بهرنگارتان نه بی؟!!

الْعَلَمِينَ ٤٩

قورئان ھەر له سورهتاي ھاتنه خواروھديهوه له مەككەي پيرۆز، لەو كاتەدا كە ھەر كوپی ئۆز ئازا و چالاك نەبوايە زاتی نەبوو بۆ ئى من موسلمانم، لەو كاتە تەنگەدا ئەم جارە ئۆز گەورەيەى دا كە ئەم ئايىنە جيهانى يەو گشتى يە بۆ ھەموو جيهان و جيهانيان، وەك لە چەند ئايەت و سورەتە مەككەييەكانى ترا باس كرا: (الانبياء، الفرقان، فاطر، ص، ن) كەواتە ئەم جاردا نەشى رابەرىكى بەھيزو موعجيزەيەكى گەورەيە بۆ پيغەمبەرى ئازيز (ﷺ) قورئان ھەرچەند بەوجۆرە جيهانى و گشتيە، بەلام ھەموو كەس شويني ناكەوئ و ئەو ئامۆزگاريەى وەرناگرئ، بەلكو كەسانى سوودی ئى وەرئەگرن كە خيرو چاكە خوازن، جا لەبەر ئەوە ئەم پرستەيەى ھىنا بەدواى ئايەتى پيشوودا: ﴿لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَوِي﴾ واتە ئامۆزگاريە بۆ ھەر كەسئ لە ئيوە كە ھەزى كەربئ و ويستيتي ريك بئت و ريك راوہستى لەسەر رڭگاي راست، لەسەر ئەم بارە ئەم پرستەيە سەر بەخۆ نەو بەلكو شوين كەوتووہ بۆ پرستەى پيشوو و بریتی (بدل)ى ئەو، ئەگونجئ پرستەيەكى سەر بەخۆ بئت و مەبەست پئى ھەوالدان و بيدار كەردنەويە بە سوو و ئاسانى رڭگەو بەرنامەكەى خوا تا رادەيە ھەركەس ھەزى ئى بكات و

بيهوي به ئاسانى نەتوانى ئەو پىڭ يە بىداتە بەرۇ ئەو بەرنامىيە بگىرتتە گەردن، چونكە
 رابەرۇ بەلگەو نىشانەي پوون ئەۋەندە نۆرۇ فراوان و پىڭ و پەوانە بە ھىچ پەنگ ھىچ بېرۇ
 بىانوى نەھىشتوۋەتەۋە، بەتايىبەتى بەو جۆرۇ پەۋشتە شىرىن و بەكارەي قورشان ئەياندە بە
 گۈنچەداۋ ئاراستەيان ئەكەت، كەۋاتە ھەركەس لەپىڭا راستەكەي خوا لائەدا سوچ لە
 خۇيەتى و دەين و ھەۋالى بە مىلى خۇيەتى و ھىچ كەس لىپىرسراۋ نىيەلىتى لەو بارەيەۋە ئىنجا
 بۇ ئەمەي ھىچ كەس لەخۇي نەگۈپىۋ خۇي بە ئازادو سەرىستى تەۋاۋ دانەنئ و لاي وا
 نەبى ھەركىز جيا ئەبىتەۋەو ئەپچىل لە خواھىش و مەيلى خوا، بۇ ئەمەي ھەموو كاروبارى
 بگىرپىتەۋە بۇلاي خوايە كە ھەموو شت ئەگىرپىتەۋە بۇلاي، بۇ ئەۋەي بۇچوون و تىگەيشتىنى
 بەندە پىڭ و راست بىكەتەۋە، لەبەر ئەۋە لەم جۆرە شوئىنەندە كە باسى دەسەلات و خواھىشى
 بەندە ئەكەت، بىدارى ئەكەتەۋە بەم جۆرە ھەرموۋەيە ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾
 ئىۋە مەيل و ئارەزۋى پىڭى و پىڭ پادەستان ناكەن، يا ھەر لە بنەپەتا مەيل و ئارەزۋوتان
 نابى مەگەر خۋاي پەرۋەردگارى ھەموو جىھاننىان بىيەۋى. مەيلى ئەۋە بىكەت، واتە مەيل و
 خواھىشى ئىۋە دروست كراۋى خوايەو بەدەست ئەۋە، كەۋاتە ھەموو شىتقان ئەگەپىتەۋە
 بۇلاي ئەۋ.

وصلى الله على محمد نبي الرحمة وعلى آله وصحبه وسلم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ۝ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انشُرَّتْ ۝ وَإِذَا الْيَمَارُ فُجِرَتْ ۝ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعِثِرَتْ ۝

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ۝

سوره تی «الانفطار»

مه که ییهو (۱۹) نایه نه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نهم سوورده ته کورتهش باسی گوږان و وهرگه پرائی نهکات که پوونهکاته نهم بوونه موره وهک سوورده تی پیشوو باسی کرد، به لام نهم به جوړو شیوه یه تر جیاواز له شیوه و شکلی پیشوو، وهک هر دوو مروفه که به شداری یه کتن له زور شتدا، به لام وینه و شیوه و نیشانه یان جیاوازه نهم سوورده ته پیک هاتوو له چوار پارچه و بهش. بهشی یه کهم باسی چوار پووداوی گه ورو و سمناک نهکات که به دواوی نه وانه دا هه موو کهس تن نهکات له خوئی و چاره نووسی، کاتی پرسیارو حیساب دیته پیشه وه. نهم چوار پووداوه دووانی پیشوویان ناسمانین و دوانه کهی تر زمینین، نه فهرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ* إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ﴾ کاتی ناسمان لهت نه بیئت.

باسی نهم لهت بوونی ناسمانه له چهند سوورده تی ترا کراوه و له هیچ کام دا مه بهست به و لهت بوونه پوون و دیاری نه کراوه، که واته چاک وایه به سهریا تی پهر بکهین به بی دیاری کردنی بارو شیوه یه کی تایبه تی و دیاری. هر نه وهنده به سه بو نیمه که له دلمانا جیگیر ببی شیوه ی گوږان و وهرگه پرائیکی زور به هیزو به تین لهم بوونه موره ی که و به بهرچا و مانه وه و بزاین که نهم یاسا ناسراو و زانراوه نامینن و نه وهی که خوا نهم یاسای پی راگیر کردوه نایهیلن و نه ییچری، نه و بزاین تا به هوئی نه وه دل نه بهستین ته نها به و پهر و مردگار وه نه بی که نه مان و گوږان پووی تن نا کات.

﴿وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انشُرَّتْ﴾ وه کاتی که نه ستیره کان نه که ونه خواره وه و پرزو بلاونه بنه وه، له پاش نه وهی که راگیر بوون له شیون و جیگای خولگی تایبه تی خوینا و به بی بهرو دوا و

زیادو کهم گەردش و خولانهوی خۆیانیاں ئەکرد، لەو پۆژەدا ئەو هۆی پاگیر کردن و پەيوەستیه نامینێ، کەواته گەردیاں ئەچن بەبا و پڕۆو بلاو ئەبنهوه له بۆشایی فەزادا.

﴿وَإِذَا الْيَاكُوتُ هَبَّتْ﴾ وه کاتی که دەریاکان پڕ ئەکړن، بەم پەنگه بەر بێست نەهیلراو سوێرو شیرین تێکەل کران تا تەپرو وشکی پووی زەویان داپۆشی، یا کاتی ئاوی دەریاکان تەقینرانەوه و کرانهوه بهی دوو هەلم و غازە ی کەبە تێکەل کردنیاں ئاو پەیدا بوو یا زەپەری ئەو غازو هەلمە تەقینرانەوه، وهک له سوورەتی پیشوویشان ئاماژەکان بۆ کرد ... یا بەهەر جۆرو شیوەیهتر که بەدلی ئادەمی دا نەهاتوو، بەهەر جۆرو بار پووداویکی زۆر گەوره و سامناکه و دەرون ئەخاته لەرزە.

﴿وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ﴾ وهکاتی که گۆڕەکان هەلنەدرێنەوه به جۆری دیوی ناویان ئەکەونه سەرو دیوی سەریان ئەکەونه ناو، ئیتر ئەوه بەهۆی پووداوهکانی پیشووبییت یا ئەمەیه پووداویکی سەربەخۆیی و لەو پۆژەدا پەیدا ئەبن که چەند پووداوی زۆر زەبەندە پوو ئەدن تیا یا، لەسەر هەر بارو بەهەر کام مردووێکان لەو گۆڕانە دینە دەر وه بەزیندوویی وه جاری جاران .

لەو پۆژەدا که ئەم پووداوانە بەدی دین ﴿عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ﴾ هەموو کەس ئەزانێ بەهەر کردەوهیهک کەله پیشەوه کردییتی، وه بەهەر کردەوهیهک کەدوا ی خست و له پاشا کردی، یا هەر کردەوهیه که لەژیانی خۆی دا کردی و پیشی خست، وه هەر کردەوهیه که بەرهمی دواخستبێ بۆ پاش مردنی یا هەر کردەوهیه که پیشی خست بۆ ژیا نی جیهانی، وه هەر کردەوهیه که دوا ی خستبێ بۆ زەخیره و توێشوی پۆژی دوا ی.

بەهەر حال و بەهەر بار ئەم زانینه به درێژی و بەوردی پەیدا ئەبن لەو پۆژەدا که ئەو پووداوه سامناکانە ی تیا بەدی بییت، که ئەو زانینهش خۆی یهکیکه لەو پووداوه سامناکانه که دل ئەخەنه لەرزە و داچەکان!! له پاش ئەم سەرەتایه که ترسینهرو بێدار کەرەوه ی هەموو هەست و ژیری و دەروونیکی زیندوو، ئینجا دیتە سەربەش و پارچە ی دووم لەسوورەتەکه، کەسەر زەنش و گلهیی ئاراستە ی ئادەمی ئەکات بەجۆری بۆنی هەر شەشی لی دیت، لەسەر ئەو بێ باکی و بێ هۆشیە ی که مۆرە هەیهتی بەرانبەر ئەو پەروردگارە ی که ئەو هەموو چاکه و بەهره ی پشوو بهسەریا ...

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ﴿٦﴾ الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ

رَبِّكَ ﴿٨﴾

جا قورئان دهستکاری یهکی دلی ئەکات بهو سەرژەنش و هەر شەیه و هیندی لهو چاکه و بههره یانه ی بیر ئەخاتەرە ئەفرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ﴾ ئەی ئادەمی بانگی لی ئەکات به ئادەمی ئی یهکی که بهرتر و بهرترترین بههره یه که خوا پی ئی داوه و بهوه جوئی کردۆتهوه له هه موو گیان لهبرانی تر و پێزی داوه بهسریان و بهسەر زۆر له درو تکراره کانی تریا، بهوه کردی به جێ نشین له زهوی دا، ئینجا ئەفرموی: ﴿مَا غَرَّكَ﴾ چی تۆی هه لئه تاند و فریبی داوی ﴿بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ﴾ به پەروردگاری گهوره و میهره بان، بهم پهنه هه لئاسی به مافی بهنده یی خۆت و سسی ئەکیت له فرمانی ئەو پەروردگاره تان، سپه یی و بی شەرمی به کار ئەهینی لهگه لی، له کاتی که ئەو میهره بانه و خاوه نی چاکه و بههره ی بهسەرته وه.

ئینجا هیندی لهو چاکه و بههره یه باس ئەکات بهدریژی و بهتایبه تی، که به کوورتی گه یاندی و ئامازهی بۆ کردن له بانگ کردنی به ناوی ئادەمی ئی یهوه. باسی دروست کردنی ئەکات بهم جوړه پێک و پێک و شیرینه، له کاتی که ئەیتوانی بههر شیوه یه تر دروستی بکرایه، ئەفرموی: ﴿الَّذِي خَلَقَكَ﴾ ئەو پەروردگاره گهوره و میهره بانە که دروستی کردی له نه بوون ﴿فَسَوَّاكَ﴾ ئینجا وه که دروستی کردی پێکی خستیت بهم پهنه هه لئامه کانتی پێک و راست و ئاماده کرا و کرد بۆ هه موو پیوستیت و شیاو و گونجا و لهگه ل هه کار و فرمانی که بۆت دانراوه.

﴿فَعَدَلَكَ﴾ ئینجا وه که ئەوه ی کرد ئه ندامه کانتی یه کسان و هاوئا کردی، نه که دهستی کوورت و دهستی درێژ، یا چاوێ پان و گهوره و چاوێ تری بچوک و ته سک، یا به شیک و پارچه یه که له سەر پهنگی و به شه کانی تری له سەر پهنگی تر... به لکو بهم جوړه ی لی کردی که ئەفرموی: ﴿فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَبِّكَ﴾ له هه ر وینه و شیوه ی نایاب که خۆی ویستی تۆی دانا و یهکی خستی. به راستی هه ر کهس ههستی له کار نه که وتبی و بیداری ئی بهم گه یی و سەرژەنش بهی بکاته وه و شه رم بیکری، به لکو ئه بی گیانی بکو ئیته له رزه و

موچرکه بهله شیا بئیت، ئه بئ بۆ وای لی نه یهت که پهرومردگار ئهو گله یی و سمرزه نشته
گه وره یه ی ئاراسته بگات و ئهو هه موو چاکه یه ی بیر بخاته وه؟!

به راستی دروست کردنی ئاده می له سهر ئهم شیوه شیرین و پێک و پێکه بههره یه که
شایسته یه بۆ ئهمه ی به قولی بیر لی بکریته وه، مایه ی سوپاسی دوورو درێژو خوشه و یستی
به تینه بۆ پهرومردگار و شهرم و تهریق بوونه وه ی هه لقو لاو له کانگای دله وه، ئهو پهرومردگار
میه ره بانه نه یه توانیه کی بخستایه له هه ر وینه و شیوه یه تر که خۆی مه یلی ببوایه که چی ئهم
وینه و شیوه نایابه ی بۆ هه لبرارد که هه موو عه قلئ تیا یا سهرگر دانه و هیچ که س ناگات
به باس کردنی نایابی ئهم ئاده میه دا، بئ گومان ئهو جوانی و شیرینی و پێک و پێکی یه دهر
ئه که وئ له پێک له ش و ژیری و پۆح و گیانیا به یه کجار و پێکه وه.

لهو باره یه وه چه ند په راوی گرنگ و گه وره دانراوه که له کۆن و له تاز وه. ناگو ئنجی له م
جۆره شو ئنانه دا به دوورو درێژی ئهو باسه بکری. به لام چاک وایه له هه ر شو ئنیکا ده ست
نیشان و ئاماژه بکری بۆ هیندی له وانه ... کۆ ئه ندامه گشتی یه کان بۆ پێک هاتنی له شی
ئاده می: کۆ ئه ندامی ئیسکی، ده ماری، پێشتی، هه رسی (الهضمی)، خو ئنی، هه ناسه دان،
توخه می (التناسلی)، ماسولکه یی، کۆ ئه ندامی میز، چه شن، بیست، بین، بۆن، لیمفی.
هه ر کام ئه ندامه سه رسو په ئنه ره کانی ئهم جیهانه که مه ردومی نه زان نۆر به په رۆش و
سه رسو په مان وه سه رنجی ئه دات و بیر لی ئه کاته وه و که چی خۆی له بیر چو وه که له هه موو
شت نایاب تره له جیهان دا!!

(مجلة العلوم الإنکلیزیه) ئه لئ: ده ستی ئاده می سه ر ده ستی هه موو شته نایابه کانی
جیهانه، له وانه یه به هیچ په نگ نه گو ئنجی و ده ست نه دا دروست کردنی شتی تره وه که ده ستی
ئاده می وابئ له سووک و ئاسانی و چه سپانی و ده سه لات به سه ر ئهو هه موو کار و فه رمانه
گرنگانه دا، هه ر کات بته وئ خو ئننه وه ی کتیی به ده ست وه ری نه گری، ئینجا را گیری
ئه که یهت به ده ست له سه ر بارئ که پێک و گو ئجا و بئت بۆ تیا خو ئندن کاتئ بته وئ په ره یه کی
هه لده یته وه په نه جت ئه خه یته کار بۆی و که مئ نۆری لی ئه که یهت له راده یه کا پئی
هه لگێر یته وه و به ده ست پئنه سه که نه گری و نه نو سی، هه ر شتی که پئو یست بئت
به ده ست جئ به جئ ی ئه که یهت، قاپی و په نه ره ی پئ نه گری و دای ئه خه یهت و پئ یانه وه
ئه ده یهت، هه روه ها. هه ر دوو ده ست بیست و جه وت پارچه ئیسکی تیدا یه و هه ر کام نۆزه

ماسولكهى تىدايه^۱. بەشىن لەگۆچكەى ناوهراسىتى ئادەمى برىتى لە زنجىرەيە كە پىنك
 ھاتوۋە لە چوار ھىزار كەوان (قوس) كە ئەو پەرى پادە وردەكارى تيا كراۋە، لە قەبارە و
 شىۋەكانيانا. وا دەرئەكەۋى كەوانانە ئامادەكران بۇ ئەمەى لەھەر لايە ھەرچۆرە دەنگى بىن
 ۋەرى ئەگرن و ئەيگۆرئەۋە بۇ مېشك لەسەر بارو شىۋەى خۇى^۲.

مەلەبەندى ھەستىارى بىنن لە چاودا سەدو سى مليون پىشوازانەى پووناكى تيايە،
 پىتلوۋ برژانگ ھەمىشە ھەلئەسن بە پارىزگارى لە تۆزو خۆل و ھەموو شتىكى بىگانە كە
 لەوانەبىت بچنە ناو چاۋەۋە، ھەروەھا تىژى پووناكى ئەشكىنن بەھۋى سىبەر كردىيان بۇ
 چاۋو لى كەۋتىنى پووناكى يەكە لە يەكەم جارەۋە لەئەۋان، بىجگە لەۋە بزۆتەۋەيان بەرگرى
 چاۋ ئەكات لە وشك بوۋنەۋە، ئىتر با بوەستى بوۋنى فرمىسك بەدەۋرى چاودا كە بەھىزترىن
 پاكرگەرەۋەيە بۇ چاۋ.

كۆئەندامى چەشتن لەئادەمىدا زمانە، كاروۋەرمانى ئەگەرئەۋە بۇچەندسىل و خاتەيەكى
 چەشتن كەھەن لەگۆچكەكانى پوۋى سەرەۋەى زماندا، بەسەرپەردە لىنچەكەيەۋە، ئەو
 گۆپكانەچەندشىۋەيەكى جياۋازيان ھەيەۋپىك ھاتوۋن لەچەند خانەيەكى درىژكۆلە و كۆلكن.
 لەو خانانەۋە ھەستە پىشالىيەكان بەرەو مېشك دەكشىن و ئەو تامانەى كەۋەرى ئەگرن لە
 خواردەمەنىەۋە ئەيدەن بەمېشك. ئەم كۆئەندامى چەشتنە لەيەكەم جارى دەم و زمانەۋە
 دەست پىدەكات، ھەتا بگونجى بۇ ئادەمى تف كردنەۋەى ھەشتى كەزىيانى بىن بۇى يا
 ھەزى لى ئەكات و ئارەزۋى ئەكات، ۋە بەم كۆئەندامە ئادەمى ھەست ئەكات بۇ ھەموو
 جۆرە تامى كەۋەرى ئەگرى. زمان نۇ ھىزار قۇقىزى زۆر ووردى تيايە ھەركام لەوانە بەچەند
 دەمارى پەيوەستە بە مېشكەۋە. دەى ئەبى ژمارەى ئەو دەمارانە چەندبىن؟ و قەبارەيان چى
 بى؟ ۋە چۆن بەتەنھا ئىشى ئەكەن. و ھەموۋىشى كۆ ئەبنەۋە لە مېشك داۋ پىكەۋە ھەست
 ئەكەن^۳. كۆئەندامى دەمارى كەبە تەۋاۋى زالە بەسەر ھەموو لەشدا، پىنك دىت لەدەمارەكان
 كە ۋەك موۋ بارىك و وردن و بلاۋبوۋنەتەۋە بە ھەموو ناۋچە و بەشەكانى لەشدا، و پەيوەستن
 بەدەمارە گەرەكانەۋە. ئەمانىش پەيوەستن بە كۆئەندامى مەلەبەندىەۋە، ئىنجا ھەر بەش و
 پارچەيەك لە لەش ھەست بكات بەساردى يا گەرمى يا ئىش و ئازارى، دەست بەجى دەمارە

^۱ پەرۋى - الله والعلم الحديث - دانرۋى عبدالرزاق نوفل.

^۲ العلم يدعو للإيمان.

^۳ الله العلم الحديث.

وردەكان ئەو ھەستە ئەدەن بە ھەموو مەلەبەندە دەمارەكان كە بۆلۆبوونەتەو بە ھەموو لەشا، ئەمانیش ئەو ھەستە ئەدەن بەمیشك، وە خێرایى ئەو بۆلۆبوونەتەو گەياندنە سەد مەترە لە چركەيەكدا!!

ئەگەر ئاوپر بۆدەینەو بۆلای ھەرس (ھضم) كەنیش و كار كردنە لە كارىگەرەكى كىمىيائى داو بۆلای ئەو ھەموو خۆراك و كەرەسەيە كەئەيخۆين، بە راستى ئەزانين كەئەو كارو كەردەو زۆر ناياب و سەرسوڤەينەرە. كاتى كە سەرنج ئەدەين ھەر شتێك بخورئ گەدە ھەرسى ئەكات و بەجورئ ئەيكولئىن بى ئەوئ زيان بگات بەخۆئ و خۆئ ھەرس بگات!!

لە ھەمە جۆرو بابەت خۆراك تووڤ ئەدەينەناو ئەو كارگەيە، بەبى مەترسى و بەبى چاودىرئ و گوئ پندان بەو كارگەيە، يا بىركردنەو لە چۆنئى چارە سەركردنى كىمىيائى ھەرسەكە بۆئ! لەو ھەموو تىكەلەيە گەدە ئەوشتانە ھەلنەبژئى كە قازانجيان ھەيە ئەوەش بەم شىوئەيە ھەموو جۆرە خۆراكى پەرەپارەئەكات و پالڤتەكەي ئەگىڤرتەو بۆلای بەشە كىمىيائىيەكانى و دووبارەيان ئەكاتەو بە چەند پڕۆتئينىكى تازە كەببى بە خۆراك كە بۆ ھەموو سىڤ و خانە جياوازەكانى، ئەو شتانە ھەلنەبژئى كە كەرەسەن بۆ ھەرس، ھەروەھا ھەموو كەرەسە پىوئستەكانى تىرش، ئەيەوئ ئەو ھەموو شتە پىوئستانە بەھەميشەيى ئامادەبن لە ئەندازىكى ڤىڤ و پىڤا و ئەوئ پىوئستە بەكارى ئەھيئى و ئەوئ زىاد بى ئەيھيئىتەو لە جىڤاى تايبەتى دا بۆ كاتى پىوئست. ئىنجا كاتى ئەو خۆراكە بەو جۆرە ئامادە ئەكات بۆ خوارەدەمەنى سىڤ و خانەكان، بەبى وەستان و بە ھەميشەيى بەشى ھەموو سىڤ و خانەيە ئەنئىرئ يەكە بەيەكە، كە ژمارەيان لەچەند ھەزاران ملۇن تىپەر ئەكات و زۆرتىن لە ژمارەي ھەموو ئادەمى لە جىھانا، بۆ ھەر سىڤ و خانەيە بەشى تايبەتى ديارى كراوى خۆئ ئەنئىرئ كە گەشەي پىڤا بگات و پەرەي پىڤا بىنئ.

بۆ وئە: كەرەسەي ئىسك ئەنئىرئ بۆ خانەكانى ئىسك، و كەرەسەي گۆشت ئەنئىرئ بۆ خانەكانى گۆشت، و كەرەسەي پىڤا بۆ خانەكانى پىڤا، ھەروەھا كەرەسەي نىڤۆك و دان و موو ھەموو شتەكانى تر!!

لەم كارگەكىمىياوئە گىرنگەدا ئەو ھەموو كارە گەرەو گىرنگانە پىڤا دىن بە بى ئەمەي ھىچ ئادەمى و گيان لەبەرئ بەھىچ ڤەنگ ئاگا و دەسەلاتى بىيى لەوانەدا. بەرھەمى ئەو كارگەيە زۆرتىر و گىرنگ تر و ناياب ترە لە ھەر كارگەيەتر لە جىھانا كە لەسەر دەستى ئادەمىدا كرابئ!

ياساى ناردن و دابهش كردن لهو كارگه يه دا زۆر زۆر گهوره ترو ناياب تره له مهر ياسايه
 تر بۆ ناردن و دابهش كردن له جيهانا^۱. نه مهى كه گو ترا له بارهى ئهم كۆنه دامانه وه به شىكى
 زۆر كه مه له وهى كه تا ئىستا پى پى براوه له لايه ن ئاده ميه وه، هه رچۆنى باسى به شىكى
 زۆر كه له كۆنه دامه كان كرا، وه ئه وانى كه باس نه كراون و ترا و مه كان نمونه و وینه بوون
 بۆيان، وه ئه وه موو كۆنه دامانه كه چه نده ناياب و سه رسوپه ينه رن گيان له به رانى تريس
 هاوبه شى ئاده مين تيا ياندا، نه وهى كه ما يه تته وه تا يبه تى به ئاده ميه وه ما يه پى زۆر
 جيا بوونه وه تى، برى تيه له هيزى ژى رى و بى رى و پۆحه كهى، كه له م سو رته دا ئا ما ژى بۆ كر د
 له سه رته تاى ئهم ئايه تته وه به وهى بانگى لي كر د به ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ﴾ نهى ئاده مى، كه يه كه م
 چا كهى خوا و جى گاي منه ت نايه تى به سه ر ئاده مى يه وه. ئهم هيزى ژى ريه كه ئيمه
 نايزا نين چيه و چۆنه؟ وه هيزه كه ش خۆى نا ناسى و نا زانى چۆن نه زانى و له چ پى گايه كه وه
 شت نه زانى؟!

ئهم زانراوانى ئيمه يه، باوا دا بنى ن كه له پى گاي ده مار ه وور ده كان وه نه گه ن به ميشك،
 به لām ئايا چۆن جى گايان نه يه تته وه ميشك له كو ئيان دا نه ئى! چۆن كه ئهم ميشك نه گه ر وه
 شى رى تى ته سجيل بى ت، نه بى له ما وهى شه ست سالى كا - كه ته مه نى كى ميان يه بۆ ئاده مى -
 هه زار مه تر درى ژا يى بى ت، نه گينا جى گاي ئه وه وه موو وینه و شيوه و ده نگ و په نگ و و ته
 هه ست و بى رى و زانى نهى تيا نايه تته وه، تا له پاشا يادى بكه ونه وه، له گه ل ئه وه شا له پاش
 ده يان سال زۆر له و شتانهى بى ر نه كه وى تته وه نه كه ونه وه يادى!

ئىنجا ئايا چۆن ئه وه وه موو شته جيا وازانه كه به جيا و تا كه تا كه وه رى گرتوون له كا ت و
 ما وهى دوو رو درى ژا چۆن ئه وه وه موو يه كه نه خا ت و كو ئيان نه كا ته وه، تاله هه موو يانه وه
 پۆشن بى ريه كى كو كرا وه فه راهه م دى ت بۆ ئاده مى، ئىنجا چۆن به رز نه يه تته وه له و زانرا وانه وه
 بۆ پا ده و پلهى زانى ن و زانى رى؟ له پى پى برا وه كان وه نه گاته پا دهى تى گه يشتن و رى پى بى ر د ن؟
 و له به را وور د كر دن وه نه گاته پلهى ناسى ن و به را وور د كر دن؟ ئهم هيزى ژى رى و بى ريه يه كى كه
 له به ره تا يبه تيه كانى ئاده مى كه جيا كه ره وه يه تى له گيان له به رانى تر. له گه ل ئه وه دا
 گه وه ترى ن به ره ي نيه و به رز ترى ن جيا كه ره وهى نيه، به لكو به ره ي هه ره گه وه ئه و تروسكه
 پوونا كيه يه له و پۆحهى كه تا يبه تيه تى هيه به خوا و جيا وازه له دروست كرا وه كانى ترى.

ئەو پۇخەي كە بەهرەو بەخششە گەرەكەي خوايە بۆ ئەم ئادەمى يە وە بەهۆي ئەو
 بوو بە ئادەمى، وە بەو ناوە بانگى لىكرد، و ئەم گلهيى و سەرزەنشەي ئاراستەكرد، ئەو
 گلهيى و سەرزەنشەي كە بەراستى شەرم و خەجالەتى ئەهينى بەسەر مەردومدا، كاتى كە بىر
 لەخۆي ئەكاتەو وىر بكاتەو لە گەرەيى خواو ئەو هەموو چاكەو بەهرەي خوا بەسەرەو.
 ئىنجا ئەو سەرزەنشە سەختە دوايى پى ئەهينى بە تىخو پىنىكى داچلەكىنەر لەسەر ئەو
 خەلەتاندن و فرىو خواردنەيان، ئەفەرموى: ﴿كَلَّا﴾ واز بىنن و بگەرینەو لەو، واتە چاكەو
 بەهرەي خوا ئەبوايە جەلەپراكىش و مايەي گوپرايەلى بوايە ئەك هۆي ياخى بوون و
 سەركىشى، كەواتە ئەو كە باو لەناو ئەفام و تاوانبارانا كە دلخۆشى خويان ئەدەنەو
 بەمەي ئەلەين: مەترسە و باكت ئەبى خوا كەريە، يا خوا چ پىويستى هەيە بە سزادانى ئىمە،
 ئەي پەحمەكەي لە كوئىيە؟ ئەو جۆرە قسانە ناپەوايە و ناگونجى لەگەل ئەم ئايەتەدا، بەلى
 ئەبى بەندە چاوەپوان و بە ئومىدبى بە مېهرەبانى و لىبوردنى خوا، بەلام ئەك ئومىدو
 چاوەپرانىك كە بى باكى لە خواو سەركردنە تاوانى لەگەل بىت، چاوەپرانى و سەپلەيى و
 تاوانە و پىويستە خۇپارىزى و تۆبەي لى بكرىت، وەنابى هېچ كەس هەلخەلەتى بەقسەي
 شەيتانەكانى ئادەمى و (جن). ئىنجالەو مەبەستە ئەگوئزىتەو بۆ باسى تاوانىكى گەرەتر
 كە سەرچاوە و كانى هەموو تاوان و خراپەيەكە، ئەو بى باكى و هەلخەلەتەش هەر ئەگەر تەو
 بۆ ئەم تاوانە گەرەيە كەبرىتەلە پەوانەكردن بە پۇژى دوايى و حىساب و پرسىار، ئەفەرموى:
 ﴿بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالَّذِينَ﴾ واتە ئىو ئەگەر تەو و كوئايى ناهينن و هېچ هۆي ئەو هەلخەلەتان و
 بى باكىەتان نىيە، بەلكوئىو پەواتان نىيە بە پۇژى دوايى و پرسىار و پاداشت و تۆلە، يا پەواتان
 بە ئايىنى ئىسلام نىيە كەبەلەين و هەرەشەي تىايە بە زىندووكردنەو و حىساب و پرسىار، وە
 ئەوانە بە درۆ ئەزانن. بى گومان هەر دلەيكىش بەو جۆرە بىت پىنگاي راست و چاكە و
 گوپرايەلى ناداتە بەرو دلى ئەمرى و دەروونى شەيداي ناو و غەرقى رىا و بى هۆش ئەبى.

وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ﴿١٠﴾ كِرَامًا كَاتِبِينَ ﴿١١﴾ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿١٣﴾

وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ﴿١٤﴾ يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٥﴾ وَمَا مِنْ عَنْهَا يَغَايِبِينَ ﴿١٦﴾

ئێوه بپرواتان نیه بهو پۆژه ﴿وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ﴾ له کاتیگا که به سهرتانهوه هیه چهند فریشتهیهکی پارێزهر بۆ کردوه کانتان له زایه بوون و له بیرچوون ﴿کِرَامًا﴾ پاک و بهرێزن ﴿کَاتِبِينَ﴾ نووسهرن بۆ هه موو کردوه کانتان ﴿يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ﴾ نه زانن و ئاگان به مهرچی ئێوه نه یکه له چاک و له خراب پێویسته له سهر هه موو کهس که بپوای ببێ به مهی که هه موو کردوه یهکی له سهر نه نوو سهری و هه لئه گهری بۆ نهو پۆژهی که خوا به ئێنی پێ داوه، نهو فریشتانه وهک ئه یان نووسن شایه تیشیان له سهر نه دن تا هیچ کهس حاشای پێ نه کرێ و هیچ پڕو بیانویهکی به دهسته وه نه بێ، ئیتر ئێمه نازانین نهو وهرگرتن و نووسینه چۆنه، نهوهی که پێویسته بۆ ئێمه نه مهیه که بزانی ئێمه به ره لا نه کراوین به بێ لێ پرسینه وه و هیچ کات ئێمه ته نها نایین و خۆمان بۆ ناشاردریته وه و هه میسه له گه ل کۆمه لی به رزو بهرێزن، که واته نه بێ شهرم به مان گهری له سهر کردوه یهکی نا په و او ناشایسته.

ئینجا چاره نوو و جێ وشوینی خاوهن کردوه کان دیاری نه کات له پاش حیساب و پرسیار نه فهرموئ: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾ بێ گومان چاکان و چاک کردوه کان له نا و ناز و پز و به ره مه مندیدان ﴿وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ﴾ وه بێ گومان به دکر داره کان له که سنووری خوا دهرچوون له جیهانا به بێ که پانه وه له ناو دۆزه خان، به جوړی ﴿يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ﴾ نه چنه ناو نهو دۆزه خه له پۆژی دوایی دا به چوونی که گرو که رمیه که ی نه چهن ﴿وَمَا مِنْ عَنْهَا يَغَايِبِينَ﴾ بێ گومان نه وانه دوور که و توو نابن لهو دۆزه خه واته به مه میسه یی تیا نه بن و نه له یه که م جاره وه خۆلادان و پا کردنیان نه بێ لێ وه نه له پاشا پزگار بوون و دهرچوون نه بێ لێ. خوا په نامان بدا زۆر پێویسته له م جوژه شوینانه دا بوه ستین و به قولی بیر که ی نه وه له ناگری دۆزه خ به تایبه تی له مانه وهی هه میسه یی تیا، ئینجا له بهر نه وهی بێ پڕوایی بهو پۆژه مایه ی نهو پوو په شی و به د به ختییه نه فام و نه زانه کانی ش بێ پڕوان پێی، له بهر نه وه نه وانه که پز ته وه سه رباسی نهو پۆژه بۆ پوون کردنه وهی که و ره یی و گرنگی و سامناکی نهو پۆژه.

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٧﴾ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٨﴾ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا
وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ﴿١٩﴾

نهفەرموئ: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ * ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ﴾ تۆ چووژانی چیه پۆژی پاداشت و
تۆله؟ ئەم شیۆه پرسیاره له قورئانا ههیه و مەبەست دەرخیستنی گەورەیی و سامناکی ئەو
پرسیار لی کراو هیه، واتە ئەوەندە گەورە و سامناکه له سنووری تیگەیشتن و زانینی مەردوم
بەدەرە، ئینجا بارو حالەتی ئەهیننی بەدوای ئەو شیۆه پرسیارەدا که ئەو گەورەیی و سامناکیه ی
پێ دەرئەکەوئ ئەفەرموئ: ﴿يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا﴾ ئەو پۆژه پۆژیکه که هیچ کەس
خاوەنی هیچ شتیک نیه و دەسەلاتی هیچ شتیکێ نیه بۆ هیچ کەسێک.

﴿وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ﴾ هەموو کارێ لەو پۆژەدا بۆ خوایه و تایبەتیە بەخواوە. بێگومان
هەموو کار و باری لەمەردوو جیهانا بە دەست خوایه و هیچ کەس هیچی بە دەست نیه، بەلام
لەو پۆژەدا ئەو شتە راستە پوون و ناشکرا ئەبێت، که لە جیهانا بێ ئاگا و هەڵخەڵەتاوەکان
بێ ئاگان لینی و نایزانن، کاتێ ئەو پۆژه هات بۆ ئەوانیش دەرئەکەوئ ئەو شتە راستە، خوا
بە میهرەبانی خۆی بەمانپاریزێ له خەڵەتان و بێ باکی لەو پۆژه.

وصلی الله وسلم علی سیدنا محمد وعلی آله وصعبه وسلم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَبَلِّغْ لِلْمُطَفِّفِينَ ﴿١﴾ الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ﴿٢﴾ وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ﴿٣﴾
أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ﴿٤﴾ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾

سوورەتی «المطففين»

مەككەییەو (٣٦) ئایەتە

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ئەم سوورەتە پێك هاتوووە لە چوار بەش و پارچە:

یەكەمیان: ئەدوێ لە تەرازو و بازان و هەپەشەیی سەختیان لێ ئەكات و بێ ئابروویان ئەكات.
بەشی دووەم: زۆر بەتوند و تیژی ئەدوێ لەوانەی كە یاخێن و لەسنووری خوا دەرچوون.
بەشی سێیەم: پوو پەڕەیی پاك و بەرزێ چاكان و پاكان نیشان ئەدات.
بەشی چوارەم: باسی سزا و ئازار و بێ شەرمی یەك ئەكات كە لە جیهانا دووچاری چاكان
و خوا ناسان ئەكرا لەلایەن تاوانبارانەو، ئینجا بەرانبەر بەو باسی دوا پۆژ و چارەنووسی
هەر دوو تاقمەكە ئەكات.

ئەم سوورەتە بە شیوەی گشتی بەشێ لەبار و حاڵی ئەو گەل و كۆمەڵە دەرئەخات، كە ئەم
بانگ كردن و بانگەوازەیی خوای تیا بۆ ئەكرایەو، هەر چۆنێ بەشێ لە پەنگا و پەوشتی
قورئان نیشان ئەدات سەبارەت بە بەرەنگاری و چارەسەر كردنی ئەو باو و كردهو
ناپاستانەیی كە ئەو گەلەییان پێ دەرەدار بوو.

ئینجا بابە دڵ گوێ بگرین لەم سوورەتە پیرۆزە ئەو مەبەستە گەرنگانەمان بدابە گوێدا، لە یەكەم
چارەوە چاری جەنگ كردن ئەدات لە گەل تەرازو و بازاكانا ئەفەرموێ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

﴿وَبَلِّغْ لِلْمُطَفِّفِينَ الَّذِينَ﴾ سزای بەتین و سەر شوپی هەبە بۆ تەرازو و بازاكان لە پۆژی دوا بیدا.
پۆلەتی ئایەتە كە دەست ئەدا بۆ ئەوێ بێرێار و هەوالدان بێت یان نزای شەربێت لەلایەن

خواوه بۇ ئەر سىياچارانە كە مەبەست بە نزا لەلايەن خواوه بېريارنىكى تەواو و دەست نادا بۇ
گۆدان!

ئەر تەرازووبازانە ئەمانەن كە ئەفەرموى: ﴿إِذَا أَكَلُوا عَلَى النَّاسِ﴾ كاتى كە پىوانە بكن
لەحالى مەردوم بۇ خۇيان ﴿يَسْتَوُونَ﴾ بەتېرو تەواوى ئەيكەن، بەلكو بەزىادەشەو وەك
ووتەى ﴿عَل﴾ ئامارەى بۇ ئەكات ﴿وَأَكَلُكُمْ﴾ وە كاتى پىوانەيان بۇ بكن لەمالى خۇيان
﴿أَوْ وَرَثَتُمْ﴾ يا كىشانەيان بۇ بكن ﴿يُخْرِجُونَ﴾ كەم و كوپى ئەكەن و زىانباريان ئەكەن لە
پىوانە و كىشانەكەداو كەتر لە مافى خۇيانيان پىئەدەن، ئىتر ئەو بە شىوہى دزى و نەينى
بى كە زۆرتر بەو جۆرە ئەيكەن يا بەناشكراش بىت وەك باوبووە و مەر باويشە لەلايەن
زۆردارو سامان زۆرەكان كەبەر جۆرە پەفتار ئەكەن لەگەل ژىردەستە و زەبوون و ناچارەكانا،
ئىنجا بەبىزارى دەربرىن و سەرسوڤهينانەو ئەم شىوہ پەرسىيارە ئەكات ئەفەرموى: ﴿أَلَا يَبْظُنُّ
أُولَئِكَ﴾ ئايا ئەر مەن گۆڭ و تەرازووبازانە گومان نابەن، ﴿أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ﴾ ① لىووم عظيم كە بى گومان
ئەوانە زىندوو ئەكرىنەو لە پۆژىكى گەرەو سامانكا ﴿يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ پۆژىك كە
ئادەمى بەتېكرابى ئەوئەستن لەبەر فەرمانى خواو لەبەردەم دادگای خوادا، واتە ئايا ئەوانە
تائەو پادەيە نەقام و نەزانن لايان وايە ئەر پۆژە نايە و تۆلەى ئەر تاوانەيان لى ناسەنریت؟
ئەم سوورەتە لای زۆريە و لەسەر پای بەهينز مەككەييە، مەبەستى سەرەكى و ئامانجى گىرنكى
سوورەتە مەككەييەكان داپشتن و چاندنى بىرو باوهرى ئىسلام و جىگىركردنى بنياتى
ئىسلامە لە دلى مەردوددا، لەگەل پىكەينانى مەستيارنىكى خوو پەوشتى بە شىوہى گشتى
و پەيوەست كردنى ئەر مەستيارە بەو بىرو باوهرى بنياتەو، بەلام خەرىك بوون و مەولدان
بۇ مەسەلەيەكى ديارى و تايبەتى وەك ئەم مەسەلەى تەرازووبازىيە ئەو دواكەوت بۇ چەرخى
مەدينە و پاش بەديھاتنى دەرلەتى ئىسلام كاتى دەست كرا بەرىكخستنى ژيانى كۆمەلەيتى
بەپنى دەستوورو ياساى ئىسلام و لە ژىر سايەى ئىسلامدا. كەواتە هاتنە خواروہى ئەم
مەسەلەيە لەم سوورەتەداو بە گىرنك گرتنى تا ئەر پادەيە دەروازەى مەبەستەكانى

سووره ته که ی پئ کرایه وه، بهراستی سهرنج پانه کیشی و شایانه بهیر لی کردنه وه و
بئ داربوونه وه بوی، بئ گومان ئه مه چهند شتی نیشان ئه دا:

یه که م: ئه وه نیشان ئه دا که ئیسلام له ناو گه لی مه که دا دوو چاری کرده وه و باو یکی زۆر
خراب بوو بوو، وه تووشی حاله تیکی سهخت بوو له باره ی ئه م ترانووبازیه وه که بوو بوو
به باو و گه وه و سه رو که کان کرد بوویان به کاری پیشه بۆ خو یان له کاتی کا که سامان و دارایی
له ده ست ئه وانا بوو، کاروانی بازرگانی له هاوینا بۆ شام و له زستانا بۆ یه مهن ئه وان
هه لئه سان پئی، که واته به ئاره زووی خو یان ئه وه کرده و یان بوو، هه ژارو بئ ده سه ته کانیش
ناچار بوون ملیان شو پ ئه کرد بۆ یان، وه ک ئیسته ش که ئه وه با وه به شیه و یه کی زۆر نا په و
له لایه ن ده و له ته گه و مه ر که نه وه و له بازاره ره شه کانی جیهانا.

دو وه م: هه ر له یه که م جار و له سه ره تا وه سه رو شتی ئه م ئایینه تازیه ده ره خات و پوونی
ئه کاته وه که به رنامه ی ژیا نی گشتیه و هه موو کاروباری ئه گر یته وه، وه ژیا ن پا گیر ئه کات و
دای نه مه زین ئی له سه ر به نه رتی خو و ره و شت ئه و ته له و کاته شا که جله و ی ژیا نی کۆ مه لایه تی
له ده ستا نه بوو وه له چه ند بار و پوویه که وه له ته نگ و چه له مه دا بوو، له و کاته شا خو ی
پئ نه گیرا و بئ ده نگ نه بوو له و جه و رو سه تم و به د خووییه و به و جه و ره به میزو به تی نه دژی
وه ستا و جاپی دو ژمنایه تی و جهنگینی دا له گه ل ئه و سه تم کار و به د خوانه دا!!

له کاتی کا که ئه وانه به ته وای زالبوون به سه ر هه موو بیرو با وه پو کاروباری ئه و گه لو
کۆ مه له بئ ده ست و به شخو را وانه دا، ئه مانه خو یان جو و له و چر که یان پئ نه ئه کرا به رانه بر ئه و
زۆر دارانه، که واته ئیسلام و وریا که ره و ی گه له و پا په ر ی نه ری ته ئه ک بئ هۆشخه رو ده سه تگر ییت
به سه ر ده میا وه ک هی ند ئی له نه قام و درۆ و ده له سه چیه کان پ رو پا گهن ده یان به وه کرد!!

ئینجا له مانه وه ده ره که و ئی که هۆی به میزو پا لپووه نه ری به تین بۆ به کار هی نانی ئه و
دو ژمنایه تی سه خته و ئه و هه لو یسته نا په وایه له لایه ن ئه و سه رو ک و ده سه لا تدارانه وه، ئه مه
بوو که باش تی گه یشت بوون له سه رو شتی ئه م ئایینه و ئه یان زانی که ئه دا به سه ر ده ستیا نا،
وه ئه دا له و هه موو به ره وه من دیه نا په وایا نه یان ته نها به وه پا زی ناب ئی لیا ن شایه تمان یکی

دەمى بېيىن نوڭزى بىكەن خۇيان ناوبىن مۇسلمان، تىگەيشتىبۇن كەنەم ئايىنە تازەيە
 ئەيەوى تاقانەبىت و دان نانئ بەھىچ يىرو باۋەپئ و بەھىچ ياسا و دەستورى لىلايەن خۇيەۋە
 نەھاتىن، وە تىكەل نابى لىگەل ھەرشىتى كەلە ئاسمانەۋە نەھاتىن، وە ھەرگىز دەست
 ھەلناگىرئ لى ھىچ شىتىكى خۇيى و ھەنگاۋئ نايەتە پىشەۋە بۇئەۋە لىناۋەپراستى پىنگادا
 بىگات بەشىتىكى تر كەلە ئاسمانەۋە نەھاتىن و لىگەلى يەك كەۋئ، جا لىبەرئەۋە كەۋتە
 جەنگ لىگەل ئەم ئايىنەدا بە ھەموو ھىزو ئاگرەكەيان تاۋدا لى پىش كۆچكردن و لىپاش
 كۆچكردن تا خوا لىناۋى بىردن وە ئەۋانەى كەلە ھەموو چەرخ و چىنىكا دىرى ئەم ئايىنە
 ۋەستاۋن و ئەۋەستىن و ئەيانەۋى ئەم ئايىنە زال نەبىن بەسەر ژيانا، ئەۋانە بەباشى
 تىگەيشتىۋون چاك ئەزانن كەنەم ئايىنە بەر جۆرەيە كە باسكرا، كەۋاتە ئەزانن كە ئىسلام
 ھات جەلەۋگىريان ئەكات لى جەۋرو داگىركردن و دەست دىرىژى، ئەۋانىش ناتۋان بەبى ئەۋ
 تاۋانە بىزىن و دەستىان پى ھەلناگىرئ لىبەرئەۋەندى ناپەرۋاى خۇيان كەنەبى شەپى
 سىرومالى بىكەن لىگەلىان!

ھەركەس تىگەيشتىن لى ئىسلام ئەزانن كەكاتى بەپراستى ئىسلامى گرتە گەردن ئەبى
 پاپەپئ و بىكەۋتە بەرەھەكانى و تىكۇشان، ئەبى خۇي ئامادەبىكات بۇ چەشتىنى ھەموو
 تالى و سۈيرىكە و كۈشتىن و بىرىن و مال و سامان بىنىتە ئەۋ لايەۋە، نابى ئىمە تەماشى
 خالى خۇمان و مۇسلمانى ئەۋرۇ بىكەن، بەپراستى شىتىكى ئاشكرايە كە ئەم ئىسلامەتى
 ئىمەيەئەۋەنىيە كەخوا داۋاى ئەكات، ئىسلامەتى راستەقىنە ئەۋەيە كە پىيازى پىغەمبەر(ﷺ)
 و ھاۋپىكانى بىگىرتە بەرو بەموو لاندەرى لى پىگا راستەكەى ئەۋان، ھەركاتىش ئەۋە كرا
 ۋەستان نابى و ئەبى تىكۇشانى ھەمىشەيى بىن تا سىرو مال لىپىناۋى ئىسلاما ئەۋرات يا
 خوا سىريان ئەخات ۋەك ئەۋانى سىرخست. ئەۋ تاقە مەدىنەيىيەى كە چۈۋن بۇ مەككە و
 پەيمانىان دا بە پىغەمبەر(ﷺ) چاك تىگەيشتىن و بەپىنى ئەۋە پەيمانىان دا، ۋەكو (ئىبىن
 ئىسحاق) ئەگىرئەۋە لى (عاصمى كوپى عەمرى كوپى قەتادە) ۋە كە ئەۋ تاقە كاتى
 كۆۋۋەۋە بۇ پەيمانى دوۋەمى (عەقەبە) لى پىش كۆچكردىدا.

(عباسی کوپی عبادی نه نصاری) ووتی: ئایا ئیوه نه زانن له سه رچی په یمان نه دهن بهم پیاوه؟ نهوانیش ووتیا: بهلن. ئینجا نهویش ووتی: بن گومان ئیوه په یمانی پی نه دهن له سه ر جهنگ کردنی ئاده می به سوورو په شیه وه، جا نه گهر نه زانن کاتن مالتان تیا چوو، پیاو ما قولتان کوژا وازی لی نه مینن و په یمانه که تان نابه نه سه ر نه وه هر له ئیسته مه وازی لی بینن و په یمانی مه دهنن چونکه سویند به خوا نه گهر و ابکن نه وه بن ئا بروویه له جیهان و پوژی دوایی دا، وه نه گهر نه زانن په یمانه که تان نه به نه سه ر با مالتان تیا چن و پیاو تان بکوژن نهوا په یمان بدن، چونکه سویند به خوا نه وه چاکه بو تان له جیهان و پوژی دوایی دا، نهوانیش ووتیان ئیمه په یمان نه دهن له سه ر نه وه، ئینجا و تیان ده ست بینن و نهویش دهستی هینا و په یمانیان دایه - خوا لییان پازی بن - ئینجا جلن و گیران نه کات له و ترازو و بازیه و بن باکیان له پوژی دوایی و تییان نه خو پن نه فهرموئ: ﴿کَلَّا﴾ واز بهینن و بگهرینه وه له ترازو و بازی و بن ناگایی له پوژی دوایی و لپرسینه وهی نهو پوژه، چونکه ﴿إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ﴾ به راستی نامه ی بن بروا و بهد کاره کان ﴿لَفِي سِجِّينَ﴾ له ناو ده فته رنکی گشتیدایه که نامه ده کراوه بو تیانوسینی کرده وهی خراپی بن بروایانی ئاده می و (جن) سی، که ناوی ﴿سِجِّينَ﴾ ه، وه بن گومان هر که س ناو و کرده وهی له و ده فته ره په شه دا بنوسری نهو که سه بن به شه له به زهیی و میهره بانی خوا واته کو تایی بینن له و ترازو و بازی و بن ناگاییه، نه گینا نه خرینه ریزی نه مانه و له و ده فته ره دا ناو و کرده وه تان نه نویسری، خوا په نامان بدات له و به دبختیه به راستی هره شه یه کی ئیجگار سامناک و دلته زینه.

ئینجا سامناکتری نه کات بهم شیوه پرسیاره که له قورنانا باوه به کارهیتانی بو نهو مه بهسته، نه فهرموئ: ﴿وَمَا أَذْرُكَ مَا سِجِّينَ﴾ ئایا چی تو ی زانا و ناشنا کردوه که ﴿سِجِّينَ﴾ چیه؟ واته نازانی چیه و له وانه نیه زانینت پیا بگات،

کَتَبَ مَرْثُومٌ ﴿٩﴾ وَيَلُومُذِلِّ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ الدِّينِ ﴿١١﴾ وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾

إِذَا نُنَالُ عَلَيْهِ ابْنُ نَاقَالَ اسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾

﴿کَتَبَ مَرْثُومٌ﴾ (سجین) دهفته ریکی نوسراوی پوونی بریار له سسر دراوه، بهی زیاده کردن و کم کردن یا دهفته ریکی دیاری کراوی نیشانه کراوه بۆ تۆله و سزا، نهو نامو دهفته ره ههله گهیرین تا لهو پۆزه گهوه یه دا نه خه رته بهر چاوو به پی ئه وانه تۆله و سزا نه بیته.

ئینجا که نهوش بوو ﴿وَيَلُومُذِلِّ الْمُكَذِّبِينَ﴾ سزای سهخت لهو پۆزه دا بۆ درۆزنه بی پرواکانه. ئینجا بی پرواکان دیاری نهکات و نیشانه ی بی پروایی پوون نهکاته وه، نهفه رموی: ﴿الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ الدِّينِ﴾ کهساننن که پروایان نیه به پۆزی تۆله و پاداشت که پۆزی دوا ییه ﴿وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ﴾ وه هیچ کهس بی پروا نیه بهو پۆزه و به درۆی نازانی مهگر هه موو دهست درۆزی کهریکی له سنوور دهچوو که سهری کرد بیته گوناو خراپه کاری و خوی پیوه گرتبی.

بی گومان هه کهس بهروای بی بهو پۆزه و ترسی تۆله و سزای نهو پۆزه ی له دلا بیته کۆسپه ی لی نهکهوی و ناتوانی بی باک جلهوی نهفسی بهره لایکات بۆ تاوان و خراپه، وه سه رکردنه تاوان و گوناو خو گرتن پییه وه نیشانه ی بی پرواییه و جله و کیشه بۆ پروانه کردن بهو پۆزه و به قورشان و بی شهرمی و دم درۆزی ده باره ی نایه تهکانی وهکو نهفه رموی: ﴿إِذَا نُنَالُ عَلَيْهِ ابْنُ نَاقَالَ اسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ کاتی که نایه تهکانی ئیمه بخویندریته وه به سهریا که په ندو نامۆزگاریان تیا به و ترساندن به سزاو به سه رهاتی گه له بی پرواکانی رابردوو، کاتی نهو نایه تانه بخویندریته وه به سهریا، له بهر نهفامی و نهزانی ده باره ی نهو نایه تانه ﴿قَالَ﴾ نهلیت: نهمانه ﴿اسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ داستان و نهفسانه ی پرپوچی پیشووه کانه و نوسراونه ته وه نهو نهفامه بی شهرمانه نهو دم درۆیه نهکات و خوی گهوه رش دم کوتی نهکات و به درۆی نهخاته وه،

له ترکیبو تهفسیری نه س نایه ته دا چه ند جوړی و تراوه هه موو نه گونجین، وه ههروه ها له سن نایه تی داهاتوی تاقمی چا کانی شدا.

كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٦﴾ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّحَجُونَ ﴿١٧﴾ ثُمَّ إِنَّمَا صَلَّوْا لِمُحِجِّمْ ﴿١٨﴾ ثُمَّ بَقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿١٩﴾ كَلَّا إِنْ كُنْتُمْ إِلَّا بُرَارَ لَفِي عِلِّيَّتِ ﴿٢٠﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا

عِلِّيُّونَ ﴿٢١﴾

نه فرموی: ﴿كَلَّا﴾ نه خیر وانیه، بهائی ناشکرایه وک پوژی پووناک که نایه تهکانی خوا
 راست و پخوان و نه نه فامانه دروئه کهن و سهریان لهبرد نه دن، نایه تهکانی خوا نهوانه
 که نه خوینرنهوه بهسر بوونه وردا و نه خوین بهمل هه موو که ساو بهر نه پرنهوه له هه موو
 کهس وه هه موو کهس له حاستیان داماو و دهسته پاچه، نایه تهکانی خوا گهره ترین پابهرو
 ینگه نیشاندهرن و وک پوژی پووناک نه درهوشینهوه، نه نه فامانه که نایان بینن وک
 شه مشه مه کویره وان که خویر نابینن، له نایه تاندها هیچ شتنی نه که هوی دهم دروژی و
 بی پروایی نهوانه بیت و هه هیچ سوچ و پرخنهیه له مانا نه ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ بهلکو
 سواری دلی نهوان بووه نهو کردهوه خراپانهی که کردوویانه وک پهردهی رهش کشاون
 بهسر دلکانیانا، بههوی نهوه ههست ناکه نه پراستی و دروستی نهو نایه ته پوونانه، بهللی
 هه دلی سهری کرده گوناوه تاوان کویره بین و سوهای لی نه بری و تاریک نه بین و ههستی
 کزنه بین بهر بهر هه تا به تهواوی نه مرئ. (نین جریس) و (تیرمزی) و (نه سانی) و (نین ماجه)
 حدیس نه بینن له (نه بو هورهیره) و و تهی (نه سانی) بهم جویرهیه: بهنده کاتی گوناویهک
 بکات خالیکه رهش له دلیا پهیدا نه بین نینجا نه گهر وازی هینا و داوای لیووردنی کردو
 توبه ی کرد دلی ساف و پاک نه بیتهوه. بهلام نه گهر گوناوهی زیاد کرد خاله که ی زیاد نه کات
 هه تا زال نه بین بهسر دلیا، وه نهوه مه بهسته که خوا نه فرموی: ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا

يَكْسِبُونَ﴾ وه (هه سنی به صری) - خوا لیلی پازی بی - نه فرموی: گوناوه لهسر گوناوه هه تا
 دل کویره کات و نه مرئ نهوه بارو حالی نهو بهد کاره بی پروایانهیه و هوی بهد کاری و
 بی پروایه که یانه نینجا باسی هیندی له چاره نوس و دواپوژیان نه کات لهو پوژه گهره یه دا
 که پیک و هاوتای هوی بهد کاری و بی پروایه که یان بیت، نه فرموی: ﴿كَلَّا﴾ باکردهویه نه کهن
 که ببیته پهردهی رهش بهسر دلیانهوه ﴿ثُمَّ إِنَّمَا صَلَّوْا لِمُحِجِّمْ﴾ بهراستی نهوانه لهو پوژه دا
 بی بهشن له دیتنی خوا که نهو دیتنه خوشتر و بهرترین بهرهکانی خوایه له پوژی دواپی دا،

نهوانه له جيهانا گوناو تاوان و ياخی بوونیان بووبه پورده بهسر دلپانهوه وه بهرگری
 کردن له ههست کردن به خوا و یادی خوا و دلی کویرکردن ههتا رهشی و تاریکی
 بهسراوات. کهواته تولهی ریک و پیک نه میه که بی بهش بکړین لهو پوردهدا له سرنجدان و
 دیتنی خوی پورومردگاریان، پورده دابدیرتیهوه له بهینی نهوان و گهیشتن بهو بهخته و مری و
 کامرانیه، بهراستی نهو بی بهشیه سزایه که له سهری هموو سزایه که وه بی بهشیه که له
 ژور هموو بی بهشیه که وه، دواپوژو دابراپیکه که له ولایه وه بهد بهختی تر نیه، نهام ناده میه
 بهریزه ریزو ناده میه تیه که ی بهو بهو که په یوه ست بیټ به پورومردگاریه وه، دهی کاتی خوی
 لهوه بیچری ریزو ناده میه تیه که ی نامینی و له گشت گیانه بهری بهدتر و په ستره و شایسته ی
 نهوه یه بکری بهسووته مهنی دوزخ وه کو نه فرموی: ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ﴾ له پاش نهو
 ناومیدی و بی بهشیه نینجا نه چنه ناو دوزخ.

﴿ثُمَّ قَالَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾ له پاش چونه دوزخ نینجا بو سزادانی دموونیان به
 ته شهروه پییان نهوتی: نهام نهو سزایه که له جیهانا بهواتان پیی نه بوو بهدروتان
 نه زانی .... نای چنده سزایه کی سهخته ته شهردان له هرکس که دوو چاری سزاو
 ناخوشیه کی بی بهتایبه تی ته شهردان لینی به کردهوی خوی که بووبی بههوی سزاو
 ناخوشیه کی!!

نینجا لاپه ریه تر نه خاته بهرچاو، لاپه ری چاکان، نهوهش به پیی باوی قورشان که
 زورتر نهو دوو لاپه نه هیئتی بهدوای یه کا بوئوهوی بهرانبه رکی پیک بیټ له بهینی دوو
 حالهت و دوو تاقم و دوو دواپوژو چاره نوس دا، نه فرموی: ﴿كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَنْبَارِ لَفِي عَلَيْنِ﴾
 بهراستی نامه ی کردهوی چاکان له ناو دهفته ریکی گشتی دایه که ناماده کراوه بو
 تیانوسینی کردهوی چاکي چاکان له نادهمی و (جن) سی و فریشته، که ناویراوه به ﴿عَلَيْنِ﴾
 هرکس ناو و کردهوی لهو دهفته ره دابن بی گومان نهو کهسه پرگار نه بی له سزاو نه گات
 به نازو ریزو میهره بانی خوا ههتا هتایه.

ووتی ﴿عَلَيْنِ﴾ بهری و بلندی نیشان نه دات له موه و ره گیری که نه بی ووتی ﴿عَلَيْنِ﴾
 پهستی و نرمی بگه یه نی نینجا بوئوهوی بهری و گرنگی نهو دهفته ره پوون تر بکاتوه نهام
 شیوه پرسیاره ناراسته نه گات، ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا عَلَيْنُ﴾ تو چووزانی ﴿عَلَيْنِ﴾ چیه؟ واتنه و نهسه
 گرنگه له سنووری زانینی تو دانیه!

كَتَبَ مَرْفُومٌ ﴿٢٠﴾ يَشْهَدُ الْمَرْفُومُ ﴿٢١﴾ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٢٢﴾ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٢٣﴾ تَعْرِفُ
 فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٤﴾ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ ﴿٢٥﴾ خِتَمُهُمْ مِنْهُ فِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ
 الْمُنْتَفِسُونَ ﴿٢٦﴾

﴿كَتَبَ مَرْفُومٌ﴾ ئەوەدە فەتەرە نووسراویکی نیشانە کراوە بە نیشانەی پاداشت و میهرەبانی خوا،
 یا نووسراویکی پوونی بێر پار لە سەر دراوە، هەر کام مەبەست بێت ئەو دە فەتەرە شتیکی بەرێزو
 پایە بەرزه ﴿يَشْهَدُ الْمَرْفُومُ﴾ کە فریشتە نزیکەکانی بارەگای خوا ئامادەن و تەماشای ئەکەن،
 ئینجا باسی ئەوانازو بەهرەیه ئەکات کە ئەو چاکانە دەست کەوتیان ئەبێ لەو پۆژە گەورەیدا.
 ئەفەرموی: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾ بەراستی ئەو چاکانە وان لەنازو خوشی و بەهرەدا ﴿عَلَى
 الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ﴾ لەکاتی کە بەسەر تەختی پازاوەوە سەرنج ئەدەن و تەماشای ئەو هەموو شتی
 جۆر بەجۆری کەس نەدیووە ئەکەن کە خوا ی میهرەبان پێی داوێ لەبەهەشتا، خوشی
 بەهرەمەندی ئەوانە لەپارەیه کایە کاتی سەرنجیان بەدی ﴿تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ﴾ ئەبێنی و ئەناسی
 لە پوو خساریانا ﴿نَضْرَةَ النَّعِيمِ﴾ پاراوی و شیرینی خوشی و خوش گوزەرائی ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ
 مَخْتُومٍ﴾ دەر خواردیان ئەدری لە شەرابی خاوینی سەر بەمۆر، کە ﴿خِتَمُهُ مِنْهُ﴾ دوا ییە کە ی
 بۆنی میسک ئەدات، ئەکە وەک شەرابی دنیا کە بۆگەنی ناخۆش ئەداتەو، یا لەناو پیاڵەو
 پەرداخیکان کە بە میسک سەرچەسپ و مۆرکراون، لەباتی تەپەدۆرو سەرقاپی تر کە لە دنیا دا
 باوە، بە هەرجۆر بە هەر حال ئەم وەصف و باسانە بۆ نزیک خستەو هیه لە بۆچوون و
 تیگە یشتنی ئێمە، ئەگینا ئەو نازو نەعمەت و ئەو شتانە ی کە خوا لەبەهەشتا ئە ی بەخشێ
 بەبەندە خوا پێ داوە کانی ئەو شتانە وێنە ی ئەمانە نین کە لە دنیا دا ئە یان بەخشێ مەگەر
 تەنھا لەناوە کانیانا وێنە و هاو بەشین!!

ئینجا پێش ئەو ی باسە کە تەراویکات ئەم تیگە لکێشە ئەکات: ﴿وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُنْتَفِسُونَ﴾
 با هەر لەبەر ئەو نازو خوشی و میهرەبانی بەر بەرە کانی و دەست پێشکەری بکەن ئەوانە ی کە

بەر بەرەكانى كەرو دەست پىشكەرانى. بەراستى تېھەل كېشەكە زۆر بەرزو بەنرخە، پەندو نامۇزگار يەككى گەورە تىدايە، ھەر دىن مردو نەبىن بەم تېھەل كېشە چەند شتىكى زۆر گەورە و راستى بىر نەكەمۇتەمە:

۱- دەست پىشكەرى و بەر بەرەكانى بۇ پۇژى دوايى ھەر بەيىرو باومەرى پاك و كىردەمەي چاك ئەكەرى، كەنەمەش سوود و قازانجى گىشتى تىدايە و مايە يەككىتى و برايەتى و خوشەويستى و ئاودەنەيە لەناو گەلدا بە پىچەوانەي بەر بەرەكانى و دەست پىشكەرى بۇ دىنا كەنەبىن زۆرتەر بەدزى و دەست درىژى و ناپاكي و زيان گەياندىن و داگىر كىردى مافى يەكتر ئەبىن، وەسەرەنجامى دووبەركى و دوژمنايەتى و بىنارامى و تىكچوونى وولاتە.

۲- دەست پىشكەرى و بەر بەرەكانى بۇ پۇژى دوايى بەرگى ناكات و دژى ھەل و تىكۇشان نىە بۇ ژيانى دىنا، بەلكو بىن گومان ھەر ھەل و تىكۇشانى بىكەرى بە شىۋەيەككى شەرى و بەپىي بەرنامەي خوا لە ئايىنى ئىسلاما بەشىكە لە ھەل و تىكۇشان بۇ پۇژى دوايى كەواتە ھەل و دەست پىشكەرى بۇ پۇژى دوايى ھاندەرو پالپىۋەنەرە بۇ ھەل و تىكۇشانى ژيانى دىنا، بەلام بە پىچەوانەي ھەل و دەست پىشكەرى بۇ ژيانى دىنا كە زۆرتەر بەرگى كەرو دژو نەگونجاۋە لەگەل ھەل و كۇشش بۇ پۇژى دوايى.

۳- بەر بەرەكانى و تىكۇشان بۇ پۇژى دوايى بەرەمەم و دەستكەوتى نەبىراۋە و دوانەماتوۋە و بەنرخە بەلەي خواۋە بە پىچەوانەي بەرو بەرەمەمى تىكۇشان بۇ ژيانى جىھان كە ھەرچەندە زۆر گەورە و فراۋان بىت دوابراۋ و دواھاتوۋ بىنرخە بەلەي خواۋە، ھەمور دىنا لاي خوا ھاۋتاي بالى مىشۋولەيە نىە وەك لە جەدىسا ئەفەرمۇ!

۴- بەر بەرەكانى دەست پىشكەرى بۇ پۇژى دوايى ھەست و پۇجى مەردومى پىن بەرز ئەبىتەمە، بەلام بە پىچەوانە لەم بارمە ھەتا تىكۇشان بەمىز و بەتىن تىرىت ھەست و پۇج پەستىرو نىزىم ئەكاتەمە.

زور سهيره، ناشکرایه که نیسلام بهم جوړو شیوهیه که شو چند نمونه‌یهی باسکرا، وه ناشکرایه که نیسلام ناده می داناره به جی نشین لهم زهویه داو ئیهوئی جلمو کلیلی ژیان و جیهانی لهدست دابیت بهگویره ی بهرنامه ی خوا، وه داوانه کات له ناده می که نهو هستی و ولات ناوهدان و پاک و تمیزیکاتهوه و ژیان بهرزیکاتهوه و همل و تیکوژشان بکات بو بهکارهینانی شو هیزو وزیه که خوا بوونه وهردها بوئی داناره و بو بهرزهوهندی شم دروستی کردوه، لهگه ل نهو ده زوریه ی موسلمانانیش - چ جای خه لکی تر- به پیچه وانه و دژی شم باره راسته و شم حقیقه ته چووته دلپانه وه، بهراستی زور جینگای سهرسوپمان و داخ و مراقه!

به بونه ی شو تپه لکیشه وه شم چند خال و مبهسته مان خسته بهرچاو، نینجا با بگهرینه وه بو سهر نایه ته که و له پیشه وه باسی شرابه که دواپی بینن، به پی ی باوی جیهان شو شرابه ی که نه خونه وه ناوی تیکه ل نه که ن جا شم شرابه ی که لهم نایه ته دا باسی نه کات هرچونن خوی جیاوازه له شرابی شم جیهانه و له ناوه که دا هاو به شن، هروها شو ناوه شی که تیکه لی شرابه که ی نه کړی جوړه ناویکی تایبه تی و وینه ی شم ناوی نیره نیه وه کو نه فهرموئ: ﴿وَمَزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ﴾ نهو ی که تیکه لی نه کړی له سهرچاوه یه که که ناو براوه به ﴿تَسْنِيمٍ﴾ جا چ سهرچاوه یه! ﴿عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ﴾ سهرچاوه یه که بهنده نژیک خراوه کان لیی نه خونه وه، شو بهنده یانه ی که بهرترین تاقم و کومه لن و له سوورته ی (الواقعه) دا ناوی بردن به ﴿وَالْتَسْنِیْنُ الْتَسْنِیْنُ﴾ پیشکه و تووه پیشکه و تووه کان که بریتین له پیغه مبهران - سهلامی خویان لیبن- یا نه وان و (صدیقین) مکان....

ئەو سەرچاوە بەرزو بڵندە لەو شتانەن کە هیچ کەس لەم جیهانەدا نازانی پادە و پلە ی بەرزیا و ئامادەکراوە بۆ ئەو خاوەنە تایبەتیانە، وەک (ئەبەس) ئەفەرموی: ئەو خاوەنە تایبەتیانە لە ئاوی ئەو سەرچاوەیە ئەخۆنەو بەرووتی و بێ تێکەڵ کردن، بەلام بۆ بەهەشتیەکانی تر تێکەڵ ئەکری، خوا بە میهرەبانی خۆی بێ بەشمان ئەکات، لەپێشەو بەسی خراپ و بەد کردارانی کرد لەگەڵ تۆلەیان بەکوورتی، لە پاشا باسی چاکانی هێنا بەدوایان و ئەندازی درێژیدا بە پاداشتی بەرزو بەرزیا، ئینجا کۆتایی باسو سوورەتە کە ئەهینێ بەباسی بەشیک لەو ئازارو لاقرتی و دەم درێژیە کە دووچاری چاکان ئەبوو لەلایەن بەد کردار و تاوانبارەکانەو لە جیهانا تا لە ئەنجامی ئەویدا خوا کاریکی وا ئەکات چاکان لەو نازو نەعمەت و جێگای بەهرەمەندی خۆیاندا لاقرتی ئەکەن بەو تاوانبارانە، بەپێی باوی خۆی قورئان باسە کە بە شیوەیە ئەکات وەک ئیستاقوژی دوایی هاتیبێت و بەسەرھات پووداوە کە لەوێ ئەگیرێتەو بۆ مەردوم، لەکاتی کە چاکان وان لە خوشی و شادی خۆیان و بەدکارەکانیش وان لەناو سزاو نازاری خۆیان و بەمەردی خۆیان ئەتێنەو بەداخی سەختەو سەرنجی چاکان ئەدەن، ئەفەرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا﴾ بەراستی ئەوانە کە بەدکردار و تاوان باریبون ﴿كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ﴾ کاتی خۆی لەجیهانا پێنەکەن بەوانە کە برۆیان هێنابوو، وەلاقرتیان پێ ئەکردن و بەبێ نرخیان دانەنان لەبەر هەژاری و بێ ئەواییان یا لەبەر لاوازی و بێ دەسلەتیا نەوێ بەرگری نازار و دەست درێژی بکەن لە خۆیان یا لەبەر ئەوێ خۆیان بە سەنگی و سەلارە و قورس ئەگرت لەوێ کاری ئەفامانە بکەن... ھەرمە کام ئەوانە مایە پێکەنین و لاقرتی پێ کردنیانە لەلایەن ئەو تاوانبارو یاخیانە کە خۆ بە زل زان و لەخۆ گۆپا و بوون، ئەو سەتمکارانە ئەوێ لەدەستیان بەتایە بەکاریان ئەهینا بۆ نازاردانی ئەو برۆدارانە و لەگەڵ ئەویشا پێنەکەن پێیان وە ئەوانیش بە خوگری و پەوشتی شیرینی خۆیانەو بەرانەریان ئەوێستا.

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَرُونَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ﴿٣٢﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ ﴿٣٣﴾ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٤﴾ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٣٥﴾ هَلْ تُوبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

﴿وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَرُونَ﴾ وهکاتئ بپوادارهکان بابووردنایه بهلای تاوانبارهکان، تاوانبارهکان لهناو خوځیانا تهشمر و توانجیان ناراسته نهکردن بهچاوو بری لی داگرتن، یا بهدهست، یا بههر جوړی ترکه بابوووه لهناویانا بډ گالته پی کردن، نهووش بهنیازی دلشکاندن و تهریکردنهوویان، نهو بهد بهختانه نهو دهست دریشی و کاره بهدانهیان نهکردو بهو جوړو شپوه نارهوایه تیر پینهکهمن و لاقرتیان نهکرد بهی سهرلیکړدنهووه و پهشیعمانی بهلکو کهشخه و شانازیان پیوهنهکرد وهکو نهفرموی: ﴿وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ﴾ وهکاتئ نهگهپانهوه له کوږو مهجلیسیان بډ ناو مال و منالیان و لی نهووننهوه له رابواردن و نهو کاره بهدانه ﴿انْقَلَبُوا فَكِهِينَ﴾ نهگهپانهووه خوشی وگالتو پینهکینهوه، نهووش نهو پهری ناپیاوی و پهستی و دل و دهررون مردووییه. ﴿وَإِذَا رَأَوْهُمْ﴾ وهکاتئ بپوادارهکانیان بدیتایهلههر شونینیکا ﴿قَالُوا﴾ نهیان ووت ﴿إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ﴾ بهراستی نهوانه گومړان و سهرلی تیکچوون چونکه لهپرتگا و نایینی بابویایریان لایان داوه. بهراستی شتیکی زږر سهیره و زږر جینگای سهرسوپمانه که گومړاو بهد کردارو تاوانباری وهک نهوانه بلین بهو بپواداره چاک کردارو شیرین رهوشتانه: نهمانه گومړان!!

نهو نایهتانه هرچهند هاتوونهته خوارموه دهرباری سهرؤکه یاخیهکانی قورپهیش، کهنهوه کردموهویان بوو دهرباری نهو تاقمه موسلمانیهی که پیشکهوتن له نیسلام داو بهراستی پرتبازی پیغهمبریان (ﷺ) دایه بهر بهتایبهتی دهرباری نهو تاقمه موسلمانیه رهش و پروته بن کهسهی وهک (بیلال) و (یاسر) و (عمار) و (صهیب) و وینهیان، نهو نایهتانه هرچهند دهرباری نهو دوو تاقمه نههاتنه خوارموه، بهلام لههموو چهرخ و چینیکا وینه نهو دوو تاقمه بهر بووه و هر هیشه و هر نهشیبت بهخویان و کردموهکانیانهوه، نهو قسه ناراست و نارهوایه کهیهکهه تاقم ووتیان دهرباری نهو بپوادارانه وه ههروها ههموو جی نشینهکانیان له ههموو چهرخیکا که نهیلین دهرباری نهو بپوادارانه وه ههروها ههموو

جی نشینه‌کانیان له هه‌موو چهرخیکا که ئه‌یلێن دهرباره‌ی بڕوادارانێ چهرخی خۆیان... ئه‌و
 قسه‌ نا‌راست و نا‌ه‌وايه ئه‌وه‌نده بێ‌نرخ و بێ‌جێه شایسته‌ی لی کۆلینه‌وه نیه و ئه‌و نرخه‌ی
 نیه‌که‌ پێویست بکات به‌روونکردنه‌وه‌ی نا‌راسته‌یه‌که‌ی به‌لکوه‌م لا‌ق‌رتیه‌ نا‌بروبه‌رو دلت‌ه‌زینه‌یان
 به‌سه‌که‌ فهرمووی ﴿وَمَا أَرْسَلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ﴾ ئه‌و بێ‌بڕوا تاوا‌نبارانه‌ په‌وانه‌ نه‌کراون بۆ‌سه‌ر
 باوه‌ر‌داره‌کان به‌چاودێرو ئامۆژگاری که‌رانی ئه‌وان واته‌ مافی قسه‌کردن وچه‌نه‌بازیان نیه.

به‌و گالته‌ پێکردن و لا‌ق‌رتیه‌ سه‌خته‌ باسی ئه‌و کرده‌وه‌ خراپانه‌ی ئه‌م جیهانه‌یانی دوایی
 پێ‌هێنا و ئه‌و لا‌په‌ره‌ی هه‌لدانه‌وه‌ و لا‌په‌ره‌یه‌تری ئه‌و جیهانی بڕواداره‌کان و ئه‌وان ئه‌خاته
 به‌رچاو، به‌لام به‌جۆرو شێوه‌یه‌ وه‌ک ئێ‌ره‌و نی‌ستا ئه‌و شوێن و کاته‌ی ئه‌و پۆژه‌ بی‌ست
 ئه‌فهرمووی: ﴿قَالِیْمَ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا﴾ ئینجا ئه‌وانه‌ی که‌ بڕویان هێنا‌بوو ئه‌م‌پۆ ﴿مِنَ الْکٰفِرِیْنَ﴾
 به‌و بێ‌بڕویانه‌ پێ‌نه‌که‌من له‌کاتی‌کا ﴿عَلِیَّ الْاَرَابِکِ یٰظُنُّوْنَ﴾ وان به‌سه‌رته‌ختی پازاوه‌ و به‌شادمانیه‌وه
 ئه‌پروانن و سه‌رنج ئه‌ده‌ن، سه‌رنجی خۆیان ئه‌ده‌ن به‌و هه‌موو به‌هره‌مه‌ندی و ئاوات به‌دی
 ها‌توویییه‌ و سه‌رنجی دوژمه‌نه‌کانیان ئه‌ده‌ن به‌و ئامۆمیدی و به‌ش بڕوا‌ی و پێ‌سوایی و ئه‌و
 هه‌موو جۆره‌ سزایه‌ که‌ دا‌باریوه‌ به‌سه‌ریان، خوا په‌نامان بدات لی ئینجا گالته‌ و لا‌ق‌رتیه‌‌تریان
 پێ‌نه‌کات بۆ‌ سزادانی ده‌روونی ئه‌وان و زیاده‌ شادمانی بڕواداره‌کان، ئه‌وه‌ش به‌مه‌ی که‌
 تۆ‌له‌ سزا‌که‌یان به‌ (ثواب) دانه‌وه‌ ناو ئه‌بات که‌ زۆ‌تر بۆ‌ خو‌شی و چاکه‌ به‌کار نه‌هێنری،
 وه‌ک به‌ لا‌ق‌رتیه‌وه‌ ئه‌فهرمووی: ﴿مَنْ یَّزِرْ مُّرْیَدًا بِاٰیٍ اٰیٍ﴾ مۆ‌ژده‌یان بده‌ری به‌سزایه‌کی سه‌خت،
 ئه‌فهرمووی: ﴿مَنْ تُوِبَ الْکٰفَرُ مَا کَانَ یَعْلَمُوْنَ﴾ ئایا بێ‌بڕواکان پادا‌شت درانه‌وه‌ له‌سه‌ر ئه‌و کرده‌وه
 خراپانه‌ی که‌ ئه‌یان کرد دهرباره‌ی بڕواداران واته‌ وه‌ک خوا بفهرمووی به‌ بڕواداره‌کان ئایا
 پادا‌شتی ئه‌وانمان دایه‌وه‌ له‌سه‌ر کرده‌وه‌ خراپه‌کانیان که‌ هێ‌ندیکیان لا‌ق‌رتی کرن و پێ‌که‌نین
 بوو به‌ئێ‌وه‌؟ هه‌رچۆ‌نی پادا‌شتی ئێ‌وه‌مان دایه‌وه‌ له‌سه‌ر کرده‌وه‌ چاکه‌کانتان و کاریکی واما‌ن
 کرد ئێ‌وه‌ لا‌ق‌رتی و پێ‌که‌نینیک ئه‌که‌ن به‌وان؟ واته‌ به‌لی به‌راستی تۆ‌له‌ی پاست و په‌وای خۆیان
 لی سه‌ندرا.

لێ‌ره‌دا پێ‌ویسته‌ بوه‌ستین و ئه‌ندازی بیربه‌که‌ینه‌وه‌ له‌و تا‌قمه‌ که‌م و بێ‌ده‌سه‌لاته‌ی که‌له‌و
 کاته‌دا چۆ‌ن پێ‌گیرابوون به‌ده‌ست ئه‌و کۆمه‌له‌ زۆ‌رو به‌ده‌سه‌لاته‌ی که‌ دوژمنایه‌تیدا
 که‌یشتبوونه‌ ئه‌وپه‌ری پاده‌ و په‌له‌ و به‌هر جۆ‌ر له‌ده‌ستیان به‌هاتایه‌ ئازار و سزای ئه‌و تا‌قمه
 بێ‌ده‌سه‌لاته‌ زه‌بوونه‌یان ئه‌دا ئینجا به‌رانبه‌ر ئه‌و هه‌موو ده‌ست درێژی و جه‌ورو سه‌تمه‌ هه‌ر

دلنه‌وای و دلخۆشکردن و بوو به‌وهی به‌هه‌شت بۆ بڕواداران و دۆزه‌خ بۆ بێ‌برواکان، بێ‌گومان
 خوا خوایه‌و نه‌یزانی که ئهم تاقمه که‌مه به‌گیره‌اتوه پهره پێ‌نه‌دات و زالیان نه‌کات و
 دۆزمنه‌کانیان له‌ پیشه نه‌هێنێ بۆ جوړو شیوه‌یهی که پاشا به‌دی هات و بێ‌نرا له‌گه‌ڵ نه‌وه‌دا
 له‌و هه‌موو چه‌رخێ مه‌که‌دا دلخۆشی نه‌کردن به‌و موژده گه‌وره‌یه به‌لکو هه‌موو به‌لێن و
 موژده‌یه هه‌ر به‌هه‌شت بوو، به‌هه‌شت و به‌س. وه‌ک پێغه‌مبهریش (ﷺ) له‌شوی په‌یمانی
 (عقبه) دا هه‌ر به‌لێنی به‌ به‌هه‌شت داو ئیتر به‌س، هۆی نه‌وه‌ش نه‌مه‌بوو که قورئان نه‌یویست
 چه‌ند دلی په‌روه‌ده‌بکات به‌جوړی هه‌موو نیازو مه‌به‌ستیکی ته‌نها خوا بێت و گه‌یشتن
 به‌ره‌زانه‌ندی خوا، چه‌ند دلی پالفته‌کراوین و له‌ هه‌موو تاقیکردنه‌وه‌یه‌کا دهرچووین، چه‌ند
 دلی که‌به‌هیزو خۆگرو دامه‌زراو نه‌گۆڤاوین تا به‌هۆی نه‌وه‌ بتوانی ده‌ست له‌ هه‌موو شتی
 هه‌لگرن له‌بهر خوا و له‌ پێناوی به‌ره‌زانه‌ندی خوا، شایان بن بۆ هه‌لگرتنی گه‌وره‌ترین
 سپارده‌ی خوا، ده‌ی بێ‌گومان نه‌و دلانه‌ و خاوه‌نی نه‌و دلانه‌ نه‌بێ په‌روه‌ده‌ بکری‌ن و
 پێ‌بگه‌یه‌نری‌ن له‌سهر نه‌و بارو شیوه‌ی که نه‌و تاقمه که‌مه‌ی پێ‌ په‌روه‌ده‌کراو پێ‌گه‌یه‌نراو
 نه‌بێ نه‌و پێ‌گایه‌ بده‌نه‌ به‌ر که‌نه‌وان دایانه‌ به‌رو گۆزه‌ریان کرد پیا‌یا.

ئینجا پاش نه‌وه‌ی ئهم تاقمه به‌ریزه‌ پێ‌گه‌یشتن و له‌ هه‌موو تاقیکردنه‌وه‌یه‌کا دهرچوون،
 نه‌وه‌ش به‌وه‌ ته‌واو‌بوو که کۆچکرا بۆ مه‌دینه‌ کاتی پێ‌گه‌یشتن خوا زانی پۆشتن و نیازو
 مه‌به‌ستیان ته‌نها خوایه‌، نه‌و حه‌له‌ موژده‌ی سه‌رکه‌وتنی پێ‌دان و ئینجا زالی کردن و سه‌ری
 خستن و جله‌وی هه‌موو کاروباری دانه‌ ده‌ست. نه‌و به‌سه‌ره‌اتی نه‌وانه‌ دهرسێکه بۆ هه‌موو
 تاقم و کۆمه‌له‌کانی پاش خۆیان تا دنیا دنیا‌یه‌، وه‌ نه‌و پێ‌گا راسته‌ که خوا نه‌یه‌وێ پێ‌گا‌که‌ی
 نه‌وانه‌، داوا‌کاری‌ن خوا به‌مان خاته‌ سه‌ر نه‌و پێ‌گا راسته‌.

وصلی الله وسلم علی سیدنا محمد وعلی آله وصحبه وکل تابع لهم باحسان الی یوم الدین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ① وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وُحُشَتْ ②

**سوودرتی «الانشقاق»
 مهککه ییهو (۲۵) نایه ته**

بسم الله الرحمن الرحيم

ئەم سوورەتە دەست پێ ئەکات بە هیندێ لەو بەسەرھات و گۆرانی گەورەیانە کە پوو
 ئەکەنە ئەم بوونەومرە لەو جوړە بەسەرھات و گۆرانی کە بە فراوانی باس کران لە سوورەتی
 (التکوین) دا، ئینجا لە سوورەتی (الانفطار) دا، وە لە پیشەوەر ھەر لەم جزمەدا ئەو باسە کە
 لە یەکەم سوورەتیا، بەلام باسەکە ی ئێرە شیوہ یەکی تایبەتی ھەیە شیوہی مل کەچی و
 زەبوونی بۆ خوا، ملکەچی و زەبوونی ئاسمان و زەوی بە ئارەزوو و خوش و ئاسانی.

ئەم سەرھات و دەست پێ کردنە پیشەوەر و پیشەکیە بۆقسەکردن لەگەڵ ئادەمی داو
 جیگیرکردنی ترسی خوا لە دایا.

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾ کاتێ کە ئاسمان لەت ئەبێ، وەک لە
 سوورەتی (الانفطار) دا وتان: مەبەست بە لەت بوونی ئاسمان دیاری نەکراوە کەواتە
 بەسەریا تێ پەر بکەین چاکە بەبێ دیاری کردن، تەنھا ئەوەمان بەسە کە گۆرانیکی زۆر
 گەورە و گرنگ دێت بەسەر بوونەومرەدا، ئەوەی کەواتە خوا ئەم بوونەومرە پێ راگیر کردووە
 نایەتێ و ئەبێچرێ، کەواتە با تەنھا بە خواوە دڵ ببەستێ کە نەمان و گۆرانی پووی تێ ناکات،
 ئینجا بە تێھەلکێش لێرەو لەداھاتوودا پرستە یە ئەھینێ بۆ دایا کردن لەسەر بەدی ھاتنی
 پووداوەکان، ئەفەرموی: ﴿وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وُحُشَتْ﴾ وە ئاسمان گۆیی گرت لە پەروردگاری و مل کەچ
 بوو بۆی، وە شایستە کراوە بۆ ئەو گۆی گرتن و مل کەچیە، واتە لەلایەن ئاسمانەوەر ھێچ
 شتێ نەبوو کە یاخی بوون و سەربێچی تێدا بێت بۆ خواھیش و مەیلی خوا،

﴿وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ﴾ وه کاتی زهوی تهخت نه کړی به نه میشتنی کینه کانی و هموو بهرزی و
نزمیه کانی، یا پانه کیشری و پاترو فراوان تر نه کړی ﴿وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا﴾ وه هرچی و له ناو سکیا
له مردووان و هر شتیکی تر تووپی نه داته دهره وه ﴿وَوُغِلَّتْ﴾ وه به باشی خوی خالی
نه کاته وه ﴿وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا﴾ وه زهوی گوئی گرتووه له په روهردگاری خوی و مل که چیه تی بو
هموو خواست و فرمانیکی ﴿وَحُقَّتْ﴾ وه شایسته کراوه بو نو گوئی پرایه لی و مل که چیه.
دیمه ن و پواله تی نه م نایه تانه و نیشان نه دهن که ناسمان و زهوی زیندووه و گوئی گرو
گوئی پرایه لن به بی ملپنچی و گپو گرفت، وه که له چند شوینی تریشا نه وه که یه نراوه و نیشان
دراوه، نیر نایا به مبهست به و جوړه ته عبیرانه که یاندنی نه و په پی ژیر باری نه مانیه بو
خواهیش و ده سلاتی خوا و بی سنووری ده سلات و توانای خوایه، یا هر له پووی پاستیدا
گیان و هستیکی تایبه تی خویان هیه و په روهردگاری خویان نه ناسن و ملکه چن بوی،
بی گومان وه که له چند شوینیکا و تمان نه م بارو پای دووه م پاست ترو نریک ترو هیچ
پیویست نیه له م دیمه ن و پواله تانه لایه دین به بی پابه رو به لکه یه کی شهرعی، لادانه که هر
له بهر نه ویشته که دووره له باو و تیگه یشتنی ناتواو و کم و کوپی نیه وه بی گومان نه و
دووریهش هیچ هو به لکه یه نیه بو نه و لادانه، چونکه چند هیرو وزه ی شاروه بوو له م
بونو وهره دا که له پنگای زانیاریه وه خوا ناشنای کرد بی پیان و چندی تریش هه که
هموو نه وانه له باو و تیگه یشتنی نیه به دهرن و به دلی هیچ که سیشدا گوزهریان نه نه کرد.
خوای گوره و هلامی ووشه ی (اذا) ی نه دایه وه و نه یفه رموو کاتی نه وانه به دی دین چی
پوودهدات، به لکو لینی بی دنگ بوو، له بهر نه وه ی له سووره تی (التکوین) و (الانفطار) دا و هلامی
دایه وه به پرسته ی ﴿عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ﴾، ﴿عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ﴾ وه که تیپه پریان کرد،
وینه ی هرکام له وانه به سمو دهست نه دا بو نیرهش یا له بهر نه وه ی دلی گوئی گر بپروا و هر
شتیکی ریگ و گونجاوی بو دهرکهوت بیکات به و هلام لیرودا، وه که خواوه نی (کشاف)
نه فهرموی: یا له بهر نه وه و هلامه که نه مه یه: هموو کهس نه گات به بهرهم و سره نجامی
کرده وه ی خوی،

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدًا فَمُلِقِيهِ ۖ ﴿٦﴾ فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۖ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ

يُحَاسِبُ حَسَابًا بَسِيرًا ﴿٨﴾ وَيُنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿٩﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ﴿١٠﴾

وہ کہ ورنہ گیریٰ لہ مہی کہ نہ فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ﴾ نہی نادمی ﴿إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ﴾

﴿كَلَّا﴾ بە راستى تۆتىكۆشەرىت و واى لە ئەرک و مەینەتى کردارى چاک يا خراپدا تا ئەگەيتە لای پەرورەدگار تە بە مردنت، واتە تا ئەو پۆزەى ئەمریت و بە حوزورى خوا ئەگەيت ھەر خەرىكىت بە خەرىک بوونى کە کارت تى ئەکات و پىتەو ديارە ﴿مُتَلَبِّهِ﴾ ئىنجا ئەگەيت بە بېرىارى پەرورەدگار تە تۆلەو پاداشتى کە ئەو بېرىارى لەسەر داو، يا ئەگەيت بە بەرھەم و تۆلەو پاداشتى تىکۆشان و کردەو کەت.

بەپراستی لەم کاتەدا کە گوێپرایەلێ و ملکەچی ئاسمان و زەوی خستە بەرچاو، ئەم بانگ کردنە زۆر بەجێیەو زۆر بەنرخە بۆ بێدار کردنەوهی، وەك بفرموی: ئەي ئادەمىك كە پەرەردگارت بە ئادەمى دروستى كردى و بەو جىاى كردیتەوه لەناو ئەم بوونەوهرە فراوانەدا، ژیریى و ییری و ئەو پۇخە تایبەتیەى پێ بەخشیت، ئەي ئادەمى تۆ شایستە تری بۆ گوێپرایەلێ و ملکەچی بۆ پەرەردگارت، تۆ شایان تری بە پەرستنی ئەو خوایهی تۆی ئاوا جیا کردەوه، ماف و بەهرەو چاکەى ئەو بەسەرتهوه زۆر ترو بەتین ترە.

ئەي ئادەمى تۇ كۆچۈ كاروانى ژيانىت لەم سەر زەويەدا دوايى پىن ئەمىنى و ئەو پىنگا سەختە ئەبىرى و بەو ئەك و زەخمەتەي كە دووچارى ئەبى، گەرەنەو دواپۇژت بۆلای پەرەردگارەو ھەموو كاروبارى ژيانىت لەم جىھان و زەويەدا بە زەخمەت و ناپەختەي ئەپراو ئەگوزەرى، ئەگەر بە لەش و بە ئادەمى تۇ كۆچەرەيت لەم سەر زەويىيە و ئەو پىنگا سەختە ئەبىرى بەو ئەركە دووچارى ئەبى و گەرەنەو پۇژت بۆلای پەرەردگارەو ھەموو كىرەو ھەيەكت دەچىتە بەردەستى، ئەو كاتە ھەموو كاروبارى ژيانىت لەم جىھان و زەويىيەدا بە زەخمەت و ناپەختەي ئەپراو ئەگوزەرى، ئەگەر بە لەش و كىرەو ھەي لەش ئەرك و ماندوويىت ئەبى، بىگومان ھەست و بىرت ھەمىشە لە ئەرك و زەخمەتدايە، كەواتە دەسەلات دارو بىدەسەلات و لە مەينەت و ناپەختەيدا، ئىتەر با جۇرى ئەرك و مەينەتەكە جىاواز بىت، ئىنجا

دواپوژ هر بۆلای خواجه کهواته با ناگات له خۆت بێت به لکو لهوئ بکهوێته په حهتی، ئه ی ئاده می لیڤه هه موو له نا په حه تیدایه و ه یچ کهس نیه له هه موو بارێکه وه له خۆشیدا بێت، به لām لهوئ مه ردوم دوو به شه: به شیکی له سزاو نا په حه تی وه هادایه که هه موو سزای دنیا چا و نادا له حاس تی ئه و، وه هه موو خۆشییه کی ئه م جیهانی له ییر ئه باته وه، به شیکی تری له پاش چوو نی بۆ به هه شت له خۆشی و شادی و شاد ومانیه کی وه هادایه که هه موو خۆشی و شادمانی ئه م جیهانه چا و نادا له حاس تی ئه و، وه هه موو سزاو مه ی نه تی ئه م جیهانه ئه م جیهانی له ییر ئه باته وه. ئه ی ئاده می کهواته کارێکی وا بکه له م جیهانه که خوا لهوئ بتخاته ئه و خۆشیه نه برا وه دوورت خاته وه له سزاو نا په حه تیه که ی ئه وئ.

ئینجا پوژو چاره نووسی تی کو شه ره کان پوون ئه کاته وه کاتێ که ئه گه نه حوزوری په ره رد گاریان و تیمان ئه گه یه نی که ئاده می له دوو به شن، ئه فه رموئ: ﴿قَالَ مَنْ أَوْفَى كَيْفَهُ يَسْبِيهِ﴾ ئینجا هه رکه سی که نامه ی کرده و ی بدرئ به دهستی راستیه وه ﴿تَوَفَّيْحَاسِبُ حَسَابًا يَسِيرًا﴾ ئه وه ئه و سا پرسینه وه ی له گه ل ئه کړئ به پرسینه وه یه کی سووک و ئاسان و بئ لیکۆلینه وه و توندو تیږئ، وه ک دایکی ئیمان داران (عائیشه) -خوا لێی رازی بئ- ئه فه رموئ: ئاشنا ئه کړئ به گونا هه کانی و له پاشا چا و پو شیی لئ ئه کړئ، ﴿وَنَقَلُ إِلَى أَهْلِ مَرْوَرَا﴾ ئه گه رێ ته وه بۆلای هه لالو ها و سه رو که سو و کاری له به هه شتا به که یف و خۆشییه وه ﴿وَأَمَّا مَنْ أَوْفَى كَيْفَهُ رَأَى ظَهْرَهُ﴾ وه هه رکه سی نامه ی کرده و ی پئ بدرئ له پشتیه وه، واته بدرئ به دهستی چه پی و له پشتیه وه وه ری ئه کړئ چونکه دهستی راستی زنجیر که را وه به ملیه وه دهستی چه پی برا وه ته وه بۆ پشتی و به سه را وه ته وه به وه وه ری ئه کړئ یا وه ک له هه دیسیکا ها تو وه که دهستی چه پی ئه کړئ به سنگیا و تا له پشتیه وه ده رنه چی و به و شیوه یه به دهستی چه پی وه ری ئه کړئ، کهواته به هه ر کام هه ر به دهستی چه پ وه ری ئه کړئ و ئه م ئایه تی ئیره یه دژئ ئایه تی سو ره تی (الحاقه) نیه که وا نی شان ئه دات به دهستی چه پ وه ری ئه کړئ، وه جیا وازی ئیره له گه ل ئه وئ ئه مه یه: لهوئ به کور تی فه رمو یه تی به دهستی چه پ وه ری ئه کړئ، وه لیڤه شی وه چو نی تی هه کی باس که رد وه زیاد لهوئ، به وه ش دژایه تی پوو نادات.

فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ﴿١١﴾ وَيَصْلَى سَعِيرًا ﴿١٢﴾ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾ إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ﴿١٤﴾ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ﴿١٥﴾ فَلَا أَقْسَمُ بِالْشفقِ ﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴿١٨﴾

ئەو كەسەى كە نامەى پىئەدرى بەو شىۋەى **﴿فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا﴾** ئەو كەسە ئەوسا ھاوار ئەكات و داواى مردن و لەناوچوون ئەكات، چونكە مردنەكەى زۆر خوشە لەچا و ئەو سزايەى كە ھەر ساتىكى مەرگىكى سەختە، ئاى ھاوار بۆ سزايەك كە ئاواتى مردنى بۆ بخوازىو ھىچ پەناوھۆى پزگارىيەك شك نەبايىجگە لەمردن! خوا بەبەزەيى و مېھرەبانى خۆى پەنامان بدات و دووچارى ئەومان ئەكات. **﴿وَيَصْلَى سَعِيرًا﴾** وە ئەچىتە ناو ئاگرىكى ھەلگىرساوى بەتىن، لەم شۆينەو لە ھەموو شۆينەكانى ترى وىنەى وا دەرئەكەوئ كە ئەوانەى نامەيان ئەدرى بە دەستى راستيانەو پڕوادارە لە خوا ترسەكانن، وە ئەوانەى كە ئەدرى بە دەستى چەپيانەو بى پڕواو لە خوا نەترسەكانن، كەواتە ئەبى پڕوادارى گوناھبار چۆن بن و نامەيان چۆن پىئەدرى؟ ھىندى ئەفەرموون بەدەستى راستيانەو ئەدرى پاش سزادان، وە ھىندى تر ئەفەرموون بە دەستى چەپيانەو ئەدرى، ھىندى تر لەسەر ئەو ن كە بى دەنگە لەمانەو باسى ئەمانەى نەكردووە، بەراستى راى يەكەم و دووم زۆر بى ھىزو لاوازن و لەگەل ديمەن و پراولەتى ئايەتەكانا يەك ناكەون، بەلام راى سەيەم پىكەو وەك خاوەنى تەفسىرى (بحر) ئەفەرموئ: پىكەو نابى لىى درى، بە راستى چاكى فەرموووە ئەبى ھەر ئەم رايە وەرگىرى، بەلكو ئەگەر ئىمە چاوى بگىرېن بەناو ھەموو قورئانا بۆمان دەرئەكەوئ كە ھەموو موزدەو بەلئىنەكانى قورئان ئەگەرئەتەو بۆ ئەو لە خوا ترسانەو ھەموو ھەرەشەكانى ھەر بۆ بى پڕواو لەخوا نەترسەكانەو ئىتر بى دەنگە لە پڕوادارى گوناھكار، ئەمانە نە ئەوئەندە چاكن شايانى موزدە پىدان بن، وە نە ئەوئەندە خراپىن ھەرەشەيان لى بكرى.

ئىنجا بەرانبەر ئەو بەسەرھات و سزا سەختەى كە باسى كردبوو بۆ ئەو عاقىبەت شەپەى كە لە پشتىۋە نامەى كردهوئ پىئەدرى، بەرانبەر ئەو باسى حالەتى رابردووى ئەكات لە جىھانا كە سەرى لەو پۆژە سەختەو دەرکرد، باسەكە بە جۆر شىۋەى ئەكات وەك جىھان و ژيانى جىھان تى پەريان كردبى و ئىستا ئىمە لە پۆژى دوايى دا بىن و باسەكەمان بۆ ئەكات، ئەفەرموئ: **﴿إِنَّهُ﴾** بە راستى ئەو كەسە **﴿كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا﴾** لە جىھانا لەناو مال و منال و كەس و كاريا كەيف خوش و شادومان بوو، چاوى ھەر بربىووە ئەو ژيانەو ھىچ بىرى نەئەكردووە

له دواړو ژبانی تر، ﴿إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ﴾ چونکه بهراستی لای و ابوو که هرگیز ناگه پرتهوه
 بولای خواو پاش مردن زیندوو ناکړیتهوه، کهواته هیچ حیسابیکی بؤ پوژی دواړی نه کردو
 هیچ تویشوویهکی بؤ هملنه گرت.

ئینجا بهرپرچی نه داته وهو به هله ی دهرنه کات له گومانه که یا، نه فرموی: ﴿بَلَّغْ﴾
 نه خیر وایه که نهو گومانی برد، به لکو زیندوو نه کړیتهوه، چونکه ﴿إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِوَدِّهِمْ بَصِيرًا﴾
 بئ گومان په روه ردگاری نهو بینا بووه به نهو همیشه بینایه پئی و ناگاداره به هموو
 کرده و هکانی و هیچ شتیکی لی وون نابئ، کهواته به پئی کاردروستی خوئی پیویسته
 بیگن پرته وهو به پئی لیزانی خوئی و کرده وهی نهو په فقاری له گال بکات.

له پاش نهو گهر د شه گه ووهو به کاره ی که کردی به دل و دهر وون، ئینجا همی تر ناوړ
 نه داته وهو به دل و نه یگن پرته وهو بولای نهو بوونه وهری که مردوم نه ژی تیایا، له کاتیکا
 بئ ناگا نه بئ لهو ته گبیرو رنک خستنه ی که به کاره ی نراوه لهو بوونه وهری هرچی و لهو
 بوونه وهره دا، که به شئی له وانه نهو هموو به سهره اتانیه که دیت به سهر به نده کانی خواو،
 نه فرموی: ﴿لَا﴾ چهند جائی له مو پیش ووتمان که نهو پرسته یه به سی جور ته فسیرو راځه
 کراوه، یه کئی له وانه نه مویه که وشه ی (لا) بؤ بهرپرچ دانه وهو به درو خستنه وهی راو
 گومانی که بئ پرواکانی له سهره، (نیمامی رازی) لیره دا نه مویه په سهند کردووهو نه فرموی:
 گومانی نه گه پرانه وه بولای خوا راست نیو گومان به هله یه. ﴿أَفَمِمَّنْ بِالْأَفْئِقِ﴾ سویند نه خوم
 بهو سوراییه ی که پیدا نه بئ له ناسوداله ناو ابوونی خوړه وه ﴿وَالْأَيْلِ وَمَا رَسَّ﴾ وه به شهو
 هرچی شهو کوی نه کاته وه ﴿وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّى﴾ وه به مانگ کاتئ کؤ نه بیته وهو پووناکیه که ی
 به ته وای دهرنه که موی وک شهوی چوارده و پانزه، دست نیشان کردن بهم شتانه و سویند
 پئی خوار دنیان هموو دلئیکی زیندو ووریو بیدار نه کاته وه بهو دهسته قودرته ی که
 فراهم هینرو په روه ردگارو هموو کاروباری نهو بوونه وهری راگیر کردووه، نه خشه ی
 هموو ههنگاوو بزوتنه ویه کی کیشاوه، هروها بیرکردنه وهی لهو سویند پئی خوراوانه بیمو
 ترسو بئ دهنکی و کیش و ماته می نه خاته دل، گوږانی پووناکی پوژو پوشتن بهرو تاریکی
 کش و ماتی شهو کویوونه وهی نهو شته له شهوا که به هیچ پهنگ بؤ مردوم نایه نه خه یال
 بیایانا ناگات، هروها شیوه ی پووناکی له سهر خو هیواشی مانگ که نه کشی به سهر ولاتا.

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ﴿١١﴾ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿١٣﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكْذِبُونَ ﴿١٤﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿١٥﴾ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿١٦﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿١٧﴾

سویند نه خوات بهم چند شته که بهلگه یهکی پوون و ناشکران له سهر نهو دهسته
 قودره تهی که نهه هموو گوڤان و بهسهرهاتانه پینک دینئو و نهیا نهینئو بهدوای یهکا، سویند
 نه خوات له سهر چند گوڤان و بهسهرهاتی که دینت به سهر ناده می دا هتا سهری دهر نهچئ له
 دامه زانندن و جیگیر بوون له بههشت یا له دوزه خدا، نههه رموی: ﴿لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ﴾ نیوه
 نهی ناده می سواری چند کاریکی سهخت و گران و سزایان نهچهن، وه تن نهپهن به چند
 بهسهرهاتیکی یهک له دوا ی یهک که چون یهکن، نهو بهسهرهاتانه دیاری کراون و نهخشه
 کیشراون بهویننه ی نهو بهسهرهاتانه ی که له سوینده که دا ناماچه ی بو کردن لهو
 بهسهرهاتانه ش که بریتین له مردن و هموو بهسهرهاتهکانی دوا ی مردن تا زیندوو کردنه وهو
 بهسهرهاته سامناکهکانی پوژی دوا ی تپا جیگیر بوون و نیشته جئ ی له بههشت یا له
 دوزه خدا یا نهبانه لهگه له بهسهرهاتهکانی ژبانی جیهان و هموو قوناغهکانی ژبان که له
 دلویه ناوه که ی ناو سکی دایکه وه دهست پئ نهکات، نینجا نهه هموو بهلگه و پابه ره پوونانه
 همن و خودایش بهو جوړه ناماژ هیان بو نهکات و سهرنجیان بو پائه کیشئو سویندیشیان
 پئ نه خوات ﴿فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ که واته چی هیه بو بی پرواکان که بپروا ناهینن، ﴿وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ
 الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ﴾ وه کاتی قورثان نه خوینرنه ته وه به سهریانا ملی به لام بو که چ ناکه و سهری
 بو داناخه ن؟ واته بپروا نههینان و مل که چ نهکردنیا ن جیگای سهر سوپرمان و بینزاری ئی
 دهر پینه، چونکه به زمانی سروشت قسه یان لهگه لهکات، وه قاپی دلیان نهکاته وه له
 حاستی نهو هموو نیشانه و بهلگه ی دهر وونی و بوونه و مریبانه و هستی له خوا ترسی و
 ملکه چی و گوئ پرایه لی نههیننه جوش و خروش، بهلئ بهراستی جیگای سهر سوپرمان و

بیزاری دهرپرینه بپوانه مینان و مل کهچ نه کردن، چونکه نه گمر بیر له هیچ به لگمو نیشانه یه نه کرتیهوه بیجگه له موی که له م سوینده دا ئاماژهی بۆ کرد، بئ گومان هیچ کهس جنگای مله جهرئی نیه، چونکه کهسی بتوانی پووناکی پوژ بگوپی بهو سوورایی و زهردی پاش ئاوابوونه، ئینجا نهوش بگوپی به تاریکی شهو، وه بتوانی نهو هه موو شته کوپکاتهوه له شهوا له پاش بلاو بوونه و یان له پوژا، گیان له بهران له بیدارییهوه بگوپی بۆ خهوتن، ههروهها مانگ له ناتاوارییهوه بگوپی بۆ تهواری، هیچ کام لهو به سه رهاتهانی ئی نه گوپی و له بیرى نه چئو به یاسایهکی تیرو تهواو نهو هه موو کاره جیاوازه ببا به پرئوه.

بئ گومان نهو که سه نه توانی به سه رهاتهکانی ئاده میش فه راهم بیئو و بیانگوپی. نهوانه به و نهوانهستن به ملکهچ نه کردن و سوژده نه بردن ﴿بِی الَّذِیْنَ کَفَرُوا یُکَذِّبُوْنَ﴾ به لکو نهوانه که سانیکن بپوایان نه میناوه و قورئان به درو نه زانن ﴿وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا یُوعُوْنَ﴾ وه خودایش ئاگادارترو زاناتره به هه رچی که نهوانه کوئی نه که نهوه له دلیانا، ﴿فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِیْمٍ﴾ ئینجا کهواته مزگینییان بدهرئ به سزایهکی ئازاردار، ئای هاوار پهنا نه گرین به خوای میهره بان له موژدهی ئاوا!!

ئینجا به رانبهر نهو بئ بپوایانه دواپوژو پاداشتی بپواداران باس نهکات، نه فهرموی: ﴿اَلَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ﴾ به لام کهسانی که بپوایان هیناوهو کردهوه چاکهکانیان به جئ هیناوه ﴿مَنْ اَبْرَ غَرِمَتْوْنَ﴾ بویان هیه پاداشتی نه پراوه، خوا به میهره بانی خوئی به شدارمان بکات لهو پاداشته نه پراوه دا - آمین -.

وصلی الله وسلم علی رسولہ وعلی آله وصحبه اجمعین

سورەتى ﴿البروج﴾
مەككەييە (۲۲) نايەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

ئەم سورەتە دەست نیشان ئەكات بۇ پووداۋىكى زۆر سامناك و دل تەزىن كە بەناۋانگە بەپووداۋى (اصحاب الاخدود) ئەم پووداۋە بەدرىژى باسكراۋە لەھىندى لە كىتبە باۋەپىنكراۋەكانى ھەدىسا، كورتەكەى ئەمەيە: كۆمەلنى لە بېواداران لە پىش ئەم ئوممەتەدا ئەلەين: لەو مەسىحيانە بوون كە لايان نەدابوو لە ئايىنى راستەقىنەى عيسا پىغەمبەر (عليه السلام) ئەو كۆمەلە دووچارى گەلىكى دوزمنى ياخى دلپەق بوون، داۋايان لى ئەكردن ھەلگەپىنەۋە لەو ئايىنە پاكەى خۇيان، ئەوانىش بەگۈئىيان نەكردن و دەستيان گرت بەئايىن و ئاقىدەكەى خۇيانەۋە. ئىنجا ئەو سەركىشانە لەغەميان بۇ ھەلگەندن و پېريان كرد لە ئاگر، ئەو بېوادارانەيان تيا سوتاند، لەپىش چاۋى ئەو كۆمەل و گەلە گەۋرەى كە زۆرداران كۆيان كەردنەۋە بەدەۋرى ئەو لەغم و ئاگرەدا، تا بەچاۋەۋەبن و بەدىارى ئەو كەردەۋە پىسەۋەبن، بۇ خوشى و پابواردنى دلى ئەو ياخى و سەكىشانە. پابواردن بەسوتاندنى ئادەمى بەزىندەۋىي كە ھىچ تاۋانىكىشيان نەبوو بىجگە لەۋە كە بېروايان بوو بە تاكو تەنھايى خۋاى گەۋرە.

بىگومان ئەو پووداۋە نمونەى بېرواى راستەقىنە نیشان ئەدا كە شايانە بۇ ھەموو بېوادارىك بىكەن بەسەر مەشق بۇ خۇيان و چاۋ لەۋانە بكن لەو فېداكارىيە كە ئەۋانە كرديان لەپىناۋى ئاقىدە و بېوادا. ئەم پووداۋە ھۆى بەھىزكردن و دامەزادنى دلى ئەو تاقمە كەمە بوو كە لەمەككەدا تىگىراۋ و دامار بوون بە دەست ئەو گەل و كەمەلە ياخىيەى كە ھەرچى لەدەستيان بەھاتايە بە كارىان ئەھىنا لەسزادانى ئەو بېوادارانەدا. ھەروەھا ھۆى دامەزاندنى دل و دان بەخۇداگرتنە بۇ ھەر بېوادارى لەھەر چەرخىكا كە دووچارى سزا و ئازار بېى لەپىناۋى ئايىن و بېواكەيا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ﴿١﴾ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ﴿٢﴾ وَشَهِيدٍ مَّشْهُودٍ ﴿٣﴾

ئەم سوورەتە لەیەکەم چارەوێ پێش دەست نیشان کردن بە پووداوێ دڵتەزینەکە دەست
پێئەکات بەسویند خواردن بەسێ شت کە گەرەو گرنگ و بەلگەن لەسەر دەسەلات و
گەرەیی خوا. وەنیشانەن لەسەر بە گرنگ گرتنی خوا بۆ ئەو پووداوێ خەشمی بەتینی
دەربارەی. ئەفەرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * وَالسَّمَاءِ﴾ سویند بەو ئاسمانە کە ﴿ذَاتِ
الْبُرُوجِ﴾ خاوەنی ئەو ئەستێرانەیە کەوێ قەلاو کۆشکی گرنگ وان بۆ ئاسمان، یا خاوەنی ئەو
قوناغانەیە کە ئەو ئەستێرانە گواستنەوێ تیا ئەکەن لەکاتی گەڕانیان، یا خاوەنی ئەو
دوانزە کەلوو (برج) بەناویانگەیکە کەشەشیان کەوتووتە سەرووی هێلی ئیستوا، وە
شەشەکی تریان کەوتوونەتە لای خوارووی. وە هەر سیانیان بۆ وەرزی کە لە چوار وەرزی
سال، وە ک بەدریژی لە سوورەتی (الفرقان) دا باسمان کرد ﴿وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ﴾ وە سویند بەو
پۆژە کەبەلێن دراوێ بەهاتنی. واتە پۆژی دوایی ﴿وَشَهِيدٍ مَّشْهُودٍ﴾ وە سویند بەبێنەر و بینراو
لەو پۆژەدا، واتە لەو پۆژەدا هەموو کەس و هەموو کردەوێکان ئامادەو ئاشکرا ئەکرێن و
نیشان ئەدرێن، بەجۆری هەموو کەس هەموو کردەوێکان ئەبێن، کەواتە هەموو کەس لەو
پۆژەدا بێنەر ئەبێت و هەموو کردەوێکانیش بێنراو ئەبن، لە تەفسیری ئەم دوو وشەیەدا نزیک
لە سێ شت ووتراو، لەناو هەموو ئەوانەدا ئەوەمان هەلبژاردو لەدلمانا بەهێزتر بوو. هەر
چۆنی لە بارە سویند لەسەر خوراوەکەیشەو چەند پرایە هەیە و پەسەندتر لە دلمانا ئەمەیکە
کە ووتراو و بریتیە لەمە: بێبڕوا یاخیەکانی مەککە ئەفرین لی کران و دەرکران لە میهرەبانی
خوا، بەلگەش لەسەر ئەو لابراوێ ئەم پستە سامناکەیکە کە کراوێ بەسەرەتا و دەرگای پووداوێ
سەختەکی پێکراوێتەو کە لەم سوورەتەدا دەست نیشانی بۆ ئەکات و مەبەستیکی
سەرەکی یە تیایا،

قِيلَ اخْطَبُ الْأَخْدُودَ ① النَّارِذَاتِ الْوَقُودَ ② إِذْ هُرْعَلَيْهَا قُمُودٌ ③ وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ④ وَمَا نَقْمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ⑤ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ⑥ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ⑦ إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ

نه فرموی: ﴿قِيلَ اخْطَبُ الْأَخْدُودَ﴾^۱ نه فرین کرا له خاوه نه کانی له غمه کان نه م پرسته یه خشم و رقی سه ختی خوا نیشان نه دات لهو که سانه و له کرده و پیسه که یان هر چونی که وره یی نهو تاوانه نه گیه نی تا پاده یکه که خشم و قینی خوی هلساند. و نهو هر پرده شه سه ختی لی کردن. نهو سته مکارانه له غمیان هله کند بوو پریان کرد بوو له ناگرو سووته مهنی، تا نهو پاده یه له غمه که به ناگر نه بینرا. جا بو گه یاندنی نهو پاره یی له غمه که نه کاته و له بباتی نهو نه فرموی: ﴿النَّارِذَاتِ الْوَقُودِ﴾^۲ نه فرین کرا له خاوه نه کانی ناگرئی که خاوه ن سووته مهنی بوو، نه فریان لی کرا و بهری خه شمی به تین که وتن له لایه ن خواوه و شایسته یی نهو بوون، ﴿إِذْ هُرْعَلَيْهَا قُمُودٌ﴾^۳ له کاتی که به دوری نهو ناگرده دا دانیشت بوون ﴿وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ﴾^۴ وه نهوانه ی ته ماشاکرو سرنج دهری نهو بوون که نه یانکرد به پرواداره کان، به راستی نهو نهو پهری ستم و به دکرداری به و سرسوور نه مینتی لهوی که نادمی بگاته نهو پلهو پاده یه له دپنده یی و دل رقیدا! تاوانی نهو پروادارانه ش نه م بوو که نه فرموی: ﴿وَمَا نَقْمُوا مِنْهُمْ﴾^۵ سته مکاره کان هچی قین و بیزاریه کیان نه بوو لیان ﴿إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾^۶ بیجکه له پرواهینان یان به خوی زالی به دسه لات ی سوپاس کراو. به لی تاوانی نهو پروادارانه هر نهو بوو که پروایان بوو بهو خوا دسه لات داره، که شایسته یه بو سوپاس کردن له هه موو کاتی که، وه خوی له خویا سوپاس کراوه با نهزان و نه قام نه پپرستن و سوپاسی نه کن. تاوانه که یان هر نهو بوو که پروایان نه بوو به خویه ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾^۷ که هر بو نهو پادشایه تی ناسمانه کان و زهوی و هر نهو خاوه تی هه مووه ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾^۸ وه خوا به سر هه موو شتی که ناگاداره و بینایه بو هه موو شتی و هه موو شتی ناماده یه لای. که

نه م پرسته هر چونی بق هوال نه دات، هله که گئی نزلی، واته با نه فرین بکری له واته، له سر نه مباره توندتر سه خت تره، چونکه که سن که خوا نزای شه پی لی بکات نه بین چون بیت.

هیندی لهو شتانه کارو بهسرهاتی بپوادارکانه و تاوان و دهست درېژي ياخي به خاوه
لهغه کانه... بهراستی نه پرستیه نارام دهره به دلي بپواداران. هر چوئي هره شهيه کي
گه وره يشه له سرکيشه دهست درېژي کره کان.

بهو جوړه و شيويه دوايي هات گېرانه وهی نهو بهسرهات و پووداوه که دلي ووریا
پرته کات له خه شم و بيزاري لهو تاوانبارانه و کرده و پيسه که يان، هر چوئي سرنج
پانه کيشي بو بيرکړنه وه له خه شم و قيني به تيني خوا تا نهو پاده يه که نهو پرسته سامناکي
کرد بهسره تا بو گېرانه وهی پووداوه که!

هر وهه گېرانه وهی نهو پووداوه دوايي هات لهو چهند ثايه ته کورتانده که دل پر
ته کات له سرسام بوون له بېروا و ناقیده، که سرکه وت و زال بوو به سر نهو تاقي کردنه وه دا،
سرکه وت به سر گيان و ژيان و هيچ له هميزه پاکيشه مرکاني زهوی کاري لي نه کرد. بې گومان
نهو بپوادارانه نه يانتواني خويان پرگار بکه و گياني خويان بپاريژن بهر انبه ر تې کشکاني
بپواکه يان، به لام نايه هر خويان چنده يان زيان نه کرد هر له دنيا دا پيش پوژي دوايي!
ئينجا ناده مي تي به شيويه گشتي چنده يان زيان نه کرد؟ بې گومان ژيان به بې بېروا و ناقیده
زور بې نرخه، وه ژيان به بې نازادي و سر به ستي زور ناحوش و ناشيرينه، ژيان زور په سته
کاتي که ياخي و سرکيشه کان زال بېن به سر گيان و پوچ دا له دواي زال بوونيان به سر
له شا. دهی نه گمر نه وانه نهو تې شکانه يان به سر خويان به نيایه نهو مه به سته گه ورو
گرنگه يان له کيس نه چوو و ژيان نيکی بې نرخي قيزه موني په ستیان نه بوو. به لام که نه وه يان
به سر خويان نه هي نا خويان دوچار ي نهو ژيان نه بوون و ژياني به نرخي شيريني بهر زيان
پوون کرده وه و کرديان به سر مه شق بو هه موو تا قم و چينه کاني پاش خويان هه تا هه تايه.
ئينجا له پوژي دوايشدا بو خويان به هره و پاداشي نه بپراوه هيه و بو دوژمنه کانيشان سزای
سه ختي نه بپراوه وه و مر نه گيرئ له دوو ياسا گشتي يه ي که نه يه يني به دواي گېرانه وهی
پووداوه که دا.

﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بهراستی نه وانه ی ﴿فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ که سزاو نازاري پياوه بپوادارکانه
و نافرته بپوادارکانيان دا له سر بپواکه يان و بو نه وهی هه ليان گېر نه وه له نايين و
بپواکه يان. ﴿ثُمَّ لَمْ يَرْبُوا﴾ ئينجا توبه يان نه کرد له وه ﴿فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمَ﴾ بو نهو سزادمرانه هيه
سزای دوزخ،

وَلَمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ﴿١٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ
الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿١١﴾ إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ هُوَ بَدِئُ وَيَعِيدُ ﴿١٣﴾

﴿وَلَمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ﴾ وه بویان ههیه سزای سووتینه‌ری به‌تین، نه‌مه هه‌رچه‌ند وهرنه‌گیرئ
له‌سزای دۆزه‌خ به‌لام سزای سووتینه‌ری پۆژی دوا‌یی له‌کو‌ئ و سزای ناو له‌غمه‌که له‌کو‌ئ؟ له
به‌تینی و له‌دریژه‌ کیشانا! سوتاندنی دنیا به‌ ناگریکه که ئاده‌می هه‌لی نه‌گیرسینئ
سوتاندنی پۆژی دوا‌یی به‌ ناگریکه که خوا هه‌لی نه‌گیرسینئ! سوتاندنی دنیا ساتیکه و
نه‌پریتسه‌وه، سوتاندنی پۆژی دوا‌یی نه‌بپراوه و هه‌تاه‌تاییه! له‌گه‌ل سوتاندنی دنیا دا
په‌زامه‌ندی خوا هه‌یه له‌ بپراوه‌کاره‌کان و زالی‌بوونی مه‌به‌ستیکی گرنگی ئاده‌می هه‌یه، له‌گه‌ل
سوتاندنی پۆژی دوا‌یی دا خه‌شمی خوا هه‌یه و بئ‌ناپرووی، وه ئه‌و په‌زامه‌ندی و به‌هره‌ی
خوا دهرنه‌که‌وئ ده‌باره‌ی بپراوه‌کاره‌کان له‌ به‌هه‌شتا وه‌کو نه‌فهرموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ به‌پراستی
ئه‌وانه‌ی که بپروایان هینا ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه کرده‌وه چاکه‌کانیان کرد ﴿لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ بویان هه‌یه چه‌ند باخاتی که پووباره‌کان دین و نه‌چن به‌بنیانا ﴿ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ﴾
هه‌ر ئه‌و ده‌ست که‌وتی به‌هه‌شته‌یه گه‌یشتن به‌ ئامانجی گه‌وره. پزگاری‌بوون له‌ ناگر به‌ته‌نها
گه‌یشتنه به‌ ئاوات و ئامانج، چ جای ئه‌وه چوونی به‌هه‌شتیشی له‌گه‌ل بی‌ت!

ئینجا پووی فهرمووده ئه‌کاته پیغه‌مبه‌ر ﴿ﷺ﴾ هه‌ره‌شه‌یه‌کی گه‌وره ئه‌دا به‌گو‌ئ‌ی هه‌موو
تاوانبارانا به‌تایبه‌تی ئه‌و خیلانه‌ی مه‌که‌که که نازاری یاره‌کانی پیغه‌مبه‌ریان ئه‌دا ﴿ﷺ﴾ خوا
له‌وانیش رازی بی‌ت، نه‌فهرموئ: ﴿إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ﴾ به‌پراستی ده‌ست وه‌شاندنی په‌روهردگاری
تۆو تۆله‌ی سه‌ختی له‌یاخی وسته‌مکاره‌کان زۆربه‌تین و به‌هیزه. ئینجا زیاتر توانین و ده‌سه‌لاتی
خۆی پوون ئه‌کاته‌وه که نه‌فهرموئ: ﴿إِنَّهُ هُوَ بَدِئُ وَيَعِيدُ﴾ بئ‌گومان هه‌ر خواجه که‌له‌یه‌که‌م
جاره‌وه مه‌ردوم دروست ئه‌کات و هه‌ر خواجه که دووباره‌ی ئه‌کاته‌وه له‌ پۆژی دوا‌ییدا،
هه‌رکه‌سیش به‌و جوژه بی‌ت ئه‌بی ده‌ست وه‌شاندن و تۆله‌ی ئیجگار سه‌خت و به‌تین بی‌ت.

﴿وَهُوَ الْغَفُورُ﴾ وه هه رهئو لی خوشبووه، بههوی نهوه هه رهکس توبه بکات و بگه ریتهوه بولای
 لئی خوش نهی، قاپی نهو توبهیه هه میشه له سه ره پشته و دانا خری له هیچ گه پراوهیهک نیت
 هه چهند تاوان و گونا هه کهی زور گه وره بیت تا نه گاته کاتی گیان دهر چوون و ناو میندی له
 ژیان ﴿الْوَدُودُ﴾ هه نهوه که زور نهو بهنده یانهی خوش نهوی که گوی پرایه لن بوی و ره زامهندی
 نهو پیش نهخن له هه موو شتی، تائه و پادهیه گیانی خوین بهخت نهکن له پیناوی
 ره زامهندی نهودا، نهویش پاده و پله یان بهر نه کاتهوه تا نهو پادهیه خوشه ویستی و
 دوستایه تی به کار نه هیئی له گه لیان، که نهوهش پلهیه کی نهوهنده بهرزو بلنده هیچ زوبان و
 هیچ پینوسی ناتوانی ته عبیری بلئی و بینوسی.... کهواته نهی نهو گیانهی که بهختی نهکات
 بۆ نهو وه هه چوونیش بئ نهی هه برهوا، نهی چی بیت و چ نرخیکی بیی له چاو نهو پله
 بهرزهی که پیی نه به خشی: پلهی دوستایه تی و خوشه ویستی، نهی نهو سزا کاتیهی که
 نهی چهن له جیهانا له ریگای نهودا نهی نهو سزایه چی بئ؟ نهی نهوه چی بئ له حاستی
 دلوی نهو خوشه ویستی بهرزو بلندهی که نهیدا بهو بهندهیه؟ بئ گومان نه بیئری که چهند
 کهس له بهنده کانی نهه زهویه دهست هه لئه گرن له گیان و ژیانی خوین له پیناوی قسه و
 فه رمان و ره زامهندی ناده میه کی وهک خوین کهواته بۆ نهی مهردوم به سۆزو په رۆشه وه
 دهست هه لئه گرن له هه موو شتی خوئی له بهر خواو له پیناوی ره زامهندی خوادا؟
 به راستی گیان هیچ نهوه هه مووئیش و نازاری هیچ نهوه هه مووئهم جیهانه هیچ نهله چاو
 نهو لوتف و میهره بانیه و توژی له ره زامهندی نهو خوییهی که ﴿ذُو الْعَرْشِ﴾ که خاوهنی تهخت و
 باره گای پادشایه تی و خوییه تی ﴿الْمَجِيدُ﴾ که گه ورهیه له زاتی خوینا و له سیفه ته کانی ﴿فَعَالٌ لِّمَا
 يُرِيدُ﴾ هه رچییه کی بوئی نهیکات به باشی هیچ شتی بهرگری ناکات لئی، کهواته هه رکات
 ویستی یارمه تی بهر واداران نه دات وه هه رکات ویستی دوژمن و دهست دروژی که ران له ناو
 نه بات، وه هه رکات ویستی مؤله تیان نه دات تا ماوهیه ک یا هه ر لئی نه گه ری له جیهانا و هه لی
 نه گری بۆ پۆژی دواپی، هه رچی ویست و هه رچی کرد بهر زه و هندی و کار دروستی تیایه و هه ر
 نهوه راسته که نهیه وی و نهیکات نیت نهی نه گه یان نهه؟

هَلْ أَنتَكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ﴿١٧﴾ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴿١٨﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿١٩﴾ وَاللَّهُ
مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ﴿٢٠﴾ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ ﴿٢١﴾ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ﴿٢٢﴾

ئینجا دەست نیشان و نامارژەهەکات بۆ دوو داستان و پووداوی دوورو درێژ کە بەناویانگ و ناسراو بوون لای گۆی گران و بەدرێژی باسەکیان هاتبوو چەند جار لە قورئانا، لەبەرئەو زۆر بەکورتی خستیه بەرچاو، ئەم پووداوانە دوو نمونەن لەوانەی خوا ویستی و کردی، وە دوو نمونەن بۆ دەست وەشاندنەکانی و دوو شیوەن بۆ بانگکردن بۆلای خوا، وە یاخی بوون و پشت تێکردنی بێ پرواکان دوو نمونەن بۆ شیوەی نازار و سزایەکی کە دەست درێژی کەران کردیان دەربارەیی بانگەکرانی پێگای خوا وەهەلگرتنی ئەوبارەگرانەلایەن پڕوادرئەو، بەوینەی داستانی خاوەن لەغمەکانی سەرەتای سۆرەتەکە. ئەم دوو پووداوەشی باسکرد بۆ ئەو تاقمە کەم و بێ دەسەلاتەیی مەککە و بۆ هەموو تاقمیکی تری وەک ئەوان لە هەموو چەرخ و چینی کابۆدڵخۆشی دانەو و نارا مەدان پێیان، ئەفەرموی: ﴿هَلْ أَنتَكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ﴾ نایا پێت گەیشت هەوال و داستانی لەشکر و سەربازەکان؟ لەباتی ئەوانە ئەفەرموی: ﴿فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ﴾ واتە داستانی فیرعەون و گەل و لەشکرەکەیی کە چەند تاوان و دەست درێژیان کرد و چەند بەدەسەلات بوون و لەپاشا خوا لەناوی بردون و موسا و گەلەکەیی پزگار کرد و دەسەلات و پاشایەتی دا بەوان و کردنی بە فرمانڕەوا و کاری بەدەست لە وولاتا، وە داستانی تیرەیی سەمۆد کە زۆردار و بەهیزبوون و عەرەب بوون، ئینجا خوا (صالح) پیغمبەری (علیه السلام) بۆناردن و ئەوانیش سەکنیش و یاخی بوون و ملیان شوپنەکرد تا خوا لە پێشەیی هینان و (صالح) و تاقمیکی کەم کەلەگەلی بوون پزگاری کردن و ئیتر نەیکردن بە حوکمران لەبەر هەر ھۆیە کە خۆی ئەیزانی، کەواتە با پیغمبەر و شوین کەوتوووەکانی دڵخۆش و دڵنارام بن کە سەرکەوتن و زال بوون هەر بۆ ئەوان و ئایینەکیانە، باسەرکێش و یاخیەکانیش بترسن لە دووچاربوونی سزای هەردوو جیهان بەوینەی یاخی و سەرکێشەکانی گەلی رابردو.

ئىنجا واز ئەھىنى لە قسە و باسى پىشوو دوو مەبەستى گرنگ ئاڤاستە ئەكات بەپرونى و بەتوندى:

يەكەم: حال و بارى بىڭ پرواكان پوون ئەكاتەو ئەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنِّي تَكْذِبُ﴾
ئەوانەى كەلە زانينى خوادا بىڭ پروان و بېروا ناهينن بەمەيشەيى وان لە بەدرۆ زانينى
قورئانا و مەيشە بەدرۆى ئەزانن ﴿وَاللَّهُ مِنْ رَحْمَتِهِمْ غَیْطٌ﴾ لەكاتىكا خوا بەدوايانەو ئاگادارە بە
ھەموو شتيان و بەزانين و دەسلەت دەورى داوون، كەواتە ھەرگىز لەدەستى قوتار نابن وە
ئەوانيش بىڭ ئاگان لەو.

دووم: ئەگويزتەو لەباسى بىڭ پروايى و نەگەرەنەوئەى ئەوانەو بۆ باسى بەرزى و بلىندى
قورئان بۆئەوئەى نيشان بدا كە بىڭ پروايى و بەدرۆ زانينى ئەوان نرخی نيه و زيانى نيه
ئەفەرموى: ﴿بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ﴾ ئەوئەى ئەوان بەدرۆى دانەنن قورئانىكى بەرزو پىروژە ﴿فِي لَوَجٍ
تَخْفُظُ﴾ وا لە لەوحيكى پارىزارا و لەدەست كارى كردنى شەيتان و ھەر كەسێ تر، ئيمە نازانين
ئەو لەو حە چۆنە و لەكوئيه؟ چونكە يەكێكە لەو شتە غەيببەنەى كە زانينى نەدراو بەئيمە،
بەس ئيمە سوود وەرئەگرين لەو ناو و ووتنە كەئەم قورئانە دامەزراو و پارىزاراوە لە ھەموو
كارو بېريارا گەرەنەو ھەر بۆلاى ئەو، ھەموو قسەيەتر كە لەو نەھاتين ئېراو تەنھا قسەى
ئەو ئەمينتەو.

وصلی الله وسلم على من أنزل عليه هذا القرآن الكريم وعلى آله وصحبه وكل تابع لهم بإحسان الى يوم

الدين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ﴿٢﴾ النَّجْمُ الثَّاقِبُ ﴿٣﴾ إِنَّ كُلَّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ﴿٤﴾

سوورەتی «الطارق» مەككەییەو (۱۷) نایەتە

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لە سەرەتای ئەم جزمەو وەترا: کەشیوەی گشتی سوورەتەکانی ئەم جزمە، وەك چەند پراوەشاندن و تەقەتەق کردن و بانگ لی کردن بەدەنگییکی بەرز وایە کە بەکاربەینرێن بۆ خەبەر کردنەوێ چەند خەوتووێیەکی خەو قورس! یا بۆ هیئانەوێ هۆشی چەند مەبەستیکی بێ هۆش: یا بۆ ئاوەڕ پێدانەوێ کۆمەنێکی بێ ناگا کە خەریکێن بەیاری و پەقس و سەما و بە هۆسەو چەپلە پێزانەوێ. مەبەستی ئەم جزمە وەك بریتی بێت لە تێخوێن لە ئادەمی و بانگ لی کردنیان بەمەیی بیدارینەوێ، هۆش بکەنەوێ، بیرێ بکەنەوێ کە بێگومان خواپەکیان هەیە و لێپرسینەوێ و پرسیار و تۆلەتان هەیە بەوێنەو نمونەییەکی پوون و پەوانە بۆ ئەو مەبەستە گشتییە جزمەکە.

ئەم سوورەتە نامازەشەکات بۆ سێ پایە لە پایەکانی بیروباوەری ئیسلام: خواپەتی و پەرورەدگاری خوا، پۆژی دوایی و زیندوکردنەوێ، راستی قورئان، بێگومان یەكەمیان گەورەترو گرنگ ترە، بەلکو سەرچاوە و بنەرەتە بۆ هەموو پایەکان و هەموو شتێ لەم ئایینە گەورەدا، کەواتە مافی خۆپەتی ئاوا بە گرنگ بگیری، بەم پەنگ بکری بە یەكەم و سوێندی لەسەر بخوێ، وەکو ئەفەرموێ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ* وَالسَّمَاءِ﴾ سوێند بە ئاسمان، ئاسمان بەمەر شتێ ئەوتری کە بەلای سەرەو بێ، ئینجا لەناو ئەو هەموو شتێ باس ئەکات و بەتایبەتی سوێندی پێ ئەخوات، ئەفەرموێ: ﴿وَالطَّارِقِ﴾ سوێند بەوێ کە لە شەوا دەرەکەوێ ئەوێ کە بە شەو دەرەکەوێ زۆرەو لێرەدا هەموو مەبەست نێ بەلکو مەبەست شتێکی تایبەتی گەورەییە لەبەرئەوێ بەم پرسیارە کە لە قورئاندا باوە بەکارهێنانی بۆ گەیانانی گەورەیی و گرنگی پرسیار لی کراو کە گەورەیی و گرنگی ئەو دەرەکەوێ و تەوێ دەرەخات و ئینجا دیاری و ناوونوسی ئەکات، ئەفەرموێ: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ﴾ نایا چی تۆی زانا و ناگادارکرد

که چیه نهو به شهو دهرکه وتوو؟ واته تو چوزانی نهونده سهیرو گرنکه بیرو زانینی تو پیا ناگات ﴿اَلَيْسَ اَنْتَ﴾ نهو به شهو دهرکه وتوو نهستیره که به پووناکی خوئی کونکهری تاریکیه، نهستیره به تیکرایی نه سیفت و نیشانهی هیه، نه ووتیه هیچ نهستیره کی تایبه تی نیشان نادات وه هیچ پیویستیشی نیه به مهی بپرئ به سر یه کن یا کومه له نهستیره کی تایبه تیدا، به لکو نه برین و باری دیاری نه کردن چاکتره تاوه ک سوین بیت به هه مو نهستیره کان که به شدارن له سیفته تی که باسکرا.

خوای گهره له زور نایه تا باسی ناسمان و زهوی و مانگو و پوژو نهستیره نهکات وه زور جار سویندیشیان پی نه خوات، چونکه به سه رها تیان له هه مو بارو پویه که وه له باره ی شیوه و دیعه و گهران و خولانه وه و هله اتن و ناو بوونیان... هتد، به لکه و رابه ریکی پوون و ناشکران له سر داهینه رو پهره دگار و به ریه به ریان، وه هه ست و دهر وون پارا و نه که نه وه به پروای دامه زراوی به هیز به و خوای پهره دگار، جا له به رته وه خوای گهره لی رده دا نهو سوینده ی خوارد و سویند له سر خوراوه که شی نه مه یه: ﴿اِنْ كُنْ تَقِرْ لِمَا عَلَيْنَا حَافِظٌ﴾ هیچ که س نیه مه گهر وا به سه ریه وه ناگادار و چاودیر. واته هیچ که س بوون و مانه وه و به ریه و چوونی هه مو کاروباری ژبانی له خویه وه نیه و به ریکه وت نیه و به لکو هه مو نه وانه و هرچی بکات و هرچی به سه بیت هه مو ی به ناگاداری چاودیریکه و له ژیر چاودیری نه وایه و هه مو ی به پیی خواست و ته گیر و خواهیشی نه وه، بئ گومان هه مو نیاز و کرده و کانیشی له سر هه لئه ژمیری و نه یان نوسئ به وردی و نه بئ لی پرسینه وه و حیسابیکیش بیت به دوا ی نه وه دا، مردوم هه روا به رنه کراوه به ناره زوی خوئی چی نهکات بیکات و چی نه لن بیلیت، نهو چاودیر و ناگاداره خوای پهره دگار.

به راستی نه ووتیه و دهسته یه نیجگار گهره و سامناکه، و جیگیر بوونی له هر دلنکا به سه بؤ چاره سه رکردنی هه مو لاری و ناله باریه کی، چونکه نه زانی هه ست نهکات که هه میشه و به پیش چاوی نهو چاودیر و ناگاداره وه، وه نه زانی هر گیز به ته نه ناژی و شوینیکی چولی ده ست ناکه وئی، هر چه نه ده دیعه و پوواله ت ته نه بیت و هیچ گیان له به ریکی لی نه بئ و هر چه ند خوئی بشارتیه وه، چونکه نهو چاودیر هیه و هه میشه نامانه یه و هه مو پرده یه نه دپرئ و نهکات به هه مو داشرا وئک، هر چوئن پووناکی نهستیره ده ست کرده کی هه مو پرده ی دوور و دریزی تاریکی کون نهکات. له یه که م جار وه به و سوینده و به ناو پئ دانه وه بؤ لای ناسمان و نهستیره، ده ست نیشانی کرد بؤ بوون و جیگیر کردن (اثبات) ی نهو چاودیر.

ئینجا بۆشهوهی باشتەر دهرکهوی و جینگیر ببی سهرنج پائهکیشتی و ئاوپئه داتهوه به ئادهمی بۆ بیرکردنهوه له پهیدا بوونی خوی، کهله چی دروستکراوه و بووه بهو ئادهمی نایابه که هه موو ژیری و بیری تیایا سهرسامه! بئگومان ههرکس به تهوای چاوی دلی کویر نه بی و سومای لی نه بربایی بیر له وه بکاتهوه دلی پرئه بی له بهوای به هیژ به و چاودیره ئاگاداره ی کهوا به سهریه وه و نه زانی که به هیچ کلۆج ناگونجی پهیدا بوونی خوی و بهرینه چوونی کاروباری بوون و مانهوه ی به بی نهو، نه فرموی: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ﴾ که واته با ئادهمی سهرنج بدات و بیربکاتهوه ﴿مِمَّ خُلِقَ﴾ ئایا له چی دروستکراوه؟ ههرکس نازانی با بزانی ﴿خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ﴾ که دروستکراوه له ناویکی ههلقولای پڙاو به تهکان و به چه سپان ﴿يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ﴾ دهرئه چی له ناوهندی مورغه ی پشتی پیاو و ئیسکهکانی لای سهروی سنگی نافره تهوه.

زانایانی تهندروستی کۆن باوهریان وابوو که نهو ئاوه له هه موو له شهوه دیت و زۆربه ی له میشکدا پهروهرده نه بی و ئینجا نیشته چی نه بی له چه ند ده ماریکدا، جا به هو ی نهوه بی بهرواکان دهم درێژیان نه کرده سهر نه م نایه ته و رهخنه یان لی نهگرت، زانایانی تهفسیریش بهر پهرجیان نه دانه وه و پینه و پهرویان نه کرد بۆ نایه ته که.

به لام قورئان نهو قورئانهیه که نهینی و شته نایابهکانی ههرگیز دوایی نایه و ههرکس له ههر بارنکه وه بدوی دژی ههر سهر شوپی و پوو رهشی بۆ نه مینیته وه و خوا راستی قورئانهکی دهرئه خات درۆی دوژمنه نه فامهکان ئاشکرا نهکات، بۆ نمونه لی رهدها ههر له پنگای زانیاری تازه وه دهرکهوت که نهو ئاوه له ناوهندی نه م دوو شوینه دا دهرئه چی که قورئان فرموی پینش (١٤٠٠) سال له مهو بهر، نهو مو عجیزه گه ورهیه ی دهرخست له سهر دهستی بی بهرواکان و دوژمنهکانی قورئانا، نهوه شتیکی نهینی بوو له زانیانی خواداو به دلی که سا گوزهری نه نه کرد هه تا نیوه ی نه م چه رخی بیسته مه که زانیاری تازه له پنگای خویه وه بۆی دهرکهوت که ئاوی پیاو له ئیسکهکانی مورغه ی پشتیه وه پهیدا نه بی، وه ئاوی نافرهت له ئیسکهکانی سهروه ی سنگیه وه پهیدا نه بی، ئینجا یه که نهگرن له منالدا ناو له ههر دووکیان ئادهمی پهیدا نه بی!

بەرپراستی شتهكه زۆر سهيره و سهرا له كردارى خوا سوپنه مینى، چونكه ئهو دوو شته بهرپروالته زۆر دووین لهیهكهوه: ئهو دلوپه ناوه كه دهرته چى لهو دوو شوینى كه باسكرا، ئهم ئادهمیه ژيرو زانایه كه خاوهنى ئهم ههموو هیزو ووزه یانهیه و پێكهینراوه لهو ههموو بهشو كه رهسته جیاوازانو ئهو ههموو ووردهكاریه كه تیا كراوه و ههتا بێت شته نهینیهكانى باشترو زۆتر دهرتهكهون... ئهو ماوه و مهسافه دوورو درێژهى كه ئهو دلوپه ئاوهى پیا ئهپروا ئهى برى تا ئهبن بهم ئادهمیه زاناو ئیشكه ره ههموو ژیری تیئنهگهیهنى و ئهو دهسته قودرهتهى نیشان ئهدات كه ئهو كردهوه ئهكات وه ئهچرپینى به گونچهكهیهوه كه پهروهردگارى هیه پارێزهر و چاودیرینى بهسهر ئهو دلوپه ئاوهوه تا ئهيكات بهو ئادهمیه!!

لهو دلوپه ناوه تهنها خانهیهكه كه لهوانیه بهووردین نهبینى، نه هیزو نه ههست و نه هۆشو نه ژیری و نه خواهیشی هیه، ههر جیگیربوو له منالدا نا دهست ئهكات به ههول و تیکۆشان بهدواى خۆراكدا، چونكه پهروهردگار بهچلێس و خۆزای دروستكردووه و ههمیشه خۆراكى ئهوى، بههۆى ئهوه ئهنوسى بهدیواری منالدا نهوه و زامدارى ئهكات و ههوزى خوینین بو خۆى روست ئهكات و ههمیشه خوینی تهرو تازهى بو دیت! ئینجا بهبن وهستان و به ههمیشهی دهست ئهكات بهدابەشى بوون و به ملیونهما خانهى لى ئهبيتوه، ئهو خانهیه كه بن هیزو لى زانین و بن خواهیشه، ئهزانى چى ئهكات و خهريكى چیه و چى ئهوى.

بههۆى پێنموونی ئهو دهسته قودرهتهى كه پارێزهر و چاودیریتى؟ ئهم خانهیه ههموو كۆمهله خانهیهكى تازه كه پهیدائهبى لێیهوه دیارى و تایبهتى ئهكات بو پێكهینانى بهشو پارچه و كۆنهندامى لهم كۆشكه تازهى كه ئهیهوى دروستى بكات.... كۆشكى لهشى ئادهمى... بهم پهنگه كۆمهلهیه كۆنهندامى ئیسكى فراههم ئههینى، كۆمهلهتر كۆنهندامى دهمارى، كۆمهلهتر بو پێكهینانى كۆنهنامى ماسولكه، ههروهها تا دواى ههموو كۆنهندام و بهشو پارچه بنهپهتیهكان لهو كۆشكه گرنگه!!

بهلام ئهو كردهویه ههروا ساده و ئاسان نیه و ههروا به گهزاف و گۆتره كارى نیه، بهلكو به ئهوپهڕى ووردهكارى و لیژانى، چونكه ههر ئیسكى جیاوازه و وینهى ئیسكهكانى تر نیه له كۆنهندامى ئیسكیدا، ههروهها دهمارى جیاوازه و وینهى دهمارهكانى تر نیه له كۆنهندامى دهماریدا، و ههروهها ههموو ئهندامى له كۆنهندامهكانى تر دا. جا لهبهرئوه ههر كۆمهلهیه كه ئهپروا بو پێكهینانى ههر كۆنهندامى لهناو خویانا بهشو بهشو بهچهند تاقمىكى تایبهتى،

ھەر تاقمى پارچە و بەشى تايبەتى خۇي پىڭ ئەھيىنى! ھەر خانەيەكى بچوڭ ئەپواو پىڭگاي
 خۇي ئەناسى و ئەزانى بۇ كوئى ئەپواو چى لى داوا ئەكەرى؟! او ھەرگىز ھەلە ناكات، بۇ ويىنە
 ئەو كۆمەلە خانەي كە ئەيەوى چا و پىڭكېيىنى ئەزانى كە چا و ئەبى لە چ شويىنىڭدا بى،
 كەواتە بۇ ئەو شويىنە تايبەتى و ديارى كراو ھەر ئەپوا لىگەل ئەو بۇ ھەر شويىنى بېروا چا و
 پىڭكەيت! بەلام ناپوا بۇ ئەو شويىنە ديارى كراو ئەبى. دەي ئايا كى پىنى ووت: ئەبى ھەر بۇ
 ئەو شويىنە بېرۇيت نەك بۇ ھىچ لايەتر؟ بىڭگومان خوا كە چاودىرو پىرئەزەرى بەرزو بلىندەو،
 ئەو خوايە پىنمىوونى ئەكات و ئەينىرى بۇ جىڭا و شويىنى تايبەتى خۇي، ئىنجا ئەو ھەموو
 خانەيانە بە يەكەيەكە و بە كۆمەل ئىش ئەكەن لە چوارچىوۋەيەكى ديارى كراوى تايبەتى دا
 كە پارىزەرى جۆرى ئەو كۆنەندامە بن و تىپەر ئەكەن لەو، يا تىكەلى بەكەن لەگەل جۆرى
 ترا، بۇ ويىنە ئەو خانەي كە پەرەئەسىنى و دابەش ئەبى بۇ پىڭكېيىنانى چاوى ئادەمى، ھەل و
 تىكۇشان ئەكات بۇ پىڭكېيىنانى چاوى ئادەمى، ھەل و تىكۇشان ئەكات بۇ پىڭكېيىنانى جۆرو
 شىوۋەيە كە تايبەتەمە بە ئادەمىمە، نايەلى شىوۋەي چاوى گيان لەبەرى تر پىڭ بىت، يا
 تىكەل لە دوو جۆرى جىاواز، بەلكو زۆر جار پارىزەگارى نەتەو و نەزادى ئەكات، دەي ئايا
 كى ئەو دەسەلاتە ئەدا بەو خانەيەو كى ئەوۋەي فېر ئەكات؟ لەكاتىكا ھەركام لەو خانە
 سادەيە نە ھۆشى ھەيە نە ژىرى و نە دەسەلات و نە خواھىش، بىڭگومان ھەركەس شىت
 نەبىت بە دلىكى پىر لە بېرواۋە ئەلى: خوا ئەو كارە سەرسوپھىنەرەنەيان پى ئەكات... وە
 ھەركەس ھەر جۆرە گومانىكى لەوۋەدا بىن ئەو كەسە شىاوى ئەو نە قەسە لەگەل بىرى و
 لە ھەموو شىتتى پەست ترو شىت ترە، ئەگەر ھەموو ئادەمى كۆبىرىتەو و داواي پىڭكېيىنانى
 چاوى يا بەشە چاوىكى لى بىرى ناتوان بلىن: ئەو كىرەو ھەمان پى ئەكەرى، دەي كەواتە ئەو
 خانە بى ھىزو بى دەسەلات و بى ھۆش و بى خواھىش و مەيلە چۆن ئەو كىرەو ھەمەرى پى
 ئەكەرى كە ھەموو ئادەمى داماو دەستە پاچەيە لە كىردى؟! ئەوۋەي كە باسما كىر بەشىكى
 زۆر زۆر كەمە لەو ھەموو شتە نايابانەو ئەو كىرەو سەرسوپھىنەرەنەي كە نايەتە ژمارە
 بۆمان. ئەمانە وىنەيان شايتەن لەسەر ئەو تەگىيرو وورەكارىيە كە بەكارھىنراو لەم
 ئادەمىمەدا كە لە يەكەم جارەو لەو دلوپە ئاۋەيە كە ھىناي لىرەدا، ھەموو ئەمانە ئەو دەستە
 داھىنەر پارىزەرو چاودىرە نىشان ئەدەن كە خوا سويىندى خوارد لەسەر بوونى، ھەرچۆنى
 ھەرگاي دل ئەكەنەو، بۇ تىن چوون و دامەزاندەن و ھەرگرتەن و داپشتىنى بېرواي بەھىز بە
 زىندو كىرەنەوۋەي پۇژى دوايى كە نەقامە بى بېرواكان بېروايان پىنى نىيە،

جا به و بۆنه وه و له بهر شه وه نه فهرموی: ﴿إِنَّهُ عَلَىٰ رَجْعِهِ لَقَادِرٌ﴾ به راستی دروستگرو داهینهی ناده می تواناو به دهسه لاته به سسر گیرانه وه و زیندوو کردنه وه ی ناده می ﴿يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ﴾ له پوژنکا - واته پوژی دوا یی - که هه موو نیازو بیرو باوه پو کرده وه نهینه کان دهرنه خرینو ناشکرا نه کرین، که واته چاک و خراپ به باشی دهرنه که ون و جیا نه کرینه وه، کس ناتوانی به دم خوی به پرینیتنه وه هیچ خراپ و ناپاکتی ناتوانی خوی به چاک و پاک نیشان بدات.

به لئی به راستی شه داهینه ره، به دهسه لاته به سسر دووباره کردنه وه داو دروست کردنی یه که م جار شایه تیکی راست و به هیزه له سسر شه دهسه لاته، هه رچوونی شایه ته له سسر کار دروستی و لیژانی و ته گیری پیک و راستی، ئینجا نه گهر شه دووباره کردنه وه نه بئ نه بئ شه هه موو ته گبیرو وورده کاریه به بئ هووده وه به بئ نرخ هه روا به رواو نه بئ دادی خوا دهرنه که وئو به ره می نه بئ، که واته پیویسته شه دووباره کردنه وه، تا هه موو که س بگات به بهرو به ره می کرده وه ی خوی و دادی خوا دهرکه وئو به دی بیت، پیویسته هاتنی پوژی که هه ردوم پووت و قووت ببئ له هه موو هیژو یارمه تی دهری که له م جیهانه دا خراپه و ناپیاری پی نه کردن، وه کو نه فهرموی: ﴿قَالَ لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرَ﴾ ئینجا نیه بو ناده می نه هیچ هیژنک له لایه ن خویه وه خوی پی قوتار بگات، وه نه هیچ یارمه تی دهریکی هه یه بو پزگار بوونی له وه ی تی که وتوو... به راستی دهرکه وتنی نهینه کان له گه ل پووت بوون له هه موو هیژو دهسه لاتن سزاو نارچه ته که به تین ترو چهند باره نه کاته وه، خوا به میهره بانی خوی یارمه تیمان بدات له و پوژه سهخته دا.

له سه ره تای سوهر ته که ووتمان: شه سوهر ته ناماژ نه کات بو سئ پایه له پایه کانی ئاقیده و بیرو باوه پری ئیسلام، تائیره یه که م دووم دوا یی هاتن، شه واته سسر پایه ی سئ یه م که راستی قورئانه، هه رچوونی له یه که م جاره وه سویندی خوارد به دوو شت، شه و لیره شا سویند دووباره نه کاته وه به دوو شتی تر له سسر شه مه بهستی سئ یه مه، نه فهرموی: ﴿وَالسَّمَاءَ ذَاتَ الرَّجْعِ﴾ سویند به ئاسمانی خاوه ن باران، که جار له دوا ی جار له پاش نه مان نه یگیریتنه وه و نه یبارینن

﴿وَأَلْأَرْضِ ذَاتِ الصَّعِصَعِ﴾ وه سویند بهزهوی خاوهن پووهك لهگیا و هه موو سهوزهیهك كهزهوی لهت نهكهن و سهری لی دیننه دهرهوه، یا خاوهن قلیش و لهت بوون بۆ گیا و هه موو پووهكئی لیئی دهریین. سویند بهو ئاسمان و زهوییه ﴿إِنَّهُمْ لَقَوْلٌ فَصْلٌ﴾ بئی گومان قورئان - كه ئهم سووردهت و نایهتانهی پینشو بهشیكن لیئی - وتو و تاریکی پاست و دروسته كه جیاكه رهوهی هه موو ههق و ناههقیكه، ﴿وَمَا هُوَ إِلَّا نَزْلٌ﴾ بئی گومان گالته نیه. كهواته پیویسته هه موو كهس پینمونی لی و مرگئی و پهپرهوی بكات، یهكئی لههوی گهرهیی قورئان و دهسته پاچهیی هه موو كهس لهحاستی نهویه كه ههروشه و تهیهکی له جیگای شیاو و تایبهتی خویایه و پهیوهسته بهوشهكانی دهرهوهی و پێك و پێكه لهگهڵ ئهو مانا و مبهستهی كه ئهو وشهیهی تیا بهكار هینراوه، بهجۆرئ دهست نادا بۆ گۆڕین و دهست كاری، لهم بارهیهوه چهند نمونهیهكمان كردوه لهم تهفسیرهدا لهههوههر، ئهوا لیژهشا دهست نیشان ئهكهم بۆ ئهمهی كه دیت:

بئی گومان شیوهی هاتنی ئاو بهتهكان له ئاسمانهوه و دهرهاتنی شینایی و پووهك لهزهوی یهوه.... كه ئهم دووانه گیان و ژیان نیشان ئهدهن له جۆرئ له جۆرهكانیا، شیوهی ئهو دووانه وهك شیوهی ئهو ئاوه وایه كه بهتهكان ههلهقهولئ له ئیسکی پشت و سنگهوه و نهپژێته ئاو مالدان، لهگهڵ دهرهاتنی بێچوو له تاریکییهكانی مالدانهوه، ژیان ههرو ژیاوه و شیوهكه وهك یهكه و بزوتنهوهكهوهك یهكه. بهیاسایهکی دامهزراو و نهگۆراو، و ههردوو دهست كردی یهك پهروهردگاری و نیشانهیهکی پوون و ناشكران لهسهه پهروهردگاریان كه بئی وینه و هاوتایه له هه موو بارو پوویهكهوه! ههروچۆئ پێك و پێکی ههیه لهگهڵ شیوهی نهستیرهكه كه بهرووناکیهکی كۆن نهكاته تاریکی و ئهو هه موو پهردهیاوه لهت نهكات، ههروها لهگهڵ شیوهی دهرخستن و ناشكراکردنی هه موو پۆشیده و نهینهیهكانی دۆ و دهرهون ئینجا زیاد لهوانه لهم سویندی دوهمهدا دهست نیشان ههیه بهمهی كه بهم قورئانه دۆ و دهرهون زیندوو نهبیتهوه و ئهو هه موو خێرو بیرو بوومهی لی دهستكهوت ئهبئی!!

له پاش ناماژه کردن بو نهو هه موو مه بهسته گرنگانه وهله پاش دهست نیشان کردن بو زیندوو کردنه وهو دهرخستی هه موو نیازو کرده وه نهینه کان، نینجا پروی فرموده نه کاته پیغه مبه (ﷺ) به دلنیا کردن و نارام پی دان و دلخوش کردن و به گوئی پی نهدان و نرخ دانه نان بو نهو هه موو پیلان و بهر بهر هکانی و دوژمنایه تی و بهر بهست و بهر هه لسته ی که بت په رسته کان پی ی هه لئه سان بهر انبه ر خوی و نهو تاقمه که م و بی دهسه لاتهی که له مه که داما بوون به دهست نهو که له مل هوپو سه رکیش و به دهسه لاته وه، پروی فرموده ی تی نه کات و نه فرموی: ﴿إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا﴾ به راستی نهوانه فروفیل و پیلان نه که ن به توندی و هه رچون له دهستیان بیت بو نه هیشتنی ئیسلام و کوژاندنه وه ی پروناکیه که ی ﴿وَأَكِيدُ كَيْدًا﴾ وه منیش بهر انبه ر کرده وه ی نهوان کرده وه نه که م و تۆله ی نهو کرده وه خراپانه یان لی نه سینم، واته نهوانه که له و ناوه بی نرخه دروستکراون به بی هیزو دهسه لات و به بی ژیری و زانین، نهوانه که به و شیوه دروستمان کردوون و دواپوژو چاره نویسیشیان گه رانه وه یه بۆلای ئیمه به جوړی هه موو نهینه کانیان دهر شه خری و به بی نهوه ی هیچ هیزو په نا و دهسه لات و یارمه تی دهریشان بی، نهوانه پیلان و فروفیل نه که ن و نیازی خراپیان هه یه لیتان.

منیش که په روهردگار و به دهسه لات و پاریزمرو چاودریرم و هه موو شتم به دهسته بهر انبه ر کرده وه کانی نهوان و دژی نهوان په هفتار نه که م ﴿فَمَهْلُ الْكَافِرِينَ﴾ که واته مۆله تی بی بهرواکان بده و په له مه که له تۆله لی سه ندنیان ﴿أَمْنُهُمْ رُودًا﴾ دان بگره به خو تا و که منی بوهسته و لییان گه ری تا کاتی خوی دیته پیشه وه، بی گومان نهو مۆله ت دان و دواخستنی تۆله و سزایه هه ر

ئەندازەيەك ببى ھەر كەمە، با بەقەدەر ھەموو تەمەنى جىھان بىت، چونكە ھەموو تەمەنى
 جىھان ھەر كەمە و چاۋ نادا لە حاستى سزاي نەپراۋەى دوانەھاتوويانا خوا پەنامان بدات
 لىي، ئەو دواخستەنە بەرزەھەندى و حىكمەتى تىايە نابى ھەرگىز پەلەى لى بىكرى، ئەم ئايەتە
 ھەرچۆنى ئەو ھەرشە سامناكەى تيا بۆ بى پرواكان، ھەرۋەھا موزدەيەكى گەورەشى تىايە
 بۆ پىغەمبەر (ﷺ) و لەدواى ئەو بۆ يارەكانى و ھەموو بىرۋاداران، موزدەيەكى گەورەى لى
 وەرئەگىرى بەئەو پەرى دلخۆشكردن و پەلەو پاىە بەرزكردنەو و بەكارھىنانى مېھرەبانى و
 خۆشەويستى، ئەوتا لەگەل ئەو دا ھەموو كاروبارى بەدەست خوايە و لە دەستى پىغەمبەردا
 نىە (ﷺ) لىرەدا بەپروائەت ئەوى كردووە بە خاوەن كارو فەرمانزەوا وەك فەرموويەتى:
 كارى ئەوانە بەدەست تۆيە، بەلام پەلە مەكە و لىيان بووەستە كەمى!! بەپراستى
 ئاپراستەكردنى ئەم جۆرە فەرموودەيانە تىماركەرى ھەموو زامىكە و مەلھەم و دەرمانى ھەموو
 ئىش و ئازارىكە و دەرگەرى ھەموو داخ و دوويەكە.

فالحمد لله أولاً وآخر وصلى الله وسلم على من أنزل عليه هذا القرآن العظيم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ﴿١﴾ الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ﴿٢﴾

**سوورەتى «الأعلى»
مەككەيەو (١٩) نايەتە**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(ئىمامى ئەحمەد) ھەدىسى ئەھمىنى لە (ئىمامى ئەلى) يەوہ -خوایىيان پازى بى- کە پىغەمبەر (ﷺ) ئەم سوورەتەى خوش وىستووہ. وەلە ھەحیحى (مسلم) دا ئەفەرموى: کە پىغەمبەر (ﷺ) لەجەئەکان و لە پۇژى جومعەدا ئەم سوورەتەو سوورەتى (الغاشیة) ی ئەخویند، وە ئەگەر جومعەو جەئەن بکەوتنايەتە پۇژى ھەر ئەخویندن واتە لە ھەردوو نوژنەکەدا. بەپراستى ھەقى خۆى بووہ ئەم سوورەتەى خوش وىستبى بەتیکپراى ئەم بوونەومرەى بۆ کردووہ بە شوینى خوا پەرستى بەجۆرئ ھەموو کون و قوژبىن دەنگ ئەداتەو بە تەسبیحاتى خواو ناوو باسى خوا، وە کردووہ یەتى بە پىشەنگایەك بۆ یادو سوپاسى. ھەقى خۆى بووہ خوشى وىستبى، کە موژدەى پىئەدا بە فێرکردنى قورئان و دانیاکردنى لەسەر بیرو لەیاد نەچوونى و بەلینى پىئەدا کەلە ھەموو کارو بارى ئایینەکەیا شتى سووک و پوون و پەوانى بۆ داناوہ.

ھەقى خۆى بووہ خوشى وىستبى، کە باسى تاک و تەنھایى خواو پراستى سروشتى خواو تۆلەو پاداشتى پۇژى دواى تیاىە، کە ئەم سى شتە پیکھینەرى ئاقیدەو ئایینى خواو لەنامەو کتیبە پىشووەکانیشیا ئەم سیانە ھاتوون، بىگومان ناسینى خوا گرنگ ترو لە پىش ترە لە ھەموو شتى، ھەموو بیرو ژیریە دەستەپاچەو داماوو کۆل و کولە لە ناسینى زاتى پاکى مەگەر بەو ناوو سیفەتانەى کە خوا دایناون بۆ خۆى و ئیزنى داوہ بە بەکارھێنانیان و ئەو ناوو سیفەتانەش ئەبى لەسەر بارو شیوہیەك بەکاربھێنرین و وەرگیرین کە شیاوو شایستە بن بۆ خوا، جا ئەوا لەسەرەتای ئەم سوورەتەو فەرمان ئەدا بە پىغەمبەر (ﷺ) لەو بارە یەوہ ئەفەرموى: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ بە پاک و تەمیز پایبگرە ناوى پەروردگارت کە بلندترە لە ھەموو کەس و ھەموو شت، وە

بيپاريزه له هر شتنې كه شياو و شايسته نيه بۇ ښو له گهل ښو، كهواته ښې ناو و
 سيفه تيكي بۇ به كار بهيږي كه له ناييڼي ښيلا ما تې، ښجا ښې مانا و مبه ستيكي لي
 بگري كه بگونجې بۇ خوا، بۇ ويڼه: ناو و سيفه تي (الاعلى) كه ليږدها هاتووه نابې مبه ست
 بهرزي و بلندي بېت له جيگا و شويڼا، بهلكو بهرزي و بلندي له راده و پله و پايداه، بهكورتې
 ښې به جوړې بېت كه له شريعتدا باس كراوه و پړوا دراوه، وهك پوون كراوه تهوه له كتيبه
 باوه پي كراوه كانا.

ناو بردنې خوا و به پاك و تهميز راگير كړدنې تهنها به ووتن و به دهمې پروت پيك نايهت،
 بهلكو ښې له دموونهوه دهست پي بكات و مانا و مبه ستي ښو سيفه تانه له دلا ناماده بېي،
 دل و دموون بڙي به پوونكي پيت و فريانهوه.

ښم فرمانه له يه كهم جاروه بۇ پيغه مېره (ﷺ) وه كاتې ښم فرمانه هات دهست بهجن
 گوي رايه لي كړو فرمووي: ﴿سبحان ربي الاعلى﴾ فرمانې دابه موسلمانان كه ښو پرسته يه
 بلين له سوجه كانيانا، هرچونې كاتې نايه تي ﴿سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ هاته خواره وه،
 خوي فرمووي ﴿سبحان ربي العظيم﴾ وه فرمانې دا كه ښو پرسته يه بخه نه ركوعه كانيانه وه.
 ناي بوجي فرمووي: ناو كه ي به پاك راگرو نه ي فرموو زاتي پرموردگار ت به پاك راگرو؟
 له وه لا ما ښو ترې:

يه كه م: به پاك راگرتنې ناو كه ي ښه گه پښتوه بۇ به پاك راگرتنې زاتي پاكي.
 دوهم: ښو ي كه دهست بدا بۇ پاك راگرتن تهنها ناو و سيفه ته كانيه تي، وه ښو ي كه
 بېرو ژيريې بتوانې پي بكات هر ښو ناو و سيفه تانه، ښتر هه موو بېرو ژيريې به له حاس تي
 زاتي بې ويڼه ي كول و كول و سرگرده نه تيا يا و به هېچ كلوچ پوي تې ناكات، مگر
 له پريگاي ښو ناو و سيفه تانه وه كه بهلگه و ښيښانه ي ښا كرا هه نه له سريان و نايته كانې
 قورنن پښوونيمان ښه كن بويان، وهكو ليږدها ښه فرموي: ﴿الَّذِي خَلَقَ﴾ ښو پرموردگار ته كه
 هه موو شتي دروست كړد، ﴿كَرَّمَ﴾ ښجا وهك دروستي كړد پيك و پيكي كړدن و يه كسانې
 كړدن له مه دا كه به لي زاني و به پي ي بهر ژموه ندي دروستي كړدن، وه دروست كړدنې هه موو
 جوړيكي تير ته واو كړد و گهياندي هه پېرې راده و پله يه ك كه شياو و شاياني ښو جوړه بېت.

﴿وَالَّذِي قَدَّرَ﴾ وه نمو پەروەردگارەت کە بڕیاری دواوە و دیناوە بۆ ھەموو دروست کراوی کارو پیشەو مەبەست لە دروست کردنی، وه ھەموو جوړیکی دروست کردووه لەسەر ئەندازێکی دیاری و تایبەتی لە ھەموو بارو پوویەکی یەو، ﴿ئەندێ﴾ ئینجا پڕنموونی کردووه بۆ نمو کارو پیشەو مەبەستە کەبۆی دروست کراوه، وه ئاڕاستە ی کردووه بۆ ئەو ی پتووستە بۆی و پتووستی پت ی ھەبە، وه ھەموو شتێ ھەلنەستی بەکار و پیشە ی خۆی و ئەو ی بۆی دانراو و ئاڕاستە کراو بۆی، بەجێ ی ئەھینێ بە سورشت یا بەخواھیش و مەیلی خۆی. ئەمانە ی کەباس کران لە ھەموو ئەم بوونەو ھەردا ھەن. گەر وە بچووی، نەرخدارو بێ نرخی. ھەموو جوړە شتێ پڕک و پێک و تیرو تەواو دروست کراو و ئامادە کراو بۆ بەجێ ھینانی کارو فەرمانی خۆی. ھەموو جوړی مەبەست لەبوونی دیاری کراو، پڕک خراو بۆ بەجێ ھینانی ئەو مەبەستە بە سووک و ئاسانی... وه ھەموو دروست کراو ھەکان بە کۆو کۆمەلی شیاو و گونجاو و پڕک خراو بە سووک و ئاسانی بۆ ھەلسان و بەجێ ھینانی کاری گشتی، ھەرچۆنێ بەیەکە یەکەش پڕک خراو ئامادە کراو بۆ بەجێ ھینانی کار و فەرمانی تایبەتی و یەکە یەکە، ھەر زەرە یە بەتەنھا پڕک و پێکی و گونجاوی خراو تە بەینی کار ھەبا و نیو ترۆن و ئەلەکترونی، بەوینە ی پڕک و پێکی و گونجاوی و ھاوکاریە کە ھەبە بۆ کۆمەلە ی خۆی لە بەینی مانگ و خۆر و ئەستێرەکانا، ھەردوو وە ک یەک پڕگە ی خۆیان ئەناسن و کار و فەرمانی خۆیان بەجێ ئەھینن....

سێل و خانە یەکی زیندوو دروست کراو یکی تیرو تەواو و ئامادە کراو بۆ ھەلسانی بەکار و فەرمانی خۆی، ھەرچۆنێ بەرزترین گیان لەبەر پڕک خراو و ئامادە کراو بۆ بەجێ ھینانی کار و فەرمانی خۆی، لە زەرە یە کەو تە کۆمەلی خۆی، ھەر وەھا لە سێل و خانە یە کەو تە گەورە ترین گیان لەبەر چەند ڕادە و پلە یە ھەبە، ھەموو ئەوانەش دروست کراو یکی تیرو تەواو و ئامادە کراو بۆ کار و پیشە ی خۆیان شیاو و گونجاو و ھاوکاری یە کترن، ئەم

بوونەومرە شاھەتەئىكى حازىر ئامانەتە لەسەر ئەوئەى كە باسكرا. مەردوم ئەگەر دەرگاى دلى دانەخراپى و بىنايى سۇمايى لى نەبىراپى ھەست بەراستى ئەم مەسەلەتە ئەكات، ئىتر پادەى زانىارى و خوئندەوارى ھەرچۇن بىن، ئەم مەسەلەتە ھەرچەند ئاوا پوون و ئاشكرايە بەلام پىويستە ھەموو جارى بېوا تازە بىكرىتەو و بىتەوتر بىكرىت بەيىر كىردنەو و ئاوردانەو بۇلاى ئەم ھەموو بەلگە و نىشانە پوونانە كە خوا دايانان لەم بوونەومرەدا، وەك قورئانىش لەم دوو ئايەتە كورتەدا دەست نىشانى بۇ كىردىن و لە دەيان ئايەتى تردا سەرنىجان پائەكىشى و فەرمان ئەدات بەو بىر كىردنەوئەى.

لەم بارەىوئە پىم خوئش بوو چەند وئەو نمونەىەك بخەمە بەرچا و كە سەروكى ئەكادىمى علوم لە نىوئۆرك (ا. كرىسى مۇرىسون) باسى كىردون لە كىتەبى ناوېراوى بە (ئادەمى بەتەنھا پاىەدار نابى) پىم خوئش بوو وئەو نمونە لەو كىتەبە بىنم بۇ ئەوئەى مۇسلمانان باشتەر غىرەتەيان بىتە جۇش و لەبەرئەوئەى زۆر كەس لە پۇلە نەشارەزاكانى ئىسلام قەسى ئەوانە باشتەر كارىان لى ئەكات و بەقسەى ئەوانە باشتەر دلىئا ئەبنا ئەو زانايە ئەلەت پەلەومرو بالندە ھەرچەند بېوا و دووربەكوئەتەو ھەلە نايىت و پى ئەباتەو بەمىلانە و جى و شوئەكەى، ئەوئەتا ئەبىنى چۆلەكەى بولبول كە ھىلانەى كىردو و لەبەر مەلەكەتا و لەپايزانا كۆچ ئەكات بەرە و خوار، بەلام لەبەھارا كە ئەگەرىتەو دىتەو بۇ ھىلانەكەى خۇى.

لەمانگى ئەىلولدا چەند تاقم لە زۆربەى بالندەى ئىمە - واتە ئەمىركا - ئەفەن بەرەو خوارووى وولات، زۆر جار ھەزار مىل ئەبەن بەسەر دەريادا بەلام ھەلە نابى و ئەگەرىنەو بۇ جىگاى خوئان، كۆتر لەناو قەفەزا بەمۇى دەنگى ئەتارى و بەرەلا ئەبىت و زۆر بەسەرگەردانى ئەگەرى لەپاشا دىتەو بۇ شوئەكەى بەبى لى تىكچوون، مىش ھەنگ بۆشەك (خلىە) كەى خۇى ئەدۆزىتەو لە ھىلانە و لەناو دارو درەختەكانا ھەرچەند باى سەخت و بەتەوژم ھەلەكات و ھىچ نىشانەو بەلگەىەكى بۇ نەمىلەتەو، جالجالۆكە خانووەكەى ئەتەنى بەجۆرى زۆر لە تەنىنى ئادەمى پىك و پىكتەر، ئەگەر ئادەمى زۆر جار ھەلە ئەكات و تەنراوئەى دووبارە ئەكاتەو ئەو ھەرگىز ئەو ھەلەىەش ناكات، ئىنجا كە ئەتەنى شتەكى لىنجى لى ئەدا وەك

سړینش و که تیره بهمه تهنراوه که یی نه به سینه توره و قایمی نه کات، کاتن بایه یا گیزه لوکه یه ک
لنی بدات تیکی نادات و له باریتره و نهو شته لینجه نه گهر میشی پیوه نیشت نه یگری بوی و
نه بی به خوراک بو جالجالوکه که، په پوله یه کی می با هلینه گری و له کونیکه و نه یکات به
ژوریکا، جا دواي ماوه یه کی کهم نیشاره تی نه دا به نیره که یی له هر شوینن بیی، نه ویش
خیرا نهو نیشاره ته و نه گری و و لاسی نه داته و ده یی نایا نهو په پوله می یه نیزگی
په خشی پی یه؟ یا نیره که رادیوی پی یه؟ تله فون و رادیو دوو شتی نایابن بو نیمه و به
گورجی قسه و هوالمان نه گه یه نن به یه کتر، به لام خو مان به خو مان هیچمان پی ناکری و نه بی
نه وانه به کارینین و به سینه توره به وانه و، که واته په پوله که له نیمه پیشکوتو و ترو بالاتره
که پیویستی نیه بهو جوړه شتانه خو یان به خو یان کاره که یان به سهر نه بن!

زانای ناوبراو له کتیبه که یا نه مانه و چنده شتی تری سهر سوپه ییتر باس نه کات و
نه یان خاته بهر چاوو، له لایه ن میرووله و چنده گیانله بهری تر، ناوی و غهیره ناوی، و له باره یی
درهخت و پوهه که و. نیجا نه لی بی گومان په رومردگاری هیه پرینمونی نه مانه نه کات بو
به جی هینان و به دی هینانی نهو هه موو کارو کرده و شته سهر سوپه ییترانه، به لی بی گومان
خوایه کی په رومردگار هیه پرینمونی نه وانه و غهیری نه وانه نه کات لهو هه موو روستکرا وانه،
که وړه و بچو و کیان، نهو خوایه ش نه ویه خوی پی ناساندین له سهره تای نه م سووره توره به
﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝ (۱) الَّذِي خَلَقَ مَوْتَی ۝ (۲) وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ۝ (۳) ....﴾

نهو چنده نمونه یی که باس مان کرد به شیکی کهم بوو له و یی نهو زانایه له کتیبه که یا
باسی کرده و، هر چی نهو زانایانه ش و توو یه تی به شیکی زور زور کهمه له و یی که ناده می
پی ی پی بردو و و باسی کرده و له باره یی پوهه و گیان له بهرانه و، هر چیش و تراوه
له کون و له تازه و به شیکی زور زور کهمه له و یی که نه م دوو نایه ته کورته ده ست نیشانی بو
نه کهن له م بوونه و مره که وړه و فرا وانه دا که نیمه هیچی لی نازانین مه گهر نه ندازه یه که زور
که م تره له کهم!!

وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ﴿٦﴾ فَجَعَلَهُ غَنَاءً أَحْوَى ﴿٥﴾ سَتَرْتُكَ فَلَا تَنسَى ﴿٦﴾ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ

﴿وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى﴾ وه پەروەردگار تەسبیحە کە هەموو جوړە سەوزی و پووەکیکی لەزەوی دەرھینا کە هەر جوړی بۆ خواردنی جوړە گیان داری دەست ئەدا و چاک و شیاو و بۆی. بەلێ خواى گەورە ئەم زەوییهى دروست کرد و خۆراکی تیا دانا بۆ هەموو جوړە گیان لەبەری کەبەسەرپشتیدا بگەڕێ یالەناوسکیداخۆی داشاردبێ یابەلای سەروویەو وە بفرێ.

ئەو سەوزە و لەوێرە لەیەكەم جارىیەو سەوزە، لەپاشا بەرەو زەرد بون ئەو هەتا ئەبێ بەپووش و رەش دانەگی سێ وەکو ئەفەرموی: ﴿فَجَعَلَهُ غَنَاءً أَحْوَى﴾ ئینجا گێرایی بە پووشینکی رەش داگەراو، بێگومان بەسەوزی دەست ئەدا بۆ لەوێر، وە بە پووشی دەست ئەدات وەك لەو بەینەشا هەر دەست ئەدات، کەواتە لە هەموو بارو کاتیكا هەر بەکارە بۆ ئەم ژيانى جیهانە، بە فرمان و بێراری خواى پەروەردگار. ئەوێ بەسەر ئەو لەوێرەدیت کە یەكەم تەپو تازەو شیرینە و بەماوەیەکی کەم ئەمرێ و ئەبێ بە پووش و پەلاش. ئەم بەسەرھاتە وینە و نمونەیه و دەست نیشانە بۆ ژيانى جیهان کە چەند شیرین و دلپەینە و کەچی بە ماوەیەکی کەم نامینێ و تێ پەڕنەکات...

لە پێشەو وە باسی پێنموونی خواى کرد بە شیوەی گشتی. ئینجا بەلێن ئەدا بە پێنموونی یەکی تایبەتی بە پێغەمبەر (ﷺ) کە گەورەترین مۆژدەیه لەیەكەم جارەو بۆ ئەو لەپاشا بۆ ئوممەتەكەى. لەم بەلێن و مۆژدەیه دا پابەر و موعجیزەیهکی گەورە بەدی هات. ئەو هەتا بەم ئایەتە كەلە سەرھاتای پێغەمبەرتی یەو هاتە خوارەو و هوالی دا بەهینانە خوارەوێ ئەم قورئانە و فێرکردنی و لەبەرکردن و لە بیرنەچوونەوێ، ئەم هەوالەش بەرێك و راستی بەدی هات. ئەفەرموی: ﴿سَتَرْتُكَ﴾ ئیمە بە سروش قورئانت بۆ ئەنیرین و ئەتەكەین بە خوینەری و لەبەری ئەكەیت ﴿فَلَا تَنسَى﴾ ئینجا تۆش لەبیرت ناچیتەو وە ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ مەگەر ئەوێ کە خوا ویستبیتی و حەزی کردبێ.

ئەمە موزدەيەكى زۆر گەرە بوو بۇ پىغەمبەر (ﷺ) دۇنيا و دۇنارامى كرد لەبارەى ئەم قورئانەو كە شىرىن و خوشەويست بوو لە دلى بەفەريا و زۆر بەسۆزو بە پەرۆشەو خەرىكى ئەبوو، وە زۆر غەمى لەبىر چوونەوئى بوو، تا ئەو پادەيە نە ئەوەستا تا (چوبەرئىل) لى بىتەووە بە پەلە لەگەلى ئەى ووت. وەك لە سوورەتى (القيامة) دا باسى كرد، تا خوا موزدەى دايە و ئەركى ئەوئى لە كۆل خست و مەترسى لەبىرچوونى لەدل دەرکرد.

لەپاش ئەو ئەمە موزدەيەكى گەرە بوو بۇ ئومەتەكەى، ئەمانىشى دۇنيا و دۇنارام كرد لەسەر بنەرەتى ناين و ئاقيدەكەيان. بەمەى لەلايەن خۆيەو هاتووە و خۆى پارىزەرەتى و لەدلى پىغەمبەرەكەيا راگىرو دامەزراوى ئەكات. وە ئەمەش بەشىكە لەپىزو گەرەيى ئەم ئايىنە لای خوا، بەشىكە لە نرخ و بايەخ پىدانى لەتەرازووى خوادا، سەبارەت بەم پرستەيە ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ زانايان چەند شتىكيان ووتووە، ئەوئى كەلە دلا بەهيزترو جىگىرتريى ئەمەيە كە مەبەست پىى پوونگردنەوئى بى سنوورى و بەر مەرەخەسى خواهيش و مەيلى خوايە واتە پاش ئەو موزدەو بەلىنى خوا كە دەست نادا بۇ گۆپان و بۇ بەدى ئەهاتن.

پاش ئەوئەش هەر هېشتا شتەكە لەچارچىوئەى خواهيش و مەيلى خوا دەرناچى و ئەگەر مەيل بكا لەبىرى ئەچىتەو، بى گومان ئەو مەيلەس ئاكات. وەك ئەفەرموئى: ﴿وَلَيْنَ شَيْئًا لِّذَهَبَ بِاللَّيْلِ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ ئەگەر مەيل بگەين و بەمانەوئى ئەوئى كە سروسشان كردووە بۆت نايهينلن. بى گومان ئەزانين كە مەيل و خواستى ئەوئەشى نەركردو، كەواتە لەسەر ئەم پايە بەلىن و موزدەكە بەهيزتر ئەبن، چونكە وانیشان ئەدات كە بەهيج رەنگ لەبىرچوون پوو ناداو هيج مۇيە نىيە بۆى بىجگە لە مەيل و خواهيشى خوا كە ئەوئەش ئاشكرايە نابى...

جىگىركردن و دامەزراندنى بپوا بەبى سنوورى و بەر مەرەخەسى مەيل و خواهيشى خوا لەدل و دەرونا زۆر بەكەلك و بەكارە بۇ بەندە بۇ ئەوئەى هەميشە خواى لەيادبى لە هەموو كاروبارىكيا. وە بۇ بەهيزكردنى بەندەيى بۇ خوا و چاو لەبەرى بۆى و لە خۆنەگۆپان لە هەر كردەوئەيكى چاك كە پىى هەلسى.

جا لهبر گهوهری و بهنرخى ئه و برهویه قورئان له گهلى له ئایه ته کا نیا خه ریک ئه بى بۆ فرهام هئان و بههیز کردنى ئه و برهویه خوای مه ره بان ئه و موژده گه وره یه یدا ﴿إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى﴾، چونکه به راستى ئه و خواجه زانایه و ئاگارداره به هه موو شتىكى ئاشکرا و هه رچى پۆشیده و نه ئی یه. که واته زانیویه تى ئه و به لئین و موژده یه زۆر به جئیه و پر له بهر ژده و نه دییه، له بهر ئه وه موژده که ی داو به دى هه چنا. ئینجا موژده و به لئینى تر ئه دا به پئغه مبه ر ﴿ﷺ﴾ که گشتى یه ئه فهرموى: ﴿وَيُخَوِّفُ لِّلْئِسْرَى﴾ ئیمه یارمه تى تو ئه ده ین هۆشیار و گه نجاوت ئه که ین بئ گير و گرفت بۆ ره فقا رکردن به ئایین و شه ریه تى که سووک و ئاسانه وه رگرتن و تئگه یشتن لئى. ئه مه هه رچۆنى موژده یه کى گه وره یه بۆ پئغه مبه ر ﴿ﷺ﴾ له یه که م جاره وه و له پاشا بۆ ئومه ته که ی. هه روه ها سروه تى ئایینه که ده رئه خات، وه حه قیه تى بانگو و بانگو وانه که ی پئغه مبه ر ﴿ﷺ﴾ پوون ئه کاته وه و سوود و که لکى ئاشکرا نه کات بۆ ژیان و جیهان. ئه و پئغه مبه ره نازیه ﴿ﷺ﴾ که خوا خستى یه سه ر ئه و پئگا و بهرنامه راست و په وانه، ئه و پئگا سووک و ئاسانه ی دایه بهر له هه موو ژیانیا.

که واته به هه چ کلۆج نارئیکى و دژایه تى نه بوو له م بوونه و مرده مه گه ر له گه ل ئه و که سانه ی که لایاندا له پئگا و هئلى راستى ئه م بوون و بوونه و مره گه وره یه، ئه وانه ش هه چ جۆره کئش و نرخیکیان نییه کاتى که به راوورد کرین له گه ل ئه م جیهان و بوونه و مرده ئه و پئگا راسته ی دایه بهر به سووک و ئاسانى. سووک و ئاسانى له ده ستیا، له زوبانیا، له هه موو هه نگاوئیکى، له کرده ویا، له یرو بۆچوونیا، له هه موو کار و بارى و ژاره سه کردنى هه موو کار و بارى له گه ل خوى و له گه ل مه ردوما، به لئى پئغه مبه رمان ﴿ﷺ﴾ به و جۆره بووه له هه موو کارئیکا. له هه ر دوو کارئیک که بخرایه ته ده ست و ئاره زوى خوى هه میشه ئاساتر یانى هه لئه بژارد. وه که له حه دیسئیکى سه حیحدا هه یه که (بوخارى) و (موسلیم) ئه یه ئن له دایکى ئیمانداران (عایشه) - خوا لئى پازى بئى - هه روه ها له حه دیسئى تردا که له سه حیحى (بوخارى) دا هه یه هه ر له دایکى ئیماندارانه وه: که پئغه مبه ر ﴿ﷺ﴾ له هه موو که س نه رم و نیا تر بووه له ناو مال و خیزانیا، زۆر به م به پئ که نین و زه رده خه نه بووه له ناویانا. وه به حه دیسئى تری سه حیحى (بوخارى) دا ئه فهرموى: ئه گه ر کاره که رو که نیه کئى ئیشیکى

پىنى بكهوتايه به سووك و ئاسانى ئه چوو به دىيه وه، واته هيچ پهنگ ده عيه و دوماى نه بووه
تانانته له حاستى كاره كەركيشدا!

له پۇشاك و خۇراك و پىن خەف و ھەر شتى تردا ھەميشه كام سووك و ئاسان و كەم ئەرك
بووبى ئەوھى ھەلبەردووھ بۇ خۆى. وەك باسكراوھ له كتيبه كانى سىره تا، ھەركەس ئەيهوئ
به درىژى ئاگادار ببى با سەرنجى ئەو كتيبانە بدات بەتايبه تى كتيبى (زاد المعاد). وە
لەبارەى فرماندان و ھاندانى لەسەر بەكارھينانى سووك و ئاسانى نايەتە ژمارە و باس كردن
له پيش ھەموو شتيكدا كار و كردەوھى ئايىن و ئاقيدە و خوا پەرستى كەداوا ئەكات و فرمان
ئەدا بە سووك و ئاسانى بىرى بەريۆھ، بەبى زۆر لە خۆھينان و زۆرە ملەيى، يەكئ لەو
فرمودەيانە ئەم حەديسەيە كە (بوخارى) ئەيھينئ: (إن هذا الدين يسر) بەراستى ئەم
ئايىنە سووك و ئاسانە، (ولن يشاد الدين احد إلا غله) وە ھەركەس ئەم ئايىنە بەسەخت و
گرانى بگرئ و زۆرە ملئى تيا بەكار بيئن ھەرگيز پئى بەجئ نايە و پەكى ئەكەوئ. واتە
ئەوھى پئويست كراوھ لەسەرى بەجئى بيئن و ئيتەر ھەر ئەندازەيەك پئى كرا بە ئاسانى
بيكات و زياد لەوھ خۆى تەنگەتا و ئەكات. وەلە حەديسئ ترى (بوخارى) دا ئيسلام (ان
المنبت لا ارضاً قطع ولا ظهراً ابقى) بەراستى ئەو كەسەى كەلە سواری دا بەتەواوى و لاغ تاو
ئەدات نەھيچ رینگا و مەسافەيەك ئەبەرئ و نەھيچ و لاغيكيش ئەھيلىتەوھ بۇ خۆى، واتە
ھەركەس بيوئ ھەموو كار و فرمانى ئايىن بەجئ بيئن پئى بەجئ نايە و پەكى ئەكەوئ، وەك
سواری كە بەتەواوى تاو بدات و ھيژ بېرئ لەولاغەكەى، ئەو و لاغەى پەكى ئەكەوئ و ناميئن و
ھيچ رینگاش نابەرئ.

لەبارى مامەلە و كرين و فروشتەوھ (بوخارى) حەديسئ ئەھينئ: (رحم الله امرأ سمحاً)
مىھرەبانى خوا بۇ كەسئ كەچا و پۇشى كەريئت (اذا باع) كاتئ ئەفروشن (واذا اشترى)
و مكاتئ ئەكېرئ (واذا اقتضى) وە كاتئ داواى قەرز ئەكات و ئەيسينئتەوھ...

سووك و ئاسانى لە دلى پيرۆزى پىغەمبەر دا (ﷺ) جيگىرو خوشەويست بوو. وەسەختى
و تەنگى بيئزو بووھ تا پادەيە ناوئ سووك و ئاسانى بيگەيەنئ پئى خوش بووھ و بيزار
بووھ لەناوئ كە سەختى و تەنگى پيشان بدات، لەم بارەيشەوھ (بوخارى) حەديسئ ئەھينئ
له (سەعيدى كورپى موسەيەب) ئەو كەباوكى ھاتە خزمەت پىغەمبەر (ﷺ) ئينجا فرمووى
پئى: ناوت چيە؟ ئەويش ووتى: (قزن) - واتە سەخت و گران - ئەميش فرمووى: نەخىر تۇ

(سهل) يت نهویش نهئى: ناوى كه باوكم لىي ناوم نايگۆڧم! (سهعيد) نهفهرموئى: ئىنجا دواى نهوه ئىتر سهختى و نارهحتى له ئىمه نهبراو هر مايهوه.

رهوشت و سىرهتى پىغهمبەر (ﷺ) ههمووى چهند لاپهريهكه له ئاسانى و چاوپۆشى و نهرمو نيانى له ههموو كارو باريا. بۆ ويئه: جارى پياويكى كۆچيرو لادىي دىته خزمهتى داواى شتىكى لى نهكات نهویش شتهكى پىنهدا ئىنجا پىي نهفهرموئى: چاكهم كرد لهگهلت؟ نهویش نهئى نهخىر چاكهت نهكردو چاك نهجولايتسهوه لهگهلم! بهموى نهوه موسلمانان خهشمناك نهبن و ههلهسن بۆي، پىغهمبهرىش (ﷺ) ئىشاره نهكات بهوهى وازى لى بىنن. ئىنجا نهچىتهوه مال و نهئىرى به دواى كابراو شتى تىرى نهداثى. ئىنجا نهفهرموئى: ئايا چاكهم كر لهگهلت؟ كابراش نهئى: بهئى: خوا پاداشتت بهخىر بداتهوه ئىنجا نهفهرموئى: تۆ كاتى خۆي لهناو هارهلهكانما نهوت ووت كه ووتت نهوان دلگران بوون پىي، ئىنجا نهگهر حمز نهكهيت نهوهى كه ئىستا ووتت لاي من لهناو نهوانىش دا بىلئى، با نهوهى له دليانا هيه دهربارهى تۆ با نهمنئى، نهویش نهئى: بهئى باشه. ئىنجا بۆ بهيانى دىتو، پىغهمبهرىش (ﷺ) نهفهرموئى: ئهم پياوه نهوهى ووت كهووتى، ئىنجا من شتى ترم دايه لاي وايه ئىستا پازى بووه، ئىنجا پىوى كرده كابراو فهرمووى: ئايا وايه؟ كابراش ووتى بهئى، خوا پاداشتى چاكهت بداتهوه، لهپاشا فهرمووى: ويئه و من و ئهم پياوه وهك پياوى وايه كه حوشترىكى بىي و ياخى بووى لىي، لهپاشا مهرى بكهونه دواى بۆنهوهى بىگرن، كهچى تابى ياخى تر بىي، ئىنجا خاوهن حوشترهكه بانگى نهو مهرىمانه بكا بلى لىي گهرىن بۆ خۆن چونكه باشر نهيناسم و بهزهيم هيه بۆي، ئىنجا نهو خاوهن بچى بۆي و گيا و پوشى بۆ ببا تا وورده وورده بپهينتهوه و لهبهردهميا خۆي خوس بدات و نهویش بارهكهى بخاته سهر پشت و خۆيشى بقونىته سهرى، نهگهر من جلوهگىرى ئىوهم نهكردايه و بتان كوشتايه نهچوووه ناگر، ئابه و جۆره سووك و ئاسانى و نهرمو نيانى و بهو دل و دهرىنهوه ياخى و تاراوهكانى رام نهكردن و پايئهكىشان بۆ گوپرايهلى خوا. ويئه و نموونهى زۆر زهبنه هيه له رهوشت و سىرهتيا كه ههموو بهرهمى نهو مۆڧهيهبوو كه پهروهرى پىيدا، نهو ئادهميه بهرزو بهرپىزو خوشهويست و رىنموونى كراو بۆ ئاين و بهرنامهى پاست و رهوان و سووك و ئاسان خوا بهو جۆر و شيوه هيناي بۆنهمهى نهو بانگكردنهى خوا و نهو سپارده كه وريه ههنگرى و بىگهينئى به ئادهمى و جيهان، بهو جۆرهى خوا ويستى گهياندى، خوا پاداشتى بداتهوه لهباتى نهو ئايينه گهروه و ئهم ئادهمى و جيهانه.

هر کس له گهڼ هم شهرىعت و بهرنامهى خوادا بگهړئ له هموو کات و شوين و به سهرهاتا سووک و ناسانى نه بينئ، وه هر گړيه بيته پښکاي بوى نه کاته وه، له هموو تهنگاوى و ناروحه تيه کا گوشادى و پرحه تى داناو، ثاقیده و بپوايه کى سووک و بن گړئ و به ناسانى نه چي ته دل وه و ژيرى وهرينه گړئ، ته نها خوايه کى پهر و مردگارو بن وينه که هموو شتى دروستکردو وه له ناو به نده گانيا پينغه مبرانى نار دو وه بوى نه وهى به نده گاني خوا بگړنه وه بولاي پهر و مردگاريان و تيان بگه يهن مبهست له بوون و دروستکردنيان، نينجا نرک و ته کليفيان به پنى ده سلات و توانايه. له کاتى تنگى و ناچاريدا قهده غه گاني پهر واداو به و جوړو شيوه ي که زانيان فهرموويانه!

له پاش نه دو موژده گوره يه ي که داي به پينغه مبر (ﷺ) نينجا فرمانى پى نه دا به راگه ياندى ثابن و په يامه کى که سهرانسهر په ندو ناموژگاريه، نه فهرموئ: ﴿فَذَكِّرْ﴾ نينجا ناموژگاري بکه، ناموژگاري مبروم بکه به وهى سروشمان کرد بوټ ﴿إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَى﴾ نه گهر ناموژگاري سوود بگه يهنئ، بن گومان ناموژگاري سوودى هر نه بنى کهم يا زور هرگيز هيچ چين و تاقمى و هيچ ولاتى خالى نابى له گوئ گرو سوود وهرگر، هرچند خراپه ولات دابگړئ و دل په ق و تاريخ ببئ، بن گومان ناموژگاري پيوست بووه له پينغه مبر (ﷺ) سوودى بووبئ يان نا که واته مبهست له م پرسته يه چيه نه گهر ناموژگاري سوود بدات؟ له وه لامدا نه لنين: مبهست نهنگ گرتن و ته سهردانه له و تاقمه سرکيشانه ي که خويان بهزل دائه نا و گوئ يان نه نه گرت، به وهى که دووره ناموژگاري کاريان تن بکات، وه مبهست هه ولدانه به دل په قى و دل موژکراوى نه وانه، وه باوه به کاره ينانى هم پرسته يه بوى که سى که خهريک بيټ به ناموژگاري نه و جوړه که سانه.

يا ئەلەين: مەبەست بەرگری کردنی پێغهەمبەر بوو (ﷺ) لەو ھەموو داخ و مەراقەى کە ئەبجەشت لەسەر بپروا نەھینانی ئەو تاقە سەرکێشە کە بە ھەموو جۆر خەریک ئەبوو لەگەڵیان و نامۆگاریەکەى کارى ئى نەئەکردن واتە پاش ئەوەى تۆ ھەلسای بە ئەرك و پێویستى سەر شانتا ئیتەر تۆ ھیچت لەسەر نیو و مردوم بە ئارەزووى خۆیان دوو جۆر دوو تاقمن و ھەر جۆر تاقمن پێگای تاییبەتى و کردەوێ تاییبەتى خۆى ھەلئەبژێرى و ھەرکام ئەکات بە سەرئەنجام و بەرھەمى پێگا و کردەوێ خۆى، وەك دەرئەکەوێ کە ئەفەرموێ:

﴿سَيِّدُكَرْمَنَ يَحْيَى﴾ بێر ئەکاتەو و نامۆگاریەکەى تۆ وەرئەگرێ ھەرکەسێ کە لە خوا ئەترسێ، بە ھۆى ئەو ترس و بیمە گۆئپرایەلى ئەکات و ئەگەرئەتەو لە خراپەکارى، ھەر دلێ کە زیندوو بێت ئەزانێ ئەم بوونەومرە خواپەکی دانا و کاردروستى ھەبە، ئەو ھەلە ئەزانێ کە ھەروا لە خۆپایى دروستى نەکردوو و ئەم ئادەمیەى بەرەلا ناکات بەبێ لێپرسینەو، وە ئەبێ تۆلەو پاداشتى بپار دابێ بۆ کردەویان، کەواتە ھەر بەو زانیئە بیم و ترس پەیدا ئەکات و ئەگەر نامۆگارى کرا وەرى ئەگرێ.

﴿وَيَجْنِبُهَا الْأَشْقَى﴾ وە خۆى دوور ئەگرێ لە نامۆگاریت بەدەخت ترو خراپ ترین کەس، واتە ئەو کەسەى کە سوورو دامەزراوە لەسەر بێپرۆایى و بە ھیچ پەنگ دان نائێ بە زیندوو بوونەو دا. ئەو کەسەى کە ئاوا بێت بە بەدەختى ئەژى لە جیھانا، چونکە پۆخ و دلێکی تاریک و مردوو ھەبە تێئەگەیشتوو و بێئارامو تێر نابێ و ھەمیشە وا لە بەرپرەکانێ داو لە پۆژى دوایشدا بەم جۆرەبە کە ئەفەرموێ: ﴿الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَى﴾ کە کەسێکە ئەچیتە ناو ئاگرى گەورە، واتە ئاگرى دۆزەخ کە گەورەبە بە ھیزو تینەکەى، وە گەورەبە بە ماوەکەى کە ھەتا ھەتاییو نەپراوہبە، خراپتر لە ھەموو شت ئەمەبە ﴿ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا﴾ لەپاش تێچوون نامرئ لە ناویا تا بەو پزگار بێ، ﴿وَلَا يَحْيَى﴾ وە ئارژیت بە ژيانێ کە ھیچ سوونکی بێ، بەلکو بەو سزایەو ئەژى کە ئاوات بۆ مەرگ ئەخوازێ و مردن ئاوات و ئامانجیکى بەرزە بۆى ئەگەر دەستى بکەوێ!

فَدَأْفَلَحَ مَنْ تَزَكَّى ﴿١٦﴾ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ﴿١٧﴾ بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿١٨﴾ وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿١٩﴾
 ﴿١٧﴾ إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ﴿١٨﴾ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ﴿١٩﴾

ئینجا بهرانبهر ئهو به دبەختە ئهو کەسە یە کە ئەفرموی: ﴿فَدَأْفَلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ بهراستی پزگار ئەبێ و ئەگا بە ئامانج کەسێ کە لە جیهانا خۆی پاک کردووە لە بێ پروایی و بەدخویی و بەدکرداری، ﴿وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ﴾ وە ناوی پەروردگاری خۆی بردو بە دلێش یادی کرد. بێ گومان ئەو حەلە گەورەیی خوا لە دایا جینگێر ئەبێ و سام و بیمی خوا ئەکەوێتە دلی ﴿نَسَلٌ﴾ بە هۆی ئەوە مل کەچ و گۆی پرایەل بوو بۆی، یا نوێژی بەجێ هێنا.

بەلێ بێ گومان هەركەس لە جیهانا بەو جۆرە بێت پزگار بوون و گەیشتن بە ئامانج مسۆگەرە بۆی، لە جیهان و لە پۆژی دوایی دا، لە جیهانا ئەژی بە پۆحیکێ پووناك و دلێکی زیندوو بە هۆی ناسین و یادی خوا و شیرینی باس و یادەکەیی، ئینجا لە پۆژی دوایش دا پزەگەرە لە سزاو ئاگری گەرە و گەیشتوو بە ناز و پێزی نەپراوەی بەهەشت. کەواتە پاشە پۆژو چارەنووسی ئەمە لە کوێ و پاشە پۆژو چارەنووسی بە دبەختە کە لە کوێ؟

ئینجا لەم کاتە دا پووی فرمووە ئەکاتە بێ پروا بە دبەختە کان و هۆی بە دبەختی و بێ ئاگایی و لادانیان لە پێگای پزگاری باس ئەکات تا سەریان لە ئاگری گەرەو دەرچوو. ئەفرموی: ﴿بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ واتە ئێوە ئەو شتێکە ناکەن کە هۆی پزگار بوونتانە، بەلکو ئێوە ژیانی جیهان هەل ئەبێژێرین و باوی ئەدەن بە سەر پۆژی دوایی دا. کە ئەوەش مایەیی هەموو تاوان و هەل و خراپەییەکی، وە هۆی تەمێ وەر نەگرتن و خو دور خستنهوێیە لە ئامۆزگاری، لە گەل ئەو دا ئێوە هەلی ئەبێژێرین ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾ لە کاتی ئێکا کە ژیانی کە ژیانی پۆژی دوایی چاک تر و بەرزتر و بەردەوام تر، کەواتە ئەپەڕی نەفامی و نەزانییە باودانی ئەم ژیانی ئیستای کەم و کورت و پێداخ و دوو بەسەر ئەو ژیا نە بەرز و بەرزو دووانە هاتوو دا.

ئینجا لە کوێی سوو تە کە دا ئامار ئەکات بۆ یە کێتی ئەم ئایین و ئاقیدە یە لە گەل ئایین و ئاقیدەکانی تر کە لە ئاسمانەو هاتوون، کەواتە شتیکی تازه پەیدا بوونی یە بەلکو هەر لە کۆنەو هاتوو و پێشە و پەلی کوتاو بە هەموو جیهانا بە درێژایی هەموو چەرخی و

به پانی هه موووولات. ئه فرموی: ﴿إِنَّ مَذَا﴾ به راستی ئه مهی که له م سنی ئایه ته رابوردووه دایه. یا ئه وهی له م سوورده ته دایه ﴿لَنْی الصُّحُفِ الْأُولَى﴾ له نامه پیشووه کانا به. ﴿صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى﴾ له نامه کانی ئیبراهیم و موسادایه که هیندیکن له نامه پیشووه کان.

بئ گومان ئه وهی له م سوورده ته دا هاتووه، یا ئه وهی له م سنی ئایه ته دا هاتووه بنیات و بنه پهرته گه وره کانی هه موو ئاین و ئاقیده کانی ئاسمانه. به گۆرینی ئاین و نامه کان ئه مانه نه گۆرۆن. که واته هه ر که س برۆای به نامه و ئاینه کانی تر ههیه با برۆایشی بئ به م ئاین و نامهیه، چونکه له گه ل ئه وان یه که. ئه وهی که جیاوازی ئیت له ناو ئاینه کانی خوادا شیوهی خوا پرستی و هیندی کاروباری ژیا نه که په یوه سستی و په یوه ندیان بووه به کات و چه رخ و جینیکی تایبه تیه وه.

بئ گومان ئه بئ هه موو ئاینه کان له بنیات و بنه پهرتا یه ک بن و هه ر یه ک شت بگرته وه، چونکه هه موو ئاینه کانی خوا راستن، وه له هه موو جوړیکیشا راست ئه بئ یه ک شت بیت. ئه وه تا هه ر به پئی یاسایه کی ئه ندازه و ئه ندازیاری پنگا و هیلل راست ئه بئ ته نها یه کیئ بیت، بئ گومان تا ک و ته نهایی خوا و تا ک و ته نهایی ئه و خواهیش و مه یله ی که ره وانه کردنی پیغه مبه رانی پیویست کرد، هه ر ئه و تا ک و ته نهایی یه ش داخوازه بۆ ئه و یه کیئتی ئاین و ئاقیده یه ... هه موو یه ک ئاین و پنگای راسته، ئه گه ریته وه بۆ یه ک سه رچاوه جیاوازی یه که یان — وه ک و وتمان — له پووی هیندی شتی تایبه تی یه وه یه که سه ره کی نین و له سنووری بنه پهرت و سه ره کی یه کان دهرناچن، ئه وه ش به پئی جیاوازی چه رخ و چینه کان بوو، وه له بهر چه ند هۆیه کی تایبه تی بووه. هه مووشی ئه گه ریته وه یه ک ئه گرن له و ته نها بنه پهرته دا. که له یه ک سه رچاوه وه هاتووه ...

هاتووه له لایه ن په ره ردگاری پایه به رزه وه که هه موو شتی دروست کرد و ئینجا وه ک دروستی کردن پێک و پێکی کردن و یه کسانی کردن له مه دا که هه مووی به لئ زانی کراوه و به پئی به رزه وه ندین. ئاسمان به م جوړه ئه م سوورده ته به رزه ش دوایی هات.

وصلی الله وسلم علی سیدنا محمد و آله وصحبه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ① وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ② عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ ③ تَصْلَى نَارًا حَامِيَةً ④
تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ أَانِيَةٍ ⑤ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ ⑥ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ⑦

سووره رتی ﴿الغاشیه﴾ مه ککه یی یه و (۲۶) نایه ته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ئهم سووره ته یه کیکه له وانه ی که هاندرو پال پیوه نه رن بۆ وورد بوونه وه و بیر کردنه وه،
بۆ ئومید و چاوه روانی، بۆ ترس و بیم کردن، بۆ ههول و تیکۆشان بۆ پاشه پۆژو پۆژی
دوایی! ئهم سووره ته ئاوپ نه داته وه به دلی ئاده می و سهرنجی پائه کیشی به دووشت: رۆژی
دوایی و جیهانه فراوانه کهی. وه بۆ ئهو هه موو به لگه و نیشانه پوونانه ی که وان بهرچاوانه وه
له م بوونه وهره دا. له پاش ئه وه ته مئ و ئامۆزگاری مهردوم نه کات به حیساب و پرسپاری
پۆژی دوایی و دمه سلات و زالی خواو، گه رانه وه به ناچاری بۆلای خوا. هه موو ئه وانه ش
نه کات به جوړو شیوه یه کی زۆر به کار، به هیواش و له سه رخۆ، به لام چاک نه چیته دله وه
جیگیر نه بئ، زۆر سامنا کیشه. له یه که م جار وه شیوه پرسپاری ئا راسته نه کات که
که وری یی و گرنگی پرسپاری لئ کرا وه که نیشان نه دات. به و شیوه یه به کار نه هیترئ بۆ ووریا
کردنه وه تا باش گوئی بۆ بگیری و بیری لئ بکړیته وه. ئه فهرموئ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ﴾ نایا پیت گه یشتوه هه وال و دهنگ و باسی پۆژی دوایی که ناوی
له ناوه کانی (الغاشیه) یه، واته ئهو پوودا وه زۆر گه ووه و نا هه مواره ی که دیت به خوی و هه موو
سزا و دهر دیک یه وه و ئه دا به سه ر هه موو شتی کا و هه موو که س داگیر نه کات؟ پیغه مبه ری
نازیز (ﷺ) کاتی ئهم فهرمووده یی ئا راسته کرا و بیستی دلی گه ووه و به فهری ههستی کرد به
گه وری یی و قورسی ئهم ئا راسته کردنه بۆ شه خسی خوی، هه ر کاتی ئهم سووره ته ی
نه بیست، وه ک ئهو یه که م جار بئ وهری گری و بیبیستی له رپوه له خوا، له بهر به تینی

ههستیاری دل بهو فرموده یه. (ئین و نه بو حاتم) هه دیسی ئه هینئ له (ئین و مه یمونه) وه که جاری پیغه ممبر (ﷺ) پاشه بووئ به لای ئافره تیگدا ئه م سوورده ته نه خوینئ. ئینجا نه وه ستئ و گوئ شل نه کات و نه فرموی: (به لن بئ گومان پی م گه یشت).

ئه م فرموده یه هه چه ند ئا راسته ی پیغه ممبر (ﷺ) کراوه به لام گشتی یه بۆ هه رکه س که گوئی له م قورئانه بیئت. چونکه ئه م هه وال و ده نگ و باسه هینی ئه م قورئانه یه که چه ند باره ی نه کاته وه، ئاموزگاری پئ نه کات و به م هه ره شه و موژده ئا راسته نه کات، ههستیاری و بیم و ترس و خو پاریزی پئ نه هینئ ته جۆش له ده روونا. هه ر چۆن چاوه پوانی و ئومیدیشی پئ هه لئه گرینئ جا به هوئ نه وه نه و ده روونا نه هه میشه ووریا نه بن و نامرن و بئ ئاگانابن.

ئینجا هیندی له هه وال و به سه رهاتی نه و پۆژه نه هینئ و ئه یخاته بهرچا و نه فرموی: ﴿وَجُودٌ بِوَمَدٍ خَشِيعَةً﴾ چه ند پوو یه که له و پۆژدها بیم و ترس دارو شه ره مزارو داماو و سه ر شوپن ﴿حَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ﴾ ئیش که ریکی شه که ت و ماندوون، ئیش که رو ماندو و بوون له دنیا دا، به لام به ره مه که ی له و پۆژدها سزا و زیانباری یه، چونکه کارو کرده وه کانیان بۆ خوا نه بووه و له ڕنگای خوادا ماندو و نه بوون به لکو به و کرده وانه خویان له خویان په نجان دووه یا ئیش که ریکی شه که تن له و پۆژدها. به م په نگه هه میشه کو ت و زنجیر پائه کیشن و گیره ی پیوه نه که ن له مهیدانی هه شرو له ناو دۆژه خا ﴿تَمَلَّ نَارًا سَاطِئَةً﴾ ئه چنه ناو ئا گرکی گه رم و به تا و به جۆرئ سزا و گه رمی یه که ی ئه چه ژن وه کاتئ تینوو یان بوو ﴿تَشَقَّى مِنْ عَيْنٍ رَانَةٍ﴾ ناو نه درین له کانی یه که گه یشتو ته نه و په پری له گه رمیدا، وه کاتئ که برسی یان بوو ﴿لَئِنْ لَمْ تَطْعَامُ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ﴾ هه یچ خۆراکیکیان بۆ نه مه گه ر له وینه ی گیای حوشر خواری ووشک که ﴿لَا يَسِينُ وَلَا يَنْفِي مِنْ جُوعٍ﴾ نه که س قه له و نه کات و نه که س بئ پیویست نه کات له برسیتی بئ گومان نه و حوشر خواره ش له ئاگره، وه که زه قوم و ژه قنه مووت. شتیکی پوون و ئاشکرایه که ئیمه ی ئه م دنیا یه تن ئاگه ین به ته وای له راده و چۆنیتی ئیش و ئازاری سزای پۆژی دوا یی. نه وه ی ئیمه و مری گرین و تیی بگه ین له باسی ئه م جۆره سزا دارانه وه: ئاگره به تین، ئاوی به کولی ته وای گه رم، خۆراکی دپکینی وه که حوشر خواره.

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ﴿٨﴾ لِّسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾ لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَفِيَةٌ ﴿١١﴾ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾ وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾ وَنَارٌ مَّصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾ وَزَرَائِبُ مَبْنُوتَةٌ ﴿١٦﴾

نهموی لهم جوړه باسانه وهری گرین نهمیه سزاو نیش و نازاره که نهگاته نهپهپی راده و پله. سزای نهو پوژو جیهانه زور لوه بهتین و بهیتره که به خه یالی نیمه دا دیت. هیچ که س به شیوه راسته قینه که ی تی ناگات مهگر نهوانه ی که نهچه ژن! په نا نهگرین به خوا که به میهره بانی خوی نهوه مان پی نهچه ژئ - نامین - له باره ی یه که کهوتنی نه نایه ته له گه ل نایه تی (الحاقه) دا که نهفرموی: خوراکیان هر له (غسلین) ه، وه له سوورده تی (الواقعه) و (الصفات) دا نهفرموی: له دره ختی زه قوم نه خون له باره ی یه که کهوتنی نه مانه و دور خستنه وه ی ته پ و توژی در نایه تی یه که بهرواله ت نهکونه بهرچا و لهو باره یه وه له سوورده تی (الحاقه) دا نه ندازه یه دوا ین با سمرنج بدرئ تا نهو تارماییه په ره شه له پیش چاوی نه شاره زاون ببیت. نینجا بهرانبهر نهو سزاو نازاره ی که باسی کرد بو نهو تاقمه. باسی هیندئ له خوشی و نازو پیزو کامهرانی تاقم تر نهکات که له جیهان پریگایه تریان داوه ته بهر لیره دا باسی نهو تاقمه ونه سزایه ی پیش خست به بونه ی ناوی (الغاشیه) وه که بیم و ترس و سزای لی و هرگیری. نهفرموی: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ﴾ چهند پوویه که لهو پوژو دا جوان و شیرین و له خوشیدا نه دره وشینه وه. ﴿لِّسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ﴾ پازین له کوشش و کرده وه ی دنیا یان، چونکه بوو به هو ی ره زاو به زه یی خوا نینجا وه سف و سه نای جیگا و شوینه که یان نهکات له حوت باره وه:

۱- ﴿فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ﴾ وان له بهمه شتیکی بهرزو بلنددا. بهرزو بلند چ له شوین و جیگادا، وه چ له راده و پیزو قه دردا.

ب- ﴿لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَفِيَةٌ﴾ نابیسن لهو بهه شته دا هیچ قسه یه کی پرپوچ و بی سوود، که واته همیشه نه ژین به نهوپه پی نارام و ناسایش و ناشتی و خوشه یستی و ره زامه ندی و رابواردنی پاک و خاوین له هموو گهردو له که یه ک... ژبانی ناوا به تنه ناو به بی هیچی تر ژبانیکی به خته وهری و کامهرانی یه، خوشی نهو ژبانه کاتن دهر نه که وئ که بهراوردی بکه ین له گه ل ژبانی نه مان جیهانه که بره له قسه ی پرپوچ و بی شهرمی و ناژاوه و بهر بهر هکانی و چهقه و چیره، وه بهم پرسته یه تیمان نه که یه نن که ژبانی گه لو کومه لی نیماندارانی راسته قینه، که له ناو خو یانا بهو شیوه پاک و خاوینه به سه ری

ئەبەن، ژيانى ئەوانە لەم جىھانەدا بەش و نمونە يەكە لە ژيانى بەهەشتيان و ھەر لە
نېستەو خۇيانى بۆ ئامادە ئەكەن و خۇيانى پىن شايستە ئەكەن بۆ ئەو ژيانە بىن وىنەى
بەھەشتە، ھەر ژيانى بەو جۆرە پاك و خاوين نەبىن بىن نرڭ و بىن كەلكە. با ھەموو كلورو
نازو نىعمەتى لەگەل بىت!

جا لەبەرئەو لە پىشەوە باسى ئەوئى کردو لەپاش ئەو ھاتە سەر باسى نازو نىعمەتە
جۆر بەجۆرەكانى تر بەم پىنچ خالەيان:

ا- ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ جَارِبُوْا﴾ لەو بەھەشتەدايە كانى سەرچاوەيە كە ھەميشە ھەلئەقولئى و دىت و

نەچى. ئاوى كانى و چەشمەى ئاوا چەندە خورادەئەوئى خوشە، زياتر جوان و دلڤينە.

ب- ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ رَزُوْا﴾ تىايەتى چەند تەخت و كورسەىيە كە بەرزكراون، بەجۆرئى كە
خاوەنەكەى بەسەرىيەو دانىشت ئەوئى پىن خوش بىن ئەيبىنى.

ت- ﴿وَالَّذِيْنَ مَرَّوْا﴾ وە چەند پيالە و پەرداخى كە دانراون و ئامادەكراون بۆ پىن خوارنەو.

پ- ﴿وَالَّذِيْنَ مَشُّوْا﴾ وە چەند پشتى و پالپشتىكى ريزكراو.

ج- ﴿وَالَّذِيْنَ مَشُّوْا﴾ وە چەند قالئى و ھۆرتەى نايابى رەنگا و رەنگ و گول گولپىنئى كە پاخراون

لە ھەر شونىنى كە پىنويست بىت.

ئەمانە چەند شتى بوون كە دانىشتوانى زەوى وىنە و نمونەى ديون. وە ئەمانە و

وينەيان باس ئەكرىن بۆ نزيك خستەئەوئى پادەى نازو نىعمەت و خوشى بەھەشت لە

تىگەيشتنى دانىشتوانى زەوىيەو. ئەگىنا ئەم لە كوئى و ئەو لەكوئى؟

لەپاش ئەوئى بەشئى لە تۆلە و سزاو پاداش و نازو رىزى پۆزى دوايى خستە بەرچا،

ئىنجا سەرنج رانەكىشئى و ئاووپ ئەداتەو بەمەردم بۆ بەشىكى گرنگ لە بەرھەمى دەسەلاتى

خوا كە نىشانەيەكى بوون و ئاشكران لەسەر لىزانى و كار دروستى خوا، بەجۆرئى ھەموو

دانا و ژيرئى ئەزانئى كە پىنويستە بوونى ژيان و جىھانئىكى تر بىجگە لەم ژيان و جىھانە. وە

بۆئەو مەبەستە چوار شتى ئاشكرا و ديارى ئەخاتە بەرچا.

ئاسمان و زەوى و كىئەكان و حوشتر. باسى حوشتر و كۆكردەئەوئى لەگەل ئەو سىيانەدا كە

بەدىمەن زۆر دوورە لىيانەو و پەيوەستى نىيە پىيانەو لەم بارەوئە كەئەو گەلەى يەكەم

جار ئەم قورئانەى ھاتە سەر و چو بە گوئچكەيا عەرەب بوون. دانىشتوانى عەرەبى ئەو

چەرخەش بىن كشتوكال بوون. كەواتە ناچاربوون بچن بە وولاتانا بەسواری حوشتر و بەبارى

حوشتر خوراك و پۇزى بىنن. لەو كۆچ و كاروانەداھات و چۆر گوزەريان بەدەشت و دۆل و ناو شاخەكانا بوو، كەواتە ھەميشە ئەو چوار شتەيە پىش چاويانەو بوو، لەدل و خەياليانا كۆبوون. ئەو تا يەكەم جار سەرنجيان بدايە ئەو حوشترەيان ئەدى كە بەسەر پىشتىيەو بوون، كاتى سەريان بەرز ئەكرەو ئاسمانيان ئەبينى و تەماشای ئەم لاويان ئەكرە شاخەكان لەبەر چاويان بوون، وەكاتى سەرنجى خواريان ئەدا زەوى يان ئەدى و بىجگە لەو ھەش كە حوشتر بەو جۆرە بوو، بەرێزترین مالیان بوو. بىجگە لەو حوشتر دروست كراوێكى نايابى تايبەتيە، بەوینەى ئاسمان و زەوى و كێوكان، پەرە لەبەلگە و نیشانەى ئاشكرا لەسەر زانین و توانین و كار دروستى خوا. ئەو تا بەجۆرێ دروستكراو جياواز لە گيان لەبەر و ھەيواناتى تر، وەشیاو و گونجاو لەگەل وولات و مەبەست و ئامانجى دانىشتوانى وولاتا، بەم پەنگە:

۱- گياندارێكى بەرزو بالا بەرزە كەواتە سوارەكانى لەو وولاتە زۆر گەرمەدا كەمتر گەرمایان ئەبن. چونكە لەبەر بەرزى ھەوا ئەيگرێ و دوورە لەبۆن و ھەلمى گەرمى زەوى.

ب- زۆر بەھیزە و بارى زۆر قورس ھەلنەگرێ.

ت- بەو گەورەيى و بارى زۆر قورسەو ئەتوانى بەناو لەو دەشتا بپروا و نەيشێ، چونكە پىكانى پان و گەورە دروست كراون.

پ- بەپى كەم لەو ھەرى وولاتەكە، كەم خۆرە و ھەموو جۆرە شتىكيش ئەخوات كە ھەيوان و ئازەلى تر ناىخۆن، بۆ وینە حوشتر خوار كەلەو وولاتەدا زۆرترەو حوشتر چاك ئەيخوات و پى ئەژى.

ج- زۆر بەرگە گرە بۆ تىنويىتى تا ڕادەيەكە كە بيست سەعات ئەتوانى بەو بارى زۆر قورسەو بپروا لەو خاك وولاتە زۆر گەرمەدا. كەواتە زۆر گونجاو لەگەل كەم ئاوى ئەو وولاتەدا.

ح- ئەو گيان لەبەرە بەرزە بە پێو بار ئاكرێ. لەبەر ئەو وە دروست كراو بە تىخوپىنى منالى يخ ئەدرى تا بە ئاسانى بارىكرێ. ئىنجا بەو بارى گرانەو بە ڤەرمانى منالى ڤاست ئەبیتەو و ئەو ھەندە بەھیزە باكى لەو بارە گرانە نىو بە ئاسانى ڤاست ئەبیتەو.

خ- زیادە ئەژنۆو جومگە دروست كراو بۆ چوار پەلى، ئەگینا لەكاتى يخ دا دانە ئەموو چايەو.

كهواته هەر ئهوه پاست و بهجئيه كهليزه دا له پيشمهوه ئاو پ ئه داتهوه به يه كهم چين و گهل به تاييه تي و هه موو كهس به شيوه ي گشتي. ئاو و پريان پئ ئه داتهوه بؤ وورد بوونه وه له م گيان له به ره گرنگه و نه فهرموي: ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْآيِلِ﴾ واته ئايا نه وانه كويزو ئايينان تا وورد ئابنه وه و ئاو پ ئاده نه وه بؤ لاي خوشتر ﴿كَيْفَ خُلِقَتْ﴾ كه چؤن دروست كراوه؟ ده ي با سهرنج بدهن و وورد ببنه وه له و هه موو به لگه و نيشانه ئاشكرايانه تا به هؤي ئه وه وه به روا بيتن.

بن گومان نه زانن كه خويزان به هه يچ به رنگ ده خليان نئيه له دروست كردني ئه و گيان له به ره دا، وه ئه و گيان له به ره ش خؤي دروست نه كردوه، كه واته هه يچ باري تر نه مايه وه نه مه نه بي كه خؤاي په ره ورد گاري به ده سه لاتي زاناي كار دروست داي هئناوه، ﴿وَإِلَى السَّمَاءِ﴾ ئايا ته ماشاي ئاسمان ناكهن ﴿كَيْفَ رُفِعَتْ﴾ كه چؤن به رز كراوه ته وه؟

له زؤر له ئايه ته كانى قورئانا باسى ئاسمان كراوه و سهرنجى مه ردومى بؤ راكيشراوه، بن گومان مافى خؤيه تي، چونكه ئاسمان دروست كراوئكى زؤر سهر سوو به ئينه ره، با زؤر به سانه يش سهرنج بدرئ و بيرى لئ بكري ته وه. نازانى ته ماشاي كوئى بكه يت و بير له كوئى بكه يت وه. ته ماشاي مانگ و خؤره كه ي بكه يت. ته ماشاي پؤزه پوونا كه كه ي و، لاي ئيواره و ئاو ابوون و نه مانى پوونا كى يه كه ي بكه يت. هاتنى تاريكئيه پان و پؤزه كه ي و نه ستيژه شيرينه كانى كه پېرؤ و بلاو بوونه وه و هه ره كه شيوه و په نكيكى جيا وازيان هه يه و نه دره و شينه وه و پئ نه كه نن به دم مه ردومه وه. ته ماشاي هه له اتنى مانگ و خؤر و نه ستيژه كانى، ته ماشاي هه ر شتيكى نه كه يت هه ر سهر سام نه بيت. ده ي با بن به رواكان وورد ببنه وه و بيرئ بكه نه وه ئايا كئ ئه م ئاسمانه ي راگير كرد و ده ستانى به بن ستوون و پايه؟ كئ ئه و هه موو نه ستيژه ي تيا بلاو كرد وه كه ئايه نه ژماره؟ كئ ئاوا رازاندئيه وه و شيريني كرد؟ بن گومان هه يچ كه س ناتوانئ بلئ: ده خلم هه يه له هه يچ شتيكيا. ئاسمان خؤشى خؤي به و جوژه لئ نه كرد وه. كه واته نه بن داهينه رو به رز كه ره وه و راگير كه ريكي ببئ. نه مه ش نه وه نده بوون و ئاشكرايه هه يچ زانين و زانيارى و خؤماندوو كردنى ناوئ، به لكو سهرنج دان و ته ماشا كردنيكى پووت به سه بؤ ئه و مه به سته نه گهر سهرنج دهر كه بن هؤش و دل مه ردو نه بن. ته ماشا كردن به م شيوه ساده ييه به سه چ جاي سهرنج دان و وورد بوونه وه له وه موو شته ئايابه سهر سوو به ئينه رانه ي كه له زانيارى تازه دا دهر كه و توون و به ره به ره دهر نه كه ون و خه لكى پئ ئاشنا نه بن!!

وَالِى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١١﴾ وَالِى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿١٢﴾ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿١٣﴾ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ﴿١٤﴾ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ﴿١٥﴾

﴿وَالِى الْجِبَالِ﴾ وه ته ماشایه کی کیوه کان ناکهن ﴿کَيْفَ نُصِبَتْ﴾ که چۆن پراگیر کران به دامه زراوی و بهی جم و جول، وهک منخ داکوتراون بهزه ییدا. ئەم کیوانه — وهک له قورئانه وه دهرنه کهوی — لهنگه ری زهوی نهگرن و هوی دامه زران و تاسه نهکردنی زهوین، وهنیشانه ی پئی و بانن بۆ پربواران، و هوی چهشمه و کانیاوه کانن. بئجگه له مانهش کیوه کان قهلاو په نان بۆ ئاده می و گیان له بهرانی دوژمن دار، دیمهن و پوآله تیکی شیرینیان هیه بۆ ته ماشاکه ران، و جینگای دوور کهوتنه ون له چهقه و قاله و قیزهی خه لکی و نیش و فره مانه پهسته کانیان، له ته ماشاکردنیان سام و شکویه له دلی مهردوما پهیدا ئەبێ به جوړی ههست نهکات بهزه بوونی و بچوکی و مل کهچی خوی.

﴿وَالِى الْأَرْضِ﴾ ئایا سه رنجی زهوی ئاده ن ﴿کَيْفَ سُطِحَتْ﴾ که چۆن پراخراوه؟ ئەم زهوییه پراخراوه و ا به بهرچاوه وه، پێک و پێک خراوه بۆ ژیان به سه ریوه و گه ران و نیش و کار تیایا، ههچ کهس نیه بتوانی بلی: من ده خلم هیه له وه دا، وه خویشی خوی پانه خستوه .... دهی ئایا نه و بپروایانه ورد نابنه وه و پرسیار ناکهن: ئایا کێ پای خست و ئاماده ی کرد بۆ ژیان؟ بێ گومان هه ر کام له مانه ی که باس کران به سه بۆ نه وه ی ویزدان و دهر وون بهی نیتته سۆزو په رۆش، و دل زیندوو بکاته وه به پروهینان به داهینه رو په روه ر دگاری بێ هاوتا، گیان و پۆج بخاته سه ر پێگا به ره و خوی میهره بان و په رستن و گوێ پرایه لی بۆی به تاک و ته نها.

له پاش نه وه ی ئاوپی دایه وه به دل و دهر وون و گێر پای به و جیهانه داو هیندی له سزاو نازو نیعمه تی نه وێی خسته بهرچاو، له پاش نه وه سه رنجی پراکیشا بۆ وورد بوونه وه له هیندی له دروست کراوه کانی خوا که به لگه و نیشانه یه کی پوون له سه ر خوایه تی خواو ده سه لاتی به سه ر زیندوو کردنه وه و هینانی پۆژی دواپی دا له پاش نه وه ئینجا کارو پیشه ی پیغه مبه ر (ﷺ) دیاری ده کات به رانه بر خه لکی، که بریتیه له ته من و ئامۆزگاری و پراگه یاندنی نه و ئایینه ی که بۆی ها تووه، نه و حه له هه ر دلی زیندوو و شنیا ر بی ت به وه گوێ پرایه ل نه بی ت و ته من وهر نه گری، هه ر دلێکیش بێ هۆش و بێ فه ر بی ت نه وه چاره سه ری به ده ست ئەم نیه و شایسته ی نه وه نیه ئەم نه وه نده داخ و مه راقی بۆبخوا و لێی که پێ بۆ سزای خوا،

ئەفەرمۇي: ﴿فَذَكِّرْ﴾ كەواتە ئەي پىغەمبەر بە تەمىن ئامۇزگارى، خوا و پۇژى دوايسى و
 ھەرچى پىئويستە يىرى مەردومى بخەرەو، چونكە ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ﴾ تۆ ھەر بىر خەرەو،
 ئىتر بىنچگە لەو ھىچ شتىكت بۇ نىو ھىچ شتىكت لەسەر نىو ناتوانى بېروا بېھىتە دلى
 مەردومەو، وەكو ئەفەرمۇي: ﴿لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ﴾ تۆ دەسلەت دار نىت بەسەر ئەوانا و
 كارى دلى ئەوان بە دەست تۆ نىو، تا بە زۆر بېروايان پىن بىنى، بەلكو كارى ھەموو دلى ھەر
 بە دەست خوايە، ھىچ كەسى تر دەسلەتلى نىو بە سەريا، وە جەنگ و كوشتارو ھەر
 تىكۆشانى تر كە پىئويست كرا بۇ ئەو نەبوو كە بە زۆر بېروا بە مەردوم بېھىنرى، بەلكو ھەر
 بۇ دەست گرتنى دەست درىژى كەر بوو و نەھىشتنى پىگرو بەرگرى كەرى پىنگاى خوا و
 پاگەياندىنى ئايىنى خوا و بلا و كەرنەو، بانگ و بانگەوازەكەى خوا ئەمە شتىكى پوون و
 ئاشكرايە لە ئايىنى ئىسلاما بە پىنى قورئان و كەرنەو، فەرموودەى پىغەمبەر (ﷺ) و بە پىنى
 بېروا كەرنەو، ھەموو جىنشىنەكان و ھاوئەلەكانى - خوا لىيان پازى بى - ھەروەھا بېروا
 ھەموو پىشەوا و زانايانى مۇسلمانانىشى لەسەر، كەواتە ھەموو فىك و فاك و پىروپاگەندەى
 دوژمنان و داخ لە دلى ئىسلام و مۇسلمانانى لەم بارەيەو دەرياي بى پەى ئىسلامى پى
 لىل نابى و شايستەى ئەو نىو ھىچ جۆرە ترخىكى پىن بىرى. پوون كەرنەو، ئەم مەبەستە
 ئەم تەفسىرە پىنى ھەلساوە لە چەند سورەتىكا با سەرنج بىرىن.

دىارى كەرنى ئەم كارو پىشەى پىغەمبەر (ﷺ) كە لىرەدا فەرمووى لە چەند سورەتتى
 ترا و تراو لەبەر چەند ھۆيە، يەكەم و سەردەستەى ئەو ھۆيانە ئارام دانە بەدلى بەفەرى
 پىغەمبەر و نەھىشتنى داخ و مەراقىكە كە پووى تى ئەكەرد لەسەر بېروانەھىنانى سەركىشە
 نەفامەكان، وە دلخۆش كەرنى بەو، كەئەو ھىچ سوچى نىلەو، ئىنجاو، پىغەمبەر (ﷺ)
 دەسلەتلى نىو بە سەريان و كارى ئەو ھەر پەندو ئامۇزگارى و بىرخستەو، ئەوانەى كە
 بېروايان نەھىنا و نايھىنن لەپاش تەمىن و بىرخستەو ئەوانە قوتار نابى و خوا وازيان لى
 ناھىنى وەكو ئەفەرمۇي: ﴿إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ﴾ بەلام ھەر كەس پىشتى ھەل كەردىنى لە جىھاننا لەو
 بىر خستەو،

فَعَذَّبَهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾

وہ بروای نہ ہینابی بہ نایینہ راستہ کی خوا ﴿فَعَذَّبَهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ﴾ نہو کہسہ خوا سزاو نازاری نادات بہ سزاو نازاری ہرہ گہورہ لہ پوڑی دوایی دا کہ ہیچ سزایہ کی پی ناگات. نینجا بو زیادہ دلنیاپی کردن و باور بہ میز کردن بہو تولہ سہندنہ نہ فرموی: ﴿إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ﴾ بہ راستی ہر بولای نیمہیہ گہرانہ وہیان ﴿ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ﴾ پاشان بہ راستی ہر لہ نیمہیہ لیپرسینہ وہیان، ناسمان بہم شیوہیہ سوورہ تہ کی دوایی ہینا، وہ بہم جوڑہ کارو پیشہی پیغمبری (ﷺ) دیاری کرد، ہرودہا کارو پیشہی ہر کہسہ کی بہ راستی پیبازی نہوی دابیتہ بہر بیداتہ بہر، بہ لام پیویستہ نہوہمان لہیر نہ چی کہ بہش لہو کارو پیشہو بیرخستہوہ (جیہاد) بہ ہمور جوڑو شیوہیہ کہوہ بہ پیی توانا کہ دواترین و ہرزترین پلہی جہنگ و کوشتارو فیداکارییہ، کہواتہ ہول دان تہنہا بہ زبان و بہ نویسین بہس نیہ، داواکارین لہ خوای میہرہ بان یارمہ تیمان بدات بو تیکوشان لہ پنگای ہرز کردنہوہی نالای نایینہ ہرزہ کیا.

وصلی اللہ وسلم علی سید المجاہدین وعلی آلہ وصحبہ الاکرمین وکل تابع لہم بإحسان إلی یوم الدین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْفَجْرِ ۝١ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ۝٢ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۝٣ وَالْأَيْلِ إِذَا يَسَّرَ ۝٤

سوودرتی «الفجر» مهککهی بهو (۳۰) نایهته

بسم الله الرحمن الرحيم

نهم سووردهته به شیوه گشتیهکهی نهلقیهکه له نهلقهکانی نهم جزمه له بانگ کردنی دلی نادهمیدا بۆ پرواهینان و له خوا ترسان و وریایی و بیرکردنهوه. له یهکهم جارمهوه سویند نهخوات به چند شتی که چند رایه هیه له پالهیانا، لهناو نهواندها رایه ههلهبژیرین که به لامانهوه بههیزتره نهفرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ* وَالْفَجْرِ﴾ سویند بهو کاتهی که شوو نهپروا و شهبهق نهدا، ﴿وَلَيَالٍ عَشْرٍ﴾ وه سویند به شهوانی که (ده)ن، بیگومان نهو ده شهوه نهبی بهرینو پیروز بن، نیتر یهکهم ده شهوی مانگی قوریان بن، یا یهکهم ده شهوی مانگی (محرم)، یا ده شهوی دواپی مانگی پهمهزان. یا هر ده شهوی تر، هرچون مهبهست بن ههلههگریو خوا هیچ کامی دیاری نهکردون، کهواته چاک وایه که نیمهش بهو شیوه نادیاریه بهسهریا تیپهر بکهین ﴿وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ﴾ وه سویند به نویژی جووت و تاک، یا به ههموو جووت و تاکن نهو حله جووتهکه ههموو دروستکراوهکانی خوا نهگریتهوه، وه تاکهکش تهنها خوی تاک و تهنهایه، ﴿وَالْأَيْلِ إِذَا يَسَّرَ﴾ وه سویند به شو کاتی نهگهپرو دیت و نهپروا، بیگومان نهم سویند پیخوراوانه ههروا وتو وشهیهکی پروت نین بهلکو نهمانه ههناسهو نهسیمیکی ناسکیان هیه، نمو ناوونگیکی نهرمو بۆن خوشیان هیه، میشک و دهماخ و دهررون نهژیننهوهو پاراوی نهکهنهوه، به نهرمی و به هیواش نهچرپینن بهگوینچکهی پۆخ و ژیرییهوهو پهرمهردگاری بیر نهخهنهوه، زانین و کاردروستی و دهسهلاتی نهخهنه بهرچاو، کهواته زۆر گرنگن،

هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِذِي حِجْرٍ ﴿٥﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿٦﴾ إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿٧﴾ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ
مِثْلُهَا فِي الْبَلَدِ ﴿٨﴾ وَتُمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿٩﴾ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْنَادِ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ طَعَنُوا فِي
الْبَلَدِ ﴿١١﴾ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ﴿١٢﴾

ههه بهم شیوه پرسپارهش نامارهیان بۆ نهکات: ﴿هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِذِي حِجْرٍ﴾ ئایا لهم شته
گرنگانهدا که باس کران سویند پی خواردنی هیه بۆ خاوهن ژیری، که بهس بیئت بۆی و
دلنیا ببی پینی؟ واته بهراستی بۆ مردومی ژیر نهمانه بهسنو دلنیا کهرن بۆی، چونکه زۆر
بهکهک و بهکارن و نهبی ژیر سوودو بههرهیان ئی وهرگرئ. سویند لهسهر خوراوهکهی باس
نهکرد، چونکه بهباشی وهرتهگیرئ لهم چهند ئایهتهی که دین، نه وتنی بههیزتره و باشت
مایهی جیگیر بوونیتهی لههلا، چونکه گوئگر لهپاش بیرکردنهوو ورد بوونهوه نهیزانی و
وهی نهگرئ، لهسهر چهند شیوهو بارئ وهی نهگرئ وهه هرکام لهمانه: بی بپروا یاخیهکان
لهناو نهبهو و تۆلهیان ئی نهسهنم، نهه بی بپروا سهکیشانه له چنگمان دهرناچنههرچهند ماوهیه
مۆلت بدرین و پابوین، تۆلهو سزای خوی تۆ له کهمینایه بۆ بی بپروا یاخیهکان، هرکام
لهمانه وینهیان وهرتهگیرئ له باسی تۆلهسهندن و لهناوبردنی نهه سئ گهله که بههیزتره
یاخی تری ههموو گهلانی پابردوون له میژووی کۆنا، کهلهه چهندئایهته کورتانهدا کۆی
کردنهوه و فهرمووی: ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ ئایا نهتزانیهوه بهزانینی وهه دیتن ﴿کَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ﴾ که
پهروهردگارت چۆنیکرد به (عاد) و چی بهسهر هینان؟

نهه گهله نهوهیه که ناوبراوه به ﴿إِرَمَ﴾ یش، کهواته (عاد) ی بهکهمن نومهتهی هود
پیغهمبهر بوون (علیه السلام) نیشتهجئ بوون لهلای خوارووی نیوه دورگه له بهینی
(حضر موت) و (یمن) دا، ﴿ذَاتِ الْعِمَادِ﴾ که خاوهنی خیهوت و نهستون بوون و خیهوت نشین
بوون یا مهبهست نهوهیه خاوهن پایه و هیژو دهسهلات بوون، بههر حال نهه گهله قورشان له
شوینی تریشدا باسی هیژو دهسهلاتیان نهکات، وهه لیهرهه ئهیانکات به دهسهلات دار ترو
بههیزترین گهل لهناو ههموو گهلانی پیش خوینا، نهه فهرموئ: ﴿الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبَلَدِ﴾ که
وینهیان دروست نهکراوه له ولاتان تا نهه چهرخو سهردهمه! ﴿وَتُمُودَ﴾ وه ئایا نهتزانیهوه که
خوای تۆچی کرد به (تمود) ی نومهتهی (صالح) پیغهمبهر (علیه السلام) که نیشتهجئ بوون
له (حجر) دا لهناوهندی حیجازو شاما ﴿الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ﴾ که گهلیکی وابوون شاخیان

بریو و داتاشی بو، بۆ خانوو تیا دانه‌نیشان لهو شیوو دۆله‌ی که کردیان به‌جێ و شوین
 بۆ خویان ﴿وَرِعُونَ﴾ وه‌ ئایا نه‌ترانی که خوای تۆچی کردو چۆنی کرد به‌ (فیرعه‌ون) که
 حوکمران و پادشای میصر بوو، له‌چه‌رخ‌ی موسا پیغه‌مبهر (علیه‌ السلام) ئهو فیرعه‌ونه‌ی
 ﴿ذی‌الْأَوْدَادِ﴾ که خاوه‌نی میخه‌کان بوو. ئیتر ئایا مه‌به‌ست به‌م ووتیه‌ زۆری له‌شکرو
 سوپاکه‌ی بیته‌ که خێوه‌تی زۆریان بووه‌ و خێوه‌تیش به‌ سه‌نگ و میخی زۆر پاگیرنه‌بن، یا
 مه‌به‌ست ئهو میخانه‌ بیته‌ که ئه‌لین: سزای خه‌لکی پی‌ئه‌داو ئه‌یه‌به‌ستنه‌وه‌ و چوار میخه‌ی
 پی‌ئه‌کردن. یا مه‌به‌ست ئهو ئه‌هرامانه‌ بیته‌ که وه‌ک میخ داکوترا بوون به‌زه‌وی داو نیستاش
 نمونه‌یان ماوه‌ له‌ میصر. که نیشانه‌ن له‌ سه‌ر هیزو ده‌سه‌لات و شکۆی (فیرعه‌ون). جا
 له‌به‌رئوه‌ دل بۆئهم مه‌به‌ستی سێیه‌مه‌زیاده‌ئه‌روا باشت وهری ئه‌گرێ. ئه‌وسێ گه‌له‌ ﴿الَّذِينَ﴾
 کهسانیک بوون که ﴿طَمَعًا فِي‌الْآلَٰئِدِ﴾ له‌ وولاتی خویانا یاخی بوون و له‌ سنووری دادو پاستی
 دهرچوون. وه‌ به‌رهمی سه‌رکیشیش هه‌ر تاوان و خراپه‌کارییه‌. وه‌کو ئه‌فه‌رموی: ﴿فَاَکْثَرُوا فِیْهَا
 الْفَسَادَ﴾ ئینجا خراپه‌یان زۆر کرد له‌ وولاتا، چونکه یاخی بوون هه‌ر چۆنی هۆی خراپی
 یاخی‌یه‌که‌یه‌، هه‌روه‌ها هۆی خراپی و تیک چوونی ئهو گه‌له‌شه‌ که ئهو یاخی گهریتی‌یه‌ی
 له‌گه‌ل ئه‌کرێ و هه‌موو شیرازه‌ و په‌یوه‌ستی‌یه‌کی ژیان تیک نه‌دات و ئه‌ی پچرینێ له‌ هه‌موو
 بارو پوویه‌که‌وه‌، ژیان له‌ پنگای پاست و سروشتی خۆی نه‌ترازینێ بۆ پنگایه‌کی چه‌وتی پڕ
 له‌ کۆسپ و دڤک و دال که به‌هیچ په‌نگ ناگونجێ له‌گه‌ل کارو پیشه‌ گرنگه‌که‌ی ئاده‌می که
 دروست کراوه‌ بۆ هه‌لسانی پی‌ی: ئه‌وه‌ش که بریتی‌یه‌ له‌ کاروباری جێ‌نشین له‌ زه‌ویدا!
 وه‌هۆی ئه‌مانه‌ش ئه‌وه‌یه‌ که یاخی بوون کابرای یاخی ئه‌کات به‌دیل و به‌نده‌ی ئه‌لقه‌ له‌گوێ
 بۆ ئاره‌زووی نه‌فسی خۆی. که‌واته‌ له‌ سنووریک دیاری دا ناوه‌ستێ و ته‌رازوویه‌کی پاستی
 دامه‌زراوی نابێ. دیاره‌ ئه‌وه‌ش ئه‌وه‌په‌ی خراپی و تیک چوونه‌. ئینجا که یاخییه‌ که‌وای لی
 هات و ئه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌ات، بێ‌گومان ئه‌یه‌وێ گه‌ل و کۆمه‌له‌ بکات به‌ به‌نده‌یه‌کی زه‌بوونی ژیر
 بار بۆ خۆی و وازناهینێ تا گه‌ل به‌و جوړه‌ی به‌سه‌ر نه‌یه‌ت، ئهو حه‌له‌ش ئهو گه‌له‌ داری
 به‌سه‌ر به‌ردی‌یه‌وه‌ نامینێ، بۆگه‌ن ئه‌کات و هه‌ستی ئازادی و سه‌ربه‌ستی و پێزی ئاده‌میتێ
 تیا له‌ کارنه‌که‌وێ و ئه‌کوژیته‌وه‌، هه‌میشه‌ به‌داخ و کینه‌ و بێ‌ئارامیه‌وه‌ ژیان به‌سه‌ر ئه‌بات، وه‌
 ئه‌بێ به‌له‌وه‌رگا بۆ کرم و ماری به‌د خوویی و ناپیاوی و بێ‌نامووسی، مه‌ردی و کرده‌وه‌ و
 په‌وه‌شتی به‌رزی له‌ بیرنه‌چیته‌وه‌.

ئینجا ئەو یاخییە بە ھەموو جوړ ئەیەوی نەفامی و نەزانی و کەودەنی و تێنەگەیشتن پەرەپێدا لەناو گەلدا، بۆئەوێ پوژنی لە پوژان ئەو گەلە ھۆشی نەکاتەو و ھەولێ نەدا بۆ تێکدان و پووچاندنی ئەو تەخت و بەختە ناپەرەواییە کە ئەو یاخییە لەسەر ئەژی، جا ئیتر چ خراپ و تێکچوونی لەمانە پیشتەر کە باسکران! ئەو سێ گەلە بەو جوړی بەسەرھات و لەکار کەوتن، کەواتە پێویست بوو پاک کردنەوێ زەوی لێیان و لەناوبردنی ئەو تۆوہ پیسە ﴿فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ﴾ بەھۆی ئەو پەروردگاری تۆبەتوندی و بەزۆری چەند جوړی لە سزاو تۆلەیی خست بەسەریان و دای گرتنەوہ پێیان تا دوایی لەناوی بردن و لە پریشەیی ھێنان، ناوبردنی سزاکیان بە ﴿سَوْطَ﴾ کە بەقەمچی ئەووتری یالەبەرئەوہیە سزاو تۆلەکیان پێکھاتبوو لە چەند جوړی ھەرمکام لەوانە ئیش و ئازاری خۆی ئەگەیاندا و ئەوانی تری پێ سەخت تر ئەبوو، بەوینەیی قەمچی کە پێکدیت لە چەند تەلێ و ھەرمکام تینی خۆی ھەبە و تەلەکانی تریش بەتین تر ئەکات، یا لەبەرئەوہیە ھەرچوہ سزایە کە دووچاری ئەوانە کرا ھەرچەندە سەخت و بەتین بووبن، بەلام ئەگەر بەراوورد بکەین لەگەڵ سزای پوژی دواییدا، ئەو سزایانە ھەموو وەک قەمچی وان لە چا و سزای پوژی دواییاندا.

لەبارێ ترەوہ باسی قەمچی لەگەڵ ئەو سەرکیش و یاخیانە و باسی سزادانیان بە قەمچی زۆر شیرین و بەجێیە، چونکە ئادەمی کە لە پێگا راستەکەیی خۆی لایدا وەک وولایخی یاخی و سەرکیش وایە، ئەو جوړە وولایخانەش زۆرتر بە قەمچی دانەگیرێنەو تا ژێریار ئەکەین!

باوی خوا لە جیھانا ھەر وابوو، ھەرگیز وازی نەھێناوہ لە دەست درێژی کەران و یاخیان، ئیتر ھەرچەند ماوہ و مۆلەتی دابن لەبەر ھەر ھۆیە کە خۆی ئەیزانی لە کاتی دیاری کراوی خۆیا داویتی لە دەست و دەماخیان و لەناوی بردوون وەک ئەفەرموی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ

لَإِلْمِرْصَادٍ﴾ بێگومان پەروردگاری تۆ لە کەمینایە بۆ یاخی و ستەمکاران، واتە سزاو تۆلەیی ھەمیشە ئامادەیی لەکاتی تاییبەتی و دیاریکراوی خۆیا بەدی دیت و دانەبارێ بەسەریان، لە گێرانیەوێ لەناوچوونی ئەو یاخیانەوہ ئارام و دلنایییە پوونەکاتە دلی بپرواداران لە ھەر چەرخ و لەھەر وولاتی، لەکاتیئەکا کە بەگێرین بەدەست یاخی و ستەمکارانەوہ. بەراستی ئەم نایەتە کە ئیستا خەریکین پێیەوہ ئەژین لەگەڵی بەتەواوی بپرواداری راستەقینە ئەبێ دلی

فېنك بېيتەرەو ئارامى تەواو جىڭگىر بېيى تىايا، چۈنكى كە زانى پەرۋەردگارى ھەمىشە
 چاۋدېرە بۆي ھېچ كەس و ھېچ شتى لەدەست ناچى، ئىتر ئەبى باكى لەچى بېيى و لەچى
 بترسى و غەمى چى لېيىت؟ ئەمەي ئىرە نمونەيەكە كە بېروادارانى پى پەرۋەردە ئەكات،
 جىاۋازە لەو نمونەيەي كەلە سوۋرەتى (البروج) دا نىشانى دا، قورئان بەمەرچۆرە كە دلى
 بېرواداران ئارام پى ئەدات و پىيان ئەگەيەننى تابتوانن لە ھەموو بەسەرھاتىك دا ھەلسن
 بەپىۋىستى سەرشانىيان بەرانبەر بانگو ئايىنەكەي خوا. وە بى باك نەبن و ھەمىشە
 چاۋەرۋانى ناخۇشتىن بەسەرھات و پوۋداۋ بىكەن بۇ خۇيان لە رىڭكاي خوادا، وە ھەموو
 شتى بدەنە دەست خوا و ھەۋالەي بېريارو خواھىشى ئەۋى بىكەن. خۋاي گەرە باسى تۆلە و
 بەسەرھاتى ئەۋ سى گەلەي كىرۋە لە چەند شۋىننى ترا بە جىاجىيا و پىكەۋە، وە لە ھىندى
 شۋىنا زۆر بە كورتى وەك لىرەدا بەم چەند ئايەتە كورتە باسى بېرىنەۋە، لە ھىندى شۋىنا
 ھەر سىڭى بە درىژى باسكىردۋون وە لە ھىندى ترا نە زۆر كورت و نە زۆر درىژ، وە لە
 ھىندى شۋىنا دەست نىشانى ئەكات بۇ يەككى لەمانە، ئەۋ تىكرارو چەند بارە كىرەنەۋە
 بەۋ چەند جۆرۋ شىۋە جىاۋازە ھەموۋى رىكە و بەجىيە و ھەرئەۋە راستە، چۈنكى مەبەست
 لە گىرەنەۋەي ئەۋ بەسەرھات و داستانە يا بەلگە و رابەرھىنانە لەسەر دەسەلاتى خواۋ زالى
 بەسەر بەندەكانيا يا مەبەست دىنەرم كىردى ئەۋانەيە كە پوۋى فەرۋودەكەيان تىكرارە، يا
 مەبەست ترساندىن مەردۋە و نەھىشتىن بېرۋىيانۋى يا بۆھەرشتى لەم بابەتانە، دەي
 بىگومان ھەر جىڭا و شۋىننى لەۋانەي كە ئەۋ باس و داستانەي تيا و وتراۋە جۆرە و وتن و
 ووتارىڭى تايىبەتى ھەلنەگى و رىكتەرە لەگەلى: كورت، درىژ، ميانە، بۇ وىنە: لەم سوۋرەتەدا
 مەبەست دىنەۋايى و دلخۇشكىردى پىغەمبەر (ﷺ) و يارەكانىيەتى لەيەكەم جارەۋە و لە پاش
 ئەۋان ھەموو بېروادارانى تر كە وەك ئەۋان ياخىتى و ياخىيان لەرڭكايانا وەستابىن، بۇ ئەۋ
 مەبەستەش تەنھا ئەمە بەسە ئامازە و دەست نىشان بىكرى بە كورتى بۇ تۆلە لى سەندى ئەۋ
 ياخىيانە و لەناۋېردىيان. خۋاي پەرۋەردگار لە كەمىنايە لەبەر خاترى پۇژى دۋايى و داۋاي
 تىكۇشان ئەكات لە بەندەكانى بۇ ئەۋ پۇژە، بەلام ئادەمى ھەر چاۋ ئەبىرەتە ئەم ژيانە بېراۋە.
 خۋاي پەرۋەردگار ئاگادارە بە ھەموو شتى ئاشكرا و نەپنى، ھەرگىز بەپىي دىمەن و
 پوۋالەتى پوۋت پەفتار ئاكات، بەلكو ھەموو كىردار و پەفتارى بەپىي تەرازۋىيەكى راستى
 دامەزۋاي وورە كە ھەرگىز ھەلە و زىادەپەۋى و كەم و كۆپى لانيە، بەلام ئادەمى نەزان و
 تىنەگەيشتۋە و زۆرتر سەرنجى دىمەن و پوۋالەت ئەدات.

فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ، فَأَكْرَمَهُ، وَنَعَّمَهُ، فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ، فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ﴿١٦﴾ كَلَّا بَلْ لَا تَكْرُمُونَ الْيَتِيمَ ﴿١٧﴾ وَلَا تَخْشَوْنَ عَلَى

طُعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿١٨﴾

بههوی نهوه همیشه هله بازه و بۆچوون و بپیاره کانی ناپێک و ناپاست دهرنه چن، وه دهرنه کهوئێ له دوو نایه تهی که له باره ی ئاده میه وه نه فهرموی: ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَانُ﴾ واته به لام ئاده می ﴿إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ﴾ کاتی پهروه دگاری تاقی بکاته وه ﴿فَأَكْرَمَهُ﴾ بهم پهنگه پێزی بگرێ ﴿وَنَعَّمَهُ﴾ وه چاکه و بههره ی به سهرا بپێزی ﴿يَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ﴾ له وکاته دا نه لئ: پهروه دگام پێزی گرتم و منی خوش نهوئ، ﴿وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ﴾ وه کاتی که تاقی بکاته وه ﴿فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ﴾ بهم پهنگه پۆزی له سه رتهنگ بکات و که می پێدا ﴿يَقُولُ﴾ نه و حه له نه لئ ﴿رَبِّي أَهْنَنِ﴾ پهروه دگام پرسواو بئ نمونه ی کردم.

به لئ ئاده می به پێی بۆچوون و تینگه یشتنن که له خۆی ههلقولئ وه به پێی گهزو تهرازووی خۆی مه سه له ی زۆرو که می پۆزی و سامان و دارایی به و جوړه پێوان و کێشانه نهکات که ئهم دوو نایه ته فهرموی، واته زۆری پۆزی و پایه به رزی ئهم جیهانه نهکات به به لگه و نیشانه له سه ر چاکی مه ردوم و پێزو خوشه ریستی به لای خواوه، وه که م و کوپی و پایه پهستی نهکات به به لگه و نیشانه له سه ر خراپی و بئ نرخی بهنده به لای خواوه.

له مه ردوو باره که دا هه له و نهزانه، چونکه نرخی مه ردوم به لای خواوه نه به سترامو په یوهندی نیه به شت و مهکی ئهم جیهانه وه، وه زۆری ئهو شت و مهکه بۆ هه ر که س نیشانه ی په زامهندی خوا نیه لئی، هه رچۆنن که می و نه بوونی نیشانه ی ناره زایی و خه شمی خوا نیه لئی، -به لکو وه که به چاو نه بینن- خوا هیندنئ له چاکان و هیندنئ له خراپان به شدارو بههره مند نهکات و هیندنئ تر له مه ردوو بئ بهش و بهش بپراو نهکات، که واته هیچ کام له و دوو باره به لگه و نیشانه نه بوون له سه ر ئه وه ی که ئاده می بئ بپراو گومانی بۆ نه بات و بپاری له سه ر نه دات، به لکو مه ردوو به سه ر هاته که بۆ تاقی کۆدنه وه یه، بهم پهنگه خوا هیندنئ له بهنده کانی تاقی نهکاته وه به زۆری سامان و ده سه لات تا دهر کهوئ نایا به وه سوپاسی خوا نهکات و چاو له بهری نه بئ، یا ناسوپاس و سپله یه و یاخی ئه بیئت؟ ههروه ها

هيندى له بىندىكانى تاقي ئەكاتەو بە نەبوونى و بى دەسلەتلى، تا دەرکەوى ئايا خۇگرو بە نارامە لەژىر ئەو بارە گرانەى كە خوا خستويەتە سەر شانى، يا خۇنەگرو بى نارامەو بىزارى دەرئەبىرئى لەو بەشەى كە خوا پىنى داو؟

لەناو ئەو گەلەى كە يەكەم جار ئەم قورئانە چوو بە گويچكەيدا چەند كەسىن بوون - وەك هەموو گەلەىكى نەقامى تر لە هەر ولات و چەرخى ترا - پەيوەستىيان هەر بەم جىهان و زەوى يە بوو ئەو گومانە ناپەرەوايەيان بوو كە ئەم دوو ئايەتە گەياندى، ئەو هەش لەبەر ئەو بوو كە هەر دەسلەت و سامان و پاىەبەرزى شت بوو بە لايانەو هەموو نرځ و پىزى هەر بۇ ئەو بوو لەبەر ئەو هەلپەو تىكۆشانىيان بۇ مالو سامان زۆر بەهيزو بەتەن بوو، زياد لە ئەنداز خۇشيان ئەويست، تا دەبوو تىرخواردنيان نەبوو لىي، هەرچۆنئى دوو چارى چرووكى و چنگ گوشراوى كردبوون.

جا لەبەر ئەو بە هەردوو گومانەكەيا بە درويان ئەخاتەو و ئىنجا ئەگويزىتەو بۇ نەنگىكى گەورەترىان كە برىتىيە لەو چرووكى و چاوبرسىتى و دلپەقى و خۇپەرستى يەى كە پىنى دەرەدار بوون، ئەو دەرە دەرەوونىيەشيان هوى هەلو گوناھە ناپەرەواكانيانە، بۇ ئەو زياتر بيانباتەو بە خۇيانا پىوى فرمودەيان تى ئەكات، ئەفەرموى: ﴿لَا خَيْرَ﴾ نەخىر و نايەو كار بەو جۆرە نىيە كە ئادەمى بىنپروا تىي گەيشتووەو ئەيلن ﴿بَلْ كُوْنُوْهُ﴾ چرووك و چاوبرسى و دلپەقن، كارو كردەوەتان لە وتەو بەدگومانىيەكەتان خراپترە، ئەو هەتا: ١- ﴿لَا تُكْرِمُوْنَ آلِيْهِ﴾ پىزى هەتىو ناگرن و چاودىرى و دەست گىرۆيى ناكەن كە مەنالىكى زەبوون و بى باوك و بى نازەو زۆر جىنگاى بەزەيى يە.

٢- ﴿وَلَا تَخْشَوْا عَلَىٰ مَلِكٍ آلِيْشَكِيْن﴾ وە هانەهانەى يەكتر نادەن لەسەر خۇراك دان بە هەژاران و دەست گىرۆييان. قورئان تەنها بە دەست گىرۆيى پازى نابى بەلكو پىويستى كردووە كە مەردوم لەناو خۇيانا هانەو هونەى يەكتر بەدن لەسەر دەست گىرۆيى، ئەو هەتا لىرەو لە چەند شوينى ترا بىزارى دەرئەبىرئى لەسەر ئەو هان نەدانە، چ جاي يارمەتى نەدان و دەست گىرۆيى نەكردن و گوئى پىنەدانى هەژاران، هەروەها هەتىوو هەموو زەبوون و لىقەومائى، جا لەسەر ئەم بىنەرەتە لە شەرىعەتى ئىسلاما بىرو بپرو (مبدأ) يك دانراو كە پىنى ئەوترئى (التكافل الإجتماعى) نەك تەنها بۇ چارەسەر كردنى تەنگ وچەلەمەى ناو گەل، بەلكوبە تەمىن و ئاموزگارى يەكترەو هەموو كارىكى خىرى تر.

وَتَأْكُلُوا الثَّرَاثَ أَكْثَلًا لَّمَّا ﴿١١﴾ وَتُحْبَرُوا الْمَالَ جُجًا ﴿١٢﴾ كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ
دَكًّا دَكًا ﴿١٣﴾ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿١٤﴾ وَجِئَ يَوْمَئِذٍ بِجَنَّةٍ يَوْمَئِذٍ لَّنَدَكَ الْإِنْسُ
وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى ﴿١٥﴾

۳- ﴿وَتَأْكُلُوا الثَّرَاثَ أَكْثَلًا لَّمَّا﴾ وه میرات و کله پوور نه خون به تهوای و به بهشی
به شدارانیش و به تاییه تی بهشی نافرته و منال، چونکه لایان و ابوو کله پوور خور نه بن
که سن بیت بتوانی جهنگ بکات، واته حرام و حلال تیکه ل نه کن و گوئیان لئی نییه.

۴- ﴿وَتُحْبَرُوا الْمَالَ جُجًا﴾ وه مال و دارایی تان خوش نهوی به خوش ویستنیکی زور، تا
پادهیه که بهرگریتان نه کات له دهست گیرویی و دهست درینه وه له ههژاران و پیویستی
یان، وه پالتان پیوه نهی بؤ داگیرکردن و خوین مزین به بی سهر لی کردنه وه بی گومان
له و سهردهمی نه قامیه دا له ناو گه لی مه که دا باو بووه هه لپه کردن بؤ کو کردنه وه
مال و سامان به هر جور و به هر شیوهیه که بگونجایه، به بی بهزی و به نه پهری
دل پرده قییه وه، وه بی دهسه لاتی هه تیو به تاییه تی نافرته پال پیوه نه ربوو بؤ داگیرکردن
و دهست به سهر اگرتنی مال و داراییه که یان.

به تاییه تی سهارته به کله پووری که بویان به جئ نه ما هه رچوئی نهو هه لپه به تینه
هه بوو له ناو هه روه ها چروکی و چاو برسی تیش دلی داگیر کردبوون، تا پادهیه مال و
دارایی یان له جیگه ی خویا سهرف نه نه کرد، نهو دوو سیفته خراپه باوی هه موو گه لیکی
نه قامه له هه موو چهرخ و کاتیکا تا نیستا!!

جابه بؤنمه نه چهند نایه ته هات و نهو سیفته پیسانه ی دهرخست و بیزاری لی
دهر برین و جلهوگیری کردن و بهو شیوه سخت و به تینه ی که چوو به گوینچه مانا بی گومان
نهو به دگومانی و بهد ووتاری و بهد کرداری و بهد خویییه ی که نادهمی پی یانه وه دهرده داره
به هوی بی پروایی به پوژی دواپی و لی پرسینه وه ی خوا لهو پوژدها. له بهر نه وه لی ره دا
له پاش بیزاری دهر برین و جلهوگیری یان له کرده وه کانیا ن هه ره شهیه کی زور سخت و سامناک
نه کات به هاتنی نهو پوژده، به جور و شیوهیه هه ره له دهست قورنان دیت و لاسایی ناکریتنه وه.
نه فهرموی: ﴿کَلَّا﴾ له کرده وه و ره و شته کانقان کوتایی بیئن و لییان په شیمان بنه وه، چونکه

﴿إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا﴾ کاتی که زموی ووردو خاش نهکری، بهم پهنگیهک بهیهک کیوهکانی پاره پاره نهکرین و نهکرین بهتۆز، وه هه موو بهرزییهکانی ناهیلرین و تهخت نهکرین، تا هه موو زهوی نهبن به نهشتیکی کاکي بهکاکي بهبن چال و چۆلی.

﴿وَجَاءَ رَيْكُ﴾ وه پهرومردگارت دیت. بن گومان نه م ووتیه و هه موو وینهکانی لهو نایه تانه که پیان نهوتری: (متشابه) سهبارت بهو (متشابه) انه هه موو زانایانی نیسلام یهک راو یهک قسهن له وهدا که هیچ کام لهوانه مه بهست دیمه ن و پواله تهکیان نزییه وهک له نایه تی (٦) له سوورده تی (٣) یشه وه دهر نهکوهی. ئینجا سهبارت به دیاری کردن یا دیاری نه کردنی مانا و مه بهستی بۆیان، زانایان بوون به دوو تا قم: یه که م که ناو نراون به (سَلَف) نایان برن به سهر مانا و مه بهستیکا و نه فهرموون: خوا خوئی نه زانی مه بهستی چیه. دوو م که پیان نهوتری (خَلَف) مانا و مه بهستیان بۆ دیاری نهکهن. بۆ وینه لیژدها به (٦) جوړ پاقهیان کردوه یهکن لهوانه نه مه یه: فهرمانی خوا دیت بۆ لی پرسینه وه و تۆله سهندن و پاداشت دانوه ﴿وَأَلَمَلْكَ صَفًّا صَفًّا﴾ وه فریشته ی ئاسمانه کان دین پۆل پۆل و پرز نهبن به دهوری ئاده می و جنۆکه دا. ﴿وَسَاءَ يَوْمٍ يُخَيَّرُ الْبَحْرُ﴾ وه دۆزهخ نه مینری لهو پۆژدها. واته ئاشکرا نهکری بۆ ههر کهس که سه رنج بدا. نایه تی (النازعات) دا فهرمووی: ﴿وَبُرْزَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَى﴾ دۆزهخ دهر نه خری بۆ ههر کهس که ببینی....

نهو بووداوو به سه رهاتانه ههر چهند شتیکی غه یبین و ئیمه ی نه م جیهانه بن ئاگاین له بارو شیوه راسته قینه کیان، به لام هه ق وایه به بیستنی نه م نایه ته به میزو به تینانه و بهیر لیکردنه و یان به شیوه یهکی ساده ی خۆمان ئاسایش دهر وون بیته کول و دل بکهوین ته په ته پ و موچرکه به له شا بیت، ههر له ئیستوه فریای خۆمان بکهوین و بیر له حالی نهوینی خۆمان بکهینه وه پیش بیرکردنه وه لهو پۆژدها که تازه هیچ سوودیکی لی وهرناگرین، وهکو نه فهرمووی: ﴿يَوْمَ يَنْذَكُرُ الْإِنْسُ﴾ لهو پۆژدها ئاده می ههر چی کردبن له جیهانا بیر نهکوهینه وه نه زانی که خراپی کرد به لام ﴿وَأَنَّ لَهُ الذِّكْرَ﴾ تازه له کوئی نهو بیرکردنه وه سوودی نهبن بۆی؟ نه خیر به هیچ پهنگ سوودی لی وهرناگری، چونکه کاتی نه ما و هه له دهست دهر چوو،

يَقُولُ يَلَيْسَ لِي قَدَمَتُ لِحَايَ (٢٦) فَيَوْمِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا (٢٧) وَلَا يُؤْتِيهِمْ وَقْفَةً أَحَدًا (٢٨) يَأْتِيَهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ (٢٩) أَرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرْضِيَةً (٣٠) فَأَدْخِلْنِي فِي عَبْدِي (٣١) وَأَدْخِلْنِي جَنَّتِي (٣٢)

جاله بمرئوه به دلیکی زور به کول و به داخ و په شیعمانیوه ﴿مَرْوُ﴾ ئه لای: ﴿وَكَلَّيْنِي مَدْرَتُ﴾
﴿لَيَاكُ﴾ ئای کاشکی من کرده وی چاکم پیش بختایه له جیهانا بۆ ژبانم، واته بۆ ژبانی
ئه مپۆم، چونکه هه ر ئه وه ژبانی راسته قینه و شایانه به وه ناویری به ژبان، وه هه ر ئه وه
شایسته ی خۆ ئاماده کردنه و توشوو و زه خیره بۆ دنانه.

ئەو ئادەمىيە سىياچارە كە ئەمىرۇ بىن بىك و بىن ئاگايە لەو پۇژە دا ئاوا داماو و غەمبار و
 ئاۋمىدە، تۆلەو چارەنوسىشى لەم دوو ئايەتەو وەرئەگىرى كە ئەفەرمۇي: ﴿يَوْبَ لَا يَذِبُ
 عَذَابُهُ أَحَدٌ﴾^۱ ئىنجا لەو پۇژە دا ھىچ كەس ئەو سزايە ئادا كە خوا ئەيدا وەھىچ كەس ئەو
 لەدەست نايە ﴿وَلَا يُؤْنِقُ وَأَقَاتُ أَحَدٌ﴾^۲ وە ھىچ كەس ئەو كۆت و زنجىر كىرنە ئاكات كە خوا
 ئەيكات و ھىچ كەسى تر ئەو پىن ئاكرى، سزادانى خواو كۆت و زنجىر كىرنى چەند وئەو
 جۆرىكىيان باس كراو و پوون كراونەتەو لە ئاوبەئاوى سۈرەتەكانى قورئانا، لىرەدا بە
 كورتى بەسەريا تىپەرئەكات و ئەيگەيەنى كە ئاقانەن و وئەيان نىو نابى لەسەر دەستى
 ھەموو ئادەمىدا، يا لەلایەن ھەموو دروست كراوئىكدا، ئەمەش بەرانبەر سزاو ئازادان و
 كۆت و زنجىر كىرنى ياخى و سەركىشەكان كە دەست نىشانى بۇ كىرن لە پىشەو لە كورتە
 باسەگى (عاد) و (سەمود) و (فیرعەون) دا، كەواتە ئەو ياخى و سەركىشەكان چىان لە دەست
 دىت با بىكەن، سزادان و كۆت و زنجىر كىرن چۆن ئەكەن با بىكەن، چونكە لە دواپۇژدا سزا

١ ووتنى (مَدَّبُ، بُرُقُ) به (مَدَّبُ، بُرُقُ) نه خوځندږته وه له سر نهو باره نه لټين: هيچ كه سزا ناستي به ووتنى نهو سزادانې كه خوا نهيدا، وه هيچ كه س كوتو زنجير ناكړي بهو كوتو زنجير كړنې كه خوا نه يكا، له سر هړيوو بار به جوړي تريش ته فسركړلونه ته وه، به لام نه وه ته فسره كه به ښتره لام.

ئەدرىن و كۆت و زنجىر ئەكرىن بەم جۆرە بىۋىنەنى كە ئەم دوو ئايەتە ئامازەنى بۇ كىردن و لە
بۇچوون و تىگەيشتنى ئىمە بەدمەن!!

ئىنجا لەناو ئەم مەموو ترس و دلە لەرزەو ئەم سزاو كۆت و زنجىرەنى كە ئاراستەنى
ياخى و سەركىشەكانى كىرد، لەناو ئەوانەدا نەسىمى بەفەپى نەرم و ناسكى مېھەربانى خوا
ئەم بانگ كىردنە خۆشە ئەدات بە گۆچكە دەماخى ئەم كەسەنى كە دل ئارامە بەيادى خوا،
وہ دل ئارامە بەم بېروا دامەزراوەنى كە گومان و دودلى پەوى تى ئاكات، وہ دل ئارامە بە
بېرپارو كىردەوې خاى خۆى، ئەم بانگ كىردنە خۆشەنى كە ئەدرى بەگۆيىدا لەكاتى گيان
نەمچوونى، يا لە پۇژى دواى پاش لىيۋونەو لە حىساب و پىرسىارى، يا لەكاتى چوونى بۇ
بەمەشت ئەدرى بەگۆيىدا لەلايەن خواوەو پىنى ئەوترى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ ئەنى نەفسى
بە ئارام ﴿أَرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ﴾ بگەپزەوہ بۇلاى پەروەردگارت، واتە بۇلاى فەرمانى، يا بۇلاى بەللىن و
مېھەربانى ئەم، يا بۇلاى شوئىنى پىزىت لە پەناى خاودا، بگەپزەوہ ﴿رَاحِبَةً﴾ بە پەزەمەندى
﴿مَرْحَبَةً﴾ بە پەزا ئى بووىى، ﴿فَأَنْزَلْنِي فِي عَذَابٍ﴾ ئىنجا بچۆرە ناو بەندە تايىبەتىيە نىزىكەكانەم
بچۆرە پىزى ئەوان ﴿وَأَنْزَلْنِي فِي عَذَابٍ﴾ وہ بچۆرە ناو بەمەشتەكەمەوہ.

بەراستى زوبان و قەلەم كۆل و كۆلە لە باس و نووسىنى گەورەنى و بەرزى ئەم لوتف و
مېھەربانىيەو خۆشى ئەم بانگ كىردنە، داواكارىن لەم بەمەرە گەورەو فراوانە بى بەشمان نەكات
بۇ خاترى ئەم قورئانە كە لە مانگى پەمەزانا ھاتە خوارەوہ، وہ بۇ خاترى ئەم سوورەتە كە
لەپۇژى ۱۶ى پەمەزانى ۱۴۰۲ ئى بوومەوہ لە تەفسىرەكەى -آمىن-.

وصلی اللہ وسلم علی من أنزل علیہ هذا القرآن الکریم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ (۱) وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ (۲) وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ (۳) لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ (۴)

سوره ناسی (البلد)

مهككهي بهو (۲۰) نايهته

بسم الله الرحمن الرحيم

ئەم سوورەتە — لەگەڵ ئەوەدا بچکۆلەو کورتە — چەند شتیکی گرنکی بنەرەتی تیا بە
لەبارەی ئادەمی و ژبانی ئادەمیوە، بەراستی هەر لە دەست قورئان دێت بەو جوړە شتی
زۆرو گەورە کۆبکاتەوه لە وتاریکی کەما، وە هەر بە قورئان ئەکەوێ دەست کاری دڵ بکات و
بە چەسپانی دڵ ووریا بکاتەوهو ئاگاداری بکات بە شتی گرنک.

دەست پێئەکات بە دەست نیشان کردن بە سویندیکی گەورە لەسەر بارو حالیکی
هەمیشەیی دامەزراو لە ژبانی ئادەمیدا کە بریتی یە لە پەنج و ئەرک و مەینەتی کە ئادەمی تیا
ئەژێ هەر لە یەکەم جاری دروست کردنیەوه هەتا دوایی، لە یەکەم جارەوه سویند ئەخوا بە
شاری مەککە، کە یەکەم مالی خوای تیا بە فەرمانی خوا (ئێبراهیمی خەلیل و
(ئێسماعیلی کوپی) دروستیان کرد بۆ ئادەمیزاد، تا ببێ بە پەناو جیگای ئاسایش و
بێ باکی بۆیان، چەک و جەنگ و دۆژمناوەتیان و ناژاوەی تیا تووپردەن، وە بە ناشتی و باریەتی
یەک بگرن تیا یاو پێزی کەس نەشکێنرێ، هەرچۆنی قەدەغە یە دەست درێژی کردن تیا یا بۆ
سەر هەموو درەخت و پەلەوهر و هەموو گیان لەبەرانی تری بیجگە لە مارو دوویشک و مشک و
هیندی شت، ئینجا ئەو ماله خوا کردی بە پووکە بۆ هەموو موسلمانانی سەر زەوی و لە
هەموو لایەکەوه بچن بۆ بەجێ هێنانی فەززی حەج هەتا جیهان جیهانە. کەواتە شارەکە
ئێجگار گەورە و بەنرخەو شایانە بەوەی کە خوا گەورەییەکی دەرخابەوەی سویندی پێ
ئەخوات و ئەفەرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ﴾ سویند ئەخۆم بەم

شارە، ﴿وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ﴾ لە کاتیکی کە تۆ ئەو پیغەمبەر نیشتەجێی لەم شارەدا. خوای
مێهرەبان بەم پرستە یە پێزی پیغەمبەر (ﷺ) ئەگرێ بەم پەنگە باسی ئەوو نیشتەجێیی ئەو
لەو شارەدا ئەکات بەهۆی زیاده پێزو گەورەیی شارەکە. ئینجا لەوەیشەوه دەست نیشانی
تیا بە گەورەیی تاوان و هەلوێستی پیس و ناپەرەوای بت پەرستەکان، کە لە لایەکەوه خۆیان

به خزمه تكارو كليله وانی ئەو ماله پيوژه دائهنا، وه به نهوهی (ئىبراهيم) و (ئىسماعيل) و نهوپهري پريزان نيشان ئەدا بۆ ئەو ماله به فەرپه به تايبهتی و بۆ ههموو شارهكهو نهروبهري به شيوهیهکی گشتی، كه چي له لایه ترموه دهستيان نهنگی پرایهوه له نازاردانی دئی ئەو پیغه مبهرو دهست دریزی و نازاردانی پرواداران^۱

﴿وَاللّٰهُ وَمَا وَلَدَ﴾ سویند نهخۆم به باوك و به پۆلهی، ئیتر هه باوك و پۆلهیهك تا هه موو باوك و پۆلهیهك له ئادهمی بگریتهوه، بهلكو له هه موو گیان له بهری - وهك ئیبن و عهباس - نهفرموی، بهلكو هیچ بهرگری كهری نیه له وهی كه شتی تر بكری تا هه موو درهخت و شینایی و پوهه كیکیش بگریتهوه، بئگومان له ناو باوك و پۆله ئادهمی ههكانا له یه كهه جار هوه لیژدها (ئىبراهيم) و (ئىسماعيل) یا (ئىسماعيل) و (محمد) دین به خه یالا - سهلامی خویان ئی بئ - نهوهش به بۆنه ی ئەو شارو ماله به فەرپه كه زیاده تايبهتی و په یوه ستیان هیه بهو پیغه مبهرا نهوه - سهلامی خویان ئی بئ - سویند بهو شاره كه ئەو ماله ی تیا دروست كرا بۆ ئادهمی، وه درهختی ئادهمیستی راسته قینه ی تیا نیژا له پاش لاواز بوون و پیس بوونی له ولاتانی ترا، وه لهم شاردها كه شه ی كردو پریشه ی كوتا، یا له پاشا له په نای ئیسلاما به ته وای گه یشته نهوپهري پاده و پله ی هه ره بهرزی خۆی.

سویند بهم شارو به باوك و پۆله ی ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِيْ كَبْرٍ﴾ بئگومان ئیغه ئاده میمان دروست كردوه له رهنج و نهرك و مهینه تا، واته ژبانی ئادهمی زنجیره یه كه له هه ولو تیكوشان و رهنج كیشان به بئ كۆل دان و پچران هه ره كهاتی كه له سکی دایکیایه، هه تا دیته جیهان و هه رچه ند ژبانی تیا به سه ره نه بات و تا نه مرئو نه گات به حوزوری خوا نه گات به تۆله و پاداشی كه خوا دایناوه و بریاری له سه ره داوه، هه ركهس به پیی كرده وه ی خۆی.

به لن هه ره له كاتیكه وه كه ته نها سیل و خانه یه كهو نیشته جئ نه بئ له منالدا ئادهست نه گات به هه ول و رهنج كیشان بۆ نه وه ی (به فرمانی خوا) بارو وهزعی بسازینئ بۆ ژبان و خوراك هه تا پی نه گات و كاتی دهرچوونی دیته پیشه وه، كه ئەو دهرچوونهش به رهنج و نهركیكی زۆر سهخت به دی دیت، له وانه یه خۆیشی و دایكیشی تیا بچن، نه گه ر یارمه تی و كۆمه کی خوا نه بیئت هیچ دایك و منالی له وه قوتار نه نه بوون! ئینجا كه له گه ل هاته جیهان

^۱ ئەم پسته یه به دوو جۆری تریش ته فسیر كراوه ته وه وه ره رویشی نه گونجی و پێكه، به لام نه وه ی كه له ته فسیره كه دایه به لاه وه ورد ترو به میژترو.

ئەرك و مەينەتى گەرەتر دەست پىئەكەت، لەرئو دەركاى سى ئەكرىتەرەو كۆئەندامى
 ھەناسەى ئەكەوئە ئىش، ئىنجا كۆئەندامى ھەرسى و كۆئەندامى خوئىنى! ئىنجا ئەكەوئە
 ئەركى دەركردنى مىزو پىسايى، كە ئەمانە ھىچيان لەپىش دەرجوونىا نەبوون و پىوئىست
 نەبوون، كەچى بە كوت و پىرى پەيدا بوون و پىوئىست بوون، ئىنجا ئەركى قنگەنشىن و
 كاگۆلكى و پىگرتن و راست بوونەو ھەنگا و نانى، ھەمو ئەزانىن كە ھەركام لەوانە بە چ
 ھەلو پەنجى پىكەدىن، ھەروەھا ئەركى دان دەركاتنى كە ھەر دانىك بە چ ھەلو پەنجى
 دەردىت، تا رادەيەك نەخۆش ئەكەوئە بە دەركاتنىان!

ئىنجا فېربوونى قسەو ھەر شتى تر كە پىوئىستە تا پىئەكەت و فام و ھۆشى پەيدا ئەبى،
 تا ئىستاي ئەرك و پەنج كىشانەكە لەسەر يەك بارەو ھەموو كەس وەك يەك تيا بەشدارە،
 ئىنجا ھەلو تىكۆشان جۆر بەجۆر ئەبى و ھەر تاقمى خەرىكى شتىكەو ھەلو پەنج بۆ
 شتى ئەدا، يەكئ بە ھىزو بازو خەرىكەو يەكئ بە بىرو ژىرىسى تىكۆشان ئەكەت، يەكئ بۆ
 تىكەيە نان و بۆ بەرگ خەرىكە، وە يەكئ تر ئەيەوئە ھەزارى ھەيە بىكا بە دوو ھەزارو دە
 ھەزارەكئ بۆ پادشايتى و گەرەيى و بەرى جىھان ھەلو ئەدات و يەكئ لە پىنگاى خوادا
 خەرىكە، يەكئ بۆ خۆشى و ئارەزووى نەفس ھەلو ئەدات و يەكئ تر بۆ ئايىن و ئاقىدەى
 تىكۆشان ئەكەت، يەكئ بەرەو ئاگرى دۆزەخ ئەروا يەكئ تر بەرەو بەھەشت.

بەكورتى ژيانى جىھان وا لەناو چالى ئەرك و پەنج و كىشەداو ھەمووى ھەر پەنج و
 كىشەيە و بەس شىو ھۆكان جىواوزن، بەلام پەنجەرۆ ترۆ زىانبار ترى ھەمووان كەسىكە
 كە پەنجى ژيان بە جۆرئە بچەئى كە سەرى لە ئاگرى دۆزەخو دەركەت، وە بەھەرەمەند تر
 كەسىكەكەلە جىھان و ژيانا پەنج و ھەولەكەى سەرى لە بەھەشت و پەزنامەندى خواو دەركەت.
 بىگومان ھەر لەم زەوييەدا ھىندئە لە تۆلەو پاداشتى دەست كەوت ئەبى پىش ھاتنى
 پۆژى دوايى، ئەو ھەش بە پىئە ئەو مەبەستەى پەنج و تىكۆشانەكەى بۆ ئەكرى، ھەر پەنج و
 تىكۆشانئە لە پىناوى كارىكى گەرەو گىرنگ و پاك و خاويىنا بكرى، تىكۆشەرو پەنج
 كىشەكەى بە ئارام ترۆ دلشاد ترەو ماندوو و شەكەت نابى و ھەر مالىكى لە پىناويا بەخت
 كردبى گويى لى نىيە، بەلام بە پىچەوانەى ئەو كەسەى كە ھەلو و تىكۆشان ئەكەت لە
 پىناوى شتى بى نىخ و پىروپوچا! ئەو كەسەى كە خۆى بەخت بكات لە پىنگاى بانگ كردن بۆ
 ئايىن و پىنگاى راستى خوا، وەك ئەو كەسەنىيە كە خۆى بەخت ئەكەت لە پىنگاى ئارەزووى
 پىروپوچى نەفسدا، لەھەست و لە بۆچوون و لە ئاراميدا.

أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ﴿٥﴾ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا بَدَأَ ﴿٦﴾ أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ ﴿٧﴾ أَلَمْ تَجْعَلْ

لَهُ عَيْنَيْنِ ﴿٨﴾ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ﴿٩﴾

له پاش پوونکردنه وهی چۆنیه تی ژبانی ئادهمی، نینجا دهست نهکات به لیکۆلینه وهی هیندی شت که ئادهمی لافی لیته دات، وه هیندی بۆچوون و تیگه یشتنی که له کردمه و کانیه وه دهر نه که وئ. ئهم ئادهمی به که به و جۆره دروست کراوه و له پهنج و کیشه ناکه وئ، خۆی له بیر نامینئ و هه لئه خه له تی به و هیزو دهسه لات و به ره به که په ره و ردگاری پیی داوه، به وهی شه به جۆری کردمه نهکات وهک لی پرسینه وهی بۆ نه بی، چاوه پوانی شه نه ناکات که پۆژیکی به سه ر بیت هه موو حیسه یاییکی له گه ل بکری. جاله به ره شه له خۆی نه گۆپی و یاخی شه بیت و خۆی ناگیریت شه له دهست دریزی و خراپه کاری، به ره جۆر بۆی بکری مال و سامان نه نی به به که وه. دهر به ره ی شه ئادهمی به نه فهرموی: ﴿أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ﴾ نایا ئادهمی وانه زانی که هه رگیز هه یج کهس زۆرو دهسه لاتی نابئ به سه ریا؟

ئهو ئادهمی به نه گه ردوای یارمه تی لی بکری بۆکارێکی خه یرو باش ﴿يَقُولُ﴾ نه لی: ﴿أَهْلَكْتُ مَا لَا بَدَأَ﴾ مالی زۆرو کۆمه لم له ناو به ردووه و شه و ی که له مه به ره کردمه به سه. ﴿أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ﴾ نایا وانه زانی که هه یج کهس شه و ی نه دیوه؟.. نازانی که چاوی قودره تی خوا هه مه شه و به سه ره وه، وه زانیی خوا هه مه شه چوار دهری گرتووه، که واته خوا نه زانی و شه و ی به ختی کردووه له چی دا به ختی کردووه و له به ره چی و به یج نیازی داویتی؟ به لام شه شه که سه له به ره نه قامی خۆی شه و ی له به ره نیه و وانه زانی که چاوی لی نیه!

به ره نه به ره شه له خۆ گۆزانه ی که چوو وه ته می شکی شه ئادهمی به نه قامه وه به ره نه به ره شه چروکی و چاوه برسی ته به ی که داگری کردووه و له گه ل شه و شا لافی پیاره تی و به خشین لی نه دات به ره نه به ره شه وانه قورشان پووه به رووی شه و سه تی و به شی له چاکه و به ره ی خوا شه دا به ناو چاویا، که به وهی شه وانه وه بووه به ئادهمی و به بی شه وانه هه یج نه خیکی نیه و نازی، نه فهرموی: ﴿أَلَمْ تَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ﴾ نایا دوو چاوه مان پی نه داوه که به بی چاوه داما و ده سه ته پاچه شه بوو کاروباری نه شه پۆیشت ﴿وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ﴾ وه زوبانی و دوو لیچومان نه داوه تی که به بی شه وانه هه رچۆنی زۆر ناشیرین دهر نه چوو هه ره وها هه یج که لکی شی نه شه بوو وهک دارو به ردیک وانه بوو

وَهَدَيْتُهُ النَّجْدَيْنِ ﴿١٠﴾ فَلَا أَقْنَحُمُ الْعَمْبَةَ ﴿١١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَمْبَةُ ﴿١٢﴾ فَكَ رَقَبَةٍ ﴿١٣﴾ أَوْ إِطْعَمُنِي يَوْمَ ذِي مَسْجَبٍ ﴿١٤﴾ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ﴿١٥﴾ أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبٍ ﴿١٦﴾

﴿وَهَدَيْتُهُ النَّجْدَيْنِ﴾ وه ږنگای چاک و خراپمان نیشان نه داوه؟ واته وامن دروست کردووه به سورششت و به هوی ژیری و بیری چاک و خراب نه ناسی و له یه کیان جیانه کاته وه، ټینجا سه به خوشمان کردووه به جوړی نه توانی کام ږنگا بداته بهر که هوی به رزی و گه وره یی ناده می و جیابوونه وهی له گیان له بهرانی تر نه م بهره گه وره یه، دهی خواجه که نه به هره یانه ی داوه به ناده می، بن گومان نه شتوانی بیان سینیت ته وه لئی و دهسته پاچه و داماوو بن ده سه لاتی بکات که واته نه ناده می به نه بوايه له خوی نه گوږایه و بهد گومان و بهد ووتار نه بوايه، به لکو سه ری بنده یی و سوپاسی شوږ بگردایه بو نه و په روه ردگاری و نه به هره یانه ی به کار به ټینایه له ږنگای په زامه ندی خوی به خشنده و میهره بانی، که هیندی له مایه ی په زامه ندی خوا به زه یی هاتنه وه یه به بنده کانی خوا و چاره سر کردنی کو سپ و گرییان له بهر خوا که چی وای نه کرد، وه کو نه فرموی: ﴿فَلَا أَقْنَحُمُ الْعَمْبَةَ﴾ ټینجا ناده می نه چوووه ناو پله ی سهخت و ږنگای سهخت و بهر و ژووری نه بری. واته کرده وه یه کی نه کرد که له سر دل و دهر وونی سهخت و قورس بیت به وینه ی پوشتن به ږنگای بهر و ژووری سهخت و برینی پله ی سهخت که چنده به نرک و زحمته به سر له شه وه. وه له به یی نه و به هشتا نه و ږنگاو پله ی به هیه، هر کات بری، چوونه به هشتی مسوگره، واته بابروا به و ږنگا سهخته دا با نه و ده سته کته گه وره ی ده ست که وئ. ټینجا بو نیشان دانی گه وره یی و گرنگی نه و ږنگاو پله ی به به لای خوا وه، نه فرموی: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَمْبَةُ﴾ تو چووزانی نه و ږنگاو پله ی به چی به؟ ټینجا پوونی نه کاته وه به یه کن له دوو شته:

۱- ﴿فَكَ رَقَبَةٍ﴾ ږنگار کردنی بنده و به شداری کردن له نازاد بوونیا.

۲- ﴿أَوْ إِطْعَمُنِي يَوْمَ ذِي مَسْجَبٍ﴾ یا خوراک دانه له پوړی کی برسیتی و قاتی و گرانی دا ﴿يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ﴾ به مه تیونکی خزم ﴿أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبٍ﴾ یا به مه ژاریکی زور بی نه و که به سر خوله وه دانیشی و بکه وئ. واته ناده می هولی نه دا بو نه هیشتنی دوو نه خوشی گه وره له ناو که لا: برسیتی و ژیر دهسته یی.

بئى گومان نە خوشى يەكانى گەل و ئەندامى گەل زۆن، بەلام بەتايىبەتى ئەم دوانەى باسكرد، چونكە:

ا- لەو سەردەمەدا ئەو دوو نە خوشى يە زۆرى سەندبوو لەناو ئەو گەلەى كە يەكەم جار ئەم قورئانەى چوو بە گوچكەدا ئەو بوو زۆربەى ئەينالاند بە دەست ئەم دوو دەردەوہ.
ب- ئەم دوو نە خوشى يە ئىجگار سەخت و كاريگەرن لە ئادەمى و ئادەمىتى، بە جوړى تا ئەم دوانە بىمنى لە جىهاننا، يا يەكىكىسيان ئادەمى ئاحەسىتەوہ و ئادەمىتى لاوازە و ناتەواوہ؟ وە ئەم دوانە وەك سەرچاوە وان بۆ زۆربەى نە خوشى يەكانى تەرى گەل و ئەندامى گەل.

كاتى ئەم ئايەتە ھاتە خوارەوہ ئىسلام دەولەتتىكى نەبوو كە بەرنامە و شەرىعەتتىكى بىئى، بەلكو موسلمانەكان ژمارە يەكەى كەمى بى دەسەلات بوون و بەخۇيان و ئىسلامەكە يانەوہ لە مەككەدا چوار دەور درابوون. وە ياساى بەندەى ياسا يەكەى دامەزراوى دان پىيانراوى باوہ پىئى كراو بوو لە مەككە و لە نىوہ دورگە و لە ھەموو جىهاننا لە سەر پىس ترين شىوہى. ھەروەھا داگیر كردنى مال و مافى ھەتىو شتىكى پەوا دراو بوو. ساماندارەكان دل پەق و بى بەزەى بوون دەريارەى ھەزارو كەوتەكارەكان. لەو كاتەدا ئىسلام ھات بەم شىوہ قورئانەى يە داواى چارە سەر كردنى ئەو نە خوشى يە پىسانەى كرد، كە ئەوہش بەلگە يەكەى بەھىزو گەورە يە لە سەر ئەوہ كە ئەم ئايىنە ئاسمانەى يە، وە چارە سەر كردنى گرى و كۆسپى ژيان مەبەستىكى سەرەكە لە ئىسلاما ھەر لە سەرەتا و يەكەم جارەوہ بە گرىگ گرتوويەتى و ئەيەوئ چارە سەربكرئ. ئەگەر لە لايەن خواوہ نەھاتايە، كئ ئەيتوانى ئاوا بچئ بە گزى ئەو ھەموو بارە جىھانەى يەدا، بەتايىبەتى ئەم تاقمە كەم و بى دەسەلاتە كە لەبەر كۆسپ و گرى خۇيان نەيان ئەپەرژايە سەر كۆسپ و گرى كەسىكى تر؟!

بئى گومان ھەر پلە يە بېرى و ھەر كەردەوہ يەكەى چاك بكرئ، ئەبئ لە سەر بنەپرەتى ئيمان و بېراى پىك و پىك بىت، ئەگىنا لە تەرازووى خوادا ھىچ وەزن و نرخی نابئ و خوا نايەوئ بىجگە لەوہش كەردەوہى چاك كەلە سەر ئەو بنەپرەتە ئەبئ دامەزراو نابئ و پىشتى پئى نابەستى، چونكە بەرنامە يەكەى دامەزراوى نابئ، بەلكو بە پىئى ئارەزووى نەفس ئەبئ، كەشتىكى گۆڤاوە ھەر دەمە بەبارىكا.

ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿١٧﴾ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمُنْمِثَةِ ﴿١٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
بِآيَاتِنَاهُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿١٩﴾ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ ﴿٢٠﴾

که واته نیمان و بپوا سر دهسته‌یه و بالآتره له هه‌موو شتی، له‌بەر ئەوە له‌بارە‌ی نه‌بڕینی
ئەو پلە و پێگا سه‌خته‌وه باسی نه‌بوونی بپوایش ئەکات به‌جۆری که‌ئە‌بوو له‌ پیشه‌وه‌ بپوایه،
وه ده‌ست نیشانی‌ش ئەکات که پاده‌ی به‌رزو بلندتره له‌ پزگارکردنی به‌نده‌و نان و خۆراک
دانی کاتی برسیتی و قاتی، ئەو ده‌ست نیشانه‌ش به‌ و ته‌ی ﴿ثُمَّ﴾ ئەکات که‌لێره‌دا بۆ
که‌یاندنی ئەو مه‌به‌سته‌یه و هه‌روه‌ها له‌گه‌ڵ باسی نه‌بوونی بپوا باسی نه‌بوونی نامۆزگاری
به‌خۆگرتن و نامۆزگاری به‌به‌زه‌یی هاته‌وه‌ش ئەکات ئەفه‌رموی: ﴿ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ واته
ئینجا ئاده‌می سه‌ره‌پای ئەوه هیچ کام له‌ دوو پله سه‌خته‌ی نه‌بڕی، له‌و که‌سانه‌ش نه‌بوو که
بپوایان هیناوه‌که‌بپوایان له‌ هه‌موو شت پێویست ترو گه‌وره‌ترو مایه و به‌نه‌رته بۆ هه‌موو
چاکه‌یه‌ک ﴿وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ﴾ وه له‌و که‌سانه‌ش نه‌بوو که‌لە‌ناو یه‌کترا نامۆزگاری یه‌کتریان کردوه
به‌ خۆگرتن و خۆ پاگیرکردن له‌بەر کار و فه‌رمانی خوادا ﴿وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ﴾ وه‌له‌و که‌سانه‌ش
نه‌بوو که نامۆزگاری یه‌کتریان ئەکرد به‌به‌زه‌یی و میه‌ره‌بانی له‌گه‌ڵ به‌نده‌کانی خوادا.

خۆگرتن سیفه‌تیکی زۆر پێویسته بۆ بپوا به‌ شیوه‌ی گشتی، وه بۆ بپوایی پله و پێگای
سه‌خت به‌ شیوه‌یه‌کی تایبه‌تی، وه نامۆزگاری کردنی یه‌کترا به‌و خۆگرتنه، مایه‌ی یه‌کی‌تی و
یه‌کگرتنی کۆمه‌له، چونکه به‌و نامۆزگاریه هه‌موو هه‌ست ئەکه‌ن که ده‌ربه‌ستی یه‌کترو
غه‌مخواری یه‌کترا، وه هه‌موو به‌شداری یه‌کترا له‌و ئه‌رکه‌ی که‌له‌سه‌ر‌شانیا، ئه‌رکی
تیکۆشان بۆ پێکه‌ینانی ئایین و بپواکه‌یان له‌ژیا، که‌واته به‌هۆی ئەوه به‌هێز نه‌بن و کۆمه‌ل و
له‌شکریان ناشکێ. به‌زه‌یی هاته‌وه سیفه‌تیکی سه‌روشتی و ئاده‌میه به‌هۆی بپواوه پاک و
خاوێن و به‌هێزو دامه‌زراوتر نه‌بن و نامۆزگاری یه‌کترا پێی مایه‌ی یه‌کی‌تی و یارمه‌تی و سۆزو
په‌رۆشه بۆ یه‌کترا، که به‌رده‌وامی و کامه‌رانی گه‌ل و کۆمه‌لێش له‌سه‌ر ئەوه پاگیره.

ئینجا به‌کورتی دواڕۆژو چاره‌نووسی ئەوانه باس ئەکات که خاوه‌نی بپواو ئەو کردوه
چاکانه‌ن، ئەفه‌رموی: ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمُنْمِثَةِ﴾ ئەوانه‌ی که ئەو پله و پێگا سه‌خته نه‌بن به‌و
شیوه‌ی که‌ قورئان نیشانی دان ئەوانه یارنی ده‌ستی پاستن به‌ شیوه‌ی که‌له سه‌وره‌تی
(الواقعه) دا باسکران.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا ﴿١﴾ وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَّهَا ﴿٢﴾ وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّهَا ﴿٣﴾ وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَاهَا ﴿٤﴾

سووره نی «الشمس»

مه که یه و (۱۵) نایه ته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ئهم سووره ته کورته چهند دهسکاری یهکی دلو دهر وون دهکات به مهی سهرنجی
پائه کیشی بو چهند چه شمه ندازی ئهم بوونه وهره شیرینه، که هر دلی زیندوو بیت به
بیرایکردنه ووه تهماشا کردنی — به جوړو شیوه یهکی ساده ش بیت — پاراو نه بیته ووه
نهریته ووه به ناوی شیرین و بیگهردی بپړوا، وه به تیشکی پووناکی یه که ی ته و تاریکی
نامینی له دهر وونا.

جا له بهر نه ووه قورئان له زور له نایه ته کانی پوی دلمان نه کاته نه و بوونه وهره
چه شمه ندازه کانی، به تایبه تی له سووره ته مه که یه کان که مه بهستی سهرکی تیا چاندنو
به هیژکردنی بپړوا نا قیده یه له دلو دهر وونا، وه به تایبه تی تر له جزمه دا که زوړ به ی
سووره ته کانی نه و سهرنج پراکیشان نه کات و دل پوو نه کاته ئهم بوونه وهره به چهند جوړو
په وشتی و له چهند پړگایه که ووه، نیت له پړوه یه کسر، یا به دهست نیشان کردن، وه لیره دا
که سویندیان پی نه خوات و نه فرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * وَالشَّمْسُ﴾ سویند به
خور، نه و شته که وهری که به پی زانیاری تازه که وهره ترین قهباره یه له کومه له ی خوری
نیتمه دا و ملیونیک و سئ سده هزار نه وهنده ی ئهم زهوی یه ی نیتمه نه بی، نه و خورده ی که زیان
له جیهان و زهوی یه دا به بی تیشک و پووناکیه که ی نه و نا پړوا ناگونجی.

نه و خوره دره خشانه ی که له چیشته نگاوا له هه مو کات شیرین تره، که واته هه ی
خویه تی که سویند به و کاته ش نه خوات و نه فرموی: ﴿وَضُحَاهَا﴾ وه سویند به پووناکیه که ی

له چىشتهنگاوا، واته سويند به خور به شيوهى گشتى و له هه موو كاتا، وه به تايبهتى لهو
 كاته دا، ﴿وَأَنْتَ إِذَا لَلَّهَا﴾ وه سويند به مانگ كاتى ديت به دواى ئاوابوونى خورداو هه موو
 شهو پووناك نه كاته وهو نه بىته جيگرى خور له شهوا به پووناكيه كهى، نه وهش نهو سى
 شهويه له بهينى دوانزهو شانزه دا يا ديت به دواى خورا له هه لاتنا كه نه وهش له پانزهى
 يه كه مى مانگدا پوو نه دات، يا ديت به دواى ديار نه بوونى خوردا، واته دهر نه كهوئى له كاتى
 ديار نه بوونى خورا، ئيتر له سهره تاي شهو يا له ناوه راستى، يا دوا دوايى شهو، كه نه وهش
 هه موو شهو كهانى مانگ نه گرته وه بىجگه له شهوئى يا دوو شهو له ناخرى مانگ وه كه له
 دهو روبه رى خورا هه لى، له سهر هه ر بار مانگ له هه موو بارو پوويه كه وه شتىكى زور نايابى
 سهر سوپه ينه رو دل پرفينه و شايانه بو نه وهى دل و دهوون به بينينى بكه وىته سوزو په روش و
 سهرى به ندهيى دابخات بو په رو مردگارى، ﴿وَأَنْتَ إِذَا لَلَّهَا﴾ سويند به پوز كاتى كه خور
 به ته ووى دهر نه خات. واته له كاتى سايه قه و بى هه رو ته م، كه لهو كاته دا شيرين و دل پرفين
 ترو زور تر سوود وهر نه گيرئ له پووناكى و تيشكى خور. بى گومان پووناكى به هره يه كى
 ئىجگار كه وه يه و زور پيوسته له ژيان و له جيهانا. يه كئى له نيشانه ي كه وه يه و
 گرنگيه كهى نه مه يه كه له سهره تاي نه م سووره ته دا له م سى نايه ته دا ناماژى بو كرد.

هه رچه ند به و جوړه به كه لك و پيوست بىت، له هه مان كاتا شهو و تاريكيش به هره يه كى
 زور پيوست و به كه لك و كه وه يه له ژيانا، هه رچوئن هاتنى به دواى پوزو پووناكيداو هالو
 گوپيان به يه كتر پابه رو به لگه يه كى به ميژن له سهر نهو دهسته قودره ته ي كه نه م به هره يانه
 فه راهه م نه ميئنئ بو ژيانى هه موو زيندوو و زينده وهرئ، جا كه واته نه ميش زور شايسته يه به
 ئاوردانه وهى مردوم بولاى، به مه ي خواى كه وه سويندى پئ نه خوات، نه فه رموى: ﴿وَأَلَّيْ إِذَا
 يَنْشَأُ﴾ وه سويند به شهو له كاتى كا كه خور دانه پوشئ به ته ووى و هيج جوړه پووناكيه كى
 دهرناكهوئى، وهك نهو چه ند شهو وه نهو كاتانه ي شهو كه مانگيان تيا دهرناكهوئى و دنيا
 تاريك و تنوكه، كه نهو كاتانه زور سامناكن و دل و دهوون نه خه نه كارو بيدارى نه كه نه وه.

وَالسَّمَاءَ وَمَا بَنَاهَا ⑤ وَالْأَرْضَ وَمَا طَحَّهَا ⑥ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ⑦ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ⑧

فَدَافَلَحَ مَنْ رَزَّكَهَا ⑨ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّهَا ⑩

له پیشه‌وه سویندی خوارد به چوار شت، دوانیان ناسمانی بوون: خورو مانگ، وه دوانیان زهمینین و له زهویدا فهراهم دین: پوژو شمو، نینجا سویند نه‌خوات به ناسمان و به زهوی به شیوه‌ی گشتی و به هه‌موو شتیکیانه‌وه، سویند نه‌خوات بهو پهروردگاری که نه‌وانه‌ی فهراهم هیناوه، نه‌فهرموی: ﴿وَالسَّمَاءَ وَمَا بَنَاهَا﴾ وه سویند به ناسمان و نه‌و پهروردگاری که ناسمانی دروست کردوهو هه‌موو به‌شو و پارچه‌یه‌کی یه‌ک خست و په‌یوه‌ستی کردن پیکه‌وه ﴿وَالْأَرْضَ وَمَا طَحَّهَا﴾ وه سویند به زهوی و نه‌و که‌سه‌ی که پای خست و ریکی خست و گونجاوی کرد بو ژیان تیایا، بهم جوړو شیوه‌یه که هه‌موو ژیرییه تیایا سرگردانه، تابیت نایابیه‌که‌ی پوونتر نه‌بیته‌وهو و شته نه‌یذی‌یه‌کانی زووتر ناشکرا نه‌بن، مه‌به‌ست له‌زهوی ناشکرایه و نه‌مه‌یه که تیایا نه‌ژین و به‌باشی ناسراوه لامان. به‌لام له‌باره‌ی ناسمانه‌وه به شیوه‌یه‌کی راستی هیچ نازانین، بیجگه له‌وه‌ی که وه‌ک خیه‌وت و گومه‌زیکی شین وا به‌لای سهرمانه‌وه و خورو مانگ و نه‌و هه‌موو نه‌ستیره‌ی تیایا په‌خشان بووه‌ته‌وه، وه هه‌موو په‌یوه‌ست و به‌ستراوه پیکه‌وه له پیش ژاومان، به‌بن شیوان و تیکچوون به وینه‌ی کوشکیکی به‌تینی دامه‌زراو، ئیتز زیاد له‌وه هرچی ووتراوه هه‌موو گوتره کای‌یه و تی پوانینیکی پووته و ده‌ست نه‌دن بو به دروخستنه‌وه و بژاره‌کردن.

بن‌گومان زهوی بوئاده‌می دانراوه و ژنربارکراوه، وه ناده‌می به‌نرخترین گیان له‌به‌ره‌تیایا، بیجگه له‌وه‌ش که ناده‌می گرنگ ترو نایاب تری دروست کراوه‌کانی خوایه له‌م زهوی‌یه‌دا، مه‌به‌ست له‌م سویندانه‌ش ته‌می و ناموژگاری ناده‌می‌یه. که‌واته زور شیرین و به‌جی‌یه‌که خوی سویندیکیش نه‌خوات به‌نه‌فسی ناده‌می و پهروردگاری، وه‌به‌م سوینده‌ش نایه‌ته‌کانی پاش و پیش جوش نه‌دا به‌یه‌که‌وه له‌هونینه‌وه و له مه‌به‌ستا و ده‌ست نیشان نه‌کات که ناده‌می یه‌کیکه له رابه‌رو نیشانه گه‌وره‌کانی نه‌م بوونه‌وه‌وه و په‌یوه‌سته بهو هه‌موو رابه‌رو نیشانه گه‌ورانه‌ی تروه. نه‌فهرموی: ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا﴾ وه سویند به‌نه‌فسی ناده‌می، بهو که‌سه‌ی که نه‌و نه‌فسه‌ی دامینا و ریک و پیکی کرد، بهم په‌نگه نه‌و هه‌موو هیچزو وزه ناشکرا و نه‌ینییه‌ی پی‌به‌خشی و بو هر کام له‌وانه کارو پیشه‌یه‌کی دیاری و تایبه‌تی دانا، به‌گویره‌ی نه‌و هیزو ووزه‌یانه له‌شو و قه‌باره و چند نه‌ندام و په‌لیکی بو دروست کردوه که ده‌ست

بدات بۆ بهكار مېناني ئەر هېز و وزه يانه و بگونجى له گه ل كار و پيشه كانيانا گرن گترين
 بهرهمى ئەر پښك و پښك خستنه ئه وه به كه ژيرى پښ داوه و پښموني كردوه بۆ چاك و
 خراب و پښگى راست و چه وتى نيشان داوه و ده سلات و توانى داوه تى به سر كردنى
 چاكه و خراپه و كامرنگا بداته بهر، وه كو نه فرموى: ﴿قَالَمَهَا جُورًا وَتَوْنَهَا﴾ پښموني و
 ناشناى كردوه به به دكردارى خوى و پاريزگارى خوى. كه واته نه زانى چى خراپه و چى
 چاكه؟ هرچونى سهر به خوى كردوه و نه وتوانى به ئاره زوى خوى كاميان هه لېزى و
 بىكات. له م نايه تانه و له چه ند نايه تى تره وه دهر نه كه وى كه ناده مى دروست كراوىكى
 تاي به تى به و به سروشت ناماده يى هيه بۆ چاكه و خراپه و پښمويى و گومرايى و به
 شيوه يه كى ناسايى و يه كسان. نه توانى چاك و خراب له يه ك جيا بكاته وه، هرچونى نه توانى
 خوى ئاراسته بكات بۆ هر كام له ودو وانه. نينجا بيجگه له و ناماده يى وه يزه سروشت يانه هيزىكى
 تينگه يشتوى ناموزگارى كه رى تيا به كه كۆمه كى بكات له سر نه وه ي هه ميشه باشتري پښگا
 بداته بهر وه لى بژى. كه ته كليف و تۆله و پاداش به ستراوه بهر هيزه وه. جا هركات
 ناده مى ئه م هيزه ي به كار هينا له پاك و خاوين كردنى هه موو هيزو و وزه كانى ترى و به هيز كردن
 و گه شه پيدانى ناماده يى خيرو چاكه، وه زال كردنى به سر ناماده يى بۆ شهرو خراپه.

بى گومان ئەر حه له ئەر ناده مى به بهر مه ند نه بى دوور له زيان، هركات ئه م هيزه ي
 لاواز كرد و دايشارد ئەر حه له بى به شو زيان بار نه بى، وه كو نه فرموى: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ رَزَقَهَا﴾^۱
 به راستى پزگار و بهر مه ند بوو ئەر كه سه ي كه نه فسى خوى پاك كرده وه له هه موو جوړه
 شتىكى خراب به م پهنگه په رومرده ي كرد و گه شه ي پيدا هه تا گه يشته ئەر پاده و پله به رزه ي
 كه ناماده يى هيه بوى، به هوى نه وه وه گه يشته به بهر بهرهمى كرده وه ي چاكى خوى و
 مه رد و ميش بهر مه ند بوون لييه وه. ﴿وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّهَا﴾ وه به راستى ناوميد و زيان بار بوو
 ئەر كه سه ي كه نه فسى خوى و ون و نابووت كرد، به م پهنگه لايدا له پښگه ي ناده ميتى و
 شوينى هيزى شهرو خراپه كه وت، تا به هوى نه وه ناده ميتى له خويدا داړنى و بووبه
 پيسترين گيان له بهر، جا چ زيانى له وه گه وره تره كه ناده مى به ده ستى خوى خوى ئاوا لى
 بكات. كه واته ناده مى سهر به ستى هيه، ده ي نه بى بهرانه بهر ئەر سهر به ستى بهر
 بهرهمى كرده وه كانيشى بۆ بىي توانين و ده سلاتىكى هيه ده ي نه بى ئهرك و ته كليف يش

^۱ وه لامى ئه م سوينانه ئه م دوو پسته به لاي زور له زان يانه وه به راستى زور به جى به ئەر پايه و چه سپاره له دلدا.

بکھوٽه سر شانی و بهرهمیه کی تایبه تی پئ دراهه کهواته بهرانبهر شهه واجب و پیویست
 پروی تنهکات، بهرهمه و چاکهیه تر له لایهن خواوه بۆ شهه ئادهمیه شههیه که لینی نهگهراوه
 به پئی ئامادهیه سهروشتیه کهی خوی ههلسوپئ و نهیداوته دهست تهنها ژیری و هینزی
 ههلبژاردنی خوی، بهلکو کۆمه کی کردووه به ناین و په یامئ که بۆ ناردووه، شه ناین و
 په یامه تهرانوویه کی پئک و راستی داوته دهستی که به موو سر نهکات و هه موو شتی پئ
 بهراوورد بکات، وه هوی بپرواهینان و پابهرو بهلگه ی پروون و پهوانی نیشان داوه هه له
 نهفس و لهشی خوی و هه موو دهوورو بهری و شه بوونه وهره ی که تیایا نهژی، هیچ په رده و
 بهربهستیکی له بهرچاوانه هیشتوو کهواته هه موو حهق و راستی نه بیئن له شیوه راسته قینه که ی
 خویا. کهواته هینزی ژیری هه کارئ بکات له پروی تیگه یشتن و زانینه وه نهیکات، نه زانی
 پروو بۆ کوئ بکات و بۆ کوئ بپروا، به کورتی بهو جۆره یه خواهیشی خوا لهم ئادهمیه دا،
 هه رچیش پروو بدات و بهدی بیئت له ئادهمیه وه هه موو بهخواست و خواهیشی خوایه، لهم باسه
 کورته وه چهند شتی وهر نه گیرئ:

یه کهم: نرخ و پئزی شهه ئادهمیه بهمه ی که کراوه به هه لگری شهه و تۆله و پاداشت و
 کرده وه ی خوی و سهربهستی پئ دراهه له ههلبژاردنی کرده وه و بارو پئگای خویا (له ناو
 چوارچینه ی خواهیشی خوا دا که شه سهربهستی به پئ به خشیوه) به هوی شه به بهرهمه
 ئادهمی بووه به دروستکراویکی تایبه تی و پاده و پلهیه کی بهرزی هیه لهم بوونه وهره داو
 پئزی دراهه به سهه زۆر له دروستکراوه کانی خوا دا.

دوهم: شه بیئ شهه ئادهمیه بی دارو و وریا و خو پاریز بیئت، کاتی که نه زانی بریاری خوا
 لهم لا بهدی دیئت له ناوه ندی کرده وه و په فتاری خویا. بی گومان شهه شهه و بارئکی گرانه
 خراوته سر شانی نابئ گوئی پئ نه داو بیئاگابئ لئی!

سئیه م: شه بیئ بزانی که هه میشه پیویستی هیه به گه پانه وه بۆلای بهرنامه ی خواو
 تهرانووه راست و دامه زراوه که ی، تا هه میشه بزانی و مه ترسی شه بیئ له چوونی بۆ نیو پئزو
 کۆمه لی شهوانه ی که تهرانووی نهفسی خویان کردووه به خواو په رستراوی خویان، هه رکات
 شه هه لئه تان و گومر ابوون و شوینکه و تنه ی شه بیئ هه میشه نزیک شه بیئ له خوا و به پئی
 پئتموونی شه نه جولیته وه، له هه موو تاریکی و چۆل و بیابانی پئگه ی ژیا نا له نوری خوا
 پرووناکی وهر نه گیرئ، بی گومان هه رکات بهنده بهو جۆره بوو به ئاسانی توانا شه بیئت به سهه
 پاک و خاوین کردنی نهفسی له هه موو چلک و چه په لیه ک.

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَنِهَا ﴿١١﴾ إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا ﴿١٢﴾ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ﴿١٣﴾ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَحَسَونَهَا ﴿١٤﴾ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ﴿١٥﴾

نینجا نمونه به باس نه کات و نه یخاته بهر چا و له نمونه کانی ناو میندی و زیان باریه ک
که دوو چاری نه و که سه نه بیئت که نه فسی خوی و ون و نابوت نه کات: نه و نمونه ش بریتیه
له وسزای سخت و له ناو چوونه ی که به سهر خیلې ﴿نُودُ﴾ هات، باسی نه م خیل و به سهر هاتی
له چند سووره تیگدا هاتوه، له هه موو شوینن له و شوینانه دا نه اندازه یه دریژه درا بهو باس
و داستانه، نزیکتر نه مه یه که له م جزمه دا باس مان کرد له سووره تی (فجر) دا که واته ته ماشای
بکری، و له یزه دا هر نه م نه اندازه و کوور تیه به سه که نه فهر موئ: ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَنِهَا﴾ خیلې
﴿نُودُ﴾ بهر وای نه هینا و پیغه مبه ره که یان به درون دانا به هوی یاخی بوونیا نه وه ﴿إِذِ انْبَعَثَ
أَشْقَاهَا﴾ کاتی خراپترینی خیل که چو و بو کوشتنی حوشتره که ﴿فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ﴾ نینجا
پیغه مبه ره که ی خوا (صالح) پی و وتن ﴿نَاقَةَ اللَّهِ﴾ و ازینن له حوشتره که ی خوا، که کردی
به موعیزه ی نه و پیغه مبه ره ﴿وَسُقْيَاهَا﴾ و ازینن له به ش و نوره ناوه که ی، نه و به شه ناوه ی
که کاتی خوی بریاری له سهر دان و ترساندن ی به سزای به تینی خوا نه گهر نازاری نه و
حوشتره بدن، واته هه والی پی دان به هاتنی سزای خوا بو سهر یان نه گهر نازاری بدن
﴿فَكَذَّبُوهُ﴾ نینجا نه وانیش بهر وایان پی نه کرد و به درون یان دانا ﴿فَعَقَرُوهَا﴾ به هوی نه وه
حوشتره که یان کوشت، نیت به هه موو یان نه وه نه و کرده وه خراپه یان کرد، وه (قه تانه)
نه گهریتنه وه، یا نه و خراپتره کردی به په زامه ندی و پی خوشبوونی نه وانی تر، که واته وه
هه موو کرد بیئت یان وایه و هه موو به شدار نه بن له گونا و توله که یا.

نینجا له کاته دا دهست قودرت هاته پیشه وه بو دهست لیوه شانندیان و لیدان به م
جوړه ی که نه فهر موئ: ﴿فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ﴾ نینجا پهرومردگاریان خه شم و سزای
دابه سهر یانا به هوی گونا می خویانه وه ﴿فَحَسَونَهَا﴾ پاشان خه شم و سزای یه کسان کرد بو یان

بهم پهنگه همووی گرتنه‌وه و هیچ کسې لې دمرنه‌کردن، یا ته‌ختی کردن به زهویه‌که‌یانه‌وه،
په‌رومردگاریان نه‌وهی به‌سمر هینان ﴿وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا﴾ له کاتیکا که مه‌ترسی ناکات له
دواپوژی نه‌وه کرده‌وه‌یه که پی‌ی کردن.

بئ‌گومان خوای گموره پاک و بئ‌گموره له مه‌ترسی کردن، نایا له کئ‌ی بترسئ و له چی
بترسئ؟ به هیچ کلوج گومانی نه‌وهی پی‌نابری، که‌واته مه‌به‌ست له‌م پرسته‌یه دیمه‌ن و
پواله‌ته‌که‌ی نیه، به‌لکو مه‌به‌ست که‌یاندنی زور سه‌ختی و به‌تینی سزاکه‌یانه، چونکه نه‌وه
که‌سه‌ی که مه‌ترسی دوا پوژی نه‌بئ زور به‌تین و سه‌خت ده‌ست نه‌وه‌شینئ.

بیجگه له‌وه نه‌م پرسته‌یه لا‌قرتی کردن به‌و گهل و خیل‌ه نیشان نه‌دات و پ‌یسوایی و
بئ‌نرخییان دمرنه‌خات. ناموزگاری به‌و جوړو شیوه‌یه نه‌م سوورته دوا‌یی هات که نیشانی
دا بوونی په‌یوه‌ستی له‌ناو‌هندی نه‌فسی ناده‌می و هم‌وو شته گرنه‌گانی نه‌م بوونه‌ومره
گموره‌یه‌دا، وه‌ک که‌یاندنی په‌یوه‌ستی باوی خوا له توله‌سه‌ندن و سزادانی بئ‌پروایان و
یا‌خیانا، به نه‌فسی ناده‌می و به هم‌وو شته‌گانی تری نه‌م بوونه‌ومره، له سنووری بریاره
گشتیه‌که‌ی خوادا، که خوای هم‌موانه و خاوه‌نی بریاره‌کانه.

وصلی الله وسلم علی سیدنا محمد وعلی آله وصحبه اجمعین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى ﴿١﴾ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى ﴿٢﴾ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ﴿٣﴾

سووره تی «اللیل» مه ککه ییهو (۲۱) نایه ته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نهم سوورته حقیقه تی کرده و تۆله و پاداشت دیاری نه کات، له چوارچینه و چهند چه شمه ندازنکی نهم بونوهره و سروشتی ناده می دا، ئینجا هر چۆنی کرده و پاداشت و تۆله دوو جۆری جیاوازو دژی یه کتن. ههروه ها نهم چوارچینه و ش که هه لی بژاردوه، پیک هاتوه له چوارشت له سه ره تای سوورته که وه، که جیاوازی و دژایه تی هه یه له ناوه ندی یه که له که ل دووه ما وه سئ یه له که ل چواره ما ..

خوای گه وه سویند نه خوات به م جۆره ی که نه فرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ *
وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى ﴿١﴾ سویند به شه و کاتن که پووی زهوی دانه پوشن به تاریکی یه کی ﴿وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى﴾
وه سویند به پۆژ کاتن که ناشکرا نه بن و دهر نه که وئ ﴿وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى﴾ وه سویند به و که سه ی که نیرو مئ ی دروست کرد که خوای په روه دگاره.

بن گومان شه و پۆژ دوو کاتن به ران به و دژی یه کتن له شیوه و له نیشانه و له به ره مه دا.
ههروه ها تیره ی نیرو مئ به ران به و جیاوازن له یه کتر له شیوه و وینه و نیشانه دا. نهم شه و پۆژه که به م یاسا تیزو ته واره دین و به دوا ی یه کا و نه چن به ناو یه کا، به لکه و نیشانه یه کی زۆر ناشاکران، له سه ر نه و ده سه ته قودره ت و لیژانه ی که نهم کاره گه وه یه نه کات، به هه می شه یی. ههروه ها به لکه و نیشانه ن له سه ر نه وه که نه و که سه ی ته گبیری نهم شه و پۆژه نه کات، هه رنه و که سه یه که ته گبیری ژبانی نهم ناده می یه نه کات، وه هه رچۆنی دروستی کردوه، له خۆپایی و بن هوه دروستی نه کردوه و هه ر وایش وازی لی ناهینن که مرده بن سه رو شوین به و.

هه ر چه ند بن به و و سه رتیک دهران هه ول و تیکۆشان به کن و ده مبهازی به کن له م شته راست و په وانه دا و بیانه وئ پووی مه ردومی لی وهر گپن، هه یچ سوودی نی یه و دلی ناده می

هه مېشه به سراوه بهم بوونه وهره وه و نهره ی بوونه وهر پئی نه لئ و نه چرپینن به گوچکچیا،
باش وهری نه گری و تنی نه گات، ههر چوئن خویشی بؤ خوئی بیرئ بکاته وه و ورد بییته وه،
ههر نه بن بزانی که په روه ردگاری هه یه، نیت ههر چهند بئ پروا و گومراکمران به ده ور یا ده ست
بکه ن به هوسه و ده مبارزی، بؤ سهرتیک دان و گومراکردنی.

هه روه ها دروست کردنی نیرو مئ نیشانه و به لگه یه کی زور ناشکرایه و خوئی
نه چه سپینن له دلا و هیچ ماوه و ریگایه ناهیلننه وه بؤ ده مبارزی که ران و سهرتیکدان. چونکه
له ناده می و هه موو گیان له به رانی مه مکدارا نیرو مئ له یه ک شت په یدا نه بن: لهو دلؤپه ناوه
په یدا نه بن له یه ک گرتنی سیل و گه رایه ک که واته له پاشا نه م جیاوازی به له چی په یدا بوو؟ کئ
ووتی به یه کیکیان: ببه به نیرو ووتی به یه کئ تر ببه به مئ؟! نه مئ که له م دواپی یه دا
دهرکه وت که چهند شتی هه یه نه بنه هوئی نهو جیاوازی به و هیندی نه گپرن به نیرو هیندی تر
به مئ، نه وه هیچ گوپانی ناهینن به سهر نه م مه سه له دا.

چونکه نهو کاته نه لئین: نایا کئ نهو شتانه ی فراهه م هینا و دابه شتی کردن و جوئی
کردنه وه، تا هیندی لهو ناوه ی گپرا به نیرو هیندی تر به مئ؟ وه چوئننه دوو جوړه پرنک خرا
تا بووبه یاسا بؤ زیان و په روه سهندنی نهو گیان له به رانه؟! نایا شتی وا گرنک و سه سوپه ننه ر
ههر له خوینه وه و به رنکه وت فراهه م هات؟! نه خیر به رنکه وت ناگونجی و ههر که س پرنی
خوئی به لاوه بیت ههر گیز له پووی نایه شتی و به ده میا بیت، چونکه پرنکه وت و دووباره
بوونه وه ی نه وه تا به پئی یاسای بیرکاری بؤ دووباره بوونه و ی (۱۰) شتی یه که له دواپی یه و
به پرن به ده ملیار نیحتیمال ته و او نه بن!! که واته هیچ چاره نه ما نه وه نه بن بلین:
په روه ردگاری کار دروستی زانا نهو شتانه فراهه م نه مینن. به هیچ په رنگ پرنکا نی به بؤ
پرنکه وت ده ست کاری هیچ کار و بارنکی نه م بوون و بوونه وهره بکا....

نهو نیرو مئ یه تایبه تی ناکرئ به ناده می یا گیان له به رانی مه مکدار، به لکو گشتی به بؤ
هه موو گیان له به رانی تر و هه موو پوهه کئ (النبات) به لکو هه موو دروست کراوی تریش
نه گریته وه. وه که له سووره تی (الذاریات) و چهند شوینی تر نه م باسه مان کرد. به ته منها خوا
تاک و ته نهایه و بئ وینه و بئ هاوسه ره. نه مئ که ووتمان هیندی بوو لهو مه به سته گرنکانه ی
که له م سووره ته دا وهر نه گیرئ.

خوای گموره سویندی خوارد بهوانه لهسەر ئەمەیی که ئەفەرموئ: ﴿إِن سَأَلْتَهُ لَشَيْءٌ﴾ بەراستی کردەوه و کۆششتان جیاوازه و جۆر به جۆره، بەم ڕەنگه هیندی چاک و هیندی خراب، هیندی به کەلکه و هیندی بێ کەلک، هیندی زیانداره و هیندی بێ زیان، ههروهها ئەوهش به پێی جیاوازی و جۆر به جۆری سروشتی مرۆڤ و تیگه‌یشتن و بۆ چوونیهتی... که هه‌ریه‌کێ و هه‌ر تاقم و کۆمه‌لێ ڕیگایه‌کی هه‌یه و ئاره‌زووی شتی ئەکات و دلی به‌شتی خوشه‌و به‌شتیکه‌وه خه‌ریکه... ئەمانه له‌گه‌ڵ ئەوه‌ی زۆر جیاوان، به‌لام به‌ خۆیان و کرد‌وه‌کانیان‌وه کۆنه‌بنه‌وه و کورت نه‌کرنه‌وه له‌م دوو کۆمه‌له‌و له‌م دوو ڕیزه‌دا که دژو به‌رانبه‌ری یه‌کترن: ئینجا سویند له‌سەر خوراوه‌که‌ش ئەگه‌ڕێته‌وه بۆ ئەو سه‌ره‌نجامه‌ی که باسی کرد‌وه‌و بۆ ئەم دوو تاقمه‌ که ئەفەرموئ: ﴿فَأَمَّا مَنْ أُعْطِيَ﴾ ئەو کەسه‌ی که به‌خشین و به‌خت کردنی کردبێ له‌ ڕیگای خوا‌دا، نیت به‌مال و به‌گیان یا به‌ هه‌رکام، به‌ پێی توانین و بۆ گونجان، ﴿وَالْتَمَى﴾ وه‌ خۆی پاراستبێ له‌ هۆی خه‌شم و سزای خوا ﴿وَصَدَقَ بِالْحَقِّ﴾ وه‌ بپروای هینا به‌ نایینی ئیسلام، که‌هه‌رکات ناوی شتی چاک و شیرین بپێی ئەم نایینه‌ یه‌که‌م و سه‌رده‌سته‌یه و شیاوتره‌ بۆ ئەو ناوه‌، هه‌ر کەس کرد‌وه‌و کۆششی ئاوابێ ﴿نَسِيحُهُ لِلْبُشْرَى﴾ ئینمه‌ ئاماده‌ و ڕێک و پێکی ئەکه‌ین بۆ ئاساترین ڕێ، که‌ ئەو ڕێیه‌ بوو خوا موژده‌ی دا به‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) وه‌ خه‌ستیه‌ سه‌ری و له‌م نایین و شه‌ریعه‌ته‌دا بۆی نارد. وه‌ک له‌ سووره‌تی (الاعلی) دا ئەندازه‌یه به‌ درێژی لێی دوا‌ین.

ئەو کەسه‌ی که‌ هه‌لسێ به‌و کرد‌وه‌و شیرینانه‌، بێ‌گومان ئەوه‌ی له‌ده‌ستی هاتبێ به‌ختی کرد‌وه‌و بۆ پاک و خا‌وێن کردنی خۆی. که‌واته‌ شایسته‌ ئەبێ بۆ ئەو کۆمه‌کی و یارمه‌تی‌یه‌ی که‌ خوا به‌مه‌یل و خواهیشی خۆی پێویستی کرد‌وه‌و له‌سەر خۆی بۆ ئەو جۆره‌ به‌ندانه‌ی، که‌به‌بێ ئەو کۆمه‌کی و یارمه‌تی‌یه‌ به‌نده‌ هیچی بۆ ناکرێ و ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر هیچ شتی‌کا نی‌یه‌. بێ‌گومان هه‌رکەس خوا یارمه‌تی و کۆمه‌کی بکات ئەو کەسه‌ ئەگات به‌ ئامانج... ئەگات به‌ ئاسانی و نه‌رم و نایانی و بێ‌گرێ و ئەرك. هه‌ر له‌ ئیستاه‌وه‌ که‌وا له‌م جیهانه‌دا ئەگات و به‌و شێوه‌ شیرینه‌ ئەژی و ژیان به‌سه‌ر ئەبات.

وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى ﴿٨﴾ وَكَذَّبَ بِالْحَقِّ ﴿٩﴾ فَنَسِيحُهُ لِلْعُسْرِ ﴿١٠﴾ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ﴿١١﴾
 إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَى ﴿١٢﴾ وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَى ﴿١٣﴾ فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى ﴿١٤﴾ لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ﴿١٥﴾ الَّذِي
 كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿١٦﴾ وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى ﴿١٧﴾ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ﴿١٨﴾ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى ﴿١٩﴾
 إِلَّا إِلَّا بِنِعْمَةِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ﴿٢٠﴾

﴿وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ﴾ وه همر که سنی چروکی کردین، بهم پهنگه مال و گیانی خوی به کار نه مینابن له ړنگای خوادا. ﴿وَاسْتَغْنَى﴾ وه خوی به بن نیازو بن پنیوست زانیبن له پهزامندی خواو پاداشتی لای خوا، بهم پهنگه گوئی لی نه بووین و همولی بو نه دابن ﴿وَكَذَّبَ بِالْحَقِّ﴾ وه بهرای نه کردین به نایینی نیسلام ﴿فَنَسِيحُهُ لِلْعُسْرِ﴾ شو کهسه نیمهش نامادهی نه کهین و ړنکی نه کهین بو سخت ترین پئ. که پئی خرابه کاری به، وه پئی خرابه کاری هر چند لهم جیهانه دا به رزی و سرکه موتنی تیابن و خاومنه کهشی خوی به به ختمه و مر دابنن، به لام له پووی پاستیدا سخت ترین ړنگایه، چونکه هلی نه دیرئ و سهری نه کات به دوزه خا، که هیچ شتی له وه سخت و سامناک تر نییه، جا شو کاته مال و سامانه کهی که چروکی پیکرد چ سودیکی پئ نه کهینه؟ وه نه فرموی: ﴿وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى﴾ ماله کهی هیچ سودیکی نابن بو کاتی که هلدیراو کهوته ناو ناگر. لیردها بهشی به کهمی سووره ته که دواپی هات، لهم به شه دا دوو ړنگاو دوو بهرنامه پوون کرایه وه بو نادهمی له هه موو چهرخ و چینیکیا دهرکهوت که نادهمی دوو کومله. هه موو کهس کرده و به نه کات که خوی هلی نه بژئری بو خوی! شو حله خوایش ړنگای بو ناسان نه کات به پئی کرده و کهی و شو باره ی شو بنده هلی بژاردووه. ثینجا له بهشی دووه ما باسی دوا پوژو چاره نووسی هردو کومله که نه کات، له پیش هه موو شتیکا پوونی نه کات وه که هر کام له دوو کومله چاره نووس و دوا پوژنکی پئ دراوه و به پئی وانه، وه تاوانبار هیچ ړنگای بهرو بیانووی نی به، چونکه سهره پای ژیری و سهره سستی و سهره خوئی به که که پئی دراوه، ړنگای پاست و چو تیشی بو دیاری کراوه و ترسینراویشه و هوالی هاتنی شو پوژه سهخته ی پئ دراوه، نه فرموی: ﴿إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَى﴾ به پاستی له سهرمانه ړنموونی و باسی پئی چاک و خراب. خوی گوره به

میهربانی خوی بریاری دا له سهر خوی پښمونی و پوون کردنهوی پښی راست و چووت له دووباره وه: یه کم له پښگای سروشت و ژیری یه وه. دوهم: له پښگای پیغه مبرانه وه بهو په یام و به لگه و نیشانه ناشکرایانه، که واته هیچ کس هیچ پروو بیانوویه کی به دهسته وه نامینی و هیچ ستمی له کس ناکړی، به لکو هموو کس به بهرو بهرهمی کردهوی خوی نهکات ﴿وَلَا لَنَا الْآخِرَةُ وَالْأُولَى﴾ وه به راستی هردوو جیهان هینی نیمه یه و هموو کارو باری له ژیر قودرته نیمه دایه، که واته هرچی بکین نیکهین و هیچ له دهستان دهرناچی، که واته نهو کهسهی نیمه وی دور بی له خواو سرکیش بیت بو کوئی نهروا؟!

﴿فَأَنْذَرْتُكَ نَارًا تَلْفَلْ﴾ نینجا نیمه مان ترساندوه به ناگریک که بلیسهی نه سینن به تمواوی. نه م ناگره به تینه ﴿لَا يَسْلَمُ﴾ ناچیته وه ناوی به تین ترین سزای ناچهری ﴿إِلَّا الْأَنْفَى﴾ مه گر به ترین و چاره شه پترین کس ﴿الَّذِي كَذَّبَ﴾ که که سیکه پروای نه کردی به نابین و بهرنامهی خوا ﴿وَتَوَلَّى﴾ وه پروی و هرگز پاری له کوئی پایلی بو فرمانی خواو پشتی کردیته پښمونی خواو بانگ کردی خوا ﴿رَسَبَتْ﴾ وه دور نه خریته وه له ناگر ﴿الَّذِي﴾ که سنی که زور خو پاریزه له بی پروایی و تاوان و خراپه کاری. که نهو. کامران ترو خوش بهخت تره، نینجا ناو و نیشانی نه م خوا پیداوه باس نهکات بهم چند پرسته یه که نه فرموی: ﴿الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ﴾ که که سیکه مالی خوی نهدات و نه به خشی له کاتیکا ﴿يَرْزُقُ﴾ نیمه وی خوی پاک بکاته وه له چروکی پڑی و بهموی نهو پاک ببیته وه له گونا نهک بو پروپامایی و که شخه و خوزل کردن به سهر مردوما. وه چاکه و پیاوړتیه بداته وه، وه هیچ که سیکشی به لاوه نییه تا بیه وی پاداشی نهو چاکه و پیاوړتیه بداته وه، وه کو نه فرموی: ﴿وَمَا لَاحِدٌ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ يُجْزَى﴾ وه به لایه وه نییه چاکه و پیاوړتی هیچ که سیک که پیویست بی پاداشت بدریته وه، واته نهو مال و دارایی یه کی که نهیدا له بهر هیچ شتی که نییه ﴿إِلَّا آيَاتًا وَبَيِّنَاتٍ لِّالْعَالَمِينَ﴾ بیجگه له نیازو بهدوا که پانی په زامندی په مردگاری خوی که بهرزو بلند تره له هموو کس و له هموو شت. نینجا دهست نیشان نهکات بو پاداشتی نه م زور له خواترس و زور خو پاریزه وه.

ئەفەرمۇي: ﴿وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ﴾ سۆيىندىبەخۇا لەمەولاپازى ئەبى. بەپراستى بەلئىنكى زۆرگەۋرەيە، چونكى لە ھەموو خۇشىيە خۇشتەر ئەمەيە كە دل پازى و پى خۇش حال و بە ئارام يىت. ئىنجا باسى ئەۋەى نەكرد كە ئەم خۇا پى داۋە پازى ئەبى لىي، بۇ ئەمەى شىۋەى گىشتى بگەيەننى واتە لە ھەموو بارو پۈۋىيەكەۋە پازى ئەبى و بە ھەموو ئارەزوو ئاۋات و ئامانچىك ئەگات!! كەۋاتە پازى ئەبى لە ئايىنەكەى پزاي ئەبى لە پەرۋەردگارى پازى ئەبى بە ھەموو بىرپارى. پازى ئەبى لەھەر بەشى كەپىي ئەدا لە خۇشى و ناخۇشى و بوون و نەبوونى و پەختى و تەنگى و ھەموو بەسەر ھاتىكا. كەۋاتە بى ئارام و دلئەنگ و تەنگەتاۋ نابى.

ئەمانەى ھەموو ئەبى سەرەپاي پەزماەندى لەناز و پىزە نەپراۋەكەى بەھەشت و پەناى پەرۋەردگار. بەپراستى ئەم پاداشتە ئەۋەندە گەۋرەيە نازانن چى بلىن نەربارى، ھەر لەدەست و دەھەندەى خۇا دىت بەھەرە بەخششى وا بدات. لەلوتف و مېھربانى يەكەى بەزىادىت. ئىنجا ئەگەپىنەۋە بۇ باسى قۇرت و گىرىيە كە كەۋتۈۋەتە دل لە لەبارەى ئەۋ چۈار ئايەتەى كە لەم سورەتەدا باسى تۆلەى بەدكاران و پاداشتى چاكان ئەكەن.

ھۇى ئەۋ كۆسپ و گىرىيە ئەمەيە كە بەپۈالەت ئايەتەكان دژ يەكتەر دەرئەچن بەم پەنگە ئايەتى تۆلە كە وانىشان ئەدات كە بېروادارى گوناھبار سزا نەدرى، ۋە ئايەتى پاداشت وا ئەگەيەننى كە سزا ئەدرى، چونكى ئايەتى يەكەم سزاۋ سوتان بە ئاگرى دۇزەخ كۈورت ھەلئەھىننى لە بەدترىن كەسدا. ۋە ئايەتى دوۋەم وا ئەگەيەننى كە سزا ئەدرى، چونكى دوۋر خىستەۋە لەۋ ئاگرە كۈورت ھەلئەھىننى لە زۆر لە خۇا ترسى زۆر خۇپارىزەرا.

بۇ كەردنەۋەى ئەۋ گىرىيە ۋە نەھىشتىنى ئەۋ گومانە چەند شتى ووتراۋە ھەر كام لەۋانە دەست ئەدات بۇ كەردنەۋەى ئەۋ گىرىيە ۋە نەھىشتىنى ئەۋ گومانى دژايەتتەيە:

۱- بەۋ شىۋەى تەفسىرمان كەردمەۋ پىكە و پىنگەى ئەۋ پەخنىە نامىننى.

۲- مەبەست بەۋئاگرە ئاگرىكى تايىبەتتەيە كەبەھىزترەۋ بەتىن ترە ۋەك ۋەرئەگىرى لە جىمەن

و پۈالەتى ﴿نَارًا﴾ ۋە، ۋە مەبەست بە ﴿لَا تُنْفَىٰ﴾ كافركەلەھەموۋكەس بەدترەۋچارەشەپترە.

ۋە مەبەست بە ﴿لَا تُنْفَىٰ﴾ بېروادارى بى گوناھە كەلە ھەموو كەس كامەران و خۇشەخت

ترە، ئەم خۇا پىداۋە دوۋر ئەخىرەتەۋە لەۋ ئاگرە بەجۈرى ھەست ئاكات بەھىچ ئىش و

سزايه کي هر له دوريشه وه که واته بروداري گونا هبار بهو جوړه دور ناخریته وه
ليني نيتر با بسووتينري پي، به لکو نه گهر سزادرا به ناگرې تر سزا بدرې که تيني و
هيني که تربيت.

۳- ووته ي هنجگاري و هميشه يي تيبيني کراوه. واته ناچيته ناو نهو ناگره به هميشه يي
مه گهر خراپترين که س که کافره. وه دور نه خريت ه وه ليني به هميشه يي چاکترين
که س، که واته له دووانه به دهر نه هميشه يي نه بي تيايا، وه نه به هميشه يي دور
نه خريت ه وه ليني. نيتر بسووتينري پي يا نه .

۴- نه نايه تانه هاتنه خوار ه وه به بونه ي گه وره يه له گه وره کاني بت پرسته کان و گه وره يه
له گه وره کاني بروداران، بو به رانبرکي کردن له ناو ه ندي سيفت و به سرهاتي نهو
دووانه دا که دژو پيچه وانه ي يکترن بهم پهنگه به يه کيکيان ووترا به دترين و تايبه تي
کرا بهو ناگره وه، وهک نهو ناگره هر بو نهو دروست کرابي، که واته له پوي پاستي دا
کوورت مه لپيخان و تايبه تي کردن مه به ست نيه يه نهو حله هيچ په خنه يه پوونادا، نه مه
پاي (زه مه خشهر ي) يه.

۵- ووته ي (صلي) له زماني عره با بريتي يه له سزاو سووتانکي تيبه تي بهم پهنگه چالنيک
پرېکري له پشکو، نينجا مه پي بهينري و بخريته ناو ه پاستي نهو ناگره و چند توئي
له ژيرو چند توئي به سره يه وه بهو جوړه له ناو نهو توپيانه دا بسووتينري که نه وه
سهخت ترو به تين ترين شيوه يه نهو حله نه لين: ناگرني که هر به دترين که س سزا
نه دري پي له ناو ته به قه کاني و به سهخت ترين شيوه سزا نه دري پي. وه دور
نه خريت ه وه ليني چاکترين که س.

که واته هر که سي نه بهد تربيت و نه چاکتر، نه گهر سزا درا وهک بهد تر سزا نادرې، وه
نه گهر سزا نه دار به وينه ي چاکتره که دور ناخریت ه وه تا به هيچ پهنگ ناخوشي نه بيني، وه
خوا خوي باش نه زاني.

و صلي الله وسلم علي سيدنا محمد وعلي آله وصحبه اجمعين

سوورەتی «الضُّحَى» مەككەییەو (۱۱) نایەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

ئەم سوورەتە ھەمووی تایبەتییە بە پێغەمبەرەو (ﷺ) لە ھەموو بارو پەویەکەو سۆزو بەزەیی و لوتف و خوشەویستی خوا نیشان ئەدات و ئاراستەیی دڵی ئەو پێغەمبەرە خوشەویستەیی ئەکات (ﷺ) و ھەمووی بە ھاوارەو چوونە لە لایەن پەرەردگارییەو و دلخۆش کردن و دلخۆشی دانەو و ئارام پێدان و خەم دەرکردنە لەو دڵە ناسکەیی کە تەنگەتاو و خەمبار بوو لەبەر درەنگ ھاتنی جووڕەئیل و دواکەوتنی سروش لێی لەسەرەتای پێغەمبەریتییەکەییەو. ئەو دواکەوتنەش بوو بەھۆی فاک و فیک و پرۆپاگەندەیی بت پەرستەکان. لەپروایەتی زۆربەیی کتێبەکانی سیردا ھەیەکە ماویە سروشی خوا بۆلای پێغەمبەر (ﷺ) وەستا و (جووڕەئیل) - سەلامی خوا لە ھەردوو بیئت - ئینجا بت پەرستەکان ووتیان: (محمد) خواکەیی دەستی لێ ھەلگرت و وازی لێ ھێنا ئینجا خوا ئەم سوورەتەیی ناردە خوارەو. بێگومان سروشی خواو گەیشتن بە (جووڕەئیل) مایەیی ھێزو ئارامی دڵی پێغەمبەر (ﷺ) و تویشووی پێگاکی بوو، ئارام دەر و ماندوویی دەرکەری بوو لەو ھەموو ئەرک و زەحمەتەیی کە ئەھاتە پێی، وە مایەیی فێنکی دەروونی بوو لە گەرمای بەیتنی سەرکێشی و بێپروایی سەرکێش و بێپرواکان.

ئینجا کاتی ئەو سروشە وەستا تویشوو ئەما، مایەیی فێنکی و ئارامی دڵ لەبەر چاوی وون بوو دڵ بەرا لە خوشەویستی، بەتەنھا مایەو بەبێ نان و ئاو لە گەرمای ئەو پێگە سەخت و درێژدا، بەراستی ئەو ش باریکی زۆر گرانبەو دڵ پێی ھەلناگیرئ. لەو کاتە سەخت و بەتیندا ئەم سوورەتە ھاتە خوارەو، ھات بە جووڕی ھێچ ناپەرەحتی نەھیششت لە دڵداو پیری کرد لە ئارام و خوشی و ھیواو پروای بەھێز. چەند پایە ھەیە لەبارەیی ماوی ئەو وەستان و بچرانی سروشەو. بە ھێزتری ئەو پایانە ئەو یە کە (بیهقی) پروایەتی ئەکات کە ماوەکەیی شەش مانگ بوو.^۱

^۱ فتح الباری بەرگی یەك لاپەرە ۲۱.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالضُّحَى (۱) وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى (۲) مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَاقَلَى (۳) وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى (۴)

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَفَرَضَى (۵)

زانایانی نیکسلاام له کتیبه باورپښ کراوه کانا هوی نه و هستانه و چو نیتي به که یان به درنژي بو باس کردووه و لیږده دا به پښوېستم نه زانی هیچ بلیم، هر کس نه یه وی با ته ماشای نه و کتیبانه بکات، خوی گوره له سهره تاي سووره ته که وه سویند نه خوات به دوو کاتي گرنگ له سهر چنه شتيکی زور گوره و گرنگ بو پښه مېره که ی (ﷺ) یه که میان نه میشتن و دوو خستنه وه ی گومانی واز لی هینان و دلگیری خوا لی نه فرموي: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ * وَالضُّحَى ﴿﴾ سویند به چیشتیڼگا و ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى﴾ و سویند به شه کاتي که نارام نه گري، واته: زینده و مړه کان نارام نه گرن و له بزوتنه وه نه که ون نه حسینه وه، یا سویند به شه کاتي که تاریکی یه که ی به تین نه بی که نه و یشه کاتي حسانه وه و نارام گرته. نه دوو کاته هر چو نې دوو به لکه و نیشانه ی گوره ن له سهر ده سلا ت و کار دروستی خوا، هروها زور پښک و پښک و په یوه ستن له گه ل سویند له سهر خوروه که و مېه ست له سوینده دا.

یه که م: پووناکی و نارام و حسانه وه ناراسته ی دلی پښه مېره که ی نه کات پیش نه مه ی نه فرموي: ﴿مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَاقَلَى﴾ په رومردگارت وازی لی نه هینا و ده ست به ردارت نه بووه و دلگیر نه بووه لی ت وک ووترا پښت به نارپه وایی و نه و گومانه به ده برا له لایه ن نه وانه که ویستیان نازاری دلت بدن.

دووم: ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى﴾ و به پراستی پوژی دویای باشته بو ت له جیهان و پوژی یه که مه. واته هر چن له جیهانا به رزترین پایه و گوره ترین به هری پنداوی، به لام نه وه ی که له پوژی دویای دا پښت نه دات و ده ست که وت نه بی گه لی چاکتره له م، چونکه به هری نیرت زیان و نازار و ناخو ش له گه له، به لام به هری نه ویت پاکه و دوو له هر شتی که دل بگري. سهرپای نه وه چنه به هریه کی تیه تی هیه له و پوژده دمر نه که وي، پښه وایی و پښکه وتنی له هه مو پښه مېره ان – سه لامی خویان لی بی – و کردنی

نوممه ته که ی به شایهت له سهر هه موو نوممه ته کانی پابردوو، کردنه وهی قاپی تکار و شه فاعه تی گه وره به هو ی نه م و له سهر ده ستهی نه ما، که هه یچ که س زاتی نایه ده ست ببا بو کردنه وهی نه قاپیه. کاتی نه م نه ی کاته وه به جار ی سو پاس نه کر ی له لای نه هه موو که سه وه! هه روه ما چه ند به هره ی تیه تهی تر که نه مانه ی با سکران به شو و نه مو نه یه کن لیان. هیندی له زانایان نه فهر موون: مه به ست به مه دوای ی و یه که م جار ی ژیا نی نه م جیهانه و پیغه مه بریتی یه که یه تهی، واته له مه ولات گه لی^۱ باشتر نه بی له یه که م جار ت نه مه تا به چاوی خو ی بی نی که قورئان به ته وا ی هاته خواره وه، شه ریعه ته عاله میه که ی به پایان گه یشت و ده ولت و نوممه تیکی له سهر په ره ی سه ند و پریشه ی کوتا و په لی هاو یشت به ره و هه موو جیهان، نه وه بوو نامه ی نوسی بو پاشاکانی جیهان و بانگی کردن بو به روا هینان به نایینه که ی، نه م ته فسیره شی هر نه گونجی و ری که به لام چه ند هه دی سی قو لگیری پای یه که مه و بیجگه له وهش و ته ی: (الآخرة، الأولى) به کاره ی نانی بو نه م دوو جیهانه با وه له شه را هر نه وه یان لی^۲ وهر نه گیری.

سه یه م: ﴿رَسَوَفَ يُطِیْکَ رَبُّکَ فَتَرَى﴾ وه به راستی له مه ولا په روه ردگار ت نه وه نه ده ت پێ نه به خشی تا خو ت پازی نه بی ت. نایا نه مه به لینه به به ره رکانی نه م جیهانه ی، وه گه یانندی خو ی و نایینه که ی^۱ له نیوه دوور گه دا، له چه رخی خو ی و له ژیا نی خو یا، وه په ره سه نه ندن و بلا و بوونه وه ی پوونا کی نایینه که ی به وه لا تانا و زالی بوون و سه رکه موتنی له شکری نیسلام به سه ر پادشا و سه تمکاره کانی جیهانا، له چه رخی چوار خه لیفه گه وره کان و چه رکه کانی دواتر، تا نه و راده یه زو ریه ی نا وه دانی وولات به هه موو خیر و بی ریه وه هاته ژیر سه رکردایه تی نیسلام و جله و ی ژیا ن و جیهانی گرته ده ست. نایا مه به ست نه م به هره یانه بی ت؟ یا نه و هه موو به هره تاییه تی یانه بی ت و نه و هه موو نه جرو پاداشته گه وره ی که خوا پی ی نه دا له پوژی دوا ییدا یا گشتی بی ت و به هره کانی هه ردوو جیهان مه به ست بن هه رکام له م سه رایه هه لبر ژراوی تا قمیکه له زانایانی ته فسیر. به لام به راستی شیوه گشتی یه که له دلا جیگیر و په سه ندره، چونکه پوالتی نایه ته که گشتی یه و نه به ستراره به هه یچ کامه وه. که واته بوچی تاییه تی بکری و به سه سترینه وه به یه کیکیانه وه؟

^۱ به پایان و سه رکه وتزو زالی بوونی به سه ر دوژمه کانی خو ی و نایینه که ی.

ئینجا بیجگه لهمه بهلیننی تایبهتی پئندراوه به همدوو جۆزه بههرهکه. کهواته با ئەم هەر
لهسەر دیمهن و پوآلهتهکهی بێت بئگومان بهبئ پابهرو بهلگهیهکی بههیزیش نابئ شتی
گشتی تایبهتی بکری ئینجا بیری پیغمبهری نهخاتهره نهو ههموو سهرپهرشتی و
چاودیری و چاکهیه که خوا کردی لهگهلی هەر له منالیهوه و پیش پیغمبهرتی. کهواته
پاشی پیغمبهرتی چۆن وازی لی نههینن و بههره مهندتری ناکات؟!

ئهفهرموی: ﴿أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى﴾ ئایا پهرمهردگارت تۆی دهست نهکهوت به ههتیوو،
ئایا تۆ ههتیو نهبووی؟ واته بهلن. نهوه بوو باوکی نهما له کاتیکا که هیشتا ئەم نههاتبووه
دنیا و لهسکی دایکیابوو. ﴿فَنَارَى﴾ ئینجاخوا تۆی گرت له لای خۆی و حهوانیتیوه. بهم رهنگه
دلی (عبدالمطلب) ی باپیری هینایه سۆزو پهروش تا رادهیه کهله کوپهکانی خوشهویست
تری کرد به لایهوه. ئینجا که تهههنی گهشته ههشت سالی و باپیری مرد. دلی (ئهبوتالب) و
مامی هینایه سۆز بۆی، له کوپهکانی خۆی بهرێزتر بهخچوی کرد. ﴿وَرَجَدَكَ ضَالًّا﴾ وه ئایا
تۆی دهست نهکهوت بهبئ ناگا و بهسهرگردهان له دۆزینهوهی رێیهکی راست بۆ خۆت و
کهلهکهت و ههموو کهس. واته تۆ به نهخویندهواری پئگهیشتی لهسهردهمی نهفامی داو لهناو
کهلیکی نهخویندهواری نهفاما کهبت پهست بوون و خاوهنی ئاقیده و باوهرێکی پرپوچ. وه
تۆش بیزاربووت لهو ئایین و باو و رهوشتی نهوانه. وه نه لای شوین کهوتووهرهکانی (موسا) و
(عیسا) که نهوانیش ئایینهکهی خویان گۆرپیبوو دهستکاریان کردبوو. تۆیهو سهرگردهانییه
مابوویتهوه و بێت نهکردوه له رێگای پزگاری ﴿فَهَدَى﴾ ئینجا رێنموونی کردی و رێگای
راستی نیشان دای، بهم ئایینهی که سهرۆشی کرد بۆلات، وه بهم بهرنامهیه که گهیانندیتی به
خوا. ﴿وَرَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى﴾ وه ئایا تۆی دهست نهکهوت به ههژارو بئنهواو ئینجا دهوله مهندو
بئ پیویستی کردی به بهرزی نهفس و قهناعت، وه به مالی خهدیجه و به خرد و فروشی و
بارزگانی؟ واته بیر له حالی خۆت و رابووردوی ژیاوت بکهرهوه. ئایا خوا دهست بهردارت
بوو و لگیر بوو لیت که هیشتا ئەم کاره گهرهیهت پئ نهسپێرابوو؟ کهواته دنیای و بهئارام به
ئێستا باشت و ازت لی ناهینن و باشت تۆی نهوی.

ئىنجا بە بۇنەى باسى ھەراڧدەنەھەى لە ھەتيوى، پۈنمۈنى كەردنى لەسەرگەردانى و دەولەمەند كەردن و نەھىشتىنى ھەژارى. بەر بۇنەىمە ئامۇزگارى يەك ئاراستە ئەكات يەكەم جار بۇ پىنغەمبەر (ﷺ) و بۇ ھەموو مۇسلمانان لەپاش ئەو. ئامۇزگارى بە چاودىرى و چاكە كەردن لەگەل ھەموو ھەتيوىر بەئازار ئەدان و چارەسەكەردنى ھەموو سوالكەرو داواكەرى، وە بەدان نان بە چاكەى پەرۋەردگار و چا و لەبەرى بۆى: ئەقەرموى: ﴿فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ﴾ ئىنجا كەواتە تۆش ھەتيو زەبۇن مەكە و دلى مەرەنجىنە و ماف و مالى داگىر مەكە، وەك ئەو ھەموو بوو لەو چەرخ و سەردەمى نەقامىدە. تا ئىسلام ھات و پاىە و پەلى ھەتيوى بەرەكەردەو زىاتر لە بىست شوۈن ناوى ئەبات لە قورئانا، قورئانى دا بە چاودىرى و سەرپەرشتى و پارىزگارى ماف و مالى و بەخىو كەردن و پىگەياندىنى لەلايەن كار بەدەستى تايبەتى خۇيانەو كە ئەبى بۇيان دىارى بىكرى، ئەگەر نەيانبى، ئەواتە بەپىى باوى ئىسلام كە ھاتووە بۇ بلاو كەردەھەى رادە و نەھىشتىنى تۆوى سەتم و چارەسەكەردنى ھەموو زەبۇنى و چەوسانەو و داماوى ﴿وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ﴾ ئايا مەبەست بە وشەى ﴿السَّائِلَ﴾ پەرسىاركەرە لە كاروبارى ئايىنى و پىويستى خۆى؟ با مەبەست بىنەواى سوالكەرە؟ يا بە شىوہى گشتى؟ ھەركام لەم سىن پاىە پىكە و ئەگونجى و ھەرىكە كۆمەلنى لە زانايان ھەليان بۇاردووە و بەلگەى تايبەتى يان بۇ باس كەردووە لەسەر پاى يەكەم سىن ئايەتى دوايى پەيوەستە بە سىن ئايەتەكەى پىشيانەو بەرپەز كە ئەويش شتىكى جوانە واتە ھەتيو بویت و خوا پەرۋەردەى كەردى و تۆى خستە پەناى خۆى، كەواتە تۆش پىزى ھەتيو بگرە بەر جۆرەى كەلە تەفسىرەكەدا ووترا، وە تۆنەزان و سەرگەردان بوويت و زاناي كەردى و پۈنمۈنى كەردى، كەواتە تۆش پەرسىاركەر زانا بىكەو تۆپە مەبە لىنى و تىنى مەخوپە، بەلكو بەخۆشى و پەوى خۆشەو وەلامى بەدەرەو.

وه توفه قیرو بئ دەست بوویت و خوا دەولەمەندی کردی، کهواته تۆش بهم جۆره به که
 ئەفەرموی: ﴿رَأْمًا يَنْعَمَ رَبِّكَ نَحْنُ﴾ باسی بههره و چاکه‌ی په‌روه‌ر دگارت بکه و دانی پیا‌بێتی.
 به‌لام له‌سه‌ر پای دووم پێزه که تێک نه‌چێ، چونکه نه‌و حه‌له نه‌بێ ئایه‌تی ﴿رَأْمًا أَلَّابِلَ﴾
 به‌سه‌رابێ به ئایه‌تی ﴿رَأْمًا يَنْعَمَ رَبِّكَ﴾ نه‌بێ بیه‌ستری به‌ئایه‌تی ﴿وَرَجَدَكَ صَالًا﴾ نه‌وه. وه نه‌م
 پێز تێک دانه‌شی هه‌ر به‌پێی یاسای په‌وان بێژی شیرینه‌و وینه‌ی هاتوو له‌ قورئانا،
 به‌تایبه‌تی لی‌ره‌دا زۆر جوانه، چونکه ده‌ست نیشانی تیا‌یه به‌ پێش خستنی مافی به‌نده
 له‌سه‌ر مافی خوا که نه‌وه‌ش له ئیسلاما وا دانراوه، ئینجا کاتی به‌ هه‌رکام له‌م دوو پایه
 پێک و پاست بیت، بئ‌گومان پای سێ‌یه‌میش هه‌ر پێک و جوانه، کهواته پێگا هه‌یه بۆ
 ته‌فسیرکردنی ئایه‌تی باس کراو به‌هه‌ر جۆر له‌م سێ جۆره‌ی که‌باس کران به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ی
 داماو و هه‌ژاریش، وه‌ک هه‌تیو به‌شی خوراو و سته‌م لی کراو بووه له‌و سه‌رده‌مه‌دا، دڵ به‌مه
 به‌هێزتره که نه‌م ئایه‌ته‌ش ده‌ست نیشانی بئ به‌چاره‌سه‌رکردنی هه‌ژارو داماو. کهواته با
 له‌م ئایه‌ته‌دا نه‌مانه مه‌به‌ست بێ. ئا به‌م جۆره سووره‌ته‌که دوایی هات....

صلى الله وسلم على محمد وآله صحبه اجمعين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۖ وَرَزَقَكَ ۖ وَوَضَعْنَا عَنكَ ۖ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴿١﴾

سورەتى «الشرح» مەككەييەو (۸) نايەتە

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ئەم سورەتە لە پاش سورەتى (الضحى) ھاتە خوارەو، وەك تەواوگەرى ئەو بێت.
ئەمیش وەك ئەو مێھرەبانى و بەزەيى خوا نیشان ئەدات دەريارەى پێغەمبەر (ﷺ) وە بەھرەو
بەرھەمى بە گەرنەگ گرتەن و چاودێرى خۆى ئەخاتە بەرچاوى و موزدەى خوشى و پەھەتى
پێ ئەدا، لە كۆتايیدا ھەمانى پێ ئەدات بەشتى كە ماى ئەو خوشى و پەھەتىيە و ھۆى
پەيوەندىيەتى بە خەوى خۆيەو، بێ گومان پێغەمبەرى خوشەريست (ﷺ) لە پێش
پێغەمبەرىتى دا دلتەنگ و بێ ئارام بوو لەو ئايىنە پەرپوچەى كە گەلەكەى لەسەرى بوون.
ھەميشە مەراقى بوو پزگەر بوونيان لە دەست ئەو نەقامى و نەزانىيە، تا خوا بەچراى
پێغەمبەرىتى دلى پووناك كەردەو، ئىنجا لە پاشى ئەو لەلایەترەو خەم و پەژارە دلى
داگیركرد و بارى شانى قورس كرد، خەم و پەژارەى راگەيانندن و چەسپاندنى ئەو ئايىنە
كەورەيە، لەگەڵ بوونى ئەو كۆسپ و گەزىيە لە رینگاكەيا، وە ئەو بێ مەشكى و دل پەقييەى
كەلەناو ئەو گەلەدا جىگىر بوو بوو بەھۆى ئەو ئايىنە پەرپوچەى كەبە درىزايى چەند چەرخ
دەقيان پێوگرتبوو، ئىنجا لەبەر ئەو بە ھەموو ھىزو تواناوە وەستان دزى خۆى و
ئايىنەكەى، وە ھەموو پىلان و كۆسپ و گەزىيانەيان خستە رینگاكەى، تا خوا دلى بەھىزو
فراوان كرد و يارمەتیدا، تا زالبو بەسەر ھەموو كۆسپ و گەزىكانا و بارى شانى سووك كرد.
جا بەو بۆنەيەو ئەو يارمەتى و بەھرەيانەى خستە بەرچاوى پێغەمبەر (ﷺ) بۆ دل خوشى

کردن و بههیز کردنى له ههلسانى بهو ئهركه زۆر گهوهى كه پىى سپىرا، ئهفهرموى:

﴿يَسْمِعُ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ * أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ﴾ ئايا گوشادو فراوانمان نهکرد بۆت سنگت؟

دلمان شادمان و بهئارام نهکردى بۆ ئهم ئايىن و پهيامه؟ و كارو بارمان سووك و ئاسان نهکرد بۆت؟ خوشهويستمان نهکرد له دلتاو پىگاكه مان نهكردهوه بۆت؟ خۆت تهماشاي دلى خۆت بكه. ئايا هست ناكهيت بهو خوشى و فراوانى و پووناكىيه؟ ئايا لهگهڵ ئهو ههموو ئهرك و كۆسپ و ناڤهحهتیهدا خوشحال و شادمان نیت؟ واته ئیعه دلمان بهو جۆره گوشادو فراوان كردى تا تۆش بهو جۆره شامان بوويت.

﴿وَرَفَعْنَا عَنكَ﴾ وه ههلمان گرت و خستمان لیت ﴿وَزَرَك﴾ ئهو باره گرانهت ﴿الَّذِي أَنْفَضَ

ظَهْرَكَ﴾ كه پشتى قورس كردبوويت، واته خۆت نهزانی كه چ بارىكى گران بهسهرتهوه بوو سهرو دلى داگیر كردبوويت، ئینجا ئیستا هست نهكهيت به لاچوونى ئهو باره گرانه و سووك بوونى بارى لهشو دلت. ﴿وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ﴾ وه بلندمان كردهوه بۆت ناو و ناویانگت، واته ههچوونى دلمان فراوان كردى و بارى لهشمان سووك كردى، ههروهها ناومان بهرزكردیتهوه. بهرزمان كردهوه لهناو مهلائيكه و كۆمهلى ههه بهرزدا، بهرزمان كردهوه له جیهان و زهويدا، بهرزمان كردهوه لهه بوونهومردها.

بهرزمان كردهوه به پىغه مبهريتى و بهم ئايىن و قورئانه، ئايا چ پاده و پلهيه نهگاته ئههه كه شهو و پۆژ لهسهر ههموو مهناوه و مزگهوتهكانى جیهان بانگ ئهدرى و ناوى ئهم نهبرى لهپاش ناوبردنى خوا له ههموو نووژىكا شایهتى ئهدرى لهسهر خوايهتى خوا و پىغه مبهريتى ئهم؟! وه پىويست كراوه سهلهوات و سهلام لهسهرى و بهبى ئهوه نووژ لهكهس لهكهس وهرناگيرى؟! بهلن ناوهكهى گهيانده ئهوپهه پاده و پله بههوى ئهم قورئانه كه ههموو جنۆكه و ئادهمى تياياسهرسام و سهركهردانه، وه بهرزى كردهوه بههوى ئهم پىگا و بهرنامهيهى كه ههموو ژيرى يه له حساتى ملكهچ و زهبوونه و ناتوانى سهريهريزى كاتهوه و خوى بهشت بزانی!!

کهواته ئهو ئهرك و ماندوویییه چییه و کهی چاو ئهدات له چاو ئهو بههره و بهخششهی که تیماری هه مووزامیکه و ده زمانی هه مووهر دیکه. بئبرواکان ته شیریان ئه داله پیغه مبهه (ﷺ) و یارهکانی به هه ژاری و نه بوونی، ئینجا خوای میهره بان له پاش باسی ئهو بههره گهوره یانه به لینی پی ئه دا به ده روو لی کردنه وه و نه میشتنی تهنگی و ناخووشی لیان، وهک فهرمویتی: ئهو چاکه و بههره یانه له گه ل کردی بهو جوړه ی که باس کرا، ئینجا به هیوا به و ناو می د مبه له چاکه و بههره ی خوا له م باره ی شه وه، چونکه ﴿فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ بئگومان له گه ل ئهو تهنگی و ناخووشی یه ی که ئیوه ی تیدان خووشی و ئاسانیکی گه وه هیه، واته هاتنی ئهو ئاسانی و خووشی یه زور نزیکه و وهک پیکه وه بن له گه ل ناخووشی و تهنگی و تهنگانه که دا. سوپاس بۆ خوا هه رواش بوو، ئه وه بوو به دوا ی ئهو تهنگی و سهختی دا خووشی و ئاسانی هات و ئهو هه موو خیر و بیره پڑا به سه ر پیغه مبهه و یارهکانیا - سه لات و سه لامی خوا له سه ر خو ی و یارهکانی - چن شوین و ناوچه یه کی گرنگ کهوته ژیر نه ستیان و مل که چ بوون بۆ ئیسلام. ئینجا ئهو به لینه گه وره یه دووباره ئه کاته وه به هه مان و ته بۆ ئارام پی دان و دلنیا کردنی له سه ر نه میشتنی ئهو تهنگی و تهنگانه ی که وهک دوکه لیک ی ره ش و تاریک سه ر دلی گرتبوو، ئه فه رموی: ﴿إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ ئیترنایا بهو دوو خووشی و ئاسانی یه هه ریه ک شت بیئت، یا جیاواز بن، بهم رهنگه مه بهست به یه که م هینی چهرخی پیغه مبهه ریئت (ﷺ) و مه بهست به دووم هینی چهرهکانی جئ نشینه کان و پاشی ئه وان بیئت. یا مه بهست به یه که م ئاسانی و خووشی جیهان بیئت به تیکرایی و دووم خووشی و ئاسانی پوژی دوا ی بیئت، بهمه رکام هه ر پیکه و پاسته و بهدی هات و بهدی بیئت. به لام هه دیسی که (بییهقی) و (ئیین و جهرین) و (حاکم) و (عبدالرزاق) ئه یهینن، که پوژی پیغه مبهه (ﷺ) به پیکه نین و خووشی یه وه دیته ناو

يارانى و ئەفەرمۇي: (لَنْ يَغْلِبَ عُسْرُ يَسْرِينِ)، ھەرگىز تەنگى يەك زال ئابىي بەسەر دوو خوشى دا، ئىنجا ھەردو ئايەتكە ئەخوينىتەرە، ئەم ھەدىسە وا ئەگەيەننى كە خوشىيەكان جىياواز بن بەو جۇرو شىۋەي كە باسماڭ كىرد، ئىنجا بىي گومان ئەمە ياسا يەكە لە ياساكانى خوا لەم بوونەمەردا كە بەدواي تەنگى و تەنگانەدا خوشى و ھەروو كىردنەرە ئەيىت بۇ ھەموو كەس و بۇ ھەموو گەلى لەم جىيەنەدا. بەلام بەمەرجى كۆلەنەردى و ئەوئەي لەدەست دىت لە ھەول و تىكۆشان بەكاربەينى و پشت بەخوا بېستى، بەتايىبەتى ئەگەر پەيپەمبەر (ﷺ) بىرى و پىڭا و پىيازەكەي ئەو بىرىتە بەر پىزگار بوون و سەركەوتن مەسۇگەرە.

لەپاش بىرخستەنەي ئەو بەمەرە و چاكەگىرنگانە و بەلەين دان بەخوشى و ھەروو لىكردنەوئەي داھاتوو، ئىنجا پەند و نامۇزگارى يەك ئاراستەي پىغەمبەر ئەكات كەسەرچەشمەيە بۇ پارابوونى ھەروو و تويىشووئەي تىر كەرە لەو پىڭا سەخت و درىژەدا، وە ھۆي يارمەتى دانى خوايە و مایەي گوشاد كىردن و فراوان كۆندى سىڭ و دلى بەفەرى بوو. ئەفەرمۇي: ﴿فَإِذَا رَفَعْتُ﴾ كەواتە ھەركاتى لى بوويتەرە لەكارىكى خىر و چاكە و لەخەرىك بوونت لەگەل مەردوم و كاروبارى جىيەن و ژيانا، ھەركات لەوانە بوويتەرە ﴿فَإِنْسَبْ﴾ خۆت ماندوو بىكە لە چاكە و كارىكى خىرى ترو لەخواپەرستىيەترا، وە كاتى خۆت زاىە مەكە و مەمىلە بەبى ھوودە بېوا. ﴿وَأَنَّكَ رَبُّكَ فَارْغَبْ﴾ وە ھەزو ئارەزووت بگىرە تەنھا بۇلاي خوا و ھەر لەو بىپاىرەرە و پشت ھەر بەو بېستە و داوا ھەر لەو بىكە.

وصلی اللہ وسلم هذا النبی العییب الکریم وعلی آلہ وصحبہ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالَّذِينَ وَالزَّيْتُونَ (۱) وَطُورِ سِينِينَ (۲) وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ (۳) لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ (۴)

سوورەتی «التین» مەككەییەو (۸) نایەتە

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ئەو مەبەستە سەرەکییەکی ئەم سوورەتە نیشانی ئەدات، بریتییه لەباسی ڕێک و راستی ئەو سروشتەکی ئەو نادمی لەسەر داڕێژراوە، وە ڕێک و پێکی و گونجایی ئەو سروشتە لەگەڵ سروشتی بڕواو ئاقیدەی راست و ڕێکا و گەیشتنی ئەو سروشتە بە پۆپەیی هەرە بەرزو رازاوەی تەواوی خۆی، بەهۆی ئەو بڕواو ئاقیدەییە، نزم بوونەوهی ئادەمی و گەیشتنی بە پەست ترین پلە کاتی لایدا لە سروشتی خۆی و بڕواو ئاقیدەکی. خۆی گەرە سویند ئەخوات لەسەر ئەو مەبەستە گرنگە بە چوار شت: دوانیان ناسراون بەبێ خیلاف و دووبەرەکی (توری سینا) و (شاری مەككە)، بەلام سەبارەت بەو دوانەیی تر چەند رایە هاتوووە بەم جورانەیی خوارەوه:

۱- مەبەست ئەو دوو میوهیەن کە ناوبراون لایمان.

۲- (تین) پەرمزو ئاماژەیه بە (طور تینا) کە لەنزیکي دمشق دایە، وە (الزیتون) پەرمزو ئاماژەیه بە (طور زیتا) لەبیت المقدس.

۳- (التین) ئاماژەیه بۆ درەختی هەنجیر لەبەهەشتا کەکاتی خۆی ئادەم و حەوا بەگەلاکانی خۆیان داشارد لەپاش درەکەوتنی عەیب و عەرەتیان لە سەرنجی ئەو خواردنەیی کە قەدەمبوو لییان پیش هاتنە خوارەوهیان بۆ ژانی ئەم جیهانەیان. وە (الزیتون) ئاماژەیه بەو گەلا پەلکەیی کەکاتی خۆی ئەو کۆترە مینایەوه بۆ (نوح) پیغمبەر (ﷺ) لە کەشتیەکی داو بەهۆی ئەوهوه دەرکەوت کە تۆفانە کەله نیشتنەوه دایە و نزیکي

سهرزموی بوونه تهوه. (نوح) ئهو کۆتره ی نارد بۆ تاقی کردنه وه و ئه ویش پێی کهوت له دره ختیکی زهیتون به سهر شاخیکه وه و ئهو که لا و په لکه ی لی هینایه وه.

۴- (التین) ئاماژه یه به شویننه ی که ئهو دره خته ی لی پوا، لهو شاخه ی که کهشتی یه که ی (نوح) ی به سهر وه و ستاو (الزیتون) ئاماژه یه بۆ (بیت المقدس).

۵- (التین) ئاماژه یه بۆ شاخه کانی ناوهندی (حلوان) و (حه ران) که دره ختی ههنجیری تیایه به فراوانی. وه (الزیتون) ئاماژه یه بۆ شاخه کانی شام که ئهو دره خته ی لی ئه پوئ به فراوانی.

۶- ئهم دووانه له گه ل سێیه ما ده ست نیشانن به خاکی پاکی شام و قودس که خێرو فه پری ههردوو جیهانیان تیایه. (تین) و (زهیتون) که ئاماژه یه به خێرو فه پری ئهم جیهان و (توری تینا) بۆ فه پری ئایینی، ئینجا پێی ئه وه ی که زانراوه له شویننه کانی ترا ئه بێ له ناوهندی سویند خوراو سویند. له سهر خوراوه کانا په یوهندی تیرو تهواو هه بێ و په یوهست بن پیکه وه، جا لیژده نا ئهو په یوهندی و په یوهستییه ئاشکرایه سه باره ت به (توری سینا) و (شاری مه ککه) که دوو شوینن پله و پاده ی مرقیایان تیا به رز بووه و ئایین و شه ریه تی خوا هاته خواره وه تیانا. سه باره ت به سویند پێ خوراوی یه که م و دووه میشت: التین و الزیتون. له سهر هه موو پاگان بێجگه له یه که م په یوهندی یه که یان ئاشکرایه، وه له سهر پای یه که میشت ئه بێ ئهو په یوهندی به بێ. هه یج دوو ر نییه که مه به ست مۆژده دان بیته - لهو کاته سه خته ی مه ککه دا - به وه ی ئهو شوینانه له پاشه پوژا دینه ژێر دهستی ئیسلام و موسلمانان، وه ئاماژه بیته به گرنگی شام و فه له ستین که جینگایه کیشن بۆ ئهو دوو دره خت و میوه یه. به هه ر حال ئه بێ ئهو دووانه ده ست نیشان بن بۆ چه ند جیچگا و شوینی، یا چه ند یاد و بیر هه ورییه که په یوهندیان به بێ به بیرو به رواه. یا به پهیدا بوون و تێگه ییشتنی مۆقه وه.

ئینجا بابیینه سهر ئایه ته که له سهر ئهم به ره ته ته فسیری بکه ین، خوا ی گه وه ئه فه رموی:

﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰلِهٰٓةُ الْاَزْمٰنِ الرَّجِيْعُ * وَالَّذِيْنَ وَالَّزَّيْتُوْنَ﴾ سویند به ههنجیرو به زهیتون. ئیتر له سهر هه رپایه

له‌وپایانه‌که باسکران^۱ ﴿وَلَوْ رَسَيْنَ﴾ وه سویند به (توری سینا) که موسا پیغه‌مبهر سروشی له‌وی وهرگرت و قسه و مناجاتی له‌گه‌ل خوادا. ﴿وَمَآ اَلَلَّیْاَلِیْنَ﴾ وه سویند به‌م شاره - واته مه‌که که جینی ناشتی و نارمی و بن‌باکی یه، سویند به‌مانه ﴿لَقَدْ عَلَّمْنَا الْاِنْسَانَ﴾ بن‌گومان ئاده‌میمان دروست کرد ﴿فِیْ اَحْسَنِ تَقْوِیْرِ﴾ له جوانترین شیوه‌دا له هه‌موو بارو پووینه‌که وه، به‌م په‌نگه خاوه‌نی مشت و جهسته‌ی پێک و قه‌دو بالای به‌رزو راسته و له‌سهر دوولاق نه‌وه‌ستی و نه‌پروا به ده‌ست شت وهره‌نگرئ و خواردن نه‌خوات، وه چهند نه‌ندامی جیاوازی پی‌دراوه بۆ به‌کار هی‌نانی هه‌موو هی‌زو ووزه‌کانی، سهر‌پرای هه‌موو نه‌وانه گیانیکی تایبه‌تی پی‌دراوه‌که رازاوه‌ته‌وه ژیری و تیگه‌یشتن و پی‌بردن به هه‌موو پی‌ویست و به‌رزوه‌ندی یه‌کی ژیان و به‌جۆری نه‌گونجئ و ده‌ست نه‌دا بۆ هه‌لسانی به‌کار و باری جئ‌نشینی‌که‌ی له‌زه‌ویدا، وه به‌رپوه‌بردنی سه‌ر‌کایه‌تی و سه‌ر‌کردایه‌تی یه‌که که خوا پی‌ی داوه له‌م جیهانه‌دا، به‌کورتی ئاده‌می وا دروست کراوه هه‌ر‌کس ته‌ماشای بکات نه‌زانئ که نه‌مه دروست کراویکی تایبه‌تی یه و جیاکراوه‌ته‌وه له هه‌موو دروست‌کراوه‌کانی تر، وه به‌رزو به‌هری تایبه‌تی پی‌دراوه، نه‌م ئاده‌می یه نه‌گه‌ر له سروشته پاک و خاوینه‌که‌ی خۆی لانه‌دا نه‌و حه‌له به‌و جۆره به‌رزو به‌رپژه و له‌وانه‌یه پله و پایه‌ی له مه‌لانیکه گه‌وره‌کان به‌رزتر بیته‌وه، به‌لگه له‌سهر نه‌وه‌ش نه‌مه‌یه له شه‌وی می‌عراجدا (جوبره‌ئیل) له شوینی خۆیا وه‌ستا و پیغه‌مبهری خوشه‌ویست (ﷺ) به‌رزتر بووه‌وه بۆ جیگا و پله‌ی زۆر به‌رزتر، به‌لام هه‌ر کات نه‌م ئاده‌می یه به‌رزو به‌رپژه له‌و سروشته پاکه‌ی خۆی لا‌بدا نه‌و حه‌له نه‌بن به‌ پیس ترین گیان له‌بهر به‌لای په‌روه‌ردگاری یه‌وه. و خوا نه‌یگێرئ به‌ په‌ست و نه‌وی تر له په‌ست و نه‌وی یه‌کان،

^۱ به‌راستی رای سێ‌یه‌م باش نه‌چه‌قن له دلداد په‌سه‌نده به‌لامه‌وه، نه‌گه‌ر زاتم بولایه به‌پێ سه‌ر لی کرینه‌وه هه‌ر به‌وجۆره ته‌فسیر نه‌کرد، چونکه له‌سهر نه‌و رایه ئاماژه‌یه به‌ چوار چه‌رخ و قوناغی گه‌رنگ بۆ ئاده‌می: یه‌که‌م چه‌رخ و قوناغی ئاده‌م که به‌هه‌شت بوو، دوهم چه‌رخ (نوح) که پێی نه‌وت‌ئ ئاده‌می دوهم، سێ‌یه‌م چه‌رخ موسا نه‌و هه‌موو موعیژه گه‌ورانه: هاتنه خواره‌وه‌ی سروشی خوا وهرگرتنی له‌و شوینه به‌هه‌ردا و قسه و مناجاتی موسا له‌گه‌ل خوادا بوو به وه‌رگرتنی ته‌ورات که هه‌موو نه‌وانه شتیکی زۆر نایابی بن‌وینه‌بوون و سه‌ری ئاده‌می یان پی‌ به‌رزپوه‌یه‌وه. چواره‌م چه‌رخ هاتنه خواره‌وه‌ی قورئان که گه‌وره‌ترین په‌داوه له میثوبی جیهان و ژياندا.

ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ﴿٥﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٦﴾ فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدَ بِالذِّينِ ﴿٧﴾ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ﴿٨﴾

وهكو ئەفەرموی: ﴿ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ﴾ لە پاشا ئادەمیمان گێرا بە پەرستنی پەستان، وە پەست تر ئەبێ لە پەستان، مافی خۆیەتی خوا ئەوەی بەسەربێنی، چونکە پەستەکان لە سروشتی خۆیان لاناوەن و لەسەر پێگا و پەچەیی خۆیان ئەمێننەو، بەلام ئادەمی خۆی بەدەستی خۆی لەسروشتە پاکەکەیی خۆی لا ئەدات لەپادە و پلە بەرزەکەیی خۆی دێتە خوارەو کەواتە هەرچۆنی نرخ و پێزیو خۆی ناھێلنی لای خوا، وە لەپەفتارو کرداریا لە هەموو جێو جێو هەری خراپتر ئەبێ، هەروەها لە پۆزی دوايیدا لە پەستترین شوێنایە کە دۆزەخە.

ئەم دیمەن و شیوە شیرینەیی ئیستای ئەگۆی بە پیس ترین و ناشیرین ترین دیمەن و شیوە، خوا پەنامان بدا لەوێی نرخ و بەد بەختی و پوو پەشی و ناشیرینی، ئادەمی بەو جۆرە ئەبێ بە پەست ترین پەستان ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ مەکەر ئەوانەیی کە بپروایان هێنا و کردەو چاکەکانیان بەجێ هێنا. ئەمانە لەسەر سروشتە پاکەکەیی خۆیان ئەمێننەو و بەبپروا و کردەو خۆیان سروشتە کەسان زاخا و ئەدەنەو و هیچ تەم و تاریکییە ناھێلن بەسەر پووی سروشتیانەو، وە بەرز ئەبنەو بۆ پادە و پلەیی ئادەمیی خۆیان بە تەواوی، وە ئەگەن بە ژبانی راستەقینەیی نەپراوە لە شوێن و جێگای ئامادەکراوی نەپراوە، بەبێ دواھاتن و بپروانە پاداشتیان هەبە وەکو ئەفەرموی: ﴿فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾ ئینجا بۆیان هەبە پاداشتی کە نەپراو و نەپراوە. یا پاداشتە کە مەنتیان بەسەر ناکی، بەلکو پێیان ئەوتری ئەو مافی خۆتانە و پاداشتی کردەو خۆتانە!!

تەفسیر ئەم نایەتە بەو جۆرە کە ووترا، زۆری زانیانی لەسەر، وە زۆر پەسەند و راستە کە ئادەمی کاتی کە لە سروشتی خۆی لا بەد لەمەردوو جیھانا ئەوەی بەسەر دێت،

به لām لیژدها له سسرئهم تهفسیره گریږی په هیله دلخواه هرچند هملم داو گهرام به کتیبه کانی تهفسیرا شو گریږیهم بؤ نه کرایه وه.

گریږکesh نه مه نه: به پینی شو تهفسیره نه بی ئهم (استثناء) په (متصل) بیټ وه (استثناء متصل) یش نیشانه ی گشتییه له (نستثنی منه) ه کدا، شو حله نه بی بلین هموو ناده میمان گیرابه په سترینی په سته کان، بیجگه له وانه ی بروایان هیئا وکرده وه چاکه کانیانکړد. بی گومان هموو ناده می وائی، چونکه نه وانه ی ته کلیفی شرعیان له سسر نی، وه نه وانه ی برواداری گونا هبارن نابن به په سترینی په ستان، جا له بر نه وه هرچند بهو جوړه تهفسیرم کرده وه له پیشه وه له سسر پای زور له زانایان، به لām شو تهفسیره ی که بروام پی هی ه به بی گرو گرفت نه مه یه که (عکرمه) و (ضحاك) و (نه خعی) نه فمرموون، هروها (قتاده) له ریوایه ټیکا، که مبهست به په سترینی په ستان حاله تی زور پیری و که و ته کارییه، که له و کاته دا هموو هیزو ووزمه کان له کار نه که ون و پشت کوپ نه بی و هموو مووه کان سپی نه بی و له شو چهرمه سافه کان چرچ و لوچ نه بی و رهش دانه گیر سین و هوش و گوش و بیستن و بینین نامینی و دهنکو و قسه نه بی به چی و لیو جولانه وه و رسته نه بی به رسته پرپوچ و دژو پیچه وانه ی ژیری، بی گومان شو حاله ته په ستری هموو په ستانه له ناو ناده می دا، هروها له ناو گیان له برانی تریشدا، چونکه نه وانه هرچند بی که لک بن له سسر سروشتی خو یانن، به لām ناده می تا له سسر سروشتی خو ی نه ترازئی نه وه ی به سسر نایه، ئهم تهفسیره بهم جوړه هیچ گریږی تیا نی، چونکه له سسر ئهم باره ناده می به شیوه ی گشتی مبهست نابن، به لکو مبهست تیره که یه که که له ناو شو تیره دا زور کهس نه گریږنرته وه بؤ شو حاله ته، وه (استثناء) ه کهش (منقطع) و بؤ نه هیشتنی گومانی یه کسان ی هموو گریږنراوه کانه، واته نه وانه که بروادار و خاوه ن کرده وه ی چاک بووین، بالی بکه ون و هیچ چاکه یه کیان پی نه کړی هر نه جرو پاداشتیان نه بر او یه، چونکه له و که و ته کارییه شا هر کرده وه ی چاکیان بؤ نه نوسری وک له وه و بهرو حالی له وه و بهریان ئهم تهفسیره بهم جوړه وک نایه تی سوورته ی

(الحج) وایه که نه فرموی: ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يَرُدُّ إِلَى الْأَرْضِ﴾ وه لهوی تهفسیریمان کردوه، مه بهست پیئی بهلگه هینانهویه له سهر راستی و گونجاوی زیندوو کردنهوه و حیساب و تۆله و پاداشت، بی گومان نهو حمله په یوهستی نهو دوو نایه تهی دواپییه بهتین ترو ناشکرا تر نه بی، که نه فرموی: ﴿نَمَّا يَكْذِبُكَ بَدُّ الْوَالِدَيْنِ﴾ واته نهی ناده می خوا توی دروست کرد له یه کهم جارموه و دای پرشتی له جواترین شیوه دا — وهک باسکرا — نینجا لهو ژیری و تهوایی یوه نه تگوتی و نه تکتات به پست ترینی پهستان بکاته وه، که واته له پاشی نهو باسی که بوت کرا نیتر چی هیه پالت پیوه بنی بو بی پروایی به زیندوو بونهوه و تۆله و پاداشت. وه چی هیه تو بگیتی به دروژن و نهو درو زلهت پی بکات که نه لیت: زیندوو بونهوه و حیساب و تۆله نابی؟! نهی ناده می چون تو نهو درو زله نه کهیت، ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعَزَّ لِمَنْ يَكْفُرُ﴾ نایا خوا دادپهرومتر نییه له هه موو دادپهرومره کان؟ واته نه بوونی تۆله و پاداشت دژو پیچهوانه ی دادپهرومییه، وه خواش له هه موو کهس دادپهرومتره، که واته نه بی به زیندوو کردنهوه و تۆله و حیساب به دی بینن، یا نایا خوا فرمان په واتر نییه له هه موو فرمان په واکان؟ بی گومان فرمان و بریاری زیندوو کردنهوه و تۆله و حیسابی داوه که واته نه بی به دی بیت هر کام له نیمه پرومان به وه هیه و له پاش خویندنن نهو نایه ته نه لنین ﴿بلى وانا على ذلك من الشاهدين﴾ وهک حه یسیش فرمانمان پی نه دا، تهواییوو.

وصلی الله وسلم علی محمد وعلی آله

سوورەتى «العلق» مەككەيەو (۱۹) نايەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

ئەوھى كە يەكەم جار ھاتە خوارەو لەم قورئانە سەرەتاي ئەم سوورەتە بوو، بە پىئى
بىريارى كۆپو جەماوەرى زانايانى ئىسلام، وە ئەو پىوايەتانەى كەوا نیشان ئەدەن، يەكەم
جار غەيرى ئەم ھاتوو بەھىز نىن و ھەموو تەئويل كراون، وەك لە سوورەتى (المزمل) و
(المدش) دا ھىندى دواين لەم بارەو.

(ئىمامى ئەحمەد) و (بوخارى) و (مسلىم) ئەم ھەدىسە ئەھىنن كە داىكى ئىمانداران
(عائىشە) ئەفەرموى: يەكەم جار سىروش (وحى) بۆ پىغەمبەر (ﷺ) دەستى پىئى كرد لە خو
بىنىنەو، بەم ڕەنگە ھەر خەويكى ئەبىنى وەك پۆژى پووناك بەدى ئەھات، لە پاشا
كەنارگىرى و خەلوت گرتن لە دلىا خۆشەويست كراو ئەچوو بۆ ئەشكەوتى (حرا) خەلەوى
ئەگرت و خواپەرستى تيا ئەكرد، چەند شەويك ئەمايەو و تويشەوى ئەو چەند شەوھى
ئەبرد، ئىنجا ئەگەرايەو بۆ مەلەو لای خەدىجە تويشەوى ئەبرد بۆ چەند شەويتر، ھەتا
سىروشى بۆ ھات لەو ئەشكەوتەدا، بەم ڕەنگە فريشتەى سىروش ھات بۆلای و پىئى ووت:
بخوينە. ئەفەرموى: منىش ووتەم خويندەوار نىم، ئەفەرموى: ئىنجا گرتىم و گوشىمى
بەخۆيەو ھەتا ناپەتەى كردم ئىنجا بەرەلای كردم ووتى: بخوينە: منىش ووتەم خويندەوار
نىم، ئىنجا دووبارە گرتىم و گوشىمى ھەتا پشەوى لى بىرىم. ئىنجا بەرەلای كردم ووتى:
بخوينە منىش ووتەم: خويندەوار نىم. ئىنجا بۆ جارى سىئەم گرتىم و بەتەواوى گوشىمى بە
خۆيەو، ئىنجا ووتى: ﴿أَفْرَأَ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ① خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ② أَفْرَأَ رُبَّكَ الْكَرِيمِ ③ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ④ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَكُنْ يَعْلَمُ ⑤﴾ ئىنجا پىغەمبەر (ﷺ) ئەگەرتەو بەم پىنج نايەتەو بەدلە لەرزەو
ھەتا دىتەو بۆلای (خەدىجە)، ئىنجا ئەفەرموى: دام پۆشن، دام پۆشن و ئەوانىش دای
ئەپۆشن ھەتا بىم سامەكەى نامىنى، ئىنجا ئەفەرموى: ئايا چىم بەسەر ھاتوو ھەوالەكەى

ئەداتى ئەفەرموئى: بەراستى مەترسى ئەكەم لەخوا كە دووچارى شتى بىم، (خەديجە)ش
 ئەفەرموئى: نەخىر مەترسە و مۆژدە بەخش بە كە ھەرگىز خوا تۆ پىسواناكات، چونكە تۆ
 سىلەى پەحم بەجئ ئەھىنى، و قەست پاستە، ئەركى خەلكى ئەخەيتە سەرشانت و دەست
 گىزىي مەردوم ئەكەيت، و نان ئەدەيت بە مەردوم و ميوان پەزىرى، يارمەتى حەق و پاستى
 ئەدەيت، لەپاشان (خەديجە) خاتون ئەيبا بۆلاى (وەرەقەى كۆپى نەوفل) كە ئامۆزاي
 (خەديجە) بوو، ئەو (وەرەقە)يە بوو بوو بە نەسرانى و ئايىنى عىساي گرتبوو گەردن لەو
 سەردەمى نەقامى دا، نوسەر بوو بە عەرەبى و بەزمانى عەبى و ئىنجىلى ئەنووسى و
 ئەيخويندەو و پىاوئىكى پىر بوو چاوى نەمابوو، ئىنجا (خەديجە) ئەفەرموئى: ئەى ئامۆزا
 گوئى بگرە لە برازاكەت، (وەرەقە)شۆو ئەلى ئەى برازام چىت دىتووە؟ پىغەمبەر(ﷺ)
 ھەوالەكەى خۆى بۆ باس ئەكات، ئىنجا وەرەقە ئەلى ئەوئى تۆ دىتووتە ئەو فرىشتەى بوو
 كە پەوانە كراو بۆ سەر عىسا. ئاى كاشكى من گەنج بوومايە، كاشكى من زىندوو بوومايە
 لەو كاتەدا كە گەلەكەت تۆ دەرئەكەن. پىغەمبەر(ﷺ) ئەفەرموئى: ئايا ئەوان من دەرئەكەن؟
 (وەرەقە)ش ئەفەرموئى: بەلى ھىچ كەس نەبوو بە وئەنى تۆ ھاتبى بە ئايىنى و دۆزمنايەتى
 لەگەل نەكرابى، وە ئەگەر من بەئىنم ئەو پۆژەى تۆ يارمەتىيەكى بەھىزت ئەدەم. ئىنجا
 ئەوئەندەى نەبرد (وەرەقە) مرد. (طەبرى)ش وئەنى ئەم ھەيسە ئەھىنى لە (عبدالله كۆپى
 زوبەين)ھو. ئەم پووداو گەلى جار ئەبىستىن و ئەخوينىنەو لە كتيبى سىرە و تەفسىردا،
 ھەروا بەبئ وەستان بىرلى كردنەو بەسەريا تى پەر ئەكەين. لەگەل ئەوئەدا ئەبوايە ھەموو
 جارى بەوپەرى سەرسوپمان و پىژەو بوەستايناىە و بەدرىژى بىرمان لى بكردايتەو، چونكە
 پووداو كە زۆر زۆر گەورە و گرنگە، ھەر چەند ئىمە ھەول بەدەين بە دەم بە نوسىن
 گەورەى و گرنگى ئەم پووداو باس بكەين و حەقىقەت و بارە پاستەقىنەكەى پوون
 بكەينەو، پىا ناگەين و تواناي ئەوئەمان نىيە، چونكە ھىندى ئاوپەى گەورەى ئەو پووداو
 لەتىگەيشتن و بۆچوونى ئىمە بەدەرە... بىگومان ئەوكات ئەو دەمەى كە ئەو پووداوئى تىا
 بەدى ھات، گەورەترو بەنرخ ترين كات بوو كە تىپەرى كرد بەسەر ئەم زەويەدا لە ھەموو

میژووی ته مهنی ئەم زهوی یه دا! ئەو پووداوه خۆی له خۆیا گهوره و به نرخه، وه نهوهی که نیشانی ئەدات و ئەیگه یه نێ گهوره و به نرخه، وه بهرهم و سه ره نهجامی هه ره گهوره و به نرخه. ئینجا با به کورتی بزانی خۆی له خۆیا چی یه و نهوهی ئەیگه یه نێ و نیشانی ئەدات چی یه؟ وه بهرهم و سه ره نهجامی چی یه؟ ئەم پووداوه بریتیه له وه، که خوای پهروه رداگار که خاوهن و کار به دهستی هه موو شته، زال و به ده سه لات به بی سنوور، بی نیاز و بی پیویسته به هه رشتن، ئەو خوایه پووی به زهیی و میهره بانی خۆی کرد بۆلای ئەم دروستکراوه که پێی نهوتری: ئادهمی و نهژی له به شیکێ زۆر بچوک له م بوونه و ره گهوره و فراوانه دا که ته نه خا ئەم پهرو ئەو په ری ئەزان، ئەم دروستکراو گیان له به ره ی که زهوی ناویشی نازانی، پووی به زهیی و میهره بانی تی کرد و پێزی دا به مهنی که یه کێکه له خۆی هه لبارد بۆ نه مهنی بی به جینگای تیشک و پووناکی خوای میهره بان، وه بی به گه نجینه و به هه رگای حیکمهت و کاری دروستی خۆی، وه بی به کان و سه رچاوه ی فه رمان و فه رمووده ی بۆ جیهان و جیهانیان، بیکات به نوینه رو به دی هینه ری بریار و نیازی خۆی بۆ زهوی و بۆ دانیشته وانی زهوی. ده ی به راستی گهوره یی پووداوی وا بی سنووره و ئەم پهرو ئەو په ری بۆ ئیعه دمه رناکه و ئی به ته وای، به لکو ئەندازی لهو گهوره ییه مان بۆ ده ره که و ئی کاتی به پێی توانای خۆمان بیرئ بکه ی نه وه له پاده و پله ی بی سنوور و بی سه ره تای برانه وه ی خوایه تی خوا، له په نای وه دا بیرئ بکه ی نه وه له پاده ی بهنده بهو هه موو که م و کوپی و له پولا وازییه ی که هه یه تی تا پاده یه دیار ذی یه و چا و نادا له ناو ئەم بوونه و مه ردا، له گه ل نه و ده دا ناوا به گرنگ بگیری و ئەو پێزه ی پێ بدری، فه رمان و فه رمووده ی خوای بۆ بیئت!!

ئەم پووداوه گهوره یه له لایه ن خوا وه فه راهم هات به بی هیچ هۆیه ک بیجگه له به زهیی و میهره بانی یه بی سنووره که ی. ئەم به ره و پێزه له پاده یه کایه که بۆچوون خه یالی ئاده می پیا ناگات، وه به هیچ ره نگ نا توانئ هه لسن به سوپاسی: با هه موو ماوه ی ژیا نی سه ره له سوژنه به رزنه کاته وه، به ره م و پیت و فه ری ئەم پووداوه له ژیا نی ئاده می دا به جوړئ بوو پووی ژیا نی کوپی له هه موو بارێکیه وه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَقْرَأَ بِأَسِيرِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿١﴾ أَقْرَأَ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ﴿٢﴾ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٣﴾ عَلَّمَ

الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾

به هوی نهم پروداوه پیروزه وه ناده می و ناده میقی سر له نوی هاتنه وه جیهان و له دایک بوونه وه، به لام له سر شیرین ترو تیرو ته ووترین شیوه یان و پینگا و پنبازی پاست و دروستیان بۆ نه خشه کیشراره، هه موو نیشانه و دروشمه کانی بهروونی و به برزی دانرا به جوړی تیپه پر کردنی هه زاره ها چرخ و پرودا و به سر شو نیشانه و دروشمانه کاریان لی ناکات و نایان گوپی و کویری ناکاته وه، به لکو هر ته پ و توژیکیان ناراسته بکری به ناسانی لانه بری و پاک و خاوین نه کرینه وه. دهروونی مردوم زانا و ناشابوو به خوی و به ژیان و نهم بوونه وهری قیایا نهژی، بۆچوون و تیگه یشتنیکی بۆ په یدابوو به شیوه یه کی زۆر پوون و رهوان، به جوړی له وه و بهر شتی وای دهست کهوت نه بووه، بی گومان له پینگای نهم نایینه وه نه بی هه رگیز دهست کهوتیشی نابنی، خوای گه وه له یه کهم جاری سروشه (وحی) که ی و یه کهم بهش له قورنانه که ی فرمانی به پیغه مبه ر (ﷺ) بهم فرموده یه: ﴿أَقْرَأَ بِأَسِيرِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ واته شو قورنانه ی که سروش نه کری بۆت بخوینه به ناوی پهرومردگارتیه وه که هه موو شتی دروست کرد، دهستی پی کرد به ناوی خوا و فرمانی دا که یه کهم هه ناگوی له پینگا پیروزه که یا نه وه بیست. به ناوی خوای پهرومردگاریه وه بخوینی. وه له ناو سیفت و نیشانه کانی خوا دا باسی دروست کردنی کرد که زۆر پینگ و په یوه سته به پهرومردگاریتی و نیشانه یه کی ناشکرایه له سهری، نبجابه تاییه تی باسی دروست کردنی ناده می نه کات که نایا بتر و گرنگترینی هه موو دروستکرا وه کانیته ی وینه و نوینه سرینکی پینگ و راسته بۆ هه موو دروستکرا وه کانی. نه فرموی: ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ﴾ ناده می دروست کرد له خوین پاره. له نوخته خوینه خهستی که نه نووسی به دیواری منالده وه. له شته ساده و بی هوش و نه فام و نه زان و بی دهسه لاته، نهم ناده می یه وریا و ژیر و خاوهن بیرو زیره کی و توانا و دهسه لاته ی دروست کرد، که واته بۆ شو پهرومردگاره خچی تیناچن راده و پله ی یه کی له ناده می به رزیکاته وه، وه پیغه مبه ری خوشه ویست (ﷺ) که نه خوینده وار بووه و له ناو گه لیکی نه خوینده وار دا پی گه یشت. راده و پله ی به رزیکاته وه و هک خوینده واری لی بکات و بیکات به فرستاده ی خوی

بۆ سەر ھەموو بەندەکانی. ئینجا ھەرمانی پێ ئەداتەو بە خویندن و ھێندێ لە بەھرە ی خۆی
 نیشان ئەدات تا پیغەمبەر (ﷺ) دڵخۆش و دڵنیا بێ و ئەو بەھانەی نەھێلێ کە ھێنا یەو بۆ
 (جووبەرئیل)، بەھە ی کە خویندەواری نی یە. ھەرمووی: ﴿أَمَّا رَبُّكَ الْأَكْرَمُ﴾ بخوینە لە کاتی کە ھەر
 پەرەردگارت بەخشندە و میھرەبان تری کە ﴿الَّذِي عَمَّرَ بِالْقَرْ﴾ کە ھەردو می فێرکردووە بەھو ی
 قەلەمەرە کە شتیکی بێ گیانی بێ زمانە، کەواتە ھەر ئەو خوا یە ئەتوانی بەبێ قەلەم
 پیغەمبەر (ﷺ) بکات بە خوینەر.

﴿عَلَّمَنَا الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ ئادەمی فێرکرد و زانای کرد بەشتی لە پیشەوەر نە ی ئەزانی، شتیکی
 پوون و ئاشکرایە کە ئادەمی لە یە کەم جاری ھاتنە جیھانەوەر ھیچ نازانی لە پاشا بەرەبەرە
 خوا فیری ھو ی ژیا نی ئەکات، ئینجا بەرەبەرە فیری ئەم ھەموو شتە ی کرد و ھەتا بی ت فیری
 شتیکی ئەکات کە لە پیشەوەر نە یزانی و بێ ناگا بوو لێ ی. دە ی ئەو خوا یە ی کە ئادەمی ھێنا
 لەو نوختە خوین پاردە کە زانای کرد و فیری ئەو ھەموو شتە ی کرد، بۆ ئەو خوا یە چی
 تێنە چی کە پیغەمبەر (ﷺ) وە ک خویندەوارێ ک لێ بکات و زانای بکات بەو ھەموو شتە ی کە
 تەنھا خوا ئەنداز و پاردە یان ئەزانی؟ ئامۆژگاری بەو جوورە خوا پیغەمبەرە کە ی خۆی دڵنیا و
 بە ئارام و بێ باک کرد.

بێ گومان قەلەم لەو ھەبەر و نیست و لەو و پاشیش دەستیکی ئیجگار بالای ھە یە و
 ھو یەکی زۆر گەورە و گرنگە لە ژیا نی فیری پوون و زانی نی ئادەمی دا. ئەم نرخ و گرنگی یە ی
 لەو ھەبەر نە ئەزانی بە تاییبە تی لە ناو ئەو گەلە نە خویندەوارە ی کە یە کەم جار ئەم قورئانی
 چو و بە گوێچکە دا، چونکە دەقیان گرتبو و بە نە خویندەوار یە و بەبێ ئەو ژیا نیان بۆ سەر
 نە ئەبرا، بە لām خوا ی پەرەردگار کە ناگای لەم ھەموو شتە یە خۆی زانیو یە تی کە قەلەم تا چ
 پاردە یە بە نرخە لە ژیا نی بەندەکانیا، بە تاییبە تی لە ژیا نی ئەم ئوممەت و ئایینە بەرزە دا،
 لەبەر ئەو ھەر لە یە کەم دڵۆپە بارانی کە ھاتە خوارووە لە ئاسمانی بەزە یی میھرەبادی یە کە ی
 بۆ زیندو و کردنەو ی جیھان و جیھانیان، لەو یە کەم دڵۆپە دا ئاماژە ی کرد بە نرخ و پزنی
 قەلەم. لە گەل ئەو ئەو پیغەمبەرە ی کە یە کەم جار ئەم دڵۆپە بارانە ی کەوت بە سەرا و ئەم
 سەرەتایە ی بیست ئەو پیغەمبەرە (ﷺ) نە خویندەوار بو و خویندن و نویسنی نە بو و، کەواتە
 ئەگەر ئەم قورئانە لە لایەن خۆ یەوەر بوایە با سی شتیکی نە ئە کرد کە خۆی نە ی بی ت و لێ ی
 بێ بەش بی ت!! ئینجا بۆ ی درەخستین کە سەر چاوە ی فێرکردن تەنھا خوا یە. پوونی کردەوەر
 کە ئادەمی ھەر چی ئەزانی و ھەر چی فێرکراوەر ھەمووی لە خواوەرە ی، وە ھەر چی نە یزانی یە کانی

بوون و بوونه ورو ژيان که بوی دمرکه و توره و لهبره و بوی دمرکه و بوی هموو له و تاقانه
 سرچاوه و هاتوره، که بېنجه له و سرچاوه تر نږيه، بهم سره تايه که پېنچ ثايه تي
 کورته و يه کم جار هاته خواره و، بهم سره تا کورته ياسا و بنه رته دانه زانده و دا رشت بؤ
 تيگه يشتن و بؤچوونیکي بېروای بڼ پايان و فراوان که پښويسته بېروادار بېروای خوځي له سر
 دامه زريني.

هموو کارځي هموو بزوتنه و يه، هموو ههنگاوځي، هموو کرده و يه کی بېروادار نه بڼ
 به ناوی خواوه بڼت، و له سر ناوی خوا دامه زړي و بهرپا بڼي، به ناوی خواوه ده ست پڼ
 بکات، و به ناوی خواوه بهرپوه بېروا، و پوو بؤلای خوا بکات، و به بؤلای شو بېروا و به نيازي
 شو بڼت. ته نه خوا دروستکرو په روه دگاره، و ته نه شو فيرکرو زاناکره بؤ هموو
 فيرکرو زانا و زانا کراوځي. شم بېرو باوېرو حقيقه ته قورناني يه يه کم که يه کم جار
 دلې پيروزي پښه مېر (ﷺ) و هري گرت، هر شمه بوو به هميشه يي و مايه و له گه لي له
 هموو ماوه ژيانيا، هموو هست و نياز و کار و کرداري له سر شو ياسا و بنه رته بوو. بهم
 ناوه و که يه کم ياسا و بنه رته بؤ نيمان و بېروا. خاوه ني کتبي (زاد المعاد) خوا پاداشتي
 گهره ي بداته و له کتبي ناوبرا و ياسيکي زور گرنگي هيه له و باره يه و. هموو
 په وشت و کرداري پښه مېر (ﷺ) کورت هه لئه هيني له يادي خوا و باسي خوادا، نه فرموي:
 پښه مېر (ﷺ) له هموو کهس تيرو ته او تر بووه له باره ي ياد و باسي خواوه. به لکو هموو
 قسه و ووتاري نه گه رته و بؤ باس و يادي خوا و شوې خوا پڼي خوځ بووځي.

فرمانی جله و گيري و دنانی ياسای بؤ نوممته باس و يادي خوايه، هه لدان له باره ي
 ناو و سيفه ته کاني خوا و بېروا کرده و کاني و به لڼ و هره شه کاني هموو باس و يادي
 خوايه، و هسفو سه ناي خوا و باسي چاکه و بهر هه کاني و سوپاس و ته سبيح کردني باس و
 يادي خوايه، داوا و نزا کردني نوميد و بيم لي کردني هموو باس و يادي خوايه، بڼ دهنگ
 بوون و قسه نه کردني باس و يادي خوا بووه به دل، چونکه له هموو کات و به سره اتيا هر
 باس و يادي خواي کرده و باس و يادي خوا له گه ل هه ناسه يا بووه له هه لسان و دانېشتن و
 پاکشاني و له پوشتنيا به پياده و به سواي و له گه پان و دابه ستنيا، له کوچ و کاروان و
 نيشته جي بوونيا. نينجانه دازي به دريژي له هه موو بار و پويه کی ژيانيه و، بؤ هموو
 کاروباريکي هه ديسنيک نه هيني له کتبه باوه پڼ کراوه کاني هه ديسه و سه باره ت به باسي
 و ياده کاني خوا. هر کهس نه يه وځي ناشنا بڼت به وانه با ته ماشاي کتبي ناو براويکات.

كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَآفٍ كَذِبٌ ﴿٦﴾ أَنْ رَأَاهُ مُسْتَغْفِرًا ﴿٧﴾ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ﴿٨﴾ أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ ﴿٩﴾ عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ ﴿١٠﴾ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ ﴿١١﴾ أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ ﴿١٢﴾ أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٣﴾ أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ

نینجا به پئی ئه یاسا و بهرته ئیمانی به که سهرتا و یه کهم جاری ئه سورته ی پئ هات و ژبانی پیغه مبهری (ﷺ) له سهر دامه زرا. به پئی ئه هه موو چاکه و بههریه که ناماژه ی بۆ کرد ئه بوایه ئاده می چاو له بهری ئه پهره دگاره بوایه و سوپاس و گوپرایه لی بکردایه، به لام به داخوه ئاده می وا دهر نه چوو، به لکو ترازو لای دا له سهر ئه پنگاو پنبازه راسته، وه که بهشی دووه می ئه سورته پوونی ئه کاته وه، که ئه فهرموئ: (كَلَّا) با کهس سپله و ناسوپاس نه بی بهرانبهر چاکه و بههره کانی خوا. واته ئه بوایه هیچ کهس وانمبوایه، که چی سپله و ناسوپاسه، وه کو ئه فهرموئ: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَآفٍ كَذِبٌ﴾ به راستی ئاده می یاخی نه بی ﴿أَنْ رَأَاهُ مُسْتَغْفِرًا﴾ له بهرته وه خۆی بینیه به دهوله مندو خۆی به پیوست زانی. ئاده می به شیوه ی گشتی بیجگه له وانیه له وانیه خواناسن و خوا پاراستوونی کاتی خوا دهسه لات و سامانی پئ دان و به ئاره زوی خویان خوا بۆی پیکهستن. له خویان ئه گوپین و لووت ئه کهن به که له شاخ له حاستی بهنده کانی خوا، له باتی چاو له بهری بۆ خوا و مل که چ کردن بۆ فرمانه کانی و خۆ نزم له حاستی بهنده کانی خوا ئه کهسه ی که ئاوا یاخی نه بی و له خۆی ئه گوپی قورئان ئه دا به لووتیا بهم هه ره شه سامناکه ﴿إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ﴾ به راستی هه ر بۆلای پهره دگارت ئه که پینه وه، واته هه موو کهس له پاش مردن زیندوو ئه کریته وه و ئه چیت بهرده م دادگای خوا. که واته ئه یاخیانه چی ئه کهن و بۆ کوئ ئه چن؟ بهم فهرمووده یه ئه هه ره شه سه خته ی کردوو له هه مان کاتدا یاسایه تری له یاسا بپواییه کانی ئیسلامی دهرخست. یاسای

روشه ی (کلا) به پئی تهفسیره که بۆ تێ خوینه، وه که له ژوره به ی شوین دایه. هه ندێ ئه فهرموون به مانا (حقا) واته به راستی. هه ندێ تر ئه فهرموون به مانا (الا) یه و بۆ بیدار کرینه وه یه.

گەرپانەو بۆلای خوا لە ھەموو شتێک و لە ھەموو کار و نیاز و کردەوێک، کەواتە شوینی.
گەرپانەو تەنھا بۆلای خوا، بۆ چاک و خراپ و بۆ گوێزپایەل و بۆ یاخی، بۆ دەوڵەمەند و بۆ
ھەژار... ھەرچۆنێ پەیدا بوونی یەکەم جار لە خواوەیە ھەر دەوڵەت گەرپانەوێش بۆلای ئەو...

ئىنجىل ھەم ھەشە ئەكەت لەو ياخىيەو ئەيتىرسىنى لە تۆلەي خوا، ئەفەر موى: ﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى

رَبِّی ۱۴ ﴿لَا لَیْنَ لَزْمَتِهِ لِنَفْسٍ اِلَّا نَاصِيَةً ۱۵﴾ نَاصِيَةً كَذِبَةٍ خَاطِرٍ ۱۶ ﴿فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ۱۷﴾ سَتَدْعُ الزَّبَانَةَ ۱۸

﴿لَا لَا تُطْعَمُهُ وَاَسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۱۹﴾

ئینجا بھرا نھہ رنھو یاخی بوون و سھر کینشیہ بھم ھہر شھ سھخت و سامناکھ ھاتھ خوار ھوہ:
﴿لَا﴾ با کوٹای پی بینن لھو سھر کینشی و یاخی بوونہ ﴿لَیْنَ لَزْمَتِهِ﴾، ﴿لَا﴾ سویندبھ خوا ئھگھر
کوٹای نھہینن لھو بارھ کی لھ سھر یھ تی ﴿لِنَفْسٍ اِلَّا نَاصِيَةً﴾ بھ توندی ئھنھون لھ پیشی سھری و
پای ئھ کیشن بۆ ناو ئاگھر دۆزھخ، بھ لَام کام پیشھ سھر؟ ﴿نَاصِيَةً كَذِبَةٍ خَاطِرٍ﴾ پیشھ سھر کی
دروژنی ھلھ.

بئ گومان دروژن و ھلھ شھخسی یاخی یھکھ یھ، ئھک پیشھ سھری، بھ لَام ئھو شیوھ یھ یھ کھ
قورئان فھرمو یھ تی زۆر گرنگترھ، چونکھ وا نیشان ئھدات کھ ئھو یاخی یھ لھ دروؤ ھلھ
کردندا گھ یشتووھ تھ رادھیک وھک ھھموو بھش و پارچھ یھکی دروژن و ھلھ بیئت، دروشم و
نیشان یھ ھلھکھ یھ لھ سھریا ئاشرکا تر بووھ کھ بھ شیوھ یھکی کھشخو خۆ بھ زل زانی
ھھ میشھ تھوژلو لووت و سھری بھرز ئھکردوھ لھ حاستی مھردوم، ئھم ئایھ تانھ ھاتنھ
خوار ھوھ دھربارھ یھ (ابو جھل) کھ بانگی ئھکرد بۆ بت پھرستی و جَلھو گھری ئھکرد لھ
خوا پھرستی، جارئ سویندی خوار کھ ئھگھر پیغھ مېھر ﴿ﷺ﴾ بیینن سھری لھ سوژدھدا
بیئت، پی بنن بھ سھریا بیتلینن بھ خۆلھوھ، ئینجا بیینی و نھیتوانی، جا کھ ئھم ئایھ تانھ
ھاتنھ خوار ھوھ ئھم ھہر شھ سھختھ یھ ئی کرد، وتی بھ پیغھ مېھر ﴿ﷺ﴾ ئایا تۆ ھہر شھم ئی
ئھکھ یھت؟ لھ کاتیکا کھ مھن لھ ھھموو دانیشتوانی مھککھ کوؤو مھجلیسم زۆر ترھ، بیجگھ
لھوھش (ابو جھل) ھھ میشھ کھشخو شانازی و فیزی ئھکرد بھو کوؤو کوؤمھلھکھ یھ، لھبھر ئھوھ
ئھوا قورئان ئھدا بھ لووتیاو دھم کوئی ئھکاتھوھ، ئھفھرموئ: ﴿فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ﴾ دھ ی با بانگ
بکاتھ کوؤرھکھ یھ، ﴿سَتَدْعُ الزَّبَانَةَ﴾ ئیمھش بانگی فریشتھ بھ میزھکانی خوْمان ئھکھ یھن بۆی کھ
سزادانیان بھ دھستھ بۆ سزادان و لھناو بردنی بھ ئاشرکا لھم جیھانھدا، لھ حدیسینکدا
ئھفھرموئ: ئھگھر ئھو بانگی کوؤرھکھ یھ بگردایھ ئھو فریشتانھ ئھھاتن بھ ئاشرکا ئھیانگرت،

يا بانگى فرشتهى سزاي بۆ ئەكەين لە پۆرى دوایى دا بۆ ئەوەى زنجیری بکەن و پرایکیشن
بۆ ناو دۆزەخ.

ئینجا دوبارە ئەخوێتەو ئەو یاخییەو جەلەو گیری ئەکات لە یاخی بوون و کردەو
خراپەکەى، پەندو ئامۆزگارى بەندە گوێپرایەلەکەى ئەکات بە بەردەوامى و ھەمیشەیی لەسەر
گوێنەگرتن و بە قسە نەکردنى ئەو یاخییە، بەردەوامى و ھەمیشەیی لەسەر خواپەرستى
خۆى و خو نزیك خستەو لە خۆى خۆى، ئەفەرموئ: ﴿كَلَّا﴾ با ئەو یاخییە کو تایی بێنئ
﴿لَا تُطِئْتَهُ﴾ بە قسەى نەکەیت ﴿وَأَسْبَدَّ وَقَرَّيْ﴾ وە سوژدە بێنە بۆ خوا و خو تى لى نزیك بخەرەو
بە پەرستن و گوێپرایەلى بۆى، واتە بەردەوام بە لەسەر کاروبارى خو تى، ئایا مەبەست بەم
سوژدە بردنە نوێژە وەك زۆریەى زانایان ئەفەرمون، یا مەبەست ھەر سوژدەى وەك شافیعی و
ھەندئ لە زانایانى تری لەسەرە، بە ھەرکام مەبەست بێت نیشان ئەدات کە سوژدە بردن زۆر
گەورەى، گریان و نزاکردن تیا یا زۆر پیویستە وەك چەند ھەدیسن لەم بارەو ھاتوو و
ئایەتیش فرمانى پێ ئەدات. ئەم ئایەتانە ھەرچەند سەبارەت بە (ابو جەل) و پیغەمبەر (ﷺ)
ھاتبێتە خوارەو، بەلام فرمان و بڕیارەکانى گشتیە بۆ ھەر یاخی و سەركێشنى کە جەلەوگى
ئەکات لە نوێژو خواپەرستیدا، وە گشتیەى بۆ ھەموو بڕوادارىكى خواپەرست کە بانگ
ئەکات بۆلاى خوا و خواپەرستى.

خوا بە میھرەبانى خۆى یارمەتیمان بدات لەسەر گوێپرایەلى و پەرستنى خۆى و لەسەر
بەھیزی و دل دامەزراویمان بەرانبەر پیلان و کردەوێ خراپى دۆزمنانى خۆى و ئایینەکەى.

وصلی الله وسلم علی رسولہ محمد وعلی آلہ وصحبہ

لە ٣ی شوال ١٤٠٣ھ / ٨ / ١٩٨٢م تەواو بوو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٢﴾ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿٣﴾

سوورەتی «الفدر» مەككەییەو (۵) نایەتە

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قەسەو باس لەم سوورەتەدا لەبارەى ئەو شەوە پێرۆزەییە کە بەناوبانگە، ئەو شەوێ کە پەییوەستی و پەییوەندی زەوی تیا فەراھەم ھات لەگەڵ ئاسمان و کۆمەڵی ھەرە بەرز، شەوی دەست پێکردن و یەکەم جاری ھاتنەخوارەوێ قورئان بۆسەر دێی بەفەری پێغەمبەر (ﷺ) شەوی ئەو پووداوە زۆر گەورەى کە زەوی وێنەى ئەوێ نەدیوہ لە گەورەیی و لە کارکردن و لە بەرھەما بو ژيانى جیھان و جیھانیان.

ئەو شەوێ کە ئەم سوورەتە باسی لێوہ ئەکات ئەو شەوێە کە لە سەرھتای سوورەتی (الدخان) دا باسی ئەکات و ئەفەرموی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَّكَةٍ﴾ بەراستی ئێمە قورئانمان نارە خوارەوہ لە شەوێکی پێرۆزی بە پیت و فەردا، ئەو شەوہ شەوێکە لە شەوھکانی مانگی رەمەزان، وەک لە سوورەتی (البقرہ) دا ئەفەرموی: ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ﴾ واتە ئەو چەند پۆژەى کە پۆژووی تیدا بێرێار دراوہ مانگی رەمەزانە کە قورئانی تیا ھینراوہتە خوارەوہ، واتە لەو مانگەدا دەست کرا بە ھینانە خوارەوہى قورئان، لە پێواپەتیی (ئین و ئیسحاق) دا ئەلئ: یەکەم جاری (وحی) سەروشی خوا بە سەرھتای سوورەتی (العلق) بوو لە مانگی رەمەزان لەکاتی کە پێغەمبەر (ﷺ) لە ئەشکەوتی (حیرا) دا کەناڕگیر بوو بۆ خواپەستی، لەبارەى دیاری کردنی ئەو شەوہ چەند پێواپەت و ھەدیسی زۆر ھاتووە، وەک بەناوبانگن، ھەموو ئەوانە یەکن لەمەدا کە ئەو شەوہ یەکیکە لە شەوھکانی رەمەزان.

ئینجا با بێنە سەر تەفسیر و پائەى سوورەتە بەفەرکە، خواى گەورە ئەفەرموی:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ * إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾ بەراستی ئێمە قورئانمان نارە خوارەوہ

لە شەوی پێرۆز گەورەیی و شەرەفدا یا لە شەوی بێرێار و تەگبیری ھەموو کاروباردا، بە ھەرکام مەبەست بێت راستەو پێکە لەگەڵ ئەو پووداوە گەورەى کە پووی دا لەم بوونەو مەردا،

پووداوی هاتنه خوارهوی قورئان و پیغه مبریتی پیغه مبر (ﷺ) هیچ پووداوی لهو پووداوه به نرخ ترو گهره تر نیه لهم بوونه مبرده، هیچ پووداوی تر وهك نهوه بریارو ته گبیری ژبان و جیهانی تیا نهکراوه، ئیتر ئایا ناردنه خوارهوی هه موو قورئان مهبهست بیټ که لهو شهوهدا له (لوح المحفوظ) هوه هاته خوارهوه بۆ ئاسمانی ئهم جیهانه، وهك له هه دیسا نهفرموئ، یا مهبهست دهست کردن بیټ به ناردنه خوارهوه که لهو شهوهدا دهست پئ کراو سهره تای (العلق) هاته خوارهوه، گهرهیی نهو شهوه له پادهیه کایه که بیرو زانیی ئادهمی پیا ناگات و دهره قهتی نایه، وهکو نهفرموئ: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ﴾ ئایا چی توی زانا کردووه که چییه نهو شهوه؟ واته تۆ نازانی و زانیی تۆ پهی نابا به گهرهیی و نرخه نهو شهوه. ئینجا نرخ و گهرهیی به کهی دهره خات به می که نهفرموئ: ﴿لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾ نهو شهوه چاکتره له ههزار مانگ - واته ههزار مانگ که نهو شهوه یان تیا نهبن - هیندی له زانایان نهفرمون: مهبهست له ناوبردنی ههزار لیڤردها نهو ژماره تایبه تییه نیه به لکو مهبهست زۆرییه، بهوینهی ئهم ههزارهی که لهم ئایه ته دایه: ﴿بَرْدُ أَحَدِهِمْ لَوْ يَسْرُ الْفَسَنُ﴾ ههراکام لهوان پئی خوشه و ئاوات نه خوازئ که ته مهنی دريژ بکری و بژینری ههزار سال.

بئ گومان نهو شهوه باشترو به کهك تره بۆ ژبان و جیهان له ههزاره مانگ و سال، چونکه نهوه تا چهند ههزاره مانگ و سال و چهرخ هات و تپه پری کرد، بهبئ نهوهی هیندی له پیت و فهری نهو شهوهی تیدا بووبی، وه بهبئ نهوهی هیندی له بهرهمی نهو شهوه یان بهجئ هیشتبئ بۆ مردوم!!

ئایا له هه موو ته مهن و ژبانی ئادهمی و جیهانا ئهم ئایین و ئاقیده و شریعه ته گشتیه بووه که پاک و بئ له کهیه له ههرا نهنگ و په خنهیهك و مایه ی کامه رانی و خوش بهختی ههردوو جیهانه!! زۆری زۆری زانایان له سهر نهوهن که مهبهستی نهو ژماره تایبه تییهیه، به لگه یشیان چهند هه دیسیکه: یهکن لهوانه نه مهیه که (ئیمامی مالیک) له (موطا) دا نهفرموئ: که ته مهنی ئوممه ته کان نیشانی پیغه مبر (ﷺ) درا، له ناو نهوانا بیینی که ته مهنی ئوممه ته کهی خوی کورت تر بوو، به هوئی نهوه غه می ئی هات که ئوممه ته کهی له کرده ودا ناگه ن بهوان، ئینجا خوا نهو شهوهی پئ به خشی و گیرای به چاکتر له ههزار مانگ، هیچ جیگای سهر لی کردنه وه و سهر سوڤمان نیه که خوا ی میهره بان له بهر خاتری قورئان که سیفهت و فرموده ی خویه تی و له بهر دلشاد کردنی پیغه مبره خوشه و یسته کهی (ﷺ) کرده و ی چاکی نهو ته نها شهوه به نرخ و گهره تر بکات له کرده و ی چاکی ههزار مانگ.

نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ﴿١﴾ سَلَّمَ هِيَ حَتَّى مَطَلَعِ الْفَجْرِ ﴿٢﴾

ئىنجا بئى گومان پىت و فەرى ئەو شەوە تايبەتى نىيە بە تەنھا ئەو يەكەم شەوەى كە قورئان تىيا ھاتە خوارەو، بەلكو لەپاش ئەو شەوە ھەتا دنىا دنيايە ئەو پىت و فەرى بۆ وىنەى ئەو شەوە ھەيە لە مانگى ڤەمەزانى ھەموو سالىڭدا، بەلگەش لەسەر ئەو ئەو ھەموو ھەدىسە سەحىحانەيە كە لە كتيبە باوم ڤى كراو ھەن و ڤەرمان ئەدەن بە ئىمانداران كە بگەڤىن بە شوين ئەو شەوەدا لە دە شەوى دوايى مانگى ڤەمەزان، ھەروەھا مانەوى ڤىغەمبەر (ﷺ) لە مزگەوتو زىادە ھەول و تىڭۆشانى لەو شەوەدا، ھەر لەبەر ئەو ھەيشە لەناو ئەم ئومەتەدا بۆو بە باو زىندوو كەردنەوى ئەو چەند شەو بە نويزو خواپەرستى ھەتا بەيانى، بە ئومىدى گەيشتن بەو شەوە دەست كەوتى پىت و فەرى پاداشتى گەورەى.

ئىنجا ھۆى گەورەيى و چاكترى ئەو شەوە باس ئەكات لە دوو بارەو: يەكەم: ئەفەرەوى: ﴿نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ﴾ لە بارەى وتەى ﴿نَزَّلَ﴾ ھەو دوو ڤا ھەيە لای زانايانى تەفسىر.

يەكەم: مەبەست ڤى پابردوو، وە ھىنانى لە شىوەى ئىستائ داھاتوو بۆ ئامادەكردنى ئەو شىوە پابردوو، كە ئەو ھەش شتىكى شىرىن باو لە عىلمى ڤەوان بىژى داو لە قورئانا وىنەى زۆرى ھەيە.

دووھ: كە زۆرى لەسەر ئەمەيە مەبەست ڤوالەت و دىمەنەكەيەتى و بۆ پابردوو نىيە، جا با بە ڤى ھەردوو ڤاكە ڤافەو تەفسىرى بگەين.

لەسەر ڤاى يەكەم: لەو شەوەدا فرىشتە بە شىوەى گشتى و (جوبەرئىل) بە تايبەتى ھاتنە خوارەو بۆ ئاسمانى يەكەم، يا بۆ سەر زەوى بە ڤەرمانى ڤەروەردگاربان لەبەر خاترى ھەموو كارىكى راست و ڤەواو ڤىوئىست بۆ جىھان و جىھانيان، كە لەم ئايىن و قورئانەدايە، واتە خوا وىستى ئەم قورئانە گەورەيە بنىڤرتە خوارەو كە گەورەترىن بەرنامەو دواترىن شەرىعەتى خواى تىايە، بە ھۆى ئەو لەبەر ڤىزى ئەو قورئانە، لەو شەوى ھاتنە خوارەو ئەو مېھرەجانە گەورەو گەرنگەى ڤەرھەم ھىنا لە فرىشتەكان و (جوبەرئىل)، لەگەل ئەو قورئانەو بەو قورئانەو سەرچەم ھاتنە خوار بۆ ئاسمانى يەكەم، يا لەگەل ئەو يەكەم بەشە لە قورئان ھاتنە خوارەو بۆ سەر زەوى و بۆلای ڤىغەمبەر (ﷺ).

لهسر پای دووهم: لهو شهوډا که قورئانی تیا هاته خواروه هموو سالتی فریشته و (جوږه نیل) دینه خواروه به فرمانی خوا بهموی هموو کاری که بریار دراوه و دیاری کراوه بؤ ئهو ساله تا سالتی داهاتوو، ئهو کارو بریارانه شهینن و پای نهگه یهمن به فریشته فرمانداره کان بؤ به جئ هیئان و بهدی هیئان، به هرحال و لهسر هر بارئ بئ گومان لهو شهوډا قاپی خوشبهختی و کامرانی کرایه وه له جیهان و له جیهانیان، له کاتیکا که هوری رهش و تاریکی نه زانی و نه فامی و جهورو ستم جیهانی داگیر کردبوو، پادهی ئادهمی پهست تر بوو بوو له پادهی پیس ترین گیان لهبر، لهو شهوډا تیشک و پووناکی دادو میهره بانی خوا دهرکهوته وه له شیوه یهکی زور تیرو تهواو ترا، ههتا ئادهمی لهبر ئهو پووناکیه ههله ساو دانه نیشت و پهفتاری نه کرد، تامی دادو ئادهمیته نه چهشت، ئارام و ناشتی راسته قینهی دهست کهوت بوو، ناشتی دهررون، ناشتی مال و خیزان، ناشتی گهل، لهو کاتمهو ئهو پووناکیه له بهرچاو وون بوو، مەردوم و جیهان کهوتنه گیزاوی بئ نارامی و نازاوه و جهنگ و کوشتار، له گهل شهوډا له باره ی ئاوه دانی و شارستانی و شت و مهك و مادمه، زور پیش کهوتوه و قاپی هموو خیر و بییری زهوی لی کراوته وه!!

ئو هموو خیر و بییره هیچ خوشی و نارامی ناگه یهمنی به دل و دهررون، چونکه دهررون له تاریکی شهوډهنگ دا نهژی و ئهو پووناکیه ی کهلهو شهوډا دهرکهوت، نیستا له بهرچاو وون بووه، کهواته مافی خویهتی که ئهو شهوډه پیروزه نهوډنده به گرنگ بگیری و هموو سالتی یادی بکری و له دوا ی پیت و بههره کهیا مەردوم بگه ری، وهك پیغه مبهری نازین (ﷺ) فرمانی دا له چهند فرمووده یه کهیا که به ناویانگن و له کتیبه باوه پئ کراوه کانا بلاو بوونه تهوه.

باری دووهم بهموی گهوره یی و چاکتری ئهو شهوډه نه مهیه که نه فرموی: ﴿سَلِّمْهُ حَتَّى مَطْلَجِ الْفَجْرِ﴾ ئهو شهوډه هر سهلامه ههتا پوژ نه بیته وه. واته ئهو شهوډه نهوډنده سهلامی تیا نه کری له بهر واداران له لایه ن مه لائیکه وه، وهك همووی بریتی بیئت له سهلام، یا ئهو شهوډه هر ناشتی و بئ باکیه له هر شتئ مه ترسی لی بکری و شهرو خراپه و به لای تیا ذی یه و نابی. نهك وهك شهوډه کانی تر. داوا ی سهلام و سهلامه تی نه کهین له خوا ی میهره بان.

سهبارت بهم شهوډه پیروزه ئیشکال و گری یه هیه به جوانی نه زانم قسه ی لی بکهین. نهوډش نه مهیه: بئ گومان هموو شوین و وولاتئ وهك یهك نین له باره ی ههله اتن و ئاوا بوونی خوړ و مانگه وه، به لکو دوا و بهریان نه کهوئ تا پادهیه له هموو سهری مانگیکا وولاته کان به

پۆڭى پىش پاش ئەكەن لەيەكتى، بەم پەنگە لە ھىندى شوين مانگ ئەكەيتە پاش
 ئاوابوونى خۇرو ئەبىنرى كەواتە مانگ نوئى ئەبىتەو، لە وولاتى تر ناكەيتە پاش ئاوابوونى
 كەواتە لە وولاتەدا مانگ نوئى نايىتەو مانگى تازە نەھاتووتە پىشەو، بەم پىيە ئەبى
 شەوى (ليلة القدر) مان تەنھا شەوى ئەبى، وە ئەبى لە ھىندى وولات لەو شەو لەشەو تاكە
 كان بىت و لە وولاتى تر ئەبى لە شەو جووتەكانا بىت، بەلكو لە ھىندى وولات مانگى
 پەمەزان ھەر نابى وەك ئەو وولاتانەى كە شەش مانگ پۆڭەو شەش مانگ شەو، كەواتە
 نابى كاتى ھاتنە خوارەو قورنان ھەر شەو بووبى، بەلكو لە ھەندى شوين ھەموو شەو
 بووبى و لە ھەندى تر ھەموو پۆڭ بووبى و لە ھىندى تر بەشىكى شەو بىت و بەشىكى ترى
 پۆڭ، لە وەلامدا ئەلەين: ئەم گرى و پەخنىە لاي كۆپو جەماوەرى زانايان پوونادات كە بۆ
 ھاتنى پەمەزان و ھەموو مانگەكانى تىرش كۆئى نادەنە جياوازي ھەلھاتن و دەرگەوتنى مانگ،
 بەلكو لايان وايە لە ھەر وولاتى مانگى يەك شەو بىنرا بەسە بۆ ھەموو شوين و وولاتەكانى
 تىرش بە شىوھى گشتى.

سەبارەت بەو شوينانەى كە ماوھى شەويان زۆر كورتە، يا ماوھى شەش مانگ ھەر پۆڭە
 يا شەو، سەبارەت بەو وولاتانە بەپىي كات ژمىر شەو پۆڭو مانگ ديارى ئەكرىت، پابەرو
 بەلگە بۆ ئەو فەرمودەكەى پىغەمبەر (ﷺ) كە فەرمووى لە وەلامى يارەكانيا كە پرسىاريان
 كرد لەبارەى پۆڭەكەى جەجالەو كە وەك سالى وايە ئايا بۆ ئەو پۆڭە نوئىرى پۆڭىكەمان
 بەسە؟ ئەوئىش فەرمووى نەخىر (ولكن اقدروا له قدره) بەلكو ئەندازەى پۆڭى بۆ ديارى بكن،
 ئەو گرى و پەخنىە كە بگرى تەنھا لەسەر ئەم پايە ئەگرى كە ئەلەي: بىننى مانگ لە تەنھا
 وولاتى بەس ذىيە، بەلكو بىننى پىوئىستە بۆ ھەموو ناوچەيەكى جياواز بەو جۆرەى كە
 كتيبي فيقه دا باسكراو... لەسەر ئەم پايەش ئەلەين: لە پووى پاستيدا (ليلة القدر) تەنھا
 ئەو يەكەم شەوھە لەشەوكانى پەمەزانى مەككە كە يەكەم جار قورنانى تيا ھاتە خوارەو
 لەيەكەم سالى پىغەمبەرىتى پىغەمبەر (ﷺ) ئىتر لەپاش ئەو ھەر شەوى تر لە ھەر مانگو
 سالى تر ناو بىرى بە (ليلة القدر) بە شىوھى پاستەقىنە ذىيە، بەلكو لەبەرئەوھە وىنەى ئەو
 يەكەم شەوھە، ھەر پىت و فەرو پىزى بدرى بەو وىنەيان لەبەر خاترى ئەو يەكەم شەوھە،
 كەواتە بۆ مېھرەبانى خوا ھىچى تىناچى ئەو پىت و بەھرەى دووبارە بكاتەو بۆ ھەر وولاتى
 تر كە شەو پۆڭيان جياوازيبىت لەگەل شەو پۆڭى مەككە و مەدىنەدا، ئەم وەلامە لەسەر

پای یه کهم له تفسیری ﴿نَزَّلَ﴾ دا ریکه و ئارامدیره به دل، به لام له سهر پای دووم پیویست ههیه به لیکۆلینهوهی تر.

یه کهم: ئه لێن ناوبردنی به شهو، دیاری کردنی شهویکی تایبهتی بۆی به پێی ئهو وولات و شوینهیه که قورئانی تیا هاته خواره وه، (لیلة القدس) له راستیدا ئهو شهوی ئهو یه، ئیتر با ئهو شهوی ئهو له شوین پۆژییت، با له وی تاک بیئت و له وولاتی ریکهوتی جووت بکات، هیچ درۆ نییه له بهر ئه مه بیئت هیندی له هه دیسه کان فرمان ئه دن به زیندوو کردنه وهی ده شه وه که به ته واوی، وه هیندی تر فرمان ئه دن به تیکۆشان و زیندوو کردنه وهی پۆژه کانیش له وه ده شه وه دا.

دووم: ئه لێن ئه و پهری دوا و بهرو جیاوازی مانگ له هه موو ئهو وولاتانهی که شهو پۆژیان ههیه ته نه ا شهویکه دهی بۆ خوا هیچی تی ناچن ئهو پیت و فهر و هاته خواره وهی (جویره ئیل) و مه لانیکانه دووباره بکاته وه له دوو شه وه دا، ئهو کاته هه موو وولاتی (لیلة القدس) تایبهتی خۆی ئه بن به هه موو پیت و فهریه که یه وه وه هه موو موسلمانن به شدار ئه بن تیا یا. سێ یه م: ئه لێن بۆ هه موو وولاتان هه ر شهویکه، به م په نگه هه موو به شدارن له به شو و پارچه یه له وه شهوی (لیلة القدس) دا، ئیتر با هه موو له ده ست پێ کردن و ته واو بوونا به شدار نه بن، به م جوړه شه وه که له مه دینه وه ده ست پێ ئه کات و له پاش نیوسه عات له ئوردن له پاش سه عاتی له قاهره و هه روه ها....

ئهم باسو پرسیاره زۆر به درێژی لیکۆلینه وهی تیا کرا وه ئه لێن: ئیمام (ابن تیمیه) به درێژی لێی دوا وه به لام ئیمه کتێبه که یمان ده ست نه که وت، وه لام وایه ئهم لیکۆلینه وهی لێره دایه به س بیئت.

وصلی الله وسلم علی سیدنا محمد وآله وصحبه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿١﴾ رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ
يَتْلُوا صُحُفًا مُطَهَّرَةً ﴿٢﴾ فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ ﴿٣﴾

سوورەتی «البینە»

مەدینەییەو (٨) ئایەتە

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ئەم سوورەتە لە قورئانا بە مەدینەیی نوسراوە، ھەروەھا لە زۆربەی پێوایەتەکانیشا ھەر بەو جۆرە ھاتوو، ھەرچۆنێ پێوالت و شیوەی تەعیرو مەبەستەکانیش ھەر باری مەدینەییەتی بە ھێز ئەکەن، بەلام لە ھەمان کاتدا ھیچ دوور نییە مەککەیی بێت وەک لە ھیندی پێوایەتیشا بە مەککەیی دانراوە. ئەم سوورەتە چوار شتی گرنگی و میژوویی و بپوایی نیشان ئەدات:

یەکەم: ئەمەیه کە پەوانە کردنی پێغمەبەر (ﷺ) پێویست بوو، بۆ گۆراندنی بێ بپواکانی نامەدار و بت پەرستەکان لەو ییروباوەرە کە سەری لە گومرایی و دووبەرەکی و ئازاوەو ھەمکردن، وە بەغەیری ئەو ئەو گۆران و راستکردنەو ئەنەگوتجا.

دووەم: دووبەرەکی و ئازاوەی نامەدارەکان لە نەزائین و تێنەگەیشتنەو نەبوو، بەلکو لەپاش ئەو بپووە کە زانین و بەلگە ی پوون و ئاشکرایان بۆھات.

سێیەم: ئایینی خوا لەبەرەتا یەکەویاسا و پایەکانی پوون و پەوانن و ھۆی دووبەرەکی و ئازاوە نین.

چوارەم: بێ بپواکان لەپاش ئەو بەلگە و نیشانە ی ئاشکرا و پوونیان بۆھات، لای خوا خراپترن لە ھەموو گیان لەبەران و دروستکراوەکانی خوا، وە بپوادارەکان کە خاوەنی کردەو چاکەکان لای خوا چاکترینی ھەموو دروستکراوەکانی خوان.

ټم چوار مه به سته زړ گرنگ و به نرخه له تن گيشتن و زانيني كارو به رو بهر همي ټم
 ناييني ئيسلامه ټم په يامه دوا دوايي، و هك له مولا به درنږي پووني ټه كينه وه، له پيش
 ټه مې خوا ټم قورټانه بنږي ټه خواره وه ټم پيغه مېرمان بؤ په وانه بكت، ټم زه وي و
 جيهانه پيويستيه كي نا چاريان په يدا كړد به نايين و په ياميكي تازه، چونكه تاوان و ناژاوه و
 خراپه كاري و بلا و بويو وه به هم مو چمك و ناوچه كاني زه وي دا، كوفرو بي پروايي پوي
 كړد بويو بيو باوه پي هم مو دانيسشتوان به تيگريسي و يه كساني چ ټه وانه ي به نامه دار
 ناوټه بران كه ناييني ناسمانيان بؤ هاتبو له پاشا ده ستكاريان كړد بو گوږيان، چ بت
 په رسته كان له نيوه دوورگه و له دهره وي نيوه دوورگه دا به جوړي هيچ نوميدي نه ما بؤ
 چاره سر كړدنې، مگر به ناردنې نايين و په ياميكي تازه و بهرنامه يه كي تازه و بزوتنه وه يه كي
 تازه و سر كړد ايه تيه كي تازه، به هيچ كلوچ نه و تا قمانه نه ټه گوږان و وازيان نه ټه مينا له و
 باره ي كه له سري بوون مگر بهم نايينه تازه و له سر ده ستي ټم پيغه مېرمان تازه دا، و هك
 له سهره تاي ټم سوورده تدا ناماژنه كات بؤ ټه وه كه ټه فرموي: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

﴿لَا يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ﴾ ټه وانه ي كه بي پروا بوون له نامه دار و بت
 په رست و هاو بهش بر يار د راني عره ب، و از هينمر نه بوون له و باره ي كه له سري بوون و لي
 جيهانه بوونه وه.

﴿حَقِّ تَالِيهِمُ الْيَتَةُ﴾ هه تا بؤيان هات به لگه و نيشانه ي پوون كه ټه وهش ﴿رَسُولَ اللَّهِ﴾
 پيغه مېرمان په وانه كراوي له لايه ن خوا، و اته (محمد) ﷺ كه خوي به خوي موعجيزه و
 به لگه يه كي ناشكرايه له سر پيغه مېرمن تيه كي، بي جگه له و هم مو موعجيزانه ي كه خوا پني
 به خشي كه گوره تريني هم مو موعجيزه كاني خوا ټم قورټانه كه و هك خوږ نه دره وشي ټه وه
 هه تا هه تايه به ناسماني ژرييه وه، كه ټه پيغه مېرمانش ﴿تَلَوُا حُمَامًا مَطَهَّرَةً﴾ ټه خوښي ټه وه
 به سريانا چند لا په ريه كي پاك و خاوينكراو له هر شتيكي ناپاست و ناپه و، و اته قورټاني
 پيروز كه ﴿نَبَا كُنْتُمْ نِسْمَةً﴾ تيايه تي چند نامه و كتيبيكي زړ به نرخ - و اته كورته و پالفتي
 نامه و كتيبه ناسمانيه كاني پيشوو - يا مه به ست هر سه د و چواره سوورده ته كي قورټانه كه

همرکام وهک نامه يهکي سهر به خو وايه، کهواته هاتني ئەم په يام و پيغه مبهري تيه زۆر به جيئ و پنيويست بوو، وه رهوانه کردني ئەم پيغه مبهره (ﷺ) له کاتي خويا بوو، ناردني ئەم قورئانه پروداويک بوو که به بئ ئەوه ئەم زهوي و جيهانه چاره سهر نه شهکرا، ئينجا ئەمەي تا چ راده يهک پنيويستي ئەم جيهان و زهويه بوو بهم په يام و پيغه مبهره و قورئانه بۆ پروونکردنه وهي ئەوه ئەم چەند نموونه راستانه له کتبي زۆر به نرخ که ناو نه بري به (ماذا خسر العالم بانحطاط المسلمين) دانراوي ماموستاي بهرز (ابو الحسن الندوي) خوا پاداشتي بداته وه له فصلي يه کهم له بابي يه کهميا نه فهرموي: چهرخي شه شه م و حوته مه ي زاييني به لاي هم موانه وه له په ست ترين چهر خه کاني ميژوو بوو، چونکه چەند چهرخي له وه و بهر ئاده ميتي به ره و په ستي نه هات و له پۆپه ي به رزي خو ي به ره به ره دانه خزاو نه هاته خواره وه، له سهر زهوي دا هيژيک نه بوو ده ستي بگري و بهر گري بکات له په ستي کهوتنه ناو چال، چهرخ و به سه رهاتي پوژگار هه ميشه هه به ره و نه وه نه هات، ئاده مي له و سه رده مه دا په روه رداگاري خو ي له ياد چووبوو، به هوي ئەوه خو ي و چاره نووس و پاشه پوژي خو ي شي له بير چوو، قام و ژيري لا نه ما، خيرو شهرو چا ک و خراپي جيهانه نه کرد وه له يه کتر، چەند ماوه يه له وه و پيش دهنگي بانگو و بانگه وازمه کاني پيغه مبهران نزم و بوو بوو و نه نه بيسترا، ئەو چرايه نه ي که نه وان دا يان گيرساند کوژابوونه وه به ته واي و به هوي ئەو هه موو پروداو و به سه رهاته خراپانه وه که له پاش ئەوان په يدا بوون يا تروسکه يه کي بي هيژيان مابو وه که پروناکيان نه مابوو مه گه ر بۆ هيندي دل و دهرون، چ جاي مالان و وولات و دهشت و دهه، پياواني ئاييني کشابوونه وه له مهيداني ژيانا و وازيان هينا له بهر بهر ه کاني بۆ ئەمه ئاقيده و ئايينه که يان برده که نيسه و خه لوه خانه و شوينه چۆله کان بۆ ئەمه ي خو يان پيار زين و دوو چاري ناخوشي نه يه، يا له بهر نه وه ي به ئارزه ووي ئارام و ئاسايشيان بوو، ئه يان ويست خو يان قوتار که نه له ده ست ئه رک و زه حمه تي ژيان، له بهر نه وه ي داماو و ده سته پاچه بوون له بهر نه وه بردي ئايين و راميا ري و بو ح و ماده دا، نه گه ر که من له و پياوه ئايينيانه مابنه وه له

مهیدانا خویان بۆ نهگیراو یهك كهوتن له گهڵ پادشاكان و دنیا په‌رستان و یارمه‌تیا ن دان له تاوان و خراپه‌کاری و داگیرکردن و خوارنی مالی مردم به ناهه‌ق و به نا‌په‌وا...

نایینه گه‌رمه‌کان گه‌ران به نیچیری ژێرده‌ستی تاوانباران و نارم‌زو و بازان، بوون به گالته‌ی ده‌ستی ناپا‌کان و سته‌مکاران، تا وایان لێهات پۆ‌ج و شیوه‌ راسته‌قینه‌کیان نه‌ما، به‌جۆری نه‌گه‌ر نایینه‌داره‌ راسته‌قینه‌کانی له‌وه‌یه‌ر به‌هاتنا‌یه‌ته‌وه‌ جیهان نه‌یان نه‌ناسینه‌وه‌، ئه‌و شوێنا‌هی که شۆینی شارستانی و پۆشنیری و داد و هوکمرانی و پامیاری بوون، گه‌ران به‌ جینگای بێ‌یاسایی و تیک‌چوون و خراپه‌کاری و جه‌ورو سته‌می کار به‌ده‌ستان، له‌باره‌ی پۆ‌ج و ده‌روونه‌وه‌ نابووت بوون، سه‌رچه‌شمه‌ی ژیا‌نیان ووشك بوو، بێ‌به‌ش له‌ نایینی ئاسمانی یاسایه‌کی دامه‌زرا‌وی ئاده‌می.

ئه‌م چاوپیا‌خشا‌نه‌و ده‌ست نیشا‌ن کردنه‌ به‌ چه‌سپانی کورته‌یه‌که‌مان نیشا‌ن ئه‌دا له‌باره‌ی حا‌له‌تی ئاده‌می و نایینه‌کان پیش په‌وانه‌کردنی ئه‌م نایینی پیغه‌مبه‌ره (ﷺ) قورئا‌نیش له‌ چه‌ند شوێن‌کا ده‌ست نیشا‌ن ئه‌کات به‌دروشم و نیشا‌نه‌کانی بێ‌ پروایی و لا‌دان له‌رینگای خوا، که‌ نامه‌داره‌کان و بت په‌رسته‌کانی داگیر‌کردبوو، به‌ره‌م و سه‌ره‌نجامی ئه‌و بێ‌پروایی و لا‌دانه‌ له‌ رینگای خوا بریتی بوو له‌ په‌ستی و خراپه‌کاری و ئا‌ژاوه‌ و وێرانیه‌ك که‌ هه‌موو نا‌وچه‌یه‌کی زه‌وی گرت‌ه‌وه‌. به‌کورتی له‌و چه‌رخ‌ی پیش ها‌تنی ئیسلامه‌دا گه‌ل و ئومه‌ته‌ی نه‌بوو له‌م زه‌ویه‌دا که‌ رێ‌ك و پێ‌ك بی‌ت و دامه‌زرا‌بی له‌سه‌ر بنه‌رته‌ی خوو په‌وشتی پا‌ك، وه‌ ده‌وله‌ت و میریه‌ك نه‌بوو که‌ له‌سه‌ر داد و به‌زه‌یی به‌رپا بووبی و سه‌رکر‌دا‌یه‌تیه‌ك نه‌بوو که‌ له‌سه‌ر زانی‌ن و لێ‌زانی دامه‌زرا‌بی و دا‌پۆ‌ژرا‌بی، وه‌ نایینی‌کی راست نه‌بوو که‌ له‌ پیغه‌مبه‌رانه‌وه‌ ها‌تبی و وه‌رگیرا‌بی، جاله‌به‌رئه‌وه‌ خوا به‌زه‌یی ها‌ته‌وه‌ به‌ ئاده‌می و جیهانا به‌ نار‌دنی پیغه‌مبه‌ری که‌ له‌لایه‌ن خۆیه‌وه‌ که‌ ئه‌م قورئا‌ن و نایینه‌ی پیا‌نارد، که‌ بێ‌پروایانی نامه‌دار و بت په‌رسته‌کان نه‌ه‌گه‌ر و لا‌یان نه‌ئه‌دا به‌و باره‌ خراپه‌ی که‌ له‌سه‌ری بوون، به‌م نایین و پیغه‌مبه‌ره‌ نه‌بی.

وَمَا نَفَرَقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ ﴿١﴾ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ
الَّذِينَ خُفَّاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ

له پاش پوونکردنه وهی بارو حالی بی پرواکان به ټیګرایسی، ټینجا نه گهر ټیته وه سر
نامه داره کان به تایبته بی هره شه لیدان و تاوانبار کردنیان، نه فرموی: ﴿وَمَا نَفَرَقَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ﴾ نه وانه ی که نامه یان پی درابوو واته زاناکانیان له ناو خویان بهش بهش نه بوون و
جیانه بووننه وه له یه کتر ﴿إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ﴾ دواپی نه و نه بی که به لگی پوون و ناشکرایان
بو هاتبوو له لایه ن پیغه مبه ره کانیانه وه، واته نهو بهش بهش بوون و دوو بهر هکی یه ی که
په یدایان کرد له پرووی نه زانین و بی ناگایی نه بوو، به لکو نایین و ړیګا راسته که ی خویان
نه زانی و نه ناسی، نه گهر به پی ی نهو زانین و ناسینه په فتاریان بگردایه یه ک بارو یه ک قسه
نه بوون، به لام بهو جوړه یان نه کرد، به لکو هر کام له وانه له بهر بهر ژه وندی تایبته خوی و
شوین که وتنی نارهنووی خوی، نهو هه موو دوو بهر هکیه یان دروست کرد، یه کم جار
دوو بهر هکی دروست بوو له ناو تیره و بهر هکانی (یهود) دا له پیش په وانه کردنی عیسادا (علیه
السلام) نهو بوو بهش بهش بوون به چند تا قم و کو مملی، له گه ل نهو که پیغه مبه ره که یان
موسا بوو وه نامه که یان تهورات بوو، بوون به پینچ تا قم و کو مملی سره کی:

۱- صدوقی. ۲- فریسی. ۳- ناسی. ۴- غلات. ۵- سامری... هر کام له مانه نیشانه و

بیرو باوه پی دیاری هه بوو، ټینجا پاش په وانه کردنی عیسا دوو بهر هکی که وته بهینی یه هو دو
نه صرانیه کان، له گه ل نهو ی عیسا پیغه مبه ره (علیه السلام) بو هه موو په وانه کرابوو و
نایینه که ی ړیګ بوو له گه ل تهوراتا، که چی له گه ل نهو هو ی یه کیتی و یه ک باریه نارژاو و
دوو بهر هکیه که یان گه یشته دوژمنایه تی سهخت و خوینږشتن، میژوو باسی چند کوشتن و
بیرین و قه لاچو کردنی نه کات که بهر پابوو له بهینی نهو دوو گه لهدا، بهر پاستی به بیر

ليکړدنه وده شيان مووچرکه به له شهدا ديت، هرکس نه يه وي به دريژي ټاگاداريبي به سر نه و
 پوودلوانه دا با ته ماشاي کتېبه راسته کاني ميژو بکات به تيبه تي کتېبه کاني (مقريزي).

ئينجا دوو بهرکي و ټاژاوه که و ته ناو نه صرانيه کانيش خويان، له گهل نه وي يه ک نامه و
 پينغه مبريان ه بوي له يه کم جاره و دوو بهرکي و ټاژاوه يان له باره ي ټاقيده و بوي، له پاشان
 بهش بهش بوي به چنډ تاقميکي دوژمني خويندېژ، له ناو نه مانيشدا چنډ جوړه کوشتن و
 بړين و سزادان و سووتاندن پوويدا که به باسکردنيان مووگرژ نه بيت و پيستي لهش قرچ
 هلديت و وينه و نمونه ي زور هيه و باسکردنيان به پيوست نازانم.

خراپترين له هه موو شت نه ويه وهک له پيشه وه باسکرا که نه وانه هوي نه و ټاژاوه و
 دوو بهرکيه بوي، نه وانه ي مایه ي نه و کوشتن و بړينه بوي بڼ ټاگا و نه زان نه بوي، به لکو
 پڼگا و نايينه راسته که يان بوي پويون کرابووه و، زاناياني ته فسير چنډ پايه کي جياوازيان
 هيه له ته فسيري نايه تي يه کم و چواره م، زور به گران سهيري نه کن، ته نانه ت (واحدې)
 نه فهرموي: نايه تي گراترین نايه ته له قورټانا، له بهر نه ويه به چنډ جوړي ته فسير کراون،
 وهک باسکراون له کتېبه کات ته فسيردا به دريژي، وهک ته فسيري (پازي) و (پوح المعاني)،
 هرکام له و ته فسيrane نه گونجي و ده ست نه دات، نه وي که له ته فسيره که دايه يه کيکه له و
 پايانه و له دلما په سنده و جيگه ي با و پر مه. نه وانه له باره ي نايين و ټاقيده و به جوړه ي که
 ټاژاوه ي بوي بوي بوي و تاقم تاقم لي و ده ستانه و، له گهل نه و ناييني خوا پويون و
 په وانه و ټاقيده شتيکي سووک و بڼ گري يه وهکو نه فهرموي: ﴿وَمَا أَرْؤَا إِلَّا لَمْبَدُوا اللَّه﴾ نه وانه
 فهرمانيان پي نه دراوه له نامه کاني خويانا، هر وده له قورټانه شا بوي نه مه نه بڼ که خوا
 پهرستن، به جوړي ﴿حَمِيمِينَ لَهُ الَّذِينَ﴾ پاک و خاوينکري نايينه که يان بڼ بوي خوا له هه موو
 هاو بهش و هه موو شتي تر، واته له هه موو بارو پويه که وده گوي پايه ل و ملکه چ بڼ ته نها بوي خوا
 ﴿حَقَّاءَ﴾ لابه دن له هه موو نايين و يرو با و پرکي ترو ته نها له سر ناييني خوا دامه زرا و بڼ،
 ﴿رَبُّسُوا الْمَلَكُوهَ﴾ وه نويز بهرک و راستي به جي بينن و،

وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ ۚ وَذَٰلِكَ دِينَ الْقِسْمَةِ ﴿٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾

﴿وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ﴾ وه زهكات بدهن ﴿وَذَٰلِكَ دِينَ الْقِسْمَةِ﴾ نهوهی كه باسكرا له پهرستنی خوا به پاك و خاوينی و بنی هيج هاوبه شنی و لادان له هر نایین و شتی ترو به جن هینانی نویژ به ړیځی و زهكات دان نهوهیه نایینی نامهراست و بهنرخه کانی خوا، بهلن بنیات و بنهرت و پایهی نایینی خوا نه مهیه: پهرستنی خوا به تنها و خاوين کردنی نایین و ملکه چی بوی، لادان له هاوبه ش دانان و نهوانی هاوبه شنی بریار نه دهن، نویژی ړیځ و راست و زهكات دان... که واته هرکس هم پایمو بنیاتانه ی به جن هینا بن گومان نهو کهسه بهواو نایینی راست دروستی مهیه، نایینی خوا یه ک نایینه و ناقیده یه ک ناقیده یه له هموو په یامه کانی خواداو دهست به دهست پیغه مبره کان هینایان - سهلامی خویان لیبنی - بن گومان نهوه شتیځی پوون و پهوان و ناسانه و هيج گړی یه کی تیانیه، به هيج ږهنگ نهو نایین و ناقیده یه ړنگای بچران و دووبه ره کی نادات و مایه ی یه کی تی و په یوه سته یه.

ښینجا کاتی که به لگه ی ناشکرا هات له نایینه پیشووه کاند، له پاش نهوه به لگه ی زور پوون و ناشکرا هات له شیوه ی پیغه مبره کدا که هم قورنانه گه وړه و پاك و خاوينه نه خوینیته وه به سره همووانا، ناقیده یه کی سووک و ناسان و بن گړی یان بو پوون نه کاته وه، دوا ی نهوه نیت ړنگا ناشکرایه و هيج کهس بهرو بیانوی نامینن، دوا ږوژو چاره نووسی بهوادارو بن بهرو ناشکرایه و هکو نه فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به راستی نهوانی که له جیهانا بهروایان نه هینا بهم نایین و قورنانه ﴿مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ﴾ له نامه دارو هاوبه ش بریار دهران ﴿فِي نَارِ جَهَنَّمَ﴾ له ږوژو دوا یی وان له ناو ناگری دوزه خا له کاتیځا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ نه میننه وه تیایا به ښجگاری و بن بهرانه وه، چونکه ﴿أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾ هر نهوانه خراپترینی هموو دروست کراوانن له باره ی کرده وه، بهلن به راستی کرده وه نهوانه له هموو کهسی تر خراپتره و

بئىر پىروايىيەكەيان لە ھەموو بئىر پىروايىيە يە بەد تىرو ناشىرىن ترە، چونكە ئەوھى كە ئەيان كىرد
لەپىروى نەزانىنەو نەبوو بەلكو بەباشى پىغەمبەريان ئەناسى و ئەيانزانى پىغەمبەرىتى
يەكەى راستە، و بەچاوى خۇيان موعجىزەكانى پىغەمبەريان ئەبىنى، چ موعجىزە
زاتىيەكانى كە لەشەخسى خۇى ھەل قولاً، وە چ موعجىزەكانى تىرى كە خوا لەسەر دەستى
دەرى ئەخستىن، ئەوان لە پىشەو ئەيانزانى كە پىغەمبەرىكى وا دىت، لەبەرنەو پەيمان و
بەلئىنيان دا كە ھەركات ھات بىرواى پى بىنن، لەگەل ئەوھدا پەيمان و بەلئىنەكەيان شكەند،
سەرەپاى ئەوھ بە ھەموو جۆر بەرگى ئايىنى خوايان ئەكرد و بوون بە بەرھەلست لە رىنگاى
بىروا ھىنانى مەردوم دا، بوون بەسەر مەشق بۆ ھەموو چىن و تاقەكانى پاش خۇيان و بوون
بەھوى سەرلى تىكەدان و گومپاى زۆر لە ئادەمى تا دنيا دنيايە، بىجگە لەو ھەموو شەپرو
ئازاۋە و جەنگ و كوشتارەى كە كىردىان دەربارەى پىغەمبەر و بىرواداران، بىجگە لەوھى
نامەدارەكان نامەكەى خوايان گۆپى و دەست كارىيان كىرد بە ئارەزووى خۇيان.

ئىنجا كاتى بىر كەينەو لەو ھەموو كىردەو خراپانە و بەراوردىان بىكەين لەگەل ھەموو
كىردەو خراپەكانى تر لەم جىھانەدا، كاتى بەوردى ئەو بەراوردە بىكەين تى ئەگەين كە ھىچ
كەس ناگاتە ئەوانە تەنەت شەيتانىش، چونكە شەيتان ەك ئەوان لە پىشەو زانا نەبوو و
بەلئىنى بىروا ھىنانى نەدا، ەك بە ئاشكرا نەكەوتە شەپرو جەنگ، ھەر ھەول و تىكۆشان بىكات
بۆ گومپا كىردى مەردوم پوو بەپرو نىيە، بەلكو بەنەينى و بەخەتەرە خستەنە دل خەرىكە،
ئەم ئەندازە درىزەم پىدا، چونكە ئەم پستەيە كراو بەجىگەى لىكۆلئىنەو و قسەو باس لەناو
زانايانى تەفسىردا، گرى كۆپرەيەكى تيا دروستكراو بەبى ئەوھى بەتەواوى كراپىتەو، بەلام
ئەگەر بەم شىۋەيە ورد بىنەو لىنى ھىچ گرىيە نامىنى و پوون ئەبىتەو كە ئەوانەى
خراپەتى ھەموو دروست كراوەكانى خوان و ھىچ كەس پىيان ناگات لە كىردەوھى خراپا،
كەواتە زۆر بەجىيە و پىر بە پىر ئەو تۆلە سەختە بۆ ئەو خراپەتەينانە،

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٧﴾ جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ﴿٨﴾

ئینجا بهرانبهر بهوانه له کردهوه و پاداشتا نهمانه که نهفرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ بهراستی نهوانه‌ی که بهروایان هیئا و کردهوه چاکهکانیان بهجی هیئا، بن گومان پیغه‌مبهرمان (ﷺ) بهلکو هه‌موو پیغه‌مبهرانی تریش - سه‌لامی خویان لیبنی - یه‌که‌م سهرده‌سته‌ن له‌ناوئهم کو‌مه‌له‌به‌ریزه‌دا که‌واته‌لی‌ره‌داه‌یچ جی‌گه‌ی قسه‌ویاس نییه‌که‌نه‌فرموی: ﴿أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ﴾ ههر نه‌وانه‌ن چاکتری هه‌موو دروست کراوه‌کانی خوا. کردهوه چاکه‌کان بریتی‌یه له ههر کار و فرمانی که فرمانی پین‌دابی، وه بریتی‌یه له په‌رستن و گوی‌پرایه‌لی خوا له کردهوه و له په‌وشت و کردار و له هه‌موو مامه‌له‌یه‌کا سهر ده‌سته‌ی نه‌وانه دامه‌زاندن و پراگیرکردنی ئابین و شه‌ریعه‌تی خوی‌له‌زه‌ویدا و هوکمرانی و به‌جی هیئانی یاسا و به‌یاره‌کانی خوا له‌زه‌وی دا، هه‌ول و تیکۆشان له‌و پێگایه‌دا، نه‌ک به‌جی هیئانی ته‌نها نوێژ و پۆژ و زه‌کات، چونکه ئیسلام به‌ش به‌ش ناکرێ و ههر به‌ش و پارچه‌یه‌کی به‌جی نه‌هات ئیسلامی راسته‌قینه به‌جی نایه، وه ههر ئه‌و که‌سانه‌ی که‌به ته‌واوی ئیسلام نه‌گرن و پێگا راسته‌که‌ی نه‌ده‌نه‌به‌ر، ته‌نها نه‌وانه شایان به‌م مرگینی و به‌لینه گه‌وره‌یه که نه‌فرموی: ﴿جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ پاداشتی نه‌وانه لای په‌روهر دگاریانه ﴿جَنَّتٌ عَدْنٍ﴾ چه‌ند به‌هه‌شتیکه که شوینی نیشته‌جی و مانه‌وه‌ن که ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ په‌و‌بار و جو‌گه‌کان دین و ده‌چن به‌ژێرو به‌ینیاندا. له کاتی‌کا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ نه‌میننه‌وه له‌و به‌هه‌شتانه‌دا به ئیجگاری ﴿أَبَدًا﴾ هه‌تا هه‌تایه بنی دوا‌هاتن و به‌رانه‌وه، ئینجا خوشی و شادمانی‌یه‌که نه‌گه‌یه‌نیته ئه‌و په‌ری راده و پله‌که نه‌فرموی: ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ خوا له‌وان پازی ئه‌بن و نه‌وانیش له خوی خویان پازی ئه‌بن، چونکه به‌راستی هه‌یچ میهرمبانی و به‌هره‌یه ناگاته ئه‌و راده‌یه که خوی گه‌وره پازی و

خوش نوود بئ له بهندهی خۆی، ئەو له هه‌موو شتێ تر زیادتر مایه‌ی ئارام و که‌شخه‌و شادمانی دله‌، وه‌ك هیچ به‌هره‌یه‌ ناگاته ئەو که د‌ل و ده‌روون پ‌ازی و خوشنوو‌د بئ، چونکه هه‌موو خوشی یه‌تر به‌ستراوه به‌و په‌زامه‌ندی و خوشنوو‌دی یه‌وه، به‌پ‌استی زوبان و نویسن کول به‌کوله‌ه‌حاستی ئەم به‌هره‌ گه‌ره‌یه‌ و نازانئ به‌چ جو‌رپ‌اده‌ی به‌رزو ب‌لندی ئەو به‌هره‌یه باس بک‌رئ و پ‌وون بک‌رت‌ه‌وه!!

ئینجا دوا‌یی باس و سو‌وره‌ته‌که ئەه‌ینئ به‌شتئ که مایه‌ی ئەو هه‌موو ئەج‌رو پ‌اداشت و به‌هره‌یه‌ و ه‌وی ده‌ست که و‌ت‌نیانه ئەه‌رموئ: ﴿ذَٰلِكَ لِمَنْ حَٰسَنَ رَّهۡبًا﴾ ئەو پ‌اداشت و به‌هره‌یه ب‌و که‌سێکه که‌له جیهانا ترسا بئ له په‌روه‌ردگاری خۆی. وه‌ سام و بیمی ئەو د‌لی داگیر کردبئ به‌جو‌رئ پ‌الی پ‌یوه‌نابئ ب‌و هه‌موو چاکه‌یه‌ و به‌رگ‌ری کردبئ له‌لادان له‌پ‌نگا پ‌استه‌که‌ی خوا. بئ‌گومان هه‌رک‌ه‌س ئەو سام و ترسه‌ له‌د‌لیا دامه‌زرا و جئ‌گیرب‌یت به‌ پاک و خا‌وینئ خوا ئەپه‌رستئ و هه‌موو کرد‌وه‌کانی ته‌نها له‌به‌ر په‌زامه‌ندی خوا ئەب‌یت، به‌ هیچ په‌نگ نیازی غه‌یری خوا نابئ و شه‌رم ئەکات و خه‌ج‌اله‌ت ئەبئ له‌وه‌ی نیازی غه‌یری خوا ب‌ئ. به‌لئ به‌پ‌استی به‌ کانگا و سه‌رچاوه‌ی هه‌موو خ‌یرو چاکه‌یه‌. ئای چه‌نده پ‌است و شیرینه ئەم هه‌دیه‌: (راس الحکمة مخافة الله) سه‌رو پ‌ۆپه‌ی هه‌موو کارو کرد‌وه‌یه‌کی پ‌است و دروست ترسانه له‌ خوا.

خوا به‌ به‌زه‌یی و میه‌رمبانی خۆی به‌شدارمان بکات و د‌لمان پ‌ر بکات له‌ سام و ترسه‌،

آمین.

وصلی الله وسلم علی سیدنا محمد وآله وصحبه اجمعین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝ (١) وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۝ (٢) وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۝ (٣)

سوره تى ﴿الزلزله﴾

مهككهي يه يا مهدينه يي يه و (٨) نايه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

ئهم سوورده ته له قورئان و له هيندى پىوايه تا مهدينه يي يه، وه مهككهي يي يه له هيندى پىوايه تى تر، بهراستى مبهسته كه ي بهره و مهككهي يه. ئهم سوورده ته وهك بوومه لهرزه يه كه به تين وايه بو دله بى ناگاكان، تى خو پين و بانگ لى كردنيكى زور به ميژه، دل نه خاته لهرزه و له كوت و پىكا حيساب و پرسيار و توله و پاداشت نه مينيتته بهرچاوى، چهند بووداوو به سهرهاتىكى سامناك نيشان ئه دا كه دلى بيدار و وريا خوى بو ناگيرى له حاستيان ئه فهرموى: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ* إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا﴾ كاتى كه زهوى نه مينيتته لهرزه و جوله جولى پى نه كرى به لهرزه و جولاندنه تا بيه تى يه كه خوى كه به جارى هموو دهر و ناوى نه گريتموه. دياره ئه مه لهو كاته دا پوو ئه دات كه ئه فهرموى: ﴿وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا﴾ وه زهوى هرچى شته قورس و گرانه كانى خوى هيه كله ناويايه دهرى دانه دهر و وه فرى دان، له كان و غزنه و هموو شته كانى تر كه هلى گرتبوون چهند چهرخ ماوهى دوو دريژه.

بهراستى شيوه و به سهرهاتىكى زور سامناكه و مردوم سهرسام و سرگردان نه كات و هر كهس له بهر خو يه وه ئه لى: ئاي هاوار ئه مه چى يه بوچ وى لى هات، وهكو ئه فهرموى: ﴿وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا﴾ وه ئاده مى لهو پوژده ئه لى: ئه وه چى بوو بو زهوى وى به سهرهات؟ چى ئهم زهويهى وا ليكرد؟ ئهم شيوه پرسياره هينى كه سيكه كه سرگردانى سر لى تيك چوه كه له ناكاو شتى بيينى كه نه يديوه، وه دوو چارى شتى بى كه به دليا گوزهرى نه كردوه.

يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ﴿٤﴾ إِنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ﴿٥﴾ يَوْمَئِذٍ يَصُدُّرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لَّيْرَؤًا
أَعْمَلَهُمْ ﴿٦﴾

به‌لئى مردوم له جيهانا بومهلرزهى گهرهوه سهختى ديوه، وه به هوى شهوه بيمو
ترسو داچله‌كان و دلله لهرزهى به‌سهر هاتووه، ويران بوون و ئاواره‌يى و مردن و له‌ناوچوونى
ديوه، به‌لام كاتى بومهلرزه ههره گهره ده‌بينى هيچ كام لهو به‌سهرهاتانهى جيهانى له‌بير
نامينى و هيچ كام له حاستى شهو چاو نادهن و وينه‌ى شهو نين، به‌لكو شهوه شتيكى تازهى
يه‌كهم جاره پوو ده‌دات!!

﴿يَوْمَئِذٍ﴾ لهو پوژدها كه شهو به‌سهرهات و پووداوانه به‌دى دين ﴿تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا﴾ زهوى
دهنگو باسو ههواله‌كانى خوى باسو شهكات و نه‌يانگيريتتهوه، واته دهنگو باسو ههوالى
شهو به‌سهرهاتانهى و هوى به‌دى هاتنيان، يا ههوالى ههر كردهوه‌يهكى چاك كه ناده‌مى
كردوونى به‌سهر پشتيهوه، ههركام مه‌به‌ست بيت شهو ههوالدانه له خو‌يه‌وه نيبه، به‌لكو ﴿إِنَّ
رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا﴾ به‌هوى شهوه‌يه كه په‌روه‌ردگارت سروشى بو كردووه و فره‌مانى پى‌داوه بهو
ههوالدانه. شهو ههوالدانه به‌زوبانى حال‌بيت به‌م په‌نگه چه‌ند نيشانه و دروشميكى تيا
فهرامه‌م شه‌مينى كه شهو ههوالانه‌ى لى وهرگيرى، وه‌كو هيندى له زانايان شه‌لن، يا ههر به
گفتوگو، به‌م په‌نگه خوا بيه‌نينتته زوبان و شهو ههوالانه بدات، وه‌كو كو‌مه‌ل و زوربه
شه‌فرمون، وه به‌راستى هيچ پال پيوه‌نهرى نيه‌يه بو لادان له ديمه‌ن و پوواله‌تى ههر ئايه‌تى
يا هه‌ديسيك به‌وينه‌ى شه‌م شه‌م هه‌ديسه‌ى كه ليره‌دا هاتووه له ته‌فسيرى شه‌م ئايه‌ته‌دا، كه
هه‌ديسيكى هه‌سه‌ن و سه‌حيحه و (نيمامى شه‌حمه‌د) و (تيرمزي) شه‌يه‌نين له (شه‌بو هوره‌يره)
وه كه شه‌لن: پيغه‌مبه‌ر (ﷺ) شه‌م ئايه‌ته‌ى خو‌يند له‌پاشا فره‌مووى: شه‌زان هه‌واله‌كانى زهوى
چيه‌يه؟ شه‌وانيش ووتيان: خواو پيغه‌مبه‌رى خوا زانا‌ترن، شه‌ويش فره‌مووى هه‌واله‌كانى
شه‌مه‌يه شايه‌تى شه‌دات له‌سهر ههر پياو و ئافره‌تى به‌ههر كردهوه‌يهك كه‌كردوويه‌تى به‌سهر
پشتيهوه، شه‌لن: فلان شه‌م كردهوه‌ى كرد له فلان پوژدها.

به‌لئى به‌راستى زور ناره‌واو ناريكه لادانى شه‌م جو‌ره ئايه‌ت و هه‌ديسانه له‌ديمه‌ن و
پوواله‌تى، كه شه‌م لادانه‌ش به‌بى رابه‌رو به‌لگه‌يه‌م دروست نيه‌يه لاي كو‌پرو كو‌مه‌لى زانايان،
چونكه بو خوا چى تينه‌چى شه‌م هه‌موو دارويه‌رده به‌نينتته زوبان؟ ئايا شه‌م كه‌سه‌ى كه‌ قسه
شه‌كات و زوبانداره به‌ خوى و كه‌ره‌سه و كو‌نه‌ندامى قسه‌كردنه‌كه‌يه‌وه له خاك دروست نه‌كراوه؟

بهراستی بهلامهوه زور نارېکه سرکردنمه لهم جوړه شتانه، هر لمبرنمهو پېچوانه ی باوه وئیموئنه یمان نه دیوه به تایبه تی لهم چرخه داکه نم هه موته سچیلو فیلمی تله فزیون و سینما نه بینن و ئو هه موو قسه و باسیان لی ئمبیستین. ئو پوژهی که نم پووداوانه ی تیا به دی دیت پوژی دواپیه که له ویران بوونی ئم جیهانمه دهست پی شهکات ئیتر به بی برانه وه و دواها تن، که واته ئم پووداوانه وینه یان له هرکاتیکا پووبدهن پاش ویران بوونی ئم جیهانه شتیکی راسته لهو پوژه دریزدها پوویان داوه، ئیتر له سره تاو نزیکي ویران بوون بن یان ماوه یه کی پی چووبیت وه کاتی پووداوه کان نریک بن له یه که وه یا زور دوور بن.

﴿يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا﴾ لهو پوژه دا هه موو ئاده می له گوږه کانیان دهرنه چن به پشیوی و پرزو بلاوی یا به چهند تاqm و کومه لیکي جیاواز ﴿يُرَوُّوا أَعْيُنُهُمْ﴾ بونه می کرده و کانیان نیشان بدری، ئیتر ئو نیشان دانه به وه بیت هه موو کرده و کانیان به نوسراوی بیینن به دریزئی له نامه و دهفته ری کرده و کانیا، وه که له چهند ئایه تی ترا نه فهرموئی که ئو نامه یان نیشان نه دری، یا نیشان بدرین له شیوه ی ته سچیلو فیلمه کانی نه مېوډا، یا به هر جوړو شیوه یه تر که خوا نه یزانی، به هر کام و به هر جوړ مه به ست بیت ئو نیشان دانه شتیکی ئیجگار سامناک و ناههواره بو تاوانبار، چونکه هوئی توله و سزا که یان نه بینن و هر له پیشه وه ئو دیتنه نه بی به سیخیکی ژه هراوی و نه چی به به نوکه ی دنیا، کاتی که بیریا ن لی نه کاته وه و نه زانی به دهستی خوئی خوئی به د بهخت و شهرمزار کرد، به تایبه تی هیندی کرده وه هیه نه وهنده پیس و قیزه ونه هر له جیهانا حزن نه کات بمری که س به وه ی نه زانی، جا وهره ئو کرده وه خراپه دهرخرئی و ناشکرا بکری له به ردهم دادگای که ووه له جزوری خوا داو له بهرچاوی هه موو ئاده می و جنوکه و مه لانیکه !! خوا په نامه ن بدات و ئو شهرمزاریه مان به سهر نه هیئی به لووتف و میهره بانی خوئی - آمین -

بهراستی ته نها ئو نیشان دانه توله و سزایه کی زور سهخته چ جای ئو حساب و پرسیاره سهخته و سامناکه که دیت به دوا ی ئم نیشان دانه دا، ئیتر با به دهستی توله لی سهندن و سزا دان به ناگری دوزه خ !! هه روه ها نیشان دانی چاکه ی به روا دارانیش پیش خستنی هوئی خوئی و کامه رانی یه و زیاده پاداشتیکه، هرچون نیشان دانی خراپه کانی جوړه توله یه که و له وانه یه ئو نیشان دان و شهرمزارکردنه بی بی به توله و ئیتر خوا لینی ببوری، وه کو له چهند ریوایه تی حمیدسه وه وهرنه گری، هه روه ها نیشان دانی چاکه ی بی به روا و بی به ش کردن له پاداشت زیاده سزایه کی دهر و نییه که شایسته ن بوی.

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿٧﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿٨﴾

ئینجا پوونی ئەکاتەوه کەئەو نیشان دانه بە شیوەیەکی گشتی تەواوە و هیچ کردەوێە نەبێە نیشان نەدرێ، ئەفەرموی: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ ئینجا هەركەس – بڕوادارو بێ بڕو – بەقەد کێش و قورسی هەر ووردیلەیک چاکە بکات لە جیهانا ئەیبینێ لەو پۆژە دا، ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ هەروەها هەركەس بەقەد کێش و قورسی هەر ووردیلەیک خراپە بکات ئەیبینێ لەو پۆژە دا، ووتەي ﴿ذَرَّةٍ﴾ زانایانی تەفسیر لەمەوێەر بە سێ جۆر پافەیان کردۆتەو: میشوولە، میروولە زۆر ووردهکان کە بەحال ئەیبینرێن، ئەو شتە ووردیلکانە کە لەناو پووناکی خۆدا ئەیبینرێن کاتێ لە کون و دەلاقیەکەو بێتە ناو هۆدەو ژووریک... لەمەوێش ئەوانە بچووکترین شت بوون کە وەرئەگیران لەو ووتەیه... بەلام ئەمەوێ ئەزانین کە ئەو ووتەیه ناوە بۆ شتیکی دیاری کە زۆر زۆر بچووکترە لەو ووردیلکانە کە لەناو پووناکی خۆدا ئەیبینرێن، چونکە ئەم ووردیلکانە بەچاوی پووت ئەیبینرێن، بەلام ئەمەي کە ئیستا پێی ئەوتری ﴿ذَرَّةٍ﴾ ئەتۆم بە هیچ جۆری نابینرێ تەنانەت گەورەترین ووردی، هیچ کەس تا ئیستا نەي دیتووە بەلکو نیشانەو دروشمەکانی ئەبینن!!

جا لێردە ئەمە بکری بە مەبەست تەفسیری چاکتر و ڕیکترەو لەگەڵ دادپەرەری خوادا گونجاوترە لەبەرئەو لە دڵدا جینگیرترە، کەواتە هەر کردەوێە چاک بێت یان خراپ بابەقەد ئەو ئەتۆمەبێت یا بچووکتر هەموو ئەوانە نامادەئەکرێن و نیشانی خاوەنی کردەو ئەدرێن و پرسیارو حسابی لەگەڵ ئەکری و بەپێی خۆی پاداشت و تۆلەي هەیه، ئیتەر پاداشت و تۆلەکەي لێرە وەرگیرابێ یا لەوێ وەرگیرێ، هەركات ئەم نایەتە وینەي لە دڵا جینگیربوو دڵ ڕەنگی گرت پێي ئەو کاتە هیچ کردەوێە بەسووک و بێ نرخ سەیر ناکات وە نالی: فلان کردەو بچووکەو هیچ حسابی بۆ ناکری، بەلکو بە پەرۆشەو پەلاماری هەر چاکەیک ئەدا کە بۆی هەلکەوێ، وە کە ئەکەوێتە دڵە لەرزە لەبەر هەر گوناھێ کە کردبێتی چونکە ئەزانێ تەرازووی دادی خوا هیچ شتی بەجێ ناهێلێ و هەموو شتیکی پێ ئەکیشری، ئەو تەرازووە

له دلى ئەر پرواداراندا دائەمەزى و جىگىرى ئەبى، بەھۇى ئەۋەدە ھەموو كىردەۋىيەك كارى لى ئەكەت و بەھەر كىردەۋە سووك يا قورس ئەبىتەۋە. بەلام چەند دلى ھەن مردوون و ناكەونە جوولەو لەخشە بەھىچ كىردەۋىيەكى خراپ بابە قەد گەورەترىن شاخ و كىو گەورەبىت. ۋە بەژىر پى كىردى ھىچ چاكەيەك تىك ناچىن و ترس و بىمىيان نىيە. با ئەر چاكەيە لە ھەموو كىۋەكانى دىنيا كەورە ترىت!

زۆر لە زانايانى تەفسىر ئەفەرموون: مەبەست بە پىشاندان و بىنىنى كىردەۋەكان، پىشان دان و دىتنى تۆلەو پاداشتەكەيانە. ئىنجا ئەر ھەلە گىرى و ئىشكالا دىتە رىيان، كەبە پىنى ئەر تەفسىرە ئەبى ھەموو بى پروايەك سوود ۋەرگىرى لە كىردەۋى چاكى. ۋە ئەبى ھەموو پروادارىك تۆلەي كىردەۋى خراپى بدرى. بى گومان ئەم دوو شتە دژو پىچەۋانەي ئايەت و ھەدىس و پىرىارى زانايانى ئىسلامن. جا لەبەرئەۋە ئەۋانەي كە تەفسىرىان بەو جۆرە كىردەۋەتەۋە ناچاربوون بە چەند ۋەلام پىنەو پەۋىيە بۇ كىردەۋى ئەر گىرىيەو نەھىچشتىنى ئەر ئىشكالا گەورەيە، ھىچ كام لەو ۋەلام پىنەو پەۋىيە دىنياكەرنىن و ئارام نادەن بەدل، ۋە ھەموويان لادانن لە دىمەن و پىۋالەت بەبى ھۆو پالپىۋەنەرى، ھەرچۆنى ئەصلى تەفسىرەكەش لادانە دىمەن و پىۋالەت، بەلام بەو جۆرەي كەلەم تەفسىرەدا ووتمان نەلادانە لە پىۋالەت و دىمەن ۋە نەھىچ گىرى و ئىشكالى پەيدائەبى.

بەپراستى لە خۆمەۋە چەند سالە لە دلمان ھەر ئەم تەفسىرەم بەدل بوۋە كە لىرەدايە، بەلام زاتم نەبوو لە خۆمەۋە بلىم تا لەكاتى تەفسىرى ئەم سوورەتەدا - سوپاس بۇ خوا - بىنىنم لە تەفسىرە گەورەكاندا كە بەم جۆرە تەفسىر كراۋەتەۋە، تەننەت (ئىمامى پازى) ئەفەرمۆى: ئەمە پازى (ئىبن عەباس) - خوا لىيان پازى بى - ئىنجا بەھۇى ئەۋە بى ترس و بى باك بەو جۆرە تەفسىرە كىردەۋەو ئومىدەۋارم كە پىم كەوتبى لە ناۋەپراستى پىنگاى پراست.

وصلی اللہ وسلم علی سید القادۃ وقائد السادة محمد وعلی آلہ وصحبہ اجمعین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَدِيدِ صَبَحًا ① ② ③ ④ ⑤ ⑥ ⑦ ⑧ ⑨ ⑩ ⑪ ⑫ ⑬ ⑭ ⑮ ⑯ ⑰ ⑱ ⑲ ⑳ ㉑ ㉒ ㉓ ㉔ ㉕ ㉖ ㉗ ㉘ ㉙ ㉚ ㉛ ㉜ ㉝ ㉞ ㉟ ㊱ ㊲ ㊳ ㊴ ㊵ ㊶ ㊷ ㊸ ㊹ ㊺ ㊻ ㊼ ㊽ ㊾ ㊿ ١ ٢ ٣ ٤ ٥ ٦ ٧ ٨ ٩ ١٠ ١١ ١٢ ١٣ ١٤ ١٥ ١٦ ١٧ ١٨ ١٩ ٢٠ ٢١ ٢٢ ٢٣ ٢٤ ٢٥ ٢٦ ٢٧ ٢٨ ٢٩ ٣٠ ٣١ ٣٢ ٣٣ ٣٤ ٣٥ ٣٦ ٣٧ ٣٨ ٣٩ ٤٠ ٤١ ٤٢ ٤٣ ٤٤ ٤٥ ٤٦ ٤٧ ٤٨ ٤٩ ٥٠ ٥١ ٥٢ ٥٣ ٥٤ ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠ ١٠١ ١٠٢ ١٠٣ ١٠٤ ١٠٥ ١٠٦ ١٠٧ ١٠٨ ١٠٩ ١١٠ ١١١ ١١٢ ١١٣ ١١٤ ١١٥ ١١٦ ١١٧ ١١٨ ١١٩ ١٢٠ ١٢١ ١٢٢ ١٢٣ ١٢٤ ١٢٥ ١٢٦ ١٢٧ ١٢٨ ١٢٩ ١٣٠ ١٣١ ١٣٢ ١٣٣ ١٣٤ ١٣٥ ١٣٦ ١٣٧ ١٣٨ ١٣٩ ١٤٠ ١٤١ ١٤٢ ١٤٣ ١٤٤ ١٤٥ ١٤٦ ١٤٧ ١٤٨ ١٤٩ ١٥٠ ١٥١ ١٥٢ ١٥٣ ١٥٤ ١٥٥ ١٥٦ ١٥٧ ١٥٨ ١٥٩ ١٦٠ ١٦١ ١٦٢ ١٦٣ ١٦٤ ١٦٥ ١٦٦ ١٦٧ ١٦٨ ١٦٩ ١٧٠ ١٧١ ١٧٢ ١٧٣ ١٧٤ ١٧٥ ١٧٦ ١٧٧ ١٧٨ ١٧٩ ١٨٠ ١٨١ ١٨٢ ١٨٣ ١٨٤ ١٨٥ ١٨٦ ١٨٧ ١٨٨ ١٨٩ ١٩٠ ١٩١ ١٩٢ ١٩٣ ١٩٤ ١٩٥ ١٩٦ ١٩٧ ١٩٨ ١٩٩ ٢٠٠ ٢٠١ ٢٠٢ ٢٠٣ ٢٠٤ ٢٠٥ ٢٠٦ ٢٠٧ ٢٠٨ ٢٠٩ ٢١٠ ٢١١ ٢١٢ ٢١٣ ٢١٤ ٢١٥ ٢١٦ ٢١٧ ٢١٨ ٢١٩ ٢٢٠ ٢٢١ ٢٢٢ ٢٢٣ ٢٢٤ ٢٢٥ ٢٢٦ ٢٢٧ ٢٢٨ ٢٢٩ ٢٣٠ ٢٣١ ٢٣٢ ٢٣٣ ٢٣٤ ٢٣٥ ٢٣٦ ٢٣٧ ٢٣٨ ٢٣٩ ٢٤٠ ٢٤١ ٢٤٢ ٢٤٣ ٢٤٤ ٢٤٥ ٢٤٦ ٢٤٧ ٢٤٨ ٢٤٩ ٢٥٠ ٢٥١ ٢٥٢ ٢٥٣ ٢٥٤ ٢٥٥ ٢٥٦ ٢٥٧ ٢٥٨ ٢٥٩ ٢٦٠ ٢٦١ ٢٦٢ ٢٦٣ ٢٦٤ ٢٦٥ ٢٦٦ ٢٦٧ ٢٦٨ ٢٦٩ ٢٧٠ ٢٧١ ٢٧٢ ٢٧٣ ٢٧٤ ٢٧٥ ٢٧٦ ٢٧٧ ٢٧٨ ٢٧٩ ٢٨٠ ٢٨١ ٢٨٢ ٢٨٣ ٢٨٤ ٢٨٥ ٢٨٦ ٢٨٧ ٢٨٨ ٢٨٩ ٢٩٠ ٢٩١ ٢٩٢ ٢٩٣ ٢٩٤ ٢٩٥ ٢٩٦ ٢٩٧ ٢٩٨ ٢٩٩ ٣٠٠ ٣٠١ ٣٠٢ ٣٠٣ ٣٠٤ ٣٠٥ ٣٠٦ ٣٠٧ ٣٠٨ ٣٠٩ ٣١٠ ٣١١ ٣١٢ ٣١٣ ٣١٤ ٣١٥ ٣١٦ ٣١٧ ٣١٨ ٣١٩ ٣٢٠ ٣٢١ ٣٢٢ ٣٢٣ ٣٢٤ ٣٢٥ ٣٢٦ ٣٢٧ ٣٢٨ ٣٢٩ ٣٣٠ ٣٣١ ٣٣٢ ٣٣٣ ٣٣٤ ٣٣٥ ٣٣٦ ٣٣٧ ٣٣٨ ٣٣٩ ٣٤٠ ٣٤١ ٣٤٢ ٣٤٣ ٣٤٤ ٣٤٥ ٣٤٦ ٣٤٧ ٣٤٨ ٣٤٩ ٣٥٠ ٣٥١ ٣٥٢ ٣٥٣ ٣٥٤ ٣٥٥ ٣٥٦ ٣٥٧ ٣٥٨ ٣٥٩ ٣٦٠ ٣٦١ ٣٦٢ ٣٦٣ ٣٦٤ ٣٦٥ ٣٦٦ ٣٦٧ ٣٦٨ ٣٦٩ ٣٧٠ ٣٧١ ٣٧٢ ٣٧٣ ٣٧٤ ٣٧٥ ٣٧٦ ٣٧٧ ٣٧٨ ٣٧٩ ٣٨٠ ٣٨١ ٣٨٢ ٣٨٣ ٣٨٤ ٣٨٥ ٣٨٦ ٣٨٧ ٣٨٨ ٣٨٩ ٣٩٠ ٣٩١ ٣٩٢ ٣٩٣ ٣٩٤ ٣٩٥ ٣٩٦ ٣٩٧ ٣٩٨ ٣٩٩ ٤٠٠ ٤٠١ ٤٠٢ ٤٠٣ ٤٠٤ ٤٠٥ ٤٠٦ ٤٠٧ ٤٠٨ ٤٠٩ ٤١٠ ٤١١ ٤١٢ ٤١٣ ٤١٤ ٤١٥ ٤١٦ ٤١٧ ٤١٨ ٤١٩ ٤٢٠ ٤٢١ ٤٢٢ ٤٢٣ ٤٢٤ ٤٢٥ ٤٢٦ ٤٢٧ ٤٢٨ ٤٢٩ ٤٣٠ ٤٣١ ٤٣٢ ٤٣٣ ٤٣٤ ٤٣٥ ٤٣٦ ٤٣٧ ٤٣٨ ٤٣٩ ٤٤٠ ٤٤١ ٤٤٢ ٤٤٣ ٤٤٤ ٤٤٥ ٤٤٦ ٤٤٧ ٤٤٨ ٤٤٩ ٤٥٠ ٤٥١ ٤٥٢ ٤٥٣ ٤٥٤ ٤٥٥ ٤٥٦ ٤٥٧ ٤٥٨ ٤٥٩ ٤٦٠ ٤٦١ ٤٦٢ ٤٦٣ ٤٦٤ ٤٦٥ ٤٦٦ ٤٦٧ ٤٦٨ ٤٦٩ ٤٧٠ ٤٧١ ٤٧٢ ٤٧٣ ٤٧٤ ٤٧٥ ٤٧٦ ٤٧٧ ٤٧٨ ٤٧٩ ٤٨٠ ٤٨١ ٤٨٢ ٤٨٣ ٤٨٤ ٤٨٥ ٤٨٦ ٤٨٧ ٤٨٨ ٤٨٩ ٤٩٠ ٤٩١ ٤٩٢ ٤٩٣ ٤٩٤ ٤٩٥ ٤٩٦ ٤٩٧ ٤٩٨ ٤٩٩ ٥٠٠ ٥٠١ ٥٠٢ ٥٠٣ ٥٠٤ ٥٠٥ ٥٠٦ ٥٠٧ ٥٠٨ ٥٠٩ ٥١٠ ٥١١ ٥١٢ ٥١٣ ٥١٤ ٥١٥ ٥١٦ ٥١٧ ٥١٨ ٥١٩ ٥٢٠ ٥٢١ ٥٢٢ ٥٢٣ ٥٢٤ ٥٢٥ ٥٢٦ ٥٢٧ ٥٢٨ ٥٢٩ ٥٣٠ ٥٣١ ٥٣٢ ٥٣٣ ٥٣٤ ٥٣٥ ٥٣٦ ٥٣٧ ٥٣٨ ٥٣٩ ٥٤٠ ٥٤١ ٥٤٢ ٥٤٣ ٥٤٤ ٥٤٥ ٥٤٦ ٥٤٧ ٥٤٨ ٥٤٩ ٥٥٠ ٥٥١ ٥٥٢ ٥٥٣ ٥٥٤ ٥٥٥ ٥٥٦ ٥٥٧ ٥٥٨ ٥٥٩ ٥٦٠ ٥٦١ ٥٦٢ ٥٦٣ ٥٦٤ ٥٦٥ ٥٦٦ ٥٦٧ ٥٦٨ ٥٦٩ ٥٧٠ ٥٧١ ٥٧٢ ٥٧٣ ٥٧٤ ٥٧٥ ٥٧٦ ٥٧٧ ٥٧٨ ٥٧٩ ٥٨٠ ٥٨١ ٥٨٢ ٥٨٣ ٥٨٤ ٥٨٥ ٥٨٦ ٥٨٧ ٥٨٨ ٥٨٩ ٥٩٠ ٥٩١ ٥٩٢ ٥٩٣ ٥٩٤ ٥٩٥ ٥٩٦ ٥٩٧ ٥٩٨ ٥٩٩ ٦٠٠ ٦٠١ ٦٠٢ ٦٠٣ ٦٠٤ ٦٠٥ ٦٠٦ ٦٠٧ ٦٠٨ ٦٠٩ ٦١٠ ٦١١ ٦١٢ ٦١٣ ٦١٤ ٦١٥ ٦١٦ ٦١٧ ٦١٨ ٦١٩ ٦٢٠ ٦٢١ ٦٢٢ ٦٢٣ ٦٢٤ ٦٢٥ ٦٢٦ ٦٢٧ ٦٢٨ ٦٢٩ ٦٣٠ ٦٣١ ٦٣٢ ٦٣٣ ٦٣٤ ٦٣٥ ٦٣٦ ٦٣٧ ٦٣٨ ٦٣٩ ٦٤٠ ٦٤١ ٦٤٢ ٦٤٣ ٦٤٤ ٦٤٥ ٦٤٦ ٦٤٧ ٦٤٨ ٦٤٩ ٦٥٠ ٦٥١ ٦٥٢ ٦٥٣ ٦٥٤ ٦٥٥ ٦٥٦ ٦٥٧ ٦٥٨ ٦٥٩ ٦٦٠ ٦٦١ ٦٦٢ ٦٦٣ ٦٦٤ ٦٦٥ ٦٦٦ ٦٦٧ ٦٦٨ ٦٦٩ ٦٧٠ ٦٧١ ٦٧٢ ٦٧٣ ٦٧٤ ٦٧٥ ٦٧٦ ٦٧٧ ٦٧٨ ٦٧٩ ٦٨٠ ٦٨١ ٦٨٢ ٦٨٣ ٦٨٤ ٦٨٥ ٦٨٦ ٦٨٧ ٦٨٨ ٦٨٩ ٦٩٠ ٦٩١ ٦٩٢ ٦٩٣ ٦٩٤ ٦٩٥ ٦٩٦ ٦٩٧ ٦٩٨ ٦٩٩ ٧٠٠ ٧٠١ ٧٠٢ ٧٠٣ ٧٠٤ ٧٠٥ ٧٠٦ ٧٠٧ ٧٠٨ ٧٠٩ ٧١٠ ٧١١ ٧١٢ ٧١٣ ٧١٤ ٧١٥ ٧١٦ ٧١٧ ٧١٨ ٧١٩ ٧٢٠ ٧٢١ ٧٢٢ ٧٢٣ ٧٢٤ ٧٢٥ ٧٢٦ ٧٢٧ ٧٢٨ ٧٢٩ ٧٣٠ ٧٣١ ٧٣٢ ٧٣٣ ٧٣٤ ٧٣٥ ٧٣٦ ٧٣٧ ٧٣٨ ٧٣٩ ٧٤٠ ٧٤١ ٧٤٢ ٧٤٣ ٧٤٤ ٧٤٥ ٧٤٦ ٧٤٧ ٧٤٨ ٧٤٩ ٧٥٠ ٧٥١ ٧٥٢ ٧٥٣ ٧٥٤ ٧٥٥ ٧٥٦ ٧٥٧ ٧٥٨ ٧٥٩ ٧٦٠ ٧٦١ ٧٦٢ ٧٦٣ ٧٦٤ ٧٦٥ ٧٦٦ ٧٦٧ ٧٦٨ ٧٦٩ ٧٧٠ ٧٧١ ٧٧٢ ٧٧٣ ٧٧٤ ٧٧٥ ٧٧٦ ٧٧٧ ٧٧٨ ٧٧٩ ٧٨٠ ٧٨١ ٧٨٢ ٧٨٣ ٧٨٤ ٧٨٥ ٧٨٦ ٧٨٧ ٧٨٨ ٧٨٩ ٧٩٠ ٧٩١ ٧٩٢ ٧٩٣ ٧٩٤ ٧٩٥ ٧٩٦ ٧٩٧ ٧٩٨ ٧٩٩ ٨٠٠ ٨٠١ ٨٠٢ ٨٠٣ ٨٠٤ ٨٠٥ ٨٠٦ ٨٠٧ ٨٠٨ ٨٠٩ ٨١٠ ٨١١ ٨١٢ ٨١٣ ٨١٤ ٨١٥ ٨١٦ ٨١٧ ٨١٨ ٨١٩ ٨٢٠ ٨٢١ ٨٢٢ ٨٢٣ ٨٢٤ ٨٢٥ ٨٢٦ ٨٢٧ ٨٢٨ ٨٢٩ ٨٣٠ ٨٣١ ٨٣٢ ٨٣٣ ٨٣٤ ٨٣٥ ٨٣٦ ٨٣٧ ٨٣٨ ٨٣٩ ٨٤٠ ٨٤١ ٨٤٢ ٨٤٣ ٨٤٤ ٨٤٥ ٨٤٦ ٨٤٧ ٨٤٨ ٨٤٩ ٨٥٠ ٨٥١ ٨٥٢ ٨٥٣ ٨٥٤ ٨٥٥ ٨٥٦ ٨٥٧ ٨٥٨ ٨٥٩ ٨٦٠ ٨٦١ ٨٦٢ ٨٦٣ ٨٦٤ ٨٦٥ ٨٦٦ ٨٦٧ ٨٦٨ ٨٦٩ ٨٧٠ ٨٧١ ٨٧٢ ٨٧٣ ٨٧٤ ٨٧٥ ٨٧٦ ٨٧٧ ٨٧٨ ٨٧٩ ٨٨٠ ٨٨١ ٨٨٢ ٨٨٣ ٨٨٤ ٨٨٥ ٨٨٦ ٨٨٧ ٨٨٨ ٨٨٩ ٨٩٠ ٨٩١ ٨٩٢ ٨٩٣ ٨٩٤ ٨٩٥ ٨٩٦ ٨٩٧ ٨٩٨ ٨٩٩ ٩٠٠ ٩٠١ ٩٠٢ ٩٠٣ ٩٠٤ ٩٠٥ ٩٠٦ ٩٠٧ ٩٠٨ ٩٠٩ ٩١٠ ٩١١ ٩١٢ ٩١٣ ٩١٤ ٩١٥ ٩١٦ ٩١٧ ٩١٨ ٩١٩ ٩٢٠ ٩٢١ ٩٢٢ ٩٢٣ ٩٢٤ ٩٢٥ ٩٢٦ ٩٢٧ ٩٢٨ ٩٢٩ ٩٣٠ ٩٣١ ٩٣٢ ٩٣٣ ٩٣٤ ٩٣٥ ٩٣٦ ٩٣٧ ٩٣٨ ٩٣٩ ٩٤٠ ٩٤١ ٩٤٢ ٩٤٣ ٩٤٤ ٩٤٥ ٩٤٦ ٩٤٧ ٩٤٨ ٩٤٩ ٩٥٠ ٩٥١ ٩٥٢ ٩٥٣ ٩٥٤ ٩٥٥ ٩٥٦ ٩٥٧ ٩٥٨ ٩٥٩ ٩٦٠ ٩٦١ ٩٦٢ ٩٦٣ ٩٦٤ ٩٦٥ ٩٦٦ ٩٦٧ ٩٦٨ ٩٦٩ ٩٧٠ ٩٧١ ٩٧٢ ٩٧٣ ٩٧٤ ٩٧٥ ٩٧٦ ٩٧٧ ٩٧٨ ٩٧٩ ٩٨٠ ٩٨١ ٩٨٢ ٩٨٣ ٩٨٤ ٩٨٥ ٩٨٦ ٩٨٧ ٩٨٨ ٩٨٩ ٩٩٠ ٩٩١ ٩٩٢ ٩٩٣ ٩٩٤ ٩٩٥ ٩٩٦ ٩٩٧ ٩٩٨ ٩٩٩ ١٠٠٠

جَمَاعًا ⑤

سوره تي (العاديات)

مهككهييهو (١١) نايه نه

بسم الله الرحمن الرحيم

خوای گه وره سویند نه خوات به نه سپ و وواخی سواری کاتی نه خریته جهنگه وه و کارو بزوتنه وه کانی لهم باره یه وه باس نه کات، یهک له دوا یهک.

نه فرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * وَالْعَدِيدِ صَبَحًا﴾ سویند بهو نه سپ و وواخانه ی که چه سپان و تاو دهرن به پیشکه و پر مه وه. ﴿وَالْمُورِبَتِ قَدَحًا﴾ نینجا دهرمینهری پزیسکه و چه خماخن له به ردی ژیرپیان له کاتی کدا کبه سم و نال و بزماره کانیا ن لئی نه دهن. ﴿وَالْمُغِيرَتِ صَبَحًا﴾ نینجا هلمهت دهرن بو سهر دوزمن له نا کاودا به شبه یخون نه دهن به سهر یا له به ره به یانا ﴿وَأَنْزَلَ بِهِ نَقْعًا﴾ به هو ی نه وه ته پ و توزیان هه لسان له به یانیدا ﴿فَوَسَّطَنَ بِهِ جَمَاعًا﴾ نینجا لهوکاته دا چوونه ناو جهرگه ی کومه لی دوزمن.

نهوانه ی که یه که م جار نه م قورنانه یان بیست به م شیوه یه په لاماری دوزمنیان نه داو جهنگیان له گهل نه کرد، وه نهو شیوه یه شتیکی ناسراو بوو لیان. جا سویند خواردن به نه سپ و وواخی سواری لهم چوارچیه وه دا، هستی بزوتنه وه و چالاکی و سوارچاکی نه خاته دلی مهر دوم و تی نه گه یه منی که موسلمان نه بنی هه میشه ناماده و وریا و نازاو مهر دی مهیدان بیت، سهر دانه خات بو سته م و نار هوا یی وه هه میشه له سهر چز بن بو مهر کس که بیهوی ده ست دریزیان لی بکات و مافیان ژیرپی بخات، خوای گه وره بهو نه سپ و وواخانه سویندی خواردو سویند له سهر خوراهه کی بارو حاله تیکی ناراست و دهر و نزی به بو ناده می کاتی که دلی بوش و خالی له بر وای به هیزو پیت و فهر و به ره می بر وای به هیز، سویند نه خوات له سهر نهو بارو حاله ته تا مهر دی موسلمان پاپه پی و هیزو و وزه ی خو ی بخاته کار بو بهرگری نهو بارو حاله ته ناراست و نار هوا یه،

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴿٦﴾ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴿٧﴾ وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾

نه فرموی: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ﴾ بهراستی نادمی زور سپله و ناسوپاسه بو پهروردگاری خوی، وه دان نانئ بهو هه موو چاکه و بههره گهره گهرانهی که پشتوویه بهسریا، وه نهو بارو حالته ناپهسهندهی دهرنه کهوئ له قسه و کرده و هکانی یه وه بهم پهنگه ووتارو کرداری دژو پیچه وانهی فرمان و پهزامهندی خویه، کهواته وهک خوی شایهت بیئت لهسر خوی و به درئی خوی، وهکو نه فرموی: ﴿وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ﴾ وه بهراستی نادمی شایهت لهسر نهو سپلهیی و ناسوپاسیهی، یا بهراستی له پوژی دواپی دا خوی دان نهنی بهو شته راسته داو شایهتی نه دا له خوی ﴿وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ﴾ وه بهراستی نهو زور بهتین و بههیزه له خوشویستنی مال و خیر و خوشیدا بو خوی، چونکه زور خوشهویسته و هر خوی نهوئ و ئیتر گوئی له کهسی تر نییه.

نادمی بهسروشت بهو جوړهیه مگر برپای راسته قینه جیگیر و دامه زراو ببئ له دلیان، نهو حله نهو برپایه سروشتی نهگوپئ و نهیکات به کهسیکی تر، بهم پهنگه سپلهیی و ناسوپاسیه کهی نهگوپئ به سوپاس و چاوله بهری بو خوای خوی وه چروکی و خو په رستیه کهی نهگوپئ به بهزی و دهست و دل گوشادی و باودانی مردوم بهسر خویا، نهو شتانهی نیشان نه دات که شایسته و شایانن بو هه و لدان و دل پیوه بهستن و به گرنگ گرتن، نهو شتانهی نیشان نه دات که مەدرومی پی نه بی به مەردی مردانه له مەیدان و نادمیه کی بهرزی بهرئز، نهک نهو شتانهی که گیان له بهرانی تر هاو بهشی نهکن تیایا و به گرنگ گرتنیان نادمی له پلهی بهرزی نه هیئنه خواره وه بو پادهی چوارپی و گیان له بهرانیتر. نادمی - به بی نهو برپایه - زور بچووک و پهسته، له ناو چال و زه لکاوی نه م زهویه دا نهژی، بهستراوه به جیهان و ژیانیکی تهنگ و تهسکه وه به ته مەنیکی که م و کورته وه، وه بهند کراوی خویهتی، هیچ شتن بهرلهی ناکات و له چال دهری ناهینئ و سهری بهرز ناکاته وه بیجگه له په یوهستی و په وندی به جیهانیکی تر که گهره تر و بهرز تر بیئت لهم جیهان و زهویه، وه دور بیئت له زانی نه م جیهانه و گهره تر و بهرز تر بیئت له خوی و له هرچی واله جیهانه دا. نهو جیهانه گهره و بهرز و بهرئزه جیهانیکه که دهست کردی خوی بی سهرتایه، وه نه گهریتنه وه بولای خوی دوانه هاتوو، وه هر دوو جیهان یهک نه گرن تیایا به بی کوتایی و دوا هاتن.

﴿ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ۖ وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ۖ إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ﴾

۱۱

جاله بهر نه‌وهی که نادمی بهو جوړه‌یه نه‌وا سمرنجی پانه‌کیشتی و هره‌شهی لی نه‌کات،
 بو چاره‌سمر کردنی نه‌و نیازو کرده‌وه خراپانه‌ی نه‌فرموی: ﴿ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ۖ ﴾
 وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ۖ واته ثایا نه‌و نادمیه سپله‌یه که باسکرا نازانی کاتی نه‌و مردوانه‌ی که
 وان له‌ناو گوړه‌کانا زیندو کرانه‌وه و دهره‌ینران، وه ناشکرا کرا نه‌و پازو نیازه‌ی که له
 دل‌ه‌کانایه، نه‌و نادمیه نازانی که ﴿ إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ﴾ بهراستی په‌رومردگاری نه‌وان
 له‌و پوړه دا ناگادارو زانایه به‌وان و به هم‌وو نیازو کرده‌وه‌یه‌کی نه‌وان، واته با نه‌وانه بترسن
 له‌ توله‌ی خوا له‌و پوړه دا له‌سمر نه‌و نیازو کرده‌وه خراپانه‌یان به‌هوی نه‌و بیم و ترسه‌وه
 کوتایی بیتن له‌ بهد نیازی کرده‌وهی خراپ، بی‌گومان خوا له‌ هم‌وو کات و پوړیکا زانا و
 ناگایه به هم‌وو شتی، به‌لام زانینی نه‌و پوړه به‌رو به‌رهمی هیه حساب و پرسیارو توله‌و
 پاداشتی به‌ودادا دیت، که مبه‌ست ناماژه‌کردنه بو نه‌وه و ترساندن و هره‌شهی پئی، خوا
 به به‌زه‌یی خوی بیم و ترسی نه‌و پوړه له‌دل‌مانا جیگیربکات، به‌جوړی بمان گیرفته‌وه له
 خراپه و پوومان بکاته چاکه - نامین -.

وصلی الله وسلم علی محمد وآله وصحبه

^۱ تفسیره‌که له‌سمر نه‌وه‌یه که ﴿ یَعْلَمُ ﴾ ته‌علیق کراوه به‌پست‌ی ﴿ إِنَّ رَبَّهُمْ ﴾ ه‌وه و نه‌و پسته‌یه جیگری (مفعول) ه
 کانیه‌تی وه زل‌یه له‌سمر نه‌وه‌یه که نه‌و پسته‌یه سه‌ریه‌خویه و (مفعول) ی ﴿ یَعْلَمُ ﴾ لابراره تا ده‌ست نیشان بیت به‌وه‌ی
 که تنها بوونی زانین به‌سه بو داچه‌کانی دل و کوتایی هتینان، نینجا دل به‌ره لا نه‌بیت بو دوزینه‌وه‌ی هره‌شتی که
 ده‌ست بدا بو نه‌وه‌ی بکری به (مفعول) ی، به‌هر دوو بار ږنکه و هر مبه‌سته که وهره‌گیرئ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْقَارِعَةُ ﴿١﴾ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٢﴾ وَمَا أَذْرَكَ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٣﴾ يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ

كَالْفَرَّاشِ الْمَثُوثِ ﴿٤﴾

سورہ تی «القارعة»

مہکے بیہو (۱۱) نایہ تہ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ئەم سوورەتە چەند پووداوو بەسەرھاتیکی سامناک نیشان دەدات کە پوو ئەکەنە ئەم جیھانەو هەندێ لەوانەیی کە تیا ئەچن ئادەمی و کێوەکانە، لە یەکەم جارەووە دەست پێ ئەکات بە ناوی ئە ناوەکانی پۆژی دواویی کە هەر بە ئاوازو دەنگی پیتەکانی دڵ دا ئەچلە کینێ، هەرچۆنێ بە ماناکەشی دەنگی لێدان و تەقەو شاخەو شریخە ئەدا بە گۆنچکەدا تا پادەیک دلی بیدار ئەخاتە خورپەو داچلەکان، ئەفەرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ *

الْقَارِعَةُ ﴿١﴾ ئەو پۆژی دواوییە کە بە شاخەو شریخەیی دڵ ئەخاتە لەرزو دا ئەچلە کینێ.

ئینجا بەدوای ئەو و تەبەدا پرسیارێ ئەهینێ کە گەورەیی و سامناکی ئەو پۆژە دەرئەخات، ئەفەرموی: ﴿مَا الْقَارِعَةُ﴾ ئایا چیی ئەو پۆژەیی کە ناوبراو بە ناوە بەسامە؟ ناخۆ ئەو پۆژە چی بێت؟ ئینجا لەباتی وەلامی ئەو پرسیارە پرسیارێ تر ئاراستە ئەکات کە گەورەترو سامناک تری ئەکات لە دەررونا، ئەفەرموی: ﴿وَمَا أَذْرَكَ مَا الْقَارِعَةُ﴾ ئایا چی تۆی زانا کرد کە چییە ئەو پۆژە؟ واتە تۆ چۆزانی، چونکە ئەو پۆژە گەورەترە لەوەی کە زانیین و بۆچوونی کەس پیا یا بگات!!

ئینجا ئەو پۆژە نزیک ئەخاتەو لە تیگە یشتنمانەو بەباسی هیندێ لە پووداوو بەسەرھاتەکانی، ئەفەرموی: ﴿يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَثُوثِ﴾ باسی ئەو پۆژە بکە کە ئادەمی وەک پەپوولەیی پەرش و بلۆ کراوە وان، لە زۆریی بێ ئارامی و سەرگەردانی و بەیەکاچوونا، نازانن چی بکەن و بۆ کوێ بچن و چیان بەسەر دیت؟

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنفُوشِ ﴿٥﴾ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ﴿٦﴾ فَهُوَ فِي
عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٧﴾ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ﴿٨﴾ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ﴿٩﴾ وَمَا آذَرَكَ
مَاهِيَةٌ ﴿١٠﴾ نَارُ حَامِيَةٍ ﴿١١﴾

﴿وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنفُوشِ﴾ وه شاخهكان و كينهكان وهك خوری شی
کراوهیان ئی دئی: خوری پهنگاوپهنگ، به پئی جیاوازی پهنگی شاخهكان به جاری تیکه
نهن، نهه یهکهه شیوه چه شمعندازیکي نهو پوژیه که لیږدها نیشانی نههات، به پاستی
نههونده سهخت و بهسامه مافی نهوی هیه به بیرلیکړدنهوی دل دهست بکات به تهپهتهپو
لهش موچرکهی پیا بیت و دهمارهكان بکونه لهزمو تیکه له گهروودا بگیری! ئینجا دواپوژو
چاره نووسی مهردوم باس نهکات لهو پوژدها، نهههرومی: ﴿فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ﴾ ئینجا
نهو کهسهی که کړدوه کینشراوهکاني قورس و سهنگین و بهنرخ بن ﴿فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ﴾
نهو کهسه له گوزهران و نوش و خوشییهکانه که خوی پئی پازییهو پهسهندی نهکات ﴿وَأَمَّا
مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ﴾ وه نهو کهسهی کینشراوهکاني سووک بیت بهم پهنگه چاکهی هه نههبن،
یا نهگه ربوبیتی لای خوا بننرخ بن ﴿فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ﴾ دایکی نهو کهسه ﴿هََاوِيَةٌ﴾ یه،
واته جی و شوینی نهویه، وه ناوبردنی به دایک که هوی نارام و هسانهوهیهو جی پهناو
پازونیاژه، لاقرتی پنی کردنی ئی ورنهگیری که نهوهش سزایهکی سهختی دهروونی تیایه،
ئینجا به پئی باوی خوی نهه شیوه پرسیاره ناراسته نهکات بو سام و بیم و خستنه
دهروون، نهههرومی: ﴿وَمَا آذَرَكَ مَاهِيَةٌ﴾ تو چووزانی ﴿هََاوِيَةٌ﴾ چیه؟ واته له بوچوون و
تیکه یشتنی تو بهدهره.

ئینجا نهوا خوی وهلام نههاتهوهو نهو دایکهیان بو باس نهکات نهههرومی: ﴿نَارُ حَامِيَةٍ﴾
نهو ﴿هََاوِيَةٌ﴾ ناگریکی بلیسه داری هه لگرساوه. خوا پهنامان بدات لیی - آمین -

بئگومان له چەند ئایەت و ھەدیسە ھەبە باسی ئەم کێشانی و قورس و سوکی کردەوی
 ھەردوھە لە پۆژی دوایی دا، ئەوێ پێویست بێت لەسەر بڕوادار لەم شتە غەیبانەدا ئەوێ
 کە بڕوای ھەبێ پێیان لەسەر ئەو بارو شێوێ ھەبە ستن لای خوا و پێغەمبەر (ﷺ) ئێتر
 بەبێ سەر لێکردنەو و لێکۆڵینەو کە ھیچ سوودی ئی وەرناگیرێ بێجگە لە ئازاوە و
 دووبەرھەکی، کەواتە پێویستە لەسەرمان بڕوامان ھەبێ کە خوا لە پۆژی دوایی دا کەم و
 زۆری و پێزو بێنرخیی کردەو ھەکان ئاشکرا ئەکات ئێتر بە ھەر جۆرە کە خۆی ئەیزانی و
 بڕیاری لەسەر داو، وە نابێ ھیچ سەربیکەینەو لەو بە تاییبەتی لەم چەرخەدا کە خوا پێی
 بەندەکانی خست لە چەند جۆرە تەرازوویە بۆ کێشانی قورسی و سووکی و تەپری و وشکی،
 ساردی و گەرمی، بەرزی و نزەمی، سستی و خێرای... کە کێشانی ئەم جۆرە شتانە بە
 خەویش بەدلی کەسا گوزەری نەئەکرد، کەواتە با ھیچ نەبێ تەرازووی کردەو ھەکانیش دا بنرێ
 بە جۆرنکی تاییبەتی وە ئەم تەرازووانە ئیست.

وصلی اللہ وسلم علی سیدنا و مولانا محمد وآلہ وصحبہ

سوورەتى «التكاثر» مەككەيىيە (۸) نايەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

ئەم سوورەتە دەنگ و ئاوازىكى تايىبەتى ھەيە، ۈك دەنگى ترسىنەرىك كە بەجىگايەكى
بەرزەۋە ۋەستايىت ۋە بەدەنگىكى بەرزى درىژ بانگ بگات ۋە بخوپىتە چەند كەسىكى بىن ئاگاي
خەۋتوۋ بەسەر لىۋارى چاللىكى زۆر قەلەۋە، بانگيان لى ئەكات بۇ ئەمەي بىداربىنەۋە
نەكەۋنە ناۋ چالە.

بىگومان ئەم ژيانى جىھانە قۇناغىكە لە قۇناغەكانى ئادەمى ۋە كاتى كىردەۋە ۋە تاقى
كىردەۋەيەتى، كاتى ئەۋەيە ھەركەس خوا پىداۋىنى لىرە تويىشۋە ھەلگىرى بۇ دواتىرىن
قۇناغ ۋە پەلى ئادەمى ۋە بۇ ژيانى دوانەھاتوۋ ۋە نەپراۋەي، كەۋاتە ھەركەس ژىرو قامدارىن ئەم
ژيانە كورتە ناكات بە ئامانجى ھەرە گەۋرە ۋە مەبەستى سەرەكى، بەلكو خەرىك ئەبى
پىيەۋە ۋە تىكۇشانى بۇ ئەكات بەجۇرىكى شايستە ۋە لە سنوۋرى پاست ۋە پەۋاي خۇيا، بەلام
ھەمو ئادەمى لەسەر ئەم پىنگا ۋە بارە پاستە نەۋەستا، بەلكو ھەر لە كۈنەۋە تائىستاش ۋە
لەمەۋلاش زۆر بەلاپىي گرتوۋە ۋە ئەيگىرى، بەتەۋاۋى خۇيان ئەدەن بەدەم ئەۋ ژيانە كورت ۋە
خەلەتتەنەرەۋە، ھەمو ھەۋل ۋە تىكۇشان ۋە مەبەستىكىيان ئەبەستى پىيەۋە، ھەمىشە چاۋيان
بىرپەۋتە ئەۋە تا بەھەرچۇر بوۋە ئەم ژيانەيان بەرز بەكەنەۋە ۋە ھەركەس لەۋانە ئاۋاتى ئەۋەيە
ساماندار ۋە ۋەلەمەندىر بىت لە ھاۋسەرانى ۋە شانازى ئەكات بە زۆرى مال ۋە سامان ۋە ۋەلادو
كەس ۋە كارەۋە، لە ژيانىا ھەر خەرىكە بەۋ جۇرە شتانەۋە تا ھۇشى بەلاي خۇيەۋە نامىنى ۋە
ئەكەۋىتە ناۋ ژالى بەد بەختى ۋە بىبەشىۋە ۋە ئامانج ۋە مەبەستى پاستەقىنەي لەدەست
دەرنەچىن، جالەبەرئەۋە ئايىنى پاكى ئىسلام ھەمىشە بانگ ئەكاتە ئەۋ بىن ھۇشانە ۋە پىنگايان
بۇ پوۋناك ئەكاتەۋە ۋە ئەيان ترسىنى لەۋ شتانەي كە ھۇي بەد بەختى ۋە بەش پراۋيانن ۋە ئەم
سوورەتە يەككىكە لەۋ بانگ كەرو پىنگا پوۋناك كەرو ترسىنەرەنە،

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلْهَنَكُمْ التَّكَاثُرُ ① حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ② كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ③ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ

نه فرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ * أَلْهَنَكُمْ التَّكَاثُرُ ﴿ثَبُوهی خهریک و بنی ناگا کرد له یادی خواو بیرکردنه و هتان له پاشه پوژ، شانازی کردنتان به زوری مال و دارایی نهولادو کەس و کارهوه ﴿حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ﴾ ١ ههتا مردن و چوونه ناو گوژده کانتانهوه به بنی په شیمان بوونه وه و گهرانه وه، واته هه موو ئاوات نامانجتان نه وه یه که له یه کتر زیاتر بن و شانازی پئ و ه بکەن به سسر یه کتر نهی بنی هوش و سهرخوشه کان، نهی نهوانه ی شانازی نه کەن بهو شتانه ی که به جینی نه هیلن، نهی خه له تاوه کان بهو ژیا نه کهم و کورته ی که وان تیایا، نهی نهوانه که به ماوه یه کی کهم نهوانه به جینی نه هیلن که شانازیان پئ و ه نه کەن، وه نه چنه ناو گوژدیکی تهنگ و تاریک که شانازی تیانییه. بنی دارببنه وه و هوش بکەنه وه پیش نه وهی بکەونه نهو چاله تهنگ و تاریک و هه موو هه لیکنان له ده ست دهرچن.

ئینجا تییان نه خوپی دلیان دانه چله کینن بهو بیم و سزاو ترسه که به ره و پووی نه چن و دوو چاریان نه بنی له پاش مردن، نه فرموی: ﴿كَلَّا﴾ وازیبنن و کووتایی بیبن لهو خهریک بوونه، کار بهو جوژه نییه که ثبوه گومان نه بن ﴿سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ له مهولا نهزانن که چیتان به سسر دیت ﴿ثُمَّ كَلَّا﴾ دیسان نه لیم: وازیبنن و په شیمان بنه وه لهو خهریک بوون بنی ناگاییه ﴿سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ له مهولا نهزانن چیتان به سسر دیت. ئهم دووباره کردنه وهی تیخوپین و ترساندنه بو به گرنه گرتن و دلنیا کردنه، یا جیاوازن له یه کتر، بهم پهنگه یه کهم بو ترساندنه به سزای گوژو دووهم بو ترساندنه به سزای پوژی دواپی، وه که له (ئیمامی علی) یه وه نه گنیرنه وه - کرم الله وجهه -.

١ یا له شانازی کردنتان به خوتانه وه نه وه ستان تا چوون بو گوژستان بو شانازی کردن به مرهوه کانیشه وه، رۆر کهس بهم جۆده ی فرمویه.

﴿لَا تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ﴾ ﴿٥﴾ لَزُورُتَ الْجَحِيمِ ﴿٦﴾ ثُمَّ لَتَرُونَهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ﴿٧﴾

ئىنجا سام و بيمه كه به تين تر نه كات و دهست نيشان نه كات به وهى كه كاره كه يان زور گران و سامناكه و نهوان بى ناگان و تى ناگن له بهر سه رخوشى و خهريك بوونيان به مالو سامان و شانازى كردنيان پى يانه وه، نه فهرموى: ﴿كَلَّا﴾ واز بيئن و ئيوه نه زانن و نه وهى نه يزانن زانينى راسته قينه نيه ﴿لَا تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ﴾^١ نه گهر ئيوه نه تان زاننى و نه زانن چى له بهر ده متانه وهيه به زانينكى راسته قينه، وهك نهو شتانهى كه دلفياو دل شارامن پى، واته ئيوه نه زانن بويه به شتى هيچ و پووجه وه خهريكن، نه گهر زانينى راسته قينه تان نه بوو هرگيز له سهر نهام باري ئىستا نه نه بوون.

ئىنجا ئاماره نه كات بو نهو شته سامناكهى كه مهردومى پى ترساند و ناوى برد، نه فهرموى: ﴿لَزُورُتَ الْجَحِيمِ﴾ سويند به خوا دوزهخ نه بينن نهى خهريك كراوان به شانازى كردن به دارايى و سامان، ئىنجا زياتر دلفيايى نه كات له سهر نهو بينينه و سامناك ترى نه كات، نه فهرموى: ﴿ثُمَّ لَتَرُونَهَا عَيْنَ الْيَقِينِ﴾ دووباره سويند به خوا دوزهخ نه بينن به ديتنى كه ريك و راسته و هيچ پيچ و پهردى تيا نيه، واته خوتان به چاوى خوتان نه بينن كه نه چنه ناو ناگرى دوزهخ، كه واته له خوا بترسن و خوتان مه خنه بهر سزاي خوا.

نهام دووباره كردنه وهى سوينده له سهر ديتنى دوزهخ يا له بهر دلفيا كردنه له سهرى و به هيژ كردنى بپروايه پى، يا له بهر نه وهيه ديتنه كان جياوازن، بهم جوړه يه كه م بو كاتى مردن و پاش مردنه تا پوژى دوايى و زيندوو كردنه وه، وه دووم ديتنى راسته قينهى پوژى دوايى، وهك له (ئيمامى على) يه وه نه گيرنه وه - كرم الله وجهه - كه فهرمويه تى: ئيمه گومانمان بوو له سزاي گوڤاهه تا سوورمه تى (التكاش) هاته خواره وه، يا ديتنى يه كه م له دووره وهيه و دووم كاتيكه تى نه چن، يا يه كه م كاتيكه كه هه موو كوئه كرينه وه به دهوريا، وه دووم كاتيكه نه خرينه ناويه وه، خوا به بهزه يى خوى هيچ كام لهو ديتنه مان به نسيب نه كات - آمين - .

^١ به پى پى پى (پهوان بيژى) وه لامي (لو) نلجبار ناوترى له بهر چه ند هويه، يه كى له وانه ترساندن و سامناك كردنى شته كه به وهك ليره دا را كروه.

ئینجا ئه م هه ره شه سه خته شیان ئاراسته نه کات نه فهرموئ: ﴿ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ﴾
ئینجا سویند به خوا پرسیارتان ئی نه کرئ لهو پوژی دوا بیه دا له هه رشتی که خوش بیئت به
لاتانه وه خوشیتان پئ بگه یه نی له جیهانا، پرسیاتان ئی نه کرئ له کوئوه په یداتان کرد؟ وه
له چیدا سه رفتان کرد؟ ئایا سوپاسی خواتان له سه ر کرد یاسپلهو ناسوپاس بوون؟ ئایا
ما فی خوا و به نده کانی خواتان دایا چروک و پژدو لاسارو خو په رست بوون؟ پرسیارتان ئی
نه کرئ لهو مال و سامانه ی که هه ول و ته قه لاتان هه ر بۆ ئه وه بووه، وه شانازیقان هه ر به وه وه
نه کرد؟

به پئی شوینه که وه ره شه کانی پی شوو مه به ست به م پرسیار لیکراوانه هه ر ئه وانن که
ئهم سووره تیهان ئاراسته کراو پووی فهرمووده یان تی کرا، که واته مه به ست به پرسیار
لیکردنیان ته شه ر لیدان و سه رشو پ کردن و بی ئا بروو کردنیان و ده رخستنی تاوان و
خرا په کاری و سزادانی ده روونی یانه، ئیتر پرسیاره که یان پیش دۆزه خ بیئت یا پاش
چوونیان، چونکه پرسیار له بی پرواکان هه ر له به ر ئه و مه به ستانه یه، به لام پرسیار له
برواداران که بکرئ به جوړو شیوه یه تره و بۆ مه به ستی تره، وه ک له هه دیسه وه وهر نه گیرئ،
ئا به م جوړه ئهم سووره ته پوژه دوا بی هات که هه شت ئایه ته و هاوتای هه زار ئایه ت نه کات
وه ک (حاکم) و (به یه قی) نه گیر نه وه له (ئیین و عومهر) وه -خوا لییان پازی بی- که
نه فهرموئ: پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی: ئایا هیچ کام له ئیوه ناتوانی هه زار ئایه ت بخوینی له
هه موو پوژیکا؟ نه وانیش عه رزیان کرد ئایا کئ نه توانی هه موو پوژی هه زار ئایه ت بخوینی؟
ئه ویش فهرمووی: ئایا هیچ که س ناتوانی سووره تی (التکاش) بخوینی؟ هه روه ها له چه ند
رینگیه تره وه وینه ی ئهم هه دیسه ها تووه، هۆو سپی ئه وه ش ئه وه یه: که مه به سته کانی
قورئان نه گه ریته وه بۆ شه ش مه به ست، وه ک (ئیمامی غه زالی) نه فهرموئ، وه یه کئ له وان
باس و ناسینی پوژی دوا بیه که ئهم سووره تی تیا ها تووه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ ﴿١﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ ﴿٢﴾ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا

بِالْحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾

سوورەتی «العصر»

مەككەییەو (٣) نایەتە

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لەم سوورەتە کورتەدا بەرنامەیەکە تێرۆ تەواو وەرئەگیرێ بۆ ژیاانی ئادەمی بەو جوۆر شیۆه بەرزو پاک و خاویئەیی کە ئیسلام ئەیهوێو داوای ئەکات، ئەم سوورەتە دەستوور یاسایەکی گشتی داناوە لە چەند ووتەیەکە کورتدا، ئەم سوورەتە کارو پیشەو ناوێشانێ ئوممەتی موسڵمانی پوون کردووەتەو لە نایەتی سێیەمدا. بە راستی ئەمە موعجیزەیەکە گەورەیی و هەر لە دەستی قورئان دێت شتی وا بکات! شتی کەوا زۆر گەورەو گرنگ بێت لەبارەیی ئەم سوورەتەو ئەمەیی: کە بە درێژایی هەموو چەرخی و کاتێ، وە بە درێژایی ئادەمی لە هەموو چەرخی و چینی، لەمەو بەرو ئیستای لە داهاتوودا، بۆ هەموو ئەمانە تەنها بەرنامەیی هەیی کە راست و سوودبەخش بێت، وە تەنها پێگەیی بۆ پزگاری، ئەوێش ئەو بەرنامەیی کە ئەم سوورەتە نەخشەیی کێشاو و سنووری دیاری کردووە، ئەم تاقە پێگایە کە ئەم سوورەتە نیشانەو دروشمی بۆ دیاری کردووە، ئیتر بێجگە لەوێ زیانەو دەردی سەری و بەدبەختی، وەکو ئەفەرموێ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * وَالْعَصْرِ﴾ سۆیند بە کات و چەرخی ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ﴾ هەموو ئادەمی لە زەرەرو زیانایی ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ مەگەر ئەوانەیی کە بپروایان هێنابێ ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وە کردووە چاکەکانیان کردبێ ﴿وَتَوَّصُوا بِالْحَقِّ﴾ وە نامۆزگاری یەکتریان کردبێ بە هەرشتێ کە راست و دروست و نەگۆپاو، کە لای سەرووی هەموانەو بپروا بە خوایەو شوێن کەوتنی بەرنامەو فەرمانی خوایە لە هەموو شتێکا ﴿وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ﴾ وە نامۆزگاری یەکتریان کردبێ بە ئارام و خۆپاگرتن لەسەر هەموو کارو بارێکی قورس و گران کە پوویان تی بکات، واتە تاقە پێگەیی پزگاری و دوور لە زیان ئەم چوار شتەیی: بپروا، کردووەی

چاك، ئامۇڭگارى يەكتر بە ھەرشىتى راست و پەوايە، ئامۇڭگارى يەكتر بە خۇپراگرتن، ئىنجا با بە درىزى بدوئىن لەم چوارە كە ئەوئەندە گەورەو بەكارن بۇ ژيانى ئادەمى، تا بە باشى تىيان بگەين و بىئانناسىن و ئىنجا بە يارمەتى خۇاى مېھرەبان خۇمان پىرازىنىنەو پىيان:

يەكەم: ئايا بېروا چىيە؟ بېروا لە كىتەبەكانى زانايانى ئىسلاما بىرىتە لە باوېر كىردن بە راستى پىنغەمبەر(ﷺ) لە ھەموو ئەو ئايىن و بەرنامەو ھەوالانى كە ھىناى و بۇى ھات لەلايەن خواو، وە بەستەنەو دى دى و پەزنامەندى دى بەوانەو وەرگرتىيان لە ناخى دىلەو، پالە كىردى بېروا بەوشىوئە شىتىكى بەناوبانگ وئاسراو و باسكردى زۇرپىويست نىيە لىزەدا، بەلكو ئەوئەو پىويستە ئەمەيە كە باسى سىروشتى ئەو بېروايە بگەين و نىرخى پوون بگەينەو لە ژيانا.

بىگومان شىو پاستەقىنەكەى ئەو بېروايە بىرىتە لە پەيوەستى بەندەى لەپرو لاوازى دروست كراوى بىدەسلەت، پەيوەستى ئەو بەندەيە بە خۇاى پەروەردگارى كە سەرچاوى ئەم بوونەو مەريەو سەرەتاو دواھاتن بۇ بوونى خۇى نىيە، ئىنجا لەوئەو پەيوەستى بەم بوونەو مەريە كە دروستكراو و دەستكردى ئەو، وە پەيوەستى بەو نىزام و ياساى كەلەم بوونەو مەريەدا كاردەكات، وە بەو ھەموو ھىزو تواناى كە تىايدا دانراو.

ئەو ھەلە بەندەى بېروادار لە سنوورى كەم و كوپى خۇى دەرئەچى و تىپەرئەكات بۇ پانى و فراوانى ئەم بوونەو مەريە گەورەيە وەلە سنوورى ھىزى لەپرو لاوازى خۇى دەرئەچى بۇلاى ئەو ھەموو ھىزە گەورەى بوونەو مەريە، وەلە سنوورى تەمەنى كەم و كورتى خۇى دەرئەچى بۇلاى تەمەن و ماوئەى دورو درىزى ئەم بوونەو مەريە كە بىجگە لە خوا كەس نايزانى، كەواتە بېروادارى پاستەقىنە بۇچوون و تىگەيشىتنى جىاوازو تايىبەتى ھەيە، ئىجگار كەورەو فراوانەو بىبېروا لىيى بىبەشە.

ئىنجا ئەو پەيوەستى ھەرچۇن ئەو بەھرىمانە ئەدات، ھەروەھا لەلايە ترەوئە ئەپەرى خۇشى ئەدا بەدەروون، چۈنكە ئەو بوونەو مەريە نىشان ئەدا بە كۆشك و جى و شوئىنىكى پازاو لە ھەموو بارو پەويەكەو كە خوا فەراھەمى ھىناو و ژىربارى كىردو و بۇى، بەدىتنى ھەموو بەش و پارچەيەكى شادمان ئەبى، وە ژيانى لەو بوونەو مەريە نىشان ئەدات بە گەپان و رابواردن لەسەيرانگا و مېھرىجانىكى گرنگا دانراو بۇ ئادەمى لە ھەموو كات و وولاتىكا، بىگومان ئەو تىگەيشىتن و ژيان بەسەربىرەنە ئەپەرى خۇش بەختى و كامەرانىيە، ئەو دەست كەوتىكە ھىچ دەست كەوتى تر ھاوتايى ناكات بىبەشى لىيى زىيانىكە ھىچ زىيانى

هاوتای ناکات. ئینجا بن گومان پروا بەدی دیت بەچەند سیفەت و کەرەستەیه که ئادەمیتێ بەرزو بەرێز پێک نایە و بەدی نایە بەبێ ئهوانه:

۱- پەرستنی تەنها خوایه، که سەری بەندی پێ بەرز نەبێتەوه له پەرستنی هیچ دروست کراوی تر، وه ئاسایی و یەکسانی ئەخاتە دەروونی له گەل هەموو بەندەکانی ترا، ئەو حەلە خۆی زۆر زەبوون ناکات بۆ هیچ کەس، وه سەرداناخات بۆ هیچ کەس بێجگە له خۆای تاک و تەنها زالە بەسەر هەموو شتیگا. شتیکی ئاشکرایە که ئازادی و سەر بەستی راستەقینە بۆ ئادەمی پێک نایەت بەوه نەبێت.

۲- وەرگرتن و پەڕەو یکردنی تەنها بەرنامەی خوا له هەموو بارو پوویەکی ژیا نەوه، وه دەست گرتن تەنها به تەرازووی خوا و شەریعت و یاسای خوا، ئەو حەلە ئارەزووی نەفس و بەرزەوهندی تایبەتی له ناوا نامینی و له جێگەی ئەوا شەریعت و دادی خوا دیتە پێشەوه، بپروادار هەست ئەکات بەنرخ و بەرزێ بەرنامەکە، وه بەرزو بلند ئەبێتەوه بەسەر بۆچوون و یاسا و بەرنامەیه ترا کەله زەوی یەوه هەلقولێ.

۳- پوون بوونەوهی پەیهو بەندی بەینی پەرۆردگار و بەندەکانی، بەروونی جیا بوونەوهی راده و پلە ی خوا یەتی له رادهی بەندەیی بەبێ تێکەل و پێکەلی و له سەر شیوه راستەقینەکە ی هەردووکیان، که به و جۆرە بەندە ئەکات به خۆای خۆی بەبێ پێچ و گری، وه یەکسەر و لەرێوه بەبێ پێویستی به واسیتە له بەینا، ناسینی خوا به و جۆرە و گەیشتن به خوا به و شیوه پێک و خاوینه پووناکی ئەخاتە دل و ئارام ئەدا به گیان و دەروون دلنیا ئەکات و دوودلی و ترس و بێ ئارامی لی دوور ئەخاتەوه، هەرچۆنی له سنووری خۆیا راگیری ئەکات و بەرگری ئەکات له خۆ گۆپان و خود پەرستی و خۆ بەزل زانی به ناهەق و دەست درێژی کردن بۆ سەر بەندەکانی خوا.

۴- دامەزرایی له سەر بەرنامە ی خوا و ئەگۆپان به م لاوبە ولادا، که واتە کردەوهکانی هەروا له خۆوه نابن وهک دەست ترازان، بەلکو هەموو پال پێوه نەریکی دەروونیان هەیه و به نیازێکی تایبەتی ئەکرێن بۆ مەبەست و ئامانجێکی دیارین.

۵- باوەڕ بەرێزی ئادەمی به لای خواوه، که به هۆی ئەوه بەندە نرخی و پێزی بۆ خۆی دانەنی، وه شەرم ئەکات له وهی خۆی پەست و نزم بکاتەوه له و راده و پلە ی که خوا بۆی داناوه، باوەڕبوون به وهی که بەندە بەرێزە به لای خۆای پەرۆردگاری یەوه بەرزترین بۆچوون و

تىگە يىشتىڭىز كە ئادەمى بۇ خۇي دانابى، ھەر يىر باۋەر مەزھەب بۇچۇننى كە ئەر
 نىرخ و پىزە نادا بە ئادەمى و پەستى ئەكاتەۋە و ئەيگىر تەۋە بۇ بىر تەڭكى بى نىرخ و
 دورى ئەخاتەۋە و ئەيچىر ئە كۆمەلى ھەر بەرز... ئە ئەر يىر باۋەر مەزھەب و
 بۇچۇن ئە راستى دا دوزمنى ئادەمى و ئادەمىتىيە، وە مەستەكە ئەرەيە لەپلەي
 ھەر بەرزى بېيىنىتە خوارەۋە، وە نىازەكە ئەرەيە با بەدەمىش ئەلى!!

جا كەۋاتە بۇچۇن و مەزھەبەكانى داروين و فرۇيد و ماركس پىس ترين و خراپترين
 دەردى بوون كە پوويان كىرە سىروشتى ئادەمى، دەست دىر تەڭكى گەرە و زامدار كىرە تەڭكى
 كوشندە بوون بۇ ئادەمىتى، شايستەي پق لى ھەلگرتن و ئەۋپەرى بىزارى دەرىپىن، مافى
 ئەۋەيان ھەيە زۇر بە پىر پوچ و بى نىرخ سەير بىرۇن و بەسوك ترين نىشان بەرۇن.
 بى گومان ھەست پاكى — كە شىتەكى زۇر گرنگ و پىۋىستە بۇ گەل و ئەندامى گەل —
 بەھەرەم سەرەنجامى ھەست كىرە بەرۇنى بەندە بەلەي خواۋە، وەھەست كىرە لە ئاگادارى
 خوا بەسەر دەروون و ھەموو پىشىدە و شارۋەيەكا، چۈنكە ھەر ئادەمىيە لەسەر تەۋەرەي
 خۇي نەترازى، بۇچۇن و مەزھەبەكانى فرۇيد و ماركس و ۋىنەيان ئادەمىتىيەكەي
 نەسپىيەتەۋە، ئە ئەر ئادەمىيە شەرم ئەكات لەۋەي كە ئادەمىيەكەي وەكو خۇي ئاگادارى بەسەر
 نىازى خراپ و ھەرناپاكىيە كەلە دەروونىا بىت، وەئەبى بەھەر جۇر بوۋە پاك بىتەۋە لاي
 ئە كەسە، دەي بىرۋادارى راستەقىنە كە دلە لەرزەيەتى لە حاستى خوا و ئاگادارى خوا ئەبى
 باشتەر ھەل بەل بۇ پاك و خاۋىن كىرە دىل و دەروونى!

ھەستىارى خو پەۋشتى بەرۋەرەمىكى سىروشتىيە و مەۋگەرە بۇ بىرۋە خاۋىيەكەي
 دادپەرۋەرى مېھرىبانى لى بىۋەدەي بەخشندەي بەزەيى دار، كە خراپەي پى ناخۇشە و
 چاكەي خۇش ئەۋى، ئاگادار و زانايە بە ھەموو نىاز و خەتەرەيە كە پۇشىدە و شارۋەيە،
 بەرۋەرەمى بىرۋە راستەقىنە زۇر گەرە و گرنگە، وەك وىرۋىي و بى دارى دەروون بەرۋەرە
 ھەموو چاكە و خراپەيە، و دورەكەۋتەۋە لە شەپەر گرتەكى ئەم زەۋى و جىھانە، ھەل بىزاردى
 ئە ئەر جىرۋ پاداشتەي كە لاي خاۋىيە بەسەرىا، ئە ھەلە دەروونى ئاكەۋىتە بى نارامى و
 پەلەپەل لەبەر داۋكەۋتەنى سەرەنجام و بەرۋەۋى كىرەۋەي، چۈنكە ئەزانى ئەم زەۋى و
 جىھانە جىگەي پاداشت نىيە و ئەم زىيانى جىھانە داۋچۇر كۆتايى زىان نىيە، بەلكو
 قۇناغىكە بۇ گەشتن بە زىيانى نەبىرۋە، جا بەھۋى ئەۋەۋە ئەم بىرۋادارە ھەل و تىكۇشان

ئەكات بۇچاكە لەبەر ئەۋەى چاكە خوا پىنىخۇشە، ۋە جىلەۋگىرى ئەكات لە خراپە لەبەر ئەۋەى خراپە خوا پىنى ناخۇشە، بەم ھەست و تىگەيشتىنەۋە ئەتۋانى بۈەستى بەرانبەر ھەموو ھىزى شەپو خراپە. بەراستى ئەو بېروايە بىنەپەتى گەۋرەى ژيانە، ھەموو لق و پەلىكى خىرو چاكە بەمەۋە بەستراۋە، ۋە ھەموو بەرو ميوەيەكى بەنرخ لەمەۋە پەيدائەبى. ئەگىنا بەزۋى سىس و ووشك ئەبى و بەرو ميوەكە ئەگەنى و بۆگەن ئەكات و بەكارنامىنى.

بېروا مەلەبەند و تەۋرەيە بۇ ھەموو پىنگا بەرزەكانى ژيان. بېروا بەرنامەيە ھەموو جۆرە كىردەۋە جىياۋزەكان كۆنەكاتەۋە يەكيان ئەخات و ئەيان ھۆنىتەۋە بە پىگەيەكا ئەيانبات و يەك ھۇ پال پىۋەنەريان بۇ دائەنى و يەك مەبەست و ئامانجىيان بۇ دىارى ئەكات.

جالەبەر ئەۋە قورئان ھىچ جۆرە نىرخى دائانى بۇ ھەر كىردەۋەيە، كەلەسەر بىنەپەتى بېروا ئەبى و دائەمەزىبى، ۋە نەبەستراپى بەو تەۋرەۋە، ۋە بەپىنى ئەو بەرنامەيە بەرپا نەبوۋى، چەند ئايەت لە قورئانا بەپرونى و بىن پىنج و پەنا ئەۋە پوون ئەكاتەۋە: ھەركەس تۈزى ووردىتتەۋە ژىرىى بخاتەكار ئەبى گومانى ئەبى نىرخ و بىن پاداشتى بەلاى خواۋە بۇ ھەر كىردەۋەيە كەلەسەر بىنەپەتى بېروا بەرپا نەبوۋى، چۈنكە ئەو كىردەۋانەى كە وابدن لەبەر خواۋە نىيازى خواۋە نەكراۋە، كەۋاتە چۈن ئەبى نىرخ و پاداشتىيان لاى خوا بن!!

بېروا بەلگەيەكى پوونە لەسەر ساغى و پىكى سىروشتى بېروادار و پىكى و گونجاۋى لەگەل سىروشتى ھەموو بوونەۋەردا، ۋە بەلگەيە لەسەر تىگەيشتىن و خالى بوونى لەو ھەموو پارو نىياز و پىن چىپانەى كە بوونەۋەر بەكارى ئەھىنى لەگەل ئادەمىدا، چۈنكە ئەم بوونەۋەرى كە ئادەمىي تىا ئەزى ھەموو بەش و پارچەيەكى لە ھەموو بارو پوۋيەكەۋە نىشانەيەكى ئاشكرايە لەسەر ئەو دەستە قودرەتەى كە ئادەمى و ئەم بوونەۋەرى داپشتۋە بەم جۆرە شىۋەى كە ژىرىى تىا سەرسام و سەرگەردانە. دەى ھەر ئادەمىيە تى ئەگەيشتى خالى نەبوو لەو ھەموو دەست نىشان كىردن و پىن چىپاندە، بىن گومان ئەو ئادەمىيە ناساغ و سىروشتى لەسەر تەۋەرە تىرازوۋە ئىش ناكات، ھەرچەندە بەپروالەت بەساغ و دامەزراۋ بەكار دابىرى. بەراستى جىپانەى بېروادار ئىجگار قول و پان و پۇرترو درىرترو بەرزو شىرىن ترە بەجۆرى جىپانەى بىن بېروا ھەرچاۋ نادات و تەنگ و تارىك و لەپولاۋازو ناشىرىنە. ۋەزىانبارە بە ئەۋەپىرى زىان!

دووم: كردهوى چاك بهروبهرهه مى سروشتىيه بۇ بېروا، وه بزوتنهويهكى ههميشهئى
 يه بۇى و دهست پئنهكات هر لهگهل يهكهه جارى جىگىربوونى بېروا لهءلا، چونكه بېروا
 راستهقىنه شتىكى نهوهستاوه و هركات جىگىربوو نهكهوئتهجولان و تىكوشان بۇ پىك هينان
 و بهدى هينانى خوى له دهرهوى دهرونا له شىوهى كردهوه چاكهكانا. نههيه بېروا
 راستهقىنهئى ئىسلامى. بههچ رهنك ناگونجى بوهستى بهبن جولءجول، وه نانگونجى
 شاراوهبىت و دهرنهكهوئ له شىوهيهكى زرت و زىندودا له دهرى دهرونا... نهگر نهو
 جولانه و بزوتنهوه سروشتىيهئى نهبن نهوه قهلب و پووكهشه يا مردوه، بېروا بهوئنهئى
 گولئىكى بۇن خوشه كهبه سروشت بۇنى خوشى خوى نههاوئ نهگينا نهبن بۇنى نهبن و
 لهكار كهوتبئ!

جا لههوه دهرنهكهوئ نرخی بېروا. دهرنهكهوئ كه بېروا بزوتنهويه و كردهويه و
 بىناكردنهوى وئران و ئاوهءان كردهوى چول و كاؤل و بىابانه، ههموو نهوانهش لهبر
 خوايه و لهرىنگى رهامهئى خوايه... بېروا شتىكى بن كهلكى دهستهپاچه ئىيه، بۇ خوى له
 دل و دهرونا كهوتبئ، وه بېروا تهنها برىتى ئىيه له نياز و ويستىكى پاك و خاوئ بهبن
 جولان و كردهوه، بهلكو نهبن هينىكى هرر كهوره بىت ئىش و كارىكات له كؤرو ناوهرؤكى
 ژيانا. بنگومان نهوه شتىكى پوون و ئاشكرايه كاتى كه زانيمان بېروا بهستنهوى دله
 بهبرنامهئى خواوه، نهه بهرنامهئىش بووتنهويهكى ههميشهئى نهبچراوه لهه بوونههرهءا،
 كهبه تهگىرهارتوه، لهبر مهبهست و ئامانجى هاتوه، سركرءاىهئى بېروا بۇ ئادهئى
 سركرءاىهئىيه بۇ بهدى هينانى بهرنامهئى بزوتنهوه و ئىش كردن بهههههئى، بزوتنهوه و
 جولانهويهكى پاك و چاك و چاك كمرى ههموو لارو نالهبارو خراپهيه.

نهوهوو بهكورتى باسى بېروا كردهوه چاكهكان كهيهكهه و دووم لهه بهرنامه كهوره و
 گشتىيه كه نهه سوورته دهست نىشانى بؤكرء، ئىنجا دئينه سر باسى سئىهم و چوارهم،
 نهءازئ نرخ و بهرههئى نهههئى بهرچاو: بنگومان ئامؤزگارى يهكتر بههر شتى
 كه راسته، ئامؤزگارى يهكتر بهخؤراگرتن بهو جؤرو شىوهئى كه باس كران، نىشانه و پىك
 هينهرى گهل و كؤمهئى موسلمانن، واته هر گهل و كؤمهئى نهو دوو شتهئى تيا بهدى هات،
 بنگومان نهو گهل و كؤمهئى گيانئىكى تايبهئى و شىوهيهكى تايبهئىان ههيه، ههست نهكهه به
 بوون و كارو پىشهئى خويان، نهزانى خمرىكى چىيه و بؤچى هول ئهءات، وه نهزانى يهكن

له كردهوه چاكهكانى سهر كردهوتى به له پښگى بېړواو كردهوهى چاكهوه، له بېرتهوه
 ناموزگارى يه كتر نهكېن بهشتى كه كومهكيان نهكات لهسهر هلسانيان بهو سپارده گورهيه.
 بهلى لهو دوو ناموزگارى يه كترهوه دهرتهكهوئ كه نهو گهل و كومهله بهكگرتووو
 پهيوهست و تيگه يشتووو خير خواو دلسوزن، وه چاو ديرو پاسهوانى راستى و دادو خير
 چاكهن... نهو هس بهر زترو پاك ترين شيوهيه بو گهل و ميللهتى هلبزيراو... نا بهو جوړه
 نيسلام نهيوئ گهل و ميللهتهكهى چاك و بههيزو تيگه يشتوو بيت و چاو ديرو پاسهوان بيت
 بو پاراستنى و دادو چاكه له زهوىدا، وه به برايهتى و خوشهويستى و راستى بژين.

ناموزگارى به ههمو شتيكى راست و دروست زور زور پيوسته و ناچارى هيه پئى،
 چونكه هلسان بهراست و راستى گرانه، وهكو كوسپ و بهرگرى زور هيه له پښگيا: همو او
 نارهنوى نهفس، سهركيشى سهركيشان، ستم و دهست دريژى ستمكاران و دهست دريژى
 كهران، باوو يوچوونى ناپهواى گهل و كومهل، به دواگهرانى بهرتهوهندى... وه نهو
 ناموزگارى يه كتره بيرخستنهويه و ووريا كردهويه و هاندانى يه كتره و بيدار كردهويه
 بهيهكتى و نزيكى له مبهست و نامانجا، وه به برايهتى و كومهكى و يارمهتى دان له نرك و
 سپاردهى كهردن و سهرشانا، نهو حله هيچ كهس خوى بهتهنها نازانى، بهلكو نهزاني كه
 ههمو به يهك جارو پنيكهوه پاريزمرو پاسهوانى حق و راستين، كهواته هركهس به دليكى
 بههيز پر له نوميدو هيو او هلسن بهكارو فرمانى پاسهوانى يهكهى، هم نايينه — كه
 سهردهسته و پيشهوايه له حق و راستى دا — پاگير نابى و كاروبارى ناپهوا مهگر به
 پاسهوانى گهل و كومهليكى بههيز كه بهراستى قوليگرو يارمهتى دهرى يهكترن، ههروه
 ناموزگارى يه كتر به خوگرى زور زور پيزسته و ناچارى هيه بوئ، چونكه هلسان بهنركى
 بېړواو كردهوهى چاك، و هلسان به پاسهوانى حق و راستى زور زور گرانه و پيوستى هيه
 به خوگرتن، خوگرتن لهسهر تيكووشان و بهر بهر كاني لهگهل نهفسدا، تيكووشان و بهر بهر كاني
 لهگهل غهيرا، و خوگرتن لهسهر هر سزاو مهينهتى كه پوييدا، و خوگرتن لهسهر كهشخه و
 بافيس كردهى بهتال، و خوگرتن لهسهر دريژى پښگه و سستى بېړنى قوناغهكان، وهكو
 پريوونهوهى پښگه و دورى يهكهى!!

جا نهو ناموزگارى يه كتره به خوگرى هيزو دسهلات چهند جاره نهكاتمه، دلسوزى و
 خوشهويستى نهخاته ناو زياته تيكووشان و سوورى به فراهم نههينن، خوشى و لهزهتى

کۆمەل لەدەلا دنەمەزینێی که ئیسلام بەدی نایە و ناژی لەناو گەل و کۆمەلدا نەبێ. کەواتە بەبێ ئەو نامۆزگارییە زیان و زایە بوون پەیدا ئەبێ و پوونەکاتە هەمووان.

هەر کەسێکی ژیری خاوەن بیرو هۆش کاتێ کە سەرنج بدات و بیر بکاتەوە لەم دەستوورە شیرینە و لەم پێگە راستە بێگرتییە کە قورئان نەخشەی کێشا بۆ ژیاڵی تاقم و کۆمەڵی بەهرەمەندی پزگار لەزیان، کاتێ بیربکاتەوە لەوە، سام و بیم دلی دانەگرتی کاتێ لەم بارەو سەرنجی ئەو زیانە گەورەیه ئەدات کە چوار دەوری ژیاڵ و جیهانی داو لە هەموو گۆشە و چمیکێکی زەوی دا، وە سام و بیم دای ئەگرتی کاتێ بیربکاتەوە لەم سەرگەردانی و زایەبوونە کە نادەمی سزاکی ئەچەژێ لە جیهانا - پێش هاتنی پۆژی دوایی - سام و بیم داگیری ئەکات کاتێ بیربکاتەوە لەپرو وەرگیران و پشت تێکردنی ئادەمی لەو خێرو بەهرە گەورەیهی کە خوا پرستی بەسەریا، لەگەڵ نەمان و لەدەست دەرچوونی پاسەوانی حق و راستی و داد بوو لەم زەوی یەدا.

لە هەموو شت سامناک تر ئەوەیه کە ئەوانە کە بە موسلمان ناو ئەبرێن دوورترین کەسن لەو خێرە گەورەیه، وە لە هەموو کەس زیاتر پوو وەرگیرن لەو بەرنامە کە خوا بۆی هەڵبژاردوون، وە لەو دەستوورە کە دایناو بۆیان، وە لەو پێگە راستە کە نەخشەی کێشا بۆیان بۆ پزگار کردنیان لە زیان و زایەبوون، وە ئەوەی کە هۆی سەرسوڕمانە ئەوەیه ئەو ناوچە و وولاتانە کە ئەم خێرە گەورەیهی یەکەم جار لێ هەلقولای وازی هێنا لەو ئالو بەیداخە کە خوا بەرز کردووە بەسەریان، ئالو بەیداخی بپروا چەند ئالو بەیداخی تریان بەرز کردووە کە خێرو خوشیان نەدی هەرگیز لە ژیریا.

ئەو ناوژە و وولاتانە هیچ ناو و باسیکیان نەبوو نە لەئاسمان و نە لەزەوی دا، هەتا ئیسلام هات بەیداخی خۆی بەسەرا بەرزکردنەوە، بەبێ هاوبەشی و بەناوی خواوە ناوێرا، بەبێ هاوبەش، وە بەنیشانە خۆی نیشانەدار کرا بەبێ هاوبەش... ئەو ئالو بەیداخە کە عەرەب لەژێر سایە یا زالیبوو، بوو بەگەورە و سەروک، و سەرکردایەتی جیهان و ئادەمیاتی کرد بە شێوەیهکی کەس نەدیوی نەبێراو لە هەموو میژووی خۆیان و هەموو ئادەمی دا بە تێکپاری.

لەبارە کەس سەرکردایەتی یە پێک و راستەو نووسەرانێ زۆر لەخۆی و بێگانه زۆریان نووسیوە، لێرەدا بەجوانی ئەزانم هێندێ لەو بەس بەکەم کە مامۆستای لە خوا ترسی راستگۆ (ابو الحسن الندوي) فرموویەتی لەکتیپی بەرزێ بەنرخێدا: {ماذا خسر العالم

بأنحطاط المسلمين؟} له باره ی ئهو سهرکردایه تییهوه، له ژێر ناوونشیانی {عید القیاده
الإسلامية الأئمة المسلمونء خصائصهم}.

موسلمانان زالجوون و بوون به سهرۆکی جیهان، و گهل و میلله ته قهلب و پووکه سهکانیان
لی خست لهو سهرکردایه تی و سهرۆکایه تییهی که بهناپهوا دهستی خۆیانیان خست و
بهناپهوا ههلسان به کاروبار و بهرپوهبردنی، نه مان که چوونه جینگای نهوان ئاده میتیان برد
بهرپوه زۆر بهراستی و پێک و پێکی، وه بهراستی و به فراوانی ئهو سیغه تانهیان تیاوو که
شایستهی کردبوون بۆ سهرکردایه تی هه موو گهل و میلله ته کان، به جۆری خوشبهختی و
پزگارییان مسۆگهرییت له ژێر ئهو سهرکردایه تی یه داو له سایه و په نایا له بهر نه وه:

یه کم: ئهو موسلمانانه خاوه نی نامه و یاسا و شهریعه تیکی خوایی بوون، که واته یاسا و
شهریعتیان بۆ دانه نان له لایه ن خۆیان به ناره زووکاری، چونکه هۆی هه موو سهرلی شیوان و
به ده به ختییه له جیهانا لادانه له یاسا و شهریعه تی خوا و په فتار کردنه به یاسا و شهریعه تی
ئه رزی و ده ستکردی ئاده مییه کان و سهرچاوه ی هه له و نه زانی و سته مه، وه له په وشته و
پامیاری و کرده وه یان له گه ل مه ردوما پێک و راست ئه پویشتن و پێیان هه ل نه نه خلیسکا،
له کاتی که خوا نووو پووناکییه کی پێ دابوون پێی ئه پویشتن به پێدا له ناو مه ردوما، وه
شهریعه تیکی بۆ دانا بوون هوکمه رانی یان پێ نه کرد، قورئانه که یان فره مانی پێ دابوون
به داد په روه ری له گه ل دوچه من و ناحه زیشدا.

دووم: نه مانه هوکمه رانی و سهرکردایه تی یان نه گرتنه ده ست به بی پێگه یشتن و
پێگه یاندنیان له باره ی خوو په وشته شیرینه وه، وه به بی پاک و خاوێن کردنی دهر و نیان له
هه موو چلک و چه په لی و به دخووییه، به پێچه وانیه ی زۆربه ی میلله ته کان و پیاوه کانی میری و
کار به ده ستی تر له چه ره کانی رابوو ردو و ئیستادا، به لکو نه مانه ماوه یه کی دووو درێژ
مانه وه له ژێر په روه رده و پێگه یاندنی پیغه مبه را (ﷺ) و چاودێری کردنیان به ووردی، پاک و
خاوێنی کردن و ته من و ئه ده بی دادان، پێی گه یاندن به پشت کردنه دنیا و دوور که و تنه وه له
حه رام و قه ده غه و به ده ست و ده م داوێن پاک و دوور که و تنه وه له ناپاکی، و به ترسان له
خوا و خۆنه په رستی و باودانی به رژه وه ندی مه ردوم به سه ر به رژه وه ندی خۆیانا، به چاو
هه ل نه خست و هه ول نه دان بۆ هوکمه رانی و کار به ده ستی و سوور نه بوون له سه ری. نه وه تا
فره مووی: {إنا والله لا نؤلى هذا العمل اجدا ساه، او احدا حرص عليه}. سویند به خوا

ئېمە ئەم كارە نادىنە دەست ھەركەس كە داۋاي بىكات، يا ھەركەس سوورېتت لەسەرى
 ھەمىشە ئاۋازەى ئەم ئايەتە لە گوچكەيانا ئەزىنگايەمۇ: ﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْمُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ
 عُلُوفًا فِي الْأَرْضِ وَلَا نَسَادًا وَالنَّجْفَةُ لِلْمُنَافِقِينَ﴾^۱، كەواتە پەلامارى موچە خۇرى و كاربەدەستيان ئەنەداو
 تەپ و كۆنەئەكەوتن بەملىا، چ جاي ئەو خۇيان گەلە بگرن بۆى، وە خۇيان بە پاك و شايان
 دابنېن و بە پېرو پاگەندە خۇيان بچەسپېنن، وەمال سامان بەخت بگەن لە پېناۋيا.

كەواتە ئەو موسلمانانە ھەركات كاروبارى مەردوميان بگەوتايەتە ژىر دەست دايان
 ئەنەنا بەدەست كەوتىكى تالانى و تىكەيەكى تەخت كەوتىتتە دەستيان و ھەليان بۆ
 ھەلكەوتوۋە با بەسەريا تېپەرنەكەن ھەرچىيان بەخت كەردوۋە باۋەرىگرنەمۇ لەو
 ژىردەستانە، بەلكو ئەو كاربەدەستىيە و ھەرچيان ئەكەوتە ژىردەست بەسپاردەيەكيان
 دائەنا لە گەردنينا، وە بەتاقى كەردنەۋەيەكيان سەير ئەكرد لەلايەن خواۋە، ئەيانزانى كەلە
 حوزورى خوادا راگير ئەكرېن، و پرسىاريان لى ئەكرى لە ھەموو شتې، ھەمىشە ئايەتەكانى
 قورئانيان لەيىرېو كە فەرمان بەگېرەنەۋەى سپاردەكان بۆ خاۋەنەكانيان و بەدادپەروەرى
 لەكاتى حوكمراڭيدا، ھەروەھا دلە لەرزەيان بوو لە حاستى ئەو ئايەتەنەى كە ھەوال ئەدەن بە
 تاقى كەردنەۋەى خوا، دلە لەرزەيان بوو لە دەرەنەچوون لەو تاقى كەردنەۋەندا.

سەئىيەم: ئەوانە خزمەتكارى تەنھا تىرە و بەرەيە نەبوون، نىرراو فروستادە نەبوون بۆ
 گەلى يا بۆ نىشتەمانى، كە ھەر ھەول بۆ كامەرانى و بەرژەۋەندى تەنھا ئەو تىرەيە يا ئەو
 گەل و نىشتەمانە بدەن، ئەيان زانى كەئەۋان بۆ ئەۋە دروست نەكراون كە ھەر ئەمان كار
 بەدەست و حوكمراڭ بن و ئەو خەلكە ھەر ژىر دەست و پايەت بن، ئەمانە پانەپەرىن بۆ ئەۋەى
 ئىمپىراتورىيەتىكى عەرەبى پىك بېنن كە بخۆن و بنۆشن لە ژىر سايەيا، و كەشخە بگەن و لووت
 بەرز بگەنەۋە و بىكەن بەكەلەشاخ لەژىر ئالاكەيا، و مەردوم لە ژىر حوكمراڭى پۆم و فارس
 دەريىنن بۆ ژىر حوكمى عەرەب و حوكمراڭى خۇيانا بەلكو پاپەرىن بۆ ئەمەى مەردوم
 دەريىنن لەپەرستنى بەندەكانى خوا بۆ پەرستنى خوا بەتاك و تەنھا، و لەتەنگى ئەم جىھانە
 بۆ پانى و فراۋانى پۆژى دوايى، و لەستەمى ئايىنەكانى تر بۆ دادى ئىسلام. وەك (پەربەى

^۱ بخارى وموسليم.

^۲ واتە ئەو بەھەشت و پېرزو پېزار ئەدەين بۆ ئەو كەسانەى كەنايانەۋى لەزەۋيدا زالى و دەست درىژى و خرابەكارى بگەن،
 وە پاشە پۆژى چاك تاييەتەيە بەلە خواترەكانەۋە. سوورەتى — القصص —.

کوپی عامر فرمووی له کوپی (یزدجرد) دا^۱ کهواته هه موو گه ل و میله ته کانی جیهان به لایانه ویه کسان بوون، هه موو ئاده می به لایانه ویه کسان بوون، چونکه پیغه مبه ره که مان (ﷺ) فرمووی: {الناس کلهم من آدم، وآدم من تراب} هه موو ئاده می له ئاده مه وه ئاده میله له خا که، {لا فضل لعربی علی اعجمی ولا لاعجمی علی عربی الا بالتقوی} هیچ هونرو زیاده نیه بۆ هیچ عه ره بۆ به سه ر غهیره عه ره با، وه هیچ غهیره عه ره بۆ زیاده ی نیه به سه ر عه ره با مه گه ر به له خواترسی، وه قورئانه که مان جاپی یه کسان ی ئاده می داو مافی ئاده میته ی داو به کرده وه به دی هیئا^۲. بۆ نمونه (ابن الجوزی) له کتیبی (عمر) دا ئه فرمووی: (عه مر ی کوپی عاص) که کرابوو به کار به ده ست به سه ر وولاتی مصره وه و کوپه که ی دای له کوپه مصریه ک وه به که شخوه پئی ووت: وه ریگه ره له کوپی زۆر به ریزه کان، واته تو کوپی قیبتی و پایه تی و من کوپی کار به ده ستم و کوپه یشیم، ئینجا مصریه که ش شکاتی لی کرد لای خلیفه ی دووم (عمر) خوا لیی رازی بۆ - نه ویش فرمانی دا که له کاتی حه ج دا هه ردوولا بۆ مه که که، ئینجا که هاتن تو له ی سه ند له کوپه که ی (عه مر) وه به پیش چاوی نه و هه موو خه لکه وه قیبتیه که دای لیی تو له ی خو ی لی سه ند، وه (عمر) پئی فرموو: {متی استعبدتم الناس وقد ولدتهم امهاتهم احرارا} که ی ئیوه نه م خه لکه تان کرد به بهنده له کاتی که دایکیان به ئازادی هیئانی و خستنی وه؟ نه و کو مه له به ختیاره در یغیان نه کرد له هیچ که سو هه موو شتیکی به نرخ که لایان بوو گه یان دیان و مه ردو میشیان به شدار کرد تیایا، به هیچ په نگ له هیچ کاریکا گوئیان نه بوو له تیره و نه ژاد و په نگ و نیشتمان، به لکو به یه کسان و ناسایی په فتاریان کرد له گه ل هه مووانا، بوون به هه ریکی په حمه ت به سه ر وولاتان و دانیش توانی وولاتانه وه، دهشت و دهریان پئی ناو داشتبوو، هه موو سوودیان لی وهرگرتن، هه رکه س به پئی لی هاتن و ئاماده یی وهرگرتنی به رنامه که ی خوا.

له سایه و په نای نه و کو مه له و له ژیر حو که مرانی نه وانده دا هه موو میله ت و گه له کان - ته نانه ت نه وانیش که هه ر له کو نه وه چه وساو ه بوون - توانیان به ش و مافیان وهرگرن له ئایین و زانین و په وش و کار به ده سستی و حو که مرانی دا، وه هاو به شی عه ره به کان بکه ن له دروست کردن و دارشتنی جیهانیکی تازه دا، به لکو زۆر له نه ندای نه و گه ل و میله تانی تره

^۱ البدایه والنهایه لابن کثیر.

^۲ نه م با سه به ریزی له چه ند شو ئینیکا کراوه له م ته فسیره دا به تاییه تی با ته ماشای سووره تی (الحجرات) بکری.

سەرکەوتن بە سەر عەرەبا لە زۆر شتی بەنرخ و گەورەدا، لەناویانا چەند پیشەراو مامۆستا و زانایە هەلکەوتن کەبەئاسانی نایەنە ژمارە و بوون بە تاجی سەری عەرەبەکان.

چوارەم: ئادەمی لەشە و گیان، خاوەن دڵ و ژیری و هەست و سۆزو چەن ئەندامیکە، ئەم ئادەمیە خۆش بەخت نابێ و ناگات بە ئامانج و بەرزناپیتهوه بۆ پلەی بەرزى هەتا ئەو هەموو هیژو ووزانەى پەرە نەسینن و گەشە نەکەن بە جۆر و شیوەیەکی میانە و بەبێ زیادەڕەوى و کەم و کوپی، هەرکام خۆراکی تایبەتی و شایانی خۆی وەرئەگرێ، بە هیچ کلۆج شارستانی و ئاوەدانى راستەقینە دەست ناکەوێ و بەدى نایە مەگەر کاتى ژيانىکی میانە زالببێ کە پێکھاتبێ لەهەستی ئایینی و خوێوەوشت و ژیری و لەشێ کە بگونجی بۆ ئادەمی، گەیشتن بە ئادەمیتى تیرو تەواوی خۆی بە ئاسانی.

تەجرەبە و بەراوردکردن پوونی کردۆتەوه کە ئەو جۆرە ژيانەش نابێ و پەیدا نابێ مەگەر کاتى کە جلەوى ژيان و بەرپۆه بەرایەتى بدرێ بەدەستی کەسانیکەوه کە بپوایان ببێ بەپۆج و ماددە پێکەوه، ئەوانە نمونە و نوێنەریکی تیرو تەواوین لە ژيانى ئایینی و ئەخلاقیدا، خاوەنى ژیریەکی ساغ و زانییىکی راستى سوود بەخشبن.

مامۆستای بەنرخ (ابو الحین الندوی) لەسەر ئەم باسە ئەپروا تائەکاتە ئەم باسە بەناوینیشانى {دور الخلافة الراشدة مثل المدينة الصالحة} ئەوه شتیکی راستە، چونکە ئێمە ئەمان بیستوووه و ئەمان ناسیوه هیچ چەرخ و دەورێ بووبێ لە میژوودا تیرو تەواوترو جوان و شیرین تر لەو هەموو بارو پووهوه لە دەوروو چەرخى خەلافەتى پاشیدە، چونکە تەنها لەو چەرخ و دەورەدا هیژى پۆج و ئەخلاق و ئایین و زانی و ماددە یەکیان گرت و کۆمەکی یەکتریان کرد لە پێگەیانندن و پەرورەکردنى ئادەمی راستەقینەى تیرو تەواودا، وە لەبەرپابوونی شارستانی و ئاوەدانى شیاوو شایستەدا، حکومەت و میریە پێک هات گەورەترە لە هەموو میری و حکومەتانی جیهان، هیژىکی پامیاری ماددى بەدى هات کە سەرکەوت بەسەر هەموو هیژى لە چەرخى خویا، کە ئەخلاق و پەروشتى بەرز زالبووتیا، سەنگ و تەرازووی پەروشتى پاک ئیشکەر و کاربەدەست و لە ژيانى مەردوم و لە یاسای حوکمپرانیدا، خو و پەروشتى بەرز گەشەى کرد تیا یا لەگەڵ بازرگانى و پیشەسازی دا پێکەوه و بەدەست لەملى یەکتر، و بەرزى پۆج و پەروشت ئەپۆیشتن و دەستە مل بوو لەگەڵ پانی و فراوانى وولاتا، بەهۆى ئەوهوه تاوان و دەست درێژیی کەم بوو، خراپەکاری و دەست

وہ شانندن بہرچاؤ نمٹہ کھوت لہ چاؤ پان و پوڑی وولات و زوری دانیششتوانی دا، لہ گہل نہوہدا پال پیوہنہرو ہوی زوریش ہہبوو بؤ نہو تاوان و خراپہ کاری و دہست دریزئیانہ، وہ پھیوہندی و پھیوہستی نیوان گہل و نہندامی گہل زور بہہیزو پتہو و شیرین بوو، بہراستی نہو چہرخ و دہورہیہ بہ جوریبوو بہ خہویش بہرزتر لہو نہٹہ بیئرا، و بہدلا نایہ پاک و خاوین تر لہو و کہشختر لہو....

نہمی کہ باسکرا ہیئندی بوو لہ نیشانہ و سیفہتہ گانی نہو چہرخ و ماوہ پیوڑہی کہ ئادہمی و ئادہمیتی تیا لہ چیر سایہی نہو یاسا و دہستورہ ئیسلامیہی کہ نہم سورہتی (العصر) پایہ و بنہرہتہ کھی داپشت، وہ لہزیر نہو ئالا ئاییزیہی کہ کؤمہلی بپروا کردہوہ چاکہکان مہلیان گرت و بہرزیان کردہوہ، ئینجا نہو خوشبہختی و کامہرائیہ لہکوی و نہم گومپایی و ون بوون و زایہ بوونہ لہ کوی کہ ئادہمی و ئادہمیتی نہمپو پنیان دہرہدارہ لہ ہہموو وولات و شوینیکا، وہ نہو زہرہرو زیانیاریہی کہ ئادہمی و ئادہمیتی دووچاری بووہ و بہدبہخت بوو پی، کویر بوون لہو خیر و پیت و فہرہ گہورہی کہ گہلی عہرب دہست کہوتی بوو ہیئای بؤ ئادہمی و ئادہمیتی لہو پوڑہدا کہ ہہر ئالای ئیسلامی بہرزکردہوہ و بیجگہ لہ ئیسلام ہیچ مہبہست و نیازی تری نہبوو تا بہہوی نہوہ سرکردایہتی کہوتہ دہست و بووبہ مامؤستای فیئرکردن و پەرورہدہ بؤ جیہان و ئادہمی.

ئینجا نہو پایہتہی دانا و دہست بہرداری بوو بہہوی نہوہ کہوتہ چالی بہدبہختی و لہکاروان دواکہوت و بوو بہ شوین کہوتہ لہزئیانا و لہ جیہانا، لہپاش نہوہ ہہموو کاروانی زیان بہرہ و زیان و زیامبوون پؤی، ہہموو ئالاکان بوون بہئالای شہیتان و تہنہا ئالایہ نہما کہ ہہر مینی خوا بیئت، ہہموو بووبہ ئالای بہتال و ناہق ہہموو بوو بہ ئالای کویری و گومپایی. ہہموو بوو بہ ئالای زیان و زیانباری!! ئینجا با بزائری کہ ئالا بی وینہکھی خوا ہہر ہہیہ و ہہر نہمین، چاوہروانہ بؤ دہستی کہبہرزی بکاتہوہ، بؤ گہل و میللہتی کہبیئتہ زیری و بپروا بہرہ و خیر و خوشی و بزگاری.

نہوہ لہبارہی قازانچ و زیان لہم جیہان و زہویہدا، و قازانچ و دہست کہوتی نہم جیہانہ لہ زیر ئالای خوادا ہہر چہند بہرز و بلند بیئت زور بچوک و بی نرخ دہرٹہچی کاتئ بہراورد بکری لہگہل قازانچ و دہست کہوتی پوڑی دواپی کہ کہسانیکی پی بہمہرمہند نہبن کہ نہمپو بیجگہ لہ ئالای خوا ئالایہترین ناوی، ہہروہا ہہر زیانی کہ پوو نہکاتہ نہوانہی کہ

نالای خوا بهرز ناکه نهوه هر چند سهخت و گه وره بئیت لهه جیهانه دا، زۆر بچوک و سووکه و هیچ چاو نادات کاتێ بهراوود بکړئ له گه ل نهو زیانه ی که دوو چاری ئه بن له پوژی دوا یی دا، بهراستی قازانچ و زیانی راسته قینه نهوه یه لهو جیهان، لهو ماوه دريژو نه براوه دا، قازانچ و زیان هر لهو ییه له پووی راستیدا، قازانجی گه یشتن به بههشت و په زامه ندی خوا، وه زیانی گه یشتن به ناگری دۆزه خ و خه شمی خوا و بئ بهش له په حم و به زه یی بئ سنووره که ی، لهو ی مه ردوم نه گات به پله ی هه ره به رزی، یا دیته خوراره وه و ناده میتی له کیس نه چئ و نه لئ: نای کاشکی خۆل و گل بوو مایه. نهه سووره ته کورته، به لکو ته نه نا یه تی سئ یه م به پوونی پینگای دیاری کرد و نه خه شمی کیشاو پوونی کرده وه که ته نه نا پینگه یه بئ زیانه و پزگاری یه و نیتر بیجگه له وه پینگه ی زیان و زیانبازی یه، پینگه ی بپوا و کرده وه ی چاک و بهرپا بوون و په یدابوونی گه ل و کومه لی موسلمان که ناموزگاری یه کتر به کهن به راست و راستی و به خوگرتن وه ک باس کرا.

جا له بهر نه وه هر دوو پیاو ی له هاوه له کانی پیغه مبه ر (ﷺ) کاتێ نه گه یشتن به یه ک جیهانه نه بو نه وه هه تا یه کیکیان نهه سووره ته ی نه خوینده وه به سه ر نهو ی ترا، ئینجا یه کیکیان سه لامی نه کرد لهو ی ترو ئینجا جیهانه بو نه وه له یه کتر، په یمانیا ن نه به ست له سه ر نهه یاساو ده ستووری خوا یی یه، به لئ راسته نهه سووره ته ئیجگار گرنگه، په حمه تی خوا به رژی به سه ر (نیمامی شافعی) دا که نه یفه رموو: نه گه ر بیجگه لهه سووره ته هیچی تر نه هاتا یه ته خواره وه نهه سووره ته بهس بوو بو هه موو، چونکه هه موو عیلمه کانی قورئان نه گریته وه.

وصلی الله وسلم علی العییب المصطفی وعلی آله وکل تابع لهم باحسان

سوورەتى ﴿الْهُمَزَة﴾ مەككەييەو (۹) نايەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

ئەم سوورەتە وئىنەو شىۋەى ھىندى لى ئادەمى نىشان ئەدات كەبوون لەناو گەلو
كۆمەلى يەكەم چەرخى ئەم ئايىنەدا، لە ھەمان كات نەمۇنەيەكە لە ھەموو تاقم و چىنىكا
ھەبوو ھەر ئەشەت. شىۋەو وئىنەى ئادەمىيەكى بىن نەرخى ناكەسە كە بەلايەو ھەر پارەو
دارايى شتە، لەكەو نەنگو نەگبەتى تەنھا لاتى و بىن نەوايىيە، وەلاى وايە پىزىو نەرخى
ھەموو شتەى و ھەموو كەسەى ئەبىن بەگەزو تەرازووى سامان و دارايى پىوانەو كىشەنە بىكرى،
بەلك و ئەو پارەو مائە ئەپەستەى و پىشت ھەر بەرە ئەبەستەى لە ھەموو كارو بارىكيا، و لاى
وايە مردنى لى دور ئەخاتەو، بەرگى ھەموو قەزاو ھەدەرىكى لى ئەكات، ئەگەر زىندو
بوونەو و پۇزى دوايش بەراست گەراو ھات لەوئىش كارى بۇ ئەكات و لە ھەموو شتەى ئەى
پەرىنئەو!

جالەبەرئەو ھەمىشە دلى و لەلاى ئەو مال و سامانەى و چاوى تى ئەبەرى لىيەكى
ئەداتەو بەكەشخەو خۇشەو ئەى ژمىرى، وە بەو مال و سامانە خۇى لى ئەگۇپى و زۆر
بە گەرە سەرنجى خۇى ئەدات و مەردوم بە سوک و بىنەرخ سەير ئەكات، تارادەيە گالتەو
لاقرتەيان پى ئەكات و بەچاوو بەبەرو بەدەست و بەزبان تەشەر ئەدات و لەكەداريان ئەكات!
ئەو يە وئىنەو شىۋەى زۆر پەست و نامەردانەى ھەركەسەى كە بى بەش بىت لە پىاوەتى و
مەردايەتى و پوت بىت لە بېروا، بى گومان ئەو وئىنەو شىۋەى زۆر بىزراو قىزەوونە بەلاى
ئىسلامەو، دژو پىچەوانەى يىروپروا مەبەستەكانىەتى، لەزۆر شوئىن جەلەوگىرى كىرەو
لەلاقرتەى كىردن و تەشەردان و لەكەو پەخنەگرتن لە مەردوم، بەتايبەتى لىرەدا كە زۆر
بەسەخت و بەتەن گرتوويەتى و زۆر بە ناشىرىنى دەرئەكات و ھەرەشەى سامناكى لەسەر
ئەكات، لەو وەو و دەرئەكەوئى كە ئەو شىۋەو كىرەو پەستە بەكارەيتراپى لەلايەن بت
پەرسەكانەو دەربارەى پىغەمبەر (ﷺ) و مۇسلمانان، چەند پىوايەتى ھاتووە بەدىارى
كىردنى چەندكەسەى لەوبت پەرىستانە لەو بارەيەو، بەلام شىۋەى باسو ھەرەشەكەى گىشتىيە
كەواتە تايبەتەيان ناكەين، ھەرچەند ئەم سوورەتە بە بۇنەى ئەوانەو ھاتبەتە خوارەو.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَبَلِّ لِكُلِّ هُمْزٍ لُحْرَةً ① الَّتِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ② يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ③ كَلَّا ④
لَيُبَدِّلَنَّا فِي الْحُطْمَةِ ⑤ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطْمَةُ ⑥ نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ ⑦

ئینجا گوی شلکه‌ین بۆ سووره‌ته‌که و به‌راستی دلی بده‌ینی، نه‌فرموی:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ * وَبَلِّ لِكُلِّ هُمْزٍ لُحْرَةً ﴿﴾ له‌ناو چوون، یا خه‌شم و سزای خوا بۆ
هه‌رکه‌سیکه که‌ناوی مه‌ردوم نه‌با به‌خراپه و تانه و ته‌شه‌ر نه‌دات و هه‌ول نه‌دا بۆ سوک و
پیسواکردنی به‌هه‌رجۆر بۆی بکری، وه‌نه‌وه‌ی کردووه به‌ باوو پشه بۆ خووی، که نه‌وه‌ش
﴿الَّتِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ﴾ که‌سێ که‌مالی زۆری کو‌کردووه‌ته‌وه هه‌موو جارێ نه‌ی ژمی‌ری
له‌به‌ر نه‌وه‌ی زۆری خو‌ش نه‌وی و دلی به‌ستراوه پێ‌یه‌وه و پشتی هه‌ر به‌و به‌ستوووه تا‌پانه‌یه
﴿يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ﴾ واته‌زانێ که مال و دارایی‌که‌ی ئه‌یه‌یلێته‌وه به‌ ئیجگاری و نایه‌لێ
هه‌رگیز به‌ری و مانه‌وه‌ی بۆ مسۆگه‌ر کردووه، واته نه‌و داراییه ئومیدی مانه‌وه‌ی ژبانی
به‌هه‌یزکردووه له‌ دلێا تا‌پانه‌یه سه‌ری لێ تیکداوه و لای وایه ژبان و دوری له‌ناخو‌شی
به‌ستراوه به‌و شتانه‌ی که به‌رواله‌ت هۆی ژبان و ته‌نروستین، وه نه‌و هۆیا‌نه‌ش به‌دارایی
ده‌ستکه‌وت نه‌بن، که‌واته هه‌له‌خه‌له‌تی و واته‌زانێ نه‌و داراییه ئه‌ی می‌لێته‌وه هه‌تا هه‌تایه.
یا نه‌و ئومیدی مانه‌وه‌ی ژبانه‌ی مردنی له‌به‌ر نه‌باته‌وه و خه‌ریکی نه‌کات هه‌ر به‌م ژبانه‌وه،
وه پالی پێوه نه‌نی بۆ دهرژه‌دان له‌دروستکردنی خا‌نوو و کو‌شک و باغ و بیستان و زه‌وی و
زارو چه‌ند کرده‌وه‌یه که‌نه‌بی که‌سێ بیانکات لای وایی که‌هه‌رگیز نامری، به‌ هه‌ر حال نه‌و
که‌سه هه‌له‌خه‌له‌تاوه و هه‌ر نه‌بی به‌ری و نه‌و بارو حاله‌ی که‌له‌سه‌ریه‌تی سه‌ری نه‌کات به
دۆزه‌خا، له‌به‌ر نه‌وه قورئان به‌م شیوه سه‌خته نه‌دا به‌ده‌میا و هه‌ره‌شه‌ی لێ نه‌کات و
نه‌فرموی: ﴿كَلَّا﴾ نه‌خه‌یر وانی‌یه و باوا نه‌زان ﴿لَيُبَدِّلَنَّا فِي الْحُطْمَةِ﴾ سویند به‌خوا تو‌په‌درنه
ناو ناگرنکی به‌هه‌یزی تیکشکینه‌وه‌وه ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطْمَةُ﴾ تو‌نازانی نه‌و ناگه‌ر چی‌یه، نه‌و
ناگه‌ری که هه‌رچی تیخرا نه‌یه‌پاری و داینه‌پاچی، نه‌و ناگه‌ر ناگرنکه له‌ زانین و تیگه‌یه‌شتنی
مه‌ردوم به‌ده‌ره‌ ئینجا هه‌ندێ سیفه‌ت و نیشانه‌ی باس نه‌کات و نه‌فرموی: ﴿نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ﴾
نه‌و ناگه‌ری که ناو‌برا به‌ ﴿الْحُطْمَةُ﴾ ناگه‌ری خوایه که‌هه‌لگه‌ی سینراوه به‌ فرمانی خوا.

الَّتِي تَطْلُعُ عَلَى الْأَفْقِدَةِ ﴿٧﴾ إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ﴿٨﴾ فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ﴿٩﴾

﴿الَّتِي تَطْلُعُ عَلَى الْأَفْقِدَةِ﴾ که ناگری که هورژم ثباته سر دلهکان و دایان نهگری! نهو دلانه که ناسکترین بهشو پارچهن له لهشداو کهترین نازارو سزای سهخت وهرنهگرن، نهو دلانه که جیگه ی یروباومری پیسو خووردهوشتی خراپن و کانگای هه موو کردموهیهکی بندن، لهو دلانهوه ههلهقولی له خوگوپان و خو بهزل زانی و نرخ دانهنان بو مردوم و تانهو تهمهر لیدان و دم دریشی کردن دهریارهی خهلی کهواته نهو دلانه مافی خویانه که نهو ناگره سهخته نهدا بهسهریانا بهو جوړه، بهراستی هه ره شه که نیجگار سامناکه و توله که زور سهخت و بهتینه، نهوایه هر بهیرلیکرنهوهی خهو خوراک له مردوم هه لگرایه!! بهراستی ناوازه و دهنگی ووته و پستهکان و ناوبردن ناگره که به ﴿الْخَطَّةُ﴾ دلی ووریا دانه چله کینی، وه ناوبردن به ناگری خوا نهوه نیشان نه دات که ناگریکی تاقانهیه و وه هیچ ناگری تر نییه ئینجا له هه موو خراپترو سهخت تر نه مهیه که نه فرموی: ﴿إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ﴾ بهراستی نهو ناگره دانراوه لهسهریان قاپیه که ی پیوه دراوه و قفل دراوه لییان، کهواته به هیچ پهنک پیی دهرچوون و پزگار بوونیان نییه و هه ناسه و بایه کیان بو دهرناگری بهو جوړه نه میننهوه لهکاتیکا ﴿فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ﴾ وان لهناو چهند عه موئکی راخراوا به دریشی، به کهله پچه کراوی و به ستراره یی!! خوا په نامان بدا به بهزه یی خوی.

وهره بیربکه رهوه له سزای وا: ناگری تاودراوی خوا، کابرای تی توپردی و قاپی لهسر داخری و لهگه له نهو شدا به کو تکرای به ستریتنهوه به میخ و عه مودی ناگرینهوه! نهو توله سهخته دهق و سهر بهره لهگه له تاوانه کهدا: نهو کابرا خوا دروستی کردو سامان و دارایی دایه

که چی سهرکیشی کرد له پهرستنی و بپوا بهو پهروردگار، لهباتی ئهوا دارایی و سامانهکی
 پهرست و لهخۆی گۆڤاو بهچاوی سوک و پيسوایی سهیری بهندهکانی خوای نهکرد، دهمی
 بهره لاکرد لییان بهتانه و تهشهردان و لهکه دارکردن و ناوبردنیان به خراپه، کهواته ئهبنی خوای
 داد پهروریش بهو جۆره تۆلهی لی بسینئ.

ئابهو جۆره قورئان ئهگهرا بهدوای پووداوهمانی ئایین و بانگهوازهکیا و نهیگرته
 ژێردهست و سهرکردایهتی نهکردن، نهوهش چهکیکی بهکاری بپنده بوو بۆ پارهپاره کردنی
 پیلانی پیلان گیران و دلی دوزمنانی نهخسته لهزه و ئارامی ئهدا بهدلی بپرواداران و
 دامهزراوی نهکردن. لهو جلهو گیر و ههپهشهکردن و دم کوت کردنهی کهلهم سوورتهدا کرا
 دهبارهی ئهو شیوه نامهردییهی که باس کرا دووشت وهرنهگیری:

یهکهه: ناشیرین کردنی پهستی و بهد خویی و قیزهونکردنی ئهو شیوه نامهردییه
 لهدهرووتا.

دووهه: لهسهرکردنهوهو بهرگری کردن لهپرواداران و پاراستنیان لهوهی پيسوایی و سهر
 شوپی پووینان تێبکات و دلتیا کردن بهوهی که خوا ئاگاداره بهو جۆره شتانهی که پووینان
 تێنهکات و پینشی ناخۆشه، وه تۆلهیان نهسینئ... بهراستی نهوهش بهسه بۆ بهرزکردنهوهی
 بۆح و دهروونیان و بلندی و سهرکهوتنیان بهسهر پیلانی دوزمنان.

وصلی الله وسلم علی من انزل علیه هذا القرآن الکریم وعلی آله

سوورەتی «الفیل» مەككەییەو (۵) نایەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

ئەم سوورەتە ئاماژە ئەکات بۆ ڕووداویکی زۆر بەناوبانگ کە ڕووی دا لە نیوە دوورگەدا، لە سالی لەدايک بوونی پێغەمبەر (ﷺ) ئەو ڕووداوە بەلگە و نیشانەیەکی ئاشکرایە لەسەر بە گرنگ گرتن و چاودێری خوا بۆ ئەو ناوچە پێرۆزە کە خوا هەلی بژار بۆ ئەمەیی بێی بەجینگەیی هەلھاتن و بلاو بوونەوی دواترین بەرنامە و شەریعەتی خۆی، وەبێی بە پەرەردگای ئایین و ئاقیدە تازەکەیی، وەبێی بە خال و نوختەیی پاپەرین بۆ فراندن و دەر بەدەر کلا دنی ئەفامی و شۆڕش کردن بەسەر هەموو بەدخوویی و بەدکردارییە لەڕووی زەویدا، وە جینگێر کرنی ڕێنموونی راست و راستی و هەموو خێری لە جیھانا.

کورتەیی ئەو هەموو ڕیوایەتەنە کە هاتوون لەبارەیی ئەم ڕووداوە ئەمەییە: ئەو کەسە کە کار بەدەست و حاکم بوو بۆ یەمەن لەلایەن پادشای حەبەشەو، کە ناو ئەبریی بە (ئەبرەهە) کەنشینەییەکی دروستکرد لە یەمەنا بەناوی پادشای حەبەشەو، بە هەموو عەنقەنەو تەنتەنەیکەو، بەنیازی ئەو کە واز بە عەرەبەکان بێنی لە کەعبەو ڕایان کێشی بۆ لای ئەو کەنشتەیی، چونکە ئەیزانی یەمەنییەکان وەك هەموو عەرەبەکانی تری نیوە دوورگە دلیان بەستراوە بە کەعبەو، لەو بارەییەو نامەیی نووسی بۆ پادشای حەبەشە، بێگومان ئەویش شتی وای زۆر پێخۆشە، بەلام عەرەب دەست لەو ماله پێرۆزە هەلناگرن، چونکە لایان وابوو کە ئەوان لە ئەو (ئێبراهیم) و (ئیسماعیل)ن کە خاوەنی ئەو ماله پێرۆزن، ئەویش هۆی کەشخەو شانازییان بوو بەپێی باوی خۆیان کە زۆر کەشخەیان ئەکرد بەنەسەبو نەژادەو، و بێرو باوەڕی خۆیان — هەرچەند پڕوپوچ بوو — بەلایانەو چاکتر بوو لە بیروباوەڕی ئەهلی کیتاب کە بەدەوریا نا بوون، لە کاتی کە ئەیان کە ئایینەکەیی ئەوانیش چەند شتی پڕو پوچی تیکەل کرابوو، لەبەر ئەوە (ئەبرەهە) ڕیاری تەواوی دا لەسەر ڕووخاندنی کەعبە تا خەلکی لێ دوورخاتەو و ڕایانکێشی بۆ لای کەنشتەکەیی خۆیان، لەشکرێکی زۆری بەهیزی خستەپێی بە چەند فیلیکەو، وە فیلیکی زۆر گەورەو بەناوبانگیان بوو کردی بە پیشەنگ بۆ لەشکرو فیلهکان، ئینجا ئەو هەوال و نیازە کەوتە ناو عەرەبەکان،

بيستان و به نياز كه يان زانی، دياره نهو ش زور سهخته له دليانا، لهبر نهو (زونفر) كه يه كي بوو له گه ورو پادشاكاني يه من، به خوي و گه له كي و هر كه ستر كه له گوني كرد و هستان له رنگه يانا و جهنگيان كرد له گه لي، به لام بهر گه يان نه گرت و شكاف و (زونفر) بهديل گيرا.

ئينجا (نفيل) كوپي (حبيبي قشعمي) بهدو هوزي عمر بهو بهرنگاري و هستان ئينجا نهوانيش هر شكاف (نفيل) بهديل گيرا، له پاشا پازي بوو بئ بهدليل و رنگه نيشان دهريان، ئينجا پوشتن هه تا گه يشتنه (تائيف) لهويدا چهند پياوي له هوزي (ثقيف) هاتن بهدو ميانه و ووتيان: نهو ماله ي تو بهدوايا نه گه پريزي ليره نيه و له مهكهيه، نهو ش بو نهو ي لايدن لهو ماله ي كه دروستيان كردبوو بو بتهكه يان كه ناوي نهبرا به (اللات) وه پياويان له گه ل ناردن كه رنگه يان نيشان بدات بو سهر كه عبه! ئينجا كه (نهبرهه) گه يشته (المغمس) شويني كه له بهيني (تائيف) و (مهكهدا)، سهر له شكريكي نارد له پيشه و بو مهكه و نهو يش هر چي مهر و مالات و حوشتري قوره يش و نهو ناوه بوو تالاني كرد و ناردى بو (نهبرهه) وه له ناو نهوانه دا دوو سهد حوشتري (عبدالمطلب) ي تيا بوو لهو چهر خه دا (عبدالمطلب) گه ورو سهر وكي (مهكه) و (قوره يش) بوو، ئينجا (قوره يش) و (كنانه) و (هوزيل) و هر كه س بهو نهو دهابوو نياز يان كرد جهنگ بكن، ئينجا بويا ن دهركهوت كه دهركهت نايه ن لهبر نهو وازيان لهو هينا.

(نهبرهه) فروستاده يه كي نارد بو مهكه بو نهو ي پاي گه يه نئ به گه وري نهو شاره كه پادشا نه هاتوو بو جهنگ له گه ل نهوان، بهلكو هاتوو بو پوو خاندني نهو ماله، جا نه گه نهوان دهنگ نهكن نهو هيج پيوست نيه به خوڤن پريزي! وه نه گه گه وري شاره كه جهنگي ناوي بئت بولا ي پادشا... ئينجا كاتى كه قسه كه ي را گه ياند، (عبدالمطلب) پئي ووت: ئيمه جهنگمان ناوي و تواناي جهنگ كردن يشمان نيه، نهو ماله مالي خوايه و مالي (ئيره ايمي خليل) (عليه السلام)... جا نه گه خوا بهرگي لي بكات نهو مالي خو بهتي و پريزگيراوي خو بهتي، وه نه گه خوايش وازي لي نه مينئ نهو ئيمه هيجمان پئي ناكري... ئينجا له گه لي پويشت بولا ي (نهبرهه).

(ئيين و ئيسحاق) نه لي: (عبدالمطلب) پياويكي به سيما و به شان و شهوكت و شيرين بوو، كه له گه ل (نهبرهه) بيئي زور به گه ورو به پريز هاته پيش چاوي، نهو نهه پريزي بوو لاي نهويست خوي له سهر كورسي بئت و نهو له خواره و پيشي ناخوش بوو حبه شهكان

بیبیزن له سسر تهخت و له شانی پاشادا دانیشی، له بر نهوه خوځی له تهخته که هاته خواره وه و
 له سسر فرش دانیش و (عبدالمطلب) ی لای خوځی دانا، ښجا ووتی به دیلما جه که ی: پی ی
 بلئ: پیو بستیت چی یه؟ (عبدالمطلب) یش فرمووی: دوو سهد خوشترم گیراوه به تالانی
 براوه بعداته وه، ښجا که نه وه ی پی ووت (نه برهه) ووتی: پی ی بلئ: کاتی که بینیم زور به
 که وړه و گرنګ هاته به رچاوم سهرم سوپرما لئی، ښجا کاتی که قسه یم وهرگرت له برچاوم
 کهوت، نایا بو تکای دوو سهد خوشترم لی نه که یت و باسی شو مال نه که یت که نایینی
 خوټ و باوک و با پیرتی له سهره و من هاتووم بو پووخاندنی؟ (عبدالمطلب) فرمووی: من
 خاوهن خوشتره کانم، بی گومان شو مال هاش خاوه نیکی هیه بهرگری لی نه کات (نه برهه) ش
 ووتی: ناتوانی سر پیچی بکات له من، نه ویش ووتی: نه وه توو نه وه نه و... ښجا
 خوشتره کانی دایه وه، ښجا (عبدالمطلب) که پرایه وه بو مه که و هواله که ی پی دان، وه
 فرمائی دا که لهو (مه که) دهرچن و خوټان په نا بهن له شیوو دولی شاخه کان، ښجا
 مهلساو مهلقه ی قاپی یه که ی که عبه ی گرت، وه چهند که سی تر له قورده یش مهلسان و
 دهستیان کرد به نزاو پارانه وه له خواو داوای یار مه تی و سرکه و تنیان کرد لئی، نه گیر نه وه
 له (عبدالمطلب) وه که وتی: (لا هم ان العبد یمنع رحله فامنع رحالك، لا یغلبن صلیبهم و
 محالهم ابدًا محالك، ان كنت تارکهم و قیلنا فامر ما بدا لك) واته: نه ی خواجه بهنده بهرگری
 نه کات له شت و مه کی خوځی، ده ی توش بهرگری بکه له شتی خوټ با سلیب و پیلانیان زال
 نه بن به سسر کرده وه و پیلانی توډا نه گرت تو واز نه هیڼی له وان و پو و گه که ی نیمه نه بی له بر
 هر هویه بیت که بو تو دهرکه و تو وه خوټ نه زانی و نیمه نایزانی، ښجا (برهه) له شکرو
 فیله که ی بهرو مه که پرځخست، ښجا فیله که نه ژنوی داداو بهرو مه که نه پویش،
 هرچند هولو ته قه لایان دا له گه لی هیچ سوودی نه بوو، شو پوودا وه شتی کی راسته به
 پی ی فرمووده ی پیغه مبر (ﷺ) که (بوخاری) پړوا یه تی نه کات: که له پوژی (حوده یبیه) دا
 خوشتره که ی پیغه مبر (ﷺ) نه ژنوی داداو بهرو (مه که) نه پویش، ښجا موسلمان هکان
 وتیان: سینی کردو وه، پیغه مبر یش (ﷺ) فرمووی: سینی نه کردو وه نه وه خووی شم
 نیه، به لکو شو که سی که فیله که ی وهستان و بهندی کرد له چوون بو (مه که) - واته خوا -
 هر شو که سه نه می شی وهستان و بهندی کردو وه، هر وه ها (بوخاری) و (موسلم) حدیسی
 نه هیڼن که پیغه مبر (ﷺ) له پوژی گرتنی (مه که) دا فرمووی: خوا فیله که ی بهند کرد

لهوې بېته سر (مهككه) و پټغه مېرهكې و بړوادارانې زال كرد به سريا... هتد. كهواته نهو
پووداوو شتيكي راستو خوا نهو فيلهې بهرگري كرد له پويشتن بو (مهككه) له پووداوي
پوژي فيل دا.

ئينجا نهوې كه خوا ويستی بهدي هات: لهشكرهكو سړوكهكې لهناو بردهم پهنه
پول پول پهلهومري نارده سريان ورده گلهمتي ليدان تا لهناوي بردن، بهو جوړهې كه له
سوورتهدا نهيفرموي، وه (ابرهه) دوچارې دهردي خوي بوو، لهشي داپزاو پاره پاره بوو،
چهند كهسې لهگل خويان گپرايانهوه بو شاري (صنعاء) ئينجا نه مرد هه تا سنگي لت بوو
دلي هاته دهرهوه، وهك له چهند پړوايه تيكا نهيفرموي. چهند پړوايه تي هاتووه لهباره
جوړي نهو بالندهو پهلهومرانهو شيوهو قهبارهيان و نهندازمو قهبارهې نهو بهردانهو جوړيان و
چونيتي ليدان و كردهوې نهو پهلهومرانه، هرچونې له هيندي لهو پړوايه تانهدا هيه كه
دهردي ناو لهو سوريزه لهو سالهدا پيدا بوو له (مهككه) دا.

نهو كهسانې كه حزن نهكهن له تنگ كړدنهوې چوارچيوهې خواريقو شته نهيني و
غهيبي يهكان، و نهيانهوي هه موو شتي لهوانهوه بگپرنهوه بو باوو ياسايه كه خوا له
بوونهومرهدا دايانوه، نهوانه نهيانهوي نهو بهسرهات و پووداوو بېرن بهسر دهردي ناو لهو
سووريزه دا، وه بالندهكاني بېرن بهسر ميش و ميشووله يهكا كه ميكروبي نهو دهردانهيان
هه لگرتبي و گهياندينان بهو لهشكره، يهكن لهوانه (شيخ محمد عبده) يه -خوا ليي خوش
بي- كه له تفسيروي نه سوورتهدا نهيفرموي: له پوژي دووهما نهو دوو دهره بلاو
بوويهوه لهو لهشكره دا، (عيكريمه) وتويه تي: نهوه يهكهم ناو لهيه بوو كه پيدا بوو له ولا تي
عهره بدا، وه (يعقوبي كوپي عوتبه) نهلي: يهكهم جاري ديتني نهو دوو نه خوشي يه لهو
ساله دا بوو، نهو نه خوشي يه كاريكي واي هينا بهسر لهشي نهو لهشكره دا زور به دهكمن
شتي وا پوويدايي له جيهانا، لهشيان داپزاو پاره پاره نهكهوته خوارهوه، بههوي نهوه
لهشكرې كه به سړوكهكېانهوه به بيم و لهزهوه رايان كردو گپرانهوه تا بهو جوړهيان
بهسرهات. ئينجا (شيخ محمد عبده) نهيفرموي: نه مه شتيكه هه موو پړوايه تهكاني
لهسره، و بړوا پي كړدني شتيكي پيك و راسته، وه نه سوورتهش بومان پوون نهكاتوه كه
نهو نه خوشي و ناو لهيا سوريزه پيدا بوو بههوي نهو ورده بهردانهوه كه كهوتن بهسر نهو
لهشكره دا، بههوي چهند پوليكې گهوره گهوره له پهلهومر كه خوا لهگل با دا ناردني.

ئەلئى: كەواتە دروستە بېرومان وابى كە ئەو بالئەندەيانە لە جۆرى مېش و مېشوو لە بن كە
 ھەنگرى ميكروپى ھىندى نەخوشين، وە ئەو بەردانە لە قورپكى وشكى ژاراوى بووين كە با
 ھەلئى گرتبن و لكابن بە لاق و پەلئ ئەو گيان لەبەرانەو، ئىنجا كاتئ مېش و مېشوو لە كە
 كەوتبن لە لەشى ئەوانە، ميكروپەكان چووبنە لەشيان و ئەو زامانەيان تيا فەراھەم ھىنابى تا
 لەشيان بەو جۆرەى لېھات، وە زۆر لەم بالئەندە لاوازانە بە گەورەترين لەشكرى خوا ئەژمىرنين
 بۆ لەناوبردنئ ھەركەسى كە خوا بىھوئ و مەلى لئ بئ، ئەم گيانلەبەرە لاوازەى كە پئى
 ئەوترئ: ميكروپ لەو لەشكرانەن، ئەوئەندە زۆرن ھەر خوا ژمارەيان ئەزانئ، وە ھەركەوتنى
 بەرھەمى دەسەلات و توانينى خوا لە لەناوبردنئ ياخى و سەركىشەكانا ھىچ نەبەستراو
 بەوئ ئەو پەلەوھرانە بەقەد كئوئ بن، يا جۆرپكى كە نەديوو تايبەتئ بن، يا پەنگ و شىو
 قەبارەيەكى ديارى يان بئ.

ئەو ياخيە سەركىشە كە نيازى كرد مالى خوا بېروخينئ، خوا ئەو جۆرە بالئەندەى بۆ
 ناردن كە ھۆئ ئەو نەخوشىيەى پئ گەياند، بەھۆئ ئەو خۆئ و لەشكرەكەى لەناوبردن پئش
 ئەوئەى بگەنە مەككە، ئەوئەش چاكەو بەھرەيە بوو خوا پشئى بەسەر دانىشتوانى (مەككە) دا
 — لەكەل ئەوئەى بت پەرسەت بوون — لەبەر پارىزگارى مائەكەى خۆئ، ھەتا كەسكى بۆ
 پەوانەكا پارىزگارى بكا بەھۆئ ھىزى ئايىنەكەيەو، وە ئەوئە تۆلەو سزايە بوو خوا داى
 بەسەر ئەوانەى كە ويستيان دەست درئزئ بگەنە سەر مائەكەى خوا، ئىنجا (شىخ) ئەلئى:
 ئەمەيە ئەو پائ بارە كە پشئى پئ بېسەرتئ لە تەفسىرى ئەم سوورەتەدا، وە بىجگە لەمە
 پاست نىيە و ھەركەى مەگەر بە پىنەو پەرو تەئويل وە بەمە گەورەيى و دەسەلاتى خوا
 باشتەر ئاشكرا ئەبئ كە تۆلەى سەند لە كەسئ كە خۆئ بەزل زانى و كەشخەى كرد بە فیلەو
 كە گەورە ترين ھەيوانە، لەناوى بردو لەپىشەى ھىنا بە بچوكتين گيانلەبەر كە بەچاو
 نابىنئ، ھەموو ژىرئ ئەزانئ كە ئەمە گەورەترو ناياب ترو دگىرتە! ئەمە بوو بە كورتى
 پائ (شىخ محمد عبەد) لەم شوئەندا. بەلام بەپراستى كە بىرى ئئ ئەكەينەو پائ قسەكەى زۆر
 بە دور دائەنئ و ھىچ پئويستمان نىيە بەو پىنەو پەروئە، لەبەر چەند ھۆيە:

١- ئەوئەى (شىخ) فەرموويەتى لادانە لە دىمەن و پوائەتى ئايەتەكە، بئ گومان ئەو لادانەش
 قەدەغەيە و ناپەوايە مەگەر ناچار بىين، بەم پەنگە ئەوئەى كە نىشانى بدا دژى ژىرى
 بئ و ژىرى ھەرى نەگريئ، دەئ ئايا چى تيايەو بۆ ئەبئ سەر بگريئەو ئەوئەى كە بە

مهیل و فرمانی خوا هر بالنده و پهله وهری ورده بهرد بدا له هرکسی و کاری ئی بکات و زامداری بکات تا پادهیه لهشی داپزینی؟ ئایا ئهم جوړو شیوهی که له دیمهنی نایه ته که وهر نه گیرئ له دهسه لاتی خوادا چ جیاوازیه کی هیه له گهل ئهو جوړو شیوهی که (شیخ) بوی داناوه؟ بئ گومان هه موو پرواداری ئه زانی که هه موو شت بۆ خوا وهك يهك ئاسانه، وه نابئ هر شتن پیچه وانهی باوی ئیمه بیټ ئیمه به نه شیاوو نه گونجاوی دابنئین، به لکو هر شتن دژو پیچه وانهی باوی خوا بیټ هر ئه وه نه شیاوو نه گونجاوه، وه ئهو شتانهی که پیان ئهوترئ: موعجیزه و خهواریق و پیچه وانهی باوی ئیمه، ئهو شتانهش هر کرده ووه باوی خوان، که واته ئه بی بهرانبهر ئهو موعجیزه و خهواریقانه ئیمه دوو دل نه بین و بئ گومان بین، وه نابئ پینه و په پړو ته ئو بیلیان تیا بکهین بۆ وینه ئایا هیچ پرواداری ئه توانئ گومانی ببئ و دوو دل بیټ له وهی که داردهسته وشکه کهی (موسا) (علیه السلام) بوو به ئه ژده ها؟ به لکو ئه گهر ئیمه ورد بینوه ئهو شتانهی که ئیمه به باویان دانه نئین له پوی راستیدا هه موو موعجیزه و خهواریق: هاتنی شهو و پړو به دواي یه کاو چوونیان به ناو یه کترا موعجیزه و خاریقیه، هه له اتنی خوړو مانگ بهو جوړو یاسا تیرو نه گوراوه موعجیزه و خاریقیه، ئهو بارو شیوهی که شیخی خوا ئی خوش بوو داینا بۆ ئهو پروداوه وهك له پیشه وه و ترا هر ئهو بارو شیوهیه چهند موعجیزه و خهواریق که پرکه له گهل دیمه و پواله ته که یا، وه بئ برین به سهر موعجیزه و خهواریقیکا که ئه بی به زوره ملی و پینه و په پړو بیچه سپینئ!!

۲- ئهم بارو شیوهی که پواله ته که ئه یگه یه نئ و پیچه وانهی باوی ئیمه، ئهم بارو شیوهیه به هیزتره له پیش چاوی مهردومدا زیاتر پرئو پیروزی ئهو مالی خوا نیشان ئهدات که خوا ویستی بیپاریزئ له دهست درئژی دهست درئژی که ران و بیم و ترسی ئی دور خاته وه، تا ببئ به مه رکزه و پروکه بۆ ئاده میزاد، وه ویستی پروناکی دواترین ئاین و بهرنامه ی لهوئ هه لقولئینئ و بکشن بۆ هه موو جیهان، بهو به سهرهات و پروداوه ئهو ماله پیروزی بهرئو سامناک بکات له بهر چاوی دۆست و دوژمن، و بهوه دای له دهماخی هه موو سهرکیش و سته مکاری که نیازی خراپی ببئ دهریاره ی، وه کردی به تهمن و دم کوت کردن بویان، چونکه به ئاشکرا بینرا دهستی قودرهت هاته وه لام

له سسر ئهو ماله پيرۆزه، ئهو له شكره به ميژهي له ريشه هينا به بهرده باران كردنى
له لايهن ئهو كۆمهله پهلهوهره لاوازان، دهى ئهگهر بهو شيوهكهى تر بوايه كه (شينخ)
فهرمووى ئهو بيزنو پيرۆزيه بهو جۆره ئاشكرا نهئهبوو له بهرچاوى هه مووان، وه ئهو
تهمى و دهم كوت كردنه بهو جۆره پوون و پهوانه بهدى نهئهات.

۳- به هه موو پيوايه تهكان وهك له ميژرويشدا بهناوبانگه لهشى ئهو له شكره دا پزاو پاره
پاره ئهكهوته خوارهوه، دهى نهبيستراوه ههركيز ئاولهو سوريزه كه سينيكى وا ئى كردبى،
كهواته ئهو به سهرهاته به جۆريكى تاقانهى كهس نهديو بووه، به پيچهوانهى باو كه
پنى ئهوترى موعجيزه يا خهواريق، وه ئهو پيوايهتى (عيكريمه) و (يهعقوب) ههش كه
باس كران هيج ئهوه ناگهيهن كه ئهو له شكره دووچارى ئاولهو سوريزه بووين، بهس
هه ئهئين كه لهو سالددا ئهو نهخوشيانه لهو دهورو بهردا پيدا بوون، دهى ئهوهش
زۆر شتيكى ريكهو لهوانه بهلگهيه تر بيت له سسر راستى ئهو پووداوو به سهرهاته،
چونكه له ههه و لاتى لهشى مردووو مردارو بوو زۆر بوو نهشارانهوه، بۆگه و
ميكروبات ههوا پيس ئهكهن و بههوى ئهوه چهند نهخوشى پيدا ئهبن.

۴- ئهو بارو شيوهى كه شينخ كردى به تهفسير بههيج رهنگ بهدلى ئهو يهكهم گهلهدا
نههاتوو، بهلكو ههه ئهويان ئى وههركرتوو كه پوا له تهكه ئهى گهيهنى: بالنده پۆل پۆل
هاتن و به ورده گلمتى كهق لايان دان و بهوه قهلاچويان كردن و چهن و مل خستنيان
به سسر يهكا، دهى لهو كاتهدا زۆربهى ئهو گهله دوژمنى پيغه مبهر (ﷺ) و ئايينهكهى
بوون، تا رادهيه له نهتاشيوه بويان ئهتاشى و به هه موو جۆر ئهگهران بهدواى ئهوهدا به
شتى لهكهدارى بكهن، وه ئهو پووداووهش دوور نهبووه، بهلكو نزىكى پهنا سالى
لهوهو بهر بووه، ههركهس لهو چهرخهدا تهمهنى گهيشتيته (۶۰) سال بهباشى لهيىرى
بووه، كهواته ئهگهر ئهم پووداووه بهو جۆره نهبوايه كه ديمهنى سووره تهكه ئهيكهيهنى،
له هه موو لايهكهوه ئهو دوژمنانه لايان ئهكرد به ههراو ئهيان گوت: ئهم درۆ زله چى
بوو كردت!!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ﴿١﴾ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضَلُّلٍ ﴿٢﴾ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ﴿٣﴾ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارٍ مِّن سِجِّيلٍ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ﴿٥﴾

وه ناشکرایشه هیچ کس هیچ په خنه یه کی نه بوو بهرانبهر نهم سوورده ته، که واته با هموو کهس بهیئ باک ته فسیری نهم سوورده بکاته وه به پیئی دیمه ن و پواله ته که ی و بلئی: خوا نه فهرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ * أَلَمْ تَرَ ﴿﴾ نایا نه ت زانیوه به زانیئی وه که به چاو دیبیتت ﴿كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ﴾ که چوئی کرد پهروردگارت به خاوه نه کانی نهو فیله ی که به ناوبانگه؟ که نهوانهش (ابرهه) و لهشکره که ی بوون، واته بهلئی زانیوته هرچهند خوت نه ت دیبئی، چونکه پروداوه که زور به ناوبانگو له زور که سیش بیستراوه که لهو کاته دا بوون ﴿أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضَلُّلٍ﴾ نایا پیلان و فېو فیله که یان که هلسان پیئی بو له ناوبردنی که عبو ویران کردنی و هرگیرانی مردوم لیئی و پاکیشانیان بولای که نشته که ی خوئیان، نایا نهو پیلان و فېو فیله ی به هیچ دهرنه کردو ونی نه کردو به تالی نه کرده وه؟ واته بهلئی نه زانی که خوای تو چوئی پیئ کردن، وه که پوونیشی کرده وه که نه فهرموی: ﴿وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ﴾ ناردیه سهریان بالنده و په لهوهر پؤل پؤل ﴿تَرْمِيهِمْ بِحِجَارٍ مِّن سِجِّيلٍ﴾ که لییان دان به ورده بهردی که په یدا نه بیئ له قوړنکی رهق، یا بهردی که قوړی پیوه درابی و وشک بووبیته وه پییه وه، واته گلتمکی رهق، وه بهو لیدانه لهشیان داپزا ﴿فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ﴾ بههوی نه وه خوا کردنی به وینه ی گه لای وشک که خوړو سوئس لیئی دابی و پاره پاره ی کردبی، یا به وینه ی کای خوراوی ئی کردن که مالآت و چوارپیئ نه یخوات و نه یجوئ و نه یکا به هویر، به هرکام مه به ست نه وه یه که لهشی نهو لهشکره داپزاو پاره پاره بووبو گلتمکانه ی که نهو بالنده یان لییان نه دان!! بهم جوړه نهم سوورده مان ته فسیر کرده وو باوهرمان وایه که نهم جوړو شیوه یه مه به ستو هرگیز ناچین به لای نهو جوړو شیوه ی که شیخی خوا ئی خوش بوو کردی به ته فسیر، به لام له هه مان کاتا داوای په حممت و پرمامه ندی خوا نه که یین بو شیخ، چونکه نه زانین به راستی خزمه تی نیسلامی کردوو و ویستوو یه تی به هر جوړ بووه نیسلام

بچهسپینى له دلى مردومداو نهو زاته له چهرخىكى تايبهتيدا ژياوه ناچار بووه بهم جوړه
 تهئويل و لادان و پينهو پهړويانه، نه م زانا بهرزه له چهرخىكا بوو خهريك بوو به تهواوى
 پووناكى ئيسلام بكوژيتهوه له دهروونى زوږبهى موسلمانانيشا، وه نهوړوپا به هموو زوړو
 چك و دهسهلات و پيشهسازيهكهوه ولاتى ئيسلامى داگير كردو سهليبيتى و سههيونيسي
 جيهانى به هموو داخ و كينه و پيلانه شهيتانيهكانيانهوه هاتنه پيشهوه، له هموو بارو
 پويهكهوه خهريك نهوون بهبى وهستان و وچان بۇ دوورخستنوهى پولهى موسلمانان له
 ئيسلام به گومان و بىپرواكرديان، وه لهلايه تريشهوه هر له كوڼهوه شتى پړو پووجى زوړو
 زهبنه ئيسراييليات بلاو بوويووهوه لهناو گهل و له جيهانا بهناوى ئيسلامهوهو كه
 ئيسلاميش لهوانه دووره، بهينى ناسمان و زهوى، لهو چهرخه رهش و تاريخكهدا نه م شيخه
 بهريزه قولى ئى هلكردو سنگى خوى كرد به سوپهر بۇ بلاو كردنهوهى ئيسلام و بهرگرى
 كردن لى، وه نه م جوړه لادان و تهئويل و پينهو پهړوى بهكارهينا بۇ تيمارو چارهسهر كردنى
 هيندى دلى نهزاني نهخوش، خوا پاداشتى بهخير بداتهوه. ئينجا بگهريينهوه بۇ ژير سايه
 سورهتهكه بۇ نه مى نه م چهند خالانهى ئى وهرگرين:

يهكه م: خوا نهويوست خانهو مالهكهى خوى بپاريزى لهسهر دهستى نهو بت پرستانهدا،
 هرچهند نهوانه شانازيان پيوه نهكردو نهوپهري پريزيان بوو بوى و زور به پيروز سهيريان
 نهكرد، بهلكو كاتى ويستى بپاريزى دهستى قودرتهى خوى خسته كارو ناشكرائى كرد كه
 بت پرستهكان دهسته پاچهو بى دهسه لاتنبرانبهر هيزى دوزمن، بۇ نه مى نهو بت پرستانه
 هيچ چاكه و منهتيكيان نهبى بهسهر نهو خانهى خواوه، ئينجا برانبهر نهو بههره و بهزيبه
 كه خوا بهكارى هينا نهبوايه عهرو به تيكرائى و قوردهش به تايبهتى به چهچپانى و بهبى
 خوگرتن ملان كهچ بكردايه بۇ فرمانى خوا و نهو پيغه مبهرهى كه له خويان بوى ناردن،
 كهچى به پيچهوانه نهوپهري سهركيشى و مل هوپريان بهكارهينا، جا لهبهر نهوه قورشان له
 چهن شوينا هرهشهى ئى كردن و هيرشى بردنه سهر.

دووم: نه م پووداوو بهسهرهاته نيشانى داين كه خوا پى نهوانهى نهدا كه نامه دار
 بوون زال بين بهسهر خانهو مالهكهى و نهو خاكه پيروزه، لهگهل نهوه دانىشتوانى دهووبهري
 بت پرست بوون، بۇ نه مى نهو خانهى خويه بمينيتهوه به نازاد كراوى له زوړو دهسهلاتى

سته مکاران و دهست دريژي کهران و پيلانی پيلان گيژان، تا نهو خاکه نازادو سهریست بیئت
هتا نایین و ناقیده ی تازه دیته پیشمروه به نازادی و سهریستی لهو خاکه دا بپوئو پهل
بکوتی، وه هیچ هیژو دهسلاتی زال نه بی به سهر نه م نایینه پیروزی که هاتووه بۆ نه می
سهر کردایه تی ناده می بکات نهک سهر کردایه تی بکریو بی گومان نهوش به شتی بوو له بریارو
ته گبیری خوا بۆ نایین و خانه که ی خوی پیش نه می به دلی هیچ که سا هاتبی که پیغه مبری
نه م نایینه لهو ساله دا له دایک بووه!

ئینجا خوی گه وره که نه م خانه ی خویه پاراست و نهیدا به دم نامه دارو مه سیحی یه وه
لهو چهرخه دا که دهروبری ماله که ی بت و بت پهرستان بوون، کاتی نهوی کرد نه بی له پاش
نهوه باشر بیپاریژئی له هه موو زۆرداری له کاتیکا که دهروبری موسلمان و خوا پهرسته و
له هه موو ولات و ناوچه کانی جیهانه وه پینچ فهرزه پوو نه کریته نهو ماله به فهره، که واته
نه بی دلشادو موژده به خش بین و باکمان نه بی لهو هه موو پیلان و نیازی خراپه ی که هه ن
به رانبهر ناوچه پیروزه کانی ئیسلام له لایه ن سه لیبی و سه هیؤنیه کانه وه که چهند چهرخه
خهریکن به بی وچان و وهستان، وه به ناشکراو له په نای په رده وه خهریکن و هه موو جوړه
چه کی به کار نه هینن بۆیان و نه یانه وی نه یان هیلن و داگیریان بکه ن، نه بی به ئیزنی خوا
باکمان نه بی له ماره که ی سه هیؤنیه کان که به خه یال پلاوی خو یان دهوری مه دینه یان
پی داوه، باکمان لهو جوړه نیازو کرده وه پیسانه نابی، چونکه نهو خواجه ی که مه که وه
ماله که ی خوی پاراست لهو پیلانه گه وره یه، هر نهو خواجه هه موو پیلانی تریش به هیچ
دهر نه کات و نهیدا ته وه به سه رو ملی پیلان گيژه کانا!

سئیه م: نه م سوورته نیشان نه دات که عه رب له پیش ئیسلاما هیچ هیژو کیان و
سهر به خویی و نازادی به کی نه بووه، له یه مه نا له ژیر چه پۆکه ی فارس یا حه به شه دا بووه، وه
له لای سهر وه شام له ژیر حوکه می پۆما بوو له پۆه یا به پیکه یانی دهوله تیکی عه ربی له ژیر
حوکم و چاودیری پۆما. وه نهوی پرگار بووبی له ژیر چه پۆکه یی ته نها ناوه پراستی
نیوه دورگه بوو، به لام نهویش نه ژیا به ژیا نیکی لادیی و کوچه ریتی، یا به دوو بهرکی و
ناژاوه، که هیژو کیان ئی پهیدا نه نه بوو که گوئی پی بدری و نرخ دار بی له مهیدانی هیژه
جیهانه کانا، وا نه بوو جهنگ بهرپا نه بوو له ناو تیره کانا و دريژیه ئه کیشا چل سال،

به هر حال نهو هموو تیره یانه به تهنه تهنه او کوو پیکهوه گوئیان پی نه نه در او نرخیان
 نه بو له ناو دهوله ته به میزه کانی هاو سییانا، پروداوی سالی فیل به لگو نموونه به بو نه وهی
 که و ترا، عه رب بهو جوړه بوون له پیش نیسلا، به لام له ژیر نالای نیسلا ماو بو یه کم جار
 له میژووی عه ربا میژنکی دهوله تی جیهانیان بو په یدا بوو که سامو بیمی لی کرا، میژو
 دهسه لاتیکیان بو فراهم هات که گه سکیدا له ولاته کانو پاکی کردنه وه له زورداران و
 دهست دریژی کهران و تخت و بهختی جهورو ستمیان پروخاندو سرکردایه تی ناده می و
 جیهانیان گرت دهست، له پاش نه وهی هموو سرکردایه تی به پروکesh و نفامیه کانیان له
 ریشه مینا، به لام با بزانی نه وهی که عه ربی بهو پایه گیاند نه مه بوو عه ربایه تی و
 ره گزیه رستیان له خوئیان داپنی و له بیریان نه ما، هر نه وهیان له بیر بوو که موسلمانن،
 موسلمان و بهس، وه هر نالای نیسلا میان بهرز کرده وو ئیتر بهس، بیرو باوهرو ناقیده یه کی
 که و رهو گرنگیان له گه ل خوئیان هه لگرت و به دیاری دایان به ناده می و ناده می تی بو نه وهی
 فریای که ون و بزگاریان که ن له گومرایی، وه نه ته وایه تی و ره گزیه تیان له گه ل خوئیان
 هه لگرت، بیرو باوهرینکی ناسمانییان هه لگرت که ماموستایه تی مردومی پی بکه ن، نه ک
 بیرو باوهرو مه زه بینکی نه رزی که مردومی پی ملکه چ بکه ن بو خوئیان، له ولاتی خوئیان
 ده رنه چوون بو تی کووشان له پی خوادا، نه ک بو نه وهی ئیمپراتوریه تیکی عه ربی فراهم
 بهینن که له سیبهریا به وینه وه به که شخو شانازییه وه پابوین و حوکمرانی بکه ن، وه بو
 نه وه ده رنه چوون که مردوم بهیننه ده ره وه له حوکمی فارس و پوم بولای حوکمی عه رب و
 حوکمی خوئیان! به لکو ده رچوون بو نه وهی ده ریان بینن له پرستنی هموو بهنده کانی خوا
 بو پرستنی خوا به تاو و تهنه، وه (په بی کوری عامن) وتی به (یه زدی جور): خوا
 فرمانی داوه به ئیمه بو نه وهی ناده می ده ربینن له پرستنی بهنده کانی خوا بو پرستنی
 خوا به تهنه، وه له تهنگی جیهان بو فراوانی پوژی دواپی، وه له ستمی نایینه کان بو
 دادپه روه ری نیسلام^۱ تهنه له و کاته دا عه رب کییان و سهریه سستی بو په یدا بوو، میژو بو
 فراهم هات وه سرکردایه تی دهست کهوت.

به لام نهوانه شى هه موو بۆ خوا بوو له پرى خوادا بوو، نهو هيزو كييان و سرکردايه تيهى بۆ مايه وه بهره وام بوو تا له سر نهو پنگا راستهى خويان بوون، نينجا كاتى لايان داو كهوتنه وه سر پهگهز په رسته كهى خويان و وازيان هينا له نالاي خواو نالاي نه ته وايه تى و پهگهزايه تى يان بهرز كرده وه، نهو حهله جيهان و ولات يه خهى خويان ئى هه لته كاندن و گهلانى جيهان ژير پى و پى شىلى كردن، ته نانهت پيس ترين گهل كه جووله كهيه توانى له ناو جهرگهى ولاتيانا دهوله تيك پيك بينى و عهره به كان دهركات. خوا نه وهى به سر هينان، چونكه نه مان خوى خويانيان له بير چوو و وازيان ئى هينا، نينجا خوايش نهوانى بهره لا كردو دهستى يارمه تى ئى گيرانه وه!

ئايا به بى ئيسلام عهره ب چيه و خوى به چى نه زانى؟ ئايا چ بىرو باوه پنگيان هيه كه پيشكه شى بكن بۆ جيهان و ئاده مى؟ نهگهز واز بينن له ئيسلام و ئيسلام له خويان دارن؟ نه بى چ نرخى بى بۆ ههز گهل و ميلله تى كه بىرو باوه پنگى نه بى پاي گهيه تى به مردوم؟ ههز گهل و ميلله تى كه سرکردايه تى كرد بى له ههز چهر خيكا نه بى خاوهن و نوينه رى بىرو باوه پى بووبى.

ههز گهل و ميلله تى كه وهما نه بووبى وهك (ته تار) كه له پوژمه لاتنه وه هاتن و ولاتيان مالى، وهك بهر بهر هكان كه له پوژناواوه هاتن و دهوله تى پوژمانيان داگير كرد، نهوانه هيج كام نه يان توانى ماوهيه كى دريژ بميننه وه و بژين، به لكو توانه وه له ناو نهو ولات و ميلله تانهى كه داگيريان كرد، بى گومان ته نها بىرو باوه پو ئاقيديه كه عهره ب بگهيه تى به جيهان و مردوم ههز ئاقيدوه بىرو باوه پى ئيسلام بووه بهس، ههز نه وهش به رزى كردنه وه بۆ پلهى سرکردايه تى، دهى كاتى نهويهان له خويان دارنى كارو پيشهيه كيان نامينى له جيهانا، وه هيج دهوړنگيان نامينى له ميژوودا.

به راستى نه مه شتيكه پيوسته عهره ب چاك بىرى ئى بكه نه وه نهگهز نه يانه وىت بژين بهو ژيانه مهردانهى كه له پيشه وه بوويان له ژير نالاي ئيسلاما، وه نهگهز نه يانه وى هيزيان بى، وه نهگهز سرکردايه تيان نه وى، ههز خوا مردوم دهر نه مينى له چالى گومرايى.

وصلی الله وسلم علی سيد القادة وقائد السادة محمد وعلى آله وصحبه وكل تابع لهم بإحسان

سوورەتى «فَرِيش» مەككەيىھو (٤) نايەتە

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

(ئىبراھىمى خەلیل) (علیہ السلام) کاتى ئى بووۋە لە دروست کردنى خانە پىرۆزەكەى خوا، نزاى کردو لااۋە لە خوا كە دەوربەرى ئەو مائە بکات بە شارو ولاتىكى بە ئارامى بىباک و پۆزى دانىشتوانى بدات لە ھەموو جوړە ميوەجات، خوايش ئەو نزاىەى وەرگرتو ئەو مائە پىرۆزەى بىباک و ئازاد کرد لە زۆرو دەست درىژى ستم کاران، دانىشتوانى ئەو شۆنەشى بىباک و بىبىم کرد، تەنانت لە کاتىکا كە بت پەرست بوون و ھاوېەشيان بۆ خوا پەوا ئەدا لە کاتىکا كە بە ھەرچوار دەوريانا ترسو و بى ئارامى و تالان و بېرۆو كوشتن و بېرىن بوو، قورئان ئەو ئەدا بە ناوچاوياناو ئەفەرموى: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيُخَفِّفُ الْإِنْسَانُ مِنْ حَوْلِهِمْ﴾. بەسەرھات و پووداوى (ابرهە) و لەشكرەكەى بوو بەھۆى زیادە پىزۆ پىرۆزى ئەو خانەى خوا لەدلى عەرەبالە ھەموو ناوچەكانى نىوہ دورگەدا، وە پىزگرتنى دانىشتوانى (مەككە)، بەھۆى ئەو ئەگەرەن بە ھەموو لاىەكا بە ئارام و بىباک، لەھەر كوئى بوونايە چاكەو پياوہتيان لەگەل ئەكرا، ئەو بەھرەو پىزەى كە لە پەناى ئەو خانەى خوادا دەستيان كەوتبوو بەھۆى ئەو دوو كاروانى گەرەيان دامەزراندبوو لە ھاوينا ئەچوون بۆ شام، وە لە زستانا ئەچوون بۆ يەمەن، بە ھەموو ئارام و ئاسايشىكەو، ھىچ مەترسييان نەبوولەو ھەموو تالان و جەردەيى و پىگرتەى كە بلأو بوو بووۋە لە ھەموو ناوچەكانى نىوہ دورگەدا، وە بە ئارەزووى خويان ئەگەرەن و ھاتوچۆيان ئەكردو بازىرگانی خويان ئەكرد، بەھۆى ئەو بە خوشى ژيانيان ئەبردە سەر بە سامانى زۆرو پۆزى فراوانەو، بەبى ھىچ بىم و ترس، نە لە كاتى نىشتەجىنداو نە لە كاتى گەرەن و كاروان و كەلەكيانا، كە خوشترين بەھرە لە جىھانا تىزى و بىباكىە، جا ئەوا لەم سوورەتەدا ئەو دوو بەھرەو منەتە گەرەيان ئەخاتە بەرچاو وەك لە سوورەتى پىشودا بەھرەو چاكەى پووداوى فىلى يىر خستنەو.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا يَلْفُ قُرَيْشٌ ① إِلَّا لِفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ② فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ③

الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ④

نهم چاکو بههره گورانه یان بیر نه خاتمه تا شهرم بیانگری و سهری بهندهیی داخن بو
 پهرومردگاریان، نه فهرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ * لَا يَلْفُ قُرَيْشٌ ﴿هر له بهر
 هوگری قورهیش﴾ إِلَّا لِفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ﴿هوگریان به هاتوچو کاروانی زستان بو
 یه من و هاوین بو شام﴾ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ﴿دهی با خاوهنی نهم خانه یه بهرستن
 الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ﴾ نهم خواجهی که خواردن و خوارده منی پیدان له بهر برسیتی و
 نه میشتنی برسیتیان، یا له باتی برسیتییه که جئی خوی بوو بیانبویه، چونکه له
 ولایتکی وشکی کرینی بی کشتوکال دا بوون ﴿وَأَمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ﴾ وه نارام و دنیای کردن
 له بهر ترس و نه میشتنی ترس، با له باتی بیم و ترس که جئی خوی بوو بیانبویه وه
 هموو نهوانه ی که به دورو بهریانابوون که به ترس و بی نارامیه وه نه زیان، واته نهم
 قورهیشه ی که له سایه و پهنای نهم خانه ی خوادا به کامرانی نه ژین، نه گهر له بهر هیچی تر
 خوا ناپه رستن هر هیچ نه بی با هر له بهر نهم تیرکردن و نارام پیدانه بی بهرستن که نهم دوو
 چاکه یه گوره ترین چاکه ن له جیهانا. به راستی بیر خسته وهی نهم دوو بههره گوره یه نه بی
 دل شهرمین بکات و تهریق بوونه وه خه جالته ی بینن به سهر دورونا بهرانه ر پهرومردگار،
 وه قورهیش نهزان و بی ناگا نه بوون له نرخه نهم خانه پیروزه و پیت و فهری له ژیانیا، وه
 له کاتی تهنگیدا هر هاواریان له خاوهنی نهم خانه یه نه کردو په نایان تهنها بهو نه برد، نه وه
 بوو (عبد المطلب) بهرنگاری (ابرهه) نه وه ستا به میزو له شکر، به لکو بهرنگاری وه ستا به
 خوی نهم خانه یه وه که به درینژی باسی کرا له سوورته ی پیشودا، به لام چی نه کهیت له
 ده ست نه قام و نه زانی که کارو کرده وهی دژو ناپه سه ند نه هینن به سهر مردودا، نهم
 سوورته هرچند سهر به خویه و (بسم الله) ی تایبه تی بوکراوه، به لام له مبه ستا وه
 تهواوکه رو درینژ پیدان وایه بو سوورته ی پیشوو، وه هرچند له چند ریوایه تی کا
 نه فهرموی: که نو سوورته له به نیانا هاتووه ته خوارمه، به لام له قورنانا هاتوو به دوا یا،
 چونکه له مبه ستا هاویش و په یوه ستن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْذِّبِ ۚ (١) فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ (٢)

سوره نى ﴿الماعون﴾

مهككهي بهو (٧) نايهته

بسم الله الرحمن الرحيم

نهم سورته له هيندى پيوايه تا هموى مهككهي به له هيندى پيوايه تى ترا سى نايهته كه پيشى مهككهي بهو نهو چواره كه دوايى مدينه ييه، له سر نهم بارهش هموى به مهككهي ناو نه برى، چونكه سهارهت به مهككهي تى و مدينه ييه تى ته ماشاى سره تاي سورته نه كرى، بهى دو بهر كه سره تا كه مهككهي به، كه واته هموى به مهككهي ناو نه بهن، بهلى وا دهر نه كهوى دوهم به هيزتر بى، تا راديه له وانه به باوه پيته سر نهو كه هموى مدينه ييه وه هيندى له زانايانى له سره، چونكه سى نايه تى پيشو جو شه له گهل چوار نايهته كه دوايى، نهو چوارهش باسى پوپامايى و ناپاكي نهكات، كه نهوش له ناو كومهلى موسلمانانى مهككدا نه بووه، بهلكو نهو خووه ناپه سنده له چرخى مدينه دا پهيدا بوو وه چهند جارى باس كرا، به لام له گهل نهوشدا دروسته و ريكه و نهگونجى كه هروهك وتمان سيانه پيشووه كه مهككهي و له پاشا له مدينه نهم چواره هاتنه خواره وو په يوه ستيش بن له گهل سيانه پيشووه كه دا، وينه نى نهو زوره له قورثانا، نهو موعجيزه ييه كه له موعجيزه كانى قورثان، نينجا با بينه سر نهو مه بهسته گرنگه كه نهم سورته خريكه پييه وه، كه بريقيه له پوون كردنه وهى مه بهست له بپروا بى پروايى، نينجا بينجگه له وه دست نيشان كردن بو سروشتى نهم نايين و ناقيده ييه، وه بو نهو بهزه يى و ميهره بانيه فراوانه ي كه خوا ويستى بو نادمى بهموى نهم نايين و شريعه ته پيروهى كه بوى ناردن.

نهم نايينه ناييني ديمه ن و پواله تى پووت نيه، وه نويزو پوژوو عيباده ته كانيشى كه لك و نر خيكي نهو توپان نيه نه گهر به پاستى و پاك و خاوينى نه بن و له دله وه هلنه قولين و دل و دهر وون پووت نه كرى له هموى نيازى تر بينجگه له نيازى خوا، به جوړى نهو پاستى و خو پووت كردنه كاريكات له دل و پاپه رينى بو كرده وهى چاك، وه بپروا پاستيه كه

دەرکهوئ له کردارو په وشتا، تا به هوی ئه وه پوی ژبانی ئه م جیهانه وه رگپړئ بۆ چاکي و بهرزی. ههروها ئه م ئایینه چه ند به شو و پارچه یه کی جیاواز نییه که ده ست بدا بۆ دابه شکردن، تا مردوم به ئاره زوی خوی هه رکامی به جئ هینا به جئ ی بینئ و هه رچیشی واز لی هینا وازی لی بینئ.

به لکو ئه م ئایینه بهرنامه یه که هه موو به شو و پارچه کانی تهواوکه ری یه کترن و به هه موویان بهرنامه که به دی دیت، وه هه موو به شو و پارچه کانی په یوه ستن به یه که وه عیبادت و مامه له و کاروباری یه که یه که و گه ل و کۆمه لی قۆلگیری یه کترن، وه به هوی وه ئاده می به تیکپراسی دلو دهروونیانی پی چاک و پاک نه بی وه هه موو په ل نه گرن و کۆمه لو قۆلگیرنه بن له خیر و چاکه دا.

بئ گومان زۆر که س هه ن به دم نه لئین موسلمانین و پرومان هه یه به م ئایینه، نوئژو فه رمانه کانی تریش به جئ نه هینین، به لام له گه ل نه وه شدا بهر وای راسته قینه دووره لییان و نه وانیش دوورن له به رواه، چونکه بهر وای راسته قینه چه ند بهر هه م و نیشانه یه کی هه یه، هه رکات نه وانه نه بوون بهر وای راسته قینه که نییه، هه رچه ند بهر وایان بلئ وه هه رچه ند بهر وایه کرده وای چاک و عیبادت و خوا به رستی بیئ بهر وای راسته قینه ی هه رکات دامه زرا و جیگیر بوو ده ست به جئ نه که ویته بزوتنه وه وه که له سوورته ی (العص) دا ووتمان بۆ نه وای خوی دهر خات و خوی به دی بینئ له شیوه ی کرده وای چاکا که واته نه گه ر نه و بزوتنه وه یه خو دهر خستنه ی نه بوو نه وه نیشانه و به لگه ی نه بوونی بهر وایه هه ر له بنه رته وه، هه ر وه که له سوورته ی شه وه وه رنه گیری، که نه بوونی کرده وای چاک و بوونی کرده وای خراپ نه کات به نیشانه و به لگه له سه ر بئ بهر وایی، نه فه رموئ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ *أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ

بِالذِّبْرِ ﴿نَایا دیوته و ناسیوته که سی که بهر وای نییه به ئایین یا به تۆله و پاداشت؟ ئه م په رسیاره بۆ نه وه یه گوئگر به کویته سۆزو په رۆش بۆ ناسینی په رسیار لی کرا وه که، بئ گومان هه ر که س ئه م په رسیاره ببیسی نه که ویته چاوه چا و تابزانی نه و بئ بهر وایه کئ یه و قورئان کئ دانه ئی به بی بهر وای؟ ئینجا که سه رنج نه دات به م جوړه وه لام نه داته وه: ﴿فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ أَلَيْسَ﴾ واته نه گه ر نه تزانیه بزانه نه و بئ بهر وایه که سی که که به توند و تیژی هه تیو دهر نه کات و نه یترینئ و په سوای نه کات و نازاری دلی نه دات، ئینجا وه که خوی چروک و چا و برسیه و بئ بهر زه ییه و ده ست گیرویی ناکات ههروها له سه ر کیسه ی مرد و میش هه ر چروکه،

وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿٢﴾ قَوْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ﴿٤﴾ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ
سَاهُونَ ﴿٥﴾ الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ﴿٦﴾ وَيَسْعَوْنَ الْمَاعُونَ ﴿٧﴾

وهكو نهفهرموئ: ﴿وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾ وه هانه هانهى مردوميش نادات لهسر
خؤاك پئ دان بههژار، واته نهگهر بهراستی برپواى به نايين ببوايه و برپواى راستهقىنه له دليا
دامه زايه هرگيز ههتيوى دهرنه نهكردو پياهلنه نهشاخاو نازارى دلى نهدها، وه بئ دهنگ
نه نهبوو له هاندانى مردوم لهسر بهخيوكردن و دهست گيرؤيى ههژار.

نه مهى كه ووترا هرچهند دژو پيچهوانهى نهويه كه باوه و بلاو بوتهوه له ناو خهلكاو له
كتيبهكانى زانايان نوسراوه، كه برپوا هر نهويه كهله دلا و نيتير كردهوى له گهل ببيى يان نا؟
هرچهند دژو پيچهوانه بيت به لام له پرووى راستيدا شتهكه بهو جوړهيه كه ووترا، وه بارى
راستهقىنهى برپوا كه نرخى ببيى لاي خواو خواو نهيهوئ و داواى نهكات ههرنهويه كه ووترا،
نهويه كه باوه و له كتيبهكانا نوسراوه مهبهست شتيكى پواله تييه كه بكرئ به بناغو و
بنه پرت بو پهفتارو مامهلى شهرعى، واته هر كهس لافى برپوا لى بدات و بهدم خوئ
به برپوادار دابنئ نهو كهسه له زاهيرى شرعا به برپوادار دانهنئ كردهوه و پهفتارى برپوادارى
له گهل نهكړئ و له بريزى برپواداران نهژميئرئ، وه مهبهست بهوى كهله نايه تهكه وه نهگيرئ نهو
برپوا راستهيه كه بهرو بهرهمى هيه و له كردهوه دا دهرنه كهوئ، بئ گومان برپوا ووته و قسه
نويه كه بهدم بوئرئ بهلكو برپوا له پرووى راستيدا گوږان و حالئكه له دلا كه پالى پيوه بئو و
راپه پريئ بو خير و چاكه، خوا قسه و وتهى پروتى ناوئ له بهندهكانى، بهلكو له گهل
ووته كه دا داواى كردهويه كيان لى نهكات كه برپواكه يان بهراست دهركات و له شيوهى

کړدموه دا دهرکوي، نه گينا قسه ي پووت چ ترخیکي هيه، به کورتي هم سوورته بپروايه کمان
 بؤ باس نهکات کهله تهرانووي خوادا کيشي هيه و بهنرخه، نه مه شتيکي جياوازه له بپروا
 پواله تيه ي که په فتارو مامله ي شهرعي له سر نه کړي، وهک ووتمان. بئ گومان هه تيوو هه ژار
 وينه و نمونه ي که ساسي و بهش بپرواي و ليقه وماوين، وه هه رکس پووناکي بپروا له
 دهرنيابيت به زه يي دپته وه به هه تيوو هه ژاراو نه گهر گوئي نه بوو ليان و بئ به زه يي بوو
 دهربارهيان نه وکسه له پوي پاستيدا بپرواي به تاين و تولو پاداشت نيه.

ئينجا کاتي که دهرکردن و نازارداني هه تيوو هه ول نه دان بؤ زياندني هه ژار تاوان يکي
 نه وهنده گهره بن که نيشانه ي بئ بپرواي بن ﴿نَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾ ۱۰۱ ﴿الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾
 که واته سزاي سهخت و له ناوچوون بؤ نويزه کراني که بئ ناگان له نويزه که يان و هيچ گوئي يان
 لي نييه هه تا نه پراو ناميني، يا به جوړي نايکن که خواو پيغه مبر ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ پئي پازي بئ،
 به لکو به په له و بئ هوش و بئ ناگان لي و دليان لاي نييه به هيچ په نگ، وه بار يکي زور گران
 له کول خوياني نه که نه وه و له بر خوا نايکن ﴿الَّذِينَ هُمْ يَرَاءُونَ﴾ نه وانه که سانيکن که
 پوپامايي نه کن، نويزو کړدموه ي چاک نه کن له پيش چاوي مردوم بؤ نه مه ي و هه صفيان
 بدمن و به چاک ناويان بهن ﴿وَيَسْتَمُوتُونَ الْمَاعُونَ﴾ و بهرگري نه و شتانه نه کن که سوود و
 يارمه تي مردومي تيايه، وهک زهکات يا نه و شتانه ي که پيوستي هيه پنيان مردوم
 له يه کتر ي نه خوانن وهک شتومهک و قاپ و قاچاغي ناو مال، نه وانه نويزي راسته قينه ناکه
 به لکو چن کړدموه و جولانه وه يه نه کن که به پروالهت وهک کړدموه و جولانه وه ي نويز و ان،
 دم و ليو و هه جولانه وه و وهک مه کينه ي درومان نه يدن به يه کا به بئ نه مه ي دل و هه ست و
 هوشيان به لاي نه وه يه بيت که نه يلين، که واته بؤ يه کاريان لي ناکات و بهرهمي نه نويزه له

دەرونيانا پەيدا نابى، بەھۇي ئەو بەزەييان نايەتەرە بە بەندەكانى خواداۋ بەرگىرى ئەو شتانهيان لى ئەكەن كە سوودو يارمەتى تىدايە بۇيان ئابەم جۆرە ئەبى ئەم ئايىن و ئاقىدە پىرۆزە بىناسىن و بگەين بە سىروشت و بارە راستەقىنەكەي، ئەو تا ئەبىن قورئان ئەو ھەرەشە گەرەيە ئەكات لەو جۆرە نويزكەرەنە، چونكە نويزكەيان وەك لەشىكى بىگيان وايە و ھەر بەھوالەت نويزە و خوايش نويزىكى ئەوئ كە گيانى تىدائىت و نويزكەرەكە بگۆپئ، ئەگىنا بەلای خواوہ نويزىيە بەلكو گوناھ و تاوانىكە كەئە ھەرەشە سامناكەي لەسەر كىردوہ بەتاوانىكى گەرە تر نىشانى دا لەتاوانى ئازاردانى دلى ھەتيو ھەولنەدان بۇ ھەزارا

ئىنجا بايىرئ بگەينەو لە مېھربانى و چاكەي خوا بەسەر بەندەكانى يەوہ، كاتى كە ئايىن و پىغەمبەرانى بۇناردن، بىگومان خوا ھىچ نياز و پىويستىەكى خۇي نىيە چونكە بىنياز و بىپويستە بە ھىچ شتى بەلكو بە مېھربانى خۇي خىرو چاكەي ئەوئ بۇ بەندەكانى، پاكى دل و كامەرانى ژيان و خوشبەختى ئەوئ بۇيان، ژيانىكى بەرزى ئەوئ بۇيان كە بنەرەتى لەسەر ھەستى پاك و يەككىتى و قۇلگىرەكى جوان و خوشەويستى و برايتى و ئارامى دل و كىردەوہ و پەرەشتى خاوين بىت.

ئىنجا ئايا مەردوم بۇ كوي ئەپروا دوورنەكەويتەرە لەمە خىرو خوشەيە؟ وەلەم پەرەمت و خوشبەختىە؟ وەلەم پەلەم پايە بەرزو بەرپزە؟ ئايا بۇ كوي ئەپروا بۇ ئەوہى بەسەرگەردانىەو پىي ھەلخلىسكى لە چۆل و بىابانى پەشو تارىكى نەفامىدا، لەكاتىكا ئەم پووناكىيە گەرەي بۇ دائراوہ لەسەر پىگەي راستى ئاسانى بىگىرئ و بىگىروگرفت؟

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِنَّا أَنْعَمْنَا عَلَى الْكَوْثَرِ ﴿١﴾

سوورەتی «کوثر»
مەككەییەو (۲) نایەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

ئەم سوورەتە تاییبەتیە بە پیغەمبەرەوہ (ﷺ) بەوینەئە سوورەتی (الضحی) و سوورەتی (الشرح) خوای پەرەمردگاری دلنەوای ئەکات تیا یا و دلخۆشی ئەداتەوہ، بەلینئە ئەتئ بە خیر و چاکە و ھەر شە ئەکات لە دژمنەکانی بەدوا بپراوی، وە پینگەئ سوپاسی نیشان ئەدات. جا لەبەرئەوہ ئەم سوورەتە نمونە و وینەئە کە لە ژبانی پیغەمبەر و بانگ و بانگەوازە کەئ لەیە کەم جاری چەرخئ مەککەدا، وینە و نمونەئ پیلان پئ گێرپان و نازاردانی پیغەمبەر (ﷺ) و نمونە و شیوہیە کە لە چاودێری و سەرپەرشتی خوا بۆ بەندە خۆشەویستە کەئ و ئەو تاقمە کە مەئ کە لە گەلئ بوون.

ئەگێرئەوہ ئەفامەکانی قورەیش کە ھەمیشە خەریک بوون بە پیلان گێرپ و پڕوپاگەندە و لاقرتی کردنەوہ دەربارەئ پیغەمبەر (ﷺ) و تاییبە کەئ، بۆئە مەئ کۆپ و کۆمەل دووربخەنەوہ و لای بەدەن لە گۆئگرتن و ھەرگرتنی ئەو تاییبە راستەئ کە بۆیان ھات لەلایەن خواوہ، ئەو ئەفامانەش وەک (عاصی کۆپی وائیل) و (عوقبەئ کۆپی ئەبو موعیت) و (ئەبو جەھل) و (ئەبو لەھەب) و ئەوانی تر، ئەوانە ئەویان ووت بە پیغەمبەر (ﷺ) (ابتر) واتە وەجاخ کۆپرو دوابپراو، یەکنئ لەوانە بەخۆشیوہ ئەئ ووت لینی گەپئ بەبئ وەجاخ ئەمرئ و کارە کەئ دوائ دیت! ئەو جۆرە پیلانە بئ نرخی دەنگ و ناوازیە کێ گنگی بوو لەناو ئەو گەلەدا کە کەشخە و شانازیان ئەکرد بە کۆپی زۆرەوہ، وە بەو قسە و پڕوپاگەندە ناپەسەندە دژمن و داخ لە دلەکانی پیغەمبەر (ﷺ) خۆشی و شادی ئەکەوتە دلایان، جالەبەرئەوہ ڕەنگە ئەو قەسەئ نازاری گەیاندبئ بەدلی پیرۆزو بە فەری و غەمبار بووبئ پئی.

لەبەرئەوہ ئەم سوورەتە ھاتە خوارەوہ بۆ ئەھمیشتنی ھەر غەم و خەفەتئ، وە ئەو خیر و بێرە ھەمیشەئ و دوانە ھاتوہئ خستە بەرچا و کە خوای پەرەمردگاری بۆئ ھەلبژارد، لەگەل

فَصِّلْ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ ﴿٢﴾ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ﴿٣﴾

له پاش دلنه وایی و دلنیا کردنی له سر نهو بهر و به خششه زړو به فېره، به پیچه وانه ی پرواگنده چی و پیلان گیره کان، نینجا فرمان نه داو ناموژگاری پیغه مېر نه کات به سوپاس نهو چاکه و بهر یه به پرستنی پرموردگاری به پاک و خاویښی و به خو پروت کردن له هموو نیازو له هموو شتی له بهر خوا. نه فرموی: ﴿فَصِّلْ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ﴾ که واته نویژ بکه بو پرموردگارت، وه قوربانی سر بېره له بر نهو، له نایه تی یه که ما دم کوتی پیلان گیره کانی کرد به وی پیغه مېر (ﷺ) دوا بېراو بئ خیر نییه، به لکوشتی گوره و به فېری دوا نه هاتوی پې دراوه، وهک باس کرا، نینجا پیلان و پرواگنده که یان نه گیریتوره بو سر خویان و به دی نه هیښی له خویانا، نه فرموی: ﴿شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ﴾ به راستی هر ناحه که ت دا بېراوه، نهک تو نهی پیغه مېر.

بئ گومان خوی میهره بان هر چوڼی نهو به لینه ی که دای به پیغه مېر به دی هینا (ﷺ) وهک باس مان کرد، هر ودها نهو هر شهش که کردی له ناحه زی به دی هینا، نه ودها نهو دوژمنه سیا چارانه به دوا بېراوی تیا چوون و هیچ ناو و باسی شیان نه ما مگر به نه فرین لی کردن، له کاتیکدا ناوی پیغه مېر (ﷺ) به پیروزی و شوژو خوشه ویستی و سه لوات لیدان تا هات پهری سهند و هر پهره ش نه سینئ، بئ گومان نه بئ هر وایی، چونکه بېراو خیر و راستی ناگه نجی بئ خیر و دوا بېراو دا هاتو بیئت، چونکه ریشه ی کوتاوه به ناو هموو به ش و پارچه کانی بوونه و دواو پهل و گه لای هاویشته و به هموو لایه کا، نه وی بئ خیر و بیرو دوا بېراوه هر بئ بېروایی و شهرو به تال و ناراست و ناراستی یه، بانگ کردن بولای خواو خیر و راستی هر گیز دا بېراو بئ خیر نابئ، بانگ کهرو خاوه نه که ی دوا دارو خاوه ن پیت و فېر نه بئ، چونکه به ستر او به خواوه که بوون و و مانه و هر بوئنه و، ناهق و بئ بېروایی و به تال، هر چنده به دیمنه و پواله ت به بهر و گوره و دامه زراو دابنری له پولوازو بئ بنج و بنه وانه بو شه و له ره گ و ریشه هاتوه ....

خوا راسته و راستی فرمو، پیلان گیر و پرواگنده که مان لار و چوت و دروژن.

وصلی الله وسلم علی صاحب الکوثر وعلی وآله وصحبه

سوورەتى «الكافرون» مەككەيىھو (٦) نايەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

عەرەبەكان لەپىش ھاتنى پىغەمبەرىشا بېروايان بە خوا بوو، ھەك قورئان لىيانە ھە ئەگىرپىتە ھە، بەلام ئەيانئەناسى بەو ناسىنەى كە شىاوو شايان بىت، ھە ئەيانئەناسى بەو ناو و نىشان و سىفەتەنەى كە خوا بۇ خۆى دانابوون، بەھۆى ئەو ھاوبەشيان بۇ پەوا ئەداو بەپىى خۆى بەرپىزو بە گەرە ئەيان ئەگرت، بەو جۆرو شىوھى كە شايانە ئەيان ئەپەرست، ئەوانە چەند بت و ھاوبەشىكان بۇ پەوا ئەدا كەوئەو دەست نىشان بوو بۇ پىاو چاك و گەرەكانى پابووردو، يا بۇ مەلانىكە. لايان وابوو كە مەلانىكە كچى خوان و خوا ژنى خواستوو لە تىرەى جنۆكە، يا ھەر بەئى ئەو نياز و مەبەستانە ئەيانپەرستن، لەسەر ھەر نياز و بارى لايان وابوو كە ئەو بتانە نزيكان ئەخەنەو لە خواو ھەك لەسەرەتاي سوورەتى (زوم) ھەو باسى ئەو نياز و مەبەستەيان ئەكات. ئەو بت پەرستانەى ھەك قورئان لىيانە ھە ئەگىرپىتە ھە، بېروايان بوو كە خوا پەروردگارى ئاسمانەكان و زەوىيەو، خوا مانگو پۆزى ژىر بار كەردوو و باران ئەبارىنن، ھەك لە سوورەتى (العنكبوت) دا فەرمووى، سوئىدىيان بە خوا ئەخواردو لەنزا كەردنا ناويان ئەبرد و ھاواريان لى ئەكەرد.

بەلام لەگەل ئەو بېروادا بېروايان بەو بتانە و پەرستنى ئەو بتانە سەرى لى تىك دابوون لە بۆچوون و تىگەيشتن و باو و نىشانە و دروشميانا، بەم پەنگە بەشنى لە كشتوكال و مالات و حوشترو ئەولادىيان بېريار ئەدا بۇ ئەو بتانە، تارادەيە گەلى جار كۆپەكانيان ئەكەرد بە قوربانى بۇ ئەو بتانە، ھەك لە سوورەتى (الانعام) دا ئەمانە ئەگىرپىتە ھە، با تەماشاي تەفسىرى ئەو نايەتەنەى ئەوئى بكەرى.

ئەوانە لەگەل ئەو ھەدا لايان وابوو كە لەسەر ئايىنى (ئىبراھىم) ن و ئەوان پىگەيان پاست ترە لەنامەدارەكان كە لەگەلئان ئەژيان لە نىوہ دورگەدا، چونكە جولەكە ئەيان ووت: (عوزەين) كۆپى خوايە، گاوەرەكان ئەيان ووت: (عيسا) كۆپى خوايە، لەكاتىكا بت پەرستەكان ئەيان ووت: مەلانىكە كچى خوايە ولەگەل جنۆكە دەست و پەيوەندى ژن خوازى ھەيە، دەى بەخەيالى خويان مەلانىكە و جنۆكە نزيك ترن لە خواو ھە (عيسا) و (عوزەين)، كەواتە

يېروباوهرى خويان به چاكتى ئەزانى... لەگەل ئەوھى ھەمووى گومرايى و بت پەرستىيەو
لەبت پەرستى دا دەست بژن و چاك و خراپ نىيە و ھەمووى ھەر پيس و خراپە.

ئىنجا كاتى پىغەمبەر (ﷺ) پەوانە كرا و فەرمووى: ئايىنەكەى من ھەر ئايىنى ئىبراھىمە
(عليه السلام) ئەو بت پەرستانە ووتيان: ئىمە لەسەر ئايىنى (ئىبراھىم) بن، كەواتە
پىويستمان چىيە بەمەى شوئىنى (محمد) بگەوين و وازىنن لەو ئايىنەى كەلەسەرى بووين؟
لە ھەمان كاتا كەتنە ھەولدان لەگەل پىغەمبەر (ﷺ) بۇ يەك كەوتنىان و نەمانى دووبەرەكى و
ناژاوە، بەم پەنگە ئەو سوژدە ببا بۇ بتەكانى ئومان و ئەمانىش سوژدە ببەن بۇ خواى ئەو!
ئەو بى دەنگ بىت لە بتەكانيان و لەكە و پەخنە نەگرى لىيان و لە پەرستنيان، ئىنجا ھەر شتى
تەرى ئەوئ و داواى ئەكات لىيان بوى بەجى بىنن! وا دەرئەكەوئ تىكەل و پىكەلى
يىرواوەرەكەيان و دان نانيان بەخواى پەروردگار لەگەل پەرستنى بتەكانيان پالى پىوھناون
بۇ ئەو يەك كەوتنە و گەشتنيان بەيەك لە ناوھراستى پىگەدا.

بەو بۆنەوھەم سوورەتە ھاتە خوارەوھ بۆ نەھىشتنى ئەو ئومىدى يەك كەوتنە، وھ
پىگەبىرن لەو ھەول و تەقەلايە و بۇ جياکردنەوھ و پچرانی ئەو دوو جۆرە پەرستەنە و ئەم دوو
بەرنامە و ئەو دوو پىگەيە.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يٰٓأَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾ وَلَا أَنْتُمْ عٰبِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٣﴾ وَلَا أَنَا عٰبِدُ مَا عَبَدْتُمْ ﴿٤﴾ وَلَا أَنْتُمْ عٰبِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٥﴾

ئەم سوورەتە ھاتە خوارەو بەو ھەموو دُنیاکردن و دووبارە کردنەوێ یەک نەگرتن و یەک نەگەوتن، تا ھیچ قسەو باسێ نەھێنێ لەو بابەتەو، وەنیازی یەک گرتن و گەیشتن بەیەک بێرێ بەھیچ کلۆج، فەرمووی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ * قُلْ ﴿ئەو پێغەمبەر بێ: ﴿يٰٓأَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾﴾ ئەو بێ بڕواکان. فەرمانیدا کە ھەر لەیەکەم جارەو بانگیان لێ بکات و بەناو سیفەتێ باسیان بکات کە پێچران و جیا بونەو لەیەکتر بگەینێ کە بەھیچ ڕەنگ چاومەوانی یەک گەوتن نەمینێ، ئینجا دُنیا ی بکات لەسەر ئەو پێچران و یەک نەگەوتن و بەپوونی و بەبێ پێچ و پەنا ھەوایی پێ بدات، لەیەکەم جارەو لەدوو ووتە و رستە: یەکەم ھەوایی بەپێچران و یەک نەگەوتن لەلایەن پێغەمبەرەو (ﷺ) دووم بەپێچران لەلایەن بێ بڕواکانەو، ئەفەرموێ: ﴿لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ﴾ واتە بێ من نایبەرستم ئەوێ کە ئێو ئەیبەرستن ئیستائ و لەمەو پاش. ﴿وَلَا أَنْتُمْ عٰبِدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾ وە ئێو ش ھەرگیز نایبەرستن ئەوێ کە من ئەیبەرستم ئیستائ و لەمەو پاش. واتە پەرستراومان یەک نییە و جیاوازن لەیەکتر، ھەرچۆنی شیوێ پەرستەن کە شەمان جیاوازن، ئینجا یەکەم رستە دووبارە ئەکاتەو بە شیوێ کە بەردەوامی و دامەزراوی ئەگەینێ لەسەر ئەو نەپەرستەن. ئەفەرموێ: ﴿وَلَا أَنَا عٰبِدُ مَا عَبَدْتُمْ﴾ وە من ھەرگیز نایبەرستم ئەوێ کە ئێو پەرستووانە، ئینجا دووم رستەش دووبارە ئەکاتەو لەسەر شیوێ یەکەم جاری، تا ھیچ جێگە ی گومان و دوودلی نەمینێ. ئەفەرموێ: ﴿وَلَا أَنْتُمْ عٰبِدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾ وە ھەرگیز ئێو ش نایبەرستن ئەوێ کە من ئەیبەرستم، زانایانی تەفسیر لەبارە ی ئەم چوار رستەیمەو دوو تاقمن:

یەکەم: کە ئۆرەییە، ئەفەرموون: جیاوازن و ھیچ دووبارە کردنەوێان تیا نییە، ئینجا ئەم تاقە لەناو خۆیاندا دووبەرەکی لە ھۆی جیاوازی یەکیاندا، لە چەند بارو پوویەکەو کە باس کردنیان درێژە پێ دانەو ئەبێتە مایە ی بێزاری و بەلامەو ھیچ زیادە نرخی نادا بەمەبەستەکە.

لَكْرَدِيڭكُزُولِي دِيڭ (۶)

دووم: لهسر نهوډن كه پرسته ي سئيه م چوارم دووباره كردنهويه بۇ يهكم و دووم، وهك دهست نيشانمان بۇ كرد، بههركام و لهسر هربار جوانه و ريځكه، لهسر پای دووباره كردنهويه هيچ خراپهيه پوو نادات و ريځكه نئيه بۇ هيچ پهخنهيه، چونكه دووباره كردنهويه شتيكي باوه به زړو فراواني له قورئان و اه ووتاري عهربا هيه، بهتايبهتي لهم جوړه شويئانه دا كه مهبستهكهيان گرنځن، ئينجا نهو پچران و يهك نهكوتنه كورت نهكاتمه بهم دوو پرستهكوورته: ﴿لَكْرَدِيڭكُزُولِي دِيڭ﴾ هر بۇ خوتانه ئاييني خوتان و تيپهر ناكات لهنيوهويه بۇ من، وه هر بۇ خومه ئاييني خوم و تيپهر ناكات بۇ نيوه، كهواته دژو بهرامبهر يهكترن، بهبئ تيكله بون و يهك كهوتن و بهبئ نهويه بگونجئ ريځكه و پردئ ببهستري له بهينا!!! بئگومان جاري نهو جيا بوننهويه و پچرانه زړو پئويست بوو لهبهر پون كردنهويه نهو دژايهتي و دوبهرهكي به تيرو تهواوهي كه له پوي راتستيدا ههبوو، بهجوړئ كه بههيچ كلوج نهئهگونجا يهك كهوتن و گهيشتن بهيهك لهناوهراستي ريځكه دا، دژايهتي له ناقيده و بربواوهردا، له بوجوون و تيگهيشنتا و له بهرنامه و سروشتي ريځكه دا، چونكه بئگومان خواپهرستي و باوه بهتاك ي خوا بهرنامه يهكه و هاوبهش برياردانيش بهرنامه يهتره جياواز له هه موو شتيكا، هرگيز نهو دوو بهرنامه يه كوئابنهويه ناگن بهيهك... بپوا بهتاك ي خواو پرستني بهتانيا مه دروم پو پئنهكات و نهيبا — لهگه هه موو بون و بوونه وهردا — بهره و خواو بولاي خوا بهتانيا و بهبئ هيچ جوړه هاوبهشي، وه سرچاوه يهكي بۇ ديار ي نهكات بۇ وهرگرتني بربواوهرو ناقيده و رهوش و كردار و بوجوون و تيگهيشتن لهباري بون و بوونه ورو ژيان و ئاده مييهوه، نهو سرچاوهش تهنها خوايه به بئهاوبهش، جا لهبهر نهبئ ژياني خواپهرست لهسر نهو بنه رته دامه زري و بهرپايي، بهبئ تيكله و پهيوه ندي بهبت بهرستي و هاوبهش بربار دانهويه له هيچ شيوه و ديمه نيكي، نه بهناشكراو نه به نهيني.

ئەم جىبابونەۋە و پىچرانە بەم پوونى و پەۋاننى يە زۆر پىۋىستە بۇ بانگ كەرانى پىڭگەي
 خواۋ بانگ كراۋان بۇ پىڭگەي خوا. بىن گومان بۇچوون و تىگەيشىتنى نەفامىتى و بىن بىروايى
 زۆر جار ئەشىۋى و تىكەل ئەبىن لەگەل بۇچوون و تىگەيشىتنى زانن و بىروادا، واتە چەند شت
 ھەيە لە نەفامى و بىن بىروايى يەۋە ھاتوۋە لەبىن پەتا، كەچى تىكەل ئەبىت و بەھىنى ئىمان و
 بىروا سەير ئەكرى، بەتايىبەتى لەناۋ ئەم تاقم و كۆمەلەنى كەلە پىشەۋە ئاقىدە و بىروايان
 ناسىۋە و لە پاشا لاياندەۋە، ۋە ئەو تاقم و كۆمەلەنى سەركىش و ياخى ترىن تاقم و
 كۆمەلەكانى ترن لە ئاقىدە و بىروايان نەبۋە و نەناسىۋە، ئەۋىش لەبەر ئەۋەيە ئەۋانەي كە
 ئاقىدە و بىروايان لە پىشەۋە بۋە حۇيان بەشت سەير ئەكەن و لايان وايە لەسەر پىڭگەي
 راستى، لەكاتىكا بەخۇيان نازانن و لاياندەۋە، ۋە بىروباۋەرو كىرەۋەكانيان تىكەل لە چاك و
 لە خراب و راست و ناراست، ئەو تىكەل و پىڭگەي يە زۆر جار بانگ كەرى پىڭگەي خوا فرىب
 ئەدات بەمەي دان بىن بە چاكەكەيا بە ئومىدى پاكىشانى لادەرەكە بۇ پىڭگەي راست و راست
 كىرەنەۋەي ناراست و لارەكانى. بىن گومان ئەو فرىب خواردنە ئەۋپەرى مەترسى تىدايە و
 لەۋانەيە بە ئاسانى بىن بەھۋى ۋەرگرتنى خراپەكانىشى و فرىب خواردنى ھەموو نەزان و
 نەشارمەزايە! بىن گومان نەفامى و بىن بىروايى ھەر نەفامى و بىن بىروايى يە، ئىتر لە ھەر دىمەن و
 شىۋەيەكا بىن، تىكەل بىت يا نە ئايىنى ئىسلامىش شتىكى دىارى و جىۋاۋو
 سەربەخۇيە، ئەم دۋانەش زۆر دوۋىن لەيەكەۋە، پىڭگەي راست و بىن قۇرت و گرى، بىرىتىيە لە
 دەرچوون لە نەفامى بە تەۋاۋى بۇلاي ئىسلام بەتەۋاۋى بىرىتىيە لە خۇداپىن لە نەفامى بە
 ھەموو شتىكىيەۋە بۇلاي ئىسلام بە ھەموو شتىكىيەۋە.

يەكەم ھەنگاۋ بۇ بانگ كەرى پىڭگەي خوا ھەست كىرەنەۋەي بە كەنارگىرى و دور
 كەۋتەنەۋەي تەۋاۋ لەبۇچوونى نەفامىتى و بەرنامەۋە كىرەۋەي نەفامىتى، كەنارگىرى و دور
 كەۋتەنەۋەي كە بەھىچ رەنگ پىڭگەي گەيشتن بە يەك كەۋتن نەدات، ۋە پەۋاۋ كۆمەكى و
 ھاۋكارى نەدات مەگەر كاتى نەفامىتى و نەمىنى و بگۈنەزىتەۋە بۇلاي ئىسلام بە تەۋاۋى.

نه قاميتى به هر وينه و پوښاکى خوى دمرخات و به هر جور ناوى نيسلام بنى له خوى هر
نه قاميتييهو يه کهوتن و گهيشتن به يهک ناگونجى له گهلى!

بهردى بناغه بۇ بانگ کهرى ړنگهى خوا ههست کردنيهتى بهوى که خوى شتيكى ترى
جياوازه له هه موو تا قم و کومه لى تر، نايين و ناقیده يان جياوازه و ړنگاي جياوازه، به هيچ
کلوج ناگونجى ههنگاوئ له گه ليا بړوا، له ړنگه که يانا، کارو پيشه شى هم نه ميه که له سر
ړنگهى خويا بړوا، به بى لادان و يه کهوتن و دابه زين له زړو له که مى نايينه کهى! بانگ
که رانى ړنگهى نيسلام زړ زړ پيويستن بهم پچران و تیکه ل نه بوونه. زړ زړ پيويستن
بهوى که بزانن نه يانه وئ نيسلام سر له نوئ دائه مەزینن و دای نه ميننه وه له ناو گه لو
کومه ليکى نه قامى لادراو له ړنگهى راست، وه له ناو که سانی که له پيشه وه ناقیده و نايينيان
ناسيوه، له پاشا دور کهوتونه ته وه تا له بيريان نه ماوه و لايانداوه... به هيچ کلوج يه
کهوتن و ړنگ کهوتن نابى و ناگن به يه که له نيوهى ړنگه داو هيچ پينه و په ړيه ناکړئ و
نابه سترين به هيچ شتيكى تره وه. به لکو کارى نه مان بانگ کردنه بۇ لای نيسلام و بانگ
کردنى يه کهم جارى بانگ کردن له ناو کومه لى نه قاما و جيا بوونه وهى ته واو له هه موو بارو
پرويه کى نه قامى يه که يانه وه. بهو جوړه کى که فرمان درا: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْبَصَرُ وَلَا دَيْنٌ﴾ وهک پوون
کرايه وه. به بى نه وه هم تاريکى و تیکه ل و پیکه لى هر نه مينى، بانگ کردنيش بۇ لای نيسلام
بهو فش و فولی يه و، له سر نهو بنه رته بى هيژو لاوازه نابى و ناگونجى و کارو بارى ناپوا،
هم نايه ته له سر هم بارو شيوه کى که تفسير کرايه وه نه سپراوه ته وه به نايه تى کوشتار، وهک
چند که سى له سر نه وه و تفسيرى نه که نه وه بهواز هيئان له يه که ترو به سه ري که نه چوون،
بى گومان هم پايه بى هيژو لاوازه. والله اعلم.

وصلی الله وسلم علی اکرم مخلوق و علی آله وصحبه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿٢﴾
فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾

سوورەتی «النصر» مەدینەیی یەو (٣) نایەتە

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ * إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ ﴿ کاتێ کۆمەکی خواو زāl کردنی تو بەسەر دوژمنای هات و بەدی هات ﴿وَالْفَتْحُ﴾ وە گرتنی شاری مەککە بەدی هات ﴿وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا﴾ وە دیت کە مەردوم موسلمان ئەبوون و ئەهاتنە ناو ئایینی خوا پۆل پۆل ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾ نینجا تۆش پەروردگارت بە پاک و تەمیز پاکرە لە هەر شتێ کە شایستەنێیە، لەکاتی کە سوپاسی بکە بەهەر ناو و سیفەتێ کە شایان و شایستەییە ﴿وَأَسْتَغْفِرْهُ﴾ وە داوای لێ بووردن بکەلێ ﴿إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا﴾ چونکە بێ گومان پەروردگارت زۆر گیراکەر و پەشیمان بوونەو و داوای لێ بووردن بوو و هەمیشەیی هەمیشەیی هەروایە. ئەم سوورەتە کورتە هەر چۆنێ مۆژدە ئەدا بە پیڤەمبەر (ﷺ) بەیارمەتی دانی خوا بۆی و بەگرتنی شاری مەککە و موسلمان بوونی مەردوم بە پۆل پۆل، وە هەرچۆنێ فەرمانی پێ ئەدات بەروکردنە خوا بە سوپاس و سەنا و داوای لێ بووردن لە کاتی بەدیھاتنی ئەو مۆژدەیانە کە پێیدا.

ئەم سوورەتە هەرچۆنێ باسی ئەو دوو شتە ئەکات لە هەمان کاتدا سورشتی ئەم ئایین و بەرنامەیە دەرئەخات، لەگەڵ ئەو پێزو بەرزێ و راستی لێ پران بۆ خوا و ئازادی و سەربەستی یەکی کە ئیسلام ئەیهوێ ئادەمی پێی بگات. ئەو پایە و پلە بەرزە، کە هەرگیز دەست کەوت نابێ مەگەر لە ژێر سایەی ئیسلاما.

چەند پێوایەتی هاتوو لەبارەی هاتنە خوارەوەی ئەم سوورەتە، لەناو هەموانا پێوایەتی هەلنەبژێرین کە (ئیمامی ئەحمەد) ئەیهێنێ لە دایکی ئیمانداران (عایشە) وە -خوا

ليني پازى بى - كه نه فرموي: (ﷺ) له دوا داويى ژيانيا زور نه يفرموو: (سبحان الله و بحمده استغفر الله واتوب اليه)، وه ئي فرمموو: خوا هه والى پى دام كه له مو پاش نيشانه يه كه نه بينم له ناو ئوومه ته كه ما، وه فرمانى دا كه هه ركات ئه و نيشانه يه م به و جوړه يه باس و يادى بكه م، وه ئه و نيشانه يه شم دى كه نه وه يه له م سووره ته دا وه ك باسكراوه (مسليم) يش هه به م جوړه پړوايه ته كه نه هينى له رنكه ي (ئهو داودى كوږى هيند) هوه. (نئين كه سى) له ته فسیره كه يا نه فرموي: مه به ست به فته تح له م سووره ته دا فته تحى (مه كه كه) يه به لای هه موو زانايانه وه، چونكه هه موو تيره و خيله كانى عه رب چاوه پروانى گرتنى مه كه كه يان نه كړدو نه يان ووت: نه گه ر زال ببى به سهر مه كه كه يى يه كانا نه وراسته پيغه مبه ره، ئينجا كاتى زال بوو، پؤل پؤل موسلمان بوون، ئينجا دوو مانگى نه برد هه تا نيوه دورگه پړيوو له پړوا، له ناو هه موو تيره كانى هه رها كه س نه ما موسلمانيتى دهر نه برى سوپاس بو خوا، وه ك (نيمامى بوخارى) له صه حيه كه يا به م جوړه نه فرموي و له (عومهرى كوږى سه له مه) وه نه يهينى: نه فرموي: كاتى كه (مه كه كه) گيرا هه موو تيره يه چه سپانى كړد به موسلمان بوون بولای پيغه مبه ر (ﷺ) و له پيشه وه چاوه پروانى گرتنى مه كه كه يان نه كړد نه يان ووت: وازيښتن له (محمد) و گه له كه ي، نه گه ر زال بوو به سهر يانا نه وراسته پيغه مبه ره ... هتد. نه م پړوايه ته رنك و پيڼكه له گه ل ديمه ن و پواله تى سووره ته كه دا، به م په رنكه له كاتى هاتنه خواره ويا ئاماژه نه كات به و موژده يه كه له پاشا به دى ديت، له گه ل فرمان دان به پيغه مبه ر (ﷺ) به و سوپاس و سه ناو داواى لى بووردنه كه بيكا له كاتى به دى هاتنى نه و موژده يه و دهر كه وتنى نه و نيشانه يه.

پړوايه تى تر هيه له (نئين و عباس) هوه، كه به دى هاتنى نه و موژده يانه ي كړد وه به نيشانه ي نزيكى له دنيا دهر چوونى پيغه مبه ر (ﷺ) له به ر نه وه خوا فرمانى پى داوه به و وه سف و سه ناو داواى لى بوورده، نه م پړوايه ته هه ر چه ند وا نيشان نه دات كه نه و موژده يانه به دى هاتن پيش هاتنه خواره وى سووره ته كه، به لام له هه مان كاتا نه گونجى و دوور نى يه كه له پيشه وه سووره ته كه هه والى دابى به هاتنى نه و موژده يانه، ئينجا كاتى به دى هاتن بو پيغه مبه ر (ﷺ) دهر كه وتبى كه كارو فرمانى له جيهانا ته واو بووه و به و نزيكانه نه چى بو حوزورى خوا. وه مه به ستى (نئين و عباس) يش هه ر نه وه بووبى، به م جوړه نه م پړوايه ته ش رنك نه كه وى له گه ل پواله تى سووره ته كه و پړوايه ته كانى تريش كه باس كران.

بهائی ریوایه تی تر هیه (حافظ) ئه یهیننی له (ئین و عهباس) هوه، که کاتی ئه سورده ته هاته خواره وه پیغه مبهەر (ﷺ) بانگ ئه کاته (فاطمه) کچی سهلامی خوای لیبتی ئه فرموی: ههوالی مردنی خۆم پێ دراوه بههوی ئهوه (فاطمه) دهست ئه کات به گریان.

له پاشا دهست ئه کات به پێ کهنین، ئه فرموی: ههوالی مردنی خۆی پێ دام له بهر ئه وه گیرام ئینجا فرموی خۆ راگره تۆیه کهم کهسی له ئال و بهیتم که پێم ئه گهیت و دینیت بۆلام بههوی ئه وه پێکه نیم. بێ گومان ئه سورده ته وه ئه گهیهنی کهله پێش هاتنه خواره وهی ئه سورده ته دا ئه و نیشانه نه بهدی هاتین، ئینجا که سورده ته که هات و نیشانه کانی خسته بهر چاوی پیغه مبهەر (ﷺ) بۆی دهرکهوت که کاری له جیهانا دوایی هاتوه و نامیننی.

بهلام یه کهم ریوایهت که ههلبژێرا بههیز تره لای زانایانی هه دیس وه پێکه له گهڵ پوهانه تی سورده ته که دا، بێجگه له وهش ئه هه دیسی گریان و پێکه نینه به جۆری تریش ریوایهت کراوه که له گهڵ یه کهم ریوایهت پاش یه که ئه کهوێ و هێچ گرێه نامیننی، ئه و ریوایهت هه ئه مهیه که (تیرمزی) ئه یهیننی له دایکی ئیمانداران (ام سلمه) وه که ئه فرموی: پیغه مبهەر (ﷺ) له پوژی گرتنی مه که دا بانگی کرده (فاطمه) و چپه یه کی بۆ کردو (فاطمه) دهستی کرد به گریان، ئینجا چپه یه کی تری بۆ کرد، دهستی کرد به پێکه نین، (ام سلمه) ئه فرموی: له پاش ئه وهی پیغه مبهەر (ﷺ) له دنیا دهرچوو، پرسپاری ئه و گریان و پێکه نینه ئی کرد، ئه ویش وتی: ههوالی دامی که نامیننی، منیش گریام، له پاشا ههوالی پێ دام که من که وره ترم له هه موو ژنانی به مهشت بێجگه له (مهریه می کچی عمران)، منیش پێکه نیم.

دهی ناشکرایه ئه سورده ته پێکه له گهڵ پوهانه تی سورده ته که داو له گهڵ یه کهم ریوایهت که ههلبژێرا، که خوا نیشانه یه کی داناوه له بهینی خۆی و پیغه مبهرا (ﷺ) که ئه وهیه له سورده ته دا، ئینجا کاتی که مه که گهرا بۆی دهرکهوت که نه مانی نزیکه بههوی ئه وه بانگی (فاطمه) ی کرد - سهلامی خوای ئی بیئت - وه ک باس کرا، باوهرمان به و رایه بههیزه که ئه فرموی: ئه سورده ته له پێش بهدی هاتنی ئه و نیشانه دا هاته خواره وه ههواله که یه کی که له ههواله غهیبیه کانی قورئان که مه رکام له وانه مو عجیزه یه کن بۆ پیغه مبهری ئازیز (ﷺ).

ئینجا ئه پوین بۆ مه بهستیکی دامه زارو ته مێ یه کی هه میشه یی که ئه سورده ته کورته ئه ی گهیهنی تا بزافین ئه سورده ته بچکۆ له یه ئاماره ئه کات بۆ چ پله و پایه یه کی بهرز. له سه ر هاته و بۆ چوون و تیگه یشتنیکی تایبه تی ئه خاته دهر و نه مانه وه له باره ی ئه وهی که پوو ئه دا له م بوونه و مه ردا، وه ئه وهی بهدی دینت له م ژيانده دا، له باره ی کارو فرمانی پیغه مبهەر

(ﷺ) و کارو فرمانی پرواداران لهم بانگو و بانگوازهی که پیئی مهلسان بۆ نایینی خوا و بۆلای خوا، نهو سنوورهی که پیئی نهگه و تیپهر ناین لئی.

نهو بۆچوون و هۆی تیگه یشتنهش وهر نهگیرئ لهوهی که نهفرموئ: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ﴾ کهواته: کۆمهکی کردن و زال کردنه که هینی خویسه خوا نهیهئنی: له کاتیگا نهیهئنی که خۆی بریاری داوه و یستوویهتی: وه لهسر نهو بارو شیوهی که خۆی بۆی داناوه، لهبر نهو مهبهستهی که خۆی نهخشهی کینشاوه، پیغه مبر و یارهکانی لهو بارهیهوه هیچیان به دهست نیه و دهستیشیان نیه لهو کۆمهکی و زال کردنه! بهلکو کارهکه کاری خویسه پیکی نههئنی بهوان یا به تاقم و کۆمهلئ تر، وه نهوان نهوهیان بهسه که لهسر دهستی نهوانا پیکی هینا، وه نهوانی کرد به پاسدارو پاسهوانی و به نهمیندار به سهریهوه، ههر نهمهیه بهشی نهوان لهو زال کردن و فته و موسلمان بوونی مردومه دا به پۆل پۆل، جا لهم بۆچوونه تایبهتیوه لهم تیگه یشتنهوه پوون نهبیتهوه که نهبن پیغه مبر (ﷺ) بهرانبر نهو ریزو بههرهی که خوا کردی لهگهڵ خۆی و موسلمانان، نهبن بهرانبر نهوه پوو بکاته پهروهرداری به وهسف و سهناو سوپاسی و داوای لیبوردن لهکاتی زال کردن و سرکهوتنیا.

وهسف و سهناو سوپاسی بکات لهسر نهو بههره و منهته گهرهی که دای بهسهریانا، بهم پهنگه خۆی و یارهکانی کرد به پاسهوان و نهمینداری ناین و بانگوازهی که و لهسر نهو چاکه و میهره بانیه که پرشتی بهسر ئاده میتیدا له ریگای زال کردنی نایینه کهیهوه، وه لهسر نهوهی مردوم به پۆل پۆل پزگار بوون له کویری و گومرایی و زیانباری.

داوای لیبوردنه کهیش لهبر چهند حالهتیکی دهروونی که زۆر جار دهسهلات نیه به سهریاناو له خۆیانوه پوو نهکهنه دهروون، داوای لیبوردن له کهشخو زیاده شادمانیه که پهیدا نهبن لهکاتی زال بوون و سرکهوتنا، لهپاشی تیکۆشان و بهریهرهکانی زۆر، داوای لیبوردن له بن نارامی و تهنگه تاوی و بیزارییه که پهیدا نهبن له دریزه کیشانی ماوهی بهریهرهکانی و دوچار بوونی سزاو نازاری سهخت له لایه ن دوژمنی مل هوپو سرکهیشهوه، له ههر نیازو خهتهریهکی نارها که بهدلا هاتبئ لهو ماوه دوورو دریزه دا، وه که خهتهری درهنگ هاتنی بهلین و یارمهتی خوا و کهم ئومیدییه که لهکاتی تهنگانه دا دیت بهدروونا، داوای لی بوردن له ههر کهم و کوپیه لهباسو پاس و سهناو خواداو له ههلهسان بهوهی پیویسته لهسر بهنده بهرامبر چاکه و میهره بانی پهروهرداری، بیجکه لهمانهش داوای لی بوردن له کاتی زال بوونا کهکاتی له خۆگۆران و لهخۆ بایی پهند و تهمنیه بۆ نهفس و بهرگری

ئەكات لەوئى كەشخەو شانازى پووى تىبكات، بەلكو ئەبىتە ھۆى زىادە سوپاس و چاولەبەرى بۇ خوا، وە ئەبى بەھۆى ھەست كردن بەكەم و كوپى و ناتەواوى و دەستە پاچەيى بەندە بەرامبەر بەخوای خوئى، ئىنجا ئەم ھەستە بەرگرى ئەو زال بوو ئەكات لەھەر ناپروايىيە دەربارەى گىراو و ژىردەست كراوەكان، بەلكو چاوەروانى پەزماھەندى و فەرمانى خوا ئەكات دەربارەيان، چونكە ئەزانى خوا زالى كردوو بەسەريانا، وە دەسلاتە كەھىنى خوايە پىئىداو، ئەگىنا بىئەم، بىئەسلات و دەستە پاچەيە.

بەراستى ئەم ھەست و پەوشتە ئاسۆيەكى ئىچگار شىرىن و بەرزو بەرئەزە، كە قورئان بانگى بۇ ئەكات و ئەيەوى بەندە پىئى بگات و بۆو سەركەوى، ئاسۆيەكە مەردومى تيا بەرزو كەورەئەبى، چونكە لە خۇگۇپان و خۇ بەزل زانى نامىنى و بەراستى مل كەچ بۇ خوا.

بەراستى ئەوئە ھىچ ئەزە مەبەستى نامىنى بىچگە لە پەزماھەندى خوا، لەگەل ئەوئەدا ئەو تىكۆشانە بۇ زال بوونى خىرو چاكە و پىك ھىنان و بەدى ھىنانى حەق و راستىيە، وە ھەول و تىكۆشانە بۇ ئاوەدان كەردنەوئە زەوى و بەرزكەردنەوئە ژيان و سەركەردايەتى جىھان و ئادەمى بەجۆرىكى پاك و خاويىن و بىئەكە كە مەردوم ھەر بەرەو خوا بيا، و بەبى ھودە و لە خۇپايى ھەول ئەدا بۇ ئازادى و سەربەستى ئەو كەسەى كە بەستراوئەتەو بە خۇى و بەرئەوئەندى خۇيەوئەو كۆت و زنجىرى حەزو ئارەزووى خۇى لەدەست و مل و قاچى دايە، ئەو كەسە ھەرگىز ئازادى و سەربەستى دەست كەوت نابى، مەگەر پەزگار بىئەلە خۇى و حەزو ئارەزووى، وەلەكاتى زال بوون و دەسلاتە خۇى داپنى لە ھەموو شتىكى خۇى بۆئەوئەى ياد و نيازى خوا بگات بەتەنيا، ھەر ئەوئەى باو و پەوشت و ئەدەبى پىغەمبەرىتى، كە خوا ئەيەوى ئادەمى و ئادەمىتى پىئە بەرزىكاتەو بۇ ئاسۆ بەرزەكان، يا ھەر بۇ ئەو ئاسۆيانە بېروان و چا و ھەر بېرئە ئەو بەھەمىشەيى. (يوسف) پىغەمبەر (عليه السلام) ھەر بەر جۆرە بوو ئەو حەلەى كە ھەموو شتى بۇ تەواو بوو، وەخەوئەكى بەدى ھات، لەو كاتەدا ھەر يادى خوای كرد و باسى بەھەرەو چاكەكانى خوای كرد بەسەريەو و چاولەبەرى خۇى بۇ خوا دەرپەرى، لەو كاتەدا خۇى داپنى لە خوشى و شادمانى و شانازى، پووى كردە پەروەردگارى بە سوپاس و ياد وەسفو سەناو، لەكاتىكا كە گەيشتە ئەو پەرى دەسلات و ناز و پەزى پادشايتى، ھاوارو نزاى ئەمەبوو: ئەى پەروەردگار تۆ خاوەن و كاربەدەستى منى لە جىھان و لە پۆزى دوايىدا، بە موسلمانىتى بىم مەرىئە، وە بەم پەنگە خەرە پەزى پياوچاكان، لەو كاتەدا

نەگەرەیی و نەدەسەلات و نە پادشاهەتی و نە خوشی و شادمانی کۆبوونەرەو گەشتن بەباوک و دایک و برا و کەس و کار و نەهیچ شتی تر لەبەر چاوی ئەم پیڤەمبەرەدا نەما بەلکو وینە و شیوەی ئادەمی یەکی تەنھا دەرکەوت کە ئەکپوزیتەرەو ئەلایتەرەو لای پەرەمردگاری کە موسلمانیتی یەکە ی پاریزی هەتا ئەیمەرنی، وە بیباتە پیزی پیاوچاگانی خۆی، بە لوتف و میهرەبانی خۆی.

لەسەر ئەو باوو پەرەوشتە (سلیمان) پیڤەمبەر (ﷺ) دەستی کرد بە سوپاس و وەصف و سەنای خوا کاتی کەبێنی تەختەکی (بەلقیس) ئامادەبوو لەبەر دەستیا، ئەوەی بە بەهرەو میهرەبانی خوا دانا و بەس، نەک هیچ جۆرە هونەری بۆ خۆی دابینی، هەر لەسەر ئەو باوو پەرەوشتە شیرینەبوو پیڤەمبەری خوشەویستمان (ﷺ) لە هەموو ژیاکیا و لەکاتی زالبوون و گرتنی شاری مەککەدا بەسەر پشتی خوشترەکە یەرە سوژی برد بۆ خوا و هەر بەو شیوەیە چووە ناو شاری مەککە، ئەوشارەکی کە دانیشتوانی سزاو نازاریان داو دەرمان کردو جەنگیان لەگەڵ کردو لە پێگای ئایینەکیا وەستان بە هەموو توند و تیزێکەو... ئینجا کاتی کە خوا زانی کردو بەو جۆرە مەککەکی خستە ژێردەستی و خوشی شادمانی ئەو زالبوون و سەرکەوتنەکی لە بیرنەبوو، بەلکو کەوتە سوژدەبردن و وەصف و سەنای خوا و داوای لێبووردن بەو جۆرەکی کە خوا فەرمانی پێداو، لەپاشی ئەوە هەر بەردەوام بوو لەسەر ئەو سوپاس و وەصف و داوای لێبووردنە تا کۆچی کرد لەم جیهانە، ئەو پەرەوشتە پاکەکی هەر مایەرە لەناو هاوڕێکانیا لەپاش خۆی - خوا لێیان رازی بێ - ئابو جۆرە ئادەمی و ئادەمیتی بەرزبوویەرە بەهۆی بڕوا بەخوا، وە پاک و خاوێن بوو و پووناکی دایەرە بەجیهان، خوا بە میهرەبانی خۆی بەشدارمان بکات لە بەهرەو پیت و فەری بڕوا بە خوا و ئایینە پیروزمەکی، آمین.

وصلی الله وسلم علی حبیبه المصطفی وحبیبنا محمد الی یوم الدین - آمین -

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نَبَتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ① مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ② سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ
لَهَبٍ ③ وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ④ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ⑤

سورہ تی (المسد)

مهكهكیهو (۵) نایهته

بسم الله الرحمن الرحيم

ئەم سوورەتە ھاتە خوارەو لەبارەى (ئەبو لەھەب) ھو، كەمامى پىغەمبەرە (ﷺ) ھەروەھا لەبارەى ژنەكەيەو، كەئەم دووانەلەھەموو كەس بەتین تریوون لە دوژمنایەتى پىغەمبەر (ﷺ) و نایینەكەیا.

(ئەبن و ئیسحاق) ھەدیسى ئەھمىنى لە (پەببەى كۆپى عەیبادە) ھە كە ئەللى: مە كۆپىكى كەنج بووم، لەگەل باكوم بووم، سەرنجى پىغەمبەرم ئەدا (ﷺ) كاتى كە ئەگەر بە ناو تیرەو ھۆزەكانا، پیاویكى خىلى دەم و چا و سوورو سپیش بەدوايا ئەھات، پىغەمبەر (ﷺ) ئەو سەتا بەسەر ھەر تیرەكەو و پىئى ئەفەرموون: مە پىغەمبەرى خوام بۆلاى ئىو، فەرمانتان پىئەدەم كە خوا پەرسەن و ھىچ ھاویشى بۆ دامەنن، باوہرم پىئەن و بەرگرىم لىچ مەكەن، ھەتا لەلەین خواو پىئەن پاكەيەن، ئەو ھى كە خوا پەوانەى كردووم پىئى، وە كاتى لى ئەبوو ھەو لەقسەكەى ئەو پیاو خىلەش بەدوايا ئەھات و ئەى ووت بەو تیرەيە: ئەمە ئەيەوئى لە (لات) و (عوززا) خۆتان داپەن و واز بىئەن لەوان و لە دۆست و سوین خواو كەنتان لەجەنكەكانى بەرەى (مالىكى كۆپى ئەقەمى)، وە بىئەن بۆ سەر ئەم نایینە تازەو ئەم گومرايىيە كە ھىناوئەتى، كەواتە گوئى بۆ مەگەن و شوئى مەكەن، (پەببەى) ئەللى مەنیش ووتە بەباوكم: ئەمەكئىيە؟ ئەویش ووتى: (ئەبو لەھەب) ھى مامىەتى. (ئىمامى ئەحمەد) و (تەبەرانى) ش ھەر بەم شىوئەيە ئەم ھەوالە ئەھمىن ئەمە نەوونەيە كە لەپىلان و كردەو خراپەكانى (ئەبو لەھەب) دەربارەى پىغەمبەر (ﷺ) و بانگ كردنەكەى، وە ژنەكەشى كە (ام جەیلی كچى ھەربى كۆپى ئومەيە) بە یارمەتى دەرى بوو لەو ھەرش و كردەو پەيسانەدا كە بەھەمیشەيى خەرىك بوون پىئەو، (ئەبو لەھەب) ھەر لەيەكەم پۆژى بانگ كردنەكەى

پیښه مېر (ﷺ) هم هلویسته خراپه ی هېوو، (نیمامی بوخاری) هه دیستی نه مینن له
 (نبن و عه باس) هوه - خوا لیان رازی بن - که پیښه مېر (ﷺ) چوه سر سه فو بانگی کرده
 قورېش، نهوانیش کوږونه وه له دوری، نینجا پی ی فرموون: پیم بلین: نه گمر من پیتان
 بلیم که دوزمن له نیواره یا له بهیانیدا نه دا به سرتانا، نایا بهروام پی نه که؟ نهوانیش
 وتیان: به لن، نهویش فرمووی: دهی بن گومان من تر سینهرم بوتان له پیش هاتنی سزایه کی
 به تین، نینجا (نه بو له هب) یش نه لن: نایا تو بو نه مه نیمه ت کوکړدو ته وه؟ له ناوچیت و
 په نجه پو بیت، نینجا خوا هم سوورده تی نارد خواره وه، کاتی بهرو نه وهی (هاشم) به
 سر کردایه تی (نه بوتالیب) بریاریان دا له سر پاراستنی پیښه مېر (ﷺ) هرچند هه مو
 له سر نایینه که شی نه بوون، بهس له بر خزمایه تی، (نه بو له هب) به تهنیا لیان جوئ
 بووه وه پالی دا به قورېش هوه سویند خواریان بوو به دژی پیښه مېر (ﷺ) و بهرو هاشم،
 که براو کهس و کاری بوون، وه نهویش یه کئ بوو لهوانه ی که بریاری دا له سر نهو نامه یه ی
 که قورېش نووسییان دژی بهرو هاشم و دهنگ ئی و هرگرتنیان و برسی کردنیان، بو نه مه ی
 واز بیننله پیښه مېر و یارمه تی نه دن (نه بو له هب) دوو کچی پیښه مېر (ﷺ) ی خواستبوو
 (رقیه) و (ام کلثوم) بو دوو کوپی خوی، پیش پیښه مېریتی، نینجا له پاش پیښه مېریتی
 فرمانی دا پنیان به تلاق دانیان بو نه وهی شرکی به خپو کردنیان بکویته سر شانی
 پیښه مېر (ﷺ) که واته نازاره که به تین تر بوو، نه گپرنه وه که نهو ژنه دارو دپکی هل نه گرت و
 له ږنگای پیښه مېر دا داینه نا!

هم سوورده هاته خواره وه بو بهر په رچ دانوهی نهو جهنگ و دوزمنایه تیه له لایه ن (نه بو
 له هب) و ژنه که ی، وه خوا له باتی پیښه مېر (ﷺ) کاره کی گرت ژیر دهستی خوی و خویکرد
 به خاوه نی، فرمووی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * تَبَّتْ يَدَايَ لَهَا﴾ دهک له ناوچنی
 هردو دهستی (نه بو له هب)، واته خوی له ناوچنی و نه مینن، به لام له یاتی خوی دوو دهستی
 فرموو، چونکه کارو فرمانی ناده می به ستراوه به دهسته کانی هوه هرکات دهسته کانی نه ما
 وهک خوی نه مینن وایه، له بر نهو بوو به باو وتنی هردو دهست له جیگای خاوه ن
 دهسته کانا، به تایبه تی بو نهوانه ی که کرده وهی خراپیان ببی و به هو ی نهو کرده وه
 خراپانه وه دوچار بین، وهک لیړه دا.

له پیشه وه به شیوه ی نزا فرمووی، که نزا له لایه ن خاوه نیجگار سهخت و سامنا که و به
 هیچ کلوج ږگار بوون نابن لی، نینجا به شیوه ی هوال دانیس دلنایای له سر نه کات،

لەسەر ئەو لەناوچوونەو مەبەستەكە بەهێزتر ئەكات، ئەفەرموئ: ﴿وَتَبَّ﴾ وه (ئەبو لەهەب) لەناو چوو، واتە بەدی هاتنی لەناو چوونەكەى ئەوەندە راستەو هیچ جینگەى گومان نیە، وهك لەمەو بەر بەدی هاتبى و ئىستە هەوالى پى بدرى وایە، كەواتە لەم ئایەتە كورتەدا نزاو بەدى هاتنەكەى نیشان دا، وه جەنگو بەربەرەكانیەكە دواىى هات و بپرایەو و پەردەیهكى بەسەرا هینرا، ئینجا ئەو لەناوچوون و نەمانە پوون ترو جیگیر تر ئەكات لە دەروونا كە ئەفەرموئ: ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ، وَمَا كَسَبَ﴾ سوود و قازانجى نەدا پى سامان و داراییەكەى و ئەوێ بەهەول و تىكوژان دەست كەوتىكرد، وه بەرگرى ئەو نەمان و لەناوچوونى ئى نەكرد. ئەمە تۆلەكەیتى لە جیهانا، وه تۆلەى لە پۆژى دواىى دا ئەمەیه كە بى گومان ﴿سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ﴾ ئەچیتەناو ئاگرىكى خاوەن بلیسەو و بەجۆرئ سوتاندن و گەرمیەكەى ئەچەژئ ﴿وَأَمْرَأَتُهُ﴾ وەرژنەكەیشى ئەچیتە ناو ئەو ئاگرە.

(ئىبن و ئەبى حاتم) و (ئىبن و جەریس) ئەگىرنەو و (ئىبن و زەید) وەك ئەو ژنە بەدە بە كۆل پەل و پۆى دارودپكى ئەهینا و بەشەو بلاوى ئەكردەو و لە پىگای پىغەمبەرا (ﷺ) بۆئەمەى بچى بە پىیا و ئازارى ببى، هەروەها (قەتادە) ئەلئى لەگەل ئەوێ دەولەمەند و سامان داربوو، لەبەرچروكى بە كۆلى خۆى دارى ئەهینا لەسەر هەركام لەم دووبارە ئەو خوا بى ئابرو و پىسوای ئەكات و تەشەرى لى ئەدا بەمەى كە: ﴿حَمَّالَةَ الْحَطَبِ﴾ هەلگرى كۆلەدارو دپكە، لەكاتىكا ﴿فِي جِدِّهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَمٍ﴾ لە مل و یەخەیداىە گورىسیكى بادراو لە پوشى خورما، لەسەر ئەم دوو پایە ئەم دوو ئایەتە پڕوالەتەكەیان مەبەستە و لەو دیمەن و پڕوالەتە لاندەرىن، بەلئى لەسەر پای یەكەم دوورنێیە ئامارەشى تیا بێت بەهەرەشە لى كردنى بەمەى كە لەسەر ئەو شیوێە سزا ئەدرئ لە دۆزەخا، وهك لە ئایەت و حەیسەو وەرئەگىرئ كە دۆزەخى سزا ئەدرئ لەسەر ئەو بارو شیوێە تاوانەى كە لە جیهانا كەردوویانە لەسەرى بوون، ئەوێش بۆ سزادانى دەروونیانە هەمیشە لەبیریان بێت كە بەدەستى خویان خویان خستە ناو سزا، لێرەدا پایەتر هەیه كە مەبەست لەم دوو ئایەتە پڕوالەتەكەیان نێیە، بەلكو مەبەست بە ﴿حَمَّالَةَ الْحَطَبِ﴾ هەلگرى هۆى هەلگیرساندنێ ئاگرى دۆژمانیەتێ و ئاژاوە نانهوێە، واتە فیتنە و دوو زوبانە و ئاكوكى و ئاژاوە ئەنیتەو و لەناو مەردومدا، هەركەس وابى لە زمانى كوردیشا پىئى ئەوترئ: ئاگر خۆشكەرو چلۆسك ئەهەلخزین، بەم جۆرەش هەر پێكەو ئەگونجئ و ئەو ئافەتە ئەم سیفەتە ناپەسەندەشى هەر بوو، لەسەر هەر بارو پایە ئەم

سوورده وهك سیخینکی سوورده و کراو چوو به دل و جگه ری نه و نافرته دا که خوئی بهشت
 نه زانی و به نه سهب و نه زادیا نه نازی، له بهرنه وه خه ریک بوو هارو شیت ببن کاتن
 نه فرموی: موسلمان سوورده ته بلا و بوویه وه، (ئین و ئیسحق) نهئی: بیستومه نه و نافرته
 به ده کاتن نه سوورده ته بیست، په لاماری پیغمبه ری دا (ﷺ) له کاتیکا دانیشتبوو لای
 که عبه داو (نه بو به ک) ی له خزمه تا نه بن، په لاماری نه دا به بهردیکی پری مشته وه، ئینجا
 کاتن به لای سه ریانه وه نه وه ستی خوا چاوی له حاستی پیغمبه ر (ﷺ) کویرنه کات و
 نایبینی و نهئی: نهی (نه بو به ک) هاوړیکه ت له کئی به؟ نه لئن شیعر پیاتوم، والله نه گهر
 دهستم نه کهوت نه به بردهم نه دا به ده میا بزانه والله منیش شیعر بیژم! ئینجا نه شو پیسه
 دیت به ده مه پیسه که یا: مذمما عصینا، وامره ابینا. ئیمه یاخی نه بین له که سئ که زه
 کراوه، وه سه ریچی نه که بین له فرمانی، ئینجا نه پرا، نه بو به کریش - خوا لئی پازی بی -
 نه فرموی: نهی پیغمبه ری خوا نایا لات وایه توئی بینی؟ نه ویش نه فرموی: منی نه بینی،
 خوا چاوی نهوی گرت له من، (حافظ ابو بکر) یش وینهی نه هه واله نه هینتی له (ئین و
 عباس) وه خوا له هه مووان پازی بیت.

نابو جوړو شیوه یه نه سوورده هاته وه خواره وه جاری له ناوچوون و مالویرانی دا له
 (نه بو له هه ب) و ژنه که ی، له گهل خه شم و سزای سه ختی دوزه خ بویان له گهل نابو بردن و
 ریسواکردنیان، نه وهش له توله ی نه هه موو پیلان و بهد کرداریه ی که هه لسان پی ی
 ده رباره ی نایین و پیغمبه ری خوا (ﷺ).

وصلى الله وسلم على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه اجمعين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ① اللَّهُ الصَّمَدُ ② لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ③ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ

كُفُوًا أَحَدٌ ④

سوورەتی «الافلاص»

مەككەییەو (٤) نایەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

ئەم سوورەتە کورتە ھاوتای سەیەکیکی قورئان ئەکات، وەک لەچەند پێوابەتییکی
 صەحیح و راستا هەیە، (ئیمامی بوخاری) حەدیسێ ئەمینی (ئەبو سەعد) هەو کە گوئی لە
 پیاوی ئەبێ ئەم سوورەتە ئەخوینی و هەر ئەیلێتەو، ئینجا کە پۆژ ئەبێتەو دەیت بۆ
 خزمەت پێغەمبەر (ﷺ) ئەوێ بۆ باس ئەکات و بە شتیکی کەم نیشانی ئەدا، ئینجا
 پێغەمبەر (ﷺ) ئەفەرموی: سۆیند بەکەسێ کە گیانی منی بەدەستە ئەو سوورەتە ھاوتای
 سەیەکیکی قورئانە نابێ سەر سوڕبەمینی لەو، چونکە لەیەکەم جاری سوورەتەکەو فەرمان
 دراو بە پێغەمبەر (ﷺ) کە جاپی یەکتایی خاوەدات لە هەموو بار و پێوێکەو بەبێ هیچ ھاو بەش
 و هیچ وێنەیک وە ئەو یەکتایی بەش بنەرت و سەرچاوەیە بۆ ئەم ئیسلامە گەورەییە لە هەموو
 بار و پێوێکەو، و مەهەموو بەش و پارچەکانیەو ئەفەرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾
 قُلْ ① ئەو پێغەمبەر بێ هەوایی راست و بەجێ کە شایستەیی گومان و دوو دلی ئەبێ ئەمەییە:
 ﴿هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ②﴾ ئەو خاوەیی کە ناوی ﴿اللَّهُ ③﴾ یەکتاییە لە هەموو پێوێکەو، یەکتاییە لە بوونا.
 بەم پەنگە لە پێوێ راستیدا هەر ئەو بە راستی هەیە و هەر بوونی ئەو بوونیکی راستەقینەیی، وە
 هەر کەس و هەر شتێ تر کە هەیە و بوونی هەیە لەو لە بوونی ئەو لە پەیدا بوو و هەیە و راگیراوە.
 ئینجا لە بەر ئەو یەکتاییە لە کردەویشدا، بەم پەنگە لەم بوون و بوونەو هەدا هیچ کەسی
 تر هیچ کار و هیچ نیشێ ناکات ئەو ئەبێ، وە هەموو کار و کردەو و نیشێ ئەگەر ئەو بۆلای
 ئەو بە خواست و خواھیشی ئەو و بەو فەرمان دەیت.

ئىنجا ھەردىن ئىكەن بۇچوون و تىگەيشتنە تيا جىگىر بوو، بىن گومان ئىكەن دىلە پزگار ئىكەن
 لەۋى بىستىرتىۋە و پىشت بىستىرتىۋە ھىچ كەس و ھىچ شىئى تر جگە بە خۇاى تاك و تەنبا
 كە بوونى راستەقىنە تايىبەتە ھەموو ھەموو كاروبار و كىرەۋەتە ئەگەرتىۋە بۇلاى ئىكەن
 پىۋى راستىدا ھىنى ئىكەن ھەموو ھەموو ھىناۋە. كەۋاتە ھەموو و تىرا لەپىشەۋە ھەموو
 راستىدا ھىچ شىئى تر نىيە بىجگە لە خۇا، ۋە ھىچ كەس ھىچ شىئى تاكات بىجگە لە خۇا،
 دەى كەۋاتە ئىكەن دىلە چۇن پىشت بىستىرتىۋە ھەموو شىئى تر ھەموو كەبوونى
 راستەقىنە نىيە و كىرەۋەتە راستەقىنە نىيە، بەلكى ئىكەن دىلە ئازاد ئىكەن ۋە ھەموو ئەبى لە
 ھەموو كۆت و ونجىرى و لە ھەموو ھىزىكى پاكىشەى ئىكەن زەۋى و جىھانە، ھىچ ئارەزوۋىك
 نايەستىتەۋە پاكىشەى، ۋە دانالچەك و ناتارى ھەموو بىم و ترسى، بەراستى ئىكەن دىلە كە
 خۇاى دەست كەوت ئىتر ئەبى ئارەزوۋى چى تر بىكات؟ ئايا ئىتر چى لەدەست ھەموو چى
 ناتەۋاۋە؟ ۋە ئايا ئەبى لە چى ترسى لە كاتىكا كە ھىچ كەس ھىچ شىئى تاكات و ھىچ شىئى
 بەدەست نىيە بىجگە لە خۇا؟

ھەركات ئىكەن بۇچوون و تىگەيشتنە جىگىر بوو لە دىلدا، دىل پەنگى كىرت پىنى، بىن گومان
 ئىكەن دىلە لە پىۋە ھىچ نايىنى جگە لە خۇا، ۋە ئىكەن دىتنى خۇاى لەگەلە و لىنى جوئى نايىتەۋە
 لەكاتى دىتنى ھەشتى ترىدا، ئىكەن ھەلە دەستى قودەرتى خۇا ئەبىنى لە ھەموو كارو
 فەرمان و لە ھەشتىكا كە بىكەۋىتە بەرچاۋى، ئىنجا لەدەۋى ئىكەن پادە و پەلەكى تر ھەيە بۇ
 ئىكەن دىلە كەلەم بوونەۋەدا ھىچ شىئى نايىنى بىجگە لە خۇا، چۈنكە لەپىۋى راستىدا ھىچ
 شىئى تر نىيە جگە لە خۇا ھىچ شىئى تر چاۋنادا جگە لەبوونى خۇا.

ھەروەھا ئىكەن دىلە ھەمىشە ئىكەن لەيادە كە ھەموو كىرەۋە و كارى بەدەست خۇاىە و خۇا
 ئەيانكات كەۋاتە ھىچ كەسى و ھىچ شىئى تر بەخاۋەن كارو كىرەۋە نازانى، ۋە ھەموو شىئى و
 ھەموو پىۋەداۋى و سەرچاۋە بوونى ھەموو شىئىكە، بەم بۇچوون و باۋەرە ھەموو بىزۋىتەۋە و
 جۇلانى ئەگىرتىۋە بۇلاى خۇاى يەكتا كە زۆر گىرگە و قورشان زۆر بە گىرگە گىرتۋىتە،
 ئەۋەتا لە زۆر شۇيىنا ھەموو كاروبارى لە پىۋە ئەبىستى بە كىرەۋە و خۇاىشى خۇاۋە، ئىكەن
 شىئەنى كە بە پىۋەلەت ھۇى كارو كىرەۋە و لەۋانەۋە كارو كىرەۋەكان ئەبىنرىن، ئەۋانە
 دۈۋرەخاتەۋە بە خۇاۋەن كارو كىرەۋەيان دانانىت، بۇ ۋىنە فەرەمۋى بە پىقەمبەر (ﷺ)
 كەلە جەنگ بەدرا مىشتى خۇلى كىرە بە پىۋى بىن پىۋاكانا ھەموو لەو خۇلەيان بەركەوت

﴿وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى﴾ لەراستىدا تۇ ئىكەن مىشتە خۇلەت تىن نەگىرتن لە كاتىكا

که به پروا لهت تو گرتت، به لکو خوا تیگرتن، وه نه فرموی: ﴿وَمَا لَكُمْ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ یارمه تی
 دان و زالکردن نییه مه گهرله لایه ن خواوه، وه نه فرموی: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ ئیوه خواست
 و خواهیش ناکهن، مه گهر خوا بیهوی و خواهیش بکات، بیجگه له مانه زوری تریش هیه،
 ئینجا کاتی دل بهو جوړه سهرنجی نهو شتانهی دا که به پروا لهت سه به بن و هوی فراهم
 هاتن، وه هموو کاروباریکی گنپرایه و بولای مهیل و خواهیشی خوا، نهو حله نارام نهو دل
 داگیرنه کات، وه تاقانه پرووگه کهی خوی نه ناسی و نه زانی پروو له کئی بکات و داوا له کئی بکات،
 وه نومیدو چاوه پروانی له کئی بیی و له کئی بترسی؟ وه به نارام و دامه زراو نه بن بهرامبر نهو
 هموو نه سباب و شته پروا له تیانهی له راستیدا هیچ نین و هیچیان به دهست نیه! نانه مهیه
 پلهکانی ریگه بولای خوا که نه هلی تهریقت و یستیان پیا برؤن و پیاسهرکهون، به لام لهو
 هموو کومه له گهریه که میک به ریکی و به بن هله که و تن بهو ریگه یه دا پویش و سهرکهوت،
 زوری هه لخلیسکان و نه گه یشتن، بهم په نگه که نارگیربو وازی هیئا له کارو فرمانی
 جئ نشینی له زهوی دا، وه وازی هیئا له وهی ثابین و ثاقیده کهی بهدی بیئی به کرده وه له
 ژيانا، بی گومان ئیسلامیش داوا نه کات که موسلمانان ریگه بده نه بهر بولای خوا له کاتی که
 بیته مهیدان و هرکی ژيان بگرته گهردن به مهر جوړی کهی پهوا که بگونجی، خهریک بین به وهی
 که ژيانی ناده می پیکنه هیئی، هه لسن به کاروباری جئ نشینی که یانه وه، به هموو
 پیوستیه که وه، له هه مان کاتا هه میسه ههست بکه ن که هیچ شتن هیچ نیه ته نها خوا
 نه بن وه هیچ شتن نیه له راستیدا خوا نه بن، وه هیچ ریگه یه تری ناوی! نهو دلای که
 یه کتایی خوا له دلایا جیگیر بیی بهو جوړو شیهو راستی که باسکرا، نهو دلای تیغه گات له
 بهرنامهی تیروته و اوای ژيان له هموو بارو پروو که وه و نه زانی چی نه کات و چون نه کات؟
 نه زانی نه بن ته نها خوا بهرستی و کله راستیدا ته نها نهو هیه و هموو کاری به دهست
 نه وه به خواهیشی نه وه، نه بن نومیدی هر بهو بیی و هر لهو بترسی، له هموو خوشی و
 ناخوشیدا هر پروو له خوا بکات، نه گینا چ سوودی هیه پروو تیگردن و به ته مابوون له
 هر کهس ههرشتی که له راستیدا نیه و هیچی پی ناکری و هیچی به دهست نییه.

نه زانی نه بن هموو بیروبا و پرو ثاقیده و سایا و نیزامی هر له خواوه و هر گری، چونکه
 و هر گرتنی نه وانه نه بن هر له که سئی بیئت که تاک و ته نیا و یه کتایه له زاتی خو یا و له
 دهر و نیشا بهو جوړه ناسراوه، وه نه زانی نه بن هموو کار و کرده وه و نیازو بزوتنه وهی هر
 له بهر خوا بیئت و به نیازی خواوه بیئت، به نومیدی نریک که و تنه وه لهو خوایه و پرزگاری بوون

لههه بهرهلست و پهردو پښگرو گومړاکرو سهرتیک دهریک که مهردوم دور نه خاته وه و
نه پچړی له خواي پهروردگاري، ته نانت با نهو بهرهلست و په رده به بریتی بی له خوئی و
حهزو نارهنووی خوئی و هه موو خوئی نه جیهانه.

نهو دل نه زانی که نه بی په یوه ست و به سترابی بهم بوونه وهره و په یوه ندی بی نه لگه لی
به سوژو به زهی و خوشه ویستی، چونکه نه زانی نه هه موو له دهستی قورده تی پهروردگار
دهرچووه و بهرهم و فراهه م هینراوی بوون و خواهیش و دهسه لاتی نه وه، کهاته هه مووی
خوشه ویسته، چونکه دیاربه له لایه ن خواي خوشه ویسته وه، کهاته مه به ست له پزگار بوونی
دل له غیری خوا خشم و بی زاری نییه لی و دورکه و تنه وه و پاکردن له دهستی که نارگیری
له خهریک بوون پی نه وه، به لکو مه به ست له پزگار بوون لی نه وه به دل نه به ستیتنه وه به
خوئیه وه و خهریکی بکات له ناسینی خاویادی خوا و ملکه چی بو خوا، به راستی بهرنامه یه کی
به رزو نازاد و گهره یه، نه م زهوی و جیهانه به شیکی بچوکه تیای، هه موو ژیانی جیهان
که م کورته له ناویا، وه هه موو خوئی و رابواردنی جیهان بی نرخ و نه ویستراو و پشت پی
نه به ستراوه لای، وه پزگار بوون و بهرله بوون له مانه مه به ست و نامانجیکی زور گهره و
به نرخه، به لام وه ناماره کرا پزگار بوون له وانه به لای نیسلا مه و بریتی نییه له که نارگیری
لییان و گوئی پی نه دان و ده ست بهر دار بوون لییان، یا خشم و بی زاری و دورکه و تنه وه لییان،
به لکو مه به ست خهریک بوون و بهر بهر کانیه کی هه میشه ییه بو بهر زکردنه وهی ناده می و
ناده میتی و پزگار کردن و بهرله کردن ژیان له کو و زنجیره کانی، کهاته له راستیدا بیریتیه
له جی نشینی و سرکردایه تی به هه موو نه رک و پیو یستیه کانی یه وه، به هه موو نازاد بوون
و سر به ستیه وه، بی گومان پزگار بوون له پښگای که نارگیری و په هبانیه ته وه سوک و ناسانه،
به لام نیسلا نه وهی ناوی و دریه تی، چونکه جی نشینی له زه ویداو سرکردایه تی ناده می
به شیکه له بهرنامه ی خوا بو نهو پزگار بوونه، به لی نه م پزگار بوونه کی که نیسلا نه یه وی زور
گرانه، به لام له پښگایه وه ناده میتی به دی دیت، واته له پښگایه وه پوچ زال نه بی، که
ناده میتی ناده می و جیا بوونه وهی له گیان له بهرانی تر بهم پوچه یه، وه له پښگایه وه پوچ
پزگار نه بی و نه گهریتنه وه بولای سرچاوه کی خوئی، به رزی و بلندیه کی خوئی به دی
نه هینن، له کاتی که خهریکی کار و فرمانی خوئیه تی له و میدانه داکه پهروردگاری بوی دانا وه.

تاک و ته نیای خوا و جیگیر بوونی یه کتایی خوا له دهر ونا بهو شیوه راستی که باس
کرا قسه یه کی پووت نیه که به دم بو تر، یا ته نها شتیکی دهر وونی نیه، به لکو بهرته و

سەرچاومە بۇ ھەموو کاروباریکی ئاین، وە ھەموو ئاین ھەر ئەرەتەو ئەگەر پەتەو بۇ ئەو،
 وە ھەر شتئ تر کہ لە ئایننا ھەبە ھەمووی بەرو بەرھەمیکی سروشتیەو پەیدا ئەبئ لە پاش
 جیگیر بوونی ئەو یەکتاییە لە دلو دەروونا، جا لەبەر ئەو یەکمە بانگ کردن لە ئیسلام و لە
 ئایینی خوادا بۇ پوون کردنەو جیگیر کردنی ئەو یەکتاییە بوو لە دلو دەروونا لەسەر
 ئەو بارو شیوە راستەقینەئێ که باس کرا، وە ھەرچی لادان و گۆزانئێ که پووی کردە ئەھلی
 کیتاب و ھەموو ئەھلی ئایینەکانی پێشوو، که بیرو باوەرو بۆچوون و ژیاانی تیگ دان، ھەموو
 ئەو گۆزان و لادانە پەیدا بوون لە نەمان و کوێر بوونەوئێ شیوەئێ شیرین و پاک و خاوینی
 یەکتایی خوا لە دەروونا، ئینجا دوا ئەرە لاری و چەوتیە تر پەیدا بوو، پێویستە بزانیئێ که
 ئەو شیوە یەکتاییەئێ که ئیسلام ھینای زۆر بە گرنگ تر قوڵتر گیراوە بەمەئێ ھەموو ژیاانی
 گرتووەتەو، وە کراوە بە بنەرەت بۇ ژیاان لە ھەموو بارو پوویەکیەو، کراوە بە یاسا بۇ
 بەرنامەئێ کردەو لە گیانا، ئەبئ بەرھەمی دەرکەوئێ لە ھەموو شتیکە، وە یەکمەئێ
 بەرھەمەکانی ئەو یە کہ ئەبئ تەنھا شەریعەئێ خوا کاربەدەست و حوکمران بیئت لە ژیاانا، وە
 ھەرکاتئێ بەرھەمەکانی نەبوو، بە تاییبەئێ یەکمە بەرھەم، ئەو حەلە بیرو باوەرپێ یەکتایی خوا
 نابێ و ناگونجێ!

ناسراو بوو له لای خوارووی نیوه دوورگه دا به موی دولته تی فارسه وه که زال بوو به
سهریانا!!

بیجگه لوه هرکام لهم چوار نایه ته نه دات له بیرو باوه پړکی ناراستی نه گونجاوو دم
کوئی خاوهن بڼ پرواکان نه کاته وه:

یه کم: نه دا له هر بیرو باوه پړی تر که نه گونجی له گال یه کتایی خوادا له هر بارو
پوویه که وه، بڼ نمونه وه بیرو باوه پړی (مجسمه) که یه خوا پرپار نه دهن، به لام به لایانه وه
وايه که له شو قهباره ی هیهو پڼکها تووه له چنه به شو پارچه یه!

دووه م: نه دا له ناقیده ی بت پرستان که له پړوه بت نه پرستن و هاواریان ی نه کهن به
نومیدی نه وه نړیکیان بخه نه وه له خواوه و تکایان بڼ بکه ن لای خوا.

سئ یه م: نه دا له بیرو باوه پړی گاوو جوله که، که لایان دا له نایینی راستی خواو
(عیسا) و (عوزه یی) دانه نیی به کوپی خواو به خوایشیان نه زانن، که واته لایان وایه خوا
که سی ی نه بی و له که سیش نه بی!

چواره م: نه دا له ناقیده ی نه وانه که لایان وایه خوا وینه و هاوبه شی هیه له کرده وه دا،
وه هیندی له بت پرستان که مه لایکه نه کهن به هاوبه شی خوا، هروها هرکه سی تر
ناقیده ی ناوا ناجوری بی و شتی په و بدا بڼ غیری خوا که تایبه تیه به خواوه و هر به خوا
نه کړی، که واته نه م سوورته به پړکی و به پاک و خاوینی ناقیده و باوه پړی تاک و ته نیایی
خواو خوا به یه کتا گرتنی پوون و ناشکرا کرد، هرچوئی له سوورته ی (الکافرون) دای له هر
جوړه یه که و تن و نړیک بوونه وه و گه یشتن به یه که له نیوان ناقیده ی تاک و ته نیایی خواو
ناقیده ی بت پرستی و هاوبه ش پرپاردان... هرکام لهم دوو سوورته له پوویه که وه تاک و
یه کتایی خوا پوون نه که نه وه نیشانی نه دهن، له بهر نه وه نه ویش ناوبراوه به سوورته ی
(الخلاص) پیغه مبه ری خوشه ویست (ﷺ) نه م دوو سوورته ی نه خویند له نوژی سوننه تی
به یانیدا، درگای پوژی له خوی نه کرده وه به م دوو سوورته، بڼ گومان ه لبراردنی نه م
دووانه له یه کم هاتنی پوژوه له خوژی نیو بڼ مبه ستنکی گرنگ نیه.

وصلی الله وسلم علی هذا النبی الکریم وکل عبد مصطفی

سوورەتى ﴿الْفلق﴾ مەككەيىيە (۵) ئايەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

ئەم سوورەتە سوورەتى (الناس) كە دىت بە دوايا ئامۇزگارىيەكە لەلايەن خواو، لە يەكەم جارەو بۇ پىغەمبەر (ﷺ) وە لەپاش ئەو بۇ ھەموو بېرواداران، بە پەناھىتان بە خواو خۇ خستەنە سايەو پەناي، لە ھەر شتەي كە مەترسى ئى بىكرى: ديارى و ناديارى، ناسراو و نەناسراو، بە شىوھى كورتى و بە درىژى، وەك قاپى پەناي خۇي بۇ كردبەنەو، وە دەستى مېھرىبانى بۇ درىژكردن، و بەسۆز پەرۇشەو بفرموى پىيان: وەرن بۇ ئىرە، وەرن بۇ پەناي من، وەرن بۇ جىگەي ئارام و ئاسايشى خۇتان، وەرن من ئەزانم لە خۇتانا لاوازو بى ھىزن و دوژمىنتان زۆرە و چواردەورتان مەترسىيە، ھەر ئىرە ئارام و ئاسايش و بى زىيانى ھەيە، جالەبەرئەو ھەركام لەم دوو سوورەتە دەست پى ئەكەن بەيەكەن لەم دوو فرمان و ئامۇزگارىيە: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ * وەك لەمەو پاش تەفسىرى ئەكەينەو بەيارمەتى خوا.

پىغەمبەر (ﷺ) زۆر بەخۇشى و پەرۇشەو باسى ئەم دوو سوورەتەي فرمەو، وەك (ئىمامى مالىك) و (موسلىم) و (تىرمىزى) و (ئەبو داود) و (نەسائى) باسى ئەكەن و ھەدىسى ئەھىنن لە (عوقبەي كوپى عامىر) ەو - خوا لىي پازى بى - كە پىغەمبەر (ﷺ) فرمەو: ئايا نەترانى كە ئەم شەو ئايەتنى ھىنرايە خوار، و ئەنيان نەبىنراو؟: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ... قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾، ھەر ەو ھا (نەسائى) ھەدىسى تر ئەھىنن لە (جابر) ەو - خوا لىي پازى بى - ئەفرموى كە پىغەمبەر (ﷺ) پى فرموم كە ئەي (جابر) بخوینە، منىش وەتم: باوك و دايكم بەقوربانت بىت چى بخوینم؟ فرمەو: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ... قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ منىش خویندمن، ئىنجا فرمەو: بىناخوینەو چونكە ھەرگىز و ئەنيان نەخویندەو.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾

لهم سوورده تدا خوا باسی خوی نه کات به سیفه تیکی که په نای پی نه گری له شهرو نازاری نه وهی که باسی فهرموده له سوورده ته که دا، نه فهرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ * قُلْ ﴿١﴾ نهی پیغه مبر بلئ: ﴿أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ په نا نه گرم به خوا که تاریکی شو له ت نه کات و پووناکی به یانی لی دهر نه هینئ، یا تاریکی نه بوونی له ت کردو بوون و بوونه و مری لی دهر مینا، هر کام مه به ست بیت ریکه له گال په نا پی گراوه که، نه فهرموی: ﴿مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ﴾ په نا نه گرم بهو خواجه له شهرو نازاری همرشتی که نهو خواجه دروستی کردوه، له سمر باری یه کم ریکه، چونکه به پووناکی به یانی مردوم بی باک نه کات له شهرو نازاری شتیک که شاراوو نادیا ری بیت، زور ریک و به جی یه په نا گرتن به خوی دروستکراوه کان له شهرو نازاری دروستکراوه کانی، بی گومان نه دروستکراوانه له هیندی کاتا شهرو نازاریان هیه، هرچونئ له هیندی کاتی ترا خیر و چاکه یان هیه، وه په نا گرتن به خوا لیږده له شهرو خراپه که یانه بوئوهی هر خیر و چاکه که یان بمینتیه وه، نه خواجهی که دروستی کردون دسه لات داره به سمر نه وه دا.

له پیشه وه به کورتی په نای پی نه گری له شهرو خراپه ی هه موو دروستکراوه کان. ټینجا فرمانی پی نه دا که به تایبه تی په نای پی بگری له شهرو نازاری سی شت:

یه کم: نه فهرموی: ﴿وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ﴾ له شهرو زیانی شوی تاریک کاتی دیت و مردوم دهر ووبه ری دانه گری، بی گومان شو له خویا شتیک سامنا که و دل دانه گری، بیجگه له وهی چاوه پوانی زیانی چند شتی تیا نه کری: دپونده یه بیت و په لامار بدا، دزو جهرده یه که بیت و زیان و په نی بدا، دوزمن و ناحه زئ که به پوژ هیچیان پی نه کری، مارو دوپیشک و هر گه زنده یه که مردوم له بهر تاریکی بی ناگایه لییان، هره ها غایله و خه تره و داخ و درو و نیس و نازار و نه خوشیه که به شهوا زور تر و به تین ترن، وه بابوه ستنی شهیتان که شهو کات و هلیکی چاکه بوی که به نارمزوی پیسی خوی نیازی خراپ و کرده وهی خراپ نه کات به مردوم باشر نه توانئ له شهوا هلی سوپینئ بو هر کار و باریکی نا په وا.

دوهم: ﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ﴾ وەلە شەپرو زیانی ئەو نەفسە پێسانەیی کە جادووگەرن و تێئەکوژشن بۆ ئازاردان لە پێگەی چاوبەس و هەلخەلەتاندنەوه و بەچاو و پاو کارئەمەن لە هەست و هۆش و دەماردا، گری ئەدەن لە دەزوو بەن و فووی پیا ئەمەن، کەئەوه باوێکە لە باوەکانی جادووگەران!

سیحرو جادووبازی سروشتی هیچ ناگۆڕی، وە لەپووی راستیدا هیچ شتیکی راستەقینە فەراھەم ناهێنێ، بەلکو چاو و پاو هێندێ شت ئەخاتە بەرچاو بەو شیوەی کە جادووبازەکە ئەیهوێ، وەک قورئان بۆمان باس ئەکات لە سوورەتی (طه) دا کە حەبل و گوربس و دارەستەکانی جادووبازەکان و اخرایە خەیاڵ و بەرچاوی موسا بەهۆی جادووەکیانەوه کە ئەوانە ژاوەیان دیت و ئەجولێن، بەهۆی ئەوه موسا (علیه السلام) لە دەروونی خۆیا مەترسیەکی کرد لەوهی ئەوانە کەردیان شتیکی راستەقینەبێت و خوا بۆی چارەسەر ئەکات، تا خوا سروشی کردە لای کە مەترسە و هەرتۆ بێند و سەرکەوتووی، فەرمانی دا کە دارەستەکەیی فەڕی دا تائەوانە هەموو هەللوشتی، لەپاشان کە فەڕی دا هەمووی قوت داو هەللوشتی و ئێنجا بوووه بە دارەستە پەق و وشکەکەیی جاران، هینەکانی ئەوان هەر حەبل و دارەست بوو نەگۆراوون و جوولانەکیان راست نەبوو بەلک و چاو پاو بوو بەلام دارەستەکەیی موسا (علیه السلام) لەراستیدا خوا گۆڕی و کردی بە ئەژدەھا تا ئەوانی قوت داو لەپاشا وەک خۆی لێکەردەوه، لەبەرئەوه جادووبازەکان بۆیان دەرکەوت کە موسا (علیه السلام) راستە و پێغەمبەرە و ئەوانیش بڕوایان پێ هێنا، وەک بە دیرێژی لە سوورەتی ناوبراوا باسمانکرد.

سروشتی جادوو بەو جۆرەیه و پێویستە ئێمەش بەو شیوەیه بێناسین و تێی بگهین، وە بەو شیوەش کارئەکات لە مەردوم، چەند هەستیکیان بۆ فەراھەم ئەهێنێ بە پێی پراگەیانندی خۆی، چەند هەستیێ ئەیان ترسێنێ و ئازاریان ئەدات و ئەیان بات بەرەو ئەو بارەیی کە جادووگەرە پێی خوشەو ئەیهوێ، لەم سنوورەدا ئەوەستین لەوەرگرتن و تێگەیشتن لە جادوو و فووکردن بە گری دا، بێگومان ئەوه شەپرو خراپەیه کە پەنائەبێی بە خوا لێی وە پێویستە خۆ خستنه سایە و پەنای بۆ پزگاریبوون و بەرگری شەپرو خراپەیی.

چەند پىۋايەتتى ھاتوو، ھىندىكىيان ھەيچىن و بەلام نەگەيشتوونەتە پادەي تەۋاترەكە،
 (لەبىدى كۆپى ئەسەب)ى جۈۋلەكە جادۋىيى كىرد لە پىڭەمبەر (ﷺ) لە مەدىنەدا چەند
 پۇژى يا چەند مانگى تارپادەيە ۋائەكەۋتە خەيالى كە كارو ئىشىكى كىردوۋە كەچى نەشى
 كىردىو، ئەم دوو سوورەتە ھاتنەخوارەۋە بۇ ئەمەي بىنە ھۇي پىزگارپوۋنى لەو بەسەرھاتە،
 لەخەۋا پىي ووترا ئەو جۈۋلەكە جادۋىيى لى كىردوۋە بەھۇي چەند شتىكەۋە كە گىرىي
 داۋەو خىستوۋىيەتە چالاۋى بىرى (ذى ارۋان) ئىنجا ئەو شتاقنە ئامادەكران و ئەم دوو
 سوورەتەي خويندو بەخويندنى ھەر ئايەتتى گىرىيە لە گىرىكان ئەكرايەۋەو لەپاشا ئەو
 ھالەتەي نەماو پىزگار بوو.

بەلام بەپراستى ئەۋانەي لەو پىۋايەتانەدا ھەيە دژو پىنچەۋانەي ئەو پەنا دان و
 پارىزگارپەن كە خوا داۋىتتى بە پىڭەمبەران، بەتايىبەتتى ئەم پىڭەمبەرى ئىمەيە - سەلات و
 سەلامى خوا لە ھەموۋان بىت - ناگونجى لەگەل بىۋاكرىن بەھەي كە ھەموو كىردارو
 ووتارىكى پىڭەمبەر (ﷺ) ياساۋ شەرىعەتە ۋەبى پەپىرەۋى بىكرى، ھەرۋەھا ئەو پىۋايەتانە
 يەك ناكەۋن و دژو پىنچەۋانەي قورئانن كە پىڭەمبەر (ﷺ) دوورنەخاتەۋە لەۋەي جادۋىيى
 لىكرابى، ۋە بت پەرسىتەكان دەم كوت ئەكات و ئەيانخاتەۋە بەدروۋە لەۋەي كە ئەيان ووت:
 (محمەد) جادۋىيى لىكرارە، ۋەك لە سوورەتتى (الفرقان)دا باسكرا، جالەبەرئەۋە ئەم پىۋايەتە
 بەدوور دانەننن، ۋە ھەر ھەدىسى نەگەيشتىبىتە پادەي تەۋاتر ناكىي بە بنەپەت بۇ
 كاروبارى ئاقىدەۋ بىۋا، ۋە ھەر ھەدىسى نەگونجى لەگەل قورئاننا، گوئى پىنادىرى ۋەبى
 قورئان گوئى بۇ گىراۋو پىشەۋابىت.

بىجگە لەمانەش پاي بەھىزو باۋەپىي كراۋ لەسەر ئەۋەيە كە ئەم دوو سوورەتە مەككەين،
 بىگومان لەلەي ھەموۋانەۋە ئەو پووداۋە ئەگەر بوۋىي لە مەدىنە بوۋە، كەۋاتە چۇن لەو
 پىۋايەتانەدا ئەللى ئەم دوو سوورەتە ھاتنەخوارەۋە بەبۇنەي ئەو پووداۋەو بۇ پىزگارپوۋنى
 پىڭەمبەر (ﷺ) ھاتنە خوارەۋە، كەۋاتە دەرئەكەۋىي كە ئەم پىۋايەتانە ھەر لە بنەپەتەۋە
 بىھىزو لاۋازن.

سەئىيەم: ﴿وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ ۋە پەنا ئەگرم بەو خوايە لەشەرۋى زىانى مەردومى
 ھەسود، كاتى ھەسادەت ئەبا. ھەسادەت ھالەت و نەخۇشەيەكى دەرۋونىيە كە برىتتە لە
 بىئىئارامى و پىناخۇشبوۋنى كە پەيدائەبى بەرامبەر چاكە و بەھەريە كە خوا داۋىتتى بە
 بەندەيە لە بەندەكانى، لەگەل ئاۋات خواستنى نەمانى ئەو چاكە و بەھەريە، نىتر لەگەل ئەو

ناواته‌دا به‌کرده‌وش خەریک ببی بۆ نه‌هیشتنی یان نه‌، بئی‌گومان نه‌گونجی شه‌رو زیانی
 پووبکاته‌ نه‌، خواهن به‌هره‌یه‌ کاتی کابرای‌ هه‌سود نه‌، حاله‌ته‌ ده‌روونی‌ خوێه‌ ئا‌پارسته‌کرد،
 نه‌وه‌ش سه‌رێکه‌ و هێزێکی‌ نه‌هێزی‌یه‌ خوا دروستی‌ کردوه‌، وه‌ک‌ نه‌، هه‌موو هێزه‌ نه‌هێنیانه‌ی
 تر که‌ خوا له‌م‌ بوونه‌وه‌ره‌دا دروستی‌ کردوون و ئێمه‌ هه‌یج‌ لێیان‌ تێ‌ناکه‌ین و هه‌ستیان
 پێ‌ناکه‌ین، به‌س‌ بوونی‌ هه‌ندیکه‌یانمان‌ لێ‌ ئاشکرا‌بووه‌ به‌ هۆی‌ به‌ره‌مه‌کانیانه‌وه‌، بۆ‌ وێنه‌:
 خه‌واندنی‌ که‌سێ‌ و قسه‌ لێ‌ وهرگرتنی‌ له‌و‌ پێ‌گایه‌وه‌ که‌ پێ‌ی‌ ئه‌وتری‌ (التنويم المغناطيسي)
 که‌ شتی‌که‌ بوونی‌ ئاشکرایه‌ و هه‌یج‌ که‌س‌ تێ‌ناگات‌ نه‌له‌ خوێ و نه‌له‌هۆی‌ په‌یدا‌بوونی‌،
 هه‌روه‌ها‌ په‌یوه‌ستی‌ و په‌یوه‌ندی‌ له‌به‌ینی‌ دوو‌ که‌سا‌ زۆر‌ له‌ دووره‌وه‌ و به‌بێ‌ بوونی‌ هۆیه‌کی‌
 هه‌ست‌ پێ‌کرا‌و که‌نه‌وه‌ش‌ شتی‌که‌ پاسته‌ و چه‌ند‌ جارێ‌ پوویداوه‌ و پێ‌که‌ نه‌یه‌ بۆ‌ ئه‌ینکاری،
 به‌م‌ جوژه‌ شته‌ نه‌هێنیانه‌ له‌به‌رنه‌وه‌ی‌ تێ‌یان‌ ناگات‌ و هه‌ستیان‌ پێ‌ناگات، چونکه‌ ئێمه‌
 بێ‌ناگاین و نه‌وه‌ی‌ که‌ نه‌یزانین به‌شی‌کی‌ زۆر‌ که‌مه‌، که‌واته‌ باهه‌یج‌ که‌س‌ له‌ خوێه‌وه‌ ده‌م‌
 نه‌کو‌تی‌ له‌و‌ شتانه‌ی‌ که‌ بێ‌ناگایه‌ لێیان‌، یا‌ له‌سنووری‌ زانییا‌ نه‌ین، وه‌ با‌ زیان‌ به‌ره‌لانه‌کات‌ و
 به‌بێ‌ بیرلێ‌ کردنه‌وه‌ قسه‌ تو‌پدا‌ وه‌با‌ سه‌ر نه‌کاته‌وه‌ له‌و‌ جوژه‌ نه‌هێنیانه‌ که‌له‌ قورئان‌ یا‌ له‌
 هه‌دیسی‌ سه‌حیحه‌وه‌ وهره‌گیرێ‌، ئایا‌ نه‌م‌ جوژه‌ هه‌یزانه‌ چ‌ جوژه‌ جیاوازیه‌کی‌ هه‌یه‌ له‌ هه‌یزی‌
 پراکێشه‌ری‌ موگناطیس‌ که‌ به‌ره‌مه‌ی‌ ئاشکرایه‌ و هه‌ستی‌ پێ‌ نا‌کری‌ و تانیستاش‌ که‌س‌ نازانی‌
 چی‌یه‌؟ و چون‌ په‌یدا‌ نه‌بێ‌؟ وه‌له‌یه‌که‌م‌ جارێ‌ شه‌وه‌ به‌رێکه‌وتی‌ خوا پێ‌ی‌ پێ‌درا، که‌واته‌ با
 هه‌موو هه‌یزی‌ دڵ‌ و دڵنیا‌یه‌که‌وه‌ په‌نا‌ ببه‌ین‌ له‌شه‌رو زیانی‌ هه‌سود کاتی‌ هه‌ساده‌ت‌ نه‌با
 پێمان‌، وه‌ک‌ خوای‌ په‌روه‌ردگار‌ فره‌مانی‌ دا‌ به‌ پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی‌ (ﷺ) و له‌پاش‌ نه‌و‌ فره‌مانی‌ بۆ‌
 به‌رواداران‌ و شوێن‌ که‌وتوانیشتی‌، (ئیمامی‌ بوخاری) و خواهن‌ سه‌حیحه‌کانی‌ ته‌ریش‌
 هه‌دیسی‌ نه‌هه‌ینن‌ له‌دایکی‌ ئیمان‌ داران‌ عایشه‌وه‌ -خوا‌ لێ‌ی‌ پازی‌ بێ‌- که‌ پێغه‌مبه‌ر‌ چونکه‌
 کاتی‌ که‌ نه‌ویست‌ پراکشتن‌ بۆ‌ خه‌وتن‌ له‌شه‌وا‌ هه‌ردوو‌ له‌پی‌ ده‌ستی‌ کو‌نه‌کرده‌وه‌ و فووی‌
 پیا‌نه‌کردن‌ و سووره‌تی‌ (الاخلاص) و نه‌م‌ دوو‌ سووره‌ته‌ی‌ به‌سه‌را‌ نه‌خویندن‌ و ئه‌ینجا‌ ده‌ستی‌
 نه‌هه‌ینا‌ به‌له‌شیا، له‌سه‌رو‌ ده‌م‌ و چاوی‌ و پێشی‌ له‌شیه‌وه‌ ده‌ستی‌ پێ‌نه‌کرد‌ تا‌ سه‌ی‌ جار‌ به‌و‌
 جوژه‌ی‌ نه‌کرد.

وصلى الله وسلم على سيد القادة وقائد السادة محمد رسول الله وخاتم النبيين وعلى آله وأصحابه وكل
 تابع لهم بإحسان الى يوم الدين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ
الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾

سوورەتی «الناس»

مەككەییەو (٦) نایەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

لەم سوورەتەدا خوا فەرمان ئەدا بە پەناگرتن بەخوا لەشەڕو زیانی زیاندمرئکی تری
تایبەتی کە زیانەکە ی زۆر زۆر گەورەییە و خۆشی لە ھەموو زیاندمرئ زیاندمرترە و کانگای
ھەموو شەڕو خراپەییە کە. ئەفەرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ * قُلْ ﴿ئە ی پێغەمبەر بلی:﴾
﴿أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ پەنا ئەگرم بە پەروردگاری ئادەمی ﴿مَلِكِ النَّاسِ﴾ پادشای ئادەمی
﴿إِلَهِ النَّاسِ﴾ پەرستراوی ئادەمی ﴿مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ﴾ لەشەڕو زیانی کەسێ کە نیازو
قسە ی خراپ ئەخاتە دل ﴿الْخَنَّاسِ﴾ کە زۆر پەوھ و پاکەرە و باوی خۆ شاردنەوھ و خۆ وون
کردنە کاتێ کە بەندەباس و یادی خۆی کرد ﴿الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ﴾ ئەو پەرەوھە کە
کەبە نھینی شتی خراپ ئەخاتە دلی مەردوم ﴿مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ لە جنۆکە و لە ئادەمی.
لە سوورەتی پێشوو دا پەنا ئەگیرئ بە خوا بەیەک ناو و سیفەتی لەو ھەموو شەڕو زیانو
خراپییە کە نایەتە ژمارە، بەلام لەم سوورەتەدا پەنا ئەگیرئ بە سێ ناو و سیفەتی خوا
لەشەڕو خراپە ی بەک شت، چونکە ئەم شتی ئیرە کە شەیتانە کانگای ھەموو شەڕو
خراپەییە کە و کۆلنەدەرە بە ھەمیشەیی وا لە کەمینا وە شەڕو خراپەکەشی لە ھەموو شت
خراپتر و زیاندمر ترە و لە ھەدوو جیھانا کارئەکات و ھیندیکیشی نەبڕاوە و وانەھاتووە،
بێجگە لەوانە ئەم زیاندمرئ ئیرە بەخۆی و زیانەکەییەو شاراوەن و مەردوم و پئی یان نازانی و
ناش زانی چۆن بەرگری بکات و خۆی لی لایبات؟ کەواتە پێویستە پەنا گرتن بە
پەروردگاری پارێزەری تەم ئادەمی خواھنی کاربەستی بەرز و بلندی زالی بەدەسەلات،
خۆی گەورە پەروردگار و پاشا و کاربەدەست و پەرستراوی ھەموو شتیکە، بەلام لێرەدا

تایبه‌تی کرد به ئاده‌میته‌وه، بۆئوه‌ی په‌ناهی‌نهر هه‌ست بکات به‌ نزیکی و تایبه‌تی‌تی خۆی به‌ خۆای په‌نا پێ‌دراویه‌وه، ئهو حه‌له‌ په‌نا هی‌نانه‌که‌ به‌ سۆزو به‌‌په‌رۆشتر نه‌بی‌ت و چاوه‌‌پوانی ئومیدی په‌نادانی به‌‌هێ‌زتر نه‌بی‌ت، چونکه‌ ئهو ناو و سی‌فه‌تانه‌ می‌هره‌بانی خوا را‌ئه‌کێ‌شن و نه‌ی‌بارێ‌نن به‌‌سه‌ر په‌ناهی‌نهر.

خۆای می‌هره‌بان په‌ند و ئامۆ‌زگاری پی‌غه‌م‌به‌ره‌که‌ی کرد (ﷺ) هه‌روه‌ها ئومه‌ته‌که‌ی به‌ په‌نا‌بردن و خۆ‌خه‌ستنه‌ سایه‌ و په‌نای خوا، له‌گه‌ڵ ئاماده‌کردنی ئهم سی‌فه‌تانه‌ له‌ ده‌روونا له‌شه‌رو زیانیکی شاروه‌ که‌ به‌‌نه‌ینی ئه‌کشی بۆ‌ د‌ل و ده‌روون وه‌ هیچ چاره‌نی‌یه‌ و مه‌ردوم ده‌ره‌قه‌تی نایه‌ت مه‌گه‌ر به‌ کۆمه‌کی و یارمه‌تی دانی ئهو خۆای په‌روه‌ردگاره‌.

قورئان له‌یه‌که‌م چاره‌وه‌ ئهم زیانده‌ره‌ی باس کرد به‌ دوو سی‌فه‌تی ﴿الْوَسَّاسِ الْخَنَّاسِ﴾ نیاز و قسه‌ی خراپ له‌ د‌ل و ده‌روون خه‌ری په‌وه‌کی پاکه‌ر ئینجا کار و نیشه‌که‌ی دیاری ئه‌کات: ﴿الَّذِي يُوسِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ﴾ که‌ که‌سێ‌ که‌ نیاز و قسه‌ی خراپ به‌ نه‌ینی ئه‌خاته‌ د‌لی مه‌ردوم ته‌یره‌ و به‌ره‌یشی دیاری ئه‌کات ﴿مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ که‌له‌ جنۆ‌که‌ و ئاده‌می‌یه‌، بێ‌گومان ئهم باس‌کردنه‌ به‌م شی‌وه‌یه‌ د‌ل و ده‌روون بێ‌دار و و‌ریا ئه‌کاته‌وه‌ و سه‌رنج را‌ئه‌کێ‌شن بۆ‌ ئاماده‌کردن یا بۆ‌ به‌رگری یا بۆ‌ چاوه‌‌پوانی و ئاماده‌یی، چونکه‌ هه‌رک‌س ژێ‌رو تی‌گه‌یشته‌و بی‌ت هه‌رکات به‌و جو‌ره‌ هه‌والی پێ‌درا و ئاگادار‌کرا به‌وه‌ی که‌ دو‌ژمنی‌کی ئاوا له‌ که‌مینایه‌ بۆ‌ی، ئهو که‌سه‌ ئه‌بێ‌ خۆی ئاماده‌بکات بۆ‌ به‌رگری کردنی ئهو دو‌ژمنه‌ی.

وه‌سه‌وه‌سه‌ و نیاز و قسه‌ی خراپ خه‌ستنه‌ د‌ل له‌لایه‌ن شه‌یتانه‌وه‌، هه‌رچه‌ند ئێ‌مه‌ نازانین چۆ‌نه‌ و چۆ‌ن هه‌له‌سه‌ستی پێ‌ی، به‌لام سه‌ره‌نجام و به‌رهمه‌ی ئهو کرده‌وه‌ پی‌سه‌ به‌باشی هه‌ست پێ‌ئه‌که‌ین له‌ده‌روونی خۆمانا و له‌واقیعی ژیا‌نمانا شتی‌کی ئاشکرایه‌، ئه‌زانین ئهو دو‌ژمنایه‌تی و به‌ربه‌رمانی‌یه‌ له‌ کۆ‌نه‌وه‌ بووه‌ و هاتوه‌ له‌ به‌ینی ئاده‌م و شه‌یتانا وه‌ شه‌یتان جاپی ئهو دو‌ژمنایه‌تی‌یه‌ داو ئیزنی له‌ خوا خواست له‌وه‌دا و خوا‌یش ئیزنی دا له‌به‌ر هۆ و حیکمه‌تی که‌ خۆی ئه‌یزانی و به‌شی‌کی‌شی له‌ ئێ‌مه‌وه‌ ده‌رک‌ه‌وتوه‌ وه‌ک چه‌ند جارێ‌ باس‌کرا، خۆای می‌هره‌بان ئاده‌می به‌ره‌لا نه‌کردوه‌ به‌بێ‌ چه‌ک و به‌بێ‌ ده‌سه‌لات، به‌لکو ئیمان و به‌روای بۆ‌ کرده‌وه‌ به‌ قه‌لغان، وه‌ یادی و خوا و په‌نا‌بردن پێ‌ی کرده‌وه‌یه‌تی به‌چه‌کی‌کی به‌کار که‌ هه‌میشه‌ به‌ده‌سته‌یه‌ و به‌بێ‌ قه‌لغان و چه‌که‌ به‌ئاسانی په‌کی ئهو دو‌ژمنه‌ ئه‌خات و ده‌سته‌پاچه‌ی ئه‌کات، به‌مه‌رجێ‌ به‌کاریان بێ‌نێ‌، که‌واته‌ ئه‌گه‌ر ئاده‌می به‌کاری نه‌هێ‌نان و دو‌ژمنه‌که‌ی زāl‌بوو به‌سه‌ریا ئهو حه‌له‌ خه‌تای خۆیه‌تی و خۆی تاوان‌بازه‌.

(ئىمامى بوخارى) ھەدىسى ئەھمىيىتى لى (ئىبن و عەباس) مۇھ - خۇلىيىيان پازى بى - كە
 پىنھەمبەر (ﷺ) ھەممۇ يەتتى: شەيتان ۋە ستاۋە بەسەر دىلى ئادەمى يەمۇ كاتى ئادەمى يادۇ
 باسى خۇاى كىرد ئىمۇ ئىپراۋ پائەكەت، كاتى بى ئاگابۇ ۋە سۈدەسە ۋە نىيازۇ قىسەى خىراپ
 ئەخاتە دىلى.

ۋە سۈدەسەى شەيتان بەمۇ جۇرەى كە باسكرا، بەلام ۋە سۈدەسەى ئادەمى زۇرى
 ئاشكرايە ۋە ئەسان ناسىن ۋە ھىندىكى لى ئەناسىن كە بەھىزىترو بەتىن ترە لى ھىنى شەيتان!
 ھاۋپى خىراپ كە شەپرو نىيازى خىراپە ۋە نازو باۋەپى ناپرەۋا ئەخاتە دىلى ۋە سەرلە كابرە تىك
 ئەدات ۋە ژىرىى داگىرئەكەت لەبارو لەلەيەكەمۇ كە كابرە بەخۇى نازانى ۋە خۇى بۇ ناپارۋىزى،
 چۈنكە ھاۋپى يەتتى ۋە لىنى ئەمىنە، يەككىكە لەمۇ شەيتانە ئادەمىيانە! دەست ۋە پىنى خىراپ ۋە
 ئەوانەى كە نىزىكن لەسەرۋك ۋە دەسلەت دارانەمۇ كە ۋازىيان لى ناهىيىن ۋە كارو كىردەمۇ
 خىراپ لە پىش چاۋيان شىرىن ئەكەن تائەيان ئەكەن بەسەر كىش ۋە سەمكارىكى ۋە لەۋلەت
 دارى بەسەر بەردىمۇ ناهىيىن ۋە بەزۇر سەتم ۋە ئىرانى ئەكەن، يەككىكن لەمۇ شەيتانە
 ئادەمىيانەى كە پەنا بىگىرى بەخۇا لىيان! ئەۋدۇ ۋە ۋو ۋە دۇ زىانانەى كە قىسەى دىرۇ
 ئەپازىننەمۇ ۋە ئازاۋە ۋە كىنە ۋە دۇبەرەكى ئەخەنە ناۋ مۇسلمانان بەشىكە لەمۇ شەيتانە
 ئادەمىيانە.

ئەمۇ كەسانەى كە ئەبەنە ھۇى بىلۋوبونەۋەى ۋەنە ۋە فىلىمى بى ناموسى ۋە ھەرشىتى تر كە
 مەردۇم فىرى بەد خۇى ئەكەن ۋە پەى ئەكىش بۇلەى كارى بى ناموسى ۋە شەپوال پىسى، ئەمۇ
 كەسانە سەردەستە ۋە پىشەۋان لە شەيتانىتىدا. بە دەيان شەيتانى تىرى ئادەمى ھەن كە
 بەكرىگىراۋى پۇژئاۋا ۋە پۇژمەلەتن ۋە سەلبىيىتى ۋە سەمىيۋىتى جىھانى ئامادەى كىردن ۋە تىرى
 بەرداۋنەتە ناۋ مۇسلمانان ۋە داۋ تەپكەيان لە پىنگەيانا داناۋە ۋە مەردۇم بە خۇى نازانى تا
 ئەگىرى! ئادەمى بى ھىزو دەستە پاچەيە لەبەرگىرىكىردنى ئەمۇ كىردەمۇ خىراپانەى
 كە شەيتانەكانى جىۋكە ۋە ئادەمى پىنى ھەلئەسەن بە نەيىنى بۇ لادان ۋە سەرتىكىدانىيان
 جالەبەرئەۋە خۇاى مېھرىبان پىنمۇنىمان ئەكەت بۇ قەلغان ۋە چەكى بەكار لەمۇ جەنگو
 بەرەركەنىيە سامناكەدا! ئەمۇ سۈرەتە سەرنىجان پائەكىشنى ۋە دەست نىشانمان بۇ ئەكەت
 بەدۋىشى گىرگ كاتى كە ناۋى شەيتان ئەبات بە ﴿الْحَسَّاس﴾:

۱- ئەمۇ دۇرئەنە كۆل نەدەرە ۋە ھەمىشە بەدۋاى ھەل ۋە ھەل كەوتىكا ئەگەپ، كە لەگەل بۇى
 كرا ناۋەستى لە گومراكىردن ۋە سەرتىكىدان.

۲- هرچەند بهر جوړه ناوېستې و کولنه دهره به لām له هه مان کاتا بڼه یزو خو نه گره و پوهه که بهرام بهر هر که سې که بڼه دار بڼت له حاستی فیل و پیلانی و ړنگای لیږکړی بهر چه و قه لغانه ی که خوا ته مې ته کات پڼی، که واته نه و شه یقانه له هر تیره یه بڼی، جنوکه بڼت یا ناده می هرکات برودار بهرنگاری وهستا، واز نه مېنی و پاته کات، به لām با بزانی سرکه و تن له جهنگ و بهر بهر کانیډا به نوبه یو هه میسه سرکه و تن بۆ تاقمې دهست نادا، به لڼی بڼ گومان نه گهر برودار وریا بڼت و بڼ ناگا نه بڼ له به کار مېنانی چه و قه لغانه که ی هر گیز ژیر ناکه و یو هر سرکه و تنو نه بڼی، که واته نه گهر ژیر که و تن خه تا له خوږه تی، هر که س خوږی له به نده یی خوا نه خات شهیتان زال نابڼ به سهریا وه که له سوور هتی (الإسراء) دا خوی گه وړه بۆمان باس نه کات که کاتی خوږی فهرمووی به شهیتان: ﴿إِنَّ عِبَادِي لَرِئَاسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ﴾ به راستی تو دهسه لاتت نیه به سهر به نده تاییه ته یه کانی منا، خوابه میهره بانی خوږی بهمان خاته ړیزو ژیر نالای نه و به نده تاییه تیانه ی خوږی.

وصلی الله وسلم علی سید القادة وقائد السادة محمد رسول الله و خاتم النبیین و علی آله واصحابه و کل تابع لهم باحسان الی یوم الدین

سویاسی بڼه ها و تا بۆ خوی پهروردگاری میهره بان که یارمه تی دام له م پوژده دا، یه که شه ممه ۱۴۰۴/۱/۳ هـ بۆ موهمه وه ته فسر ی نه م سوور هته که له سوور هتی (الکف) هوه هاتووه، الحمد لله ثم الحمد لله ثم و ثم... داواکارم که لیم و هر گړی و یارمه تیم بدات بۆ ته فسر کردنی نه و بهشی یه که مې که ماوه، داواکارم که بیکا به موی سړینه و هی گونا هم و بیکا به قه لغان و چه کیکی به کار یو م له جهنگ و ناژا و هم له گه ل شهیتان و شوین که و تنو م کانی شهیتان - آمین -.